ERDÉLYI OKMÁNYTÁR

II.

(1301–1339)

MAGYAR ORSZÁGOS LEVÉLTÁR, BUDAPEST

ERDÉLYI OKMÁNYTÁR

II.

(1301–1339)

A Magyar Országos Levéltár kiadványai II.

Forráskiadványok 40.

Abból a felismerésből kiindulva, hogy az erdélyi múlt régi forrásai csak nemzetközi munkamegosztással tárhatók fel, a Magyar Országos Levéltár teret biztosít kiadványai sorában a magyar kutatás ilyen eredményeinek közzétételére. Ezzel a sorozatával a középkori erdélyi vajdaság okleveles forrásainak kritikai számbavételét kezdte el, amit – az elképzelés szerint – idővel a fejedelemség, majd a nagyfejedelemség történetének legfontosabb egyéb iratanyaga követne. E középkori regesztakötetek a különböző országokban fennmaradt és közzétett erdélyi vonatkozású teljes okleveles anyagról, valamint az azzal kapcsolatos magyar és külföldi forráskritikai irodalom egészéről kívánnak tájékoztatni; a már közölt oklevelekről magyar nyelvű kivonatokban, az eddig ismeretlenekről és a határleírásokról, a legfontosabb egyéb részletekről pedig eredeti latin szövegükben. A kötetek használatát mindenre kiterjedő név- és tárgymutató, valamint a regesztázott források DL- és DF- jelzeteinek felsorolása segíti elő, a további forrásfeltárás nemzetközi összehangolása érdekében.

MAGYAR ORSZÁGOS
LEVÉLTÁR

PUBLICATIONES ARCHIVI HUNGARIAE NATIONALIS
II.

SERIES FONTIUM
XL.

A MAGYAR ORSZÁGOS LEVÉLTÁR KIADVÁNYAI
II.

FORRÁSKIADVÁNYOK
40.

MAGYAR ORSZÁGOS
LEVÉLTÁR

CODEX DIPLOMATICUS TRANSSYLVANIAE

Diplomata, epistolae
et alia instrumenta litteraria
res Transsylvanas illustrantia

II.
1301–1339

Ad edendum in regestis praeparavit notisque illustravit
SIGISMUNDUS JAKÓ

ARCHIVUM NATIONALE HUNGARIAE
BUDAPESTINI MMIV

ERDÉLYI OKMÁNYTÁR

Oklevelek, levelek
és más írásos emlékek
Erdély történetéhez

II.
1301–1339

Regesztákban jegyzetekkel közzéteszi
JAKÓ ZSIGMOND

MAGYAR ORSZÁGOS LEVÉLTÁR
BUDAPEST 2004

Készült
a *Magyar Országos Levéltár*, a *Határon Túli Magyarok Hivatala*,
az *Arany János Közalapítvány*, a *Pro Professione Alapítvány*,
az *Országos Tudományos Kutatási Alap és az Erdélyi Múzeum-Egyesület*
támogatásával

A Magyar Országos Levéltár

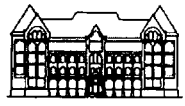

fenntartója
a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma

Lektorálta
SOLYMOSI LÁSZLÓ

A térképeket tervezte
JAKÓ ZSIGMOND

A számítógépes térképkészítés
NAGY BÉLA
munkája

ISSN 0073-4055
ISBN 963 631 157 9

Kiadja a Magyar Országos Levéltár

© Jakó Zsigmond, 2004

TARTALOMJEGYZÉK

ELŐSZÓ 7

FORRÁSOK ÉS RÖVIDÍTÉSEK 9
Általános rövidítések 11
A felhasznált könyvészeti források 13
A felhasznált kéziratos (levéltári és kézirattári) források őrzőhelyei 29

OKLEVÉLKIVONATOK (1–1059. sz.) 33

FÜGGELÉK (1060–1155. sz.) 381

MUTATÓK 421
Név- és tárgymutató 423
A DL-számok mutatója 619
A DF-számok mutatója 621

ELŐSZÓ

Az *Erdélyi Okmánytár* második kötete voltaképpen mindenben követi az 1997-ben megjelent első kötet célkitűzéseit, szerkezetét és megoldásait. E helyen tehát elegendő az első kötet kapcsán kifejtett és némileg szokatlan megoldásokra csak utalni.

Ez a kötet is változatlanul feladatának tekinti a magyar királyságon belül kormányzati egységet alkotó középkori erdélyi vajdaság történetére vonatkozó okleveles források összegyűjtését a teljesség igényével és ezek kritikai vizsgálata után regesztákban való mielőbbi közzétételét. Kiadványunk a középkort lezáró eseménynek, Erdély vonatkozásában, nem az 1526. évi mohácsi csatavesztést tekinti, hanem a főváros, Buda, török kézre kerülését 1541-ben, mert a királyság államjogi és tényleges felbomlását, majd az erdélyi fejedelemség kialakulását ez indította el. A magyar történetírásban bevett korszakolásról és az ettől való eltérésről már az Okmánytár első kötete is szólott.

Az utóbbi fél évszázad alatt, a diktatúrák tevékeny közreműködésével, Erdély földrajzi fogalma erősen összemosódott Románia Kárpátokon belüli részeivel nemcsak a román köztudatban, hanem a magyarok és a külföldiek körében is. A Partium, Bánság, Körösvidék, Máramaros tájegységek külön fejlődésével nem számoló Erdély fogalma azonban megtévesztő és a történettudományban használhatatlan. E kötetek Erdély alatt történetileg azt a földrajzilag is elkülönülő egykori fejlődési egységet értik, mely a középkor századaiban az erdélyi vajda joghatósága alatt állott. Tehát a hét belső-erdélyi vármegyét, a Székely- és a Szászföldet. Ide számítható még a Partiumból Közép-Szolnok és Kraszna vármegye, de Zaránd már nem, mert sorsa mindvégig a Magyar Alföldhöz kapcsolta. Ez tehát az a terület, amelynek történeti adatait tartalmazza, majdnem kizárólag, az *Erdélyi Okmánytár*. Ettől a területi elvtől csak az akkori állam egészét, tehát a vajdaságot is, érintő kiemelkedő fontosságú királyi, pápai, országgyűlési és egyházi intézkedésekre, köztörténeti mozzanatokra, az uralkodók erdélyi tartózkodására vonatkozó, továbbá a Keleti- és Déli-Kárpátokon túli (moldvai, tatár, kun és havasalföldi) kapcsolatokat és külpolitikát érintő adatok esetében térünk el és veszünk fel a kötetekbe, alapos mérlegelés után, látszólag nem erdélyi okleveleket.

Az *Erdélyi Okmánytár* abban is eltér a hasonló magyar és román oklevéltárak gyakorlatától, hogy különleges súlyt helyez a mutatókra. Ezért az oklevelekben előforduló összes személynevet felveszi az egységes név- és tárgymutatóba, és igyekszik annak használatát megkönnyíteni a nem magyar nyelvű kutatók számára is. Minthogy a XIV. század eleji Magyarországon még nem alakultak ki a családnevek, az azonos keresztnevek tömegében nehéz az egyes személyeket elkülöníteni, és eldönteni, hogy a regeszták egyes adatai melyik

személyhez kapcsolandók. Ezért aztán egyes oklevéltárak minden rendszerezés nélkül egyszerűen felsorolják mutatójukban a keresztnevén szereplő összes személyt, mások az azonos helységnévből –i képzővel alkotott nevű személyeket egyetlen család tagjainak tekintik, ismét mások önkényesen családneveket formálnak, de akadnak olyan kiadványok is, amelyek egyszerűen lemondanak a csupán keresztnévvel emlegetett személyek mutatózásáról.

Az *Erdélyi Okmánytár* – számolva a terület többnyelvűségével, valamint nyugati és keleti keresztyén kultúrájával – az oklevelekben latinul szereplő keresztneveket az erdélyi három történeti etnikum nyelvére fordítva a névtömeget három csoportra bontja, magyarul, románul, németül jeleníti meg a mutatóban. Mivel a szász városok és falvak ekkor még keveretlenül német lakosságúnak tekinthetők, a románok nemzetiségére pedig többnyire kifejezetten utalnak e szövegek, és a keleti egyházban szokásos elütő keresztnevük szintén elárulja származásukat, helytelen, sőt egyenesen nevetséges lenne minden hétköznapi keresztyén keresztnevet a regeszták nyelvére, azaz magyarra fordítva felvenni a mutatóba. A kor települési viszonyait ismerő szakember – ha olykor tévedhet is – meglehetős bizonyossággal eldöntheti, hogy kinek a latin keresztnevét kell magyarra, románra vagy németre fordítva besorolnia a mutató betűrendjébe. Bár három csoportba osztva ez az egyszínű névtömeg lényegesen áttekinthetőbbé válik, e kötetben további rendszerezés is segíti a keresést. Az egyes keresztneveknél – lehetőség szerint – szerepel az illető személy lakóhelye, birtoka, vagy az a helység, vármegye, amelyre a szöveg tárgya vonatkozik. Ezeknek a helységeknek a magyar elnevezése szerint kerülnek betűrendbe a puszta keresztnevek. Ha pedig az információ nem köthető helyhez, akkor az illető személy apjának, családtagjának neve vagy foglalkozása szolgál a betűrendbe sorolás alapjául.

Végezetül még a kötethez mellékelt egyházigazgatási térkép dokumentációjáról kell tájékoztatni az olvasót. Ortvay Tivadar ismeretes munkáján (*Magyarország egyházi földleírása a XIV. század elején*. Bp. 1891. I–II.) és térképén túllépve, az 1332–1337. évi pápai tizedjegyzékekben említett helységeken kívül, egyházasnak vettünk és tüntettünk fel minden olyan települést, ahonnan az 1350 előtti okleveles anyagban templomra, papra vonatkozó hiteles írásos adat, román kori építészeti emlék ismeretes, illetve a templom patrocíniuma alakult falunévvé (pl. Szentistván, Szentlászló). Ezeknek az adatoknak a segítségével főként a szász települési terület reformáció előtti egyházigazgatását és Észak-Erdély (jelesül a szolnoki főesperesség) egyházi viszonyait sikerült világosabbá tenni, valamint az Ortvaynál hibás azonosítások jó részét kiszűrni és a főesperességek közötti határvonalakat pontosítani.

Örvendetes kötelességet teljesítek, amikor fiatal kutatóknak mondhatok köszönetet e kötethez nyújtott segítségükért. A Függelékbe került pápai tizedjegyzék regesztáit W. Kovács András és Lupescuné Makó Mária készítette, a mutatók összeállításával járó gondokat pedig szintén W. Kovács András igyekezett levenni a vállamról.

Kolozsvárott, 2003. december 14-én.

Jakó Zsigmond

FORRÁSOK ÉS RÖVIDÍTÉSEK

ÁLTALÁNOS RÖVIDÍTÉSEK

E jegyzék egyaránt tartalmazza az oklevélkivonatokban, azok apparátusában, valamint a könyvészeti és a kéziratos források jegyzékében használt általános rövidítések feloldásait. A pápai tizedjegyzékek regesztáiban a pénznemek jelölésére használt rövidítések feloldásáról a Függelék elején található külön jegyzék tájékoztat.

a. = ante
abb. = abbas (és alakjai)
Ad vinc. Petri ap. = Ad vincula Petri apostoli
Ái, ái = átirat, átírva
AlbTr = Alba Transsilvana
ap. = apostolus (és alakjai)
arch. = archangelus (Michael)
Ascens. dom. = Ascensio domini
Assumpt. = Assumptio (Virginis, Mariae)
Bd. = Band
Bp., bp-i = Budapest, budapesti
Cam. Ap., Collect. = Camera Apostolica, Collectoriae
Cathedr./Kathedr. Petri ap. = Kathedra Petri apostoli (festum)
Chr. = Christus (és alakjai)
Circumcis. dom. = Circumcisio domini
Circumdederunt = dominica Circumdederunt
Concept. virg. = conceptio Virginis (Mariae)
conf. = confessor (és alakjai)
Conv. Pauli ap. = Conversio Pauli apostoli
Corp. Chr. = Corporis Christi (festum)
cr. = crux (és alakjai)
crast. = crastinus dies (és alakjai)
cttus = comitatus (és alakjai, pl. in cttu)
cs = család, -di
d. = dies (és alakjai)
(d) = dictus
Decoll. Ioh. bapt. = Decollatio Johannis baptistae
Divis. apost. = Divisio apostolorum
dom. = dominica dies, Dominus (és alakjaik)
(e) = egregius
Ed., ed. = Edidit, ediderunt, editor, editores
Elev. reg. Lad. = Elevatio regis Ladislai
ep. = episcopus (és alakjai)
Epiph. dom. = Epiphania domini (és alakjai)
Esto mihi = dominica Esto mihi
ev. = evangelista (és alakjai), evangélikus
Exalt. s. cr. = Exaltatio sanctae crucis
f. = feria (és alakjai)
Fasc., fasc. = fasciculus
fol. = folia, folio
(fr.) = frater
(fr. c) = frater carnalis
(fr. p) = frater patruelis
(fr. u) = frater uterinus
Ft = Forint
hrsg. = herausgegeben
Id., Yd. = Idus (és alakjai)
Innoc. mart. = Innocentum martirum (festum)
Inv. s. cr. = Inventio sanctae crucis

Ioh. a. port. Lat. = Johannes ante portam Latinam (festum)
Ioh. bapt. = Johannis baptistae (festum: Decollatio, Nativitas)
Ioh. ev., ap. = Johannis evangelistae, apostoli (festum)
Iubilate = dominica Iubilate
Iudica = dominica Iudica
Kal. = Kalendae (és alakjai)
Kathedr./Cathedr. = Kathedra (Petri apostoli festum)
kiad. = kiadja, -ják, kiadó, kiadók
klny = különlenyomat
kt = könyvtár
Kv = Kolozsvár
L., l. = lásd
Lad., lad. = ladula
Letare = dominica Letare
lt = levéltár
(m) = magnificus
Magd. = Magdalenae (Mariae Magdalenae festum)
mart. = martir (és alakjai)
Med. quadrag. = Medium quadragesimae
mh., † = meghalt
Mich. arch. = Michaelis archangeli (festum)
mlt = magánlevéltár
Ms., mss. = manuscriptum, -pta
MTA = Magyar Tudományos Akadémia, Bp.
mvhelyi = marosvásárhelyi
Nat. = Nativitas (domini, Mariae, Iohannis baptistae, Virginis)
Non. = Nonae (és alakjai)
Nr., nr. = numerus, numero, Nummer
oct. = octava (és alakjai)
Omn. sanct. = Omnium sanctorum (festum)
p. = post (keltezésben), pagina (jelzetben)
(p) = patruelis
pag. = pagina
Palmarum = húsvét előtt való vasárnap, virágvasárnap
patr. = patruelis
Penth. = Penthecoste
prof. = propheta (és alakjai)
protomart. = protomartir (és alakjai)
Purif. virg. = Purificatio virginis (Mariae)
quind. = quindena (és alakjai)
r = recto
Ramispalmarum = húsvét előtt való vasárnap, virágvasárnap
red. = redigit, redactor
reg. = regis
Reminiscere = dominica Reminiscere
Resur. = Resurrectio Domini
s. = soror
S., s. = sanctus, -ta (és alakjai)
s. a. = sine anno
(s. u) = soror uterina
sab. = sabbatum (és alakjai)
Strenarum = Strenarum dies (újév)
sz. = szám, született
szerk. = szerkeszti, -ik, szerkesztő, szerkesztők
Szt. = Szent
sztlan = számozatlan
tom. = tomus
Transl. = Translatio
Trinitatis = dominica Trinitatis
Urk. = Urkunden (oklevélsorozat Szeben város és a Szász Nemzet Levéltárában)
v = verso
vid. = videlicet
vig. = vigilia (és alakjai)
Virg., virg. = Virgo (Maria), virgo
vm = vármegye
vol. = volumen, volum
XI. mil. virg. = undecim milium virginum (festum)
Yd., Id. = Idus (és alakjai)

A FELHASZNÁLT KÖNYVÉSZETI FORRÁSOK

Jegyzékünk a rövidítéseknél elsősorban a magyar szakirodalom gyakorlatához igazodott és az abban bevett megoldásokkal élt, de lehetőség és szükség szerint figyelembe vette mind a román, mind pedig a szász történetírásban használt rövidítéseket is.

Ennek megfelelően vagy a mű címéből, vagy a szerzője nevéből alakított rövidítéseket tartalmaz. A rövidítések kialakításánál arra törekedtünk, hogy az erdélyi középkor szakirodalmában valamelyes jártassággal rendelkező kutatók e jegyzékben való keresgélés nélkül is rájöhessenek, mely műre vonatkozik az utalás. Általában a használatot, de különösképpen a nem magyar olvasók munkáját kívántuk megkönnyíteni azzal, hogy jegyzékünkben az oklevéltárak közreadóinak, szerkesztőinek, kiadóinak nevére szintén utaltunk.

A rövidítések feloldásánál — a jelen sorozat gyakorlata szerint — a könyvtári címleírási szabványt követtük. A folyóiratok, időszaki kiadványok vagy gyűjteményes kötetek adatai alatt — a kötet és oldalszám jelölésével — közöljük az idézett tanulmány szerzőjének nevét, munkájának címét, az egyes szerzők nevénél pedig utalunk a folyóirat vagy gyűjtemény megfelelő helyére.

Jegyzékünkben tehát a kutatók együtt megtalálják e kötetben érintett összes oklevélközlésnek pontos könyvészeti adatait. Ezek megszerzése egyébként a különböző országokbeli történészek számára, tekintettel az erdélyi kutatásban különösen érdekelt három nemzet egyoldalú könyvtárfejlesztésére, szinte megoldhatatlan nehézségeket róna az egyes kutatókra.

A nemes székely nemzetnek constitutiói. Pesten. 1818.

Abaffy—Dancs—Hanvay Lt = Az Abaffy család levéltára 1247—1515. A Dancs család levéltára 1232—1525. A Hanvay család levéltára 1216—1525. Ila Bálint kézirata alapján sajtó alá rendezte és szerkesztette Borsa Iván. Bp. 1993. (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 23.)

ActaHistSzeged = Acta Universitatis Szegediensis de Attila József nominatae. Acta Historica.

Áldásy Antal *lásd* MHHDipl XXXIII; ZOkm.

Almási Tibor *lásd* AOkl XI—XII.

Amlacher, Albert *lásd* HunyadmÉvk 11/1900; VerArch 13/1876; 15/1880.

AMP=Acta Mvsei Porolissensis. Anuarul Muzeului de Istorie şi Artă din Zalău. 1/1977— *lásd* Rusu: Bologa; Rusu: Wesselényi.

AOkl = Anjou-kori oklevéltár. Documenta res Hungaricas tempore regum Andegavensium illustrantia 1301—1387. Praeside Julio Kristó. Adiuvantibus Ladislao Blazovich, Geisa Érszegi, Francisco Makk. Szerk. Kristó Gyula—Blazovich László—Géczi Lajos—Almási Tibor—Piti Ferenc. I—XII, XXIII—XXIV. Bp.—Szeged 1990— 2001.

AOkm = Codex diplomaticus Hungaricus Andegavensis. Anjou-kori okmánytár. Szerk. Nagy Imre—Tasnádi Nagy Gyula. I—VII. Monumenta Hungariae Historica. Magyar Történelmi Emlékek. Első osztály: Okmánytárak. Bp. 1878—1920.

Arch. f. Kunde Öst. Gesch. = Archiv für Kunde Österreichischer Geschichts-Quellen. I—XXXIII. Wien 1848—1865. [Folytatása: Archiv für Österreichische Geschichte. XXXIV—CXV. Wien 1865—1940.]
2/1849. 211—307: Chmel, Joseph: Das Formelbuch K. Albrechts.
5/1850. 321—381: Teutsch, Georg Daniel: Beiträge zur Geschichte Siebenbürgens unter König Ludwig I. 1342—1382.

ArchZtsch = Archivalische Zeitschrift. Stuttgart, München, Köln, Wien, 1876—.
18/1887. 75—107: Zimmermann, Franz: Urkunden des Stadtarchivs Bistritz in Siebenbürgen von 1286 bis 1526.

B. Boér Géza *lásd* MCsaládtSzle 5/1939.

Bácskai Vera *lásd* Decreta.

Bak, János M. *lásd* DRMH II.

Bakács: Pest megye = Bakács István: Iratok Pest megye történetéhez. Oklevélregeszták 1002—1437. Bp. 1982.

Balogh: Báthory cs = Balogh István: A Báthory család négy oklevele (1330—1332). In: Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltári Évkönyv. XIII. Nyíregyháza 1999. 107—132.

Balogh Elemér *lásd* Bónis: Szentszéki regeszták.

Balogh István *lásd* Érszegi: Szabolcs-Szatmár-Bereg.

BánfOkl = Oklevéltár a Tomaj nemzetségbeli losonczi Bánffy család történetéhez. Szerk. Varjú Elemér—Iványi Béla. I—II. (A Tomaj nemzetségbeli losonczi Bánffy család története.) Bp. 1908—1928.

Barabás Samu *lásd* BlagayOkl; SzOkl VIII; TelOkl; TTár 1911; ZOkm VII.

Bariţiu, Gheorghe *lásd* Transilvania.

Batthyán Ignatius *lásd* LegEccl.

Beke Antal *lásd* ErdKLt; KmLt; TTár 1887.

Békésmegyei okl. = Békésmegyei oklevéltár, számos, hazánk beltörténetére vonatkozó adatokkal. Monumenta diplomatica comitatus Békésiensis. Összegyűjtötték és közrebocsájtották Haan Lajos és Zsilinszky Mihály. Bp. 1877.

Benedek Gyula *lásd* Zounuk.

Benkő: Transsilvania = Benkő, Josephus: Transsilvania sive Magnus Transsilvaniae Principatus. I—II. Claudiopoli 1833—1834.

Berger: Regesten = Berger, Albert: Urkunden Regesten aus dem Archiv der Stadt Bistritz in Siebenbürgen, 1203—1570. Aus dem Nachlass herausgegeben von Ernst Wagner. Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens. Bd. 11/I—II. Köln—Wien 1986.

Berténvi: Szöveggyűjt. = Berténvi Iván: Magyar történeti szöveggyűjtemény. 1000—1526. Bp. 2000.

BlagayOkl = Codex diplomaticus comitum de Blagay. A Blagay-család oklevéltára 1260—1578. Bevezető tanulmánnyal a család történetéhez. Szerk. Thallóczy Lajos és Barabás Samu. (MHHDipl XXVIII.) Bp. 1897.

Blazovich László *lásd* AOkl VII–VIII; X.

Bónis: Szentszéki regeszták = Bónis György: Szentszéki regeszták. Iratok a szentszéki bíráskodás történetéhez a középkori Magyarországon. A szerző kéziratát gondozta és szerkesztette Balogh Elemér. (Jogtörténeti Tár I/1.) Bp. 1997.

Bónis György *lásd még* Decreta.

Borsa: Arad = Borsa Iván: III. Béla 1177. évi könyvalakú privilégiuma az aradi káptalan számára. = LtKözl 33/1962. 205—218.

Borsa: Szenyér = Borsa Iván: A szenyéri uradalom Mohács előtti oklevelei. Somogy Megye Múltjából. Levéltári évkönyv. Kaposvár. 9/1978. 57—86 és 10/1979. 59—149.

Borsa Iván *lásd még* Abaffy—Dancs—Hanvay Lt; LtKözl 24/1946 és 33/1962; ZsOkl III—VII.

Botka János *lásd* Zounuk.

Catalogus mss. Bibl. Univ. Bpestinensis II/2 = Catalogus manuscriptorum Bibliothecae Reg. Scient. Universitatis Budapestinensis. A budapesti magyar királyi egyetemi könyvtár kéziratainak címjegyzéke. Tomus II. Pars II. Catalogus litterarum originalium ac collectionis Hevenesiana et Prayana. Budepestini 1894.

CDHung = Codex diplomaticus Hungariae ecclesiasticus ac civilis. Studio et opera Georgii Fejér. Tom. I—XI. Budae 1829—1844.

CDTrans = Codex diplomaticus Transsylvaniae. Diplomata, epistolae et alia instrumenta litteraria res Transsylvanas illustrantia. Erdélyi Okmánytár. Oklevelek, levelek és más írásos emlékek Erdély történetéhez. Bevezető tanulmánnyal és jegyzetekkel regesztákban közzéteszi Jakó Zsigmond. I. (1023—1300.) (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 26.) Bp. 1997.

Cercetări Istorice = Cercetări Istorice. Buletinul seminarului de istoria românilor al Universității din Iași. [1943-tól: Studii şi cercetări istorice. Buletinul Institutului de Istorie Națională.] I—XX. Iaşi. 1925—1947. 10—12/1934—1936. Nr. 1. 3—61: Minea, Ilie: Din istoria unui cnezat ardelean.

Chmel, Joseph *lásd* Arch. f. Kunde Öst. Gesch. 2/1849.

Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. I—XV. Olomucii—Brunae (Brünn). 1836—1903.

Convorbiri Literare = Convorbiri Literare. I—LXXVII. Iaşi 1867—1944. 37/1903. 16—30: Onciul, Dimitrie: Titlul lui Mircea cel Bătrân şi posesiunile lui. V. Stăpânirea feudelor ungureşti.

Czörnig = Czörnig, Karl: Ethnographie der oesterreichischen Monarchie. I—III. Wien 1857.

CsOkl = Oklevéltár a gróf Csáky család történetéhez. Kiad. Bártfai Szabó László. I/1—2. Bp. 1919. (A körösszegi és adorjáni gr. Csáky család története. I. Oklevéltár.)

Dan, Mihail *lásd* Moga.

Dancs Lt *lásd* Abaffy—Dancs—Hanvay Lt.

Deák Farkas *lásd* HOkl.

Decreta = Decreta regni Hungariae. Gesetze und Verordnungen Ungarns, 1301—1457. Collectionem manuscriptam Francisci Döry additamentis auxerunt, commentariis notisque illustraverunt Georgius Bónis, Vera Bácskai. (Publicationes Archivi Nationalis Hungarici. II. Fontes 11.) Bp. 1976.

Decreta regni *lásd* DRMH.

Dedek, Ludovicus Crescens *lásd* MonEcclStrig III.

Delorme, Ferdinandus M. *lásd* Tăutu: Fontes.

Densuşianu, Nicolae *lásd* Hurmuzaki.

Dercsényi Gyula *lásd* Turul 10/1892.

Die siebenbürger Sachsen = [Müller, Jakob Aurelius?:] Die siebenbürger Sachsen. Eine Volksschrift. Hermannstadt 1790.

DIR C = Documente privind istoria Romîniei. C. Transilvania. Veacul XI—XIII. vol. I—II. Veacul XIV. vol. I—IV. Bucureşti 1951—1955.

DocRomHist = Documenta Romaniae Historica. C. Transilvania, vol. X—XIII. Bucureşti 1977—1993 (a DIR C. sorozat változtatott című folytatása).

DocVal = Documenta historiam Valachorum in Hungaria illustrantia usque ad annum 1400 p. Christum. Ed. Antonius Fekete Nagy et Ladislaus Makkai. (Etudes sur l'Europe Centre-Orientale. Ostmitteleuropäische Bibliothek nr. 29.) Budapestini 1941.

Döry Ferenc *lásd* Decreta; ZOkm.

Dreska, Gabriel *lásd* MonEcclStrig IV.

DRMH = Decreta regni mediaevalis Hungariae. II. 1301—1457. (The Laws of the Medieval Kingdom of Hungary 2.) Critice recenserunt et Anglice reddiderunt J. M. Bak, P. Engel, J. R. Sweeney. Salt Lake City 1992 (angol fordításban is).

Eder: De initiis = Eder, Josephus Carolus: De initiis iuribusque primaevis Saxonum Transsilvanorum commentatio. Viennae 1792.

Eder in Felmer = Martini Felmer: Primae lineae historiae Transsilvaniae, antiqui, medii et recentioris aevi. Accesserunt observationes criticae et pragmaticae cum excursibus opera Josephi Caroli Eder. Cibinii et Claudiopoli [1803].

EM = Erdélyi Múzeum. Az Erdélyi Múzeum-Egylet Bölcselet-, Nyelv- és Történettudományi Szakosztályának kiadványa. I— . Kv. 1874—.
18/1901: 349—359. Wertner Mór: Megjegyzések okmánytáraink egynehány erdélyi vonatkozású darabjához (II—ik és befejező közlemény).

EMOkl = Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata (1232—1540). Bp. 1889. (Klny a TTár 1889—1890. évfolyamából.)

Engel: Archontológia = Engel Pál: Magyarország világi archontológiája 1301—1457. I—II. (História Könyvtár. Kronológiák, adattárak 5. sz.) Bp. 1996.

Engel Pál *lásd még* DRMH II; Sz 122/1988.

ErdKLt = Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt. Bp. 1889—1895. (Klny a TTár megfelelő évfolyamaiból.)

Érszegi: Szabolcs-Szatmár-Bereg = Középkori oklevelek a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltárban (1300—1525). Összegyűjtötte, átírta: Balogh István. Szerk.: Érszegi Géza. A szerző munkatársa: Henzsel Ágota. (A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltár kiadványai. II. Közlemények 21.) Nyíregyháza 2000.

Érszegi, Géza *lásd még* AOkl; MonEcclStrig.

Eubel = Eubel, Conrad: Hierarchia catholica medii aevi ... ab anno 1198 usque ad annum 1431 perducta. Monasterii 1898.

Eubel: Bullarium = Bullarium Franciscanum sive Romanorum pontificum constitutiones, epistolae, diplomata tribus ordinibus minorum, clarissarum poenitentium a seraphico patriarcha sancto Francisco institutis ab eorum originibus ad nostra usque tempora concessa. Documenta a Conrado Eubel eiusdem ordinis alumno digesta. Tom. V, VII. Romae 1898, 1904.

Fabritius = Fabritius, Karl: Urkundenbuch zur Geschichte des Kisder Kapitels vor der Reformation. Hermannstadt 1875.

Farlati = Farlati, Daniel: Illyrici sacri tomus quartus. Venetiis 1769.

Fejér: Initia = Fejér, Georgius: Religionis et ecclesiae Christianae apud Hungaros initia. Budae 1846.

Fejér, Georgius *lásd még* CDHung.

Fejérpataky László *lásd* MonVatHung I/1.

Fekete Nagy Antal *lásd* DocVal.

Felmer, Martin *lásd* Eder in Felmer.

Fraknói = Fraknói Vilmos: Magyarország egyházi és világi összeköttetései a római Szent-Székkel. I. Bp. [1901.]

Fraknói: Okl = Oklevéltár a magyar királyi kegyúri jog történetéhez. Közli Fraknói Vilmos. Bp. 1899.

Fraknói Vilmos *lásd még* MonVatHung I/2.
Fridvalszky: Mineralogia = Fridvalszky, Joannes: Mineralogia Magni Principatus Transsilvaniae. Claudiopoli 1767.
Fridvalszky: Reges = Fridvalszky, de Frivald, Joannes: Reges Ungariae Mariani ex antiquissimis diplomatis. Viennae 1775.
Fugariu, Florea *lásd* Şincai.
Gál: Értekeződés = [Gál László]: Értekeződés az erdélyi ns. szász nemzet eredetéről, és némely törzsökös polgári jogairól. Nagy-Enyeden 1846.
Gál: Vizsgálódás = [Gál László]: Vizsgálódás az erdélyi kenézségekről; egyszersmind az erdélyi két oláh püspök igazolásául felelet Trausch és főkép Schuller cáfolataira. Irta egy igazságkedvellő ns. hazafi. Nagy-Enyeden 1846.
Gáll István *lásd* LtKözl 7/1929.
Géczi Lajos *lásd* AOkl VII; IX—X.
Géresi Kálmán *lásd* KárOkl.
Gombocz Zoltán *lásd* MNy.
Grandjean = Grandjean, Charles: Le registre de Benoît XI. (Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome. 2e série.) Paris 1905.
Gündisch, Gustav *lásd* Siebg. Vierteljahrsschrift 58/1935; Ub IV–VII.
Gündisch, Konrad: Das Patriziat siebenbürgischer Städte im Mittelalter. (Studia Transylvanica 18.) Köln—Weimar—Wien 1993.
Gyárfás = Gyárfás István: A jászok-kunok története. I—IV. Kecskemét 1870—1886.
Györffy György *lásd* Sz 117/1983; TörtFöldr.
Haan Lajos *lásd* Békésmegyei okl.
Hajnik: Perjog = Hajnik Imre: A magyar bírósági szervezet és perjog az Árpád- és vegyes- házi királyok alatt. Bp. 1899.
Hanvay Lt *lásd* Abaffy—Dancs—Hanvay Lt
Hegedűs, Andreas *lásd* MonEcclStrig.
Henzsel Ágota *lásd* Érszegi: Szabolcs-Szatmár-Bereg.
Hervay: Repertorium = Hervay Ferenc L[evente]: Repertorium historicum ordinis Cisterciensis in Hungaria (Bibliotheca Cisterciensis 7). Roma 1984.
HOkl = Hazai oklevéltár. Szerk. Nagy Imre—Deák Farkas—Nagy Gyula. Bp. 1879.
HOkm = Hazai okmánytár. Codex diplomaticus patrius Hungaricus. Kiad. Nagy Imre—Paur Iván—Ráth Károly—Véghely Dezső—Ipolyi Arnold. I—VIII. Győr—Bp. 1865—1891.
Hóman: Gazdaságpolitika = Hóman Bálint: A magyar királyság pénzügyei és gazdaságpolitikája Károly Róbert korában. Bp. 1921.
Horváth, Stephanus: Verbőczi István emlékezete. 1819.
HunyadmÉvk = Hunyadmegyei Történelmi és Régészeti Társulat Évkönyve. I—XXII. Bp.—Arad—Déva. 1882—1913.
1/1880–1881. (Bp. 1882.) 52—78: Sólyom-Fekete Ferencz: A magyarság és az oláh incolatus Hunyadban.
5/1887–1888. (Bp. 1889.) 74—137: Sólyom-Fekete Ferencz: Egy ős magyar telep Hunyadmegyében.
11/1900. (Déva 1900.) 78—79: Szabó Károly: Károly Róbert Brithoniáról.
11/1900. (Déva 1900.) 153—176: Amlacher Albert: Adalékok a Makray-család származásához.
Hurmuzaki = Documente privitoare la istoria românilor, culese de Eudoxiu de Hurmuzaki şi însoţite de note şi variante de Nicolae Densuşianu. I/1. Bucureşti 1887.
Ila Bálint *lásd* Abaffy—Dancs—Hanvay Lt.
Ipolyi Arnold *lásd* HOkm.
Iványi Béla *lásd* BánfOkl; LtKözl 3/1925.
Jakab Elek *lásd* KvOkl.
Jakó: Dés = Jakó Zsigmond: Újabb adatok Dés város legrégibb kiváltságleveleinek kritikájához. In: Studia Universitatum

Victor Babeş et Bolyai. Series Historica, 1958. fasc. 2. p. 35—53 (hasonmásokkal).

Jakó: Kolozsmonostor = Jakó Zsigmond: A kolozsmonostori apátság hamis oklevelei. In: LtKözl 55/1984. 111—139.

Jakó: Társadalom = Jakó Zsigmond: Társadalom, egyház, művelődés. Tanulmányok Erdély történelméhez. (METEM Könyvek 18.) Bp. 1997.

Jakó Zsigmond: Az erdélyi püspökség középkori birtokairól. In: Szabó István-emlékkönyv. Debrecen 1998. 136—157.

Jakó Zsigmond *lásd még* CDTrans; KmJkv; Jakó: Társadalom; LtKözl 55/1984. StudUnivBabeş–Bolyai 1958; ThLt.

Jakó—Manolescu 1971 = Jakó Zsigmond—Manolescu, Radu: Scrierea latină în evul mediu. Bucureşti 1971.

Jakó—Manolescu 1987 = Jakó Zsigmond—Radu Manolescu: A latin írás története. Bp. 1987.

Jakubovich Emil *lásd* MNy 28/1931.

Jogtörténeti Tár I/1. *lásd* Bónis: Szentszéki regeszták.

Juhász: Stifte = Juhász, Koloman: Die Stifte der Tschanader Diözese im Mittelalter. Münster in Westfalen 1927.

Kádár—Tagányi = Kádár József—Tagányi Károly—Réthy László—Pokoly József: Szolnok-Doboka vármegye monographiája. I—VII. Deés 1900—1905.

KállLt = A nagykállói Kállay család levéltára. (Az oklevelek és egyéb iratok kivonatai.) Szerk. Szentpétery Imre. I—II. Bp. 1943. (A Magyar Heraldikai és Genealogiai Társaság kiadványai 1—2. sz.)

Kammerer Ernő *lásd* ZOkm.

Karácsonyi Béla *lásd* Karácsonyi—Kristó.

Karácsonyi: Jegyzék = Karácsonyi János: A hamis, hibás keltű és keltezetlen oklevelek jegyzéke 1400-ig. Bp. 1902. (Új kiadása: Szeged 1988.)

Karácsonyi—Kristó = Acta Universitatis Szegediensis de Attila József nominatae. Acta Historica. Tom. 36/1971: Diplomata historiam domini Matthaei de genere Chak illustrantia. Oklevelek a Csák-territórium történetéhez. Közrebocsátják Karácsonyi Béla és Kristó Gyula. Szeged 1971.

Kárffy Ödön *lásd* TTár 1900.

KárOkl = Codex diplomaticus comitum Károlyi de Nagy-Károly. A nagykárolyi gróf Károlyi család oklevéltára. Szerk. Géresi Kálmán. I—V. Bp. 1881—1897.

Károly Róbert emlékezete = Károly Róbert emlékezete. A szöveganyagot válogatta, szerkesztette, a bevezetőt és a jegyzeteket írta Kristó Gyula és Makk Ferenc. A képanyagot Marosi Ernő válogatta. Bp. 1988.

Katona = Historia critica regum Hungariae. Ex fide domesticorum et exterorum scriptorum concinnata a Stephano Katona. I–XLII. Pestini—Budae—Posonii et Cassoviae–Colotzae 1779—1817.

Kazinczy Gábor *lásd* MHHScript XI.

Kemény József *lásd* Kurz: Magazin 1/1844—1845 és 2/1846—1847; NemzTárs 1830, 1833/II.

Kemény: Notitia = Kemény, Josephus: Notitia historico-diplomatica archivi et literalium capituli Albensis Transsilvaniae. I—II. Cibinii 1836.

Kis Bálint *lásd* Turul 12/1894.

KmJkv = A kolozsmonostori konvent jegyzőkönyvei (1289—1556). Kivonatokban közzéteszi és a bevezető tanulmányt írta Jakó Zsigmond. I—II. (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai: II. Forráskiadványok 17.) Bp. 1990.

KmLt = Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára. Bp. 1898. (Klny a TTár 1896—1898. évfolyamából.)

Knauz, Ferdinandus *lásd* MonEcclStrig I—II.

K[olozsvári] Papp Miklós *lásd* Tört Lapok

Kordé = Kordé Zoltán (kiadó): A középkori székelység. Krónikák és oklevelek a középkori székelyekről. Csíkszereda 2001.

Korrespondenzblatt = Korrespondenzblatt des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. I—LIII. Hermannstadt 1878—1930.

17/1894. 29—31, 46—47: Müller, Georg Eduard: Barcsai'sches Archiv.

Kovachich: Institutum = Kovachich, Martinus Georgius: Institutum diplomatico-historicum regni Hungariae. Pestini 1791.

Kovachich: Supplementum = Kovachich, Martinus Georgius: Supplementum ad Vestigia comitiorum apud Hungaros ab exordio regni eorum in Pannonia usque ad hodiernum diem celebratorum. I—III. Budae 1798—1801.

Kristó Gyula *lásd még* Karácsonyi—Kristó; AOkl I—V; Károly Róbert emlékezete.

Kristó: Háborúk = Kristó Gyula: Az Anjou-kor háborúi. Bp. 1988.

Kristó: Históriák = Kristó Gyula: Középkori históriák oklevelekben (1002—1410). (Szegedi Középkortörténeti Könyvtár 1.) Szeged 1992.

Kumorovitz L. Bernát *lásd* VeszprReg.

Kurz: Magazin = Kurz, Anton (hrsg.): Magazin für Geschichte, Literatur und alle Denk- und Merkwürdigkeiten Siebenbürgens. I—II. Kronstadt 1844—1847.

1/1844—1845. 230—238: Kemény, Joseph: Ueber die Entstehungszeit der ungarischen Komitate in Siebenbürgen.

1/1844—1845. 172—189, 403—421: Kemény, Joseph: Archivarische Nebenarbeiten.

2/1846–1847. 255—285: Kurz, Anton: Ob man die Ansiedlung der Szekler in ihren dermaligen Wohnsitzen schon in das IX. oder erst in das XIII. Jahrhundert versetzen müsse?

2/1846—1847. 462—473: Kemény, Joseph: Fragmente aus der Kirchengeschichte der siebenbürger Sachsen und des siebenbürger Bisthums vor der Reformation.

KvOkl = Oklevéltár Kolozsvár történetéhez. Összegyűjtötte és szerkesztette Jakab Elek. I—II. Buda—Bp. 1870—1888.

Lázár Miklós *lásd* Turul 2/1884; TTár 1888.

Lederer: Szöveggyűjt. = Lederer Emma: Szöveggyűjtemény Magyarország történetének tanulmányozásához. I. Bp. 1964.

LegEccl = Leges ecclesiasticae regni Hungariae et provinciarum adiacentium, opera et studio Ignatii comitis de Batthyán episcopi Transilvaniae collectae et illustratae. I—III. Albae Carolinae—Claudiopoli 1785—1827.

LtKözl = Levéltári Közlemények. A Magyar Országos Levéltár folyóirata. I—. Bp. 1923—.

3/1925. 225—234: Iványi Béla: A debreceni református kollégium anyakönyvtárának oklevelei.

7/1929. 117—121: Gáll István: Szabolcs megyei községek iratai.

24/1946. 47—70: Borsa Iván: A középkori oklevelek regesztázása. (Függelék: A Kölcsey család levéltárának középkori oklevelei.)

33/1962. 205—218: Borsa Iván: III. Béla 1177. évi könyvalakú privilegiuma az aradi káptalan számára.

55/1984. 111—139: Jakó Zsigmond: A kolozsmonostori apátság hamis oklevelei.

59/1988. 197—216: Mályusz Elemér: Gróf Kemény József oklevélhamisítványai.

Lukcsics Pál *lásd* ZOkm.

Magyari Károly *lásd* TTár 1907.

Makk Ferenc *lásd* AOkl; Károly Róbert emlékezete.

Makkai: Okl = Makkai László: Kiadatlan oklevelek Kolozsvár középkori történetéhez. Kv 1947.

Makkai László *lásd még* DocVal; Makkai—Mezey: Levelek; Makkai: Okl.

Makkai—Mezey: Levelek = Makkai László—Mezey László: Árpád-kori és Anjou-kori levelek. XI—XIV. század. Nemzeti Könyvtár, Levelestár. Bp. 1960.

Maksai: Szatmár = Maksai Ferenc: A középkori Szatmár megye. (Település- és népiségtörténeti értekezések 4. sz.) Bp. 1940.

Mályusz Elemér *lásd* LtKözl 59/1988; ZsOkl.

Manolescu, Radu *lásd* Jakó—Manolescu 1971; Jakó—Manolescu 1987.

Marczali: Enchiridion = Marczali Henrik (szerk.): Enchiridion fontium historiae Hungarorum. A magyar történet kútfőinek kézikönyve. Budapestini 1902.

Marienburg, Friedrich *lásd* VerArch 8/1868.

Marosi Ernő *lásd* Károly Róbert emlékezete.

MCsaládtSzle = Magyar Családtörténeti Szemle. Genealógiai és heraldikai szaklap. Szerk. Baán Kálmán. I—X. Bp. 1935—1944.
5/1939. 73—75: B. Boér Géza: Határmegállapítás 1307-ben.
8/1942. 241—254: Török Pál: A vizaknai Vizaknai család. (Középkori magyar nemes családok Erdélyben V.)

Mezey László *lásd* Makkai—Mezey: Levelek.

MGazdtSzle = Magyar Gazdaságtörténelmi Szemle. Szerk. Paikert Alajos. I—XIII. Bp. 1894—1906.
5/1898. 602—603: Tagányi Károly: Erdély adózása 1324-ben.

MHHDipl = Monumenta Hungariae Historica. Diplomataria. Magyar Történelmi Emlékek. Első osztály: Okmánytárak. I—XLII. Pest—Bp. 1857—1948. *Lásd még* BlagayOkl; AOkm.
XXXIII. A Magyarország és Szerbia közti összeköttetések oklevéltára. 1198—1526. Szerk.: Thallóczy Lajos és Áldásy Antal. (Codex diplomaticus partium regno Hungariae adnexarum. Magyarország melléktartományainak oklevéltára. II.) Bp. 1907.

MHHScript = Monumenta Hungariae Historica. Scriptores. Magyar Történelmi Emlékek. Második osztály: Írók. I—XXXVIII. Pest–Bp. 1857—1906.
XI. Altorjai b. Apor Péter munkái. Közli Kazinczy Gábor. Pest 1863.
XXXVI. Br. Apor Péter verses művei és levelei (1676—1752). Szerk. Szádeczky Lajos. I. Bp. 1903.

Minea, Ilie *lásd* Cercetări Istorice 10—12 (1934—1936).

MNy = Magyar Nyelv. Közérdekű havi folyóirat a művelt közönség számára. A Magyar Nyelvtudományi Társaság megbízásából szerkeszti Szily Kálmán, Gombocz Zoltán. I—. Bp. 1905—.
27/1931. 205—209: Jakubovich Emil: Ugocsa-szabolcsi székelyek a XIV. században.

Moga = Moga, Ioan: Problema Ţării Loviştei şi Ducatul Amlaşului. (Klny. Anuarul Institutului de Istorie Naţională. Cluj. 6/1931—1935. 664—673; új kiadás: Moga, Ioan: Scrieri istorice 1926—1946. Ediţie îngrijită de Mihail Dan şi Aurel Răduţiu. Studiu introductiv de Ştefan Pascu. Cluj 1973. 37—45.)

Moldovanu, Ştefan *lásd* Transilvania 4/1871.

Mollat = Jean XXII (1316—1334). Lettres communes. Analysées d'aprés les regi-

stres dits d'Avignon et du Vatican par G. Mollat. I–XVI. (Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome. 3ᵉ série.) Paris 1904—1947.

Mollat, Guillaume *lásd még* Vidal—Mollat.

MonEcclStrig = Monumenta ecclesiae Strigoniensis. I—II. Ordine chron. disposuit, dissertationibus et notiis illustravit Ferdinandus Knauz. Strigonii 1874, 1882; III. Collegit et edidit Ludovicus Crescens Dedek. Strigonii 1924; IV. Ad edendum praeparaverunt Gabriel Dreska, Geysa Érszegi, Andreas Hegedűs, Tiburcius Neumann, Cornelius Szovák, Stephanus Tringli. Strigonii—Budapestini 1999.

MonVatHung = Monumenta Vaticana historiam regni Hungariae illustrantia. Vatikáni magyar okirattár. I/1. Collectorum Pontificorum in Hungaria. Pápai tizedszedők számadásai 1281—1375. (Fejérpataky László bevezető tanulmányával.) Bp. 1887. I/2. Acta legationis cardinalis Gentilis. Gentilis bíbornok magyarországi követségének okiratai 1307—1311. (Pór Antal bevezető tanulmányával.) Bp. 1885.

MonVespr = Monumenta Romana episcopatus Vesprimiensis. A veszprémi püspökség római oklevéltára. Közrebocsátja a római magyar történeti intézet. I—IV. Bp. 1896—1908.

Motogna, Victor *lásd* RevIst 9/1923.

MTTár = Magyar Történelmi Tár. A történeti kútfők ismeretének előmozdítására kiadja a Magyar Tudományos Academia Történelmi Bizottmánya. I—XXVIII. Pest—Bp. 1855—1934.

4/1857. 91—182: Wenzel Gusztáv: Budai regesták az Anjouk korában.

Müller, Georg Eduard *lásd* Korrespondenzblatt 17/1894.

Nagy Gyula, Tasnádi *lásd* HOkl; SztOkl.

Nagy Imre *lásd* AOkm; HOkl; HOkm; Sz 3/1869; ZOkm.

Nagy Iván *lásd* Sz 3/1869; ZOkm.

Neagoe, Manole *lásd* Şincai.

NemzTárs = Nemzeti Társalkodó. Kiad. Kisszántói Pethe Ferenc. Kv 1830—1844.

1830. 105—107: Kemény Jósef: Az erdélyi vajdák zonuki grófságjokról.

1830. 204—207: Kemény Jósef: Visszafelelet végzete. Az erdélyi vajdák zonuki grófságjok felett foljtatott vetélkedésben.

1830. 369—372: Kemény József: Kecskés-Vára.

1833/II. 321—327: Gróf Kemény József: Értekezés a sasról, mint az erdélyi magyar nemzet katonai, és czímeres jeléről.

1838/I. 30—32: Schematismus venerabilis cleri diocesis Transsilvaniensis ad annum post bissextilem alterum a Christo nato. Claudiopoli MDCCCXXXVIII [Könyvismertetés].

Neues Ung. Magazin = Neues Ungrisches Magazin, oder Beiträge zur ungrischen Geschichte, Geographie, Naturwissenschaft, und der dahin einschlagenden Litteratur. Herausgegeben von Karl Gottlieb von Windisch. I—. Pressburg—Wien 1791—.

Neugeboren, Carolus *lásd* Tentamen.

Neumann, Tiburcius *lásd* MonEcclStrig IV.

Nussbächer = Nussbächer, Gernot: Diplomatarium Regnense 1228—1585. Contribuţii pentru un corpus de documente privind istoria oraşului Reghin. In: Reghinul cultural. Studii şi articole. V. Reghin 2001. Coordonatori: dr. Grigore Ploeşteanu şi prof. Marin Şara.

Onciul, Dimitrie *lásd* Convorbiri Literare 37/1903.

Orbán: Székelyföld = Orbán Balázs: A Székelyföld leírása történelmi, régésze-

ti, természetrajzi s népismei szempontból. I—VI. Pest 1868—Budapest 1873.

Ortvay: Geogr. = Ortvay Tivadar: Geographia ecclesiastica Hungariae ineunte saeculo XIV. e tabulis rationes collectorum pontificiorum a. 1281—1375. referentibus eruta, digesta, illustrata. Magyarország egyházi földleírása a XIV. század elején a pápai tizedjegyzékek alapján feltüntetve. A vatikáni okirattárbizottság rendeletére szerk.: Ortvay Tivadar. I/1—2. Bp. 1891—1892.

Ortvay: Pozsony = Pozsony város története. Írta: Ortvay Tivadar. I—II. Pozsony—Bp. 1892—1903.

Ortvay: Temes = Oklevelek Temesvármegye és Temesvár város történetéhez. Másolta és gyűjtötte Pesty Frigyes. A M. Tud. Akadémia tört. bizottságának rendeletéből sajtó alá rendezte Ortvay Tivadar. I. 1183—1430. (Temesvármegye és Temesvár város története IV.) Pozsony 1896.

Paikert Alajos *lásd* MGazdtSzle.

Papp Miklós, K[olozsvári] *lásd* TörtLapok.

Pascu, Ştefan *lásd* Moga.

Pataki: Vajdaság = Pataki József: Anjou királyaink és a két román vajdaság. Kv 1944.

Paur Iván *lásd* HOkm.

Pesty Frigyes *lásd* Ortvay: Temes.

Pethe Ferenc *lásd* NemzTárs.

Petrichevich = A Petrichevich család történetének regesztái. Első rész. II. kötet. 1069–1942. Írta báró Petrichevich Horváth Emil. (A Mogorovich nemzetségbeli Petrichevich család története és oklevéltára.) Pécs 1942.

Piti Ferenc *lásd* AOkl XXIII—XXIV.

Ploeşteanu, Grigore *lásd* Nussbächer.

Pokoly József *lásd* Kádár—Tagányi.

Pór Antal *lásd* TTár 1886; MonVatHung I/2.

Potthast = Potthast, Augustus: Regesta pontificum Romanorum inde ab a. post Christum natum MCXCVIII ad a. MCCCIV. I—II. Berolini 1874—1875.

Pray: Annales = Pray Georgius: Annales regum Hungariae ab anno Christi CMXCVII ad annum MDLXIV deducti ac maximam partem ex scriptoribus coaevis, diplomatibus, tabulis publicis et id genus litterariis instrumentis congesti. I—V. Vindobonae 1764—1770.

Puşcariu: Fragmente = [Puşcariu, Ioan]: Fragmente istorice I—IV. Despre boierii din ţara Făgăraşului. I—III. Sibiiu 1904. Despre boierii din ţara Făgăraşului. IV. Sibiiu 1907.

Răduţiu, Aurel *lásd* RevArh Seria a III-a, 2/1996; Moga.

Ráth Károly *lásd* HOkm.

Raynaldus: Annales = Raynaldus, Odoricus: Annales ecclesiastici ab anno MCXCVIII ubi desinit cardinalis Caesar Baronius. Tom. V—VI. Lucae 1750.

RegSlov = Regesta diplomatica nec non epistolaria Slovaciae. Tomus I—II. Ad edendum praeparavit Vincent Sedlák. Bratislavae 1980—1987.

Reschner, Martin *lásd* Schullers Archiv I/2.

Réthy László *lásd* Kádár—Tagányi.

RevArh = Revista Arhivelor. Seria a III-a. Editată de Asociaţia Arhiviştilor „David Prodan" Cluj-Napoca. I—. Cluj-Napoca 1995—.

2/1996, nr. 1—2, 155—159: Răduţiu, Aurel: DIR, veacul XIV, C, Transilvania, vol. II (1321–1330). Addenda.

RevIst = Revista istorică. Dări de seamă, documente şi notiţe publicate de N. Iorga cu concursul mai multor specialişti. I—XXXII. Vălenii de Munte—Bucureşti 1915—1946.

9/1923. 81—85: Motogna, Victor: Iarăşi lupta dela Posada. (Un document necunoscut.)

Rusu: Bologa = Rusu, Adrian Andrei: Începuturile cetăţii medievale de la Bo-

loga. In: Acta Mvsei Porolissensis, Zalău, 4/1980. 403—420.

Rusu: Wesselényi = Rusu, Adrian Andrei: Documentele medievale ale familiei Wesselényi. In: Acta Musei Porolissensis, Zalău, 5/1981. 311—346 (hasonmásokkal).

Sacerdoţeanu: Andreanum = Sacerdoţeanu, Aurelian: Andreanum şi alte acte. Braşov 1935. (Şcoala superioară de arhivistică şi paleografie. Cursul de diplomatică V.) Extras din revista „Ţara Bârsei" VII/1—4.

Salzer = Salzer, Johann Michael: Der königliche freie Markt Birthälm in Siebenbürgen. Wien 1881.

Şara, Marin *lásd* Nussbächer.

Şchiopul: Andreanum = Şchiopul, Iosif: Diploma Andreiana din 1224 şi alte documente falşe sau falş interpretate. Cluj 1934.

Schlözer = Schlözer, August Ludwig von: Kritische Sammlungen zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen. I—III. Göttingen 1795—1797.

Schmitth = Schmitth, Nicolaus: Episcopi Agrienses fide diplomatum concinnati. I—III. Tyrnaviae 1768.

Schuller: Umrisse = Schuller, Johann Karl: Umrisse und kritische Studien zur Geschichte von Siebenbürgen, mit besonderer Berücksichtigung der Geschichte der deutschen Kolonisten im Lande. 1. Heft. Hermannstadt 1840. (Ebben függelékként újrainduló lapszámozással: Urkundenbuch.) 2. Heft. Hermannstadt 1851. 3. Heft. Hermannstadt 1872.

Schullers Archiv = Archiv für die Kenntniss von Siebenbürgens Vorzeit und Gegenwart. Herausgegeben von Johann Karl Schuller. I/1—2. Hermannstadt 1840—1841.

I/2. 279—296: Reschner, Martin: Die Dechanten des Hermannstädter Capitels.

Sebestyén = Sebestyén Béla: A magyar királyok tartózkodási helyei. Bp. [1938.]

Sedlák, Vincent *lásd* RegSlov.

Seivert: Nachrichten = Seivert, Johann: Nachrichten von siebenbürgischen Gelehrten und ihren Schriften. Pressburg 1785.

Siebg. Vierteljahrsschrift = Siebenbürgische Vierteljahrsschrift (a Korrespondenzblatt folytatása). LIV—LXIV. Hermannstadt 1931—1941.

58/1935. 99—111: Gündisch, Gustav: Waldhüttener Urkundenfälschungen.

Şincai = Şincai, Gheorghe: Hronica românilor. Tom. I—III. Ediţie îngrijită şi studiu asupra limbii de Florea Fugariu. Prefaţă şi note de Manole Neagoe. Bucureşti 1967—1969. (Opere I—III.)

Smičiklas = Codex diplomaticus regni Croatiae, Dalmatiae et Slavoniae. Diplomaticki zbornik kraljevine Hrvatske, Dalmacije i Slavonije ... Collegit et digestit Tadeus Smičiklas. I—XVII. Zagrabiae 1904—1981.

Sólyom-Fekete Ferencz *lásd* HunyadmÉvk 1/1880—1881.

Strehlke = Strehlke, Ernestus: Tabulae Ordinis Theutonici. Berolini 1869.

StudUnivBabeş-Bolyai = Studia Universitatum Victor Babeş et Bolyai. Series Historica, 1958. fasc. 2. *Lásd* Jakó: Dés.

Sugár = Sugár István: Borsodi oklevelek a Heves megyei Levéltárban (1245—1521). Miskolc 1980.

Sweeney, James Ross *lásd* DRMH.

Sz = Századok. A Magyar Történelmi Társulat közlönye. I—. Bp. 1867—.

3/1869. 589—607: Nagy Iván—Nagy Imre—Véghely Dezső: A zsélyi bizottság jelentése. (A levéltárvizsgáló bizottságok jelentései I.)

5/1871. 592—623: A leleszi bizottság jelentése. (A Magyar Történelmi Társulat zemplén-ungi kirándulása, 1871-ben. II.)

21/1887. Pótfüzet 71—87: Szabó Károly: Jelentés a nagyercsei gróf Toldalagi család radnótfáji levéltáráról.
27/1893. 41—57: Tagányi Károly: Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen I. [Könyvismertetés.]
32/1898. 836–843: Wertner Mór: Megjegyzések a „Blagay család oklevéltárá"-hoz (I.)
117/1983. 1103–1134: Györffy György: Gyulafehérvár kezdetei, neve és káptalanjának registruma.
122/1988. 89–146: Engel Pál: Az ország újraegyesítése. I. Károly király küzdelmei az oligarchák ellen (1310—1323).

Szabó Aladár *lásd* Turul 34/1916.

Szabó Károly *lásd* EMOkl; HunyadmÉvk 11/1900; Sz 21/1887; SzOkl I—VIII; TTár 1888.

Szádeczky Lajos *lásd* MHHScript XXXVI; SzOkl IV—VII.

Szegedi = Szegedi, Joannes: Decreta et vitae primorum regum Ungariae, qui Transylvaniam possiderunt eruditissimis notis illustrata. Claudiopoli 1744.

Szentpétery Imre *lásd* KálLt.

Szeredai: Notitia = Szeredai, Antonius: Notitia veteris et novi capituli Albensis Transilvaniae. Albae Carolinae 1791.

Szeredai: Series = Szeredai, Antonius: Series antiquorum et recentiorum episcoporum Transilvaniae. Albae Carolinae 1790.

Szily Kálmán *lásd* MNy.

Szirmay: Ugocsa = Szirmay de Szirma, Antonius: Notitia politica, historica, topographica incliti comitatus Ugochiensis. Pestini 1805.

SzOkl = Székely oklevéltár. Szerk. Szabó Károly, Szádeczky Lajos, Barabás Samu. I—VIII. Kv—Bp. 1872—1934.

Szovák, Cornelius *lásd* MonEcclStrig.

SztOkl = A nagymihályi és sztárai gróf Sztáray család oklevéltára. Szerk. Nagy Gyula. I—II. Bp. 1887—1889.

Tagányi Károly *lásd* Kádár—Tagányi; MGazdtSzle 5/1898; Sz 27/1893.

Tasnádi Nagy Gyula *lásd* AOkm.

Tăutu: Fontes = Fontes. Series III. Volumen VII. Tom I. Acta Clementis PP. V. (1303—1314.) E regestis Vaticanis aliisque fontibus collegerunt Ferdinandus M. Delorme et Aloysius L. Tăutu. Vatican 1955. (Pontificia commissio ad redigendum codicem iuris canonici orientalis.) Fontes. Series III. Volumen VII. Tom. II. Acta Ioannis XXII (1317—1334). E regestis Vaticanis aliisque fontibus collegit Aloysius L. Tăutu. (Pontificia commissio ad redigendum codicem iuris canonici orientalis.) Vatican. 1952. Fontes. Series III. Volumen VIII. Acta Benedicti XII (1334—1342). E regestis Vaticanis aliisque fontibus collegit Aloysius L. Tăutu. (Pontificia commissio ad redigendum codicem iuris canonici orientalis.) Vatican 1958.

Teleki: Hunyadiak = Teleki József: Hunyadiak kora Magyarországon. I—XII. Pest 1852—1857.

TelOkl = Codex diplomaticus sacri Romani imperii comitum familiae Teleki de Szék. A római szent birodalmi gróf széki Teleki család oklevéltára. Szerk. Barabás Samu. I—II. Bp. 1895.

Temesváry = Temesváry János: Erdély középkori püspökei. Cluj—Kv 1922.

Tentamen = Tentamen indicis diplomatici publici Magni Principatus Transsilvaniae periodi regum Hungariae stirpis Arpadianae ab A. 1000 usque ad A. 1300, exhibens seriem diplomatum rem publicam privatamque regni Transsilvaniae et Transsilvanorum praecise tangentium typis divulgatorum. Auctore Carolo Neugeboren, senatore Cibinien-

si. [Cibinii 1847.] (Melléklet a VerArch 3/1847—1848. évfolyamához.)
Teutsch, Friedrich *lásd* VerArch 13/1876.
Teutsch, Georg Daniel = Teutsch, Georg Daniel: Geschichte der siebenbürger Sachsen. I. Hermannstadt 1925.
Teutsch, Georg Daniel *lásd még* Arch. f. Kunde Öst. Gesch. 5/1850. 321—348; VerArch 1/1843, 2/1845, 2/1846, 4/1860.
Teutsch: Zehntrecht = Teutsch, Georg Daniel: Das Zehntrecht der evangelischen Landeskirche A. B. in Siebenbürgen. Schässburg 1858.
Thallóczy Lajos *lásd* MHHDipl XXXIII.
Theil, Rudolf *lásd* VerArch 12/1875; 13/1876.
Theil—Werner = Theil, Rudolf—Werner, Karl: Urkundenbuch zur Geschichte des Mediascher Kapitels bis zur Reformation. Hermannstadt 1870.
Theiner: MonHung = Vetera monumenta historica Hungariam sacram illustrantia, maximam partem nondum edita ex tabulariis Vaticanis deprompta, collecta ac serie chronologica disposita ab Augustino Theiner. I—II. Romae 1859—1860.
Theiner: MonSlav = Vetera monumenta Slavorum meridionalium historiam illustrantia, maximam partem nondum edita ex tabulariis Vaticanis deprompta, collecta ac serie chronologica disposita ab Augustino Theiner. I—II. Romae—Zagrabiae 1863—1875.
ThLt = A torockószentgyörgyi Thorotzkay család levéltára. Ismerteti Jakó Zsigmond és Valentiny Antal. (Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára 1. sz.) Kv 1944.
Török Pál *lásd* MCsaládtSzle 8/1942.
TörtFöldr = Györffy György: Az Árpád-kori Magyarország történeti földrajza. I—IV. Bp. 1963—1998.
TörtLapok = Történeti Lapok. Szerk. K. Papp Miklós. I—III. Kv 1874—1876.
1/1874. 409—411, 424—426, 439—441, 456—458, 470—472, 489—491, 504—506, 519—521, 537—538, 553—555, 568—570, 585—587, 600—602, 616—618, 634—636, 647—649, 663—665, 682—684, 694—698: K. Papp Miklós: Deés város levéltára.
Transilvania = Transilvania. Foia asociațiunei Transilvane pentru literatura Română şi cultura poporului Românu. Red. Gheorghe Bariţiu. I—. Braşovia—Sibiu 1868—.
4/1871. 18—21, 28—30, 41—44, 55—56, 66—68, 79—81, 93—96, 117—120, 128—130, 139—141, 151–153, 163—166, 178—181, 193—195, 216—218, 238—240, 253—255, 266—268, 277—278, 287—289. 5/1872. 30—33, 41—44, 54—56, 66—68, 80—82, 92—93, 103—105, 112—116, 127—128, 150—152, 162—164, 171—174, 183—185, 197—200, 211—213, 220—223, 232—235, 245—248, 271—272, 282—283: Moldovanu, Ştefanu: Colecţiune de diplome din diplomatariulu comitelui Iosifu Kemény, care privescu mai alesu pe romani (valachi).
Tringli, Stephanus *lásd* MonEcclStrig IV.
TSzle = Történelmi Szemle. A Magyar Tudományos Akadémia Történettudományi Intézetének értesítője. I—. Bp. 1958—.
7/1964. 1—25, 537—568: Györffy György: Adatok a románok XIII. századi történetéhez és a román állam kezdeteihez.
TTár = Történelmi Tár. Évnegyedes folyóirat. Kiadja a Magyar Történelmi Társulat közvetítése mellett a Magyar Tudományos Akadémia Történelmi Bizottsága. Bp. 1878—1911.
1886. 196—202: Pór Antal: Adalék Gentilis bíboros magyarországi követsége okirataihoz.

1887. 617—624: Beke Antal: Kolosvár városa okmánytárához.
1888. 80—103: Szabó Károly: A gróf Tholdalaghyak radnótfáji levéltárából.
1888. 593—597: Lázár Miklós: Két oklevél a nagy-zsombori Sombory család levéltárából.
1889. 523—554, 728—752; 1890. 102—129, 328—359: Szabó Károly: Az Erdélyi Múzeum eredeti okleveleinek kivonata.
1889. 555—587, 753—772; 1890. 130—154, 360–366; 1891. 109—138; 1892. 493—512, 635—650; 1893. 93—108, 291—306, 459—473, 617—630; 1895. 230—259, 409—432, 630—652; 1896. 44—62: Beke Antal: Az erdélyi káptalan levéltára Gyulafehérvárt.
1896. 483—504, 718—736; 1897. 339—360, 496—512, 733—748; 1898. 151—166, 343—356, 532—555, 653—669: Beke Antal: A kolozsmonostori konvent levéltára.
1900. 385—410: Kárffy Ödön: A Csicsery család levéltára (I.)
1906. 583—609; 1907. 1—69, 161—198, 327—354: Wertner Mór: Adalékok a XIV. századbeli magyar világi archontologiához.
1907. 80—120: Magyari Károly: Regesták Alsófehérvármegye levéltárából.
1911. 1—36: Szekfű Gyula: Oklevelek I. Károly pénzverési reformjához.
1911. 401—442: Barabás Samu: Erdélyi káptalani tizedlajstromok. Huszti András levele.

Turul = Turul. A Magyar Heraldikai és Genealógiai Társaság közlönye. I—LXIV. Bp. 1883—1950.
2/1884. 110—117: Lázár Miklós: A két Laczk-család eredete.
10/1892. 105—111: Dercsényi Gyula: A somkereki Erdélyi család 1415. évi czímeres levele és nemzedékrendje.
12/1894. 69—75: Kis Bálint: A Barcsai család.
34/1916. 13—46: ifj. Szabó Aladár: Venczel és Ottó királyok oklevelei.

Ub = Zimmermann, Franz—Werner, Carl—Gündisch, Gustav: Urkundenbuch zur Geschichte der Deutschen in Siebenbürgen. I—VII. Hermannstadt, Bukarest 1892—1991.

Udvardy = Udvardy József: A kalocsai érsekek életrajza (1000—1526). (Dissertationes Hungaricae ex historia ecclesiae XI.) Köln 1991.

Újházi = Újházi László: Monumenta historiae Hungaricae diplomatica. Magyar történelmi emlékek. Oklevelek. Bp. 1914.

Valentiny Antal *lásd* ThLt.

Varjú Elemér *lásd* BánfOkl.

Véghely Dezső *lásd* HOkm; Sz 3/1869; ZOkm.

VerArch = Archiv des Vereins für siebenbürgische Landeskunde. Herausgegeben vom Vereins-Ausschuss. I—L. Hermannstadt 1845—1944.
1/1843—1845. 1. Heft. 21—67: Teutsch, Georg Daniel: Beiträge zur Geschichte Siebenbürgens, vom Tode König Andreas III. bis zum Jahre 1310.
2/1845—1846. 1. Heft. 34—52: Teutsch, Georg Daniel: Beiträge zur Geschichte Siebenbürgens unter dem König Karl Robert.
2/1845—1846. 2. Heft. 317—332: Teutsch, Georg Daniel: Urkundliche Beiträge zur Rechts- und Sittengeschichte der sächsischen Vorzeit.
1/1853—1854. 2. Heft. 297—299: Wenrich Wilhelm: Bericht über eine alte Urkunde.
4/1860. 3. Heft. 255—294: Teutsch, Georg Daniel: Zur Geschichte von Bistritz.

8/1868. 2. Heft. 284—324: Marienburg, Georg Friedrich: Verzeichnis der ältesten Pfarrer des Decanatus de Sebus d. i. des Unterwälder Kapitels aus urkundlichen Quellen des 13. und. 14. Jahrhunderts zusammengestellt.

12/1875. 2. Heft. 257—269: Theil, Rudolf: Gehörten die „zwei Stühle" seit dem Jahre 1224 zur Hermannstädter Provinz?

13/1876. 1. Heft. 155—186: Teutsch, Friedrich: Zur Geschichte von Reps.

13/1876. 2. Heft. 365—369: Amlacher, Albert: Ein urkundlicher Beitrag zur ältesten Geschichte des Brooser Kapitels.

15/1880. 162—228, 231—295, 415—585: Amlacher, Albert: Urkundenbuch zur Geschichte der Stadt und des Stuhles Broos bis zum Uebergang Siebenbürgens unter Erbfürsten aus dem Hause Oesterreich (1690).

19/1884. 99—125: Zimmermann, Franz: Handschriftliche Urkunden-Sammlungen siebenbürgischen Ursprunges und ihr Werth besonders für die Periode bis zur Schlacht bei Mohács (1526).

VeszprReg = Veszprémi regeszták (1301—1387). Összeállította Kumorovitz L. Bernát. (A Magyar Országos Levéltár Kiadványai. II: Forráskiadványok 2). Bp. 1953.

Vidal—Mollat = Benoît XII (1334—1342). Lettres closes, patentes intéressant les pays autres que la France. Publiées ou analysées d'après les registres du Vatican par Jean Marie Vidal et Guillaume Mollat. Tom. I—II. Paris 1913—1950. (Bibliothèque des Écoles françaises d'Athènes et de Rome. 3e. série. Lettres des papes d'Avignon.)

Wadding: Ann. Min. = Annales minorum seu trium ordinum a S. Francisco institutorum auctore Luca Waddingo Hiberno. Editio secunda locupletior ... studio Iosephi Mariae Fonseca ab Ebora. Tom. VII. Romae 1733.

Wagner, Ernst *lásd* Berger: Regesten.

Wagner: Quellen = Quellen zur Geschichte der siebenbürger Sachsen, 1191—1975. Gesammelt und bearbeitet von Ernst Wagner. (Schriften zur Landeskunde Siebenbürgens, Bd 1.) Köln—Wien 1976.

Wenrich Wilhelm *lásd* VerArch 1/1853—1854; 8/1868.

Wenzel Gusztáv *lásd* MTTár 4/1857.

Werner, C/Karl *lásd* Theil—Werner; Ub.

Wertner: Megjegyzések = Megjegyzések a „Blagay család oklevéltárá"-hoz (I.), Sz 32/1898. 836–843 és Megjegyzések okmánytáraink erdélyi darabjaihoz, EM 18/1901. 349—359.

Wertner: Nemzetségek = Wertner Mór: A magyar nemzetségek a XIV. század közepéig. I—II. Temesvár 1891.

Wertner Mór *lásd még* EM 18/1901; Sz 32/1898; TTár 1906 és 1907.

Windisch, Karl Gottlieb *lásd* Neues Ung. Magazin 1/1791.

Zimmermann: Der Deutsche Orden = Zimmermann, Harald: Der Deutsche Orden im Burgenland. Eine diplomatische Untersuchung. (Studia Transylvanica 26.) Köln—Weimar—Wien 2000.

Zimmermann, Franz *lásd* ArchZtsch 18/1887; Ub; VerArch 19/1884.

ZOkm = Codex diplomaticus domus senioris comitum Zichy de Zich et Vasonkeö. A zichi és vásonkeői gróf Zichy-család idősb ágának okmánytára. Szerk. Nagy Imre—Nagy Iván—Véghely Dezső—Kammerer Ernő—Döry Ferenc—Lukcsics Pál—Áldásy Antal—Barabás Samu. I—XII. Pest–Bp. 1871—1931.

Zounuk = A Jász-Nagykun-Szolnok megyei levéltár évkönyve. Szerk. Botka János.
6/1991. 283—329: Benedek Gyula: Oklevelek Külső-Szolnok vármegye XIV. századi történetéből.
Zsilinszky Mihály *lásd* Békésmegyei okl.
ZsOkl = Zsigmondkori Oklevéltár. Összeállította Mályusz Elemér. I., II/1—2. (Magyar Országos Levéltár kiadványai II: Forráskiadványok 1., 3—4.) Bp. 1951—1958. Mályusz Elemér kéziratát kiegészítette és szerkesztette Borsa Iván. III–VII. (Magyar Országos Levéltár kiadványai II: Forráskiadványok 22., 25., 27., 32., 37.) Bp. 1993—2001.

A FELHASZNÁLT KÉZIRATOS (LEVÉLTÁRI ÉS KÉZIRATTÁRI) FORRÁSOK ŐRZŐHELYEI

E jegyzék a kötetben felhasznált levéltárak és kézirattári forrásgyűjtemények felől nyújt tájékoztatást. A magyarországi középkori írásbeliség termékeként, annak keretei között létrejött levéltárakat és könyvtárakat a magyar szakirodalomban használt módon, történetileg kialakult magyar elnevezésük betűrendjében sorolja fel, de jelenlegi hivatalos nevüket is megadja annak az államnak a nyelvén, melynek területén most őrzik. Ugyancsak a magyar elnevezésből formáltuk a rövidítésekként használt betűszavakat is. A magyarországi középkori írásbeliség keretein kívül képződött levéltárak, könyvtárak és múzeumok nevét mai hivatalos nevük betűrendjében soroltuk be jegyzékünkbe.

Apor cs lt (a SzNMLt-nak a SSztGyNLt-ban őrzött anyagában)
Archiv der evangelischen Landeskirche, Bischofsurkunden (SzNLt)
Archivum Secretum Vaticanum *lásd* Vatikáni Levéltár
Arhivele Naţionale Braşov, Braşov *lásd* BrNLt
Arhivele Naţionale Bucureşti *lásd* BukNLt
Arhivele Naţionale Cluj, Cluj-Napoca *lásd* KvNLt
Arhivele Naţionale Covasna, Sfântu Gheorghe *lásd* SSztGyNLt
Arhivele Naţionale Mureş, Târgu Mureş *lásd* MvhNLt
Arhivele Naţionale Sibiu, Sibiu *lásd* SzNLt
Bálintitt cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Bánffy cs nemzetségi lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban és a KvEKt-ban őrzött anyagában)
Barabás Samu-gyűjtemény (SSztGyNLt és ENMLt, a Székely Nemzeti Múzeum Barabás Samu-gyűjteményének elpusztult okleveleiről készült mikrofilmek)
Batthyaneum = Batthyaneum-könyvtár, Gyulafehérvár (Biblioteca documentară Batthyaneum, Alba Iulia)
Batthyány cs körmendi lt (DL)
Béldi cs mezőméhesi lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Beszterce város lt (KvNLt)
Bethlen, betleni, cs lt (DL)
Bethlen, iktári, cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Biblioteca Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca *lásd* KvAKt
Biblioteca Apostolica Vaticana *lásd* Vatikáni Könyvtár
Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga", Cluj-Napoca *lásd* KvEKt
Biblioteca documentară Batthyaneum *lásd* Batthyaneum
Blagay cs lt (DL)

BpEgyKt = Eötvös Loránd Tudományegyetem Könyvtára, Budapest
Brandenburgisches Archiv, Brandenburger Literalien (Staatsarchiv Nürnberg)
Brassó város lt (BrNLt)
BrNLt = Brassói Nemzeti Levéltár (Arhivele Naţionale, Braşov)
Brukenthal Múzeum Könyvtárának oklevélgyűjteménye (SzNLt)
BukNLt = Bukaresti Nemzeti Levéltár (Arhivele Naţionale Bucureşti)
Cam. Ap., Collect. = Camera Apostolica, Collectoriae (Vatikáni Levéltár)
Cornides-gyűjtemény = Cornides Dániel Diplomatarium című kéziratos forrásgyűjteménye. (Ennek eredeti kötetei az MTAKt Kézirattárában találhatók, az ezekből Kovachich Márton György részére készült válogatás köteteit viszont az OSZK Kézirattára őrzi FolLat 2220. sz. alatt. A CDHung hivatkozásai általában ez utóbbi kötetekre vonatkoznak.)
Csicsery cs lt (DL)
Dancs cs lt (DL)
Debreceni Református Kollégium Könyvtára
Dés város lt (KvNLt)
Desewffy cs grófi ágának lt (DL)
DF = Diplomatikai Fényképgyűjtemény (MOL)
DiplApp *lásd* Kemény: DiplApp
DiplSuppl *lásd* Kemény: DiplSuppl
DiplTr, DiplTrans *lásd* Kemény: DiplTr
Diplomatarium *lásd* Cornides-gyűjtemény
DL = Diplomatikai Levéltár (MOL)
Eder-gyűjtemény = Eder, Joseph Karl forrásgyűjteménye (OSZK Kézirattára)
ENMLt = Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára (a KvNLt és a KvEKt, valamint a KvAKt őrizetében)
ENMLt Törzsgyűjtemény = Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárának Törzsgyűjteménye (a KvNLt és a KvEKt őrizetében)
Erdélyi káptalan hiteleshelyi lt (DL)
Erdélyi káptalan magánlevéltára (a Batthyaneum őrizetében)
Erdődy cs galgóci lt (HHSt, Wien)
Esterházy cs cseszneki lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Esterházy cs hercegi ágának lt (DL)
Esztergomi káptalan magánlevéltára, Esztergom
Fejérváry-gyűjtemény = Fejérváry Károly kéziratos másolatgyűjteménye (OSZK Kézirattár)
Festetics cs lt (DL)
Hevenesi-gyűjtemény = Hevenesi Gábor kéziratos másolatgyűjteménye (BpEgyKt Kézirattár)
HHSt = Haus-, Hof- und Staatsarchiv (Bécs)
Historisches Staatsarchiv, Königsberg (Geheimes Staatsarchiv, Preussischer Kulturbesitz, Berlin)
Jászói konvent hiteleshelyi lt (Szlovák Nemzeti Levéltár, Pozsony)
Jósika cs hitbizományi lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Kállay cs lt (DL)
Kaprinai-gyűjtemény = Kaprinai István kéziratos másolatgyűjteménye (BpEgyKt Kézirattár)

Kapy cs lt (DL)
Károlyi cs lt (DL)
Kemény cs csombordi lt (a KvNLt-ban)
Kemény cs malomfalvi lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Kemény: DiplApp = Kemény, Josephus: Diplomatarii Transsilvanici Appendix, kéziratos másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKt-ban őrzött anyagában)
Kemény: DiplSuppl = Kemény, Josephus: Diplomatarii Transsilvanici Supplementum, kéziratos másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKt-ban őrzött anyagában)
Kemény: DiplTr = Kemény, Josephus: Diplomatarium Transsilvanicum, kéziratos másolatgyűjtemény (Kemény József gyűjteményének a KvAKt-ban őrzött anyagában)
Kemény József gyűjteménye (az ENMLt-nak a KvNLt-ban és a KvEKt-ban őrzött anyagában)
Kemény Sámuel gyűjteménye (az ENMLt-nak a KvNLt-ban és KvAKt-ban őrzött anyagában)
Kisfaludy cs lt (DL)
Kolozsmonostori konvent magánlevéltára (a Batthyaneum őrizetében)
Komáromy-gyűjtemény (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Kölcsey cs lt (DL)
Kornis cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
KvAKt = Kolozsvári Akadémiai Könyvtár (Biblioteca Academiei Române, Filiala Cluj-Napoca)
KvEKt = Kolozsvári Egyetemi Könyvtár (Biblioteca Centrală Universitară „Lucian Blaga", Cluj-Napoca)
KvLt = Kolozsvár város lt (KvNLt)
KvNLt = Kolozsvári Nemzeti Levéltár (Arhivele Naţionale Cluj, Cluj-Napoca)
Leleszi konvent hiteleshelyi levéltára (Szlovák Nemzeti Levéltár, Pozsony)
Majthényi cs lt (DL)
Mándy cs lt (DL)
Máriássy cs lt (DL)
Medgyes város és szász ev. egyházközség lt (SzNLt)
Medgyesi szász ev. káptalan lt (SzNLt)
Medgyesi szász gimnázium oklevélgyűjteménye (töredék Szeben város és a Szász Nemzet levéltárában, a SzNLt kezelésében)
Mike Sándor kéziratgyűjteménye (az ENMLt-nak a KvAKt-ban és a KvNLt-ban őrzött anyagában)
MOL = Magyar Országos Levéltár, Bp.
Motesiczky cs lt (DL)
MTAKt = Magyar Tudományos Akadémia Könyvtára, Bp.
MvhNLt = Marosvásárhelyi Nemzeti Levéltár (Arhivele Naţionale Mureş, Târgu Mureş)
Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteménye (a SSztGyNLt őrizetében)
Nagydisznódi szász ev. egyházközség lt (SzNLt)
Nyírbátor város lt (Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Levéltár)
OSZK = Országos Széchényi Könyvtár, Bp.
Pálffy cs központi lt (Szlovák Nemzeti Levéltár, Pozsony)
Patay cs lt (DL)
Pécsi püspöki könyvtár (Pécs)

Pozsonyi káptalan magánlevéltára (Szlovák Nemzeti Levéltár, Pozsony)
Pray-gyűjtemény = Pray György kéziratos másolatgyűjteménye (BpEgyKt Kézirattár)
Prímási Levéltár, Világi Levéltár (Archivum Saeculare), Egyházi Levéltár (Archivum Ecclesiasticum Vetus), Esztergom
Radák cs lt (DL)
Rákóczi-Aspremont cs lt (DL)
Rosenfeld-gyűjtemény (SzNLt)
Segesvári szász ev. egyházközség lt (a MvhNLt őrizetében)
Sellenberki szász ev. egyházközség lt (SzNLt)
Semsey cs lt (DL)
Slovenský národny archív, Bratislava *lásd* Szlovák Nemzeti Levéltár
Sombory cs lt (DL)
SSztGyNLt = Sepsiszentgyörgyi Nemzeti Levéltár (Arhivele Naţionale Covasna, Sfântu Gheorghe)
Staatsarchiv, Nürnberg
Suky cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Szeben város és a Szász Nemzet levéltára (SzNLt)
Szebeni szász ev. káptalan lt (SzNLt)
Székely Nemzeti Múzeum Levéltára (SSztGyNLt)
Szelindeki szász ev. egyházközség lt (SzNLt)
Szentkereszty cs lt (DL)
Szinyei Merse cs lt (DL)
Szlovák Nemzeti Levéltár, Pozsony (Slovenský národny archív, Bratislava)
SzNLt = Szebeni Nemzeti Levéltár (Arhivele Naţionale Sibiu, Sibiu)
SzNMLt = Székely Nemzeti Múzeum Levéltára (SSztGyNLt)
Sztojka cs lt (Tiszántúli Református Egyházkerület Könyvtára, Debrecen)
Teleki cs marosvásárhelyi lt (DL)
Thorotzkay cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Tisza cs lt (DL)
Tiszántúli Református Egyházkerület Könyvtára, Debrecen
Toldalagi cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Török Bertalan gyűjteménye (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Újhelyi cs lt (DL)
Urk. = Urkunden (oklevélsorozat Szeben város és a Szász Nemzet levéltárában)
Vatikáni Könyvtár (Bibliotheca Apostolica Vaticana)
Vatikáni Levéltár (Arhivum Secretum Vaticanum)
Vay cs berkeszi lt (DL)
Vécsey cs sárközújlaki lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Veszprémi püspöki lt, Veszprém
Wass cs lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Wesselényi cs bp-i lt (DL)
Wesselényi cs zsibói lt (az ENMLt-nak a KvNLt-ban őrzött anyagában)
Zichy cs zsélyi lt (DL)

OKLEVÉLKIVONATOK

1. 1301. február 14. A váradi káptalan oklevele Wyngarth eladásáról (Venditionalis ecclesie Waradiensis super Wyngarth, sub capitulari sigillo. Datum feria tertia proxima ante diem Cinerum. Anno domini M° CCC° primo).

Bejegyzés a Brandenburgi György magyarországi, szlavóniai és erdélyi birtokaira vonatkozó oklevelek XVI. századi összeírásában, hártyakézirat, Staatsarchiv, Nürnberg, Brandenburger Literalien 1085/3 (DF 267426, fol. 28r). □ Regeszta: AOkl I. 15. sz.

2. 1301. március 12. (in Letare) Az erdélyi egyház káptalana előtt Lázár frater Clusmonustra-i apát a monostorának, elődeinek és neki gyermekségétől fogva teljesített hűséges szolgálatai jutalmául famulusának: Thorda-i (d) Pál fia: Tyburtiusnak Kayanthov határán, a Bevnye és Gyos birtok szomszédságában fekvő völgyben telekhelyet (locum sessionalem seu fundum curie) adományoz, hogy ott lakhassék. Megengedi neki azt is, hogy amíg ottani kúriája elkészül, Kyanthov-on házat építhessen magának, állatait és élelmiszereit ott tarthassa. Magva szakadása esetén azonban az átengedett terület visszaszáll a monostorra.

Ái az erdélyi káptalan 1390. november 18-i oklevelében. DL 28714. — Tartalmi ái 1427-ből: DL 36403. p. 2. 1378—1379 körül keletkezett hamisítvány. Vö. LtKözl 55/1984. 127—128 (Jakó Zs.). □ Regeszta: KmJkv I. 24. sz. (p. 186.) — AOkl I. 24. sz.

3. 1301. április 26. (f. IV. p. Georgii mart.) Demeter pap Vgocha-i alesperes és P(éter) erdélyi püspök helynöke az említett főesperességben bizonyítja, hogy Fulgiarius comes özvegye Batarteluk föld őt illető negyedének megszerzésével fiát: Lőrincet és rokonát: Columanus fia: Péter magistert bízta meg és előre beleegyezését adta azok intézkedéseihez.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával. Leleszi konvent hiteleshelyi lt, Acta anni 1301. l. 10. (DF 219432.) □ Közlés: Szirmay: Ugocsa 28—29. — CDHung VIII/5. 22. □ Regeszta: AOkl I. 36. sz.

4. [1301. június 2. előtt] A szebeni (de Cibinio) bíró, esküdtek és lakosok kérik a Sebus-iakat, hogy biztosítsák számukra a szabad közlekedést területükön.

Említés Szászsebes város 1301. június 2-i válaszlevelében (5. sz.). A keltezés évével kapcsolatosan l. 5. sz. □ Közlés: VerArch 13/1876. 164—165. — Ub I. 219. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 6—7 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl I. 51. sz.

5. 1301. június 2. (Sebus, f. VI. p. Corp. Chr.) A Sebus-i bíró, esküdtek és hospesek Szeben (de Cibinio) bírájának, esküdtjeinek és lakóinak. Írásos kérésükre (4. sz.) biztosítják számukra a területükön való zavartalan közlekedést.

Állítólagos eredetije 1876-ban Johann Michael Soterius kéziratgyűjteményében, ennek másolata pedig 1892-ben a Brunkenthal Múzeumban őrzött Rosenfeld-gyűjteményben volt. Eredetijének hiányában a keltezés helyességének ellenőrzésére nem nyílt mód. Feltételezhető azonban, hogy e szöveg 1308-ban vagy 1309-ben keletkezett, amikor a szászoknak Gentilis legátussal való zavartalan közlekedésével több irat is foglalkozott. Vö. 88—91., 98., 101., 102., 105., 109.,110., 114. sz. □ Közlés: VerArch 13/1876. 164—165 (Friedrich Teutsch). — Ub I. 219. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 6—7 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl I. 54. sz.

6. 1301. szeptember 25. (Bude, VII. Kal. Octobris) László király az Vduordhel-i székelyek közötti Oláhfalu (ville nostre Olachalis) lakóinak a régi királyoktól kapott kiváltságait megerősíti. Megbízottaik: Ursus kenéz és Domokos ajtónállómester ugyanis elpanaszolták, hogy e falu lakói a környékbeli székelyek állandó támadásai és földfoglalásai miatt, a várnagyok szorongatása ellenére sem tudják Vduard várával szembeni azt a kötelezettségüket teljesíteni, hogy ellássák a várat tűzi- és épületfával és ott gyalogos szolgálatot teljesítsenek. A főpapok és bárók egyetértésével elrendeli tehát, hogy Oláhfalu lakói felett az Vduard-i várnagyokon kívül senki se bíráskodjék és semmiféle szolgáltatással ne terhelje őket. Az Vduard-i egyháznak járó kepén kívül tizedet ne fizessenek és mentesek maradjanak a székelyek szokása szerinti rovásadó és ökörsütés terhei alól. Azt azonban, ami kenézüknek jár, kötelesek megadni. A körükben lakó székelyek viszont nem tartoznak a kenéz joghatósága alá. Ők a többi szabad székellyel együtt ispánjuk zászlója alatt vonuljanak hadba. — Az oklevél Miklós boszniai püspök keze által, Domokos ajtónállómester és Demeter magister jelenlétében, a király házában kelt.

Eredetije ismeretlen. 1838-ban — állítólag — a császári titkos, házi lt-ban Bécsben őrizték (NemzTárs 1838. I. 32). Kéziratos másolata, melyből közölték, 1840-ben a Brukenthal Múzeumba került Rosenfeld-gyűjteményben volt. Kétségtelen hamisítvány a XIX. század első feléből, mely feltehetőleg Kemény Józsefnek tulajdonítható, minthogy kéziratos szövege csak az ő másolatgyűjteményében található meg (DiplTrans I. 108). Kritikájára és a vonatkozó irodalomra l. DocVal 46—47. □ Közlés: Schuller: Umrisse 2. — Gál: Vizsgálódás 31 (kihagyásokkal). — Orbán: Székelyföld I. 56—57 (kihagyásokkal). — SzOkl I. 29—32. — Hurmuzaki I/1. 553–554. □ Regeszta: Turul 34/1916. 39. — DocVal 45—46. — AOkl I. 75. sz.

7. 1301. október 6. (Albe, in oct. Mich. arch.) Péter erdélyi püspök megerősíti Kylianus magister, egyházjogi doktor, Tylegd-i főesperes, kanonok testileg betegen, de ép elmével tett végrendeletének azt az intézkedését, hogy Noyglak/Noglok nevű vásárolt földjének és falujának a káptalan Koppan nevű faluja felőli felét az erdélyi káptalanra hagyja. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Super collatione magistri Kyliani de medietate possessionis Noglak facta.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagon függő pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277225). □ Közlés: Szeredai: Series 56—57. — CDHung VI/2. 321 és VIII/1. 70—71. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 8 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 50. sz. — AOkl I. 82. sz.

8. 1301. október 6. (Albe, in oct. Mich. arch.) Kylianus magister, Tylegd-i főesperes, erőtlen állapotára és öregségére való tekintettel, üdvössége érdekében Noyglak nevű birtokának Koppan faluval határos felét végrendeletileg Szt. Mihály egyházának, azaz káptalanbeli testvéreinek hagyja örökre — amint ez P(éter) erdélyi püspök oklevéléből (7. sz.) is kiderül, de annak haszonélvezetét élete végéig magának tartja fenn ezzel az oklevelével. E megkötése azonban nem érinti végrendeletében kifejezett fentebbi döntését. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Super Noglak pro capitulo.

Eredeti, hártyán, kenderzsinóron függő pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277224). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 7—8 (román fordításban). — Jakó—Manolescu 1971. Album 5/b (latin szöveg és hasonmás). — Jakó—Manolescu 1987. Album 5/b (latin szöveg és hasonmás). □ Regeszta: ErdKLt 49. sz. — AOkl I. 86. sz.

9. 1301. október 20. (VI. f. p. Luce ev.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Bwn nevű Kukellew vármegyei örökjogú birtokát és az annak határán belüli Vilak nevű föld felét elcserélte Dees fia: Miklós comes és testvére: Paznan/Pardan Deesfalwa, Chawas, Danyan, Hagmas és Kurtwelesteluke nevű, szintén örökjogú birtokaival. *Bun és Ujlak határának leírása:* Terre Bwn et predicte medietatis terre Vilak mete sic distinguuntur. Scilicet prima meta (iuxta) fluvium Kukellew, qui dividit terram Bwn a terra Nonec vocata, a parte vero terre Sugus distinguit ipsam metam Seguswar. Item quidam Byrch veniens in superiori parte cuiusdam fontis, qui dicitur Hidegkwt, qui dividit terram Hetwr ab ipsa terra Bwn. Item in eodem Byrch tendendo usque ad metam, que est in Byrch super Meezpestpataka, qui dividit ipsam terram Bwn ab terra Nadas. Item a terra Simonis waiwode dividit meta ipsius Bwn, que est super Weczkefew, a parte vero Thylegh metam Bwn distinguit fluvius Vilak, prout ipse fluvius dividit a Thylegh medietatem dicte terre Vilak ad terram Bwn. A parte vero terre Sard dividit meta ipsius terre Bwn, que iacet in medio earundem, et inde venitur super uno Byrch, pervenit ad ipsum fluvium Kukellew prenotatum in latere ipsius Byrch descendendo. – *Désfalva, Csávás, Dányán, Hagymás és Körtvélyesteleke határának leírása:* Prima meta incipit in loco, qui dicitur Haranglabpotokatw et tendit in eodem rivulo usque ad Keurtwelteluke. Deinde ascendit ad unum Byrch, qui dicitur Kuzbyrch, qui distinguit terram Hagmas a terra Haranglab. Dehinc a terra Hagmasfew Kuzbyrch dividit terram Belus, Danyan vero iuxta veteres metas et antiquas, quibus idem et predecessores sui possederunt, que distinguunt ipsam terram Danyan a terra Nicolai filii Paznan Nepeth vocata. Item Chawas eodem modo iuxta veteres metas, que currunt et dividunt inter terram magistri Mys Barnad vocatam et terram Chawas memoratam. Et deinde pervenit ad fluvium Kukullew et sic mete predictarum terrarum terminantur et distinguuntur. A felek kölcsönösen szavatosságot vállaltak egymással szemben a háborítatlan birtoklást illetően. — *Méltóságsor:* István prépost, Gergely éneklő-, Vince őr-, Benedek dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1560. évi oklevelében, mely Cornides Dániel 1769-ben készült másolatában (Diplomatarium II. p. 121—122) maradt fenn. A szöveg XVIII. századi egyszerű másolata: DL 1628. □ Közlés: CDHung VI/2. 322—324 és VIII/1. 75—78. — SzOkl I. 32—33 (töredékesen, tévesen 1319. október 19-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 10—12, 381—382 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl I. 92. sz.

10. 1301. december 9. (Bude, IV. d. Nicolai conf.) László király megerősíti IV. Béla (CDTrans I. 185. sz.), V. István (CDTrans I. 305. sz.), IV. László (CDTrans I. 323. sz.) és III. András király (CDTrans I. 462. sz.) oklevelét, mellyel Nyen és Mykofalwa birtokot Prasmar-i Theel fia: Dietrich comesnek adományozták.

Említés Szentgyörgyi Péter erdélyi vajda és országbíró 1509. július 2-i oklevelében, Brassó város lt, Privilegia Nr. 288 (DF 247711, 247112). □ Regeszta: AOkl I. 129. sz.

11. 1302. január 7. (in villa Gerdal, in domo sancta parochiali, prima dom. Epiph.) Récsei János deák és Nagyberivoji Boer Constantin a Fogaras-i két kerület alkapitányai, továbbá Rinel Valentin szentágotai (de Sancta Agneta) és Werner Jakob SegesVar-i villicusok bizo-

nyítják, hogy Gerdal lakói a Nagy Sinck széki Braller falutól a tatárok fogságába esett falustársaik kiváltására tavaly kölcsönkért 100 ezüstmárka fejében határuknak a Szentmártonhegy (Mons Sancti Martini) és Feöldvar felé eső részét zálogként lekötötték Braller lakóinak. Iratukat pecsétjükkel és aláírásukkal erősítik meg.

Eredetije — állítólag — Ion Puşcariu gyűjteményében lett volna. Írása alapján a XVIII. század közepére—második felére tehető egyszerű másolata: Arch. d. evang. Landeskirche, Bischofsurkunden, Nr. 2 (DF 246230). Teljesen használhatatlan, primitív hamisítvány, mely a XVII. század közepénél korábban semmi esetre sem keletkezhetett. Kritikájára l. DocVal 48. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 375. ☐ Közlés: Puşcariu: Fragmente IV. 29—32. ☐ Regeszta: MCsaládtSzle 5/1939. 73. — DocVal 47—48. — AOkl I. 158. sz.

12. 1302. január 22. (Albe, in Wyncencii mart.) Péter erdélyi püspök pecsétje rátételével megerősíti a (segesvári domonkosok templomának adott) negyvennapos búcsút engedélyező oklevelet (CDTrans I. 567. sz.) és egyházmegyéjében érvényesnek ismeri el az abban foglalt búcsúkat, a Szt. Mihály arkangyal ünnepit kivéve, mert azt székesegyháza iránti tiszteletből önmagának kívánja fenntartani.

Eredeti rájegyzés az 1298. március 20-án kelt búcsúlevélre, Segesvári szász ev. egyházközség lt (DF 286699). ☐ Közlés: Fabritius 3. — Ub I. 223 (hibásan június 6-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 18 (hibásan június 6-ra keltezve, román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl I. 163. sz.

13. [1302.] január 30. (in Warasio, III. f. a. Purif. virg.) Germanus frater, erdélyrészi (de partibus Transilvanis) custos, Haymon fraternek, a magyarországi (minorita) provincia ministerének. Hozza a legátus tudomására, hogy P(éter) erdélyi püspök nem engedetlenségből, hanem a zavaros idők miatt nem juttatta még el a személyére és egyházmegyéje papjaira kivetett összegeket. Saját szemével látta, hogy a legátus költségeire 40 márkát gyűjtöttek össze és tartanak biztonságos helyen, az elküldéshez megfelelő alkalomra várva. A püspök részéről 100 márka áll készenlétben, a kiróvásból még fentmaradt összeget pedig a káptalan az egyházmegye papjaitól már behajtotta, és azon munkálkodik, hogy ha lehet, még többet is beszedjen. — *Hátlapján azonos írással:* Reverendo in Christo patri fratri Haymoni ministro provincie Vngarie.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277230). ☐ Közlés: Ub I. 221 (az évi keltezés megindokolásával). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 13 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 55. sz. (1304-re keltezve). — AOkl I. 171. sz.

14. 1302. február 5. (Dewa, f. II. p. Purif. virg.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. Minthogy Romanus fia: Domokos és néhai Keresztúri (de Sancta Cruce) István fiai: Teluk, Mihály, András, Jank, Egyed, valamint Pál fia: István, többi rokonukkal együtt, András comes és Pál comes vajdai emberek előtt bizonyos föld birtoklásától, azon a címen, hogy az Keresztúrhoz tartozik és az ő örökjogú jószáguk, eltiltották a Pestus-i nemeseket, tudniillik Botyz comest, Chanad-ot, Tyburtiust, Lorandust, Jánost, Cherke-t, Zerekch fia: Pétert, Banus fiait: Pétert és Pált, Tamás fia: Jánost, Bork fiait: Bálintot és Baas-t, Dok-ot, Andrást, György fia: Lőrincet, Zeria fiait: Bálintot és Pált, valamint Márton fiait: Pált, Myko-t és Chobo-t, mint akik részesek a föld megvásárlásában, továbbá

Igech fiait: Demetert és Miklóst, végül a Pestus-iek nővérének gyermekeit: János fiait: Andrást és Domokost, a feleket megidézte bírói székére. Ott Romanus fia: Domokos és társai kijelentették, hogy e vitás földet Jan fia: István, az említett Theluk, Mihály, András és Egyed apja, az ő beleegyezésük nélkül adta el a Pestus-i nemeseknek, de állításuk és korábbi tiltakozásuk megalapozásaként sem káptalani, sem vajdai oklevelet nem tudtak felmutatni. Botyz comes és társai álláspontja szerint ők a vitatott területet a nagy tatár veszedelem után négy esztendővel (quarto anno post magnos Tartaros) vásárolták, erről a gyulafehérvári (AlbTr) káptalantól privilégiumuk volt, és mindeddig zavartalanul birtokolták azt, mert sem Jan fia: István és gyermekei, sem Romanus vagy fia: Domokos, sem rokonaik nem tiltották őket. A vásárlásról szóló privilégiumuk azonban elveszett, amikor a László király idejében Erdélyt pusztító zavarok során a Pestus-i Mindenszentek-templomot és ottan őrzött ládájukat feltörték (per turbationem istius terre Transsilvane tempore Ladislai regis per destructionem eiusdem fracta ecclesia Omnium sanctorum de Pestus de cista recepissent et sic perditum esset). Privilégiumuknak káptalanban őrzött másodpéldánya pedig akkor semmisült meg, amikor Alard fia: Gyan a székesegyházat felégette (privilegium eorundem, quod fuit in capitulo antedicto in eadem ecclesia per Gyan filium Alardi conbustum fuisset), és az országos felfordulásból következő súlyosabb ügyeik miatt (post graviora negotia per regni turbationem) nem szerezhettek maguknak másik oklevelet a káptalantól. Minthogy Romanus fia: Domokos és István fiai, valamint rokonaik is elismerték, hogy nevezett István valóban eladta a vitás birtokot a Pestus-i nemeseknek, a vajda úgy döntött, hogy Botyz comes és társai március 14-én (in oct. Cinerum) tekintélyesebb tanúkkal bizonyítsák, miszerint azt a földet az általuk említett időben megvásárolták nevezett Istvántól, ez ellen a fenti személyek eddig sohasem tiltakoztak, pert sem indítottak, továbbá hogy privilégiumuk tényleg elveszett, amint ezt állítják, illetve mennyi e terület értéke, végül szavahihető személyek eskü alatt valljanak háborítatlan birtoklásukról.

Belefoglalva László erdélyi vajda 1302. április 16-i oklevelében (17. sz.), DL 40468. □ Közlés: HunyadmÉvk I/1882. 65—66. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 13—15 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl I. 172. sz.

15. 1302. február 18. (dom. Circumdederunt) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Inok fia: Bozouch comes, élete végéhez közeledve, a két Kukullu folyó között fekvő Bozna nevű faluját (Kukullu vm), melyet V. István király adományából (CDTrans I. 301. sz.) és IV. László király megerősítése (CDTrans I. 321. sz.) alapján birtokolt, a reá vonatkozó oklevelekkel együtt, már négy esztendővel korábban a gyulafehérvári (AlbTr) Szt. Mihály arkangyal-egyházra hagyta, melyet utódok hiányában, lelke üdvösségéért, örökösévé tett. — *Méltóságsor:* Demeter prépost, Iwanka olvasó-, Chanad éneklő-, Márton őrkanonok. — *Hátlapján egykorú kézzel:* Super possessione Bozna.

Eredeti, felül chirografált hártyán, melynek jobb oldali negyede leszakadt, függőpecsétjével együtt, DL 28049. — Másik, teljesebb, de szintén megrongálódott eredeti példánya, hasonlóképpen hártyán, alul chirografált és függőpecsét nélkül az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277227). *Ennek hátlapján egykorú kézzel:* Privilegium ecclesie Transilvane super possessione Baazna. □ Közlés: Szeredai: Notitia 20. — CDHung VIII/1. 106—107. — VerArch 12/1875. 261. — Ub I. 221—222. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 15–16 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 52. sz. — AOkl I. 179. sz.

16. 1302. február 18. (in Circumdederunt) Szt. István első vértanú váradhegyfoki monostorának prépostja: Márton és konventje bizonyítja, hogy Inok fia: Bozouch comes a két Kukullu folyó közötti Bozna nevű (Kukullu vm) faluját, melyet V. István király adományából (CDTrans I. 301. sz.) és IV. László király privilégiuma (CDTrans I. 321. sz.) alapján birtokolt, utódok hiányában, lelke üdvösségéért, már négy évvel ezelőtt Szt. Mihály arkangyal gyulafehérvári (AlbTr) egyházának káptalanára hagyta és a reá vonatkozó oklevelekkel együtt át is adta. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Super possessione Bozna.

Eredeti, hártyán, díszes kezdőbetűvel, pecsételés nyoma nélkül, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277226). □ Közlés: Ub I. 222—223. □ Regeszta: ErdKLt 51. sz. (február 19-re keltezve). — AOkl I. 180. sz.

17. 1302. április 16. (Deua, II. f. p. Ramispalmarum) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy a Pestus-i nemesek: Batiz comes és rokonaik, azaz Chanad, Tyburtius, Lorandus, János, Cherke, Scerech fia: Péter, Banus fiai: Péter és Pál, Tamás fia: János, Bork fiai: Bálint és Baas, Dok és András, György fiai: Lőrinc, Zeria fiai: Bálint és Pál, Márton fiai: Pál, Myko és Chobo, Igech fiai: Demeter és Miklós, János fiai: András és Domokos, Pál fia: Farkasius március 14-én (in oct. Cinerum) a vajda 1302. február 5-i ítéletlevelében (14. sz.) előírt esküt letették Romanus fia: Domokos és rokonai, azaz István fiai: Theluk, Mihály, András, Jank és Egyed, valamint Keresztúri (de Sancta Cruce) Pál fia: István ellenében, akik azt állították, hogy a per tárgyát alkotó terület Keresztúrhoz (ad villam Sancte Crucis) tartozó örökjogú birtokuk. Ezzel szemben Batiz comes és rokonai egyházi nemesekkel és Erdély mindenféle nemzetségbeli közrendű lakói közül való tanúkkal (testibus nobilibus predialibus et de qualibet generatione provincialium septem castrorum existentibus) bebizonyították, hogy az a föld az ő vásárolt birtokuk, és erre — minthogy a területet 50 márkára értékelték — a tanúk közül 50 olyan nemes, akinek esküjét egy márkában el lehetett fogadni, az esküt is letette. — *A vitás birtok határleírása:* Cuius quidem terre mete sic vadunt, scilicet prima meta incipiens a fluvio Egrug vadit ad Barmacha[la et iuxta...] eiusdem Machale est una meta terrea. Inde vadit et exit ad unum fiuzb[ukur... et vad]it supra unam metam terream et inde vadit superius ad unam metam terream, que est sub una arbore salicis. Et inde ascendit et vadit iuxta fluvium Almas et ibi est meta terrea. Et ibidem cadit ad eandem Almas et in[de per...] Baruigaga et ibidem est una meta. Exinde transit ad caput Baruigaga et inde ascendit ad unum Byrch, cuius Byrch una pars meridionalis pertinet ad villam Pestus Botiz comiti et cognatis suis de eadem et una pars (... fil)iis Galus. Et inde vadit ad antiquam metam, per quam eadem terra empta est eisdem et ibi choitur mete nostre. Et inde descendit iterum ad Almas ad partem meridionalem et transit ultra Almas, ubi choitur hereditariis eorundem et postea ibidem vadit ad unam metam lapideam hereditariam de Pestus predictorum. Jelen privilégiumát azért állítja ki, hogy Domokos és rokonai később se háborgathassák vagy perelhessék e föld miatt a jogos tulajdonosokat.

Ái az erdélyi káptalan 1325. május 30-i oklevelében (520. sz.), DL 40468. □ Közlés: HunyadmÉvk I/1882, 64—67. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 16—17 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl I. 198. sz.

18. 1302. szeptember 4. (Albe, f. III. a. Nat. Marie) Péter erdélyi püspök beleegyezését adja ahhoz, hogy Kerechnuk és Chergoud dézsmáját, ugyanúgy mint Enyed (Enudinum),

Woyasd és Borbánd (Barbantina villa) és más falvai esetében, a káptalan teljes egészében saját részére szedesse be, miután Székely (dictus Siculus) János dékánkanonok a püspök káplánja: Tamás előtt esküvel bizonyította a káptalan régi ilyen gyakorlatát. — *Hátlapján XV. századi írással:* Super decima Kerechnek et Cherged.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277228). □ Közlés: Szeredai: Notitia 20—21. — Szeredai: Series 57—58. — CDHung VIII/1. 102—103. — Hurmuzaki I/1. 562—563. — Ub I. 224. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 19—20 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 53. sz. — Temesváry 103. — AOkl I. 275. sz.

19. 1302. szeptember 25. (III. f. a. Mich. arch.) A szebenszéki (sedis Cybinii) lakosok összessége (universitas provincialium) bizonyítja, hogy Walbrunus szebeni dékán Daniel comes kiskorú fiát: Petert, akit a Castenholz-i közrendű lakosok (populi et plebizani) kegyúri minőségükben (tamquam patroni) elhalt papjuk helyére egyhangúlag plébánosukká választottak és neki megerősítés végett bemutattak, a szebeni káptalan színe előtt csak az universitas kérlelésére és azzal a feltétellel ismerte el a Castenholz-i Szűz Mária-egyház plébánosának, ha a szebeni káptalanban soha többé senki sem fogja kérni éretlen gyermekkorban lévő személy plébánosként való megerősítését. A lakosok összessége minden időkre kötelezte magát az elfogadott feltétel betartására.

Eredeti, hártyán, Szeben-vidék hártyaszalagon függő kerek pecsétjével, Szebeni szász ev. káptalan lt, XIV. A, 17/5 (DF 291958). □ Közlés: Schullers Archiv I/1841. 281—282. — Ub I. 224—225. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 20—21 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl I. 286. sz.

20. 1302. október 12. (Vienne, III. Yd. Octobris) Miklós frater ostiai és velletri (Ostiensis et Velletrensis) püspök, pápai legátus az erdélyi püspöknek. Az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyéhez tartozó szebeni (de Cybinio) domonkos barátok perjelének és az ottani minoriták gvardiánjának ama panaszára, hogy Vasmundus Segesvar-i comes és Michael nevű fia fegyveres kézzel behatolt rendházukba és kifosztotta őket, a bepanaszoltakat egyházi fenyítékkel szorítsa rá az okozott károk teljes megtérítésére, s azokat is, akik vonakodnának tanúskodni az ügyben, hasonló módon kényszerítse az igazság bevallására. — *Hátlapján XV. századi írással:* Contra Vasmundum et filium eius Michaelem.

Eredeti, rongált hártyán, függőpecsétje elveszett, Kemény József gyűjteménye (DF 253556). □ Közlés: Fabritius 4 (1303-ra keltezve). — Ub I. 225–226 (az 1302. évi helyes keltezés indokolásával). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 21—22 (1302-re keltezve, román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 195. sz. — ZsOkl I. 5012. sz. (mindkettő 1397-re keltezve). — AOkl I. 297. sz. (1302-re keltezve). — Bónis: Szentszéki regeszták 580. sz.

21. 1303. január 9. (Albe, IV. f. p. Epiph.) P(éter) erdélyi püspök bizonyítja, hogy közbelépésére káptalana és a Sebus-i dékánság papjai a census beszedésének módja felől, fogott bírák bevonásával, megegyeztek az alábbiakban: A káptalan egyik kanonokja, a dékánnal vagy közösen kijelölt egyik társukkal és az illető plébánossal együtt, vesse ki és ezüstben szedje be a censust, miután esküvel kötelezte magát arra, hogy igazságosan jár el. A plébánosok minden hatvan füst után egy budai (Budensis) súlyú márka ezüstöt fizessenek. Az egyház szolgája (servitor), pásztora, harangozója, valamint a comeseknek a ven-

dégházban (in domo pro hospitibus parata) tartózkodó szolgái mentesülnek a kivetés alól. A káptalani megbízott legfeljebb hét lovat vihet magával kiszállásaira.

Ái a gyulafehérvári domonkos konvent 1308. december 2-i oklevelében (92. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277229). □ Közlés: Szeredai: Notitia 5—6 (tévesen 1203-ra keltezve). — LegEccl III. 6—7. — CDHung II. 421—422 (1203-ra keltezve) és VIII/7. 31—32. — Ub I. 226—227. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 22—23 (román fordításban). □ Regeszta: Tentamen 11 (1203-ra keltezve). — ErdKLt 54. sz. — AOkl I. 344. sz.

22. 1303. március 7. (f. V. p. Reminiscere) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának gyulafehérvári (AlbTr) káptalana bizonyítja, hogy kiküldötte: Lőrinc magister Ozd-i főesperes kanonok előtt Ogmand nembeli Lőrinc comes — testvére: János comes egyetértésével — elengedte (in vita et morte) leányának hitbérét és jegyajándékát annak férje: Dénes fia: Mihály comes javára, aki Miklós magister Tylegd-i főesperes kanonoknak a testvére. Egyidejűleg megtiltja, hogy e javak miatt Mihály comest vagy a házastársak halála után testvéreit a rokonságból bárki is háborgassa vagy perelje.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje kiszakadt, DL 29105. □ Regeszta: AOkl I. 361. sz.

23. 1303. május 11. (sab. p. quind. Georgii mart.) Szt. Mihály arkangyal (gyula)fehérvári (AlbTr) egyházának káptalana bizonyítja, hogy kanonoktársa: Sampson comes fia: Saulus magister Torda-i főesperes és Péter nevű testvérének fia: Gerend-i Miklós comes Bwd/Bud nevű (Torda vm) földjüknek felét, melyen Jakab apostol tiszteletére emelt kőtemplom áll (in qua ecclesia lapidea in honorem beati Iacobi apostoli extitit fabricata), és amelynek másik fele Muron Jara-i nemes fiaié, az ő felükhöz tartozó erdő kivételével, mások jogának sérelme nélkül, örökre átengedték sógoruknak (sororio): Jara-i Marcellus fia: Dénes magisternek és nővérük tőle született fiainak.

Eredeti, elrontott tisztázat, hártyadarabkán, melynek hátlapját regisztrumbejegyzések fogalmazására használták fel, pecsételés nyoma nélkül, DL 30591. □ Regeszta: AOkl I. 378. sz.

24. [1303. május 11. után] Szt. Mihály arkangyal (gyula)fehérvári egyházának káptalana privilégiumával bizonyítja, hogy az Ogmand nemzetségbeli nemesek összes ősi, adományozott vagy bármi más címen birtokolt jószágaikon úgy osztoztak meg, hogy Márton fiai: János comes és Herceg, testvérük: Perglyn fia: Domokosnak a nevében is, valamint ugyancsak Márton fia: (Lőrinc?) fiai: Péter és Mihály a Scent Thamas, két Ryvch, Varouteluke, Kaldmonorat nevű földjüket, valamint a Cheuzteluke nevű földön elterülő erdejük két darabját, de ezeket a terület nélkül, (Mathe) fia: Mathe-nak engedték át. Ennek ellenében viszont Mathe az Ozdscentpeter nevű földet adta át tartozékaival együtt, valamint a Komlous, Cheuz és Paganteluke földet János comesnek, Hercegnek, Domokosnak, Péternek és Mihálynak, így határozva meg a választóvonalat: Prout ipsas terras ab invicem unus Berch incipiens a parte meridionali tendens ad septentrionem separat et dividit inter terram Komlous et terram Varouteluke prelibatas.

Eredeti, regisztrumbejegyzés fogalmazványa, hártyadarabkán, DL 30591. Keltezését a hártya másik oldalán ol-

vasható 1303. május 11-i oklevél (23. sz.) teszi lehetővé. Terminus ante quem-ként felhasználható az 1305. június 24-i oklevél (46. sz.).

25. [1303. május 11. után] Cantor (d) Mihály levele urához: P(éter) erdélyi püspökhöz felgyógyulásáról és a zágrábi püspökről.

Eredeti, regisztrumbejegyzés fogalmazványa, hártyadarabkán, DL 30591. Keltezését a hártya másik oldalán olvasható 1303. május 11-i oklevél (23. sz.) teszi lehetővé.

26. [1303. május 11. után] (Az erdélyi káptalan) Egyed fia: Miklóst, Valter fia: Istvánt és János fia: Istvánt Miklós Tylegd-i főesperes ellenében augusztus 22-re (ad oct. Assumpt. virg.) megidézi.

Eredeti, regisztrumbejegyzés fogalmazványa, hártyadarabkán, DL 30591. Keltezését a hártya másik oldalán olvasható 1303. május 11-én kelt oklevél (23. sz.) teszi lehetővé.

27. 1303. május 20. (II. f. p. Ascens. dom.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi fehérvári (AlbTr) egyházának káptalana írásba foglalja az egyrészről Deus-i Rofayn fia: Sándor és kanonoktársuk: Gábor fia: Miklós magister Zothmar-i főesperes és testvéreik: Tamás magister és János, másrészről Mog comes, valamint fiai: László és János, továbbá Mog comes Márton nevű testvérének Sándor és János nevű fiai, végül rokonuk (fr.): Elleus között P(éter) erdélyi püspök előtt Mog comes Mortunus nevű testvére özvegyének, a fentebb említett Márton leányának, jelenleg (Rophayn fia:) Sándor feleségének hitbére, hozománya és leánynegyede miatt folyó perben, a püspök engedélye alapján, fogott bírák segítségével létrehozott egyezséget. Ennek megfelelően Mog comes — fiai és testvéreinek fiai nevében is — Rophayn fia: Sándornak, szavatosság vállalása mellett, átadja Zygeth nevű földjüket, húsz háztartásra (mansio) elegendő területtel és haszonvételekkel, de azzal a megkötéssel, hogy ott sem Sándor, sem rokonai közül senki más ne lakhasson és Sándor felesége az üggyel és Mog comes birtokai felosztásával kapcsolatos okleveleket, amelyeket magával elvitt, köteles Mognak és rokonainak visszaszolgáltatni. Ha ezt elmulasztaná, az oklevelek érvényteleneknek tekintendők. Ha pedig Sándor vagy Miklós magister, illetve rokonaik újabb keresettel állnának elő Mog ellenében, a most átengedett Zygeth birtokot is veszítsék el.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, Leleszi konvent hiteleshelyi lt, Acta anni 1303, fasc. I, nr. 11 (DF 219433). □ Regeszta: AOkl I. 383. sz.

28. 1303. június 9. (in quind. Penth.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Thurusko-i Ehelleus fia: Ehelleus erdélyi alvajda Gerebenus nevű Torda vármegyei örökjogú földjének és falujának nyugati felét, melynek keleti másik felét rokonainak: Halymban fiainak: Andrásnak és Istvánnak, Tylegd-i székelyeknek adta át már korábban, elcserélte Heym fia: Gumbuch-i János comesnek Heuduasara, Ileerteluke és Bykus nevű földekbeli vásárolt részeiért és Gumbuch nevű birtokáért, melynek a határjeleit a vásárlásáról szóló korábbi privilégium (CDTrans I. 556. sz.) az alábbi

módon írja le: Prima videlicet meta incipit a parte meridionali in uno Berch, qui est inter terram Gumbuch et terram Ana, ubi sunt due nove mete terree, et descendit iuxta silvam Gumbuch et cadit iuxta eandem silvam ad rivum Gumbuch in superiori parte possessionis Gumbuch infra silvam Gumbuch, et ibi sunt similiter due mete terree ex novo erecte. Et sic transeundo rivum memoratum, ascendit ad unum Berch per binas metas et crebras prope silvam et tendit ad unum Kuzberch. Exinde vergit versus orientem per novas metas et pervenit ad indaginem Moko. Abinde descendit per novas metas a parte solis et cadit ad rivum Gumbuch, et ibi sunt due nove mete, et ex alia parte rivi similiter due mete. Deinde ascendit ad partem septentrionalem et pervenit ad superiorem finem silve Ana, et ibi in uno Berch sunt due mete nove de terra, et sic revertitur per novas metas ad primam metam capitalem. E cseréhez a szomszédok: Forrou-i Péter comes, Szentiványi (de Sancto Iohanne) László fiai: Lukács és Domokos beleegyezésüket adták. A felek vállalták, hogy az elcserélt birtokokkal kapcsolatos keresetekkel szemben kölcsönösen oltalmazzák egymást. — *Méltóságsor:* István prépost, az éneklőkanonokság betöltetlen, Vince őr-, Miklós dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Thorotzkay cs lt (DF 257865). □ Közlés: SzOkl III. 4—6 (tévesen június 3-i keltezéssel). — Ub I. 227—228. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 27—28, 382—384, 433 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: ThLt 4. sz. — AOkl I. 400. sz.

29. [1303. június 26. és szeptember 7. között] Gergely esztergomi és (székes)fehérvári (Strigoniensis et Albensis) electus, István kalocsai (Colocensis) érsek, valamint a magyarországi püspökök az erdélyi nemességnek és papságnak. VIII. Bonifác pápa a III. András király halála után az egymással vetélkedő bárók által az ország kormányzására behozott és megkoronázott hercegek (duces) közül egyedül csak az arra illetékes esztergomi érsek által megkoronázott Károly királyságát ismeri el érvényesnek. Ennek megfelelően bíboros legátusa útján utasította őket, hogy ezt az állásfoglalását hozzák az ország tudomására és kiközösítéssel, egyházi tilalommal szorítsanak rá mindenkit Károly királyságának elismerésére és a neki való engedelmességre. Ezért felszólítják a papokat, hogy az engedetlenekre a legátus és általuk egyénekre, közösségekre, városokra és szabad falvakra egyaránt kihirdetett egyházi tilalomnak, valamint a királyi jogok tiszteletben tartásának szerezzenek érvényt. Felszólításukat Gergely esztergomi electus és a pápai kúriából minap visszatért István kalocsai érsek pecsétjével erősítik meg.

Eredetije vagy kéziratos szövege jelenleg ismeretlen. Szövegét — Katona szerint — Cornides Dániel másolata őrizte meg. Keltezésének indokolása: MonEcclStrig II. 524—525. □ Közlés: Katona VIII. 59—62 (kivonatosan). — CDHung VIII/1. 133—135. — MonEcclStrig II. 524 (kivonatosan, 1303. június-júliusra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 30—32 (román fordításban, 1303. június-júliusra keltezve). □ Regeszta: RegSlov I. 206. sz. — AOkl I. 417. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 588. sz.

30. 1303. október 11. (f. VI. a. quind. Mich. arch.) A gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalana felkéri Móric fia: Miklós vajdát, Wgacha és Maramorus ispánját, hogy Felicián fia: Mártont és idősebbik fiát: Dénest iktattassa be az Vgacha vármegyében fekvő Fonchka föld birtokába, mely gyermektelenül elhalt testvéréről: Mihályról szállott Felicián fia: Peturd-i

Fonchka comesre, aki azonban ezt a káptalan színe előtt átengedte nevezett Márton nevű testvérének. Fonchka comes kívánságának megfelelően kéri Miklós vajdát, hogy mindezt hozza az ottani nemesek tudomására és Mártont, fiával együtt, mindenkivel szemben oltalmazza meg a neki ajándékozott föld háborítatlan birtoklásában. — *Hátlapján azonos kézzel:* Nobili viro et honesto Nycolao woyuode filio magistri Mauricii comiti de Wgacha et de Maramorosio.

Eredeti, hártyán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 1653. □ Közlés: Horváth, Stephanus: Verbőczi István emlékezete. 1819. 23—24. — CDHung VIII/1. 147—148. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 32 (október 4-re keltezve). □ Regeszta: AOkl I. 462. sz.

31. 1303. október 16. (Dewa, in Galli abb.) László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán bizonyítja, hogy néhai (clare memorie) Sámson fia: István magister a Tyvis faluban őt jogosan illető rész elfoglalása miatt Miklós comes és Dyog-i testvére: András vajda ellen előtte hosszú idő óta folytatott perében előadta, miszerint e részbirtokért még apja életében is per volt közöttük a boldog emlékezetű Loránd egykori erdélyi vajda előtt, akinek oklevele alapján (CDTrans I. 539. sz.) fogott bírák útján elsimították az ellentéteket. Ezzel szemben Miklós comes és András vajda azt állították, hogy nevezett István magisternek Tyvis faluban nincs és nem is volt semmiféle része, amit azonban csak későbbi időpontban bizonyíthatnak, mert okleveleiket a zavaros időkre való tekintettel a budai káptalanban helyezték biztonságba. Mindkét fél meghallgatása után, a bírói székén ülnökösködő erdélyrészi (partis Transsilvane) nemesekkel együttesen, úgy határozott, hogy Miklós comes és András vajda július 8-án (in quind. Ioh. bapt.) mutassák be okleveleiket. Ezzel az alperesek ugyan egyetértettek, de sem ekkor, sem szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.), sem a felperes igazának nagyobb bizonyságául kitűzött harmadik határnapon, szeptember 28-án (in vig. Mich. arch.) nem mutattak be semmiféle oklevelet. Ekkor István magister, noha erre nem lett volna köteles, felmutatta Loránd vajda pátens oklevelét (CDTrans I. 396. sz.), amelyből kitűnik, hogy Tyvis falu földbérének (terragii) és más jövedelemforrásainak harmadrésze nevezett István magister apját: Sámson comest és utódait illeti. Mindezek alapján Tyvis falu harmadát István magisternek és utódainak ítéli azzal a megkötéssel, hogy a malmokat és a Tyvis falun keresztülfolyó Gyog vizét úgy használják, amint ezt Loránd vajda előtt írásban elrendelték. István magistert Szentkirályi (de Sancto Rege) Gergely és Forrou-i Péter comesek, megyei szolgabírák (iudicibus nobilium provincialium), valamint a káptalani tanúbizonyság jelenlétében Elleus alvajda és János magister Kykullew-i főesperes, vajdai protonotárius útján be is vezettette a neki ítélt részbe. E kiküldöttek a falut úgy osztották fel a felek között, hogy harmadrészként a leprások házánál kezdődő és Enyd felé vezető Gyog-i utca felső részét, valamint a vásárbírságok harmadát iktatták István magisternek örökös birtokul, a templomot pedig közös használatban hagyták (tertiam partem, videlicet superiorem partem platee ville Gyog, que platea incipit iuxta domum leprosorum et transit versus Enydinum, simul cum tertia parte iudicatorum fori, et ecclesiam communiter possidere statuerunt eidem magistro Stephano).

Ái az erdélyi káptalan 1303. október 28-i oklevelében (33. sz.), Suky cs lt (DF 255287). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 32—35, 384—386, 434 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl I. 463. sz.

32. [1303.] október 21. (Dewa, in XI. mill. virg.) László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Tyvis faluról szóló 1303. október 16-i privilégiumát (31. sz.) írja át saját privilégiumába foglalva Sámson fia: István magister részére.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1303. október 28-i oklevelébe (33. sz.), Suky cs lt (DF 255287). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 35, 386, 434 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl I. 465. sz.

33. 1303. október 28. (in Simonis et Iude ap.) Szent Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán 1303. október 21-i kérésére (32. sz.) Gyog-i Sámson fia: István részére átírja László erdélyi vajda 1303. október 16-i oklevelét (31. sz.) Tyvis föld és falu harmadrészéről. — *Méltóságsor:* István prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Miklós dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1400. január 13-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255287). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 36, 386—387, 434 (román fordításban is, hasonmással, hibásan november 28-ra keltezve). □ Regeszta: AOkl I. 467. sz.

34. [1303–1308] Lőrinc magister, László erdélyi vajda atyafia (proximus) a királytól adományul nyert Pucur nevű földjét, gyermekkorától fogva teljesített hűséges szolgálatai jutalmaként Zemlek magisternek ajándékozza.

Említés László erdélyi vajda 1308. június 17-i oklevelében (83. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 76205. A fenti keltezés azon alapszik, hogy Kán nembeli Csete Lőrinc magister e tájban kaphatta hűségéért I. Károly királytól első birtokadományait, halála — életkorából következően — erre az időpontra valószínűsíthető, és a fiú megerősítése nem sokkal később követhette az idős apa adományát. (Vö. Engel: Archontológia I. 331. — RegSlov I. 75, 159. sz.) □ Közlés: ZOkm I. 118. — DIR C, veacul XIV, vol. I, 67 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 391. sz.

35. 1304. január 26. (in Circumdederunt) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy a magát Wasyan-i Tywan fia: Miklósnak mondó személy — apja és öccse: Gergely nevében is — az erdélyi részekben, a Zekes-nek nevezett helyen fekvő Gregorfaya nevű örökjogú és a régi tatárjárás óta tőlük elidegenített, de elődeik, önmaguk és főként rokonuk: Solum (d) Benedek magister fáradozásával és az ő 50 márka költségével visszaszerzett birtokuknak felét, szavatosság vállalásával, örökre átengedte nevezett Benedek magisternek, aki Been magister testvére, valamint az ő utódainak.

Ái az erdélyi káptalan 1307. május 17-i oklevelében (62. sz.), DL 29106. □ Közlés: Ub I. 228—229. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 36—37 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl I. 546. sz.

36. [1304. január 26. után és — 1307. július 22. előtt] Az erdélyi káptalan privilégiumával bizonyítja, hogy Tyuan és fia: Gergely Gregorfaya nevű földjük felét Solym (d) Benedek magisternek ajándékozta.

Említés László erdélyi vajda 1307. július 22-i (64. sz.) és az erdélyi káptalan 1307. július 26-i oklevelében (65. sz.), DL 29108. □ Közlés: Ub I. 234—235. □ Regeszta: AOkl II. 192. sz.

37. 1304. január 30. (f. V. a. Purif. virg.) Szt. Mihály arkangyal gyulafehérvári (AlbTr) egyházának káptalana bizonyítja, hogy Pál fia: Fekete (niger) Tamás — fiai: Jakab és Miklós, valamint a szomszédok beleegyezésével — Gyreche nevű Clus vármegyei földjének Wysta-val határos darabját hét márkáért eladta a Gyolou-i plébánosnak: Miklósnak. E földet nyugat felől a Churchlyuk melletti régi jelek határolják és egy Berch-en át a Nádas közelében lévő kőpalota helyéig nyúlik (usque ad unum locum palatii lapidei, qui est circa fluvium Nadas). Tamás szavatosságot vállalt azokkal szemben is, akiknek Miklós plébános e birtokot a jövőben elajándékozza vagy hagyományozza. — *Méltóságsor:* István prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, M(iklós) dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Super Kereche prope Vysta.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje a hártya egy darabjával együtt leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277231). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 37—38 (csak román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 616. sz. — AOkl I. 547. sz.

38. 1304. március 31. (Rome, apud S. Petrum, II. Kal. Aprilis) XI. Benedek pápa a magyarországi domonkosok provinciális perjelének. Tudomására hozták, hogy rendjében többen vannak olyan szerzetesek, akiknek apja jelenleg latin szertartású pap; korábban azonban görög szertartású házasságban élt és gyermekét papi fogadalmának letétele előtt nemzette. Ezek közül az erre legérdemesebb két személyt mentesítheti a rendi megbízatások viselésének tilalma alól, kivéve a provinciális perjelséget.

Regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 413. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 38, 387 (román fordításban is). ☐ Regeszta: Potthast II. 25409. sz. — Grandjean 832. sz. — AOkl I. 579. sz.

39. 1304. május 2. (sab. a. Inv. cr.) Walter Lelez-i prépost és a monostor konventje bizonyítja, hogy a Hund Boznan nemzetségbeli Martalaus fia: Mykou magister úgy osztozott meg fiával: Miklóssal, hogy az Wgacha provinciabeli Wylach-on levő örökbirtokuknak Miklós házától a Tisza felé (versus Thiciam) lejtő negyedét Miklós kapja, háromnegyedét pedig Miko magister. Az erdélyi részekben fekvő Hasadath nevű birtokuk teljes egészében Miklósnak jutott. A Dunán tuli részen (ex illa parte Danobii), Esztergom (Strigoniensi) provinciában fekvő Bykoskuy nevű örökbirtokuk őt illető részét Mikou magister szintén Miklósnak ajándékozta, aki az egész osztályt jó lélekkel elfogadta. Mikou magister bárhol található egyéb birtokán többi fiával fog megosztozni.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett, kerek pecsét nyomával, Újhelyi cs lt: DL 38139. ☐ Közlés: RegSlov I. 303. sz. (szövegezése és írásmódja alapján gyanúsnak minősíti). ☐ Regeszta: CDHung VIII/1. 173—174. — AOkl I. 598. sz.

40. 1304. június 29. (in Petri et Pauli ap.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Pethlend-i Erneus fia: István a Thorda vármegyei Pethlend és Thaduk nevű földből őt illető rész felét, nagybátyja (patruus): Marcel fia: Péter beleegyezésével, rokoni szeretetből sógorának (sororio): Péter fia: Mártonnak, nővérének és Márton nevű fiúknak ajándékozta, kötelezvén magát arra, hogy saját költségén megoltalmazza őket

e birtokban. Ha azonban sógora és nővére gyermektelenül halna el, e földek visszaszállnak az ajándékozó Istvánra és utódaira. — *Méltóságsor:* István prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Miklós dékánkanonok.

Ái Tarkői Rikolf fia: György és Broniszláv erdélyi alvajdák 1455. május 10-i oklevelében, Bethlen cs lt: DL 62864. □ Regeszta: AOkl I. 631. sz.

41. [1304. augusztus 24. és 1308. június 17. között] Lőrinc fia: Leukus magister, László erdélyi vajda atyafia, hozzájárul apja adományához és Pucur nevű földjüket maga részéről is Zemlek magisternek ajándékozza.

Említés László erdélyi vajda 1308. június 17-i oklevelében (83. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 76205. A fenti keltezés azon alapszik, hogy Kán nembeli Csete Lőrinc fia: Lökös magister az első időpontban még I. Károly király aulájának tagja, a másodikban azonban már néhaiként említik. (Engel: Archontológia I. 331, 470. — AOkl I. 287. és II. 644. sz.) □ Közlés: ZOkm I. 118. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 67 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 391. sz.

42. 1304. szeptember 18. (VI. f. p. Exalt. cr.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy egyrészről Erkud-i János fia: Renold comes, másrészről Apa fia: Gergely comes — testvére Jakab, valamint Beche fiai: János magister és Gyleth nevében is — a rokonaiknak: Dénes fiai: Dénesnek és Bertalannak feleségül adott nővérei hitbérét és jegyajándékát illetően 100 márkában egyeztek ki egymással. Ebből az összegből Gergely comes és testvére: Jakab egymagukban 40 márkát, Beche fiaival közösen pedig 60 márkát fizettek ki Renold comesnek. Dénes leányának leánynegyede felől viszont Gergely és Jakab, Beche fiaival: Jánossal és Gyleth-tel együttesen fizetett 30 márkával elégítették ki Renold comest, aki egyidejűleg nyugtatta Apa fiait: Gergely és Jakab comeseket, továbbá Beche fiait: Jánost és Gyleth-et a fenti összegek teljes kifizetéséről.

Ái az erdélyi káptalan 1329. augusztus 23-i oklevelében (660. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73685. □ Közlés: TelOkl I. 28—29. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 40—41 (román fordításban). □ Regeszta: Ub I. 229. — AOkl I. 649. sz.

43. 1304. szeptember 28. (Nemiti, in vig. Mich. arch.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Emuc fiait: Miklós comest, aki az ő Chicho-i várnagya és testvérét: Jánost megerősíti Bizov/Bizkou nevű örökjogú földjük birtokában, melyet néhai János alvajda, szolgabírák (iudicum nobilium), a Clus-i apát és konventje több bemutatott oklevelének bizonysága szerint, Karachin-tól és Pethe-től bírói úton szereztek vissza maguknak.

Ái az erdélyi káptalan 1335. szeptember 16-i oklevelében (858. sz.), Wass cs lt (DF 252696). — Említése Váradjai Péter alvajda 1347. július 1-ji oklevelében, Wass cs lt (DF 252896). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 41, 387—388, 435 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl I. 650. sz.

44. 1305. április 15. (in Coena dom.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Apa fia: Gergely comes és testvére: Jakab, valamint Miklós nevű testvérük fia: Gergely hosszas pereskedés után megosztoztak erdélyi birtokaikon. Ennek értel-

mében Miklós fia: Gergely részébe került Almakerek, Újfalu és Besse. Bethlend, Fighe, Malom, Deththe, Újfalu, Baromlak, Isontelke, Keresd, Földsintelke Apa fia: Gergely comesnek jutott. Minthogy pedig Újfalunak nincsen erdeje, az ottani lakosok a Jakab részébe tartozó erdőket sajátjukként használhatják. Apa fia: Jakab Katel, Assonfalva, Beud, Babus, Nagyfalu, Karatsontelke, Moltsed, Bodin, Szekerbatha birtokokat kapta. Ezzel az osztállyal a vásárolt jószágaik miatti vitáikat is végérvényesen lezárták és egymással szemben kölcsönösen szavatosságot vállaltak. — *Méltóságsor:* István prépost, Tamás éneklő-, V[ince] őr-, Miklós dékánkanonok.

Eredetije — állítólag — a Bethlen cs lt-ban volt. — Ái János Zsigmond 1560. január 26-i oklevelében, DL 1688. Ennek több egyszerű, újkori másolata ismeretes, de mindegyik hibásan olvasott, eltorzult helynevekkel. Vö. Ub I. 229. □ Közlés: Ub I. 229—230. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 42–44, 338–389 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl I. 722. sz.

45. 1305. április 16. (in Parasceve) A (gyula)fehérvári (AlbTr) egyház káptalana privilegiális alakban bizonyítja, hogy Mihály fiai: Ábel és András Fulnyres nevű birtokukat minden tartozékával és az ottani másik malomhellyel együtt, a szomszédok beleegyezésével, 12 márkáért eladták Ambrus fia: Tamásnak, kötelezve magukat, hogy őt és örököseit e birtokban bárki keresetével szemben megvédelmezik.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda (1328.) június 2-i oklevelében (623. sz.), DL 30589. □ Regeszta: AOkl I. 747. sz. (hibásan június 12. előtti keltezéssel).

46. 1305. június 24. (in Ioh. bapt.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Kodor-i Márton fia: János és Lőrinc nevű testvérének fia: Péter — testvéreik: Moog és Herceg, valamint Perglyn fia: Domokos nevében is — Komlous/Komlus nevű örökölt földjüket, mely Ryuch és Scentpetur nevű föld között, Clus vármegyében fekszik, egész atyafiságuk egyetértésével, rokonság címén, szavatosság vállalása mellett, átengedték sógoruknak (genero): Fekete (dicto nigro) Péternek és utódainak azzal a megkötéssel, hogy ha mostani feleségétől nem születne gyermeke, halála után e birtok visszaszáll reájuk és örököseikre. Az ajándékozáshoz az említett Lőrinc fia: Péter sógora (sororio): Szentpéteri (de Sancto Petro) Dénes fia: Mihály is kifejezetten beleegyezését adta. — *Méltóságsor:* István prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Miklós dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 1689. Hátlapján jelzet Huszti András kézírásával. □ Közlés: AOkm I. 97—98. — DIR C, veacul XIV. vol. I. 44–45 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl I. 749. sz.

47. [1305. november 25. előtt] Kaza fia: Mihály és Deme, Dabaka provincia bírái (iudicibus provincie) bizonyítják, hogy Istyan-i István fia: Domokos és Miklós nevű testvére, Benedek fia: Lénárd és Benke nevű testvérének fia: Kozma Istyan föld nekik eladott harmadának teljes vételára címén tíz márkát előttük kifizettek Chuch-i Péter comes feleségének és előző néhai férjétől: Chenk (d) Jakabtól született fiacskájának: Herlant-nak.

Említés az erdélyi káptalan 1305. november 25-i oklevelében (48. sz.), ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253635). □ Regeszta: AOkl I. 785. sz.

48. 1305. november 25. (in Katherine virg.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Chuch-i Márton fia: Péter comes, feleségének: Erzsébetnek, korábban Chenk (d) Jakab özvegyének és e Jakabtól született fiacskájának: Herlantnak a nevében is, a Dabaka és Toutheur között fekvő Istyan nevű (Dabaka vm) föld harmadrészét, mely feleségét és annak említett fiacskáját örökjogon illeti, Mykud bán fia: Miklós, valamint Deme és testvére: Miklós szomszédok beleegyezésével 10 márkáért örökre eladta Istyan-i István fia: Domokosnak és Miklós nevű testvérének, valamint Istyan-i Benedek fia: Lénárdnak, továbbá Benke nevű testvére fiának: Kozmának, akik a vételárat a Dabaka-i provincia bíráinak: Kaza fia: Mihálynak és Deme-nek a jelenlétében teljesen ki is fizették, amint ez az említett bírák okleveléből kitűnik. (47. sz.) Az eladók kötelezték magukat, hogy a vevőket minden esetleges keresettel szemben saját költségükön megvédik. — *Méltóságsor:* István prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Miklós dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253635). ☐ Regeszta: AOkl I. 786. sz.

*1306. március 16. (helyesen: 1360. március 18.) Az erdélyi káptalan előtt a Gerendi család tagjai Eorke nevű birtokukra vonatkozó okleveleket szereznek vissza.

Eredetije a Teleki cs mvhelyi lt-ban: DL 73680 és XVIII. századi hibás másolata uo.: DL 73632 jelzet alatt. ☐ Közlés: TelOkl I. 112—113 (a helyesen keltezett eredetiről). ☐ Regeszta: AOkl II. 21. sz. u. (a hibásan keltezett fenti másolatból).

49. 1306. április 10. (IV. Yd. Aprilis) Ottó király, János fraternek, az erdélyrészi Kyerch/Kerch-i Szűz Mária-monostor apátjának kérésére, megerősítve átírja III. András király 1299. évi oklevelét (CDTrans I. 577. sz.), mely V. István király kiváltságlevelének jóváhagyását tartalmazza (CDTrans I. 316. sz.). — Az oklevél Antal frater Chanad-i püspök, királyi kancellár keze által kelt.

Eredeti, hártyán, művészi inciáléval és függőpecséttel, Szeben város lt, Urk. I/2 (DF 244567). — Ái a kolozsmonostori konvent 1494. május 24-i oklevelében, uo. IV/522 (DF 245892). ☐ Közlés: Katona VIII. 104—105. — CDHung VIII/1. 197—198. — Ub I. 231. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 47—48 (román fordításban). ☐ Regeszta: Turul 34/1916. 45. — AOkl I. 26. sz.

! **50.** 1306. augusztus 21. (dom. p. Ascens. Marie) A Kerch-i Candela-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy a Zakadath-i bíró és lakosság, tíz márka büntetés terhe alatt, úgy egyezett ki a Cornachel-i bíróval és lakosokkal, hogy a patak által kettőbe osztott Gura nevű eddig peres rét egyik felét a Zakadath-iak, másik felét pedig a Cornachel-iek birtokolják. E megegyezést egyházuk regisztrumába is bevezették.

Eredetije ismeretlen. Másolata Kemény József kéziratos gyűjteményében (DiplSuppl I. 151) található, és ez — állítása szerint — Fangh István prépostnak (1782—1815) Batthyány Ignác erdélyi püspök gyűjteményébe került kéziratáról készült. Primitív hamisítvány a XIX. század első feléből. Kritikája: Sz 1893. 55—56 (TagányiK.). — Karácsonyi: Jegyzék 175. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. 375. ☐ Közlés: Ub I. 233—234. ☐ Regeszta: AOkl II. 63. sz.

51. 1306. szeptember 16. (in villa Cruciferorum iuxta Torda, II. d. oct. Nat. virg.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Puklustheluky nevű (Dubucha vm) földet Mykud bán fiai: Miklós és Péter ellenében Borsa nembeli Szentmártoni (de S. Martino) László vajdának ítéli oda, mint ősi jószágát, minthogy az ország legjobb bajvívói közül fogadott gyalogos bajnokokkal szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) Keresztesen (in villa Cruciferorum) az ő bírói széke előtt megvívott párbajból, hosszas küzdelem után, ennek a bajvívója került ki győztesen. — *A vitatott föld határai:* Prima meta incipit versus Jztyen, que vulgo Kuhatar dicitur et inde progreditur ad unum Byrch. Abhinc procedendo ad iacula duarum sagittarum ad Ereuspatac et inde descendit ad fluvium Louna versus plagam occidentalem et ibi transit rivulum Louna et tunc separat de metis Dubucha. Et de inde transeundo directe circa sanctum lapidem, scandit ad unum Byrch et in eodem Byrch progrediendo usque metas Baduc et ibi separat de Baduc. Abhinc autem reflectitur ad plagam occidentalem in uno Byrch progrediendo ad metas Benete et de inde reflectitur ad plagam orientalem iterum ad rivulum Louna et ibi transit rivulum Louna ad Don [?] et ibi separat de metis Kublus. Et super Kykus supra progrediendo perveniet ad unum Byrch et in eodem Byrch progrediendo et ibi separat de Kend et inter Poptheluky et Jztyen progreditur ad plagam meridionalem et in eadem plaga in bono spatio progrediendo perveniet ad priorem metam unde incepta erat. Et sic mete prefate possessionis distinguntur et terminantur. — Az oklevelet, Elleus alvajdasága idején, János magister Kukullu-i főesperes, vajdai protonótárius állította ki.

Ái az erdélyi káptalan 1306. november 18-i oklevelében (52. sz.), DL 28574. □ Közlés: Pataki: Vajdaság 16—17. □ Regeszta: AOkl II. 72. sz.

52. 1306. november 18. (f. VI. p. Martini ep.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana Borsa nembeli László fia: Szentmártoni (de Sancto Martino) László vajda kérésére privilegiális alakban átírja László erdélyi vajdának és Zounuc-i ispánnak 1306. szeptember 16-i oklevelét (51. sz.) Phuclustheluky nevű földdel (Dubucha vm) kapcsolatosan, hogy az ország zavaros viszonyai között a két oklevelet két helyen biztosabban őrizhesse (propter regni statum inpacatum separatim unum ab altero possit tutius conservari). — *Méltóságsor:* István prépost, Ge[rgely ... kanonok]. — *Hátlapján XVII. századi írással:* Generosus dominus Ioannes Tholdalaghi exhibuit. Keobleos, Isztyen, Kekes, Doboka.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje a szöveg egy részével együtt kiszakadt, DL 28574. □ Közlés: Pataki: Vajdaság 15—17. □ Regeszta: AOkl II. 85. sz.

53. [1306. december 26. előtt] V. Kelemen pápa utasítja Vince választott és megerősített kalocsai érseket László erdélyi vajda kiközösítésére és az erdélyi egyházmegyében lévő vármegyék (lakóinak) egyházi tilalom alá helyezésére.

Említés János gyulafehérvári domonkos perjel 1306. december 26-i oklevelében (55. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277233). □ Közlés: Szeredai: Series 60. — CDHung VIII/1. 204. □ Regeszta: ErdKLt 57. sz. — AOkl II. 91. sz.

54. [1306. december 26. előtt] Péter erdélyi püspök az apostoli székre való fellebbezéséről szóló bizonyságlevél (apostolos) kiállítását kéri János fratertől, a gyulafehérvári domonkos kolostor perjelétől. Vince kalocsai érsek ugyanis V. Kelemen pápától kapott, de vele hivatalos formában nem közölt mandátumra (53. sz.) hivatkozva arra akarja őt kényszeríteni, hogy saját testvérét: László erdélyi vajdát és az egyházmegyéjében lévő vármegyék (lakóit) egyházi tilalommal sújtsa annak ellenére, hogy Magyarország bárói és nemesei május 1-ig (ad oct. Georgii mart.) megtiltottak minden újítást és a bárók elleni minden újabb eljárást. Fellebbezése elbírálását a jövő október 13-ra (quind. Mich. arch.) kéri kitűzni.

Ái János gyulafehérvári domonkos perjel 1306. december 26-i oklevelében (55. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277233). ☐ Közlés: Szeredai: Series 60. — CDHung VIII/1. 203—204. ☐ DIR C, veacul XIV, vol. I. 45—46 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 57. sz. — AOkl II. 92. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 596. sz.

55. 1306. december 26. (Albe Jule, II. d. Nat. dom.) János frater, a gyulafehérvári (AlbTr) domonkos rendház perjelje és konventjének tagjai a pápához. Igazolják, hogy P(éter) erdélyi püspök kancellárja és ügyvédje: János Kykullev-i főesperes a mai napon felolvasta előttük urának az apostoli székhez intézett fellebbezését (54. sz.), és erről szóló bizonyságlevél (apostolos) kiállítását kérte. Ezt ők rendházuk pecsétjével a püspök számára kiállították.

Eredeti, egérrágta hártyán, hártyaszalagon függő pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277233). ☐ Közlés: Szeredai: Series 59—60. — CDHung VIII/1. 203—204. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 46 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 57. sz. — AOkl II. 93. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 596. sz.

56. 1306. Az erdélyi egyház káptalana előtt Gergely fia: Iwanka, Palathka-i nemes nagyanyjával: Iwanka özvegye: Margit asszonnyal együttesen, rokonához: János fia: Jánoshoz hasonlóan, aki 1296-ban tiltakozott (CDTrans I. 552. sz.), tiltja apját: Gergelyt és nagybátyját (p): Jánost attól, hogy Palathka, Mykotelke, Thehenustelke, Pethetelke és Legyen nevű birtokuk felét eladják (Gyog-i) András fia: Miklós comesnek.

Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i és Lackfi István vajda 1348. május 12-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655, 73657. ☐ Regeszta: AOkl II. 102. sz.

57. 1307. január 20. (Peturwaradia, in Fabiani et Sebastiani mart.) Vince kalocsai (Colocensis) választott, megerősített és felszentelt érsek P[éter] erdélyi püspöknek. János magister Kukulleu-i főesperes és püspöki kancellár útján közölt szemrehányásaira válaszolva, közli, hogy I. Károly királynak, valamint mindkettőjük barátjának és rokonának: Vgrin magisternek a kérésére, saját személyét illetően visszavonja a kiközösítést és tilalmat, mellyel korábbi ítéletével abban az esetben kívánta őt sújtani, ha a László vajdára kiszabott egyházi ítéletet nem teszi közhírré vasárnapokon és az ünnepek alkalmával. A Károly király ellen lázadó, az egyház birtokait fosztogató és az érsekség Halmas nevű jószágát bitorló László vajdára és más személyekre előző levelében (53—54. sz.) kirótt egyházi büntetést azonban továbbra is érvényben hagyja. — *Hátlapján azonos írással:* Venerabili in Christo patri domino P[etro] miseratione divina episcopo Transilvano.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277259.) □ Regeszta: ErdKLt 58. sz. — AOkl II. 114. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 598. sz.

58. [1307. május 1. előtt] László erdélyi vajda az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát Földvár birtok határának megállapításához.

Említés az erdélyi káptalan 1307. május 1-jén kelt jelentésében (59. sz.), DL 36619. □ Közlés: MCsaládtSzle 5/1939. 74. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 50, 389 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl II. 150. sz.

! **59.** 1307. május 1. (f. II. p. dom. Rogate) Az erdélyi káptalan jelenti László erdélyi vajdának, hogy írásos kérésének megfelelően (58. sz.) Marcellus magistert küldte ki tanúbizonyságként, akinek jelenlétében Kelnek-i Lesták fia: Oswald nemes vajdai ember április 25-én (II. d. Georgii mart.) Földvár (in cttu Albensi) határát az alábbi módon állapította meg: Prima meta oritur et incipit in ripa fluvii Olth dicti e diametro cuiusdam molendini. Exhinc per unum Bercz tendit ad quoddam fossatum, ubi altera meta terrea cumulata est. Tertia tandem meta erecta est in apice montis quercorum. Quarta vero meta posita est similiter terrea in vertice montis Sacerdotum dicti. Quinta denique meta terrea effossa est in monte Zenlizthe prediali nuncupato. Exhinc progrediendo inter tres montes, qui distingvunt territoria trium possessionum Burutia, Földvár et Martonhegy dictarum fixa est sexta meta terrea. Dehinc ultra tendendo ad montem seu Bercz fluvii Goldbach vulgo dicti, per quem semper in vertice eiusdem eundo elevata est septima meta et protendit se ad monticulum Neutidul nominatum. Hinc continuo in apice eiusdem Bercz Goldbach procedendo per unum campum calvum attingit et cadit in viam, que ducit ad possessionem Nozia dictam. Exinde pariter in eodem vertice intense procedendo subit radicem monticuli proceris arboribus eminentis, ubi est elevata nona meta terrea, que distingvit territoria possessionum Ujfalu et Földvár dictarum. Tandem ultimo flectit per latus dicti montis Goldbach et descendit in locum, ubi fluvius Goldbach cadit in fluvium Olth. Ubi tandem a metis erigendis destiterunt.

Eredetije vagy hiteles átirata ismeretlen. Egyszerű másolata a XVIII. század második feléből, DL 36619. A szöveget, az általánostól eltérő szerkesztési módja mellett, azért is hamisítványnak kell minősíteni, mert a szerepltetett személyek tényleges léte is megkérdőjelezhető, mivel a Kelnekick között Lesták és Oswald/Ozsvát nevű családtag, legalábbis jelenlegi ismereteink szerint, elő sem fordul, Brulya, Újfalu és Mártonhegy megtelepülése is későbbre tehető. □ Közlés: MCsaládtSzle 5/1939. 74—75. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 49—50, 389—390 (román fordításban is). □ Regeszta: DocVal 49 (május 3-ra keltezve). — AOkl I. 152. sz.

60. [1307. május 3. előtt] Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Iwanka fiai: János és Gergely, megegyezésük alapján, Ws, Chalotelke és Daman nevű jószágaik harmadrészét, élete végéig való használatra, átengedték rokonuknak: Gyog-i András fia: Miklós comesnek.

Említés az erdélyi káptalan 1307. május 3-án kelt oklevelében (61. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73651. □ Regeszta: AOkl II. 156. sz.

61. 1307. május 3. (in vig. Asscens. dom.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy András fia: Miklós comes, Gyog-i nemes, elkerülni akarván az

utódaik közötti későbbi pereskedést Palathka, Mykotelke, Petetelke, Tehenustelke és Legen birtok általa Iwanka fiaitól: Jánostól és Gergelytől 70 dénármárkáért örökre megvásárolt fele miatt, minthogy e vásárnak az eladók fiai: János fia: János és Gergely fia: Iwanka ellentmondottak (56. sz.), az alábbi egyezségre lépett az ügyben. Iwanka fiai: János és Gergely Ws, Chalotelke és Daman nevű birtokuk harmadát rokonság címén (ratione cognationis), a káptalan oklevele kíséretében (60. sz.), élete végéig átengedik András fia: Miklós comesnek. Ennek viszonzásaként Miklós comes halála után Palathka, Mykotelke, Petetelke, Tehenustelke és Legen fele visszaszáll Iwanka fia: Gergelyre és fiára: Iwankára, valamint János fia: Jánosra örökjogú jószágukként, a korábbi adásvételről készült oklevél pedig érvényét veszíti. Addig azonban Miklós comes használja e birtokukat, hogy a beléjük fektetett pénzét visszaszerezhesse.

Ái az erdélyi káptalan 1347. március 21-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73651. — Ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i (uo.: DL 73655) és Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében (uo.: DL 73657). □ Regeszta: AOkl II. 157. sz.

62. 1307. május 17. (f. IV. p. Penth.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana, P[éter erdélyi] püspök serviense: Solum (d) Benedek magister kérésére, nyílt alakban átírja a Warad-i káptalan 1304. január 26-i oklevelét (35. sz.) Gerugorfaya birtok felének elajándékozásáról, mert az eredetit az utak bizonytalansága és a békétlen idők, valamint az ellenségeitől való félelem miatt, szükség esetén, nem meri magával hordozni.

Eredeti, hártyán, befüggesztett pecsét nyomával, DL 29106. □ Közlés: Ub I. 234. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 50–51 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 163. sz.

63. 1307. május 19. (f. VI. a. oct. Penth.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Mouruch-i Márton fia: János — testvére: Domokos nevében is — Zylkereek nevű (Zounok vm) földjének vagy birtokának negyedrészét rokonság és szeretet címén, szavatosság vállalása mellett, odaajándékozta nővére fiainak: Mihály fia: Domokosnak, Gebardus-nak és Jakabnak. — *Méltóságsor:* Gergely magister prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Gergely dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsét nyomával, DL 27827. □ Regeszta: AOkl II. 165. sz.

64. [1307. július 22.] (in Deua, in Marie Magd.) László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán a Gergely fia: Tyuan comes és Solym (d) Benedek magister között Gregorfaya nevű föld feléért folyó pert július 25-re (ad Iacobi ap.) halasztja, és kéri, hogy akkor az erdélyi püspök és káptalana döntse el, hogy e föld ajándékozásáról szóló privilégiuma (35. sz.) hitelesnek tekinthető-e vagy sem, mert Tyuan azt állítja, hogy a kérdéses oklevél kiállításakor sem ő, sem fia nem volt jelen, nem is kérte azt, hanem nevében más személyt állítottak a káptalan elé (bevallás tételére).

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1307. július 26-i jelentésébe (65. sz.), DL 29108. □ Közlés: Ub I. 234—235. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 51 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 193. sz.

65. 1307. július 26. (II. d. Iacobi ap.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana László erdélyi vajdának és Zounuk-i ispánnak. 1307. július 22-i kérésére (64. sz.) július 25-én (in Iacobi ap.) megvizsgálta a Balázs által bemutatott saját privilégiumát Gregorfaya föld felének Solym (d) Benedek magister javára történt átengedéséről. Tyuan tagadta, hogy ő jelent volna meg személyesen a káptalanban és kérte volna oklevél kiállítását. Sőt azt állította, hogy Benedek magister helyette, az ő nevében, más személlyel tétetett bevallást. Ennek ellenére a káptalan közösen hozott határozatával megállapította, hogy a bemutatott privilégiumot néhány évvel ezelőtt magának Tyuan-nak és fiának: Gergelynek a bevallása alapján állította ki. Ezért azt részben Tyuan személyének ismeretében, részben pedig jegyzőjük kézírása és pecsétjük alapján, továbbá mert regisztrumukban is megtalálták (tam per cognitionem persone ipsius Tyuan, quam de manu notarii nostri, de sigillo nostro et etiam in registro nostro inveniendo) valódinak nyilvánítja. Ennek alapján tehát a vajda az ügyben véglegesen dönthet. — *Hátlapján azonos írással:* Nobili viro Ladislao voyuode et comiti de Zounuk.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29108. □ Regeszta: Ub I. 235. □ DIR C, veacul XIV, vol. I. 51. — AOkl II. 196. sz.

66. [1307.] augusztus 8. (Pictauis, VI. Id. Augusti) V. Kelemen pápa felhatalmazza Magyar- és Lengyelországba küldött legátusát: Gentilis bíborost, hogy azokban az országokban száz arra érdemes egyházi személynek üresedésben levő javadalmakat és káptalani tisztséget (personatus et dignitas) adományozhasson vagy adományoztathasson.

Ái Gentilis bíboros 1309. augusztus 5-i oklevelében (135. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277232). — 1311. április 7-i és 1342. március 14-i ái a pozsonyi káptalan mlt-ban (DF 273019). □ Közlés: TTár 1886. 196—197 (Pór A.). — MonEcclStrig III. 432—433. □ Regeszta: ErdKLt 56. sz. — RegSlov I. 498. sz. — AOkl II. 210. sz.

67. 1307. szeptember 19. (III. f. p. Exalt. cr.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Vduor fia: András, Kyzdy-i székely, valamint fiai: Fulkun és István Thoria és Reketyasuelge nevű örökjogú földjüket vagy birtokukat, mely Ramacha részeként illeti meg őket, rokonaik (cognatorum) beleegyezése és szavatosság vállalása mellett, 120 márkáért eladták Opor fiainak: Jánosnak és Sander-nek, valamint István fia: Egyednek és örököseiknek. — *Méltóságsor:* Gergely prépost, Vince őr-, Tamás éneklő-, Gergely dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi írással:* Reketiasuolgie in Kizd.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 29661. □ Közlés: SzOkl III. 6—7. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 56—57, 390 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl II. 236. sz.

68. 1307. október 6. (Bonchyda, in oct. Mich. arch.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Artolf fiai: Lorand és Gyula kérésére Gyula nevű földjüket Gergellyel, a Bonchyda-i pappal az alábbi módon körülhatároltatta és az ítéletében előírt esküt is bevétette a szomszédok: Tormach fiai: János és László, Gergely fia: László, Lőrinc fia: Mihály fiai: János, Miklós, László és András, valamint Mochkas-i István fiai: Péter, Joseph, Mi-

hály és Domokos jelenlétében. Ennek sem István fiai, sem senki más nem mondott ellent. Így a fentiekkel szemben Mihály fiai később sem tiltakozhatnak. — *A határjárás szövege:* Prima meta incipit, (ubi) fluvius Hasan cadit in Gyulapothaka. Deinde vadit versus Chamafaya ad unum Zeek. Abhinc ulterius procedendo versus Chamafaya ad Kurtuelkopus et deinde procedendo super Kuzberch versus occidentem inter Gyula et Chamafaya pervenit ad unum Kerekdumb. Adhuc dehinc procedendo accesserunt ad unam metam Lykas, quas metas filii Tormach justas esse affirmaverunt. Item in eodem Beerch transeundo versus occidentem, tendit ad terram filiorum Gregorii, qui ipsas metas licitas et justas affirmaverunt. Deinde venientes ad terras filiorum Michaelis, pervenerunt ad tres metas capitales terre Gyula. Deinde vergentes versus meridiem, pervenerunt ad unam metam. Deinde super eodem Beerch procedendo, pervenerunt ad duas metas. Item super eodem similiter ad duas metas. Adhuc super eodem Berch procedendo pervenerunt ad tres metas capitales, que sunt in capite fluvii Gyula superius. Deinde ad orientem vergentes tenderunt ad Mochkas in una via antiqua ad duas metas. Abhinc pervenerunt ad duas metas, super quibus contradicebant, alias autem affirmabant in Kerekdumb a parte inferiori Mochakas appellata. Super quibus duabus metis iidem Lorandus et Gyula se quinto prestiterunt sacramentum et sic ipsa pars eis cessit rite et legitime. Deinde tendit versus septentrionem, tendit ad unum Dumb, ubi nec filii Stephani, nec alii contradixerunt memorati.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú befüggesztett pecsét nyomával, DL 36610. — Az erdélyi káptalan 1823. november 27-i másolata: Wass cs lt (DF 252692). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 57—58, 391 (a XIX. századi hibás másolat alapján, román fordításban is). □ Regeszta: AOkl II. 241. sz.

69. [1307. október 11. előtt] Péter erdélyi püspök beleegyezését adja az erdélyi káptalan és Mediesföld dékánságának papjai közötti tizedperben közvetítők segítségével létrejött megegyezéshez és saját pecsétje alatt kelt pátens oklevelével megerősíti azt.

Említés V. Kelemen pápa 1307. október 11-i bullájában (70. sz.), Medgyesi szász ev. káptalan lt (DF 292063). □ Közlés: Theil—Werner 4. — Ub I. 236, 238. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 58—59 (román fordításban). □ Regeszta: Salzer 659. — AOkl II. 244. sz.

70. 1307. október 11. (Pictauis, V. Id. Octobris) V. Kelemen pápa megerősíti az erdélyi egyházmegyében lévő Medies-i dékánság papsága és az erdélyi káptalan közötti tizedperben Péter erdélyi püspök pátens oklevelével (69. sz.) jóváhagyott egyezséget. — *Hátlapján egykorú rájegyzés:* Rogerius de Rocca. — R[egestra] Anton[ius].

Eredeti, hártyán, selyemzsinóron függő ólombullával, Medgyesi szász ev. káptalan lt (DF 292063). □ Közlés: Theil—Werner 4. — Ub I. 235—236. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 58–59 (román fordításban). □ Regeszta: Salzer 659. — AOkl II. 245. sz.

71. 1307. november 1. (in Omn. sanct.) Szt. Mihály arkangyal gyulafehérvári (AlbTr) egyházának káptalana bizonyítja, hogy egykori Woiasd-i jobbágya: Walter fia: Jeclinus a Gald vizének árkán, a Woiasd-i kőhídon alól épült malom harmadából őt illető részt két

márkáért átengedte Éliás magister Hunad-i főesperesnek, miután testvérei: Bertolphus, Marsilius és Herricus e (teljes) harmadot az ő távollétében kilenc márka finom ezüstért már korábban eladták a nevezett kanonoknak. Egyben kijelenti, hogy ezzel az összeggel Éliás magister őt is teljesen kifizette. — *Méltóságsor:* Gergely prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Gergely dékánkanonok.

Eredeti, nedvességtől rongált, megcsonkult hártyán, pecsételés nyoma nélkül, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277234). □ Közlés: Szeredai: Notitia 21–22. — CDHung VIII/1. 232–233. — Ub I. 236—237. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 59—60, 392 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 59. sz. — AOkl II. 255. sz.

72. 1307. november 6. (f. II. p. Omn. sanct.) Szt. István váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) [monostorának] prépostja: Márton és konventje bizonyítja, hogy Durug fia: László — fiatalabb testvérei nevében is — a Feelegyhaz határában lévő 50 holdnyi föld miatt támadt jogvitájukban Cosma comes ellenében — Kopoz nádor korábbi oklevelének értelmében a hadoszlás 22. napján megjelent előttük Benke testvére: Tamás, Teletlen (d) Pál, Zechker-i Benedek fia: László, Bevld-i Miklós, Kyde-i Byrtholom fia: Jakab, Benedek fia: László testvére: Miklós, Benke fia: András és Fermenus-i Máté nemesekkel együtt, akik személyesen tett nyilatkozatukkal tanúsították, miszerint a vitatott terület László fia: Durug fia: Lászlónak és testvéreinek a tulajdona. Durug fiai egy cédulán (in quadam cedula) tanúkként megnevezték még Hwnt comest, Eymich fia: Gergelyt, Erebya fia: Egyedet, Gyula fia: Istvánt, Wera-i (?) Benedeket, Chude-i Istvánt és Jakabot, valamint Evreen-i Andrást. Nyolc nap múlva mindkét fél meg fog jelenni a nádor előtt. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro comite Cosma contra Ladizlaum filium Durug et fratres eiusdem super producto testimonio.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett, kerek zárópecsét nyomával. Erdődy cs galgóci lt, D. 39. sz. (új jelzet).

73. 1307. Az egri (Agriensis) káptalan előtt Márk fia: János, aki Aba nemzetségbeli Cheuche/Chenche (d) János apja, kötelezi magát, hogy ha szükségtől szorongattatva birtokaiból valamit el akarna idegeníteni, azt rokonai közül is csak [Chubulo-i] Péter apjának: Pálnak, valamint Demeternek és Ethelenek javára tehesse.

Tartalmi ái Tolcsvai János fia: László erdélyi alvajda 1343. május 15-i oklevelében, DL 41263. □ Közlés: AOkm VI. 318. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 132 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 281. sz.

74. 1308. január 7. (II. d. Ephyph.) Az erdélyi káptalan az 1307. november 27-én (II. f. a. Andree ap.) elhalt Péter erdélyi püspök helyének betöltésével kapcsolatosan László erdélyi vajda fiának püspöki postulatiójáról oklevelet állít ki, melyet a kanonokok, főesperesek és a testület pecsétjével erősítenek meg.

Említés az erdélyi püspökválasztással kapcsolatos jegyzőkönyvben (74. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I. fol. 11—23. □ Közlés: MonVatHung I/2. 155. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 72 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 301. sz.

75. 1308. január 13. (Pictauis, Id. Ianuarii) V. Kelemen pápa utasítja az esztergomi egyházmegyében lévő szebeni (Cibiniensis) prépostot, hogy — a felek meghallgatása után — hozzon döntést az erdélyi egyházmegyéhez tartozó Medies vidéki papok ama panaszában, miszerint a fehérvári (Albensis) főesperes a vizitációk alkalmával, az eddig szokásos ellátáson (procurationibus consuetis) felül, rendkívüli pénzösszegeket követel tőlük. Tőle való félelmükben sem városukban, sem az erdélyi egyházmegye területén összegyűlni sem mernek. A megnevezett tanúkat sújtsa egyházi büntetéssel, ha akár kedvezésből, akár félelemből vonakodnának tanúskodni az ügyben. — *Hátlapján egykorú rájegyzés:* Rogerius de Rocca. — n[otarius?] Raynulfi. — *XV. századi kézzel:* Contra illicitas visitationes et exactiones a plebanis recipiendas.

Eredeti, hártyán, kenderzsinóron függő ólombullával, Medgyesi szász ev. káptalan lt (DF 292061). ☐ Közlés: Theil—Werner 5. — Ub I. 237—238. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 63—64 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 303. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 606. sz.

76. 1308. február 4. (Pictauis, II. Non. Februarii) V. Kelemen pápa megbízza az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyebeli szebeni (Cibiniensis) prépostot, hogy szerezzen érvényt az erdélyi egyházmegyéhez tartozó Medies föld dékánságának papjai és az erdélyi káptalan közötti tizedperben közvetítők segítségével létrejött és Péter erdélyi püspök által pecsétjével megerősített pátens oklevélben (69. sz.) jóváhagyott megegyezésnek. — *Hátlapján egykorú rájegyzés:* Rogerius de Rocca. — n[otarius?] Raynulfi. — *XV. századi kézzel:* De decimis nostris in decanatu Medgies contra capitulum Albense.

Eredeti, hártyán, kenderzsinóron függő ólombullával, Medgyesi szász ev. káptalan lt (DF 292062). ☐ Közlés: Theil—Werner 6. — Ub I. 238. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 64 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 311. sz.

77. [1308. február 19. előtt] Amikor a Zebus-i dékánság több papja sérelmeik ügyében az apostoli Szentszékre való fellebbezéshez szükséges bizonyságlevelet kérte az erdélyi káptalanban, és a kanonokok le akarták tartóztatni őket, amit csak futással kerülhettek el, és a kíséretükben lévő híveik segítségükre siettek, csak ekkor került sor a [gyulafehérvári] Szt. Mihály-székesegyház megrohanására.

Említés Bertold szászsebesi dékán 1309. június 13-i perbeli válaszában (117. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. ☐ Közlés: LegEccl III. 90. — CDHung VIII/7. 73—74. — MonVatHung I/2. p. 210. — Ub I. 256. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 115 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl. II. 660. sz. (1309. június 3. előtti keltezéssel).

78. [1308. március 29. előtt] Az erdélyi fehérvári egyház káptalana előtt Marcellus fia: János a Scomus folyó mindkét partján elterülő (ex utraque parte fluvii Scomus existentem) Zilagteu nevű földjét, tartozékaival együtt 25 márkáért eladja Myke comesnek. E föld felső része Lőrinc fia: Péter birtokával határos, a másik oldalról pedig Scenbenedek nevű földdel szomszédos.

Tartalmi ái László erdélyi vajda 1308. március 29-i oklevelében (80. sz.), DL 29994. ☐ Regeszta: AOkl II. 330. sz.

79. [1308. március 29. előtt] László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán utasítja Baluanus-i várnagyát: Myke comest, hogy Marcellus fia: János ellenében mutassa be előtte az erdélyi káptalan Zilaghteu föld tárgyában kiadott privilégiumát.

Említés László erdélyi vajda 1308. március 29-én kelt oklevelében (80. sz.), DL 29994. □ Regeszta: AOkl II. 331. sz.

80. 1308. március 29. (Bonchyda, f. VI. a. Iudica) László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán saját pecsétje alatt kiadott privilégiumával jóváhagyja és megerősíti az erdélyi káptalan korábbi privilégiumát (78. sz.) Zilagteu föld eladásáról, melyet megelőző utasítására (79. sz.) Baluanus-i várnagya: Myke comes mutatott be előtte. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés:* Privilegium super possessione per comitem Myke legatum.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 29994. □ Regeszta: AOkl II. 333. sz.

81. 1308. május 1. (in Forro, in oct. Georgii mart.) Ehhellevs erdélyi alvajda Saul magister Torda-i főesperes serviens-ének: Istvánnak és Pál klerikusnak, néhai Kylian magister nepos-ának bevallása alapján bizonyítja, hogy Noglok birtokot (in cottu Albensi), melyet néhai Kylian magister osztatlanul felerészben rokonára (fr et consanguineus): András comesre, felerészben pedig, halálos ágyán, lelki üdvéért Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalanára hagyott, e vidékbeli fogott bírák: Forro-i Péter comes és Chekelaka-i Domokos comes április 29-én (f. II. p. Georgii mart.) Saul magister Torda-i, Illés magister Hunad-i, Gergely magister Zounuk-i, János magister Clus-i és Miklós magister Kyzdy-i főesperes kanonok jelenlétében felosztották a káptalan és András comes között. A nyugat felé eső rész, a templommal együtt, Andrásnak, a keleti fél pedig a káptalannak jutott. A két részt az alábbi határvonal választja el egymástól: Inter quas duas medietates due mete collaterales in littore fluvii Morus in villa essent erecte a parte septentrionis. Deinde in ipsa villa tendendo ad partes meridionales sub una salice, que Petefezy vocatur unam metam erexissent. Postea exeundo de villa ad terras arabiles prope ipsam villam duas metas collaterales erexissent. Deinde procedendo directe de meta ad metas tendit ad Hegheholma et in fine eiusdem montis a parte orientali duas metas affirmarunt erexisse. Post hec iuxta finem silve Noglokerde vocate procedit a parte orientali et ibi similiter duas metas erexissent. Deinde descendendo ad unam vallem Chybywelge vocatam de meta ad metas et de ipsa valle ascendit ad unam ornum altam et ibi terminatur. Item ipsam silvam Noglokerdee vocatam similiter de bona voluntate eorundem per medium in duas partes per metas divisissent, a parte orientali ipsum capitulum, a parte vero occidentali comes Andreas iure perpetuo possiderent. Oklevelét az alvajda saját pecsétjével erősíti meg.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, DL 29109. □ Regeszta: AOkl II. 354. sz.

82. [1308. június 17. előtt] László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán utasítja Zemlek magister alperest, hogy Balenth fia: János és Albert fia: Péter felperesekkel Pucur nevű föld miatt folytatott perében közgyűlésen mutassa be a birtokhoz való jogát bizonyító okleveleit.

Említés László erdélyi vajda 1308. június 17-i oklevelében (83. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 76205. □ Közlés: ZOkm I. 118. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 67 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 390. sz.

83. 1308. június 17. (iuxta Naragh, f. II. a. Ioh. bapt.) László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán, miután Zemlek magister alperes a Pucur nevű föld miatt régóta folyó perében, korábbi oklevelének megfelelően (82. sz.) Balenth fia: János és Albert fia: Péter felperesek ellenében bemutatta Lőrinc magister (34. sz.) és ennek fia: Leukus magister oklevelét (41. sz.), a közgyűlés nemes és egyéb résztvevőivel egyetértésben lezárja a pert, érvényesnek ismerve el a vajda fentebb említett két néhai atyafiának adományát.

Eredeti, hártyán, hátlapján kerek talpú, pajzs alakú befüggesztett pecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76205. □ Közlés: ZOkm I. 117—118. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 67 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 391. sz.

84. 1308. szeptember 8. (in Nat. virg.) Haydenricus a Clus-i Szűz Mária-monostor apátja és konventje a Zomus folyó mellett négykerekűnél nem nagyobb malom építésére (ad habendum quattuor rotas et non plures) alkalmas helyet véglegesen átenged Gilnizer Otto és Sliger Teodorik nevű Cluswar-i polgárnak az eddigi feltételek mellett. Ennek megfelelően beszterccei (Bystricensis) súlyú másfél márka ezüstöt fizetnek évi földbérként (nomine terragii) mégpedig augusztus 15-én (in Assumpt. virg.) és december 25-én (in Nat. dom.) három-három fertót; ugyancsak a fenti időpontokban és húsvétkor (in festo Pasche) teendő látogatásukkor minden alkalommal fél fertó értékű ajándékot hoznak; ha a malmot el akarnák adni, kötelesek előbb a monostornak felkínálni megvételre; az eladásra egyébként is csak az apát véleményének megfelelő módon kerülhet sor, nehogy ezáltal valami sérelem érje a monostor birtokjogait.

Eredeti, hártyán, két függőpecsét zsinórjával, DL 29067. □ Közlés: Makkai: Okl 4—5. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 68 (román fordításban). □ Regeszta: KmJkv I. 24. sz. (p. 192). — AOkl II. 437. sz.

85. [1308. szeptember 9. és 25. között], Zágráb. Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa, miután megbízható értesülést szerzett arról, hogy László erdélyi vajda és Szerbia (Servie) királya: István között megállapodás jött létre a vajda katolikus leányának a király (scismaticus) fiával való összeházasításáról, figyelmezteti László vajdát ennek veszedelmes következményeire. Kéri és utasítja, hogy a házasságra ténylegesen csak akkor kerítsen sort, ha a szerb király és fia visszatérnek az egyház egységébe (redirent ad ipsius ecclesie unitatem).

Említés Gentilis frater 1309. december 25-i oklevelében (160. sz.), Vatikáni lt, Instrum. miscell. C., capsa 175, fasc. 40, nr. 12. □ Közlés: LegEccl III. 138—139. — CDHung VIII/5. 67—68. — Theiner: MonHung I. 824. — Hurmuzaki I/1. 569. — MonVatHung I/2, p. 371—372. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 165—166 (román fordításban). — Tăutu: Fontes, series III, vol. VII, tom. I. 67. □ Regeszta: CDHung VIII/7. 68—69. — AOkl II. 789 (1309. december 25. előtti keltezéssel).

86. 1308. november 14. (Albe, f. V. a. oct. Martini conf.) Saulus (hibásan: Salvus) magister Torda-i főesperes, az üresedésben lévő erdélyi egyház vicariusa, Benedek magister Ozd-i főesperes és Tamás magister éneklőkanonok bizonyítja, hogy az erdélyi káptalan a reá kivetett budai súlyú 12 márka finom ezüstöt a fenti napon befizette.

Ái Filip de Sardinia és Vannes de Aretio auditorok 1309. október 11-i oklevelében (156. sz.). A kis méretű

eredeti pátens hátlapján az oklevéladók három viaszpecsétje volt látható. Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 430. — MonVatHung I/2, p. 169. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 86 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 486. sz.

87. [1308.] november 18. után (Deua, p. oct. Martini conf.) [László erdélyi vajda és szolnoki ispán] utasítja Pált, a Keue-i főesperességben Péter kalocsai őrkanonok helynökét, hogy lépjen fel mindazokkal szemben, akik a király és az apostoli szék legátusa előtt valamit is az ő rovására írnak, mert ő a (szász) dékánoknak, plébánosoknak és mindenkinek oklevélben engedélyezte a szabad és biztonságos közlekedést a hatalma alatti területen.

Említés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 12—16. □ Közlés: LegEccl III. 95. — MonVatHung I/2, p. 216—217. — Ub I. 261. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 122 (román fordításban).

88. [1308. november 24. előtt] A szebeni szászok közössége (universitas) kéri László erdélyi vajdától annak engedélyezését, hogy papjaik vagy képviselőik a hatalma alatti területen át utazhassanak az apostoli szék legátusához (Gentilis frater bíboroshoz).

Említés László erdélyi vajda 1308. november 24-i oklevelében (89. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 77. — CDHung VIII/5. 51. — MonVatHung I/2. p. 194, 205, 211—212. — Ub I. 244, 252, 257. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 99, 110, 117 (román fordításban). — Makkai—Mezey: Levelek 224 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 488. sz.

89. [1308.] november 24. (in Deua, in vig. Katerine virg.) László erdélyi vajda és Zoukuk-i [!] ispán a szebeni (de Zibinio) szászok közösségének (universitati). Noha a hatalma alatt álló területen bárki szabadon közlekedhet, ők levélben (88. sz.) kérték, miszerint engedje meg, hogy papjaik vagy azok küldöttei a területén át szabadon utazhassanak (Gentilis frater bíboros) legátushoz. Ennek kapcsán figyelmezteti őket — miként ezt már korábban ismételten megtette —, hogy papjaik a jövedelmükből a káptalannak és a püspökségnek járó kötelezettségeiknek tegyenek eleget, és ne keveredjenek jogvitákba, melyek súlyosabb következményekkel járhatnak számukra. Ebben az ügyükben hajlandó közvetíteni papjaik és a káptalan között.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 77. — CDHung VIII/5. 51—52. — MonVatHung I/2, p. 194. — Ub I. 244. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 99—100 (román fordításban). — Makkai—Mezey: Levelek 224 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 492. sz.

90. [1308.] november 25. előtt (ad quind. Martini conf.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán közhírré teszi, hogy a joghatósága alatti területen minden kereskedő és bármilyen rendű-rangú személy szabadon közlekedhet.

Említés Imre váradi püspök és Márton váradhegyfoki prépost 1309. június 20-i okleveleiben (124. és 126. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 18—44. □ Közlés: LegEccl III. 93. – MonVatHung I/2, p. 226. — Ub I. 269. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 132 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 493.

91. 1308. december 2. (IV. Non. Decembris) Gobolinus és Nikolaus Szeben (Cybiniensis) szék ispánjai és (lakóinak) közössége tiltakozik amiatt, hogy László erdélyi vajda megtagadta a Sebus-i, Kozd-i, Kyzd-i, Spring-i, nagy- és kisküllői (de maiori et minori Kukullu), valamint a Crizd-i káptalan plébánosainak Reinher felapoldi (de superiori Apoldia) és Nikolaus Lanchenrukindorf-i plébános útján eljuttatott ama kérését, miszerint engedélyezze, hogy a hatalma alatti területen keresztül zavartalanul utazhassanak Gentilis frater legátushoz, akinek kúriájába megidézték őket a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalánával szembeni perükbe. Minthogy pedig a vajda e kérésüket csak azzal a feltétellel lett volna hajlandó teljesíteni, ha visszavonják a római kúriában július 25-től (a. Iacobi ap.) fogva nagy költségekkel járó fellebbezésüket a káptalan ellen, azért hogy kapcsolatuk a vajdával ne romoljon tovább és ne adjanak ürügyet a vajdának arra, hogy megbízottaikat: Bertold Zebus-i dékánt, Kelneke-i plébánost, valamint Ulrik újfalusi (de Sancta Katherina) plébánost bebörtönözhesse, e kiküldötteket nem engedik elutazni. Távolmaradásuk kimentésére viszont késedelem nélkül a legátushoz küldik Henrik frater domonkos rendi szerzetest.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. közt folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.). Az oklevél hátán fehér viaszba nyomott pecsét volt látható. Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 86. — CDHung VIII/5. 47—48. — VerArch VIII/1868. 307—308. — MonVatHung I/2, p. 205. — Ub I. 252—253. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 110—111 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 6—7. — AOkl II. 499. sz.

92. 1308. december 2. (II. f. p. dom. Adventus) István frater prior és Péter frater lector, valamint Szt. Ágoston remetéinek gyulafehérvári (AlbTr) konventje az erdélyi káptalan részére átírja Péter erdélyi püspök 1303. január 9-i pátens oklevelét (21. sz.), melyet Benedek magister Ozd-i főesperes mutatott be, hogy ügyvédjük a békétlen idők és az utak bizonytalansága miatt ne az eredetit hordozza magával. — *Hátlapján XV. századi írással:* Decime sedis Sebes.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagon függő pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277229). □ Közlés: Ub I. 238—239. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 69—70 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/1. 312. — ErdKLt 60. sz. — AOkl II. 498. sz.

93. 1308. december 20. és 1310. július 2. között (Bude, Tirne, Posonii) Jegyzőkönyv a Benedek frater erdélyi püspök megválasztásával kapcsolatos perről, mely Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa megbízásából káplánjai és auditorai: Filip de Sardinia oristanói (Arborensi) és Vannes de Aretio osimói (Auximano) kanonokok előtt folyt.

A jegyzőkönyv tartalmazza a legátusnak a budai várban lévő szállása kápolnájában 1308. december 20-án kezdett, majd 1309. október 7-től fogva Nagyszombaton (in Tirna) a minoriták rendházában, és október 30-tól Pozsonyban folytatott, végül 1310. július 2. előtt ugyanott befejezett perben bemutatott, átírt és említett alábbi iratokat: Gentilis bíboros 1309. szeptember 2-án (146. sz.) és 1310. július 2-án (169. sz.); az említett auditorok 1309. augusztus 30-án (141. sz.), szeptember 1-jén (144. sz.), szeptember 2-án (145. sz.), szeptember 15-én (147. sz.), szeptember 16-án (148. sz.), szeptember 17-én (151., 152. sz.), október 11-én (156. sz.), október 30-án (158. sz.) és december 16-án (159. sz.); az erdélyi káptalan

1309. július 24. előtt és 24-én (132., 133. sz.), szeptember 1. előtt (142. sz.), szeptember 19-én (153. sz.) és október 6-án (155. sz.); Benedek frater választott erdélyi püspök 1309. augusztus 28-án (140. sz.) és szeptember 1-jén (143.sz.); Saul tordai főesperes 1308. november 14-én (86. sz.); Párisi Péter erdélyi kanonok 1308. december 20-án (94. sz.) és 1309. augusztus 25-én (138. sz.); Pál frater domonkos provinciális 1309. augusztus 17-én (137. sz.); István frater gyulafehérvári ágostonos perjel 1309. szeptember 16-án (150. sz.) és október 5-én (154. sz.), Péter frater domonkos vicarius 1309. október 5-én (154. sz.); Miklós erdélyi kanonok 1309. augusztus 25-én (138. sz); a szász dékánok 1309. szeptember 16-án (149. sz.); László erdélyi vajda 1309. július 19-én (131. sz.) kelt oklevelét.

Eredeti, hártyafüzet, a Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I. jelzetű, vegyes tartalmú, papír- és hártyakéziratában, fol. 11—23. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 426—432 (kivonatosan). — MonVatHung I/2, p. 154—177. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 71—92 (román fordításban). — Makkai—Mezey: Levelek 220—221 (részletek, magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 614. sz.

94. 1308. december 20. (XX. Decembris) Párisi (dictus Parisiensis) Péter magister erdélyi kanonok, káptalana képviselőjeként és ügyvédjeként, Benedek erdélyi főesperes és Bonisegna de Perusio, a legátus kamarása jelenlétében beadja Filip (de Sardinia) és Vannes (de Aretio legátusi) auditoroknak az erdélyi káptalan kérését újabb választás tartására, melyet a legátus kiküldöttjének és a káptalan megbízottjának közös ellenőrzése mellett most már szabadon megtarthatnak, egyenként kikérve a kanonokok véleményét. Ebben a káptalan előadja, hogy Péter püspök 1307. november 27-én (f. II. a. Andree ap.) bekövetkezett halála után, amikor püspökválasztásra összegyűltek, László erdélyi vajda az idősebb kanonokokat bebörtönözte, a kolostorokban elbújtakat erővel visszahozatta és az 1308. január 7-re (II. d. Epiph. dom.) összehívott gyűlésükön, melyen a vajda maga is személyesen részt vett, szavazás mellőzésével, a káptalan nevében előre megfogalmazott olyan postulatio-t íratott alá és pecsételtetett meg a kanonokokkal, hogy az ő fiát kívánják püspöküknek. Végezetül arra is felhívják a figyelmet, hogy László vajda, Péter püspök halála óta, a püspöki székházban és javadalmakban súlyos károkat okozott a káptalannak.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—23. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 155—156. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 71—72 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

95. 1308–1311. Erdélyi tárgyú bejegyzések Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa számadáskönyvének töredékében: 1308. január 17.: A Scibin-i dékán a követség első évi ellátása költségeinek részletét fizeti. Ugyanekkor az erdélyi (d' Oltre Gualdi) Burzia-i papok 18 márkát fizettek be részletként. — 1309. június 3.: A Scibin-i dékán — Siureda frater Scibin-i domonkos szerzetes útján — az első évi ellátási költségek részleteként 10 márkát fizetett. — 1309. szeptember 4.: Bertold Chelvech-i pap és dékán a Sepsi-i káptalan nevében, a fenti címen, 30 [?] márkát fizetett. — 1309. október 5.: Benedek magister erdélyi főesperes, káptalana nevében Nagyszombatban (Tirna), a fenti címen fizetett. — 1309. július 9.: Benedek frater választott erdélyi püspök, a fenti címen, 306 márkát és egy fertont fizetett. — 1309. december 14.: Az erdélyi püspök, Nemes János (Giovani Nobile) kano-

nok útján részletet fizetett. — 1311. augusztus 25.: Az erdélyi püspök, káplánja útján, a fenti címen részletet fizetett. — 1311. szeptember 12.: Az erdélyi püspök Nemes János erdélyi kanonok útján (Giovani nobile canonacho d' Oltre Gualdi) útján Bécsújhelyen (Citanuova) befizetett 228 budai (de Boduara) súlyú velencei (di Vinizia) ezüstmárkát ama 646 márka törlesztésére, amivel a püspök adós maradt Gentilis frater bíboros legátusnak követsége három évi ellátási költségeiből.

Kézirattöredék, papíron, olasz nyelven, Vatikáni lt, Solutiones servitiorum et procurationum 1305—1312, Cod. 313. A. fol. 101—191. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 420, 426—429, 448—449. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 61—63 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 546. sz.

96. [1309. január 8. előtt] (Filip de Sardinea), Gentilis frater bíboros auditora — Benedek magister Ozd-i főesperesnek, az erdélyi káptalan képviselőjének kérésére — makacskodás címén (szász) dékánokat, papokat és egyházi testületeket elmarasztalva, kiközösít, illetve tilalommal sújt.

Említés Gentilis frater bíboros 1309. január 8-i oklevelében (97. sz.). Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 73. — CDHung VIII/5. 44. — VerArch VIII/1868. 306. — MonVatHung I/2, p. 189—190. — Ub I. 240—241. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 94—95 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 549. sz.

97. 1309. január 8. (Bude, VI. Id. Ianuarii) Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa, Christian fraterhez, a Bystrici/Bystrice-i domonkosok perjeléhez és Peter fraterhez, a szászvárosi (de Varasio) minoriták lectorához, valamint Reynold magister, Stolzemberg-i plébánoshoz. Tartsanak vizsgálatot és jelen levele vételétől számított 30 napon belül tegyenek neki írásban jelentést, majd a tanúkat a 20. napra idézzék kúriájába annak bizonyítása végett, hogy a káplánja, familiárisa és auditora: Filip de Sardinia magister, egyházjogi doktor, oristanói (Arboranus) kanonok által — Benedek magister Ozd-i főesperesnek, az erdélyi egyház székeskáptalana (maioris capituli) képviselőjének kérésére elmarasztalt és kiközösített személyek és tilalom alá vetett testületek képviselői nem makacskodásból, hanem jogos akadályoztatásuk miatt nem jelenhettek meg az idézésre — amint ezt védőjük: Herric frater szebeni (de Cybinio) domonkos szerzetes kúriájában megjelenve állítja. Amint ez kúriájának irataiból (98. sz.) kiderül, az erdélyi káptalan keresete alapján census, tizedek, tartozások ügyében és különböző vétségek miatt az alábbiakat marasztalták el, majd makacskodás címén közösítették ki és vetették tilalom alá: Bertold, Keldenich-i plébános és Sebz-i dékán, Herric Sebz-i, Godeschalc Winz-i, Nikolaus Peyn-i, Paul Kapaka-i, Alhelm Omlas-i, Daniel Ryon-i, Rener Apoldya-i plébánosok, Henric Spinch-i dékán, Johann Drasseu-i, Gundolin girbói (de Pyro), Bartholomäus Wyngartkyrchen-i, Henric Rothludas-i, Jakob pókafalvi (de Duabus turribus) plébánosok és a dékánság papjainak összessége, Nikolaus jakabfalvi (de villa Iacobi) plébános és Kozd-i dékán, Henric garádi (de Lapide), és Johann Barankuht-i plébánosok, a nagykükülli (de maiori Kukullo) főesperesség papjainak összessége nevében Arnold hosszúaszói (de Longavalle), Johann Michazaz-i és a Hulduualach-i plébánosok, a Kyzd-i és Crys-i plébánosok káptalana nevében Bertold plébános Kyzd-i dékán, Johann Schesburg-i, Hermann Dala-i, Nikolaus Apoldia-i, Georg Kyzde-i, Jakob Sithus-i, Herric Crys-i dékán plébánosok, Henric Almakerek-i és Henric Pesschedorp-i plébánosok, a kisküküllői (de minori Kukullo)

főesperesség papjainak összessége nevében Simon szentmiklósi (de villa Sancti Nicolai) pap és kisküküllői dékán, Johann Sido-i és Thederic bajomi (de villa Boneti) papok.

Belefoglalva Christian frater besztercei domonkos perjel és társai 1309. április 5-i jelentésébe (102. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 72—74. — CDHung VIII/5. 42—45. — VerArch (8/1868. 305—306. — MonVatHung I/2, p. 188—190. — Ub I. 240–241. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 93—95 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 551. sz.

98. 1309. január 8. és július 3. között Jegyzőkönyv az erdélyi káptalan és több szász dékánság közötti perről, melyet Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának megbízásából káplánja és kúriájának generalis auditora: Filip de Sardinea oristanói (Arborensis) kanonok, egyházjogi doktor folytatott le a kúria jegyzőinek: Vagnolo de Meuania, Angelo de Sancta Victoria és Filip de Cingulo magister, valamint a kúria esküdt küldöncének: Zuccha-nak a közreműködésével. A per tárgyát a káptalan által a dékánság papjaitól követelt census és a legátus eltartásának költségeiből a dékánságokra kivetett összeg körüli viták, illetve a dékánságok által a káptalan rovására elkövetett jogsértések alkották. A tárgyalások során a felek iratok bemutatásával és tanúk kihallgatásával saját álláspontjukat igyekeztek bizonyítani annak tisztázásával, hogy a szász papok valóban azért nem jelentek-e meg a legátus idézésére, mert László erdélyi vajda megakadályozta utazásukat vagy csupán makacskodtak, továbbá milyen mértékben volt ellenséges a káptalan és a dékánságok viszonya, végül hogy hiteleseknek s egyházi bíróságokon is jogérvényeseknek fogadhatók-e el a szebeni közösség által a dékánságok javára kiállított oklevelek. Minthogy közben a dékánságok a pert Rómába fellebbezték, a bíróság a pert a szeptember 29. utáni (p. Michaelis) első tárgyalási napra halasztotta el.

A perben az alábbi keltezésű okleveleket mutatták be, foglaltatták jegyzőkönyvbe vagy említették meg: László erdélyi vajdától: 1308. november 18. után (87. sz.), november 24-én (89. sz.), november 25. előtt (90. sz.), 1309. április 4. előtt (101. sz.), április 9-én (105. sz.); az erdélyi káptalantól: 1309. április 9-én (104. sz.); Gentilis frater bíborostól: 1309. január 8-án (97. sz.); Filip de Sardinea generalis auditortól: 1309. január 8. előtt (96. sz.), május 9-én (108. sz.), június 9. és július 3. között (121. sz.); Filip de Cingulo megbízottól: 1309. május 9-én (109. sz.), május 30-án (116. sz.), június 7-én (119. sz.), július 1-jén (127. sz.), július 3-án (128. sz.); Vagnolo de Meuania megbízottól: 1309. június 12-én (122. sz.), július 3-án (129., 130. sz.); Bertold szászsebesi dékántól: 1309. május 13-án (114. sz.), június 3-án (117. sz.), június 9-én (120. sz.); a sebesi dékánságtól: 1308. február 19. előtt (77. sz.); Henrik szászsebesi plébánostól: 1309. február 16-án (99. sz.), április 21-én (106. sz.); Henrik springi dékántól: 1309. április 7-én (103. sz.); a szebeni szász közösségtől: 1308. november 24. előtt (88. sz.), december 2-án (91. sz.); Giselbert szebeni dékántól: 1309. május 13. előtt (111. sz.); Georg szebeni plébánostól: 1309. május 13. előtt (110. sz.); Walter frater szebeni ispotályostól: 1309. május 13. előtt (112. sz.); Cristian frater domonkos perjeltől: 1309. április 5-én (102. sz.); Johann szenterzsébeti plébánostól: 1309. május 13. előtt (113. sz.); Benedek csanádi püspöktől: 1309. június 20-án (125. sz.); Imre váradi püspöktől: 1309. június 20-án (124. sz.); Márton váradhegyfoki préposttól: 1309. június 20-án (126. sz.) keltezett oklevelet.

Eredeti jegyzőkönyv, a Vatikáni kt 4013. sz. papír- és hártyakéziratának 17—46. lapján. □ Közlés: LegEccl III. 71—121. — MonVatHung I/2, p. 187—256. — Ub I. 239–292. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 92—160 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 552. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 616. sz.

99. 1309. február 16. (XIIII. Kal. Martii) Henric Mulnbach-i, Gorscalcus Winz-i, Nikolaus Pen-i, Michael péterfalvi (de villa Petri) plébánosok a Sebuz-i káptalanból, többi társaikkal együtt, Nikolaus Kozd-i dékán és jakabfalvi (de villa Iacobi) plébános, a dékánság többi plébánosával együtt, Bertold Kyzd-i dékán és Zegis-i plébános, a dékánság többi plébánosával együtt, tudomására hozzák Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék magyar- és lengyelországi legátusának, hogy Szt. Mihály erdélyi egyházának káptalanával kúriájában folyó minden polgári és büntető perükben kúriája auditorát: Johannes magistert és Bertoldot, a Zebus-i káptalan dékánját, Kelneke-i plébánost tették meg teljes jogú képviselőjüknek. Meghatalmazásukat a Szeben széki provinciálisoknak (provincialium sedis Cibiniensis), a szebeni domonkosok konventjének, valamint a megnevezetteknek a pecsétjével erősítik meg.

Belefoglalva az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvébe (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 85. — MonVatHung I/2, p. 203—204. — Ub I. 251—252. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 109—110 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 6. — AOkl II. 576. sz.

100. [1309.] március 28. (Auinione, V. Kal. Aprilis) V. Kelemen pápa a Warad-i püspöknek. Szolgáltasson igazságot a Nadaz-i Szt. Márton-egyház plébánosa: Vlricus ama panaszára, hogy a (gyula)fehérvári (Albensi) püspök és a nagykükülllői (de Kukulu maiori) főesperes, a laterani (Lateranensis) zsinat rendelkezései ellenére, önkényesen, lehetőségeiket meghaladó módon felemelték a tőle és dékánsága többi egyházai részéről szedett évi censust, bizonyos tizedeiket pedig világi karhatalommal elfoglaltatták, noha ők az ügyet az apostoli székhez fellebbezték és félelmükben már összegyűlni és az egyházmegyében közlekedni sem mernek.

Belefoglalva Giselbertus szebeni dékán 1309. október 20-i oklevelébe (157. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277241). □ Közlés: Ub I. 292—293. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 161 (román fordításban). — □ Regeszta: ErdKLt 67. sz. — AOkl II. 596. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 619. sz.

101. [1309. április 4. előtt] (László erdélyi) vajda kijelenti: nem állott szándékában levelével a (szász) papok képviselőit elriasztani attól, hogy (az apostoli szék legátusának) idézésére (Budára) felutazzanak.

Említés Christian frater besztercei domonkos perjel és társai 1309. április 5-i jelentésében (102. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 75. — CDHung VIII/5. 46. — MonVatHung I/2, p. 191. — Ub I. 242. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 96 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 599. sz.

102. 1309. április 5. (in Vinz inferiori, sab. in albis) Cristian frater, a Bysterci-i domonkosok perjelje és Peter frater, a szászvárosi (de Varasio) minoriták lectora, valamint Renold, a Stolzimbel/Stolzimberc-i plébános, Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának. 1309. január 8-i parancsára (97. sz.) pecsétjükkel hitelesített írásban jelentik, hogy április 4-re (VI. f. p. Resurr. dom.) Alvinc városába (in civitate de Wynz inferiori) megidézték a hét káptalan plébánosainak tanúbizonyságait: Sifrid-et a kerci (de Candela) cisz-

tercita rendi perjelt, Bertold Keldenich-i plébánost, betegágyban fekvő Keldenik-i Salamon comes helyett serdülő fiát: Nikolaust, Nikolaus szebeni (de Cibinio) esküdtet (scabinum), Heniung-ot, a szebenvidékiek küldöttjét, Herric-et, a Keldenich-i Mindenszentek-egyház képviselőjét és testvérét: Nikolaust, akik eskü alatt vallották, hogy képviselőjük: Bertold plébános az idézésre útnak akart indulni, már végrendeletét is elkészítette Kercen, amikor (László) vajda fenyegető levelére, melyet közülük többen is láttak, megrémült és elállt az utazástól. E tanúvallomások alátámasztására és önmaguknak a makacskodás vádja alóli tisztázására a plébánosok bemutatták a szebeni és Sebys-i közösség (universitas), Georg szebeni plébános, a Szt. Lélekről elnevezett ottani városi ispotály mesterének: Walternek, valamint a szenterzsébeti (de villa Vmberti) plébánosnak: Johannak az oklevelét. (László) vajda viszont a követe útján hozzájuk küldött levelében (101. sz.) azt állította, hogy nem volt szándékában akadályozni a papok képviselőinek utazását. A feleket (a mától számított) 20. napra idézte a legátus színe elé.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között az 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 72—75. — CDHung VIII/5. 41—47. — MonVatHung I/2, p. 188—191. — Ub I. 239—242. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 93—96 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 599. sz.

103. 1309. április 7. (VII. Id. Aprilis) Herric Spring-i dékán és ottani plébános, valamint a nagy- és kisküküllői (de maiori et minori Kukullu), továbbá Crys-i dékánság összes plébánosa tudomására hozza Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék magyar- és lengyelországi legátusának, hogy Szt. Mihály erdélyi egyházának káptalanával kúriájában folyó polgári és büntető pereikben auditorát: Johannes magistert, valamint Bertold Kelneke-i plébánost és dékánt tették meg teljes jogú képviselőjüknek. Meghatalmazásukat a Sebzs-i bírói szék, a (springi) dékánság és az ottani plébános függőpecsétjével erősítik meg.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 76 . — MonVatHung I/2, p. 193. — Ub I. 243–244. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 98—99 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 8. — AOkl II. 602. sz.

104. 1309. április 9. (IV. f. p. oct. Pasce) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana kanonoktársát: Sanctus Karazna-i főesperest bízza meg, hogy a Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának a kúriájában, vagy általa kirendelt bármelyik bíró előtt folyó mindenféle ügyükben általános képviselőjükként teljes meghatalmazással eljárhasson.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.). Az oklevélen függőpecsét volt. Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 75—76. — MonVatHung I/2, p. 192. — Ub I. 242—243. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 97—98 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 7. — AOkl II. 603. sz.

105. 1309. április 9. (in Deua, IV. f. p. Quasi modo) László erdélyi vajda és Zoukuk-i (!) ispán Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának. Ne adjon hitelt a Sebus-i,

Spreng-i, Kyzd-i, Kozd-i és más dékánságokból, valamint a nagy- és kisküküllői (de Kukullu maiori et minori) és más főesperességekből való plébánosoknak vagy papoknak, akik az erdélyi káptalan ellenében kúriájába szóló idézés makacsságból való elmulasztását (a legátus) kiküldöttei előtt hamis tanúkkal és bizonyítékokkal úgy igyekeztek igazolni, mintha ő nem adott volna nekik szabad utat, holott ő a hatalma alatti területen mindenkinek, laikusnak és klerikusnak egyaránt szabad közlekedést biztosít.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 78—79. — CDHung VIII/5. 50—51. — MonVatHung I/2, p. 196. — Ub I. 245. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 101 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 8. — AOkl II. 604. sz.

106. 1309. április 21. (Bude, in domo, in qua habitat dominus Iohannes, d. XXI. Aprilis) Herric Mulnbach-i plébános, Bertold Zebus-i dékán és Kelneke-i plébános, továbbá Gotscalc Winz-i, Nikolaus Pen-i, Michael péterfalvi (de villa Petri), Daniel Rychove-i, Baldinius Resz-i, Johann szászcsóri (de Sub urbio), Ailhelm Humlesz-i, Johann Drobrica-i, Reinner felapoldi (de Apoldia superiori) plébánosok és a Zebus-i dékánság egész káptalana, Nikolaus Chozd-i dékán és jakabfalvi (de villa Iacobi) plébános, továbbá a dékánság plébánosainak közössége; Bertold Kizd-i dékán és Zegus-i plébános, továbbá Johann Zegisvar-i, Nikolaus Apoldia-i, Hermann Dalida-i plébánosok és a Kizd-i dékánság plébánosainak közössége megbízottjaként és azok nevében ígéri, hogy tizenöt napon belül ügyvédi díjként budai súlyú húsz márka finom ezüstöt fizet a Gentilis frater bíboros, apostoli széki legátus káplánjának, Johannes de Aretio-nak azért, hogy a legátus itteni tartózkodása végéig ellátja a jogvédelmüket a követ kúriájában az erdélyi káptalannal a tőlük követelt census, a legátus eltartásának költségeiből reájuk kirótt összegek, valamint a káptalan rovására praedialistáik által elkövetett állítólagos jogsérelmek miatt folyó perükben. Ígérete be nem váltását kiközösítéssel és az összeg megkettőzésével büntessék.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fragmentum inter fol. 41 et 43. □ Közlés: LegEccl III. 123. — CDHung VIII/7. 69—70. — VerArch VIII/1868. 317—318. — MonVatHung I/2, 264—265. — Ub I. 291—292. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 108—109 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 108—109. — Fabritius 9—10. — AOkl II. 610. sz.

107. 1309. május 1. (in oct. Georgii mart.) A Vac-i káptalan előtt Kathich nemzetségbeli Falkus fia: Mihály fiai: Simon, Tamás és Péter megegyeznek abban, hogy tekintettel a nyugtalan és zavaros időkre, közülök mindegyik ott szerezzen magának jószágot, értékeket, tisztségeket, ahol tud, és az ilyenekhez az apai birtokok alkalmas időben történő felosztásakor az illető utódain kívül a testvérek leszármazottai nem formálhatnak igényt.

Tartalmi ái Zsigmond király 1428. július 6-i oklevelében (DL 30294). □ Közlés: Ub IV. 360. □ Regeszta: AOkl II. 624. sz.

108. [1309.] május 9. (d. VIIII. Maii) (Filip de Sardinea) auditor és a kúria legátus által kirendelt jegyzője: Angelo de Sancta Victoria bizonyítják, hogy Sanctus (főesperes), az erdélyi káptalan képviselője, Iohannes de Aretio, a legátus káplánja és Pál magister, királyi

kancellár jelenlétében, megbízóinak erre és egyéb ügyeire szóló teljes meghatalmazását átruházta Filip de Cingulo magisterre.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között zajló per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 78. — MonVatHung I/2, p. 195. — Ub I. 245. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 100 (román fordításban).

109. [1309.] május 9. (d. VIIII. Maii) Filip de Cingulo magister, az erdélyi káptalan helyettes megbízottja (procurator substitutus) Filip de Sardinea, oristanói (Arborensi) kanonok, Gentilis frater bíboros generalis auditora előtt írásban megteszi kifogásait az erdélyi fehérvári (Albensis) egyházmegye plébánosai és papjai képviselőjének védekezésével és beadott írásos bizonyítékaival kapcsolatosan. Szerinte Gobolinus és Nikolaus szebeni (Cibinienses) ispánok 1308. december 2-i leveléből (91. sz.) nem derül ki, hogy (László) vajda akadályozta volna a papok vagy megbízottjuk: Herric frater domonkos szerzetes Budára utazását. Egyébként a (legátus) kúriájából is állíthattak volna képviselőt. Kifogásolja továbbá, hogy Syffrid kerci (de Candela) perjel nem eskü alatt vallott, Salamon comes serdülő korú fiának: Nikolausnak apja helyett tett esküje pedig érvénytelennek tekintendő. Bertold (dékán) és a többi tanú kijelentései sem vehetők figyelembe még akkor sem, ha tényleg látták volna (László) vajda fenyegető hangú levelét, mert keltezését nem adták meg, tartalmáról pedig csak általánosságokat említenek meg. Mindezek alapján nem csupán a plébánosok kiközösítésének és testületeik tilalmának fenntartását, hanem egyben büntetésük súlyosbítását is kéri.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között zajló per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 79–80. — MonVatHung I/2. p. 196—198. — Ub I. 246–247. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 101—103 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 10. — AOkl II. 638. sz.

110. [1309. május 13. előtt] (Cibinii) Georg szebeni (in Cibinio/Sibinio) plébános igazolja a szebenvidékieknek (provincialium) a hét káptalan ügyében kiállított oklevelébe (91. sz.) foglaltak valódiságát. Tehát azt, hogy amikor nevezettek László erdélyi vajdától a legátushoz küldött képviselőjük részére területén való biztonságos áthaladás engedélyezését kérték, ezt a vajda azzal a kijelentéssel tagadta meg tőlük, hogy neki hatalmában áll minden erdélyit megvédeni javaiban, de meg is akadályozni, ha nem vonják vissza a római kúriába tett fellebbezésüket. Minthogy pedig ügyeikben eddig is voltak küldötteik, ezért határozták el Herric frater domonkos szerzetes kiküldését.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 81. — MonVatHung I/2. p. 199. — Ub I. 247–248. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 104 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 642. sz.

111. [1309. május 13. előtt] Giselbert szebeni (Viniensis!) dékán Gentilis frater, az apostoli szék magyarországi legátusa előtt tiltakozik amiatt, hogy László vajda a Scebus-i, Sprink-i, Kozd-i, Kyzd-i, nagy- és kisküküllői (de maiori et minori Kukullu), valamint Crissh-i káptalanok kiutazás iránti kérését írásban elutasította, mert nem voltak hajlandók lemondani a

fellebbezésről. Egyben közli, hogy a hét káptalan engedelmeskedik parancsainak és ezután is megfizeti a (legátus) költségeiből reája eső összeget.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyó per jegyzőkönyvében (98. sz.). Az oklevél hátán pecsét volt. Vatikáni kt, Cd. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 81. — MonVatHung I/2, p. 198—199. — Ub I. 247. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 104 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl. II. 645. sz.

112. [1309. május 13. előtt] (Cibinii) Walther fraternek, a Szt. Lélek-rend szebeni (de Cibinio) ispotálymesterének a 110. sz. üggyel kapcsolatosan tett azonos szövegű nyilatkozata.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyt per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 81—82. — MonVatHung I/2, p. 199—200. — Ub I. 248. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 104—105 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 643. sz.

113. [1309. május 13. előtt] (Cibini) Johann szenterzsébeti (in villa Humberti) plébánosnak a 110. sz. üggyel kapcsolatosan tett azonos szövegű nyilatkozata.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyt per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 82. — MonVatHung I/2, p. 200. — Ub I. 248. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 105 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 644. sz.

114. [1309.] május 13. (XIII. Maii) Bertold Sebus-i dékán, az erdélyi egyházmegye szász provinciája plébánosainak és testületeiknek képviselője: Filip (de Sardinea) auditor előtt írásban megadja válaszait az erdélyi káptalan helyettes megbízottjának: Filip de Cingulo magisternek május 9-én előterjesztett kifogásaira (109. sz.). Korábban már bizonyították comesek, prelátusok és testületek (universitatum) közhitelű pecsét alatt kibocsátott öt-hat közokirattal, hogy a plébánosok nem makacskodásból nem jelentek meg a legátus idézésére, hanem László vajda fenyegető hangú levele miatti félelemből álltak el az utazástól. Állítja és ezt kész bizonyítani, hogy a magyar királyságban az ilyen pecsétes okleveleket ugyanúgy közokiratoknak tekintik, mint Itáliában. Bizonyítja, hogy László vajdának a szebeni (de Cibinio) szászok közösségéhez (universitati) intézett levele fenyegetésnek tekintendő, mert nem egyenesen válaszol kérésükre. De ők ismerik a vajdát és tudják mit kell érteni a levél azon szavain, hogy vegyék rá a plébánosokat az erdélyi káptalan elleni fellebbezésük visszavonására, mert a pereskedésből esetleg nagyobb káruk származhat. A plébánosok kiszolgáltatottak, a reájuk nehezedő vajda pedig hatalmas, kezében tartja az erdélyi püspökség javait azon a címen, hogy fia a püspöki méltóság várományosa (postulatus). A szászok közössége két ízben is kérte zavartalan átutazásuk engedélyezését, de a vajda kérésüket előbb szóban megtagadta, majd levelében a fenti kitérő választ adta reá. Végül rendre felsorolja a tanúvallomásokkal és bizonyítékaikkal kapcsolatos kifogásokat, cáfolja azokat és kéri a plébánosok bírságok nélküli mentesítését a makacskodás vádja alól.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok között 1309. január 8. és július 3. között folyt per jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 83—84. — MonVatHung I/2,

p. 201—203. — Ub I. 248—251. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 105—109 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 552. sz.

115. 1309. május 15. (f. V. a. Penth.) Márton, a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István-monostor prépostja és konventje bizonyítja, hogy bizonyos Mihály, aki Benc fiának mondja magát, Chug nevű birtokának negyedét, melyet az elhunyt András király halála előtt két évre elzálogosított Hegun fia: László comesnek, Solomkw-i várnagynak, most végleg neki engedte át, szavatosság vállalása mellett.

Ái János váradhegyfoki prépost és konventjének 1351. december 29-i oklevelében, Tisza cs lt: DL 86488. □ Regeszta: AOkl. II. 646. sz.

116. [1309.] május 30. (d. penultimo Maii) Filip de Cingulo, az erdélyi káptalan helyettes megbízottja, Filip de Sardinea auditor előtt írásban megteszi kifogásait az ellenfél képviselője által bizonyítékként bemutatott, hátlapján közönséges viaszba nyomott kerek pecséttel megerősített irattal (114. sz.) kapcsolatosan. Véleménye szerint Gobolinus és Nikolaus ispánok nem lévén közhitelű személyek, a szebeni (Cibiniensis) közösség nevében, de saját kezdeményezésből kiállított iratuk sem tekinthető közhitelűnek. Laikus személyek ilyen iratai joghatóságukon kívüli területen, egyházi bíróság előtt és egyházi személyek közötti ügyekben erőtlenek már csak azért is, hogy pecsétjük nem közismert. Az említett két ispán és a szebeni közösség iratának azért sem adható hitel, mert ők közismerten főellenségei az erdélyi káptalannak, 1277. február 21-én fegyveresen felégették és kifosztották a székesegyházat, benne kétezer embert lemészároltak, köztük Agabitus (fehérvári), Mihály Ozd-i, Bertalan Kukullu-i főesperest, Racha plébános kanonokot, valamint más papokat is (CDTrans I. 349. sz.). Ezért kiközösítették őket, ami alól mindmáig nem nyertek feloldozást. De Gobolinus és Nikolaus ispánok, valamint a szebeni közösség a római egyház, annak legátusa és Magyarország királya: Károly elleni lázadóknak is minősülnek, ők hozták ugyanis be az országba királynak Bajorországból (de Baveria) Ottót, és azt híresztelték, hogy őt az erdélyi püspök és káptalana tanácsára börtönözték be. Végül 1308. február 19-én (f. II. p. Exsurge) a szebeni közösség, a Sebus-i dékánság papjaival együttesen, újból fegyveres kézzel megrohanta Szt. Mihály erdélyi (székes)egyházát. Mindezek egész Magyarországon közismertek lévén, véleménye alapján, a bemutatott iratnak a káptalannal szemben nem lehet bizonyító ereje.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 87—88. — CDHung VIII/7. 71—72 (kivonatosan). — MonVatHung I/2, p. 206–208. — Ub I. 253–254. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 112—113 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 109. — Fabritius 11. — AOkl II. 656. sz. — CDTrans 349. sz.

117. [1309. június 3.] (III. Iunii) Bertold Sebus-i dékán, a hét (szász) káptalan és bizonyos ottani plébánosok képviselője (Filip de Sardinea) auditor előtt írásban válaszol az erdélyi káptalan képviselőjének: Filip de Cingulo magisternek (a szebenvidékiek) oklevelével kapcsolatos kifogásaira (116. sz.). Az oklevél kibocsátói azok, akiket közönségesen „vidékbeliek"-nek (provinciales) szokás nevezni. A két szebeni ispán ezek kérésére állította ki az iratot,

nem pedig saját kezdeményezésből. Bizonyítható, hogy az ilyen oklevelek, az ország szokása szerint, a kiállító joghatóságán kívüli területen és egyházi felek közötti ügyekben is hiteleseknek tekintendők. Ami pedig a gyulafehérvári (AlbTr) székesegyház felégetését és három kanonok megölését illeti, azt nem a (szász) közösség cselekedte, hanem az a vizaknai (de Saliforio!) Alard comes fia: Johann nemes bosszúja volt apja haláláért, amit ő Péter püspöknek és a három kanonoknak tulajdonított. Az általa képviselt plébánosok nem rebellisek, hanem hűségesek mind a római egyházhoz, annak legátusához: Gentilis fraterhez, mind pedig Károlyhoz, Magyarország királyához, nem akarnak más uralkodót, a püspök és kanonokjai pedig a történtek után is zavartalanul működhettek és közlekedhettek a (szász) közösség területén. Szt. Mihály-(székes)egyházát sem a (szász) közösség támadta meg újból, hanem a Sebus-i dékánság néhány tagja, akik az apostoli székhez kívántak fordulni sérelmeik ügyében (77. sz.). Amikor ugyanis ezek a plébánosok a kanonokoknak felolvasták fellebbezésüket, azok be akarták őket börtönözni és emiatt került sor a kanonokok megfutamítására.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 89—90. — CDHung VIII/7. 72—74 (kivonatosan). — MonVatHung I/2, p. 208—210. — Ub I. 254—256. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 113—116 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 110. — Fabritius 11—12. — AOkl II. 661. sz.

118. 1309. június 7. (apud Budam, d. VII. Iunii) Filip de Cingulo magister, az erdélyi káptalant képviselő Santius/Sanctus (kanonok) helyettes megbízottja, Filip de Sardinea oristanói (Arborensi) kanonok, egyházjogi doktor, Gentilis frater bíboros, legátus káplánja és generalis auditora bírói székén írásban nyújtja be — Vagnolus de Meuania, a szász dékánságok helyettes megbízottjának jelenlétében — az erdélyi egyházmegyében lévő Sebes, Spreng, Kyzd, Kozd, Cryis, Nagy- és Kisküküllő (de Kukullu maiori et minori) káptalan megbízottja: Bertold Sebus-i dékán elleni keresetét. Ebben kéri Bertoldnak a hét (szász) káptalan megbízottjaként való elmarasztalását Szt. Mihály (székes)egyházának megtámadásában és az erdélyi káptalannak okozott károk megtérítésében. Keresete szerint Perthold Kelnuk-i plébános, Sebus-i dékán a szászcsóri (de Sub castro Petri) pappal, Andreas Orbou-i plébánossal és a Sebus-i káptalan más papjaival együtt, a hét (szász) káptalan akaratából és egyetértésével, azok megbízottjaiként (1308.) februárjában lovasok, klerikusok és fegyveres laikusok nagy csapatával behatoltak Szt. Mihály egyházába, annak kapuit bezárták, eléjük őröket állítottak, majd a káptalanra összegyűlt kanonokokra támadtak, összeverték, csúfosan megfutamították és a sekrestyéig űzték őket. Ezért a rajtuk ejtett gyalázatot a káptalan budai súlyú 1000 márka finom ezüstért sem viseli el.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 117—118. — CDHung VIII/7. 76—77 (kivonatosan). — MonVatHung I/2, p. 250—251. — Ub I. 287–288. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 155—156 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 110. — Fabritius 12. — AOkl II. 664. sz.

119. 1309. június 7. (d. VII. Iunii) Filip de Cingulo, az erdélyi káptalant képviselő Santius/Sanctus (kanonok) helyettes megbízottja, Filip de Sardinea oristanói (Arborensi) kanonok, egyházjogi doktor, Gentilis frater bíboros, legátus káplánja és generalis auditora bírói székén írásban nyújtja be keresetét Vagnolus de Meuania, a Scebus-i dékánság káptalanát képviselő Bertold, Sebus-i dékán helyettes megbízottja, valamint a nevezett dékánság ellen.

Ebben kéri Bertold és a Scebus-i dékánság elmarasztalását, amiért két és fél év óta nem fizette meg az erdélyi káptalannak a dékánság egyházaiból és híveitől hatvan füstönként járó, budai súlyú, egy-egy márkányi finom ezüstöt kitevő évi censust. Egyben kéri, hogy kötelezzék az elmaradt összeg, a költségek és a kártételek megtérítésére is.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 104—105. — CDHung VIII/7. 74—75 (kivonatosan). — MonVatHung I/2, p. 246—247. — Ub I. 284—285. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 151—152 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 110. — Fabritius 12–13. — AOkl II. 643. sz.

120. [1309. június 9.] Bertold Sebus-i dékán, a hét (szász) káptalan és plébánosainak megbízottja, (Filip de Sardinea) auditor előtt, megbízóinak (Gentilis frater bíboros) legátus kúriájában előforduló minden ügyére szóló teljes meghatalmazását átruházza Vagnolus de Meuania-ra, e kúria jegyzőjére.

Említés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 92. — MonVatHung I/2, p. 212—213. — Ub I. 258. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 118 (román fordításban).

121. [1309. június 9 és július 3. között] Filip de Sardinea, Gentilis frater bíboros, legátus kúriájának generalis auditora — Angelo de Sancta Victoria jegyző közreműködésével — eskü alatt kihallgatja Filip de Cingulo magister, az erdélyi káptalan helyettes megbízottja, illetve Vagnolus de Meuania, a hét erdélyi (szász) dékánság helyettes megbízottja által megnevezett és a legátus kúriájának esküdt küldönce: Zuchia útján, különböző időpontokra beidézett tanúkat a felek megbízottjai által feltett kérdésekről.

Ezek a kérdések tisztázni kívánták: 1. László erdélyi vajda akadályozta-e vagy sem a legátussal való zavartalan közlekedést a hatalma alatti területeken; 2. ellenséges volt-e a viszony vagy békességes az erdélyi káptalan és a szebeni (de Cibinio) közösség, illetve a (szász) dékánságok között; 3. a szebeni szászság I. Károllyal szemben a trónharcban Ottó bajor herceget támogatta-e vagy sem; 4. közhitelű pecséttel nem rendelkező személyek, egyházi vagy világi testületek és intézmények okleveleinek jogérvényessége és hitelessége miként alakult főként az egyházi bíróságok gyakorlatában.

Az erdélyi káptalan tanúi (a kihallgatás időrendjében): Imre Varad-i püspök, Miklós Orod-i prépost, Moritz Crako-i plébános, Péter kalocsai (Colocensis) őrkanonok, Benedek Chenad-i püspök, Márton váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) prépost, János budai (Budensis) éneklőkanonok, István Vesprim-i prépost, Egyed Vesprim-i kanonok, Germanus magister, a király serviense.

A dékánságok tanúi (a kihallgatás időrendjében): János magister székesfehérvári (Albensis Regalis) kanonok, Jakab frater a remeték rendjéből, budai lakosok: Peter kereskedő, Mátyás fehérvári (Albensis) kanonok, Círzs kereskedő, Herric kereskedő és Jaclin, Benedek frater, domonkos a (budai) szigetről és István frater ugyanonnan, János gyulafehérvári (AlbTr) kanonok, Péter kalocsai őrkanonok, János kalocsai prépost, János budai éneklőkanonok, Gál Chasma-i és István Vesprim-i prépostok, Péter pécsi (Quinqueecclesiensis) püspök, Benedek Chenad-i püspök, (Haab) Vac-i püspök, László szerémi (Sirmiensis) püspök, Pál Scepis-i prépost, Ágoston frater Zagrab-i püspök, János Ku-i prépost és kalocsai kanonok.

László vajda magatartásáról Miklós Orod-i prépost azt vallotta, hogy amikor (Gentilis frater) legátus és (Tamás) esztergomi (Strigoniensis) érsek őt (1308.) november 18. után (p. oct. Martini) Erdélybe küldte olvasókanonokja társaságában, Deua-n magától a vajdától, saját házában nemcsak azt hallotta, hogy a szebeni közösség kérésére már mindenki számára engedélyezte, hogy a legátussal szabadon tarthassák a kapcsolatot a hatalma alatti területen át, hanem ezt tartalmazó pátens oklevelét át is adta neki, hogy azt Szebenben és Brassóban hirdettesse is ki. Ezt az engedélyt ő, erdélyi útja során, Benenes-en Imre váradi püspöknek is megmutatta. Ennek Váradon való kihirdetésére a vajda engedélyt is kért Imre püspöktől. Amikor pedig (1309.) február közepén (circa initium Quadragesime), a legátus ellátási költségei miatt Imre püspök is felkereste a vajdát, ő megerősítette, hogy a (szász) papok zavartalanul tarthatják a kapcsolatot Gentilis fraterrel, sőt nagyobb biztonság okából kész volt őket saját familiárisaival elkísértetni területe határáig. Mindezt megerősítette Crako plébánosának: Moritz-nak, a vallomása. Amikor ugyanis ő (1308) novemberében Deua-n járt a vajda házában, éppen ott volt a Deua-i várnagy: László fia: Pál, ennek rokona: Vörös (Rufus) János, Johanka fia: András comes, Balosa fia: Bas, Lomb-i János társaságában, amikor két pap átadta a vajdának a szebeni közösség írásos kérését, amit ő István nevű jegyzőjével olvastatott fel előttük. Ugyanakkor hallotta, amint a vajda a szabad közlekedés engedélyezését megígérte a kérelmezőknek. Sőt maga is jelen volt, amikor ezt az engedélyt Gyulafehérváron (AlbTr) közhírré tették. Azonos módon beszélte el a szabad közlekedés engedélyezését Péter kalocsai őrkanonoknak Pál nevű helynöke a Kue-i főesperességben, aki akkor szintén jelen volt a vajda dévai szállásán.

A tanúk többsége nem bizonyította az erdélyi káptalannak azt a vádját, miszerint a szebeniek közössége, annak ellenére, hogy VIII. Bonifác pápa kiközösítés terhe alatt mindenkit kötelezett arra, hogy I. Károlyt tekintse Magyarország királyának, és Tamás esztergomi érsek, Gentilis frater bíboros, legátus jelenlétében meg is koronázta őt és noha e pápai döntést az ország bárói előtt Gyulafehérváron (in Alba Jule) közhírré is tették, ők Ottó bajor herceget ismerték el az ország királyának, neki fogadtak hűséget, az ő Buda, Pest és Seghesd körül táborozó seregében sok szebeni fegyveres is volt, mint pl. Olczna-i Stephan comes vagy Gobolinus és Blauus Nikolaus ispánok, és ezért is hívták királyukként Ottót magukhoz Besztercéről (Bextrica seu Neusna).

Az alvinci származású (esset natione... de Vincz inferiori) ötvenéves, írni tudó, egész életében Alvincen, (Gyula)fehérváron (Alba) és Milenbach környékén élő János erdélyi kanonok jól ismeri káptalana és a szebeni szászok (Theotonici) egymás közti kapcsolatait. Szerinte, eltekintve a harminc évvel korábbi viszálykodástól, és attól, hogy a szászok közelebbről lerombolták néhány nemesnek a vidék nyugalmát veszélyeztető tornyát és erődítményét (turres et fortalitia), e kapcsolatok békések és barátiak voltak, háborítás nélkül közlekedtek, kereskedtek egymás területén. A mostani ellentétek elején a vajda valóban akadályozta, hogy a dékánságok képviselői kapcsolatot tarthassanak Gentilis frater legátussal, de aztán a szebeniek kérésére most már szabaddá tette a közlekedést mindenki számára.

E tanútól eltérően János budai éneklőkanonok, aki budai származású és ottani lakos, de Padovában tanult, úgy hallotta, hogy (Péter) erdélyi püspök halála után a szebeniek közössége jogtalanságokat követett el az erdélyi káptalan rovására. Az ő tudomása szerint az olyan népes plébániák oklevelei, mint amilyen a budai, Tirna-i vagy Sebnech-i, illetve amelyeknek a pecsétje közismert, az egyházi bíróságokon is teljes jogérvényességet élveztek. Erre példaként felemlítette, hogy az esztergomi érsek és a budai prépost bizonyos Eberger nevű Peste-i

polgár és budai beginák közötti perben a budai plébános oklevele alapján hozott ítéletet. János Ku-i prépost és kalocsai kanonok is úgy hallotta, hogy bár az erdélyi részekben hoszabb idő óta béke honolt, mostanában a székelyek és szászok között támadt kisebb háborúság. István Vesprim-i prépost közel harmincöt évesnek mondja magát és huszonöt évre visszamenően vannak személyes tapasztalatai. Ágoston frater Zagrab-i püspök a kialakulóban lévő hiteleshelyi gyakorlatról, a különböző egyházi és világi oklevéladók kiadványainak a bírósági ügyekben való bizonyítóerejéről nyilatkozott. Benedek Chenad-i püspök vallomásában hangsúlyozta, hogy egyházmegyéjét Erdélytől magas hegyek és nagy erdőségek választják el, és úgy vélekedik, hogy a szebenieknek akkora a helyi hatalmuk, hogy azzal az erdélyi káptalan képtelen szembeszállni. László szerémi (Sirmiensis) püspök az oklevelek hitelességéről a királyi udvar bíróságainál harminc évre visszamenően, Pál és Márton bírósága idején szerzett tapasztalatai alapján nyilatkozott. Péter pécsi (Quinqueecclesiensis) püspök, akit korábban I. Károly király nevezett ki bírájává, szintén a bíróságoknak az oklevelekkel kapcsolatos gyakorlatáról szólott. Szerinte is a bíróságokon csak olyan okleveleknek lehet bizonyító erejük, amelyek az azt kiállító előtti eljárásokról és nyilatkozatokról szólnak. Ugyanígy vallott Pál Scepis-i prépost is, aki korábban szintén királyi bíró volt.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 92—114. — MonVatHung I/2, p. 212—246. — Ub I. 257—284. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 117—151 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 552. sz.

122. [1309.] június 12. (d. XII. Iunii) Vagnolus de Meuania, a Sebus-i dékánságot képviselő Bertold dékán helyettes megbízottja, Filip de Sardinia-nak, Gentilis frater bíboros, legátus generalis auditorának bírói székén írásban tagadja meg, hogy válaszoljon Filip de Cingulo magisternek, az erdélyi káptalant képviselő Sanctus (kanonok) helyettes megbízottjának a káptalant illető census iránti keresetére (119. sz.). A Sebus-i káptalan ugyanis ebben az ügyben már az apostoli székre fellebbezett, amit ott el is fogadtak, s így alacsonyabb fokú bíróság ennek az ügynek a menetébe már nem avatkozhat bele.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 115. — CDHung VIII/7. 75—76 (kivonatosan). — MonVatHung I/2, p. 247—248. — Ub I. 285—286. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 152 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 111. — Fabritius 11. — AOkl II. 666. sz.

123. [1309.] június 12. (d. XII. Iunii) Vagnolus de Meuania, az erdélyi egyházmegyében lévő Sebus, Spring, Kyzd, Kozd és Criz káptalant képviselő Bertold Zebus-i dékán helyettes megbízottja, Filip de Sardinea-nak, Gentilis frater bíboros, legátus generalis auditorának bírói székén írásban jelenti be, miszerint Filip (de Cingulo) magisternek, Sanctus (kanonok) helyettes megbízottjának ama keresetére (118. sz.), hogy Bertold dékánt az öt (szász) káptalan megbízottjaként budai súlyú 1000 márka kártérítésre ítéljék, válaszolni sem fog, mert a fehérvári (Albensis) püspökség betöltetlen lévén, a (székes)káptalan ilyen keresetet nem is indíthat.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 118. — CDHung VIII/7. 77 (kivonatosan). — MonVatHung I/2, p. 252. — Ub I. 288—289. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 156 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 111. — Fabritius 13. — AOkl II. 667. sz.

124. [1309.] június 20. (Bude, VI. f. a. Ioh. bapt.) Imre Varad-i püspök tanúsítja, hogy László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, amikor a szebeni (de Cibinio) közösség (communitas) a joghatósága alatti területen szabad közlekedést kért tőle írásban (88. sz.) a Sebes-i és más erdélyi egyházmegyei dékánság papjainak az (apostoli szék) legátusához való utazásaikra, a vajda nemcsak ezt engedélyezte számukra, hanem [1308.] november 25-től (a quind. Martini conf.) fogva — oklevelével (90. sz.) több ízben (semper) közhírré is tétette, hogy kereskedő vagy bármilyen rendű-rangú személy korlátozás nélkül átutazhat területén.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.). Az eredeti pátens hátlapján volt a pecsét. Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 100—101. — MonVatHung I/2, p. 226—227. — Ub I. 269. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 132 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 17. — AOkl II. 670. sz.

125. [1309.] június 20. (Bude, f. VI. a. Ioh. bapt.) Benedek Chenad-i püspök, az erdélyi részekkel határos lévén, tanúsítja, hogy László vajda területén bárki, egyházi vagy világi személy, holmijával együtt szabadon közlekedhet.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok közti pernek 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.). Az eredeti pátens hátlapján volt a pecsét. Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 101. — MonVatHung I/2, p. 227. — Ub I. 269—270. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 132 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 14. — AOkl II. 671. sz.

126. [1309.] június 20. (Bude, VI. f. a. Ioh. bapt.) Márton, a Szt. István első vértanúról elnevezett váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) monostor [konventjének] prépostja a 125. sz. alattival azonos szövegű oklevélben tesz bizonyságot a László erdélyi vajda által engedélyezett (90. sz.) szabad közlekedésről.

Ái az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.). Az eredeti pátens hátlapján volt a pecsét. Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 101. — MonVatHung I/2, p. 227. — Ub I. 270. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 132—133 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 14. — AOkl II. 672. sz.

127. [1309.] július 1. (d. I. Iulii) Filip de Cingulo magister, az erdélyi káptalan helyettes megbízottja írásban benyújtja Filip de Sardinea-nak, (Gentilis frater bíboros) legátus generalis auditorának perbeli kérdéseit. Ezekkel kapcsolatosan a hét dékánság helyettes megbízottjának: Vagnolo de Meuania-nak nincs ellenvetése azzal összefüggésben, hogy néhai VIII. Bonifác pápa Magyarország királyságát I. Károlynak ítélte, Tamás esztergomi (Strigoniensis) érsek meg is koronázta őt és Gyulafehérváron (in Alba Jule) is kihirdették, hogy kiközösítik, aki ezt nem fogadja el. Ellene mond viszont annak az állításnak, hogy a szebeniek nagy számban vettek volna részt fegyveresen Ottó bajor herceg Buda, Pest és Segesd (Seghesdinum) környékén táborozó seregében, őt tekintették volna királynak és uralkodójukként hívták volna őt meg Besztercéről (Bextriza sive Neusna) magukhoz Szebenbe (Cibinium).

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 104—105. — MonVatHung I/2, p. 230—233. — Ub I. 272—274. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 136—138 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 15—16. — AOkl II. 683. sz.

128. [1309.] július 3. (d. III. Iulii) Filip (de Cingulo) magister, az erdélyi káptalan helyettes megbízottja korábbi kérdéseit (127. sz.) azzal az írásos beadvánnyal egészíti ki (Filip de Sardinea) auditor előtt, hogy (Olczna-i Stephan, Gobolinus és Blauus Nikolaus) comesek, Buda-i táborozásuk idején, a Peste-i mezőn nyilvánosan hűséget esküdtek Ottónak, mint Magyarország királyának.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 105. — MonVatHung I/2, p. 233. — Ub I. 274. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 138 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 686. sz.

129. [1309.] július 3. (d. III. Iulii) Vagnolus (de Meuania), Bertoldnak a hét (szász) káptalan, azaz a szebeni (de Cibinio), Spring-i, Kyzd-i, Kozd-i, Crizd-i, nagy- és kisküküllői (de maiori et minori Kukullu) káptalan megbízottjának helyettese, írásban válaszol az erdélyi káptalan megbízottja Sanctus (kanonok) helyettetésnek: Filip (de Cingulo) magisternek beadványa (128. sz.) kiegészítéseként (Filip de Sardinea) auditor előtt tett ama állítására, miszerint Gombolinus és Nikolaus comesek, a szász közösség (universitas) ispánjai hűséget esküdtek Ottónak, mint magyar királynak.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fol. 16—44. □ Közlés: LegEccl III. 106. — MonVatHung I/2, p. 234—235. — Ub I. 275—276. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 139—140 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 16. — AOkl II. 687. sz.

130. [1309.] július 3. (d. III. Iulii) Vagnolus (de Meuania), Bertoldnak, a hét (szász) káptalan, azaz a Sebus-i, Spreng-i, Kizd-i, Kozd-i, Cris-i, nagy- és kisküküllői (de maiori et minori Kukulo) káptalan megbízottjának helyettese, Filip (de Sardinea) auditor előtt válaszol az erdélyi káptalan megbízottja: Sanctus (kanonok) helyettesének: Filip (de Cingulo) magisternek ama keresetére (118. sz.), miszerint Bertold (dékán) budai súlyú 1000 márka finom ezüstöt fizessen az [1308] februárjában a Szt. Mihály-egyház elleni fegyveres támadással az erdélyi káptalannak okozott károkért. Minthogy az ügyet már az apostoli székre fellebbezték, alacsonyabb fokú bíróság, a felek egyikének kérésére, annak menetébe már nem avatkozhat be, és az ügy nem két különböző, hanem egyetlen fórumon döntendő el.

Feljegyzés az erdélyi káptalan és a szász dékánságok perének 1309. január 8. és július 3. közötti jegyzőkönyvében (98. sz.), Vatikáni kt, Cod. lat. 4013, fragmentum inter fol. 45 et 46. □ Közlés: LegEccl III. 120—121. — MonVatHung I/2, p. 255. — Ub I. 290—291. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 158—159 (román fordításban). □ Regeszta: Fabritius 16—17. — AOkl II. 688. sz.

131. [1309.] július 19. (sab. a. Iacobi) László erdélyi vajda és Zounuk-i ispán írásban biztosítja — Éliás dékánkanonok útján — az erdélyi káptalant, hogy fia postulatusságának ürügyén többé nem gátolja a püspökválasztást, de a püspökség birtokait csak abban az esetben adja vissza, ha Péter frater Ágoston-rendi szerzetest, vagy pedig Benedek fratert a (budai) szigeten lévő domonkos rendház perjeljét, illetve más hívét választják meg.

Említés István frater gyulafehérvári Ágoston-rendi perjel, valamint Bertold kézdi dékán 1309. szeptember 16-i oklevelében (149. sz.), illetve a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyző-

könyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 430—431. — MonVatHung I/2, p. 170—171, 174—175. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 86, 90 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 698. sz.

132. [1309. július 24. előtt] Az erdélyi káptalan tájékoztatja Gentilis frater bíborost, az apostoli szék legátusát Tamás éneklőkanonoknak és társainak fegyelmi ügyéről.

Említés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 432. — MonVatHung I/2, p. 176. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 91 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 706. sz.

133. 1309. július 24. (in vig. Iacobi ap.) Az erdélyi káptalan közli Gentilis bíborossal, az apostoli szék legátusával, hogy a néhai Péter püspök halála után az erdélyi egyházra szakadt veszedelmes megpróbáltatások haladéktalan megszüntetése érdekében a fenti napon, szabályos módon a székesegyházba összegyűlve, Benedek fratert, a budai szigeten lévő domonkos rendház perjeljét egyhangúlag erdélyi püspökké választották és ezt a döntésüket mind a papságnak, mind pedig a népnek ünnepélyesen ki is hirdették. Erről szóló decretumukat közösségük és az egyes kanonokok saját pecsétjével és aláírásával erősítették meg. Decretumukat Saul Turda-i főesperes és vicarius, Székely (Syculus) János kanonok, Tamás éneklőkanonok, Vince őrkanonok, Miklós kanonok, Éliás dékánkanonok, Miklós Thylegd-i főesperes kanonok, János Klus-i főesperes kanonok, Benedek magister Ozd-i főesperes kanonok, Gergely Zonuc-i főesperes kanonok, Miklós Kyzd-i főesperes kanonok, Domokos Doboca-i főesperes kanonok, Miklós kanonok, Johann alsóapoldi (de Alpoldia inferiori) plébános, kanonok és Santus Karazna-i főesperes kanonok írta alá és pecsételte meg saját pecsétjével.

Ái Gentilis bíboros auditorainak 1309. augusztus 25—28-i feljegyzésében (138. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I. fol. 12—16. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 426—427. — MonVatHung I/2, p. 157—159. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 73—75 (román fordításban). ☐ Regeszta: Ub I. 293. — AOkl II. 707. sz.

134. 1309. augusztus 5. (Bude, Non. Augusti) Gentilis bíboros, pápai legátus meghagyja a kalocsai érseknek, a Zathmar-i és Ouzd-i főesperesnek, hogy Jánost, az óbudai (de Veteri Buda) Szt. Péter-egyház tudós (lietterarum scientia) éneklőkanonokját iktassák be az erdélyi egyházban éppen üresedésben lévő vagy legközelebb megüresedő káptalani tisztségbe (personatibus vel dignitatibus), melyet ő V. Kelemen pápától 1307. augusztus 8-án nyert felhatalmazása (66. sz.) alapján adományozott neki, illetve számára rezervált (135. sz.).

Belefoglalva Vince kalocsai érsek 1309. augusztus 27-i oklevelébe (139. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277232). ☐ Regeszta: ErdKLt 61. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 162. — AOkl II. 710. sz.

135. 1309. augusztus 5. (Bude, Non. Augusti) Gentilis bíboros, pápai legátus oklevele a veszprémi egyházmegyei óbudai (de Veteri Buda) Szt. Péter-egyház éneklőkanonokához az erdélyi káptalanban számára rezervált benefíciummal kapcsolatban.

Említés Vince kalocsai érsek 1309. augusztus 27-i oklevelében (139. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277232). ☐ Regeszta: AOkl II. 711. sz.

136. 1309. augusztus 17. (apud Eng, in oct. Laurentii mart.) Pál frater, a domonkos rend magyarországi provinciális perjelje, engedélyt ad Benedek fraternek, a (budai) szigeten lévő domonkos rendház perjeljének, hogy elfogadja (erdélyi) püspökké választását.

Ái Gentilis bíboros auditorainak 1309. augusztus 25—28-i feljegyzésében (138. sz.). Az oklevelen Pál frater pecsétje volt látható. Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 427. — MonVatHung I/2, p. 159. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 75—76 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 716. sz.

137. 1309. augusztus 17. (apud Eng, in oct. Laurentii mart.) Pál frater, a domonkos rend magyarországi provinciális perjelje, kéri Gentilis bíborost, az apostoli szék legátusát, hogy miután az erdélyi káptalan az ottani viszonyokat régtől fogva jól ismerő és a követ által is pártolt Benedek fratert, a (budai) szigeten lévő domonkos rendház perjeljét egyhangúlag Erdély püspökének választotta, e választást erősítse meg.

Ái Gentilis bíboros auditorainak 1309. augusztus 25—28-i feljegyzésében (138. sz.). Az eredetin Pál frater pecsétje volt látható. Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 159—160. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 76 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 717. sz.

138. 1309. augusztus 25—28. (Bude, XXV. Augusti — in Augustini) Feljegyzés arról, hogy Miklós és Párisi (Parisiensis) Péter magisterek, erdélyi kanonokok, Gentilis bíborosnak, az apostoli szék legátusának — P(éter) pécsi (Quinqueecclesiensis) és Éliás corbáviai püspök, valamint Jacobus de Sancto Genesio, a követ kamarása, továbbá Gaspar de Montefia és Albertin de Parma, a követ káplánjai, végül Buda-i Rodulph domonkos frater jelenlétében — a legátus kápolnájában átadták az erdélyi káptalan 1309. július 24-i oklevelét (133. sz.) Benedek fraternek, a Buda-i szigeten lévő domonkos rendház perjeljének erdélyi püspökké választásáról, Pál fraternek, a domonkosok magyarországi provinciálisának 1309. augusztus 17-én kelt két oklevelét (136—137. sz.) és kérték a követtől a megválasztott püspök megerősítését, aki 1309. augusztus 28-án írásban nyilatkozott a választás elfogadásáról (140. sz.). A legátus az iratokat átadta auditorainak és káplánjainak: Filip de Sardinia oristanói (Arborensi) és Vannes de Aretio osimói (Auximano) kanonokoknak azzal a meghagyással, hogy vizsgálják meg a választás körülményeit és a választott püspök személyét.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 426. — MonVatHung I/2, p. 156—157. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 73 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 723. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 626. sz.

139. 1309. augusztus 27. (Rennek, in vig. Augustini conf.) Vince kalocsai érsek, királyi kancellár a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Közli, hogy Gentilis bíboros pápai legátus 1309. augusztus 5-én kelt és a Rennek-en tartott (egyházmegyei) zsinat alkalmával felolvastatott rendelkezése (134. sz.) alapján János magister óbudai (Budensis) éneklőkanonokot — Demeter magister kalocsai prépost, Mike magister éneklő- és Péter magister őrkanonok, továbbá Lőrinc magister Bach-i prépost, Jakab magister olvasó- és Miklós magister (Bach-i) főesperes kanonok jelenlétében — gyűrűje felhúzásával beiktatta az erdélyi egy-

házban üresen lévő vagy közelebbről megürülő, egyik neki rezervált káptalani tisztségbe (personatus vel dignitas), melybe fogadják be őt minden ellenkezés nélkül. — *Hátlapján azonos kézzel:* Discretis et honestis viris capitulo ecclesie Albensis Transsilvane.

Eredeti, jobb felső sarkán megcsonkult hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277232). □ Regeszta: ErdKLt 62. sz. — AOkl II. 727. sz.

140. 1309. augusztus 28. (Bude, in Augustini conf.) Benedek frater, a Buda-i szigeten lévő domonkos rendház perjelje, miután augusztus 17-én (in oct. Laurentii) tudomást szerzett az erdélyi Szt. Mihály-egyház püspökévé történt megválasztásáról és ennek elfogadására rendjének magyarországi provinciális perjeljétől az engedélyt elnyerte (136. sz.), majd pedig amikor most Miklós és Péter (erdélyi) kanonokok a domonkosok Szt. Miklós-egyházában — Pálnak, az óbudai (de Veteri Buda) Szt. Péter-egyház prépostjának, az ottani őrkanonoknak, András frater minorita lectornak, a hévízi (de Aquis calidis) ispotályosok mesterének, az ágostonos remeték perjeljének, Péter Vesprim-i éneklőkanonoknak és sok másnak a jelenlétében — bemutatták a megválasztásáról szóló decretumot (133. sz.) kijelenti — P(éter) pécsi (Quinqueecclesiensis) püspök, a budai minoriták gvardiánja, L(ászló) pécsi prépost, Damján Sou-i prépost, az Egrus-i és a Plys-i apátok, valamint más egyházi személyek tanúsága mellett —, hogy e választást elfogadja.

Ái Gentilis bíboros auditorainak 1309. augusztus 25—28-i feljegyzésében (138. sz.). Az eredetin a nyilatkozó Benedek frater pecsétje volt látható. Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 427—428. — MonVatHung I/2, p. 160. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 76—77 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 729. sz.

141. [1309.] augusztus 30. (d. penultimo Augusti) Filip (de Sardinea) és Vannes (de Aretio) [Gentilis] legátus auditorai bizonyítják, hogy miután Benedek frater választott püspököt, valamint Miklós és Párisi (Parisiensis) Péter magistereket, erdélyi kanonokokat kikérdezték néhai Péter püspök halálának időpontja (1307. november 28. — in vig. vigilie Andree) és annak indokolása felől, hogy miért nem az ettől számított három héten belül tartották meg a választást, János gyulafehérvári (Albensis) prépost előttük kijelentette, miszerint ellentmondással kíván élni, mind e választást, mind pedig a megválasztott püspök személyét illetően. Ezért őt Zuccha, a legátus hírnöke (cursor) útján szeptember 1-re (ad d. Lune) maguk elé idézték.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 160—161. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 77—78 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

142. [1309. szeptember 1. előtt] Az erdélyi káptalan úgy tájékoztatja Gentilis frater bíborost, hogy Benedek frater domonkos perjel erdélyi püspökké választását a káptalanból kiközösített néhány kanonok, főként pedig a különböző ítéletekben elmarasztalt T(amás) éneklőkanonok siettette.

Említés Gentilis frater bíboros 1309. szeptember 2-i oklevelében (146. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 429. — MonVatHung I/2, p. 164. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 81 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 734. sz.

143. [1309.] szeptember 1. (I. Septembris) Benedek frater választott erdélyi püspök írásban kéri választása megerősítését azzal az indokolással, hogy Szt. Mihály erdélyi egyházában hosszú idő óta nem volt főpásztor, mert az állandó fenyegetettség miatt eddig, a nyugalom helyreállítása előtt, nem nyílt lehetőség a választás megejtésére.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens, V, vol. I, fol. 12—16. ☐ Közlés: MonVatHung I/2, p. 161—162. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 78 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 732. sz.

144. [1309.] szeptember 1. (I. Septembris) (Filip de Sardinea és Vannes de Aretio, a legátus auditorai), miután a megidézett János (gyulafehérvári) prépost előttük kijelentette, hogy Benedek frater püspökké választásával kapcsolatosan a maga idején és helyén ellentmondással kíván élni, utasítják a választott püspököt, hogy negyven napon belül hozzon a káptalanból két olyan alkalmas személyt, akik jelen voltak a választáson, ismerik jól annak körülményeit. Ez idő alatt bárki más is ellentmondást jelenthet be a legátus kúriájában.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. ☐ Közlés: MonVatHung I/2, p. 161—162. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 78 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

145. [1309.] szeptember 2. (II. Septembris) (Filip de Sardinea és Vannes de Aretio) auditorok negyven napot adnak (Benedek frater) választott püspöknek, valamint az erdélyi káptalant képviselő Péter és Miklós magister kanonokoknak annak bizonyítására, hogy megfélemlítésük miatt korábban nem volt módjuk a választás megtartására, és annak idején a legátus ellátására (procuratio) kivetett összeg befizetésének elmulasztása miatt — a legátus oklevelének állítása ellenére — sem a káptalan, sem kanonokjai nem voltak kiközösítve.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. ☐ Közlés: MonVatHung I/2, p. 162—163. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 78—79 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 733. sz.

146. [1309.] szeptember 2. (Bude, II. Septembris) Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa a domonkos és az ágostonos rend gyulafehérvári (de Alba Jule) perjeljeit utasítja, hogy jelen levelének vételétől számított két napon belül az összegyűjtött papság és népesség előtt hirdessék ki azt az általános rendelkezését (edictum generale), miszerint ha valaki ellene kívánna mondani annak, hogy az erdélyi káptalan és kanonokjai Benedek fratert a Buda-i szigeten lévő domonkos rendház perjeljét a minap az erdélyi egyház püspökének választották, ehhez Benedek frater rendi elöljáróinak engedélyét megszerezte (136. sz.) és a választást elfogadta (140. sz.), ezt 30 napon belül személyesen vagy megbízottja útján kúriájában megteheti. Egyébként is a káptalan e választásnál azután sem tartotta be az előírásos időt, miután saját kijelentése szerint is már megszűntek a korábbi akadályok, tagjai pedig a választás idején, (Vince) kalocsai (Collocensis) érsek tájékoztatása szerint, akit ő a legátusi ellátásnak (procuratio) a kalocsai provincia káptalanjaira kivetésével és behajtásával megbízott, kiközösítés alatt álltak, mert a fizetést sem a megszabott időre, sem azóta nem teljesítették. A választást pedig a káptalan 1309. szeptember 1. előtt kelt oklevele sze-

rint (142. sz.) a kiközösített kanonokok siettették, főként pedig a többszörös ítélettel sújtott T(amás) éneklőkanonok, akit ezért, a káptalan kérésére, maga elé is rendelt. Mindezekért a káptalant és a kanonokokat úgy idézzék kúriájába, hogy húsz napon belül megjelenhessenek előtte, de az ügyet távolmaradásuk esetén is tárgyalni fogják. Az idézés megtörténtéről írásos igazolást kér.

Ái a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 429. — MonVatHung I/2, p. 163—165. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 79—81 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 735. sz.

147. [1309.] szeptember 15. (XV. Septembris) Filip de Sardinea és Johannes de Aretio, Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának káplánjai és auditorai szeptember 16-ra megidézik Benedek fratert püspökké választása ügyében azzal kapcsolatosan, hogy Miklós magister főesperes, erdélyi kanonok egy iratot (cedulam) olvasott fel előttük arról, miszerint Benedek frater a püspökké választása ügyében követett eljárásuk ellen Rómába fellebbez, de ezt az iratot vagy ennek másolatát nem volt hajlandó átadni nekik.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 165—166. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 81—82 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 741. sz.

148. [1309. szeptember 16.] (XVI. Septembris) Filip de Sardinia és Vannes de Aretio, Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának káplánjai és auditorai szeptember 17-re maguk elé idézik Miklós főesperest, erdélyi kanonokot, aki minap iratot (cedulam) olvasott fel előttük arról, hogy Benedek frater fellebbezni kíván a választási ügyében általuk folytatott eljárás ellen. Minthogy pedig felolvasásából nem derült ki, hogy a jelen nem lévő választott püspök, valamint az electorok megbízásából kíván-e így eljárni, és szövegét vagy annak másolatát kérésükre sem volt hajlandó nekik kezükbe adni, tisztáznia kell előttük, hogy kinek a megbízásából és miért fellebbez, hogy azt megtárgyalhassák és kiállíthassák a fellebbezés felterjesztéséhez szükséges iratot (apostolos).

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 12—16. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 166—167. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 82—83 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 742. sz.

149. 1309. szeptember 16. (Albe, f. III. p. Exalt. cr.) Bertold Kyzd-i, Ulrik a szentlászlói kerületből (de districtu de Sancto Ladislao), Gerard nagykükűllői (de maiori Kukullu), Simon Selk-i, Henrik Spreng-i, Bertold Sebus-i és Corard Waras-i dékán az erdélyi egyházmegyéből tájékoztatja Gentilis bíborost, az apostoli szék legátusát, hogy a székesegyházi káptalant néhai Péter püspök halála óta egészen a mostani július 1-ig (usque ad oct. Ioh. bapt.) a világi hatalom erővel akadályozta az új püspök megválasztásában. Július 19-én (sab. a. Iacobi ap.) azonban László vajda és Zounuk-i ispán Éliás dékánkanonok útján közölte a káptalannal, hogy fia postulatiója ürügyén, vagy más okra hivatkozva többé nem gátolja új erdélyi püspök választását. Kérik tehát a legátust, hogy a püspöknek választott személyt erősítse meg és szentelje fel.

Ái Filip de Sardinia és Vannes de Aretio auditorok 1308—1309. október 11-i oklevelében (156. sz.). Az eredeti pátensen hat függőpecsét volt. Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 430. — MonVatHung I/2, p. 170. — Ub I. 294. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 86 (román fordításban). — Makkai—Mezey: Levelek 221 (magyar fordításban). □ Regeszta: Fabritius 17—18. — AOkl II. 743. sz.

150. 1309. szeptember 16. (f. III. p. Exalt. cr.) István frater az ágostonos remeték gyulafehérvári (de Alba Jule) Szt. István kolostorának perjelje és konventje tájékoztatja Gentilis bíborost, az apostoli szék legátusát, hogy a székeskáptalant néhai Péter püspök halála óta egészen a mostani július 1-ig (usque ad oct. Ioh. bapt.) a világi hatalom erővel akadályozta az új püspök megválasztásában. Folyó július 19-én (sab. a. Iacobi ap.) azonban László vajda és Zounok-i ispán Éliás dékánkanonok útján közölte a káptalannal, hogy fia postulatiója ürügyén vagy más okra hivatkozva többé nem gátolja új erdélyi püspök választását. Kérik tehát a legátust, hogy a püspöknek választott személyt erősítse meg és szentelje fel.

Ái Filip de Sardinia és Vannes de Aretio auditorok 1309. október 11-i oklevelében (156. sz.). Az eredeti pátens oklevelen a perjel pecsétje volt látható. Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 170—171. □ Regeszta: Theiner: MonHung I. 430. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 86 (jegyzetben). — AOkl II. 744. sz.

151. [1309. szeptember 17.] (Pest, XVII. Septembris) (Filip de Sardinia és Vannes de Aretio) auditorok a domonkosok pesti rendházában, Beraldutius de Firmo és Jacobus de Vercellis, a legátus belső emberei (domicelli) és a szerzetesek jelenlétében, a legátus külön utasítására, személyesen megtiltják, kiközösítés terhe alatt, az ott tartózkodó Benedek frater választott erdélyi püspöknek, hogy a legátus előzetes engedélye nélkül székhelyére és egyházmegyéjébe utazzon.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 429. — MonVatHung I/2, p. 167. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 83—84 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

152. [1309.] szeptember 17. (Pest, XVII. Septembris) (Filip de Sardinia és Vannes de Aretio) auditorok Miklós erdélyi kanonokot makacskodásban elmarasztalják, mert estig hiába várakoztak megjelenésére, noha az előző napon Juccha, a legátus küldönce (cursor) és Filip de Cingulo, a követ jegyzője útján, Pesten, a domonkosok kolostorában, ahol familiárisaival és lovaival szállása van, másnapra megidéztették, mégpedig, minthogy Miklós kanonok akkor éppen Budán volt, az idézőlevelet nemcsak felolvasták emberei előtt, hanem azoknak kezébe is adták.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 167. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 83 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

153. 1309. szeptember 19. (VI. f. p. Exalt. cr.) Az erdélyi egyház káptalana meghatalmazza kanonoktársait: Benedek magister Ozd-i, János magister Clus-i és Miklós úr Tylegd-i főesperest, hogy Gentilis bíborosnak, az apostoli szék legátusának kúriájában képviselőiként eljárjanak a káptalan által erdélyi püspöknek megválasztott Benedek frater, a Buda-i

szigeten lévő domonkos rendház perjelje, megerősítése és felszentelése ügyében, valamint a legátus által kirendelt bíró előtt e választással kapcsolatos egyéb kérdésekben.

Ái Filip de Sardinia és Vannes de Aretio auditorok 1309. október 11-i oklevelében (156. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 429—430. — MonVatHung I/2, p. 168—169. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 85—86 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 745. sz.

154. 1309. október 5. (dom. a. oct. Mich. arch.) Péter frater, a domonkos rend vicariusa és István frater, Szt. Ágoston remetéinek gyulafehérvári (de Alba Jule) perjelje jelentik Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának, hogy miután 1309. szeptember 2-i edictumát (146. sz.) október 2-án (V. f. p. Mich. arch.) megkapták, a következő vasárnapon a vizsgálatot lefolytatták, de sem a választásnak, sem a választott (püspök) személyének senki nem mondott ellen; az erdélyi káptalant pedig a székesegyházban a huszadik napra színe elé megidézték.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 172. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 87—88 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 752. sz.

155. 1309. október 6. (in oct. Mich. arch.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa általános rendelete (edictum generale) értelmében (146. sz.) kanonoktársát, Benedek magister Ozd-i főesperest hatalmazza meg, hogy a legátus kúriájában felmerülő ügyeikben teljhatalmú képviselőjeként eljárhasson.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 172—173. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 88 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 754. sz.

156. [1309. október 11.] (Tirna, sab., XI. Octobris) Filip de Sardinia és Vannes de Aretio [Gentilis] az apostoli szék legátusa auditorainak feljegyzése arról, hogy a nagyszombati (de Tirna) minoriták kolostorában, a választott erdélyi püspök jelenlétében és utasítására, Benedek magistertől, az erdélyi káptalan meghatalmazott képviselőjétől átvették Saulus tordai főesperes 1308. november 14-i (86. sz.), a szász dékánok (150. sz.) és a gyulafehérvári ágostonos perjel 1309. szeptember 16-i (149. sz.), valamint az erdélyi káptalan 1309. szeptember 19-i oklevelét (153. sz.), melyeket az ügyvéd a püspökválasztás körüli késedelmeskedés indokolására és annak bizonyítására, hogy az erdélyi káptalant sem kiközösítés, sem egyházi tilalom nem terheli, a maga idejében előszóban ismertetni kíván.

Belefoglalva a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308–1310. évi per jegyzőkönyvébe (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 429. — MonVatHung I/2, p. 168. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 84—85 (román fordításban).

157. [1309. október 20.] (Cybinii, vig. XI. mill. virg.) Giselbertus szebeni (Cybiniensis) dékán és Waltherus frater, a keresztes rend szebeni magistere, mint V. Kelemen pápa által

kirendelt bírák, Bertholdus Kelnek-i és Gudlinus oláhgirbói (in Piro) plébánosoknak. A pápa 1309. március 28-i parancsának (100. sz.) megfelelően ... magister nagyküküllői (de Kukelu maiori) főesperest a papjaival való jogvitája eldöntése végett idézzék meg a 30 nap múlva, ha az nem ünnepnap, egyébként a következő bíráskodási napon (die iuridica) Szebenben tartandó ítélőszékükre. — *Jobb oldalon szöveg alatt, a plicán azonos kézzel:* Domine Bertholde littera reportate. — *Hátlapján XV. századi írással:* Super censu de Kykulew.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagokon függő két pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277241). □ Közlés: Ub I. 294—295. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 163–164 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 69. sz. — AOkl II. 759. sz.

158. [1309.] október 30. (apud Posonium, die penultimo Octobris) Filip (de Sardinia), Vannes (de Aretio) legátusi auditorok és Benedek magister, az erdélyi káptalan ügyvédje előtt Pál magister budai olvasókanonok és székesfehérvári (Albensis Regalis) kanonok János gyulafehérvári (Albensis) prépost képviseletében bejelenti, hogy megbízója sem a választást, sem a választott személyét nem ellenzi, és ezt — szükség esetén — írásba is adja.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 171. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 87 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

159. [1309.] december 16. (XVI. Decembris) Filip (de Sardinia) és Vannes (de Aretio), [Gentilis] legátus auditorai jegyzőkönyvbe foglalják Benedek magisternek, az erdélyi káptalan ügyvédjének, a Benedek frater püspökké választásával kapcsolatosan feltett kérdéseikre eskü alatt adott válaszait.

Az előzményekről elmondta, hogy amikor (Éliás) dékánkanonok útján segítséget kértek László vajdától a káptalan embereitől Tamás éneklőkanonok által elvett állatok és javak visszaszerzéséhez, a vajda kijelentette, hogy tovább nem ellenzi a püspökválasztást és véget kíván vetni a híreszteléseknek, pletykáknak. Szabadon járhatnak ugyan el, de ha nem Péter frater ágostonos perjelt vagy Benedek fratert, (a budai) szigeten lévő domonkos rendház perjeljét választják meg püspöknek, nem adja vissza az egyház várait és birtokait. Miután ezt a vajda írásba is foglalta, tanácskozásaik során egyes kanonokok azt javasolták, hogy tanult és előkelő nemest válasszanak, mert így könnyebben visszaszerezhetik birtokaikat. Mások Benedek frater domonkos perjelt javasolták arra hivatkozva, hogy a vajda támogatja, és tudták, hogy egyházi személy esetében csak egyhangú választás minősül érvényesnek. Ezt követően Benedek magister főesperes javaslatára Benedek frater domonkos perjelt egyhangúan, tehát Nemes (nobilis) János kanonok egyetértésével, választották püspökükké. Választásuk, a vajda említett ígéretén kívül, azért esett Benedek frater személyére, mert ismerték őt, mivel korábban a (gyulafehérvári) domonkos rendház perjelje, néhai Péter püspök barátja és tanácsadója volt. A választáson az alábbi öt személy nem vett részt: János gyulafehérvári (Albensis) prépost és Gáspár úr Budán voltak, néhai Gábor fia: Miklós Warad-on is javadalmas lévén, ottan vagy Zatthemar körüli apai birtokain tartózkodott, Loránd (fia): Péter egri (Agriensis) prépost Egerben, Fülöp ifjú fia pedig apjánál Nagyszombat (Tirna) környékén volt. Benedek magister ügyvédnek és kanonoktársainak nem volt tudomásuk arról

a választás idején, hogy Tamás éneklőkanonok nagyobb kiközösítés alatt állott volna. Erről az ügyvéd csak a legátusnak írott levél kapcsán utólag hallott valamit.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 431—432. — MonVatHung I/2, p. 174—176. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 89—91 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

160. 1309. december 25. (Posonii, VIII. Kal. Ianuarii) Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa, hivatkozva az ország viszonyainak rendezése érdekében Budán (1309. május 8-tól július 14-ig) tartott zsinat határozataira, azok be nem tartása miatt kiközösítéssel sújtja László erdélyi vajdát és segítőtársait, ispánjait, várnagyait, jobbágyait pedig mentesíti uruk iránti kötelességeik teljesítése és hűségesküjük betartása alól. Külön is felszólítja a domonkosokat, minoritákat és az Ágoston-rendi remetéket e kiközösítés legszigorúbb betartására. László vajda ugyanis, többszöri figyelmeztetés ellenére mindeddig makacsul nem tett eleget a zsinat ama határozatának, hogy a jogtalanul elfoglalt királyi és királynéi birtokokat minden sürgetés nélkül három hónap alatt, sürgetésre pedig tíz napon belül vissza kell szolgáltatni I. Károly királynak. De a katolikusoknak az eretnek paterenusokkal, szakadár gazarokkal, ruténekkel, bolgárokkal, rácokkal és litvánokkal való összeházasodását tilalmazó zsinati rendelkezést sem tartotta tiszteletben, amikor leányát a szerb király scizmatikus fiának adta feleségül, noha ennek következményeire őt a legátus 1308. szeptember 9. és 25. között Zágrábban kelt levelével (85. sz.) már az országba érkezésekor figyelmeztette. Az eretnekek pártfogójának minősülő vajdával együtt egyházi tilalom alá kerülnek az erdőkön inneni és túli területek, melyek az ő hatalma alatt állnak és őt támogatják. László vajda azzal is rászolgált a kiközösítésre, mert a kezébe került szent koronát többszöri felszólítására sem adta át neki vagy a székesfehérvári (Albensis) egyháznak, illetve I. Károly királynak. E mulasztása teljesítésére 1310. február 2-át (Purf. virg.) jelöli ki végső határidőül. A fenti büntetések és ítéletek alól vétkei beismerésével szerezhet magának feloldozást.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, plicáján kancelláriai jegyzettel, hátlapján regesztrációs jelzettel, Vatikáni lt, Instrum. miscell. C, capsa 175, fasc. 40, nr. 12. □ Közlés: LegEccl III. 137—140. — CDHung VIII/5. 64—72. — Theiner: MonHung I. 823—825. — Hurmuzaki I/1. 568—571. — MonVatHung I/2, p. 369–374 (eredeti méretű hasonmással). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 164—169 (román fordításban). — Tăutu: Fontes, series III, vol. II, tom. I. 67—70. □ Regeszta: MTTár IV. 118. — MHHDipl XXXIII. 7. — RegSlov I. 711. sz. — AOkl II. 790. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 629. sz.

161. 1310. április 3. (VI. f. a. Iudica). Az erdélyi káptalan előtt Herholm-i Gyuge fia: Máté — testvére: András nevében is — Machkas (Doboka vm) nevű földjüknek azt a felét, amelyen Szt. Márton tiszteletére emelt kőtemplom áll, és amelyet Kublus-i Lőrinc fia: Mihály (birtokától), a Vereser nevű helyig, a várhegy mögül (de retro monte castri) jövő patak választ el, nyugatra eső tartozékaival együtt, újabb rokoni kapcsolatuk miatt, maga részéről is átengedi vejének: Machkas-i István fia: Józsefnek és testvéreinek: Mihálynak és Domokosnak. Ezt a földet egyébként Máté apja: Gyuge régen, öt évvel a mezítlábosok átvonulása után (olim quinto anno post processum seu transitum scilicet nudorum), 50 márkáért már eladta József apjának: Istvánnak, akinek fiai azóta is zavartalanul birtokolták.

Tartalmi ái Lackfi András vajda 1358. február 2-i oklevelében, DL 26752. □ Közlés: AOkm VII. 146—147. — DocRomHist C XI. 216—217. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 171—172 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 861. sz.

162. 1310. április 8. (in Zeguedino, f. IV. p. Iudica) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán — Tamás esztergomi (Strigoniensis) érsek kezébe letett eskü alatt — kijelenti, hogy I. Károlyt elismeri Magyarország királyának, akit természetes és törvényes uraként tisztességgel és hódolattal fogad, ha Erdélybe jön, az ország koronáját július 1-ig (ad oct. Ioh. bapt.) az uralkodó kezébe adja, de ezért illendő jutalmat kér. Visszaszolgáltatja a királynak a Rodna-i ezüstbányát, a Byzterce-i, Scybin-i és a székely (Syculorum) ispánságot, Dees, Clus és Zeek falvakat az ottani (só)kamarákkal együtt. Arra, hogy László vajda fenti ígéreteit betartja, vele együtt Omode nádor és Domokos magister is esküt tett Tamás érsek és Dénes minorita lector, Gentilis frater bíboros, legátus penitentiariusa és káplánja kezébe. Az oklevelet a vajda, a nádor és Domokos magister pecsétjével erősítik meg.

Eredeti, hártyán, három függőpecsétje elveszett, Vatikáni lt, Instrum. miscell. C, capsa 175, fasc. 40, nr. 10. □ Közlés: Fridvaldszky: Mineralogia 107—108. — Katona VIII. 203—205. — Kovachich: Supplementum I. 258—260. — CDHung VIII/1. 389—391. — Arch f. Kunde öst. Gesch. II/1849. 245—246. — Theiner: MonHung I. 825—826. — MonVatHung I/2, p. 374—375. — Hurmuzaki I/1. 572. — Ub I. 295—296. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 172—173 (román fordításban). — Károly Róbert emlékezete 84—85 (magyar fordításban). □ Regeszta: MonEcclStrig II. 619–620. — RegSlov I. 759. sz. — AOkl II. 863. sz.

163. [1310. május 2. előtt] Benedek frater választott erdélyi püspök jelzi Gentilis frater bíborosnak, az apostoli szék legátusának, hogy Erdélyben sem a szerzetesek, sem a világi papok nem tartják be a (László vajda miatt) általa elrendelt egyházi tilalmat, noha ő csak magánkápolnájában hallgat misét.

Említés Gentilis frater legátus 1310. május 2-i oklevelében (165. sz.), DL 40326. □ Közlés: Katona VIII. 205. — CDHung VIII/1. 381. — MonVatHung I/2, p. 380. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 173 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 876. sz.

164. [1310. május 2. előtt] Benedek frater erdélyi választott püspök közli Gentilis frater bíborossal, az apostoli szék legátusával László erdélyi vajda ígéretét, hogy a koronát vele el fogja küldeni a legátushoz.

Említés Gentilis frater legátus 1310. május 2-i oklevelében (165. sz.), DL 40326. □ Közlés: Katona VIII. 206—207. — CDHung VIII/1. 381. — MonVatHung I/2, p. 380. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 174 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 875. és 877. sz.

165. [1310.] május 2. (Posonii, VI. Non. Maii) Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa Benedek fraternek, választott erdélyi püspöknek. Minapi leveléből (163. sz.) értesült arról, hogy Erdélyben sem a szerzetesek, sem a világi papok nem tartják be az általa elrendelt egyházi tilalmat. Noha ennek ellenőrzésével nem őt, hanem a káptalant bízta meg, tudnia kell, hogy a tilalmat mindaddig érvényben szándékszik tartatni, amíg László vajda az egyháznak engedelmeskedve be nem váltotta a királynak tett ígéreteit. Várja tehát, hogy

a vajda, levelében (164. sz.) jelzett ígéretéhez híven, küldje el hozzá a koronát. Amit a követség ellátásának első és második évi költségeire eddig összegyűjtött, hozza magával és szolgálatassa be camerá-jába. Külön levélben (166. sz.) tudatta az erdélyi káptalannal, hogy ha az ellátási költségekből reájuk eső összeget nem fizetik ki teljesen, László vajdával vagy a szentatya külön parancsa alapján annak háromszorosát hajtatja be rajtuk.

Eredeti, papíron, hátlapján mandorla alakú, befüggesztett vörös viaszpecsét nyomával, DL 40326. A keltezés éve hiányzik. Ez helyesen 1310-re teendő, mert Benedek ez év július 2. után már nem választott, hanem a legátus által felszentelt erdélyi püspök, és augusztus 27-én I. Károlyt már meg is koronázták a László vajdától visszaszerzett szent koronával. Vö. 169. sz. — Karácsonyi: Jegyzék 140. — Sz 122/1988. 94 (Engel P.). □ Közlés: Katona VIII. 205—207. — CDHung VIII/1. 381—382. — MonVatHung I/2, p. 380—381 (tévesen 1311-re keltezett, eredeti méretű hasonmással). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 173–174 (román fordításban). — □ Regeszta: Ortvay: Pozsony III: 77. — RegSlov I. 869. sz. (tévesen 1311-re keltezve). — AOkl II. 877. sz.

166. [1310. május 2.] Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa az erdélyi káptalannak. Az ő kötelességükké teszi, hogy a László erdélyi vajdára általa kimondott egyházi tilalomnak mindaddig szerezzenek érvényt, amíg csak nem teljesíti a királynak tett ígéreteit. Jelzi, hogy ha a követség költségeiből reájuk eső összeget nem fizetik ki teljesen, László vajdával vagy a szentatya külön parancsa alapján annak háromszorosát fogja behajtatni.

Említés Gentilis frater legátus 1310. május 2-i oklevelében (165. sz.), DL 40326. □ Közlés: Katona VIII. 206—207. — CDHung VIII/1. 381—382. — MonVatHung I/2, p. 380—381. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 174 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 877. sz.

167. 1310. május 29. (Bonchyda, in crast. Asscens. dom.) László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Scend-i János fia: János a Zarka nevű földet határolja körül és iktassa Vrkund fia: János magister számára. Egyszersmind tegye közhírré, hogy lebontandó, ha ott esetleg valami új épületet kezdtek volna emelni (preterea denunciet novum opus demoliendum, si quid fuisset in ipsa possessione incoatum), az ellentmondókat pedig idézze színe elé. Minderről írásban tegyen neki jelentést.

Belefoglalva a káptalan 1310. június 9-i jelentésébe (168. sz.), DL 30595. □ Regeszta: AOkl II. 894. sz.

168. 1310. június 9. (f. III. p. Penth.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana László erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1310. május 29-i kérésére (167. sz.) megbízottaik — a szomszédok: Twr-i Ders fia: Benedek és Fulcianus fia: Benedek, Peterdy-i Fanchka magister fia: Dénes, Jara-i Marcellus fia: Domokos szolgabíró (iudex provincie) képviseletében alszolgabírája: (viceiudex) Zala-i (d) Pál, Egres-i Imre és Indol-i Florys fia: Egyed jelenlétében – ellentmondás nélkül beiktatták Vrkund fia: János magistert az előzőleg körülhatárolt Zarka nevű föld birtokába. Miklós Torda-i ispán azonban távol maradt a határjárástól, noha Scentkyral nevű falujánál találkoztak vele, és tudomására hozták, hogy neki is jelen kell ott lennie. Egyidejűleg eltiltották Miklós ispánt és munkásait a Zarka birtokon újonnan kezdett templom további építésétől (prohibuissent ipsum Nicolaum comitem et laboratores suos ab opere et preparatione ecclesie, quam dictus comes Nicolaus de novo

incepit construere et preparare in terra Zarka sepedicta). — *Hátlapján azonos kézzel:* Magnifico viro domino suo recolendo Ladislao woyuode Transsilvano et comiti de Zonuk. — *Ugyanott közel egykorú kézzel:* Statutio super Sarkad.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30595. □ Regeszta: AOkl II. 899. sz.

169. 1310. július 2. (Posonii, II. Iulii) Gentilis frater bíboros, az apostoli szék legátusa (Benedek frater) püspökké választását megerősíti és őt nyilvános helyen (in sala publica) H(einrik) boroszlói (Wratislaviensi) és Miklós választott győri (Jauriensi) püspök, Locthulf glogaui (Glogoviensi) olvasókanonok (scolasticus), Gumter kanonok, Meynard és Jastotal-i Henrik magister boroszlói kanonokok, Filip (de Sardinia) és Vannes (de Aretio) legátusi auditorok, S(erafin) pozsonyi prépost, János frater, az esztergomi (de Strigonio) domonkosok perjelje és mások jelenlétében erdélyi püspökké avatja.

Feljegyzés a Benedek erdélyi püspök választásával kapcsolatos 1308—1310. évi per jegyzőkönyvében (93. sz.), Vatikáni lt, Papi Avignonesi, Clemens V, vol. I, fol. 11—22. □ Közlés: MonVatHung I/2, p. 177. — Temesváry 311. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 92 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl II. 514. sz.

170. [1310.?] szeptember 7. (in Zegedino, in vig. Nat. virg.) János comes, László erdélyi vajda udvarbírája (iudex curie) a Zemlek magister és Angathan magister közötti pert, a felek akaratából, a vajdának Magyarországról az erdélyi részekbe való visszatérését követő 22-ik napra halasztja el. A felek ekkor tartoznak megjelenni Fellok faluban és három márka bírság terhe alatt kötelesek elfogadni, amit ügyükben az általuk választott négy nemes: Putur (d) János magister, Jakab fia: Pál comes, Péter magister vajdai étekfogó (dapiferum) és Juh (d) Miklós comes ott határoz. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro magistro Zemlek contra magistrum Angathan.

Eredeti, hártyán, hátlapján hegyes talpú, pajzs alakú, befüggesztett zárópecsét töredékével, Zichy cs zsélyi lt: DL 76208. Keltezési évére vonatkozóan l. Karácsonyi: Jegyzék 279. sz. és Engel: i. m., Sz 122/1988. 94 (16. sz. jegyzetben). □ Közlés: ZOkm I. 122 (1308 körülre keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 176 (román fordításban, 1310 körülre keltezve).

171. 1310. október 8. (f. V. p. oct. Mich. arch.) H(aidenricus) kolozsmonostori (in Clusmonasterio) apát és konventje bizonyítja, hogy egyrészről Mikula fia: Miklós magister és Illés fia: János, másrészről Mera-i János, Miklós és Feltew fia: András fia: László úgy egyeztek ki egymással, hogy az előbbiek hozzájárulásukat adták ahhoz, hogy az utóbbiak békében bírhassák a Nadaes [!] folyóra épített malmukat és a malom halastavában András és fiai engedélye nélkül senki se halászhasson. Malmukat azonban csak úgy költöztethetik át más helyre, ha ezzel nem okoznak kárt Miklós és János rétjében vagy más javaiban. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memoriales pro molendino Andree filio Feltew.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét maradványaival, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73633. □ Közlés: TelOkl I. 29—30. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 177, 392–393 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl II. 970. sz.

172. 1310. november 2. (IV. Non. Novembris) I. Károly király a fiutód nélkül elhunyt Alard fia: Nikolaus Olaharcus nevű földjét, mely Fulkener, Szászárkus (Arcus Saxonicalis)

és Peyn birtok között fekszik, főpapjai és bárói tanácsára, alvinci (de Vinch inferiori) hívének: Rener fia: Rener comesnek adományozza hűséges szolgálatai jutalmaként, és mert az felesége, az említett néhai Nikolaus leánya kezével is reászállott. — Az oklevél János magister székesfehérvári (AlbReg) prépost, alkancellár és Kukullew-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, nedvességtől rongált állapotban, függőpecsét zsinórjával, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244520). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 179, 393, 436 (román fordításban is, hasonmással, hibásan november 4-re keltezve). ☐ Regeszta: Turul 12/1894. 70. — Korrespondenzblatt 17/1894. 29. — TTár 1907. 109. — DocVal 49—50. — AOkl II. 983. sz.

173. 1310. november 2. (IV. Non. Novembris) I. Károly király Renerius, Cristianus és Heys alvinci (de Wynch inferiori) comesek kérésére megerősítve átírja István ifjabb királynak, erdélyi hercegnek és a kunok urának a Wynch-i hospesek javára 1265-ben kiadott oklevelét (CDTrans I. 255. sz.). — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kykullew-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Lajos király 1359. március 27-i oklevelében, Szeben város lt, Urk. II/34, IV/193 (DF 244679, 245753). ☐ Közlés: Ub I. 296–297. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 178 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl II. 984. sz.

174. 1310. december 8. (VI. Yd. Decembris) I. Károly király azért, mert az erdélyi részekbe tett első útja alkalmával Egreeg nevű falujában fejedelmi módon megvendégelte őt, az érsekek és bárók egyetértésével, Mykud bán fia: Miklós magisternek megengedi, hogy ő és utódai az Egreeg-en áthaladó sót és árut szállító szekerektől a régi királyok kegyéből eddig szedett egy-egy dénár vám helyett ezután két-két dénár vámot kérhessenek. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukullu-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253636). ☐ Közlés: HOkm VII. 362—363. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 180–181, 394–395 (román fordításban). ☐ Regeszta: EMOkl 24. sz. — AOkl II. 1002. sz.

[!] **175.** 1310. december 8. (VI. Id. Decembris) I. Károly király a Deeswar-i hospesek kérésére megerősítve átírja István királyfi 1261. évi (hamisított) oklevelét (CDTrans I. 234. sz.). — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár, Kukullu-i főesperes keze által kelt.

Hamisítvány, hártyán, függőpecsét zsinórjával, Dés város lt (DF 253306). Kritikáját l. Jakó: Dés 44—46 (hasonmással). ☐ Közlés: Ub I. 297—298. ☐ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 411. — AOkl II. 1003. sz.

[?] **176.** 1310. december 8. (prope Zindam, in villa Beati Michaelis, in Concep. virg.) I. Károly király az Ágoston-rendi remeték Deesvar-i Szűz Mária-kolostora szerzeteseinek engedélyezi, hogy Deesakna-ról Deesvar-ra sót szállító minden szekértől két-két kősót szedhessenek, ezeket Deesakna-n, Deesvar-on, Zathmar-on vagy bárhol másutt, a kamaraispánok és officiálisok által szedett vámok és illetékek alól mentesítve, háborítatlanul árusíthassák.

Eredetije ismeretlen. Másolata a Kaprinai-gyűjteményben Mss in quarto, tom. XLIV, Nr. 90. jelzet alatt található. Jóllehet Engel Pál (Sz 122/1988. 140/4. sz. jegyzetben) hitelesnek tekinti az oklevelet, a dési hamisításokkal

való összefüggései, szövegezésének hibái, valamint hamisítványával (177. sz.) egyező, zavaros keltezése okán a szöveg gyanúsnak tekinthető, és adatai fenntartással kezelendők. Vö. Jakó: Társadalom 26. □ Közlés: Schmitth I. 220. — Katona VIII. 210—211. — Fridvaldszky: Reges 69. — CDHung VIII/1. 379—380. — Ub I. 298. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 180, 394 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl II. 1004. sz.

[?] **177.** 1310. december 8. (prope Zindam, in villa Beati Michaelis, in Concept. virg.) I. Károly király a Deeswar-i hospesek részére átírja István királyfi 1261. évi hiteles (CDTrans. I. 233. sz.) és hamisított (CDTrans I. 234. sz.) oklevelét.

Eredetije ismeretlen. Másolata 1842-ben — állítólag — a szebeni Brukenthal Múzeumban őrzött Rosenfeld-gyűjteményben volt, de 1892-ben már sem ott, sem máshol nem volt megtalálható. Elképzelhető, hogy XIX. századi tudóskodó hamisítvány, mely a dési Ágoston-rendi kolostor (egyébként szintén gyanúsnak minősíthető) azonos keltezésű oklevelének felhasználásával készülhetett. Kritikáját l. Jakó: Dés 43—44. □ Közlés: CDHung VIII/7. 95—96. — Ub I. 297 (mindkettő töredékesen). □ Regeszta: AOkl II. 1005. sz.

178. [1310. december 8.] I. Károly király a Desakna-i hospesek kérésére megerősítve átírja III. András király 1291. január 6-i kiváltságlevelét (CDTrans I. 465. sz.).

Ái a kolozsmonostori konvent 1447. június 3-i oklevelében, Dés város lt (DF 253331). Az oklevél befejező, második része az 1447. évi átíráskor lemaradt. E keltezés azon alapszik, hogy a király ebben az időben több oklevelet állíttatott ki Dés és Désakna javára. □ Közlés: Ub I. 298—299. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 181 (román fordításban).

179. 1310. december 15. (Posonii, XVIII. Kal. Ianuarii) Gentilis frater, bíboros, az apostoli szék legátusa elismeri, hogy B(enedek) választott erdélyi püspök — Franciscus Lapus Rocchetti kereskedő útján — ellátására budai súlyú 15 márka finom ezüstöt kifizetett.

Közel egykorú másolat Rufinus de Civinio elszámolásában, papírfüzet, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183, fol. 26 □ Közlés: MonVatHung I/2. 377. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 182 (román fordításban). □ Regeszta: RegSlov I. 826. sz. — AOkl II. 1010. sz.

180. 1310. [Az erdélyi káptalan?] előtt Kecheeth-i Marcel fia: János Darwas birtokbeli részéből egy darab földet, mások jogának sérelme nélkül, újból elad (Kecheeth-i) Péter fia: Istvánnak és testvéreinek.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1332. június 8-i oklevelében (753. sz.), DL 30367.

181. 1311. február 24. (Bude, in Cinerum) I. Károly király Bezterce-i Geubul fia: Johannak adományozza hűséges szolgálataiért a Bezterce vármegyében, a Jaad és a havasok között fekvő Pettendorf nevű királyi földet és erről később privilégiumot is állít ki számára.

Ái I. Károly király 1314. október 7-i oklevelében (224. sz.), Bethlen cs lt: DL 62676. □ Közlés: Katona: VIII. 212 (töredékesen). — CDHung VIII/1. 395—396. — Ub I. 299—300. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 185 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl III. 14. sz.

182. 1311. március 10. (Bude, f. IV. a. Oculi) Caak fia: János magister kirendelt (deputatus) országbíró a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát,

akinek és a szomszédoknak jelenlétében Indala-i Florisius fia: Egyed királyi ember (M)ezku, Kereghaz és Igrechteluk nevű birtokokba, határuk megjárása után, iktassa be Mykud bán fiait: Miklós és Péter magistereket, az esetleges ellentmondókat pedig idézze a király színe elé. Vigyázzanak azonban, nehogy visszaélés származzék abból, hogy ezt az oklevelét gyűrűspecsétje alatt bocsátotta ki, mivel a király kíséretében az osztrák herceghez tett útja miatt hiteles pecsétje még nem készült el (presentes vero quia sigillum autenticum nondum habebamus eo quod unacum domino nostro rege ad visitandum ducem Austrie debebamus proficisci, sub sigillo anuli nostri vobis duximus transmittendas). — *Hátlapján azonos kézzel:* Capitulo ecclesie Albensis Transsilvane pro filiis Mykud bani.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával. DL 30597. □ Regeszta: AOkl III. 22. sz.

183. 1311. április 6. (f. III. p. Palmarum) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt Gyog-i András fia: Miklós comes és fia: Miklós magister Imre nevű serviense urai megbízásából a szomszédság jogán tiltja Chuch-i Mokou fia: Miklóst, hogy Nandurlaka nevű földjét, mely tőszomszédos (vicinam et contiguam) urainak Hory nevű földjével, gazdái beleegyezése nélkül másnak idegenítse el, minthogy annak megvásárláshoz nekik mindenki másnál több joguk van. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestionalis pro Nicolao comite filio Andree de Gyog et magistro Nicolao filio suo contra Nicolaum filium Mokou et alios quoslibet super venditione et emptione terre Nandurlaka prohibitio.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét töredékével, DL 29110. □ Regeszta: AOkl III. 36. sz.

184. 1311. május 7. (f. VI. p. Inv. cr.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Chel fia: néhai Jakob comes fia: Daniel Ryho-i plébános és testvére: Salamon Demeterpotoka nevű föld őket illető felét 12 márka finom ezüstért eladták nagybátyjuknak (patruo): Chel fia: Daniel comesnek. — *Méltóságsor:* Gergely magister prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Gergely dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi írással:* Dyr Pryf gehoeret vf Myttersgrvnd.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 1772. — Ái az erdélyi káptalan 1379. június 15-i oklevelében, DL 1773. □ Közlés: AOkm I. 227. — Ub I. 300—301. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 187—188 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 364. — AOkl III. 52. sz.

185. 1311. május 8. (in quind. Georgii mart.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy egyrészről Dedach-i Márk fia: Mihály, valamint fiai: László és Miklós, másrészről Márk fia: László fiai: Pathach (d) Mihály, László, Márk, Miklós és István két birtokuk telkein és malmain az alábbi módon osztoztak meg: In villa Dedach ab ecclesia progrediendo iuxta quoddam fossatum versus orientem tendit ad idem fossatum et transiens illud fossatum venit [?] ad quendam fontem Kubulkut dictum. Deinde ascendit ad eandem partem orientis ad quandam vineam, que vinea dividitur in duas partes, cuius pars ab oriente existens et omnium aliorum premissorum cedit filiis Ladislai supradicti, reliqua parte ab occidente existente Michaeli prefato et filiis suis remanente. Item molendinum in Berukyou ad eandem villam Dedach pertinens cessisset ipsi Michaeli et filiis suis. Item in villa Pera divisissent sessionem

et molendina tali modo, quod molendinum in superiori loco situm seu superiori rota cessisset Michaeli et filiis suis, inferiori vero filiis Ladislai remanente. Item de loco molendini infra molendinum divisum in eadem Pera, in fluvio Karazna sito statuissent inter se, quod neutra partium sine permissione alterius possit preparare molendinum. Item dixerunt, quod locus molendini supra molendinum divisum in eodem fluvio existens cessisset Michaeli et filiis suis. Item a molendino iam diviso iuxta fluvium Karazna progrediendo versus occidentem pars a meridie existens cedit Michaeli et filiis suis, ab oriente vero filiis Ladislai remanente. Item in eadem villa platea tendens versus quendam fluvium dictum Zekeres sic dividitur, quod pars a meridie existens cedet Michaeli et filiis suis, ab occidente vero filiis Ladizlai sepedicti. Item alia platea duplex iuxta Nadastou, que protenditur usque ad domum dicti Michaelis cedit eidem et filiis suis.

Ái a váradi káptalan 1356. január 21-i oklevelében, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105448. ☐ Regeszta: AOkl III. 57. sz.

186. 1311. július 24. (in Alba Jule, IX. Kal. Augusti) Benedek frater erdélyi püspök Hedericus frater Clusmonustra-i apát és konventje előtt az apostoli székhez fellebbez, és előre tiltakozik az ellen, hogy Gentilis frater pápai legátus, a Hegyi Szt. Márton-egyházról címzett bíboros áldozópap, néhai Miklós legátus nyomdokain haladva, a három és fél esztendei sedis vacantia alatt a világiak által birtokaiból kiforgatott erdélyi egyházmegye elszegényedett papságára a negyedik évi eltartása (procuratio) címén is — az öt társpüspöksége (suffraganei) révén kétségtelenül jóval gazdagabb kalocsai (Colocensem) érsekséghez hasonlóan — 450—500 budai súlyú márka ezüstöt vessen ki. A káptalan és a papság korábban is fellebbezett ez ellen, de a sedis vacantia és a szükséges költségek hiánya következtében ezt nem vihette végig. Fellebbezését azért küldi a legátus megkerülésével, mert ő adószedőinek véleményezése szerint szokott a vitás kérdésekben dönteni.

Ái a kolozsmonostori apát és konventje 1311. augusztus 13-i oklevelében (189. sz.), DL 40336. — Ái a budafelhévízi konvent 1311. szeptember 13-i oklevelében (191. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277237). ☐ Közlés: Szeredai: Series 61—63. — CDHung VIII/1. 413—415. — MonVatHung I/2. 391—393. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 192—193 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 3. sz. — AOkl III. 115. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 644. sz.

187. 1311. július 24. (in Albe Jule, IX. Kal. Augusti) Benedek frater erdélyi püspök, a gyulafehérvári domonkosok priorja: Egyed frater és az ugyanottani ágostonosok priorja: Pál frater előtt a pápai kúriába fellebbez, és tiltakozik az ellen, hogy Gentilis bíboros legátus, néhai Miklós legátus adószedőinek gyakorlatát követve, a három és fél esztendőn át tartó sedis vacantia idején világiak által birtokaiból kiforgatott erdélyi egyházmegye papságára, saját ellátása (procuratio) címén, a negyedik esztendőre is a jóval gazdagabb kalocsai (Colocensem) érsekség hozzájárulásával azonos összeget, azaz 450—500 budai márka finom ezüstöt vessen ki. A káptalan és az egyházmegye papsága a sedis vacantia idején szegénysége és az anyagi eszközök hiánya következtében nem vihette végig ezt a fellebbezést. Fellebbezéséről igazoló iratot (apostolos) kér.

Ái Péter budafelhévízi prior 1311. szeptember 13-i oklevelében (191. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277237). ☐ Közlés: Szeredai: Series 61—63. — CDHung VIII/1. 412—415. — MonVatHung I/2. 391—393. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 192—193 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 63. sz. — AOkl III. 116. sz.

[!] **188.** 1311. július 24. (in vig. Iacobi ap.) István frater a Szűz Mária-szigeti (in insula beate virginis Marie) apácák procuratora bizonyítja, miszerint Kizdy-i Olchius fia: Balázs comes Olcha faluban, halálos ágyán előtte úgy végrendelkezett, hogy a szigeten lévő Szűz Mária-egyházba temessék, melynek egy lovat, ezüstserleget és ezüstövet hagyott. A mindenszentek Szt. Klára-egyházának és az Olcha-i Szűz Mária-egyháznak egy-egy lovat ajándékozott, Anna, Cartanea, Chyhurka, János, Vrcheh, Casta és Mathe nevű szolgáit és szolgálónőit pedig, gyermekeikkel együtt, örökre felszabadította üdvössége biztosítása végett. Végül Zarazpatak nevű földjét testvére: Opor fia: János comes fiaira: Istvánra, Miklósra, Demeterre és Péterre hagyta azzal a kötelezettséggel, hogy birtokpereiket folytassák.

Ái az erdélyi káptalan 1320. február 16-i oklevelében (347. sz.). Eredetije ismeretlen. Szövegének kéziratos változata csupán Kemény József másolatában (DiplApp I. 130. sz.) ismeretes, melyet ő — állítása szerint — az erdélyi káptalan levéltárában található 1320. évi ái-ból készített. Bár áthagyományozásának körülményei, szövegezése, megerősítésének módja hamisítást sejtetnek, ez bizonyosan nem írható Kemény József számlájára. E szövegnek ugyanis egy 1725. évi hiteleshelyi ái-át Apor Péter már belefoglalta 1727-ben összeállított Lusus mundi című kéziratába (MHHScript XI. 92–108). A hamisítvány hiteles oklevelek felhasználásával a főrangúak közé emelkedett Apor család régiségének és előkelőségének történeti bizonyítására készülhetett 1725 körül, feltehetően a gyulafehérvári requisitorok közreműködésével. ☐ Közlés: MHHScript XI. 95—96. — SzOkl I. 33—34. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 194, 395 (román fordításban is, július 4-re keltezve). ☐ Regeszta: AOkl III. 117. sz.

189. 1311. augusztus 13. (f. VI. a. Assumpt. virg.) H[edericus] frater Clusmonustra-i apát és konventje átírja Benedek frater erdélyi püspök 1311. július 24-én kelt fellebbezési iratát (libellum appellationis), melyet (187. sz.) személyesen olvastatott fel előttük.

Eredeti, hártyán, függőpecsét hártyaszalagjával, DL 40336. ☐ Közlés: Szeredai: Series 61—63. — CDHung VIII/6. 20—21. — MonVatHung I/2. 391—393. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 194–195 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl III. 130. sz.

190. 1311. szeptember 12. (in Nova Civitate, II. Id. Septembris) Gentilis frater, bíboros, apostoli legátus elismeri, hogy (Benedek) erdélyi püspök, saját, valamint káptalana, továbbá az erdélyi egyházmegye papsága részéről budai súlyú 520 és fél márka finom ezüstöt törlesztett, Franciscus Lapus Rocchetti kereskedő útján a legátussága első három évének ellátási költségeiből felgyűlt 938 és fél márka hátrálékából. A püspök vállalta, hogy a jövő húsvétig kifizeti a fennmaradó 418 márkát is vagy Hambocto pozsonyi polgár, legátusi megbízott kezéhez, vagy a Peructiak társaságához tartozó velencei kereskedők útján saját költségére és kockázatára utólag elküldi neki. Ha ezt elmulasztaná, a püspökre kiszabott büntetése és ítélete újra érvénybe lép.

Közel egykorú másolat a Rufinus de Civinio elszámolását tartalmazó papírfüzetben, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183, fol. 26. ☐ Közlés: CDHung VIII/1. 402—403. — MonVatHung I/2. 197—198. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 195 (román fordításban). ☐ Regeszta: RegSlov I. 907. sz. — AOkl III. 139. sz.

191. 1311. szeptember 13. (Calide aque, f. II. a. oct. Nat. virg.) Péter frater a hévízi (de Calidis aquis) Szt. Háromság-egyház perjelje és konventje bizonyítja, hogy Péter magister, B[enedek] frater erdélyi püspök nótáriusa felolvasta előttük a püspökének 1311. július 24-én kelt fellebbezését az apostoli székhez (187. sz.), melyet előzőleg a gyulafehérvári (Albe

Jule) domonkos konvent és perjelje: Egyed frater, valamint az ágostonos remeték ugyanottani konventje és perjelje: Péter frater előtt is bemutatott, és kiállítja a fellebbezést igazoló iratot (apostolos).

Eredeti, hártyán, függőpecsétje az utolsó három sor középső részével együtt leszakadt, az erdélyi káptalan mltban (DF 277237). □ Közlés: Szeredai: Series 61—63.— CDHung VIII/1. 412—415 (augusztus 13-ra keltezve). — MonVatHung I/2. 393 (2. sz. jegyzetben). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 195—196 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/6. 21. — ErdKLt 64. sz. — AOkl III. 140. sz.

? **192.** 1311. október 26. (VII. Kal. Novembris) I. Károly király Tolmach-i Corlard comes fia: Nikolaus kérésére privilégiumában megerősíti és kettőspecsétje alatt átírja István ifjabb király oklevelét (CDTrans I. 256. sz.), mely Béla királynak Loysta földről szóló adománylevelét (CDTrans I. 169. sz.) is tartalmazza. — Az oklevél János fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt.

Eredeti hártyán, függőpecsétje kiszakadt, DL 188. Megjegyzendő, hogy az átírt szövegekkel kapcsolatosan felmerült gyanúk alapján Dimitrie Onciul (Convorbiri Literare 37/1903. 21—22) óta Iosif Şchiopu (1934), Aurelian Sacerdoţeanu (1935), Ioan Moga (1936) — sőt a DIR C, veacul XIV, vol. I, 375 is — a keretoklevelet szintén hamisítványnak minősíti. Moga szerint erre feltehetőleg 1374 és 1387 között került sor a Talmácsi szász gräf család birtokigényeinek alátámasztására (Problema Ţării Loviştei. In: Scrieri istorice. Cluj, 1973. 40, 44). A XIV. század végi hamisítás feltételezését azonban a transsumptum külső ismertetőjelei és írásának határozottan a század elejére utaló jellege egyértelműen cáfolja. Formai jegyei és igényes kiállítása alapján az sem zárható ki, hogy a keretoklevél valóban 1311-ben és tényleg a királyi kancelláriában hiteles körülmények között került kiadásra. Elképzelhető ugyanis, hogy a kedvezményezett könnyen félrevezethette az erdélyi ügyekkel akkor még éppen csak ismerkedni kezdő uralkodót. Tekintettel azonban az átírt szövegekkel kapcsolatosan megfogalmazott nem alaptalan gyanúkra, e keretoklevelet is helyesebb a kétes hitelű források közé besorolni. □ Közlés: Ub I. 303—304. □ Regeszta: Kovachich: Institutum 46—47. — CDHung XI. 502. — AOkm I. 237. — AOkl III. 163. sz. □ Hasonmás: Şchiopul: Andreanum 99—100.

193. 1311. Elleus erdélyi alvajda a felek bevallása alapján bizonyítja, hogy a (Suk-i nemesek) Zoath és Sarmas nevű birtokukon megosztoztak egymással.

Említés Váradjai Péter erdélyi alvajda 1348. július 4-i és az erdélyi káptalan 1348. október 8-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255253). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. IV. 446, 681, 730 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl III. 209. sz.

194. [1311. és 1318. között] Hambocto pozsonyi polgár, (Gentilis frater) volt legátus megbízottja elismeri, hogy (Benedek) erdélyi püspök — kancellárja: Nemes (dictus Nobilis) János útján — a bíboros legátusságának első három esztendejét illető ellátási költségeire budai súlyú 370 márka és három ferto finom ezüstöt kezéhez kifizetett.

Közel egykorú másolat a Rufinus de Civinio elszámolását tartalmazó papírfüzetben, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183. Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183. □ Közlés: MonVatHung I/2. 467. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 258 (román fordításban).

195. 1312. március 1. (Bonczyda, in d. Med. Quadrag.) László erdélyi vajda és Zolnok-i ispán bizonyítja, hogy egyrészről István, Mihály, Domokos és Miklós Swk-i nemesek és

Both fia: János, másrészről Colosakna villicusai: Vencezlaus és Péter egybehangzó kérésére hűséges familiárisai: Cheh (d) Jakab Colos-i ispán és udvari papja (clericus domus nostre): Cheh István magister útján határjárással elkülöníttette a Colosakna-iak Ozuer nevű erdejét az említett Zowath-i nemesek erdeitől, és a mindenkori Colos-i ispánok köteleségévé tette, hogy a most átadott erdőt, a jelenlegi határok között, az ottani népesség használatában mindenkivel szemben védjék meg. — *A határjárás szövege:* Quarum metarum cursus sic distinguitur, videlicet primo due mete terree supra montem ville a parte ville Zowath in margine ipsius silve incepissent, que a parte meridionali tendebant versus septentrionalem in ipsam silvam, quarum una sequestrabat a parte orientali silvam Ioannis prenotati, a parte vero occidentali separabat ipsam silvam Ozuer vocatam. Deinde tendebant versus partem septentrionalem. Ibi fuerunt due mete terree, que tendebant ad unum monticulum Kezbercz vocatum regredientes versus partem septentrionalem in ipsa silva, quarum una a parte occidentali separabat silvam Ioannis sepedicti a silva Ozuer vocata. Deinde tendebant versus partem septentrionalem extra ipsam silvam, ubi mete ipsius Ioannis terminarunt. Deinde regrediendo versus occidentem in margine ipsius silve fuerunt due mete terree, que ascendebant supra ultra ipsam silvam versus meridiem, quarum una a parte occidentali [!] sequestrabat ipsam silvam Ozuer vocatam, a parte vero occidentali [!] separabat silvam nobilium de Zowath predictorum. Deinde procedendo supra versus meridiem fuit una meta terrea tendens versus meridiem. Deinde tendendo supra in margine ipsius silve una meta terrea, que a parte occidentali [!] sequestrabat silvam Ozuer vocatam, a parte vero occidentali [!] silvam nobilium de Zowath sepedictorum. Deinde pergendo versus meridiem in vertice ipsius montis fuit iterum una meta terrea, ubi ipse mete terminabant. — *Az átíró oklevél hátlapján XVI. századi írással:* Zoouat keózeótt, Kallyan keózeótt... melly hatarert egyentelenseg indultatott. Az pechetes leuelnek massa.

Ái a kolozsmonostori konvent 1469. július 6-i oklevelében, mely XVI. századi egyszerű, de hiteleshelyi másolatban maradt fenn, Suky cs lt (DF 255259). □ Regeszta: AOkl III. 239. sz.

196. 1312. április 19. (Posony, f. IV. a. Georgii mart.) István frater a pozsonyi konvent guardiánja bizonyítja, hogy Nemes (nobilis dictus) János magister, Clus-i főesperes és Benedek erdélyi püspök protonótáriusa — nehogy távollévő püspökének e követelésből később valami kára származzék — tiltakozott és elutasította Gentilis bíboros, volt magyarországi pápai legátus megbízottjának: Homboth/Hamboth comes pozsonyi polgárnak azt a követelését, hogy az ura nevében a legátus számára általa lefizetett 370 budai súlyú márka és 100 ferto finom ezüst után még tizedet is adjon.

Eredeti, nedvességtől megrongálódott hártyán, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277238). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 200—201, 396—397 (román fordításban is, április 20-ra keltezve). □ Regeszta: ErdKLt 65. sz. (április 18-ra keltezve). — RegSlov I. 983. sz. — AOkl III. 270. sz.

197. 1312. április 19. (f. IV. p. Iubilate) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt Vrkund fia: János comes a Zarkad, Felgerend és Tordalaka nevű földek miatti perében, a békesség kedvéért és rokoni érzelmekből kiegyezik Gerend-i Péter comes

fia: Miklós Torda-i ispánnal úgy, hogy János comes Felgerend és Zarkad őt illető felét átengedi Miklós comesnek, aki ezért Tordalaka-t és a kiegészítésül hozzácsatolt földet adja cserébe az alábbi határok között: Cuius quidem terre Tordalaka prima meta... incipit iuxta fluvium Aranas/Aranyas. Deinde progreditur et procedit ad rivulum Fyuzygpathakatuy/ Fyuzygpatakateuy. Deinde super eundem rivulum supra progrediendo tendit et procedit usque metas Syculorum et orientalis pars iamdicti rivuli attinet ad predictum Tordalaka, pars vero aquilonis attinet ad villam Sancti Regis dicti Farkad. Deinde in hiisdem metis Syculorum flectitur ad plagam meridionalem et ibi separat de metis Syculorum eundo ad puteum dicti Zyngeu et ibi separat de metis ville Louna. Deinde volvitur iterum ad plagam orientalem in bono spatio progrediendo tendit et procedit iterum ad portum fluvii Aranas et in eodem portu sunt due mete terree satis veteres. Abhinc autem in eadem plaga procedendo transit fluvium Aranas et ibi in uno prato perveniet ad unum monticulum. Deinde vero progrediendo in eadem plaga ad magnum montem et ibi pervenit ad viam, que procedit de Eurke versus Louna/Lona et ibi eadem via apparet quasi fovea et illam viam assignarunt pro meta. Abhinc autem in eodem Byrchc progreditur ad plagam aquilonem, pervenit ad unam viam de Evrke/ Ewrke et ibi pars meridionalis illius vie attinet ad villam Tordalaka et a parte aquilon[ali] ad predictam villam Sancti Regis dicti Farkad. Ab hinc autem descenderunt iterum ad fluvium Aranas ad unum monticulum et circa eundem monticulum transit fluvium Aranas iterum ad Fyuzygpatakatu/Fyuzygpotakatew, unde orta erat et ibi terminatur. Rokonaik esetleges keresetével szemben kölcsönösen megvédik egymást az elcserélt birtokokban és semmiseknek nyilvánítják a pereskedésükkel kapcsolatos korábbi okleveleiket. — *Méltóságsor:* [Gergely prépost, Tamás éneklő-, Vince] őr-, Gergely dékánkanonok.

Eredeti, megcsonkult hártyán, függőpecsétje kiszakadt, DL 30594. — Ái az erdélyi káptalan 1371. október 4-i oklevelében, DL 30102. A hiányzó részek az ái-ból pótolhatók. — A XVI. század második feléből való ái töredéke, a határjárás egyes részeinek és helyneveinek önkényes megváltoztatásával, DL 36556. □ Regeszta: AOkl III. 269. sz.

198/1. 1312. június 4. (in Clus, in quind. p. oct. Penth.) Jakab Clus-i ispán, valamint Zuku-i István comes és Dénes fia: Mihály comes szolgabírák (iudices provincie), továbbá Ambrus fia: Tamás Fenes-i várnagy bizonyítják, hogy András fia: Miklós comes, az ő döntésük értelmében választott fogott bírák útján megbékélt Dénes fia: Tamás magisterrel az általa okozott vérontások és elkövetett jogtalan cselekedetek miatt régi idők óta folyó perben. E megegyezés biztosítékául Tamás magister átengedte Miklós comesnek Myketeleke nevű földjét a hozzá tartozó erdőkkel együtt, Miklós comes és Yohanka fia: Gergely magister viszont Kamaras és Palatka között egy nagy, régi határjelet jelölt meg Tamás magister számára, és kívánta, hogy négy helyen, ahol korábban nem voltak határjelek, járják meg újra és jelöljék ki a határt a következőképpen: Primo in medio terre Chopus vocate, indeque procedendo super unum monticulum, qui iacet inter Kamaras et terram Palatka, ubi duas metas partes struere tenebuntur. Item prope silvam Polotka est monticulus adiacens, ibi similiter duas metas assignabunt. Postmodum descendit una via a Polotka et tendit versus silvam Kezw a parte vie, que procedit a Polotka ad partes silve Kezw, in qua a parte sinistra comes Nicolaus, a parte vero dextra magister Thomas metas comparabunt. Item in via, que veniet a parte silve Kezw et descendit ad villam Kamaras, ubi via duplicatur ad modum

crucis, ibi in ultimo facient duas metas et sic determinatur. Tamás magister végül arra is kötelezte magát, hogy erről az egyezségről oklevelet állíttat ki az erdélyi káptalanban. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro comite Nicolao filio Andree contra magistrum Thomam filium Dyonisii compositionalis.

Eredeti, hártyán, egy nagyobb méretű és két befüggesztett gyűrűspecsét nyomával, DL 30598. ☐ Regeszta: AOkl III. 307. sz.

198/2. [1312.] június 26. (VI. Kal. Iulii) I. Károly király a hűtlen Miklós fia: Demeter magisternek Sarus várából való kiostromlásakor és az előbbi Demeterrel, valamint a néhai Omode nádor János, Miklós, Dávid, László nevű fiával, továbbá Tyrinchyn-i Máté magisterrel való harcokban szeme láttára való vitézkedése és sebesülése jutalmaként Baan-i Iwanka fia: István magisternek és utódainak adományozza örökjogon Endreg-i Phyle fia: István hűtlenné lett fiainak: Tamásnak és Istvánnak Maryn nevű birtokát. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Hátlapján egykorú kézzel:* Super possessione Maryn.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje, az évszámmal együtt, kiszakadt. Keltezését a 12. uralmi év említése teszi lehetővé, DL 30599.

? **199.** 1312. július 25. (in Iacobi ap.) Az erdélyi káptalan előtt Zyl nemzetségbeli Goothard fia: Péter, Nemes/Neemes (dictus) János és fia: Péter, a fogott bírák döntésének megfelelően, összes birtokuk háromnegyed része fejében a Zenpetur, Zyly, Kouachkuth, Myko, Zenthmartun, Kalucha, Bandkuthtelke, Ambrus és Poptelke (Dobuka vm) jószágokbeli teljes részüket, két Kalach-i kúria kivételével, végérvényesen átengedik nemzetségükből való unokatestvéreiknek (fr. p): Kalacha-i Olyuer magisternek és fiának: Kalach-nak, valamint néhai testvére: István fiainak: Jánosnak és Leukus-nek eme István és unokatestvérei (consubrinorum): Vylak-i Miklós fiai: Bako, Tamás és Mátyás véletlen megölésének jóvátételeként. E megállapodás megszegője 40 márka ezüstöt fizessen a másik félnek.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 27425. Hitelessége kétes, mert írása inkább a század második felére vall, kiállítása nem privilegiális formában történt.

200. 1312. július 29. (IV. Kal. Augusti) I. Károly király Chanad nembeli Tamás fia: Miklós magisternek, aki a hűtlen Trinchin-i Mátéval a Tarcha folyó mellett, Cassa közelében vívott ütközetben életveszélyesen megsebesült, saját kérésére, eddigi hűséges szolgálatai jutalmaként, Thelegd nevű Bihar megyei birtokán örök időkre szóló vámszedést engedélyez. E vámhelyen az erdélyi részekbe sóért menő üres szekerektől két báni dénárt, az onnan megrakodva visszatérőktől viszont ugyanekkora összeget és négy kősót szedhetnek. A közönségesen Masa-szekérnek nevezett rakott szekerek vámja egy ferto. Az Ippri-i posztó végjének vámja két pondus, a Dorni-i posztóé egy pondus, a Hay-i posztóé pedig fél pondus. Egy hordó borért egy pondust, egy eladó lóért ugyanennyit, egy ökör után egy báni dénárt, két aprómarha után pedig egy dénárt követelhetnek vám címén. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkencellár és Kykewlew-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Lajos király 1357. március 16-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253787). □ Közlés: AOkm I. 260—261. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 202—203, 397—398 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkl 26. sz. — Györffy: TörtFöldr I. 675—676. — RegSlov I. 1026. sz. — AOkl III. 346. sz.

201. 1312. augusztus 28. (II. f. p. Assumpt. Marie) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Kukenesrodnold nemzetségbeli János fia: Renoldus comes Vrman és Kepestelek/Kepesteluk nevű, Zonuk vármegyei birtokát, melyeket a királyoktól érdemes szolgálataival szerzett, rokonság címén, szeretetből felesége testvérének: Kathyz-i Mihály fia: Péter magisternek ajándékozta, szavatosság vállalása mellett. — *Méltóságsor:* Gergely prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Székely (Syculus) János dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi írással:* Dir Brif gehoert czv Ormand und Kwkenes.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 1810. □ Közlés: AOkm I. 270. — Ub I. 304—305. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 203—204 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 464. — AOkl III. 363. sz.

202. 1312. november 11. (in Martini conf.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Mykud bán fia: Miklós magister, fiai: János, Miklós, László és Mihály nevében is, Chobolou nevű, Doboka vármegyei örökjogú birtokát, mely a testvérével: Péter magisterrel való osztályukkor az ő kizárólagos tulajdonába jutott és többi jószágaitól, határjelekkel elkülönítve, nyugatra esik, hű szolgálataik jutalmaként Mihály nevű serviensének és György nevű testvérének adja örökre, kötelezvén magát és utódait, hogy rokonaik esetleges keresetével szemben saját költségükön megvédik őket e jószág békés birtoklásában. — *Méltóságsor:* Gergely prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, János dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253638). □ Regeszta: AOkl III. 392. sz.

203. [1312.] december 23. (Sar, III. d. Thome ap.) Miklós királyi tárnokmester levele rokonához: Byter fia: Miklós magisterhez. Követségéről írásban és élőszóban tett beszámolójára válaszolva közli, hogy a király január 8-án (oct. Strenarum) László vajdához és Kopoz nádorhoz készül tárgyalás végett. Ha személyesen nem mehetne oda, legalább testvérét vagy szolgáját küldje el (a találkozó színhelyére), amint ő is ünnepélyesen képviseltetni fogja ott magát. Ügyéről a királyt és a bárókat tájékoztatni fogja, és ha szükségesnek látja, érdekében közbelép a királynál. — *Hátlapján azonos kézzel:* Magistro Nicolao filio Byter cognato suo.

Eredeti, nedvességtől rongált hártyán, hátlapján hegyes talpú pajzs alakú, befüggesztett zárópecsét nyomával, DL 25165. Az évi keltezés azon alapszik, hogy Kőszegi Miklós másodízben 1311-től 1313 végéig viselte a tárnokmesterséget (Engel: Archontológia I. 36), a király és László vajda találkozására pedig 1313. június 20—22-én Gyulán került sor (AOkm I. 314. — Engel: i. m., Sz 122/1988. 103, 133). □ Közlés: RegSlov I. 830. sz. (1310. december — 1314-re keltezve).

204. 1313. január 4. (f. V. p. Circumcis. dom.) Theodorus frater, a domonkosok Szűz Máriáról elnevezet [gyula]fehérvári (de Alba) házának perjelje, Benedek frater erdélyi püspök részére konventjének pecsétje alatt átírja IV. László király 1275. évi privilégiumát

(CDTrans I. 339. sz.) Clusuar faluról, melyet a püspök specialis nótáriusa: Péter magister mutatott be előtte, hogy azt biztonságosabban vihessék magukkal oda, ahol éppen szükség lesz reá.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagon függő pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277239). □ Közlés: Ub I. 305. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 208 (román fordításban). □ Regeszta: Szeredai: Series 20. — KvOkl I. 23 (jegyzetben). — ErdKLt 66. sz. (január 5-re keltezve). — AOkl III. 438. sz.

205. 1313. március 8. (V. f. p. Invocavit) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt Mykud bán fiai: Miklós magister és Péter tiltakoznak amiatt, hogy Myke fia: Gergely és Szentiványi (de Sancto Iohanne) Márton fia: Péter, jóllehet március 7-én (in oct. Cinerum) Gyulafehérváron (Albe) Moys magister fogott bírósága útján fontos ügyeikben a káptalan előtt megegyeztek egymással, Hushorou nevű Torda vármegyei földjüket vagy birtokukat az ő tudtuk nélkül körülhatárolták, határjeleit megújították. Egyidejűleg eltiltják őket ettől, valamint attól, hogy e határjárásról oklevelet állíttassanak ki maguknak. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memorialis pro magistro Nicolao et Petro filiis Mykud bani contra Gregorium filium Myke et Petrum filium Martini de Sancto Iohanne super facto reambulationis terre Hushoruo prohibitio.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 31064. □ Regeszta: AOkl III. 461. sz.

206. 1313. [március 11. előtt] [Monoslo-i] Gergely magister fia: Egyed magister (m) a nagyszombati (de Tyrna) minoriták rendházában, a konvent több szerzetesének és a város plébánosának: Györgynek a jelenlétében tett végrendeletében a Moros melléki Noglok nevű örökjogú birtokát az esztergomi (in monte Strigoniensi) Szt. Adalbert-egyháznak, szintén örökjogú jószágait: Zond-ot vejének: Lőrinc magister fia: Fülöpnek és azonos nevű fiának, Ochyna-t feleségének és leányainak, Rupol-t pedig megosztva részben Nyeek-i Lőrinc magister fia: Miklós magisternek, részben pedig rokonának: Omode fia: Miklós magisternek hagyományozza. Phylek-ről később kíván intézkedni. Végrendeletét saját és György plébános pecsétjével erősíti meg.

Ái György nagyszombati plébános, valamint társai 1313. március 11-i oklevelében, Primási lt, Archivum saeculare, Acta Radicalia, U. 187 (DF 248767). □ Közlés: CDHung VIII/1. 524–525. — MonEcclStrig II. 677. □ Regeszta: CDHung VIII/7. 105 (1313-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 209. — RegSlov I. 1082. sz. — AOkl III. 466. sz.

207. 1313. április 27. (VI. f. p. Georgii mart.) Az erdélyi káptalan előtt Felsőmacskási (de Machkas superiori) Gergely fia: Miklós — rokona: Machkas-i József beleegyezésével — Felsőmacskás (Clus vm) földben lévő részének felét, szavatosság vállalásával, atyafiának: Bese fia: Machkas-i (d) Miklósnak ajándékozza. — *Méltóságsor:* Gergely prépost, Tamás éneklő-, Vince őr-, Benedek plébános dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1356. július 15-i oklevelében, DL 26752. — Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1381. május 8-i és Szobi Bertalan erdélyi alvajda 1392. május 12-i oklevelében, DL 27137. □ Közlés: AOkm VII. 145. □ Regeszta: AOkl III. 492. sz.

208. 1313. május 29. (III. f. p. Ascens. dom.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy László erdélyi vajda és Zounok-i ispán — mindkét László nevű fia képviseletében is — Gregorfaya és a Zekes-en lévő Vereseghaz nevű birtokát elcserélte Kelnuk-i Chel fia: Daniel comes, valamint fiai: Nikolaus és Michael, továbbá Chel fia: Salamon comes és fiai: Nikolaus és Michael Scepmezeu nevű (Kukullu vm) vásárolt birtokával és tanúbizonyságának: Illés magister Hunad-i főesperesnek a jelenlétében Gregorfayaba István magister Kechkes-i várnagy, Veresyghaz-ba pedig Nakas (d) János Egurwar-i várnagy be is vezette Daniel comest és testvérét: Salamont, valamint említett gyermekeiket. Gregorfaya egyik fele Tyuan nevű birtokosának fiági magvaszakadásával, a másik fele pedig bírói ítélettel került László vajda kezére, aki Tyuan leányaitól: Margittól és Skolasztikától 12 márka finom ezüstért megvásárolta a nekik járó leánynegyedet is. Ezt az összeget a Kelnuk-i nemesek a káptalan színe előtt kifizették a leányoknak. A felek kölcsönösen szavatosságot vállaltak egymás iránt, és abban is megállapodtak, hogy az elcserélt jószágokra vonatkozó okleveleiket szintén átadják egymásnak; az át nem adottakat pedig eleve érvényteleneknek nyilvánították az egymás elleni esetleges keresetekben. A László vajda által átadott két birtok határai az említett várnagyok szerint a következők: Prima videlicet meta dicte terre Gregorfaya incipit circa Spreng in monte, ubi sunt tres mete terree, quarum una dividit ad [!] terram Gregorfaya, alia a parte terre Spreng et tertia a terra Ryngerkerh, que nunc est Alardi dicti Jung. Deinde vadit in Berch et perveniet ad duas metas terreas, quarum una dividit a parte ipsius terre Gregorfaya et alia a terra Ryngerkerh. Abhinc tendit in eodem Berch ad duas metas terreas, quarum similiter una dividit a terra Gregorfaya et alia a terra Ryngerkerh. Post hec vadit in eodem Berch, perveniet ad tres metas antiquas, quarum una distinguit a terra Gregorfaya, alia a terra Ryngerkerh, et tertia a terra capituli ecclesie scilicet beati Michaelis Kohna vocata. Inde tendit in eodem Berch per binas et binas [!] metas in tribus locis existentes, quarum una dividit semper a terra Gregorfaya et alia a terra Kohna. Post hec vadit et perveniet ad tres metas terreas, quarum una dividit ad [!] terram Gregorfaya, alia a terra Kohna et tertia a terra filiorum Pouka Cheuturn vocata. Abhinc currit in eodem Berch versus orientem per crebras binas et binas metas terreas in viginti duobus locis existentes, quarum una semper dividit ad terram Veresyghaz et alia ad terram filiorum Pouka. Deinde vadit et transit per unum pratum, perveniet ad tres metas terreas in fine unius montis Pouka et tertia a terra nobilium de Gald. Abhinc tendit et veniet ad unam metam in colle existentem, que dividit inter terram Veresyghaz et terram nobilium de Gald. Deinde tendit et transit per fluvium Zekes, perveniet ad duas metas terreas, que sunt circa magnam viam, inde currit in latere unius Berch sive montis, perveniet a parte occidentis ad finem unius silve ad duas metas terreas in cacumine montis positas, quarum una dividit a terra Veresyghaz et alia a terra Chergoud nobilium de Gyog. Inde tendit in Berch versus occidentem, veniet ad duas metas, quarum una dividit a terra Veresyghaz et alia a terra Chergoud. Abhinc currit in eodem Berch, perveniet ad tres metas, quarum una distinguit a terra Veresyghaz, alia ab ipsa terra Chergoud nobilium de Gyog et tertia a terra Chergoud capituli scilicet ecclesie beati Michaelis. Inde egreditur et vadit ad unam metam in cacumine montis, deinde currit iterato ad unam metam similiter in cacumine montis existentem et post hec eundo versus occidentem in eodem Berch perveniet ad tres metas, quarum una dividit ad terram Vereseghaz, alia ab ipsa terra Chergoud capituli et tertia a terra Blasii filii Herbordi. Deinde tendit infra de eodem Berch versus occidentem per crebras binas metas

versus locum Bozkosar vocatum. Abhinc reflectitur versus septentrionem per crebras binas metas, vadit usque ad unum montem Hygysholm vocatum, in quo sunt tres mete, quarum una est meta Zekes ad terram Veresyghaz dividens, aliam comes Blasius dixit esse suam et tertiam filii Andree de Gyog dixerunt esse metam eorum, sicut homo noster magister Elyas nobis retulit. Deinde veniet infra de dicto Berch versus occidentem ad fluvium Soustou vocatum et inde per eundem Soustou in meatu eiusdem vadit usque ad fluvium Kukullu, ubi terminatur, et ex alia parte dividit fluvius Zekes inter terram Veresyghaz et terram episcopalem Lotryd vocatam et terras aliorum. Inde a fluvio Zekes egreditur supra versus partem meridionalem, vadit in eodem fluvio Zekes usque ad Zynpotoka et in dicto fluvio Zynpotoka vadit supra usque ad tres metas prius nominatas ibique terminatur. — *Méltóságsor:* Gergely prépost, Tamás éneklő-, Vince őrkanonok, Benedek Cluswar-i plébános dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi írással:* Dyr Bryf gehoert of den Hatert Rodkirg.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 1827. □ Közlés: NemzTárs 1/1830. 370–372. — AOkm I. 300—304. — Ub I. 305—308. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 211—214, 399—402 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 465. — AOkl III. 522. sz.

209. 1313. június 14. (in Corp. Chr.) A Warad-i káptalan B[enedek] erdélyi püspök részére átírja IV. László király 1278. május 8. előtt kelt privilégiumát (CDTrans I. 356. sz.), melyet a püspök helynöke: Benedek magister Ozd-i főesperes mutatott be előtte.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagon függő pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277240). □ Közlés: Ub I. 309. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 214—215 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 68. sz. — AOkl III. 540. sz.

210. 1313. június 22. (X. Kal. Iulii) I. Károly király László erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, valamint fiai: idősebb és fiatalabb László, továbbá Kelnuk-i Daniel comes és fiai, valamint (testvérének) Salamonnak a fia: Nikolaus apja és Michael nevű testvére nevében is előterjesztett kérésére jóváhagyását adja ahhoz a megállapodásukhoz, melynek értelmében László vajda az előző királyoktól szerzett Werusighaz/Werusyghaz nevű birtokát és a vajdasága idején bírói ítélettel kezére került, Scekus területén lévő Gregorfaya-t, miután az onnan Tyan leányainak járó negyedet Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt kifizették, elcserélte említett Daniel és Nikolaus Scepmezeu/Sepmezeu nevű, Kukullew melléki vásárolt jószágával, mely tőszomszédos László vajda birtokaival. A felek kölcsönösen szavatosságot vállaltak egymással szemben. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukullew-i főesperes keze által kelt. — *A hátlapokon Huszti András rájegyzése.*

Eredeti, hártyán, azonos kézzel írt két példányban, függőpecsét töredékével, DL 1831. — Ái az erdélyi káptalan 1320. július 15-i (DL 1832) és 1379. május 1-ji oklevelében (DL 73634). □ Közlés: Katona VIII. 284—285 (töredékesen). — CDHung VIII/1. 497—499. — Ub I. 309—311. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 215—216 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 465. — AOkl III. 548. sz.

211. 1313. július 4. (IV. Non. Iulii) I. Károly király Kolondus fia: Egyed és Tolon fia: Dénes Oronos-i székelyek kérésére megerősítve átírja III. András király 1291. március 12-én kelt oklevelét (CDTrans I. 478. sz.), mely Torda várának a Morus és az Aranas folyó közt

fekvő Aranas nevű földjét illetően az Oronos-i székelyek javára tett adományáról szól. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukullw-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 28502. □ Közlés: CDHung VIII/1. 501–502. — A nemes székely nemzetnek constitutiói. Pest 1818. 9—13. — SzOkl I. 35–36. — Hurmuzaki I/1. 573—574. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 217, 402—403 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 22—23. — AOkl III. 567. sz.

212. 1313. július 20. (XIII. Kal. Augusti) I. Károly király megerősítve átírja IV. László király 1275. december 10. után kelt privilégiumát Kuluswar falunak már V. István király által az erdélyi egyház javára történt adományozásáról (CDTrans I. 339. sz.), melyet Benedek erdélyi püspök mutatott be előtte. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, Kukullu-i főesperes, alkancellár keze által kelt.

Ái a váradi káptalan 1429. április 20-i oklevelében, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277269). □ Közlés: CDHung VIII/6. 24—25 (augusztus 1-re keltezve). — Ub I. 311—312. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 218 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 619. sz. (augusztus 20-ra keltezve). — AOkl III. 573. sz.

[!] **213.** 1313. október 16. (in Galli abb.) A Warad-i káptalan Lázár frater Clusmonustra/Clusemonustra-i apát kérésére privilegiális alakban átírja 1297. június 12-én kelt saját jelentését László erdélyi vajdához és Zolnuk/Zonuc-i ispánhoz Monstur és Zenthbeneduk/Zenthbenedek birtok határának megjárásáról (CDTrans I. 562. sz.) — *Méltóságsor:* János prépost, László éneklő-, Imre olvasó-, Péter őr-, Balázs dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, némileg eltérő írású két példányban, egyik függőpecsét zsinórjával, DL 28708. — Ái I. Lajos király 1361. augusztus 10-i (szintén hamisított) oklevelében, DL 28709, 37207. A XIV. század hatvanas-hetvenes éveiben készült, kétségtelen hamisítvány, paleográfiai sajátságain és archontológiai tévedésein kívül azért is, mert hibásan adja meg a méltóságsort és nem a váradi, hanem a gyulafehérvári hiteleshely keltezési gyakorlatát követi. Bővebb indoklást l. Jakó: Kolozsmonostor 129, 133—136. □ Közlés: CDHung VIII/1. 518—519. □ Regeszta: KmJkv I. 184. — AOkl III. 614. sz.

214. 1313. október 22. (II. f. p. Luce ev.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Mykud bán fia: Péter magister, testvére: Miklós magister nevében is, azt a két rabszolgát (mancipia), akiket serviensük: Péter fia: Miklós apja özvegyétől, azaz mostohájától, a Zylag-i Szentkeresztről (de Sancta Cruce de Zylag) az erdélyi részekbe akart magával vinni, Tamás magister erdélyi éneklőkanonok káptalani tanúbizonyság és mások jelenlétében visszaadta az említett özvegy testvérének: Pangrach fia: Demeternek. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationales pro Nicolao et Petro magistris filiis Mykud bani super redditione et restitutione duorum mancipiorum Nicolai filii Petri servientis sui ad manus Demetrii filii Pangrach fratri noverce predicti Nicolai facta.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73635. □ Regeszta: AOkl III. 618. sz.

215. [1314. január 1. előtt] Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana memoriális oklevele szerint Gergely fia: Pouch Wyfalu nevű föld két részének visszaváltá-

saként Gyulafehérváron (Albe) 1314. január 1-jén (oct. Nat. dom.) Ehelleus erdélyi alvajdának 22 márkát köteles fizetni a káptalan színe előtt.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1314. január 4-i oklevelében (216. sz.), Wass cs lt (DF 252730). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 220—221, 403 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl III. 668. sz.

216. 1314. január 4. (IV. d. oct. Nat. domini) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy korábbi memoriális oklevele (215. sz.) értelmében Gergely fia: Pouch január 1-jén (in oct. Nat. dom.) Gyulafehérváron (Albe) a káptalan színe előtt 22 márkát tartozott volna fizetni Ehelleus erdélyi alvajdának Wyfalu nevű föld két részének visszaváltásaként. E határnap elérkeztekor azonban Pouch megjelent ugyan vérrokona: Kugh (d) Miklós comes társaságában, de azt jelentette ki a pénz átvétele végett küldött alvajdai officiális: Dávid fia: István comes és nótárius: Pál magister előtt, hogy bár az összeg rendelkezésére áll, kötelezettségének csak a következő határnapon tesz eleget, mert a birtokba csupán a második részlet kifizetése után iktatják be. Akkor viszont nemcsak a két első részletet fizeti ki, hanem esetleg a harmadikat is, tehát a teljes összeget.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252730). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 220—221, 403, 437 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl III. 670. sz.

217. 1314. január 16. (f. IV. p. oct. Epiph. dom.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt Galfalua-i Lőrinc fiai: Simon és Jakab, testvérük: Illés nevében is, Galfalua-i birtokrészüknek István fia: Gál comes ottani birtoka felőli felét fertónként 50 báni dénárral számított 20 nagyobb márkában zálogként egy esztendőre lekötik nevezett Gál comesnek testvére: István vérdíjaként azzal a feltétellel, hogy ha május 1-jén (in oct. Georgii mart.) nem fizetnének neki részint finom ezüstben vagy dénárban, részint megfelelő becsüben tíz márkát, akkor az elzálogosított föld fele, azaz Lőrinc fiai teljes birtokrészének negyede másnap Gál comesre száll, ha pedig az (1315.) január 13-án (in oct. Epiph. dom.) esedékes második fizetési terminust sem tartanák be, egész birtokrészüket a fenti 20 márka fejében kötelesek a káptalan privilégiumával Gál comesnek elörökíteni. Gál comes népei a jövő január 13-ig Lőrinc fiainak Zeuke földje felőli erdejében, a Gergely malmához menő úttól Zeuke földjéig, szedhetnek maguknak ágat és száraz fát, de ez a joguk megszűnik, ha Lőrinc fiai május 1-jén lefizetik az esedékes tíz márkát. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memorialis pro comite Gal filio Stephani contra Symonem, Iacobum et Elyam filios Laurentii ad octavas beati Georgii super solutione decem marcarum et aliarum decem marcarum ad octavas Epyphanie domini.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Suky cs lt (DF 255288). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 221—222, 404–405, 438 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl III. 676. sz.

218. [1314?] március 13. (Bude, f. IV. p. Oculi) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Adjon tanúbizonyságot kiküldötte: Benedek fia: Egyed mellé, hogy az bevezethesse hűséges familiárisát: Moyus fia: Moyus magister királyi pohárnokmestert és Besterce-i ispánt a Kyrali districtusban fekvő Petresfolua falu birtoká-

ba, melyet szolgálataiért adományozott neki, de előbb a szomszédok jelenlétében állapítsák meg annak határait. Az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Transsilvane. — Homo regius Egidius filius Benedicti.

Eredeti, hártyaszeleten, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30365. Keltezése azon alapszik, hogy a megadományozott 1313—1314-ben viselte az említett tisztségeket (Engel: Archontológia I. 43, 111), a király itinerariuma viszont az 1314. évi keltezést teszi valószínűbbé, noha az 1313. március 21-i keltezés is elképzelhető (Engel: i. m., Sz 122/1988. 95. — 22. sz. jegyzet —, 137). □ Közlés: Ub I. 300. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 186—187 (román fordításban, mindkettő 1311—1313. március 17—21-re keltezi).

219. 1314. április 24. (in Veteribuda, in Georgii mart.) I. Károly király az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Baduk/Badwk-i Péter, Chamafaya-i Tharmach fia: Pál vagy Gyula/Gywla-i Gyla/Gwla királyi ember Lázár Clusmonusta/Clusmonosthra-i apát tényleges birtokában lévő Kayantou/Kayanthow-hoz tartozó Zylwastelek/Zyluasthelek nevű földjét határolja el Josephmachkasa és Genyemachkasa felől, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva a káptalan 1314. május 26-i jelentésébe (220. sz.), DL 28715. — Ái az erdélyi káptalan 1413. január 20-i oklevelében, DL 38708 és 28716. A XIV. század második felében készült hamisítvány. Vö. Jakó: Kolozsmonostor 130—131. □ Regeszta: AOkl III. 736. sz.

220. 1314. május 26. (in Penth.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királyhoz 1314. április 24-i parancsára (219. sz.) Baduk-i Péter királyi ember és János magister hiteleshelyi kiküldött május 17-én (II. d. Ascens. dom.) megjárta Zyluastelek/Zylwasthelek határát és ellentmondás nélkül beiktatta abba Lázár (kolozsmonostori) apátot. — *A határjárás szövege:* Primo in uno monte alto Warhegh/Waarhegh vocato unam metam terream erexissent. Deinde versus plagam orientalem progrediendo in descensu ipsius montis circa quandam viam duas arbores ilicis pro metis reliquissent. Deinde versus eandem plagam in medio quarumdam terrarum arabilium tendendo in descensu eiusdem montis unam metam cursualem antiquam reperissent. Inde procederetur per eandem plagam, saliendo unum rivulum efluentem de silva eiusdem abbatis, ascendendo alium montem in ascensu eiusdem sub Or unius parvi Berch/Beerch Zakaduth/Zakadwth vocati unam metam antiquam invenissent. Inde per eundem parvum Berch supra tendendo iungit unam viam, ubi convicinaretur cum predicta possessione Genemachkasa/Senymachkassa. Inde per eandem viam versus plagam meridionalem ascendendo usque summitatem eiusdem silve, deinde in ipso Berch nemoroso reflectitur versus predictam plagam orientalem ad magnum spatium tendendo iungit tres metas terreas antiquas, quarum una a plaga septentrionali predicte possessioni Genemachkasa/Senymachkassa, altera ex plaga orientis ville Ffeyerd et tertia predictis possessioni Kayantou/Kayanthow et terre Zyluastelek ex plaga meridiei separarent.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, DL 28715. — Ái az erdélyi káptalan 1413. január 20-i oklevelében, DL 28716 és 38708. A XIV. század második felében készült hamisítvány. Vö. Jakó: Kolozsmonostor 130—131. □ Regeszta: KmJkv I. 187—188. — AOkl III. 753. sz.

221. 1314. június 26. (III. d. Nat. Ioh. bapt.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt Ambrus fia: Tamás magister officiálisa: Péter magister, maga és Nadas-i Domokos fia: János kiskorú fiai: László, Domokos, Tamás és Gergely/György nevében tiltakozik az ellen, hogy Nadas-i Domokos fia: János a Clus vármegyei Nadas nevű birtokuk egy részét beleegyezésük nélkül elajándékozza vagy bármiként elidegenítse rokonuk: Loránt fiainak: Enardus-nak, Lucachiusnak, Egyednek és Gálnak. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationales pro filiis Iohannis filii Dominici de Nadas contra ipsum Iohannem patrem ipsorum super indebita alienatione particule terre filiis Lorandi propinquis suis facta prohibitio.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73636. □ Közlés: TelOkl I. 32—33. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 225—226 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl III. 773. sz.

222. 1314. június 27. (in reg. Ladislai) A Warad-i káptalan előtt Saudan-i Vrachka/Wrachka fia: Péter comes kijelenti, hogy Lilium nevű nővérének (s.u.), Bana fia: Ector feleségének hitbére és jegyajándéka fejében Od-i Iowachin fiai: Gergely pap, Felicián és Gwth nevezett Ector Od-i és Haraklian-i birtoka harmadának megváltásáért 14 márkát, Od-i Demeter fia: János szintén 14 márkát, Jakab fia: István pedig nővére fiának: Petherke fia: Imrének a részében ugyancsak Ector Od-i és Haraklian-i birtoka harmadának váltságaként szintén 14 márkát, összesen 42 márkát kifizetett neki. Bár ő az említett hitbér és jegyajándék miatt Ector rokonait, az összes Od-i nemest is megidézte, de közülök csak a fentiek jelentek meg.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1417. november 14-i oklevelében (ZsOkl VI. 1115. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105472. □ Regeszta: AOkl III. 774. sz. — ZsOkl VI. 1115. sz.

223. 1314. július 13. (Clusakna, in Margarete virg.) Jakab Clus-i ispán, valamint Suk-i István és Mihály magister e provincia szolgabírái (iudices nobilium eiusdem provincie), szükségtől szorongatva, azt a Nadas melletti malmot, telkével és gyümölcsösével együtt, mely a Mera-i János és Miklós két serviensével szemben pervesztes és ítéletük elől megszökött Nadas melléki (de iuxta Nadas) Luas (d) Andrástól Ehelleus alvajda előtt jogszerűen került kezükbe két személy megölésének bírságaként, a vidékbeli fogott bírák döntése alapján Felteu fia: Andrásnak és fiának: Lászlónak adják el örökre hat dénármárkáért és szavatosság vállalásával, mert a malom telkét és a gyümölcsöst egykor az ő birtokukból hasították ki, és ezért ők mindenki másnál illetékesebbek azok megvételére.

Eredeti, hártyán, hátlapján három befüggesztett pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73637. □ Közlés: TelOkl I. 33—34. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 226, 405 (román fordításban is). □ Regeszta: Petrichevich 1809. sz. — AOkl III. 792. sz.

224. 1314. október 7. (in Non. Octobris) I. Károly király Bezterce-i Geubul fia: Johann comes részére megerősítve átírja 1311. február 24-én kelt és kereszttel díszített pecsétjével (sigillo nostro crucito[!] consignatas) megerősített saját pátens oklevelét Pettendorf/Pettendorph adományozásáról (181. sz.). — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár és Kukullev/Kykullew-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Bethlen cs lt: DL 62676. — Ái az erdélyi káptalan 1365. augusztus 5-i oklevelében, uo.: DL 62719. □ Közlés: CDHung VIII/1. 539—540. — Ub I. 312—313. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 227—228 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl III. 837. sz.

225. 1314. Az erdélyi káptalan előtt az Aba nemzetségbeli Chenthe (d) János fia: János — apja és István nevű testvére hozzájárulásával — Cheh nevű birtokát, a Hunthtelek és Mykustelek nevű föld két részével együtt elörökíti Reche-i Lőrinc comesnek és fiának: Jánosnak Wzzyway/Wzzuue, Chubanka és Kysscemesny/Kysscemesnye nevű, Zonuk vármegyei földjei helyett, amelyeket korábban a Warad-i káptalan előtt 35 márkában úgy zálogosított el nekik, hogy ha a meghatározott időpontig nem váltja ki e jószágokat, a zálogösszeg kétszeresével tartozzék, és ő e határidőt elmulasztva 70 márkával lett adósuk.

Tartalmi ái Tolcsvai János fia: László erdélyi alvajda 1343. május 15-i oklevelében: DL 41263. □ Közlés: AOkm VI. 318. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 132 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl III. 869. sz.

226. [1314–1317 előtt] Hegun fia: László, Külső-Szolnok vármegye (de cottu Zoulnuk exteriori) ispánja és négy szolgabírája bizonyítják annak a két ekealjnyi földnek a határjárását, amelyet Pál fiai: László, Imre, Márton, András és János Kisszarvad (Zaruad minor) határában Mester fia: Péter fia: Tamásnak és Miklósnak ígértek. — *A határ leírása:* Cuius quidem particule terre cursus metarum sic incipit, quod primo principaliter in quodam monticulo in superiori parte fundi ipsius Petri filii Mester a plaga meridionali est una meta terrea, que distingit ipsam particulam terram iam pretactam a sessionibus eorundem filiorum Pauli. Deinde vadit ad fundum Martini versus partem septentrionalem. Abhinc autem tendit ad foveam lupi. Post hec enim vadit ad viam subtus silvam transeuntem. Abhinc pergit ad locum, ubi lapides seu lateres fecerunt ardere. Deinde itur ad lignum pomi a parte possessionis Keurus vocate. Post hec enim tendit ad orientem ad tres metas terreas capitales, que distingunt tres possessiones Pele, Keurus et Zoruad vocatas ab invicem, de quibus transit inter ipsam possessionem Pele et possessionem Zaruad antedictam ad unam metam terream. Deinde vadit eo modo ad nididum aquile dictum. Post hec adhuc eodem modo tendit in vallem Beseneuazawelg vocatam et etiam de Cherbeyrch dictum et pervenit ad quamdam magnam viam, que de ipsa villa Pele vadit in Waradinum et per eandem viam vadit versus occidentem usque ad quemdam puteum a parte dicte Pele adiacentem, de quo scilicet puteo seu fonte versus septentrionalem iterum redit ad priorem metam supradictam, ubi prius fuit incoatum et sic ipsa particula terre circumdatur metis supradictis.

Kivonatosan belefoglalva a váradhegyfoki Szt. István-konvent 1335. november 8-i oklevelébe (867. sz.), eredetije egykor Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteményében, jelenleg a sepsiszentgyörgyi Nemzeti Levéltárban, fényképe a MOL-ban (DF 278728) található. Fenti keltezése azon a meggondoláson alapszik, hogy Hegen fia: László Borsa Kopasz nádor familiárisa lévén, urának I. Károly király elleni lázadásai (1314—1317) után aligha maradhatott huzamosabban Külső-Szolnok vármegye ispánja. E szöveg keletkezése tehát Kopasz nádor első lázadása (1314) előttre vagy legkésőbb 1317 tavaszára, tehát Kopasz végleges bukása előttre teendő. (Vö. Engel: i. m., Sz 122/1988. 110.) Hegen fia: László ispánságáról és sólyomkői várnagyságáról 1309-ből ismeretes adat (AOkl II. 646. sz.) A polgárháborúk idején elkövetett tettei miatt a királytól csak 1322—1324 között nyert bocsánatot. (Vö. AOkl VI. 773. sz. — AO II. 165—166. — CDHung VIII/5. 153.)

227. 1315. április 18. (Zothmar, f. VI. a. Georgii mart.) Péter Zothmar-i plébános, B(enedek) erdélyi püspök Mezes-en túli helynöke bizonyítja, miszerint Colnorzan fia:

Colnorzan előtte kijelentette, hogy utódaival együtt, rokoni szeretetből, a jövőt illetően is elállt Illés özvegyének és fiának javai és szolgálóleányai (ancillis) miatt Abraam fia: János és Cosma ellen indított minden keresetétől.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Vay cs lt: DL 96061. □ Regeszta: AOkl IV. 55. sz.

228. [1315.] május 2. (Haznus, in crast. Ascens. dom.) I. Károly király a szebeni (de Scibinio) és a Szebenhez tartozó szászoknak. Minthogy Egyed apát kérésére Apátfalva (villa Abbatis), Salencen, Sorensten birtokot és Salchelk falu egy részét, amelyeket László vajda egykor elfoglalt, mint a magyar egyházak (omnium ecclesiarum Vngaricalium) patrónusa, visszaadta a Szűz Mária tiszteletére emelt Egrus-i egyháznak, az ottani lakosokat ne akadályozzák szolgálataik teljesítésében, sőt védjék meg őket mások háborgatásával szemben is.

Ái a csanádi káptalan 1402. április 5-i oklevelében, Szeben város lt, Urk. II/126 (DF 244769). Az évszámot a másoló az átíráskor kifelejtette vagy az az eredetiből is kimaradt. Keltezésének megindokolása: Engel: i. m., Sz 122/1988. 111 (105. jegyzetben). □ Közlés: CDHung VIII/4. 630—631 (é. n.). — Ub I. 301—302 (1311 és 1342 közöttre keltezve). — Juhász: Stifte 81 (1304. május 8-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 188 (román fordításban, 1311 és 1342 közöttre keltezve). □ Regeszta: Hervay: Repertorium 92 (1308—1316-ra keltezve). — AOkl IV. 63. sz.

229. 1315. május 4. (Albe, IV. d. oct. Georgii mart.) Benedek frater erdélyi püspök bizonyítja, hogy néhai Dees gyermektelen fia: Miklós comes a Nagyküküllő folyó melletti (iuxta fluvium Kukulleu maiorem) Bun nevű falujában, melyet örökjogú jószágai elcserélésével szerzett, az erdélyi káptalant tette meg örökösévé, de kikötötte magának azt a jogot, hogy a birtok hasznát még hat esztendőn át, a malom, a szőlő és a tized jövedelmét pedig, az egyház patronusa lévén, élete végéig ő vehesse, officiálist, bírót a faluban csak ő állíthasson. Az oklevelet azért állítja ki a püspök, mert Miklós comes jelenleg nem tud más hiteleshelyre menni, hogy az ország szokása szerinti oklevelet kérjen végakaratáról, de ígérte, hogy ezt a lehető legrövidebb időn belül megteszi. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Super possessione Bun vocata.

Eredeti, hártyán, művészien díszített kezdőbetűvel, függőpecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277242). Az eredeti másodpéldánya Szeben város lt-ban, Urk. Nova collectio posterior, Lad. 82, Nr. 1827 jelzet alatt (DF 292766). □ Közlés: Ub I. 313—314. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 230—231 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 48. és 620. sz. (április 27-re keltezve). — AOkl IV. 64. sz.

230. 1315. május 8. (in oct. Ascens. dom.) Az erdélyi káptalan András fia: András vajda és néhai Gyog-i Miklós comes fia: Miklós magister kérésére átírja IV. László király 1289. október 19-i oklevelét (CDTrans I. 453. sz.), mert az eredetinek a békétlen idők és az utak viszontagságai miatt baja eshetik, amikor be kell mutatniok.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 29098. □ Regeszta: Ub I. 314. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 231. — AOkl IV. 71. sz.

231. 1315. június 5. (in quind. Corp. Chr.) A Warad-i káptalan, Benedek frater erdélyi püspök kérésére, bizonyítja, hogy Kukenes Renold nemzetségbeli János fia: Renold comes

az erdélyi részekben, egyéb birtokai körzetében (in districtu possessionum suarum) fekvő Bany és Kvzmateluke nevű faluját, lelki üdvössége biztosítására, az erdélyi püspökségnek ajándékozta, de azok haszonvételi jogát élete végéig magának tartotta fenn. — *Méltóságsor:* Iwanka prépost, Chanad olvasó-, János éneklő-, Jakab őrkanonok magisterek.

Eredeti, hártyán, elveszett függőpecsét zsinórjával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277243). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 233—234, 405—406 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 621. sz. (június 15-re keltezve). — Ub I. 314. — AOkl IV. 96. sz.

232. 1315. június 5. (in quind. Corp. Chr.) A Warad-i káptalan, János magister fehérvári (Albensis) és Benedek magister Ozd-i főesperes kérésére, bizonyítja, hogy Kukenesrenld [!] nemzetségbeli János fia: Renold comes az erdélyi részekben, egyéb birtokai körzetében (in districtu possessionum suarum) fekvő Aknay, Kumloud/Komlod, Nulas/Nywlad nevű falvait, lelke üdvössége biztosítása érdekében, az erdélyi káptalanra hagyta, de azok haszonvételi jogát élete végéig magának tartotta fenn. — *Méltóságsor:* Iwanka prépost, Chanad olvasó-, János éneklő-, Jakab őrkanonok magisterek. — *Hátlapján XIV–XV. század fordulójára való írással:* Privilegium super donatione trium possessionum per comitem Renoldum facta. — *Más kézzel:* Super possessionibus Nywlad et Komlod, Aknay.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje a szöveg végével együtt leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277244). □ Közlés: Szeredai: Notitia 23—24. — CDHung VIII/1. 574—575. — Ub I. 317—318. □ Regeszta: ErdKLt 70. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 233. — AOkl IV. 97. sz.

233. [1315.] június 6. (Zeguendini, VI. f. p. Nycomedis) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Turmyz (d) Benedek királyi ember Chel fiait: Danyel comest és Salamont iktassa vissza Zanchal nevű Kukulleu vármegyei falujuk birtokába, melyet most Pál fia: János tart, másokkal együtt, jogtalanul a kezében. — *Hátlapján azonos kézzel:* Capitulo ecclesie beati Michaelis archangeli Transsilvane.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29663. Keltezése indoklását l. Engel: i. m., Sz 122/1988. 111 (105. sz. jegyzetben). □ Regeszta: AOkl IV. 98. sz.

234. 1315. június 7. (Themuswar, sab. a. Barnabe ap.) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal gyulafehérvári (de Alba Jule) egyháza káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Lelez-i György comes tartson a helyszínen vizsgálatot István fia: Miklós Hatzak-i villicus ama panaszára, hogy ezekben a békétlen időkben bizonyos románok a nagyapjától: Tamástól reá maradt Brethonia nevű földjére telepedtek erőszakosan és azt elfoglalták. Ha Brethonia a panaszos örökjogú birtokának bizonyul, a királyi megbízott adja azt vissza neki, az ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1315. június 29-i jelentésébe (236. sz.), Thorotzkay cs lt (DF 257866). □ Közlés: HunyadmÉvk 11/1900. 78—79. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 234, 406—407, 439 (román fordításban is, hasonmással, tévesen június 9-re keltezve). □ Regeszta: DocVal 50—53. — ThLt 5. sz. — AOkl IV. 100. sz.

235. 1315. június 27. (in Temeswar, in Ladislai reg.) I. Károly király a volt erdélyi vajda: László által hatalmasul elfoglalt Zonuk vármegyei Lapus földet, az ottani aranybányával, valamint a hozzátartozó Munusturzeg, Kozarwar, Vrbou, Bogath és Mana földdel együtt visszaadja Dénes fiainak: Tamás és István magistereknek, a székelyek ispánjainak.

Eredeti, hártyán, hártlapján a nagypecsét töredékeivel, DL 29995. □ Közlés: Szeredai: CDHung VIII/1. 556—557. — BánfOkl I. 42. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 234—235, 407 (román fordításban is). □ Regeszta: SzOkl I. 36. — AOkl IV. 109. sz.

236. 1315. június 29. (dom. infra oct. Nat. Ioh. bapt.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana I. Károly királynak. 1315. június 7-i parancsára (234. sz.) György comes királyi ember, János, az őraljaboldogfalvi (de villa Sancte Marie) pap, káptalani tanúbizonyság jelenlétében június 26-án (f. V. p. Nat. Ioh. bapt.) ellentmondás nélkül visszaadta István fia: Miklósnak a Brethonia nevű földet, miután a szomszédok vallomásaiból megállapította, hogy az valóban a nagyapjáról: Tamásról maradt reá.

Belefoglalva I. Károly király 1315. augusztus 11-i oklevelébe (245. sz.), Thorotzkay cs lt (DF 257866). □ Közlés: HunyadmÉvk 11/1900. 78—79. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 235, 407—408, 439 (román fordításban is, hasonmással, tévesen július 1-re keltezve). □ Regeszta: DocVal 50—53. — ThLt 6. sz. — AOkl IV. 111. sz.

237. 1315. július 12. (IV. Id. Iulii) I. Károly király Iwancha fia: András fia: Sumurakus magister kérésére, hűséges szolgálatai jutalmaként, a maga részéről is feleségének: Alard fia: Nikolaus comes leánya: Elisabetnek, valamint Alvinci (de Wynch inferiori) Reyner-rel kötött első házasságából született fiának, továbbá Sumurakus-tól születendő gyermekeinek adományozza Olaherkes birtokot, melyet apja: Nikolaus comes még életében átadott neki örökre. — Az oklevél János magister fehérvári prépost, alkancellár és Kukullw-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244521). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 236—237, 408—409, 440 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Turul 12/1894. 70. — Korrespondenzblatt 17/1894. 29. (Müller G. E.) — TTár 1907. 109–110. — DocVal 50. — AOkl IV. 120. sz.

238. 1315. július 13. (in villa Temeswar, in Margarete virg.) I. Károly király Arnold fia: Blauuz comest, saját kérésére, hűséges szolgálatai jutalmaként megerősíti Wolquinlaka nevű vásárolt birtokában, megparancsolva a királyi ispánoknak, bíráknak és officiálisoknak, de különösképpen Helwych fia: Michael Feyreghaz-i comesnek, hogy Blauuz comest ne háborgassák Wolquinlaka falu bíróságában (ratione iudicatus possesionis seu ville) és az ottani népeket ne kényszerítsék saját ítélőszékük elé.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62677. □ Közlés: Ub I. 315. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 237—238 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl IV. 122. sz.

239. 1315. július 15. (Temuswar, f. III. p. Margarete virg.) Tamás esztergomi (Strigoniensis) érsek és ottani örökös ispán, István Wesprim-i püspök, ottani örökös ispán

és királynéi kancellár, valamint Benedek Chanad-i püspök bizonyítja, hogy az ország közállapotának javításáról (super melioratione status regni) I. Károly királlyal Temuswar-on folytatott tárgyalásaik során Chaak nemzetségbeli Máté fia: Miklós magister hiteles királyi és káptalani oklevelekkel igazolta, hogy a Vyzzomus melletti Bonchyda régtől fogva jogos birtoka.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, Kisfaludy cs lt: DL 61167. □ Közlés: HOkm I. 110. □ Regeszta: MonEcclStrig II. 708—709. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 238. — RegSlov II. 47. sz. — AOkl IV. 123. sz.

240. [1315. augusztus 7. előtt] I. Károly király a Warad-i káptalanhoz. Vizsgálja meg, hogy Kyrysfev/Kyrysfeu birtok valóban Apa fiai: Gergely és Jakab, Miklós fia: Ghegus, valamint Lőrinc fia: Leel tulajdona-e.

Említés I. Károly király 1315. augusztus 7-i oklevelében (243. sz.), Bethlen cs lt: DL 62678. □ Regeszta: AOkl IV. 134. sz.

241. [1315. augusztus 7. előtt] I. Károly király kéri Imre Warad-i püspököt annak megvizsgáltatására, hogy Kyrysfev/Kyrysfeu birtok tényleg Apa fiai: Gergely és Jakab, Miklós fia: Ghegus, valamint Lőrinc fia: Leel tulajdonában van-e.

Említés I. Károly király 1315. augusztus 7-i oklevelében (243. sz.), Bethlen cs lt: DL 62678. □ Regeszta: AOkl IV. 135. sz.

242. [1315. augusztus 7. előtt] Imre Warad-i püspök és káptalana írásban jelenti I. Károly királynak, hogy kiküldöttük az általa elrendelt vizsgálatot lefolytatta és Kyrysfev/Kyrysfeu birtokot Apa fiai: Gergely és Jakab, Miklós fia: Ghegus, valamint Lőrinc fia: Leel tulajdonában találta.

Említés I. Károly király 1315. augusztus 7-i oklevelében (243. sz.), Bethlen cs lt: DL 62678. □ Regeszta: AOkl IV. 136. sz.

243. 1315. augusztus 7. (Lypua, f. V. a. Laurentii mart.) I. Károly király bizonyítja, hogy a Warad-i káptalanhoz és Imre ottani püspökhöz intézett kérésére (240. és 241. sz.) lefolytatott vizsgálat alapján azok írásban azt jelentették (242. sz.), hogy Kyrysfev/Kyrysfeu birtok Apa fiai: Gergely és Jakab, Miklós fia: Ghegus, valamint Lőrinc fia: Leel tulajdona. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memoriale pro Gregorio, Iacobo filiis Apa et aliorum super facto inquisitionis terre Kyrysfeu.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62678. □ Regeszta: AOkl IV. 137. sz.

244. [1315.] augusztus 9. (Lipua, sab. a. Laurentii mart.) Miklós erdélyi vajda és Zounuk-i ispán felszólítja rokonait: Boxa fia: László, Donch, Miklós és Ferenc magistereket, hogy atyafiságos indulataik bizonyságául maguk közül valakit és az ottani nemesek közül máso-

kat is, Jakow fiaival és Pál bán fiaival együtt, haladéktalanul küldjenek hozzá Medyes-re minél tisztességesebb öltözetben és készülettel (quanto honestius et decentius). — *Hátlapján azonos kézzel:* Proximis suis karissimis Ladizlao et Donch, Nicolao et Francisco magistris.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Vécsey cs sárközújlaki lt (DF 254217). Hiányzó évi keltezése 1315-re teendő, mert Medgyesi Miklós ennek az évnek a nyarán nyerte el a vajdai méltóságot, amit csak a következő esztendőben viselt (Engel: Archontológia I. 11) és a szövegben említett rokonai szintén a XIV. század elején éltek (Wertner: Megjegyzések EM 18/1901. 349. — Karácsonyi: Jegyzék 108—109). □ Közlés: ÁUO XII. 207 (1277 körülre keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 238—239 (1315—1318-ra keltezve, román fordításban). — Makkai—Mezey: Levelek 238 (1315—1339-re keltezve, magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl IV. 141. sz.

245. 1315. augusztus 11. (III. Yd. Augusti) I. Károly király a Hatzak vidéki (in cttu de Hatzak) Brythonia/Brethonia birtokot, melyet Dan és Ztonizlov kenézek hatalmasul elfoglaltak, visszaadja István fia: Miklós Hatzak-i villicus-nak, miután Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának 1315. június 29-i jelentéséből (236. sz.) Lelez-i György comes vizsgálata alapján meggyőződött, hogy az valóban a panaszos örökjogú birtoka. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukullu-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékével, Thorotzkay cs lt (DF 257866). □ Közlés: HunyadmÉvk 11/1900. 78—79. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 239—240, 409, 439 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: DocVal 50—53. — ThLt 7. sz. — AOkl IV. 142. sz.

246. 1315. augusztus 12. (II. Yd. Augusti) I. Károly király hűséges szász híveinek: Ecul-i Andreasnak, Mosna-i Konc fia: Peternek és Herbordus-nak a maguk és a Medyes-i, Selk-i és Berethalm-i szászok közösségének nevében előterjesztett kérésére — Domokos nádorral, Miklós erdélyi vajdával, Benedek Chanad-i püspökkel, Kompold fia: Péter magisterrel, valamint más hűséges báróival és nemeseivel való megtárgyalás után — visszaállítja azt a korábbi állapotot, miszerint Medyes, Selk, Berethalm és vidékük szász közösségeit katonáskodás és a királynak járó földbér és census fizetése tekintetében pontosan ugyanazon kiváltságok illetik meg, mint amilyenekkel a régi szent királyok egykor a szebeni (de Cybinio) szászok közösségeit felruházták. Ezeket a szabadságokat a kérelmezők régi időktől fogva mindaddig élvezték, míg a korábbi László vajda erőszakkal külön nem választotta őket a szebeniektől, majd pedig az ő ugyancsak László nevű fia szintén vajdaként mostanáig, kiváltságuk ellenére hatalma alatt elnyomva nem tartotta őket, és meg nem akadályozta jogaik érvényesítését. Sérelmes helyzetük orvoslásaként tehát a kérelmező szász közösségeket újra egyesíti a szebenvidékiekkel, és kinyilvánítja, hogy azok minden kiváltsága, szabadsága őket is teljes mértékben megilleti. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukullu-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje hiányzik, Medgyes város és szász ev. egyházközségének lt (DF 285581). □ Közlés: VerArch 12/1875. 262—263 (kihagyással). — Transilvania 4/1871. 118 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 575—576. — Ub I. 315–316. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 410—411 (román fordításban). □ Károly Róbert emlékezete 108—109 (magyar fordításban). □ Regeszta: Salzer 659. — AOkl IV. 143. sz.

[!] **247.** [1315. augusztus és 1316. december között] Móric fia: Miklós erdélyi vajda főbenjáró ítélettel sújtja Mikola fia: János fiait: Gerew magistert és Mihályt, továbbá három serviensüket, amiért kifosztották Demeter fia: Pál, Chol (d) Miklós fia: András, valamint Zumurduk-i Pál fia: János falvait, 200 ménesbeli és 50 betört lovat, 1000 szarvasmarhát, ökröt, tehenet, barmot hajtva el onnan, továbbá azért, mert Demeter fia: Pált és unokatestvérét: Illés fia: Jánost még be is börtönözték.

Említés az erdélyi káptalan 1329. június 27-i oklevelében (654. sz.), kéziratos szövege csak Kemény József másolatából (DiplApp I. 211 [*]) ismeretes. Hiteles oklevelek felhasználásával készült kétségtelen hamisítvány az 1832 körüli időkből. Ennek indoklását l. a 654. sz. alatt. — A keltezés Medgyesi Miklós vajda erdélyi tisztségviselésének idején alapszik. Vö. Engel: Archontológia I. 11. ☐ Regeszta: CDHung VIII/7. 318—319. — AOkl XXIII. 772 (mindkettő tévesen 1339-re keltezve).

248. 1315. szeptember 6. (Deeswar, sab. a. Nat. virg.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Apa fia: Jakab comes kérésére, kiküldötte: Machkas-i Miklós útján, László volt erdélyi vajda fiainak: mindkét László magisternek Wyche-i és Chaba-i népeit a fenti napon eltiltotta a panaszos Jakab comes Babus és Beud nevű jószága használatától. — *Hátlapján azonos kézzel:* Prohibitionales pro comite Iacobo filio Apa contra populos de Wyche et de Chaba.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecsét töredékével, Bethlen cs lt (DF 62679). ☐ Közlés: CDHung VIII/1. 564—565. — Ub I. 316—317. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 241—242, 411 (román fordításban is). ☐ Regeszta: AOkl IV. 150. sz.

249. [1315. szeptember 24. előtt] Miklós erdélyi vajda és szolnoki ispán a kolozsmonostori konventhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottai járják meg Mihály fia: Demeter és Kaza fia: János Keresztes nevű (Doboka vm-i) örökjogú birtokának határait, határjeleit újítsák fel és iktassák be a tulajdonosokat.

Belefoglalva Miklós kolozsmonostori apát és konventje 1315. szeptember 26-i jelentésébe (250. sz.). Egykor a kolozsmonostori konvent lt-ban. Vö. 251. sz. ☐ Regeszta: KmLt 6. sz. — AOkl IV. 160. sz.

250. 1315. szeptember 26. (f. VI. a. Mich. arch.) (Miklós frater) kolozsmonostori apát és konventje Miklós erdélyi vajdának (és szolnoki ispánnak). 1315. szeptember 24. előtt kelt kérésére (249. sz.) az iklódi szomszédok jelenlétében szeptember 24-én (VI. f. p. Mathei ap.) elvégezték Keresztes falu határjárását és határjeleinek felújítását. A határ leírása említi a Szárazért, Szt. Iván falut, a halastavakat és a Zomus folyót. A határjárást követően Mihály fia: Demetert és Kaza fia: Jánost (ellentmondás nélkül) bevezették Keresztes birtokába.

Ái Miklós erdélyi vajda 1315. szeptember 27-i oklevelében (251. sz.) Egykor a kolozsmonostori konvent lt-ban. Vö. 251. sz. ☐ Regeszta: KmLt 6. sz. — AOkl IV. 160. sz.

[?] **251.** [1315.] szeptember 27. (in Iklod, III. d. a. Mich arch.) Miklós erdélyi vajda [és szolnoki ispán] Mihály fia: Demeter és Kaza fia: János kérésére átírja [Miklós kolozsmo-

nostori apátnak] és konventjének 1315. szeptember 26-án kelt határjáró oklevelét (250. sz.) és megerősíti őket Keresztes nevű [Doboka vm-i] örökjogú birtokukban.

Hártyára írt eredetijét, hátlapján rányomott kerek pecsét helyével 1898-ban a kolozsmonostori konvent mlt-ban őrizték, de ott már 1940-ben sem volt fellelhető, és holléte azóta sem ismeretes. Tartalmát Beke Antal regesztája őrizte meg. Beke, bár külső ismertetőjeleit kifogástalanoknak ítélte, tartalma miatt gyanúsnak minősítette az oklevelet. Ezt a véleményét alátámasztani látszik, hogy az okiratban szereplő két birtokos nemes személyére vonatkozóan jóval későbbi időből, 1351 és 1354 közöttről maradtak fenn hiteles adatok, és a határjárást végző vajdai ember sincs megnevezve. Vö. Wass cs lt, 1351. szeptember 29. és 1354. január 7. □ Regeszta: KmLt 7. sz. — AOkl IV. 161. sz.

252. [1315. október 16. előtt] Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clusmunustra-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Deme testvére: Miklós és Artolph fia: Jula comes szolgabíró (iudex nobilium) Péter fia: János és testvérei: Fyntha, Mihály és Copplen Loona nevű (Doboka vm) birtokának határát járja meg és lerombolt határjeleit újítsa fel, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Tartalmi ái a kolozsmonostori konvent 1315. november 8-i jelentésében (253. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260924), valamint DL 28718, 31065. □ Közlés: TelOkl I. 36. — Ub II. 330–331. — BánfOkl I. 287. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 245 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IV. 175. sz.

253. 1315. november 8. (sab. a. Martini conf.) Miklós frater Clusmunustra-i apát és konventje Miklós erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. 1315. október 16. előtt kelt kérésére (252. sz.) Deme testvére: Miklós és Artolph fia: Jula comes szolgabíró (iudex nobilium) október 16-án (in Galli conf.) Péter fiai: János, Fyntha, Mihály és Copplen Loona nevű (Doboka vm) birtokát ellentmondás nélkül körülhatárolta és lerombolt határjeleit megújította a következőképpen: Quarum quidem antiquarum metarum et renovatarum... cursus talis est: Primo incipit a parte septentrionali prope domum Inok iobagionis castri iuxta fluvium Loona vocatum supra duas metas, quarum una est antiqua, alia nova, que site sunt in loco Zazholm nominato. Inde asscendit ad unam aciem, in qua longe eundo directe ad unum Or, ubi iungit duas metas, quarum una est antiqua, alia nova. Abhinde [!] descendit ad unum siccum Potok et pertranseundo ipsum asscendit iterato et eundo pervenit ad unum monticulum, in quo est una nova meta. Abhinc declinat versus meridiem et vadit circa quandam virgultam Harazth nuncupatam ad duas metas. Abhinc eundo in eodem colle in fine dicte virgulte pervenit ad unam metam antiquam. Inde reflectitur versus meridiem et descendendo iungit unam metam novam et pervenit ad unum Potok Pascaaya vocatum, secus quod est una nova meta, ubi salit ipsum Potok et ad eandem plagam asscendit ad unum Beerch, in cuius cacumine iungit duas metas novas, ubi reflectitur versus occidentem et eundo directe venit ad unum Holm, ubi sunt due mete antique. Inde in colle currit ad alium Holm, in quo est una meta. Inde in eodem colle currendo pervenit ad tres monticulos Harumholm vocatos, super quorum tertio finali est una meta nova, que est supra villam Borsaharaztha nuncupatam, que meta separat ab ipsa villa Borsaharaztha et a villa Doboka, et ibi terminatur, et nullus ex commetaneis vel vicinis tam in reambulatione, quam in novarum metarum erectione extitisset eisdem filiis Petri contradictor.

Ái Miklós erdélyi vajda 1315. november 14-i oklevelében (258. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260924). — Tartalmi ái, lényegtelen írásmódbeli eltérésekkel, Lackfi Imre erdélyi vajda 1369. november 11-i oklevelében, DL 28718, 31065. □ Közlés: TelOkl I. 36—37. — Ub II. 330—332. — BánfOkl I. 286—288. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 244—246 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IV. 176. sz.

254. [1315. november 9. előtt] Miklós erdélyi vajda [és szolnoki ispán] a Kolusmonostra-i konventhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Miklós Kolos vármegyei ispán és Desmer-i Mikola/Mykola fia: Miklós szolgabíró (iudex nobilium) járja meg Pál fia: János Zomordok nevű birtokának határát.

Belefoglalva Miklós frater kolozsmonostori apát és konventje 1315. november 9-én kelt oklevelébe (255. sz.), mely Zsigmond király 1418. március 13-i oklevelében maradt fenn, DL 28717. □ Közlés: TelOkl I. 34. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 242, 411 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl IV. 177. sz.

255. 1315. november 9. (in Clusmonostra, dom. a. Martini conf.) Miklós frater Kolusmonostra-i apát és konventje bizonyítja, hogy Miklós vajdai és Tamás sco[lasticus ?] konventi kiküldött, valamint Miklós Kolos-i ispán és Desmer-i Mikola/Mykola fia: Miklós szolgabíró (iudex nobilium) – Miklós erdélyi vajda parancsára (254. sz.) – Zomordok-i Pál fia: János kérésére következőképpen járta meg Zomordok birtok határát: Prima meta ex parte Nicolai filii Beden circa piscinam, alia retro secundam a sicco monte superius frutecto[so], una vero [meta sup]erius Zaldoberch vocata, ibi tres metas ostendissent, una meta Nicolai filii Beden, secunda Iohannis, tertia usque ad Mariamagdalena Theleke vocate pertinerent. Prima meta in vertice montis, in quo monte fovea vulpium iacet ex parte Mariamagdalena Theleke vocate..., inde venientes ad puteum regis, ibi ostendissent duas metas, unam ipsius [et secundam] ecclesie possessionis predicte, qui videlicet Mariatheleke vocate videlicet Bede, Bene et Paulus magnus et alii similiter fassi fuissent; inde recedentes unam metam sub monte Bedehalma [vocato] ostendissent, et ibidem astantes nobiles de Gyos, Nicolaus et Iohannes filii Iohannis vayuode et nobiles [de Buda], Michael et Nicolaus filii ... metam a meta Bedehalma incipiendo in eodem monte ultra magnam viam ostendissent, qui nobiles predicti fassi sunt et eundem a predicta ...uissent, deinde venientes ad u[nam ?] metam per aratrum destruxissent, sed locus mete apparuisset, super quam metam literas ostendendo idem Iohannes ipsum aratrum ac homines proibuisset ...entes nobiles de Buda et [Iohannes] unam metam, que vocatur Herethhalm, ostendissent ... [nobiles] fassi fuissent, iterum ... sancti Michaelis Theleky vocata magnam viam us[que] transivissent et ibi astantes nobiles ... [fili]i Mykola, qui fassi essent, quod meta, que inter ipsos circa sancti Michaelis Theleky ... iaceret, que meta esset circa fluvium sub ... ad sancti Michaelis Theleky vocata, quam metam nullus proibuisset; deinde vadit [met]a per Bechenyt/Bechenyeth et in una silva ... metas ostendissent, deinde in eadem silva in uno vertice montis duas metas ostendissent, qui nobiles predicti Thomas et Nicolaus iustam metam esse dixissent et affirmassent; deinde in eadem silva venientes ad caput unius fluvii iaceret una meta et illa separat a Gyechthel/ Gyvmchthel ... vocate et a Zomordok et quod fluvium cadit in fluvium Zomordok et ibi novas metas ostendissent, quas magister Gywla erexerat, qui magister Gywla predictus fassus esset coram eis, quod meta predicta inter eos esset communis, quorum commetanei

circumquaque existentium in nulla meta proibuerunt. A határjeleket a téli idő miatt nem tudták megújítani.

Ái Zsigmond király 1418. március 13-i oklevelének (ZsOkl VI. 1631. sz.) kihúzásokkal és nyelvtani hibákkal teli, közel egykorú, nagyon hanyag, egyszerű másolatában, több helyen lyukas, szakadozott papíron, DL 28717. □ Közlés: TelOkl I. 34—36. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 242—243, 411—412 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl IV. 178. sz. — ZsOkl VI. 1631. sz.

256. 1315. november 13. (Clusuar, III. d. Martini conf.) Miklós erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán bizonyítja, hogy egyrészről Tormach fia: János, másrészről Emuch fia: János és Choma fia: Jakab, Wos [d] Miklós comes várnagy nevében is, Vasculteleke nevű birtokukat a Clusmonustra-i apát és konvent tanúbizonysága, továbbá Dabaka vármegye szolgabírái (iudicibus nobilium): Ortalph fiai: Lorand és Jula, valamint Márton fia: János vajdai kiküldöttek jelenlétében három egyenlő részre osztva, a keleti két részt Tormach fia: Jánosnak és örököseinek, a nyugat felé eső harmadik részt pedig Emuch fiainak és Jakabnak, valamint örököseinek adták örök tulajdonukként, e részeket egymástól az alábbi határjelekkel választva el: Primo incipit a parte occidentali supra tres metas magnas, antiquas et capitales, quarum una separat a villa Scekakna vocata, alia a Buzias et tertia est meta eorundem. Inde egreditur versus orientem directe et venit ad unam metam terream, in quodam Berch existentem. Abhinc directe descendit et iungit similiter unam metam in quodam monticulo situatam, unde descendendo ad eandem plagam venit ad unam metam in terris arabilibus existentem, et adhuc directe descendit et pervenit ad unum fontem, secus quem sunt due mete, una antiqua et alia nova, et in eodem Potak percurrendo iungit alias duas metas in fine ville existentes. Inde reflectitur versus meridiem et in medio ville iungit unam metam et de meta ad metam in medio ville percurrendo iungit tres metas et adhuc eundo ad eandem plagam venit ad unam metam, que est ante domum sacerdotis. Inde ascendit ad collem et venit ad unam metam iuxta viam existentem. Unde ascendit in eodem colle et venit ad unam metam circa arbores positam. Et adhuc ascendendo in cacumine ipsius collis pervenit ad tres metas capitales, quarum una Licashathar nominatur, que separat a terra Pulun et ibi terminatur. A felek kötelezték magukat a fenti osztály örökös fenntartására. János és Jakab arra is kötelezettséget vállaltak, hogy ha Wos Miklós az osztályt újra akarná tárgyaltatni, rászorítják őt annak betartására, és arra, hogy Lood fiainak: Andrásnak és Péternek ő se adjon tanácsot vagy pénzbeli támogatást Tormach fia: János elleni perükhöz. Mindezeket színe előtt Jula szolgabíró, vajdai ember is megerősítette.

Eredeti, hártyán, hátlapján rányomott pecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252753). □ Közlés: AOkm I. 387—389. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 243—244 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IV. 180. sz.

257. 1315. november 13. (Clusmonustra, III. d. Martini conf.) Miklós frater, a Clus-i monostor apátja és konventje bizonyítja, hogy egyrészről Tormach fia: János, másrészről Eymuch fia: János és Chama fia: (Jakab), Miklós comes Chicho-i várnagy nevében is, Vasculteleke nevű Dabaka vármegyei birtokukat a konvent tanúbizonysága, továbbá Miklós erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán emberei: Artolph fiai: Lorand és Jula, illetve Márton

fia: János Dabaka vármegyei szolgabírák (iudicibus nobilium) jelenlétében három egyenlő részre osztva, a keletre eső két részt Tormach fia: Jánosnak és örököseinek, a nyugat felé elterülő maradék részt pedig Eymuch fiainak és Jakabnak, valamint örököseiknek adták örök tulajdonába, az egyes részeket elválasztva egymástól az alábbi határjelekkel: Primo incipit a parte occidentali supra tres metas magnas antiquas et capitales, quarum una separat a villa Scekakna vocata, alia a Buzias et tertia est meta eorundem. Inde egreditur versus orientem directe et venit ad unam metam terream in quodam Berch existentem. Abhinc directe descendit et iungit similiter unam metam in quodam monticulo situatam, unde descendendo ad eandem plagam venit ad unam metam in terris arabilibus existentem, et adhuc directe descendit et pervenit ad unum fontem, secus quem sunt due mete, una antiqua et alia nova. In eodem Patak percurrendo iungit alias duas metas in fine ville existentes. Inde reflectitur versus meridiem et in medio ville iungit unam metam et de meta ad metam in medio ville percurrendo iungit tres metas, et adhuc eundo ad eandem [plagam] venit ad unam metam, que est ante domum sacerdotis. Inde ascendit ad collem et venit ad unam metam iuxta viam existentem. Inde ascendit in eodem colle et venit ad unam metam circa arbores positam. Unde adhuc ascendendo in cacumine ipsius collis pervenit ad tres metas capitales, quarum una Lucasar [!] nominatur, que separat a terra Pulun et ibi terminatur. A felek kötelezték magukat a fenti osztály örökös megtartására. János és Jakab arra is kötelezték magukat, hogyha Wos Miklós comes az osztályt újra akarná tárgyaltatni, rászorítják őt annak megtartására, és arra, hogy Lood fiait: András és Pétert ő se segítse tanáccsal, támogatással vagy pénzzel a Tormach fia: János elleni perükben. A hiteleshelyi tanúbizonyság azt is elmondta, hogy amikor e részeket a szomszédok és a többi vérrokon egyéb földjeitől elválasztó határvonalat a Zek-i, Cege-i és ScenIvan-i [!] népek jelenlétében bejárták, a határjeleket megújították, ennek senki sem mondott ellen. Végül a vajdai emberek tiltották a szomszédokat a felosztott részbirtokok használatától.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett ovális pecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252695). □ Regeszta: AOkl IV. 179. sz.

258. 1315. november 14. (Cluswar, IV. d. Martini conf.) Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Loona-i Péter fiai: János, Fyntha, Mihály és Copplen kérésére pátens alakban átírja és saját pecsétjével megerősíti Miklós frater Clusmunustra-i apát és konventje 1315. november 8-án pátens alakban kiállított jelentését (253. sz.) Loona [Doboka vm] birtok határjárásáról és határjeleinek felújításáról.

Eredeti, hártyán, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260924). Hátiratát nem közölhetjük, mert az eredetit évtizedekkel korábban a bukaresti Nemzeti Múzeumba vitték és azóta nem hozzáférhető. Tartalmi ái Lackfi Imre erdélyi vajda 1369. november 11-i oklevelében, DL 28718, 31065. □ Közlés: TelOkl I. 36—37. — Ub II. 330—332. — BánfOkl I. 286—288. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 244—246 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IV. 181. sz.

259. 1315. I. Károly király az Aranyas folyó melletti KwpesthBanya/KwpesBanya nevű birtokot, hű szolgálataik jutalmaként, Elleus/Elleu/Ellew volt erdélyi alvajdának, valamint fiainak: Istvánnak és Jánosnak, illetve többi fiának adományozza.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1385. május 8-i oklevelében. Eredetijén a király korábbi pecsétje függött, DL 32505, 32506, 37066 (p. 10). □ Közlés: Transilvania 5/1872. 114 (Moldovanu Şt.). — Hurmuzaki I/2. 288. — Cercetări Istorice 10—12/1934—6, p. 15 (Minea, I.). □ Regeszta: AOkl IV. 198. sz.

260. 1316. április 7. (Cybinii, IV. f. in septimana Parasceve) Goblinus comes fia: Nikolaus comes, Szeben-vidék bírája (in Cybinio iudex provincialis) és a Szebenhez tartozó vidékiek összessége (universitasque provincialium), tekintettel Kelnek-i Daniel comesnek a vidék ügyeiben tett szolgálataira, megújítva erről szóló korábbi kiváltságlevelüket, megerősítik őt Fehéregyházán (in Alba ecclesia) 24 esztendővel ezelőtt a falu alsó és felső végén készpénzzel vásárolt két malma, rétje és földje zavartalan birtokában, kizárólagos és örök tulajdonába visszaadva azt a részt is, amelyet a falusiak mostanában kikényszerítettek tőle ottani örökségeiből.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 1867. □ Közlés: Ub I. 318–319. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 248—249, 412—413 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 465—466. — AOkl IV. 258. sz.

261. [1316. április 18. előtt] Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Folth-i Beke comes királyi ember és János magister az erdélyi vajda kiküldöttje, Adorján magister Kyzdi-i főesperes hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében, Lapad/Lapaad birtoknak Buken fia: Péter magister kezében volt felébe, melyet ő visszaadott korábbi jogos tulajdonosának, a budai káptalannak, beiktatta e káptalant és prépostját: Chama magistert.

Említés az erdélyi káptalan 1316. április 18-i oklevelében (262. sz.), DL 29111, 29664. □ Regeszta: AOkl IV. 262. sz.

262. 1316. április 18. (in oct. Passce) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt Buken fia: Péter magister újólag kijelenti, hogy Lapad/Lapaad birtoknak vagy falunak általa bírt felét a budai (Budensis) káptalant képviselő Benedek csanádi (Chanadiensis) püspök kezébe szolgáltatta, és ugyancsak az erdélyi káptalan korábbi oklevelével (261. sz.) bizonyította, hogy a király embere: Folth-i Beke comes, Miklós erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kiküldötte: János magister, az erdélyi káptalan tanúbizonyságának: Adorján magister Kyzdi-i főesperesnek a jelenlétében, Lapad/Lapaad felét ténylegesen visszaadta korábbi jogos tulajdonosának, a budai káptalannak, illetve Chama magister [ottani] prépostnak, akit be is iktattak e birtokba. Ugyanekkor Benedek püspök beleegyezett abba, hogy Buken fia: Péter, a király, valamint Chama prépost ottani gondviselőinek: Bulchu magister [budai] kanonoknak és Pál comes officiálisnak hozzájárulása esetén, október 6-ig (ad oct. Mich. arch.) Lapad/Lapaad-on maradhasson és házát, illetve az általa emelt épületeket máshová szállíttathassa (domos suas et alia edificia eius posset alias deportare). Ha azonban Chama prépost ennél az időpontnál korábban kívánná távozását a birtokról, köteles legyen az épületeket fogott bírák által megállapítandó becsértékükön kifizetni Péter magisternek. Ottani szőlőjét viszont, ha nem akarná eladni a prépostnak, Péter magister, bárhol lakjon is, megtarthatja magának és zavartalanul birtokolhatja az ország szabadsága szerint (debeat possidere secundum libertatem regni approbatam).

Belefoglalva I. Károly király 1316. szeptember 10-i ítéletlevelébe (264. sz.) és ái ugyancsak e király 1317. január 6-i oklevelében (266. sz.), DL 29111, 29664. □ Regeszta: AOkl IV. 263. sz.

263. 1316. augusztus 19. (XIV. Kal. Septembris) I. Károly király, Benedek Kuluswar-i plébános és fehérvári (Albensis) kanonok, valamint Tark comes Kuluswar-i bíró kérésére, a város hospeseinek és szász lakóinak hűségéért, mind nekik, mind utódaiknak visszaadja ősétől: V. István királytól a város első alapításakor és egybegyűjtésekor nyert kiváltságaikat, és ekképpen szabja meg kötelességeiket és jogaikat: földbérként (terragium) minden ekével rendelkező lakos Szent Márton napján fizessen évenként egy királyi súlyú fertót, akinek csak háza van három nehezéket (pondus), a zsellér fél nehezéket; tartoznak minden 60 háznép (mansio) után egy jól felszerelt fegyverest állítani; válasszák maguk közül szabadon a villicus-t, aki ítélkezzék minden közöttük való és határaikon belüli ügyben, kivéve az emberölést, lopást, rablást, gyújtogatást és megsebesítést "quod vulgo dicitur boyseb"; ez utóbbiak felett a király bírójával együttesen kell ítélkeznie, a bírságból pedig kétharmad a királybírónak, egyharmad a villicus-nak jár; Erdély határain belül (inter terminos partium Transsiluanarum) mentesíti őket a vámfizetés alól; papjukat szabadon, közakarattal választhatják; a körös-körül fekvő földeket, amelyeket eddig jogosan birtokoltak, bírtak, ezután is háborítatlanul, békességgel bírják minden haszonvételeikkel egyetemben, mások jogainak sérelme nélkül. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Károly király 1331. július 11-i (711. sz.) és 1336. április 3-i (887. sz.) megerősítő levelében, valamint a kolozsmonostori konvent 1336. november 11-i oklevelében (915. sz.), Kolozsvár város lt (DF 281031). □ Közlés: VerArch 2/1846. 328—331. — ÁUO VIII. 266—268. — KvOkl I. 31—33. — Hurmuzaki I/1. 641—642. — Ub I. 319—320. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 251—253, 413—415 (román fordításban is). — Wagner: Quellen 34—36 (német fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/1. 596—597. — Györffy: TörtFöldr III. 359. — AOkl IV. 313. sz.

264. 1316. szeptember 10. (in Themuswar, III. d. Nat. virg.) I. Károly király, miután Buken fia: Péter magister előtte is megismételte azt a nyilatkozatát, amelyet a felperes Chama magister budai (Budensis) prépost által bemutatott oklevél bizonysága szerint 1316. április 18-án az erdélyi káptalan előtt tett (262. sz.), Lapad birtok felét visszaadja a budai káptalannak és Pétert ebben az ügyben örök hallgatásra ítéli.

Eredeti, megcsonkult hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 29111. □ Regeszta: AOkl IV. 319. sz.

265. 1317. január 5. (Lipua, f. IV. a. Epiph. dom.) I. Károly király az erdélyi káptalannak. Mykud bán fia: Miklós hűtlenségbe esett személyek jószágaiként adományul kérte tőle Kend-i Rophayn és Damján fia: Sándor Kend nevű, Zeuke [d] Domokos Izthien nevű, Deme és Miklós Thotheur nevű, István fiai: Agustin [!], János és Petheu Onuk nevű, valamint Purglen fia: Domokos Kecheth nevű birtokát. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Thormach fia: János, ha ez az állítás a helyszínen igaznak bizonyul, a kérelmezőt iktassa be e birtokokba.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1317. március 26-i jelentésébe (269. sz.), DL 30363. □ Regeszta: AOkl IV. 388. sz.

266. 1317. január 6. (in Lippa, in Epiph. dom.) I. Károly király Chama magister, a budai (Budensis) káptalan prépostja részére átírja Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának 1316. április 18-i pátens oklevelét (262. sz.).

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecséttel, DL 29664. □ Regeszta: AOkl IV. 389. sz.

267. 1317. február 20. (in Themeswar, in Invocavit) I. Károly király Megyes fia: Péter comesnek — fia: Mihály, Domokos fiai: Miklós és Vörös (rufus) István, valamint a székely Meggyes fia: Miklós fia: Mihály nevében is előterjesztett kérésére — átírja IV. László király 1285. május 27-én kelt pátensét (CDTrans I. 408. sz.), mely V. István királynak Teremy földdel kapcsolatos privilégiumát foglalja magában (CDTrans I. 251. sz.).

Ái a budai káptalan 1379. július 2-i oklevelében, DL 28572. □ Közlés: SzOkl IV. 5—6. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 271 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IV. 406. sz.

268. 1317. február 24. (Temeswar, V. f. a. Reminiscere) I. Károly király vásárokon és közhelyeken kihirdetteti, hogy azokat a szabad rendű embereket, akik nótáriusa: Gál magister és testvére: János fia: György Chykateluke, Cente, Hundurmark, Zenke és a Nadas folyó melletti Sukteluk nevű földjére települnek, különös védelmébe vette, öt évig mentesítette mindenféle collecta és exactio fizetése alól. Egyidejűleg megbízta Bezterce-i, Kulus-i és Kuluswar-i ispánját: János magistert, hogy oltalmazza őket. Végül meghagyja minden nemesnek, hogy jobbágyaik áttelepülését ne akadályozzák, ha azok erre engedélyt kaptak és földadójukat kifizették.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomaival, Forgách cs lt: DL 58447. Megjegyzendő, hogy a DIR C, veacul XIV, vol. I. 375. lapján az oklevelet azon az alapon minősítik Kemény József hamisítványának, hogy Ştefan Moldovanu a Transilvania-ban, majd utána Nicolae Densuşianu a Hurmuzaki-sorozatban Kemény gyűjteményéből tette közzé. E megállapítást nemcsak az cáfolja, hogy a Forgách lt-ban, a fenti jelzet alatt, ma is fellelhető oklevél Fejér György közléséből már 1832-ben ismertté vált, hanem az is, hogy annak a külső ismertetőjelei (anyaga, írása, kiállítása, pecsétje) kétségtelenné teszik az irat eredetiségét és hitelességét. □ Közlés: CDHung VIII/2. 72—73. — KvOkl I. 38–39 (február 23-ra keltezve). — Transilvania 4/1871. 119 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 576—577. □ Regeszta: Ub I. 321. — RegSlov II. 156. sz. — AOkl IV. 408. sz.

269. 1317. március 26. (sab. a. Ramispalmarum) Az erdélyi káptalan I. Károly királyhoz. 1317. január 5-i parancsára (265. sz.) Thormach fia: János királyi ember és István magister kántorhelyettes (succentor) káptalani kiküldött, március 20-án (in Iudica) Mykud bán fia: Miklós magistert ellentmondás nélkül beiktatta Jzthyen nevű földnek a király parancslevele óta elhalt Zeuke (d) Domokos tulajdonában volt északi felébe, melyet határjelekkel elkülönítettek a Lénárd kezében levő másik féltől.

Belefoglalva I. Károly király 1317. május 10-i oklevelébe (272. sz.), DL 30363. □ Regeszta: AOkl IV. 432. sz.

270. 1317. március 29. (Temuswar, III. f. p. Ramispalmarum) I. Károly király a hívei közé visszafogadott Simon bán birtokait és főként Almas, Darlaz, Sumugun nevű jószágait különös védelmébe veszi, meghagyva minden bírónak, ispánnak, officiálisnak, de mindenekelőtt a

Medyes-i szászoknak és hospeseknek, hogy Simon bán birtokait oltalmazzák, a szabad rendűek odaköltözését ne akadályozzák. Mindezt a piacokon és köztereken hirdessék ki.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253414). □ Közlés: Archiv f. Kunde österr. Gesch. V. 378—379. — Transilvania 4/1871. 119 (Moldovanu, Şt.). — AOkm I. 419—420. — Ub I. 321—322. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 272 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 27. sz. — AOkl IV. 435. sz.

[!] **271.** 1317. május 2. (Borgo, f. II. p. Philippi et Iacobi ap.) Iklódi Ferenc Doboka vármegye, Szentgyörgyi István Belső-Szolnok vármegye ispánja, Kereszturi Gáspár dobokai alispán, Balázsfalvi Cserényi Márton és Ferenc, valamint Galaczi György nagysajói comes bizonyítják, hogy idősb Bethlen János és Apanagyfalusi Apafi László és Miklós, név szerint felsorolt falusi tanúk vallomásai alapján, miként osztották fel egymás között a borgói havasokat. Az oklevél Devecseri Ferenc Doboka vármegyei jegyző keze által kelt.

Hamisítvány a XVII. századból, papíron, a szöveg alatt papírfelzetes hat gyűrűpecséttel, Bethlen cs lt: DL 107725. — Ái Apafi Mihály fejedelem 1676. február 15-i oklevelében, DL 1885. A hamisítványnak minősítés indokolására l. DocVal 53 és DIR C, veacul XIV, vol. I. 375. □ Közlés: VerArch 4/1860. 259—260. — Transilvania 4/1871. 129 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 577—578. □ Regeszta: DocVal 53. — Berger: Regesten 9. sz. — AOkl IV. 456. sz.

272. 1317. május 10. (VI. Id. Maii) I. Károly király, hűséges szolgálatai jutalmául, Mykud bán fia: Miklós magister Dubuka-i ispánnak adományozza a hűtlen Zeuke (d) Domokos Jzthyen nevű birtokát az erdélyi káptalan 1317. március 26-i jelentése (269. sz.) alapján, de a kért többi falut nem, mert a káptalan azoknak a határát nem járta meg és az iktatást nem végezte el (aliis villis suprascriptis pretermissis). — A kettős pecséttel megerősített oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukuleo-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 30363. □ Regeszta: AOkl IV. 463. sz.

273. 1317. május 25. (VIII. Kal. Iunii) I. Károly király, Blafuuz és Hennyng comesek kérésére, a szebeni (de Chybinio) és a Szeben-székhez tartozó szászok összessége részére megerősítve átírja II. András király 1224. évi kiváltságlevelét (CDTrans I. 132. sz.). — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, Kukulle-i főesperes, alkancellár keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, Szeben város lt, Urk. I/3 (DF 244568). — A későbbi átiratok és levéltári jelzeteik felsorolását l. AOkl IV. 473. sz. □ Közlés: Benkő: Transsilvania I. 551—552. — Seiverts Nachrichten 441—446. — Neues Ung. Magazin I/1791. 324—333. — Eder: De initiis 178—179. — Schlözer 530—532, 685—686. — CDHung VIII/2. 62—63. — Schuller: Umrisse I. Urkb. 20—25. — Teleki: Hunyadiak XII. 294—297. — Ub I. 322—323. — Újházy 6. sz. (magyar fordításban). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 274—275 (román fordításban). — Die siebenbürger Sachsen 149—156 (német fordításban). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 162. — Berger: Regesten I. 10. sz. — AOkl IV. 473. sz. □ Hasonmás: Újházy VI. sz. — Wagner: Quellen 17.

274. 1317. június 18. (Debrecen, sab. a. Ioh. bapt.) Dausa magister, a király bírói helyettese (vice regie maiestatis persone iudex) és Bihor, Zobolch, Zathmar, Zemplin, Zounuk

vármegyék ispánja, valamint a mellette ülnökösködő fogott bírák (alii sui probi socii erga se consedentes) bizonyítják, hogy egyrészről Komorzan fia: Komorzan, másrészről Chepan fia: Cosma, Abraam fia: János és Mikus fia: Egyed az Illés bán özvegyének hitbére és jegyajándéka miatti perükben, fogott bírák segítségével, úgy egyeztek ki, hogy Komorzan augusztus 22-én (in oct. Assump. virg.) és november 8-án (in oct. Omn. sanct.) Debrecen faluban, színük előtt a fentebb megnevezetteknek 25-25 márkát fizet részint dénárokban, részint pedig becsértékben. Ennek elmulasztása esetén első ízben bírsággal, másod ízben kettőzött bírsággal sújtják.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét töredékével, Vay cs berkeszi lt: DL 96064. □ Regeszta: RegSlov II. 201. sz. — AOkl IV. 495. sz.

275. 1317. június 27. (in Ladislai reg.) Ch[ama] prépost és az óbudai (de Veteri Buda) Szt. Péter-egyház káptalana meghatalmazza Péter őr- és Márton dékánkanonokat, hogy megbízottaikként Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalanában oklevélbe foglaltathassák azt a megállapodást, mely szerint a Szt. Péter-templom falai romlásának kijavítása céljaira az erdélyi részekben, Fehér vármegyében (in cttu Albensi Jule) fekvő Lapath nevű birtokukat eladták Buken fia: Péter magisternek, fiainak és testvérének: Benedek magister Ozd-i főesperesnek, erdélyi kanonoknak, erdélyi súlyú 60 márka finom ezüstért, valamint a vevők Nogwywar vármegyében lévő Damyan nevű birtokának cserébe való átengedése fejében. Felhatalmazzák a nevezetteket, hogy a fenti összeget részben vagy egészben finom ezüstben felvegyék, az iktatást elvégeztessék, és magukra kötelezőnek ismerik el mindazt, amit megbízottaik ezzel az ügylettel kapcsolatosan végeznek.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1317. július 8-i oklevelébe (277. sz.) az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 227246). □ Közlés Sz 117/1983. 1128 (Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl IV. 501. sz.

276. 1317. június 29. (in Petri et Pauli ap.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Benedek fia: András, Forro-i nemes, testvérének: Bulchu-nak és rokonának: [Foroo-i] Salamon fia: Jánosnak a beleegyezésével, kiadta Forro birtok őt illető negyedrészéből a leánynegyedet nővérének: Margitnak, Gegus fia: Máté feleségének. Ezenkívül itteni birtokának negyedét is eladta 18 márkáért említett sógorának azzal a kikötéssel, hogyha valamelyikük gyermektelenül halna el, a másik örököljön utána, és ha Máté vagy utódai nem akarnának Forro-n lakni, az említett birtokrészek minden fizetés nélkül Andrásra, illetve utódaira szálljanak vissza. — *Méltóságsor*: András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Adorján Kyzdi-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, víztől erősen rongált, szakadozott hártyán, függőpecsétje elveszett. ENMLt Törzsgyűjtemény: DF 253639. □ Regeszta: TTár 1907. 120 (Magyari K.). — AOkl IV. 502. sz.

277. 1317. július 8. (in quind. Nat. Ioh. bapt.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Damyan nemzetségbeli Buken fia: Péter magister Chama budai (Budensis) prépostnak és káptalanának a megbízottjai: Péter budai őrkanonok és Márton dékánkanonok előtt kötelezte magát, hogy szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) és

[1318.] március 12-én (in Invocavit) Budán, a keresztesek Szt. Háromságról elnevezett hévízi (de Calidis Aquis) konventje előtt 30-30 márkás részletekben megfizeti azt a 60 márka finom ezüstöt (ponderis Transilvani), amellyel Lapath birtok (in cttu Albensi Jule) vételárában a budai káptalannak tartozik. Egyben biztosítékul a káptalan kezébe adta zálogként az Eger közelében (prope Agriam) lévő Damyan nevű ősi birtokát, és kötelezte magát, hogy azt a káptalan számára elörökíti, ha az említett időpontokban elmulasztaná a fizetést. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memorialis pro capitulo ecclesie Budensis contra magistrum Petrum filium Buken super solutione triginta marcarum ad octavas Nativitatis beate virginis et aliarum triginta marcarum ad dominicam Invocavit.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, DL 29665. □ Regeszta: AOkl IV. 515. sz.

278. 1317. július 8. (in quind. Nat. Ioh. bapt.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy a budai (Budensis) káptalan őrkanonokja: Péter és dékánkanonokja. Márton – Chama prépost és a káptalan 1317. június 27-i meghatalmazása (275. sz.) alapján — a többször is leégett budai Szt. Péter és Pál-monostor, valamint oltárai helyreállítása érdekében a monostornak az erdélyi Fehér vármegyében (in cttu Albensis Jule Transsilvane) fekvő Lapath nevű adománybirtokát, melynek szomszédai délről Sámson fia: István Bece nevű faluja, nyugatról Scentkeral falu, északról a Chumburd-i nemesek [Ba]gow nevű földje, keletről pedig Haperthon, Azunnepe és Fugud falu, illetve prédium, cserébe adták a Damyan nemzetségbeli Buken fia: Péter magisternek, János és Iván nevű fiainak és többi gyermekének, valamint testvérének: Benedek magister Ozd-i főesperesnek ezek Nogwywar megyében található Damyan nevű földjéért. Ennek a jószágnak szomszédai (keletről) Cumpold fia: Péter magister Wrs nevű földje, melyet a Gyungius patak szel ketté, délről Zaheus fiainak és másoknak a birtokai, nyugatról bizonyos nemesek Hoyoholm nevű földje, északról pedig a Vosyan-i nemesek birtoka határol. Minthogy pedig Lapath értékesebb jószág, ezért Péter magister a monostor tatarozására még 60 márka finom ezüstöt is fizet a budai káptalannak. A felek kölcsönösen szavatosságot vállalnak egymással szemben. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Adorján Kyzd-i főesperes dékánkanonok. — *Az oklevél szövege alatt közel egykorú címírással:* Istud registrum factum est tempore Vincentii custodis, anno domini M°CCC°decimo octavo.

Regisztrumtöredék (fol 42), hártyán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277246). □ Közlés: Sz 117/1983. 1109, 1127—1129 (Györffy Gy., hasonmással). — Jakó—Manolescu 1971, Album 7/a (részlet, hasonmással). — Jakó—Manolescu 1987, 7/A (részlet, hasonmással). □ Regeszta: AOkl IV. 516. sz.

279. 1317. szeptember 29. (prope Kamarinum, in Mich. arch.) Tamás esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán Wernhard fraternek, a német lovagok Wienna-i háza commendatorának biztonsági okokból előterjesztett kérésére átírja II. András király 1222. május 7. előtt kelt oklevelét (CDTrans I. 119. sz.).

Eredeti, hártyán, hártyacsíkon függő pecséttel, egykor a königsbergi Historisches Staatsarchivban, jelenleg a berlini Geheimes Staatsarchivban, Preusischer Kulturbesitz, XX. Hauptabteilung (Königsberg), Schieblade 29, Nr. 3. □ Közlés: Ub I. 323—324. — Zimmermann: Der Deutsche Orden 213 (hasonmással; csak a pecsét hasonmása: MonEcclStrig II. 548). □ Regeszta: Strehlke 150. — AOkl IV. 579. sz.

280. [1317. október 22. és 1320. március 12. között] Rufinus de Civinio pápai küldött és tizedszedő kimutatásának erdélyi adatai a betöltetlen vagy három éven belül megürülő egyházi javadalmak becsült évi jövedelméről, melyben az első évi bevétel a pápai kamarát illeti. A becslést a püspök és az általa állított subcollector végezte, és a megállapított összegnek általában a fele került a pápai begyűjtőhöz. Az esztergomi érsekség alá tartozó szebeni prépostság területén a megüresedett javadalmakat maga Rufinus becsülte fel az alábbiak szerint: A szebeni plébánia jövedelmét 1318. október 28-án budai súlyú 36 márka finom ezüstben állapította meg és ennek az összegnek a felét a szebeni plébánosnak megválasztott, korábban szentágotai (de valle Sancte Agnetis) plébános: Hermann 1318. november 26-án le is rótta neki. Winsberg (de Monte Civinii) javadalma évi 12 márka ezüstöt ér. Ennek felét az új papnak megválasztott Mathias helyett, 1318. november 28-án az új szebeni plébános: Hermann fizette ki neki. A Wert-i Szűz Mária-egyház jövedelme hat márka finom ezüstre tehető. Ennek az összegnek a felét Johanntól, az új plébánostól 1318. november 28-án bevételezte. Helzmenia plébániája évi tíz báni márkát jövedelmez. Ennek az összegnek a felét Henric, az új pap, 1319. november 28-án kifizette. Bocholz plébániájának évi jövedelme nyolc báni márkára becsülhető. Ennek az összegnek a felét az új pap: Herbord helyett apjának: Bohalt-i Henric-nek 1319. november 28-án kellett volna lerónia, de végül is december 6-án Polonia-i Johannes fizetett Herbord pap helyett. Az erdélyi egyházmegyében a becslést maga (Benedek) püspök, illetve az általa subcollectornak kijelölt szászvárosi (de Varasio) plébános Corradus végezte el és hajtotta be a pápai kamarának járó felerészt az alábbiak szerint: A Tilegd-i főesperesség évi jövedelmét budai súlyú 40 márka finom ezüstre értékelték. Ennek felét Corradus subcollector 1319. szeptember 6-án, Benedek magister főesperes nevében, befizette. Ugyanezen a napon a subcollector János főesperes nevében az évi 20 márka finom ezüstre értékelt Ozd-i főesperességért járó 10 márkát is befizette a pápai kamara javára. Corradus subcollector szintén 1319. szeptember 6-án Sceps vagy Mulunak évi 40 márka finom ezüstre becsült papi jövedelméért, Daniel pap nevében, az ugyanekkora jövedelemmel járó Kelnek-i egyház Michael nevű papja részéről, a 28 márka jövedelmű péterfalvi (de villa Petri) plébánosa: Jakob helyett, a 12 márkát jövedelmező szászcsóri (de Subcastro Petri) egyházközség Nikolaus nevű plébánosa helyett, a 14 márka hasznot hozó Riho falu plébánosa helyett, a 20 márkát jövedelmező Nosna Nikolaus nevű plébánosa nevében, valamint a 12 márkára értékelt nagydemeteri (de villa Demetrii) falu szintén Nikolaus nevű plébánosa helyett befizette az összegnek a pápai kamara részére járó felét. Az erdélyi káptalanban megüresedett kanonoki javadalmakat évi 16 márka finom ezüstre becsülték. Veres (Rufus) Péter kanonok helyett Corradus subcollector 1319. szeptember 6-án ugyan csak öt márkát fizetett be, de ezt az összeget a domonkosok budai Szt. Miklós-konventjében szerzeteskedő Mihály frater 1320. január 13-án nyolc márkára kiegészítette a subcollector által nála letétbe helyezett pénzből. Ugyanezen a napon Mihály frater az említett pénzből Tatár (Tartarus) Péter és Móric fia: János erdélyi kanonokok nevében is lerótta a pápai kamarát illető nyolc-nyolc márkát. A Cucullo-i főesperesség jövedelmét (Benedek) püspök ugyan erdélyi súlyú 70 márka ezüstben határozta meg, de ennek felerészébe a subcollector előbb csak három márkát fizetett be, amit azonban említett Budai Mihály domonkos szerzetes 1320. január 13-án 26 márkával kiegészített. A hároméves időszak vége felé és (Benedek) püspök halála után a megüresedett javadalmak értékének megállapítását Rufinus nehezen végezhette főpásztor hiányában. A káptalan se-

gítségét vette igénybe az alábbi egyházközségek esetében: A Cogner-i plébánia évi jövedelme 12 márkára, a péterfalvi (de villa Petri) egyházé 14 márka körülire, a Burperg-ié 30 márka körülire, az Egnudinum-ié 20 márka körülire, a Barbantina-ié 12 márka körüli összegre, a szentgyörgyi (de Sancto Georgio) 20 márkánál is többre, az Aplodia-ié 40 márka körülire becsülhető. Az Albkarak-i javadalom összegéről, püspök hiányában, az illetékesektől semmiféle becslést sem sikerült szereznie, noha azt hallotta felőle, hogy pápai reservatio alá esik. Hasonlóan járt az erdélyi káptalan Miklós nevű kanonokjával kapcsolatosan is. Az erdélyi kanonoki javadalom évi összegét viszont az elhunyt (Benedek) püspök általában 8—16 budai súlyú márka ezüstre becsülte. Rufinus de Civinio-nak az erdélyi egyházmegyében mindösszesen 137 márka budai súlyú finom ezüstöt sikerült beszednie, ami négy aranyforinttal számolva, 548 aranyforintot tesz ki.

Eredeti, papírfüzet, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183. fol. 14—18. □ Közlés: Katona VIII. 348—352 (töredékesen). — CDHung VIII/2. 101—134. — Theiner: MonHung I. 451—456 (töredékesen). — Theiner: MonSlav I. 136—151. — VerArch 8/1867. 308—314 (töredékesen). — MonVatHung I/1. 13—18 (különösen: 16—17, 31—36). — Ub I. 324—330. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 259—270 (román fordításban). □ Regeszta: MonEcclStrig II. 773—775. — Smičiklas VIII. 473—474. — RegSlov II. 246. sz. — AOkl IV. 603. sz.

281. 1317. október 23. (X. Kal. Novembris) I. Károly király a Bolugh nemzetségbeli Iwanka fia: Miklós fiainak: Péter Purustyan-i várnagynak, László magisternek, Miklós magister Haczak-i várnagynak és ispánnak, Pál magister somogyi (Symigiensis) ispánnak, valamint Dénesnek a Trenchen-i Máté, Omode volt nádor fiai és más lázadó nagyurak elleni harcokban való bátor helytállásuk jutalmaként birtokokat adományoz Pest, Nógrád, Zemplén és Bars vármegyében. Az adományozottaknak (a Csanád nemzetségbeli Vejtehi) Theodor bán és fia: János, valamint (Kán nembeli) László erdélyi vajda fiainak leverésében, a Myhald vára visszaszerzéséért és az ezt akadályozó Budin-i despota elleni harcokban, valamint Dewa várának bevételében játszott szerepét az oklevél az alábbi módon beszéli el: Ceterum cum per ipsum magistrum Paulum et alios fideles nostros Theodorum banum vinculis nostris mancipatum subtus castrum ipsius Myhald nuncupatum transmisissemus, et idem magister Paulus ipsum Theodorum banum in caudis equorum sub ipso castro deduci faceret, Iohannes filius eiusdem Theodori cum potentia domini dozpoth de Budinio cum eodem magistro Paulo et aliis fidelibus nostris conflictum habuisset, ipse magister Paulus in ipsa pugna laudabilia nobis inpendens servitia et victoriam ac triumphum reportans de eodem, de hominibus eiusdem Iohannis et dicti dozpoth nobis captos transmisit in signum victorie et vinculis mancipatos. Preterea cum iidem magistri Nicolaus et Paulus contra filios Ladislai quondam woyuode Transsilvani, tunc nostros infideles et Nicolaum, Philippum ac Iohannem filios Stephani ante castrum Dewa conflictum habuissent, ipsi Nicolaus et Paulus fortune casibus se pro nostra maiestate submittentes et obsequia manifesta inpendentes, idem magister Paulus in ipso conflictu per ictum sagite in pede letaliter extitit vulneratus.

Eredetijét egykor a Batthyany cs körmendi lt őrizte, ahonnan azonban 1945 tavaszán a háborús események során eltűnt. — Ái I. Károly király 1329. március 27-i oklevelében, mely I. Lajos király 1347. április 17-i oklevelében maradt fenn, Batthyány cs körmendi lt: DL 100035. □ Közlés: TSzle 7/1964. 547–548 (részlet, Györffy Gy.). — Károly Róbert emlékezete 115 (részlet, magyar fordításban). — Kristó: Históriák 145—146 (részlet, magyar fordításban). □ Regeszta: Bakács: Pest megye 118. — RegSlov II. 247. sz. — AOkl IV. 605. sz.

? **282.** 1317. Benedek Tylegd-i főesperes, Vös [?] Benedek erdélyi püspök helynöke, Waldhudia tizedét az ottani egyház papjának ítéli oda és a másik félnek örökös hallgatást parancsol.

Tartalmi ái Lépes György erdélyi püspök 1428. február 6-i oklevelében, melynek szövege csak a XVII. század végéről való, gondatlan kiállítású, egyszerű másolatból ismeretes, Arch. ev. Landeskirche, Bischofsurkunden (DF 246244). Hamisított oklevelekkel feltételezhető kapcsolata miatt legalábbis gyanúsnak tekintendő. Vö. Gündisch, Gustav: Waldhüttene Urkundenfälschungen. Siebg. Vierteljahrsschrift 58/1935. 106—107. □ Közlés: Theil–Werner 33. — Ub IV. 327. □ Regeszta: AOkl IV. 692. sz.

283. 1318. január 8. (Themeswar, III. d. Epiph. dom.) I. Károly király Zalathna birtokot maga is visszaadja Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának, miután Corrardus fia: Nikolaus comes, nem várva be, hogy Nemes (nobilis dictus) János magister fehérvári (Albensis) és Péter magister Zonuk-i főesperes a király előtt keresetet indítson ellenük és bemutassa a jogaikat bizonyító okleveleket, az ország bárói és előkelői (proceres) színe előtt minden további nélkül a káptalan tulajdonába adta az általa bizonyos idő óta Olchuna-i Stephan-nal együttesen bitorolt Zalathna-nak az ő kezében lévő felét elismerve azt, hogy e jószág régtől fogva az erdélyi káptalané volt. Minderről az uralkodó később privilégiumot is kiállít.

Ái I. Károly király 1318. február 16-i oklevelében (286. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277257). □ Közlés: Szeredai: Notitia 25—26. — Ub I. 330—331. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 282—283 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 72. sz. — AOkl V. 6. sz.

! **284.** 1318. január 16. (f. II. p. oct. Epiph. dom.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-egyház konventje előtt Mykola fia: János fia: Gereo — testvérei: Mihály és Kemyn nevében is — tiltja Zumurduk-i néhai Pál fia: Jánost attól, hogy Szentmiklós (villa Sancti Nicolai) határának azt a részét, melyet néhai nagyapjuk: Mykula eladott az apjának: néhai Pálnak, elidegenítse Chol (d) Miklósnak, minthogy az régtől fogva Szentmiklós falu örökségéhez (ad hereditatem ville) tartozik.

Eredetije vagy kéziratos szövege ismeretlen. 1842 előtt — állítólag — a Kemény család levéltárában őrizték, de annak jelenlegi anyagában nem található. Eredeti oklevelek felhasználásával készült, de történeti forrásként használhatatlan iromány, melynek szövegezése is elárulja az újkori hamisítást. Ez pedig, annak ellenére, hogy e szöveg kézirata a Diplomatarium Transsilvanicum című kiadatlan nagy okmánytárában nem fordul elő, nagy valószínűséggel Kemény Józsefnek tulajdonítható, minthogy ő hivatkozik reá perdöntő bizonyítékként egyik tudományos vitájában. Kritikáját l. Mályusz: i. m., LtKözl 59/1988. 214. □ Közlés: CDHung VIII/7. 117—118. □ Regeszta: AOkl V. 11. sz.

285. 1318. január 20. (XIII. Kal. Februarii) I. Károly király, a főpapok és bárók tanácsára, a Medyeszeek, Seelk és Sacheelk széki szászoknak és mindenkinek, akik e székekhez tartoznak az alábbi kiváltságokat adja, hogy számban és vagyonban gyarapodhassanak: Mentesíti őket a királyi hadban való katonáskodástól, valamint az élelemadás és a királyi vendéglátás kötelezettsége alól, de ennek ellenében évente november 11. körül (circa Martini conf.) szebeni súlyú (cum pondere Scybiniensi) 400 márka finom ezüstöt tartoznak fizetni. Bíráskodásukat a szebeni szászok összességével (universitas) azonos jogszokások szerint intézhetik. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár,

Kykellew-i főesperes keze által kelt. — *Méltóságsor*: Tamás esztergomi érsek, ottani örökös ispán, László kalocsai érsek, királyi kancellár; István Wesprim-i, Márton egri, János nyitrai, Ágoston Zagrab-i, László pécsi, Miklós győri, Benedek Chanad-i, György szerémi, Benedek erdélyi, Iwanka Warad-i püspök; Demeter királyi tárnokmester, Domokos nádor, Lampert országbíró, Compold fia: Péter királynéi tárnokmester.

Eredeti, hártyán, függő kettőspecsétje leszakadt, Medgyes város és szász ev. egyházközsége lt (DF 285582). — Ái az erdélyi káptalan 1331. december 31-i eltűnt oklevelében (724. sz.). — Ái V. László király 1456. április 24-i oklevelében, Szeben város lt, Urk. II/165 (DF 244808). — Ái II. Ulászló király 1492. március 18-i és 1494. január 1-ji oklevelében, Medgyes város és szász ev. egyházközsége lt (DF 285595, 285610, 285612). □ Közlés: CDHung VIII/2. 160—162. — Gál: Értekeződés 80—82. — Schuller: Umrisse II. Urkb 176—177. — Transilvania 4/1871. 128—129 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 331—332. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 284—285, 415—416 (román fordításban is). — Wagner: Quellen 36—37 (német fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 18. sz.

286. 1318. február 16. (XIV. Kal. Martii) I. Károly király Szt. Mihály erdélyi egyházának káptalana kérésére kettőspecsétje alatt kiállított privilégiumában megerősítve átírja saját 1318. január 8-i pátens oklevelét (283. sz.) Zalathna birtoknak Tholmach-i Corrardus fia: Nikolaus comes általi visszaadásáról, melyet János magister fehérvári (Albensis) főesperes és Péter magister Zonuk-i főesperes mutattak be előtte. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Károly király 1326. március 12-i oklevelében (553. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277257). □ Közlés: Szeredai: Notitia 25—26. — Ub I. 332–333. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 285—286 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 72. sz. — AOkl V. 34. sz.

287. 1318. március 14. (Themeswar, f. III. p. Invocavit) I. Károly király július 1-re (VIII. d. Ioh. bapt.) Rakus-ra országos gyűlést hirdet minden rendű és rangú személy számára, aki az ország tagjának (membra) tekinti magát, és a megjelenőknek zavartalan közlekedést, valamint teljes sértetlenséget biztosít. A távolmaradókat azonban a főpapok egyházi kiközösítéssel sújtják. Ezen a gyűlésen az egyházak, a király, a nemesek és mások jogait vizsgálják meg, hogy azoknak, lehetőség szerint, érvényt szerezhessen.

Belefoglalva László frater kalocsai érsek 1318. március 22-i levelébe (289. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277247). □ Közlés: Szeredai: Series 67—68. — CDHung VIII/2. 163—164. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 290 (román fordításban). □ Regeszta: MTTár IV. 123/193. sz. (Wenzel G.). — ErdKLt 73. sz. — AOkl V. 65. sz.

288. 1318. március 15. (Temeswar, f. IV. p. Invocavit) I. Károly király utasítja országa összes ispánját, bíráját, várnagyát és egyéb tisztségviselőjét, hogy a joghatóságuk alatti egyházi birtokokat és jogokat, ha kiváltságos parochiáról van szó, az illetékes főpap felszólítására halogatás nélkül adják vissza. Az ennek ellenszegülőket sújtsák megfelelő büntetéssel, a törvényesen ellentmondókat pedig idézzék a most meghirdetett országos gyűlésére az ő, a főpapok és a nemesek színe elé.

Belefoglalva László frater kalocsai érsek 1318. március 22-i levelébe (289. sz.) az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277247). □ Közlés: Szeredai: Series 68—69. — CDHung VIII/2. 165—166. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 290—291 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 74. sz. — RegSlov II. 322. sz. — AOkl V. 67. sz.

289. 1318. március 22. (Colochie, f. IV. a. Annunt. virg.) László frater kalocsai (Colocensis) érsek, királyi kancellár Benedek frater erdélyi püspöknek. Közli I. Károly király 1318. március 14-i és 15-i rendelkezéseit (287–288. sz.), amelyeket a kalocsai gyűlésükön megjelent püspökök követei: László pécsi (Quinqueecclesiensis) és Iwanka Warad-i püspök szövegeztek meg az uralkodóval együtt és hoztak magukkal a királytól. Ha ezekből szüksége lenne pecsételt példányokra, lemásoltatja és elküldi a királyi udvarba pecséttel való megerősítésre, mert a követek csak maguk számára kaptak ilyeneket. E rendelkezéseket április 20-án (in Cena domini) hozza a papság és a hívek tudomására, maga pedig július 1-re (ad oct. Ioh. bapt.) jöjjön a Duna melletti (prope Danubium) Fewldwar feletti Apostagra, hogy ott a többi püspöktárssal tanácskozva, együttesen jelenjenek meg az országos gyűlésen. — *Hátlapján azonos kézzel:* Venerabili in Christo patri domino fratri Benedicto, dei gratia episcopo Transsilvano, fratri suo karissimo.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét két bevágásával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277247). ☐ Közlés: Szeredai: Series 67—69. — CDHung VIII/2. 168—169. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 291—292 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 75. sz. — AOkl V. 76. sz.

290. 1318. április 27. (IV. d. Georgii mart.) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Jakab fia: Péter és Miklós fia: Péter, Lechmer-i nemesek, Lechmer nevű birtokukat, két malomhellyel együtt, de Péter apjának: Jakabnak a Dedach felé eső részben lévő három kúriáját kivéve, szavatosság vállalása mellett, 50 márkáért eladták Márk comes fia: László fia: Pothouch magisternek és testvéreinek: Lászlónak, Márknak, Miklósnak, Istvánnak, valamint utódaiknak. E kúriákat a lakóik számára elegendő haszonvételekkel együtt (cum usibus sufficientibus pro habitatoribus) tartották meg maguknak. — *Méltóságsor*: Csanád prépost, János olvasó-, Jakab éneklő-, Jakab őrkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs zsibói lt (DF 254776). ☐ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 319 (olvasati hibákkal és hasonmással). ☐ Regeszta: AOkl V. 107. sz.

291. 1318. április 30. (Themesuar, in oct. Pasce) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Micola fia: Tamás magister a Solumus nevű földet iktassa hűséges hívének: Mihály fia: Péter magisternek, miután körülhatárolta és az összehívott szomszédok körében lefolytatott vizsgálat igazolta, hogy az, amint ő állítja, tényleg királyi adományozás alá tartozik. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1318. szeptember 28-i jelentésébe (309. sz.), DL 1942. ☐ Közlés: AOkm I. 482. — Ub I. 334. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 294—295 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl V. 109. sz.

292. [1318. május 3. előtt] Lampert magister országbíró és Chanad-i ispán Fenefolua-i Blauuch és Hennyngus comeseket arra utasítja, hogy négy magukhoz hasonló szász vagy magyar nemessel együtt (cum quattuor nobilibus sibi similibus de Saxonibus vel Vungaris), akik közül kettőt maguk nevezhetnek meg, két eskütársat pedig a János frater Egrus-i apát által javasolt hat személy közül válasszanak ki, május 3-án (f. IV. a. quind. Georgii mart.)

Farcasteluke földjén, az erdélyi káptalan tanúbizonyságának jelenlétében, esküvel bizonyítsák az Egrus-i apáttal szemben, hogy a király által nekik adományozott Farcasteluke birtok nem tartozott és nem tartozik az Egrus-i monostorhoz vagy apátjához.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1318. május 10-én kelt oklevelében (293. sz.), DL 30602. □ Regeszta: AOkl V. 120. sz.

293. 1318. május 10. (III. d. quind. Georgii mart.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana — Illés magister Hunad-i főesperes és [Benedek?] magister Tylegd-i főesperes tanúságtétele alapján — bizonyítja, hogy miután a felek Lampert magister országbíró memoriálisa (292. sz.) értelmében május 3-án (f. IV. a. quind. Georgii mart.) előttük megjelentek, János frater Egrus-i és Egyed frater pétervárади (de Waradino Petri) apátok Sámson fia: István magistert és Péter fia: Gergely comest, Gyog-i nemeseket, Gaald-i Domokos comest, Chyl fia: Daniel comest, Salamon fia: Nikolaust és alsóapoldi (de Apoldia inferiori) Arnold comest nevezte meg lehetséges eskütársakként Fenefolua-i Blauuch és Hennyng comeseknek. Ezt követően május 8-án (in quind. Georgii mart.) Blauuch és Hennyng comesek a hely színén, a két apát és a két káptalani tanúbizonyság jelenlétében a maguk választotta Alard fia: Alarddal és Pouka fia: Hennyng-gel, valamint az apátok által megnevezett Péter fia: Gergely és Salamon fia: Nikolaus társaságában, az ország szokása szerinti módon letette a földre való esküt annak bizonyítására, hogy Farcasteluke, melyet a király nekik adományozott, nem volt és most sem az Egrus-i monostor vagy apátjának birtoka. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memoralis pro Blauuch et Hennyngo comitibus ad quindenam quindenarum [!] beati Georgii martiris super facto possessionis Farkasteluke nominate contra ecclesiam et abbatem de Egrus.

Eredeti, hártyán, hátlapján egy nagy kerek és két kisebb zárópecsét nyomával, DL 30602. □ Regeszta: AOkl V. 128. sz.

294. 1318. május 21. (in Cantate) [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Bonchnerese-i [János ?] fia: Domokos fiai: Balázs és János — testvérük [germanus]: Péter nevében is — Bonchnyrese nevű (Doboka vm) földjük három részének a negyedét a Bozyas föld felőli, nyugatra eső telekkel együtt, amint azt a Zupalma felől egy nyugatról keletre folyó és a Monurospotoka-ba ömlő patak Bonchnyrese földön belül megkülönbözteti (cum sessione ex parte occasus solis a parte terre Bozyas vocate existente, prout eandem sessionem dicte quarte partis a parte Zupalma unus rivulus currens a solis occasu versus orientem in ipsa terra Bonchnyrese dividit et distingit et cadit in fluvium Monurospotoka nuncupatum), de az említett Bozyas föld, a két malomhely, a halastó és a Bonchnyrese nevű földön lévő gyümölcsös kivételével, szavatosság vállalása mellett 22 márkáért eladták atyjukfiának (proximo): Emuch fia: Voos (d) Miklós comes Chychou-i várnagynak, akit a káptalan előtt rokona (proximus): Szentegyedi (de Sancto Egidio) Chama fia: Jakab képviselt. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós [javítva: Adorjánról!] Torda-i főesperes, dékánkanonok. — *A szöveg felett XV. századi írással:* Super Boncznyrese in comitatu de Doboka.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, hártyán, DL 29421. □ Közlés: Sz 117/1983. 1110, 1129 (hasonmással, Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl V. 133. sz.

295. 1318. május 31. (in vig. Ascens. dom.) [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Herbord fia: Miklós fia: Mihály, Reud-i nemes — testvére (germano): László beleegyezésével — Sebe nevű örökös rabszolganőjét, Gergely nevű kisebbik fiával együtt, a tőlük felvett 10 márka ellenében felszabadította és örök, arany szabadsággal ajándékozta meg, hogy a többi szabad ember módjára ott tartózkodhasson ahol akar. Egyben kötelezte magát, hogy rokonai esetleges jogigényével szemben őt és utódait e szabadságukban megvédelmezi. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, hártyán, DL 29421. □ Közlés: Sz 117/1983. 1110, 1130 (hasonmással, Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl V. 146. sz.

296. 1318. június 3. (III. d. Ascens. dom.) [Az erdélyi káptalan] előtt Gumbas-i Miklós fia: András magister, néhai Moys magister fia: Elleus magister serviense és Demeter testvére (germanus): János, néhai Moys magister másik fiának: Moys-nak a serviense, minthogy uraik nővérüknek néhai Sarpotok-i András magistertől született Mihály nevű tízesztendős fiának és öccsének: Jánosnak gyámjai, kijelentik, hogy uraik a Bodaht folyó körüli Bodaht föld melletti Symonteluke nevű földet, az Ipona nevű erdő használatával együtt, Hennyng fia: Johann comes Bystricia-i polgárnak engedték át, a kiskorú Mihály és János beleegyezésével, mivel néhai sógoruk: Sarpotok-i András ezt a jószágot még életében nevezett Johann comesnek és utódainak ajándékozta hű szolgálatai jutalmaként. Ezt az ajándékozást a gyámok szintén elismerik és ezzel az oklevéllel megerősítik. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, [Vince] őrkanonok és Miklós Torda-i főesperes dékákanonok.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, hártyán, DL 29421. □ Közlés: Sz 117/1983. 1130–1131 (Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl V. 148. sz.

297. 1318. június 12. (II. d. Penth.) [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Gaald-i Corrard comes fia: Miklós — testvérének: Péternek és apja testvérének: Corrard fia: László comes fia: Peteu magisternek a beleegyezésével — Erzsébet nevű, jász nemzetiségű, vásárolt rabszolganőjének szabad rendű férjétől: Jánostól született Mihály nevű fiacskáját apja lelkiüdvéért felszabadította, minthogy halálos ágyán már az apja is manumittálta, és örök, arany szabadsággal ajándékozta meg, hogy a többi szabad ember módjára ott tartózkodhasson, ahol kedve tartja. Egyben kötelezte magát, hogy rokonai esetleges jogigényével szemben őt és utódait e szabadságban megoltalmazza. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, hártyán DL 29421. □ Közlés: Sz 117/1983. 1131 (Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl V. 156. sz.

298. [1318.] június 17. (Avinione, XV. Kal. Iulii) XXII. János pápa a salzburgi érseket és Rufinus de Civinio magister tolnai főesperest, magyarországi nunciusát bízza meg azzal, hogy néhai Gentilis frater bíboros egykori legátus követségének ellátási költségeiből való tartozásuk címén, kiközösítésük terhe alatt, az esztergomi érsektől 603 és fél, az erdé-

lyi püspöktől 953, a pécsi püspöktől 30 és fél, a veszprémi püspöktől pedig 124 budai súlyú márka ezüstöt hajtsanak be.

Eredeti, papírfüzet, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183, fol. 25. □ Közlés: MonVatHung I/2. 465—466. □ Regeszta: Mollat II. 8209. sz. — AOkl V. 162. sz.

299. 1318. június 26. (III. d. Nat. Ioh. bapt.) [Az erdélyi káptalan] előtt Kethkezeu (d) Péter magister fia: János, Katalin nevű leányának a kezével együtt, Chan-i Péter fia: Illésnek adja a Kisküküllő (Kukullu minor) folyó melletti Peturmesturfolua nevű birtokának, itteni szőlőjének és a Kukullu-n lévő malmának a harmadrészét, valamint saját itteni lakókúriáját (curiam seu domum suam) azzal a megkötéssel, hogy ha Katalin gyermektelenül halna meg, mindezek reá, illetve örököseire szálljanak vissza. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, hártyán, DL 29421. □ Közlés: Sz 117/1983. 1131—1132 (Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl V. 171.

300. [1318. július 8. előtt] Dausa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán memoriális levelében jelzi, hogy Chetnek fia: Dénesnek július 8-ra (in quind. Ioh. bapt.) kell Mihály fia: István ellenében bírói székén megjelennie.

Említés Debreceni Dózsa vajda 1318. július 8-i oklevelében (303. sz.), Kállay cs lt: DL 56501. □ Közlés: AOkm I. 621. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 301 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 199. sz.

301. [1318. július 8. előtt] Dausa vajda és Zonuk-i ispán memoriális oklevelével inti Chepan fia: Cosmas-t, hogy a bírságot, melyben elmarasztalták, július 8-án (in quind. Ioh. bapt.) kell kifizetnie neki és Ábrahám fia: Jánosnak.

Említés Debreceni Dózsa erdélyi vajda 1318. július 8-i oklevelében (302. sz.), Vay cs berkeszi lt: DL 96065. □ Regeszta: AOkl V. 198. sz.

302. 1318. július 8. (in quind. Ioh. bapt.) Dausa vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Chepan fia: Cozmas nem fizette ki sem neki, sem Ábrahám fia: Jánosnak azt a bírságot, amelyet előző memoriális oklevele (301. sz.) értelmében július 8-án kellett volna lerónia.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Vay cs berkeszi lt: DL 96065. □ Regeszta: AOkl V. 201. sz.

303. [1318.] július 8. (prope Zyloh, in quind. Ioh. bapt.) Dausa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Mihály fia: István és Chetnek fia: Dénes közötti pert, minthogy a király parancsára az erdélyi részekbe hadat kell vezetnie, a korábbi memoriális levelében (300. sz.) megjelölt július 8-ról elhalasztja saját hada oszlásának tizenötödik napjára.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 56501. A fenti keltezés indokolására l. Karácsonyi: Jegyzék 140—141. 287. sz. A kevéssel korábban vajdának kinevezett Debreceni Dózsa erdélyi

hadjáratára egyébként 1318 júliusában került sor. (Engel: i. m., Sz 122/1988. 124 [154. sz. jegyzet], 135. — Kristó: Háborúk 56.) □ Közlés: AOkm I. 621 (1321 körülre keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 301 (román fordításban, 1318-ra keltezve). □ Regeszta: KálLt I. 137. sz. (1321-re keltezve). — AOkl V. 202. sz. (1318-ra keltezve).

304. 1318. augusztus 9. (V. Id. Augusti) I. Károly király udvara jegyzőjének (notarii aule nostre): Miklós fia: Gál magisternek és általa Gergely nevű testvérének adományozza, gyermekségétől fogva jegyzői hivatalában és más ügyekben nyújtott hűséges szolgálatai jutalmaként, valamint a Moys fia: Moys által neki és rokonának: Myke fia: Gergelynek ménesük eltulajdonításával, továbbá birtokuk elpusztításával okozott 600 márkát meghaladó kára jóvátételeként, a Moys-tól hűtlensége miatt elkobzott birtokok közül a Doboka vármegyei Buza-t, melyben Szt. György tiszteletére emelt kőtemplom és vásár van, továbbá Nuzal és Look birtokot, végül a Kolus vármegyei Budateleky jószágot, melyben Szűz Máriának szentelt templom áll, valamint az ezekhez tartozó egyéb falvakat. Az oklevél a hűtlenség büntetéséről és a hűség jutalmáról szólva, alábbi módon beszéli el a lázadó Moys fia: Moys erdélyi viselt dolgait, Miklós vajda feletti győzelmét, Valkó vára ostromát és várnagyának elfogását, majd Dausa vajda általi legyőzettetését: Cum virtus premio et fidelitas remunerationis beneficio nullatenus carere debeat, nichilominus malefactorum insolentia per condignam regalis sententie vindictam debet edomari. Proinde ad universorum tam presentium, quam futurorum notitiam volumus pervenire, quod cum Moys filius Moys a via fidelitatis nobis et sacre corone observande divertendo, inflatus spiritu superbie, non attendens, quod qui resistere naturali domino moliuntur, manifeste videntur divinis dispositionibus obviare, dampnabili presumptione contra nostram maiestatem insurgendo, associata sibi infidelium nostrorum caterva, in iniuriam nostri regiminis et preiudicium regalis dignitatis dolosis machinationibus suis utpote turbator pacis, amator scismatis discordie et dissensionis materiam in partibus Transsilvanis seminasset, nostrorumque fidelium possessiones et bona devastando, rapiendo et desolando, vicibus continuatis, iniurias infinitas irrogasset specialiter in eo, quod cum Nicolaum wayuodam dilectum et fidelem nostrum ad easdem partes Transsilvanas per ipsum Moys perturbatas, ut in persona nostra pacis tranquillitatem inibi reformaret, misissemus, idem Moys eidem insurgendo ipsum fraudulenter debellavit et recepto spolio non modico de partibus illis aufugavit et insignum huiusmodi victorie sue infidelitatis de rebus fidelium nostrorum ibidem ablatis et vexilla aliis sociis suis, specialiter Kopoz filio Thome socero suo, in obprobrium nostre regie maiestatis destinavit. Item secundo sub castrum nostrum Wolko dictum ex abrupto irruens, castellanum nostrum de eodem castro Wolko, Kenez nomine, captivavit, quem adhuc detinet carceri mancipatum. Item tertio cum nos Dausa wayuodam dilectum et fidelem nostrum pro reformatione pacis ad easdem partes Transsilvanas misissemus, predictus Moys, mala malis accumulare desiderans et consuete infidelitatis ac innate nequitie tramitem non reliquens, malignis persuasionibus suis associata seu allecta sibi multitudine infidelium nostrorum, eidem Dausa wayuode temeraria presumptione se obposuit, ubi idem wayuoda, cum aliis fidelibus nostris, viriliter dimicando, provisione divina victoriam obtinuit et triumphum laudabile reportavit, et sic eiusdem Moys presumptuosa feritate ac superbia contrita penitus et deiecta. Nos qui ad vindictam malefactorum et extollenda iustorum preconia gladii accepimus a domino potestatem, huiusmodi iniurias et atroces offensas ipsius

Moys non volentes pertransire inultas, ne de sua contumacia videatur commodum reportare et per inpunitatis audaciam fiant, qui nequam fuerant nequiores, de consilio baronum nostrorum in ipsum Moys gladium ultionis debite exerentes, eundem possessionibus suis in terra Transsilvana existentibus duximus spoliandum. Parvi enim meriti putaretur fidelitas, si infidelitas remaneret inpunita. Advertentes igitur, quod sicut malemeriti perpetua ultione regie vindicte sunt plectendi, sic benemeriti regie dilectionis favoribus sunt e converso attollendi. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár és Kekelleu-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Károly király 1323. március 26-i oklevelében (449. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254779). ☐ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 320—321 (hibás olvasatokkal, hasonmásban is). ☐ Regeszta: AOkl V. 234. sz. Kenéz comes szerepére vö. AOkm II. 404.

305. 1318. szeptember 18. (Albe, IV. d. oct. Nat. virg.) Benedek magister Tylegd-i főesperes, Benedek frater erdélyi püspök általános helynöke bizonyítja, hogy a bírói székén hosszú ideje folyó perben fogott bírák segítségével egyezség született e felek között. Ennek értelmében Tumpa (d) Miklós, János fia: Miklós és testvérei, valamint Beke fia: Jakab — Chestue-i Zubuzlo veje: Pál magister keresetének megfelelően — a Zubuzlo leányainak: említett Pál felesége: Ilonának, továbbá Angának és Katalinnak járó leánynegyed fejében átadták apjuk Chestue birtokbeli részét, ami az egész jószág hatodát teszi ki, és szavatosságot vállaltak annak háborítatlan használatára. Oklevelét saját pecsétjével erősíti meg.

Ái az erdélyi káptalan 1318. szeptember 19-i oklevelében (306. sz.), DL 29421. ☐ Közlés: Sz 117/1983. 1132–1133 (Györffy Gy., július 12-re keltezve). ☐ Regeszta: AOkl V. 261. sz.

306. 1318. szeptember 19. (V. d. oct. Nat. virg.) [Az erdélyi káptalan] Zubuzlo Chestue-i nemes vejének: Pál magisternek a kérésére átírja Benedek magister Tylegd-i főesperes, Benedek frater erdélyi püspök általános helynökének Zubuzlo leányai: Ilona, Anga és Katalin leánynegyedével kapcsolatosan 1318. szeptember 18-án kelt oklevelét (305. sz.). — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes, dékánkanonok. — *A szöveg élén XV. század végi címírással*: Chestwe, quarta filialis.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, hártyán, DL 29421. ☐ Közlés: Sz 117/1983. 1132—1133 (Györffy Gy., július 13-ra keltezve). ☐ Regeszta: AOkl V. 262. sz.

307. 1318. [szeptember 19. után] [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Ezen fia: János, Dumburo faluból való Aranas melléki székely — fiai: Lőrinc, Vince, Demeter, Péter, Gergely és Jwanka beleegyezésével — Kata nevű német rabszolganőjét, akit fogolyként hozott Németországból (Teuthonia), Margit nevű leányával együtt, saját jóakaratából felszabadította, és örökös, arany szabadsággal ajándékozta meg, hogy a szabad emberek módjára ott tartózkodhasson, ahol kedve tartja. Egyben kötelezte magát, hogy [rokonainak esetleges jogigényével szemben őt és utódait e szabadságban megoltalmazza].

Eredeti, protocollum-bejegyzés, hártyán, DL 29421. ☐ Közlés: Sz 117/1983. 1133 (Györffy Gy., július 13-ra keltezve). ☐ Regeszta: AOkl V. 263. sz.

308. 1318. szeptember 20. Rufinus de Civinio pápai nuncius és tizedszedő bizonyítja, hogy [Benedek] erdélyi püspök — Nemes (Nobilis) János magister fehérvári (Albensis) főesperes utján — az apostoli szék részére budai súlyú 44 és fél márka finom ezüstöt befizetett. Ebből egy márka — Dionisius Bindi de Calenzano közjegyző bizonyító irata szerint — négy aranyforintot ér.

Eredeti, papírfüzet, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183, fol. 25. □ Közlés: MonVatHung I/2. 465—466. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 257 (román fordításban).

309. 1318. szeptember 28. (in vig. Mich. arch.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana I. Károly királyhoz. 1318. április 30-i parancsára (291. sz.) Tamás királyi ember Solumus nevű földet július 1-jén (in oct. Ioh. bapt.), kiküldött tanúbizonysága: Eberhard Theke-i plébános és Ozd-i alesperes jelenlétében, ellentmondás nélkül Péter magisternek iktatta, miután körülhatárolta, és a szomszédok körében meggyőződött felőle, hogy az királyi adományozás alá tartozik.

Ái I. Károly király 1319. február 3-i oklevelében (318. sz.), DL 1942. □ Közlés: AOkm I. 481—483. — Ub I. 336—337. — DIR C, veacul XIV, vol. 302–303 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 272. sz.

310. 1318. [október 6. előtt] Dousa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Peteu magister Zothmar-i, Iwachin/Iwan magister Zabouch-i, valamint Bereczk fia: János Byhor vármegyei ispán bizonyítja, hogy [Kemer-i] Deseu előttük kezességet vállalt Tamás magister fogságában lévő vejéért: Masa (d) Lászlóért, és kötelezte magát arra, hogy helyette három részletben, éspedig október 6-án (in oct. Mich. arch.), november 8-án (in oct. Omn. sanct.) és december 7-én (in oct. Andree ap.) Kallou faluban, említett Iwan magister Zabouch-i ispán jelenlétében 120 márkát fizet Tamás magisternek. Ha valamelyik részlet fizetését elmulasztaná, az összeg kétszeresét kell fizetnie, az előző terminusokon lerótt összegeket pedig elveszíti.

Tartalmi ái Lampert országbíró 1319. július 1. után kelt ítéletlevelében (324. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). □ Regeszta: AOkl V. 278. sz.

311. 1318. október 14. (sab. p. quind. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Cyke fia: Péter comes özvegye: Margit, leányával: Hadya fia: Márk özvegyével: Erzsébettel együttesen, a hitbérükben és jegyajándékukban kapott Bagach (Doboka vm) nevű birtokukat, rokonságuk címén, 50 márka finom ezüstért eladták Felkapusi (de Kopus superiori) István fia: Jánosnak, kötelezettséget vállalva arra, hogy bárki keresetével szemben saját költségükön megoltalmazzák a vevőt e birtokon. — *A határ leírása*: Prima meta eiusdem terre incipit in quodam monte, prout eundem montem transit una magna via. Abhinc tendit infra circa eandem viam per unam vallem, que vocatur Zykywelg, prout eadem vallis transit quoddam fluvium Bagachpataka nominatum et transit ultra fluvium predictum ad unam arborem pomi, que vocatur Hataralma. Inde ascendit alte ad unum Nogberch inter villam Zaua et villam Bagach predictam adiacentem et vadit in eodem berch prope villam Markhaza ad unum parvum monticulum. Inde vadit iterum

in eodem berch prope villam Gyulatelke nominatam, iterum ad unum monticulum, deinde transit infra inter duas silvas in eodem berch Zelech nominatam et silvam Bagach. Deinde tendendo perveniet iterato ad eundem montem prius nominatum, prout transit via magna antedicta, et sic mete seu signa dicte terre Bogach terminantur. — *Méltóságsor:* András prépost, Santtus [!] éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós magister Thorda-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260588). — Ái a kolozsmonostori konvent 1379. június 9. körül kelt oklevelében (DF 285668). □ Közlés: BánfOkl I. 43–44. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 303—304 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 290. sz.

312. 1318. október 14. (sab. p. quind. Mich. arch.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Gerend-i Péter fia: Miklós comes, nagyobbik fiával: Jakabbal együttesen és kisebbik fia: Miklós nevében is, Ewrke nevű, Torda vármegyei örökjogú földjét, melyen Szt. Margit tiszteletére emelt kőtemplom áll és amely nemzetsége részéről kizárólag reászállott, hűséges szolgálataik jutalmául örökre servienseinek: Jakab fiai: Zopus (dictis) Péternek és Miklósnak, valamint atyjukfiának (fr.): Demeternek ajándékozta, és kötelezte mind magát, mind pedig utódait, hogy mindenki keresetével szemben megoltalmazzák őket saját költségükön e jószág birtoklásában. *E föld határának leírása:* Prima meta eiusdem terre, prout duas valles circumit ad eandem terram contingentes, incipit in Berch a parte Gyucgud in uno Berch. Inde vadit ad unum collem Zeredewdtw vocatum. Abhinc in Zeredewdtw tendit infra in uno fluvio, prout transit Erketew. Deinde tendit et vadit in Berch, qui est supra prope ecclesiam Eurke ad Kezepberch inter Egerbeg et Eurke adiacentem. Inde ascendit ad Naghberch prope fluvium Arnyas [!] existentem. Deinde tendendo perveniet iterato ad Bercz prius nominatum et sic mete seu signa dicte terre Eurke terminantur. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján XVI. századi kézzel:* Par litterarum metalium de Erkhe.

XV. századi egyszerű másolat, papíron, DL 31066. □ Regeszta: AOkl V. 291. sz.

313. 1318. október 25. Rufinus de Civinio pápai nuncius és tizedszedő bizonyítja, hogy [Benedek] erdélyi püspök tartozása újabb törlesztéseként budai súlyú két márka, valamint négy és fél nehezék ezüstöt befizetett a pápai udvar számára, amint ez Dionisius (Bindi de Calenzano) közjegyző iratából kiderül. A püspök tehát összesen 46 márkát és három fertót törlesztett hátralékából és ez 187 Ft-tal egyenlő összeg.

Eredeti, papírfüzet, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183, fol. 25. □ Közlés: MonVatHung I/2. 466. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 257 (román fordításban).

314. 1318. december 1. (in crast. Andree ap.) Jakab prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett egyház konventje bizonyítja, hogy Lechmer-i Jakab fia: Péter apjának Lechmer birtok (Karazna vm) Dedach-csal és Sceplak-kal szomszédos részében, a Berukyo folyó közelében lévő egymás melletti három

kúriáját, amelyeket a Warad-i káptalan privilégiumának (290. sz.) bizonysága szerint az ott lakók számára szükséges haszonvételekkel együtt (cum...usibus sufficientibus pro habitatoribus earundem) korábban magának megtartott, nagy szükségben lévén, 15 márkáért eladta rokonának: Kenchey-i Móric fia: Miklósnak.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs zsibói lt (DF 254777). ☐ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 321—322 (hibás olvasatokkal és hasonmással). ☐ Regeszta: AOkl V. 320. sz.

315. [1318. december 13. előtt] Dausa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán memoriális oklevelében jelzi, hogy Chetnek fia: Dénes, a kirótt bírság kifizetése után, a Mihály fia: Istvánnal folyó perében december 13-án (in oct. Nicolai conf.) köteles előtte megjelenni.

Említés Debreceni Dózsa vajda 1318. december 13-i oklevelében (316. sz.), Kállay cs lt: DL 50663. ☐ Közlés: AOkm I. 449—490. ☐ Regeszta: AOkl V. 331. sz.

316. 1318. december 13. (Dubrecen, in oct. Nicolai conf.) Dausa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Chetnek fia: Dénes nem jelent meg és nem is képviseltette magát az előző oklevelében (315. sz.) megjelölt december 13-i határnapon, noha végső választ kellett volna adjon színe előtt a Mihály fia: István elleni perben.

Eredeti, hártyán, két példányban, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Kállay cs lt: DL 50663. ☐ Közlés: AOkm I. 489—490. ☐ Regeszta: KálLt 87. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 305. — AOkl V. 334. sz.

317. [1319.] január 13. (in oct. Epiph.) [A Warad-i káptalan ?] bizonyítja, hogy Kemer-i Deseu magister 1318. október 6. előtt vállalt kötelezettségeinek (310. sz.) elmulasztása után kijelentette, hogy április 16-án (II. d. oct. Resurr. dom.), június 3-án (in oct. Penth.) és július 1-jén (in oct. Nat. Iohan. bapt.) a Warad-i káptalan színe előtt 40-40 márkát fizet részint dénárban, részint pedig megfelelő becsüben Tamás magisternek azzal a megszorítással, hogy ha valamelyik részlet törlesztését elmulasztaná, az esedékes összeg kétszerese terheli, az előzőleg már lerótt összegeket pedig elveszti.

Tartalmi ái Lampert országbíró 1319. július 1. után kelt ítéletlevelében (324. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). ☐ Regeszta: AOkl V. 516. sz.

318. 1319. február 3. (III. Non. Februarii) I. Károly király, minthogy Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának Mycola fia: Tamás magister királyi ember eljárásáról szóló, 1318. szeptember 28-án kelt jelentéséből (309. sz.) meggyőződött, hogy a Mihály fia: Péter magister által kért Solumus nevű királyi föld valóban rendelkezése alá tartozik, azt az oldalán teljesített hű szolgálatai jutalmaként neki adományozza. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukulleu-i főesperes keze által kelt. — *Hátlapján XV. századi írással:* Dir Brif gehoert zv Scholmass vnd ist gut.

Eredeti, hártyán, művészi iniciáléval, függőpecséttel, DL 1942. ☐ Közlés: Ub I. 337—338. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 307—308 (román fordításban). ☐ Regeszta: CDHung XI. 466. — AOkl V. 384. sz.

319. 1319. február 9. (Medyes, in oct. Purif. virg.) Móric magister fiai: Miklós vajda, máramarosi (de Malamorisio) ispán, Móric, István és Miklós, megtekintve rokonuk: Luka fiainak: Gergely, László és Péter magistereknek gyermekkoruk óta vérük hullatásával teljesített szolgálatait, és azt, hogy Lőrinc nevű testvérük a máramarosi hospesekkel való harcon az ő oldalukon küzdve vesztette életét, továbbá azért, mert Henrik fiai, a hozzájuk való hűségükért, dunántúli összes birtokukat elfoglalták, a Sumlow-hoz tartozó Schech nevű, Karazna vármegyei birtokukat, nemzetségük és rokonságuk tagjainak akaratából, szavatosság vállalása mellett, az említett Luka fiainak: Gergely, László és Péter magistereknek adományozzák örökre azzal a megkötéssel, hogy azt csak nekik adhassák vagy zálogosíthassák el.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékével, DL 1949. — Ái II. Ulászló király 1503. május 30-i oklevelében (DL 1950), valamint Szentgyörgyi és Bazini Péter országbíró 1504. november 14-i oklevelében (DL 1951). □ Közlés: AOkm I. 505—506. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 308—309, 416 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl V. 391. sz.

320. 1319. március 8. (f. V. a. Oculi) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana előtt néhai Dénes nádor fia: Tamás magister, székely ispán az Aranyas melléki székelyek közül való officiálisa: Renold comes útján előre eltiltja Moys fia: Elleus magistert attól, hogy a Kisküküllő melléki (iuxta fluvium minorem Kükölö) Bohna nevű (Kükölö vm) birtokot, mely az ő és testvére tulajdona, egyezkedésük során az ő kárukra esetleg átengedje Erdeöd fia: Miklós magister Kecskés-i várnagynak, vagy bármi módon elidegenítse.

Eredetije ismeretlen. XVIII. századi egyszerű másolata Fejérváry Károlynak az OSzK-ban őrzött, Diplomatica collectio című okmánygyűjteményében (Tom. I, Nr. 15) található. □ Közlés: CDHung VIII/2. 237—238. — SzOkl I. 36—37. — Ub I. 338. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 310 (román fordításban). □ Regeszta: BánfOkl I. 46. — AOkl V. 398. sz.

321. 1319. március 11. (Themeswar, in Oculi) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Baluanus-i Myke comes nevű híve az ő Zylaghtu nevű jószágával alulról (ex parte inferiori) szomszédos és a Vizzomus folyó mellékén fekvő Scenbeneduk (Zounuk vm) birtokot azzal az indoklással kérte tőle adományul, hogy tulajdonosának magva szakadt, és így a király rendelkezhet felőle. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Beld-i Jakab fia: Jacou királyi ember a szomszédok körében derítse ki a tényleges helyzetet és erről tegyen neki írásban jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1319. július 10-i jelentésébe (325. sz.), DL 29997. □ Regeszta: AOkl V. 399. sz.

322. 1319. május 13. (III. Id. Maii) I. Károly király, megtekintve Mihály fia: Simon magister Sumlou-i és Karasou-i ispán érdemeit, melyeket, birtokait és fiait megbilincselt rabokként Trencséni (de Trinchinio) Máté kezében pusztulásra hátrahagyva oldalán kimutatott hűségével szerzett, kérésére visszaadja neki Nogsoyou, Pozpus, Barla, Serleng, Symonteluke, Varhel, Radla, Hermanteleke, Jordanfolua, Sebus, Greseph, Solmus, Sarpatak, Sarumberg, Pinar, Knezeg, Vnkateluke, Kurtuelkopu, Nogfilpus, Kysebfilpus, Zentushaza,

Haraztus és Bartaleusvyfolua nevű örökjogú birtokait. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Ái az erdélyi káptalan 1320. március 26-i oklevelében (361. sz.), DL 1964. □ Közlés: AOkm I. 515—517. — Ub I. 339—340. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 312—313, 417—418 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 466. — RegSlov II. 454. sz. — AOkl V. 454. sz.

323. 1319. június 21. (XI. Kal. Iulii) I. Károly király a lázadó Moys fia: Moys-hoz csatlakozott és hívei birtokait több ízben is pusztító Lőrinc fia: Istvántól, valamint fiaitól: Chumpaz-tól és Lászlótól, Chunta (d) László fiaitól: Jánostól, Beketől és Domokostól, továbbá Wrdug (d) Jánostól és Andrástól, végül Butus (d) Miklóstól a bárók tanácsára elkobzott, bárhol fekvő birtokokat — kérésére — örökre Elewanth-i Deseu magister Sebuswar-i várnagynak és utódainak adományozza. Kivéve a Zyl nemzetségbeli Guthard fiainak: Jóbnak és Péternek ama birtokait, amelyeket nevezett Lőrinc fia: István jogtalanul foglalt el magának László volt erdélyi vajda idején. Desew magister érdemeiből felemlíti az utókor számára (ad informationem ceterorum et memoriam posterorum), miszerint attól fogva, hogy összes birtokát, javait, fiait, leányait és feleségét hátrahagyva Trinchin-i Mátétól hozzápártolt, önfeláldozó hűséggel küzdött hívei oldalán. Ezért Máté a fiait megvakíttatta, feleségét haláláig fogságban tartotta, birtokait elfoglalta. Amikor Cheevar nevű királyi várat a lázadó Loránd vajda fia: István és Kopaz fia: Bekch ellenében védelmezte, a támadók által felgyújtott várból kitörve tovább viaskodott a felkelőkkel, míg csak fogságba nem ejtették. Kiszabadítása után az említett Bekch-től Volko várát, Istvántól pedig Derguech várát foglalta le a király számára. Miután Luthard hűtlenné vált, fiait is leverte, Zylag nevű birtokukat a király kezébe szolgáltatta, akárcsak a Kopoz által bitorolt Adrian nevű királyi várat, legyőzve a lázadót a vár falai alatt vívott csatában. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Károly király 1323. július 29-i oklevelében (464. sz.), DL 1970. □ Közlés: AOkm I. 520—523. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 318—320 (román fordításban). — Kristó: Históriák 151—153 (magyar fordításban). □ Regeszta: Bakács: Pest megye 122 (június 22-i kelettel). — RegSlov II. 463. sz. — AOkl V. 501. sz.

324. [1319. július 1. után] Lampert magister országbíró ítéletelevele. Jóllehet Kemer-i Deseu magister 1318. október 6. előtt kelt oklevélben (310. sz.) kezességet vállalt, a király ellen lázadó Moys fia: Moyshoz és Kopaz nádorhoz csatlakozott, majd Tamás magister fogságába esett vejéért: Masa (d) Lászlóért (Ladislaus dictus Masa, gener predicti Deseu infidelitatis arma induendo contra vexillum domini regis se Moyus filio Moyus et Kopaz palatino adunando in laqeum ipsius magistri Thome seu in captivitatem lapsus extitisset), de az akkor vállalt fizetési határidőket elmulasztotta. Hasonlóképpen nem tett eleget az [1319.] január 13-án (in oct. Epiph. dom.) megállapított ama újabb kötelezettségének sem, hogy április 16-án (II. d. oct. Resurr. dom.), június 3-án (in oct. Penth.) és július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) 40-40 márkát fizet Tamás magisternek a Warad-i káptalan színe előtt részint dénárban, részint pedig megfelelő becsüben. Azt is vállalta, hogy, ha az első részlet kifizetését elmulasztaná, bírsággal sújtsák, a második részlet elmulasztásakor az összeg kétszeresét tartozzék leróni, a harmadik időpont elmulasztása esetén pedig a már kifizetett mind-

két részlet elvesztésével bűnhődjék (317. sz.). Mindezekről meggyőződve, Lampert magister országbíró Kemer-i Deseu-t elmarasztalja Tamás magisterrel szemben.

Tartalmi ái Lampert országbíró 1320. november 8-i ítéletlevelében (387. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). □ Regeszta: AOkl V. 516. sz.

325. 1319. július 10. (f. III. p. quind. Nat. Ioh. bapt.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana I. Károly királyhoz. 1319. március 11-i parancsára (321. sz.) Beld-i Jakab fia: Jacou királyi és Domokos magister Dubuka-i főesperes, kanonok káptalani kiküldött április 18-án (f. IV. p. oct. Pasche) a helyszínen lefolytatott vizsgálat során megállapította, hogy Scenbeneduk föld magvaszakadt ember birtoka volt, és mint ilyen a király adományozása alá tartozik.

Belefoglalva I. Károly király 1319. október 9-i oklevelébe (335. sz.), DL 29997. □ Regeszta: AOkl V. 524. sz.

326. 1319. július 28. (V. Kal. Augusti) I. Károly király, megtekintve Tamás magister (m) szerémi (Sirmiensis) , Bach-i és Orod-i ispán állhatatos hűségét, amellyel a magyar trónra kerülése óta minden baj, nyomorúság és veszedelem közepette oldalán küzdött, rokonait mérhetetlen szenvedéseknek, legyilkolásnak, birtokait pedig felprédálásnak és elpusztításnak kitéve, a Cassa város közelében Trinchin-i Máté pártütő seregével vívott csatában szeme láttára vitézkedvén és halálos veszedelmek között vérét ontván, kérésére, érdemei jutalmául neki és örököseinek adományozza a László volt vajdával együtt ellene lázadt és hűtlenségbe esett Ipoch fia: Andrásnak és utódainak az erdélyi részekben lévő Nogsyou, Pozpus, Barla, Serleng, Simonteluke, Warhel, Radla, Hermanteluke, Sebus, Greseph, Solmus, Sarpatak, Sarumberk, Pynar, Knezeg, Vnkateluke, Kurthwylkopu, Nogfilpus, Kyssepfilpus, Scentushaza, Haraztus és Bartaleuswyfolua nevű birtokait. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, Kukulleu-i főesperes, alkancellár keze által kelt.

Ái I. Károly király 1323. június 19-i oklevelében (462. sz.), DL 1973. □ Közlés: Ub I. 340—341. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 323—326, 420—421 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung XI. 466—467. — RegSlov II. 478. sz. — AOkl V. 546. sz.

327. 1319. augusztus 8. (in villa Tuys, f. IV. a. Laurentii mart.) Tamás magister, Miklós erdélyi alvajda albírája (viceiudex) az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát Buken fia: Péter magister Lapad nevű földjének Fugud, Azunnepe és [Bogou?] falu felőli elhatárolásához és e falvak népeinek attól való eltiltásához, hogy Péter magister birtokát továbbra is használják.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1319. augusztus 29-i oklevelébe (328. sz.), DL 30364, 30596. □ Regeszta: AOkl V. 560. sz.

328. 1319. augusztus 29. (in Decoll. Ioh. bapt.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Tamás magisternek, Miklós erdélyi alvajda albírájának (viceiudex) 1319. augusztus 8-i ké-

résére (327. sz.) Domokos tövisi (de villa Spinarum) pap, káptalani kiküldött, az ő megbízottjával együttesen, augusztus 10-én (in Laurentii mart.) Lapad nevű föld határát a következőképpen állapította meg: Magister Petrus (filius Buken) a parte terre Azunnepe vocate in uno Berch circa unum parvum nemus a parte orientali ostendisset unam metam terream. Inde declinando ad partem occidentalem in eodem Berch prope nemus Luocul vocatum ostendisset aliam metam terream. De inde veniendo infra ad unum rivulum fluentem de Fugud, circa ipsum rivulum unam metam terream. Abhinc ascendendo ad unum Berch magnum, in eodem Berch unam metam terream. De inde eundo in eodem Berch duas metas terreas, quarum unam metam subfodissent et [ere]xissent, alia adhuc existeret. Deinde in eodem Berch supra silvam Fugud ostendisset sex metas terreas, que mete omnes [distingueren]t inter terram Azunnepe et terram Fugud prelibatas. Item idem magister Petrus inter terram Lapad, Scenkyral, Chumburd et Bogou in uno Berch, coram Stephano de Sancto Rege et Myske de Bogou, ostendisset quattuor metas inter quattuor terras prelibatas. Deinde veniendo in eodem Berch a parte meridionali duas metas terreas. Abhinc in eodem Berch eundo tres metas terreas ostendisset distingentes inter terras Lapad, Vyfalu et Bece nominatas. E határnak a szomszédok közül senki sem mondott ellen. — *Hátlapján azonos kézzel:* ...magistro Thome [viceiudici Nicolai vice]woyuode Transsilvani.

Eredeti, több helyen lyukas, részben olvashatatlan hártyán. DL 30364. — Ái az erdélyi káptalan 1549. február 3. után kelt, megcsonkult oklevelében (DL 30596) és II. János választott király 1568. augusztus 21-én kelt oklevelében, DL 36590. Az alvajdai megbízott neve már a XVI. századi átírásokat megelőzően kiszakadt az oklevélből. □ Regeszta: AOkl V. 570. sz.

329. 1319. szeptember 7. (in vig. Nat. virg.) Jakab prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István-konvent Tolpos (d) András comes, Chan-i nemes kérésére átírja a győri (Jauriensis) káptalan általa bemutatott 1244. évi pátens oklevelét (CDTrans I. 197. sz.), melyet régisége miatt nem mer magával hordozni.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett kerek pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253415). Az AOkl V. 573. sz. azon az alapon minősíti az átíró oklevelet hamisnak, hogy a benne foglalt 1244. évi győri káptalani kiadványt Karácsonyi (Jegyzék, p. 16—17, 89. sz.) Kemény József hamisítványának vélte. Karácsonyi határozott ítéletét az 1244. évi oklevélről legalábbis kérdésessé teheti az a tény, hogy Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1329. január 17-én éppen erre hivatkozva döntött el kedvezően egy hosszan elhúzódott birtokpert (632. sz., Kapy cs lt: DL 64014). Arra pedig már Mályusz Elemér rámutatott, hogy e keretoklevél korszerű külső ismertetőjelei (hártya, írás, pecsételés) a későbbi hamisításnak még a feltételezését is kizárják (LtKözl 59/1988. 200). Kemény József meggyanúsítását pedig azért kell elvetnünk, mert az oklevél hátlapján a Bánffy család XIX. század elején volt levéltárosának, László Ferencnek kézírásával készült regeszta bizonyítja, hogy az oklevelet korábban, talán századokon át, a Bánffy család levéltárában őrizték. Onnan leghamarabb csak az 1832/3. évi újabb lajstromozás során kerülhetett ki és juthatott Kemény gyűjteményébe (BánfOkl I. Előszó XII). A fentiek értelmében tehát mind az 1244. évi átírt, mind pedig a keretoklevél egyaránt hitelesnek tekintendő. □ Regeszta: EMOkl 28. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 326. — AOkl V. 573. sz.

330. [1319. szeptember 15. előtt] I. Károly király Tamás magister Bereg-i ispánnak. Udvari káplánját: Tamás Wgacha-i főesperest vezesse be a Tyzaborzuakws egyházi joghatóságába és jövedelemforrásaiba (decimas, iudicia spiritualia, debita sacerdotum et alia iura ecclesiastica sibi iure debita amministrari faciendo).

Tartalmi ái I. Károly király 1319. szeptember 26-i ítéletlevelében (334. sz.), DL 30603. □ Regeszta: AOkl V. 579. sz.

331. [1319. szeptember 15. előtt] Tamás magister Bereg-i ispán jelenti I. Károly királynak, hogy amikor parancsára (330. sz.) officiálisával megkísérelte káplánját: Tamás Wgacha-i főesperest bevezetni a Tyzaborzuakws egyházi joghatóságába és egyházi jövedelemforrásaiba Miklós fia: Elleus, Chepan fia: Zoard, Mykow fiai: Miklós és Lewkus, Orozy-i Desew, Felicián fia: Márton és Detre fia: Simon ezt tiltakozásukkal megakadályozták azt állítván, hogy az ő egyházaik minden joghatóság alól mentesítettek és azok tizede, kiváltságlevelük értelmében, őket illeti (dicentes ecclesias suas a iurisdictione omni fore exemptas et decimas ad se ipsos spectare et super hoc instrumenta privilegialia se posse exhibere affirmarunt). Ezért őket szeptember 15-re (in oct. Nat. virg.) okleveleik bemutatása végett a király színe elé idézte.

Tartalmi ái I. Károly király 1319. szeptember 26-i ítéletlevelében (334. sz.), DL 30603. □ Regeszta: AOkl V. 582. sz.

332. [1319. szeptember 15. előtt] Benedek erdélyi püspök utasítja Teremi-i Mihály özvegyét: Ilonát, hogy sógora: Ivedeech-i Belus comes ellen hozománya miatt indított keresetével kapcsolatosan szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) állítson tanúkat.

Említés Benedek magister erdélyi püspöki helynök 1319. szeptember 15-i oklevelében (333. sz.), DL 1976. □ Közlés: AOkm I. 531—532. — Ub I. 341—342. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 326—327 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 584. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 703. sz.

333. 1319. szeptember 15. (Albe, in oct. Nat. virg) Benedek magister Tylegd-i főesperes, B[enedek] erdélyi püspök általános helynöke bizonyítja, hogy Ivedeech-i Belus comes szeptember 15-én, a püspöke korábbi oklevelében (332. sz.) előírt tanúkihallgatás előtt, Miklós villicus és Myke comes fehérvári (Albenses) polgárok, valamint más fogott bírák közvetítésével kiegyezett testvére: Teremi-i Mihály özvegyével: Ilonával, és hitbére fejében átengedte neki Iuedeech földnek vagy falunak elhunyt testvére: Mihály által tíz márkában elzálogosított harmadrészét, melyet az özvegy ezzel a teherrel együtt elfogadott.

Eredeti, hártyán, hátlapján ovális alakú pecsét nyomaival, DL 1976. □ Közlés: AOkm I. 531—532. — Ub I. 341—342. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 326—327, 422 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl V. 584. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 703. sz.

334. 1319. szeptember 26. (prope castrum Kalabar in Macho, XII. d. oct. Nat. virg.) I. Károly király ítéletlevele. Tamás magister Bereg-i ispán megkísérelte ugyan, hogy Tamás Wgacha-i főesperest, királyi káplánt, parancsának (330. sz.) megfelelően bevezesse a Tyzaborzuakws egyházi joghatóságába és az azzal járó jövedelemforrásokba, ennek azonban — amint ez Tamás ispán jelentéséből (331. sz.) kiderül — több nemes is ellentmondott. Ezért az ispán a tiltakozókat, okleveleik bemutatása végett, szeptember 15-re (in oct. Nat. virg.) a király elé megidézte. Minthogy azonban az említett nemesek a kitűzött idő-

pontban nem jelentek meg színe előtt és Tamás főesperes kilenc napon át hiába várakozott reájuk vagy képviselőjükre, perveszteseknek nyilvánítja a tiltakozókat, a Tyza és a Burzua folyó közti tizedeket és egyéb egyházi jövedelmeket, jogokat, bárói egyetértésével, Szt. Mihály arkangyal gyulafehérvári (de Alba Jule) egyházának és általa nevezett Tamás főesperesnek ítéli vissza végérvényesen, a mondott nemeseknek pedig e jogok felől örök hallgatást parancsol.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett gyűrűspecsét nyomával, DL 30603 □ Regeszta: AOkl V. 592. sz.

335. 1319. október 9. (VII. Id. Octobris) I. Károly király, miután az erdélyi káptalan 1319. július 10-i jelentéséből (325. sz.) megbizonyosodott, hogy a Vizzomus folyó melletti és alulról (ex parte inferiori) Baluanus-i Myke comes Zylagthu nevű birtokával szomszédos Scenbeneduk nevű föld valóban magvaszakadt ember jószága és királyi adományozás alá esik, e birtokot, hű szolgálatai jutalmául, az azt magának kérő Myke comesnek adja. — A kettős pecséttel megerősített oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár és Kukullu-i főesperes keze által kelt. — *Hátlapján XIV. századi kézzel:* Privilégium super possessionibus per comitem Myke legatis.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 29997. □ Regeszta: AOkl V. 604. sz.

336. 1319. október 17. (XVI. Kal. Novembris) I. Károly király, Dowsa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kérésére privilégiumában átírja és megerősíti 1319. október 2-i pátens oklevelét (AOkl V. 596. sz.), mellyel a hűtlenségbe esett Erney fia: István fia: János, valamint testvérei: Miklós és Jakab Wyuar nevű várát, tartozékaival együtt az őt Magyarországra érkezésétől fogva hűségesen szolgáló Dowsa vajdának adományozta. A megadományozott érdemeit a király ellenfeleivel: Trinchyn-i Mátéval, Tamás fiaival: Kopoz-zal és Beke-vel, Lodhard fiaival, valamint az Erdélyben zavarokat támasztó Moys fia: Moyssal vívott harcokban az oklevél a következő módon örökíti meg: Quod cum Matheus de Trinchynio dampnate memorie emulus et infidelis contra nostram veniendo una cum suis complicibus maiestatem ausu execrabili belli campestris discrimina nobiscum et nobis assistentibus prope civitatem Cassa nuncupatum inisset, idem Dowsa wouyuoda ibi aciei adverse se inmittens pro observanda sacre corone debita fidelitate laudabiliter dimicavit. Preterea cum Kopoz et Beke filii Thome ac filii Lodhardi notorii nostri infideles spiritu inflati superbie ad invicem maliciose federati tortuosis serpentibus nequiores cum eodem Dowsa woyauoda certaminis ... movissent, idem woyauoda, deo ulcionum et domino exercituum admittente, triumphum obitnuit et palmam victorie laudabiliter reportavit, multis captivis abductis et prediis infinitis reportatis. Ac tandem multa castra ab ipsis infidelibus nostris obtinuit et abstulit, provincias ac oppida plurima nostri dominii subiugans et restaurans ditioni, rerum dampna et iacturam discriminum ac sumptuosarum expensarum penurias multiplices perferendo viam constantie et tramitem fidelitatis non reliquit. Consequenter autem cum nos ipsum Dowsa woyauodam ad partes Transsilvanas pro reformatione eiusdem partis per Moys filium Moys infidelem nostrum specialem perturbatas misissemus et idem Moys presumptuosa sue iniquitatis malicia, aggregans sibi quorundam infidelium nostrorum catervam prelium cum dicto

woyauoda inisset et sibi de nostro mandato assidentibus, ipse woyauoda altissimi clementia suffragante obtinuit victoriam priore potiorem triumphum, vexilla, captivos, arma et equos in signum tripudii, quod est indicium dominii nobis honorifice transmittendo. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Zichy cs zsélyi lt: DL 76256. □ Közlés: ZOkm I. 171—174. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 328—329 (részlet, román fordításban). — Károly Róbert emlékezete 121—122 (részlet, magyar fordításban). — Kristó: Históriák 153—154 (részlet, magyar fordításban). □ Regeszta: Sz 3/1869. 603. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 328. — RegSlov II. 492. sz. — AOkl V. 607. sz.

337. 1319. november 2. (II. d. Omn. sanct.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Beld-i Zarias testvére (germanus): Domokos a Beeld nevű földből őt illető birtok két részét rokonának: Beld-i Jakab fia: Jakou-nak ajándékozta élete végéig szóló eltartás és tisztes ruháztatás fejében. Domokos embereinek földbére (terragium) továbbra is őt illeti, valamint a királyi adó (collecta), ha ezt magának megszerezheti. Ha viszont ezt Jakou szerezhetné meg magának, két háznép (mansio) collecta-ját élete végéig köteles Domokosnak átengedni. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őr-, Miklós dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Radák cs lt: DL 67238. □ Közlés: AOkm I. 535—536. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 330 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 617. sz.

338. 1319. november 12. (Temeswar, f. II. p. oct. Omn. sanct.) I. Károly király Farkazius fia: Tamás magister Solmus-i és Haznus-i várnagynak, a kunok ispánjának, valamint Mihály fia: Simon Somlyo-i és Crasso-i ispánnak a hűséges szolgálataira való tekintettel jóváhagyja a rokonuk: említett Mihály fia: Péter és az erdélyi (de terra Transsilvana) Conrad fiai: Nikolaus és Johann közötti megállapodást. Eszerint ez utóbbiak rokonukká fogadják az előbb említett Pétert azzal, hogy nővérüket feleségül adják hozzá és a király akaratával átengedik neki, valamint utódaiknak Tolmach, Feketewyz, Omlas, Alamor, Zewles, Bolkach, Sythwe, Syle, Medwes, Mortonfalwa, Zeech, Hortobagh, Mártontelke (villa Morteni) és Örményszékes (villa Ermen) nevű birtokaik felét, a nagyapjuk által bírt haszonvételekkel együtt. Ha nevezett Nikolaus és Johann gyermektelenül halnának el, Péter e felsorolt birtokok harmadrészét a fenti jóváhagyás alapján megtarthatja magának.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1319. december 7-i oklevelében (339. sz.), DL 1979. Ennek egyszerű másolata a XVI. század elejéről: DL 30767. □ Közlés: Ub III. 582–583. □ Regeszta: CDHung XI. 486—487. — Hurmuzaki I/1. 579. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 330—331. — AOkl V. 624. sz.

339. 1319. december 4. vagy 7. (III. f. in oct. Andree ap.) Az erdélyi egyház káptalana privilegiális alakban átírja I. Károly király 1319. november 12-i oklevelét (338. sz.).

Tartalmi ái Nadabi László erdélyi alvajda 1413. október 21-i oklevelében, DL 1979 és 30767. — Ái Zsigmond király 1414. október 24-i oklevelében, DL 10003. □ Közlés: Ub III. 582. □ Regeszta: CDHung XI. 486. — Hurmuzaki I/1. 579. — Ub I. 342. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 331. — AOkl V. 634. sz.

340. [1319.] december 12. (IV. f., in vig. Lucie virg.) Dénes fia: István magister Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Közli, hogy a Regun-hoz tartozó birtokaiknak testvéreivel való felosztásához Fehér (d. Album) Márton nevű emberét nevezi meg kiküldötteként. Kéri, hogy az osztályról oklevelet állítsanak ki számára. Jelzi, hogy testvéreivel abban állapodtak meg, miszerint aki közülök megszegné az osztályt, 200 márka büntetést fizessen.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1319. december 14-i oklevelébe (342. sz.), Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 1. — Említés Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i ítéletlevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260656). □ Közlés: BánfOkl I. 46, 263. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 332 (román fordításban). — DocRomHist C XIII. 13, 17 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl V. 638. sz.

341. [1319. december] 13. (in Vinch superiori, f. V., in Lucie virg.) Tamás magister székely ispán az erdélyi egyház káptalanának. Képviselőjeként, teljes meghatalmazással, Balázs magistert, Menteu-i várnagyát és Tylegd-i albíráját (viceiudicem) küldi ki hozzájuk.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1319. december 14-i oklevelébe (342. sz.), Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 1. — Említés Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i ítéletlevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260656). □ Közlés: BánfOkl I. 47, 263. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 332 (román fordításban). — DocRomHist C XIII. 13, 17 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl V. 640. sz.

342. 1319. december 14. (f. VI. p. Lucie virg.) A gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalana bizonyítja, hogy Dénes fia: Deseu magister nemes ifjú személyesen, továbbá Tamás magister székely ispán nevében, ura megbízólevele (341. sz.) alapján Balázs magister Menteu/Mentew-i várnagy és Tylegd-i albíró, végül pedig Dénes fia: István képviseletében, szintén ura megbízólevelével (340. sz.) serviense: Fehér (d. Album) Márton megjelenvén előtte, bejelentették a Dénes előbb említett fiai: Tamás, István és Deseu között a Regun-hoz tartozó birtokaikon egyező akarattal végbevitt osztályt. Ennek értelmében Tamás magister részébe jutott Regun, Berycteluke/Bericteluke, Sayo, Monor, Rossk, Magarzakaal/Magarzakal, Zaazgyiznoyo/Zazdiznoyo, Monorou/Munuro, a Monorou/Munyorou környéki Vruzfolu/Wruzfalu és Scenmihalteluke/Zenthmihaltelke falu fele. István magister Dedraad/Dedrad, Sceplak/Zeplak, Geledum, Veech/Weech, Felydeech/Felydech, Olydeech/Olydech, Holthmorus/Holtmoros és a felső (superior) Vruzfolu/Wruzfalu birtokot kapta. Végül Deseu/Desew magister örök tulajdonába Batus, Veylla/Veyla, Zaazzakal/Zazzakal, Gyznoyo, Vereszeek/Vereszek, Feelfolu/Felfalu és Luer került. A magasabb helyeken (in superioribus partibus) levő kiterjedt erdőségeiket a felek és népeik továbbra is közösen használják. Az osztálytól elálló felet 200 márka büntetéssel sújtják.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 1. — Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i ítéletlevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260656). □ Közlés: BánfOkl I. 47—48, 263–264. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 332—333, 422—423 (román fordításban is). — DocRomHist C XIII. 13—14, 17 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl V. 641. sz.

343. 1319. december 18. (f. III. a. Thome ap.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Dowsa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Clus vármegyei Palathka nevű földet vagy birtokot — a szomszédok és különösen a káptalanban személyesen is megjelent Gerend-i Péter fia: Mik-

lós comes hozzájárulásával — rokona: Iwahun magister Torda-i ispán helyett örökre átengedi Semyen fia: Mihály fiainak: Kylian-nak, Simonnak, Salamonnak, Istvánnak, Miklósnak, Mihálynak, Jánosnak és Lászlónak nevezett Kylian elfogása, Tusun/Thusun, Thumb/Thomb és Moruchaza/Mouruchhaza nevű falujuk kifosztása és az ennek során Iwahun magister által nekik okozott 500 márkányi káruk jóvátételeként. Palathka Gyog/Gyogh-i Miklós fia: Corrardustól, az országlakók ítélete alapján és atyjafiai (fratrum): András vajda és Boryu (d) Miklós belegyezésével, bírság fejében került a vajda kezébe, majd végleges birtokába, minthogy Corrardus e birtokot a kiszabott időpontig nem váltotta vissza magának. Dowsa vajda Semyen fia: Mihály fiaival szemben szavatosságot vállal.

Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i és Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Regeszta: AOkl V. 643. sz.

344. 1319. december 21. (sub castro Kukulleu, in Thome ap.) Dausa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán jóváhagyólag írásba foglalja az Endus fia: György és Zunga (d) Péter között a Chamakuz nevű két vásárolt birtokért folyó perben személyes párviadal helyett fogott bírák segítségével létrejött megállapodást.

Ái a váradi káptalan 1320. március 14-i oklevelében (AOkl V. 723–724. sz.), Barabás Samu gyűjteménye (DF 247878), Sztoyka cs lt (DF 275875). □ Regeszta: AOkl V. 645. sz.

345. [1320. január 13. előtt] Péter Zonico-i főesperes, erdélyi kanonok, (Benedek) erdélyi püspök megbízottja bemutatja Rufinus de Civinio pápai nunciusnak és tizedszedőnek (Gentilis frater) bíboros, legátus 1310. december 15-i (179. sz.) és 1311. szeptember 12-i elismervényét (190. sz.) az erdélyi püspök által neki kifizetett összegekről, valamint Hambocto pozsonyi polgár nyugtáját (194. sz.) az erdélyi püspök által a bíboros legátus ellátására lerótt összegről.

Közel egykorú másolatok a Rufinus de Civinio elszámolását tartalmazó papírfüzetben, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183, fol. 26. □ Közlés: MonVatHung I/2. 467. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 258—259 (román fordításban).

346. 1320. január 13. Rufinus de Civinio pápai nuncius és tizedszedő bizonyítja, hogy Budai Mihálytól, a domonkosok budai Szt. Miklós-kolostorának szerzetesétől az erdélyi püspök és egyháza részéről átvett budai súlyú 43 márka ezüstöt (Gentilis) bíboros pozsonyi megbízottjával: Hambotto-val való elszámolásra és Velencébe való továbbításra. Noha ez az ezüst nem volt budai finomságú, mégis ilyenként vette át Mihály szerzetestől, mert félt, hogy az erdélyi püspök bekövetkezett halálával másként ez a pénz elvész.

Eredeti, papírfüzet, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae in Hungaria, Nr. 183, fol. 26. □ Közlés: MonVatHung I/2. 466—467. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 257—258 (román fordításban).

347. 1320. február 16. (in quind. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana a Kezdy-i székelyek közül való Opor fia: János fia: Istvánnak, Miklós, Demeter és Péter nevű testvé-

rei képviselőjeként is előterjesztett kérésére átírja István fraternek, a Szűz Mária-szigeti apácák procuratorának 1311. július 24-i oklevelét (188. sz.) rokonuk: Olchius fia: Balázs végrendeletéről, melyben Zarazpatak nevű földjét reájuk hagyta és szolgái, szolgálónői felszabadításáról intézkedett. — *Méltóságsor:* András prépost, Saul [!] éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes dékánkanonok.

Eredetije ismeretlen. Kéziratos változata csupán Kemény József másolatában (DiplApp I. 130. sz.) ismeretes, melyet ő — állítása szerint — az erdélyi káptalan levéltárában található ái-ból készített. Bár áthagyományozásának körülményei, szövegezése az oklevelet gyanússá teszik és hamisítást sejtetnek, ez utóbbi nem írható Kemény József számlájára, miként ezt általában teszik. Az oklevelet ugyanis egy 1725. évi hiteleshelyi átíratból Apor Péter már befoglalta 1727-ben összeállított Lusus mundi című kéziratába (MHHScript XI. 92—108), melyet az 1713-ban elnyert bárócság kapcsán utódai tájékoztatására szánt családja előkelőségének és régiségének bizonyítása céljából. A kincstartó Apor István által szerzett hatalmas vagyon, valamint a bárói és grófi címmel járó társadalmi státus megkívánta az Apor család régiségének és előkelőségének történeti bizonyítását. Ezt a célt szolgálhatta ez az eredeti oklevelek felhasználásával valószínűleg 1725 körül a gyulafehérvári requisitorok műhelyében keletkezett hamisítvány. □ Közlés: SzOkl I. 37—38 (február 17-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 337 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 701. sz.

348. 1320. február 19. (Themeswar, f. III. p. Invocavit) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Guga fia: András vagy Zuky-i Domokos királyi ember iktassa be Sukky-i Albert fiait: Mihályt és Miklóst a Dubuka vármegyei Paulustheluke nevű föld és a hozzá tartozó Vmbuz nevű erdő birtokába, melyeket hűséges szolgálataik jutalmaként örökadományként kértek fel tőle, ha ezek, amint ők állítják, valóban királyi rendelkezés alá tartoznak. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis capitulo ecclesie beati Michaelis archangeli Transsilvane pro Michaele et Nicolao de Zuky reambulatorie.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244522). — Ái az erdélyi káptalan 1320. március 3-i oklevelében (353. sz.), Kemény cs malomfalvi lt (DF 257787). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 337—338, 423—424, 441 (román fordításban is, hasonmással, február 18-ra keltezve). □ Regeszta: TTár 1907. 82 (Magyari K., február 20-ra keltezve). — Petrichevich 1810. sz. — AOkl V. 703. sz.

349. 1320. február 19. (in villa Syle, f. III. p. Invocavit) Miklós erdélyi alvajda, valamint Fehér vármegye (provincie Albensis) szolgabírái: Buken fia: Péter magister és Szentkirályi (de Sancto Rege) István comes a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Dausa vajda embere: Tuluay (d) Miklós iktassa be Balázs fia: Herbordot annak a Weze-hez tartozó földnek a birtokába, amelyet bírói ítélettel nyert el az Egrus-i apáttól.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1320. március 1-ji oklevelébe (351. sz.), DL 36540. □ Közlés: Ub I. 343. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 338—339 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 704. sz.

350. 1320. február 28. (in villa Chieztue, f. V. a. Oculi) Miklós erdélyi alvajda, valamint Fehér vármegye (provincie Albensis) szolgabírái: Gyog-i Gergely comes és Szentkirályi (de Sancto Rege) István a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Balázs fia: Herbord részére állítson ki oklevelet a Weze nevű birtokához tartozó bizonyos föld iktatásáról és határjárásáról.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1320. március 1-ji oklevelébe (351. sz.), DL 36540. □ Közlés: Ub I. 343—344. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 339 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 709. sz.

351. 1320. március 1. (sab. a. Oculi) A gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalana bizonyítja, hogy Miklós erdélyi alvajdának és a Fehér vármegyei (provincie Albensis) szolgabíráknak Herbord fia: néhai Blasius comes fia: Herbord és testvére: Nikolaus Weze nevű birtokához tartozó bizonyos föld iktatását és határjárását illető 1320. február 19-i (349. sz.) és 1320. február 28-i kérésére (350. sz.) Dausa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán embere: Tuluay (d) Miklós, Balázs diakónus, karbeli klerikus tanúbizonysága mellett, február 25-én (in Matthie ap.) a kérdéses birtokot a Munerad nevű föld és a káptalan Chergeud nevű földje felől a következőképpen határolta el: Cuius prima meta de novo erecta incipit circa fluvium Kukulleu, ubi rivulus de Chergeud cadit in fluvium Kukulleu, ubi est una nova meta terrea erecta, que meta dividit inter terram Munerad et terram Herbordi prelibati. Deinde currit circa eundem rivulum Chergeud ad unam novam metam terream. Abhinc vadit iterato ad unam metam terream, que due nove mete similiter distingunt inter terram Munerad et terram Herbordi ad possessionem Weze pertinentem. Inde de ipso rivulo tendit ad Berch ad unam novam metam circa antiquam novam [!] erectam. Abhinc vergit ad aliam novam metam terream. Deinde in eodem Berch currit ad tertiam metam terream, indeque ad quartam novam metam terream, post hec vadit similiter ad unam novam metam terream iuxta antiquas metas erectas, que quinque mete dividunt inter terram nostram Chergeud et terram Herbordi sepefati. Deinde perveniet ad tres metas antiquas, ubi erectio ipsarum novarum metarum ipsius terre ad Weze pertinentis terminaretur. Ezután, minthogy ellentmondás nem történt, e földet Herbordnak és testvérének: Nikolausnak iktatták. — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Thorda-i főesperes dékánkanonok.

Ái a gyulafehérvári káptalan 1550. május 3-i oklevelében, DL 36540. □ Közlés: Ub I. 344—345. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 339—341 (román fordításban.) □ Regeszta: AOkl V. 712. sz.

352. 1320. március 1. (sab. a. Oculi) András magister, Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának prépostja és postulatus püspöke, a sedis vacantia idejére a káptalan által állított általános helynök: Benedek magister Tylegd-i főesperes kezébe letett eskü és kiközösítés terhe alatt kötelezi magát és testvéreit: Péter és Miklós magistereket, hogy Szentmihályköve (Lapis sancti Michaelis) várát, amelyet a káptalan e zavaros időkben való megőrzés végett, mint prépostjára, rábízott, a kanonokok tulajdonaként megvédik, szükség esetén nekik ott menedéket nyújtanak és kívánságukra bármikor halogatás nélkül visszaszolgáltatják.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277251). □ Közlés: TTár 1887. 621—622 (Beke A.). — DIR C, veacul XIV, vol. I. 341, 424 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 1022. sz. — AOkl V. 711. sz.

353. 1320. március 3. (II. f. p. Oculi) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királynak. 1320. február 19-i parancsára (348. sz.) Gyuga fia: András királyi ember, Benedek Kol[oswar]-i plébános és kanonok tanúbizonysága mellett, február 28-án (V. f. p. Reminiscere) nevezett Mihályt és Miklóst ellentmondás nélkül beiktatta a király rendelkezése alá tartozó Paulustelky

nevű föld és a hozzá tartozó Vmbuz nevű erdő birtokába, melynek határai a következők: Prima meta incipit in Berch Vmbuz nuncupato, ubi sunt due mete antique, que due mete distingunt inter terram Vmbuz et terram Zawa nominatam. Inde descendit versus septentrionem per crebras metas ad locum ubi duo fluvii de Z[a]wa et de Bagach venientes in unum convenerunt. Abhinc transeundo ipsum fluvium tendit ad Berch et in fine ipsius Berch est una meta terrea. Inde eundo versus septentrionem super ipso Berch veniet ad duas metas antiquas, que dividunt inter terram Bagach et Vmbuzteluke. Deinde vadit ad alium Berch Scenthegyud nominatum ad unam metam terream. Post hec currit versus orientalem in eodem Berch per singulas currentes metas terreas, que dividunt inter terram Polun et terram Vmbuz supradictam. Abhinc tendendo in ipso Berch perveniet ad metas terreas antiquas, que dividunt inter terras Zenthguthard et ipsam Vmbuz. Inde descendit ad fluvium Vmbuz versus meridiem et transeundo ipsum fluvium Vmbuz, circa quendam locum molendini, qui locus molendini remansisset Vmbuz. Inde ascendit de Berch ad duas metas terreas antiquas, que dividunt inter terram Legyn et Vmbuz. Abhinc currendo versus occasum solis per singulas crebras metas terreas, que distingunt inter ipsam terram Legyn et terram Paulusteluke. Inde currit in ipso Berch per crebras metas, que dividunt inter terram Palathka et terram Paulusteluke. Deinde de ipso Berch descendit ad fluvium Pala[th]ka versus septentrionem, ubi ipse fluvius Pala[th]ka et fluvius Hyntus coniunguntur, et ibi est una meta antiqua, que dividit inter terram Pala[th]ka et terram Paulusteluky sepefatam. Abhinc de ipso fluvio ascendit super Berch Vmbuz et vadit per metas antiquas, que distingunt inter terram Tehenusteleke et terram Paulusteluke superius nominatam et pervenit ad duas metas supranominatas, que dividebant inter terram Vmbuz et terram Zawa nuncupatas. Et sic cursus metarum ipsarum Paulusteluke et Vmbuz terminatur.

Belefoglalva I. Károly 1320. március 25-i oklevelébe (360. sz.), Jósika cs hitbizományi lt (DF 257544). — Ái I. Károly király 1324. január 3-i oklevelében (472. sz.), Kemény cs malomfalvi lt (DF 257787) és 1335. augusztus 18-án kelt erdélyi káptalani oklevéltöredékben (853. sz.), Jósika cs hitbizományi lt (DF 257544). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 342—343, 424—428 (román fordításban is). □ Regeszta: TTár 1907. 83 (Magyari K., március 4-re keltezve). — Petrichevich 1811. sz. — AOkl V. 714. sz.

354. 1320. március 4. (f. III. p. Oculi) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy bár Huzyuteluk-i Zerechmer fiai: Bálint és János Huzyuteluk nevű föld vagy birtok feléért Dausa erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán előtt perbe hívták néhai Pál comes Dewa-i várnagy fia: Lászlót, valamint testvéreit: Pétert, Jánost és Istvánt, akiket servienseik: Losady-i Torda fia: Márk comes, Szentkirályi (de Sancto Rege) Péter fia: András és Lőrinc magister képviselnek, végül is úgy egyeztek ki egymással, hogy nevezett Bálint és János Huzyuteluk birtok vagy falu felét örökre átengedik Pál comes fentebb említett fiainak cserébe ezek Mestherteluky másként Ermenteluke nevű, illetve a Stolchumberk föld körül fekvő Ladamarteluke nevű földje felének feléért, azaz negyedrészéért. A felek kölcsönösen kötelezték magukat, hogy saját költségükön megvédik egymást a cserébe adott birtokok békés tulajdonában. — *Méltóságsor:* András prépost, Sanctus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1408. augusztus 2-i oklevelében, Iktári Bethlen cs lt: DF 255000. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 343—344, 426—427, 442 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl V. 716. sz.

355. [1320. március 4. ?] (apud domum magistri Elye, f. III. p. Oculi) Miklós erdélyi alvajda bizonyítja, hogy András comes, megbízott emberével együtt, tiltotta Miklós fiait: Jánost és Miklóst, valamint jobbágyaikat földjének, erdejének, kaszálóinak és szántóföldjeinek további használatától és megmutatta kiküldöttjének a letarolt erdőket. Ha az erdők vágását mégis folytatnák, akadályozzák meg őket ebben. — *Hátlapján azonos kézzel:* Contra Iohannem et Nicolaum filios Nicolai.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján pecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 74426. A fenti keltezés azon alapszik, hogy Vásári Miklós alvajdaságáról 1319. augusztus 8. és 1320. július 2. közötti időszakból ismeretesek adatok (Engel: Archontológia I. 11. — AOkl V. 832–833. sz.), és ebben az időpontban éppen a fentihez hasonló ügyekben jár el az Erdélyen kívül tartózkodó Debreceni Dózsa vajda helyett (AOkl V. 721—722., 756—757. sz.). □ Közlés: TelOkl I. 38. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 344—345 (román fordításban).

356. 1320. március 5. (Themesuar, f. IV. p. Oculi) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Mikud fia: Miklós magister a hűtlen Lőrinc fia: Istvánnak és fiainak, Chunka (d) Lászlónak és fiainak, Mihály fiainak: Theke (d) Jánosnak, Bothuthus [!] Miklósnak és Wrduk (d) Andrásnak elkobzott birtokait határolja körül és örökösen iktassa Deseu magister Sebeswar-i várnagynak. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1320. április 19-i oklevelébe (362. sz.), DL 1991. □ Közlés: Rusu: Bologa, AMP 4/1980. 413—414 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl V. 718. sz.

357. 1320. március 12. (in villa Zakal, f. IV. p. Letare). Dausa erdélyi vajda és Zonok-i ispán bizonyítja, hogy amikor a Zabolch, Zathmar és Zonok vármegye számára Zakal faluban március 12-én tartott közgyűlésén Egyed fia: Simon magister a szomszédokat eltiltotta a Zabolch vármegyei Zeleus birtok haszonélvezetétől azzal az indoklással, hogy e jószágot testvére: Apay fia: István magister az ő Miklós nevű fiának adta, Wboly fia: Mihály fia: István magister kijelentette, hogy ő ugyan szomszédja e birtoknak, de neki sem része, sem közössége (communitatis) nincsen abban. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro magistro Symone filio Egidii contra magistrum Stephanum filium Michaelis filii Wboly prohibitionalis possessionis Zeleus vocate.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét bevágásával, DL 1992. □ Közlés: AOkm I. 553—554. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. I. 345. — AOkl V. 721. sz.

358. 1320. március 13. (Zokol, f. V. p. Letare) Dausa erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán bizonyítja, hogy Zoboch, Zothmar és Zolnuk vármegyék részére tartott közgyűlésén Emich fia: Gergelyt április 5-re (ad sab. p. Pasce) Mihály fiai: László és Mihály ellenében színe elé idézte. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Ladislao et Mychaele contra Gregorium filium Emich ad sabatum post festum Pasce.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét és korábbi szöveg maradványai, Kállay cs lt: DL 50672. □ Közlés: AOkm I. 554. □ Regeszta: KálLt 97. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 345. — AOkl V. 722.

359. 1320. március 24. (f. II. p. Palmarum) Az erdélyi egyház káptalana Jakab fia: Péternek, az Aranas melléki székelyek összessége bírájának (iudex universitatis Syculorum de iuxta Aranas) és ugyanezen közösség nevében (pro communitate eorundem Sycolorum) Felduar-i Comas [!] magister részéről előterjesztett kérésére átírja III. András király 1291. március 12-i privilégiumát (CDTrans I. 478. sz.), melyet az utak és a békétlen idők veszedelmei miatt félnek eredetiben magukkal hordani bemutatás végett.

Ái Köcski Sándor országbíró 1327. június 4. után kelt oklevelében (597. sz.), Esztergomi káptalan mlt-ban, lad. 66, fasc. I, nr. 6. (DF 238227). □ Közlés: MonEcclStrig II. 773. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 347 (román fordításban). — Kordé 88, 91 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 732. sz.

360. 1320. március 25. (VIII. Kal. Aprilis) I. Károly király bizonyítja, hogy mivel Suky-i Albert fiai: Mihály és Miklós hűséges szolgálataik jutalmaként maguknak kérték a Doboka vármegyei Palusteleke/Paulusteluke/Paulustelky nevű földet, valamint a hozzá tartozó Vmbuz nevű erdőt, és 1320. február 19-i parancsára (348. sz.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának 1320. március 3-án tett jelentéséből (353. sz.) megbizonyosodott arról, hogy a szóban forgó birtokokkal valóban ő rendelkezik, ezeket örökre Suky-i Albert fiainak: Mihálynak és Miklósnak adományozza, mivel ők, bár örökjogú birtokaik a lázadók kezében maradva pusztulásnak voltak kitéve, hűségesen kitartottak mellette, különösképpen pedig a hűtlen Moys fia: Moys cinkosai és Dénes fia: István magister vezetése alatti királyhű csapatok között Bonchyda/Bonczyda-nál lezajlott győzelmes ütközetben tüntették ki magukat vérük ontásával, amikor Márton és Barcha nevű két serviensük is életüket vesztették. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukulleu/Kewkwlew-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Károly király 1324. január 3-i oklevelében (472. sz.), Kemény cs malomfalvi lt (DF 257787). — Ái az erdélyi káptalan 1335. augusztus 18-i oklevelében (853. sz.), Jósika cs hitbizományi lt (DF 257544). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 348—349, 427—428 (román fordításban is). □ Regeszta: TTár 1907. 83 (Magyari K.). — Petrichevich 1812. sz. — AOkl V. 734. sz.

? **361.** 1320. március 26. (f. IV. p. dom. Palmarum) Az erdélyi egyház káptalana Mihály fia: Simon magister Medyes-i ispán kérésére átírja I. Károly király 1319. május 13-i oklevelét (322. sz.). — *Méltóságsor:* András prépost, Santus éneklő-, Vince őrkanonok, Miklós Torda-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján XVI. századi írással:* Super possessionibus Nogsoyou, Pozpus cum aliis, restitutio per novam donationem magistro Symoni filio Michaelis comiti de Sumlou. Non narratur comitatus.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 1964. □ Közlés: Ub I. 345—346. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 349—350 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 466. — AOkl V. 735. sz.

362. 1320. április 19. (sab. a. Iubilate) Az erdélyi káptalan I. Károly királynak. 1320. március 5-i parancsára (356. sz.) Mikud bán fia: Miklós magister királyi ember, Dausa/Daysa erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán megbízottja: Suuk-i Mihály, Bulchu magister Zathmar-i főesperes, káptalani tanúbizonyság jelenlétében, az április 13. körüli napokban (circa quinden. Pasce) Deseu magistert ellentmondás nélkül bevezette Chunpas Lőrinc fiai: István és László

fiainak Sumbur, Juklotteleky, Miluad, Wrtelek, Kyuseskuleu, Odalem, Draakh, Rakus, Sumteleke, Eurmezeu, a Nagyszamos melletti (iuxta fluvium Zomus maiorem) Sumbur, továbbá a Melies folyó körüli (circa fluvium Melies) Sumbur, Apati és Kekus Dobuka vármegyei, Ohthunh, Sospotokteleky nevű Kulus vármegyei birtokaiba, továbbá Mihály fiainak: Theke (d) Jánosnak, Bothus Miklósnak és Wrduk (d) Andrásnak Kerestur, Esculev maior, Fudurhaza, Pouustheleke, Solumkuu más néven Elefant, Kuachteleke, Machkas, Leurenchzygethe, Vaama és tartozékaik, Scenkatherina, Kublus, Mikusteleke, Zolthteleke, Kethurpaag, Wrkunteleke, Ficachteleke, Tybateleke, Berketeleke, Palata, Borozlouu nevű Doboka vármegyei jószágaiba, végül Chunka (d) László és fiai: Beke és Domokos Woiuadahaza, Vidachteleky, Poclustelek, Juklud nevű Vyzzomus folyó melletti Doboka vármegyei, Penthektelek Belső-Szolnok vármegyei (in cttu de Zonlnuk [!] interiori), továbbá Eur, Zupur, Noee, Ohtunteleke nevű Cluus vármegyei földjeinek és falvainak birtokába.

Belefoglalva I. Károly király 1320. április 19. után kelt oklevelébe (363. sz.), DL 1991. □ Közlés: Rusu: Bologa, AMP 4/1980. 415—416 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl V. 760. sz.

363. 1320. [április 19. után] I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi káptalanának 1320. április 19-i jelentése (362. sz.) alapján a hűtlenségbe esett Lőrinc fia: István és fiai, Chunka (d) László és fiai, valamint Mihály fiai: Teke (d) János, Bothus Miklós és Wrduk (d) András elkobzott birtokait hűséges hívének: Deseu magister Sebeswar-i várnagynak adományozza, miután Mikud fia: Miklós magister királyi ember az iktatást már el is végezte. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékeivel, DL 1991. A napi keltezés hiányzik. □ Közlés: Rusu: Bologa, AMP 4/1980. 416—417 (román fordításban is, hasomással). □ Regeszta: AOkl V. 761. sz.

[!] **364.** 1320. május 4. (Debrecen, dom. a. Ascens. dom.) I. Károly király minden szabad embert, legyen az szász vagy magyar, illetve más jogállású személy, aki Deeswar és Deesakna nevű királyi városokba települ, részelteti mindazokban a kiváltságokban, amelyeket az előző magyar királyok e két település lakóinak adtak. Megtiltja, hogy e személyek betelepülését bárki is akadályozza. Mindezeket tegyék a vásárokon is közhírré.

Ái I. Ferdinánd király 1554. április 19-i oklevelében, korábban Dés város lt-ban, de annak a kolozsvári Nemzeti Levéltárban őrzött anyagában jelenleg nem található. Az oklevél szövegezése, Dés és Désakna királyi városként emlegetése, I. Ferdinánd király 1552. március 24-i kiváltságlevelétől (MOL L.R. III, pag. 53) eltérése, és az, hogy nem vezették be a Liber Regiusba, legalábbis kérdésessé teszi az irat hitelességét. Talán azzal a céllal a XVI. század közepén készült kancelláriai hamisítvány lehet, hogy a királyi megerősítést kiterjessze a város korábban hamisított kiváltságleveleire is. Az erdélyi viszonyokat nem ismerő bécsi kancellária félrevezetésére a XVI. század közepéről más hasonló esetek szintén ismeretesek. Vö. még Jakó: Dés 24—26. □ Közlés: Ub I. 346. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 353, 428 (román fordításban is). □ Regeszta: TörtLapok 1874. 506 (K. Papp M.). — AOkl V. 772. sz.

365. [1320. május 5. ?] I. Károly király az erdélyi káptalan számára megerősítve átírja III. András király 1291. február 22-én kelt (CDTrans I. 473. sz.) és IV. László királynak a

Torda-i sóakna adományozásáról és a káptalan embereinek a collecta fizetése alóli mentesítéséről szóló, 1278. május 8. előtt kiállított privilégiumát (CDTrans I. 357. sz.) magában foglaló oklevelét, melyet Domokos magister Doboka-i főesperes mutatott be. Ezt az oklevelet a káptalan a király koronázását követő első erdélyi útja alkalmával is bemutatta az uralkodónak Gyulafehérváron, Tamás esztergomi érsek és az azóta elhalt Vince kalocsai érsek jelenlétében (que etiam litere privilegiales in primo introitu nostro in terram Transsilvanam post coronationem nostram cum essemus in Albe Jule nobis, coram veneralibus patribus Thoma per eandem archiepiscopo Strigoniensi et Wincencio quondam archiepiscopo Colocensi bone memorie per idem capitulum ecclesie Transsilvane exhibite extiterunt). — A kettőspecséttel megerősített oklevél János fehérvári prépost, alkancellár és Kukulew-i főesperes keze által kelt. — *Hátlapján XIV. századi írással:* Collatio salisfodine in Torda *(folytatva XVII. századi kézzel:)* data tertio Nonas Maji, anno 1310 capitulo ecclesie Albensis facta.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje az oklevél jobb felőli harmadával együtt leszakadt és elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277236). Az oklevél keltezésekor nem a hátlapján olvasható XVII. századi, fentebb idézett rájegyzésből, hanem magából a szövegből kell kiindulni. A király megkoronázását (1310. augusztus 27.) és ezt követő első erdélyi útját (1310. december — 1311. január) említő szövegrész ugyanis éppen kizárja az 1310-re való datálást, mert Vince kalocsai érseket néhaiként tünteti fel. Már pedig róla tudható, hogy 1311. február 3. után és szeptember 10. előtt hunyt el (Udvardy 186). Az oklevelet tehát 1310 után állította ki I. Károly kancelláriája. Terminus ante quem gyanánt pedig a szövegnek az a közlése szolgálhat, hogy Tamás esztergomi érseket még életben lévőnek állítja. Tamás érsek halálának időpontja pedig 1321. január 5. és május 19. közé tehető (MonEcclStrig II. 789). Az 1311 és 1321 közötti időpont pontosabb meghatározását Domokos kanonok dobokai főespereskénti valós szerepeltetése teszi lehetővé. Ő ugyanis 1319. július 10-től fogva töltötte be bizonyíthatóan ezt a káptalani tisztséget (DL 29997 — AOkl V. 324. sz.), melyhez 1321. május 1-től a dékánság is társult (AOkm I. 610). 1318. május 21-től kezdve 1320. március 1-ig Miklós tordai főesperest, 1320. június 2-től kezdődően pedig Péter szolnoki főesperest emlegetik dékánként a káptalani oklevelek (AOkl V. 133., 712., 803. sz.). Domokos kanonok tehát csakis 1319 és 1320 folyamán nevezhette magát csupán dobokai főesperesnek, amikor a királytól az említett oklevél átírását kérte. A megcsonkult oklevél kiállításának éve tehát bizonyosan 1319 vagy 1320. Ha pedig feltételezzük, hogy a XVII. századi megjegyzés írója az abban az időben legalább részben látható eredeti keltezésből csak az évet vétette el és a napi dátumot helyesen közvetíti felénk, akkor a király átíró oklevelét május 5-én állíthatta ki a kancellária. Minthogy Mojs fia: Mojs lázadását a királyi csapatok 1320 februárjában verték le, és ezzel egyértelművé lett I. Károly győzelme a hatalomért folyó harcban, a szóba jöhető két esztendő közül az 1320. május 5-i keltezés látszik valószínűbbnek. ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. I. 206—207, 398—399 (román fordításban is, 1313-ra keltezve). ☐ Regeszta: ErdKLt 617. sz. (1310-re keltezve). — Ub I. 299 és 355 (1310-re, majd 1321—1322-re keltezve). — AOkl II. 879. sz. (1310. május 5-re keltezve).

366. [1320. május 25. előtt] I. Károly király felszólítja az erdélyi káptalant, hogy a Craco-i és Igun-i hospesekkel Ompeycha és Obrudbania birtoklásáért indított perében okleveles bizonyítékait május 25-én (in oct. Penth.) mutassa be színe előtt.

Említés Nekcsei Demeter tárnokmester 1320. június 2-i ítéletlevelében (370. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277343). ☐ Közlés: Szeredai: Notitia 27—28. — CDHung VIII/2. 278. — Hurmuzaki I/1. 580. — Ub I. 347. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 429. ☐ Regeszta: ErdKLt 78. sz. — AOkl V. 794. sz.

367. [1320. május 25. előtt] I. Károly király az erdélyi káptalant külön kiküldötte útján ellentmondás nélkül bevezettette Ompeycha és Obrudbania birtokába.

Említés Nekcsei Demeter tárnokmester 1320. június 2-i ítéletlevelében (370. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban

(DF 277343). □ Közlés: Szeredai: Notitia 29. — CDHung VIII/2. 279. — Hurmuzaki I/1. 580. — Ub I. 348. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 429. □ Regeszta: ErdKLt 78. sz. — AOkl V. 802. sz.

! **368.** 1320. május 25. (in oct. Penth.) Szt. Mihály arkangyal [gyula]fehérvári (AlbTr) egyházának káptalana bizonyítja, hogy Dengelegh-i István fia: Beke, Deseu erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Balvanus-i várnagya, a király parancsából az erdélyi hét vármegye nemességének hadjáratában elfoglalt ura helyett előttük tiltakozott és jogfenntartással élt amiatt, hogy Apa fiai: Miklós és Jakab Beud-i és Malun-i jobbágyaikkal Balvanus vára tartományának határát nemcsak támadják, hanem e határvita eldöntése végett, a vajdai jogkör sérelmére Demeter tárnokmesterhez is fordultak, akit a király a káptalan és az Ompoicza-i és Obrudbania-i hospesek közötti jogvita elbírálására küldött ki, noha köztudott, hogy az erdélyi Zonuk vármegye és birtokai régi idők óta a vajda joghatósága alá tartoznak.

Eredetije ismeretlen, de kéziratos másolata Kemény Józsefnél (DiplTrans I. 191—192) megtalálható. Hiteles oklevél felhasználásával (370., 805., 808. sz.) a Szolnok vármegye körüli tudományos vita kapcsán, 1830 előtt, Kemény által készített nyilvánvaló hamisítvány. Kritikájára 1. Sz 27/1893. 53 (Tagányi K.). — Karácsonyi: Jegyzék 34. 177. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 375. — LtKözl 59/1988. 199 (Mályusz E.). □ Közlés: NemzTárs 1830. 206. — Transilvania 4/1871. 129 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 346—347. □ Regeszta: AOkl V. 797. sz.

369. 1320. június 1. (Temeswar, in quind. Penth.) I. Károly király az erdélyrészi Kereztur birtokot (Doboka vm), amelyet Lőrinc fiai: István és Cyne (d) Mihály, rokonságuk címén, nővérük fiának: Reche-i Pál fia: Lőrincnek adtak, azon a jogon, amint az ő adományozása alá tartozik, új adományként maga is Pál fia: Lőrincnek és mindkét nemű utódainak adományozza, kilátásba helyezve, hogy erről privilégiumot is fog adni.

Ái I. Lajos király 1349. július 17-i oklevelében, DL 30605. □ Közlés: Ortvay: Temes 21. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 355 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 800. sz.

370. 1320. június 2. (Temeswar, in crast. quind. Penth.) Demeter királyi tárnokmester, mint az uralkodó ebben az ügyben kirendelt bírája, a bírói székén részt vevő bárókkal és nemesekkel egyetértésben Ompeycha és Obrudbania birtokot Szt. Mihály erdélyi egyháza káptalanának ítéli oda, minthogy május 25-én (in oct. Penthec.) a király parancsára (368. sz.) jogi bizonyítékaik bemutatása végett az udvarba idézett Craco-i hospesek részéről megjelent Lang (Longus) Georg és Jakob fia: Nikolaus, valamint az Igem/Igun lakóit képviselő Weiss (Albus) Halmannus, továbbá Deusa [!] erdélyi vajda és Zolnoch-i ispán embere: Dengeleg-i István fia: Beke a hospesek nevében IV. Béla és V. István királytól kapott kiváltságaik és más birtokok adományozásáról szóló privilégiumaikon (CDTrans I. 188., 258., 260., 287. sz.) kívül egyéb okleveleket háromszori felszólításra sem tudtak felmutatni, és mert kijelentették, hogy a fenti birtokokkal kapcsolatosan a káptalannal szemben semmi igényük sincsen, mivel azok nem őket illetik. A káptalant képviselő Péter magister Zonuch-i főesperes, dékánkanonok és János magister Ozd-i főesperes viszont bemutatta a király pátens oklevelét (367. sz.) arról, hogy a káptalant a kérdéses két birtokba ellentmondás nélkül bevezették, és mert egyéb jogbizonyítékokkal is rendelkeznek. — *Hátlapján XVI. század közepére tehető írással:* Krakayak es Igyenyek Ompayczath es Abrudbanyath kewantak volth es kyral eleoth zegenth valottanak.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277343). ☐ Közlés: Szeredai: Notitia 27—29. — CDHung VIII/2. 278—279. — Hurmuzaki I/1. 580. — Ub I. 347—348. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 355—356, 428—429 (román fordításban is). ☐ Regeszta: ErdKLt 78. sz. (május 19-re keltezve). — AOkl V. 803. sz.

371. [1320.] július 1. (Avinione, Kal. Iulii) XXII. János pápa közli András erdélyi préposttal, választott püspökkel, hogy Magyarország királyának, I. Károlynak, és több előkelőségének (magnates) írás- és szóbeli ajánlására és közbenjárására megváltoztatta korábbi állásfoglalását, a szükséges felmentéseket megadta és az erdélyi egyház püspökévé kinevezi. Benedek püspök halálát követően az erdélyi káptalant az vezette prépostjának püspökké kinevezésre való ajánlásában, hogy saját és szülei befolyásánál fogva a jövőben is megóvhatja egyházát az állandósult különféle hatalmaskodásoktól, gyarapíthatja azt lelkiekben és anyagiakban egyaránt (quod per tuam presertim et tuorum parentum potenciam poterat eadem ecclesia a diversis oppressionibus et gravaminibus eripi et salubriter dirigi ac feliciter in spiritualibus et temporalibus adaugeri). Minthogy azonban a püspöki méltósághoz nem volt meg sem az elegendő tudása, sem a szükséges egyházi rendje, sem életkora, 27 év körüli lévén (te ipsius ecclesie prepositum minus sufficientis scientie ac in ordinibus et etate deffectum pacientem, cum in minoribus dumtaxat ordinibus constitutus existes et in XXVII etatis tue anno vel circa illum constitutus esse noscaris), továbbá mert nem személyesen, hanem a káptalan követei útján kérte a választás elfogadását, eddig nem adta meg hozzájárulását sem az előírások alóli felmentési kérelemhez, sem a káptalan választásához. Most azonban az említett ajánlásokra és a püspöki szék betöltetlenségéből származó károk elkerülése érdekében reá bízza az erdélyi egyház püspökként való kormányzását.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 465—466. — Temesváry 143—144. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 360—362 (román fordításban). ☐ Regeszta: Mollat III. 11723. sz. — AOkl V. 819. sz.

372. [1320. július 1. Avinione, Kal. Iulii] XXII. János pápa I. Károlynak, Magyarország királyának. Támogassa András erdélyi püspököt tanácsokkal, segítséggel és kegyeivel egyházkormányzati tevékenységében.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 466—467. — Temesváry 144. ☐ Regeszta: Mollat III. 11723. sz. — AOkl V. 822. sz.

373. [1320. július 1. Avinione, Kal. Iulii] XXII. János pápa az erdélyi egyház káptalanának. Közli András prépost püspöki kinevezését (371. sz.) és felszólítja a káptalant a főpásztorukkal való engedelmes együttműködésre.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 466. — Temesváry 144. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 362 (román fordításban). ☐ Regeszta: Mollat III. 11723. sz. — AOkl V. 820. sz.

374. [1320. július 1. Avinione, Kal. Iulii] XXII. János pápa közli (László frater) kalocsai (Collocensi) érsekkel András választott püspök kinevezését, és utasítja, hogy támogassa az új erdélyi püspököt egyházkormányzási munkájában.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 466. — Temesváry 144. ☐ Regeszta: Mollat III. 11723. sz. — AOkl V. 821. sz.

375. [1320. július 1. és 1342. július 16. között] I. Károly király, András erdélyi püspök kérésére, megerősítve átírja IV. Béla királynak általa bemutatott 1246. május 6-i oklevelét (CDTrans I. 201. sz.) a fehérvári (de Alba) egyház abban felsorolt birtokainak és népeinek a vajdai joghatóság alóli kivételezéséről. — *Hátlapján XVI. századi írással:* Harina, Bilak, Gyalu...

Eredeti, töredék, szakadozott hártyán, művészien díszített első sorral, a szöveg második fele hiányzik, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277250). Keltezése azon alapszik, hogy Szécsi András püspök 1320-ban nyerte el méltóságát, I. Károly király pedig 1342-ben hunyt el. Ez az évkör szűkíthető volna annak tisztázásával, hogy az első sor ilyen igényes díszítése mikor volt szokásos a királyi kancelláriában. Tekintettel arra, hogy az erdélyi püspökségnek a dinasztia változásával kapcsolatos hatalmi harc során alaposan összekuszálódott birtokviszonyait Szécsi András igyekezett tisztázni, az átíró oklevél keletkezése a megadott évkör első felére valószínűsíthető inkább. ☐ Regeszta: ErdKLt 1032. sz. (1340 körülre keltezve).

376. [1320. július 2. Avenione, VI. Non. Iulii] XXII. János pápa, I. Károly magyar király kérésére, Miklós comes erdélyi alvajda (viceducis) fia: Miklósnak adja az erdélyi káptalanban azt a kanonoki stallumot és javadalmat, mely Craco-i Miklós halálával a püspöki szék betöltetlenségének idején üresedett meg.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 469. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 366 (román fordításban, július 3-ra keltezve). ☐ Regeszta: Mollat III. 11745. sz. — AOkl V. 832. sz.

377. [1320. július 2. Avinione, VI. Non. Iulii] XXII. János pápa a Varad-i prépostnak, továbbá az erdélyi egyház Tilegd-i és Torda-i főespereseinek. Miklós comes erdélyi alvajda (viceducis) fia: Miklóst iktassák be és védjék meg az erdélyi káptalanban neki adományozott kanonoki stallum és javadalom birtokában.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 470. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 366—367 (román fordításban, július 3-ra keltezve). ☐ Regeszta: Mollat III. 11745. sz. — AOkl V. 838. sz.

378. [1320. július 3. Avinione, V. Non. Iulii] XXII. János pápa András fia: László erdélyi kanonoknak. I. Károly magyar király kérésére üres kanonoki stallumot adományoz neki az erdélyi káptalanban. Ha ilyen jelenleg nem volna, akkor a legközelebb megürülő stallumot rezerválja részére, függetlenül a káptalan szokásaitól, statútumának rendelkezéseitől és a kanonokok meghatározott számától.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 470. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 367 (román fordításban). ☐ Regeszta: Mollat III. 11750. sz. — AOkl V. 836. sz.

379. [1320. július 3. Avinione, V. Non. Iulii] XXII. János pápa a Varad-i prépostnak, továbbá az erdélyi egyház Tilegd-i és Torda-i főespereseinek. Vagy együttesen, vagy egyikük [András fia:] Lászlót vagy megbízottját ténylegesen vezessék be az erdélyi káptalanban neki adományozott kanonoki stallumba és javadalomba.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 470. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 367 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat III. 11750. sz. — AOkl V. 837. sz.

380. [1320. július 4. Avenione, IV. Non. Iulii] XXII. János pápa Friit (d) Jánosnak. I. Károly, Magyarország királya, kérésére, megfelelő életkorának hiánya ellenére, az erdélyi egyház káptalanában, üresedés esetén, kanonoki stallumot és javadalmat adományoz neki.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat III. 11752. sz. — AOkl V. 839. sz.

381. [1320. július 4. Avenione] XXII. János pápa utasítja a Warad-i prépostot, továbbá az erdélyi egyházmegye Tilegd-i és Torda-i főespereseit, hogy Friit (d) Jánost iktassák be a neki adományozott erdélyi kanonoki javadalomba.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat III. 11745. és 11752. sz. — AOkl V. 840. sz.

382. 1320. július 15. (in Divis. apost.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana Kelnuk-i Daniel comes és fia: Nikolaus, továbbá Kelnuk-i Salamon fia: Nikolaus kérésére átírja 1291-ben kelt saját privilégiumát Sohtheluk nevű föld megvásárlásáról (CDTrans I. 495. sz.), mert annak eredetijét a békétlen, zavaros idők és az utakon leselkedő veszedelmek miatt nem merik pereikben magukkal vinni. — *Hátlapján XV. századi írással:* Dir Brif gehort of den Hatert Beoncendorf.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékével, DL 1334. — Ái az erdélyi káptalan 1345. november 14-i oklevelében, DL 1335. □ Közlés: Ub I. 348—349. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 368 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl V. 854. sz.

383. 1320. július 15. (in Divis. apost.) Az erdélyi egyház káptalana Kelnuk-i Daniel comes és fia: Nikolaus, továbbá Kelnuk-i Salamon fia: Nikolaus kérésére átírja I. Károly király 1313. június 22-én kelt oklevelét (210. sz.) Verusyghaz és Geregurfaya nevű birtokuk megszerzéséről, melynek eredetijét a zavaros idők és az utakon leselkedő veszedelmek miatt nem merik pereikben magukkal vinni.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 1832. □ Közlés: Ub I. 349. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 368—369 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 465. — AOkl V. 853. sz.

384. [1320.] július 16. (Avinione, XVII. Kal. Augusti) XXII. János pápa András választott erdélyi püspöknek. Az út veszélyességére és a nagy távolság miatti költségekre való tekintettel mentesíti attól, hogy az apostoli széken avattassa magát püspökké. Engedélyezi neki, hogy felszenteltetését általa választandó bármelyik katolikus püspökkel elvégeztethesse és két-három katolikus püspök jelenlétében letehesse a bullájához mellékelt szövegű esküt, melyet saját pecsétjével megerősített pátens oklevelében foglalva, küldötte útján juttasson el a pápai udvarba.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 471. — Temesváry 145. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 369—370 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat III. 11778. sz. — AOkl V. 855. sz.

385. [1320. november 8. előtt] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy [Janki] Dénes fia: Tamás magister, Beregh és Wgacha vármegye ispánja, november 8-ra (ad oct. Omn. sanct.) Lampert magister országbíró elé idézte Kemer-i Deseu magistert amiatt, hogy vállalt fizetési kötelezettségeit nem teljesítette.

Említés Lampert országbíró 1320. november 8-i ítéletlevelében (387. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). □ Regeszta: AOkl V. 923. sz.

386. [1320. november 8. előtt] A váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István-konvent előtt Kemer-i Desew magister László nevű serviensét vallja ügyvédjéül a Tamás magisterrel való perében.

Említés Lampert országbíró 1320. november 8-i ítéletlevelében (387. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725).

387. 1320. [november 8.] Lampert magister országbíró és Chanad vármegyei ispán ítéletlevele. [Jank-i] Dénes fia: Tamás magister, Beregh és Wgacha vármegye ispánja a Warad-i káptalan levelével (385. sz.) november 8-ra (ad oct. Omn. sanct.) az országbíró elé idézte Kemer-i Deseu magistert — akit ügyvédvalló levél (386. sz.) alapján serviense: László képviselt, — és bemutatta ugyancsak Lampert országbíró 1319. [július 1. után] kelt oklevelét (324. sz.). Miután ebből megállapítható volt, hogy Deseu a terminusokon nem fizetett, nemesi ülnökeinek tanácsára, az ország szokásának megfelelően felszólította Deseu ügyvédjét, a fentebb említett Lászlót, hogy szabadon nevezzen meg időpontot, amikor a bírságokkal 240 márkára növekedett összeget ügyfele kifizeti Tamás magisternek. Mivel pedig László ügyvéd semmiféle terminust sem vállalt a fizetésre, ítélőszékének nemes ülnökeivel egyetértésben úgy határozott, hogy Theodorus klerikus és Mihály fia: Miklós királyi ember [1320.] december 6-án (in Nicolai conf.), a Warad-i káptalan tanúbizonyságának jelenlétében, Tamás magistert iktassa be Deseu Kemer nevű birtokába, aki [1321.] február 9-ig (usque oct. Purif. virg.) visszaválthatja jószágát. Ha azonban ezt nem tenné, február 9. után Kemur-ból és Deseu más jószágaiból határjelekkel elkülönítve szakítson ki 240 márka értékű részt Tamás magister és utódai részére örökös birtokul.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás országbíró 1353. április 26-i oklevelében, Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). □ Regeszta: AOkl V. 926. sz.

388. [1320. december 6. után] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Theodorus klerikus királyi ember, Péter magister Kalata-i főesperes, kanonok, káptalani tanúbizonyság jelenlétében december 6-án (in Nicolai conf.) Deseu Kemur nevű birtokát 240 márka fejében Tamás magisternek iktatta úgy, hogy Deseu [1321.] február 2-ig (usque Purif. virg.) azt visszaválthassa magának. Jóllehet Deseu személyesen jelen volt az iktatásnál, annak nem mondott ellen.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás országbíró 1353. április 26-i oklevelében, Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). □ Regeszta: AOkl V. 948. sz.

389. 1320. Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy kiküldöttének jelenlétében Gyogh-i Péter fia: Gergely királyi ember az Aranas melléki Kyzd-i székelyeket az esztergomi (Strigoniensis) káptalan ellenében a királyi különös jelenlét bíróságára perbe idézte.

Említés Köcski Sándor országbíró 1327. június 4-i ítéletlevelében (596. sz.), az esztergomi káptalan mlt-ban, lad. 66, fasc. I, nr. 5 (DF 238226). □ Közlés: MonEcclStrig III. 110. — SzOkl VIII. 9—10. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 223 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XI. 270. sz.

390. 1321. január 4. (IV. d. oct. Nat. dom., hora vespera) József magister Zathmar-i scolasticus és ura: Péter plébános bizonyítják, hogy az András erdélyi püspök Mesces-en túli helynöke: Tamás magister Vgacha-i főesperes által reájuk bízott ügyben kiadott idézésükre (AOkl V. 990. sz.) január 1-jén (in oct. Nat. dom.) sem Kemen fiai: Miklós és István, sem nemzetségük egyetlen más tagja sem jelent meg, noha Chazari (d) Márton [?] comes leányának ügyvédje: Kereztus (d) Péter négy napon át várt reájuk. Ezért Demeter magister Zathmar-i bíróval, Egyed fia: Miklós comesszel, János comes fia: István comesszel, Gyok (d) Péter comesszel, Koplon nemzetségbeli Chazari (d) Miklós fia: Theodor magisterrel, Németi (Nemptiensis) város rectorával: Christian magisterrel és másokkal együtt úgy határoztak, hogy az ügyet a scolasticus, a panaszos és a két város rectora jelenlétében tárgyalja le és fejezze be. A hozott ítéletről József magister és Péter plébános pecsétjével ellátott oklevelet állítsanak ki, melyben Kemen fiait a szóban forgó hozomány ügyében kötelezzék örök hallgatásra.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú, befüggesztett pecsét nyomával: DL 29998. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 715. sz. — AOkl VI. 3. sz.

391. 1321. január 15. (Debrecen, in quind. Strenarum) Dausa erdélyi vajda, Zonuk-i ispán és a király által öt vármegyébe kirendelt bíró (per quinque comitatus iudex per dominum regem deputatus) bizonyítja, hogy az előző oklevelében kitűzött január 8-i (in oct. Strennarum) határnapon Vbol fia: Mihály fiait: Istvánt, Lászlót és Mihályt száz nemes eskütárssal május 4-én (II. f. p. quind. Pasce) Debrecenben az ő színe előtt leteendő esküre utasította, minthogy nevezett István tagadta ama vádat, hogy ő és időközben elhunyt apjuk: Mihály Takus-i Sándor Takus nevű faluját elpusztították, 100 márka kárt okozva neki, szintén Sándor nevű apját pedig megölték.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 50684. □ Közlés: AOkm I. 594—595. □ Regeszta: KállLt 116. sz. — AOkl VI. 12. sz.

392. 1321. március 25. (Zothmar, in Annunt. virg.) Péter Zothmar-i plébános, az erdélyi püspök Mezes-en túli helynöke előtt Abraam fia: János kijelenti, hogy Cosmas, Komorzanus és Mykus fia: Egyed részéről megkapta az Elyas özvegye hozományából neki járó követelését.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét szalagja, Vay cs berkeszi lt: DL 96076. □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 716. sz. (hibás levéltári jelzettel). — AOkl VI. 71. sz.

393. [1321. április 26. előtt] I. Károly király a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Tamás magister királyi ember határolja körül Kemer birtokot

és iktassa Dénes fia: Tamás magister Wgacha-i ispánnak, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva tartalmilag a váradi káptalan 1321. április 26. előtt kelt jelentésébe (394. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). ☐ Regeszta: AOkl VI. 31. sz. (február 2. utáni keltezéssel).

394. [1321. április 26. előtt] A Warad-i káptalan I. Károly királynak. 1321. április 26. előtt kelt parancsára (393. sz.) Theodorus magister királyi ember, Péter magister Kalata-i főesperes, kanonok tanúbizonysága mellett, megkísérelte Kemur birtok körülhatárolását, de mivel az idő alkalmatlan volt határjelek állítására, Kemur-i Desew vállalta, hogy április 26-án (in oct. Passce) előállítja a birtok szomszédait a határjáráshoz úgy, hogy a királyi ember azt halogatás nélkül Tamás magisternek iktathatja.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás országbíró 1353. április 26-i oklevelében, Jászói konvent hiteleshelyi lt (DF 251725). ☐ Regeszta: AOkl VI. 32. sz. (február 2. utáni keltezéssel).

395. 1321. május 5. (in villa Wysimean, f. III. p. quind. Pasce) Dausa erdélyi vajda, Zonuk-i ispán és a király által öt vármegyébe kirendelt különleges bíró (in quinque comitatibus per dominum regem iudex specialis deputatus) bizonyítja, miszerint Wysimean faluban május 5-én tartott közgyűlésén Mihály fiai: László és Mihály tiltakoztak amiatt, hogy Miklós volt vajda fia: Móric magister Ker nevű falujukat lerombolta, ottani házukat feltörte, az ott és a faluban található javaikat elrabolta.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Kállay cs lt: DL 50696. ☐ Közlés: AOkm I. 611. ☐ Regeszta: KálLt 131. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 8. — AOkl VI. 115. sz.

396. 1321. május 6. (in Ioh. a. port. Lat.) János frater Clusmonostora-i perjel és konventje bizonyítja, hogy Eheleus alvajda fiai: István, János, Akus és Gergely — testvérük: Mihály Clus-i főesperes nevében is — apjukat vallották ügyvédjüknek, és kötelezték magukat arra, hogy betartják azt a megállapodást, amit apjuk Zaadkeu várának visszaadásáról az erdélyi káptalannal a Warad-i káptalanban vagy máshol megköt.

Belefoglalva Benedek csanádi és Ivánka váradi püspök 1321. július 13-i oklevelébe (403. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277255). ☐ Közlés: Szeredai: Notitia 349—350. — CDHung VIII/2. 304. — Ub I. 349—350. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 8—9 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 80. sz. — AOkl VI. 117. sz.

397. 1321. május 12. (Thumuswar, f. III. p. oct. Inv. cr.) I. Károly király Szt. Mihály erdélyi egyházának káptalanához. Minthogy Simon magister, szolgálataira való hivatkozással, testvére: Péter magister számára adományul kérte Sciluas, Ermenus és Septer birtokot, küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Domokos fia: István királyi adomány címén iktassa be őt, ha a helyszínen igaznak találja azt az állítást, hogy e jószágok Myke magvaszakadtával a királyra háramlott birtokok. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belefoglalva a káptalan 1321. szeptember 11-i jelentésébe (405. sz.), DL 30606. ☐ Regeszta: AOkl VI. 129. sz.

398. 1321. május 24. (prope Egrug, dom. a. Diem rogationum) Dausa erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Nagy (magnus) János, a vajdai udvarbíró (iudex curie): Jakab magister emberét magához véve, a jelenleg seregében található Lázár fia: Mátét május 26-ra (ad f. III. a. Assc. dom.) színe elé megidézte. — *Hátlapján azonos kézzel:* Citatoria pro Iohanne magno contra Matheum filium Lazaris ad feriam tertiam ante Asscensionem domini.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Újhelyi cs lt: DL 38142. □ Regeszta: AOkl VI. 149. sz.

399. 1321. június 15. (f. II. p. oct. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana a Warad-i káptalannak. Reá való tekintetből adassa vissza László fia: Peteu magister nevű Gald-i nemesnek azt a 11 válogatottan jó ökröt, amelyeket az Erdeu fia: Miklósnál az erdélyi részekben tartózkodó két váradi jobbágyuk: Ambrus fia: Miklós és Mátyás említett Peteu magister Fahyd-i jobbágyainak csordájából, és a hat márkát érő jó lovát, melyet nyergestől és fékestől erőszakkal vitt el Mihály nevű szolgájától, amíg Peteu magister a mostani tavaszon Rómába zarándokolt (in peregrinatione apud limina apostolorum Petri et Pauli beatorum nunc in vere existente). — *Hátlapján azonos írással:* Viris discretis et honestis, honorabili capitulo ecclesie Waradiensis, amicis suis reverendis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30607. □ Regeszta: AOkl VI. 167. sz.

400. 1321. július 1. (in de Brechen, in oct. Ioh. bapt.) Panic fia: Jakab magister, Dausa vajda udvarbírája (iudex curie) bizonyítja, hogy Azarias fia: András azt a félmárkányi bírságot, mellyel a Pál bán fia: Istvánnal létrejött egyezségével kapcsolatosan tartozott, teljesen kifizette. — *Hátlapján azonos kézzel:* Super expeditione byrsagii Andree filii Azarie.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 50700. □ Közlés: AOkm I. 618. □ Regeszta: KálLt 135. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 13. — AOkl VI. 187. sz.

401. 1321. július 3. (f. VI. p. Petri et Pauli ap.) Cluswar-i János magister, a szebeni (de Cybinio) polgárok közösségének és az ottani egyház plébánosának: Heydenricus-nak ügyvédjeként Benedek Chanad-i és Iwanca Warad-i püspök előtt felolvassa megbízóinak az apostoli szentszékhez intézett fellebbezését. E beadvány szerint Nikolaus szebeni prépost és elődjei több év óta a szebeni plébániaegyház feletti kegyuraságot, kiváltságai ellenére, maguknak követelik, bitorolják annak tizedeit és egyéb jövedelemforrásait, jóllehet a provincia többi egyházai között ez a legfontosabb és a legelső (principalis et primaria), melyből a többi egyházközség is eredetét vette. Magyarországnak a tatárjárás és a helyi kiskirályok (tyrannorum terre) miatti zavaros állapotai, bizonytalan közlekedési viszonyai miatt eddig a jogorvoslat keresésére nem nyílt mód, de most, hogy I. Károly király a rendet helyreállította, a szebeniek is érvényesíteni kívánják jogaikat, az apostoli szék védelme alá helyezve plébániaegyházukat és oda fellebbezve Nikolaus prépost ellen. Végül kéri a fellebbezést igazoló irat (apostolos) kiállítását.

Belefoglalva Benedek csanádi és Ivánka váradi püspök 1321. július 5-i oklevelébe (402. sz.), Szeben város lt, Urk. I/5 (DF 244570). □ Közlés: Katona VIII. 434—437. — CDHung VIII/2. 301—303. — Ub I. 350–352. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 13—14 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl VI. 189. sz.

402. 1321. július 5. (**in pratis iuxta Cybinium, dom. p. Petri et Pauli ap.**) Benedek Chanad-i és Iwanca Warad-i püspök bizonyítja, hogy Cluswar-i János magister, a szebeni (de Cybinio) polgárok közösségének és az ottani plébánosnak: Heydenricus-nak az ügyvédje felolvasta előttük megbízóinak 1321. július 3-án kelt és az apostoli szentszékhez intézett fellebbezését (401. sz.) és erről mindkettőjük pecsétjével megerősített igazoló iratot (apostolos) állít ki.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagokon függő két pecséttel, Szeben város lt, Urk. I/5 (DF 244570). ☐ Közlés: Katona VIII. 434—437. — CDHung VIII/2. 300—303 és VIII/7. 131—134. — Ub I. 350—352. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 13—15 (román fordításban). ☐ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 717. sz. — AOkl VI. 191. sz.

403. 13[21.] július 13. (circa villam Woyosd in partibus Transsilvanis, in Margarete virg.) Benedek Chenad-i és Iwanka Warad-i püspök bizonyítja, hogy Akus nembeli Trozkou-i Ehelleus fia: Ehelleus alvajda, akit fiai: István, János, Akus, Gergely és Mihály Clus-i főesperes a Clusmonostora-i konvent 1321. május 6-án kelt oklevelével (396. sz.) ügyvédjükül vallottak, az erdélyi egyház részéről jelenlévő Miklós magister prépost és Adorján magister Kezdi-i főesperes előtt kijelentette, hogy a káptalan megbízásából két évre őrizetükbe adott Zaadkeu várát az erdélyi káptalan tulajdonának tekintik és azt a két év leteltével a káptalan kérésére halogatás nélkül visszaadják tulajdonosának. Tudomásul veszik, hogy ha ezt az ígéretüket vonakodnának teljesíteni, Ehelleus vajdát [!] és fiait az egyház kiközösíti, birtokaikat pedig egyházi tilalom alá veti.

Eredeti, hártyán, keltezése a függőpecséttel együtt részben kiszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277255). ☐ Közlés: Szeredai: Notitia 29—30. — CDHung VIII/2. 303—305. — Ub I. 349—350. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 8—9 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 81. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 720. sz. — AOkl VI. 201. sz.

404. 1321. július 25. (sub castro Trenchun, in Iacobi ap.) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében speciális nótáriusa: Jakab magister, valamint Tamás erdélyi vajda (waeuada) és Zolnuk-i ispán kiküldött ember Wleues [!] birtokot, a szomszédok jelenlétében határolja körül és iktassa Péter magisternek.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1321. szeptember 11-i jelentésébe (406. sz.), DL 2049. ☐ Közlés: CDHung VIII/6. 56—57. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 16—17 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl VI. 209. sz.

405. 1321. szeptember 11. (f. VI. p. Nat. virg.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királyhoz. 1321. május 12-i parancsára (397. sz.) István királyi és János magister Ozd-i főesperes káptalani kiküldött szeptember 2-án (II. d. Egidii) körülhatárolta Sciluas, Ermenus és Septer birtokot, majd Péter magisternek iktatta, miután a szomszédoktól megbizonyosodott afelől, hogy azokat Myke, aki valóban magtalanul halt meg, egykor néhai László erdélyi vajdától kapta cserébe. — *Hátlapján azonos kézzel:* Excellentissimo domino suo Karulo, dei gratia illustri regi Hungarie.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30606. ☐ Regeszta: AOkl VI. 242. sz.

406. 1321. szeptember 11. (f. VI. p. Nat. virg.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királynak. 1321. július 25-i parancsára (404. sz.) Jakab magister királyi ember és Tamás erdélyi vajda (waeuada) megbízottja: Dénes fia: Mihály magister — János magister Ozd-i főesperes kanonok káptalani tanúbizonyság és a szomszédok jelenlétében — szeptember 2-án (II. d. Egidii abb.) Wlues nevű földet körülhatárolta és ellentmondás nélkül Péter magisternek iktatta.

Belefoglalva I. Károly király 1321. november 22-i oklevelébe (412. sz.), DL 2049. □ Közlés: CDHung VIII/6. 56—57 (kihagyásokkal). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 17 (román fordításban, szeptember 9-re keltezve). □ Regeszta: AOkl VI. 243. sz.

407. 1321. október 3. (sab. p. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Myked bán fiai: Miklós és Péter magisterek tiltakoznak amiatt, hogy apjuk Jobusteleke nevű birtokukat beleegyezésük nélkül eladta vagy elidegenítette Chunka (d) Péternek és eltiltják nevezett Péter, valamint Gud, továbbá Dávid fia: István fiait e birtok megszerzésétől, mert az az ő tulajdonuk. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationalis pro Nicolao et Petro magistris filiis Mykedbani [!] contra Gud et filios Petri dicti Chunka super prohibitione Jobusteleke nominata.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73638. □ Regeszta: AOkl VI. 272. sz.

[!] **408.** 1321. [november 1. előtt] I. Károly király utasítja Dawsa erdélyi vajdát és Zonuk-i ispánt, hogy a lázadó Petene fia: Péterhez csatlakozásával hűtlenségbe esett Emich fia: Miklós comes, Chiche-i várnagynak, az erdélyrészi magyar országlakók összessége sast [ábrázoló címerével díszített] zászlója zászlótartójának (ductoris alias aquile seu vexilli universitatis regnicolarum Hungarorum partium Transsylvanarum) minden javát, így Szentgotthárd (villa sancti Gotthardi), Chege és Zazzilvas nevű birtokát, a főpapok és bárók tanácsában hozott határozat értelmében kobozza el. — Az oklevél János fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kikelleu-i főesperes keze által kelt.

Eredetije ismeretlen. Állítólag a Wass család levéltárában létezett eredetiről készült XIX. század eleji másolata Kemény József kéziratában maradt fenn (DiplSuppl I. 207—208). A kétségtelenül minden részletében használhatatlan hamisítvány bizonyosan Keménynek tulajdonítandó. Kritikáját l. Sz 27/1893. 53–54 (Tagányi K.); Karácsonyi: Jegyzék 36—37. 178. sz.; DIR C, veacul XIV, vol. II. 341. □ Közlés: NemzTárs 1833. II. 322—323. — Ub I. 353—354. □ Regeszta: AOkl VI. 371. sz.

409. 1321. november 1. (sub castro Chychou, in Omn. sanct.) Tamás erdélyi vajda és Zounuk-i ispán Eymech fia: Miklós comes egykori Cychou-i várnagynak, aki a királyi kegy elnyerése végett és hűségének bizonyítására a László vajda fiai részére őrzött Chychou várát az uralkodó kezére adta, a király ebbéli akaratának ismeretében, Scenthgotharth, Chege és Zaaszyluas nevű birtokát, valamint összes örökös és vásárolt jószágát visszaadja, saját birtokaiból való kártalanítás terhe alatt, ha a király nem hagyná jóvá intézkedését. Ígéri továbbá, hogy ScenthEgud nevű birtokának idegen kézen levő részét a király által adandó cserebirtok vagy készpénz ellenében visszaszerzi neki. Bonchyda falut, az ottani malmokkal és vámmal együtt egy esztendőre Miklós comesnek engedi át lakóhelyül. Biztosítja Mik-

lós comest és utódait, hogy a várnagysága idején elkövetett tetteiért senki sem vonhatja őket felelősségre. Szolgái (servitores) és jobbágyai felett egyedül csak Miklós comes ítélkezhet. Miklós comes személyét illetően viszont csak a király vagy a vajda illetékes. Miklós comes Scenthywan, Bychou, Kendermark és Scenthegud-ról állította, hogy örökös jószágai, BonchNyrese-n viszont vásárolt része van. A fentieknek a királlyal való megerősítetését testvére: Mihály fia: Simon magister, székely ispán útján intézteti el.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 29422. □ Közlés: CDHung VIII/2. 316—319. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 19—20 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl VI. 289. sz.

410. 1321. november 4. (sub castro Chychow, in vig. Emerici conf.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Neema-i Mihály magister és testvére: Gergely a Beeke és Kuesd nevű földért előtte folytatott perükben kibéküllt a Deesakna-i hospesekkel. A fogott bírákul felkért Márton fia: János Doboka vármegyei ispán Kochka Mihály fia: Pál magister Torda vármegyei szolgabíró döntése értelmében a polgárok, a 27 márka vételár visszafizetése után, Beeke-t átadják Mihály magisteréknek, ők viszont Kuesd-ről mondanak le Deesakna javára. A két birtokot az egyezséget írásba foglaló gyulafehérvári (Alb.) káptalannal a két nemes költségére határoltatják körül.

Ái Tamás erdélyi vajda 1339. május 14-i oklevelében (1034. sz.), DL 27829. Említése Konth Miklós erdélyi vajda 1353. január 29-i ítéletlevelében, ahol gyanúval illetik az oklevél hitelességét, Dés város lt (TörtLapok 1/ 1874. p. 411, 18. sz.). Vö Ub II. 93. □ Regeszta: AOkl VI. 291. sz.

411. 1321. november 20. (XII. Kal. Decembris) I. Károly király az Akus nemzetségbeli Geurk fia: András comesnek és utódainak adományozza, hűséges szolgálatai jutalmaként, Folth és Nadasd (Hunagh vm) birtokot. — Az oklevél János magister fehérvári prépost, királyi alkancellár és Kukuklew-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, díszes iniciálével, függőpecsét zsinórjával, DL 40401. □ Regeszta: AOkl VI. 309. sz.

412. 1321. november 22. (X. Kal. Decembris) I. Károly király, Mihály fia: Simon magister kérésére és az ő hűséges szolgálataira való tekintettel, testvérének: Péter magisternek és örököseinek adományozza Wlues birtokot, minthogy Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának 1321. szeptember 11-i jelentéséből (406. sz.), továbbá udvari jegyzőjének: Jakab magisternek és Tamás erdélyi vajda (waeuada) emberének beszámolójából meggyőződött, hogy az királyi adományozás alá tartozik. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár és Kukullew-i főesperes keze által kelt. — *Hátlapján XV. századi írással:* Dir Brif gehoeret czv Velves. Ewlwess.

Eredeti, hártyán, függő kettőspecséttel, DL 2049. □ Közlés: CDHung VIII/6. 55—58. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 21—22 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 467. — AOkl VI. 310. sz.

413. 1321. november 28. (IV. Kal. Decembris) I. Károly király Eymech fia: Miklós comesnek, miután hűségére tért, megbocsátja a Chychou-i várnagysága idején bárki ellen

elkövetett erőszakos, ártó cselekedeteit, emberöléseit és visszaadja neki Scenthgotharth, Chegue, Zazsciluas nevű falut, valamint összes egyéb örökölt és szerzett birtokát. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252697). — Ái az erdélyi káptalan 1322. január 1-ji (417. sz., DF 252698), I. Károly király 1324. március 31-i (481. sz., DF 252890), Zsigmond király 1422. május 27-i (DF 252899) oklevelében, említése István erdélyi vajda 1345. október 1-ji (DF 252893) oklevelében, mindegyik a Wass cs lt-ban. □ Közlés: Katona VIII. 437—438 (töredékesen). — CDHung VIII/2. 296—297. — Ub I. 354 (újkori másolatból, hibákkal). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 23—24, 348—349, 411 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl VI. 322. sz.

414. [1321.] december 8. (Avinione, VI. Id. Decembris) XXIII. János pápa Tamás fia: Chama gyulafehérvári (AlbTr) kanonoknak, (az óbudai Szt. Péter-egyház prépostjának), királyi tanácsosnak. I. Károly kérésére, érdemeire való tekintettel, az erdélyi egyházban kanonoki javadalmat adományozott neki, (de azzal a kötelezettséggel, hogy a váradi, pécsi, győri, esztergomi, veszprémi és zágrábi kanonokságról és prebendáról lemond).

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 478. — MonVespr II. 41. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 24 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat IV. 14827. sz. (a zárójelben adott többlettel). — AOkl VI. 337. sz. (a többletszöveggel).

415. [1321.] december 8. (Avinione, VI. Id. Decembris) XXII. János pápa utasítja (Ágoston) Zagrab-i és (Ivánka) Warad-i püspököt, valamint (László) Titul-i prépostot, hogy Miklóst az [erdélyi] fehérvári (Albensis) egyházba kanonokként fogadtassák be.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 478. □ Regeszta: Mollat IV. 14827. sz. — AOkl VI. 338. sz.

416. 1321. Teofil prépost és az esztergomi (Strigoniensis) egyház káptalana bizonyítja, hogy Farkasius fia: Tamás (m) királynéi tárnokmester, szerémi (Sirmiensis), Bach-i és Orod-i ispán, akit ügyvédjei: Kych fia: Benedek comes és János magister nótárius képviseltek, kérlelésüknek engedve visszaadta Draa-i Tamás hűtlenségbe esett fiainak: Albertnek és Petheu-nek az I. Károly király által neki adományozott korábbi birtokaik közül Lomperth és Ilswa nevű Karazna vármegyei, valamint Mayod nevű Belzenuk [!] vármegyei jószágukat. Tette ezt annak ellenére, hogy ők és Miklós nevű testvérük Trinchin-i Máté magisterhez csatlakozva a király ellen harcoltak és elpusztították Tamás magister Zechan nevű birtokát és tartozékait, ahol égettek, gyilkoltak és a nőkkel erőszakoskodtak. Ennek viszonzásaként Albert és Petheu bárhol fekvő egyéb birtokaikat, de különösképpen a Neugrad vármegyei Draa, Dolyan, Raros, Ztrugua és Ztrachyn nevű jószágaikat maguk részéről is átengedték Tamás magisternek és örököseinek. — Az oklevél János magister olvasókanonok keze által kelt. — *Hátlapján közel egykorú kézzel:* Super admissione possessionis Draa.

Eredeti, hártyán, alul ABCD chirografummal és függőpecséttel, DL 2066. □ Közlés: AOkm I. 640—642. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. II. 1. — AOkl VI. 380. sz.

417. 1322. január 1. (in Circumcis. dom.) Az erdélyi egyház káptalana Eymech fia: Miklós magister kérésére átírja I. Károly király 1321. november 28-án kelt és előttük bemutatott kiváltságlevelét (413. sz.) a kérelmező örökjogú birtokairól. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Domokos Doboca-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Wass cs lt (DF 252698). □ Közlés: CDHung VIII/2. 371—372. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 25—26, 349, 412 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl VI. 394. sz.

418. 1322. január 1. (in Circumcis. dom.) Az erdélyi káptalan Ornold comes kérésére átírja III. András királynak Enied birtokkal kapcsolatos, 1292. június 21-i oklevelét (CDTrans I. 506. sz.). — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Domokos Doboka-i főesperes dékánkanonok.

Ái I. Károly király 1322. január 28-i oklevelében (419. sz.), DL 29100, 29101. □ Regeszta: Ub I. 355. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 26. — AOkl VI. 395. sz.

419. 1322. január 28. (V. Kal. Februarii) I. Károly király Opaldya-i Ornold comes és Enyed-i Michael comes kérésére megerősítve átírja az erdélyi káptalan Enied birtokkal kapcsolatos 1322. január 1-ji oklevelét (418. sz.). — Az oklevél János fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, Kykellew-i főesperes keze által kelt.

Ái az erdélyi káptalan 1370. február 9-i és 1395. szeptember 10-i oklevelében: DL 29100, 29101. □ Regeszta: Ub I. 356. — DIR C, veacul XIV, vol. 29. — AOkl VI. 432. sz.

420. 1322. január 29. (IV. Kal. Februarii) I. Károly király, Henrik frater perjel kérésére, különleges védelmébe veszi az ország különös védelmezőjéről, Szűz Máriáról elnevezett Kerch-i cisztercita (Cystersiensis) monostort, melyet az alábbi kiváltságokkal kíván felvirágoztatni és a szakadatlanul vesztére törőkkel szemben megoltalmazni: 1. Falvaival együtt a Szeben-széki lakosok (provincialium de Cybinio) kiváltságait élvezze, azokkal egységet alkosson. 2. Emberei ügyében csakis az apát által rendelt, helybeli származású ispán ítélhet, akitől az apáthoz lehet fellebbezni. A bírságokat az apát a birtokok lakóinak a javára fordítsa. 3. A monostor falvai és főként az ottani plébánosok mentesek az erőszakos descensus alól. 4. A monostor falvaiban egyetlen comes vagy hatalmasság szolgái (potentum servientes) sem rendelkezhetnek az apátnak járó szolgáltatásoktól mentes mansióval vagy kúriával, kivéve ha erre az apáttól külön kiváltságot nyertek. 5. Azokat, akik a monostor falvaiban: Kerchen, Cruz-on, Messendorf-on, Miklóstelkén (in villa Nicholai), Apátfalván (in villa Abbatis), Kisdisznódon (in monte Sancti Michaelis), Feldvar-on, Colonia-n, Honrabah-on és Oláhujfalun (in Kerch Olacorum) az apátnak nem akarnának szolgálni, a szebeni ispán fogja el, ingóságaik kétharmada a monostoré, egyharmada pedig az ispáné legyen. Az apát kérésére, sérelmeikben a szebeni provincia ispánja a vidék közgyűlésén nyújtson jogorvoslatot. 6. A királyi alkancellár legyen résen, nehogy figyelmetlenségből valaki olyan oklevelet szerezzen a királytól, amelyik ellentmond a Kerch-i kiváltságoknak. E kiváltságok betartására maga a kancellár ügyeljen fel. 7. Minthogy a Szeben-vidék által a királynak fizetett évi 500 márka összeghez és a bandérium kiállításához a monostor emberei is hozzájárulnak, ők szin-

tén élvezik a vidék közös javainak haszonvételeit, így a lakatlan birtokokét (in omnibus desertis possessionibus) is. 8. A monostor emberei a provinciának legyenek segítségére, de belső küzdelmeibe, királyi jóváhagyás nélkül, ne avatkozzanak be. 9. A monostor lakóit háborgatók, szidalmazók és bántalmazók ellen a szebeni ispán elrettentő szigorúsággal járjon el ama birtok lakóinak tanúsága alapján, melynek határán történt a sérelem. 10. Ezt a kiváltságlevelet a provincia gyűlésén évente legalább egyszer olvassák fel, hogy tartalmáról mindenki tudomást szerezhessen. — Az oklevél János magister fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár, Kukulleu-i főesperes keze által kelt.

Ái I. Károly király 1329. december 6-i oklevelében (665. sz.), Szeben város lt, Urk. I/6. (DF 244571). — Említés Walbrunnus szebeni dékán 1322. augusztus 21-i oklevelében (439. sz.), uo., II/25 (DF 244670). □ Közlés: CDHung VIII/2. 328—336. — Transilvania 4/1871. 164—166 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 581—584. — Ub I. 356—360. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 29—34, 349—353 (román fordításban is). — Wagner: Quellen 38—42 (német fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/2. 359—360. — Hervay: Repertorium 113. — AOkl VI. 433. sz.

421. 1322. március 3. (in villa Thywys, f. IV. a. Reminiscere) Mihály erdélyi alvajda, valamint Gergely és István, Fehér (Alba) vármegye szolgabírái (iudices nobilium provincie) bizonyítják, hogy a Domokos comes Gald-i nemes Lerynczrewy, valamint Gyogh-i István fiai: László és János Megywkerek nevű birtoka között húzódó, hosszú ideje vitás határvonal új határjeleit a fogott bírák az ő jelenlétükben az alábbi módon jelölték ki: Prima meta incipit a fluvio Marusy a parte ville Beld et vadit directe alte iuxta stagnum et est ibi nova meta secunda. Et inde transit per campum Zebes vocatum et vadit ad monticulum, in quo monticulo a parte dextra est una vinea plantata et in sinistra parte ispsius vinee est tertia meta. Et inde transit per magnam viam, que via vadit ad villam Becze et secus illam viam est unus mons Heges vocatus, et ibi est meta quarta de novo erecta seu cumulata, et ibi cursus ipsarum metarum finiuntur seu determinantur.

Ái az erdélyi káptalan 1322. április 2-i oklevelében (425. sz.), Bálintitt cs lt (DF 292764). □ Közlés: RevArh 2/ 1996, nr. 1—2, p. 155—156 (Răduțiu, A.).

422. [1322.] március 17. (in Thywis, f. IV. a. Letare) Mihály erdélyi alvajda, valamint Gergely és István comesek, szolgabírák (iudices nobilium) a [gyula]fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Kérik, hogy a [Gald-i] Domokos comes Lerinczrewy nevű birtokát a Sámson fia: István fiai Megywkerek nevű birtokától elválasztó határvonal új határjeleiről kiállított pátens oklevelüket írják át és erősítsék meg.

Ái az erdélyi káptalan 1322. április 2-i oklevelében (425. sz.), Bálintitt cs lt (DF 292764). □ Közlés: RevArh 2/ 1996, nr. 1—2, p. 156—157 (Răduțiu, A.).

423. 1322. március 18. (XV. Kal. Aprilis) I. Károly király a magvaszakadt Panith bán összes birtokát a Bolug nemzetségbeli Iwanka fia: néhai Miklós comes fiainak: Péter magisternek, Miklós Hoznus-i várnagynak és szerémi ispánnak, valamint Dénes Sydowar-i és Myhald-i várnagynak, királyi étekfogómesternek adományozza hadi érdemeikért. Ezek között azért, hogy Déva várát, rokonaik és szolgáló embereik súlyos véráldozatával vissza-

foglalták néhai László erdélyi vajda hűtlen fiaitól (...Ad hec cum castrum Deua nuncupatum, quod per filios quondam Ladizlai voyuode Transilvani infideles in nostri preiudicium detinebatur, per dictos magistros Nicolaum et Dyonisium expugnari fecissemus, iidem non absque suorum proximorum et servientum cede ac sanguinis effusione sub eodem castro viriliter dimicando, nostre sublimitatis benivolentiam pre suis consortibus sibi adipiści meruerunt). — *Hátlapján egykorú kézzel:* Super donatione universarum possessionum Ponith bani.

Eredeti, hártyán, művészi iniciáléval, függőpecsétje elveszett, Batthyány cs körmendi lt: DL 99892. □ Közlés: TSzle 7/1964. 548—549 (töredék, Györffy Gy.). — Károly Róbert emlékezete 126—127 (töredék, magyar fordításban). □ Regeszta: RegSlov II. 770. sz. — AOkl VI. 490. sz.

424. 1322. április 2. (Auinione, IIII. Non. Aprilis) XXII. János pápa az Olomuc-i püspöknek. Tartson vizsgálatot és hozzon végleges döntést az Esztergom (Strigoniensis) egyházmegyei Szeben falu (ville Cibiniensis) plébánosa: (Heidenricus), az ottani lakók összessége és a szebeni vidéki prépost (prepositus ruralis Cibiniensis) között a szebeni plebániaegyház feletti kegyuraság, valamint az azzal járó tized és egyéb jövedelem miatti jogvitában. Ezeket ugyanis a prépost jóideje erővel magának foglalta, azt állítván csalárdul, hogy ő az egyház kegyura. Minthogy a plébános és a hívek közössége tart a prépost hatalmától, és fél, hogy az esztergomi egyházmegyében nem folytatható le biztonságosan az ügy, járjon el ő benne jogszerűen. — *Kancellária jegyzetek:* P. Vigono. — N. Theodoricus de Reys. — G. d. Valle.

Eredeti, hártyán, ólombulla függőpecséttel, Szeben város lt, Urk. I/4 (DF 244569). □ Közlés: CDHung VIII/2. 367—368. — Ub I. 360—361. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 36 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 722. sz. — AOkl VI. 509. sz.

425. 1322. április 2. (f. VI. a. Palmarum) Az erdélyi egyház káptalana Mihály erdélyi alvajdának, valamint Gergely és István comeseknek, Fehér (Albensis) provincia szolgabíráinak (iudices nobilium provincie) 1322. március 17-i zárt alakú írásos kérésére (422. sz.) autentikus pecsétje alatt átírja az előbbiek 1322. március 3-án kelt pátens oklevelét (421. sz.). Mindkét oklevelet Domokos comes Gald-i nemes, a Megyes-i és Selk-i districtus ispánja mutatta be. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Domokos [dobokai] főesperes dékánkanonok.

Ái a kolozsmonostori konvent 1454. december 9-i oklevelében, mely II. János választott király 1570. szeptember 30-i, rongált állapotú ái-ban maradt fent, Bálintitt cs lt (DF 292764). □ Közlés: RevArh 2/1996, nr. 1—2, p. 157—158 (Răduțiu, A.).

426. [1322. április 8. előtt] (Tamás erdélyi vajda?) kéri az erdélyi káptalant, hogy a Tyvan fia: Balázs és testvére: János Zenthmihaltelke-t (Clus vm) illető megállapodását foglalja írásba.

Említés az erdélyi káptalan 1358. június 13-i oklevelében, Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 9. □ Közlés: BánfOkl I. 269. — DocRomHist C, XIII. 21 és 23 (román fordításban is).

427. 1322. április 8. (in Coena dom.) Az erdélyi káptalan előtt Regun-i Dénes fia: Tamás magister — fiai: Mihály, Tamás és István, valamint ezután születendő gyermekei nevében is — a Clus vármegyei Zenthmihaltelkének azt a részét, amelyik a testvéreivel: István és Desew magisterekkel való birtokosztályuk során, az erdélyi káptalan (1319-ben ? kelt), nyílt alakú oklevele (342. sz.) szerint neki jutott, serviensének: Tyvan fia: Balázs magisternek és testvérének: Jánosnak, szavatosság vállalása mellett, örökre átengedi a nehéz időkbeli hűséges szolgálatukért és vérük ontásáért, továbbá a tőlük kapott 100 márka finom ezüstért. E birtokrész felét, említett testvéreivel együtt, egyébként már korábban nekik ajándékozták.

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i oklevelében, Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 9. □ Közlés: BánfOkl I. 269—270. — DocRomHist C, XIII. 21 és 24 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl VI. 520. sz.

428. 1322. április 18. (Torda, in oct. Pasche) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy amikor a fenti napon Kereztes-en az ország nemeseivel, székelyeivel és szászaival tartott közgyűlésén Miklós fia: Gyegus magister — atyjafia (fratre suo): Apa fia: Jakab comes nevében is — felpanaszolta, miszerint a Kyukullev-i ispán Almakerek, Keresd, Besee, Feltevteluke, Vyfalu és Rundal nevű birtokukat saját joghatósága alá akarja vonni, a jelen lévő erdélyi püspök, kanonokok, nemesek, székelyek és szászok egybehangzóan vallották, hogy e jószágok Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának létesítése óta mindig Fehér vármegyéhez (ad comitatum Albensem) tartoztak.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62681. □ Közlés: CDHung X/3. 288–289. — Kurz: Magazin I. 233. — Fejér Georgius: Religionis et ecclesiae Christianae apud Hungaros initia. Budae 1846. 242. — Schuller: Umrisse II. 191. — Transilvania 4/1871. 130 (Moldovanu, Șt.). — Ub I. 361. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 37 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/2. 395—396. — AOkl VI. 528. sz.

429. 1322. április 20. (in Torda, in concilio nostro generali, f. III. p. oct. Pasche) Tamás erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán a Kechques-i várnagyoknak: Arnold és Miklós magistereknek. Küldjék ki emberüket, aki Jara-i István comes fia: Benedek klerikust a Cracow határában fekvő kaszáló birtokába vezesse be haladéktalanul.

Belefoglalva a várnagyok 1322. április 20. után kelt oklevelébe (432. sz.), DL 29113. □ Közlés: Ub I. 364. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 40 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl VI. 533. sz.

430. 1322. április 20. (in loco Kereztus, f. III. p. oct. Pasce) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. Minthogy a király parancsa, de önmagának is tisztségéből folyó becsületbeli kötelessége felügyelni az erdélyi részek békés és nyugodt állapotára (tam ex precepto domini nostri regis, quam etiam ex debito nominis et honoris nostri de tranquillo et pacifico statu partis Transsilvane invigilare cupientes), András erdélyi püspöknek és káptalanának, atyjafiának (fratris nostri): Simon magister székely ispánnak, a hét vármegye nemeseinek, továbbá a székelyeknek és a szászoknak javaslata és szorgalmazása nyomán április 18-ra (in oct. Pasce), a Kereztus nevű helyre közgyűlést hívott össze. Ott a szolgabírák és más nemesek, egyházi és világi személyek bevonásával megtárgyalta a Dalya-i Henneng fia: Peter fiai: Mathias és Jakob alperesek és Saras fia: László fia: Mihály felperes

között a Kozd patak forrásvidékén (in capite rivuli) fekvő Mohy és Sarustheluk nevű földek miatti jogvitát. Miután az alperesek az erdélyi káptalan 1289. évi oklevelével (CDTrans I. 456. sz.) bizonyították, hogy a felperes Mihály apja: Saras fia: László a vitatott földeket eladta apjuknak: Henneng fia: Peternek, ezt a vásárlást III. András király 1293-ban jóváhagyta (CDTrans I. 524. sz.), a felperesek 33 év alatt, a mostani pert megelőzően, az adásvétel érvényessége ellen semmiféle tiltakozással nem éltek és az alperesek jogbizonyítékaival szemben komoly írásos bizonyítékot nem tudtak felmutatni, ezért a közgyűlés bírái és nemesei a vajda által eléjük terjesztett jogvitában az alperesek javára döntve Mohi és Sarusteluk földet Henneng fia: Peter fiai: Mathias és Jakob jogos, vásárolt birtokának ítélték. Döntésüket a vajda is jóváhagyja és a felperes Mihály által bemutatott vagy esetleg eltitkolt okleveleket érvényteleneknek nyilvánítja.

Ái az erdélyi káptalan 1329. március 21-i oklevelében (638. sz.), Apor cs lt (DF 278741). ☐ Közlés: AOkm II. 9—11. — Ub I. 362–363. — MHHScript XXXVI. 339—340. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 38–39 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl VI. 534. sz.

431. 1322. április 20. (Themeswar, III. d. oct. Pasce) I. Károly király megparancsolja az erdélyi vajdának, ispánoknak, várnagyoknak, vámszedőknek és helyetteseiknek, hogy a Koluswar-i polgárokat és hospeseket ne merészeljék a kiváltságaikban megszabottakon felül adókkal, élelemmel vagy más fizetségekkel terhelni, és hagyják, hogy békésen éljenek kiváltságaikkal.

Ái I. Károly király 1331. július 10-i megerősítő levelében (709. sz.), Kolozsvár város lt, Privilegia, Fasc. C, Nr. 3 (DF 280973). ☐ Közlés: KvOkl I. 39—40. — Ub I. 361—362. — DIR C, veacul XIV, vol. I. 37—38, 353—354 (román fordításban is). ☐ Regeszta: AOkl VI. 532. sz.

432. 1322. [április 20. után] Arnold comes és Miklós magister Kechques-i várnagyok bizonyítják, hogy Tamás erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán 1322. április 20-i parancsára (429. sz.), melyet Jara-i István fia: Benedek klerikus adott át nekik, emberükkel bevezettették Benedek klerikust a kaszáló birtokába. Oklevelüket saját pecsétjükkel erősítették meg.

Eredeti, hártyán, hátlapján kerek befüggesztett pecsét nyomával, DL 29113. ☐ Közlés: Ub I. 364—365. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 40 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl VI. 535. sz.

433. 1322. április 28. (f. IV. p. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Simon magister székely ispán és testvére: Péter magister, küldöttük: Buda magister királyi ember útján (per magistrum Buda, hominem domini regis, nuntium eorum ad nos destinatum) tiltakozott az ellen, hogy Nagy (magnus) István és Syle fia: Márk Zakal-i nemesek Zakol nevű birtokukat Dénes fiainak: Tamás és István magistereknek vagy bárki másnak eladják, mert annak megvásárlása, az ő Kozmateleke nevű jószágukkal való szomszédsága jogán, mindenekelőtt őket illeti meg. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestatio seu prohibitio pro magistro Symone comite Syculorum et magistro Petro fratre suo super facto possessionis Zakol vocate contra Stephanum magnum et Marcum de eadem et contra filios Dyonisii et quoslibet alios.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30608. ☐ Regeszta: AOkl VI. 543. sz.

434. 1322. május 23. (X. Kal. Iunii) I. Károly király a magvaszakadt Kwkenes fia: János fia: Rednold comesnek a koronára szállott ősi és szerzett jószágait: az erdélyi részekben fekvő Herked, Ida, Penthwk, Teke, Luduegfalua, Bani, Oknay, Komlos, Nywlas, Cozmateleke, Camaras, Zombathteleke, Orman, Zemesnye és Rona, a Newgrad vármegyei Palatashathwan, Beyr és Kewkenesmonostra, végül a Zolnok vármegyei Thekerew és Ffokorow nevű birtokokat, hűséges szolgálataiért, Mihály fia: Simon magisternek, a székelyek, Beztherche és Mezewsomlyo ispánjának, valamint nővérének: az említett Rednold comes özvegyének adományozza.

Ái I. Károly király 1322. július 20-i oklevelében (436. sz.), DL 30294. □ Közlés: Ub IV. 360—361. □ Regeszta: AOkl VI. 583. sz.

435. 1322. június 4. (f. VI. p. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Gábor Toldalad-i nemes, fia: Pál egyetértésével, a Doboka vármegyei Pulun és Iwankateleke nevű örökjogú földjét, melyet apja is régtől fogva birtokolt, 70 márkáért visszavonhatatlanul eladta két részében Emych fia: Vos (d) Miklós magisternek, egy részében pedig atyafiának (fratre suo): Szentegyedi (de Sancto Egidio) Chama fia: Jakabnak, kötelezettséget vállalva arra, hogy a vevőket saját költségén megoltalmazza a zavartalan birtoklásban.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wass cs lt (DF 252733). □ Közlés: HOkl 194—195. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 42—43 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl VI. 607. sz.

436. 1322. július 20. (XIII. Kal. Augusti) I. Károly király a Havasalföldén később elveszett kettős pecsétjével megerősítve átírja saját 1322. május 23-i oklevelét (434. sz.).

Említés Zsigmond király 1428. július 6-i oklevelében: DL 30294. □ Közlés: Ub IV. 360. □ Regeszta: AOkl VI. 693. sz.

437. 1322. július 24. (in vig. Iacobi ap.) [Az erdélyi egyház káptalana előtt Mykud bán fia:] Péter magister, valamint fiai: László és Miklós — Mykud bán fia: Miklós magister és fiai beleegyezésével — Banabike nevű földjüket 100 márkáért örök áron eladják [Gerend-i Péter fia:] Miklós comesnek, valamint fiainak: Jakabnak és Miklósnak, kötelezettséget vállalva rá, hogy a vevőket e birtokban mindenkivel szemben megvédik. Az eladott terület közelebbi meghatározásának töredéke: ...et Mykws transit versus monasterium de Clus et dividit et sicut aqua fluit versus Banabike a parte septentrionalium partium ad Banabike et prout aqua fluit versus Mykus, deinde ad Mykws, et prout iidem filii Mykund [!] bani et progenitores eorum tenuerunt et possiderunt ab antiquo. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Domokos Doboka-i [?] főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1560. április 2-i oklevelének töredékében: DL 38760. □ Regeszta: AOkl VI. 698. sz.

438. 1322. augusztus 5. (IX. Id. Augusti) I. Károly király, megtekintve Tolmach-i Corrard fia: Nikolaus magister érdemeit László volt erdélyi vajda hűtlenségbe esett és az erdélyi részeken garázdálkodó László nevű fia és testvérei lázadásának leverésében, továbbá azért,

mert az ottani Solgo várát és a hozzá tartozó Zaszekees, Omlas, Feketewyz és Warolyafolw, valamint öt román falut (villis Olaceis), tehát összesen kilenc birtokot, kezére adta, amivel ama részekbeli híveinek helyzete és nyugalma a lázadók váratlan támadásaival szemben megerősödött, jóllehet korábban testvére: Johann is a felkelőkkel tartott, mégis most Benedek Chanad-i püspök, Demeter tárnokmester, Trynchyn-i és Bach-i ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Mykch királynéi udvarbíró, Sarus-i és Zemleyn-i ispán jótállására nevezett Nikolaust saját és testvére: Johann birtokaiban oltalmába veszi. Ha állhatatos marad eskű alatt vállalt hűségében, visszavonja a birtokaikból mások javára tett korábbi adományait, sőt Solgo váráért cserében Nikolausnak adományozza a László vajda hűtlen fiaitól elkobzott Huzyuazou és Mykezaza birtokot a nagyobbik Kykullew, továbbá Panad és Zepmezew jószágot a kisebbik Kykullew folyó mellett. — Az oklevél László magister Tytul-i prépost, fehérvári (Albensis) választott püspök és alkancellár keze által kelt.

Ái I. Károly király 1327. április 27-i oklevelében (591. sz.), DL 2120. ☐ Közlés: AOkm II. 39—41. — Hurmuzaki I/1. 584—586. — Ub I. 365—367. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 49—51 (román fordításban). ☐ Regeszta: CDHung XI. 467—468. — DocVal 60—63. — AOkl VI. 722. sz.

439. [1322.] augusztus 21. (in Cibinio, sab. infra oct. Assumpt.) Walbrinus Stolczenberg-i plébános és dékán, a szebeni (Cibiniense) káptalan, valamint a szebenvidéki szászok (Saxonum provincie Cibiniensis) universitasa jelenti I. Károly királynak, hogy a Kercz-i Szűz Mária-monostor és apátjai javára 1322. január 29-én kiadott és pontosan átírt kiváltságlevelét (420. sz.) közgyűlésükön felolvasták.

Ái Zsigmond király 1418. április 4-én kelt oklevelében, Szeben város lt, Urk. II/25 (DF 244670), ZsOkl VI. 1712. sz. Keltezésének indokolása: Ub I. 367. Az írása alapján XV. századra tehető, papírra írt egyszerű másolat hihetőleg 1432 körül keletkezett hamisítvány. ☐ Közlés: Schullers Archiv 1/1841. 282—283. — Ub I. 367. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 53 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl VI. 750. sz.

440. [132]2. szeptember 18. (sab. a. oct. Exalt. cr.) Szt. István (első vértanú) váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának prépostja: Jakab és konventje bizonyítja, hogy Rezege-i Sándor fia: Sandor magister, jóllehet korábban Lampert magister országbíró előtt Heegun fia: László magister ellen pert indított a Kyuzonuk vármegyei Zenthmyklous föld egy része miatt, de most László magister okleveleinek megimerése után olyan egyezségre lépett előttük ellenfelével, hogy az a vitás földdarabot 26 márkáért magához válthatja tőle.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Tisza cs lt: DL 97944. ☐ Regeszta: AOkl VI. 773. sz.

441. [1322. október 16. előtt] Benedek magister Tylegd-i főesperes, András erdélyi püspök általános helynöke a szentmártoni (de Sancto Martino) Mihály pap ama panaszára, hogy Keureus-i Péter megfosztotta őt Sarus tizedének bizonyos negyedétől, úgy dönt, hogy a vitatott quarta Mihály papot illeti meg.

Említés Benedek magister, erdélyi püspöki helynök 1322. október 16-i oklevelében (442. sz.), Cornides: Diplomatarium, tom. XII. 159—160. ☐ Közlés: CDHung VIII/2. 396. — Ub I. 368. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 56 (román fordításban). ☐ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 732. sz. — AOkl VI. 820. sz.

442. 1322. október 16. (Albe, in Galli conf.) Benedek magister Tylegd-i főesperes, András erdélyi püspök általános helynöke megváltoztatja a Sarus-i tizedek negyedének birtoklásáról Keurus-i Péter és a szentmártoni (de Sancto Martino) pap: Mihály között előtte folytatott perben a szentmártoniak javára szóló korábbi ítéletét, noha erről már oklevelet is kiállított (441. sz.). Amikor ugyanis a Sarus-i Szt. Miklós-egyház papja: Péter indított pert ugyanezen tizedek negyedéért, a szentmártoniak papja: Mihály, villicusa: Ruchvinus, valamint Rudolf és más hospesek vallomásából kiderült, hogy a szentmártoniak csak azóta használják a Keureus-i Péter által megvásárolt földet, mióta Sarus pusztában állott, de egyébként az Sarus határához tartozik. Következésképpen tehát az ottani tizedek Keureus-i Pétert, negyedük pedig a Sarus-i Szt. Miklós-egyház papját illetik meg. Az egész káptalanban hozott ítéletét saját pecsétjével erősíti meg.

XVIII. századi másolata Cornides Dániel kéziratos Diplomatariumában, tom. XII. 159—160. □ Közlés: CDHung VIII/2. 396—397. — Ub I. 367—368. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 56—57 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 732. sz. — AOkl VI. 820. sz.

443. 1322. november 24. (Albe, in vig. Catharine virg.) András erdélyi püspök Juanisy-i Péter fia: János kérésére engedélyezi, hogy a Chengeer-i lakosság lelki épülésére Chengeer faluban fakápolnát emelhessen, de azzal a megkötéssel, hogy ez nem sértheti a Juanisy-i Szt. Margit-anyaegyház jogait, melynek papja kell a kápolnában is szolgáljon, mert Chengeer falu régtől fogva ehhez az anyaegyházhoz tartozik. Ha pedig János magister vagy utódai a kápolnába más papot rendelnének, elveszítik a kápolnához való jogukat.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253417). □ Közlés: Szeredai: Series 72. — Katona VIII. 460. — CDHung VIII/2. 370—371. □ Regeszta: EMOkl 29. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 57. — AOkl VI. 844. sz.

444. 1322. december 23. (Avinione, X. Kal. Ianuarii) XXII. János pápa [Konrád] Olomuc-i püspöknek. A fehérvári (Albensis) egyházmegyei Schelk-i dékánság dékánja és plébánosai nevében ügyvédjük: Georg asszonyfalvi (ville Dominarum) plébános azzal vádolja András [erdélyi] püspököt és János fehérvári főesperest, hogy különböző módokon elnyomják, terhelik és háborgatják őket. Egyeseket közülök minden ok nélkül bebörtönöznek, másokat elűznek plébániájukról, megfosztanak javaiktól annyira, hogy a papi rend gyalázatára koldulni kénytelenek. Jóllehet az ottani vidék régi szokása szerint a tizedek a plébánosokat illetik, a püspök azok felét, a főesperes pedig harmadát ragadja el tőlük erőszakkal. Noha ezek az egyházak újabban szerveződtek (adhuc sunt novella plantatio), vizitációkkor a püspök 70, a főesperes pedig 30 fuvarral terheli meg őket (in septuaginta evectionibus episcopus et triginta archidiaconus), felszentelésükkor pénzt követel tőlük. Azt pedig, hogy a fentiek miatt a Szentszékhez forduljanak, bebörtönzéssel, fellebbezésük elkobozásával, az utakon való különböző cselvetésekkel igyekeztek megakadályozni. Ügyvédjük: Georg plébános is csak álöltözetben, kerülő utakon, a hitetlenek földjén keresztül utazva mentesült a felismeréstől, játszhatta ki a cselvetéseket és juthatott el a pápai kúriába. Megbízza tehát [Konrád] püspököt, hogy alapos vizsgálatokkal tisztázza, mi igaz a fenti panaszokból. Ha pedig azok igazaknak bizonyulnak, az [erdélyi] püspököt és

főesperest idézze a pápai kúriába, kötelezve őket, hogy három hónapon belül személyesen jelenjenek meg ottan.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Codex diplomaticus et epistolaris Moraviae. VI. Brünn 1854. 162. — Ub I. 368—369. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 58—59 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat IV. 16770. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 734. sz. — AOkl VI. 873. sz.

445. 1322. december 31. (f. VI. a. oct. Nat. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy [Mikola ?] fia: János fia: Miklós magister és László — János nevű testvérük nevében is — előttük kötelezték magukat, hogy Mihály nevű testvérüket, amikor ezt kívánja, más jószágaikban egyenlő értékű birtokkal kártalanítani fogják azért, hogy Szentmiklós nevű birtokát, békeegyezségüknek megfelelően, átengedte Gyerő magisternek, Jakabnak, Kemény-nek, Miklósnak és Jánosnak az anyjuk és jobbágyaik megölése, Dezmer nevű birtokuk elpusztítása és más jogtalanságaik jóvátételeként.

Ái a kolozsmonostori konvent 1444. január 31-i oklevelében, Kemény cs malomfalvi lt (DF 252674, XVIII. századi egyszerű, hibás másolat). □ Regeszta: AOkl VI. 881. sz.

446. 1323. január 6. (in Temeswar, in Epiph. dom.) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanához. Miután a főpapok, bárók és nemesek értekezlete a jobbágyok és az ország minden más városi és mezővárosi lakójának portája után, kivétel nélkül, ezüstben fél ferto, vagy az ezüst árának megfelelő számú dénár fizetését ígérte a jelen esztendőre, hogy a királyi kamara az országlakókat nagyon megterhelő rossz pénz helyett nyolcszoros égetésű (octave combustionis), jó minőségű, állandó, az ország egész területén használt és IV. Béla király idejében István bán által veretett báni dénárokkal azonos súlyú, jó pénzt veressen. Minthogy a királyi kamarákat és a kamaraispánságot, az említett félfertós [adóval] együtt, ebből a célból Heys comesnek, Gurhes (d) Lászlónak, Imrének, a Warad-i püspök testvérének, Peuldre (d) Péternek, valamint Josreh-nek bérbe adta, elrendeli, hogy a megajánlott fél fertót számtartó sáfára (dispensatoris nostri): Miklós magister kiküldöttének jelenlétében fizettesse meg embereivel és birtokain szerezzen érvényt az új pénz elterjesztésének. A kamaraispánok, vagy officiálisaik az átváltáskor három bécsi vagy két régi báni dénárért egy újat, egy cseh garasért három új dénárt, egy budai márka ezüstért pedig az új dénárból öt pensát tartoznak adni. Ha a ferto fizetése vagy az átváltás kapcsán a birtokain élő népek a királyi kamarát valamiképpen megkárosítanák, azt az ő terhükre téteti jóvá.

Eredeti, hártyán, hátlapján kerek pecsét nyomával, DL 30610. □ Közlés: CDHung VIII/7. 153—154. — AOkm II. 59—60. — Ub I. 370—371. — Smičiklas IX. 105—106. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 62—63, 357—358 (román fordításban is). — Decreta 76—77. — Makkai—Mezey: Levelek 228—230 (magyar fordításban). — Károly Róbert emlékezete 133—134 (magyar fordításban). □ Regeszta: Hóman: Gazdaságpolitika 253. — RegSlov II. 894. sz. — AOkl VII. 3. sz.

447. 1323. január 13. (Themeswar, in oct. Epiph. dom.) I. Károly király bizonyítja, hogy kedves híve: Corrardus fia: Nikolaus comes Gyznoyo városban lévő örökölt házát és annak tartozékait nővérére, annak férjére: Mihály fia: Péter magister nemesre és utódaikra ruházta át. Erről (az iktatásról szóló) jelentés beérkezése után privilégiumot szándékszik kiállíttatni.

Ái I. Károly király 1324. április 13-i oklevelében (484. sz.), DL 2141. □ Közlés: AOkm II. 61. — Ub I. 371. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 63—64 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 468. — AOkl VII. 5. sz.

448. 1323. február 1. (in vig. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Vizakna-i Alard comes fia: Ladislaus — Michael és Nikolaus nevű testvéreinek beleegyezésével — tíz márka finom ezüstért, szavatosság vállalása mellett, örök áron eladta testvérének: Alard comesnek a Spreng-i dékánságbeli Ryngenkerg nevű földben őt ősi jogon illető részét. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Domokos Doboka-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján rájegyzés a XVI. század második feléből:* Alard ispan fia Laszlo az ew attiafianak, Alard ispannak Wenghenkerti, azaz Vyngarty resz joszaghat, ky springhy tyzed tartomanyaba vagion, tyz ghyra ezewsteon eorek aron 1323. — *Ugyanott latin regeszta Huszti András írásával.*

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 2142. □ Közlés: AOkm II. 62. — Ub I. 371—372. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 65 (román fordításban). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 96. — CDHung VIII/6. 68. — MCsaládtSzle 8/ 1942. 246. — AOkl VII. 26. sz.

449. 1323. március 26. (VII. Kal. Aprilis) I. Károly király jegyzője (notarius specialis): Miklós fia: Gál magister Vgrog-i várnagy kérésére új kettőspecsétjével megerősíti és átírja saját 1318. augusztus 9-én, előző pecsétje alatt kelt privilégiumát Buza, Look, Nuzal és Budayghaza birtokok adományozásáról (304. sz.). — Az oklevél László magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi és László kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György Kew-i, László pécsi, Iwanka Warad-i, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Scepus-i és Vyvar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trynchin-i ispán, Lampert országbíró, Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Supprun és Komaron ispánja, Mykch királynéi tárnokmester, Sarus-i és Zemlen-i ispán, Pál Macho-i bán, szerémi, Walko-i és Budrug-i ispán, Miklós Symig-i ispán, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester és Myhald-i várnagy.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs zsibói lt (DF 254779). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 322—323 (olvasati hibákkal és hasonmással). □ Regeszta: AOkl VII. 82. sz.

450. 1323. április 14. (in Torda, f. V. p. quind. Pasche) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Sagud-i Tamás vajdai ember iktassa be Fudur (d) Domokost, Somog (d) Miklóst, Miko fia: Bertalant és Myrozlou-i Miklós fiait: Jánost és Pétert Hyduasara, Bykus és Hylerteluke birtokába. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discretis et honestis amicis suis reverendis, capitulo ecclesie Transsilvane.

Eredeti, hártyán, zárópecsét nyomával, DL 29114. □ Regeszta: AOkl VII. 123. sz.

451. 1323. május 2. (Thorde, f. II. p. oct. Georgii mart.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi részek nemesei számára Tordán tartott közgyűlésén

Palathka-i Gergely fia: Iwanka tiltotta Debrechen-i Dowsa volt erdélyi vajdát Felseupalathka birtok eladásától, Mihály fiai: Kylian, Simon, Salamon, István, Mihály, László és János Thusun-i nemeseket pedig attól, hogy azt akár a szomszédság jogán, akár azon a címen megvásárolják, hogy az elődeik kezéből idegenedett el.

Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i és Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Regeszta: AOkl VII. 162. sz.

452. 1323. május 5. (in Ascens. dom.) Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana bizonyítja, hogy Vyzakana-i Alard comes fia: Michael — testvéreinek: Nikolausnak, Johann kiscsüri (de Parvo horreo) plébánosnak, Ladislausnak, valamint atyafia (frater): Salamon fia: Salamonnak a beleegyezésével — 50 márka finom ezüstért szavatosság vállalása mellett, örök áron eladta testvérének: Alard comesnek Rengurkyrh falu és birtok őt illető negyedrészét. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján Kyzdy-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján rájegyzés a XVI. század második feléből:* Myhalj, Wyzaknay Alard fya, Alardnak az ew battianak Wengerkyrt newu falunak negied reszyt eothwen ghyra tyszta ezewsteon eorek aron atta. 1323. — *Ugyanott Huszti András írásával levéltári jelzet.*

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 2164. □ Közlés: AOkm II. 73—74. — Ub I. 372—373. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 71 (román fordításban). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 96. — CDHung VIII/6. 68. sz. — AOkl VII. 168. sz.

453. 1323. május 6. (Vissegrad, in crastino Asscens. dom.) I. Károly király az egri (Agriensi) káptalannak. Írásban jelentse, hogy Salamon fia: Székely (Syculus) Domokos miként bizonyította előtte azt az állítását, miszerint ő a Saaswar-i székelyek nemzetségéből való.

Belefoglalva az egri káptalan 1323. május 24-i jelentésébe (457. sz.), DL 104765. □ Közlés: MNy 28/1931. 207 (Jakubovich E.). — Kordé 73—74 (magyar fordításban). □ Regeszta: CDHung IX/7. 56—57. — SzOkl I. 52—53. — AOkl VII. 170. sz.

454. [1323. május 6.] I. Károly király az esztergomi (Strigoniensis) egyház káptalanának. Jelentse, hogy Salamon fia: Székely (Syculus) Domokos miként bizonyította azt az állítását, miszerint ő a Saaswar-i székelyek nemzetségéből származik.

Említés az esztergomi káptalan 1323. május 7-i oklevelében (455. sz.). Keltezése feltehetően az egri káptalanhoz intézett hasonló parancsát követte. □ Közlés: MNy 28/1931. 207 (Jakubovich E.). — Kordé 74 (magyar fordításban). □ Regeszta: CDHung IX/7. 56—57. — SzOkl I. 52—53. — AOkl VII. 172. sz.

455. [1323.] május 7. (Strigonii, III. d. Asscens. dom.) Az esztergomi (Strigoniensis) egyház káptalana és prépostja I. Károly királynak. Írásos parancsára (454. sz.) válaszolva jelenti, hogy Salamon fia: Domokos azt az állítását, miszerint ő a Saaswar-i székelyek nemzetségéből származik, előttük hitelt érdemlően bizonyította. A tanúkként megjelent Pataz, Lesták, Albert, Márton, Miklós, Jakab, István, Balázs, Ferenc, János, Mykch, Landys, Ramacha, Ornold és Chyma ugyanis eskü alatt vallották, hogy nemcsak Domokos, hanem

szülei és elődei is Saswar-i székelyek voltak Saswar comitatus-ban, Temus-on és a Szt. János (egyháza) melletti Nogh Lweuu-ön.

Ái I. Károly király 1323. június 3-i oklevelében (460. sz.), DL 104765. □ Közlés: MNy 28/1931. 207 (Jakubovich E., május 29-re keltezve). — Kordé 74—75 (magyar fordításban). □ Regeszta: CDHung IX/7. 56—57. — SzOkl I. 52—53. — AOkl VII. 173. sz.

? **456.** 1323. május 13. (in insula Budensi, VI. f. a. Penth.) I. Károly király utasítja Tamás erdélyi vajdát és Zonuk-i ispánt, valamint helyetteseit és utódait Deswar ama széles körű kiváltságainak tiszteletben tartására, amelyeket – a hospesek tájékoztatása szerint – ő már korábban megerősített a IV. Béla és V. István királytól elnyert kedvezményeket tartalmazó okleveleket átíró privilégiumában.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, Dés város lt (DF 273307). A formailag hiteles oklevélnek a dési hamisítványokkal való összefüggéseire l. Jakó: Dés 23—26. □ Közlés: Ub I. 373. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 71—72 (román fordításban). □ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 411. — AOkl VII. 187. sz.

457. 1323. május 16. (in Helta, II. f. p. Penth.) Tholmats-i Conrad comes fia: Nikolaus comes — Shellenberg-i Henczo és Henning, Kereszténységeti (de Insula Cristiani) Andreas úr, Wes (d) Chonrad, Helta-i Karolus, Molbot (d) Michael, Sydo-i Heydenricus, Hammanus, Hezo, Salamon és Herbord kereszténységeti comesek, valamint az ottani villicus: Henning jelenlétében — Kereszténységeten lévő malmának felét, ottani szabad kúriáját, továbbá Winricus völgyében hét hold szőlőjét vejének: Kereszténységeti Hezo comes fia: Nikolausnak adja azzal a megkötéssel, hogy ha leányának tőle nem születne fia, akkor — a szebeni föld szokásjogának megfelelően (iuxta terre Cybiniensis consuetudinem) — a fenti javaknak csak két részét tarthatja meg magának. Ebből az adományából leányának előző házasságából való gyermekei nem részesülhetnek. Oklevelét a szebeni bíróság pecsétjével is megerősíti.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagokon két függőpecséttel, DL 2165. A pecsétek hasonmása: Ub I. Tafel IV, Nr. 17—18. □ Közlés: Archiv f. Kunde öst. Gesch. 3/1850. 374. — AOkm II. 74—75. — Ub I. 373—374. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 72—73 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 468. — AOkl VII. 195. sz.

458. 1323. május 22. (Bude, in oct. Penth.) I. Károly király a [gyula]fehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízott serviense: Batiz testvére: János folytassa le a vizsgálatot András magister volt királyi kamaraispán, jelenleg magyarországi harmincados (tricesimarius per Hungariam) ama panaszára, hogy Gurhes (d) László, ez évi kamaraispán, társaival együtt, feltörte az ő felvinci (in superiori Winch) sókamaraházát és onnan sok sót elvitetett. — *Hátlapján azonos kézzel:* Discretis viris, capitulo ecclesie Transsilvane, fidelibus suis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30611. □ Regeszta: AOkl VII. 219. sz.

459. 1323. május 24. (III. d. oct. Penth.) Az egri (Agriensis) káptalan I. Károly királynak. 1323. május 6-i parancsára (453. sz.) jelenti, hogy sok nemestől tudja, de kanonoktársaik

előtt szintén ismeretes, hogy [Salamon fia:] Domokos a Saswar-i székelyek nemzetségéből származó igaz székely, akinek örökjogú birtoka van Nagylövőn (in Magna Luew) és Themusy Zekul-on, melyben Keresztelő Szent János tiszteletére szentelt egyház található.

Ái I. Károly király 1323. június 3-i oklevelében (460. sz.), DL 104765. □ Közlés: MNy 28/1931. 207 (Jakubovich E.). — Kordé 74 (magyar fordításban). □ Regeszta: CDHung IX/7. 56—57. — SzOkl I. 52—53. — AOkl VII. 227. sz.

460. 1323. június 3. (Vissegrad, f. VI. p. quind. Penth.) I. Károly király, miután az esztergomi (Strigoniensis) és az egri (Agriensis) káptalannal ellenőriztette és jelentéseik (455. és 459. sz.) alapján igaznak találta Salamon fia: Domokos azon állítását, miszerint ő a Saswar-i székelyek nemzetségéből származik és csupán a békétlen állapotok miatt kényszerült hosszú időre eltávozni saját földjéről, engedélyezi számára, hogy visszatérhessen birtokára, de azzal a kötelezettséggel, hogy a nemzetségének törvénye szerint a királynak járó szolgálatot továbbra is teljesíti.

Ái I. Lajos király 1365. február 2-i oklevelében, DL 104765. □ Közlés: MNy 28/1931. 206—208 (Jakubovich E.). — Kordé 75 (magyar fordításban). □ Regeszta: CDHung IX/7. 56—57. — SzOkl I. 52–53. — AOkl VII. 256. sz.

461. 1323. június 7. (f. III. a. Barnabe ap.) Az erdélyi káptalan előtt Moys-i Manel fiai: Deseu és Gegus — testvéreik (germani): László és Pál nevében is — Moys nevű (Torda vm) földjüknek keleti felét, melyet a falun átfolyó patak választ el Poukateluke föld felől (prout quidam fluvius transiens per ipsam villam Moys separat et dividit a parte terre Poukateluke), 50 márkáért eladják rokonaiknak (proximis): Poukateluke-i Mihály fia: Mihálynak 1/3 részben és testvérének: Beke-nek 2/3 részben, kikötve, hogy az általuk odatelepített lakosok Manel fiainak Kyrizthur földjét és ottani erdejét is közösen használhatják (populi ipsorum Deseu, Gegus, Ladizlai et Pauli filiorum Manel et Michaelis ac Beke filiorum Michaelis ad ipsam terram Moys per ipsos congregati omnes utilitates in terris arabilibus, fenetis, silvis, et aquis et silvam terre Kyrizthur vocate filiorum Manel communiter habeant et utantur). — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján Kyzdi-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 30103. □ Regeszta: AOkl VII. 262. sz.

462. 1323. június 19. (XIII. Kal. Iulii) I. Károly király Farcasius fia: Tamás (m) erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kérésére új pecsétje alatt megerősítve átírja saját 1319. július 28-án régi pecsétje alatt kelt privilégiumát (326. sz.) a hűtlenség bűnébe esett Ipoch fia: András Nogsayou, Pozpus, Barla, Serleng, Simontelke, Warhel, Radla, Hermanteluke, Sebus, Greseph, Solmus, Sarpatak, Sarumberk, Pynar, Knezeg, Vnkateluke, Kurthwylkopu, Nogfilpus, Kyssepfilpus, Zentushaza, Haraztus és Bartaleuswyfolua nevű erdélyrészi birtokainak Tamás vajda javára szóló adományozásáról. — Az oklevél László magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Bogezlo esztergomi és László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, György szerémi (de Sancto Irinio), Péter frater boszniai, László pécsi, Miklós győri, Ivanka Varad-i, András erdélyi, Chanad egri,

Herricus Wesprim-i püspök; Fülöp nádor, Scepus-i és Vyuar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchin-i ispán, Lampert országbíró, Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Suprun-i ispán, Pál Machou-i bán, szerémi, Wolkou-i és Budrug-i ispán, Mykch királynéi tárnokmester, Sarus-i és Zemlen-i ispán, Deseu a királynéi udvar bírája, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés:* Super possessionibus Andree filii Ypoch in partibus Transsilvanis existentibus donatio Thome wayuode Transsilvano facta. Nogsoyou.

Eredeti, hártyán, függő kettőspecséttel, DL 1973. □ Közlés: Ub I. 374—376. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 78—79 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 467. — AOkl VII. 287. sz.

463. 1323. július 5. (in Novo Foro Siculorum, III. f. p. Petri et Pauli ap.) Romanus, székelyvásárhelyi (de Novo Foro Siculorum) plébános és Benedek magister Thilegd-i főesperes alesperese, a szentgyörgyi (de Sancto Georgio), Karanka-i ... és Abraam...-i plébánossal együtt bizonyítja, hogy a vásárhelyi (de Foro) villicus: Adrián fia: M[iklós], Balázs, Péter, Pete és János nevű testvérével egyetértésben — Mihály pap, Ernio és István magisterek, Thylegd testvére: András, Elban testvére: M., Augnar Pál és fia: Egyed, Ijgyártó (arcupar) Pál, Myle, Nagy (magnus) Gerlakus Paznan, Veyne fia: Pál és Nagy (magnus) Demeter jelenlétében — szülei és önmaga lelki üdvössége érdekében felszabadította Nesthe nevű rabszolganőjét (mancipiam), János, Mihály, László és Agatha nevű gyermekeivel együtt, megengedve nekik, hogy oda mehessenek és ott telepedhessenek le, ahol kedvük tartja.

Ái az erdélyi káptalan 1325. október 20-i oklevelében (541. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277256). □ Közlés: Sz 117/1983. 1134 (Györffy Gy.). □ Regeszta: ErdKLt 1025. sz. — AOkl VII. 346. sz.

464. 1323. július 29. (IV. Kal. Augusti) I. Károly király Elewanth-i Deseu magister Sebuswar-i várnagy kérésére új kettőspecsétjével megerősítve átírja régi pecsétje alatt 1319. június 21-én kelt privilégiumát (323. sz.) a hűtlenségbe esett Lőrinc fia: István, valamint fiai: Chumpaz és László, Chunta (d) László fiai: János, Beke és Domokos, továbbá Wrdug (d) János és András, végül Butus (d) Miklós elkobzott birtokainak számára történt adományozásáról. — Az oklevél László magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi, László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, György szerémi (de Sancto Irinio), László pécsi, Iwanca Warad-i, András erdélyi, Henrik Wesprim-i, Chanad egri püspök; Fülöp nádor Scepus-i és Wyuar-i ispán, Demeter tárnokmester Bach-i és Trinchin-i ispán, Lampert országbíró Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Suprun-i és Komarun-i ispán, Pál Machou-i bán szerémi, Volko-i és Budrug-i ispán, Mykch királynéi tárnokmester Sarus-i és Zemlen-i ispán, Deseu a királyné udvarbírája, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 1970. □ Regeszta: RegSlov II. 1027. sz. — AOkl VII. 388. sz.

465. 1323. szeptember 4. (Wisegrad, dom. a. Nat. virg. gloriose) I. Károly király a Schelk-i szász hospeseknek, bírájuknak, esküdtjeinek és véneinek. Jóllehet hasonló értelmű korábbi

levelének nem engedelmeskedtek, újból megparancsolja nekik, hogy az erdélyi püspökkel makacsul szembeszegült és ezért kiközösített papjaikat, akik a pápai udvarba fellebbeztek, vagy szorítsák engedelmességre, vagy pedig távolítsák el, mert Tamás erdélyi vajdát már utasította a szükséges intézkedések megtételére. Egyébként a pápának is tudomására hozta: nem tűri el, hogy országa főpapjait és egyházait messze idegenbe és perekbe idézgessék.

Ái a szebeni domonkosok és minoriták konventjének 1323. október 11-i oklevelében (468. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277253). □ Közlés: Teutsch: Zehntrecht 35—36 (töredékesen). — Ub I. 376. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 85 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 82. sz. (szeptember 24-re keltezve). — Bónis: Szentszéki regeszták 739. sz. — AOkl VII. 447. sz.

466. 1323. szeptember 15. (in oct. Nat. virg. gloriose) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Péter fia: Jowachynus magister, Lampert magister országbíró és Chanad-i ispán korábbi oklevelének megfelelően, szeptember 15-én ötvenedmagával letette az esküt Odun fia: Jowanka comes, valamint fiai: Miklós, Jakab, Leukus és Tamás ellenében, hogy nem támadt rá Iwanka comes házára, őt és fiát ott nem fogta el és nem sebesítette meg, végül nem okozott nekik 700 márka kárt. Az eskütársak nevei: Byhor vármegyéből: Mykou fia: Miklós magister, István fia: László, Buza fia: János, Kezereu-i András fia: Jakab, Kenche-i Móric fia: János, Kucheth-i Tamás, Chorog-i Huck testvére: Domokos, Sándor magister Keruszeg-i várnagy officiálisa: Bertalan magister, NogMyhal-i Lőrinc fia: Gergely magister, Kemeyn fia: János, Morsa-i János, Parlag-i Nagy (magnus) András, Garak-i Chor testvére: Jakab, Sámson fia: Wgude, Kemend-i András fia: János, Parag-i Chepan fia: Pál, Syvegd-i Tamás fia: Simon, Hudus-i Cykou, Nakas (d) Tamás Kenche-i nemes, Septel-i István fia: András, Mendzenth-i Péter fia: Pál, Myke fia: Preuth Peyrch-i nemes, Kubulkuth-i Menyhárt fia: Miklós; Zothmar/Zathmar vármegyéből: Chazaar-i János, Sexe fia: Miklós magister, Zenyes-i Aba fia: Péter, Wrdung (d) András fia: Mihály, Endus fia: György, Dengeleg-i Pongrác fia: János, Cherth (d) János; Zarand vármegyéből: Bencenc fia: Chaak magister; Wywar vármegyéből: Gulup-i István fia: Petheu, Zedlech-i András fia: Miklós, Zend-i Benedek fia: László; Bekes vármegyéből: Syma-i Márk fia: János, György fia: Péter Thorda-i nemes; Bereg vármegyéből: Deseu fia: Beke; Zobouch vármegyéből: Sarang-i Oldumirus, Lőrinc Katha-i nemes, Komoroud-i Rorand fia: Tamás, Thamashyda-i [!] Pál fia: Demeter; Karasna/Karazna vármegyéből: Sándor fia: Pethene Sereden-i nemes, Bachou fia: László, Sereden-i András fia: András, Ban-i Chorre fia: Márton, István fia: Akur [!] Rakon-i nemes, Baldun-i Jakab fia: Lukács, Márk fia: Abraam Kaduch-i nemes, Byllgezd-i nemes: Mihály fia: Benedek.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, a Debreceni Református Kollégium Könyvtárában (DF 275797). □ Közlés: Békémegyei okl. 1—2. — LtKözl 3/1926. 229—231 (Iványi B.). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 86—88 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl VII. 459. sz.

467. 1323. október 9. (VII. Id. Octobris) I. Károly király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalan részére új pecsétjével megerősítve átírja IV. László királynak az alvinci (de Inferiori Vynch) vámjövedelem királyt illető része kétharmadáról szóló és II. András király adományát megújító 1289. augusztus 6. után kelt privilégiumát (CDTrans I. 448. sz.), melyet Miklós magister gyulafehérvári prépost mutatott be előtte. — Az oklevél András magister pécsi olvasókano-

nok, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Bolezlaus esztergomi érsek és örökös ispán, László frater kalocsai érsek, királyi kancellár; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi (de Sancto Irinio), László pécsi, Péter frater boszniai, Iwanka Warad-i, (Herricus Wesprimi) püspök, királynéi kancellár, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Scepusi és Wyuar-i ispán, a kunok bírája, Demeter tárnokmester, Bach-i, Trinchin-i ispán, Lampert országbíró, Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Suprun és Komarun ispánja, Mykch királynéi tárnokmester, Sarus-i és Zemlen-i ispán, Deseu királynéi udvarbíró, Pál Machou-i bán, szerémi, Wolkou-i és Budrug-i ispán, Balázs lovászmester, Hunt-i ispán, Dénes étekfogómester, Mychald-i várnagy, Treutel (d) Miklós Poson-i ispán, Gylet fia: Miklós somogyi ispán.

Eredeti, erősen rongált, megcsonkult hártya, függőpecsét zsinórjával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277254). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 90—91, 358—360 (román fordításban is). ☐ Regeszta: ErdKLt 623. sz. — Ub I. 377. — AOkl VII. 500. sz.

468. 1323. október 11. (in Cybinio, V. Id. Octobris) Zanus frater, a domonkos konvent priorja és Cunradus frater, a minoriták konventjének gvardiánja a Schelk-i dékánság papjai részére átírja I. Károly király 1323. szeptember 4-i oklevelét (465. sz.), amelyet az asszonyfalvi (ville Dominarum) egyház plébánosa: Georg mutatott fel előttük. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés:* Littere testimoniales fratrum predicatorum et minorum, in qua continentur littere regales...

Eredeti, hártyán, nedvességtől rongált állapotban, két függőpecsét hártyaszalagjával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277253). ☐ Közlés: Ub I. 377. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 91—92 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 83. sz. — AOkl VII. 501. sz.

469. 1323. Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Péter erdélyi püspök testvére: Egyed magister és annak fia: Miklós a Külső-Szolnok vármegyei (in cttu de Zonuk exteriori) Zylag-ban fekvő Mon nevű földjüket vagy birtokukat, mely Mykud bán testvére: Imre magister Kata nevű leánya, Egyed magister felesége és említett Miklós anyja kezével került tulajdonukba, örökre átengedték nevezett Miklós nővérének: Erzsébetnek és férjének: Gerend-i Péter fia: Miklós comes fia: Jakabnak az Erzsébetet rokonság címén megillető juss teljes kielégítéseként, azzal a joggal, amellyel azt Imre magister leányának: Katanak adományozta.

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. július 4-i oklevelében, Vay cs berkeszi lt: DL 96297. ☐ Regeszta: AOkl VII. 727. sz.

470. 1323. A csanádi káptalan átírja III. Béla király könyv alakban kiállított 1177. évi és Imre király által 1202—1203. körül megerősített okleveléből (CDTrans I. 13. és 39. sz.), mely felsorolja az aradi Szt. Márton-egyház valamennyi birtokát és szolgáló népét, a Torda környékére vonatkozó rész határjárását.

Ái Losonci László és Drágffy Bertalan erdélyi vajdák 1494. évi, csak igen kis töredékében fentmaradt oklevelében, DL 30488. — Tartalmi ái László erdélyi alvajda 1391. május 16-i ítéletlevelében, DL 30405. A szöveg áthagyomá-

nyozódásának és hitelességének kérdéseire l. Borsa: Arad. LtKözl 33/1962. 206—217. □ Közlés: Ub I. 378—379. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 61—62 (román fordításban). — Borsa: Arad 217. □ Regeszta: AOkl VII. 713. sz.

471. [1323 körül] I. Károly király bizonyítja, hogy Albert fiai: Mihály és Miklós magisterek WrNyek nevű, Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegyében fekvő birtokukat benépesítés végett ideiglenesen (ad congregandam pro tempore) átadták Mátyás fia: Miklósnak, valamint testvéreinek: Lőrincnek, Jánosnak és Kylian-nak.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1333. július 22-i oklevelében (778. sz.). DL 40648. □ Regeszta: AOkl XVII. 363. sz.

472. 1324. január 3. (III. Non. Ianuarii) I. Károly király Suky-i Albert fiai: Mihály és Miklós kérésére új pecsétjével megerősítve átírja saját 1320. március 25-i privilégiumát (360. sz.), mellyel a Doboka vármegyei Paulusteluke/Palostelke birtokot és a hozzá tartozó Vmbuz nevű erdőt nekik adományozta. — Az oklevél Endre magister, pécsi olvasókanonok, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi és László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, Iwanka Warad-i, László pécsi, György szerémi, Péter frater boszniai, Henrik Wesprem-i, Chanad egri és András erdélyi püspök; Fülöp nádor, Zepes-i és Wywar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trenchyn-i ispán, Lampert magister országbíró, Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Sopron-i és Kamarun-i ispán, Pál Macho-i bán, szerémi, [Volkou-i és Bu]drugi-i ispán, Mykch királynéi tárnokmester, Deseu királynéi udvarbíró, Dénes étekfogómester, Balázs lovászmester, Miklós magister [Poson-i] ispán.

Eredeti, hártyán, rongált állapotban, függőpecsétje leszakadt, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257787). — Ái az erdélyi káptalan 1335. augusztus 18-i oklevelében (853. sz.), Jósika cs hitbizományi lt (DF 257544). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 103—104, 360—361 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl VIII. 3. sz.

473. 1324. január 14. (in Deua, II. d. oct. Epiph. dom.) Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i és szebeni (de Cybinio) ispán a [gyula-]fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében apródja (iuvenis aule nostre): Pech-i László tartson vizsgálatot János fia: István Zarazpotok-i nemes ama panaszának tisztázására, hogy atyafiai: Opour fiai: Sandrin és Opour, valamint István fia: Egyed nem tartották magukat a Zarazpotok-ot illető korábbi vajdai döntéshez, hanem önkényesen felosztották azt vajdai és hiteleshelyi tanúbizonyság nélkül, mégpedig úgy, hogy az ő részébe saját szolgáinak (servorum) telkeit adták, míg maguknak szabad emberek házait választották, sőt atyjától kapott néhány rutén (Rutenos) jobbágyát is maguknak foglalták, Feltoria-n pedig, mely Opour fia: Opourt nem illette, az előbb említett Sandrin és Egyed neki lakatlan részt adott, míg maguk számára népes [telkeket] foglaltak el. A tények tisztázása után Sandrint, Opourt és Egyedet idézze István ellenében színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1324. február 5-i jelentésébe (476. sz.), DL 30612. □ Közlés: Kurz: Magazin 2/1846—7. 265—267. — SzOkl I. 38—39 (hibás másolatból), VIII. 6—7 (eredetiből). — MHHScript XI. 96—98 (újkori másolatból). — Transilvania 4/1871. 140—141 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 587—588. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 104—105 (román fordításban). □ Regeszta: Ub I. 379. — AOkl VIII. 23. sz.

474. 1324. január 22. (dom. p. quind. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Kelnuk-i Cheel fia: Daniel fiainak: Nikolausnak és Michaelnek, valamint Salamon fiainak: Nikolausnak és Michaelnek szászcsóri (de villa eorum de sub castro Petri) officiálisa Peter comes tiltakozik az ellen, hogy Vyzakana-i Alard fia: Alard urainak Spring és Gregorfaya nevű birtokaival szomszédos Ryngulkyrh nevű földjét vagy birtokát megbízóinak tudta és belegyezése nélkül, őket kivéve, bárkinek másnak és bármi módon elidegenítse. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationales pro Nicolao filio Salomonis et Nicolao filio Danielis ac fratrtibus ipsorum contra Alardum filium Alardi de Vyzakana super prohibitione venditionis seu alienationis ac emptionis terre seu possessionis Ryngulkyrh vocate.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecsét töredékeivel, DL 2225. □ Közlés: Kemény: Notitia I. 93—94. — CDHung VIII/6. 71—72. — Ub I. 379—380. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 107 (román fordításban). □ Regeszta: Kemény: Notitia I. 268. — CDHung XI. 468—469. — AOkl VIII. 37. sz.

475. 1324. január 30. (f. II. a. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Tolmach-i Corrard fia: Nikolaus comes Sytue és Bolkach vásárolt, továbbá Scepmezeu és Panad nevű adományozott birtokát nővérének: Katharinanak és férjének: Michael fia: Peter magisternek ajándékozta azzal a megkötéssel, hogy e birtokok visszaszállanak reá, ha később örököse születnék, vagy ha Katharina halna meg korábban. Ha viszont ő távozna el előbb az élők sorából, e jószágok végérvényesen nővérének és sógorának, valamint az ő örököseiknek maradjanak. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján Kyzdy-i főesperes dékánkanonok. — *Mindkét példány hátlapján XV. századi írással:* Dir Brif gehoeret czv Schena.

Eredeti, azonos kézzel írt két példányban, hártyán, függőpecséttel, DL 2226. — Ái az erdélyi káptalan 1338. április 30-i oklevelében (994. sz.), DL 2227. □ Közlés: Ub I. 380—381. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 108 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 469. — AOkl VIII. 46. sz.

476. 1324. február 5. (in Agathe virg.) A [gyula]fehérvári (AlbTr) egyház káptalana Tamás erdélyi vajdához, Zonuk-i és szebeni (de Cybinio) ispánhoz. 1324. január 14-i kérésére (473. sz.) László vajdai ember, Pál magister kanonok káptalani kiküldött jelenlétében január 26-án (f. V. p. Convers. Pauli) lefolytatta a vizsgálatot Zarazpotok-on, és megállapította, hogy az osztály jogellenesen ment végbe, mert amíg János fia: Istvánnak és testvéreinek saját tíz ház szolgáján (servorum) kívül csak 14 szabad embert adtak, akik között néhány rutén (quidam Ruteni) is akadt, addig Sandrin, Opor [!] és Egyed 85 rutén és más szabad embert választott magának, sőt Istvánnak az apjától kapott ruténjait is maguknak foglalták. Hasonlóan jogellenesen foganatosították az osztozkodást Feltorya-n is, mert Istvánnak és testvéreinek csak 30, többségében elhagyott telket (mansiones) adtak, míg Egyed részébe 125, a Sandrinéba pedig 107 mansiót juttattak. Mindezekért Sandrint, Oport és Egyedet február 9-re (oct. Purif. virg.) János fia: István ellenében a vajda elé idézte. — *Hátlapján azonos kézzel:* Magnifico viro Thome woyuode Transsilvano, comiti de Zonok et de Cybinio, amico suo.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30612. □ Közlés: Kurz: Magazin 2/1846—7. 265—268. — SzOkl I. 40—42 (hibás másolatból), VIII. 6—9 (eredetiből). — MHHScript XI. 96—99 (újkori másolatból).

— Transilvania 4/1871. 140—141 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 588—589. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 109—110 (román fordításban). □ Regeszta: Ub I. 381. — AOkl VIII. 56. sz.

[!] **477.** 1324. február 9. (in oct. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana kanonoktársának: Benedek Cluswar-i plébánosnak atyafiai: Mihály, Pál és Tumpa nevében előterjesztett kérésére átírja Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i és szebeni (de Cybinio) ispán 1324. szeptember 2-i pátens oklevelét (504. sz.) arról, hogy Lebee (d) István fia: László Zenthmartun nevű birtokát a fentebb megnevezett személyekre bízta (super commissione terre Z...facta). — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján Kyzdy-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1336. szeptember 23-i oklevelében (907. sz.) DL 2256. Az oklevél, a keltezése körüli ellentmondások feloldhatatlansága következtében, hamisítványnak tekintendő. Eddig azt a képtelenséget, hogy a keretoklevél kelte korábbi, mint az átírt szövegé, másolási hibának vélték és az utóbbi évszámot 1325-re javították. Ezt a megoldást azonban a méltóságsor nem engedi meg, általa újabb kronológiai ellentmondás és egyéb zavar is keletkezik. A méltóságsorban említett Adorján kézdi főesperes 1323. május 5. és 1324. március 14. közötti időben szerepel a káptalan dékánjaként. Őt pedig ebben a tisztségben 1324. tavaszától fogva 1325 áprilisának végéig az a Benedek nevű kolozsvári plébános kanonok követte, aki éppen a gyanús hitelességű vajdai oklevél átírását kérte. Elképzelhetetlen tehát, hogy ha egyszerű másolási hibáról lett volna szó a keltezésben, az elkerülte volna egy olyan személy figyelmét, aki — rokonai révén — személyesen is érdekelt lehetett az ügyben. Ezen az alapon az is feltételezhető, hogy erre az átírásra Benedek plébános 1326. július 8-a és szeptember 13-a között bekövetkezett halálát követően évekkel később, talán nem is sokkal a korábbi hamisításokat legalizáló 1336. évi átírást (907. sz.) megelőzően kerülhetett sor, amikor a korábbi vajdai címhasználat és a káptalani tisztségek kronológiájától való eltérés már nem szúrt szemet. Ahhoz azonban, hogy a fenti kérdéseket felvető két szöveg simán bekerülhessen a káptalan regisztrumába, bizonyára hozzájárulhatott az is, hogy még 1336-ban is néhai Benedek plébános egykori kanonoktársai viselték a káptalani tisztségeket és a befolyásos Rődi Cseh család tagja állította azt, hogy az oklevél eredetijét ellopták levelesládájából. □ Közlés: CDHung VIII/2. 589—590 (1324-re keltezve), VIII/6. 85—86 (1325-re keltezve). — Kemény: Notitia I. 29—31 (1324-re keltezve). — Ub I. 390—391 (az évszám 1325-re való kiigazításának indokolásával). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 140—141 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl VIII. 66. sz. (1324-re keltezve) és IX. 47. sz. (1325-re keltezve).

478. 1324. március 14. (f. IV. p. Reminiscere) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészről Pouka fiai: Henning és Bochen, másrészről Salamon fiai: Michael és Nikolaus, valamint Daniel fiai: Michael és Nikolaus a Gregorfya és Laadnuk közötti Jacabpataka nevű föld miatti régi vitájukban úgy egyeztek ki egymással, hogy annak keleti fele Henningé és Bochené, az északi fele pedig Salamon és Dániel említett fiaié legyen. E két részt az alábbi határvonal választja el: A parte videlicet meridionali incipit a quodam pyro a parte ville Alardi, ab eadem parte meridionali et descendit per quendam rivulum. Deinde descendit per gyrum prati populorum de rufa Ecclesia, prato ad Rufam Ecclesiam pertinente, et pervenit ad metam antiquam. Deinde currit ad fluvium Zekes et signanter ad unum fontem aque, a quo fonte reflectitur ad orientem et tendit ad monticulum Hegysholm vocatum, ubi similiter est meta antiqua et ibi terminatur. Et assumpserunt partes, ut super hiis signis metas eminentes erigere tenentur et erigerent sine mora. A felek ünnepélyesen kötelezték magukat arra is, hogy amelyikük a perlekedést újrakezdené, annak a része a másik félre szálljon át örökre. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján, Kysdy-i főesperes, dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1407. július 13-i oklevelében Iktári Bethlen cs lt (DF 255001). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 116—117, 361—362, 413 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl VIII. 107. sz.

479. 1324. március 19. (f. II. p. Oculi) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Suuk-i Mihály Clus-i ispán és testvére: Miklós, megbízottjuk: Suuk-i Kenchey fia: Nagy (magnus) János serviens útján tiltakoztak amiatt, hogy Woos (d) Miklós comes maga részére adományul kérte fel Paulustelky nevű földet vagy birtokot, melyet I. Károly király hű szolgálataikért és birtokaiknak a hűtlenek által történt elpusztításáért nekik adott. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro comite Mychaele et Nicolao fratre suo de Suuk contra comitem Nicolaum dictum [Woos] super terra seu possessione Paulustelky protestationalis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomaival, Kemény cs csombordi lt (DF 280942). □ Regeszta: TTár 1907. 84 (Magyari K.). — Petrichevich 1813. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 113. — AOkl VIII. 118. sz.

480. 1324. március 25. (VIII. Kal. Aprilis) I. Károly király visszavonja az uralom teljes megszerzése előtt ellenfeleivel vívott belharcok során kényszerűségből egyes erdélyrészi híveinek a vajdai joghatóság alól adott ama mentességeket, hogy ügyeikben csak a király ítélkezhet. Amióta ugyanis erdélyi híveinek kitartó kérésére legbizalmasabb hívét: Tamást (m) tette erdélyi vajdává és Zonuk-i ispánná, az erdélyiek jelentéseiből és hitelt érdemlő bizonyítékokból meggyőződött a nyugalom és a jogrend helyreállásáról. Báróival együttesen hozott határozata szerint tehát az erdélyi részekben felmerülő mindenféle nagy és jelentéktelen ügyben egyaránt a jövőben Tamás vajda és mindenkori utóda ítélkezik a reája átruházott királyi hatóság alapján úgy, amint ez az előző királyok idején is szokásos volt. Kivételt csupán a hűtlenek birtokaiból tett királyi adományokkal, valamint az erdélyiek és az ország más részein lakók között pénzek elvétele miatt támadt sérelmekkel kapcsolatos ügyek alkotnak. — Az oklevél András magister pécsi olvasókanonok keze által kelt. — *Méltóságsor:* Bolezlo esztergomi és László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, György szerémi, Péter frater boszniai, Miklós győri, László pécsi, Iwanka Warad-i, András erdélyi, Herricus Vesprim-i, Chanad egri püspök; Fülöp nádor Scepus-i és Vyuar-i ispán, kunok bírája, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchyn-i ispán, Lampert országbíró, Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Pál Machou-i bán, szerémi, Wolko-i és Budrug-i ispán, Mykch királynéi tárnokmester, Sarus-i és Zemlin-i ispán, Deseu királynéi udvarbíró, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Ái az erdélyi káptalan 1325. május 16-i oklevelében (519. sz.), DL 2234. □ Közlés: AOkm II. 118—119. — Ub I. 381—383. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 114—115 (román fordításban). — Károly Róbert emlékezete 134—135 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl VIII. 127. sz.

481. 1324. március 31. (II. Kal. Aprilis) I. Károly király Eymech fia: Miklós comes kérésére, bárói tanácsából, új pecsétjével megerősítve átírja régi pecsétje alatt 1321. november 28-án kelt saját privilégiumát (413. sz.) Scenthgotharth, Chegue, Zazsciluas nevű birtoka és minden más örökjogú, illetve szerzett jószága visszaadásáról. — Az oklevél Endre magister pécsi olvasókanonok, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi, László frater, kancellár kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi, László pécsi, Iwanka Warad-i, Péter frater boszniai, András erdélyi, Henrik Wesprim-i, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Scepus-i és Wywar-i ispán, Demeter

tárnokmester, Bach-i és Trynchin-i ispán, Lampert magister országbíró, Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Sopron-i és Kamarun-i ispán, Pál Machow-i bán, szerémi, Walkow-i és Budrugh-i ispán, Dénes étekfogómester, Balázs lovászmester, Miklós Poson-i ispán.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252890). — Ái Zsigmond király 1422. május 27-i oklevelében (DF 252899, 255403). — Említése Lackfi István erdélyi vajda 1345. október 10-i oklevelében (DF 252893). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 116—117 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl VIII. 153. sz.

482. 1324. április 7. (VII. Id. Aprilis) I. Károly király, megtekintve hogy Gerend-i Péter fia: Miklós comes Leta várát, melyet László volt vajda lázadó fiai részére őrzött, felszólítására visszaadta urainak, és a királyhoz csatlakozott, noha ezzel birtokait kitette a lázadók pusztításainak, majd az Erdély elfoglalására törő Moys fia: Moys leverése végett az erdélyi részek kapitányává tett János magister királynéi pohárnokmester oldalán harcolva a Chychou-i vár alatt vívott első ütközetben maga életveszélyesen megsebesült, Anda nevű rokona és serviense pedig elesett, a Golou/Geke [?] falu melletti második ütközetben, bár oroszlánként küzdött, az ellenség fogságába esett, ahonnan saját pénzen váltotta ki magát, továbbá tekintettel egyéb hűséges szolgálataira, Gerend-i Miklós comest a főpapok és bárók egyetértésével mentesíti attól, hogy a László vajda fiai szolgálatában, Leta várának visszaadása előtt, Jakab és Miklós nevű fiaival együttesen elkövetett tetteiért, mégpedig falvak lerombolásáért és felperzseléséért, templomokba és temetőkbe való betörésekért, emberek megsebesítéséért, megcsonkításáért, megöléséért, fogságba vetéséért, kártételeikért, fosztogatásaikért bárki, bármikor bármilyen bíró előtt keresetet indíthasson ellene és fiai, servienseik vagy jobbágyaik ellen. Egyidejűleg érvényteleneknek jelenti ki a Miklós comes birtokaiból korábban bárki javára tett esetleges adományait is. — Az oklevél Endre magister pécsi olvasókanonok, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Bolezlo esztergomi és László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, György szerémi, Miklós győri, László pécsi, Péter frater boszniai, Iwanka Warad-i, András erdélyi, Herricus Wesprim-i és Chanad egri püspök; Fülöp nádor Scepus-i és Vywar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchin-i ispán, Lampert országbíró, Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós Szlavónia bánja, Suprun-i ispán, Pál Macho-i bán, szerémi, Wolko-i és Budrug-i ispán, Mykch királynéi tárnokmester, Sarus-i és Zemlyn-i ispán, Deseu királynéi udvarbíró, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 2239. □ Közlés: AOkm II. 124—126. A 124. lap 22. és 23. sora között kimaradt szövegrész:... ipse comes Nicolaus viriliter pro exaltatione nostri regiminis et honoris dimicans letale pertulit vulnus, quidam cognatus ac serviens suus Anda nomine extitit interemptus. In secundo autem ciusdem magistri Iohannis prelio contra ipsum Moys prope villam Golou/Geke [?] habito ipse comes Nicolaus oppositam hostium aciem tanquam leo fortis irruens... — Hurmuzaki I/1. 589—590. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 117—118, 363—365 (román fordításban is). — Kristó: Históriák 157—158 (magyar fordításban, részlet). □ Regeszta: AOkl VIII. 166. sz.

483. 1324. április 11. (III. Id. Aprilis) I. Károly király, tekintettel arra, hogy Farkasius fia: Tamás (m) erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán mindjárt a magyar trónra kerülésekor hozzá csatlakozott, a lázadó Trinchyn-i Máté seregével Cassa közelében vívott csatában súlyosan

megsebesült, majd Wyssegrad várát addig tartotta erős ostromzár alatt, amíg azt a lázadók fel nem adták, amikor pedig Lypua és Hoznos várnagya és a kunok bírája volt, őt bízta meg azzal, hogy János cseh király nővérének kezét megszerezze neki és a menyasszonyt hozzá kísérje, végül mert ő értesítette elsőszülött fia világra jöveteléről, bárói tanácsából említett Tamás vajdának adományozza a megátalkodott hűtlenségben elhalt Corrard fia: Johannak a koronára szállt erdélyrészi összes birtokát és Solgow nevű várát. Szükségesnek látta feljegyeztetni néhányat Tamás vajda bátor, érdemes és hűséges cselekedeteiből, hogy azok az írás segítségével az utódok emlékezetében is fennmaradjanak és példájukkal másokat hasonlókra ösztönözzenek. A gyarló emberi értelem ugyanis követi a példát, mint ahogyan a viasz átveszi a pecsét lenyomatát. — Az oklevél András magister pécsi olvasókanonok, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Bolezlo esztergomi, László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, György szerémi, Péter frater boszniai, Miklós győri, László pécsi, Iwanka Warad-i, András erdélyi, Herricus Wesprim-i és Chanad egri püspök; Fülöp nádor Scepus-i és Vyuar-i ispán, a kunok bírája, Demeter tárnokmester Bach-i és Trinchyn-i ispán, Lampert országbíró Chanad-i és nyitrai ispán, Tamás erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán, Miklós szlavón bán, Pál Machow-i bán szerémi, Walkow-i és Bodrogh-i ispán, Mihály [! helyesen: Mikch] királynéi tárnokmester Sarus-i és Zemlin-i ispán, Desew királynéi udvarbíró, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Ái a váci káptalan 1399. augusztus 15-i oklevelében, DL 2240. □ Közlés: Ub I. 383—385. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 120—122 (román fordításban). — Károly Róbert emlékezete 135—137 (magyar fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 469—470. — Hurmuzaki I/1. 592—593. — AOkl VIII. 174. sz.

484. 1324. április 13. (Vissegrad, in Parasceve) I. Károly király Mihály fia: Simon magister Péter nevű testvérének kérésére átírja és új pecsétjével megerősíti 1323. január 13-án kelt saját pátens oklevelét (447. sz.).

Ái I. Károly király 1332. február 14-i oklevelében (726. sz.), DL 2141. □ Közlés: Ub I. 385. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 119—120 (román fordításban, hibásan április 11-re keltezve). □ Regeszta: CDHung XI. 469. — AOkl VIII. 177. sz.

485. [1324. június 17. előtt] Az erdélyi káptalan I. Károly király elé idézi a Chyk-i székelyeket, mert ellentmondásukkal másodszor is megakadályozták Opor fia: Sandur és István fia: Egyed beiktatását a nekik adományozott Lokkazun birtokba.

Említés I. Károly király 1324. június 17-i oklevelében (486. sz.), DL 30613. □ Közlés: MHHScript XI. 99—100. — SzOkl I. 42—43. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 126—127 (román fordításban). — Lederer: Szöveggyűjt. I. 339 (magyar fordításban). — Bertényi: Szöveggyűjt. 412 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl VIII. 312. sz.

486. 1324. június 17. (prope castrum Deua, in quind. Penth.) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Paulus fia: István harmadszor is megkísérli Opor fia: Sandur és atyafia (fratri): István fia: Egyed bevezetését a Lokkazun nevű birtokokba, melyeket magvaszakadt ember jószágaiként adományozott nekik, de iktatásukat a Chyk-i székelyek nevében László hadnagy (maior exercitus), Jakab fiai: Péter és Pál, (Jrgus) fia: Bene, Pheleud fia: István, Eltus fia: István,

Sandur fia: Bálint, Márk fia: Buruh, Bank fia: Mathe, Chumburd fia: Jakab és András fia: Miklós már kétszer meghiúsította ellentmondásával (485. sz.) azt állítván, hogy a kérdéses földek az övéik. Amikor azonban emiatt megidéztette őket, nem jelentek meg színe előtt és nem is képviseltették magukat. A mostani határjárásnak és iktatásnak ellentmondókat idézze különös jelenlétének színe elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis, capitulo ecclesie beati Michaelis archangeli Transsilvane citatoria pro Sandur filio Opor et Egidio filio Stephani.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, DL 30613. ☐ Közlés: MHHScript XI. 99—100. — SzOkl I. 42—43. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 126—127 (román fordításban). — Lederer: Szöveggyűjt. I. 339 (magyar fordításban). — Berényi: Szöveggyűjt. 412 (magyar fordításban). ☐ Regeszta: Ub I. 385. — AOkl VIII. 314. sz.

487. 1324. július 7. (Avenione, Non. Iulii) XXII. János pápa utasítja az esztergomi (Strigoniensis) érseket, az ottani székesegyház és a Szt. Tamás-egyház prépostját, hogy a László halálával megüresedett székesfehérvári (Albensis) prépostságot I. Károly magyar király alkancellárjának és familiarisának: András pécsi (Quinqueecclesiensis) olvasókanonoknak adják, mert a káptalan által megválasztott Chama fia: Tamás már bírja az [ó]budai prépostságot és Erdélyben a Kukulleu-i főesperességet.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 496. ☐ Regeszta: Mollat V. 19903. sz. — AOkl VIII. 335. sz.

488. 1324. [július 8. körül] I. Károly király az esztergomi káptalan és az Aranas melléki Kyzd-i székelyek között (Oronaswynch/Fulvynch birtokért) folyó pert, melyet Lampert magister országbíró uralkodói parancsra a lázadók leverésére Erdélybe készülő király Gyulafehérvárra érkezésének nyolcadik napjára a személyes jelenlét bíróságára halasztott, minthogy időközben Lampert országbíró Erdélyben elhalálozott, eldöntés végett Tamás erdélyi vajdára, Zonuk-i és szebeni (de Cybinio) ispánra bízza (...edicto regio interveniente, ad octavum diem accessus domini nostri regis ad partes Transsilvanas in Albam fuisset prorogata. Demum itaque, dum idem dominus noster rex pro rebellionibus et ausibus temerariis quorumdam, qui iugo debiti obsequii deposito, cornu sue infidelitatis contra dominum suum naturalem elevare inprobe nitebantur, reconpesscendis et conterendis anno domini M°CCC°XX° quarto accedens, memorato magistro Lamperto stadium huius vite ibidem in partibus Transsilvanis feliciter finiente ...domino Thome woyuode Transsilvano, comiti de Zonuk et de Cybinio... iudicandum commisisset).

Említés Köcski Sándor comes országbíró 1327. június 4-i ítéletlevelében (596. sz.), az esztergomi káptalan mltban, lad. 66, fasc. I, nr. 5 (DF 238226). ☐ Közlés: MonEcclStrig III. 110. — SzOkl VIII. 10. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 223—224 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XI. 270. sz.

489. 1324. július 10. (iuxta fluvium Kukulleu prope domum Karachyni f. III. p. oct. Petri et Pauli ap.) I. Károly király István fia: Jánost mentesíti a Dénes fia: Tamás magister Vgacha-i ispán elleni perben reá kirótt bírság megfizetése alól.

Eredeti, hártyán, hátlapján rányomott pecsét nyomával, Kállay cs lt: DL 50759. ☐ Közlés: AOkm II. 147. ☐ Regeszta: Ub I. 386. — KálLt I. 212. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 127. — AOkl VIII. 343. sz.

490. 1324. július 13. (iuxta fluvium Kukulleu, in Margarete virg.) I. Károly király, néhai Lampert magister országbíró betegágyában tett végrendeletének megfelelően, elengedi az egri káptalannak a reá korábban kirótt bírságokat.

Újkori egyszerű másolat az egri káptalan mlt-ban. □ Regeszta: Sugár 3. sz. — AOkl VIII. 344. sz.

491. 1324. július 15. (iuxta fluvium Kukullev, dom. p. Margarete virg.) I. Károly király a somogyi konventnek. Küldje ki tanúbizonyságát Fekete (Nyger) Miklósnak Tykus birtokba (Somogy vm) iktatásához.

Belefoglalva a somogyi konvent 1324. október 6-án kelt jelentésébe, az esztergomi káptalan mlt-ban (DF 236477). □ Közlés: MonEcclStrig III. 51—52. □ Regeszta: MonEcclStrig III. 47. — Borsa: Szenyér 7. sz. — AOkl VIII. 346. sz.

492. 1324. július 16. (iuxta fluvium Kukullev, f. II. p. Divis. apost.) I. Károly király előtt Job comes fiai: Domokos és Miklós, a szomszédság jogán, tiltják Karazy-i Sándor fiait: Miklóst és Lászlót Berkes nevű (Zobolch vm) birtokuk elidegenítésétől.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Csicsery cs lt: DL 31202. □ Regeszta: TTár 1900. 392 (Kárffy Ö.). — AOkl VIII. 348. sz.

493. 1324. július 16. (in exercitu domini regis iuxta fluvium Kvkvlleu, f. II. p. Margarete virg.) Fülöp nádor, a kunok bírája, Scepus-i és Wyuar-i ispán Orbán fia: Miklóst kötelezi, hogy október 6-án (in oct. Mich. arch.) a győri káptalanban, magához hasonló 25 nemes társsal együtt, Tamás fia: Miklós ellenében tegyen esküt és az erről szóló káptalani oklevelet nyolc napon belül mutassa be Budán székelő albírájának: Tamás comesnek.

Belefoglalva a győri káptalan 1324. október 7-i oklevelébe, DL 40456. □ Közlés: AOkm II. 148. □ Regeszta: Ub I. 386. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 128. — AOkl VIII. 349. sz.

494. 1324. július 24. (in terra Transsilvana, iuxta fluvium Kwkullew, in vig. Iacobi ap.) I. Károly király, az egri káptalan panaszára, megtiltja Scenhalm falu bírájának és hospeseinek, hogy a káptalan Cepus nevű birtokát jogtalanul használják.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az egri káptalan mlt-ban (DF 210238). □ Regeszta: Sugár 228. sz. — AOkl VIII. 355. sz.

495. 1324. július 25. (iuxta fluvium Kukulleu, prope villam Zeepmezeu, in Iacobi ap.) I. Károly király az egri káptalannak. Tartson vizsgálatot Chytwan-i Károly fiainak: Benedeknek, Kopouch-nak és Lászlónak ama kérésével kapcsolatosan, hogy Araad nevű (Hung vm) birtokukra állítson ki számukra új oklevelet, mert IV. László király erre vonatkozó eredeti adománylevelüket elvesztették.

Belefoglalva az egri káptalan 1324. december 21-i jelentésébe és ái Zsigmond király 1412. április 30-i oklevelében, Csicsery cs lt: DL 31203, 31204. □ Közlés: AOkm II. 209 (töredékesen). □ Regeszta: Ub I. 386. — TTár 1900. 392 (Kárffy Ö.). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 129. — AOkl VIII. 356. sz.

496. 1324. július 26. (VII. Kal. Augusti) I. Károly király Bugar fia: Márton magister Scylag-i ispánnak a Zagrab-i hadjáratban, majd Myhald vára visszafoglalásában, az országba betörni szándékozó német és cseh seregek visszaverésében, fiaival együtt, vére hullatásával, valamint Bazarab havasalföldi vajdához tett többszöri eredményes követjárása során szerzett érdemeiért (in diversis expeditionibus et agendis nostris ac specialiter in expeditione nostra, quam fecimus versus Zagrabiam et in alia expeditione, quam habuimus sub castro Myhald, ubi specialiter studiosa ipsius procuratione et fideli ministerio ipsum castrum quod Iohannes filius Theodori bani contra nostram maiestatem rebelliter detinebat, recuperavimus et nostre subiecimus dicioni; item in debellando quamplures Theotonicorum et Bohemorum exercitus, qui regni nostri fines hostili insultu invadere attemtarant; item in deferendo pluribus vicibus nostras legationes ad Bazarab woyuodam nostrum Transalpinum, ubi sue legationis officium fideliter et laudabiliter adimplevit) maga részéről is visszaadja a Nyitra megyében lévő Dawar és Pelynteluk nevű vásárolt birtokát, amelyeket Lampert országbíró jogtalanul foglalt el, de halála előtt maga is visszaengedett Márton magisternek.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 95556. ☐ Közlés: AOkm II. 150—151. — Hurmuzaki I/1. 591—592. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 129—130 (román fordításban). — ActaHistSzeged 36/1971. 25—27 (részlet). — Róbert Károly emlékezete 137—139 (magyar fordításban). ☐ Regeszta: AOkl VIII. 360. sz.

497. 1324. augusztus 10. (in Laurentii mart.) I. Károly király az erdélyi részekbe vezetett hadjárata során Szeben mellett (nobis in partibus Transsilvanis prope Cybinium in expeditione generali existentibus) a vele lévő főpapok és nemesek panaszára és különösképpen Henrik Wesprim-i püspök kérésére újra szabályozza a bíróságok által megítélt eskü letételének módját. Megtiltja a főként Wesprim és Zala vármegyében szokásossá vált gyakorlatot, hogy ha az eskütevők eltévesztik az előmondott formulát, az eskü megismétlését nem engedélyezik. Elrendeli, hogy az eskü megszövegezésénél ne a szavakra, hanem az ügy érdemi részeire figyeljenek, és ha valaki mégis elvétené a szöveget, akár többször is megismételhesse a formulát.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, Veszprémi püspöki lt, Miscell. 122. (DF 200122). ☐ Közlés: Hajnik: Perjog 337—338. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 130—132 (román fordításban). — Decreta 1301—1457. 78—79. — Decreta regni 3—4 (angol fordításban is). ☐ Regeszta: VeszpReg 148. sz. — AOkl VIII. 375. sz.

498. 1324. augusztus 11. (in terra Transsilvana prope Zybinium, in crast. Laurentii mart.) I. Károly király Merse fia: Benedek fiai: Miklós és Péter magisterek birtokai visszaadásáról intézkedik.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét nyomával, Szinyei Merse cs lt: DL 70152. ☐ Regeszta: AOkl VIII. 379. sz.

499. 1324. augusztus 12. (in terra Transsilvana, prope civitatem Waras, dom. a. Assumpt. virg.) I. Károly király a pozsonyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát a Pozsony vármegyei Paag nevű föld birtokba adásához.

Belefoglalva a pozsonyi káptalan 1324. szeptember 20-i jelentésébe, Kisfaludy cs lt: DL 61173. ☐ Közlés: AOkm II. 154. ☐ Regeszta: Ub I. 387. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 132—133. — AOkl VIII. 380. sz.

500. 1324. augusztus 12. (prope Wrusyghaz, dom. a. Assumpt. virg.) I. Károly király a nyitrai káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát a nyitrai várhoz tartozó Wyfolu és Chysych birtokba adásához.

Belefoglalva a nyitrai káptalan 1324. augusztus 31-i jelentésébe, Motesiczky cs lt: DL 62478. □ Regeszta: AOkl VIII. 381. sz.

501. 1324. augusztus 13. (in Sebes, f. II. a Assumpt. virg.) I. Károly király a Cres folyón levő vámot, melyet a Kereszeg-i várnagy Baturba telepített át, a Zarand vármegyei nemesek kérésére visszahelyezi korábbi helyére: Zeudy faluba.

Eredeti, hártyán, hátlapján rányomott felségpecsét töredékeivel, Máriássy cs lt: DL 60190. □ Regeszta: AOkl VIII. 382. sz.

502. 1324. augusztus 14. (prope Waras, in vig. Assumpt. virg.) I. Károly király öt esztendei mentességet biztosít a Vayta-ra (Fejér vm) és Wynar-ra (Veszprém vm) települő szabad rendű személyeknek.

Eredetije egykor a Felsőbüki Nagy cs lt-ban. □ Közlés: HOkm II. 35. □ Regeszta: Ub I. 387. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 133. — AOkl VIII. 383. sz.

503. 1324. augusztus 20. (Stolcumbegr, in Steph. regis) Boleszláv esztergomi (Strigoniensis) érsek káplánját: Tamás szebeni (Cybiniensis) prépostot, hűséges szolgálatai jutalmaként az esztergomi káptalan tagjainak sorába fogadja, és megígéri, hogy a legközelebb megüresedő kanonoki javadalmat neki fogja adományozni.

Eredeti, hártyán, hátlapján rányomott pecsét helyével, Kemény József gyűjteménye (DF 253418). □ Közlés: AOkm II. 155. — Ub I. 387. — MonEcclStrig III. 50. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 133 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 30. sz. — AOkl VIII. 385. sz.

? **504.** 1324. szeptember 2. (sub castro Kuholm, in dom. a. Nat. virg.) Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i és szebeni (de Cybinio) ispán bizonyítja, hogy amikor I. Károly király parancsára az ország nemeseiből és az erdélyi részek egyéb lakóiból álló erős sereget vezetett az erdélyi lázadók ellen, ebben a hadjáratban Szentmártoni (de Sancto Martino) Lebee (d) István fia: László kitüntette magát, és amikor Kuholm vára alatt halálán volt, Szentmárton nevű birtokát (possessionem suam Sanctum Martinum) a hadban szintén résztvevő atyafiaira (fratribus): Péter fiaira: Mihályra és Pálra, valamint Impur fia: Tumpa-ra bízta (commisit) örökös tulajdonukként.

Ái az erdélyi káptalan 1324. február 9-i oklevelében (477. sz.), DL 2256. Az oklevél jogi tartalmának hitelességét, az átírás körülményein kívül, kétségbe kell vonni azon az alapon is, hogy Szécsényi Tamás erdélyi vajda kancelláriája (az Aranyos széki székelyek és az esztergomi káptalan között a vajda előtt folyó és 1327-ig elhúzódó pert — 596. sz. — leszámítva) csak 1323. június 9-től kezdődően 1324. február 5-ig tüntette fel, hogy ura Szolnok mellett Szebennek szintén ispánja (476. sz.; vö. Engel: Archontológia II. 222. — Teutsch, Georg Daniel: Geschichte der siebenbürger Sachsen. I. Hermannstadt 1925. 77—78). A fenti időpont után, jelenlegi ismereteink szerint, a kétségtelen hitelességű iratanyagban egyedül ebben az egyetlen vajdai oklevélben bukkan fel újra

ez a titulatura. Éppen ezért, bár a külső körülmények, események előadása és maga a Kőhalom alatti keltezés elfogadhatónak látszik, számolni lehet azzal, hogy e szöveg évekkel később (talán éppen 1336-ban) és talán nem is a vajdai kancelláriában keletkezett a haldokló Szentmártoni László szóbeli végső akaratának a kedvezményezettek érdekében némileg módosított írásos rögzítéseként. Az oklevél tehát ilyen értelemben gyanúsnak tekintendő. □ Közlés: CDHung VIII/2. 589—590, 599—600, VIII/6. 85—86. — Kemény: Notitia I. 30—31. — Ub I. 388. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 133—134 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl VIII. 394. sz.

505. 1324. [szeptember 2. után] I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Jakab magister királyi jegyző és Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i és szebeni (de Cybinio) ispán embere Péter fiait: Mihályt és Pált, valamint Impur fia: Tumpa-t vezesse be Szentmárton birtokba, melyet attyukfia: Szentmártoni (de Sancto Martino) Lebee (d) István fia: László hagyott nekik örökül végrendeletében, amikor Kuholm várát ostromolva, Fahid-i Istvánnal, Kerechy-i Egyed fia: Jánossal, Veselen-i Miklós fia: Jánossal és több más hívével együtt a hűtlen lázadók elleni harcban halálosan megsebesült. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Eredetije ismeretlen. 1836—1840 között keletkezett egyszerű másolata Kemény József Diplomatarium Transsilvanicum című kéziratos okmánytárában (I. 231) található. Tamás erdélyi vajda 1324. szeptember 2-án kelt (504. sz.) oklevelének kibővítésével keletkezett nyilvánvaló hamisítvány, mely Kemény Józsefnek tulajdonítható. Az oklevél kritikájára vonatkozóan l. Sz 27/1893. 55 (Tagányi K.). — Karácsonyi: Jegyzék 36—37, 179. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 341. □ Közlés: Ub I. 389. □ Regeszta: AOkl VIII. 581. sz.

506. 1324. október 9. (f. III. p. oct. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Gerend-i Péter fia: Miklós fia: Jakab és felesége: Erzsébet a Külső-Szolnok vármegyében (in cttu Zonuk exteriori) a Zylag folyó mellett fekvő Mon nevű reájuk szállott földjüket vagy birtokukat örökre elcserélték Ilunch asszony apja: István fia: János és ennek fia: László Bogach/Bugach nevű Doboka vármegyei földjével. Egyidejűleg vállalták, hogy Jánost és utódait mindenkivel szemben megoltalmazzák Mon zavartalan birtokában. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Benedek Cluswar-i plébános dékánkanonok.

Eredeti, csersavval kezelt hártyán, kopott függőpecséttel, Dancs cs lt: DL 57146. — Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. július 4-i oklevelében, Vay cs berkeszi lt: DL 96297. A szöveg rekonstruálását és a kiállítás évének megállapítását a tartalmi ái, a keltezés további elemeinek tisztázását pedig a csersavval való korábbi kezelés következtében a méltóságsor kivételével olvashatatlanná vált eredetiben szereplő Benedek kolozsvári plébános, káptalani dékánkanonok neve tette lehetővé. Ő ugyanis 1324 tavaszától 1325 áprilisának végéig viselte ezt a tisztséget. Őt megelőzően 1323. május 5-től fogva 1324 márciusáig Adorján kézdi főesperes, utána pedig 1325. május 30-tól 1326 tavaszáig Pál ugocsai főesperes intézte dékánként az erdélyi káptalan ügyeit. Benedek plébános 1326. július 8-án még vajdai parancsot teljesített, erről szóló jelentését is megírta, de a káptalan e tárgyban szeptember 13-án kelt oklevele kiállítása idején már nem volt az élők sorában. A külön-külön töredékes és bizonytalan információk egybekapcsolásával tehát teljes értékű forrásként hasznosítható a jórészt megsemmisült oklevél. □ Regeszta: DancsLt 12. sz. (1324—1326. október 6. utánra keltezve). — AOkl VIII. 596. sz. (1324-re keltezve).

507. 1324. október 10. (VI. Id. Octobris) I. Károly király Paach/Paag Pozsony vármegyei birtokot Mende-i Sámuel fiainak: Phynta-nak és Istvánnak adományozza Phynta hűségéért, amelyet az ügyek rendezésére tett erdélyi tartózkodása idején személye és az ország védelmével, valamint a tatárok ármánykodásának megelőzését szolgáló tatárföldi

küldetése során bizonyított (...quod cum pro disponendis quibusdam regni nostri negotiis ad partes Transilvanas accessissemus et de Tartarorum insidiis utputa Christi fidei hostium nostri et regni nostri inimicorum capitalium nobis providere precavereque volentes, predictum Phynta constantia fidelitatis prepollentem in terram ipsorum Tartarorum cum quibusdam aliis fidelibus nostris pro adhibenda nobis et regno nostro custodia, quamdiu in predictis partibus Transilvanis moram traximus, misissemus, prefatus Phynta consuetam fidelitatem fidelitati continuans gratas et acceptas ibidem nobis impendit famulatus.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, Majtényi cs lt: DL 73080. □ Közlés: AOkm II. 155 (részlet). — Ub I. 388—389 (részlet). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 135 (részlet, román fordításban). □ Regeszta: AOkl VIII. 437. sz.

508. 1324. október 31. (Vyssegarad, in vig. Omn. sanct.) I. Károly király közli a nádorral, országbíróval, hogy Bereck fia: János magistert és akkori servienseit: Penche-i Nagy (magnum) István, Péter, Pál és Pouch nemeseket, Batur-i Wen (d) Benedeket, Bugach-i Miklóst, Scenyes-i Abaa fiait: Pétert és Miklóst, Pylys-i Nagy (magnum) Miklóst és Pál fia: Andrást mentesítette mindazon kártételek és jogtalanságok bírósági következményeitől, amelyeket az ő utasítására követtek el Gyluach királyi vár védelme során az akkor lázadó Tamás és Lothard fiainak és a hozzájuk tartozó, annak idején szintén hűtlen alábbi servienseiknek: Samson-i Péter fia: Deseu-nek és Piscarcosy Elekus fia: Györgynek kárára, továbbá Kopoz (nádor) akkori servienseinek: Kopoz (d) Deseu-nek, Tyuis-i Istvánnak és Mihálynak, valamint Hegun fia: Lászlónak a kárára, végül Burita fia: Fábián kárára, aki annak idején Kopoz (nádor) László nevű testvére János nevű fiának és Denguled-i Bekeenek volt a serviense. A fenti ügyekben tehát bírói felelősségrevonás nem kezdeményezhető.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, DL 30614. □ Közlés: AOkm II. 165—166. □ Regeszta: AOkl VIII. 476. sz.

[!] **509.** 1324. november 21. (XI. Kal. Decembris) I. Károly király megerősítve átírja IV. Béla király 1263. február 19-i (CDTrans I. 239. sz.) és az erdélyi káptalan 1296. június 11-i oklevelét (CDTrans I. 549. sz.), melyeket István frater, a Colusmonustra-i Szűz Máriamonostor apátja mutatott fel előtte. — Az oklevél Endre magister budai prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi és László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi, László pécsi, Iwanka Warad-i, Péter boszniai, Lőrinc Vac-i, András erdélyi, Henrik Wesprim-i, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Scepus-i és Wywar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchin-i ispán, Sándor comes országbíró, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Miklós szlavón bán, Sopron-i és Kamarun-i ispán, Pál Machow-i bán, szerémi, Wolkow-i és Bodrog-i ispán, Dénes étekfogómester, Balázs lovászmester, Trewtel (d) Miklós Poson-i ispán.

Ái a kolozsmonostori requisitorok 1580. augusztus 27-i oklevelében, DL 37213. 1424 előtt, valószínűleg a XIV. században keletkezett hamisítvány. Vö. Jakó: Kolozsmonostor 132. □ Közlés: Szegedi 199—201. — Fridvalszky: Reges 70. — Katona VIII. 513–514 (töredékesen). — CDHung VIII/2. 518 (kivonatosan). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 136—137 (román fordításban). — LtKözl 55/1984. 131—132 (Jakó Zs.). □ Regeszta: AOkl VIII. 514. sz.

510. 1324. december 21. (XII. Kal. Ianuarii) I. Károly király az erdélyi nemeseknek vagy királyi servienseknek (ex parte universorum nobilium seu regalium servientium de terra Transsilvana) Reud-i Cheh (d) György és Wos (d) Miklós útján előterjesztett kérésére könnyíteni kíván a reájuk nehezedő terheken, minthogy az erdélyi nemesek trónra lépése óta hűségesen szolgálták a szent koronát és őt a királyi tekintély emelése, az ország állapotainak javítása és a közügyek rendjének helyreállítása érdekében (pro exaltatione nostri regiminis et reformatione status regni eiusdem, ac reintegratione rei publice) készek voltak vérüket is ontani, melynek során sokuknak apja, testvére, rokona elesett, mások fogságot vagy súlyos és halálos sebeket szenvedtek (in quibus quidem conflictibus, quamquam divina clementia ipsis fidelibus nobilibus nostris et in eorum personis nobis et regno nostro triumphum concesserit, tamen aliquorum ex ipsis patres, fratres et propinqui, consanguinei ceciderunt, quidam eorum captivitatem inciderunt et alii ymo fere omnes gravia et letalia vulnera pertulerunt). Jóllehet dicséretes szolgálataikat sokaságuk miatt e helyen felsorolni lehetetlen, mégis néhányat közülük emlékezetbe kell idézni. Így azt, hogy Dousa vajdának a hűtlen Moys fia: Moys-sal a Cluswar közelében fekvő Tupa-n vívott ütközetében a vajdai sereg soraiban vitézül küzdve fényes győzelmet arattak az ellenségen (in conflictu, quem Dousa quondam woywoda Transsilvanus cum Moys filio Moys, notorio nostro et regni nostri infidele, in Tupa prope Cluswar habuit, hiidem nobiles sub militia dicti woywode de nostro mandato in devotione nostri nominis viriliter et strennue preliantes de ipso infidele nostro victoriam laudabilem reportaverunt); majd pedig, amikor az erdélyi szászok ellenfelei csalárd tanácsára hűségükben megtántorodtak, seregüket nyílt mezőn vívott kemény küzdelemben legyőzték (postmodum autem, cum Saxones Transsilvani ad falsas suggestiones emulorum nostrorum a fide nostra oberrassent, prefati nobiles fidelitatis robore accincti ipsorum Saxonum exercitum campestri bello congredientes in devotione nostri nominis et honoris potenter et viriliter debellarunt). Mindezek némi jutalmaként, a főpapok és bárók egyetértő tanácsából az erdélyi nemeseket, népeiket és jobbágyaikat felmenti a szállás- és élelemadás alól, amellyel eddig a mindenkori erdélyi vajdának és tisztjeinek tartoztak, továbbá mindenféle szolgáltatás, kötelezettség és adó fizetése alól, legyen az egész, vagy félfertós, vagy akármi néven nevezendő adó (iidem nobiles universi et singuli ac eorum posteritates, necnon populi et iobagiones eorum universi nullos descensus, nullaque victualia woywode Transsilvano et eiusdem officialibus dare, similiter et nullum debitum, tallia, prestationes et nullam collectam tam fertonis et dimidii fertonis, quam alterius cuiuslibet generis exactionis ullo umquam tempore dare et solvere teneantur). Kivételt alkot az az eset, ha ő vagy az utána következő uralkodók személyesen mennek Erdélybe, de akkor is csak népeik és jobbágyaik tartoznak élelmezésére minden száz ház után egy hordó bort, egy legelőn járó szarvasmarhát vagy ökröt, egy disznót és borsra meg sáfrányra egy márkát adni (de singulis centum curiis unam tunellam vini, pecudem seu bovem pascualem, unum porcum et unam marcam pro pipere et saphrano seu croko dare teneantur). — Az oklevél András budai prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Bolezlaus esztergomi érsek és örökös ispán, László frater kalocsai érsek, királyi kancellár; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi (de Sancto Ireneo), László pécsi, Péter frater boszniai, Iwanka Warad-i, András erdélyi, Henrik Wesprim-i püspök, királynéi kancellár, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, a kunok bírája, Scepus-i és Wywar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchyn-i ispán, Tamás erdélyi

vajda és Zonuk-i ispán, Miklós szlavón bán, Suprun-i és Kamaron-i ispán, Sándor országbíró, Mykch királynéi tárnokmester, Deseu királynéi udvarbíró, Pál Macho-i bán, szerémi, Wolkou-i és Budrugh-i ispán, Balázs lovászmester Hunt-i és nyitrai ispán, Miklós Poson-i ispán.

Ái a váradi káptalan 1326. július 24-i oklevelében (565. sz.), DL 40487. □ Közlés: Hóman: Gazdaságpolitika 254—256. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 137—139 (román fordításban). — Károly Róbert emlékezete 139—141 (magyar fordításban). — Kristó: Históriák 158—159 (magyar fordításban, töredékesen). □ Regeszta: MGazdtSzle 5/1898. 602—603 (Tagányi K., január 21-re keltezve). — AOkl VIII. 553. sz.

! **511.** 1324. december 21. (XII. Kal. Ianuarii) I. Károly király orvosolja azokat a panaszokat, amelyeket Erdeody János, Dertsei Péter, Bethlen-i Miklós, Banyabuchy János, Sombor-i Péter és Bollya-i Gáspár a Partium-i és erdélyi (Transsylvanorum) országlakók összessége nevében május 1-jén Budán, a főpapokkal és bárókkal tartott ülésén előadtak. Ennek során megtiltja, illetve kölcsönössé teszi a nemesek jobbágyainak a királyi birtokokra és a városokba való költözését. A szökött jobbágyokat a vajda szolgáltassa vissza korábbi uraiknak. Az országlakókat szerfelett megterhelő vajdai bíráskodási jogkört megszorítja és lényegében az oktavális törvényszékekre korlátozza. [Reud-i Cheh] György és [Wos] Miklós kérésére pedig az erdélyi nemességet és jobbágyaikat a lázadó szászok elleni harcban tanúsított hűségük jutalmaként mentesíti a vajdai beszállásolás és élelmiszeradó terhei alól. A király Erdélybe menetelekor azonban a nemesek jobbágyai száz kúriánként egy hordó bort, egy hízott marhát vagy ökröt, valamint a bors és sáfrány költségére egy márkát kötelesek adni. — Az oklevél András magister budai prépost, alkancellár keze által kelt.

Újkori, egyszerű másolat, papíron, DL 37209. — Hasonló másolat a Szentkereszty cs lt-ban (DF 257648). Jóllehet a szöveg második fele az 510. sz. hiteles oklevél felhasználásával készült, az első rész zavaros fogalmazása, a Partium és később élt vagy kitalált személyek említése messziről elárulja, hogy teljesen használhatatlan, primitív hamisítvánnyal van dolgunk. □ Regeszta: AOkl VIII. 554. sz.

512. 1325. január 15. (Themeswar, III. d. oct. Epiph. dom.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Bestherche-i szászok és a székhez tartozó egyéb emberek összességének. A Geblinus fia: Johannt meggyilkoló Henneng fia: Peter és társai ügyében önként a király mellékelt levelének megfelelően járjanak el, mert ő, akár kárukra is, aszerint fogja az uralkodó parancsát végrehajtani.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, 1892-ben a pécsi püspöki könyvtárban volt, őrzési helye jelenleg ismeretlen. A fenti keltezés azon alapszik, hogy besztercei Göbel fia: Johannt, akit I. Károly király bizalmas emberének tekintettek, a fellázadt szászok 1324-ben gyilkolták meg, és Tamás erdélyi vajda a következő esztendő elején foglalkozott a levert felkelés megtorlásával kapcsolatos ügyekkel. (Vö. Gündisch, Konrad: Das Patriziat siebenbürgischer Städte im Mittelalter. Studia Transylvanica 18. Köln—Weimar—Wien, 1993. 140—145.) □ Közlés: CDHung VIII/3. 713—714. — VerArch 1/1853—4. 297—299 (hasonmással, Wenrich W.). — Ub I. 390 (1325—9. január 8-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 140 (román fordításban, az előbbivel azonosan keltezve). □ Regeszta: CDHung VIII/3. 758.

513. 1325. március 2. (sab. a. Reminiscere) [A váradi káptalan] bizonyítja, hogy a Zylagh vidéki (de districtu Zylagh) Mon-ról való István fia: János comes Mon faluban lévő birtok-

részéből egy kuriális telkét, melynek szomszédja keletről testvérük: Demeter, nyugat felől pedig Farkas fia: Péter jobbágyának telke, minden tartozékával és haszonvételével együtt, szeretetből örökre elajándékozta testvérének (fr. u.): Mon-i Miklósnak. Ehhez az ajándékozáshoz Illés és Demeter nevű testvéreik is beleegyezésüket adták.

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1360. július 22-i oklevelében, Vay cs berkeszi lt: DL 96428. □ Regeszta: AOkl IX. 82. sz.

514. 1325. április 12. (Deua, f. VI. a. oct. Resurr. dom.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a király ellen fellázadt és az ő megsegítésére beküldött királyi kunokkal megütközött erdélyi szászok vezetőjének (primipilarius): Péterfalvi (de villa Petri) Henneng comesnek minden ingatlan és ingó vagyonát 200 márka finom ezüst ellenében visszaadja árváinak, tekintettel lévén Henneng comes rokonainak: Salamon fia: Nikolausnak és Daniel fia: Nikolausnak hűséges szolgálataira és Henneng árváinak nélkülözéseire. E birtokok és vagyontárgyak a kunok győzelme és a hűtlen Hennengnek a csatában történt halála után a királyra szálltak, aki ezeket annak idején neki adományozta. E jószágokkal kapcsolatosan Henneng minden rokonának örök hallgatást parancsol, minthogy az árvák pénzen vásárolták vissza tőle apjuk vagyonát.

Ái az erdélyi káptalan 1325. április 20-i (516. sz., DL 2295), valamint 1330. december 27-i (685. sz.) és I. Károly király 1340. november 11-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73647. □ Közlés: Katona VIII. 520—521. — CDHung VIII/2. 648—650. — Kemény: Notitia I. 100–102. — Transilvania 4/1871. 152 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 593—594. — Ub I. 392—393. — TelOkl I. 38—39. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 143—144 (román fordításban). — Wagner: Quellen 43—44 (német fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 132. sz.

515. 1325. április 12. (Dewa, f. VI. a. oct. Resurr. dom.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Mihály alvajdát azért küldte hozzájuk, hogy Péterfalvi (de villa Petri) Henning comes árva fiai birtokainak visszaadásáról a pátens levelében írt módon állíttasson ki privilégiumot.

Ái az erdélyi káptalan 1325. április 20-i oklevelében (516. sz.), DL 2295. □ Közlés: CDHung VIII/2. 651—652. — Kemény: Notitia I. 100. — Transilvania 4/1871. 152 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 391—392. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 144 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 133. sz.

516. 1325. április 20. (sab. a. quind. Pasce) Az erdélyi egyház káptalana Mihály alvajdának Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán nevében előterjesztett kérésére átírja a vajda 1325. április 12-én kelt két (zárt, illetve pátens) oklevelét (514., 515. sz.) néhai Péterfalvi (de villa Petri) Henning comes birtokainak árvái: Salamon és Nikolaus részére történt visszaadásáról, illetve visszaváltásáról. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő, Tamás őrkanonok, Benedek Cluswar-i plébános dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés:* Super restitutione possessionum et bonorum Henningi de Peterfalua.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje leszakadt, DL 2295. □ Közlés: CDHung VIII/2. 651—652. — Kemény: Notitia I. 99—102. — Transilvania 4/1871. 152 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 393. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 145 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 147. sz.

517. 1325. május 2. (f. V. a. Inv. cr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészről Simon bán fia: Tamás magister, György nevű testvére nevében is, továbbá Simon bán fia: Mihály fia: Jakab, apja: Mihály és testvérei: Péter, Simon és János nevében is, másrészről Simon bán fia: Miklós, testvérei (fr. u.): Demeter és Jakab, mind nemes ifjak, Erdélyben (in terra Transsilvana) levő birtokaikon úgy osztoztak meg előtte, hogy Almas, Symyg, Balauasara, Sthefand birtok, Pype és Babwch, Felkend és Kendhyda föld fele, a Kendhyda-i malommal, valamint az ottani vám és vár felével együtt a fentebb említett Mihály, Tamás és György fiatalabb testvéreié: Miklósé, Demeteré és Jakabé lett. A felek kölcsönösen kötelezték magukat az együttes jogvédelemre. Később ennek az oklevélnek az alapján privilégiumot is kész kiállítani az osztályról.

Ái az erdélyi káptalan 1349. január 20-i oklevelében, Béldi cs mezőméhesi lt (DF 257726). □ Közlés: Ub I. 394. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 145—146, 365 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl IX. 171. sz.

518. 1325. május 11. (Albe, sab. a. Ascens. dom.) András erdélyi püspök Sard-i népei kérésére pátens alakban átírja néhai Péter püspök 1295. április 6-án kelt oklevelét (CDTrans I. 535. sz.) és megerősíti őket az abba foglalt szabadságaikban.

Ái Szécsi Domokos erdélyi püspök 1364. január 29-i oklevelében, a kolozsmonostori konvent mlt-ban (DF 275163). □ Közlés: Transilvania 4/1871. 141 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 394—395. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 146—147 (román fordításban). □ Regeszta: KmLt 8. sz. — AOkl IX. 190. sz.

519. 1325. május 16. (in Ascens. dom.) Az erdélyi egyház káptalana Péter fia: István Kecheth-i nemesnek a saját és az erdélyrészi nemesség összességének nevében (nomine totius universitatis nobilium partis Transsilvane) előterjesztett kérésére átírja I. Károly király 1324. március 25-én új autentikus pecsétje alatt kelt privilégiumát (480. sz.), minthogy ennek eredetije különösen gondos őrzést érdemel (tam magne rei consultum et eis omni re pretiosum et capitale negotium privilegium supradictum sumpme cautele conservare dignum). — *Hátlapján XVI. századi kézzel:* Gratia Karoli regis communitati partis Transsilvane facta.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 2234. □ Regeszta: Ub I. 395. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 147 (román fordításban). — AOkl IX. 195. sz.

520. 1325. május 30. (f. V. p. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana Ebes fia: Chanad, Baas fia: Péter, Tyburch fia: Benedek alpestesi (de inferiori Pestus) nemesek kérésére privilegiális alakban átírja néhai László erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1302. április 16-án kelt privilégiumát (17. sz.). — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Vgacha-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, három helyen kiszakadt hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 40468. □ Közlés: HunyadmÉvk I. 64—67. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 147—148 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 219. sz.

521. 1325. június 11. (f. III. a. oct. Corp. Chr.) György pap, a Szt. Jakab-egyház káplánja, Vgacha-i alesperes és Miklós fia: Pál, az erdélyi püspök tizedszedői Zotmar és Vgacha

provinciában, bizonyítják, hogy Keri falu folyó évi gabona, méh és egyéb tizedének beszedését másfél márka finom ezüstért átengedték a falu urának: Mihály fia: Lászlónak, aki ezt az összeget Benke fia: Balázs útján teljesen ki is fizette nekik. Ez az irat az idei tized beszedésével érvényét veszti. — *Hátlapján azonos kézzel:* Super emptione decimarum presentis anni ville Keri pro Ladislao filio Mychaelis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét töredékével, Kállay cs lt: DL 50775. □ Közlés: AOkm II. 198. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 149, 365—366 (román fordításban is). □ Regeszta: KálLt I. 228. sz. — AOkl IX. 247. sz.

522. 1325. június 14. (XVIII. Kal. Iulii) I. Károly az Aranyas folyó melletti Ouimberg/ Ouumberg vagy AranyasBanya királyi város aranybányász mestereinek (magistri scilicet urburarii aurifodine) nevében az ott lakó Forchlypp fiai: Gothfredus és Hermannus, valamint ez utóbbinak fia: Johann által előterjesztett kérésre, főpapjainak és báróinak tanácsából, ugyanazokat a kiváltságokat adja az itteni hospeseknek és bányászoknak, amiket a királyi bányászok máshol is élveznek. Azaz census címén a kitermelt arany nyolcadát fizetik a királynak; ügyeikben csak az uralkodó vagy az országbíró ítélhet, de a nádor, az erdélyi vajda, a megyei ispánok és más rendes bírák nem; a bánya körül minden irányban másfél mérföldnyi területet (ad quantitatem unius et dimidie raste undique in circuitu) rendel a király az adományozása alá tartozó földekből.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1337. augusztus 20-i oklevelében (950. sz.), melyet Mátyás király 1487. november 24-i (DL 37066), II. Ulászló király 1504. november 16-i (Kemény József gyűjteménye: DF 253537) és Szentgyörgyi Péter erdélyi vajda 1505. január 27-i (DL 32505), illetve 1506. november 16-i (DL 32506) oklevele tartott fenn. □ Közlés: Ub I. 395—396. — Cercetări Istorice 10—12/1934—36. 7 (Minea, I.). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 150—151, 366—367 (román fordításban is). — Károly Róbert emlékezete 141—142 (magyar fordításban). — Wagner: Quellen 44—45 (német fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 251. sz.

523. 1325. június 18. (Vysegrad, X. d. quind. Penth.) László magister Tytul-i prépost, a király titkos jegyzője, kápolnájának ispánja, az orvostudomány professzora (secretarius notarius et comes capelle domini regis, artis medicine scientieque professor) bizonyítja, hogy Vgal-i Iwanka fia: Pál tiltakozott előtte, mert a kun Parabuh comes fia: István 1325. június 9-én jelenlétében becsmérelte I. Károly királyt azt állítva, hogy hatalma nem ér fel a szent koronához hűtelen Bazarab havasalföldi vajdáéval és magasztalta a vajdát. Miután ő ezért a kijelentéséért megrótta, június 17-én nevezett István, cinkostársaival együtt, éjnek idején fegyveresen reátört, és meg is ölték volna, ha Istvánt nem sikerült volna megsebesítenie (...quia Stephanus filius comitis Parabuh Comani in quindenis Penthecostes anno domini M°CCC^mo^XX^mo^ quinto preteritis dominum nostrum Karolum dei gratia illustrem regem Hungarie delaudasset et Bazarab Transalpinum sancte regie corone infidelem in preiudicium regalis pietatis eo modo, ut ipsius domini regis potentia potentie ipsius Bazarab non in aliquo posset contraire et equari, conlaudasset, predictum Stephanum filium Parabuh verbis correctibilibus de tali prolatione verborum suorum arguisset et nisi per aliquos consocios suos prohibitus extitisset, mox mala sibi que potuisset, ratione talium illicitorum et infidelissimorum verborum suorum inferre voluisset. Demum prelibatus Stephanus filius Parabuh pro talibus factis suis lucesscente ad nonum diem ipsis quindenis Penthecostes proxime sequentem quibusdam complicibus suis sibi adiunctis medie noctis tempore

manibus potentiariis et armatis ad eum venisset et nisi iuvamine divino interveniente ipsum Stephanum vulnerando sibi precavere potuisset, precogitata malitia et rancore ipsum occidere voluisset). — *Hátlapján egykorú írással:* Protestatoria pro Paulo filio Iwanka facta *(folytatólag XV. századi írással:)* Quod voluit interimere [?] Stephanum filium comitis Parabuh.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Batthyány cs körmendi lt: DL 101894. □ Közlés: TSzle 7/ 1964. 549–550 (Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl IX. 264. sz.

524. 1325. július 11. (f. V. a. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészről Kylian, Salamon és István, másrészről Symian fia: Mihály fia: Simon, Mihály és János Tylegd-i székelyek és Tusun-i nemesek szerzett és vásárolt birtokaikon úgy osztoztak meg, hogy a Tylegd-i székelyek közötti javaik az előbbieknek és leszármazottaiknak, a Clus vármegyei Tusun, Tumb, Moruchhaza és Nogakaztoteluki nevű birtokaik pedig az utóbbiaknak jusson fiúról fiúra örökös tulajdonként, szavatosság kölcsönös vállalása mellett. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Wgacha-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73639. □ Közlés: SzOkl III. 8—9. — TelOkl I. 40—41. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 153—154 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 317. sz.

525. [1325. augusztus 1. előtt] András erdélyi püspök az Apa fia: néhai Gergely feleségének: Anich asszonynak járó hitbér és jegyajándék tárgyában színe előtt folyó perben jegyajándék címén 50 dénármárkát ítél meg az özvegy javára. Ebből az összegből Apa fia: Jakab fia: Jakab és fiai alperesek augusztus 1-jén (in oct. Iacobi ap.) 16 márkát tartoznak a felperesnek kifizetni.

Említés az erdélyi káptalan 1325. augusztus 2-i oklevelében (530. sz.), Bethlen cs lt: DL 62682. □ Közlés: Ub I. 397. — BánfOkl I. 53. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 158 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 340. sz.

526. [1325. augusztus 2. előtt] Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Márton fia: János Symisne nevű Belső-Szolnok vármegyei (in cottu de Zonuk interiori) birtokát zálogba adta Apa fia: Jakabnak és fiainak.

Említés az erdélyi káptalan 1325. augusztus 2-i oklevelében (529. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260589). □ Közlés: BánfOkl I. 52. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 157 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 348. sz.

527. [1325. augusztus 2. előtt] Péter fia: Miklós Zonuk-i ispán és szolgabírái hozzájárulnak, hogy a Dénes fia: Tamás magister által Ydech nevű vára és Regun-hoz tartozó más birtokai felégetése miatt Apa fia: Jakab és ennek fia: András ellen előttük indított perében a felek a békesség helyreállítása felől egyezkedjenek.

Említés az erdélyi káptalan 1325. augusztus 2-i oklevelében (529. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260589). □ Közlés: BánfOkl I. 51—52. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 157 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 349. sz.

528. 1325. augusztus 2. (VI. f. p. oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Dénes fiainak: Tamásnak, Istvánnak és Desew-nek az ügyvédjei: János, Munuro-i pap, János, Dedrad-i plébános és István fia: Miklós comes előtte bejelentették megbízóiknak a Nagy (maior)- és Kis (minor)-Zomus, illetve Tisza (Tycia) folyó melléki örökjogú birtokaikon végbevitt osztályát. Ennek értelmében Tamás magisternek jutott Belső-Szolnok vármegyében (in cttu de Zonuk interiori) Kazarwar, Lapus, Ruhy, Kuruylus [!], Hagmas és Palyan a korábban Bagath-hoz tartozott, de most Hagmas-hoz csatolt mezővel, illetve a Bagath és Bagathtu nevű patakok közötti, de most Kurthuylus-hoz [!] kapcsolt mezővel együtt. István magister részébe került a Tiszától északra fekvő Obad, továbbá a Belső-Szolnok vármegyei Munusturzegh, Wrbo, Zuchtu, Lanahaza, Mania és a Lapus folyó melletti Kalna. Az ifjú Deseu a Clus vármegyei Kamaras, a Belső-Szolnok vármegyei Bagath, Bagathtu, a Kasal patak melletti Kachalahaza és Bugachhaza [!], Myhalhaza, valamint a Zuch patak melletti fennsíkon (in campo superiori) lévő Zuchtu birtokot kapta. A felek mindenféle keresettel szemben közösen védelmezik birtokjogaikat és 200 márka büntetéssel sújtják az osztálytól visszalépő felet.

Eredeti, hártyán, hátlapján fekete viaszba nyomott pecsét töredékével, Erdődy cs galgóci lt. lad. 95, fasc. 10, nr. 1. — Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1348. szeptember 21-i és Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i oklevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260657). □ Közlés: BánfOkl I. 49—51, 264—265. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 155–156 (román fordításban). — DocRomHist C XIII. 13—14, 15—18 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl IX. 351. sz.

529. 1325. augusztus 2. (f. VI. p. oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Apa fia: Jakab fiai: Jakab és András — apjuk és többi testvérük: Miklós, János, Apa és Dénes nevében is — az Ydech-i vár és Regun-hoz tartozó egyéb birtokok felégetése miatt Péter fia: Miklós Zonuk-i ispán és szolgabírái színe előtt ellenük indított perben, bírói engedély alapján (527. sz.), kiegyeztek Dénes fia: Tamás magisterrel, akit János, a Munuro-i pap képviselt, kártalanításként átengedve neki Belső-Szolnok vármegyében (in cttu de Zonuk interiori) a Mylsid nevű hegy őket illető vásárolt harmadrészét és a Márton fia: János által nekik elzálogosított Symisne birtokot (526. sz.), kötelezettséget azonban arra nem vállaltak, hogy Tamás magistert és utódait megvédik a birtok zavartalan használatában. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Vgacha-i főespres dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260589). — Ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. február 21-i oklevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260657). □ Közlés: BánfOkl I. 51—52. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 157—158 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl IX. 350. sz.

530. 1325. augusztus 2. (VI. f. p. oct. Iacobi ap.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy András erdélyi püspök az Apa fia: néhai Gergely felesége: Anich asszonynak járó hitbér és jegyajándék tárgyában egyrészről Apa fia: Jakab és fia: Jakab, valamint ennek fiai: András, Miklós, János, Apa és Dénes alperesek, másrészről felperesként az özvegy képében eljáró testvére: Dénes fia: István magister között színe előtt folyó perben úgy ítélkezett, hogy az alperesek jegyajándék és hitbér címén forgalomban lévő magyar dénárokban számított 50 márkát fizessenek a felperesnek (525. sz.). Jóllehet az alperesek ebből az összegből au-

gusztus 1-jén (in oct. Iacobi ap.) csak 16 magyar márkát tartoztak volna az ítélet szerint kifizetni, Apa fia: Jakab fia: Jakab és fiai azonban, hogy e kötelezettségüktől mielőbb szabaduljanak, a készpénzen felül szolgákat és szolgálónőket (cum servis et ancillis) is adva összesen 25 márkát fizettek ki Dénes fia: István magisternek, akinek ügyvédje: János, Dedrad-i plébános, ezért a káptalan előtt 25 márka kifizetéséről nyugtatta az alpereseket. — *Hátlapján azonos kézzel:* Expeditoria pro Iacobo filio Apa et filiis eiusdem contra dominam Anich relictam quondam Gregorii filii Apa super solutione viginti quinque marcarum pro rebus parafernalibus.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62682. □ Közlés: Ub I. 396—397. — BánfOkl I. 53—54. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 158 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 761. sz. — AOkl IX. 352. sz.

531. 1325. szeptember 16. (II. d. oct. Nat. virg.) [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Tylegd testvére: András comes, ennek testvére: Hus és ennek fia: László nevében is, Vylak (Kikillew vm) birtok két részét eladta Sarus fia: László fia: Apoor comesnek és fiának: Lászlónak, valamint Sarus fia: László többi fiának.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1399. május 1-ji oklevelében, DL 8393. □ Közlés: Ub III. 239. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. II. 160. — AOkl IX. 411. sz.

532. 1325. szeptember 18. (f. IV. a. Geraldi ep.) Miklós comes Zolnuk-i ispán és István comes szolgabíró bizonyítják, hogy Gegus magister, a Zolnuk-i másik szolgabíró, Apa fia: Jakab és fiai, valamint Beche fia: János comes tiltották Geleth fia: Lászlót attól, hogy birtokait bárkinek eladja vagy elajándékozza. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro magistro Gegus et proximis suis prohibitionales super possessionis Ladislai venditione...

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján két rányomott zárópecséttel, Bethlen cs lt: DL 62683. □ Regeszta: Turul 10/1892. 109 (Décsényi Gy.). — AOkl IX. 412. sz.

533. 1325. szeptember 22. (dom. p. Mathei ap. et. ev.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Geleth fiai: László, Mihály és Beche, Vylagusberk-i nemesek, Sumkerek nevű, Zonuk vármegyei örökjogú birtokukat visszavonhatatlanul átengedték sógoruknak: András fia: Domokos Gumbas-i nemesnek, részint mert az apjuk végrendeletileg Margit nevű nővérükre, nevezett Domokos feleségére hagyta leánynegyede címén, részint ama 50 márka finom ezüst fejében, amellyel Domokos őket apjuk: Geleth halála után kisegítette. Ha Margit fiúutód nélkül halna meg, Geleth fiai az 50 márka visszafizetésével magukhoz válthatják Domokostól e jószágot. Ugyanők kötelezettséget vállaltak arra, hogy Domokost és utódait saját költségükön megvédik azok ellen, akik e birtokban háborgatnák őket. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Vgacha-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277256). — Ái az erdélyi káptalan 1338. július 5-i oklevelében (1001. sz.), ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253648). — Említés az erdélyi káptalan 1333. július 19-i oklevelében (777. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73702. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 160—161,

368—369 (román fordításban is). — Sz 117/1983. 1133—1134 (Györffy Gy.). ☐ Regeszta: ErdKLt 1025. sz. (1324. szeptember 23-ra keltezve). — AOkl IX. 414. sz.

534. 1325. szeptember 24. (f. III. a. Mich. arch.) A váci káptalan Tamás magister szepesi (Scepsiensis) várnagy részére átírja néhai Hannus comes fiaival kötött egyezségéről 1325. július 23-án kiállított saját oklevelét, melyet Miklós fia: Lőrinc, a várnagy erdélyi (de Transilvanis partibus) serviense mutatott be.

Eredeti, hártyán, hátlapján rányomott pecsét maradványaival, Semsey cs lt: DL 84779. ☐ Regeszta: AOkl IX. 418. sz.

535. 1325. október 1. (Avinione, Kal. Octobris) XXII. János pápa I. Károly királynak. Követétől és orvosától: László Titul-i prépositól örömmel értesült fia születéséről és köszöni a hadi zsákmányából küldött két fiatal tatár [foglyot], akiket [kereszténnyé] neveltetni és taníttatni kíván.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 501—502. ☐ Regeszta: AOkl IX. 427. sz.

? **536.** [1325. október 4. előtt] [Tamás] erdélyi vajda utasítja Zolnuk vármegyét, hogy Deswar határát a király privilégiumai alapján járja körül és jelölje ki.

Említés Belső-Szolnok vármegye ispánjának 1325. október 4-i oklevelében (537. sz.), Dés város lt (DF 253308). Az oklevél a megszokott határjárási gyakorlattól való eltérés, valamint a dési hamisítványokkal való összefüggések miatt gyanúsnak tekinthető. Vö. Jakó: Társadalom 22. ☐ Közlés: Ub I. 397—398. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 162 (román fordításban). ☐ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 411. 11. sz. — AOkl IX. 433. sz.

? **537.** 1325. október 4. (f. VI. p. Mich. arch.) Miklós Zolnuk-i ispán, valamint szolgabírái: G[egus] magister és István comes bizonyítják, hogy [Tamás erdélyi] vajdának a Deswar-i bírák, esküdtek és hospesek által bemutatott parancsára (536. sz.) a szolgabírák és officiálisuk (nostrum officialem) Deswar határát a király privilégiuma alapján jelölték ki, és a jelen lévő szomszédok közül senki sem mondott ellen, noha a jelen sorok keltétől számított nyolc napon át várakoztak az esetleges ellentmondókra. Ennek igazolására adják saját pecsétjükkel megerősített oklevelüket.

Eredeti, hártyán, hátlapján három befüggesztett pecsét nyomával, Dés város lt (DF 253308). Az oklevél, a megszokottól eltérő szerkezete, szövegezése és a dési hamisítványokkal való feltételezhető összefüggései alapján, tartalmát tekintve gyanúsnak tekinthető. Vö. Jakó: Társadalom 22. ☐ Közlés: Ub I. 397—398. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 162 (román fordításban). ☐ Regeszta: TörtLapok 1/1874. 411. 11. sz. — AOkl IX. 435. sz.

538. 1325. október 8. (Avinione, VIII. Id. Octobris) XXII. János pápa magának tartja fenn a gyulafehérvári (AlbTr) püspökség betöltésének jogát, és megtiltja a kalocsai érseknek, hogy ebbe bármilyen módon beavatkozzék.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 503. ☐ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. II. 163. — AOkl IX. 449. sz.

539. 1325. október 14. (Avinione, II. Id. Octobris) XXII. János pápa az ausztriai Cevedale-i Boian Paul fia: Wolricus (W. Pauli Boiani de Civitate Austrie) gyulafehérvári kanonoknak (canonico Transilvanensi Albevile) — korábbi javadalmai megtartása mellett — megüresedő erdélyi kanonoki javadalmat és tisztséget adományoz.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 504. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 166 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat VI. 23570. sz. — AOkl IX. 470. sz.

540. 1325. október 14. (Avinione, II. Id. Octobris) XXII. János pápa utasítja a gradói (Gradensi) pátriárkát, az aquileai (Aquilegensis) dékánt és a Varad-i püspököt, hogy az ausztriai Cevedale-i Boian Paul fia: Wolricus [gyula]fehérvári kanonokot (canonico Transilvanensi Albevile) iktassák be a neki adományozott erdélyi javadalomba. Aquilejai és Cevedale-i javadalmait megtarthatja.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 504. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 166 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat VI. 23570. sz. — AOkl IX. 471. sz.

541. 1325. október 20. (dom. p. Luce ev.) Az erdélyi egyház káptalana a felszabadított (manumissa) Neste asszony, valamint gyermekei: János, László, Mihály és [Agatha] részére, szabadságuk biztosítása érdekében átírja Romanus, székelyvásárhelyi (de Novo Foro Siculorum) plébánosnak, Benedek magister Thylegd-i főesperes volt alesperesének 1323. július 5-én kelt, függőpecsétes oklevelét (463. sz.), melyet Jakab, a Haraztkerek-i és ..., a Karanka-i plébános mutatott be előtte. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Vgacha-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, hártyán, rongált állapotban, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277256). □ Közlés: Sz 117/1983. 1134 (Györffy Gy.). □ Regeszta: ErdKLt 1025. sz. (jegyzetben, 1324-re keltezve). — AOkl IX. 488. sz.

542. 1325. október 27. (VI. Kal. Novembris) I. Károly király bizonyítja, hogy a fiúutód nélkül elhunyt Gald-i Benedek fia: Domokos comesnek a hűtlen lázadók leverésében és az ország békéjének helyreállításában tanusított odaadásáért és vére ontásáért annak Vyfalu nevű (in cttu Albensi Transilvanie) örökjogú jószágát, mely a Morus folyó mellett, András vajda birtokának nyugat felőli szomszédságában fekszik, bárónak és főpapjainak egyetértésével, az elhunyt leányainak: Anych, Klára és Erzsébet asszonynak adományozta, és abba Tamás erdélyi vajdával, Zolnok-i ispánnal már be is vezettette őket, tekintet nélkül az apjuk többi birtokaiból nekik járó leánynegyedre, hogy azt ne leánynegyedként, hanem öröklés és adomány címén birtokolhassák, és rokonaik ne válthassák vissza tőlük. — Az oklevél András magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi érsek és örökös ispán, László frater kalocsai érsek és királyi kancellár; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi (de Sancto Irineo), László pécsi, Péter boszniai, Ivanka Warad-i, András erdélyi, Henrik Byzprim-i püspök és királynéi kancellár, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Zepes-i és Uywar-i ispán, a kunok bírája, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchin-i ispán, Sándor comes országbíró, Mi-

hály szlavón bán, Simig-i és Sopron-i ispán, Pál Macho-i bán, szerémi, Budun-i és Valko-i ispán, Desew királynéi udvarbíró, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Ái Lépes Loránd erdélyi alvajda 1416 körül kelt oklevelében, Kemény József gyűjteménye (DF 253419). A keltezésre vonatkozóan l. ZsOkl V. 1473. sz. ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 167—169, 371—372 (román fordításban is). ☐ Regeszta: EMOkl 32. sz. — Ub I. 398. — AOkl IX. 499. sz.

543. 1325. november 2. (Avinione, IV. Non. Novembris) XXII. János pápa Franciaország és Navarra királynéjára: Klemenciára való tekintettel udvari káplánjának és familiárisának, a magyarországi székelyek ispánja (comitis Siculorum Hungarie): Aymon [!] fiának: Simon magister Dimis-i prépostnak az esztergomi érsek rendelkezése alá tartozó javadalmat adományoz, a prépostságról való lemondás kötelezettsége mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 504. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 169 (román fordításban). ☐ Regeszta: Mollat VI. 23709. sz. — AOkl IX. 504. sz.

544. 1325. november 2. (Avinione, IV. Non. Novembris) XXII. János pápa utasítja a pécsi (Quinqueecclesiensis) püspököt, a kalocsai (Colocensis) prépostot és Manuel de Flisco arras-i (Atrebatensis) kanonokot, hogy Aymon [!] fia: Simon magister Dimis-i prépostot a neki adományozott javadalomba vezessék be.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 504. — DIR C, veacul XIV. vol. II. 169 (román fordításban). ☐ Regeszta: Mollat VI. 23709. sz. — AOkl IX. 505. sz.

545. 1325. december 5. (in Bania, in vig. Nicolai ep.) Olbrehtchus, a Bania-i pap, bizonyítja, hogy Banya-i Forcilibus fia: Gothfredus comes, fia: Nikolaus nevében is, az Ehelleus fiai által Scolcha és Pachaga felől kiállítandó privilégiummal kapcsolatosan famulusát: Buda-i (d) Pál servienst tette ügyvédjévé és kötelezte magát az általa intézendők elfogadására.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1325. december 6-i oklevelébe (546. sz.), DL 30616. ☐ Regeszta: AOkl IX. 544. sz.

546. 1325. december 6. (in Nicolai ep.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Ehelleus volt alvajda fiai: István, János, Akus, Gergely és Mihály magister Clus-i főesperes kanonok, Akus nemzetségbeli nemesek, az Aranyas folyó melletti Scolcha és Pachaga nevű (Torda vm) vásárolt birtokukat 100 közönséges ezüst (communis argenti) márkáért eladták Banya-i Forcilibus fia: Gothfridus comesnek és fiának: Nikolausnak, akiket a káptalan előtt serviensük: Buda-i (d) Pál képviselt Olbrehtchus-nak az [Offen] Bania-i papnak 1325. december 5-én kelt ügyvédvallólevele alapján (545. sz.). Az iktatást az alábbi, új határjelek által körülzárt területre Fekete (Niger dictus) Miklós magister kanonok, káptalani jegyző így végezte el: Prima meta incipit circa fluvium Aranos prope Oclus a parte orientali, de qua tendit versus orientalem usque ad alpes, que alpes remanebunt ipsis filiis Ehellei possidende, de quo vadit versus meridiem per Byrc super lapidem Burku [?] vocatum

existentem, in quo monte seu Byrc circumit et descendit usque occidentalem, usque ad caput nigre aque, de qua procedit directe ad alpes Muhoshoas vocatum [!], et abhinc proceditur ad puteum Rusaskuth, de qua descendit ad lapidem Oltharku nominatum in fluvio Aranias existentem. Deinde vadit versus septentrionalem transeundo ipsum fluvium, vadit usque ad alpes nobilium de Jara, de quo reflectitur versus orientalem ad caput aque Pochaga vocate, de quo tendit per Birc inter aquas Karachin pothaka et Pochaga potaka existentem usque ad montem Warhig nuncupatum, de quo veniet et descendit ad quemdam rivulum, qui est a parte Oclus prope silvam Hymusbik vocatam, et in eodem rivulo cadit ad fluvium Aranias et ibi terminatur. Ehelleus fiai kötelezték magukat, hogy a vevőket a vételár visszafizetésével vagy pedig hasonló értékű birtok átengedésével kártalanítani fogják, ha mások esetleges keresetével szemben nem tudnák őket megvédeni e jószágokban. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Sanctus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Vgacha-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti másodlat regisztrum céljára, hártyadarabon, pecsételés nyoma nélkül, melynek hátlapján az 550. sz. szöveg is található, DL 30616. □ Regeszta: AOkl IX. 546. sz.

547. 1325. december 9. (in Sancto Emerico, f. II. p. Nicolai ep.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Baluanus-i várnagyával: Beke magisterrel együtt küldje ki tanúbizonyságát, akiknek jelenlétében Abel testvére: András a Suk és Valazut közötti Abelteleky nevű birtokát örökre Suk-i Miklósnak iktassa.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1326. január 13-i oklevelébe (549. sz.), Suky cs lt (DF 255152). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 170—171, 372—373, 414 (román fordításban is, hasonmással). — □ Regeszta: Petrichevich 1814. sz. — AOkl IX. 553. sz.

548. 1325. Az erdélyi egyház káptalana Mika-i személyeket idéz a vajda színe elé.

Eredetije 1842-ben a Magyar Nemzeti Múzeum erdélyi oklevelei között a 10. sz. alatt volt található. Keltezésének bizonytalansága következtében a reánk maradt anyagban eddig nem sikerült nyomára jutni. Kiadója ugyanis a címben 1325-re, a szöveg végén azonban 1305-re datálta. □ Regeszta: CDHung VIII/7. 179. — AOkl IX. 588. sz.

549. 1326. január 13. (in oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1325. december 9-i kérésére (547. sz.) Beke magister Balvanus-i várnagy — amint ezt helyette serviense: Salamon fia: János, Patha-i nemes, elmondotta — Péter borbándi (de Barbandino) pap káptalani tanúbizonyság jelenlétében a Suk és Valazut közötti Abelteleke nevű földet, melyet Abel testvére: András saját maga iktatott örökre Suk-i Miklósnak, az alábbi módon határolta körül: Prima meta nova seu noviter erecta incipit circa fluvium Zomus a parte occidentali directe in transitu ipsius aque versus orientalem ad Verusmorthi, de qua vadit versus occidentalem transiendo vallem Zomus et perveniet ad viam magnam dictam Sahtus et ibi in montis ascensu circa eandem viam a parte occidentali, inter puteum Biguskuth vocatum et montem magnum, qui est prope villam Valazut, erecte sunt due nove mete terree. De quibus directe ascendit ad montem versus occidentalem et in cacumine eiusdem montis seu Byrch facte sunt due nove mete terree distinguentes seu dividentes ipsam terram Abelteleke et terram Valazut. Et abhinc directe

reflectitur versus meridiem, tendit et vadit in eodem Byrch usque ad quandam metam terream antiquam, que est in monte Podriaybirch vocato, que distinguit ipsam terram Abelteleke, terram Suk et terram Valazut, circa quam facta est nova meta et ibi terminatur. Abel testvére: András azt is vállalta, hogy Suk-i Miklós zavartalan birtoklását rokonaival szemben saját költségén biztosítja.

Ái az erdélyi káptalan 1326. december 10-i oklevelében (579. sz.), Suky cs lt (DF 255152). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 172—173, 373—374, 414 (román fordításban is, hasonmással). ☐ Regeszta: Petrichevich 1815. sz. (január 6-ra keltezve). — AOkl X. 17. sz.

550. 1326. február 16. (in Reminiscere) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Filesd nevű falujának kenézei: Stanizlou és fia: Thuz (d) Nicolae, Kendech és testvére: Roman/Romanus, végül Musna/Musuna fia: Petru, fogott bírák segítségével, kiegyeztek Garmanus-szal, a volt szentmihálykövi (de lapide Sancti Michaelis) várnaggyal és nővérének fiával: Egyeddel testvérük: Kurmus (d) Péter halála, Garmanus végtagjainak megcsonkítása (mutilatione membrorum) és különféle kártételek miatt régóta húzódó perükben az alábbi módon: Stanizlou és Kendech, rokonaikkal együtt, 50 márka kártérítést fizetnek folyó dénárban és egy öt márkát érő lovat is adnak Garmanus magisternek és Egyednek a következő részletekben és megkötésekkel: március 2-án (in quind. pres.) 20 márkát fizetnek, május 1-jén (in oct. Georgii mart.) átadják a lovat és 15 márkát dénárban, július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) pedig szintén 15 márkát fizetnek. Ha a másodikat mulasztanák el, az első részletet elveszítik, a harmadik részlet nem teljesítése esetén pedig az összeg kétszeresével tartoznak bírságként.

Eredeti másodlat regisztrum céljára, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, melynek hátlapján az 546. sz. szöveg is olvasható, DL 30616. ☐ Közlés: DocVal 64—65. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 174—175, 374—375 (román fordításban is). ☐ Regeszta: AOkl X. 59. sz.

551. 1326. február 17. (Avinione, XIII. Kal. Martii) XXII. János pápa Franciaország és Navarra királynéjára: Klemenciára való tekintettel Tiba fia: László gyulafehérvári (AlbTr) kanonoknak megüresedő kanonoki javadalmat adományoz az erdélyi káptalanban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291355). ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 504. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 175 (román fordításban). ☐ Regeszta: Mollat VI. 24418. sz. — AOkl X. 60. sz.

552. 1326. február 17. (Avinione, XIII. Kal. Martii) XXII. János pápa utasítja András fehérvári (Albensis), János győri (Iauriensis) és Petrus de Verulis krakkói (Cracoviensis) prépostokat, hogy Tiba fia: László erdélyi kanonokot vezessék be a [gyula]fehérvári (AlbTr) javadalomba.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291355). ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 504. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 175 (román fordításban). ☐ Regeszta: Mollat VI. 24418. sz. — AOkl X. 61. sz.

553. 1326. március 12. (IV. Id. Martii) I. Károly király, Tamás magister őrkanonok és Adorján magister Kyzdy-i főesperes kérésére, Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának

káptalana részére új kettőspecsétje alatt privilegiális alakban átírja régebbi pecsétje alatt 1318. február 16-án kiadott privilégiumát (286. sz.) Zalathna birtoknak Corrardus fia: Nikolaus comes általi visszaszolgáltatásáról. — Az oklevél Endre magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi érsek és örökös ispán, László frater kalocsai érsek, királyi kancellár, János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi, László pécsi, Péter frater boszniai, Iwanka Warad-i, András erdélyi, Herricus Wesprim-i, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Sepus-i és Vywar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchin-i ispán, Sándor comes országbíró, [Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, My]kch szlavón bán, Suprun-i és somogyi ispán, Pál Macho-i bán, szerémi és Wolko-i ispán, Balázs lovászmester, Dénes [étekfogómester, Deseu királynéi udvarbíró], Miklós Poson-i ispán. — *Hátlapján közel egykorú kézzel:* Super terra Zalathna (Saxonicali) nova confirmatio.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje, az utolsó sorok középső részével együtt, kiszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277257). □ Közlés: Szeredai: Notitia 24—27. — Ub I. 398—400. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 177—179 (román fordításban). — □ Regeszta: CDHung VIII/3. 96. — ErdKLt 84. sz. — AOkl X. 85. sz.

554. [1326.] március 30. (Dewa, in oct. Passce) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Márton fia: János comes, Doboka-i ispán járja meg Wos (d) Miklós comes Scenthgotharth, Chege, Scentyuan és Ziluas nevű birtokának határát, a határjeleket újítsa meg, és az esetleges ellentmondókat idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1326. április 25-i jelentésébe (556. sz.), Wass cs lt (DF 252700). — Ái (559. sz.) Szécsényi Tamás vajda 1326. május 3-i (DF 252700) és (705. sz.) az erdélyi káptalan 1331. május 17-i oklevelében (DL 31071). □ Közlés: HOkl 197. — Ub I. 400. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 179 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl X. 112. sz.

555. 1326. április 16. (in Wysegrad, f. IV. p. Tiburtii et Valeriani) I. Károly király, a Kolosmonostra-i Szűz Mária-egyház konventjének. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében vezessék be BonchNyres-i Bonch fia: néhai János fia: Miklóst — János, Domokos és Péter nevű testvéreivel (fr. c) együtt — a hűtlen Trinchin-i Máté seregének vezérei: Miklós fia: Demeter és Saba [!] ellen a Harnad folyó mellett vívott csatában szerzett érdemeiért az elődei által is birtokolt, de mos új adományként neki adott BonchNyres birtokba, valamint a Manyk és Morych birtokbeli részeibe (Doboka vm). — *Kijelölt királyi emberek:* Jklod-i András, ZenthIwan-i Miklós, Zentheged-i Péter, Gewch-i Péter, Dewecher-i Miklós és András.

Belefoglalva a konvent 1326. november 23-i oklevelébe (576. sz.), DL 30366. 1490 és 1515 között keletkezett, Nyiresi Tamás magister erdélyi káptalani jegyzőnek tulajdonítható hamisítvány. Kritikájára l. Sz 27/1893. 50—51 (Tagányi K.). □ Regeszta: Ub I. 400—401. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 341. — AOkl X. 133. sz.

556. 1326. április 25. (II. d. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1326. március 30-i kérésére (554. sz.) kiküldöttje: Márton fia: János Mouroch-i nemes, mostani Doboka-i ispán, Benedek karbeli pap tanúbizonysága

mellett, április 20-án (dom. a. Georgii mart.) megjárta Emuch fia: Wos (d) Miklós comes Scenthgotharth, Chege, Scentyuan és Ziluas nevű birtokainak határát lényegében ellentmondás nélkül. Kivételt képez Ziluas birtok Zenassay nevű földje, mellyel kapcsolatosan a Zek-i hospesek nevében a pap testvére: János, Zaaz (d) Mihály, Márton fia: Mihály, Chepan fia: Gergely, Zug fia: Jakab és testvére: Péter, valamint Kis (dictus parvus) Demeter hospesek ellentmondottak, amiért megidézték őket a legközelebbi vajdai közgyűlésre. *A határjárás szövege:* Prima meta incipit a parte occidentali a quadam silva Mykolatelukefeu nominata, de qua vadit in eadem silva per quendam Berch Hollokerek vocatum, in quo directe descendit ad fluvium Zorwosthou nominatum ad locum cuiusdam antiqui molendini, ubi ex utraque parte eiusdem aque facte sunt due nove mete terree, de qua ascendit per montem directe ad silvam Tyukzoubereke vocatam et in capite eiusdem silve sunt tres mete antique. De quibus protendit per eandem silvam versus orientalem ad silvam Torligeth vocatam, de qua vadit per eandem silvam ad silvam Mohar vocatam et abinde ad aliam Kyusmohar vocatam, de qua ascendit per Berch ad metas antiquas terre Geuch. Et ibi est erecta nova meta, in quo Berch per vallem Geuchkapusa descendit ad fluvium Zorwosthou, in quo ascendit versus orientem ad quoddam molendinum, quod est in fine ville Geke. Et ibi reflectitur versus meridionalem et ascendit per montem seu Berch circa silvas Keuruserdeu et Gepuserdeu et abhinc protenditur versus occidentalem et descendit ad duas aquas fluentes Ambuzthu nominatas et ibi terminatur.

Belefoglalva Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1326. május 3-i oklevelébe (559. sz.), Wass cs lt (DF 252700). — Ái az erdélyi káptalan 1331. május 17-i (704. sz.) oklevelében (DL 31071). □ Közlés: HOkl 197—199. — Ub I. 401—402. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 180–181 (román fordításban, hibásan április 24-re keltezve). □ Regeszta: AOkl X. 154. sz.

557. [1326. április 30. előtt] Deseu magister, aki Jakab magister Zobolc-i ispán helyettese, a megye négy szolgabírájával (quatuor iudices de eodem) együtt bizonyítja, hogy a székelyek nemzetségéből való Ressul fia: **János — János** magisternek, a királyi udvar tárnokának, Egyed papnak, az egri (Agriensis) káptalan és Márton, a nádor kiküldöttének, valamint a székelyek nemzetségéből való Székely (Siculus) Miklós comesnek a jelenlétében — minden kényszerítés nélkül kijelentette, miszerint Lengel (d) Jánost a köztük folyó per minden keresetétől mentesnek nyilvánította, és kötelezte magát arra, hogy más bíróság előtt sem támaszt vele szemben újabb keresetet. — *Hátlapján azonos kézzel:* Expeditoria pro Iohanne dicto Lengel contra Iohannem filium Ressul.

Eredeti, hártyán, hátlapján egy nagyobb és két kisebb zárópecsét töredékeivel, Kállay cs lt: DL 56528. Keltezése azon alapszik, hogy Dezső magister szabolcsi alispánságára vonatkozóan 1325 júliusa és 1326 júliusa közötti időszakból ismeretesek adatok, a szövegben említett királyi tárnok pedig 1326. április 30-án alább bizonyítottan (558. sz.) nem volt életben (Engel: Archontológia I. 183). □ Közlés: SzOkl III. 10—11. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 181—182 (román fordításban). □ Regeszta: KálLt I. 172. sz. (1322 utánra keltezve). — AOkl X. 162. sz.

558. 1326. április 30. (Vysegrad, IV. f. a. oct. Georgii mart.) I. Károly király valamennyi nemesnek és birtokos embernek, de különösen Nog Semyen-i Mihály fiainak: Lászlónak és Mihálynak szigorúan megparancsolja, hogy a Miklós fia: János királyi tárnokot meggyilko-

ló Székely (Siculus) Péter bárhol és bárkinél található javait kutassák fel és azokból semmit el nem rejtve, hiánytalanul adják e levelét felmutató Beke nevű udvari tárnoka kezébe.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján gyűrűspecsét töredékével, Kállay cs lt: DL 50815. □ Közlés: SzOkl III. 11—12. □ Regeszta: KálLt I. 268. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 182. — AOkl X. 164. sz.

559. 1326. május 3. (Torda, in Inv. cr.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy miután Eynuch fia: Wos (d) Miklós comes kérte tőle Doboka vármegyében fekvő Scenthgothart, Chege, Scentyuan és Ziluas nevű birtokai határának bejárását, határjeleinek megújítását és ő emiatt írt az erdélyi káptalannak (554. sz.), hogy küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Márton fia: János Mouruch-i nemes, mostani Doboka-i ispán végezze el a határjárást, az erdélyrészi nemesek és egyéb rendű-rangú emberek részére Tordán 1326. május 3-án (in Inv. cr.) tartott közgyűlésén Emuch fia: Miklós comes bemutatta a káptalan 1326. április 25-i jelentését (556. sz.) a határjárás elvégzéséről. Ő az abban leírt határokat, az ítélőszékén résztvevő nemesi ülnökökkel együtt jóváhagyta és megerősítette. A Zek-i hospeseknek a Zenasay nevű határrésszel kapcsolatos tiltakozását viszont, a közgyűlésen megjelent összes nemes egyetértésével, érvénytelennek nyilvánította, mivel azok az idézésre nem jelentek meg, képviselőt sem küldtek, hogy megindokolják ellentmondásukat.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, Wass cs lt (DF 252700). — Ái (705. sz.) az erdélyi káptalan 1331. május 17-i oklevelében (DL 31071). — Említés a kolozsmonostori konvent Lépes Loránd alvajdához 1424 után intézett jelentésében (DL 28720). □ Közlés: HOkl 196—199. — Ub I. 402—403. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 182—183 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl X. 175. sz.

560. 1326. május 11. (in Penth.) Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának prépostja: Jakab és konventje előtt Turuzkov-i Elleus volt erdélyi alvajda fiai: István, Akus és Gergely magisterek az erdélyi részekből, hogy szabadulhassanak a Tamás erdélyi vajda által bizonyos tettükért bírói úton reájuk kirótt bírságtól (gravamine), a Byhor vármegyében, a Körös (Crisius) folyó mellett fekvő Geres nevű örökjogú birtokukat, melyben Jakab apostol tiszteletére emelt kőtemplom áll, szavatosság vállalása mellett, 150 márka finom ezüstért örök áron eladják nemzetségbeli rokonuknak: Mykchnek (m), Szlavónia bánjának és utódainak, akit serviense: Adorján fia: Jakab Chan-i nemes képvisel a Zagrab-i káptalan ügyvédvalló levele alapján.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 2360. □ Közlés: AOkm II. 243—244. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 183—184 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl X. 191. sz.

561. 1326. május 14. (II. Id. Maii) I. Károly király új, autentikus pecsétje alatt kiállított privilegiális oklevélben megerősíti a hűtlenül ellene lázadt Tamás fiaihoz: Kopoz-hoz és Beke-hez csatlakozott, velük együtt gyilkoló, égető, pusztító Lothar fiai: Jakab, Pál, János és atyjukfia: László fia: László Feyrtou nevű Zobouch vármegyei elkobzott birtokának Guthkeled nemzetségbeli Bathur-i Bereck fiai: János, András budai prépost, Lőrinc és Miklós magisterek javára tett korábbi adományát, valamint a váradi káptalan jelentését beiktatá-

sukról. A megadományozottak különböző katonai érdemeinek felsorolása kapcsán az erdélyi harcokban Debreceni Dózsa vajda oldalán játszott szerepükről az oklevél így emlékezik meg: Demum in conflictu, quem Dosa, tunc voyuoda Transylvanus, fidelis noster, cum Moys filio Moys ac eiusdem complicibus, scilicet [?] dictis filiis Lothardi et filiis Thome nostris infidelibus, habuit in partibus Transylvanis, iidem Ioannes et Laurentius in auxilium eiusdem voyuode per nos destinati strenue certaverunt, ubi idem Ioannes immaniter fuit vulneratus nostris de ipsorum rebellium potentia reportantibus victoriam triumphalem. Sed nec minor in alia debellatione eorundem infidelium dicto Dose sub nostro vexillo apud villam Debrecen in virtute... iidem filiii Bricii suis pro nobis fusis sanguinibus sue fidelitatis affectum per exhibitionem laudabilium operum demonstrarunt... Ad hec postquam predicti filii Lothardi et filii Thome, illicita societate coniuncti castrum nostrum Gyluach vocatum, in quo eundem Ioannem habebamus castellanum, in iniuriam nostram obsidentes trabibus [?], machinis et aliis instrumentis dirui tentarunt, pluribus consanguineis ipsius Ioannis in eodem interemptis. Sed cum dicto Ioanne cum dei adiutorio viriliter resistente castellum capere nequivissent, severitatis sue furore erupto excandescentes super possessiones ipsorum filiorum Bricii... a venerande memorie sancto Stephano antenato eorum Vencelino concessas hostili insultu irruerunt eas direptis bonis omnibus, tyrannice vastantibus, orridis incendiis redigendo in cinerem et favillam, ecclesias in iisdem constitutas, dei timore postposito, severitate paganica profanantes, perpetratis innumerabilium personarum excidiis, denudatis utriusque sexus hominibus et quod detestabilius perhibetur quampluribus virginibus stupratis ac honestis viduis violenter oppressis, predictus comes Briccius pater eorum senio confectus pro fidelitate nobis observanda possessionibus suis exulat cum domo sua ac suis liberis. — *Méltóságsor:* Csak töredékek olvashatók belőle.

Eredeti, erősen rongálódott, megcsonkult hártyán, pecsételés nyoma nélkül, MTAKt Kézirattárában (DF 243724). Újkori másolatai: Desewffy cs grófi ágának lt: DL 74668. — Komáromy-gyűjtemény (DF 244503). — Wesselényi cs zsibói lt (DF 254780). □ Közlés: CDHung VIII/5. 156—164 (sok hibás olvasattal). □ Regeszta: MHHDipl XXXIII. 10 (május 12-re keltezve). — Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 324—325 (május 16-ra keltezve). — AOkl X. 194. sz.

562. 1326. május 25. (in Sancto Emerico, in quind. Penth.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy május 25-én, Szentimrén tartott közgyűlése alkalmával Palathka-i Gergely fia: Iwanka tiltotta Tusun-i Mihály fiait: Kelianus/Kylyan-t, Simont, Salamont, Istvánt, Mihályt, Lászlót és Jánost Fulsewpalathka birtok végleges elfoglalásától részint a szomszédság jogán, részint pedig mert az ő elődeitől idegenítették el, és alkalmas időben törvény útján kívánja érvényesíteni ahhoz való jogát. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iwanka filio Gregorii de Palathka contra filios Michaelis de Tusun intrascriptos protestatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253640). — Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i és Lackfi István vajda 1348. május 12-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 184—185, 376 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl X. 217. sz.

563. 1326. június 10. (in Sancto Emerico, f. III. a. Barnabe ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát,

kinek jelenlétében Cheeh (d) György határolja körül a Suk-i nemesek: Mihály, Miklós és István, valamint Domokos fiai Suk nevű földjét vagy birtokát. Az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1326. szeptember 13-i oklevelébe (569. sz.), Suky cs lt (DF 255222). — Említés a XV. század első feléből való egyszerű másolatban, DL 28719. — Ái Martinuzzi Fráter György 1550. február 4-i oklevelében, Kolozsvár város lt, fasc. I, Nr. 159 (DF 281235). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 185, 375—376, 415 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Petrichevich 1816. sz. — AOkl X. 241. sz.

564. 1326. június 12. (II. Id. Iunii) I. Károly király András erdélyi püspök ama panaszára, hogy a szent királyok adományából Zekakna-ról, Kulusakna-ról, Deesakna-ról és Torda-ról az erdélyi püspöknek és egyházának járó tizedsó szállítását különféle jogtalan vámokkal és illetékekkel akadályozzák, hűséges szolgálataira való tekintettel megerősíti ezeket a korábbi adományokat és a sótized intézését kiveszi mind az erdélyi vajda, annak officiálisai, ispánjai, mind a királyi kamaraispánok és ezek officiálisainak joghatósága alól. Egyidejűleg elrendeli, hogy a mondott helyekről származó tizedsót, valamint a Szt. Mihály arkangyalról elnevezett káptalan Torda-i aknájában termelt sót a püspök officiálisai szabadon adminisztrálhassák, szárazon és vízen, saját vagy idegen fuvarral odaszállíttathassák az országban, ahová akarják, minden vámfizetés vagy egyéb illeték és akadályoztatás nélkül; ilyet sem az erdélyi vajda, sem ispánjai [a Zonuk-i ispánt sem kivéve], sem officiálisai, sem a királyi kamara ispánjai vagy ezek officiálisai ne merészeljenek követelni, hanem engedjék az egyházat illető sót minden vámtól vagy egyéb tehertől mentesen szállítani bárhova az ország egész területén. — Az oklevél Endre magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi érsek és örökös ispán, László frater kalocsai érsek, kancellár; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi, Péter frater boszniai, László pécsi, Iwanka Warad-i, Herricus Wesprim-i püspök, királynéi kancellár, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Scepsi-i és Wyuar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchin-i ispán, Sándor országbíró, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Mykch szlavón bán, Suprun-i ispán, Pál Machou-i bán, szerémi ispán, Deseu a királyné udvarbírája, Balázs lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Ái a váradi káptalan 1358. augusztus 7-i oklevelében, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277347). □ Közlés: Szeredai: Series 73—75. — CDHung VIII/3. 91—93. — Ub I. 403—405. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 185—187, 376—378 (román fordításban is). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 31. — CDHung VIII/3. 96. — ErdKLt 85. sz. — AOkl X. 246. sz.

565. 1326. július 24. (in vig. Iacobi) A Warad-i káptalan Gerend-i Péter fia: Miklós (vir discretus et honestus), Thorda vármegye ispánja kérésére átírja I. Károly király 1324. december 21-i oklevelét (510. sz.) az erdélyi nemesek bizonyos szabadságairól, melyet a bizonytalan idők és az utak veszedelmes volta miatt ügyeinek elővitelére nem mer magával vinni, vagy ügyvédjével felterjeszteni. — *Méltóságsor:* István prépost, János olvasó-, András éneklő-, Jakab őrkanonok magisterek.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje leszakadt, DL 40487. □ Regeszta: AOkl X. 307. sz.

566. 1326. augusztus 20. (Albe, in sancti reg. Stephani) I. Károly király megtekintve azt, hogy Salamon fia: Székely (Syculus) Domokos, aki Egyed fia: Iván serviense, a Debrecen-i csatában Dousa akkori vajda oldalán, urával: Ivánnal együtt, vérét ontotta a királyi hatalom növelése érdekében, őt más székelyek között azzal tüntette ki, hogy utódaival együtt bármelyik birtokán, de főként Seneu nevű jószágában vagy királyságában bárhol szabadon letelepedhessen, ott az ország többi nemesének módjára élhessen és akarata ellenére senki ne merészelje őt a székelyek közös lakhelyére (ad communem locum Syculorum) való költözésre kényszeríteni. Minderről jelen pátensének visszaszolgáltatását követően privilégiumot is kész kiállíttatni.

Ái I. Lajos király 1365. február 2-i oklevelében, DL 104765. □ Közlés: MNy 28/1931. 208 (Jakubovich E.). — Kordé 75—76 (magyar fordításban). □ Regeszta: CDHung IX/7. 56—57. — SzOkl I. 52—53. — AOkl X. 346. sz.

567. [1326. augusztus 21. előtt] Sándor comes országbíró ítéletlevelével arra kötelezi János fia: Vgrin magistert, hogy augusztus 21-én (II. d. regis Stephani) megfelelő tanúkkal bizonyítsa az előtte folyó perben tett ama kijelentését, miszerint [Bechey] Imre magister három évvel korábban, amikor a király Erdélyben tartózkodott, két 40 Ft-ot érő lovát erőszakkal elvette tőle.

Említés a fehérvári káptalan 1326. augusztus 22-én kelt oklevelében (568. sz.), Zichy cs zsélyi lt: DL 76366. □ Közlés: ZOkm I. 286. — Ub I. 405. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 192 (mindkét utóbbi csak töredék). □ Regeszta: AOkl X. 347. sz.

568. 1326. augusztus 22. (II. d. II. diei regis Stephani) A fehérvári (Albensis) egyház káptalana bizonyítja, hogy János fia: Ugrin magister ügyvédje: Trystien fia: János augusztus 21-én (II. d. regis Steph.), Sándor comes országbíró ítéletlevelének megfelelően (567. sz.), 120 nemes és nemtelen személy egyöntetű vallomásával igazolta, hogy amikor a király három évvel korábban Erdélyben tartózkodott, Simon fia: János Saag-i nemes Szebenből a királyi hadhoz visszatérőben látta, hogy Bechey-i Imre magister [1324.] július 13-án Ugrin magisternek két, negyven márkát érő, lovát erővel elvette (domino rege in terra Transsilvana existente, cum idem Iohannes de civitate Zybiniensi ad exercitum domini regis rediret, vidisset, quod duos equos ipsius magistri Vgrini quadraginta marcas valentes, in die Margarete virginis, cuius nunc tertia esset revolutio annualis, idem magister Emericus potencialiter abstulisset). — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro magistro Emerico de Bechey contra magistrum Vgrinum filium Iohannis testimonii productoria in capitulo Albensi.

Eredeti, hártyán, hátlapján két pecséttel, Zichy cs zsélyi lt: DL 76366. □ Közlés: ZOkm I. 286—287. □ Regeszta: Ub I. 405. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 192. — AOkl X. 349. sz.

569. 1326. szeptember 13. (in vig. Exalt. cr.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1326. június 10-i kérésére (563. sz.) Cheeh (d) György, Reud-i nemes, vajdai ember az időközben elhunyt Benedek kanonok, Cluswar-i plébános tanúbizonysága mellett július 8-án (f. III. a. Margarete virg.) a Suk-i nemesek: Mihály, István és Miklós, valamint Domokos fiai Suk nevű birtokának határát körüljárta ugyan, de a vajda

Walazuth és Bonchyda nevű falujával szomszédos szakaszon nem merte a határjeleket megújítani, mert a vajda ottani embere nem volt hajlandó megjelenni. Valami jelet azonban tett arra vonatkozóan, hogy hol lenne szükség új határjelet állítani. Amikor viszont a Manus fia: János fiainak: Miklósnak és Mihálynak Kalyan nevű birtokával érintkező határszakaszhoz értek, a Suk-i határ Menes nevű részével kapcsolatosan jelentkezett némi ellenkezés, amiért a Kalyan-i nemeseket a vajda elé akarta idézni, mire mindkét fél egyetértve fogott bírákat választott, akik miután a Suk-i nemesek 12 hozzájuk hasonló nemessel esküt tettek erre, Menes földet a Suk-iak örökjogú tulajdonának nyilvánították. — *A határ leírása a következő:* Prima meta incipit in vertice montis a parte meridionali Chypkes vocati, ubi est antiqua meta terrea, que distingit inter villam eorundem nobilium de Suk et possessionem Dominici filii Purkulyn ac Petri filii Laurentii nobilium de genere Ogmand Buzustelkee vocatam et ibi est erecta una nova meta. Et abhinc descendit et vadit versus partem orientalem ad fluvium Woryadpathaka. Et abhinc inter terram Woryadteleke nobilium de eadem Suk et terram Dominici et Petri predictorum nobilium de genere Ogmand Buzutelke [!] vocatam et ibi est erecta una nova meta, ascendit et vadit per montem Elusberch vocatum ad partem orientalem et ibi sunt due antique mete terree, circa quas nove mete erecte existunt. Et deinde tendit et vadit ad quendam magnum montem ad partem orientalem, in cuius montis ascensu sunt mete antique terree distingentes et dividentes inter eosdem nobiles de Suk et Dominicum filium Purklini ac Petrum filium Laurentii sepedictos, circa quas sunt nove mete, et in eodem monte directe vadit et tendit ad orientem versus villam Gulahaza, ad viam molendinatorum, ad unum montem, qui dicitur Berch et circa ipsam viam molendinatorum facta est nova meta. Et deinde per eundem Berch similiter vadit ad partem orientalem ad silvam Buzyaserdey vocatam et ibi in Berch circa ipsam silvam sunt antique mete similiter cum novis metis. Et per eundem Berch Buzyaserdei vocatum protendit ad metas ville Baree, que distingunt et dividunt inter ipsam villam Baree, villam Gulahaza et silvam Keuruser eorundem nobilium de Suk. Et abinde vadit versus partem meridionalem per quendam Berch inter villam Baree et ipsam silvam Keuruser existentem ad viam magnam, que transit de Suk per montem Bareberch vocatum et ibi circa ipsam viam loco duarum metarum, quas aratores amiserant, pari consensu vicinorum et commetaneorum facte sunt due nove mete. Et deinde procedit et vadit ad finem eiusdem silve Keuruser et ibi est facta nova meta. Dehinc autem tendit versus partem meridionalem inter silvam Vysaerdei et inter quandam piscinam per Berch et circa ipsam piscinam in eodem Berch erecte sunt due nove mete et per eundem Berch directe vadit versus partem meridionalem ad unum monticulum ad metam terream antiquam et circa ipsam facta est nova meta. Dehinc autem reflectitur versus partem orientalem et descendit per montem et ibi in montis descensu erecte sunt due nove mete, de quibus idem reflectitur ad partem meridionalem et transit per quandam vallem, que veniet de silva Kedlen vocata nobilium eorundem [de] Suk et vadit ad unum magnum montem et in latere ipsius montis a parte orientali vadit ad partem meridionalem, que mete seu cursus metarum a parte occidentali discernunt prefatis nobilibus de Suk, a parte vero orientali discernunt predicte ville Baree. Et deinde descendit ad quemdam fluvium Kalyanpathaka vocatum et ibi prope aquam in fine montis descensus erecte sunt due nove mete, de quibus transeundo ipsum fluvium directe ascendendo ad quemdam monticulum, in fine eiusdem monticuli a parte aque renovata est una antiqua meta, de qua ascendit per eundem montem versus meridiem ad quandam antiquam metam renovatam, de qua reflectitur et vadit versus occidentalem ad montem

Meneserdeyberch nominatum, ubi fuerunt due antique mete terree, quarum altera extitit renovata, de quibus in latere eiusdem montis seu Berch, a parte meridionali, tendit versus occidentalem ad quemdam magnum montem Wydafaya nominatum, ubi sunt due antique mete. De quibus directe procedit versus occidentalem ad quandam aquam Hatyaspathaka nominatam et ibi prope ipsam aquam sunt tres antique mete distingentes et dividentes ipsam terram Suk, terram Kurpad et terram Apathyda nominatam, de quibus ascendit per montem seu Berch versus aquam Zomus, vadit in eodem Berch ad unam metam antiquam, circa quam facta est nova meta, de quibus in eodem Berch procedit ad montem Hegesholm nominatum ad metam antiquam, circa quam similiter extitit erecta nova meta. Et de ipso monte Hegesholm procedit et vadit et descendit versus aquam Zomus et in descendendo in ipso monte est antiqua meta, de qua vadit ad quamdam metam antiquam, que est inter silvam seu nemus predicte ville Suk Kyuserdeud nominatam et silvam Apathharazta nuncupatam, circa quam facta est nova meta. Dehinc autem vadit et currit ad quoddam stagnum Apathlaba vocatum, ubi est antiqua meta et facta est nova meta, de quibus procedit et vadit circa eandem aquam Zomus infra usque ad stagnum Hukurithou nuncupatum a parte orientali et ibi transit ipsam aquam Zomus ad ipsum stagnum Hukurythou vocatum, ubi facta est nova meta, de qua ascendit et vadit versus partem occidentalem directe ad quendam montem ad antiquam metam, ubi est erecta nova meta. Et in ipso monte directe vadit ad partem occidentalem usque ad montem, qui est supra terram Mysketeluke et ibi est antiqua meta et facta est nova meta, que distingunt et dividunt inter eandem terram Suk, terram Vndoteleke et terram Feyrd. Et abhinc reflectitur versus septentrionalem, tendit et transit per multas metas novas et antiquas in eodem Berch existentes ad montem magnum, qui est in capite Puddradyaberch nominati, ubi est antiqua meta et erecta circa eandem nova meta. Et in eodem Poddrayberch [!] versus partem occidentalem per veteres et antiquas metas transit ad partem orientalem usque ad Abelteluke, ubi distingit a parte ville Walazuth ubi manifeste et evidentes mete existunt. Et sic mete seu signa et cursus metarum predictorum nobilium de Suk taliter terminantur. — *Hátlapján azonos kézzel:* Magnifico viro et honesto amico suo reverendo Thome woyuode Transsilvano et comiti de Zonuk.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, Suky cs lt (DF 255222). — Említés a XV. század első feléből való egyszerű másolatban, az Apahida, Zsuk és Korpád közötti határ leírásával, DL 28719 és Lépes Loránd erdélyi alvajda 1430 után kelt oklevelének fogalmazványában, DL 28721. — Ái Martinuzzi Fráter György 1550. február 4-i oklevelében, Kolozsvár város lt, fasc. I, Nr. 159 (DF 281235). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 193—196, 378—381, 415 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Petrichevich 1817. sz. (július 8-ra keltezve). — AOkl X. 376. sz.

570. 1326. szeptember 22. (X. Kal. Octobris) I. Károly király hűséges híveinek: Miklós fia: György, Tamás fia: Ders, Mihály fiai: Wyzlo és Akus, valamint Illés fiai: János és Miklós Hydegwyz-i nemeseknek Thamaspataka nevű örökjogú birtokát, beleegyezésükkel a szomszédos Dewa-i várhoz csatolja és ezért cserébe, a főpapok és bárók tanácsára, a híveinek javait pusztító, makacsul hűtelen László fia: Pálnak és fiainak Szeben székben (in districtu Zebeniensi) lévő Lodomateluke nevű birtokát adományozza nekik. — Az oklevél Endre magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi és László frater kalocsai érsek; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Iwanka Warad-i, György szerémi, Miklós győri, László pécsi, Lőrinc Wac-i, Péter frater

boszniai, Herricus Wesprim-i, Chanad egri és András erdélyi püspök; Fülöp nádor, a kunok bírája, Zepes-i és Wywar-i ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trinchyn-i ispán, Sándor comes országbíró, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Mykch szlavón bán és Symig-i ispán, Pál Machow-i bán, szerémi, Wolko-i és Bodrug-i ispán, János királynéi tárnokmester, Deseu, a királyné udvarbírája, Suprun-i ispán, István lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, a szelindeki szász ev. egyházközség lt-ban (DF 292198). □ Közlés: VerArch 2/ 1845. 51—52. — Ub I. 405—407. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 198—199 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl X. 389. sz.

571. 1326. szeptember 24. (Varadini, f. IV. a. Mich. arch.) I. Károly király Szt. Mihály erdélyi egyháza káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Mera-i Miklós, illetve Péter fia: Miklós vagy Miklós fia: Gegus királyi ember október 20-án (XXII. d. Mich. arch.) a Deswar-i hospesek privilégiumának megfelelően állapítsa meg a Deswar és Dénes fia: Tamás Kosarwar nevű birtoka közötti határt. — *Hátlapján azonos kézzel:* [Fidel]ibus suis capitulo ecclesie beati Michaelis archangeli Transilvane.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260590.) □ Közlés: BánfOkl I. 54—55. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 200 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl X. 390. sz.

572. 1326. szeptember 24. (Waradini, f. IV. a. Mich. arch.) I. Károly király Hermann fia: Nikolaus comes Koluswar-i bírónak a város hospeseinek nevében előadott panaszára, hogy Miklós egykori vajda fia: István magister Maramoris-i ispán Bochteluke/Bochteleky nevű, emberemlékezetet meghaladó idő óta oklevelek alapján általuk birtokolt földjüket Feird nevű birtokához kívánja foglalni, elrendeli, hogy Koluswar lakóit senki se merészelje háborgatni Bochteleky használatában, amennyiben — amint állítják — hathatós oklevelekkel bizonyíthatják, hogy azt a területet eddig is ők birtokolták.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár város lt, fasc. D, nr. 1. (DF 280994). □ Közlés: KvOkl I. 40—41. — Ub I. 407. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 199—200 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl X. 391. sz.

573. 1326. október 6. (in oct. Mich. arch.) Péter prépost és Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje bizonyítja, hogy Detreh-i Mihály fia: Sándor – kisebb fiai: Péter és János nevében is – fogott bírák: Chyne (dicti) Péter és Beke, Phylpe fia: Egyed, Gábor fia: László, Domokos fia: János, Jwanka fia: Miklós, Dénes fia: György közvetítésével kiegyezett nagyobbik fiával: Jakabbal a Detreh (Zounuk vm) birtokbeli része felől, megtartván maga és két kisebbik fia számára a birtok 3/4 részét és átengedvén Jakabnak 1/4 rész címén a Zalach felőli oldalon, az árpával érő körtefa mellett fekvő telkét, minden tartozékával együtt (a parte ville Zalach circa quendam arborem piri Arpalyreu nominati... unam sessionem seu fundum curie). Kötelezte magát arra is, hogy amikor majd kívánja a fia, az ő részét külön határjelekkel elválasztja a többiek birtokától.

Eredeti, hártyán, hátán pecsét nyomaival, DL 30000. □ Regeszta: AOkl X. 405. sz.

574. 1326. október 11. (Zathmar, sab. a. quind. Mich. arch.) I. Károly király — a főpapok és bárók egyetértő tanácsából — Jaak fia: Heym comes panaszára visszaadja neki Cozluch birtok nagy részét és különösen a Setethbyk/Setethbyg nevű erdőt (cuiusdam possessionis sue satis magnam partem Cozluch vocate, specialiter silvam suam Setethbyk nuncupatam in comitatu de Karazna existentem), melyet a Zoan-i királyi népek hosszú idő óta elfoglalva tartanak, minthogy Orrus (d) Miklós magisternek, Karazna vármegye egykori ispánjának és a megye sok nemesének jelentéséből világosan kiderült, hogy az Heym comest illeti örökjogon, és utasítja a megye mostani, valamint jövendőbeli ispánjait döntése végrehajtására.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét helyével, DL 40490. ☐ Regeszta: AOkl X. 409. sz.

575. 1326. október 28. (Torda, in Simonis et Iude ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Suk-i Miklós comes részére írja át Abelteleky nevű birtoka határjárásáról és iktatásáról szóló oklevelét, melyet ő Tordán, október 28-án tartott közgyűlésén mutatott be.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1326. december 10-i oklevelébe (579. sz.), Suky cs lt (DF 255152). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 207, 383, 414 (román fordításban is, hasonmással). ☐ Regeszta: AOkl X. 429. sz.

[!] **576.** 1326. november 23. (XX. d. f. III. p. Simonis et Iude ap.) A Kolosmonostra-i Szűz Mária-kolostor konventje bizonyítja, hogy I. Károly király 1326. április 16-i parancsára (555. sz.) Gewch-i Péter királyi és Ozsvát frater pap konventi kiküldött november 4-én (f. III. p. Sim. et Iude) Hosdath-i Miklós, Zentheged-i Lőrinc, Albert és István, Cheged-i Miklós, Jklod-i Elek és György, Manyk-i István, Dewecher-i Pál és Zsigmond, továbbá Zeck-i esküdt seniorok: Mezaros Antal, Zalka György és Kepelos Miklós szomszédok jelenlétében Bonch fia: János fia: Miklóst — János, Domokos és Péter nevű testvéreivel együtt — új adomány címén beiktatta BonchNyres birtokba, valamint Manyk és Morych birtokbeli részeibe.

XVI. század eleji egyszerű másolat, papíron, DL 30366. 1490 és 1515 között keletkezett, Nyiresi Tamás magister erdélyi káptalani jegyzőnek tulajdonítható hamisítvány. Kritikájára l. Sz 27/1893. 50–51 (Tagányi K.). — Karácsonyi: Jegyzék p. 42—43, 180—181. sz. ☐ Regeszta: Ub I. 408. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 341. — AOkl X. 492. sz.

577. 1326. november 23. (Auinione, IX. Kal. Decembris) XXII. János pápa, I. Károly Magyarország királyának és feleségének: Erzsébetnek kérésére, káplánjuknak: Tyba fia: László erdélyi kanonoknak ígéri az erdélyi egyházban legközelebb megüresedő tisztséget vagy hivatalt.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291476). ☐ Regeszta: Mollat VI. 27115. sz. — AOkl X. 490. sz.

578. 1326. november 23. (Auinione, IX. Kal. Decembris) XXII. János pápa utasítja a kalocsai érseket, a budai prépostot és Petrus de Verulis magister pápai írnokot, krakkói (Cracoviensis) kanonokot, hogy Tiba fia: László erdélyi kanonokot vezessék be a [gyula]fehérvári (AlbTr) javadalomba.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt (DF 291476). ☐ Regeszta: Mollat VI. 27115. sz. — AOkl X. 490. sz.

579. 1326. december 10. (f. IV. p. Nicolai conf.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak Suk-i Miklós serviense: Salamon fia: János, Patha-i nemes által ura nevében bemutatott 1326. október 28-i kérésére (575. sz.) privilegiális alakban átírja saját 1326. január 13-án kelt oklevelét (549. sz.) Abelteleky nevű föld határjárásáról és iktatásáról. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, János Ozd-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Suky cs lt (DF 255152). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 208—209, 383—384, 414 (román fordításban is, hasonmással). ☐ Regeszta: AOkl X. 534. sz.

580. 1326. I. Károly király [Semyen fia:] Mihály fia: Simonnak testvérei: [Kylian, Salamon, István, Miklós, Mihály, János és László] nevében is előterjesztett kérésére privilegiális alakban átírja és megerősíti az erdélyi káptalan 1319. december 18-i oklevelét (343. sz.), amellyel Dowsa erdélyi vajda örökre átengedte nekik Palathka birtokot.

Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i és Lackfi István vajda 1348. május 12-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. ☐ Regeszta: AOkl. X. 564. sz.

581. 1326. Az egri (Agriensis) káptalan Aba nembeli Chente (d) János fia: János kérésére átírja a budai (Budensis) káptalan 1298. évi privilégiumát (CDTrans I. 574. sz.) Jenew és Chobolow birtok végrendeleti hagyományozásáról. — *Méltóságsor:* Péter prépost, Miklós olvasó-, Márton éneklő-, János őrkanonok, Domokos Vyuar-i, Valter Borswa-i, Lőrinc Kemey-i, Péter Zemlen-i, Dávid Zobowch-i, Benedek Vng-i, István Heues-i és János Borsod-i főesperesek; Károly Magyarország királya, Boleszláv esztergomi (Strigoniensis), László kalocsai (Collecensis) érsek, Chanad (egri) püspök.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel és alul ABC chirographummal, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253641). ☐ Közlés: AOkm II. 268. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 171 (román fordításban). ☐ Regeszta: EMOkl 33. sz. — AOkl X. 572. sz.

582. 1326. [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Kend-i Sándor fia: Rophoyn comes — fiai: Miklós, Rophoyn, László, Tamás és János nevében is — [az Ikloddal tőszomszédos] Hassas nevű birtokát, melyet 50 márka ezüstért Bolyar fia: Benedektől vásárolt, ugyanekkora összegért eladta Horwath (d) Simon comesnek.

Említés Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében, DL 29427 és 107453. ☐ Közlés: AOkm V. 182 (hibás átírásból 1346-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 431 (román fordításban).

583. [1327?] január 13. körül (oct. Epiph. dom.) [Országbíró ?] ítéletlevele a Kwth/Kuch birtokért Vydaa fia: Pál és Dénes fiai: László és István között folyó perben fizetendő bírságról és az ügynek a királyi jelenlét bíróságára történő halasztásáról, melyben említés esik 1326. november 11. utáni (quind. Martini) káptalani oklevélről.

Eredeti, hártyára írt nagyméretű, egykor függőpecsétes oklevél befejező, alsó részének töredéke, DL 28052. A fenti keltezés alapjául a töredék utolsó szavai szolgálnak: ... Ep[iphanie domini pre]dictarum, anno supradicto.

584. 1327. február 1. (Avinione, Kal. Februarii) XXII. János pápa megbízza a domonkosok magyarországi provincialis perjelét, hogy a Németország (Alemannie) és Lengyelország távoli tájairól és a környező területekről a magyar királyságba titkon beszivárgó és az egyszerű katolikus híveket tévtanaikkal megrontó eretnekek terjeszkedésének megakadályozására rendjének erre a feladatra kiképzett, alkalmas tagjaiból állítson ki szükséges számban inkvizitorokat, akik az eretnekekkel és pártfogóikkal szemben, ide vonatkozó utasításainak megfelelően lépjenek fel határozottan. Egyeztessen azokkal a többi rendekkel, amelyek Magyarországon pápai engedéllyel ugyancsak inkvizitorokat állíthatnak.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 511—512. — Hurmuzaki I/1. 598—600. □ Regeszta: Mollat VI. 29662. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 212. — AOkl XI. 55. sz.

585. 1327. február 1. (Avinione, Kal. Februarii) XXII. János pápa tájékoztatja I. Károly királyt az eretnekségek terjedésének megakadályozására a domonkosok magyarországi provincialis perjelének adott utasításairól (586. sz.), és kéri, hogy az inkvizitorok akadálytalan működésének biztosításával segítse elő eljárásuk eredményességét.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 512. □ Regeszta: Mollat VI. 29663. sz. — AOkl XI. 56. sz.

586. 1327. február 1. (Avinione, Kal. Februarii) XXII. János pápa a domonkosok magyarországi tartománya perjelének. Rendjének erre alkalmas tagjaival hirdettessen keresztes hadjáratot az erdélyi, boszniai és szlavóniai különböző eretnekségek kiirtására. Azoknak, akik ezzel a céllal veszik fel a keresztet, ugyanolyan bűnbocsánatot engedélyezhetnek, mint amilyet a Szentföld megsegítésére indulóknak szoktak adni.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 513. — Hurmuzaki I/1. 601—602. — Ub I. 409—410. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 213—214, 385 (román fordításban is). □ Regeszta: Mollat VI. 29668. sz. — Tăutu: Fontes, series III, vol. VII, tom. II. 181. — AOkl XI. 62. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 785. sz.

587. 1327. február 1. (Avinione, Kal. Februarii) XXII. János pápa tájékoztatja Brasso-i Salamon comest az eretnekségek terjedésének megakadályozására vontakozóan a domonkos rend magyarországi provincialis perjelének adott utasításairól (586. sz.), és kéri, hogy a joghatósága alá tartozó területekre érkező inkvizitorokat fogadja pártolólag, támogassa tanácsaival és segítséggel munkájuk eredményes végzésében.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 513. — Hurmuzaki I/1. 600—601. — Ub I. 408—409. — Smičiklas IX. 324—325. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 212—213, 384—385 (román fordításban is). □ Regeszta: Mollat VI. 29665. sz. — Tăutu: Fontes, series III, vol. VII, tom. II. 183. — AOkl XI. 58. sz.

588. 1327. február 1. (Avinione, Kal. Februarii) XXII. János pápa Mikch szlavón bántól az eretnekségek magyarországi terjedésének megakadályozására kiküldendő inkvizitorok támogatását kéri az 587. sz. alattival azonos szövegű levélben.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 513. — Hurmuzaki I/1. 600—601. — TSzle 7/1964. 550—551 (Györffy Gy.). □ Regeszta: Ub I. 410. — Mollat VI. 29666. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 212. — Tăutu: Fontes, series III, vol. VII, tom. II. 184. — AOkl XI. 59. sz.

589. 1327. február 1. (Avinione, Kal. Februarii) XXII. János pápa Tamás erdélyi vajdától az eretnekségek magyarországi terjedésének megakadályozására kiküldendő inkvizitorok támogatását kéri az 587. sz. alattival azonos szövegű levélben.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt □ Közlés: Theiner: MonHung I. 513. — Hurmuzaki I/1. 600—601. □ Regeszta: Ub I. 410. — Mollat VI. 29667. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 212. — Tăutu: Fontes, series III, vol. VII, tom. II. 184. — AOkl XI. 60. sz.

590. 1327. február 1. (Avinione, Kal. Februarii) XXII. János pápa Bazaras havasalföldi (Transalpino) vajdától az eretnekségek magyarországi terjedésének megakadályozására kiküldendő inkivizitorok támogatását kéri az 587. sz. alattival azonos szövegű levélben.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 513. — Hurmuzaki I/1. 600—601. — TSzle 7/1964. 550—551 (Györffy Gy.). □ Regeszta: Ub I. 410. — Mollat VI. 29667. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 212. — Tăutu: Fontes, series III, vol. VII, tom. II. 184. — AOkl XI. 61. sz.

591. 1327. április 27. (V. Kal. Maii) I. Károly király az erdélyrészi Tolmach-i Corrard fia: Nikolaus magister kérésére, Tamás erdélyi vajda jelentése alapján, a főpapok és bárók tanácsából új pecsétje alatt megerősítve átírja régebbi pecsétje alatt 1322. augusztus 5-én kelt privilégiumát (438. sz.). — Az oklevél Endre magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Boleszláv esztergomi és László frater kalocsai érsek, királyi kancellár; János nyitrai, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi, László pécsi, Iwanka Warad-i, Lőrinc Wac-i, Péter frater boszniai, András erdélyi, Herricus Wezprim-i püspök, királynéi kancellár, Chanad egri püspök; Fülöp nádor, Scepus-i és Wyuar ispán, Demeter tárnokmester, Bach-i és Trynchyn-i ispán, Sándor comes országbíró, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Mykch szlavón bán, Simigy-i és Sarus-i ispán, Pál Machow-i bán, szerémi, Wolkuo-i és Bodrog-i ispán, Dénes étekfogómester, István lovászmester, Pousa Brasou-i ispán, Miklós Poson-i ispán.

Ái az erdélyi káptalan 1370. augusztus 20-i oklevelében, DL 2120. □ Közlés: Ub I. 410—411. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 217—218 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 467—468. — AOkl XI. 170. sz.

592. 1327. május 1. (in oct. Georgii mart.) P[éter], a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanú-kolostor prépostja és konventje bizonyítja, hogy a magát Meyrk fia: Jánosnak nevező Beune-i nemes, fiaival együtt alaposan megfontolva a dolgot, Beune-i birtokának a Jakab fiai jószága felőli részét átengedte anyai unokatestvéreinek (consobrinis): Jakab fiai: Miklósnak, Péternek és Bálintnak anyjuk: Margit asszony leánynegyede fejében. — *Az átengedett birtokrész határjelei:* Incipiendo scilicet a Saulzylagtuue vocato circa fluvium Zylag a parte orientali infra transeundo, quod fluvium inter se pro meta reliquisse et assignasse esse dixerunt, usque ad pontem antiquum, qui

videlicet pons esset super dictum fluvium Zylag ad Sarmaskerektu dictum, et de Sarmaskerektu supraeundo ad montem magnum Beyrch vocatum, scilicet ad veterem metam in dicto Beyrch existentem et ibi determinaretur. Deinde autem ulterius procedendo ipsa particula terre separaretur et distingueretur a possessione eorundem filiorum Iacobi et vadit ibi limitando ad unam metam terream et deinde ad pathak dictum, et post hec ibi revergeretur seu converteretur iterum ad dictum fluvium Zylag, ubi prius fuit inchoatum a Saulzylagtuue. — *Hátlapján XV. századi rájegyzés:* Par litterarum nobilium de Zylagzegh super quarta parte rerum parafernalium in comitatu Zolnok.

Ái a kolozsmonostori konvent 1434. november 29-i oklevelében, DL 28722. ☐ Regeszta: AOkl XI. 190. sz.

593. 1327. május 10. (III. d. quind. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Bala-i János fiai: Veres (d. rufus) Elek és Dénes a Bala faluban a földből és a szolgákból (mancipiorum) őket illető részt 50 magyar báni dénármárkáért (pro quinquaginta marcis denariorum banalium Hungaricalium) eladták Iwanka nevű testvérüknek, de azzal a megkötéssel, hogy ha kedvezőbb körülmények közé kerülnek, ugyanezért az összegért visszaválthassanak mindent. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Salamon Hunyad-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253642). ☐ Közlés: AOkm II. 279—280. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 218—219 (román fordításban). ☐ Regeszta: EMOkl 34. sz. — AOkl XI. 208. sz.

594. 1327. május 31. (in Alto Lapide, in Penth.) I. Károly király a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Toldaly-i Iwanka vagy Barnabás királyi emberként jelölje ki Dénes fia: Tamás Feulduar, Kathana és Cheeg nevű, egy testet alkotó (in uno ambitu metarum), Kulus és Dubuka vármegyei birtokainak határait aszerint, ahogyan azokat egykor Moys fia: Ehelleus birtokolta a testvérével való megosztozását követően. Az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Albensis Transsilvane pro Thoma filio Dyonisii reambulatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsétként használt felségpecsét töredékei, Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 8, nr. 1. ☐ Közlés: BánfOkl I. 59—60. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 223 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XI. 258. sz.

595. 1327. június 4. (in Vyssegrad, f. V. p. Penth.) I. Károly király Zolnuk vármegye alispánjának és szolgabíráinak. Minthogy András comesnek és fiának: Domokosnak a Sumkerek-en lakó jobbágyait kivette joghatóságuk alól, akiknek a jövőben e jobbágyok ellen valami keresetük lesz, András és Domokos bírói székén keressék igazukat. Ha pedig ezek elmulasztanának a panaszosoknak igazságot szolgáltatni, nem a bevádolt jobbágyukat, hanem őmagukat kell a királyi parancs megszegőiként az erdélyi vajda színe elé idézni.

Ái I. Lajos király 1349. július 5-i oklevelében, DL 30001. ☐ Regeszta: AOkl XI. 266. sz.

596. 1327. június 4. (Wyssegrad, V. f. a oct. Penth.) Sándor comes országbíró az esztergomi (Strigoniensis) káptalan és az Aranas melléki Kyzd-i székelyek között [Oronaswynch/Fulvynch birtokért] folyó perben ítéletet mond az I. Károly király által bírótársakként mellérendelt László frater kalocsai érsek, kancellár, Miklós győri és András erdélyi püspökök, András magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár, János Wesprim-i, Miklós erdélyi, András budai és István pécsi prépostok, Fülöp nádor, Scepes-i és Wyuar-i ispán, a kunok bírája, Demeter tárnokmester, Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i és szebeni (de Cybinio) ispán, Mikch szlavón bán, Simon magister székely ispán és több más jelenlévő nemes közreműködésével. Jóllehet a káptalan a Kyzd-i székelyeket már 1320-ban a király színe elé perbe idézte (389. sz.), azok makacsul nem jelentek meg akkor sem, amikor a király 1324 [tavaszán] az erdélyi lázadók leverésére készülve Gyulafehérvárra idéztette őket. A székelyek azután sem jártak el másként, hogy a király 1324 [nyarán], Lampert országbíró Erdélyben történt elhalálozása után a per továbbvitelét Tamás erdélyi vajdára bízta (488. sz.). Miután a király ismét saját színe elé rendelte a pert és a felek egyetértésével három évi halasztást engedélyezett, 1327. május 1-re (ad oct. Georgii mart.) tűzte ki, minden további halasztás kizárásával, a végítélet meghozását. Ekkor az esztergomi káptalan képviseletében Theophil prépost és János magister Hunt-i főesperes a király külön parancsára összeállított bíróság előtt bemutatta II. András király 1219. évi oklevelét az erdélyrészi Oronaswynch földnek János érsek javára szóló adományozásáról, amit Neuke akkori erdélyi vajda ellentmondás nélkül foganatosított (CDTrans I. 107. sz.). A Kyzd-i székelyek nevében viszont Veres (rufus) Jakab és Jakab fia: Péter III. András király 1291. évi oklevelét (CDTrans I. 478. sz.) mutatta be az erdélyi káptalan (1320. március 24-i) átiratában, mely magába foglalta IV. László király 1289. évi, ugyancsak Fulvynch-re vonatkozó, megerősített adománylevelét (CDTrans I. 452. sz.). Ezekről az egymásnak ellentmondó jogbizonyítékokról több napon át folytatott vita után a bíróság Felvynch-et, tartozékaival és sóadójával együtt az esztergomi káptalannak ítélte oda azzal az indokolással, hogy az ő adománylevele a korábbi keletű, az iktatást királyi ember a határ leírása mellett végezte, ezt később IV. Béla és IV. László király megerősítette. Ezzel szemben a székelyek javára szóló adománylevél később kelt, a falvak felsorolásában nem említi meg Felvynch-et, nem érvényteleníti a káptalan adománylevelét, viszont tartalmazza, hogy az adomány mások jogának sérelme nélkül érvényes, és végül a székelyek ezzel az oklevéllel eddig sohasem álltak elő. Az országbíró a káptalan beiktatására különleges megbízottjaként Márk nevű emberét rendeli ki. Ha a székelyeknek lennének Felvynch-re vonatkozó, eddig eltitkolt okleveleik, azok érvényüket vesztik. Végül a székelyeket ebben az ügyben örök hallgatásra ítéli. Az ítéletlevelet saját és kirendelt bírótársai függőpecsétjével erősíti meg.

Eredeti, hártyán, nyolc függőpecsétjéből négy elveszett, négy pedig töredékes állapotú, az esztergomi káptalan mlt-ban, lad. 66. fasc. I, nr. 5 (DF 238226). — Ái az esztergomi keresztesek konventjének 1327. június 17-i oklevelében, uo., nr. 4. — Egyszerű másolata megtalálható a Felvincért folytatott per anyagát tartalmazó, írása alapján a XV—XVI. század fordulójára datálható összeállítás anyagában is, uo., nr. 7 (DF 238229). — Említés az erdélyi káptalan 1327. június 30-i (606. sz.) és Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1327. augusztus 2-i oklevelében (607. sz.), uo., nr. 8 (DF 238230) és nr. 9 (DF 238231). □ Közlés: MonEcclStrig III. 110—113. — SzOkl VIII. 9—14. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 223—226, 386–389 (román fordításban is). — Kordé 83—87 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl XI. 270. sz.

597. 1327. [június 4. után] Sándor comes, I. Károly király országbírója, a későbbi visszaélések megelőzésére elővigyázatosságból, az esztergomi káptalan kérésére átírja az erdélyi káptalan 1320. március 24-i (359. sz.), III. András király 1291. március 12-i adománylevelét (CDTrans I. 478. sz.) magába foglaló oklevelét, melyet az esztergomi káptalan és a Kyzd-i székelyek között az erdélyi részekben fekvő Felwinch birtokért folyó per május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kezdett tárgyalásán a székelyek mutattak be, de a pert eldöntő végítélet érvénytelenített.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, napi keltezés hiányzik, az esztergomi káptalan mlt-ban, lad. 66, fasc. I, nr. 6 (DF 238227). A fenti napi keltezés az érvénytelenítést kimondó bírói ítélettel (596. sz.) egyidejű kiállítás valószínűségén alapszik. ☐ Közlés: MonEcclStrig III. 109—110 (május 1-ji keltezéssel). — Kordé 87, 91—92 (magyar fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XI. 257. sz.

598. 1327. június 9. (Avennione, V. Id. Iunii) XXII. János pápa a szebeni (Cybiniensis) prépostnak. Az erdélyi káptalan mostani és régebbi tagjai által különböző egyházi és világi személyeknek rövidebb vagy hosszabb időre bérbe adott, sőt az egyház súlyos sérelmére véglegesen elidegenített birtokokat, falvakat, tizedeket, jogokat és egyéb javakat egyházi fenyítékkel is szerezze vissza a káptalan számára, tekintet nélkül arra, hogy egyeseknek oklevelük van a jogügyletről, sőt az apostoli széktől is írásos megerősítést szereztek reá. A megfélemlített vagy vonakodó tanúkat akár egyházi büntetéssel is szorítsa rá az igaz tanúságtételre.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277258). ☐ Közlés: TTár 1887. 622—623 (Beke A.). — Ub I. 411—412 (május 28-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 222 (május 28-ra keltezve, román fordításban). ☐ Regeszta: Transilvania 4/1871. 178—179 (Moldovanu, Şt.). — ErdKLt 86. sz. — AOkl XI. 293. sz.

599. 1327. június 11. (in Barnabe ap.) Jakab frater, a keresztesek Szt. István királyról elnevezett esztergomi ispotályának magistere, konventjével együtt átírja Sándor comes országbírónak főpapok és bárók függőpecsétjével is megerősített 1327. június 4-én kelt ítéletlevelét (596. sz.), melyet Theophil esztergomi prépost és László esztergomi olvasókanonok mutattak be.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomaival, az esztergomi káptalan mlt-ban, ladula 66, fasc. I, nr. 4 (DF 238225). ☐ Regeszta: MonEcclStrig III. 113. — AOkl XI. 366. sz. (július 11-re keltezve).

600. 1327. június 16. (Nempty, f. III. p. quind. Penth.) Pál magister, András erdélyi püspök Meszesen túli (de extra Mezes) általános helynöke és Vgacha-i főesperes bizonyítja, hogy Gordaa (d) Jakab comes felesége: Thatar (d) Miklós leánya: Erzsébet Desev-vel való első házasságából származó fiai: Dénes és Mihály a közös anyjuknak járó hitbér és jegyajándék fejében Syma-n lévő apai részük negyedét átengedték féltestvéreiknek: Jakab fiai: Jánosnak és Miklósnak.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomaival, Zichy cs zsélyi lt: DL 76384. ☐ Közlés: ZOkm I. 304—305. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 228 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XI. 308. sz.

601. 1327. június 27. (in Elev. reg. Ladislai) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Lőrinc fiai: Szerafin, Rubert és Gergely magisterek ősi birtokaikban és az ottani telekhelyeken — erdők, mezők, rétek, szántók, valamint a falvakbeli templomok és Bwzgow-i remeték egyháza feletti kegyuraság kivételével — örök érvényű osztályt tettek a következő módon: Possessionem Ip vocatam in comitatu de Karazna iuxta fluvium Berukyow existentem in tres portiones equales divisissent, quarum una a parte orientis incipiendo a quodam luto versus sanctuarium ecclesie [in honorem beati Andree apostoli fundate in eadem possessione Ip, simulcum villanis] seu iobagionibus et locis sessionalibus ac uno loco molendini inter duo molendina in predicto fluvio Berukyow constructa situato portioni eiusdem Seraphini cessisset. Item ultra ipsum lutum a parte predicti fluvii Berukyow [simulcum] iobagionibus et locis sessionalibus inferius eundo, transiendo vicum dicte possessionis Ip, ibique tribus locis sessionalibus villanorum, uno predictorum duorum molendinorum inferiori per Othmar constructo portioni predicti Ruberti devenisset. Ipsi vero Gregorio versus possessionem Dedach, ubique ad angulum eiusdem stagni, huic etiam a parte aquilonis versus predictam ecclesiam ab occidente, ante ipsam ecclesiam incipiendo, simulcum iobagionibus et locis sessionalibus versus finem predicti stagni tendendo ac tertio molendino superiori predictorum molendinorum per Paulum filium Gwrlah constructo portioni predicti Gregorii remanente. Item possessionem ipsorum Sceplak vocatam in comitatu Bihoriensi existentem in tres portiones equales cum tributo eorum pontis, quod in eadem exigerent, divisissent, quarum una a parte orientali versus quendam fluvium Balukpathaka dictum usque ad domum Martini dicti Kokas predicto Ruberto devenissent cum eadem domo Martini. Ab eadem vero domo ad partem occidentalem usque ad domum Daneel Fabri, similiter cum eadem domo Faber Daneel, memorato Gregorio cessisset, et a predicta domo Daneel Fabri a septentrionali parte usque ad locum sessionalem Seraphini predicti eidem Seraphino, remanente inter fundos curiarum predictorum Seraphini et Ruberti uno loco sessionali predicto Gregorio, eo modo cessisset, quod a quadam arbore fusci piri ante ortum ipsius Seraphini versus ecclesiam in honorem beati Thome martiris fundatam et a loco sessionis supradicti Ruberti distinguitur locus sessionalis ipsius Gregorii incipiendo etiam a quadam arbore piri ab angulo curie ipsius Ruberti itur ad predictum fluvium Balukpathaka nominatum ad tertiam arborem piri dulcoratam. Item possessionem Nogmihal absque tributo, quod in eadem possessione idem magister Gregorius ex regio donativo collatum sibi optinere et possidere, exceptis predictis Seraphino et Ruberto fratribus suis, solus habere dignoscitur, in tres portiones equales distinxissent, quarum una a parte orientali cum fundo curie Pauli filii Gyurk ex ista parte cuiusdam luti a parte Zothmar predicto Seraphino et locis sessionalibus et iobagionibus et fundo curie Pauli filii Herman devenisset. Item ab eodem fundo Pauli a parte meridiei usque ad fundum curie Pontha Ruberto prefato et fundus curie ipsius Pontha inter se pro contracta seu vico commisissent et assignassent, qui scilicet vicus ab oriente ipsi Ruberto cessisset et a meridie predicto Gregorio remanente, et de predicta domo prefati Pontha usque ad portionem possessionariam Iohannis filii Sykwsd de eadem possessione Nogmihal excisam a aquilone prefato Gregorio usque ad fundum curie dicti Pauli filii Gyurk et vicus transeundo quendam [!] lutum versus ecclesiam ad honorem sancti Georgii martiris constructam in eadem Nagmyhal eidem Ruberto cum uno fundo curie devenisset. Item a parte dextra cum villanis et locis sessionalibus villanorum sepedicto Gregorio remansisset. Item duos locos sessionales in quodam monticulo seu loco eminentiori retro predictam

ecclesiam predictis Seraphino et Ruberto assignando. Tertius locus sessionalis super quodam alio monticulo a parte dextra prememorato Gregorio devenisset, quem quidem locum sessionalem ipsius Gregorii quedam via publica a predictis locis sessionalibus ipsorum Seraphini et Ruberti separat et distinguit. Item quedam possessio Scek nominata in comitatu Bihoriensi existens et recta dimidietas possessionis Cheythelwk in eodem comitatu de Bihor adiacentis prelibato Seraphino et per eum suis heredibus et successoribus cum omnibus utilitatibus suis et pertinentiis perpetuo et irrevocabiliter possidende remanentes et recte dimidietates possessionum Warvyzy et Boromlak vocatarum in predicto comitatu Bihoriensi existentium similiter cum suis utilitatibus universis et pertinentiis prenotato Ruberto de perpetuo devenientes [?], possessio vero Scelezd in comitatu de Zolnwk prefato Gregorio devenisset. Item possessio Zanuk in prefato comitatu de Zolnuk Seraphino et Ruberto communiter, possessio autem Gyorgteluky in comitatu de Byhor existentes inter duas possessiones Abraham et Kenez nuncupatas Gregorio antedicto devenisset. Ip, Warvyzy, Sceplak, Scek jövedelmeit közösnek hagyták és Nogmyhal-on a pap háza részére helyet (quendam locum pro domo sacerdotali in Nogmyhal circa predictam ecclesiam a parte orientali) szintén közösen jelölték ki. Az osztályt megszegő családtag 50 márka büntetést fizessen.

Ái Pálóczi László országbíró 1469. március 1-ji oklevelében, DL. 28896. □ Regeszta: AOkl XI. 332. sz.

602. 1327. július 1. (Avinione, Kal. Iulii) XXII. János pápa a domonkos rend magyarországi és szlavóniai tartománya perjeleinek. Zagrabia-i Mátyás frater, amikor a magyarországi és szlavóniai eretnekek ellen inkvizitorok kiküldésére nekik szóló utasítást eszközölt ki tőle, elhallgatta előtte, hogy a boszniai eretnekség elleni küzdelmet IV. Miklós pápa, a szerbiai, dalmáciai, horvátországi, isztriai eretnekségek leküzdését pedig VIII. Bonifác pápa már korábban a minorita rend inkvizitoraira bízta. (Vö. Theiner: MonHung I. 378—379, 381.) Erről tudomást szerezve Fábian frater minorita inkvizitortól, azokat a korábbi rendelkezéseit (584—590. sz.), amelyeket I. Károly magyar királyhoz, az esztergomi és kalocsai érsekhez, Brasso-i Salamon comeshez, valamint más magyarországi és szlavóniai nemesekhez intézett az erdélyi, boszniai, szlavóniai eretnekek elleni keresztes hadjárat szervezése és a domonkos inkvizitorok támogatása érdekében, érvénytelenítette. Kéri, hogy az említett területeken a minorita inkvizitorok munkáját támogassák.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Wadding: Ann. Min. VII. 55—56. — Farlati IV. 58. — Katona VIII. 582—584. — CDHung VIII/7. 190—192 (1326-ra keltezve). — Theiner: MonHung I. 514—515. — Hurmuzaki I/1. 604—605. — Ub I. 412—413. — Eubel: Bullarium V. p. 326, 668. sz. — Smičiklas IX. 348—349. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 229—230 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/3. 243—244 (1327-re keltezve). — Mollat VI. 29681. sz. — AOkl XI. 339. sz.

603. 1327. július 1. (Avinione, Kal. Iulii) XXII. János pápa tájékoztatja I. Károly királyt Fábián frater minorita inkvizitornak a domonkos renddel szemben emelt panaszairól (602. sz.), és kéri, tekintse érvényteleneknek a Zagrabia-i Mátyás domonkos frater által kieszközölt pápai oklevélben (584. sz.) foglaltakat és támogatásával az eretnekségek elleni harcban a minorita inkvizitoroknak a munkáját mozdítsa elő.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Wadding: Ann. Min. VII. 56—57. — CDHung VIII/3. 244—246. — Theiner: MonHung I. 516—517. — Hurmuzaki I/1. 607—608. — Eubel: Bullarium V. p. 326—327, 669. sz. — Smičiklas IX. 349—351. □ Regeszta: Mollat VI. 29682. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 231. — AOkl XI. 340. sz.

604. 1327. július 1. (Avinione, Kal. Iulii) XXII. János pápa tájékoztatja az esztergomi (Strigoniensi) és a kalocsai (Colocensi) érsekeket és püspökeiket a 603. sz.-val azonos szövegű levélben a Zagrabia-i Mátyás domonkos frater által kieszközölt leveleiben (586. sz.) foglaltak érvénytelenítéséről, és kéri, hogy az ország eretnekségektől veszélyeztetett részeiben a minorita inkvizitorok működését támogassák.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Wadding: Ann. Min. VII. 56—57. — CDHung VIII/3. 244—246. — Theiner: MonHung I. 516—517. — Hurmuzaki I/1. 607—608. — Smičiklas IX. 349—351. □ Regeszta: Mollat VI. 29683. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 231. — AOkl XI. 341. sz.

605. [1327 és 1342 között] július 7. (Thorda, II. d. oct. Petri et Pauli ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Magar (d) Pál magister Gymes/Gymus-i várnagynak. Kéri, hogy serviensének és rokonának: Abraam fia: Péter fia: János magisternek, javaival együtt, adja vissza Witez fia: Péter nevű jobbágyát, akit Eyeg-i népei erőszakkal elhurcoltak Hyduskuchard-ról arra hivatkozva, hogy a bíróság elmarasztalta Magar (d) Pál nemes serviensének: Zenyes-i Dénesnek a megsebesítéséért. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viro nobili et honesto, amico suo reverendo magistro Paulo dicto Magar castellano de Gymes.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Kemény József gyűjteménye (DF 253416). A fenti keltezés azon alapszik, hogy Ejeg birtok 1327-ben került Magyar Pál tulajdonába (Maksay: Szatmár 200), illetve hogy Szécsényi Tamás 1342 októberéig volt erdélyi vajda (Engel: Archontológia I. 11). Ha a Magyar Pál ügyvédjeként emlegetett (AOkm III. 342) Nyr-i Dénes azonosítható a jelen szövegben szereplő Zenyes-i Dénessel, akkor a fenti időszakon belül ez az oklevél is 1337 körülre lenne keltezhető. Pontosabb keltezés azonban Szécsényi Tamás itinerariumának tisztázása után remélhető. □ Közlés: CDHung III/2. 462 és VIII/4. 644—645 (é. n.). — □ Regeszta: EMOkl 74. sz. (1321—1342. augusztus 6-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 46 (1322—1342. július 7-re keltezve).

606. 1327. július 30. (f. V. a. Petri ad vinc.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy az esztergomi (Strigoniensis) káptalan képviseletében Theophyl prépost és Gergely magister kanonok tiltakoztak előtte amiatt, hogy noha Sándor comes országbíró május 30-án (in vig. Penth.) a királyi udavarban különböző rangú főpapokkal, bárókkal és nemesekkel együtt véglegesen visszaítélte káptalanuknak a Kyzd-i székelyek által erőszakkal elfoglalt Felvinch/Felwynch nevű birtokukat (596. sz.), e székelyek a király és az ország ítéletét semmibe véve, e döntést követően 150 márkát róttak ki önkényesen az ottani lakosokra és hajtottak be azokon. Ezért eltiltották a székelyeket attól, hogy továbbra is bitorolják az ottani bíráskodási, adókivetési és adószedési jogukat, jövedelmeiket és zaklassák e birtokukon élő népeket. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationalis pro capitulo ecclesie Strigoniensis contra Syculos de Kyzd super exactione centum et quinquaginta marcarum a populis ipsius capituli de Feluinch et aliis articulis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az esztergomi káptalan mlt-ban, lad. 66, fasc. I, nr. 8 (DF 238230). — Egyszerű másolata megtalálható a Felvincért folyt perlekedés anyagát tartalmazó, írása alapján a XV—XVI.

század fordulójára datálható összeállítás anyagában is, uo., nr. 7 (DF 238229). □ Közlés: MonEcclStrig III. 116. — SzOkl VIII. 14—15. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 231—232 (román fordításban). — Kordé 92—93 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl XI. 385. sz.

607. 1327. augusztus 2. (Thorda, crast. oct. Iacobi ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi részek nemeseivel és szolgabíráival augusztus 2-án Thorda-n tartott közgyűlésén az esztergomi (Strigoniensis) káptalan képviseletében Gyermek (Puer d.) Theophyl prépost és Gergely magister kanonok, hivatkozva Sándor comes országbírónak, mások mellett a vajda részvételével hozott ítéletére (596. sz.), mely a Kyzd-i székelyek által hosszú idő óta erőszakkal elfoglalt Feluinch nevű birtokukat, minden tartozékával együtt véglegesen visszaadta az esztergomi káptalannak, tiltakoztak amiatt, hogy amikor Márk nevű királyi ember, az erdélyi káptalan tanúbizonyságának jelenlétében, be akarta iktatni a káptalant e birtokba, a székelyek nagy sokasága a közúton (in via publica) személyükben fenyegetve feltartóztatta őket, a király parancsát sem látni, sem meghallgatni nem voltak hajlandók azt hangoztatva, hogy Sándor comes országbíró pénzzel megvesztegetve hamis ítéletet hozott, és fenyegető erőszakoskodásukkal megakadályozták bevezetésüket a birtokba, valamint a határ kijelölését. Tiltakoztak továbbá azért is, hogy e székelyek a május 30-án (in vig. Penthec.) meghozott ítélet után, egyéb jogtalanságokon kívül, 150 márkát hajtottak be az ottani lakosokon. Végül a közgyűlés színe előtt felszólították a székelyeket, hogy hagyjanak fel a lakosság zaklatásával, bírói és urasági hatalmuk alá kényszergetésükkel. — *Hátlapján azonos kézzel:* Super protestatione facta contra Syculos de Kyzd pro preposito et capitulo ecclesie Strigoniensis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az esztergomi káptalan mlt-ban, lad. 66, fasc. I, nr. 9 (DF 238231). — Egyszerű másolata megtalálható a Felvincért folyt perlekedés anyagát tartalmazó, írása alapján a XV—XVI. század fordulójára datálható összeállításban is, uo., nr. 7 (DF 238229). □ Közlés: MonEccStrig III. 117. — SzOkl VIII. 16—17. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 232—233, 389—390 (román fordításban is). — Kordé 93—94 (magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl XI. 389. sz.

608. 1327. szeptember 12. (Wyssegrad, sab. a. oct. Nat. virg.) I. Károly király Zonuk, Karazna, Zothmar és Vgacha vármegye ispánjainak, alispánjainak, és alvárnagyainak (vicecomitatus et vicecastellanias eorumdem gerentibus). Az erdélyi egyház megyéjükbeli jobbágyait ne zaklassák élelemadó és tized követelésével, mert az általa adott szabadságok értelmében azokat az alábbi bíráskodási kiváltságok illetik meg: Az egyház birtokain adódó mindenféle ügyben kizárólag az egyházi bíró illetékes. Az idegenekkel való perekben a bizonyítás egyháziak és idegenek közül állítandó tanúkkal történik, de ha idegen tanú nem állítható, a bizonyítás csupán egyházi népek közül való tanúval is lefolytatható. Ha egyházi birtokon elfogott idegen vádlott ítélet előtt elszökik, az ilyen vétkes felett, ha újra el is fogják, már csak a saját bírája ítélhet, akit evégett meg kell keresni. Egyházi birtokra menekült bűnös felett viszont az egyházi bíró tartozik a panaszosnak igazságot szolgáltatni. Az egyházi népek közül idegen birtokon bűnt elkövető személy felett a tett helyén illetékes bíró ítélkezik. *A rendelkezés pontos szövege:* Cum nos ecclesie nostre Transsilvane hanc libertatem ex nostra regia benignitate duxerimus dandam seu conferendam, videlicet quod omnes causas in possessionibus ecclesie emergentes populorum ecclesie et aliorum quorumlibet extraneorum, nobilium et innobilium iudex ecclesie possit iudicare. Item si alicui populorum

ecclesie contra aliquos forenses probatio inmineret facienda tam cum forensibus, quam cum populis ecclesie, actionem suam contra eosdem extraneos probare teneatur. Si vero propter metum aliqualem adducere forenses in suum testimonium non valeret, eo casu penitus cum populis ecclesie suam comprobabit assertionem. Item si aliquem extraneum ratione sui delicti in possessionibus ecclesie per iudicem ecclesie captivatum ante cause cognitionem aufugere contingat, denuo in possessionibus ecclesie idem reinventus pro ipso delicto per quempiam non possit inpugnari, sed coram suo iudice pro eodem debeat conveniri. Item si aliquis extraneus perpetrato aliquo maleficio defensionis causa vel alias quoquomodo in possessiones ecclesie aufugerit, tunc non aliquis alter iudex, sed iudex ecclesie de eadem querulantibus iudicium dare in possessionibus ecclesie teneatur; et e converso si aliquem populorum ecclesie, vel aliquem pertinentem ad ecclesiam, preter viros ecclesiasticos, in villis extraneis committere delictum contingat, pro ipso delicto per iudicem loci eiusdem erit condempnandus. Item si aliquem forensem testimonium contra populos ecclesie producere contingat tam cum populis ecclesie, quam cum forensibus actionem suam probare teneatur, nisi metus aliqualis populos ecclesie adducendos iniberet [!], quo [ca]su per omnia cum extraneis suam probabit actionem.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett gyűrűspecsét nyomával, DL 30617. □ Regeszta: AOkl XI. 440. sz.

609. [1327.] szeptember 13. (Avinione, Id. Septembris) XXII. János pápa I. Károly király káplánjának: Lőrinc fia: István erdélyi kanonoknak, az uralkodó kérésére, eddigi prebendájának meghagyásával, az erdélyi káptalanban bekövetkező legközelebbi megüresedésből 15 márkát jövedelmező javadalmat biztosít, de az erdélyi egyházmegyében lévő Pen falu plebániájáról le kell mondania.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 518–519. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 234 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat VII. 29812. sz. (szövegtöbblettel). — AOkl XI. 443. sz.

610. [1327.] szeptember 13. (Avinione, Id. Septembris) XXII. János pápa megbízza [Jakab miles fia: Petrus de Verulis Verolibeli, krakkói és Troppau-beli kanonokot), Titul-i prépostot, [Benedek magister] Tylegd-i főesperest és [Tamás] erdélyi őrkanonokot, hogy Lőrinc fia: István erdélyi kanonokot annak idején vezessék be az elnyerendő erdélyi javadalmába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 519. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 234 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat VII. 29812. sz. — AOkl XI. 444. sz.

611. 1327. szeptember 22. (in Cibinio, in Mauricii sociorumque eius) Nikolaus szebeni dékán, kistoronyi (de villa Epponis) plébános, bírótársaival: Henrik szebeni plébánossal, Chumadrus vizaknai (de Salisfodio), Ludwig veresmarti (de Ruffomonte), Peter Talheim-i, Johann Castenholcz-i plébánossal és más fogott bírákkal együtt, Johann Helta-i plébános javára dönti el a Schellenberch/Schallenberch-i plébános: Gotferdus által arról kezdett jogvitát, hogy kettőjük közül kit illet meg a tized a Helta-i lakosoknak a saját határukon kívüli területen lévő terményekből. Amikor ugyanis a Gotferdus által kiválasztott 20 Helta-i lakos sok más személlyel együtt kész volt Szebenben az oltár előtt egyhangúan megesküdni, misze-

rint e tizedek a Helta-i plébánost illetik, Gotferdus látva az emberek hajthatatlan elszántságát, nem fogadta el az esküt. Gotferdus ama javaslatára sor sem került, hogy a Helta-i plébános válasszon ki negyven személyt eskütételre a Schallemberch-i hívek közül. E tizedügy lezárásaként a bíróság a Schallemberch-i plébánost és utódait örök hallgatásra kötelezi. Az oklevelet Nikolaus dékán személyes, valamint a szebeni káptalan pecsétjével erősítik meg.

Ái Báthori Kristóf erdélyi vajda 1578. március 4-i hártyaoklevelében, melyet 1892-ben a nagydisznódi szász ev. egyházközség lt-ban őriztek, annak anyagában azonban ma már nem található. □ Közlés: Schullers Archiv 1841. 283—285. — Ub I. 414. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 235—236 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XI. 458. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 795. sz.

612. 1327. október 6. (Mayad, in oct. Mich. arch.) Mihály magister Zonuk-i ispán, valamint szolgabírái: Péter fia: Desew comes és Ugrin fia: István bizonyítják, hogy noha István fia: Jakab, Sicula fia: Máté, Miklós fia: Pál, Kozma fia: Miklós, Kozma fia: Chama önként visszaengedték Duba birtokon azt a telket rokonaiknak: Duba-i Orrus (dictis) Péternek, Pálnak és Jánosnak, amely apjuk és Megue nevű ősük (atavi) részeként megillette őket, rokonaik ezután is háborgatták Orrus-ékat, amiért ezek a püspök színe elé idézték az atyafiságot. Ott békésen megegyeztek abban, hogy fogott bírák döntsék el, visszaadták-e vagy sem a kérdéses birtokrészt. Ők viszont [a megye bíráiként] úgy határoztak, hogy ki-ki maga személyében tegyen esküt erről. A kijelölt napon azonban csak Miklós fia: Tamás esküdött meg arra, hogy a birtokot nem adták vissza, a többiek készek voltak a visszaadásra, és vállalták, hogy nevezett Pétert, Pált és Jánost minden ellentmondóval szemben megoltalmazzák annak zavartalan birtoklásában. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Petro dicto Orrus ac pro Paulo et Iohanne fratribus eiusdem de Duba contra cognatos eorundem super restitutione possessionis Duba vocate.

Eredeti, hártyán, hátlapján két zárópecsét maradványával, DL 40510. □ Regeszta: AOkl XI. 476. sz.

613. 1328. március 11. (Avinione, V. Id. Martii) Caucelinus Albano-i (Albanensis) püspök Broda Miklósnak, az Esztergom (Strigoniensis) egyházmegyei szentbenedeki (de Sancto Benedicto) monostor Benedek-rendi szerzetesének. Közli vele, hogy XXII. János pápához intézett kérése alapján felmenti őt az irregularitas és kiközösítés alól, amikkel azért sújtották, mert amikor az esztergomi érsek Heidenricus fratert visszaélései miatt leváltotta a fehérvári (Albensis) egyházmegyében lévő Cluswar-i monostor apátjának tisztségéből, és annak kormányzását a kalocsai (Colocensis) egyházmegyei Dombo apátjára ruházta át, aki viszont ezzel rövid időre őt bízta meg, ebben az időszakban távolléte alatt hirtelen halállal meghalt egy szerzetes, akit uzsoráskodása büntetéseként ő záratott börtönbe.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékével, Prímási lt, Archivum ecclesiasticum vetus, fasc. 25, nr. 1, 2 (DF 278932 két példányban). □ Közlés: CDHung VIII/2. 373—375 (1322-re keltezve). — MonEcclStrig III. 128. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 248—249 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 801. sz. (tévesen február 24-i dátum alatt). — AOkl XII. 119. sz.

614. 1328. március 13. (Visegrad, in Letare) I. Károly király a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Hidegvizi (de Frigida aqua) Georg vagy Poka-i Henning comes a környékbeliektől (a provincialibus) tudakolja meg,

hogy a szebeni (Cybiniensis) prépostságnak Vizokna/Wizakna-n régtől fogva tényleg volt-e sóbányája, melyet tetszés szerint maga műveltetett vagy másoknak bérbe adhatott, amint ezt Thomas prépost állítja, amikor erről új kiváltságlevél kiállítását kéri tőle. E vizsgálat eredményéről sürgősen írásban tegyen neki jelentést. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Transsilvane.

Eredeti, hártyán, hátlapján záropecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277260). — Belefoglalva az erdélyi káptalan 1328. május 8-i jelentésébe (620. sz.). Szeben város lt, Urk. I/8 (DF 244573). □ Közlés: CDHung VIII/3, 412—413. — Ub I. 415. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 250 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 87. sz. — AOkl XII. 112. sz.

615. [1328. március 21. előtt] Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye ispánjának és szolgabíráinak ítéletlevele a László fia: Lampert fia: László Chan-i nemes felperes és Talpas (d) András fiai: János és Miklós, valamint Chan-i Rempe fiai: Gergely és Endre alperesek között Chan-i birtokrészeik miatt régtől folyó perben. A felperes szerint az alpereseknél található a győri (Jauriensis) káptalan 1244. évi privilégiuma (CDTrans I. 197. sz.), amellyel bizonyíthatná, hogy őt, Gela nevű őse vásárlásának jogcímén, Chan három része illeti meg, de az alperesek az oklevelet eltitkolják előle. Ezzel szemben az alperesek szerint Chan-on sem nagyapjuk, sem apjuk nem a győri káptalan, hanem a Warad-i káptalan 1257-ben kelt és több ízben bemutatott oklevele (CDTrans I. 228. sz.) alapján birtokoltak. Mivel pedig a felperes továbbra is ragaszkodott a győri oklevél bemutatásához, mert ősének vásárlása a Warad-i oklevél kiállítását megelőzően történt, az alperesek pedig határozottan állították, hogy az oklevél nem lévén náluk, azt nem is titkolhatják el a felperes elől, a megye bírósága úgy döntött, hogy az alperesek 1328. március 21-én (f. II. p. oct. Med. quadrag.) Zeudemeter-en, ahol a vidék nemesei tisztító esküt szoktak tenni (ubi nobiles illius provincie maxime se sacramento expurgari solent) tizenkét szomszédos nemessel együttesen eskü alatt jelentsék ki, hogy a győri káptalan keresett privilégiuma nincsen náluk.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1329. január 17-i oklevelében (632. sz.), Kapy cs lt: DL 64014.

616. 1328. március 21. (Zeudemeter, f. II. p. oct. Med. quadrag.) Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye vajdai albírája (viceiudex) és szolgabírái bizonyítják, hogy korábbi döntésük (615. sz.) értelmében [Talpas d.] András fiai: János és Miklós, valamint Rempe fiai: Gergely és Endre alperesek megjelentek ugyan az eskütétel színhelyén, de Isten ítéletétől félve beismerték, hogy a győri (Jauriensis) káptalan 1244. évi privilégiuma (CDTrans I. 197. sz.) valóban náluk található és azt készek bemutatni László fia: Lampert fia: László felperesnek, aki a vitás Chan-i birtokrészek megvásárlóinak leszármazottja. Ezért úgy döntöttek, hogy a felek november 18-án (oct. Martini conf.) Tamás erdélyi vajda előtt mutassák be összes bizonyító iratukat.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1329. január 17-i oklevelében (632. sz.), Kapy cs lt: DL 64014.

617. 1328. május 4. (Aunione, in palatio apostolico, in quo iura redduntur) Dynus [de Marenesellia] genovai (Januensis) prépost, kánonjogi doktor, pápai káplán és ügyhallgató

(auditor sacri palatii), akit XXII. János pápa az egyrészről András erdélyi (in partibus Transsilvanis) püspök, káptalana, [személy szerint] János fehérvári (Albensem) és Schama Kukulu-i főesperesek, másrészről a Schebs-i, Kizd-i, Gozd-i, kis- és nagyküküllői (de Kukulu maiori et minori), valamint szentlászlói (de Sancto Ladislao) dékánság vezetői, továbbá Peter Ygim-i és a Medies-i plébánosok között a tizedek, census-ok, az elhunyt dékánok javai, jogaik és kiváltságaik megsértése, az említett dékánok és rectorok elnyomása, fogságba vetése, végezetül a kinevezésük és megerősítésük ürügyével, illetve a püspöki és főesperesi visitatio-k alkalmával tőlük kikövetelt összegek miatti panaszok, illetve fellebbezés kivizsgálására, tárgyalására és megítélésére felhatalmazott, a per eddigi folyamán tett intézkedéseiről piacenzai (de Placencia) Gerardus de Medicis császári felhatalmazású közjegyzővel közhítelű oklevelet állíttat ki. Eszerint a felperes dékánok képviseletében előtte megjelent Henrik [fia:] Johann felapoldi (de Appoldia superiori) és Henrig [!fia:] Johann Bazna-i plébános meghallgatása után kérésükre megidézte az [erdélyi] püspök és káptalan ügyvédjét: István kanonokot, valamint János fehérvári főesperes képviselőjét: Ambrosius de Mediolano jogtudós ügyvédet (iurisperitum procuratorem), és kiközösítés terhe alatt kötelezte őket arra, hogy a per befejezéséig, engedélye nélkül, ne távozzanak el a római kúriából. Majd 200 márka ezüst büntetés terhe alatt elrendelte, hogy a felek ügyvédjei határidőre mutassák be az ellenfeleik által is hitelesnek elismert megbízólevelüket. Ezt követően a felperes dékánok ügyvédjei hét keresetlevelet (libellos seu petitiones), az alperes püspök és káptalan ügyvédjei pedig kilenc ellenkeresetet (libellos reconventionales) nyújtottak be és vitattak meg több időpontban tartott sorozatos tárgyalásokon. A bizonyítási eljárás megkezdése előtt a felek képviselőit a Szentírásra letett esküvel kötelezte az igazmondásra. Végül a felperesek ügyvédjének Henrig fia: Johann felapoldi plébánosnak kérésére megtiltotta, hogy a per tartama alatt bármelyik fél olyan új elemet (novitatem) bevezessen a vitatott kérdésekben, mely kárára lehetne a másik félnek és hátrányosan befolyásolná az eljárás lefolytatását. Mindezeket a közjegyzőn kívül az auditor szintén közjegyzőként működő írnokai: Johannes de Aqua Mundula, Juncta Radicophano, Johannes de Ponte Curvo magisterek tanúkként tanúsítják, az auditor pedig saját függőpecsétjével is megerősíti.

Eredeti, hártyán, közjegyzői signummal és Dynus prépost auditor nevét is feltüntető függőpecséttel, a medgyesi szász ev. káptalan lt-ban (DF 292064). □ Közlés: Theil—Werner 6—10. — Ub I. 415—418. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 253—256 (román fordításban). □ Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 805. sz. — AOkl XII. 242. sz.

618. [1328. május 4. és 1330. május 30. között) A felek meghatalmazott képviselőivel egyetértésben a pápai kúriában fogalmazott egyezségtervezet az András gyulafehérvári (Albensis in partibus Transsilvanis) püspök és káptalana, valamint Michael Kelnuk-i plébános, Sebus-i dékán között több mint négy éve folyó és az apostoli székre fellebbezett census-perben. A Sebus-i dékánság papjai, belátva tévedésüket, visszatérnek a püspök és a káptalan iránti engedelmességre, fellebbezésüket visszavonják, és ezt követően — 200 márka finom ezüst büntetés terhe alatt — visszamenőleg is megfizetik a káptalannak járó, elődeik által korábban vakmerően megtagadott censust, azaz minden 60 füst után évenként egy budai (Budensis) súlyú márka finom ezüstöt. A jövőben azonban nem a káptalan embere veszi számba a füstöket, hanem a dékán minden év december 8-ig (III. d. p. Nicolai) papjai részéről 52 budai súlyú márkányi finom ezüstöt szolgáltat be Gyulafehérváron (in civitate

Albensi) a káptalan tárházába (apud cameram) és nem máshová vagy a római kúriába. Ezt az összeget aztán a dékán és a káptalan együttesen hajtja be a plébánosoktól. Ha budai font történetesen nem lenne kéznél, de minden erdélyi, pontosabban Sebus-i súlyú márkához még három lottot hozzáadnak, a káptalan köteles azt budai súlyú márkaként elfogadni. A felek eskü alatt, javadalmuk elvesztésének terhével kötelezik magukat az egyezség betartására. A fenti egyezségnek a pápai kúriában való bejelentésével és képviseletével megbízzák a kúriában ügyvédeskedő Ambrosius de Mediolano-t, Marcus de Venetiis-t és Teramo-i [de Interano] Angelo fia: Johannest, kúriai procuratorokat. A tervezethez fűzött utasítás részletesen előírja az egyezség megkötésének módját. A felek valamelyik káptalanban állítanak maguknak írással meghatalmazott ügyvédet. Ha ebből a célból a dékánság papjai személyesen nem jelenhetnének meg, akkor a gyulafehérvári (Albe) domonkosok, illetve az ágostonosok Szt. Istvánról elnevezett ottani konventje előtt tegyék meg ugyanezt. Ez utóbbi esetben azonban a Sebus-on működő közjegyzővel is foglaltatassák írásba e megegyezést, mert a konventek pecsétjének nincs közhitelessége. Feltétlenül szükséges, hogy a megállapodásról Magyarország püspökei is adjanak oklevelet, mert az ő pecsétjüket ebben az országban közhitelűnek fogadják el. — *Hátlapján azonos kézzel:* Ista est forma et informatio, que debet mitti capitulo.

Eredeti fogalmazvány, két papíríven, melyeket kettőbe hajtva vörös viaszba nyomott pecséttel zártak le, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277252). ☐ Közlés: Ub I. 421—426 (a keltezés megindokolásával). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 241—246, 390—394 (román fordításban is). ☐ Regeszta: ErdKLt 79. sz. (1320—1330-ra keltezve). — Bónis: Szentszéki regeszták 806. sz. (1328—1330 közé keltezve).

619. 1328. május 8. (Avinione, VIII. Id. Maii) XXII. János pápa Magyarország főpapjaihoz. I. Károly királytól értesült arról, hogy a kunok, románok (Alachis) és szlávok közül frissen katolikus hitre térítettektől a papság követeli a tized megfizetését, sőt be is hajtja azt rajtuk. Ezzel pedig azt a látszatot kelti, mintha megtérítésük csupán a papok jövedelmének növelése végett történnék. Minthogy ezek az emberek korábban nem fizettek egyházi tizedet, a hitetlenek ezzel riogatnak és sokakat elriasztanak az áttéréstől. Ennek orvoslására elrendeli tehát, hogy a frissen áttértekkel szemben legyenek türelmesek, amíg új hitükben meg nem erősödtek, tizedet ne szedjenek tőlük, hogy másokat ne elriasszanak az áttéréstől, hanem inkább serkentsenek arra.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 519—520. — Hurmuzaki I/1. 609. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 257, 394—395 (román fordításban is). — Tăutu: Fontes, series III, vol. VII. tom. II. 199 (hibásan augusztus 5-re keltezve). ☐ Regeszta: Mollat VII. 42378. sz. — AOkl XII. 248. sz.

620. 1328. május 8. (in quind. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly király 1328. március 13-i parancsára (614. sz.) Pókafalvi (de villa Poka) Henning comes, Bulcho/Bulchu magister Zothmar-i főesperes tanúbizonysága jelenlétében, április 18-án (f. II. a. Georgii mart.) Wizakna-n, majd április 19-én (in crastino f. III. a. Georgii mart.) Szebenben (in Cybinium) vásárnapon lefolytatta a vizsgálatot az ottani hospesek és öregek körében, és ez teljes mértékben igazolta, hogy a szebeni prépostságnak Wizakna-n emberemlékezetet meghaladó idő óta van sóbányája, melyet zavartalanul birtokolt, hol maga műveltetett, hol másoknak bérbe adva hasznosított, amint ezt kedve tartotta.

Ái I. Károly király 1330. március 23-i oklevelében (671. sz.), Szeben város lt, Urk. I/8 (DF 244573). □ Közlés: CDHung VIII/3. 412—414. — Ub I. 418—419. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 256—257 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XII. 249. sz.

621. 1328. május 26. (Wyssegrad, f. V. p. Penth.) I. Károly király Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. Minthogy András erdélyi püspököt, Szt. Mihály arkangyal egyházát és káptalanát különleges oltalmába vette, védje meg őket birtokjogaikban és kiváltságaikban, a tized fizetését megtagadókat pedig, akár szászok, székelyek vagy magyarok, akár nemesek vagy nemtelenek legyenek is az illetők, szorítsa engedelmességre. Biztosítsa továbbá a Torda-i sóaknájuk jogcímén őket megillető tized-sójuk vámmentes szállítását szárazon és vízen egyaránt.

Ái Mátyás frater pápai nuncius 1328. július 3-i oklevelében (624. sz.) az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277261). □ Közlés: Szeredai: Series 76—77. — Szeredai: Notitia 31—32. — CDHung VIII/3. 269—270. — Ub. I. 419—420. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 258 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 88. sz. — AOkl XII. 279. sz.

622. 1328. június 2. (Thorda, in Corp. Chr.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy június 2-án, Tordán kezdett közgyűlése alkalmával István fia: György, valamint az előbbi István fia: Scengyel-i Péter fiai: László és János Scengyel birtok őket örökjogon illető felét, melyet fiatal korukra való tekintettel, beleegyezésükkel, eddig rokonuk: Gerend-i Péter fia: Miklós comes őrzött meg számukra, visszakérték, minthogy már elérték a nagykorúságot (maturam pervenissent ad etatem). Miklós comes kérésüket ellenvetés nélkül teljesítette, noha Scengyel másik felét, melyet nevezett György és Péter apjától: Istvántól pénzen megvásárolt, nővére férjhez menetelekor már sógorának: Reche-i Lőrinc comesnek engedte át. Egyidejűleg mindkét fél érvénytelennek nyilvánította a Scengyel birtok miatt egymás ellen kiállíttatott okleveleit, ellenfeleit pedig menteseknek a kölcsönös hatalmaskodásaik következményeitől.

Ái az erdélyi káptalan 1334. augusztus 1-ji oklevelében (823. sz.), Toldalagi cs lt (DF 257471). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 259—260, 395—396, 417 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl XII. 303. sz.

623. [1328.] június 2. (Torde, in Corp. Chr.) [Tamás] erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a [gyula]fehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Amikor június 2-án [Tordán tartott] generalis congregatio-ján Wos (d) Miklós a Geuch és Scenthyuan közötti határ miatt pert akart kezdeni Ambrus fia: Tamás fia: János és ennek anyáról féltestvérei: László és István ellen, Abeel fia: [Mihály fiai:] András és Abel kijelentették, hogy mivel Geuch az ő birtokuk, annak határáért ők kívánnak felelni. Ezt hallván azonban Tamás fia: János azt állította, hogy a kérdéses birtok neve nem Göc, hanem Kétnyires, azaz Al- és Felnyires és az ő vásárolt jószága (ipsa possessio non Geuch, sed Kethnyrus, videlicet Olnyres et Fulnyres appellarentur! et suorum esset empticia). Egyidejűleg a gyulafehérvári káptalan 1298. évi (CDTrans I. 572. sz.) és 1305. április 16-án kelt privilégiumaival (45. sz.) bizonyította, hogy Mihály fiai: Abel és András kötelesek őket minden keresettel szemben megvédeni e birtokokban. Ezért a Wos (d) Miklós keresetét félretette addig, amíg a Tamás fiai és az Abel és

András között felmerült ügyben ítéletet mondhatott. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Almakereke-i Gegus vagy Márton fia: János július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) határolja körül Olnyres és Fulnyres birtokot és iktassa Tamás fiainak, az esetleges ellentmondókat pedig Abel és András ellenében idézze színe elé a jelenlegi hadoszlás tizenötödik napjára (ad quindenas residentie regalis exercitus presentis). — *Hátlapján azonos kézzel:* Amicis suis, capitulo ecclesie Transsilvane pro filiis Thome super reambulatione et statutione possessionum Ol et Fulnyres vocatarum ad octavas Nativitatis beati Iohannis baptiste.

Eredeti, hártyán, melynek felső része kiszakadt, és a szöveg első négy sora középen megcsonkult, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 30589. A kibocsátó neve és a keltezésből az évszám kiszakadt ugyan, de a vajda ugyanezen napon és helyen kelt másik okleveléből (622. sz.) teljes biztonsággal megállapítható, hogy kibocsátója Szécsényi Tamás vajda (1321—1342), kiállításának éve viszont 1328, amikor valóban volt királyi hadoszlás. Mindezt megerősíti a Wass család tagjainak 1328. július 7-én, ezzel a határvitával kapcsolatosan kelt tiltakozása is (627. sz.), valamint a hátlapon olvasható (egyébként hibás) XVII. századi évjelzés utolsó (8-as) számjegye. □ Regeszta: AOkl I. 748 (hibásan 1305. június 17-re keltezve).

624. 1328. július 3. (Albe, dom. a. oct. Petri et Pauli ap.) Mátyás domonkos frater, pápai nuncius Magyarország részein, Bulchu magister Zothmar-i főesperesnek András erdélyi püspök és káptalana nevében előadott kérésére átírja és saját pecsétjével megerősíti I. Károly királynak a Szt. Mihály-egyház, káptalana és birtokaik szabadságairól 1328. május 26-án kiadott pátens oklevelét (621. sz.).

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277261). Mellette XVIII. századi egyszerű másolat Batthyány Ignác jegyzetével. □ Közlés: Ub I. 420—421. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 260—261 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 89. sz. — AOkl XII. 349. sz.

625. [1328. július 6. előtt] Mihály erdélyi alvajda és Fehér (Albensium) vármegye szolgabírái jelentik, hogy Gyogh-i Gergely comest és István fia: Lászlót július 6-ra (in oct. Petri et Pauli ap.) idézték meg Tamás erdélyi vajda elé András egykori vajda és Buryu (d) Miklós ellenében.

Említés Szécsényi Tamás vajda 1328. július 6-i oklevelében (626. sz.), DL 30618. □ Regeszta: AOkl XII. 354. sz.

626. 1328. július 6. (in Dewa, in oct. Petri et Pauli ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a fehérvári (Albensis) egyház káptalanához. Minthogy a mai napon a Mihály alvajda és a fehérmegyei (Albensium) szolgabírák levelével (625. sz.) ítélőszéke elé megidézett András egykori vajda és Buryu (d) Miklós kijelentette, hogy Erdélyben (in terra Transsilvana) lévő, eddig közös, örökös birtokaikon hajlandók megosztozni Pé[ter testvére:] Gergely comesszel és István fia: Lászlóval, akit a vajda előtt serviense: János képviselt, ha közben a király nem visel hadat, szeptember 15-én (in oct. Nat. virg.) végezze el az osztályt. Ha pedig közben a király hadjáratot vezetne, a hadoszlás nyolcadán tegye meg ugyanezt és erről a hadoszlás tizenötödik napjára tegyen neki jelentést. — *Kijelölt vajdai emberek:* Kylianus testvére: András, Gumbas-i András comes. — *Hátlapján azonos kézzel:* Amicis

suis capitulo ecclesie Albensis Transsilvane pro comite Gregorio de Gyogh contra Andream condam voyuodam et Nicolaum dictum Buriu super facto divisionis eorum in octavis Nativitatis virginis gloriose vel in octavis residentie regalis exercitus.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30618. □ Regeszta: AOkl XII. 356. sz.

627. 1328. július 7. (f. V. p. oct. Petri et Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Wos (d) Miklós, serviense: Scegeu fia: Miklós fia: András útján, tiltakozott előtte, mert Ambrus fia: Tamás fia: János Geulch nevű földjének határjárása során a Geulch és az ő SenthIwan nevű birtoka között egy darab földet, noha az SenthIwan-hoz tartozik, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán emberével, tudta és beleegyezése nélkül, körülhatároltatott. Továbbá attól is tiltotta nevezett Tamás fia: Jánost, hogy erről a határjárásról oklevelet állíttasson ki magának mielőtt bírói úton nem tisztázódott, hogy e földdarab Geulch-höz vagy Scenth Iwan-hoz tartozik-e jog szerint. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationalis pro Nicolao dicto Wos contra Iohannem filium Thome filii Ambrosii super reambulatione et prohibitione erectionis metarum super quadam particula terre inter possessiones Geulch et Scent Iwan vocatas existentis facienda.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252735). □ Közlés: HOkl 200—201. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 261—262 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XII. 358. sz.

628. 1328. július 20. (Dewa, in Elye prof.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Geubul fia: Johann fia: Henul (d) Johann Neppundorph és Purgo nevű birtokán élő jobbágyai összességének (universitati). Tudomására jutott, hogy bizonyos híresztelések nyomán szét akarnak széledni. Biztosítja őket, hogy ezek a híresztelések valótlanok. Mindnyájan nyugodtan maradhatnak házaikban, mert különleges védelme alatt állanak. A jelenleg ott lévőket és az ezután odatelepülőket egyaránt megoltalmazza mindenkivel szemben. Henul birtokaira vonatkozóan pedig a királytól privilégiumot szerez, mely örök hallgatást fog parancsolni mindenkinek, aki keresettel szándékozna előállni e jószágokat illetően.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62684. □ Közlés: CDHung VIII/3. 331—332. — Transilvania 4/1871. 153 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 421. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 262—263, 396 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl XII. 381. sz.

629. 1328. szeptember 26. (VI. Kal. Octobris) I. Károly király Miklós comes részére privilegiális alakban átírja István ifjabb király általa bemutatott 1269. évi oklevelét (CDTrans I. 277. sz.). — Az oklevél András magister fehérvári (Albensis) prépost és alkancellár keze által kelt.

Tartalmi ái Nadabi László erdélyi alvajda 1413. október 27-i oklevelében, Suky cs lt (DF 255292). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 264, 397 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl XII. 431. sz.

630. 1328. november 18. (oct. Martini conf.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye 1328. március 21-i döntésé-

nek megfelelően (616. sz.) László fia: Lampert fia: László helyett, akit időközben az alperes Rempe fiai: Endre és István [!] meggyilkoltak, fia: János jelent meg előtte, Miklós és László nevű testvérei (fr. u.) megbízottjaként is, és az alperes Rempe fiai: Gergely és Endre, valamint [Talpas d.] András fiai: János és Miklós képviseletében nevezett Gergely bemutatta a Warad-i káptalan 1257-ben kelt zárt oklevelét (CDTr I. 197. sz.) és a győri (Jauriensis) káptalan 1244. évi privilégiumát (CDTrans I. 228. sz.). Ezek vizsgálatát azonban, miután a két oklevelet saját pecsétjével lezárta, tekintettel az ügy fontosságára (arduitatem) legközelebbi közgyűlésére halasztotta, hogy abban az ország nemeseivel együttesen hozzon döntést.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1329. január 17-i oklevelében (632. sz.), Kapy cs lt: DL 64014.

? **631.** 1328. Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán ítéletlevele. Amikor 1326. október 28-án (in Simonis et Iude ap.) Tordán tartott közgyűlése alkalmával Tusun-i Mihály fia: Simon, testvérei: Kylian, Salamon, István, Mihály, János és László nevében is, bemutatni akarta a Palathka nevű birtokuk ügyében kelt privilégiumot, Buryu (d) Miklós, Gyog-i nemes, kijelentette, hogy Palathka az ő, valamint Jakab és Corrardus nevű testvérének örökjogú birtoka, mely ugyan Corrardus bizonyos vétkei miatt a királyra szállt, de az uralkodó azt visszaadta nekik. Az ebből keletkezett per hosszasan folyt előtte és Mihály alvajda színe előtt, amíg most az ország nemeseivel együttesen az alábbi ítéletet hozza az ügyben: Minthogy I. Károly királynak Buryu (d) Miklós által bemutatott (1326. évi ?) oklevelében (580. sz.) az ő és Corrardus neve nem szerepel, és az uralkodó egyedül Jakab nevű testvérüknek adta vissza Palathkát, de ugyanakkor nem érvénytelenítette a Dowsa erdélyi vajdának Palathka-ra vonatkozóan Semyen fia: Mihály fiai javára tett adományát megerősítő korábbi privilégiumát, továbbá mert Buryu (d) Miklós nem tudta megmagyarázni, hogy Palathka bírság fejében miért a király és nem a vajda kezébe került, Palathka birtokot, az erdélyi káptalan oklevele és az ezt megerősítő királyi privilégium alapján, Mihály említett fiainak ítéli oda, I. Károly királynak Buryu (d) Miklós által bemutatott oklevelét pedig erőtlennek nyilvánítja.

Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i és Lackfi István vajda 1348. május 12-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. Megjegyzendő, hogy az idézett átírások alkalmával a bemutatott oklevél pecsétjét ugyan épnek találták, de gyanús kaparásokat észleltek benne és latin nyelvezetét is hibásnak minősítették. □ Regeszta: AOkl XII. 519. sz.

632. 1329. január 17. (Torda, in Antonii conf.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy a László fia: Lampert fia: László Chan-i nemes felperes és Talpas (d) András fiai: János és Miklós, valamint Chan-i Rempe fiai: Gergely és Endre alperesek között Chan-i birtokrészeik miatt hosszabb idő óta folyó perben a Tordán január 17-én kezdett, meghirdetett közgyűlése alkalmával tartott bírói székén az alábbi döntést hozta, miután a per eddigi folyásáról való tájékoztatásul tartalmilag átírta Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye 1328. március 21. előtti (615. sz.) és 1328. március 21-ji (616. sz.), valamint saját 1328. november 18-i oklevelét (630. sz.). Amikor ugyanis az alperesek által 1328. november 18-án bemutatott és a vajda pecsétjével lezárt két oklevelet felbontották a bírói

székén, a felperes képviselőjének jelenlétében felolvasták és ismertették, kiderült, hogy az alperesek elődei csalárdul jártak el, mert az 1244. évi győri káptalani privilégiumban (CDTrans I. 197. sz.) szereplő kilenc vásárló személy közül csak négynek, mégpedig Ambrusnak, Rempének, Simonnak és Istvánnak a nevét vették fel a Warad-i káptalan félrevezetésével kiállíttatott és 1257-re keltezett oklevélbe (CDTrans I. 228. sz.), hogy a kihagyottak birtokrészét is ők bitorolhassák. Mivel az alperesek apáik rosszhiszemű eljárásának titkolása végett a közgyűlésen sem meg nem jelentek, sem nem képviseltették magukat, a vajda az említett Ambrus, Rempe, Simon, István és utódaik Chan-i birtokrészeit elkobozta és azok tulajdonát véglegesen László fia: Lampert fia: László gyermekeire ruházta át. Végül pedig Talpas (d) András és Rempe fiait az ügyben örökös hallgatásra ítélte.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kapy cs lt: DL 64014.

633. 1329. január 17. (Thorda, in Antonii conf.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Tordán január 17-én tartott közgyűlésén Wos (dicti) Miklós és László panaszt emeltek Elephanth-i Deseu comes ellen, aki, amikor ők Dausa vajda famulusai voltak, embereivel hatalmasul rátámadt Zentheged nevű falujukra, mely 3000 [!] márkát ér, azt földig lerombolta, 40 csikózó kancából és fiatal lovakból álló ménesüket elhajtatta, e fosztogatás során öt famulusukat meggyilkoltatta. Bár e vádakat az erdélyi káptalan és az ország nemesei egyaránt tanúsították, minthogy Deseu e közgyűlésen nem volt jelen, úgy határozott, hogy Deseu augusztus 27-én (in oct. regis Steph.) jelenjen meg előtte Kereztes faluban és feleljen meg Miklós és László vádjaira.

Belefoglalva Váradjai Péter alvajda 1347. június 15-i oklevelébe, Wass cs lt (DF 252739). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 268, 398, 418 (román fordításban is, hasonmással).

634. 1329. március 2. (V. f. a. Esto mihi) Péter prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról nevezett monostor konventje előtt Péter fia: Pál, Keurus-i, Zounuk vármegyei nemes — fiai: Péter, György és Miklós beleegyezésével — részint dénárban, részint pedig becsüben számított kilenc márkáért örök áron eladja Beune (Zounuk vm) birtok felének harmadát, a Szűz Mária tiszteletére emelt ottani templom felének harmadával együtt Jakab Zylagzegh-i nemes fiainak: Péternek, Bálintnak és Miklós nevű testvérük fiának: Istvánnak, hogy készpénze nem lévén kifizethesse a Keurus-i Igon fia: Gál leányainak: Juren-i Byd feleségének: Rusynth-nak, Mendzenth-i Bogath feleségének: Erzsébetnek és Chwry-i Miklós feleségének: Margitnak anyjuk hitbére, jegyajándéka és leánynegyede címén Keurus és Beune birtokból járó jussát. Az eladó a békés birtoklást mindenkivel szemben szavatolja.

Ái a kolozsmonostori konvent 1434. november 29-i oklevelében Zichy cs zsélyi lt: DL 82533. — Másodpéldánya: DL 27828. □ Közlés: ZOkm I. 319—320. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 269–270 (román fordításban).

635. [1329. március 19. előtt] I. Károly király az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében személyes külön megbízottja: Lachk magister székely ispán Trencsén (Trinchiniensi) vármegyében és az erdélyi részekben a helyszínen foganatosítsa

az uralkodó és Bechend fia: Ferenc fia: Pugan (d) István magister között létrejött birtokcserét, kijelölve a magszakadás vagy hűtlenség, lázadás és felségsértés címén a koronára szállott jószágokból átengedett erdélyi birtokok határát.

Említés az erdélyi káptalan 1329. április 10-i oklevelében (644. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105380. □ Közlés: AOkm II. 397. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 277—278 (román fordításban).

636. 1329. március 19. (Wissegrad, in Reminscere) I. Károly király a váradhegyfoki (in promontorio Waradiensi) Szt. István egyház prépostjának és konventjének. Minthogy Lőrinc fiai: Gergely és Serephyl, valamint Luberth [!] fia: Mihály és János fia: János Nogmyhal nevű Byhor vármegyei birtokuk határjeleinek megújítását kérték, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Reynold fia: Imre vagy Zaruad-i János királyi ember ezt elvégezheti. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé és a határjárás lefolyásáról tegyen neki írásban jelentést.

Belefoglalva a konvent 1329. április 4-i jelentésébe, DL 2532. □ Közlés: SztOkl I. 53 (jegyzetben). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 270—271 (román fordításban).

637. 1329. március 19. (in Wyssegrad, in Reminiscere) I. Károly király megparancsolja a mindenkori erdélyi vajdáknak, alvajdáknak, szolgabíráknak, ispánoknak, várnagyoknak és helyetteseiknek, hogy az Orod-i Szt. Márton-egyház erdélyrészi népeit és jobbágyait semmiféle ügyben se kényszerítsék bírói székük elé, minthogy azok felett, a régi királyoktól nyert kiváltságuk értelmében, az Orod-i egyház officiálisai ítélnek. Csak ha az officiálisok nem szolgáltatnának elégtételt, hívhatók perbe a vajda saját személye elé, de akkor sem a jobbágyok, hanem az officiálisok.

Ái I. Lajos király 1344. július 15-i oklevelében, DL 29667.

638. 1329. március 21. (in Benedicti abb.) Az erdélyi egyház káptalana Dalya-i Peter fiai: Andreas és Bartholomäus, valamint Seguswar-i Wythk fia: Stephan kérésére átírja Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1322. április 20-án Mohy és Sarustheluk birtokkal kapcsolatosan kiállított ítéletlevelét (430. sz.). — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Salamon Torda-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú kézzel:* Super pssessionibus Mohy et Sarusteluk adiudicatorie.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, Apor cs lt (DF 278744). □ Közlés: Ub I. 426. — MHHScript XXXVI. 341. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 271 (román fordításban).

639. 1329. március 27. (VI. Kal. Aprilis) I. Károly király megerősítve átírja 1317. október 23-i oklevelét (281. sz.) Sebret fia: Erdeu birtokainak a Széchy család tagjai javára történt adományozásáról. Iwanka fia: Miklós fiainak: Péter magister Neugrad-i ispánnak és Dénes magister királyi étekfogómesternek, Myhald-i és Haznus-i várnagynak, továbbá testvéreiknek: András erdélyi püspöknek és Lászlónak az 1322. március 18-i adománylevelében (423. sz.) felsorolt érdemeit ebből az alkalomból megtoldja Dénes magisternek a Torno-i

despota Magyarországot pusztító csapatai támaszpontjául szolgáló bulgáriai Guren vára elfoglalásának, és a Nogmyhald-i végvárból a bulgárok, Bazarab havasalföldi vajda, Rácország szakadár királya és a tatárok ellenében folytatott, rokonai és serviensei körében komoly emberáldozattal járó, sikeres harcainak alábbi elbeszélésével: Amplius idem magister Dionisius nisu solicito satagens vires nostre potentie augmentare, quoddam castrum Guren vocatum in Bulgaria habitum, ex quo per gentem despoti sive ducis de Torno nostri regnicole ibi in confinio constituti diris vastibus et invasionibus hostilibus ac hominum utriusque sexus captivitatibus frequentius vexabantur sue laudabilis fidelitatis studio pervigili occupavit et nostro regimini subiugavit. In cuius castri captione, quamvis ipse fere triginta personarum nobilium proximorum eius et servientum mortem fuerit perpessus, tamen dictis regnicolis nostris non parva quietis commoda adinvenit pariterque regiminis nostri honorem non modice dilavit. Ultimo, quod cum nos ipsum magistrum Dionisium ad nostri regiminis augmentationem fideliter ab experto ferventem in castro nostro Nogmyhald vocato in confinio existente, contra Bulgaros, Bazarab woyuodam Transalpinum, regem Rascie scismaticum, ymo et Tartaros fines regni nostri ubi et unitatem ortodoxse fidei continue hostiliter invadentes constituissemus, iidem de consuete sagacitatis solicitudine contra predictos nostros et regni nostri potius autem fidei katolice inimicos dictas fines regni nostri illesas et pacificas conservavit. In quarum finium studiosa et strennua conservatione ultra quam centum personarum nobilium proximorum eius et servientum cedem et excidium pertulit pro nobis et regno.

Ái I. Lajos király 1347. április 17-i oklevelében, Batthyány cs körmendi lt: DL 100035. □ Közlés: TSzle 7/1964. 551—552 (részlet, Györffy Gy.). — Kristó: Históriák 168—170 (részlet, magyar fordításban).

640. 1329. április 2. (in Saar, in Letare) Tamás magister vasvári (Castriferrei) ispán és Saar-i várnagy a vasvári káptalannak. Testvérével: István magisterrel kötött alábbi megállapodásáról e levelében és alispán serviense: Lőrinc magister útján tett bevallását mindkettőjük részére foglalják oklevélbe. Eszerint ő átengedi testvérének Dyun várának, a vár alatti falunak és Stepklehata falunak őt örökjogon illető harmadrészét. Ezért viszonzásul István magister az erdélyrészi fehérvári (de Alba in partibus Transsilvanis) egyház káptalana előtt július 25-én (in Iacobi ap.) 50 budai súlyú márkát fizet neki, halogatás nélkül, jó fehér ezüstben vagy dénárban és az erdélyi részekben lévő Dubrunhaza vagy folva nevű faluját tartozik neki elörökíteni.

Belefoglalva a vasvári káptalan 1329. április 7. előtt kelt oklevelébe (642. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260593). □ Közlés: BánfOkl I. 60—61. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 272 (román fordításban).

641. [1329. április 6. előtt] A Koloz-i Szűz Mária-monostor konventje bizonyítja, hogy Elefanth-i Deseu magister (m) Sebeswar-i várnagy az Ewsy-i András fia: Mátyás elleni gyilkosság miatti perben Kwblus-i Peteu fiait: Miklóst és Istvánt, valamint Ahton-i László fia: Adorjánt is képviseli.

Említés Nagymartoni Pál országbíró 1329. április 8-i oklevelében (643. sz.), DL 2536. □ Közlés: AOkm II. 393. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 274—275 (román fordításban).

642. 1329. április 7. előtt (f...a. Iudica) A vasvári (de Castroferreo) Szt. Mihály arkangyalról nevezett káptalan Tamás magister 1329. április 2-i kérésére (640. sz.) és serviense: Bunch fia: Lőrinc magister bejelentése alapján bizonyítja a Dénes fia: István magister Wywar-i várnagy és testvére: Tamás magister között létrejött megállapodást.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét és caput sigilli töredéke, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260593). □ Közlés: BánfOkl I. 61—62.

643. 1329. április 8. (in Alto castro, III. d. f. V. p. Letare) Pál országbíró bizonyítja, hogy Elefanth-i Deseu magister (m) Sebeswar-i várnagy ama panaszára, miszerint Ewsy-i András fia: Mátyás 1328. február 13-án (in Esto mihi) fegyveres kézzel Kwblus-i Peteu, Ahton-i Lőrinc és Zalazygh-i Domokos nevű serviensei szállására rontott, őket megölte és 100 dénármárka készpénzét (centum marcas promtorum denariorum suorum) elrabolta tőlük, bajviadal útján való bizonyítást rendelt el, de amikor a bajvívók [1329.] április 6-án (f. V. p. Letare) harci fegyverzetben, lóháton kiálltak a király színe elé, a felek, bárói és nemesi bírótársai közvetítésével, kiegyeztek egymással. Eszerint Deseu magister, aki az erdélyrészi Koloz-i Szűz [Mária]-monostor konventjének ügyvédvallólevele alapján (641. sz.) Kwblus-i Peteu fia: Miklóst és testvérét: Istvánt, Ahton-i László fia: Adorjánt, nevezett néhai Lőrinc testvérét is képviselte, kijelentette, hogy meggyilkolt serviensei vérdíját nem követeli, csupán kárainak megtérítését. Ewsy-i András fia: Mátyás viszont, testvéreivel (fr. u.): István magister Warad-i prépositus egyetértésben, Mykola nevű Byhor vármegyei zálogos birtokukat, mely János fia: Gwren-ről szállott reájuk, a jószágra vonatkozó oklevelekkel együtt az elrabolt pénzösszeg fejében örökre átengedik Deseu magisternek. Ha azonban május 1-jén (in oct. Georgii mart.) Simon királyi ember a Warad-i káptalan tanúbizonyságának jelenlétében nem iktathatná be őt e birtokba, akkor az alperes június 9-én (II. d. oct. Ascens. dom.) két hasonló értékű jószágot tartozik Deseu magister kezébe adni. A Mykola-ra vontakozó oklevelek kiszolgáltatásának határideje pedig június 18. (in oct. Penth.). Az ekkor eltitkolt és át nem adott oklevelek Deseu magisterrel szemben érvényteleneknek tekintendők, ezek ellene vagy utódai ellen később fel nem használhatók, az ezt megkísérlőt a patvarkodóknak kijáró bűntetéssel sújtják. András fia: Mátyás és István prépost arra is kötelezték magukat, hogy az átengedett birtokon kívül még 70 márkát is fizetnek Deseu magisternek cseh, bécsi széles és budai báni, illetve királyi garasokban (in grossis Boemicalibus, vel latis Viennensibus, aut banalibus, regalibus nunc currentibus ad numerum Budensem), mégpedig június 18-án (in oct. Penthec.) 24, július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) és augusztus 1-jén (in oct. Iacobi ap.) 23-23 márkát. Az első részlet elmulasztása esetén az alperesek bírságot fizetnek, a második alkalommal az előbbinek kétszeresét, a harmadik időpont be nem tartása esetén pedig András fia: Mátyást hatalombajvesztésben marasztalják el. A fenti megegyezés értelmében Deseu magister Ewsy-i András fiait: Mátyást és István prépostot, Iwanka fia: Miklós fiait: Lászlót és Jánost, Imre fiait: Miklóst, Pétert, Barrabást és Lászlót, valamint Sexe fia: Miklóst a gyilkosság következményei alól menteseknek jelentette ki és szavatosságot vállalt magára és utódaira az áldozatok rokonainak esetleges későbbi keresetével szemben.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, DL 2536. □ Közlés: AOkm II. 391—393 (formulás részek kihagyásával). — DIR C, veacul XIV vol. II. 272—275 (román fordításban).

644. 1329. április 10. (II. f. p. Iudica) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Lachk magister székely ispán I. Károly király ügyvédvalló levéllel megbízott képviselőjeként az uralkodónak az erdélyi részekben, Clus vármegyében fekvő Zylwas nevű birtokát, a Nogakazto nevű földdel együtt, valamint Septeer és Ewrmenus nevű birtokát elcserélte Bechend fia: Ferenc fia: Pugan (d) István magisterrel. Ezek a jószágok egykor László vajda és fiai örökjogú birtokai voltak, melyeket ezek a később magtalanul elhalt Miklós fia: Mykenek adtak cserébe. Minthogy pedig László vajda a király ellen lázadt, és fiai jelenleg is a hűtlenekkel állanak kapcsolatban, a királyi javakat pusztítják, égetik, mészárlásokkal elnéptelenítik, a jószágok hűtlenség és magszakadás címén a királyra szálltak. Elcserélte továbbá Gekekuta (Doboka vm) birtokot is, melyet, noha emberemlékezetet meghaladó idő óta magvaszakadt ember jószága volt, László vajda jogtalanul magának foglalt, és fiai szintén bitoroltak. Hasonlóképpen elcserélte a Doboka vármegyei Bwza, Nuzal és Laak, valamint a Clus vármegyei Budateleke birtokot, melyek a király ellen támadt Moyus fiai: Elleus és Moyus örökjogú jószágai voltak, de az ő elestük és utódaik száműzése után, a többi felségsértő elkobzott javaival együtt az uralkodó kezébe kerültek. Végül Pugan (d) Istvánnak adta cserébe a Zeekakna közelében (Doboka vm) fekvő Gulateleke nevű birtokot, mely egy Gula nevű nemes örökjogú jószága volt és és ennek gyermektelen halála következtében került a király rendelkezése alá. Miután nevezett Lachk magister a fenti birtokokat, Tatar (d) Péter magister [erdélyi] kanonok tanúbizonysága mellett ellentmondás nélkül Pugan (d) Istvánnak iktatta, és a csere tartósságának biztosítása érdekében a király érvénytelennek jelentette ki e jószágokkal kapcsolatosan régi vagy új pecsétje alatt kiadott bármiféle, összes privilégiumát, Pugan (d) István az örökjogú, valamint az apja és nagyapja által vásárolt birtokai közül, Lachk magister és a nyitrai (Nitriensis) káptalan tanúbizonysága: István magister éneklőkanonok jelenlétében, cserébe adta a királynak Trinchin vármegyében Garadna birtokot, melyben kőtemplom van, Felső (superiorem) Garadna-t az ottani, azonos nevű várhellyel együtt, továbbá Kohnad, Ruzk, Delech és Steche, Nyitra vármegyében pedig Sys, Reduk, mindkét Libaha birtokot, Wysnew földet, Wendegy birtokot aranybányájával együtt és Pobohaan birtokot. Most a király írásos parancsára (635. sz.) nevezett Lachk magister, Tatar (d) Péter magister kanonok tanúbizonysága mellett, 1329. március 19-én (in Reminiscere) és az ezt követő héten, a szomszédok ellentmondása nélkül, az alábbi módon állapította meg a király által István magisternek cserébe adott birtokok határát: Prima meta terrarum Zylwas, item Septeer et Ewrmenus supradictarum incipit a parte meridionali in Beerch, ubi sunt tres mete terree, quarum una distingit a terra Zylwas, alia a terra Ozdscentpetur, tertia a terra Zengurgy vocata, iuxta quam erexerunt novam metam terream. Inde descendit circa villam Tumb ad fluvium Ludas et transeundo ipsum fluvium Ludas tendit inter duas terras Nogakazto et Kysakazto in latere unius Beerch KysakaztoBeerch vocato et pervenit ad duas metas terreas in Beerc, quarum una dividit a terra nobilium de Suuk Sarmas vocata et alia a terra Akazto maiore. Abhinc currit et descendit ad locum Zenasay vocatum ad vallem usque ad fluvium Ludas versus occasum solis. Abhinc vadit ad partem septemtrionalem in eadem valle in fluvio Ludas et pervenit ad monticulum Oor vocatum, ubi sunt tres mete terree antique, quarum una dividit a terra Akazto maiore, secunda a villa Kamaras possessione magistri Simonis, tertia a terra Ceeg. Inde in eadem valle Ludas tendendo versus septemtrionem et pervenit ad unum montem, in cuius latere montis erexerunt novam metam, que dividit a septemtrione magistro Thome minor Ceeg et a parte meridionali magistro Stephano a [!] maior Ceeg. Inde ascendit

ad unum montem ad Beerc, et ibi erexerunt novam metam terream. In eodem Beerc pervenit ad duas metas antiquas, quarum una dividit a terra Zylwas a parte orientis, secunda dividit a parte occidentis a terra Ceeg. Inde circumeundo super eodem Beerc, pervenit ad metas terre capituli, quarum una dividit a terra Wyzulya, alia a terra Zylwas. Inde descendendo circa silvam Wyzulya de Beerc pervenit iterato ad duas metas terreas, quarum una dividit a terra Wyzulya et alia a terra Zylwas. Inde descendit ad fluvium Ludas et transeundo ipsum fluvium Ludas inter monticulos circa viam est una meta terrea, que dividit inter terram Wylak et terram Zylwas. Abhinc descendit ad unum rivulum et in eodem rivulo ascendit ad montem Kapus, ubi ex utraque parte vie in ipso Kapus in Beerc sunt due mete, quarum una dividit a terra Wylak et alia a terra Septeer. Inde currit per Beerc per singulas metas terreas, post hec descendit de Beerc versus piscinam et in fine ipsius Beerc, ubi duo rivuli concurrunt de Septeer et de Wylak fluentes, ibi est una meta terrea, que dividit a parte meridionali a terra Septeer, a parte vero septemtrionali a terra Wylak et cadit ad fluvium et in medio ipsius fluvii currit usque ad fluvium Lekencee, et in ipso fluvio Lekencee currit supra per idem fluvium Lekencee usque nunc cadit rivulus Wlwespatak vocatus ad fluvium Lekencee, et a parte meridionali idem fluvius Vlwespatak dividit a terra Zenmartun vocata, a parte vero septemtrionali a terra Ewrmenus et sic mete ipsarum terrarum Zilwas, Septeer et Ewrmenus per metas sunt reambulate. Item mete terre Budateleke vocate incipiunt in loco Kapus vocato, in quo loco separat a terra capituli et a terra Zentiwan et Budateleke. Inde descendit ad fluvium Ludas et transeundo Ludaspataka vadit ad collem Rakatyasholm vocatum, qui Rakatyasholm vocatus separat a parte occidentis a terra Kathana, a parte vero orientali a terra Budateleke. Inde in uno Beerc currit inter terras Kopur et Budateleke vocatas. Abhinc a Rakatyasholm vadit ad alium collem Hegesholm, qui Hegesholm separat ab occidente a terra Kopur ab oriente a terra Budateleke. Deinde in eodem Beerc currit ad collem Kereztushege vocatum. Abhinc ad Lumpeyrtholma nominatum. Hinc in eodem Beerc vergit, quod Beerc a parte occidentis attinet ad terram Budateleke, a parte vero orientali ad terram Zentmihalfolwa vocatam. Inde currit in eodem Beerc ad locum Hegesholm vocatum, qui Hegesholm [a parte ?] septemtrionali a terris Kychyd et Wyzuliateleke vocatis. Abhinc tendit et currit in eodem Beerc usque ad priorem locum Kapus vocatum et sic mete ipsius terre Budateleke terminantur. Item mete terrarum Bwza, Geke, Laak et Nuzal vocatarum incipiunt in hunc modum, videlicet in uno Beerc AkaztoBeerc vocato, quod Beerc dividit inter terram Geke et Zumbatteleke tali modo, pars septemtrionalis attinet ad terram Geke, pars vero meridionalis ad terram Zumbatteleke. Inde descendit ad Byzustou, abhinc ascendit ad duas arbores ilicis, circa quas arbores est una meta terrea Lykashatar vocata. Hinc de ipso Beerc currit usque ad arborem silicis Chunkafa vocatam, que separat inter terram Mooch et Geke. Deinde transit per fluvium Zarwastou et tendit usque silvam Azunerdeye vocatam. Descendit autem usque ad finem Legenfark vocatam. Inde ascendit et currit per Beerc ad silvam Kereztuserdeu nominatam. Inde veniet per idem Beerc ad Akaztofabeerchy, quod dividit inter terras Zentguthart et Laak vocatas. Inde descendit ad fluvium Zarwastou et per ipsum fluvium Zarwastou usque Kwrew et ibi est una meta Lykashatar vocata. Abhinc ascendit ad Beerc Niresbeerc vocatum per crebras metas, que distingunt inter terras Geuch et Nuzal nuncupatas. Inde vadit per Beerc ad metam iterato Lykashatar vocatam, circa quam est arbor quedam Nyrfa vocata, que meta dividit inter terras Nuzal et Zentmiclos nominatas. Abhinc descendit versus orientem per Luwazbeerc, in cuius Beerc in fine est una meta terrea priori modo

Lykashatar vocata, que distingit a parte Keykes ad terram Nuzal. Inde descendit per Munurospataka ad Melyespataka et per Melyespataka currit ad Genokuta, que dividit a parte terre Manik ad terram Buza. Inde a Genokuta supra Melyespataka tendendo et a Melyespataka ascendit ad Beerc Dubrahegese nominatum et per idem Beerc vadit usque ad magnum Kapus, quod separat a parte terre Sumbur ad terram Buza et per idem Beerc vadit ad montem Lumpeyrthegese vocatum, qui mons Lumpeerthegese dividit a terris Zentmihalteleke et Myzkut ad terram Buza et sic mete earundem per circuitum terminantur. Item mete terre Gulateleke nominate incipiunt sic, quod prima meta est lapidea a parte terre Markhaza [in] terra arabili iuxta viam. Inde transit per rivulum versus meridiem ad finem loci Almakereke vocatum [!]. Abhinc currit ad duas arbores ilices. Hinc tendit supra montem et currit per Beerc ad unam metam terream, que est supra Buzyas, que meta dividit a terra Baree ad terram Gulateleke. Inde ab ipsa meta descendit ad magnam viam, que vadit versus Bonchyda, que via dividit a parte terre Suuk ad terram Gulateleke et per eandem magnam viam vadit ad rivulum Woryupataka nominatum. Inde de ipso rivulo ascendit ad unum Beerc, in quo Beerc est una meta terrea, que meta separat a terra Suuk ad terram Gulateleke, a qua meta currit ad locum Abelharazta nominatum et ibi est una meta terrea, que distingit a terra Bonchyda ad terram Gulateleke. Abhinc descendit ad stagnum Rekettou, quod Rekettou dividit a terra Zeek ad terram Gulateleke. Inde in rivulo Reketpataka vocato infra ubi cadit Reketpataka in Zelechpataka. Inde in fluvio Zelechpataka tendit supra a quo fluvio Zelechpataka ascendit ad unum Beerc, quod est inter duas silvas Zelech et Taba nominatas, quod Beerc dividit a terra Zeek ad terram Gulateleke. Abhinc ascendit ad maius Beerc, quod est in capite Wyliafeu et inde descendit ad priorem metam lapideam a principio nominatam, et sic mete terre Gulateleke terminantur. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, San[tus éneklő-, Tamás őrkanonok], Salamon Torda-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje leszakadt, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105380. — Az erdélyi káptalan 1417. január 13-i oklevele ái a Buza, Gyeke, Feketelak és Noszoly határát leíró szövegrészt, DL 28723 és Kornis cs lt (DF 257650). *Ennek hátlapján rájegyzés a XVI. század első feléből:* Metalis Beke [!] et Aranzenthmyklos. — Transcriptae et extradatae sunt presentes pro generoso domino magistro Ladislao Czehffey de Noszaly. 1650 die 28 Septembris. Stephanus Palffy m. p. □ Közlés: AOkm II. 394—401. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 275—281 (román fordításban). — Károly Róbert emlékezete 162–163 (részlet, magyar fordításban).

645. 1329. április 16. (Vissegrad, in Ramispalmarum) I. Károly király a szebeni (Cybiniensi) és a hozzá tartozó többi districtus szászai egyetemének követei: Brasso-i Nikolaus magister szebeni comes, Balbuch fia: Nikolaus, Vytk fia: Nikolaus és Chenk-i Renerdus útján előterjesztett kérésére Heesfolva birtokot, amelyet Vosmoth fia: Daniel erővel elfoglalt és Tamás erdélyi vajdától, Zolnuk-i ispántól magának kért fel adományul, miután a vajda is megerősítette, hogy az régtől fogva az ő örökjogú jószáguk, visszaadatja jogos tulajdonosaiknak: Keresztényszigeti (de Insula Cristiani) Cristian fiainak: Salamonnak és Herbordnak, valamint Ermen fia: Hennengnek. Egyidejűleg Danielnek örök hallgatást parancsol e birtokot illetően.

Ái az erdélyi káptalan 1358. július 7-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253676). □ Közlés: TTár 1888. 596 (Lázár M.). — Ub I. 426—427. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 282 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 561. sz. (április 15-re keltezve).

646. 1329. május 13. (Albe, sab. a. Iubilate) András erdélyi püspök, penitentiariusa: Tamás őrkanonok útján, Simon bán fiait: Mihályt, Tamást, Miklóst feloldozza az egyházi kiközösítés alól, miután ezek a Miklós Hunad-i főesperes által létrehozott megegyezés szerint eskü alatt elismerték az erdélyi káptalan jogát birtokaik tizedének beszedésére, illetve bérbeadására, és ígéretet tettek, hogy a jövőben nem ártják magukat tizedügyekbe, a bitorolt tizedek fejében pedig, két részletben, Miklós 13, Mihály pedig négy fehérvári (Albensis) márka ezüst felét fizeti a káptalannak augusztus 22-én (in oct. Assumpt. virg.) és szeptember 28-án (in vig. Mich. arch.). Ha ígéretüket nem tartanák meg, nemcsak újból kiközösítés alá esnek, hanem esküszegőknek is minősülnek. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memoriales pro capitulo contra Mychaelem et Nicolaum filios Symonis bani ad octavas Assumptionis beate virginis et ad vigiliam beati Mychaelis super solutione decimarum.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú, befüggesztett zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277262). □ Közlés: Ub I. 427—428. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 288–289 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 90. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 822. sz.

647. 1329. június 12. (pridie Id. Iunii) I. Károly király a Megges és Zamostelek nevű birtokán régtől fogva szedett vámot Miklós vajda fia: Móric magisternek adományozza, Crasso falu (Zathmar vm) vásárvámját pedig Miklós vajda mindkét fiának: nevezett Móric magisternek és Istvánnak.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelében, DL 31053. □ Közlés: CDHung VIII/5. 191—192 és X/4. 859 (kivonat). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 290, 400 (román fordításban is).

[!] **648.** 1329. június 13. (Thorda, f. III. p. Penth.) Tamás erdélyi vajda Thorda-n tartott közgyűlésén, miután Demeter fia: Pál, Chol (d) Miklós fiai: András és Zumurduk-i Pál fia: János bemutatták Móric fia: Miklós egykori erdélyi vajda főbenjáró ítéletét (247. sz.), az erdélyrészi nemesek kötelezték Mikola fia: János fia: Gerew magistert, hogy időközben elhunyt testvére: Mihály részéről is szolgáltasson a felpereseknek jóvátételt.

Említés az erdélyi káptalan 1329. június 27-i oklevelében (654. sz.), kéziratos szövege csak újkori másolatgyűjteményekből ismeretes. Jóllehet a CDHung (VIII/3. 379) Hevenesi gyűjteményét nevezi meg első helyen forrásaként, ott ez az oklevél nem található. Elérhető azonban Cornides Dániel Diplomatariumában (I. 271) az MTAKt Kézirattárában és ennek Kovachich Márton György részére készült másolatában (IV. 156—157), valamint Joseph Karl Eder forrásgyűjteményében (II. 876—877), melyeket az OSZK Kézirattára őriz, továbbá Kemény József gyűjteményében (DiplApp I. 211 r—v) Kolozsvárott. Létezett eredeti oklevél felhasználásával 1832 táján készült hamisítvány, mely, bár hiteles adatokat is tartalmaz, egészében késői, tudálékos szövegfércelményként kezelendő. □ Közlés: CDHung VIII/3. 378—379. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 292—293 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/7. 318—319. — AOkl XXIII. 772. sz. (mindkettő tévesen 1339-re keltezve).

649. [1329. június 18. előtt] Tamás őrkanonok, András erdélyi püspök általános helynöke, Cheztue-i János fiait: Miklóst, Mihályt és Jánost arra kötelezi, hogy Ispanlaka nevű birtokukon két kúriát és házhelyet anyjuk: Jakab felesége: Katalin leánynegyede gyanánt adjanak át Ruwoz (d) Péternek és testvéreinek.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1329. június 18-i oklevelében (651. sz.), DL 30619.

650. [1329. június 18. előtt] István Zothmar-i plébános és András erdélyi püspök Mezesen túli helynöke, a felek korábbi egyezségének megfelelően, úgy ítélkezik, hogy a Zomboth fia: János által anyja: Mester leánya: Migda [!] asszony jussaként Mester fia: Pétertől, valamint fiaitól: Tamástól és Miklóstól, továbbá Mester fia: Olivér fia: Jánostól, végül Mester fia: László fia: Lászlótól követelt leánynegyedet az egyik Zoruod-on kell kiadni.

Említés István szatmári plébános 1329. június 26-i oklevelében (653. sz.). Mándy cs lt: DL 105207.

651. 1329. június 18. (Torda, in oct. Penth.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Chuchy-i Beke július 9-én (XXII. d. dat. pres.) Ispanlaka-n azt a két házat és házhelyet (duas curias seu domos, fundos sessionales), amelyet Cheztue-i János fiai: Miklós, Mihály és János — Tamás őrkanonoknak, abban az időben András erdélyi püspök vikáriusának az oklevele értelmében (649. sz.) — Ruwoz (d) Péter és testvérei részeként kiadni tartoznak anyjuk: Jakab felesége: Katalin leánynegyede gyanánt (pro quarta domine Katherine, matris eorum, uxoris scilicet Iacobi), hasítsa ki széltében és hosszában elhatárolva azt az ország szokásának megfelelően (in longum et in latum separando iuxta regni consuetudinem approbatam). Az iktatás megtörténte után, generalis congregatio-ján hozott döntésének megfelelően, Chestue-i Jakab e telkeket közbecsü alapján visszaválthatja.

Belefoglalva a káptalan 1329. október 1-ji jelentésébe (663. sz.), DL 30619.

652. 1329. június 18. (in oct. Penth.) Az egri (Agriensis) káptalan, sublectorának: Mihály magisternek a kérésére pátens alakban átírja az erdélyi káptalan 1268. évi privilégiumát (CDTrans I. 271. sz.).

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30131.

653. 1329. június 26. (Zothmar, in crastino oct. Trinitatis) István, Zothmar-i plébános és András erdélyi püspök Mezes-en túli (de extra Mezes) helynöke bizonyítja, hogy Mester fia: Péter, valamint fiai: Tamás és Miklós június 18-án (in Trinitatis), korábbi egyezséglevelének (650. sz.) megfelelően, a Zomboth fia: János által anyja: Mester leánya: Migda [!] asszony jussaként Mester fia: Pétertől, valamint fiaitól: nevezett Tamástól és Miklóstól, Mester fia: Olivér fia: Jánostól, Mester fia: László fia: Lászlótól követelt és általa az egyik Zoruod-on megítélt leánynegyed visszaváltásaként a másik Zoruod kettőjük által közösen vásárolt részét adták át cserébe Zomboth fia: Jánosnak, melybe őt, Tamás Zalach-i plébános és a Perni-i pap: Pál tanúbizonysága mellett, ellentmondás nélkül be is iktatták. Péter és fiai kötelezték magukat, hogy Jánost és utódait e birtokban mindenki ellenében, de különösen azokkal szemben megvédik, akiktől az átadott részt vásárolták. Ha pedig ez nem sikerülne nekik, kötelesek visszaadni Jánosnak az eredetileg megítélt leánynegyedet. Az átadott rész határának leírása: Cuius mete cum parte eiusdem Iohannis, quam cum ipso Petro simul emerant, sic distinguntur. Item incipiens de sessione, que quondam Mich fuerat, et inde protenditur ad duas frutices sambuci. Deinde versus orientem ad locum aree ipsius Mich. Exinde versus

septentrionem ad magnam arborem silicits [!]. Deinde versus orientem directe ad vallem, que dicitur Beseneuazou et in eadem valle versus meridiem ad caput ipsius vallis. Et exinde directe ad Zeleuharaztafeu ad magnam silicem [!], et ibi est antiqua meta terrea. Deinde ad magnam viam directe et in eadem via vergit versus occidentem ad locum gurgitis Kugur et ibi est magna silex [!] furcata in ramis. Deinde super eadem gurgite directe ad stagnum vel locum eiusdem et exinde iterum ad eandem sessionem Mich et ibi terminatur. Minderről saját pecsétje alatt állít ki oklevelet, hogy azt más hiteleshely privilégiumával megerősíttethessék.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Mándy cs lt: DL 105207.

[!] **654.** 1329. június 27. (in reg. Ladislai) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán nevében Mihály alvajda a június 13-i Torda-i közgyűlés határozatának megfelelően (648. sz.) kiegyezett Mikola fia: János fia: Gerew magisterrel a Móric fia: Miklós egykori erdélyi vajda ítéletével (247. sz.) kapcsolatosan. Hűséges szolgálataiért Tamás vajda visszaadja Gerew magisternek és elhunyt testvérének, Mihálynak a kezébe került birtokait, aki ezért és feje váltságaként tíz dénár pensával számított 70 magyar márkát fizet a vajdának dénárban vagy becsüben Mihály alvajda kezéhez két részletben, mégpedig Fahidon július 18-án (XXII. d. datarum presentium) és augusztus 1-jén (in quind. prime solutionis). A határidő elmulasztása esetén az összeg kétszerese fizetendő.

Kéziratos, XVIII. századi rövidebb és nyomtatásban is közölt szövegváltozata megtalálható az MTAKt Kézirattárában (Cornides: Diplomatarium I. 271) és erről készült másolata az OSZK Kézirattárában (Széchenyi: Collectio diplomatum regum Hungariae IV. 156—157). Kemény József gyűjteménye (Diplomatarii Transsilvanici Appendix I. 211 r—v) viszont ennél közel kétszeresen hosszabb szöveget tartalmaz, mely legalább két, de esetleg több, részben hiteles oklevél felületes egybeolvasztásával és bizonyos mértékű módosításával létrejött hamisítványnak tekintendő. Alapos ellenőrzés után Kemény Józsefnek tulajdonítható misztifikációnál aligha tekinthető többnek az a beállítás, hogy e szöveg a Hevenesi- vagy az Eder-gyűjteményből került volna Cornides okmánytárába vagy hogy eredetije valaha is a Kemény család levéltárához tartozott volna. Az eddig közöletlen hosszabb szöveget ugyanis Kemény József családja múltjának színesebbé tételére, a Fejér-féle közlést (1832) követően hozta létre a hatalmaskodást részletező, kitalált betoldással és az 1329. június 13-i közgyűlésen létrejött megegyezés szövegének, valamint Mihály alvajda 1330. május 11-i oklevelének felhasználásával, melyet szintén Cornides kéziratából (II. 47) vagy akár a Bethlen család levéltárából (DL 62685) ismerhetett. Az így keletkezett szöveg érezhető egyenetlenségei, zavarosságai és értelmetlenségei felsorolását mellőzve, aligha hihető, hogy Meggyesi Móric fia: Miklós vajda (1315. augusztus — 1316. december) főbenjáró ítéletének (247. sz.) foganatosításával a felperesek másfél évtizedig vagy akár Szécsényi Tamás vajdaságának kezdetéig (1321) vártak volna. A késői hamisítás mellett ugyanis egymagában is döntő érv, hogy az oklevél Suki Mihály alvajdát Szécsényi Tamás vajda bizalmi embereként szerepelteti, noha a csanádi káptalan 1329. augusztus 1-ji oklevelében (658. sz.) minden kétséget kizáróan bizonyítható, hogy Tamás vajda ezekben a napokban valóságos pusztító hadjáratot folytatott bosszúból korábbi alvajdájának birtokai és emberei ellen. Igaz, hogy a kettőjük közötti összeütközés elég gyorsan rendeződhetett, és Suki Mihály 1330. május 11-én már újból Szécsényi Tamás vajda helyettese, de a késői hamisító nem ismerte a két személy viszonyának ezt a fenti epizódját, és ez leleplezte tákolmányát. Minthogy, legalábbis egyelőre, tisztázhatatlan, hogy a hamisító az összeférceIt szövegszerkesztmény alkotórészeiben mit hagyott változatlanul, illetve módosított kisebb vagy nagyobb mértékben, akkor járunk el helyesen, ha az oklevél mindegyik részét késői, tudálékos hamisítványként, fenttartással kezeljük. □ Közlés: CDHung VIII/3. 378—379 (részlet és regeszta). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 292—293 (román fordításban).

655. 1329. július 6. (in oct. Petri et Pauli ap.) A Clus-i Szűz Mária-monostor konventje előtt Zumurduk-i Meynold testvérei: Péter comes és János Zomurduk birtok harmadrészét,

két házzal és telekkel együtt, önként átengedik Egyed fiainak: Jánosnak és Gergelynek, valamint rokonuknak: Jakab fia: Demeternek. Oklevelüket mindkét fél kérésére erősítik meg pecsétjükkel.

Ái az erdélyi káptalan 1357. február 26-i oklevelében, DL 41296.

656. 1329. július 26. Bejegyzés Brandenburgi György magyarországi, szlavóniai és erdélyi birtokaira vonatkozó okleveleinek összeírásában: Wyngarth. Venditionalis alia, ecclesie Transilvaniensis, super castro Wyngarth, sub dicto ecclesie sigillo pendenti. Datum feria quarta post festum beati Iacobi apostoli. Anno domini M°CCC° vigesimo nono.

XVI. századi kézirat, Staatsarchiv, Nürnberg, Brandenburger Lit. (DF 267426. fol. 28 r).

657. 1329. július 27. (f. V. p. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Bakay-i Illés fia: András a maga részéről is beleegyezését adta ahhoz a vásárhoz, melynek során apja: Illés és nagyapja: idősebb (magnus) Illés, valamint ennek többi fia: Wz, Zereth és Both a Zekes-en lévő, most Vyngarthkeerh-nek nevezett földjüket vagy birtokukat egykor 50 márka finom ezüstért örök áron eladták Kelnuk-i Cheel fiainak: Nikolausnak, Michaelnek és utódaiknak. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Karazna-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján XV. századi írással:* Dyz gehoert vf Vyngartkyrch.

Eredeti, hártyán, vörös selyemzsinóron függő pecséttel, DL 2554. — Ái az erdélyi káptalan 1379. december 24-i oklevelében, DL 30620. □ Közlés: AOkm II. 421—422. — Ub I. 428—429. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 295—296 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 476.

658. 1329. augusztus 1. (in Ad vinc. Petri) A Chanad-i káptalan előtt András erdélyi püspök káplánja és ügyvédje: Miklós pap, ura nevében tiltakozik amiatt, hogy Tamás erdélyi vajda bosszúból azért, mert Suuk/Suugh-i Mihály az ő szolgálatából András püspökhöz szegődött és nála tárnokmesterséget vállalt, servienseivel felprédáltatta említett Mihály magister Zovath, Saramas, Keduelen, Omboz nevű négy faluját és emberek meggyilkolásán, megsebesítésén, asszonyok lemeztelenítésén, szűzek megbecstelenítésén kívül 2000 márka kárt okozott neki. E fosztogatásban a vajda következő serviensei vettek részt személy szerint: Moruch-i Márton fia: János, Gerend-i Péter fia: Miklós comes fia: Jakab, Mykud fia: Miklós fia: János, Gumbas-i András, Vos (d) László, Márk fia: Loránd, Igetu (d) János, Mihály fiai: Pál és Beke, Gegus, Apa fia: Jakab fiai: Jakab és András, Miklós fia: Mihály, Durs fia: János, Wgrin fia: János, Chepan fia: Domokos fia: Barnabás, Zaar (d) Benedek fia: Pál, Forro-i Mihály, Bogo-i Myske, Gaud-i [!] Herbold, Saras fia: László fiai: György és István, Rauaz fia: Peteu, Rauaz rokona (cognatus): Mihály, Gurgynh-i Péter, Cristfol [!], Márk fia: Simon, Mihály fia: Mihály, Zeel (d) László, Egyed fia: Thenech, Demeter fiai: Pál és Demeter, Bagar (dicti) János és István, Bonchhida-i Fábián, Fargach (d) Miklós. A püspök most azért tiltakozik, hogy hallgatásából később ne következzék még súlyosabb jogsérelme. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro domino Andrea dei gratia episcopo Transsilvano contra quosdam nobiles Transsilvanos interius nominatos super

destructione quattuor villarum magistri Michaelis de Suugh interius expressarum protestationalis. — *XV. századi írással:* Super iniuriis per Thomam Wayuodam domino episcopo factis.

Eredeti, hártyán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277263). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 296—297, 401—402 (román fordításban is). ☐ Regeszta: ErdKLt 626. sz.

659. 1329. augusztus 20. (in Alto castro, in reg. Stephani) I. Károly király a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek és Gurk fia: András vagy Baranchka-i András királyi embernek a jelenlétében Dénes fia: László magister örökjogú birtokaikon megosztozhassék unokatestvéreivel (fr. p.): Geche fia: Jánossal és Gergely fia: Barnabással.

Belefoglalva a káptalan 1330. április 14-i jelentésébe (672. sz.), ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253701). ☐ Közlés: HunyadmÉvk XI/1900. 171—172 (magyar fordításban). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 298, 402—403 (román fordításban is). ☐ Regeszta: EMOkl 35. sz.

660. 1329. augusztus 23. (in vig. Bartholomei ap.) Az erdélyi egyház káptalana Apa fia: Jakab comesnek, fiai: András, Jakab, János, Apa és Dénes nevében is előterjesztett kérésére privilegiális alakban átírja saját 1304. szeptember 18-án kelt pátens oklevelét (42. sz.) Erkud-i János fia: néhai Renold comes nővéreinek, Dénes fiai: Dénes és Bertalan feleségének hitbére és jegyajándéka, valamint Dénes leánya leánynegyedének kifizetéséről. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Sanctus [!] éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1360. december 30-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73685. ☐ Közlés: TelOkl I. 41—42. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 298–299 (román fordításban). ☐ Regeszta: Ub I. 429.

661. 1329. augusztus 27. (Thorda, in oct. reg. Stephani) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Elephant-i Deseu magisternek korábbi oklevele (633. sz.) értelmében augusztus 27-én felelnie kellett volna Wos (dicti) Miklós comes és László ama vádjára, hogy Zenteged nevű falujukat lerombolta, 1000 márka kárt okozott nekik és 40 ménesbeli lovukat elhajtatta, ő azonban a határnapon nem jelent meg és nem is képviseltette magát, bár Miklós és László négy napon át várakozott reája. Ezért, ha távolmaradását nem igazolja elfogadható módon, Deseu magistert bírsággal sújtja.

Belefoglalva Váradjai Péter alvajda 1347. június 15-i oklevelébe, Wass cs lt (DF 252739). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 299, 403, 418 (román fordításban is, hasonmással).

662. 1329. [augusztus 27. körül] Albert fia: Mihály magister belső-szolnoki (de Zonuk interiori) ispán és Myke szolgabíró zárt alakú oklevéllel bizonyítja, hogy Kecheeth-i István fogott bírák útján a köztük folyó perben kiegyezett [Mowrouch-i] Márton fia: János comesszel és Domokos fia: Jánossal, kötelezve magát, hogy visszaadja nekik Darwas-t, ha augusztus 27-től (ab oct. Stephani reg.) a következő május 1-ig (ad oct. Georgii mart.) nem örökít

el nekik egy Darwas-sal egyenlő értékű és milyenségű másik vásárolt jószágot. Addig is haszonélvezet fejében holdanként egy köbölnyit ad az ottani mindenféle vetés terméséből.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1332. június 8-i oklevelében (753. sz.), DL 30367.

663. 1329. október 1. (III. d. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. 1329. június 18-i kérésére (651. sz.) Beke vajdai és Benedek, az Azunnepe-i pap, káptalani kiküldött július 9-én (dom. p. oct. Petri et Pauli ap.) megjelent Spanlaka-n, de [Cheztue-i] János fiait: Miklóst, Mihályt és Jánost hiába várták oda. Noha János fiai háromszor is kötelezték magukat; előbb hogy augusztus 22-én (oct. Assumpt. virg.), másodszor szeptember 15-én (oct. Nat. virg.), végül szeptember 24-én (dom. a. Mich. arch.) meg fognak jelenni és a két kúriát kiadják (Ruwz dictus) Péternek és testvéreinek, hogy azokat Chestuey-i Jakab, a fogott bírák által megállapított becsértékén, magához válthassa, a megbízottak, Péterrel együtt, mindegyik terminuson hiába várták őket, mert János fiai ezután sem jelentek meg és a telkeket sem adták ki. — *Hátlapján azonos kézzel:* Magnifico viro Thome wayuode Transsilvano et comiti de Zonuk pro Petro dicto Rauaz et fratribus suis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30619.

664. 1329. október 6. (in Sancto Emerico, in oct. Mich. arch.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Geleth/Gyeleth fiai: László, Mihály és Bechee a rokonuk: Apa fia: Jakab fia: András ellen Wduorhel, Berethe és Koch birtok miatt régóta folytatott perükben, engedélye alapján fogott bírák útján, előtte úgy egyeztek ki egymással, hogy Geleth fiai örök tulajdonként visszakapják a tőlük elidegenített Wduorhel és Koch birtokot, Andrásnak az Wduorhel-i határban a Sayo folyó mellett lévő malomhelye kivételével, melyhez azonban nem értődik oda a Geleth fiai által ugyanott kialakított malomhely. Ennek viszonzásaként pedig Gelethh fiai Berethe birtokot engedték át örökre Jakab fia: András magisternek.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73640. □ Közlés: TelOkl I. 42—43. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 302 (román fordításban).

665. 1329. december 6. (VIII. d. Id. Decembris) I. Károly király, János fraternek, a Szűz Máriáról elnevezett Kerch-i cisztercita (Cystersiensis) monostor apátjának kérésére, a főpapok és bárók tanácsából, megerősítve átírja saját 1322. január 29-én kelt oklevelét (420. sz.) a monostor és népei kiváltságairól. — Az oklevél Endre magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Az esztergomi érseki szék betöltetlen, László frater kalocsai érsek, kancellár, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi, Péter frater boszniai, László pécsi, András erdélyi, Herricus Wesprim-i, Chanad egri, László Zagrab-i, Mesco nyitrai, András Warad-i, Rudolph frater Wach-i püspök; János nádor, Demeter tárnokmester és Trinchin-i ispán, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Mikch szlavón bán, János Machou-i bán, Sirim-i, Wlkou-i, Bodrog-i és Barana-i ispán, Pál országbíró, Dénes étekfogómester, István lovászmester, Miklós Poson-i ispán.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Szeben város lt, Urk. I/6 (DF 244571). □ Közlés: CDHung VIII/3. 360—362. — Transilvania 4/1871. 164—166 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 430—431. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 303—305 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung VIII/3. 364—365.

? **666.** 1329. Tartlaw-i Benherus comes királybíró, Shenck szék többi comesével, bírájával és seniorjaival együtt, bizonyítja, hogy Lesesi (de Pulcromonte) Gerlacus, Szentágotai (de valle Agnetis) Henrik és Herbord fia: Teodoricus a Prépostfalva (villa Prepositi) határán lévő malmuk felét, melyet korábban Jakab fia: Galt-i Jakabtól vásároltak, eladták Prépostfalvi Johann comesnek, eltiltva mindenkit e vásár esetleges megtámadásától. Az oklevelet a szék pecsétjével erősítik meg.

Ái az erdélyi káptalan 1453. december 27-i oklevelében, DL 30580. Jóllehet a keretoklevél formailag esetleg hitelesnek elfogadható, a benne átírt mindkét oklevél azonban tartalmilag gyanúsnak minősül a felek életkori adatai miatt, ezért mindhárom szöveg ennek megfelelő körültekintéssel használandó. Vö. Forschungen zur Volks- und Landeskunde 23/1980. Nr. 2. 119—120 (Nussbächer, G.). — CDTrans I. 384. sz. □ Közlés: Ub I. 431. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 266 (román fordításban).

667. 1329. A Kolosmonostor-i konvent oklevélbe foglalja a Bogan és a Berthend család közötti birtokcserét.

Eredetije vagy kéziratos változata jelenleg ismeretlen. Talán az erdélyi káptalan 1329. április 10-i oklevelébe (644. sz.) foglalt birtokcserével állhatott e szöveg valamiféle kapcsolatban. □ Regeszta: CDHung VIII/7. 217.

668. [1330. január 8. előtt] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy amikor Imre fia: Péter a Habraham fia: János fia: Péter elleni perében Raaph nevű birtokukra vonatkozó okleveleket akart bemutatni, Miklós nevű testvére ettől eltiltotta őt mindaddig, amíg László és Barla nevű testvéreik is el nem érik a nagykorúságot (ad etatem legitimam pervenerint).

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1330. január 8-i oklevelében (669. sz.), DL 40567.

669. 1330. január 8. (Dewa, in oct. Strenarum) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bírói döntése. Noha előző perhalasztó levele értelmében megjelent előtte Imre fia: Péter serviense: Benedek azoknak a Raaph birtokra vonatkozó jogbizonyítékoknak bemutatására, amelyekre ura a Chahul-i Péter fia: János magister elleni perében előzőleg hivatkozott, erre azonban nem került sor, mert az ellenfél ügyvédjének: Demeter fia: Pálnak a jelenlétében a Warad-i káptalan oklevelére hivatkozva (668. sz.) úgy nyilatkozott, hogy az okleveleket nem mutathatja be. Minthogy pedig ebben az oklevélben hibásan adták meg a perlekedő felek nevét, azt fogott bírák döntése alapján érvénytelennek nyilvánítja, Imre fia: Pétert végleges döntésre különös jelenléte elé (ad nostram presentiam specialem) idézi. Azért pedig, mert az ígért okleveleket nem mutatta be, a perkezdés előtt fizetendő három márkában marasztalja el. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iohanne filio Petri de Chahul contra Petrum filium Emerici in facto possessionis Raph, in exhibitione instrumentorum iudicialis.

Eredeti, papíron, hátlapján kerek zárópecsét töredékeivel, DL 40567.

670. 1330. március 14. (pridie Id. Martii) I. Károly király Batur-i Bereck fiainak: András Varad-i püspöknek, valamint János, Leukus és Miklós magistereknek a lázadók elleni harcokban tanúsított hűségük jutalmaként és elszenvedett káraik, valamint 53 famulusuk és jobbágyuk elestéért kárpótlásul Bathur nevű birtokukra telepítést és pallosjogot engedélyez, a települést és lakóit mentesíti az ország összes bíróságának joghatósága és a falvakat terhelő élelem- és adószolgáltatások alól, a királyi városok kiváltságaiban részesítve őket. Külön is kiemeli Bereck fia: János magister vitézségét a Tamás fiai: Kopoz és Beke, valamint [Csák] Máté leverésében, a Kassa és Debrecen melletti csatában, továbbá az erdélyi harcokban. Ez utóbbiakról az alábbi módon emlékezik meg: Cum partibus in Transsilvanis Dousam quondam wayuodam, tandem palatinum contra Moyus filium Moyus, infidelem nostrum capitalem, debito gentis apparatu, inter ceteros principaliores suos lateri insistentes, cum eodem ipsum magistrum Iohannem proficisci iussissemus, tunc similiter non sine laboriosi certaminis laude severa ferocitate hostiliter dimicavit. — Az oklevél András magister, fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsorral.*

Ái II. Ulászló király 1512. május 3-i és I. János király 1537. július 30-i oklevelében, Nyírbátor város lt (DF 281321, 281327). Az előbbi ái szövegezési és keltezési hibái okán az alapszöveg gyanúsnak, esetleg hiteles oklevél felhasználásával készült kancelláriai hamisítványnak tekinthető. Kritikájára l. Érszegi: Szabolcs-Szatmár-Bereg 23—24. □ Közlés: CDHung VIII/3. 404—411. — Marczali: Enchiridion 209—214. — Balogh: Báthory cs 108—115, 132 (magyar fordításban is, hasonmással). — Érszegi: Szabolcs-Szatmár-Bereg 22—27. □ Regeszta: LtKözl 7/1929. 117—121 (Gáll I.).

671. 1330. március 23. (X. Kal. Aprilis) I. Károly király, miután Thomas szebeni (Cybiniensis) prépost ama állítását, hogy prépostsága Wizakna-n régi idők óta sóbányával rendelkezett, Georg és Henning comes kiküldöttekkel, a gyulafehérvári (AlbTr) káptalan tanúbizonysága mellett ellenőriztette és, amint ez a káptalan 1328. május 8-i jelentéséből (620. sz.) kiderül, igaznak találta, a főpapok és bárók tanácsára, a szebeni prépostságot megerősíti Wizakna-i sóbányája birtokában. — Az oklevél Endre fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Az esztergomi érseki szék betöltetlen, László frater kalocsai érsek, kancellár, Benedek Chanad-i, Miklós győri, György szerémi, Péter frater boszniai, László pécsi, András erdélyi, Chanad egri, Herric Vesprim-i, László Zagrab-i, Mesco nyitrai, András Warad-i és Radalphus Wac-i püspök; János nádor, Demeter tárnokmester, Trincin-i ispán, Tamás erdélyi vajda, Zonuk-i ispán, Mykch szlavón bán, János Macho-i bán, szerémi, Walkow-i, Bodrag-i és Barania-i ispán, Pál országbíró, Dénes étekfogómester, István lovászmester, Miklós Poson-i ispán.

Ái az erdélyi káptalan 1338. április 16-i oklevelében (993. sz.), Szeben város lt, Urk. I/8 (DF 244573). □ Közlés: CDHung VIII/3. 411—415. — Ub I. 431—432. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 311—312 (román fordításban).

672. 1330. április 14. (sab. a. oct. Pasce) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királynak. 1329. augusztus 20-i parancsára (659. sz.) Baranchka-i András királyi és Nagy (magnus) László magister kanonok hiteleshelyi kiküldött jelenlétében április 11-én (f. IV. p. Pasce) Dénes fia: László, Geche fia: János comes és Gergely fia: Barnabás magisterek az alábbi módon osztoztak meg egymással a Nempty és Pestus nevű földön és tartozékaikon: A

Hwnyad vármegyei Nempty föld vagy birtok őket illető nyugati felének déli részén János comes kapott udvarházat egy szomszédos kúriával együtt, birtokrésze viszont észak felé esik. László magister kúriája északi irányban, birtokrésze pedig a Morus folyó mellett terül el. Gergely fia: Barnabásnak déli irányban jelöltek ki udvarházat és birtokrészt. A Morus-on túli Hozywligeth és Kayanfw nevű föld vagy falu fele Geche fia: János comesnek, Kayanthw és Besen falu fele Dénes fia: László magisternek, Kyskalyan és Tathamerhaza nevű föld vagy birtok fele pedig Gergely fia: Barnabásnak jutott, de e jószágok másik fele megmaradt Mátyás fia: László és Péter fia: András tulajdonában. Pestus superior faluban, ahol Szt. Miklós tiszteletére épített templom áll, Geche fia: János comes kúriája és ezzel szemben lévő birtokrésze kelet felé terül el, a Dénes fia: László magisteré pedig nyugatra. E két részt az északról jövő Kerekud patak választja el egymástól. Gergely fia: Barnabás udvarháza és birtoka Pestus falu déli részében fekszik, és János comes, valamint László magister részétől a Pestus patak választja el. A Pestus maior faluhoz tartozó Kezeptelek, Nandor és Vluesagh nevű falujukból Kezeptelek Geche fia: János comes, Nandur Dénes fia: László magister, Wluesagh pedig Gergely fia: Barnabás részébe jutott. Erdőiket, berkeiket és vizeiket jobbágyaik is közösen használhatják. Hasonlóképpen osztatlan közös birtoknak hagyták meg a Külső-Szolnok vármegyében (in cttu de Zolnok exteriori) fekvő Keth nevű jószágukat.

Ái Vizaknai Miklós erdélyi alvajda 1439. január 28-i ítéletlevelében. ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253701). □ Közlés: HunyadmÉvkv 11/1900. 171—173 (magyar fordításban). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 315—317, 403—405 (román fordításban is). □ Regeszta: EMOkl 36. sz.

673. 1330. április 24. (Bonchyda, in Georgii mart.) [Tamás erdélyi] vajda Bonchyda-n tartott közgyűléséből felszólítja idősebbik (magnum) Elephanth-i Desew-t, hogy május 8-án (in quind. Georgii mart.) Mihály alvajda előtt adjon ügydöntő (peremptorie) feleletet Apa fia: Jakab fia: Jakab ama keresetében, miszerint ő hatalmaskodva elfoglalta a felperes Ketel/Ketwl nevű birtokának egy darabját.

Említés Suki Mihály erdélyi alvajda 1330. május 11-i oklevelében (675. sz.) Bethlen cs lt: DL 62685. □ Közlés: AOkm II. 484. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 321 (román fordításban).

674. 1330. április 24. (in Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana Zorwod-i Hegun fia: László fia: János kérésére átírja IV. László király 1279. évi, általa bemutatott oklevelét (CDTrans I. 372. sz.) a Külső-Szolnok vármegyei (in cttu de Zonuk exteriori) Zorwod nevű földről vagy birtokról. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Karaznai-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, rongált hártyán, függőpecsétje leszakadt, Tisza cs lt: DL 97945. □ Közlés: CDHung VIII/3. 481—482. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 318 (román fordításban).

675. 1330. május 11. (Fahyd, IV. d. quind. Georgii mart.) Mihály erdélyi alvajda elmarasztalja Elephant-i idősebb (magnus) Desew alperest, és bírsággal sújtja, amiért a vajda Bonchyda-n tartott közgyűlésén április 24-én (in Georgii mart.) kiadott oklevele értelmé-

ben (673. sz.) május 8-án (in quind. Georgii mart.) nem jelent meg előtte, noha a felperes négy napon át várakozott reá, és megbízottja útján sem felelt Apa fia: Jakab fia: Jakab ama keresetére, miszerint nevezett Desew erőszakkal elfoglalta Ketel nevű birtoka egy darabját. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iacobo filio Iacobi contra Desew magnum super particula possessionis ad Ketwl pertinentis per eundem potentialiter occupate devictione et iudicialis.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62685. □ Közlés: AOkm II. 484 (hibásan április 28-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 321 (román fordításban, hibásan május 12-re keltezve). □ Regeszta: CDHung VIII/3. 503—504.

676. 1330. május 30. (IV. d. Penth., vid. III. Kal. Iunii) A Warad-i káptalan előtt Benedek magister Thylegd-i főesperes és váradi kanonok, Bulchu magister Zothmar-i főesperes, Thomas magister szebeni (Cybiniensis) prépost, erdélyi kanonokok — András erdélyi püspök és káptalana nevében — kiegyeznek a Sebus-i dékánság egyházai részéről a püspöknek és káptalanának járó engedelmességet és censusfizetést az apostoli székhez való fellebbezés ürügyén négy év óta megtagadó papok képviselőivel: Michael Kelnuk-i plébánossal, dékánnal és Johann felapoldi (de Apoldia superiori) plébánossal. A korábban engedetlen papok névsora: Georg volt alvinci (de Vynch inferiori), Peter Arkus-i, Johann Kunyrthu-i, Herbord volkányi (de villa Volkani), Nikolaus péterfalvi (de villa Petri), Nikolaus Lanckruk-i, Danyel volt Sebus-i, Jakob szászcsóri (de Sub castro), Homodeus giesshübeli (de Malo prandio), Nikolaus Rycho-i, Michael Kelnuk-i, Nikolaus Reech-i, Johann Orbow-i, Johann Duburka-i, Johann felapoldi, Nikolaus Omlas-i, Johann Thychelew-i, Arnold szecseli (de Nigra aqua), Peter Chapurka-i, Albert Olmur-i, Johann Ludas-i, Jakob Enyedinum-i, Werner alapoldi (de Apoldya inferiori), Nikolaus Ruzmark-i, Johann weisskirchi (de Alba ecclesia) és Henchmann Zekes-i plébános. Az egyezség értelmében a káptalan kiküldötte a jövőben nem járja be a falvakat, hogy minden 60 tűzhely után egy márka finom ezüstöt kirójon, hanem a falvak papjai maguk gyűjtik össze e censust és minden esztendőben december 8-án (III. d. Nicolai conf.) 52 budai (Budensis) márka finom ezüstöt szolgáltatnak be Fehérváron (Albe) a káptalan tárházába (apud cameram). Amennyiben az időpontban budai font nem lenne kéznél, ha minden erdélyi, pontosabban Sebus-i súlyú márkához három lotot hozzáadnak, a káptalan köteles azt budai súlyú márkaként elfogadni. A papok saját kiküldöttjük útján visszavonják a pápai kúriába tett fellebbezésüket és 200 budai súlyú márka finom ezüstöt tartoznak fizetni a püspöknek és a káptalannak. A pereskedés újrakezdése esetén újból egyházi kiközösítés alá esnek. — *Méltóságsor:* István prépost, János olvasó-, Miklós éneklő-, Jakab őrkanonok magisterek.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277264). — Ái a váradi káptalan 1352. május 8-i megcsonkult oklevelében, uo. (DF 277267). □ Közlés: Szeredai: Notitia 33—36. — CDHung VIII/3. 473—476. — VerArch 8/1868. 314—316 (Marienburg, G. F.). — VerArch 15/1880. 173—177 (Amlacher, A.). — Ub I. 433—435. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 324—327 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 92. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 836. sz.

677. 1330. május 30. (IV. d. Penth., vid. III. Kal. Iunii) A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Benedek magister Tylegd-i főesperes és váradi kanonok, továbbá Thomas magister szebeni (Cybiniensis) prépost és Bulchu Zothmar-i főesperes, erdélyi kanonokok, az erdé-

lyi káptalan nevében elengedték a Sebus-i dékánság papjainak ama 220 budai (Budensis) súlyú márka finom ezüst hátrálék felét, amelyik annak következtében keletkezett, hogy e papok — szentszéki fellebbezésükre hivatkozva — négy év óta, a püspökségen kívül, a káptalannak sem fizették meg a neki járó censust. Ennek ellenében Michael Kelnuk-i plébános és Sebus-i dékán, valamint Johann felapoldi (de Apoldya superiori) plébános kötelezettséget vállalt arra, hogy október 6-án (in oct. Mich. arch.) és a következő esztendőben július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.), az összeg kétszeresét kitevő büntetés terhe alatt, 55-55 budai súlyú márka finom ezüstöt beszolgáltatnak a káptalanba (apud cameram capituli).

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett ovális pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277265). □ Közlés: Ub I. 435—436. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 327—328 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 627. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 837. sz.

678. 1330. június 8. (II. d. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy néhai Wyzakna-i Alard comes fia: Alard — fiai: Rener, Herbord és Johann nevében is — Ryngelkerh nevű föld őt illető negyedét, szavatosság vállalása mellett, 25 márka finom ezüstért örök áron eladta Cheel fia: Salamon fia: Nikolausnak, továbbá Kalnuk-i Daniel fiainak: Nikolausnak és Michaelnek, valamint örököseiknek. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őr-, István dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 2614. □ Közlés: AOkm II. 486—487. — Ub I. 436—437. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 328—329 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 470. sz.

679. [1330 körül] augusztus 1. (in oct. Iacobi ap.) Az Orod-i káptalan bizonyítja, hogy Saarzow-i nemes: Benedek fia: Syke fia: István az Orod vármegyei Saarzow-on lévő birtokrészét, tartozékaival együtt, közeli rokonság címén örökre átengedi Turek-i Vatala fia: Tamás fia: János magister erdélyi (de partibus Transsilvanis) nemesnek és testvérének (fr. u): Istvánnak, valamint említett Tamás fia: György fia: Lászlónak, akiket ez egyébként is inkább illet. — Az oklevél Benedek magister olvasókanonok keze által kelt. — *Méltóságsor:* Péter magister éneklő-, Bálint magister őrkanonok, valamint Domokos, János és Pál kanonokok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje, a keltezés évével együtt, kiszakadt, DL 29668. A kiadás évének fenti meghatározása hozzávetőleges értékű, mert az írás jellegén kívül csupán a DL-be való besoroláson alapul.

680. 1330. augusztus 15. (Albe, f. IV. p. Laurentii mart.) János magister fehérvári (Albensis) főesperes, András erdélyi püspök általános helynöke elutasítja néhai Rener pap, Apoldya-i plébános törvénytelen leányainak: Katerina és Greeth asszonyoknak, valamint a hajadon Elys-nek András nevű ügyvédjük útján apjuk testvére (fr. u.): Sebus-i Herbord comes fia: Johann comes elleni ama keresetét, hogy apjuk örökségéből adja ki nekik Sebus-on azt a 30 márkát érő birtokot, melyet apjuk kiházasításukkor nekik rendelt, de Johann comes magának foglalt, mert a törvénytelen gyermekek, különösképpen egy pap ilyen gyermekei, nem örökölhetnek a törvényes leszármazottakkal együtt, és Rener pap közös javaikból nem is hagyakozhatott jogszerűen e leányainak, mivel az ő része, mint magvaszakadt emberé, jogosan a testvérére száll.

Eredeti, hártyán, erősen rongált állapotban, függőpecsét töredékeivel, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244523.) ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 334—335, 405—406 (román fordításban is). ☐ Regeszta: Korrespondenzblatt 17/1894. 30. — TTár 1907. 110 (Magyari K.).

681. [1330. szeptember 17. és 1336. november 30. között] Walbrunus szebeni (Cybiniensis) dékán, Ztolzenberg-i plébános és az egész szebeni káptalan Chanad esztergomi (Strigoniensi) érseknek és ottani örökös ispánnak. Tartsa meg őket továbbra is abban az elődeitől elnyert régi kiváltságukban, hogy a dékán a püspök számára fenntartott esetekben (casibus episcopalibus) is eljárhasson, mert a hívek a hosszú út miatt lelki ügyeikkel nem mehetnek az esztergomi érseki udvarba. Új dékánjukat is hatalmazza fel, hogy ilyen esetekben eljárhasson helyette az ő nevében. — *Hátlapján azonos kézzel:* Venerabili in Christo patri ac domino domino Chanadino dei apostolice sedis gratia archiepiscopo Strigoniensi locique eiusdem comiti perpetuo.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277268). A fenti keltezés azon alapszik, hogy Telegdi Csanádot a pápa az első időpontban helyezte át az egri püspökségből az esztergomi érseki székbe és ő ott a szebeni dékánság ügyeit a második időpontig rendezte véglegesen. (Vö. Engel: Archontológia I. 63.) ☐ Közlés: Ub I. 438—439 (a keltezés megindokolásával). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 306 (román fordításban). ☐ Regeszta: ErdKLt 93. sz. — AOkl XIV. sz.

682. 1330. október 29. (Zanto, f. II. a. Omn. sanct.) Leukus magister Külső-Szolnok-i (de exteriori Zolnuk) ispán és szolgabírái bizonyítják, hogy Hegun fia: László fia: János magister a lajstromuk (registrum) szerint nekik és Endre prépost felperesnek járó 100 márka bírságból 50 márkát kifizetett, miután az összegből Tamás vajda feleségének a parancsára 50 márkát elengedtek neki. A Petov magisternek járó bírságot azonban János nem fizette ki. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro magistro Iohanne filio Ladislai filii Hegun super solutione iudiciarum suarum, in quo nobis remanserat, expeditionalis.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsételés nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105381.

683. 1330. november 2. (Avinione, IV. Non. Novembris) XXII. János pápa a veszprémi és a váradi püspököt, valamint a bécsi skót kolostor apátját a gyulafehérvári (AlbTr) egyház és káptalan javai konzervátoraivá nevezi ki.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 531. ☐ Regeszta: Mollat X. 51852. sz. (december 2-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 338.

! **684.** 1330. december 9. (V. Id. Decembris) I. Károly király Wabonik fia: Radozlaus fiait: Miklóst és Duym-ot a Bazarab vajda elleni havasalföldi hadjáratban tanúsított vitézségükért megerősíti eddigi birtokaikban, sőt több királyi faluval is megadományozza őket. Egyben az utókor tanúságára az alábbi leírását adja a hadjárat eseményeinek: Quorum aliqua ex sui digna memoria continuis recordiis nostrorum fidelium floreant in mentibus et eosdem animent ad similia, calamus fideliter depinxit. Primo siquidem dum nos tempore iam elapso propter occupationem terrarum et confiniorum regni nostri rationalibus ex causis animum nostrum regium moventibus, cunctorum etiam prelatorum et baronum ac regni nostri

procerum universorum ad id habito consilio prematuro illum sevum Bozorad, wayuodam Wolahorum, rebellem et notorium emulum nostrum diffidassemus et congregato nostro valido exercitu in terram suam Transalpinam, gentibus nostris ignotam nostro regio culmini subiciendam se transtulimus, ubi certis diebus sine prelio inter alpes et montes per latibulas se moventes fere omnibus edilibus hominum et equorum destituti laborabamus. Factaque treuga cum predicto Bozorad, data fide sua perfida, ut nobis uti regi pareret ac securum exinde redeundi simul cum exercitu nostro iter preberet, confidentes de fide scismatici, in quo non fides, sed error fidei existit, revertebamur et cum gentibus nostris in quadam via perpetue anathemati data, ex utraque parte ripis preeminentibus circumclusa et ante, unde patentior erat, in pluribus locis indaginibus fortiter circumsepta et Wolahorum pugnatorum gentium dicti Bozorad multitudine obsessa, asperrime circumquaque rabide et vehementi impetu in nos et nostrum irruendo, exercitum diversis modis orrendis caninosis insultibus, fundarum iaculis et aliis crudelium verberum ictibus afficiendo gladiis feriunt turmas nostras, sagittas lanceasque suas inebriant sanguine occisorum undique ut muro obstructi momordivis verberum plagis, ubi nec ultra procedere nec fuge locum habere poteramus, ceu pisces in gustrio vel sagena comprehensi ad plasmatorem omnium rerum, protector noster aspice deus alta suspiria clamantes in eodem Jhesu Christo pro nobis crucifixo et eius sacre genetricis simul cum sanctis omnibus cum paucis nostris collateralibus divino tutamine scutis desuper facto velamine, creberrimos in ex hoc ictus gladiorum, sagittarum, lancearum et aliarum nonnullarum iacularum super se tollendo velut imbres pluviarum, vitam a mortis impetu arctius evitare cogebamur, ubi prefatus Nicolaus iuvenis adleta ut tiro fortis, fidelis noster vehementi spiritu et mentis nostre intuitu leonina ferocitate, viribus resumptis in virtute sui militaris bracchii, cunctis tamen suis feramentis de suo ad terram ruptis, corpore tantum scuto et acutissima sua vibrata lancea rursum in aciem offensorum nostrorum se viriliter pugnaturus caput nostrum priusquam suum fideliter defendendo coram oculis nostris quinque fortiores Wolahorum pugnatores, qui pre cunctis caput nostrum regium orbare festinabant, sua veloci agilitate occisit et preceps in terram vita exutos prostravit. Ubi et ipse Nicolaus miles ex adverso sex vulnera ad caput et humera sua tulit non modica et fere viginti quinque suos nobiles familiares dimisit interemptos, illico favente domino lassata ferventia pugnatorum qui de muro se ad latus dextrum trudentes, hincinde peditantes ex inopinato conflictu, volente altissimo, qui cuncta solus preordinat, fuge presidio coacti et a loco elongati ad salubriorem precessimus tempus et exinde redditum sumpmimus ad propria.

Ái I. Lajos király 1364. május 18-i oklevelében, mely a zágrábi káptalan 1542. november 11-i ái-ban maradt fenn, MOL Blagay cs lt, 129. sz. Mind az alapszöveg, mind pedig az azt átíró keretoklevél minden kétségen felüli hamisítvány, melynek tartalmi ái Geréb Mátyás bán 1486. augusztus 26-i oklevelében már olvasható. A hamisítás tehát ennél korábban, a magyar elbeszélő források felhasználásával készülhetett, amint ezt a szövegegyezések elárulják. Az oklevél kritikai elemzésére l. Sz 32/1898. 836—843 (Wertner M.). Vö. Karácsonyi: Jegyzék 36—37 (183. sz.) és DIR C, veacul XIV, vol. II. 341. □ Közlés: BlagayOkl 110—114. — Smičiklas IX. 534—537. — RevIst 9/1923. 82—83 (Motogna, V.). — TSzle 7/1964. 565–566 (részlet, Györffy Gy.).

685. 1330. december 27. (in Ioh. ev.) Az erdélyi egyház káptalana Péterfalvi (de villa Petri) Henneng fia: Salamon kérésére átírja Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1325. április 12-én kelt pátens oklevelét (514. sz.) Henneg comes birtokainak árvái részére történt visszaadásáról.

Ái I. Károly király 1340. november 11-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73647. □ Közlés: CDHung VIII/3. 480—481. — TelOkl I. 43. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 338—339 (román fordításban). □ Regeszta: Ub I. 437.

686. 1330. december 29. (IV. Kal. Ianuarii) Erzsébet magyar királyné közli Tamás erdélyi vajdával, Zolnuk-i ispánnal, helyetteseivel és várnagyaival, hogy férje: I. Károly Magyarország királya egyetértésével Bezturche város és a hozzá tartozó szék hospeseinek azt a kiváltságot adományozta, hogy ügyeikben a királynén, az ő ispánján és a hospesek által választott bírón kívül az ország egyetlen bírája sem ítélkezhet. E lakosokat senki sem akadályozhatja abban, hogy javaikkal együtt zavartalanul közlekedhessenek Magyarország egész területén és az erdélyi részekben is. Ha Bezturche bírái valakinek nem szolgáltatnának igazságot, a panaszos keresetével forduljon magához a királynéhez, aki gondoskodni fog ügye elbírálásáról. — Az oklevél Herric Wesprim-i püspök, királynéi kancellár keze által kelt.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Beszterce város lt (DF 247224). □ Közlés: Ub I. 437—438. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 339—340, 406—407 (román fordításban is). □ Regeszta: ArchZtsch 18/1887. 78 (Zimmermann, Fr.). — Berger: Regesten I. 14. sz.

687. 1330. I. Károly király bizonyítja, hogy Aba nemzetségbeli Chente (d) János fia: János a Belső-Szolnok vármegyében (in comitatu interioris Zonuk) fekvő Borzua nevű hegyét és Hozywmezew nevű birtokát, tartozékaikkal együtt, előtte elcserélte Elefanth-i Desew magister Sebuswar-i várnagy Apaty nevű Doboka vármegyei birtokával, melyet ez tőle nyert adományul kitűnő érdemeiért. Ha az egyik fél a másikat nem tudná megvédeni a cserébe kapott jószág zavartalan használatában, köteles a másikat hasonló értékű birtokkal kártalanítani. János fia: János arra is kötelezte magát, hogy ha Apaty-t később elzálogosítani vagy eladni szándékozna, ezt kizárólag csak Deseu javára tehesse. — Az oklevél András magister, fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Az esztergomi érsekség betöltetlen, László frater kalocsai érsek; Benedek Chanad-i, Miklós győri, László pécsi, Péter frater boszniai, György szerémi, Henrik Wesprim-i, András erdélyi, Mesco nyitrai, Chanad egri, András Warad-i, László Zagrab-i, Rodolphus Vac-i püspök; János nádor, Demeter tárnokmester, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Pál comes országbíró, Mykch Szlavónia bánja, János királynéi tárnokmester, Deseu magister a királyné bírája, István lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós magister Poson-i ispán.

Eredeti, hártyán, függő kettőspecséttel, Wass cs lt (DF 252699). □ Közlés: CDHung III/3. 459—461. — DIR C, veacul XIV, vol. II. 307—308, 419 (román fordításban, hasonmással). □ Regeszta: Şincai I. 472.

688. [1330 és 1336 között] A Koze-i káptalan papjai összességének (universitas) kérései András erdélyi püspökhöz. Kérik, hogy a pereskedésük miatt elmaradt fizetési kötelezettségeiket, az apostoli szék ítéletének megfelelően, engedje el. A szabályoknak megfelelően megválasztott papokat egy budai ferto lefizetése ellenében erősítse meg plébániájukon. A veszedelmes távolságok miatt érje be azzal, hogy zsinat idején dékánjuk csupán három paptársuk kíséretében jelenjen meg. A kiegyezésüket követően nyilvános egyházi bíróságon szabjon ki az eset súlyának megfelelő egyházi fenyítéket. Amíg falvaik meg nem épülnek a pusztulásból, évi 26 márkánál többet ne követeljen káptalanukon. Plébániáikat ne

fehérvári karbeli laikussal, hanem papi rendű személy (cum sacerdote et non layco de choro Albensi) és három szolgája kíséretében vizitálja. Betöltetlen plébániától ne követeljen sem tizedet, sem negyedet vagy bármi más részesedést.

Eredeti, káptalani protocollum-töredék, hártyalap két oldalán, Szeben város lt, Urk. Nova collectio posterior, lad. 82, nr. 1828 (DF 292767). A fenti keltezés azzal indokolható, hogy Szécsi András erdélyi püspöknek (1320—1356) több szász dékánsággal támadt illetékességi vitáit a Szentszék és Csanád esztergomi érsek ebben az időszakban rendezte. □ Közlés: Kurz: Magazin 2/1847. 463. — Ub I. 439—440 (1330—1356-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. II. 305—306 (román fordításban, 1330—1356-ra keltezve).

689. 1331. január 4. (Avenione, II. Non. Ianuarii) XXII. János pápa Tyba fia: Lászlónak Warad-on kanonoki javadalmat engedélyez, tekintet nélkül erdélyi kanonokságára. Az Ugacha-i főesperességről azonban le kell mondania.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat X. 52176. sz.

690. [1331. január 4.] XXII. János pápa a Zagrab-i püspököt, a Tytul-i prépostot és az erdélyi Tyledg-i főesperest bízza meg Tyba fia: László kanonok bevezetésével Warad-i javadalmába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat X. 52176. sz.

691. 1331. január 6. (Avenione, VIII. Id. Ianuarii) XXII. János pápa Tamás erdélyi vajdának, halálos ágyán elnyerhető, egyszeri teljes bűnbocsánatot engedélyez.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat V. 52203. sz.

692. 1331. január 10. (Avenione, IV. Id. Ianuarii) XXII. János pápa, I. Károly magyar király kérésére, utasítja [András] erdélyi püspököt, hogy Tamás erdélyi vajda ellen ne hozzon kiközösítő ítéletet.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat X. 52295. sz.

693. 1331. január 10. (Avinione, IV. Id. Ianuarii) XXII. János pápa Óbudai (de veteri Buda) Péter fia: Bulchou magister gyulafehérvári (AlbTr) kanonoknak, I. Károly magyar királyra való tekintetből, fehérvári (Albensis) kanonokságot biztosít, a Zochinam-i [erdélyi] főesperesség megtartása mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 531. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 2 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat X. 52300. sz.

694. 1331. január 10. (Avinione, IV. Id. Ianuarii) XXII. János pápa a kalocsai (Colocensi) érseket, a Titul-i prépostot és a Tilegd-i főesperest bízza meg Bulchou magister bevezetésével az elnyert [újabb] erdélyi kanonoki javadalomba.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 531. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 2 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat X. 52300. sz.

695. 1331. március 1. (Avinione, Kal. Martii) XXII. János pápa Magyarország főpapságához. V. Kelemen pápa a Vienne-i zsinaton kezdeményezte, hogy mindenféle egyházi jövedelem tizedét egymást követő hat esztendőn át szedjék be a Szentföld megsegítésére, valamint a katolikus egyház ellen lázadókkal szembeni védekezésre. Minthogy a magyar királyság területén ez a korábban ismeretlen pápai tized eddig majdnem teljesen behajtatlan maradt, elrendelte, hogy azt, mindenféle korábbi kivételezést figyelmen kívül hagyva, ott is szedjék be. A tized beszedése évenként két részletben történjék, mégpedig november 1-jén (in Omnium sanctorum) és az Úr mennybemenetelének (Ascensio dominica) ünnepén. Tudomásukra hozza továbbá, hogy e tized behajtásával szentszéki nunciusokként Iacobus Berengarii-t, a Grasse-i (Carcassone-i egyházmegye) bencés monostor gondnokát és Raymundus de Bonofato-t, a Szt. Mihály-kápolna (Limoges-i egyházmegye) papját bízta meg. Végül utasítja a főpapságot, hogy e nunciusokot és az általuk állítandó adószedőket (subcollectores) segítsék munkájukban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 536—537. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 6—7 (román fordításban). □ Regeszta: Ub I. 440.

696. 1331. március 2. (Torda, sab. p. Matie ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Tordán március 2-án tartott közgyűlésén Byztricia-i Johann fia: Henul (d) Johann kijelentette, hogy bár ő felmutatta a király pátensét és privilégiumát Ependorph birtok adományozásáról, Thomas magister Byztricia-i comes azt, királyi parancsra hivatkozva, a Byztricia-i népek részére akarja körülhatároltatni és iktattatni. Ezt hallván a jelen lévő nemesek Thomas magistert eltiltották nem ugyan a határjárástól, hanem a birtoknak a Byztricia-iak javára való iktatásától; hozzátévén azt is, hogy ha Thomas magister ennek ellenére mégis elvégeztetné a határjárást, és ennek kapcsán Johann tiltakozna az iktatás ellen, az idézésnek ne a király, hanem a vajda színe elé kell szólnia, mert Ependorph a nemesi birtokok közé tartozik. E tiltás Thomas magister jelenlétében történt. — *Hátlapján azonos kézzel:* Memorialis super inhibitione statutionis possessionis Ependorph vocate pro Iohanne dicto Henul facta.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett kerek zárópecsét töredékei, Bethlen cs lt: DL 62686. □ Közlés: AOkm II. 521 (hibásan február 28-ra keltezve). — Ub I. 441. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 8 (román fordításban).

697. 1331. március 16. (sab. a. Iudica) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Blawch fiainak: Nikolausnak és Martinnak egyéb holmijukkal együtt elkallódott az a kiváltságlevelük is, amelyet I. Károly adott nekik, új pecsétje alatt, Farkasteluk, Keurusteluk és Saal nevű birtokukról, amikor a királlyal a havasokon túlra, Bazarab földjére mentek (cum domino rege ultra Alpes in terram Bazarab transivisset), és visszatérőben [1330. november] 12-én [f. II.] egy hegy alatt (sub quodam lapide) csatát vesztettek. Ezt az oklevelüket Martin abban a reményben vitte utólag a király táborában lévő Nikolaushoz, hogy a szintén ott tartózkodó Medies-i és Seelk-i szászoktól visszaszerezhetik az azok által elfoglalt és per alatt

lévő Saal nevű birtokukat. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationalis pro Nicolao et Martino filiis Blauuch super ammissione privilegii sui.

Eredeti, hártyán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 29116. □ Közlés: TSzle 7/1964. 552 (Györffy Gy.). □ Regeszta: Ub I. 441. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 9.

698. 1331. április 6. (Wyssegrad, sab. a. oct. Passce) I. Károly király Pál comes országbírónak. Minthogy a napokban indítandó hadjárata miatt minden ügyben halasztást rendelt el, a Jad-i hospesek és népek Bezterce-i Geubul fia: Johann fia: Johann elleni keresetének május 1-jén (in oct. Georgii mart.) esedékes tárgyalását is minden bírságolás nélkül halassza el a hadoszlás tizenötödik napjára, mert a nevezett Johann, ura: Tamás erdélyi vajda oldalán, szintén részt vesz a hadjáratban. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fideli suo comiti Paulo, iudici curie sue, pro Iohanne filio Iohannis de Bezterce contra populos de Jad ad quindenas residentie exercitus prorogatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62687. □ Közlés: Ub I. 442. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 9 (román fordításban).

699. [1331. április 6. után] I. Károly király Tamás erdélyi vajdának és Thomas magister Bystricia-i ispánnak. A Jad-i lakosság és Henil (d) Johann comes között Ependorf birtoklása miatt támadt jogvitában, fogott bírák útján, hozzanak létre békés megegyezést.

Említés Thomas magister 1331. július 30-i oklevelében (712. sz.), Bethlen cs lt: DL 62688. □ Közlés: CDHung VIII/3. 570. — Transilvania 4/1871. 179 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 445. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 27 (román fordításban).

700. 1331. április 7. (in oct. Passce) Lőrinc, a Saxardia-i monostor apátja, konventjével együtt, Igeyk/Ygeyk comesnek és Péter nevű fiának a király havasalföldi hadjárata során elszenvedett károsait, vérük ontását és a monostor iránti hűséges szolgálatait Thimoth fia: Pál földjével jutalmazza (specialiter in presenti exercitu domini Karoli... regis Hungarie dum idem dominus rex fuisset percussus et convictus per Bazarab woiuodam Transalpem [!] Olacorum, quia idem comes Igeyk rerum suarum amissione et sanguinis effusione nobis et nostro monasterio fideliter deservivit).

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, MTAKt Kézirattárában (DF 243694). □ Közlés: TSzle 7/1964. 553 (8. sz., részlet, Györffy Gy.).

701. 1331. április 21. (dominica III. p. Resurr. dom.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Gergely fia: Iuuanca, Pala[t]ca-i nemes, tiltakozik az ellen, hogy András fia: Miklós, felgyógyi (de Giog superiori) nemes fiai Palatka nevű Clus vármegyei birtokuknak azt a részét, amelyet nagybáttya (frater patris sui): Iuuanca fia: János adott el, most bármily módon tovább idegenítsék Semian fia: Mihály, Tilegd-i székely fiainak, mert senki idegent nem fogadnak be Palatka birtokba, minthogy annak idején nagybáttya apja tilalma ellenére adta el ama részt, de a tiltásáról szóló káptalani levél időközben apja egyéb holmijával együtt

elégett. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationalis pro Iuuanca filio Gregorii nobili de Palatka contra filios Michaelis filii Semiani Syculi de Tilegd.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Toldalagi cs lt (DF 257472). — Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. november 22-i és Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73655 és 73657. □ Közlés: TTár 1888. 81—82 (Szabó K.). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 10 (román fordításban). □ Regeszta: Sz 1887. 76 (vándorgyűlési jelentésben, Szabó K.).

702. 133[1]. május 3. körül (...festi Inv. cr.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Idősebb Wos (d) Miklós comes részére írja át és pecsétje rátételével erősítse meg az ő 1326. május 3-i privilégiumát a kérelmező birtokainak határjárásáról (559. sz.).

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1331. május 17-i oklevelébe (705. sz.) DL 31071.

703. 1331. május 15. (Dewa, f. IV. p. Ascens. dom.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Kylian fia: András Noglok-i nemes, vagy Lukács fia: Miklós Chekelaka-i nemes az Aranyos menti székelyek összességét (universitatem), a király rendeletére, idézze színe elé, hogy hallgassák és lássák meg azt a Gerus nevű birtokról szóló határjáró-jelentést, melyről Gerend-i Péter fia: Miklós comes azt állította, hogy kezében van, amikor nevezett székelyek e jószágot adományul kérték a királytól. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discretis et honestis amicis suis reverendis, capitulo ecclesie Transsilvane pro comite Nycolao filio Petri de Gerend contra Syculos de iuxta Aranyas evocatoria et ratione metarum.

Eredeti, papíron, hátlapján nagy, kerek zárópecsét nyomával, DL 31073. □ Közlés: SzOkl I. 44—45. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 13 és 565 (román fordításban is).

704. 1331. május 17. (f. VI. a. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy a Doboka vármegyei János, Chamafaia-i nemes fiai: László, Bench, János és Pál a Wazunteluk nevű faluban (Doboka vm), melyben Szt. Egyed tiszteletére emelt templom áll, örökjogon reájuk szállt birtokrészüket 15 erdélyi (terrestris ponderis) márka ezüstért visszavonhatatlanul eladták Emich fia: idősebb Wos (d) Miklósnak, Chama fia: Jakabnak és Emich fia: János fia: Miklósnak, kötelezvén magukat arra, hogy a vevőket és utódaikat mindenkivel szemben saját költségükön megvédik a zavartalan birtoklásban. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őr-, Adorján dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Wass cs lt (DF 252701). □ Közlés: Şincai I. 474—475 (román fordításban). HOkl 202—203. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 14 (román fordításban).

705. 133[1]. május 17. (f. VI. a. Penth.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 133[1]. május 3. körül kelt kérésére (702. sz.), Emich fia: idősebb Wos (d) Miklós comes részére átírja Tamás vajda 1326. május 3-i privilégiumát (559. sz.). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Tamás őr-, [Santus éneklő-, Adorján dékánkanonok].

Eredeti, szakadozott, csonka hártyán, függőpecsétje leszakadt, DL 31071. Az évi keltezés és a méltóságsor kiegészítését az azonos napon kelt, ép oklevél (704. sz.) teszi lehetővé. □ Regeszta: Ub I. 442 (május 24-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 15 (május 24-re keltezve).

706. 1331. június 8. (in Varadino, III. d. oct. Corp. Chr.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy amikor a király a Külső-Szolnok vármegyében (in cottu de Zolnuk exteriori) fekvő Zarwod birtokot Bereck fia: János magister Zilag-i ispánnal királyi jószágként magának visszafoglaltatta, ennek Hegun fia: László fiai: János és Miklós ellenmondottak. Amikor azonban az ítélőszékén folyó hosszú pereskedés során Hegun fia: László fiai IV. Béla király privilégiumának (CDTrans I. 183. sz.), az egri káptalan és a váradhegyfoki Szt. István-konvent vallatólevelének felmutatásával bizonyították, hogy Zarwod régtől fogva az ő örökjogú birtokuk, a király elállt a további pereskedéstől, és felhatalmazta őt arra, hogy Zarwodot örök tulajdonukként visszaítélje nevezett László fiainak, amit ő most meg is tett. Minthogy azonban autentikus pecsétje jelenleg nincsen nála, ezt az ítéletét gyűrűspecsétje alatt kiállított pátensébe foglalja. Ígéri azonban, hogy erről privilégiumot is fog kiállítani számukra.

Ái Nagymartoni Pál országbíró 1331. szeptember 15-i oklevelében (720. sz.), melynek kéziratos szövege Cornides Dánielnek 1771-ben az eredetiről készített másolatában ismeretes, Diplomatarium II. 134—135, OSZK Kézirattára, FolLat 2220. sz. □ Közlés: CDHung VIII/3. 566—568. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 15—16 (román fordításban).

707. [1331.] június 15. (in Viti et Modesti mart.) János Dobuca-i ispán, szolgabíráival: Jánossal és Coplon-nal együtt, bizonyítja, hogy ifjabb Vos Miklós a Bungarth-i István megöléséért az előző oklevelükben reá kiszabott egy márkát nem fizethette ki Manyk-i Andrásnak, mert az a határnapon nem jelent meg és nem is képviseltette magát. — *Hátlapján azonos kézzel:* De solutione unius marce pro Nicolao dicto Vos contra Andream [de] Manyk.

Eredeti, hártyán, hátlapján két befüggesztett pecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252737). Keltezése azon alapszik, hogy noha Mórici Márton fia: János a dobokai ispánságot az 1321 és 1334 közötti időszakban viselte (Engel: Archontológia I. 246), Chep János és Coplen egyidejű szolgabíróságáról jelenleg csupán 1331-ből ismeretes adat (Kádár—Tagányi VII. 296). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 16, 565, 613 (román fordításban is, hasonmással).

708. 1331. június 20. és november 25. között (f. V. a. Nat. Ioh. bapt. — in quind. Mart. ep.) Kimutatás az erdélyi káptalan bevételeiről és azoknak az illetékesek közötti szétosztásáról. Tekintettel e forrás különleges érdekességére és a korábbi közlés nehezen elérhető voltára, e töredéknek uv-lámpa segítségével történt összeolvasása után, regesztázás helyett a teljes latin szöveget adjuk az alábbiakban, lényegében Barabás Samu olvasatában: — *A töredék szövege:* Notandum, quod anno Domini M.C[CC.XXX.] primo [...magister] Adrianus decanus exactor collecte [re]gal[is nostre presenta]vit nobis in specie scilicet Santo cantori [et ... archidiacono? magistris] et Nicola[o] Nigro magistris nomine dominorum de capitulo sedis Sebus quadraginta marcas denariorum pro tempore currentium, lottonem cum triginta sex computando. De quibus quia nec tertia nec due portiones cedunt, facta est divisio ad viginti personas dominorum et quilibet in divisione habuit duas marcas ad rationem predictam.

Item Dominicus prepositus portionem suam per magistrum Andream procu[ra]torem domini episcopi. Item Iohannes Nobilis, Ladizlaus Tybee et Iohannes Zeu[k]e portiones [suas] per Emricum clericum magistri Dominici. Item Santus cantor portionem suam presentialit[er. Item] magister Adrianus portionem suam presentialiter. Item Thomas prepositus Cibiniensis portionem suam per [...]. Item Salamon portionem suam et portionem Nicolai de Galo presentialiter. Item Dominicus portionem suam per Emricum clericum suum. Item Thomas custos per Paulum a[rchi]diaconum de Karazna et portionem Georgii presentialiter. Item Martinus per Iohannem clericum suum. Item Ladizlaus Magnus presentialiter. Item Nicolaus Niger presentialiter. Item Stephanus de Peyn per Paulum archidiaconum. Item scolasticus presentialiter.

Item eodem anno et die Adrianus decanus exactor quinquagesime nostre Olacalis de omnibus kenezis nostris pro debitis ipsorum, quibus nobis ipsi kenezi quolibet anno tenentur, presentavit nobis in specie novem marcas et fertonem fini argenti, et tres fertones fini argenti dixit per nos dominos de capitulo kenezio nostro de Nirmezeu esse relaxatos, que in tota sumpma faciunt decem marcas argenti. De quibus deducta quinta parte prepositi, videlicet septem fertonibus et tribus secinis, per magistrum Andream procuratorem domini episcopi.

Item eodem die et anno Paulus archidiaconus de Karazna nomine Nicolai filii Geroldi et Mathei fratris Petri [...] comitis camere domini regis presentavit nobis quinque marcas denariorum pro tempore currentium, marcam quamlibet cum decem pensis computando, pro salifodina nostra anno preterito. De quibus eidem magistro Paulo pro expensis suis, quas fecit in legationibus nostris usque in Thordam, quatuor pensis denariorum cum dimidia, de residuis deducta tertia prepositi, scilicet sedecim pensis denariorum parvulorum et duobus parvulis per magistrum Andream procuratorem domini episcopi. Et tam in residuo istius pecunie, quam per magistrum Adrianum superius nobis presentate, quia in ipsis due portiones cedunt, facta est divisio ad viginti tres personas dominorum et quilibet in divisione habuit quinque pensas denariorum cum decem et octo denariis.

Item Dominicus prepositus per magistrum Andream procuratorem domini episcopi. Item Iohannes Nobilis, Iohannes Zeuke, Ladizlaus Tybe et Thomas prepositus portiones suas per eundem Ladizlaum Tybe. Item cantor duas portiones inpresentialiter. Item Adrianus decanus portiones suas presentialiter. Item magister Dominicus portionem suam per Emricum clericum suum. Item custos duas portiones suas per Paulum archidiaconum. Item magister Georgius [presentialiter. Item] Paulus archidiaconus presentialiter. [Item] Ladizlaus Magnus presentialiter. Item Martinus portionem [...]. [Item] Michael Ellei per Iohannem clericum suum. [Item scolasticus] presentialiter.

[Item] eodem anno et die idem magister Adrianus de ipsis kenezis et zondis [nostris] presentavit nobis viginti birra, que vulgariter cherge [dicuntur?] et quatuor decim caseos. De quibus dominus prepositus pro quinta parte sua per eundem magistrum Andream procuratorem domini episcopi habuit quatuor birra et duos caseos. In residuis autem, quia due portiones cedunt, facta est divisio ad viginti tr[es per]sonas dominorum et quilibet pro sua portione habuit medium birrum [...]. [Item Ladizlaus Magn]us [?] et Martinus, per Iohannem clericum eiusdem Martini, habuerunt unum birrum et unum caseum. Item Iohannes Nobilis, Iohannes Zeuke, Ladizlaus [Tybe] et Thomas prepositus habuerunt unum lodicem pro duobus [birris] et duos caseos. Item Dominicus et Ladizlaus Magnus habuerunt unum [birr]um et unum caseum. Item Salamon et Nicolaus de Galo unum birrum et unum

caseum. Item custos pro duabus portionibus suis, Ladizlaus prepositus et Michael Ellei unum lodicem pro duobus birris et duos caseos. Item Paulus de Karaza et Georgius unum birrum et unum caseum. Item Nicolaus Niger et scolasticus simul unum birrum et unum caseum. Item Adrianus decanus et Stephanus de Peyn unum lodicem pro duobus birris et duos caseos.

I[tem eode]m anno feria quinta proxima ante festum Nativitatis beati Iohannis baptiste (jún. 20.) [magister] Adrianus decanus exactor collecte nostre regalis presentavit nobis in specie quadraginta marcas denariorum pro tempore currentium, lottonem cum triginta sex computando. De quibus nec tertia nec due portiones cedunt, facta est divisio ad viginti personas dominorum et quilibet in divisione habuit duas marcas ad rationem predictam.

Item Iohannes Nobilis, Iohannes Zeuke, Thomas prepositus, Ladizlaus Tybe portiones suas per Michaelem clericum eiusdem Thome prepositi. Item Santus cantor portiones suas presentialiter. Item Adrianus decanus portiones suas presentialiter. Item magister Salamon et Nicolaus de Honad portiones suas per Iohannem nepotem eiusdem magistri Salamonis. Item Ladizlaus prepositus per Ladizlaum [nepo]tem suum. Item magister Dominicus per Clementem clericum magistri Nicolai [...]. Item Michael Ellei per Iohannem clericum suum. Item magister Nicolaus [de Galo?] portionem suam presentialiter. Item Thomas custos, Stephanus de Peyn portiones [suas per] Michaelem eiusdem Thome custodis. Item Ladizlaus Magnus portiones suas [presentialiter]. [Item Dominicus] prepositus per magistrum Andream procuratorem domini episcopi. [Item...] scolarem magistri Ch[ama]. Item magister [...per Mich]aelem clericum custodis. Item magister Paulus [archidiaconus de Carazna?]. Item Michael Ellei per dominum cantorem. Item scolasti[cus...].

Notandum, quod in anno Domini millesimo trecentesimo [XXX. primo nauta noster] de Warda secundo die octavarum undecim millium virginum (okt. 29.) solvit nobis] novem marcas denariorum ad rationem [...] de quibus deducta tertia prepositi per magistrum Michaelem [sacerdotem ?] de Wrboy, de residuis vero sex marcis minus X[XIII] denariis facta est divisio ad viginti quatuor personas dominorum et quilibet dominorum pro portione sua habuit XL denarios minus uno.

Item inprimis dominus Dominicus prepositus per magistrum Michaelem supradictum. Item dominus cantor duas portiones suas presentialiter. Item magister Iohannes Nobilis per Petrum procuratorem suum. Item dominus custos duas portiones suas, et portionem Stephani de Penis ac portionem Ladizlai Tybe per subcustodem. Item magister Salomon per Stephanum clericum Nicolai archidiaconi de Hunad. Item magister Benedictus per Iohannem Rufum et magister Michael archidiaconus de Clus per eundem. Item Ladizlaus prepositus per Zoltanum. Item magister Dominicus per Emericum clericum suum. Item Choma prepositus per cerones canto[ris]. Item Iohannes Zeuke et Thomas prepositus Cibi[ni]ensis per Stephanum Nigrum Nicolai archidiaconi de Hunad. Item magister Georgius de Winch per subcustodem. Item Ladizlaus Magnus per magistrum cantorem. Item dominus Nicolaus archidiaconus de Hunad presentialiter, et magister Paulus archidiaconus de Carazna per eundem. Item magister Adrianus duas portiones suas per cerones cantoris. Item magister Martinus per Iohannem clericum domini episcopi. Item scolasticus per Zoltanum.

Notandum, quod secunda feria proxima in octavis videlicet beati Martini confessoris (nov. 18.) Hennegus tributarius noster de Vinch Inferiori solvit nobis quatuor marcas argenti et mediam fertonem. Item eodem die Iohannes, nauta noster de Warada solvit nobis tres marcas minus fertone et minus nonaginta sex denariis, quas ad rationem argenti lotonem

cum triginta duobus computando adhuc debet solvere, scilicet fertonem et nonaginta sex denarios. Item eodem die naute nostri de Cutfolua solverunt tres marcas, lotonem cum duodecim denariis computando.

Notandum, quod anno Domini M.CCC.XXX. primo magister Ladizlaus Magnus decimator noster de Kukulleu in quindenis beati Martini episcopi (nov. 25.) presentavit nobis quinque marcas cum dimidia ad rationem argenti [loto]nem cum triginta tribus denariis computando. De quibus deducta tertia prepositi, cesserunt dominis quatuor marce cum dimidia. De quibus facta est divisio ad viginti quatuor personas dominorum et quilibet [eorum] habuit medium fertonem argenti.

Item dominus prepositus, dominus custos portiones suas, Stephanus de Penis, Georgius de Winch et Ladizlaus Magnus [habue]runt portiones suas per magistrum Michaelem procuratorem. [Item] dominus Chama decanus duas portiones suas, magister Benedictus, [Mi]chael filius Eelei et Martinus habent per Iohannem scolasticum domini [Mar]tini. Item magister Nicolaus de Galov per Stephanum clericum [suum. Item magister] Paulus presentialiter. Item magister Iohannes Nobilis per Petrum procuratorem [suum. Item magister A]dri[anus] portiones suas presentialiter. Item magister [...] de V[...].

Item Thomas prepositus Cibiniensis per [...]. Item magister Salomon per magistrum D[ominicum?]. Item magister Dominicus per Stephanum [...]. Item Ladizlaus prepositus per Iacobum [...].

[...] solvit nobis tres fertones ad ratio[nem ...] expensa domini legati. [Item ...] solvit duas marcas argenti, quas [...] legati. Item de portu nostro naute nostri solverunt [nobis ...] lotonem [cum] duodecim denariis [computando] ad expen[sas legati? ...].

Item de [portu nostro naute nostri?] de Warada solverunt nonaginta sex denarios, [de] quibus remans[erunt ...] quos cantor presentavit nobis. Item [...] lotone, que remanserat de expensa leg[ati. De quibus facta] est divisio ad viginti quatuor personas [dominorum et in divisione?] quisque dominorum habuit septem denarios.

[Item ...] portiones suas cum dicta [?] portione domini Georgii [de Winch?] per subcustodem. Item cantor portiones suas [...]. Item magister Paulus de Karazna portionem suam presentialiter. Item [...] Item magister Michael filius Eley per subcustodem. Item Thomas prepositus Cibiniensis, Iohannes Zeke et Ladizlaus Thibe [presentialiter]. Item Dominicus per Michaelem clericum domini prepositi Cibiniensis. Item dominus prepositus portionem suam per magistrum Michaelem. Item Nobilis Iohannes per Michaelem clericum preposit[i] Cibiniens[is]. Item magister Martinus per Iohannem clericum suum. Item magister Salomon et magister Nicolaus archidiaconus de Vgacha et Adrianus decanus duas portiones suas per predictum Matheum [?]. Item Ladizlaus presentialiter et Chama per Michaelem clericum prepositi Cibiniensis. Item magister Benedictus et Ladizlaus dictus Magnus per Iohannem clericum magistri Martini.

Notandum, quod anno Domini M.CCC.XXX. primo magister Ladizlaus dictus Magnus et Emricus sacerdos de Ekeemezo Maiori, procuratores decimarum de comitatu de Huniad presentaverunt nobis magistro Iohanni archidiacono de Ozd et Ladizlao Thibe archidiacono de Wgucha loco dominorum de capitulo recipientibus octo marcas denariorum marcam cum quinque pensis computando. De quibus deducta tertia prepositi per Emricum capellanum ac procuratorem eiusdem, remanserunt dominis quinque marce et sexaginta sex denarii. De quibus facta est divisio ad viginti quatuor personas dominorum et quilibet in divisione habuit

quadraginta quinque denarios. Item Iohannes Nobilis per Juerkus clericum magistri Ladislai Magni. Item cantor presentialiter. Item magister Salomon per Juerkus et magister Dominicus per predictum Juerkus. Item [scolastic]us duas [portiones] suas et portionem Ladizlai prepositi. Item Thomas prepositus Cibiniensis, et Chama prepositus, et magister Benedictus per predictum Juerkus. [Item] magister Paulus de Karazna presentialiter. [Item dominus custos?] presentialiter. Item portio magistri Nicolai de Goolov, per magistrum Paulum de Karazna. Item magister Martinus per Iohannem clericum suum. Item magister Georgius per dominum Vincentium. Item [...]. Item Zeke presentialiter et Ladizlaus Thibee per [...]. Item dominus prepositus per Emricum capellanum suum. Item [...] presentialiter. Item Stephanus de Penis per magistrum Paulum de Karazna. [Item] Ladislaus Magnus presentialiter. Item Michael Eeley per Vincentium. [Item...] per magistrum Georgium de Vinch.

Eredeti, töredék, két hártyalap négy oldalán, három különböző kézírással, nedvességtől és kopástól erősen rongált állapotban, sok szakadással, letöredező, málladozó szélekkel, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277266). □ Közlés: TTár 1911. 406—413 (itt Barabás S. a kitöredezett, kiszakadt vagy olvashatatlanná vált részek pontos terjedelmét is jelezte). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 16—23 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 95. sz.

709. 1331. július 10. (Wysegrad, f. IV. p. quind. Nat. Ioh. bapt.) I. Károly király, a Kuluswar-i hospesek kérésére átírja és új pecsétjével megerősíti saját 1322. április 20-án kelt pátens oklevelét (431. sz.) — *A pecsét alatt:* Relatio Thome de Zeremy.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár város lt, Privilegia, fasc. C. Nr. 1 (DF 280973). □ Közlés: KvOkl I. 39—40. — Ub I. 443. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 23—24, 566 (román fordításban is).

710. 1331. július 10. (Wysegrad, f. IV. p. quind. Nat. Ioh. bapt.) I. Károly király, a Koluswar-i hospeseknek a király és a szentkorona iránt a Havaselve (in partibus Transalpinis) elleni mostani hadjáratban is tanúsított hűségükért, amiért sok kárt szenvedtek, a következő kiváltságokat adományozza: ne tartozzanak megjelenni sem a nádor, sem az erdélyi vajda vagy az ország más bírái által Erdélyben (in dictis partibus Transsiluanis) meghirdetett törvényszéken, hanem ha bárkinek keresete van ellenük, azt vigye a hospesek saját bírája és a király által kijelölt comes-ük elé, mint ahogy a nemes vagy nemtelen gonosztevők, tolvajok vagy rablók felett is, akik bűncselekményeiket a hospesek határain belül követték el, az említett bírák ítélhessenek; továbbá megengedi nekik, hogy a Feketwerdw nevű erdőit szabadon használják. Megparancsolja a nádornak, az erdélyi vajdának, helytartóiknak, bármelyik bírónak, hogy a Koluswar-i hospeseket az adományozott szabadságjogaikban ne merészeljék háborgatni, és senki, különösen pedig az erdélyi Szent Mihály-egyház püspöke (episcopus ecclesie sancti Michaelis Transsiluane), várnagyai, officiálisai ne merészeljék vámszedéssel terhelni az említett erdők használata során a falvakon és településeken át közlekedő hospeseket. — *A hátlapon, a pecsét alatt:* Relatio Thome de Zeremy.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kolozsvár város lt, Privilegia, fasc. J. Nr. 4 (DF 281033). — Ái I. Lajos király 1349. október 5-i és 1364. szeptember 15-i megerősítő oklevelében, uo., Nr. 5—11 (DF 281032, 281035 —281039). □ Közlés: CDHung VIII/4. 171—173 (magyar fordításban, Cornides, tom. XII. 487 nyomán, 1336-ra keltezve). — Czörnig II. 348. — KvOkl I. 41—42. — Transilvania 4/1871. 179 (Moldovanu,

Şt.). — Hurmuzaki I/1. 616. — Ub I. 443—444. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 24—25, 390—391 (hibásan 1336. július 8-ra keltezve, román fordításban). ☐ Regeszta: TSzle 7/1964. 553 (IX. sz. Györffy Gy.).

711. 1331. július 11. (Wyssegrad, in Transl. Benedicti conf.) I. Károly király, a Kuluswar-i hospesek kérésére, átírja és új pecsétjével megerősíti a városnak 1316. augusztus 19-én adott kiváltságlevelét (263. sz.).

Ái I. Károly király 1336. április 3-i megerősítő oklevelében (887. sz.) Kolozsvár város lt, Privilegia, fasc. I. Nr. 1, 2 (DF 281031). ☐ Közlés: VerArch 2/1846. 328—331 (Teutsch, G. D.). — KvOkl I. 31—35. — Hurmuzaki I/1. 641—642. — Ub I. 444—445. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 25 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XV. sz.

712. 1331. július 30. (Bystrize, f. III. p. Iacobi ap.) Thomas magister Bystricia-i comes I. Károly királynak. Tamás vajdához és hozzá intézett parancsának megfelelően (699. sz.) megkísérelt ugyan egyezséget létrehozni a Jad-i királyi népek és Henil (d) Johann comes között az Ependorf nevű föld miatt támadt jogvitában, de ez, a vajda a királyi udvarban tartózkodván, fogott bírák útján sem sikerült. E földről a Jad-i lakosok azt állítják, hogy az ő tulajdonuk, Johann comes pedig azon az alapon tartja magáénak, hogy a király apjának és neki adományozta. Jóllehet Johann comes hajlandó lett volna az ügy elintézését fogott bírákra bízni, a Jad-iak vonakodtak az egyezkedéstől mondván, hogy Ependorf királyi föld lévén, a vita eldöntése a királyra tartozik. Ezért augusztus 15-re (Assumpt. virg.) a király elé idézte a feleket. — *Hátlapján azonos kézzel:* Domino regi pro comite Iohanne super terra Eppendorf vocata.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecséttel, Bethlen cs lt: DL 62688. ☐ Közlés: CDHung VIII/3. 570—571. — Transilvania 4/1871. 179 (Moldovanu, Şt.). — Ub I. 445—446. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 27 (román fordításban).

713. 1331. augusztus 1. (in oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Frata-i Ws fia: Miklós — fiai: Tamás és Benedek beleegyezésével — Frata birtok negyedét és Ponuateluk nevű földnek pedig a felét leányainak: Nouay-i Fülöp fia: Miklós feleségének: Klárának és a még kiskorú Erzsébetnek ajándékozta. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őr-, Adorján dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje hiányzik, DL 2675. ☐ Közlés: AOkm II. 546. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 27—28 (román fordításban).

714. 1331. augusztus 5. (Avinione, Non. Augusti) XXII. János pápa I. Károlynak, Magyarország királyának. Örömét fejezi ki a tatárok felett aratott győzelme alkalmából. Erről, valamint a visszavonuláskor serege számára készített csapdával kapcsolatos szerencsétlen esetről, levelén kívül, követe: János frater, a minorita rend magyarországi provinciálisa beszámolójából is tájékozódhatott, és örvend, hogy szerencsésen megmenekült a veszedelemből.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Raynaldus: Annales V. 513. — CDHung VIII/3. 537—538. — Theiner: MonHung I. 544—545. — Hurmuzaki I/1. 617. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 28 (román fordításban). — TSzle 7/1964. 553—554 (11. sz., Györffy Gy.).

715. 1331. augusztus 8. (in quind. Iacobi ap.) Az egri (Agriensis) káptalan oklevélbe foglalja az egyrészről Miklós fia: Ryma-i (d) Miklós magister, Letha-i várnagy és Closwar-i ispán, valamint rokonai: Almaz-i Simon fiai: Barnabás és Mihály, másrészről Nempthy-i András fia: Péter comes és fiai: Jakab, Domokos, Miklós és László között a Neograd vármegyei Nempthy és Kalapath miatti perben fogott bírák közvetítésével létrehozott egyezséget.

Ái az egri káptalan 1374. október 6-i oklevelében, Patay cs lt: DL 75391. □ Közlés: CDHung VIII/6. 120—123, VIII/7. 229—232. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 29.

716. [1331.] augusztus 27. (in Posonio, in oct. Stephani reg.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi részekben lévő ispánoknak, szolgabíráknak, várnagyoknak, officiálisoknak, a városok vezetőinek és bármilyen más rendű-rangú személyeknek szigorúan meghagyja, hogy a Deswar-i hospeseket és javaikat tartozásaikért csak azt követően tartóztathatják fel, ha nyilvánvalóan bizonyítható, hogy Deswar bírája hanyagul járt el a panasz orvoslásában.

Eredeti, papíron, hátlapján rányomott pecsét nyomával, Dés város lt (DF 253309.) □ Közlés: Ub I. 446 (az évi keltezés indokolásával). — DIR C, veacul XIV, vol III. 29 (román fordításban). □ Regeszta: TörtLapok I/1874. 411 (12. sz.).

717. 1331. augusztus 28. (in Posonio, f. IV. p. Bartholomei ap.) I. Károly király parancsa az összes ispánnak, várnagynak, nemesnek, megyének, szárazon és vízen lévő vámosnak, szabad falvak bíróinak, minden rendű-rangú személynek, különösképpen is Zylag districtusnak, valamint Zathmar és Nympti városnak. A Deswar-i hospesek ama panaszára, hogy gyakran feltartóztatják őket és javaikat lefoglalják, elrendeli, hogy ezt bárki csak azután tehesse meg, ha előzőleg Tamás erdélyi vajdánál, illetve helyetteseinél kereste igazát, és azok hanyagul jártak volna el panasza orvoslásában. — *Hátlapján a pecsét alatt:* Relatio Thome vaiuode mediante magistro Pethew cancellario suo.

Eredeti, hártyán, hátlapján, rányomott pecsét helyével, Dés város lt (DF 253310). □ Közlés: Ub I. 446—447. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 29—30, 566—567 (román fordításban is). □ Regeszta: TörtLapok I/1874. 411 (13. sz.).

718. [1331. szeptember 10. előtt] Moruch-i Márton fia: János Doboka provincia ispánja, valamint szolgabírái: Cheph (d) János és Caplon bizonyítják, hogy Tormoch fia: János fiai: László, Bench, János és Pál hozzájárultak Vazunteluk (Doboka vm) felének eladásához.

Említés az erdélyi káptalan 1331. szeptember 10-i oklevelében (719. sz.), DL 40604.

719. 1331. szeptember 10. (f. III. p. Nat. virg.) Az erdélyi egyház káptalana előtt László fia: János Chamafaia-i nemes Vazunteluk nevű, Doboka vármegyei falu felét, amely faluban Szt. Egyed tiszteletére épült templom áll (in qua quidem villa prenotata ecclesia ad honorem beati Egidii est fundata), 15 nehezebb súlyú (ponderis maioris) márka ezüstért eladja Emich fia: idősebb Wos (d) Miklósnak és Chamafaia-i Jakabnak, Vazunteluk-i ne-

meseknek úgy, hogy két része Miklósnak, harmadik része pedig Jakabnak jusson. Ehhez az adásvételhez Tormoch fia: János fiai: László, Bench, János és Pál is hozzájárultak, amint ez Moruch-i Márton fia: János Doboka vármegyei ispán, valamint szolgabírái: Cheph (d) János és Caplon bemutatott okleveléből is kiderül (718. sz.). Az eladók a vevők zavartalan birtoklását mindenkivel szemben saját költségükön tartoznak biztosítani. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őr-, Adorján dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 40604.

720. 1331. szeptember 15. (Visegrad, in oct. Nat. Marie) Pál comes országbíró Hegun fia: László fiai: Miklós és János kérésére privilégiumként átírja és függőpecsétjével megerősíti saját 1331. június 8-án gyűrűspecsétje alatt kiadott pátens ítéletlevelét (706. sz.).

Ái Zsigmond király 1419. május 29-i oklevelében, melynek kéziratos szövege Cornides Dániel másolatában ismeretes, Diplomatarium II. 134—135, OSZK Kézirattára, FolLat 2220. sz. □ Közlés: CDHung VIII/3. 566—568. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 32—33 (román fordításban).

721. 1331. október 5. (III. Non. Octobris) I. Károly király, tekintettel Eskeleu-i Lőrinc fia: Mihály fia: Buthus (d) Miklós, Vrdugh (d) András és Teke (d) János magisterek hűséges szolgálataira, különösképpen pedig arra, hogy Fekethelolm [!] királyi várat, melyet a hűtlen néhai Braso-i Salamon élete végéig bitorolt, rokonaik: Brasso-i Simon fia: Nikolaus fiai: Johann és Jakob magisterek az ő biztatásukra és tanácsukra adták vissza, összes örökjogú jószágukat, bárhol legyenek is az országban vagy bárki bármi címen is bírja most azokat — a főpapok és bárók tanácsára — kiveszi jelenlegi birtokosaik kezéből és új adományként visszaadja Mihály említett fiainak, az azokról mások javára kiállított korábbi okleveleit pedig érvényteleneknek nyilvánítja. — Az oklevél Tatamér magister fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Chanad esztergomi érsek és örökös ispán, László frater kalocsai érsek; Benedek Chanad-i, Péter frater boszniai, György szerémi, László pécsi, Miklós győri, Henrik Vesprim-i, András erdélyi, László Zagrab-i, Mesko nyitrai, András Warad-i, Rodolph Wac-i és Miklós egri püspök; Druget János nádor és a kunok bírája, Demeter tárnokmester, Trinchin-i ispán, Simon fia: Pál országbíró, Mykch szlavón bán, Tamás erdélyi vajda, Janos Machow-i bán, Pál királynéi udvarbíró, István lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Ái az erdélyi káptalan 1337. január 13-i oklevelében (921. sz.), ENMLt Törzsgyűjteménye (DF 253645). □ Közlés: Ub I. 447—448. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 34—35 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 37. sz.

722. 1331. november 6. (Chawas, f. IV. p. Omn. sanct.) Ders magister Kukullew-i ispán, valamint Bezter fia: Domokos és László fia: Oppor ottani szolgabírák bizonyítják, hogy az egyrészről Domokos fiai: László és Domokos, másrészről Simon bán fiai: Mihály, Tamás, György és Miklós között a Zeeplak és Hedruhfaya falut elválasztó vonal miatt előttük hosszasan folytatott határvitában Simon bán fia: Tamás, testvérei megbízottjaként, az alábbi módon mutatta ki azt a határvonalat, mely szerint apjuk egykor Zeeplak-ot birtokolta: In superfecie montis ostendit tres metas terreas, item versus partem meridionalem descendendo

sub monte unum locum, quem ipsi Kuthfew apellant. Abinde versus Kukullew directe iuncturam trium viarum, quarum una via veniens de Hedruhfaya, altera vero Zaazut, tertia autem via descendens de Zeeplak dicitur, idem Thomas pro meta ostendit et eandem postea viam magnam usque ad litus Kukullew, ubi iuxta molendinum de Bazna transitur Thomas sepedictus pro metis assignavit. Partem predictarum metarum de parte orientis existentem ad possessionem Zeeplak vocatam pertinere, partem vero de parte occidentis ad Hedruhfaya assignavit.

Ái Tolcsvai László erdélyi alvajda 1343. február 9-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73649. □ Közlés: Ub I. 449. — TelOkl I. 44. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 37 (román fordításban).

723. 1331. december 11. (III. Id. Decembris) I. Károly király megtekintve Rosnou-i idősb (magni) Nikolaus fiainak: Johannak és Jakobnak a szent korona és a király javára tett hűséges szolgálatait, különösképpen azt, hogy a már uralkodó elődjeitől hosszú idő óta elidegenített Feketehalom várának visszaadására rávették rokonukat: Brassou-i Simon fia: Salamont, főpapjai és bárói tanácsára, nevezett Johannt és Jakobot említett Salamonnak a Brassou-i districtusban és Erdélyben bárhol lévő, jogosan birtokolt falvaival, malmaival és egyéb jövedelmi forrásaival jutalmazza, visszavonva ezekkel a javakkal kapcsolatos korábbi adományait, bárki javára szóltak légyen is azok. — Az oklevél Tatamér fehérvári (Albensis) prépost, alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Chanad esztergomi érsek és örökös ispán, László frater kalocsai érsek; Benedek Chanad-i, Péter frater boszniai, György szerémi, Miklós győri, László pécsi, András erdélyi, Henric Vesprim-i, László Zagrab-i, Mesko nyitrai, András Varad-i, Rudolph Vac-i és Miklós egri püspök; Drugetth János nádor, Demeter tárnokmester, Pál országbíró, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Mihály szlavón bán, János Machou-i bán, Miklós (helyesen: Pál) királynéi udvarbíró, István lovászmester, Dénes étekfogómester, Miklós Poson-i ispán.

Ái a váradi káptalan 1343. évi oklevelében — a CDHung VIII/3. p. 527—529 szerint — Cornides Dániel másolatában maradt fent. A kéziratos Diplomatarium idézett helyén (tomus VII. p. 68—69) azonban mind a MTAKt, mind pedig az OSZK Kézirattárának példányában más oklevél olvasható. □ Közlés: Katona VIII. 659—660. — CDHung VIII/3. 527—529. — Ub I. 449—450. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 39—40 (román fordításban).

724. 1331. december 31. (in Silvestri pape) Az erdélyi egyház káptalana, Birtholm-i Arnold comesnek a Medieszek, Seelk és Sachzeelk széki szászok nevében előterjesztett kérésére, átírja I. Károly király 1318. január 20-án, régi pecsétje alatt kiállított privilégiumát (285. sz.). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őr-, Adorján dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, melyet egykor a medgyesi szász gimnázium könyvtára őrzött. E medgyesi gyűjteménynek a szebeni Nemzeti Levéltárba került maradványában ma nem található. Holléte vagy esetleges elpusztulása nem volt megállapítható. □ Közlés: Ub I. 450—451. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 40—41 (román fordításban).

725. 1332. január 25. (in Alba, sab. p. Agnetis virg.) Jacobus Berengarii, a Carcassonne (Carcassonensis) egyházmegyei Grasse (Crassensis) bencés monostorának gondnoka

(operarius), magyarországi apostoli nuncius és Raymundus de Bonofato, a Limoges (Lemovicensis) egyházmegyei Szt. Mihály-kápolna Magyarországra kirendelt papja Thomas magisternek, a szebeni (Cybiniensi/Sybiniensi) prépostnak. Minapi szebeni tartózkodásuk idején Nikolaus magister szebeni dékán, Wolbrunus Stolcemberg-i, Johann Helta-i, Christian kiscsűri (de Parvo orreo), Johann újfalusi (de Nova villa), Conrad vizaknai (de Salisfodio) plébános másolatot kért tőlük a Szentszék leveléről és a Budán előttük folyt perükről, de az elkészült másolatot nevezettek nem vették át és íródeákjuk: Johannes magister apostoli jegyző fáradozását nem fizették meg. A felsorolt papokat tehát három alkalommal figyelmeztesse a kiközösítésre, és ha a három márkát kitevő munkadíjat 15 napon belül mégsem egyenlítenék ki, a szebeni prépostság többi papjával vasár- és ünnepnapokon hírdettesse ki a fenti személyek kiközösítését mindaddig, amíg Johannes magister követelését ki nem fizetik. E levelüket, utasításuk végrehajtásának bizonyságaként, lepecsételve juttassa vissza.

Eredeti, hártyán, hártyaszalagon függőtt pecsétje elveszett, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277271). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 254—255, 567—568 (román fordításban is, hasonmással). ☐ Regeszta: ErdKLt 1029. sz. (január 24-re keltezve). — Bónis: Szentszéki regeszták 856. sz.

726. 1332. február 14. (Vissegrad, in Valentini mart.) I. Károly király, hívének: Mihály fia: Péter magisternek ama kérésére, hogy új pecsétjével erősítse meg korábbi pátensét, átírja saját 1324. április 13-án kelt oklevelét (484. sz.). — *Hátlapján XV. századi írással:* Der Brif gehort czv dem Hvs czvr Helten.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét maradványaival, DL 2141. ☐ Közlés: Ub I. 457 (tévesen november 4-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 284 (tévesen november 4-re keltezve, román fordításban). ☐ Regeszta: CDHung XI. 468.

727. 1332. február 25. (Avinione, VI. Kal. Martii) XXII. János pápa Szentkirályi (de Sancto Rege) Lőrinc nemes fiának: Jakabnak kanonoki javadalmat ad az erdélyi egyházban.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Regeszta: Theiner: MonHung I. 549. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 255 (román fordításban).

728. 1332. február 25. (Avenione, VI. Kal. Martii) XXII. János pápa a Warad-i és az egri (Agriensi) püspökre, valamint a genovai (Januensis) prépostra: Dynus-ra bízza, hogy Szentkirályi (de Sancto Rege) Lőrinc fia: Jakabot vezessék be erdélyi kanonoki javadalmába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Regeszta: Mollat XI. 56521. sz.

729. 1332. február 25. (Avinione, VI. Kal. Martii) XXII. János pápa Cluswar-i Jakab fia: Pál Warad-i kanonoknak ugyanott kanonoki javadalmat biztosít.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Regeszta: Theiner: MonHung I. 549. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 256 (román fordításban). — Mollat XI. 56522. sz.

730. 1332. február 25. (Avenione, VI. Kal. Martii) XXII. János pápa a kalocsai (Colocensis) érseket, az egri (Agriensis) püspököt és a genuai (Januensis) prépostot: Dynust bízza meg, hogy Cluswar-i Jakab fia: Pált bevezessék a Warad-on elnyert kanonoki javadalmába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Regeszta: Theiner: MonHung I. 549 (itt a prépost neve: Dominicus de Radicofano). — Mollat XI. 56522. sz.

731. 1332. február 25. (Avenione, VI. Kal. Martii) XXII. János pápa utasítja a kalocsai (Colocensi) érseket, az egri (Agriensi) püspököt és a Bach-i prépostot, hogy adassák vissza a Cucullo-i főesperes: Chama erdélyi kanonoki javadalmát, melytől néhai János Warad-i püspök, állítása szerint, jogtalanul fosztotta meg őt.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Regeszta: Mollat XI. 56507. és 56528. sz.

732. 1332. március 8. (Wyssegrad, in Invocavit) I. Károly király — Bathur-i Bereck fiai: János magister, András Warad-i püspök és Miklós hűséges szolgálatainak jutalmaként — a Noghfolu és Zalach falvakon át Bathur felé tartó vagy onnan jövő kereskedőket kötelezi, hogy az általuk szállított sót és egyéb portékát, a Kochord-on és Damanhyda-n át közlekedő Zothmar-i és Zothmarnemethi-i árusokhoz hasonlóan Bathur falu szerdai [f. IV.] hetivásárán rakják ki. — *Hátlapján a pecsét alatt:* Relatio Pauli bani.

Eredeti, restaurált hártyán, hátlapján felségpecsét nyomával, Nyírbátor város lt (DF 281320). ☐ Közlés: Balogh: Báthory cs 119—121 (magyar fordításban is). — Érszegi: Szabolcs-Szatmár-Bereg 31—33. ☐ Regeszta: LtKözl 7/1929. 119 (Gáll I.).

733. 1332. március 9. (Avinione, VII. Id. Martii) XXII. János pápa, I. Károly magyar király közbenjárására, helyt ad Tamás herceg erdélyi vajda (wayuode duci Transsilvano) ama kérésének, hogy az esztergomi (Strigoniensis) egyházmegyében fekvő Sechiem nevű birtokán hitbuzgóságból és saját lelkiüdvösségének biztosítása végett tetszése szerinti valamelyik elismert kolduló rendnek (de approbatis ordinibus mendicantium) 12 szerzetest befogadó kolostort és templomot létesíthessen (unum locum cum oratorio et aliis necessariis officinis), melynek építését már el is kezdette.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 547—548. ☐ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 256.

734. 1332. március 9. (Avinione, VII. Id. Martii) XXII. János pápa, I. Károly magyar királyra való tekintetből, Tamás erdélyi vajda herceg (ducis) fia: Mihály esztergomi (Strigoniensi) kanonoknak az esztergomi egyházmegyében az érsek vagy a káptalan joghatósága alatti megüresedő tisztséget vagy perjelséget adományoz.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. ☐ Regeszta: Theiner: MonHung I. 549. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 257 (román fordításban). — Mollat XI. 56632. sz.

735. 1332. március 9. (Avenione, VII. Id. Martii) XXII. János pápa az egri (Agriensi), Titul-i, székesfehérvári (Alberegali), kalocsai (Colocensi) és Vesprim-i prépostot bízza meg Tamás fia: Mihály újabb kanonoki javadalmába való beiktatásával.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat XI. 56632. sz.

736. 1332. március 9. (Avenione, VII. Id. Martii) XXII. János pápa Lőrinc fia: István erdélyi kanonoknak ugyanabban az egyházmegyében újabb javadalmat adományoz, de Peen község plebániájáról le kell mondania.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Regeszta: Mollat XI. 56633. sz.

737. [1332. március 9.] XXII. János pápa a kalocsai (Colocensi) érseket, az egri (Agriensi) püspököt, valamint a genuai (Januensi) prépostot bízza meg Lőrinc fia: István kanonok bevezetésével újabb javadalmába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikán lt. □ Regeszta: Mollat XI. 56633. sz.

738. 1332. március 9. (Avenione, VII. Id. Martii) XXII. János pápa Zeck-i János fia: Péter erdélyi kanonoknak, esztergomi (Strigoniensis), győri (Jauriensis) és nyitrai (Nitriensis) kanonoksága megtartása mellett, újabb javadalmat ad.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat XI. 56634. sz.

739. [1332. március 9.] XXII. János pápa a kalocsai (Colocensi) érseket, az egri (Agriensi) püspököt és a Titul-i prépostot bízza meg Zeck-i János fia: Péter erdélyi kanonok bevezetésével újabb javadalmába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat XI. 56634. sz.

740. 1332. március 9. (Avinione, VII. Id. Martii) XXII. János pápa utasítja [László] zágrábi és [András] erdélyi püspököt, hogy a Grab-i monostornak alárendelt Bela-i és az esztergomi érsekség alá tartozó Clus-i bencés apátságok javait, vagy ha annyi elegendő lenne, legalább az egyikét, Pál nándorfehérvári (Albensis) püspök kérésére, az ő életének időtartamára egyesítsék a scismatikusok által elfoglalt püspökségéével. Pál püspök jelenlegi jövedelmei ugyanis nem elegendőek ahhoz, hogy I. Károly magyar király titkáraként és gyakori követeként a pápai kúriában és az ország különböző részeiben főpapi rangjához méltóan elláthassa feladatait. Ezek az apátságok jogilag betöltetleneknek tekinthetők, nincs bennük szerzetesi élet, noha egy István nevű, a helyiek által „bolond apát-"ként (fatuus abbas) emlegetett esztergom-egyházmegyei klerikus kezében vannak, aki ugyan szerzetesként öltözködik, de fogadalmat nem tett és felszentelve sincsen, de ő hajlandó távozni. Esetleges ellentmondást ne vegyenek figyelembe. E javadalmakkal kapcsolatosan elődei vagy sajátmaga által mások javára kiállított oklevelek érvényüket

vesztik. A nándorfehérvári püspökséggel ideiglenesen összekapcsolt monostor vagy monostorok jövedelmeit Pál püspök és helynöke szabadon felhasználhatja, de javait el nem idegenítheti.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 549—550. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 257—259 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat XI. 56640. sz.

741. 1332. március 10. (Avinione, VI. Id. Martii) XXII. János pápa Tyba fia: László erdélyi főesperesnek, I. Károly magyar királyra való tekintetből, a Warad-i káptalanban kanonokságot adományoz korábbi javadalmai megtartása mellett.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Theiner: MonHung I. 549. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 259 (román fordításban). — Mollat XI. 56642. sz.

742. 1332. március 12. (Visegrad, f. V. p. Invocavit) I. Károly király az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Mera-i Miklós, Menolth testvére: János, vagy András fia: László iktassa be Vgrin fia: Jánost Tyburcztelwke és Bynnene nevű, Klus vármegyei, lakatlan földekbe, melyeket korábban a magvukszakadtaknak mondott Tyburcz és Sándor birtokoltak. Ezekkel a jószágokkal kártalanítja ugyanis Vgrin fia: Jánost Koppan nevű birtokának ama részéért, amelyet ő az újtordai (de nova Thorda) királyi népek és hospesek javára rendelt, [mert ott azoknak] 60 kúriájuk, Szt. László király tiszteletére emelt kőtemplomuk, húsz [darab] szőlőjük van, a Rakus folyón pedig Haraztos-i Pál és János fiai: Kirus és István újtordai hospeseknek két malma található.

XVI. századi egyszerű másolat, papíron, hátlapján Huszti András által írott levéltári jelzettel. Korábban a Magyar Nemzeti Múzeum Törzsgyűjteményében volt, de jelenleg a DL-ben nem található. Fénymásolata viszont elérhető: DF 292762.

743. 1332. március 31. (f. III. p. Letare) Az erdélyi egyház káptalana előtt Vos (d) Miklós — távollévő rokonai: Chama fia: Jakab és Vos (d) László nevében is — a szomszédság jogcímén tiltakozik az ellen, hogy Karachun comes Kyde-i nemes özvegye: Ágnes, János és Mihály nevű fiaival együttesen, Kyde nevű birtokát vagy földjét az ő tudtuk nélkül és sérelmükre eladja, illetve leányával együtt Bonchyda-i Fábián fia: Istvánnak átadja. Egyben kijelenti, hogy ez az eladás vagy ajándékozás nem szolgálhat jogi akadályául annak, hogy igazukat ne kereshessék, amikor majd erre módjuk nyílik. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationalis pro Nicolao dicto Vos et Iacobo filio Chama ac Ladizlao dicto Vos proximis predicti Nicolai contra dominam Agnetem ac Iohannem et Michaelem filios eiusdem domine Agnetis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252736). □ Közlés: HOkl 203—204. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 262 (román fordításban).

744. 1332. április 1. (Avinione, Kal. Aprilis) XXII. János pápa Tamás erdélyi vajdának (duci). Kéri, az ország több más ispánjával együtt, hogy támogassa a Szentszék nunciusait

a megüresedett egyházi javadalmakra kivetett tized beszedésében, mert azt a római egyháznak a schizmatikusok és eretnekek elleni megvédésére kívánják fordítani.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 551. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 262—263.

745. 1332. április 5. (Avenione, Non. Aprilis) XXII. János pápa az erdélyi és a Warad-i püspököt, valamint az erdélyi fehérvári (Alvensisin) főesperest rendeli ki mint judices, conservatores Chama Kukulio-i főesperes ügyében.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat XI. 56827. sz.

746. 1332. április 10. (f. VI. a. Ramispalmarum) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészről Albert fiai: Mihály és Miklós, valamint eme Miklós fiai: Barnabás, Dávid, Mihály és Illés, Zuk-i nemesek, másrészről Demeter fia: István és fiai: Lénárd, László, Sandur és György, valamint Domokos fiai: János, Mihály, István és Péter, szintén Zuk-i nemesek, előttük az alábbi módon osztották fel Zuk nevű birtokukat: Prima meta dicte possessionis Zuk inicipit a quodam monte inter duas valles, videlicet Pudurueulg/Podorueulg et Kysueulg, existente, qui quidem mons vulgari sermone Higuusholm/Higiusholm appellatur. Et deinde per quendam Berch tendit et descendit ad caput cuiusdam vallis, que vulgari sermone Kysueulg nuncupatur, et deinde tendit et descendit ad quendam rivulum in valle Kysueulg existentem, et in eadem valle tendit infra versus ortum solis usque ad finem eiusdem vallis Kysueulg, et de dicta valle Kysueulg tendit similiter versus ortum solis iuxta fluvium Zomus ad quandam arborem seu salicem duos ramos habentem. Et deinde tendit seu vadit iuxta piscinam versus septentrionem existentem. Et deinde similiter iuxta eandem piscinam tendit seu procedit versus septentrionem ad quandam fossam, que quidem fossa de eadem piscina vadit et procedit versus ortum solis ad anticum [!] obstaculum molendini comitis Stephani et ipsa piscina, que a dicta arbore fuizfa procedit usque ad fossam supradictam, cessit ad portionem filiorum Alberti predictorum. Et insulam seu nemus, que vel quod procedit a predicta arbore fuizfa intra predictam piscinam et fluvium Zomus existentem prenotati filii Alberti tanquam insulam ipsorum filiis Demetrii pro portione ipsorum pacifice, perpetue ac irrevocabiliter permisissent ac coram nobis permiserunt possidendam. Et ab antiquo obstaculo molendini dicti Stephani meta tendit ad domum scolaris et deinde vadit ad ecclesiam beati Leonardi ita tamen, quod insula seu nemus in medio fluvii Zomus existens ad molendinum filiorum Demetrii pertinebit, ipso fluvio Zomus ex utraque parte ipsius insule fluente, molendino filiis Alberti permanente. Et de dicta ecclesia meta procedit versus ortum solis ad quandam artam plateam, qua platea finita et terminata tendit per eandem viam similiter versus ortum solis bonum ad spatium unius iugeri. Et deinde per eandem viam procedit versus ortum solis ad quendam montem Kuesleutheu/Kuesleuhtheu nominatum. Et deinde per eandem viam circumit et revertitur ad partem meridionalem ad quendam rivulum, qui vulgariter Soushyd/Soshyd nuncupatur. Et deinde transit per obstaculum iuxta quamdam piscinam dicti comitis Stephani versus meridiem per quandam semitam ad quendam Berch, qui CheresnesBerch appellatur. Et per illum Berch circumit arbores Cheresneffa/Cheniesfa vocatas et tendit versus ortum solis

ad piscinam Kedelentou/Kedelentho vocatam, ubi rivulus Cheresnespatak/Cheereesnies-pothok appellatus cadit ad piscinam Kedelentou/Keedelentho supradictam et deinde procedit et descendit versus partem septentrionalem ad montem Holm vocatum iuxta predictam piscinam existentem, et iuxta illum Holm est quoddam obstaculum et transit per illud versus ortum solis. Et piscina, que circa predictum obstaculum versus partem meridionalem existit, cessit pro ipsorum portione filiis Demetrii supradictis, piscina vero, que similiter circa predictum obstaculum versus partem septentrionalem existit, filiis Alberti prenotatis pro eorum cessit portione. Et iuxta predictam piscinam descendit similiter ad partem septentrionalem ad obstaculum dicte piscine, et deinde vadit versus ortum solis per divisionem ville ad rivulum Kedelenpatak/Kedelenpothok nominatum. Et deinde ascendit similiter versus ortum solis ad quendam Berch inter duas silvas existentem, qui Berch Nogkedehelenberch/Nodgkedelenberch appellatur. Et deinde per eundem Berch versus partem meridionalem tendit ad quendam Berch Gerfaberch/Gyerfaberch nominatum. Et deinde descendit versus ortum solis ad quandam metam, que dictam possessionem Zuk dividit a possessione seu terra Sumateluk/Sumatheluk vocata et ibi mete dicte possessionis Zuk terminantur. Et sic pars dicte possessionis Zuk a parte septentrionali existens a prima meta incipiendo, procedendo usque ad ultimam filiis Alberti supradictis pro ipsorum cessit portione. Et eodem modo pars dicte possessionis a parte meridionali existens a prima meta incipiendo similiter procedendo usque ad ultimam pro ipsorum portione cessit filiis Demetrii prenotatis. Ita tamen, quod silva Keureuserdeu/Keureuserdou vocata ex parte partis septentrionalis existens dictis filiis Demetrii pacifice et irrevocabiliter pro eorum portione cessit, terra eiusdem silve filiis Alberti permanente. Hoc etiam interiecto, quod piscina ac vinea Michaelis et Nicolai filiorum Alberti versus partem meridionalem existentes dictis filiis Alberti pro eorum portione perpetue similiter permanebunt possidende, ita etiam, quod silvam in portione filiorum Demetrii versus villam Appathyda existentem dividit quidam rivulus Zarazpatak/Zarazpothok vocatus usque ad quandam magnam viam et pars eiusdem silve versus partem meridionalem existens dictis filiis Alberti pro ipsorum cessit portione, altera parte eiusdem silve ex parte partis septentrionalis una cum terris sive arabilibus, sive non arabilibus totius silve, tam ex ista, quam ex alia existentibus sepedictis filiis Demetrii permanente, hoc eitam declarantes, quod omnes mete ipsorum per fossas seu cum fossis sunt signate, excepta meta sub salice existente cuius forma seu figura est rotunda. Végül kijelentették, hogy ha a most otthon maradt családtagok közül valaki ezt az osztályt megtámadná, a többiek együttesen fogják az illetőt rászorítani annak megtartására. A felek arra is kötelezik magukat, hogy kölcsönösen segíteni fogják egymást, ha Demeter fiait a részükbe jutott Zuk, Zauateluk/Zauatheluk, Kyserdeuteluk/Kyserdotheluk, Mynusteluke/Mynestheluk és Kedelenteluk/Kedelentheluk felerésze miatt, vagy Albert fiait Kedelenteluke nekik jutott északi fele, illetve Zuk, Vizateluke/Vizatheluk, Korusteluke/Korostheluk, Variadteluke/Wornadtheluk, Bordrouueulgteluke/Bodrowoelgtheluk miatt bármikor keresettel támadnák meg. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őr-, Adorján dékánkanonok.

Eredeti, két példányban, hártyán, függőpecsétjük elveszett, Suky cs lt (DF 255214, 255215). — Ái az erdélyi káptalan 1543. július 27-i oklevelében, Kolozsvár város lt, Privilegia, fasc. M, Nr. 8 (DF 281069). □ Közlés: Ub I. 451—453. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 264—266, 568—570 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: Petrichevich I/2. 348 (1819. sz.).

747. 1332. május 5. (Avinione, III. Non. Maii) XXII. János pápa János fia: Péter erdélyi kanonoknak ebben a káptalanban kanonoki javadalmat biztosít.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Theiner: MonHung I. 548. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 267.

748. [1332. május 5.] XXII. János pápa a kalocsai (Colocensi) érsekre, az egri (Agriensi) püspökre és Petrus de Verulis-re, a Titul-i prépostra, bízza János fia: Péter bevezetését erdélyi kanonoki javadalmába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Mollat XI. 57102. sz.

749. 1332. május 13. (Avinione, III. Id. Maii) XXII. János pápa utasítja [Arnold] Asti-i (Astensis) és Máté Papia-i (Papiensis) püspököt: tisztázzák vizsgálat útján, hogy I. Károly magyar királynak a római kúriából hazatérőben lévő követeit: István Warad-i prépostot és Tamás erdélyi főesperest, Heches-i Gebeth és Harzaci-i Thaplain nemeseket, valamint kíséretüket Alexandria környékén kik támadták meg, fosztották ki és ölték meg egyik familiárisukat.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: MonHung I. 552. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 267—268.

750. 1332. május 23. (Avinione, X. Kal. Iunii) XXII. János pápa, I. Károly magyar király kérésére és az érdekelt óhajának megfelelően, engedélyezi András erdélyi püspöknek, hogy halálos ágyán, egyetlen alkalommal, saját gyóntatója teljes feloldozást adhasson minden bűnéért.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 553. □ Regeszta: Mollat XI. 57262—57264. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 268.

751. 1332. június 1. (Avinione, Kal. Iunii) XXII. János pápa I. Károly magyar királynak. Követe (ambaxiator et nuntius): Pál nándorfehérvári (Albensis) püspök által előterjesztett kérésére a három éve betöltetlen egyházi javadalmak tizedének egyharmadát átengedi a királynak, hogy a Magyarországon vagy az országával szomszédos területeken lakó ruténok és más schizmatikusok támadásaival szemben megvédhesse a katolikus egyházat. Egyidejűleg segítségét kéri e tized beszedéséhez és a kúriának jutó 2/3 résznek a pápai kamarába való eljuttatásához.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 553—554. — Hurmuzaki I/1. 618—619. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 269—270 (román fordításban).

752. 1332. június 1. (Avinione, Kal. Iunii) XXII. János pápa Iacobus Berengarii és Raymundus de Bonofato szentszéki nunciusokkal közli, hogy a három év óta betöltetlen egyházi javadalmak jövedelmére kivetett tized harmadrészét, a király követének: Pál nándorfehérvári (Albensis) püspöknek az előterjesztésére, átengedte I. Károly magyar király-

nak, hogy azt a schizmatikusok elleni védekezésre fordítsa. A pénz átadása a király megbízottainak minden esetben két példányban kiállított hivatalos jegyzékkel történjék, melyből az egyik maradjon náluk, a másikat pedig a 2/3-dal együtt küldjék be a pápai kamarába.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 554—555. — Hurmuzaki I/1. 620—621. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 270.

753. 1332. június 8. (in villa Kereztes, crast. Penth.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Miután (Mowrouch-i) Márton fia: János, Doboka vármegye ispánja, Darwas nevű birtokának bitorlása miatt Kecheeth-i Péter fia: Istvánnal előbb Albert fia: Mihály magister belső-szolnoki (de Zonuk interiori) ispán, majd pedig Mihály alvajda előtt hosszú időn át eredménytelenül pereskedett, bírság melletti halasztgatások után, igaza elnyerhetése végett ügyét az ő 1332. június 8-án Kereztes faluban tartott közgyűlése elé hozta. Itt János comes felmutatta az erdélyi káptalan 1279. évi (CDTrans I. 375. sz.) és Mihály magister belső-szolnoki ispán 1329. augusztus 27. körül kelt zárt oklevelét (662. sz.), Péter fia: István pedig egy 1310. évi oklevelét (180. sz.). Minthogy ő a király megbízásából az erdélyi részeken tartozik kinek-kinek kiszolgáltatni igazát, e bemutatott oklevelek alapján, a törvényszékén résztvevő erdélyrészi nemesekkel és lakosokkal együtt (unacum universis nobilibus et incolis huius partis ipsum tribunal iudiciarium nobiscum assedentibus), Darwas birtokot visszaítélte János comesnek, mert az 1310. évi második eladás csak más jogának sérelme nélkül tekinthető érvényesnek. Ezen felül arra is kötelezi Istvánt, hogy a birtok jogtalan használata fejében saját jószágaiból egy Darwas-sal egyenlő értékű másikat is engedjen át Márton fia: János comesnek. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottai: Miklós fia: Mihály és Szentegyedi (de S. Egidio) Chama fia: Jakab határolják körül az átadandó két birtokot és a felperest iktassák be azokba. — *Hátlapján azonos írással:* Discretis viris et honestis amicis suis honorabili capitulo ecclesie Transsilvane pro comite Iohanne filio Martini de Moruch super reambulatione et statutione possessionis Darwas vocate.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30367. □ Regeszta: CsOkl I. 64. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 271.

754. 1332. augusztus 1. (in oct. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, miszerint Gergely fia: Janka Palatka-i nemes tiltakozás formájában kijelentette előtte, hogy Legyun nevű birtoka ügyében Péter fia: János és Zabary (d) Miklós Kuholm-i várnagyokkal szembeni igazát keresve mondott ellen nevezett Jánosnak és Miklósnak, amiért Tamás (m) erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, a két várnagy iránti kedvezéséből, megfenyegette őt és vesztére tör (periculum sibi comminaretur et ipsum perdere conaretur). Azért ha igaza keresését egy időre abbahagyná, ez csakis Tamás vajda hatalmaskodása miatt történnék, és ha Legyun birtok ügyében valami bevallást tenne, erre is a nagyobb kártól való félelemből fog kényszerülni (tunc propter potentiam predicti Thome woyuode cessabit, et si forte aliquam confessionem de predicta sua possessione Legyun vocata fecerit, tunc propter metum maioris perditionis sue faciet). — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Ianka filio Gregorii contra Iohannem et Nicolaum castellanos de Kuholm protestatorie.

Eredeti, hártyán, hátlapján záropecsét töredékével, DL 40622. □ Közlés: AOkm II. 617—618. — Ub I. 453—454. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 275 (román fordításban).

755. 1332. augusztus 20. (in reg. Stephani) Az erdélyi egyház káptalana előtt Heethur-i Markus fia: Marcyl fia: Nikolaus a Messes-en innen és túl fekvő Heethur, Band, Feermenus, Poptheluke, Kyrylzka és Nodghathar nevű birtokait védelem és gyarapítás céljából élete végéig önként átengedi Regen-i Dénes fia: Tamás magisternek azzal a megkötéssel, hogy a fenti jószágokat csak neki és senki másnak nem adhatja el, és gyermektelen halála esetén azok Tamás magisterre, illetve utódaira szálljanak.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett kerek pecsét nyomával, Erdődy cs galgóci lt, lad. 95. fasc. 10, nr. 2. □ Közlés: BánfOkl I. 72—73. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 275–276 (román fordításban).

756. 1332. szeptember 21. (in Wyssegrad, in Mathei ap.) Erzsébet királyné Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalanához. Minthogy János magister fehérvári (Albensis) őrkanonok, testvéreivel: Mártonnal és Pál magister szintén fehérvári kanonokkal együtt, valamint testvérüknek: néhai Istvánnak a fia: István és Mochk (d) András fiai: János, Miklós és András Owzd nevű (in cttu Albensi in partibus Transsilvanis) birtokuk harmadrészét testvéri szeretetből Tatamér fehérvári prépostnak, királyi alkancellárnak és testvéreinek: Bako-nak és Istvánnak átengedték, vezesse be őket és az esetleges ellentmondókat idézze rokona: Tamás erdélyi vajda elé. — *Kijelölt királyi emberek:* Elekus-i Churba (d) Domokos, Gaald-i Petew. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis capitulo ecclesie sancti Michaelis archangeli Transsilvane pro domino Tatamerio preposito Albensi et fratribus suis.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsételés nyomával, DL 29117. □ Közlés: Ub I. 454—455. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 276—277 (román fordításban).

757. 1332. október 4. (Avenione, IV. Non. Octobris) XXII. János pápa (Chanad) esztergomi érseknek. Mivel kötelességének tekinti, hogy az evangélium fénye világítson a keresztény világ és művelődés végvidékein élő népeknek is, szervezze újra a tatárokkal határos területen egykor működött Mylkou-i püspökséget, mely akkor omlott össze és semmisült meg, amikor a tatárok Magyarországot (partes Hungaras) pusztították. Ennek élére Vitus de Monteferreo minorita szerzetest, I. Károly magyar király káplánját ajánlották neki. Ha ő is alkalmas személynek találja, két más katolikus püspökkel együtt szentelje őt püspökké, és segítse abban, hogy a király támogatásával visszaszerezhesse püspöksége egykori javait.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. — Ennek fényképe: DF 291594. — Korábbi másolatról készült XVIII. századi egyszerű másolata a Pray-gyűjteményben, tomus XXII, pag. 60—62. □ Közlés: Katona IX. 18—21. — CDHung VIII/3. 635—638. — Hurmuzaki I/1. 622—623. — Ub I. 455—456. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 279—280 (román fordításban). □ Regeszta: Catalogus mss Bibl. Univ. Bpestinensis II/2, pag. 775. nr. 43. — Mollat XII. 58521. sz.

758. 1332. október 6. (in Waradino, in oct. Mich. arch.) I. Károly király Bezterce, valamint a hozzá tartozó falvak, de különösen Jad bíráinak, esküdtjeinek, hospeseinek és népe-

inek. Geubul fia: Johann fia: Hennel (d) Johann magister ama panaszára, hogy királyi levéllel történt többszöri tiltása ellenére maguknak szedik be a királytól szolgálataiért kapott Ependorph nevű birtoka haszonvételeit, parancsolja nekik, hogy ezzel haladéktalanul hagyjanak fel és az eddig okozott károkat térítsék meg Johann magisternek, mert több panaszt ebben az ügyben nem akar hallani. — *Hátlapján, a pecsét alatt:* Relatio woyuode Thome.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62689. □ Közlés: AOkm II. 625—626. — Ub I. 456—457. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 280—281, 570—571 (román fordításban is). □ Regeszta: CDHung VIII/3. 578. — Transilvania 4/1871. 180 (Moldovanu, Şt.).

759. 1332. október 6. (in Waradyno, in oct. Mich. arch.) I. Károly király hű szolgálataiért Ferenc fia: Pagan (d) István magisternek, familiarisának adományozza az általa kért Zenmihalyteluku és Zenmaariasscunteluku nevű, lakóitól elhagyott földeket (in cttu de Zonuk interiori), amelyek magvaszakadt ember jószágaiként állítólag már régen a koronára szállottak, de amelyeket a hűtlen Kupaz nádor, más királyi és királynéi jussokkal együtt, élete végéig bitorolt. — *A pecsét alatt kancelláriai jegyzet:* Relatio Pauli Simonis.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, Wesselényi cs zsibói lt (DF 254781). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 326—327 (hibás olvasatokkal és hasonmással).

760. 1332. október 6. (in Waradino, in oct. Mich. arch.) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanának. Ferenc fia: Pagan (d) István magister, hű szolgálatai jutalmául, adományul kérte tőle Scenthmihaltelke és Scenthmariaazuntelke nevű (in cttu de Zonuk interiori), lakóitól elhagyott földeket, amelyek szerinte korábban magvaszakadt emberekéi voltak és a koronára szállottak, de a hűtlen Kopaz nádor bitorolta azokat élete végéig. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Mera-i Miklós vagy Swk-i István vizsgálja meg, hogy tényleg így áll-e a dolog, és ha igen, akkor körülhatárolva e birtokokat, iktassa be azokba István magistert, s minderről neki vagy Tamás vajdának tegyen jelentést, megidézve az esetleges ellentmondókat.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1332. december 8-i oklevelébe (764. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254782). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 327—328 (hibás olvasatokkal és hasonmással).

761. 1332. november 2. (IV. Non. Novembris) I. Károly király Perueyn-i Orbán fia: Miklós comes kérésére új pecsétjével megerősítve privilegiális alakban átírja saját 1325. december 23-án kiállított oklevelét (AOkm II. 230) és következőképpen mondja el régebbi pecsétnyomója elvesztését a havasalföldi hadjárata alatt: Cum nos anno domino M°CCC°XXX° ad visitandam terram nostram Transalpinam cum quadam particulari gente nostra accessissemus et eam pacifice perambulassemus in exituque nostro abinde Basarab infidelis noster Transalpinus preconcepta infidelitatis nequitia sub ficte pacis astutia in quodam loco nemoroso et silvoso indaginumque densitate firmato quandam particulam gentis nostre hostiliter invasisset, in cuius invasionis hostilis insultu magister Endree, Albensis ecclesie prepositus, aule nostre vicecancellarius bone memorie suam vitam nostrumque sigillum perdidisset.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 2331. E szöveget szinte változtatás nélkül megismétli I. Károly 1332. november 22-i és 1333. november 25-i oklevele, HOkm I. 164—165 (DF 248035). □ Közlés: AOkm II. 628—629. — Hurmuzaki I/1. 623—624. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 282—283 (román fordításban). □ Regeszta: TSzle 7/1964. 555 (13—14. sz. Györffy Gy.).

762. 1332. november 4. (in Wyssegrad, f. IV. p. Omn. sanct.) I. Károly az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében embere: Péter fia: Pál vagy Péter fia: Mihály újítsa meg István fiai: Domokos és János, valamint Miklós fiai: Pál és János Zamarkuth és Lerenchteleke nevű (Torda vm) földjének vagy birtokának határjeleit. Az esetleges ellentmondókat idézze az erdélyi vajda színe elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis capitulo ecclesie Transsilvane pro filiis Stephani et filiis Nicolai reambulatorie.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30104.

763. 1332. november 26. (VI. Kal. Decembris) I. Károly király megerősítve átírja Mortun-i Simon fiai: Pál országbíró és Lőrinc Zarand-i ispán javára 1332 folyamán kiadott több saját oklevelét, főként a Bazarab elleni havasalföldi hadjáratban való helytállásukkal szerzett alábbi érdemeikért: Merita, que... in diversis expeditionibus nostris, prosperis et adversis cum omni fidelitatis studio laudabiliter impenderunt, et specialiter nam cum exercitum nostrum, regio edicto convocatum movissemus et quedam confinia regni nostri, que in terra Transalpina per Bazarab filium Thotomerii scismaticum in nostrum et sacre nostre corone non modicum derogamen detinebantur et detinentur, adissemus, idem Bazarab infidelis Olacus noster, maligno conductus consilio, non verens, nec attendens, ut qui naturali domino resistere moliuntur, divinis dispositionibus manifeste videntur obviare, sua maleficia in mentis secreto concepta, in opus producere non expavit et se nostre maiestati seditiose et proditionaliter opposuit ausu temerario preliantem, ubi non paucarum regni nostri nobilium, mere fidelitatis fervore prefulgentium capita necis periculum subierunt, ubi multorum regnicolarum nostrorum fidelitates indicibilis sanguinis eorum effusio patefecit, ubi non modice captivationes, tormentationes, excidia et rerum pericula Hungarice nationis extiterunt, idem magister Laurentius virtutem virtuti accumulans, ut vir strennuus et miles intrepidus viriliter dimicavit; cuius militie argumentum rubrica proprii sanguinis et cruoris nimia effusio demonstravit, nam nobis et regni nostri baronibus cernentibus in manu sinistra incurabiliter extitit vulneratus. Quid plura! Ymo non metuens mortis, periculum et rerum dampna sibi imminere pro defensione nostre maiestatis captivitati se submisit.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 2733. □ Közlés: CDHung VIII/3. 623—627. — Hurmuzaki I/1. 624—626. — TSzle 7/1964. 555—556. 15. sz. (részlet, Györffy Gy.) — DIR C, veacul XIV, vol. III. 286—288 (román fordításban).

764. 1332. december 8. (II. d. oct. Andree ap.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királyhoz. 1332. október 6-i parancsára (760. sz.) Mera-i Miklós és Swk-i István királyi kiküldött Bulchu magister Zothmar-i főesperes, kanonok káptalani bizonyság jelenlétében november 24-én (f. III. a. Katherine virg.) a helyszínen lefolytatott vizsgálat során megál-

lapította, hogy a Scenthmihaltelke és Scenthmariaazuntelke nevű, lakóitól elhagyott föld emberemlékezetet meghaladó idő óta a hűtlen Kopaz birtokában volt, s ezért mint koronára háramlott birtokokat Ferenc fia: Pagan (d) István magister részére iktatta azokat. Megjegyzi azonban, hogy bár a királyi parancslevél e birtokokat Belső-Szolnok (in cttu Zonuk interiori) vármegyében lévőknek mondja, azok Külső-Szolnok vármegyében, de Erdély határain belül feküsznek (tamen predicte possessiones... in Zonuk exteriori existunt constitute et situate intra metas terre Transsilvane).

Belefoglalva I. Károly király 1333. január 2-i oklevelébe (768. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254782). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 328—329 (hibás olvasatokkal és hasonmással).

765. 1332. december 21. (in Thome ap.) János comes Dubuca-i ispán, valamint e provincia szolgabírái: Baduck-i Péter és Bungarth-i János bizonyítják, hogy Mycud fia: Miklós fia: János a megjelölt helyen és napon, hat hozzá hasonló (rangú) személlyel együtt, bizonyos Miklós nevű ifjúval szemben letette az előző levelükben előírt esküt 25 márka értékű ló, fegyver és készpénz átvételéről, amivel tisztázta magát a kereset alól. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro magistro Iohanne filio Nycolai contra quendam iuvenem nomine Nycolaum super receptione viginti quinque marcarum expeditionalis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét és caput sigilli nyomával, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253643). □ Közlés: AOkm II. 632. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 290—291 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 40. sz.

766. 1332. december 21. (Wissegrad, XXII. d. Andree ap) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Gyog-i Miklós fia: Wos (d) Corrardus hét határnapon, majd a vidék három vásárán való kikiáltásra sem jelent meg Mihály alvajda és Fehér (Albensis) vármegye szolgabíráinak ítélőszéke előtt, hogy a szentimrei (de Sancto Emerico) vajdai officiális: Sumugy-i (d) Miklós comes ellen elkövetett hatalmaskodásáról számot adjon, miszerint Twys faluban való tartózkodása idején az officiális egyik rokonát és serviensét megölte, egy másik serviensének pedig a kezét megcsonkította, majd az idézésekre nem jelent meg, hanem hagyta magát sorozatosan bírságokkal megterhelni. Sőt amikor az ügy a vajdai bíróság elé került, és ő Corrardust a törvényesség útjára kívánván visszavezetni, Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyházának káptalana útján megidézte az 1329. január 17-én (in Antonii conf.) Tordán kezdett közgyűlésére, az alperes, bűnössége jeleként, ott sem jelent meg és nem is képviseltette magát. Mindezt tovább nem tűrhetvén, az ország nemeseivel együtt, főben járó ítélettel sújtotta Corrardust, erdélyi (in terra Transsilvana) birtokai kétharmadát bírói részként önmagának megtartva, egyharmadát pedig a felperes kezébe adva. A Corrardustól elkobzott jószágok közül most a Doboka vármegyei Zawa birtokot Kukullw-i várnagyának és atyafiának (fratri): Pagan (d) István magisternek adományozta örökre, hű szolgálatai jutalmául. Az erdélyi egyház káptalanához intézett kérésére idősebb Wos (d) Miklós comes, Bulchu magister kanonok tanúbizonysága mellett, Pagan (d) István magistert ellentmondás nélkül be is vezette Zawa birtokába.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Esterházy cs cseszneki lt-nak a kolozsvári Nemzeti Levéltárba került anyagában volt az 1960-as évekig, de azóta ott a kutatás számára hozzáférhetetlen. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 288—290, 571—572 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: EMOkl 38. sz.

767. 1332. Az egri káptalan előtt Bachka-i András fia: Miklós magister, testvérei hozzájárulásával, Petury és Leve nevű és Zobouch vármegyei más birtokaikat is ottani officiálisuknak: Petew comesnek és testvéreinek adományozza gyermekkorától fogva családjuknak teljesített hűséges szolgálataiért, valamint azért, hogy a havasalföldi hadjárat során vére ontásával megvédelmezte (tum in reconpensationem dictorum servitiorum, tum etiam, quia dictus comes [Petew] in terra Bazara [!] woyuode Olachorum, ubi multi ex Hungaris corruerunt ab Olachys in mortem anhelantibus, viriliter dimicando cum effusione sui sanguinis ipsum defendisset).

Hártyára írt eredetije, melyet a XIX. század végén a leleszi konvent hiteleshelyi lt őrzött, jelenleg nem volt fellelhető. XIX. századi másolata: DL 9719 (pag. 57—59). ☐ Regeszta: CDHung VIII/6. 124—125. — Sz 5/1871. 610. — TSzle 7/1964. 556 (16. sz., részlet, Györffy Gy.).

768. 1333. január 2. (Wyssegrad, in oct. Stephani protomart.) I. Károly király zsenge kora óta teljesített hűséges szolgálataiért Ferenc fia: Pagan (d) István magisternek adományozza Scenthmihalteleke és Scenthmariaazuntelke nevű (in cttu de Zonuk exteriori/interiori) lakóitól elhagyott földeket, amelyekről az erdélyi káptalan 1332. december 8-i jelentése (764. sz.) alapján megállapíthatta, hogy bár magvaszakadt emberek jószágaiként a királyra kellett volna szállniok, a hűtlen Kopaz nádor bitorolta azokat egészen élete végéig, akit pedig az uralkodó, a szent korona és az ország ellen elkövetett sokféle ártalmas cselekdetéért jószágvesztéssel sújtott. Egyidejűleg Kopaz utódait is megfosztja e birtokokhoz való jussuktól. A két birtok körülhatárolásának és István magister beiktatásának senki sem mondott ellene.

Ái az erdélyi káptalan 1335. február 8-i oklevelében (837. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254782). ☐ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 329—330 (olvasási hibákkal és hasonmással). ☐ Regeszta: AOkl XVII. 3. sz.

769/1. 1333. január 2. (Wyssegrad, in crast. Strenarum) I. Károly király, kedves rokona: Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kérésére, Pagan (d) István magister vajdai familiáris és várnagy servienseit: Fagach-i Bartaleus fia: Miklós fiait: Márk magister Baluanus-i alvárnagyot és testvérét: Tamást, továbbá Bartaleus fia: Jakab fiait: Fagach-ot és Jánost hűséges szoolgálataikért, vérük ontásáért és különös tekintettel arra, hogy a hűtelen Bazarab ellen Havasalföldére vezetett hadjáratában, amikor a románok tőrbe csalták a királyi sereget, rokonuk: István fia: Pethew, Tamás vajda Chychow-i alvárnagya és Bartaleus fia: Péter életét vesztette, kiemeli a Heweswyuar-i Fagach-i jobbágyok és conditionarius várnépek közül és főpapjai, valamint bárói tanácsára az ország szabad serviensei és nemesei közé sorolja. Döntését így indokolja: Dum nos pridem in partibus Transalpinis contra Bazarab manifestum et notorium nostrum infidelem, simul cum potioribus regni nostri prelatis et baronibus ac nobilibus, necnon regnicolis nostris pro recuperandis ipsis partibus fuissemus, idemque tamquam vir iniquus et dolo plenus ac nequitia contra particularem gentem nostram aggregata sibi quadam potentia et societate Olakali fraudulenter fide sua mediante, in quodam loco condenso et obscuro ipsam gentem nostram invasisset, Pethew filius Stephani proximus eorundem, vicecastellanus dicti Thome voeuade [!] de Chychow et Petrus filius dicti Bartalei pro defensione et augmento nostri honoris et regnicolarum nostrorum viriliter dimicantes in area certaminis iidem per dictos infideles Olacos fuerunt interempti. — *Pecsét alatt:* Relatio comitis Pauli cum vaiuoda.

Eredeti, hártyán, hátlapján rányomott pecsét helye, DL 30625. □ Közlés: Pray: Annales II. 25—26 (töredékesen). — CDHung VIII/3. 679—680 (töredékesen). — Transilvania 4/1871. 180—181 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 626—627. — Ub I. 458—459. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 291—292, 573 (román fordításban is). — TSzle 7/1964. 556—557. (17. sz. részlet, Györffy Gy.). □ Regeszta: AOkl XVII. 2. sz.

769/2. 1333. január 13. (in oct. Epiph. dom.) Péter prépost és Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje bizonyítja, miszerint Phylpe fia: Egyed fia: Myke Magasabram-i nemes előttük úgy nyilatkozott, hogy gyermektelen és illetékes rokonok nélküli személy lévén, a Zoulnok vármegyei Mogosabram nevű birtokát urának, a szintén jelen lévő Durug fia: Péter fia: Iwachyn-nak adta, mert ő, apja: Egyed és testvére (fr. c): Péter magister halála után megvédte őt és mindenben segítségére volt. Erről a nyilatkozatáról privilegialis oklevelet állítanak ki.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje leszakadt, Pálffy cs központi lt (DF 254750). □ Regeszta: AOkl XVII. 15. sz.

770. 1333. március 1. (Vyssegrad, d. I. Martii) Jacobus Berengarii, a Grasse-i (Crassensis) monostor gondnoka (operarius), az apostoli szék magyarországi nunciusa és tizedeinek behajtója nyugtázza az erdélyi egyházmegyebeli altizedszedőitől (subcollectoribus): Tamás őrkanonoktól, valamint János és Benedek magisterektől, főesperesektől az V. Kelemen pápa által hat esztendőre kivetett tized és a három év óta betöltetlen magyarországi javadalmak első, illetve második évi részlete címén beszedett alábbi összegeket: 86 és fél márka, valamint négy nehezék nyers (in massa) ezüst, 108 budai (Budensis) márka és 22 garas értékben, 16 budai márka és egy ferto garasokban. Három darab arany (tres petias auri) hat budai márka és garasokban egy ferto értékben. Három forint és négy tatár aranydénár (quattuor denarios aureos Tartarorum), egy budai márka és ferto, valamint két garas értékben.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú, befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277272). □ Közlés: Ortvay: Geogr. II, p. XXI. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 293, 574 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 96. sz. — AOkl XVII. 94. sz.

771. 1333. március 11. (V. f. a. Letare) A Varad-i káptalan előtt Chahal-i Péter fia: János serviense: Omode fia: István ura nevében tiltakozik amiatt, hogy Tamás fia: János a pecsét megsérülésének ürügyén hamis pecséttel ellátott hamisított okleveleket szokott a Szt. István első vértanúról elnevezett váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) konventben annak pecsétje alatt megújítani, és letilt minden olyan oklevelet, amelyet Tamás fia: János ezen a címen bármelyik egyháznál ura kárára megújíttatna. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Iohanne filio Petri de Chacal contra Iohannem filium Thome protestatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét töredékeivel, Kemény József gyűjteménye (DF 253421). □ Közlés: AOkm III. 9 (hibásan március 12-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 294—295 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 41. sz. — AOkl XVII. 112. sz.

772. 1333. április 14. (Vyssegrad, f. IV. p. oct. Pasce) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye négy szolgabírójának. Ottani comese:

Péter fia: János magister hiteles jelentéséből értesült arról, hogy a megyében több nemes és nemtelen személyt emberölésben és más ügyekben elmarasztaltak, de az ezekkel kapcsolatos igazságtételből (iustitia) az ő comesét nem részesítették. Hívjanak tehát össze congregatiót, melyen szolgáltassanak mindenkinek igazságot és a comesének járó bírságokat (iudicia) minden kedvezés nélkül hajtsák be. – *Hátlapján azonos kézzel:* Dilectis sibi quattuor iudicibus nobilium de comitatu de Zonuk exteriori constitutis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 40641. □ Közlés: AOkm III. 13—14 (hibásan április 11-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 296 (román fordításban). — Zounok 6/1991. 294 (április 11-re keltezve, magyar fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 175. sz.

773. [1333. vagy 1334.] április 25. (Wyssegrad, in Marci ev.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Külső-Szolnok vármegyei ispánjának (comiti nostro de Zonuk exteriori): Péter fia: János magisternek vagy helyettesének: Nagy (magno) Pálnak. Sandrin jászkapitány (capitanei Jazinorum) serviensének: Zekul (d) Pálnak haladéktalanul szolgáltasson teljes elégtételt az István nevű kun által (per Stephanum Comanum) elvitt és bírói úton visszaszerzett dolgai felől, de érintetlenül hagyva nevezett István saját vagyonát.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét töredékével, Kemény József gyűjteménye (DF 253558). A hiányzó keltezési év 1333-ra vagy 1334-re valószínűsíthető, mert Csaholyi Péter fia: János ebben az időben volt Külső-Szolnok vármegyében Szécsényi Tamás erdélyi vajda ispánja, a vajda ekkor kérte Erzsébet királyné közbelépését a neki járó bírságok behajtásához, és ebből az időszakból maradt több bizonyíték is a vajda és ispánja ilyen irányú erélyes eljárásáról. (Vö. AOkm III. 9, 13, 57—58, 61, 63. — TTár 1907. 66. — Engel: Archontológia I. 200.) □ Közlés: CDHung VIII/3. 170—171 (1326-ra keltezve) és VIII/4. 644 (hibás lapszámozás, keltezetlenül). — Gyárfás III. 468—469 (keltezetlenül). — SzOkl III. 10 (1321—1342 keltezéssel). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 247 (1333—1334-re keltezve, román fordításban). — Zounuk 6/1991. 293 (1326-ra keltezve, magyar fordításban). □ Regeszta: EMOkl 73. sz. (1321—1342-re keltezve). — AOkl X. 153. sz. (1326-ra keltezve).

? **774.** 1333. június 24. (in Nat. Ioh. bapt.) Az erdélyi káptalan előtt Doboka-i Mykud bán fiai: Miklós és Péter magisterek a Zengel és Bogath közti vitás határt illetően kiegyeznek Reche-i Pál fia: Lőrinc magisterrel és rokonával (cognato): Zengel-i Konrád fia: Istvánnal úgy, hogy emezeknek átengedik Zengel-en a Tuzukuster másként Benzeg nevű földjüket. Egyben tíz pensával számított 100 márka bírság és a bírói rész terhe alatt kötelezik magukat, hogy az átengedett földért sem ők, sem pedig utódaik nem fogják őket perrel megtámadni. — *Az átengedett föld határjelei:* Quandam particulam terre prefatorum nobilium de eadem Zengel Tuzukuster alio nomine Benzeg vocatam usque sumpmitatem Ohaytoberche vocatum, quod Berch inter valles predictam Tuzukuster et Bozus existeret, ac a capite eiusdem vallis Bozus in eodem Ohaytoberche tendendo supra quasdam rubetas in uno holm esset una meta perforata, qua partibus predictis separaret. Inde in eodem Ohaytoberche tendendo et per eundem directum [!] Berch descendendo, ad finem eiusdem Berch, ubi in valle Ludas terminaretur dictum Berch Ohayto. Abhinc unam viam in eadem valle tendentem ac vallem predictam Ludas saliendo directe ad Berch quandam aliam viam de prefata possessione Zengel ad eandem possessionem Bogath ducentem saliendo, in uno Berch directe prope eandem viam essent tres mete erecte, que inter predictas possessiones Bogath et Zengel ac terram Kementelke separarent.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma és méltóságsor nélkül, DL 28724. Későbbi időre való írása miatt gyanús. Feltehetőleg Szengyeli István deák nótárius oklevélhamisításai során keletkezett az 1370—1380 körüli években. Vö. Jakó: Kolozsmonostor, LtKözl 55/1984. 136. □ Regeszta: AOkl XVII. 321. sz.

[!] **775.** 1333. július 15. (Wyssegrad, in Divis. apost.) I. Károly király a Colusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventjéhez. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Szentegyedi (de Sancto Egidio) András és Antal, illetve Gewchy Illés, vagy Zenthgwrgy Márk és Zenthywany Máté járja meg Boncznyres-i Nyres János és Domokos magisterek Boncznyres nevű (Doboka vm) birtokának határát Zeek királyi bányabirtok, valamint Zylwas és Hosdathy birtok felől.

Belefoglalva a konvent 1334. június 25-i oklevelébe (812. sz.), DL 31074. Hamisítvány a XVI. század elejéről! Vö. Sz 27/1893. 49—51 (Tagányi K.). □ Regeszta: AOkl XVII. 350. sz.

776. [1333. július 19. előtt] Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, miszerint Geyleth fia: László Wyragosberek-i nemes, valamint testvérei: Mihály és Weche Sumkerek nevű birtokukat férjhezmenetele alkalmából azzal a megkötéssel engedték át nővérüknek: Margitnak, hogy gyermektelen halála esetén férje: András fia: Domokos, Gumbas-i nemes, azt halogatás nélkül köteles nekik visszaszolgáltatni.

Említés az erdélyi káptalan 1333. július 19-i oklevelében (777. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73702. □ Közlés: TelOkl I. 47. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 299 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 360. sz.

777. 1333. július 19. (f. II. p. Margarete virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Geyleth fia: László, Wyragosberek-i nemes, távollévő testvérei: Mihály és Weche nevében is, kötelezettséget vállalt arra nézve, hogy András fia: Domokos, Gumbas-i nemes, Sumkerek birtokot, melyet nővérük: Margit férjhezmenetelekor engedtek át neki, akkor is élete végéig használhatja, ha felesége gyermektelenül halna meg. Korábban ugyanis a káptalan előtt úgy állapodtak meg (776. sz.), hogy ebben az esetben Sumkerek nővérük halála után mindjárt visszaszáll Geyleth említett fiaira. Ezt az engedményt most azért teszik, mert Gumbas-i Domokos Sumkerek-en Szűz Mária tiszteletére kőtemplomot építtetett, ennek becsértéke viszont a birtok visszaadásakor nem lesz követelhető Geyleth fiain.

Ái az erdélyi káptalan 1363. december 9-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73702. □ Közlés: TelOkl I. 46—47. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 299 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 360. sz.

778. 1333. július 22. (Wyssegrad, in Marie Magd.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye comesének és szolgabíráinak. Albert fiai: Mihály és Miklós magisterek tudomására hozták, hogy a megyéjükben fekvő WrNyek nevű birtokukat, melyet ők Mátyás fia: Miklósnak, valamint testvéreinek: Lőrincnek, Jánosnak és Kylian-nak engedtek át királyi oklevéllel időlegesen benépesítés végett (ad congregandam pro tempore), Mátyás említett fiaitól Kázmér fia: Péter fia: Miklós magának követelte. Mátyás fiai azonban sem a helyszínen, sem ő előtte, sem maguk, sem pedig Mihály és Miklós magisterek nevében ez ellen nem tiltakoztak. Minthogy e birtok Albert fiai (lakóhelyétől)

meglehetősen félreesik és senki sem értesítette őket a dologról, most az ő színe előtt erélyesen tiltották Péter fia: Miklóst Wrnyek elfoglalásától, mert az az övék és nem (Mátyás fia:) Miklós birtoka. Felmutatva az ezt bizonyító királyi oklevelüket, ebből kiderült, hogy Wrnyek már tíz éve Albert fiainak tulajdonában volt. Ezért parancsolja a megyének, hogy Péter fia: Miklós Wrnyekkel kapcsolatos foglalását érvénytelenítse, utasítva őt arra, hogy esetleges jogcímét bírói úton érvényesítse, a jószág határát megjáratva szerezze azt vissza magának. — *Hátlapján azonos kézzel:* Comiti et iudicibus nobilium de Zonuk exteriori dilectis sibi.

Eredeti, hártyán, hátlapján záropecsét nyomával, DL 40648. □ Regeszta: AOkl XVII. 363. sz.

779. [1333. július 26. előtt] János Ozd-i főesperes, kirendelt bíró, Demeter fia: Johannak és Henelnek Brassov-i másként Sombor-i Miklós fiai: János és Jakab elleni perét András erdélyi püspök [Gyula]fehérvárra (in Albam) visszaérkezésének nyolcadik napjára halasztja.

Említés János ózdi főesperes 1333. július 26-i oklevelében (780. sz.). □ Közlés: Ub I. 459. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 300 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 366. sz.

780. 1333. július 26. (Albe, II. f. p. Iacobi ap.) János Ozd-i főesperes, akit András erdélyi püspök helynöke: János magister fehérvári (de Alba) főesperes rendelt ki bírául, Demeter fia: Johannak és Henel-nek a perét, akiket Demeter fia: Johann képvisel Brassov-i másként Sombor-i Miklós fiaival: Jánossal és Jakabbal szemben, akik helyett viszont Sumbur-i officiálisuk: Márk deák jelent meg ügyvédvalló levéllel, és amelyet korábbi oklevele értelmében (779. sz.) András püspök [Gyula]fehérvárra (in Albam) visszaérkezésének nyolcadik napján kellett volna tárgyalnia, a felek akaratából elhalasztja augusztus 16-ra (f. II. p. Assumpt. Marie).

Eredetije 1892 előtt a Sombory cs lt-ban volt, de annak anyagában ma nem található, sorsa vagy jelenlegi őrzőhelye ismeretlen. □ Közlés: Ub I. 459. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 300 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 375. sz.

781. 1333. július 26. (in Sancto Emerico, in Anne matris Marie) Simon erdélyi alvajda az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Nakas (d) Miklós, Tholdalad-i nemes, Dénes fiainak: Tamás és Desev magistereknek specialis servienseik: Scenthywan-i Gergely fia: Miklós és Kecheth-i István fia: János útján kifejezett kívánságára, Márton fia: János Doboka-i ispánt Vrman birtok ügyében idézze meg Tamás erdélyi vajdának az erdélyrészi nemesek számára legközelebb tartandó közgyűlésére.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1333. augusztus 29-i jelentésébe (783. sz.). Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260599). □ Közlés: BánfOkl I. 76—77. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 299—300 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 377. sz.

782. 1333. augusztus 29. (Albe, in Decoll. Ioh. bapt.) András erdélyi püspök, káptalanával való tanácskozás után, Galdtu birtok negyedét Beseneu (d) Lőrinc özvegye: néhai Mylazth comes leánya: Margit végleges tulajdonának nyilvánítja és felőle mindenkinek örökös hallgatást parancsol. E részt testvére: Adorján comes Gald-i nemes adta át neki zálogként az ő

és Kybuzd-i [?] Dees [?] fia: Tamás özvegyének leánynegyede fejében a János magister fehérvári (Albensis) főesperes és általános helynök előtt 1329 óta folyó per során, de a kikötött egy év leforgása alatt a birtokot sem Adorján comes, sem pedig a többi Gald-i rokon nemes nem váltotta vissza.

Ái az erdélyi káptalan 1335. augusztus 19-i oklevelében (854. sz.), DL 29118. □ Regeszta: AOkl XVII. 409. sz.

783. 1333. augusztus 29. (dom p. Bartholomei ap.) Az erdélyi egyház káptalana Simon erdélyi alvajdának. 1333. július 26-i kérésére (781. sz.) Nakas (d) Miklós, Tholdalad-i nemes, vajdai ember, Domokos, a Sarpathak-i pap, káptalani kiküldött tanúbizonysága mellett, Moruch-i Márton fia: János ispánt augusztus 27-én (in oct. Stephani reg.) Ws falubeli részbirtokán megidézte az erdélyrészi nemesek legközelebb tartandó közgyűlésére Tamás erdélyi vajda, vagy az ő távolléte esetén Simon alvajda elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Nobili viro Symoni vicewayuode Transsilvano amico suo.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét és caput sigilli töredékével, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260599). □ Közlés: BánfOkl I. 77—78. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 302–303 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 410. sz.

784. [1333. augusztus 31. előtt] Erzsébet, Magyarország királynéja Gola magister Volko-i alvárnagynak, Karazna-i ispánnak és az ottani szolgabíráknak. Districtusának lakói körében tartson vizsgálatot arról, hogy az ottani Ponith nevű birtok Chahal-i Péter fia: János vagy apja: Péter (szerzeménye-e), vagy pedig nagyapjáról: Ábrahámról, illetve elődeiről szállott-e reá.

Tartalmi ái Gola magister 1333. augusztus 31-i jelentésében (785. sz.). □ Regeszta: AOkl XVII. 413. sz.

785. 1333. augusztus 31. (Nogfolu, f. III. p. Decoll. Ioh. bapt.) Gola magister Volko-i alvárnagy és Karazna-i ispán, valamint szolgabírái Magyarország királynéjának: Erzsébetnek. Parancsára (784. sz.) elvégezték a vizsgálatot kerületük (in nostro districtu) nemesei körében, és megállapították, hogy Ponith birtok Chahal-i Jánosnak örökjogú, régi jószága, mely elődeitől és Ábrahám nevű nagyapjáról (ab avo) szállt apjára: Péterre, majd rá, nem pedig a hűtlen bárók foglalása révén (nec preter occupationem baronum infidelium). — *Hátlapján azonos kézzel:* Nobilissime domine eorum Helysabeth dei gratia regine Vngarie.

Eredeti, hártyaszeleten, hátlapján három befüggesztett pecsét nyomával, DL 40650. □ Regeszta: AOkl XVII. 415. sz.

786. 1333. szeptember 29. (Dewa, in Mich. arch.) Márton, Hunyad vármegye ispánja és Dewa-i várnagy, valamint szolgabírái: Aran-i István és Kereszturi (de Sancta Cruce) Pál fia: Péter bizonyítják, hogy Bere fia: György, Hasdath-i nemes, Hasdath birtok harmadrészének hatodáért előttük perbe hívta Simon fiait: Imrét, Mátét és Pétert, János fiait: Istvánt és Jánost, Simon fiait: Miklóst és Jakabot, István fiait: Mihályt és Miklóst, szintén Hasdath-i nemeseket, örökjogára hivatkozva. Jóllehet az alperesek az ispán korábbi döntése szerinti időpont-

ban megjelentek tanúikkal, akik készek voltak bizonyítani, hogy Bere fiainak Hasdath-on nem volt részük, végül is az alperesek fogott bírák útján úgy egyeztek ki Bere többi fiával: Miklóssal és Balázzsal, valamint Hasdath-i Peeth fiával: Lőrinccel, hogy Hasdath birtokot, István fia: Mihály telkének kivételével, fűkötéllel (funiculo distributionis) öt egyenlő részre osztják, és ezekből egyet Bere és Peeth fiai kapnak, a többi négy pedig az alpereseknek marad. Bere és Peeth fiai az osztályban visszanyerik eddig birtokolt Hasdath-i telkeiket (fundos et loca sessionis), ahol ezután is lakhatnak, az alperesek viszont pontosan ekkora kiterjedésű négy jó telket választhatnak maguknak Hasdath-on ott, ahol nekik tetszik. A maradék rosszabb területet (residuum eiusdem possessionarie sessionis in deterioribus eiusdem) szintén öt részre osztják, és Bere, valamint Peeth fiai ezekből is egy részt kapnak. Ennek szomszédságában, Bere fia: György telke és háza mellett, István fia: Mihály telkével és földjével azonos kiterjedésű területet engedtek át Bere és Peeth említett fiainak. Mindkét fél kijelentette, hogy elégedett a birtokosztállyal és véglegesnek tekinti azt.

Eredeti, hártyán, hátlapján három befüggesztett pecsét nyomával, DL 40652. — Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1366. október 13-i oklevelében, DL 30626. □ Közlés: HunyadmÉvk V/1889. 81—83. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 304—306 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 439. sz.

787. 1333. szeptember 29. (in Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Luchunch-i Dénes fia: Tamás magister, bár ezt jogai védelmére már korábban is megtette, és erről oklevelet is állítottak ki számára, most újból tiltotta atyafiait attól, hogy később, esetleg az ő halála után, utódaival szemben jogot formáljanak a hegyek között, osztatlan puszta helyen emelt Menthev nevű új várához és az az alá telepített jó falujához, mert ezeket atyafiainak minden segítsége nélkül, egyedül saját költségén építette jóval ezelőtt és a várra hozzávetőleg 2000 márkát költött. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationales pro magistro Thoma filio Dionisii de Luchunch contra magistros Stephanum et Desew fratres suos ac filios fratrum suorum.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét és caput sigilli töredéke, DL 40653. □ Közlés: BánfOkl I. 78—79. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 306 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XVII. 438. sz.

788. 1333. október 4. (f. II. p. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Ruzua-i Balas [!] fiai: Imre és László, valamint testvérük: Miklós Kydeu és Bizoteleke nevű földjük [felét ?] még 12[9]2-ben átengedték Vana leányának: Annusnak (CDTrans I. 514. sz.), aki Egyed fia: Karachin felesége, anyja leánynegyede, hitbére és jegyajándéka címén.

Tartalmi ái Váradjai Péter erdélyi alvajda 1347. július 1-ji oklevelében. Eredetijén függőpecsét volt, Wass cs lt (DF 252896). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 370, 663 (román fordításban is, hasonmással). □ Regeszta: AOkl XVII. 452. sz.

789. 1333. [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Hurwath/Horwath (d) Simon comes Hassas nevű birtokát 50 márka finom ezüstért eladta Márton comes Dewa-i várnagynak, kötelezettséget vállalva arra, hogy a vevőt és utódait saját költségén megvédi a zavartalan birtoklásban.

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében, DL 29427 és 107453. □ Közlés: AOkm V. 182 (hibás olvasat következtében 1343-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 431 (román fordításban, szintén 1343-ra keltezve).

790. 1333. [Az erdélyi káptalan] bizonyítja, hogy Iklod-i László fia: Beke serviense: Loránd útján — a szomszédság címén tiltotta Hurwath/Horwath (d) Simon comest attól, hogy Hassas nevű birtokát eladja Márton comes Dewa-i várnagynak.

Tartalmi ái Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében, DL 29427 és 107453. □ Közlés: AOkm V. 182 (hibás olvasat következtében 1343-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 431 (román fordításban, szintén 1343-ra keltezve).

791. 1334. január 12. (IV. f. a. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Palyn-i Székely (Syculi) Márton fia: Tamás felesége: Ilona, aki Korkou fia: Jakab Koroug-i nemes leánya, ügyvédjének vallja András magister Chumburd-i nemest, és felhatalmazza őt, hogy a Clus vármegyei Koroug/Korog birtok negyedét, melyet néhai apja, mindenki egyetértésével, még életében neki engedett át leánynegyedeként, bárkinek eladhassa.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1334. február 17-i oklevelébe (796. sz.), Teleki cs mvhelyi lt: DL 73642. □ Közlés: TelOkl I. 48. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 312–313 (román fordításban).

792. [1334. január 13. előtt] I. Károly király László magisternek, a székelyek és Byztricia ispánjának. Henul (d) Johann magistert és birtokait minden jogtalan háborgatóval szemben vegye különös oltalmába.

Említés László magister ispán 1334. január 13-i oklevelében (793. sz.), Bethlen cs lt: DL 62690. □ Közlés: CDHung VIII/3. 763. — Transilvania 4/1871. 193 (Moldovanu, Şt.). — SzOkl I. 45. — Ub I. 459. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 313, 574 (román fordításban is).

793. 1334. január 13. (in Byztrice, in oct. Epiph. dom.) László magister, a székelyek és Byztricia ispánja, mindenkinek tudomására hozza, hogy Henul (d) Johann magistert a király írásos parancsára (792. sz.), birtokaival együtt, különös oltalmába vette az őt jogtalanul háborgatókkal szemben.

Eredeti, hártyán, hátlapján zöld zárópecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62690. □ Közlés: CDHung VIII/3. 763. — Transilvania 4/1871. 193 (Moldovanu, Şt.). — SzOkl I. 45. — Ub I. 459. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 313, 574 (román fordításban is).

794. 1334. január 17. (Bonchyda, in Antonii conf.) Mouruch-i Márton fia: János comes, Dubuka provincia ispánja, valamint szolgabírái: Badug-i Péter és Cheh (d) János bizonyítják, hogy idősebb Wos (d) Miklós comes nemesi fogott bírák közreműködésével úgy egyezett ki Bonchnirese-i Domokos fiaival: Jánossal és Péterrel Bonchnirese tőlük vásárolt negyedrésze miatti jogvitájában, hogy ezek Bonchnirese birtoknak Boziastelec nevű föld felőli negyedrészét, az (ottani) malom- és két tóhely kivételével, visszavonhatatlanul átengedték Wos (d) Miklósnak. Ezt a részt a Domokos fiainak maradó háromnegyedtől az alábbi határvonal vá-

lasztja el: Incipit prima meta ab oriente in monte, ubi est una meta terrea. Deinde in silva de una meta ad aliam vadit infra ad Zupalmapathaka, et ibi est una meta terrea. Deinde vadit et cadit ad Munurouspathaka. Deinde oblitat se ad partem septentrionalem exterius particulam eiusdem comitis Nicolai vadit infra ad occasionem solis et in fine eiusdem possessionis Bonchnirese est una meta terrea. Abinde vadit ad unam arborem pomiferam, sub qua est una meta terrea. Deinde transit unum stagnum, ubi est una meta terrea. Inde procedit per unum ascensum ad occidentem, ubi est una meta terrea. Deinde transit unum montem, ubi est una meta terrea. Deinde flectitur et descendit de ipso monte et transit rivulum Sospatak vocatum versus silvas, ubi est una meta terrea, et inde procedit ad metam Buziasthelek et ibi terminatur.

Eredeti, hártyán, hátlapján két befüggesztett pecsét nyomával. Wass cs lt (DF 252738). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 313—314, 574—575 (román fordításban is, hasonmással).

795. 1334. január 25. (Wyssegrad, in Convers. Pauli ap.) Erzsébet királyné a Warad-i káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Thurul fia: Demeter, illetve Péter fia: János vagy Bakwn fia: Péter hajtsa be Tamás erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán számára a Külső-Szolnok vármegyében (in cttu Zolnuk exteriori) neki járó bírságokat. Ha pedig valaki nem akarna vagy nem tudna fizetni, birtokát határolja körül és a bírság összegének megfelelő részt iktasson belőle Tamás vajdának vagy alispánjának: János magisternek. Az esetleges ellentmondókat idézze a király színe elé.

Belefoglalva a káptalan 1334. március 21-i jelentésébe (801. sz.), Kemény József gyűjteménye (DF 253422). □ Közlés: AOkm III. 57—58. — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 314—315 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 42. sz.

796. 1334. február 17. (f. V. p. Invocavit) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy András magister Chumburd-i nemes, fiai: Domokos és Péter nevében is, a Clus vármegyei Koroug birtok őt illető negyedét erdőül cserébe adja Miklós Mera-i nemesnek, Clus vármegye ispánjának, valamint fiainak: Domokosnak, Lászlónak, Miklósnak és Kelemennek azzal a megkötéssel, hogy Koroug-on lakó vagy oda települő jobbágyaik a Mera-i erdőből minden időben úgy vághassanak maguknak épületeikhez és egyéb szükségleteikre fát, mint Miklós comes Mera-i jobbágyai. A felek kötelezték magukat a cseremegállapodás mindenkori betartására, jogaik közös védelmére, valamint arra, hogy ha az egyik fél majd valamikor osztályt kívánna Koroug-on, azt a másik fél nem akadályozhatja meg. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Salamon magister Torda-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73643. — Ái az erdélyi káptalan 1390. október 31-i oklevelében, DL 30368. □ Közlés: TelOkl I. 49—51. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 316—317, 575—576 (román fordításban is).

797. 1334. február 17. (f. V. a. Kathedr. Petri ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy András magister Chumburd-i nemes rokonának: Ilona asszonynak megbízottjaként, az erdélyi káptalan 1334. január 12-i ügyvédvalló levele (791. sz.) alapján Koroug (Clus vm) birtok Ilonát illető negyedrészét 20 márka finom ezüstért örökre eladta Clus vár-

megye ispánjának: Miklós Mera-i nemesnek, akit az eladó köteles saját költségén megvédeni a jószág tulajdonában. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Salamon magister Torda-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73642. □ Közlés: TelOkl I. 48—49. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 315—316 (román fordításban).

798. [1334?] február 23. (Culus, f. IV. a. Oculi) A regesztát a feltételezhetően helyesebb dátumhoz soroltuk be. Lásd az 1030. sz. alatt.

799. 1334. március 16. (f. IV. a. Ramispalmarum) Külső-Szolnok vármegye (de cttu Zonuk exteriori) négy szolgabírája bizonyítja, miszerint a Warad-i káptalan és a király emberei jelenlétében úgy egyeztek meg László fia: Miklóssal, hogy az április 4-én (f. II. p. oct. Passce) kifizeti az ispánjuknak: János magisternek járó összes bírságot. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iohanne comite de Zonuk contra Nicolaum filium Ladislai super satisfactione iudicii ad feriam secundam proximam post octavas Passce domini.

Eredeti, hártyán, hátlapján négy gyűrűpecsét töredékeivel, Kemény József gyűjteménye (DF 253433). □ Közlés: AOkm III. 61. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 318 (román fordításban). — Zounok 6/1991. 294 (magyar fordításban). □ Regeszta: EMOkl 43. sz.

800. 1334. március 18. (Wyssegrad, f. VI. a. Ramispalmarum) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Mera-i Miklós vagy Dewecher-i András járja meg Ferenc fia: Pagan (d) István magister, Kukulleuar-i várnagy részére az Almas folyó melletti Scenthmihaltelke és Scenthmariaazuntelke birtok (in cttu de Zonuk exteriori) határát. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé, és a határjárásról tegyen neki jelentést.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1334. május 25-i oklevelébe (806. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254782). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 330—331 (olvasási hibákkal).

801. 1334. március 21. (f. II. p. Ramispalmarum) A Warad-i káptalan Erzsébet királynénak. 1334. január 25-i parancsára (795. sz.) Bakvn fia: Péter királyi ember, Lőrinc karbeli pap tanúbizonysága mellett, a vármegye négy szolgabírájának: Bartha fia: Pálnak, Lampert fia: Péternek, Andrásnak és István fia: Jánosnak a kíséretében, március 15-én (f. III. p. Iudica) elkezdte Külső-Szolnok vármegyében (ad cttum de Zolnuk exteriorem) a Tamás vajdának járó bírságok behajtását, és öt napon keresztül járva a megbírságoltakat, Pelen Pele-i Lőrinc, Zuna-n Beche fia: Miklós, Zenkyral-on Erdeu és Chypan részét iktatta Péter fia: János alispánnak, április 3-át (oct. Passce) jelölve meg számukra a visszaválthatás határidejéül. Musko-n és BarchTeleke-n Elek fia: Loránd részeit iktatta az alispánnak azzal, hogy tulajdonosa május 2-ig (II. f. p. oct. Georgii mart.) visszaválthatja azokat. A negyedik napon átmenve Zylag-ba, amikor Thoplon-ban Benedek fia: János birtokába akarta az alispánt bevezetni, egy Sandur nevű ember ennek ellentmondott kijelentve, hogy nevezett Jánosnak ott nincs is része. Ezután Veruolg-ön Pál fia: Miklós részét iktatta az alispánnak

úgy, hogy azt tulajdonosa április 3-ig (oct. Passce) visszaválthatja. Daba-n Kozma fia: Miklóssal április 10-én (in quind. Passce) fizetendő másfél márkában egyeztek ki a bírság felől. Ha a fizetést elmulasztaná, Daba-i birtoka az alispánra száll. Végül Mayad-on úgy állapodtak meg Tamás fia: Alberttel, hogy a négy márka bírságban most ad egy lovat, majd április 3-án (oct. Passce) kifizeti a fennmaradó összeget. — *Hátlapján egykorú kézzel:* Pro magnifico viro Thome woyuode Transsilvano et comiti de Zolnuk super facto iudiciorum relatorie.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét helyével, Kemény József gyűjteménye (DF 253422). □ Közlés: AOkm III. 63—64. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 318—319 (román fordításban). — Zounok 6/1991. 295—297 (magyar fordításban). □ Regeszta: EMOkl 44. sz.

802. [1334. május 4. előtt] László magister, a székelyek és Bystricia ispánja I. Károly királynak. Jelenti, hogy Henul (d) Johannt parancsának megfelelően beiktatta a neki adományozott Epemezew föld birtokába.

Említés I. Károly király 1334. május 4-i oklevelében (803. sz.), Bethlen cs lt: DL 62691. □ Közlés: CDHung VIII/3. 733. — SzOkl I. 46. — Ub I. 460. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 320 (román fordításban).

803. 1334. május 4. (Wyssegrad, II. d. Inv. cr.) I. Károly király az Ida-i lakosoknak. Az általa Bystricia-i Henul (d) Johannak adományozott és velük szomszédos Epemezew nevű földet vagy birtokot, melyet ők erővel elfoglaltak és használnak, adják vissza tulajdonosának, hogy azt a László magister székely és Bystricia-i ispán iktatása szerint (802. sz.) bírhassa. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis universis populis de Ida/Jad. — *A zárópecsét alatt:* Legatio per magistrum Pethew a wayuoda.

Eredeti, papíron, hátlapján zárópecsét nyomával, Bethlen cs lt: DL 62691. □ Közlés: CDHung VIII/3. 733. — SzOkl I. 45—46. — Ub I. 460. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 320 (román fordításban). □ Regeszta: Katona IX. 45. — Transilvania 4/1871. 193 (Moldovanu, Şt.).

804. 1334. május 14. (Wyssegrad, in vig. Penth.) I. Károly király a Warad-i káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Egethew (d) János vagy Palathka-i Iwanka királyi ember állapítsa meg, hogy a Clus vármegyei Ligyn nevű föld tényleg magtalanul elhunyt embernek volt-e a birtoka, amint ezt hívei: Péter fia: János és Zobor-i Miklós előtte állították, amikor azt adományul kérték maguknak. Ha pedig valóban ez a helyzet, járják meg annak határát és a nevezetteket hűséges szolgálataik jutalmaként iktassák be e birtokba. A határjárásról és az esetleges ellentmondásról neki vagy Tamás erdélyi vajdának és Zolnuk-i ispánnak, illetve helyetteseinek tegyen jelentést. Azért bízza mindezt a Warad-i káptalanra, mert János és Miklós az erdélyi káptalant irányukban elfogultnak állították.

Belefoglalva a váradi káptalan 1334. július 9-i oklevelébe (817. sz.), Wass cs lt (DF 252702). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 321—322, 576—577 (román fordításban is, hasonmással).

? **805.** 1334. május 18. (Themeswar, f. IV. p. Penth.) I. Károly király a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja:

Iklod-i László fia: Beke, illetve Mykehaza-i Miklós fia: Myke, vagy Zenthegywd-i Wos (d) Miklós határolja körül Apa fiai: Miklós, Gergely és Jakab Beud, Apanogfalwa, Malun, Deche és Banatheluke nevű (Zonuk vm) birtokát és iktassa be őket azokba.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1334. június 2-i oklevelébe (808. sz.), DL 30370, 36941. Az átíró oklevél (808. sz.) hiteleségével kapcsolatosan felmerülő gyanú érinti a parancslevelet is. Ezt a gyanút tovább fokozza, hogy a parancslevél keltezési helye (Temesvár) nehezen lenne beilleszthető a Nápolyból márciusban hazaérkezett király valóságos itinerariumába. Vö. Sebestyén 37.

806. 1334. május 25. (in vig. Corp. Chr.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királynak. 1334. március 18-i parancsára (800. sz.) Mera-i Miklós és Deuecher-i András királyi ember, István karbeli pap káptalani tanúbizonyság jelenlétében április 20-án (IV. f. a. Georgii mart.) István magister részére az alábbi módon járta meg a Külső-Szolnok vármegyében (in cttu de Zonuk exteriori), az Almas folyó mellett fekvő Scenthmihaltelke és Scenthmariaazuntelke birtok, valamint a hozzájuk tartozó földek határát: Meta et terminus possessionum Scenthmihaltelke et Scenthmariaazuntelke nuncupatarum, quarum quidem possessionum mete et termini sub una conclusione et sine aliquali distinctione et separatione ab invicem continerentur, inciperent et incoarentur circa fluvium Almas infra molendinum Petri fabri iuxta quandam parvam insulam, et ibidem iuxta eandem insulam erexissent et posuissent duas metas terreas et novas. Deinde et ab illis duabus terreis metis et novis transitus fieret et progressus ac extensio inter duos montes per quandam vallem, que quidem vallis extenderet se et ab illa valle ascensus fieret supra quendam montem Kopus nuncupatum, et in eodem monte erecte et facte fuissent due alie nove mete terree. Et abinde procederetur et iret per unam viam, que dicitur Kendurmalberche, et in vertice seu cacumine erexissent seu fecissent similiter alias duas novas metas terreas. Et ab illis metis procederetur et iret usque ad unum verticem montis, et in eodem vertice due mete simili modo nove et terree erecte et facte fuissent. Et ab illis vero metis descenderet per Kendermalberche nuncupatum infra vallem Kendermal, et in eadem valle due mete terree et nove erecte fuissent. Demum et abinde in fine Kendermalberche et ibidem erexissent et fecissent duas metas similiter terreas et novas. Et ab illis procederetur in summitate et cacumine Kendermalberche inter possessiones Zuthur et Scenthmariaazuntelke nuncupatas, inter quas due mete terree et nove fuissent facte et erecte. A capite vero vertice seu cacumine Kendermalberche iret et procederetur usque ad Bercheberche, et ibidem erecte fuissent et facte due mete. Et abinde procedendo ulterius per ipsum Bercheberche erexissent duas metas. Deinde vero iuxta transitum vie Neech nuncupate per Bercheberche posuissent et elevassent [?] duas metas. Et ab illis in eodem Bercehberche, qui satis in longum extenditur et longum spatium occupat per aliqua media procedendo, duas metas erexissent. Ulterius vero in progressu et protensione eiusdem Bercheberche similiter duas metas, et ab ipso Bercheberche transeundo, ubi invenitur et iungitur ad Beneaia, erecte fuissent due mete. Abinde vero Beneaiaberche, que quidem Berch distingit et separat a parte septentrionali versus Sanctum Michaelem et ad Scenthmariaazuntelke, et iuxta illam duas metas fecissent et erexissent. In capite vero Beneaiaberche a parte septentrionali pertineret et iungeretur ad Sanctum Michaelem et ad Scenthmariaazuntelke, ab alia vero parte versus meridiem iungeretur ad Almasmunustura, ubi duas metas erexissent. Deinde vero per Beneaiaberce [!] et per Bercheberce supradictum

descenderet ad caput Forkaspataka, iuxta quod similiter duas metas erigendo et inter ipsum Berch et Forkaspataka duas metas fecissent et erexissent, et in ipso Bercehberche similiter duas metas. Deinde vero descensus fieret ad rivulum Forkaspataka, iuxta quem et prope quemdam rubum Rakathyas nuncupatum duas metas, et ab illis metis, a rivulo Forkaspataka iret et protenderetur supra unum montem, cuius quidem montis una pars Rohtolch nuncupatur, alia vero pars Forkaspataka, que separat et distingit a parte septentrionali usque ad Sanctum Michaelem et Scenthmariaazuntelke, ubi et qua parte convicinantur et commetanei existunt et sunt filii Nicolai filii Mykud bani. Et ab illis et deinde descendendo per magnam viam circa Rohtolch, et iuxta illam magnam viam facte essent due mete. Deinde vero circa et iuxta fluvium Rohtolch protenderetur infra per descensum ipsius fluvii et ibi essent due mete. A fluvio vero et per fluvium Rohtolch transitus et progressus fieret ulterius, et abinde super unum Berch Rohtolchberche nuncupatum, inter quem Rohtolch et Bobud erecte essent due mete. Deinde vero transiret et protenderetur super unum montem, et de ipso monte reflecteretur et descenderet ab Bobud, ibique due mete essent erecte. Deinde iret et protenderetur ad campum ipsius Bobud et ibi erexissent duas metas. Abinde vero protenderetur et iret ad quemdam Zyk, centrum et medium ipsius Bobud, ibique essent erecte due mete. De ipso vero Zyk ascensus et elevatio fieret super unum Berch, quod dicitur Baluanpatakafei, ibique essent due mete erecte. Ab illo vero Baluanpatakaberce protenderetur et iret ad Sornoberce, ibique essent due mete. In vertice vero seu cacumine ipsius Sornoberce similiter due mete. Deinde vero Sorno perveniretur et protenderetur ad Thoy, et ibi essent similiter due mete erecte. In vertice vero ipsius montis Thoy transiret ad latus montis Maramorus nuncupati, et ibi essent due mete erecte. A latere vero ipsius montis protenderetur et iret supra unum monticulum, qui est inter Maramorus et Thoy, ibique essent due mete erecte. Et abinde progrederetur et ascenderet a Toy in montem Maramorus, et ibi similiter due mete. Item a Maramorisio protenderetur et iret ad caput fluvii Zarazpatak nuncupati, et ab illo Zarazpatak descenderet infra versus fluvium Almas, ibique Zarazpatak iungeretur et annecteretur ipsi fluvio Almas, ibique esset una arbor pomi, circa quam arborem erexissent et fecissent duas metas terreas et novas. Et isto modo et ordine mete, termini et distinctiones metarum possessionum Scenthmihaltelke et Scenthmariaazuntelke nuncupatarum terminarentur et finirentur. Aqua vero seu fluvius Almas usque in villam Sumbur partim distingeret et separaret ac pertineret ad possessiones supranominatas, partim vero ad ipsam villam Sumbur.

Ái az erdélyi káptalan 1335. február 8-i oklevelében (837. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254782). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 331—333 (olvasati hibákkal).

807. [1334. június 2. előtt] Tamás erdélyi vajda oklevelének helyes keltezése 1334. december 24. Lásd a 832/1. sz. alatt.

? **808.** 1334. június 2. (VI. d. sab. a. oct. Trinitatis) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Iklod-i László fia: Beke királyi ember és Pál magister Karazna-i főesperes, dékánkanonok káptalani kiküldött I. Károly király 1334. május 18-i parancsára (805. sz.) május 28-án (sab. a. oct. Trinitatis) és a következő napokon Beud, Apanogfalwa, Malun, Deche és

Banatheluke nevű birtokokat Apa fiainak: Miklósnak, Gergelynek és Jakabnak iktatta az alábbi határokkal: Prima meta incipit in fluvio Naghzamus/Noghzomws vocato in loco Nadrew nuncupato, ubi a parte predicte possessionis Banatheluke iuxta ipsum fluvium Zomws est una meta terrea, quam renovassent. Abhinc versus partem meridionalem transeundo pervenit ad montem Chypkes vocatum, in cuius montis cacumine secus quandam viam magnam a parte predicte possessionis Banatheluke sunt due mete terree, quas similiter renovassent, quarum una a parte ipsius possessionis Banatheluke adiacens eidem possessioni Banathelwke, alia vero possessioni Zenthmarghythafalwa nominate separant. Deinde ad eandem partem meridionalem transeundo pervenit ad montem Zaarhegy vocatum, ubi in latere ipsius montis a parte orientali sunt due mete terree, quas similiter renovassent, quarum una a parte orientali adiacens separat prescripte possessioni Deche, alia vero a parte meridionali eidem ville Zenthmargythafalwa distinguit. Abhinc versus eandem partem meridionalem procedendo pervenit ad silvam et rivulum Nadisbiky/Nadasbyky nuncupatos et ipsam silvam et dictum rivulum pertranseundo versus eandem partem meridionalem pervenit ad montem Spanlesy nuncupatum, in cuius latere a parte meridionali sunt due mete terree, quas similiter renovaverunt, quarum una a parte meridionali castro Baluanus, alia vero a parte orientali sub arbore ilicis circumfusa prenominate possessioni Deche separant et distinguunt. Abhinc descendit ad rivulum Darosthpataka/Darolthpathaka vocatum et versus caput ipsius rivuli in eodem rivulo transeundo pervenit ad tres metas angulares, quarum due a parte orientali prenominatis possessionibus Deche et Malun vocatis distinguunt, tertia vero a parte meridionali predicto castro Balwanus separat. Deinde versus dictam partem meridionalem ascendit quendam montem silvosum vulgo Lyget vocatum, in cuius cacumine sunt due mete terree, quas similiter renovassent, quarum una a parte orientali predicte possessioni Malun, alia vero a parte meridionali predicto castro Balwanus separant et distinguunt. Abhinc ad eandem partem meridionalem procedendo pervenit ad quandam viam vulgo Kapusd nominatam, secus quam a parte meridionali est meta terrea. Abhinc transit ad quoddam Bercz et in eodem Bercz versus ipsam partem meridionalem per plurimas et frequentes metas transeundo pervenit ad quandam arborem ilicis vulgo Zepfa nominatam, secus quam a parte iam dicte possessionis Malun est una meta terrea a summo usque ad imum perforata vulgariter Lywkashatar dicta. Dehinc versus ipsam partem meridionalem secus quandam silvam Hwzywbyk vocatam transeundo pervenit ad finem eiusdem silve, ubi sunt due mete terree, quas similiter renovassent, quarum una a parte orientali adiacens separat sepedicte possessioni Apanagyfalwa, alia a parte meridionali distinguit terre Gyapul vocate pertinentis ad castrum Baluanus prenotatum. Deinde flectit ad partem occidentalem in quoddam Berch per plurimas et frequentes metas transeundo pervenit ad cacumen ipsius Berch, ubi est una meta terrea, quam similiter renovassent. Abhinc descendit in quendam puteum scaturientem et cadit in rivulum Babuspathaka vocatum, cuius quidem rivuli medietas ville Vyce vocate, alia vero medietas possessioni Beud separat prenotate. Qui quidem rivulus Babuspathaka transit versus partem orientalem et cadit in alium rivulum Oldalberukpathaka nominatum sub quodam monte. Cuius quidem rivuli Oldalberukpathaka medietas predicte possessioni Beud, alia vero medietas separat ville Bwzyas vocate ad castrum Baluanus pertinenti. Ibique mete prescriptarum possessionum Beud, Apanogfalwa, Malun, Deche et Banathelke vocatarum sub una conclusione in uno rivulo Melyespathaka dicto terminantur. — *Méltóságsor:* Miklós prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Egyszerű másolat a XV. századból, szakadozott papíron, melynek darabjait hibásan illesztették össze, DL 30370. A szöveg hitelességét illetően gyanúra ad okot, hogy a méltóságsorban tévesen nevezi meg a káptalan prépostját és dékánját. A fenti méltóságsort ugyanis csak 1329-re vonatkozóan lehetne hitelesnek tekinteni (657. és 660. sz.), mert Miklós prépost 1330 második felében vagy a következő esztendő legelején meghalt (678. sz.), és 1331 májusától fogva 1356-ig megszakítás nélkül Szécsi András püspök unokaöccse: Domokos viselte a prépositi tisztet (704. sz. vö. Temesváry 149—150). Pál krasznai főesperest ugyan az 1338 és 1340 közötti időszakra visszaválasztották a káptalan dékánjának, de akkor már természetesen nem Miklóssal, hanem Szécsi Domokos préposittal együtt szerepelt a káptalan méltóságsoraiban. (993—4., 1009., 1012., 1026., 1028., 1056., 1059. sz. — AOkl XXIV. 70., 114. sz.) Az oklevélre vetődő gyanú azonban aligha érinti lényegesen a szöveg történeti forrásértékét, a határjárás nagy egészében kétségtelenül hiteles voltát. A szöveg helyreállítását, a kiszakadt részek pótlását János Zsigmond választott király 1564. január 16-i átirata teszi lehetővé (DL 36941).

809. 1334. június 9. (Wyssegrad, in quind. Corp. Chr.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye szolgabíráihoz és 12 esküdtjéhez. Minthogy a megyéjük által vétkeikért főbenjáró ítéletben elmarasztalt Chan-i László fiai: Jánosnak és Miklósnak jogilag és ténylegesen kezébe került, körülhatárolt és neki iktatott Chan-i birtokrészét Zonuk vármegyei alispánjának: Péter fia: János magisternek adományozta hűséges szolgálatai jutalmaként, vezessék őt be e birtokba, erről tegyenek neki írásos jelentést, hogy részére kiállíthassa a privilégiumot.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett nagypecsét töredékeivel, DL 40670. — Belefoglalva Külső-Szolnok vármegye 1334. július 4-i jelentésébe, DL 40672 (815. sz.).

810. 1334. június 22. (f. IV. a. Nat. Iohn. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Vrkun fia: János fia: Jakab nevében serviense és familiárisa: Heym fia: Péter tiltakozik és érvénytelennek jelenti ki azt az osztályt, amelyet Gerend-i Péter fia: Miklós comes és Fygud-i Máté fia: Miklós atyafiak eddig közös birtokaikban, ura tudta nélkül vittek végbe, noha azokból urát az övékével egyenlő rész illeti meg. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iacobo filio Iohannis filii Vrkun contra comitem Nicolaum filium Petri de Gerend et Nicolaum filium Mathei de Fygud proximos suos prohibitionales.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, DL 36504.

811. 1334. június 22. (f. IV. a. Nat. Ioh. bapt.) Péter prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett monostor konventje előtt Phylpe fia: Egyed leánya: Turul nemzetségbeli János felesége, férje és Imre nevű fiuk nevében is kijelenti, hogy (Diószegi) Iwachyn magister (m), a kunok bírája, a Lukács fia: István, Odon fiai: Iwancha fiai: Miklós és Leukus, idősb Jako, Myko fia: Leukus, Chepan fia: Zoard és a vidék (de districtu) más nemesei közreműködésével létrejött megállapodásuk értelmében az apja: Egyed Magasabraam nevű Zoulnuk vármegyei birtokából neki járó teljes leánynegyed címén 50 garasával számított 12 márkát kifizetett. Egyben kötelezte utódait is, hogy Iwachyn magistert saját költségén megvédi bárkinek a leánynegyeddel kapcsolatos esetleges igényeivel szemben.

Eredeti, hártyán, rongált állapotban, hátlapján pecsételés nyomával, Esterházy hercegi cs lt: DL 87045.

812. 1334. június 25. (XVIII. d. f. IV. a. Viti et Modesti) A Colusmonustra-i Szűz Mária-egyház konventje bizonyítja, hogy I. Károly király 1333. július 15-i parancsára (775. sz.) Gewchy Illés királyi ember és Péter [?] frater pap konventi kiküldött június 8-án (f. IV. a. Viti et Mod.) Marhas István, Eged László, Chakman István, Gyeke András Zeek-i esküdt, továbbá Balasfy Máté, Tóth Balázs, Zowathy András, Weres András, Thewser Miklós és Bakony Péter Zeek-i lakos jelenlétében Boncznyres birtokot Zeek felől a következőképpen határolta el: Primo enim incipiendo penes radicem montis Chyk dicti a parte possessionis Zenthyon [!] in planitie invenissent locum quendam mete dudum erecte, sed iam quasi delete, tamen in memoria hominum antiquorum habite et ibidem quasdam arbores pullulatas dymewlchen dictas, quas pro meta inter terras Boncznyres et terras Zenthywan distinguente reliquissent. Item deinde paululum procedendo versus occidentem venissent ad quendam locum rivuli tempore pluviali fluentis et per eum descendendo ad locum ubi ipse rivulus cadit in fluvium per vallem Hozywer descendentem, quem locum pro meta inter terras Boncznyres, Zeek et Zenthywan separante constitutissent, necnon deinde ascendendo continue per eundem fluvium versus occidentem venissent ad fontem scaturientem Haskwth appellatum et rursus ascendendo venissent ad planitiem quandam Rakothyas ipsius fluvii. Item demum per eundem fluvium versus fontem quendam Chomkwtha vocatum ascendendo, infra quem a parte dextra in pede terrarum arabilium metam quandam terream antiquam reperissent, quam paululum renovassent et sic ubique decursum fluvii ipsius, necnon ipsam metam terream pro metis et cursibus metarum inter terras Boncznyres et Zeek sequestrantibus reliquissent. Item tandem ulterius ascendendo ac ipsum fontem Chomkwtha ad sinistram dimittendo venissent ad viam, que ducit de Sancto Egidio ad vallem Bozyas nominatam et ascendendo citra cacumen montis a dextra reperissent metam terream antiquam pro parte deletam, penes quam et aliam erexissent. Item dehinc cacumen montis ipsius transscendendo et per viam publicam versus sinistram, videlicet in latere montis Zekelbercz vocati descendentem procedendo venissent in locum lapidinosum strictum Naghkapws dictum, quem pro meta dimisissent et ulterius per eandem viam descendendo venissent ad locum alium similiter strictum, similem priori, Kyskapws vocatum, in cuius summitate [?] metam terream erexissent, que quidem via et mete utraque [?] inter terras Boncznyres et Zeek distinguerent. Item de ipso loco Kyskapws fere ad sinistram descendendo venissent in vallem magnam Soswewlgh dictam per quam linea directa versus monticulum quendam Alhegh dictum ante montem et vallem Santhoskerylew a parte dicte Zeek progrediendo et fluvium Sospathak pertranseundo reperissent metam quandam terream erectam, penes quam et aliam erexissent. Item ulterius versus eundem monticulum procedendo et ipsam vallem Santhoskerelew omnino [?] ad dextram [?] dimittendo [?] venissent citra superficiem ipsius monticuli ad latus [?] eiusdem et deinde respiciendo linea directa et recto etiam diametro ascendendo gradatim et suc[cessive] versus occidentem, ubique per altiora loca et vertices monticuli, quas [?] semper pro metis inter terras Boncznyres, videlicet Santhoskerelew et Darwhathara vocatas ac terras prefate Zeek separantibus permisissent. Item ultimo ascendendo ad maioris montis Bercz dicti altiorem locum sive cacumen, ubi unam metam terream erectam comperissent, quam renovassent, et rursus penes eam et aliam erexissent, que inter terras Boncznyres, Zeek et Zylwas distinguerent, ubi reambulationem metarum et terrarum Boncznyres a parte Zeek conclusissent, et illa vice de voluntate prefatorum Johannis et Dominici Nyres ulterius non procedissent.

Hamisítvány a XVI. század elejéről, hártyán, függőpecsét helyével, DL 31074. Vö. Sz 27/1893. 49—51 (Tagányi K.).

813. 1334. július 4. (in villa Chahol, in oct. Ladislai reg.) Nagy (magnus) János magister, Külső-Szolnok vármegye (de cottu Zolnok exteriori) ispánja és négy szolgabírája bizonyítja, hogy a megye Chahol-on július 4-én tartott közgyűlésén Od-i Jowancha/Joanchia fia: János azt állította, miszerint Od-i Demeter fia: János, Gwth valamennyi fia és János fiai vele egy nemzetségből származnak és várjobbágyok. Amikor azonban ezt az állítását a 12 esküdttel akarta bizonyíttatni, azok úgy vallottak, miszerint ők nem tudnak arról, hogy az Od-iak a király várnépei közé tartoznának, vagy hogy Jowancha fia: Jánossal egy nemzetségből származnának. A felek ezt követően, fogott bírák közvetítésével, úgy egyeztek ki egymással, hogy Jowancha fia: János, 12 nemessel együtt, perbeli ellenfelei házához menve, köteles megkövetni azokat.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. május 1-ji oklevelében (930. sz.), DL 105472. □ Regeszta: ZsOkl VI. 1115. sz.

814. 1334. július 4. (f. II. a. oct. Petri et Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana előtt László fia: Simon szentmártoni (de Sancto Martino) nemes és testvére: János Scenthgurg nevű Clus vármegyei földjük vagy falujuk felét végérvényesen átengedik Miklós fia: Nagy (magnus dictus) Ábrahám szentpéteri (de Sancto Petro) nemesnek, valamint fiainak: Miklósnak, Imrének és Jánosnak annak a 13 régi báni márka zálogösszegnek, illetve ennek kétszerese fejében, amellyel ez utóbbiaknak azért tartoznak, mert birtokukat a megállapított időpontban nem váltották ki. Egyben kötelezik magukat arra, hogy nevezett Ábrahámot és utódait saját költségükön megoltalmazzák e jószág békés birtoklásában. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257788). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 325—326, 577—578 (román fordításban is, hasonmással).

815. 1334. július 4. (in oct. Ladislai reg.) Külső-Szolnok (Zonuk exterior) vármegye szolgabírái, esküdtjei és nemesei Tamás (m principi) erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1334. június 9-i parancsára (809. sz.) a vajda nevében és helyett július 4-én tartott közgyűlésen és ítélőszéken (in eadem congregatione vestra generali, que vice et persona vestre culminis in octavis beati Ladislai regis et pro tribunali vestre celebrissemus) a négy szolgabíró közül Scenthkyral-i Péter útján háromszor is a helyszínre idézték Chan-i László (elítélt) fiai: János és Miklós testvérét: Lászlót, valamint feleségét, de három napon át hiába várakoztak reájuk, mert nem jelentek meg, nem is képviseltették magukat, de nem is tiltakoztak. Bizonyos Endre, azonban aki Bempe (?) testvére, kijelentette, hogy ama birtok kilencedrésze őt illeti, de a két elítélt birtokrészével kapcsolatosan semmiféle említést sem tett. Borca [?] fia: Pál és fia: István, valamint testvére: János — többi testvérük nevében is — azt jelentették be, hogy a birtok harmadrészével kapcsolatosan fenntartással élnek, mert a (Chan) határában fekvő, attól elválaszthatatlan Mugtheluk két része az ő pénzen vásárolt jószáguk (duas partes possessionis Mugtheluk vocate, que sub metis eiusdem possessionis est et inseparabilis ab eadem, cum sua propria pecunia comparassent, ob hoc tertiam partem iniberent). Ezek után Chan-i László fentebb említett fiainak: Jánosnak és

Miklósnak a (Chan-i) birtokrészét a vajda Zonuk-i comesének: Péter fia: János magisternek iktatták. — *Hátlapján azonos kézzel:* Magnifico principi Thome woyuode Transsilvano et comiti de Zonuk super facto statutionis portionum Nicolai et Iohannis filiorum Ladislai de Chan in ipsa Chan habitarum pro magistro Iohanne filio Petri vicecomiti de Zonuk exteriori.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 40672.

816. 1334. július 4. (in oct. Ladislai reg.) János magister, Külső-Szolnok (de Zonuk exteriori) vármegye ispánja és négy szolgabírája bizonyítja, hogy meghirdetett közgyűlésükön (in congregatione nostra proclamata generali et capitali) Hothuon-i Péter fia: László — ura: Vrdungh fia: András fia: Miklós, valamint Zungha (d) Péter és Boghus-i János fia: Simon nevében — tiltotta Márton comes Deva-i várnagyot Leley birtok felének elfoglalásától és használatától. — *Hátlapján azonos kézzel:* Prohibitorie pro Nicolao filio Andree filii Vrdungh, Petro dicto Zungha et Simone filio Iohannis contra Martinum castellanum de Dewa super medietatem possessionis Leley.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Károlyi cs lt: DL 98535. □ Közlés: KárOkl I. 85. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 324—325 (román fordításban).

817. 1334. július 9. (sab. a. Margarete virg.) A Warad-i káptalan I. Károly királynak. 1334. május 14-i parancsára (804. sz.) Palathka-i Iwanka királyi ember, Egyed karbeli pap tanúbizonysága mellett, június 29-én (in Petri et Pauli ap.) bevezette Jánost és Miklóst a királyi adományozás alá tartozó Ligyn nevű birtokba, melynek határait az alábbi módon állapította meg: Prima enim meta capitalis oritur seu incipit in loco Gepusberche vocato. Deinde transit versus occidentem ad Petheberche, ubi una meta antiqua terrea. Exinde vadit ad Zylisberche dictum. Abinde in eodem Berch currit ad orientem et cadit ad unum flumen. In eodem flumine pergendo salit extra ad Somusberche vocatum, ubi terra Nicolai dicti Was vicinatur. Ab illo loco incipiens pergit ad Gepusberche. Abinde meat ad aliud Felkerusberch vocitatum. Hinc descendit ad latus eiusdem Berch, ubi due mete terree. Ab illo latere cadit infra ad vallem Gekeuelge ad unum fontem, ubi iterum due mete terree. Ab illo fonte transit ultra unum rivulum et asscendit ad Berch cuiusdam parve silve. Inde descendit ad vallem Luakal vocatam. In eadem valle tangit unam puplicam [!] viam, que Zaazwt nuncupatur. Abinde revertitur et meat per unum Berch versus Buzkue. Deinde descendit ad unum stagnum Tyztato dictum, et ibi transit ultra ad vallem Kenderusweugh et venit ad Kuzb[erc]h ad unam pirum, ad primam metam capitalem, unde incipit.

Ái I. Károly király 1334. július 20-i oklevelében (819. sz.), Wass cs lt (DF 252702). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 326—327, 578—579 (román fordításban is, hasonmással).

818. 1334. július 11. (Avinione, V. Id. Iulii) XXII. János pápa a magyar királyság keresztény híveinek és az ország királyának. Az uralkodó tájékoztatása nyomán teljes bűnbocsánatot ad mindenkinek, aki a katolikus hit védelmében a szakadárok, tatárok, pogányok és egyéb hitetlenek elleni harcokban elesnek vagy ott kapott sebeikbe belehalnak. Ez az

intézkedés három évig van érvényben, de azzal a megkötéssel, hogy az örökösök teljesítsék az elhunytat (esetleg) terhelő kötelezettségeket.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Raynaldus: Annales VI. 12 (töredékesen). — CDHung VIII/3. p. 740–741 (töredékesen). — Theiner: MonHung I. 600—601. — Hurmuzaki I/1, p. 630—631. — Tăutu: Fontes, series III. vol. VII, tom. II. 266. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 328—329 (román fordításban). □ Regeszta: Mollat 63514. sz.

819. 1334. július 20. (Wyssegrad, in oct. Margarete virg.) I. Károly király Péter fia: János és Zobor-i Miklós kérésére átírja a Warad-i káptalan 1334. július 9-i oklevelét (817. sz.), és megígéri, hogy később privilégiumot állíttat ki róla.

Ái a kolozsmonostori konvent 1416. május 14-i oklevelében, Wass cs lt (DF 252712). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 330, 579 (román fordításban is, hasonmással).

820. 1334. július 23. (sab. a. Iacobi ap.) I. Károly király László magisternek, a székelyek és Byztricia ispánjának. Henel (d) Johann panaszából arról értesült, hogy a Jaad faluban lakó királyi hospesek, többszöri parancsa ellenére (792., 803. sz.) maguknak szedik be a panaszos Epyndorf nevű birtokának és tartozékainak haszonvételeit. Minthogy Johannt, birtokaival együtt, már korábban az ő oltalmára bízta (793. sz.) védje meg őt a Jaad-iakkal szemben, hogy többé ne panaszoljon neki. — *Hátlapján a pecsét alatt:* Woyuode [Thom]e relatio.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs lt: DL 62692. □ Közlés: CDHung VIII/3. 732—733. — SzOkl I. 46—47. — Ub I. 461. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 331—332 (román fordításban). □ Regeszta: Katona IX. 45. — Transilvania 4/1871. 193 (Moldovanu, Şt.).

821. 1334. július 23. (sab. a. Iacobi ap.) I. Károly király a Byztricia-i és a Byztricia-székhez tartozó hospesek bíráinak, esküdtjeinek, összességének (universitati) és bármilyen tisztségviselőjének. Jóllehet Henel (d) Johann panaszára nekik és különösen a Jaad-i királyi népeknek már korábban megtiltotta (803. sz.), hogy Epyndorf birtok haszonvételeit maguknak szedjék be, ezt most újból megismétli erős parancsolat formájában. — *Hátlapján a pecsét alatt:* Relatio Woyuode Thome.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs lt: DL 62693. □ Közlés: AOkm III. 92. — Ub I. 460—461. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 331 (román fordításban).

822. 1334. július 29. (f. VI. p. Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana előtt András pap, András erdélyi püspöknek a tizedek ügyeivel és bérbeadásával foglalkozó megbízottja Salamon fia: Nikolaus, valamint Daniel fiai: Nikolaus és Michael Kelnuk-i nemesekre hárítja a felelősséget minden abból következhető kárért, hogy a Spring-i dékánság tizedeiből püspökét illető rész beszállításától eltiltották falvaik papjait és jobbágyait, a más falvakból fogadott fuvarosokat pedig elijesztve azt követelik, hogy a püspök saját szekereit küldje minden faluba, így akarván elérni, hogy az idei jó termés dézsmáját nevetségesen alacsony áron engedje át vagy adja bérbe nekik. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro venerabili in Christo

patre et domino domino Andrea, dei et apostolice sedis gratia episcopo Transsilvano contra Nicolaum filium Salomonis et Nicolaum, Mychaelem filios Danielis nobiles de Kelnuk protestationales.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277273). □ Közlés: Szeredai: Series 78—79. — CDHung VIII/3. p. 746—747. — Ub I. 462—463. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 332—333, 580—581 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 97. sz.

823. 1334. augusztus 1. (in Ad vinc. Petri ap.) Az erdélyi egyház káptalana Scengyel-i Péter fia: Lászlónak, testvére: János és rokona: István fia: György, Scengyel-i nemesek nevében is előterjesztett kérésére átírja Tamás erdélyi vajdának általa bemutatott, 1328. június 2-án kelt, függőpecsétes privilégiumát (622. sz.). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Toldalagi cs lt (DF 257471). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 333—334, 581 (román fordításban is, hasonmása: vol. II. 417).

824. 1334. augusztus 8. (f. II. a. Laurentii mart.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Mihály fia: Jakab, Thodalad-i nemes, nővére Mihály fia: Jánostól (született) fiainak: Demeternek és Tamásnak minden vita nélkül kiadja az anyjuknak Thodalad birtokból (Thordad [!] vm) járó leánynegyedet, sőt a neki maradó ottani rész felét is nekik ajándékozza, mert őket szemelte ki örököseiül, gyermektelen halála esetére. Ennek bekövetkezte után tehát birtokrésze másik felét szintén a fentiek kapják. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260600).

825. 1334. augusztus 10. (Clusvar, f. IV. a. Assumpt. Marie) Henke (d) Péter comes és Cheh (d) Mihály, Clus vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy Dragmer kenéz (kanasius) előttük kötelezte magát, miszerint visszaszolgáltatja Gereu testvérének: János magisternek azt a két márkát érő lovát és csikóját, melyeket fiai elloptak tőle, mert nem akarja hagyni, hogy kárt valljon. Ezekről a lovakról amíg nevezett János meg nem találta nála, azt állította a bírótól való félelemből, hogy fiai nem lopták. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iohanne fratre Gereu contra Dragmer super solutione duorum equorum.

Eredeti, papíron, hátlapján két befüggesztett pecsét töredékeivel, Kemény cs malomfalvi lt (DF 257789). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 334, 582 (román fordításban is, hasonmással).

826. 1334. augusztus 27. (in Sancto Emerico, sab. a. Decol. Ioh. bapt.) Simon erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Ferenc fia: Pagan (d) István magistert vezessék be Sydulman fia: Nikolaus és fiai: Nikolaus, Peter, valamint az előbbi Sydulman fia: Nikolaus nővérétől született Herman fia: Nikolausnak Nazwad és Telukus/Telukes örökjogú birtokbeli (Zownuk vm) részeibe, valamint az ezekhez tartozó Hydmezeu, Nirmezeu/Nyrmezeu és Zengerg birtokba (Zolnuk vm). Ez utóbbiakat Ist-

ván magister az ő jelenlétében vásárolta meg az előbbiektől, valamint Guntir fia: Lothard fia: Thomastól és ennek fiától: Nikolaustól, akiket ez utóbbi birtokok közelebbről illettek és akiknek nagyobb részük volt ezekben. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Dewecher-i András, Lőrinc fia: Péter. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discretis et honestis, amicis suis reverendis, honorabili capitulo ecclesie Transsilvane.

Eredeti, vízfoltos hártyán, zárópecsét maradványával, DL 30003.

827. 1334. augusztus 27. (in Sancto Emerico, sab. a. Decol. Ioh. bapt.) Simon erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magistert iktassák be a Gunter fia: Lothhard fia: Thomastól és fiától: Nikolaustól vásárolt, majd zálogként elidegenedett és a királyra szállott, de a király által is neki adott Korowgh/Korowg, Cybles/Cyblees és Mochkudteluke nevű (in cttu Zonuk interiori) birtokba, melyeket Tamás, rokonai beleegyezésével, előtte újból István magisternek adott. — *Kijelölt alvajdai emberek:* Deuecher-i András, Lőrinc fia: Péter.

Belefoglalva a káptalan 1334. szeptember 13-i jelentésébe (828. sz.), DL 30369.

828. 1334. szeptember 13. (in vig. Exalt. cr.) Az erdélyi káptalan Simon erdélyi alvajdához. 1334. augusztus 27-i kérésére (827. sz.) Deuecher-i András alvajdai és Albert karbeli pap káptalani kiküldött szeptember 6-án (III. f. a. Nat. virg.) Pagan (d) István magistert — Forkas fia: Péter és Lothard fia: Thomas, valamint fia: Nikolaus jelenlétében — bevezette Korowg/Koroug, Cybles és Mockudteluke nevű (in cttu Zonuk interiori) birtokba, melyeknek határai ezek: Incipiendo a quodam rivulo Meylsyd nominato usque ad caput eiusdem Meylsyd, deinde eedem mete procedendo irent versus unum montem Kurtuilusberch nuncupatum. Et abinde transirent ad unum fluvium Kysuluswa vocatum et extenderentur usque ad caput fluvii Kysuluswa nuncupati. Et abinde venirent ad quemdam locum seu montem Kuzberch nuncupatum, et per eundem Kuzberch extenderentur usque ad Zeblushauasa. Et iste metee distingerent et separarent supradictas possessiones Koroug, Cybles et Mockudteluke a possessione predicti Petrii filii Forkasii Kuzepfalu vocata. — *Hátlapján azonos kézzel:* Nobili viro domino eorum reverendo Symoni viceuoyuode Transsilvano.

Eredeti, hártyán, zárópecsét nyomával, DL 30369.

? **829.** 1334. október 2. (dom. p. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy egyrészről Both fia: Gál — testvérei: László és István nevében is —, másrészről Dénes fia: László Jara-i nemes — fia: Tamás nevében is — az alábbi módon egyeztek ki határvitájukban, mely azóta tart, hogy nevezett Lászlót és Tamást beiktatták a Bothaza-val szomszédos Thotpeterhaza falu (Clus vm) birtokába: Quarum metarum erectiones et distinctiones inciperent per hunc modum; videlicet a parte silve Hwzywher vocate essent due mete antique a parte occidentali, que quidem mete olim fuissent erecte per comitem Myke castellanum de

Baluanus. Ab illis vero exeundo illam silvam Hwzywher nuncupatam veniret in medium cuidam [!] terre culte et arate, et ibi erexissent unam novam metam terream. Ab illa vero procedendo ulterius versus finem seu caudam cuiusdam loci seu piscine et ibi erexissent et posuissent unam novam metam terream. Abinde vero ascendendo ad unum montem versus montem [!] in colle eiusdem montis Berch nuncupati erexissent duas novas metas terreas et ab illis duabus metis procedendo et gradiendo similiter versus montem in colle eiusdem montis versus villam Noe [!]. Ibi erexissent similiter duas metas novas terreas et sic mete et distinctiones metarum inter villas Thotpeterhaza et Bothaza terminarentur et finirentur. — *Hátlapján egykorú kézzel:* Paria litterarum metalium Bothaza. — 1334. mint járták volt ki az Bothazj határt a Fejervarj Captalan jelenlétében, arrol valo határjárásáról irt leuel pariaja. Anakutánna 1582. eztendőben járták kj ez felljeb megirt par szerint.

Egyszerű másolat, papíron, pecsételés nyoma nélkül, feltehetőleg 1582-ből, DL 31075. A szöveg hitelességét illetően fenntartásra ad okot, hogy az oklevél nem nevezi meg sem a határjárást végző királyi embert, sem pedig a káptalan tanúbizonyságát.

830. 1334. október 28. (in Simonis et Iude ap.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-egyház konventje bizonyítja, hogy Zabor-i Miklós Kwhalm-i várnagy, Péter fia: János és a Balogh folyó melléki (de iuxta fluvii Balog) Radnoldfalwa/Radnaldfalua-i Demeter fia: Radnold/Radnald fiai: Demeter, László, Imre, János és Miklós a vérük hullatásával teljesített hűséges szolgálataik jutalmaként I. Károly királytól adományul nyert Legen (Clus vm) nevű birtokot és a hozzá tartozó Petelaka/Pethelaka falut Cluswar-i súlyú 100 márka ezüst ellenében visszaadják Gergely fia: Iuanka/Iwanka Palathka-i nemesnek, fiának: Miklósnak és unokatestvérének (fr. p): János fia: Jánosnak, akik korábban is tiltakoztak eme adomány ellen, minthogy e birtokok örökjogon őket illetik.

Ái a konvent 1383. január 20-i és 1392. november 12-i oklevelében, DL 26858 és Teleki cs mvhelyi lt: DL 73800. Mindkét ái — a keretoklevél szerint — a konvent 1334. évi regisztrumából készült. □ Közlés: Ub I. 463—464. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 339—340 (román fordításban). □ Regeszta: KmJkv I. 3. sz.

831. 1334. november 10–20. (f. V. a. Martini – II. d. Elyzabete) Johann papnak, a Warasy-i dékánság papi censusa beszedőjének feljegyzése arról, hogy a dékánság egyes falvaiban hány füstöt rótt meg és ennek megfelelően a helyi plébános mekkora összeget fizetett be: Warasyn 344 füstöt, illetve tűzhelyet (fumos seu focos), zsellért és hospest rótt meg, a fürdőház és a négy begina (háza) kivételével. Ezek után Nikolaus plébános félferto híján nagyobb súlyú hat márka ezüstöt fizetett. — Koztow-on Johann plébános, a malommal és a comes, a scolaris, a pastor házával együtt, 64 füst után fizetett. — Bereen-en Lorenz plébános, a malommal, a comes, a scolaris és a pastor házával együtt, 107 füst után fizetett. — Zarkad-on 60 füstöt és egy malmot talált, melyek után Wyncho plébános egy nagyobb súlyú márkát tartozott volna fizetni, de mivel nem volt (elég) pénze, kérésére ebből egy kuntinust elengedett neki. — Tordas-on Corrard plébános 56 füst után egy lat híján egy nagyobb súlyú márkát fizetett. — Purkaz-on Peter plébános 35 füst után nagyobb súlyú félmárkát és öt kuntinust fizetett. — Ramaz-on Sigirmann plébános 255 füst után, a malommal és egyebekkel együtt, nagyobb súlyú négy márkát és egy fertót fizetett. — Crakow-on Paul plébánosnak 188 füst után na-

gyobb súlyú három márka és fél ferto finom ezüstöt kellett volna adnia, de mivel nem fizetett, tilalom alá vetette. — Igun-ban Johann plébános 317 füst után, egy kuntinus híján, nagyobb súlyú három és fél márka és fél ferto finom ezüstöt fizetett.

Eredeti, hártyán, melyet 1485 után könyvkötéshez használtak fel, Szeben város lt, Urk. Nova collectio posterior, lada 82, nr. 1829 (DF 292768). □ Közlés: VerArch 13/1876. 367—369 és 15/1880. 177—178. — Ub I. 464—465. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 341—342 (román fordításban).

[!] **832/1.** 1334. december 24. (Wyssegrad, sab. a. Ioh. ev.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán Péter magisternek, Baluanus vára várnagyának. Az erdélyi káptalan jelentéséből arról értesült, hogy Apa fiai: Miklós, Gergely és Jakab Zonuk vármegyei határjeleit I. Károly király parancsából (805. sz.) kiigazíttatták határjárás útján. Mások jelentéséből pedig arról szerzett tudomást, hogy ennek során nem kevéssel megrövidítették Baluanus vártartományát, noha Zonuk vármegye ispánsága már régtől fogva az erdélyi részek vajdai tisztségének joghatósága alá tartozott. Utasítja tehát a várnagyot, hogy gondoskodjék az erdélyi káptalanban jogainak fenntartásáról, ha tényleg Baluanus vártartományának kárára módosították volna a határjeleket.

Eredetije egykor, a közlő szerint, a Bethlen cs lt-nak Apaffy-iratai között volt, ahol azonban nem található, és kéziratos szövege ma már egyedül Kemény József gyűjteményéből (DiplTrans I. 334) ismeretes. Feltehetően a Szolnok vármegye hovatartozásáról folyó egykori tudományos vita kapcsán, közvetlenül 1830 előtt keletkezett hamisítvány. Történetileg használhatatlan, tudóskodó tákolmány annak ellenére, hogy Kemény felhasználta hozzá a 805. és 808. sz. alatti szintén kétes hitelű, sőt hiteles (764. sz.) oklevelek szövegét is. □ Közlés: NemzTárs 1830. 106 (Kemény J.).

832/2. 1334. Márton frater gyulafehérvári (Albensis in partibus Transsilvanis) domonkos perjel, Henrik a Chanad-i egyház Maroson túli (de Ultra Morisio) főesperese, a Szentszéktől az ügy elintézésére kiküldött bírák és a szintén kirendelt István pécsi (Quinqueeclesiensis) prépostot helyettesítő János Vrs-i főesperes az egri (Agrienis) egyházból bizonyítják, hogy a Medyes-i dékánság papjai közül megjelent előttük Wylandus Medyes-i, Peter eceli (de villa Hechylini), Nikolaus Kobs-i, Michael Nymch-i, Johann farkastelki (de villa Farkasii) és Hermann Musna-i plébános, valamint Christian Prochia-i plébános a távol maradt Johann Beretholm-i, Demeter riomfalvi (de villa Ryhuini), Peter Alma-i, Martin weisdorfi (de Alba Willa), Johann Sarus-i, Wolfgang Waludia-i, Ulrich tabiási (de villa Thobie) plébánosok teljes felhatalmazással bíró ügyvédjeként és András erdélyi püspök, az erdélyi káptalan kanonokjai, János magister fehérvári (Albensis) főesperes, a Medyes-i dekánátus vezetője kérdésére kijelentették, hogy egyházaikban a templomból való kitiltást tizenöt napot követő hat napra, illetve makacsság esetén újabb hat napra korlátozzák, de a feloldozást maguknak vagy feletteseiknek tartják fenn.

Ái Langom Johann közjegyző 1418. július 20-i oklevelében (ZsOkm VI. 2199), DL 36297.

833. 1334. Közjegyző által hitelesített, két pecséttel ellátott fogott bírói (duobus sigillis iudicum delegatorum et manu publica roboratum) oklevél arról, hogy Boz dézsmájának fele az erdélyi káptalant, negyedrésze pedig a gyulafehérvári főesperest illeti.

Említés Lack Jakab erdélyi vajda 1405. szeptember 1-ji oklevelében, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277447). Vö. ZsOkl II. 4132. sz. □ Közlés: Szeredai: Notitia 70. — LegEccl III. 385. — CDHung X/4. 465. — Ub I. 465 és III. 369. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 312 (román fordításban).

834. [1335. január 1. előtt] I. Károly király Mikud bán fia: Miklós fia: János magistert arra kötelezi, hogy Pál frater nándorfehérvári püspöknek 120 budai márkát fizessen készpénzben vagy becsértékben.

Említés az erdélyi káptalan 1335. január 4-i (835. sz.) és július 4-i oklevelében (847. sz.), DL 28897, DF 253644.□ Közlés: CDHung VIII/4. 132. — Kurz: Magazin 1/1844. 184. — Ub I. 469. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 351 (román fordításban).

835. 1335. január 4. (IV. d. oct. Nat. dom.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Mykuth bán fia: Miklós fia: János tiltakozik amiatt, hogy amikor I. Károly király oklevele (834. sz.) értelmében január 1-jén (in oct. Nat. dom.) Pál frater nándorfehérvári (Albensi de Nandur) püspöknek becsüben és budai dénárban lerovandó 30 márka helyett, minthogy készpénze nem volt, felajánlotta birtokai közül a Külső-Szolnok vármegyei (in cttu de Zonuk exteriori) Szentgyörgyöt (Sanctum Georgium), a Dubuka vármegyei Moro-t és a Turda vármegyei Keekbyket, hogy ezek közül egyiket fogadja el a fizetendő összeg fejében, ezt a püspök ügyvédje: Bulcho magister Zothmar-i főesperes visszautasította, noha úgy hiszi, hogy az ország szokása szerint birtokai lekötésével az adós szabadulhat kötelezettségétől. A fizetés elmulasztásának következményei tehát őt nem terhelhetik. — *Hátlapján azonos írással:* Protestationalis pro Iohanne filio Nicolai filii Mykuth bani super facto solutionis triginta marcarum debitarum domino fratri Paulo episcopo Albensi de Nandur.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253644). □ Regeszta: EMOkl 47. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 342–343.

836. 1335. január 7. (Wyssegrad, in crast. Epiph. dom.) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanához. Minthogy Ferenc fia: Pagan (d) István magister Scentmihalteluke és Scenthmariaazzunteluke (in cttu de Zonuk exteriori) határjárásáról az erdélyi káptalannak két azonos szövegű oklevelét mutatta fel előtte, az egyik példányt — Tamás vajdának és Conya magister nevű fiának kérésére — ő erősíti meg, a másikat pedig, alapos ellenőrzés után, ők foglalják saját egyházuk gyakorlata szerint (secundum verum stilum ecclesie vestre) kiállított privilégiumba.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1335. február 8-i oklevelébe (837. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254782). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 333 (olvasati hibákkal).

837. 1335. február 8. (IV. f. a. oct. Purif. virg.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly király 1335. január 7-i parancsa értelmében (836. sz.) Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magister részére privilegiális alakban átírja I. Károly király 1333. január 2-án kelt zárt alakú oklevelét (768. sz.), mely a hátlapján elhelyezett felségpecsét alatt kelt, valamint saját 1334. május 25-i oklevelét (806. sz.) Scenthmihalteleke és Scenthmariaazuntele-

ke határjárásáról. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes, dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú kézzel:* Privilegium super possessionibus Scenthmihalteleke et Scenthmariaazzunteleke *(XVI. századi kézzel)* capituli ecclesie Transsilvanensis. *(XVI. századi kézzel:)* Karol kirali Donatioia, Priuilegiuma és hatar jarasa Sz. Mihali Telkenek es Sz. Maria Azzonj Telkereol 1335.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs zsibói lt (DF 254782). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 333—334 (hibás olvasatokkal).

838. 1335. március 16. (Wyssegrad, f. V. a. Oculi) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Deuecher-i András, vagy Aruny-i László határolja körül Ferenc fia: Pagan (d) István magister Kukulleu-i várnagy Buza nevű (Doboka vm) birtokát, az ahhoz tartozó Chyka és Centhe nevű jószággal együtt. Az esetleges ellentmondókat idézze az ő, illetve Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, vagy pedig annak helyettese színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1335. május 22-i jelentésébe (840. sz.), DL 31076.

839. 1335. március 19. (in Oculi) A Warad-i káptalan előtt László prépost, Zolnuk-i főesperes és váradi kanonok, az erdélyi káptalan nevében tiltja I. Károly királyt attól, hogy a Kukenusrenold nemzetségbeli néhai Renold comes által az erdélyi egyházra hagyott Nulos és Comolod nevű birtokokat, Domokos fia: István Wruzfaya-i nemestől az igazság elhallgatásával csalárdul félrevezettetve nevezett Istvánnak vagy bárki másnak eladományozza. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro honorabili capitulo Transsilvano contra Stephanum filium Dominici super facto duarum possessionum Nulas et Comolod vocatarum prohibitorie.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277274). □ Közlés: Ub I. 465—466. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 344—345 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 98. sz.

840. 1335. május 22. (II. f. a. Asscens. dom.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királyhoz. 1335. március 16-i parancsára (838. sz.) Deuecher-i András királyi és András karbeli pap káptalani kiküldött április 5-én (IV. f. a. Ramispalmarum) István magister Buza, Chyka és Centhe nevű (Doboka vm) birtokait a következőképpen határolta körül: Prima meta ordiretur a quadam meta terrea situata et fundata in medio cuiusdam terre arabilis, que quidem meta terrea partim pertineret et distingeret ipsas terras Chyka et Centhe et partim terram Arunscenthmiclos nuncupatam ad nobiles pertinentem, ab alia vero per quemdam collem asscendendo versus occidentem, in cacumine eiusdem collis esset una meta terrea et antiqua, que in parte similiter distingeret et separaret terras possessionum Chyka et Centhe et partim terram Arumscenthmiclos [!] supradictam, ab alia vero meta ulterius conscendendo per ipsum collem directe ad occidentem iuxta quandam viam latam esset una meta terrea et antiqua pertinens et distingens terras et terminos possessionum ab una parte Deuecher, ab alia parte Chyka et Ce[nthe voc]atarum et circa quamlibet metam de predictis novas metas erexissent, salvis et integris antiquis remanentibus. Ab alia vero via et antiqua meta per

eandem viam versus septentrionem procedendo veniretur ad duas metas terreas antiquas, [quas reno]vassent et eedem due mete distingerent et dividerent terras et terminos a parte occidentali possessionis Deuecher nuncupate, a parte vero orientali terras Chyka et Centhe supradicte. Ab illis vero duabus metis terreis ... [ver]sus septentrionalem veniretur ad quendam [!] metam terream magnam et antiquam perforatam et iuxta illam aliam novam metam terream erexissent, que quidem mete essent in medio terrarum et possessionum Scenthmarthun, D[euecher, Chyka et Cen]the vocatarum et earundem [terminos?] et terras distingerent atque separarent. Deinde vero procedendo et gradiendo similiter versus septentrionalem partem, esset una alia meta terrea antiqua et concavata et circa qua[ndam]... et eedem due mete... antiqua et alia nova distingerent et separarent ac dividerent terminos et terras... Scenthmartun supradictarum. Abinde... nuncupatam et in... [du]as metas terreas et novas erexissent. De illis vero novis metis... alium locum et... terreas et novas erexissent. Ab illis vero procedendo versus... [co]llem Kerusberch... [du]as metas terreas et novas erexissent... us nuncupatam... [possessi]onum Apaty, Arunscenthmyclos... distinctiones, erectiones ac sep[arationes]... Chyka et Centhe reliquissent et st[atuissent].

Ái I. Károly király 1335. június 24-i oklevelében (844. sz.), DL 31076.

841. 1335. május 24. (Cibinio, in vig. Ascens. dom.) A szebenvidékiek összessége (provincialium universitas Cibiniensium) bizonyítja, hogy Tholmas-i Nikolaus comes, nem lévén gyermeke, elődeitől örökölt és szebeni szabadságokkal rendelkező Gesez és Harbasdorf nevű birtokát nővére fiának: Fenyőfalvi (de Insula Gerhardi) Christian comesnek ajándékozta.

Eredetije ismeretlen, de az erdélyi káptalan 1407. évi átiratát 1755 előtt a feltehetően a Kisdisznódon keletkezett Ehrenburg-gyűjtemény őrizte. Erről készült Lorenz Weidenfelder (1693—1755) lelkész másolata, melyet viszont Karl Schwarz 1871 előtt a Verein für siebenbürgische Landeskunde gyűjteménye számára másolt le. Ez utóbbi szolgált a kiadás alapjául. Vö. VerArch 9/1884. 114. □ Közlés: Ub I. 466—467. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 348—349 (román fordításban).

842. 1335. május 25. (in Sancto Emerico, in Ascens. dom.) Simon erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében idősb Wos (d) Miklós vagy Dewecher-i András tiltsa el a szomszédokat a király Baluanus nevű várához tartozó Pauluserdey és Sumuserdey nevű birtokok további használatától, mivel az uralkodó utasította Pagan (d) István magistert, Chychow, Balwanus és Kelleuvar [!] várnagyát azok visszaszerzésére. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discretis et honestis dominis et amicis suis reverendis capitulo ecclesie Transsilvane.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét töredékével, DL 30004.

843. 1335. június 22. (X. Kal. Iulii) I. Károly király Péter fia: Tamás magister Chokakw-i és Geztus-i várnagy részére tett esztergomi adományáról szóló több saját korábbi oklevelét megerősítve átírja, egyéb szolgálatai mellett azért, mert a Bazarab elleni havasalföldi hadjárat során, saját menekülését kockáztatva, lovát kész volt átengedni a királynak

(consideratione specialis et perpetue memorie commendabilis servitii dicti magistri Thome, quod nobis in terra Transalpina, ubi per Bazarab Olacum et filios eiusdem dictam terram nostram Transalpinam in preiudicium sacri dyadematis regii et nostri infideliter detinentes et valide genti nostre ibidem nobiscum habite hostilis insultus semel et secundario in quibusdam locis districtis et silvosis indaginibusque firmis stipatis sevissime obviavit, semper iuxta latus nostrum zelo sincere fidelitatis pre cunctis existendo et inter cetera sue strennuitatis studia quotiens equum nostrum sub nos habitum cespitari et fatigari cernebat, equum suum totiens subtus nos si necesse fuisset dare volens et in indubitate mortis periculo pro nobis pedes remanere non formidans exhibuit laudabiliter et inpendit).

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékével, DL 2673. — A havasalföldi érdemek azonos szövegű elbeszélése I. Károly király 1335. május 19-i oklevelében is megtalálható, DL 58535. □ Közlés: CDHung VIII/4. 57—60. — AOkm III. 174—177. — Hurmuzaki I/1. 633—634 (május 19-re keltezve). — Ub I. 467 (részlet). — TSzle 7/1964. 559 (26. sz. részlet, Györffy Gy.). — Kristó: Históriák 174—175 (magyar fordításban). □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 349–350.

844. 1335. június 24. (Wyssegrad, in Nat. Ioh. bapt.) I. Károly király Ferenc fia: Pagan (d) István magister Kwkulleu-i várnagy kérésére átírja az erdélyi káptalan 1335. május 22-i oklevelét (840. sz.) Buza birtok, valamint a hozzá tartozó Chyka és Centhe (Doboka vm) határjárásáról. Egyidejűleg, szolgálatai jutalmaként, megerősíti őt azokban a határokban, amelyekkel egykor ő is bírta ezeket a jószágokat. — *Hátlapján, közel egykorú kézzel:* Super Buza et ad eam pertinentes.

Eredeti, egérrágta, megcsonkult hártyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, DL 31076.

845. [1335. június 27. előtt] Zolnuk vármegye ispánja és négy szolgabírája bizonyítja, hogy egyrészről Keures-i Pál fiai: György és Miklós, valamint Rezege-i Sándor, másrészről Myko fia: Péter és fiai: János, Domokos, László, Mihály, Lukács és Tamás, fogott bírók közvetítésével, kiegyeztek az egymás ellen kölcsönösen elkövetett vérontások és emberölések ügyében.

Említés a váradi káptalan 1335. június 27-i oklevelében (846. sz.), DL 30627.

846. 1335. június 27. (in Ladislai reg.) A Warad-i káptalan, a Zolnuk vármegyei ispán és szolgabírák erről kiállított oklevele alapján (845. sz.) bizonyítja azt a megegyezést, amelyet fogott bírák hoztak létre egyrészről a Keures-i Pál fiai: György és Miklós, meg Rezege-i Sándor, másrészről pedig a Myko fia: Péter és fiai: János, Domokos, László, Mihály, Lukács és Tamás közötti kölcsönös emberöléseket és vérontásokat illetően. Eszerint Keureus-i Pál fiai: György és Miklós testvéruknek: Péternek a megölését Myko fia: Péter fia: Miklósnak a meggyilkolásával kiegyenlítettnek vették. Péter fia: János három ujjának levágását, megsebesítését és vérének ontását Pál fiai: György és Miklós azoknak a bírságoknak az elengedésével tették jóvá, amelyekben Myko fia: Pétert és fiait velük szemben elmarasztalták. Végül a két család közötti béke állandósítása érdekében Myko fia: Péter nagyobbik leányát Keurus-i Pál fia: Györgynek, Keurus-i Pál kisebbik leányát pedig Myko fia: Péter

fiának: Lászlónak adták feleségül. Kimondották azt is, hogy ha a felek alább felsorolt rokonai vagy serviensei közül valaki a másik felet újból háborgatná e gyilkosságok miatt, az illető bajvesztésen maradjon (in facto duelli convicatur). — Pál fiainak és Rezege-i Sándornak a rokonai és serviensei: Tiuissy-i István, Beke fia: Miklós, György fia: János, Jakab fia: Dobo, Pál fia: Imre, Mog fiai: László és János, Cantor (d) Miklós fia: János, Cantor (d) István fia: Mihály, Márton fia: János, Simon, Aprod (d) Miklós, János fia: Pál. — Myko fia: Péter rokonai és serviensei: Margyta-i Dénes fiai: János és György, Fábián fiai: Fábián, László, János, Miklós, Tamás és Jakab, Zuna-i János, Myko fia: Miklós és fiai.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30627.

847. 1335. július 4. (IV. d. oct. Ioh. bapt.) Az erdélyi káptalan előtt Pál frater nándorfehérvári (Albensis de Nandur) püspök nevében Angelus frater Desuar-i perjel nyugtatja Mikud bán fia: János magistert annak a 120 budai márkának a teljes megfizetése felől, melyet a király oklevele értelmében (834. sz.) különböző időpontokban részint készpénzben, részint pedig becsértékben tartozott a püspöknek fizetni. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro magistro Iohanne filio Nicolai filii Mikud bani super solutione centum et viginti marcarum ad rationem Budensem expeditoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 288897. □ Közlés: CDHung VIII/4, p. 132. — Kurz: Magazin 1/1844. 184. — Ub I. 468—469. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 350—351 (román fordításban).

848. 1335. július 8. (Bude, in quind. Nat. Ioh. bapt.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Deuecher-i András vagy Lőrinc fia: Péter a Zonuk vármegyei Rona birtokot, mely a Nagyszamos mellett (iuxta fluvium Somus maiorem) fekszik és Mihály fia: Simontól bírói úton került a kezére, körülhatárolás után iktassa Pagan (d) István magisternek, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1335. szeptember 28-i jelentésébe (861. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105382.

849. 1335. július 9. (Bude, dom. p. oct. Petri et Pauli ap.) András erdélyi püspök az erdélyi nemesség összességét (universitas) képviselő Dénes fia: Tamás magisterrel és Jara-i Pascha comes-szel egyetértésben részletesen szabályozza a tizeddel, a tizedszedés módjával, a dézsmák bérlésével vagy megvásárlásával kapcsolatos vitás kérdéseket, valamint a főesperesek bíráskodási jogkörét és ennek gyakorlását a következőképpen: A püspöki tizedszedő, a megyés ispán (comes parochialis) tanúbizonyságának jelenlétében, a falu bírájával közösen november 11-ig (usque ad Martini conf.) köteles a rovást elvégezni és a [rováspálca] egyik felét a bírónál hagyni. Aki a tizedét február 2-ig (usque ad Purif. virg.) nem fizeti ki, első alkalommal kepénként egy dénár, második alkalommal két, harmadik alkalommal pedig három márka büntetést fizessen, melynek 2/3 része a megyés ispánt, 1/3 része pedig a tizedszedőt illesse. Tizedügyben a főesperes senkit sem sújthat egyházi tila-

lommal vagy kiközösítéssel, legfeljebb a püspök írásos ítélete alapján. A [tized] negyedét élvező egyházakat (ecclesie quartenarie) és plébánosaikat a korábbi püspökök idejében élvezett jogaikban most is megőrzik. A mustot a dézsmás szüretkor a szőlőben köteles átvenni, de ha ezt elmulasztaná, később sem követelhet többet. A falvak kegyurai a püspök, a főesperes és a tizedszedő akarata ellenére nem foglalhatják el maguknak, nem vásárolhatják meg a tizedet, mert teljesen az említettektől függ, hogy azt kinek adják el. Minden udvarról egy-egy csirkét adjanak. A főesperesek emberölés címén a gyilkos javaiból egy márkánál nagyobb értéket nem vehetnek el maguknak, a vérdíjon felül. A házsártos férjes asszonyokat csak a férje idézheti a főesperes bírói székére, de a házassági ügyek, az özvegyek és árvák ügyei minden esetben oda tartoznak. A vétkeik miatt fogságra ítélt nőket ne a főesperes vagy más egyházi személy szállásán, hanem más tisztes személyeknél tartsák őrizet alatt. Az ítélőszéken elmarasztalt féltől a főesperes egy márkát meghaladó bírságot nem vehet, de ne is kényszeríthessék őt arra, hogy ebből valamit is elengedjen. Nemes emberek felesége, egy-két szolgálójával együtt addig mentesül a kimondott egyházi tilalmak alól, amíg a férj a tilalmak figyelmen kívül hagyása következtében kiközösítésre nem kerül. Az egyházi birtokok jobbágyai feletti ítélkezést az egyházi officiálisok hagyják saját bíráikra, kivéve ha bűnügyben tetten érték őket. A sótized szedésével kapcsolatos kiváltságlevelét be fogja mutatni a nemesek közgyűlésén. Dénes fia: Tamás és Pascha comes megígérte, hogy a Warad-i káptalanban, vagy ahol ő kívánja, az erdélyi részek nemességének nevében kötelezik magukat a fentiek betartására. Minthogy e megegyezés általa megpecsételt példányát átadta Tamásnak és Pascha-nak, ő is kéri, hogy a Tamás magister pecsétjével megerősített másik példányát adják a kezébe.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277276). □ Közlés: LegEccl III. 171—173. — CDHung VIII/7. p. 282—285. — Ub I. 469—471 (hibásan november 5-re keltezve és néhány fontos helyen hibás olvasattal). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 352—354, 582—584 (román fordításban is a fentebbi hibákkal). □ Regeszta: ErdKLt 195. sz. (hibásan 1375. július 8-ra keltezve). — Bónis: Szentszéki regeszták 898. sz.

850. 1335. július 9. (Bude, dom. a. Margarete virg.) I. Károly király bizonyítja, hogy Lusunch-i Dénes fiai: Tamás és István magisterek az ő színe előtt a korábbi birtokosztályuk során részükbe jutott javakból az alábbiakat elcserélték egymással. Tamás magister a Newgrad vármegyei Mixen, Vydafalua és Nagyfalu (Magnam Villam) birtokot, továbbá Lusunch-on, Dewen várában és az alatta lévő faluban, valamint Zublehata faluban és az aranybányában, hegyvámban őt illető részeket örökre átengedte testvérének: István magisternek azzal a megkötéssel, hogy a bányából és a hegyvámból nyert (in aurifodio et tributo in montibus et tenutis) jövedelmekből Tamást illető résznek csak a felét tarthassa meg magának, a többi pedig megmarad Tamásnak és örököseinek. Ennek viszonzásaként István magister a Belső-Szolnok (de Zonuk interiori) vármegyei Manya, Munusturseg, Orbo, Stulchu és Lelhaza, továbbá a Morus folyó melletti Dobrahaza birtokot, valamint a Zaboch vármegyei Surk-on és Scentmartun-on lévő részeit adta cserébe István magisternek és örököseinek.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét töredékeivel, két azonos példányban. Erdődy cs galgóci lt, lad. 96, fasc. 23, nr. 15. □ Közlés: BánfOkl I. 81—82. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 351—352 (román fordításban).

851. 1335. július 11. (Wyssegrad, f. III. p. oct. Petri et Pauli ap.) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Tatar/Thatar fia: Benedek vagy Fulkus/Falkus fia: Bertalan Dénes fiainak: Tamásnak, Istvánnak és Deseu-nek Elya nevű birtokát (Karazna/Crassna vm), kívánságukra, határolja körül, az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1335. október 13-i jelentésébe (865. sz.), DL 30628. — Ái I. Károly király 1336. június 29-i oklevelében (900. sz.), DL 31077. Az itt kiszakadt részek az előbbi szövegből pótolhatók. □ Közlés: BánfOkl I. 82—83. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 354—355 (román fordításban).

852. 1335. augusztus 12. (sab. a. Assumpt. virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Suk-i Mihály és Miklós — Miklós fiai: Barnabás, Dávid, Mihály és Illés nevében is — előtte tiltakoztak amiatt, hogy Tamás vajda Camaras-i népei az ő Sarmas nevű (Clus vm) birtokukhoz tartozó szántóföldeket, kaszálókat és egyebeket akaratuk ellenére használnak. Egyidejűleg jogfenntartással éltek arra az időre, amikor bírói úton vagy más módon követelhetik az így okozott káraik megtérítését. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Michaele et Nicolao nobilibus de Suk contra populos ville Camaras protestationalis et prohibitionalis.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecsét nyomával, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73644. □ Közlés: TelOkl I. 52. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 357 (román fordításban).

853. 1335. augusztus 18. (f. VI. p. Assumpt. Marie) [Az erdélyi egyház káptalana Suk-i Albert fiainak:] Mihálynak és Miklósnak István nevű serviensük útján előadott kérésére privilegiális alakban átírja I. Károly király 1324. január 3-i privilégiumát (472. sz.). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hwnyad-i főesperes dékánkanonok.

XVI. századi egyszerű másolat töredéke, papíron, Jósika cs hitbizományi lt (DF 257544).

854. 1335. augusztus 19. (sab. p. Assumpt. Marie) Az erdélyi káptalan Galdtu-i Zakalus (d) Péter részére átírja András erdélyi püspök 1333. augusztus 29-én kelt függőpecsétes oklevelét (782. sz.) Galdtu falu negyedének, leánynegyed címén, Beseneu (d) Lőrinc özvegye: Margit javára történt odaítéléséről.

Eredeti, hártyán, függőpecsét nyomával, szépen rajzolt iniciáléval, DL 29118.

855. 1335. szeptember 4. (Zudemeter, f. II. a. Nat. virg.) János magister, Külső-Szolnok vármegyei (de cttu Zolnuk exteriori) ispán és a provincia négy szolgabírája bizonyítja, miszerint szeptember 4-i közgyűlésükön Zoruod-i Pál fia: László azt állította, hogy bár ő Péter fiainak: Tamásnak és Miklósnak csak két ekealjnyi földet adott el, ők Zoruod-i birtokából ennél nagyobb területet foglaltak el maguknak. Erre azok oklevéllel bizonyították az állítás ellenkezőjét. Minthogy a bíróság kérdésére Pál fia: László is elismerte, hogy az általa bitoroltnak állított rész az eladott föld határán belül fekszik, patvarkodásban marasztalják el őt, mivel törvényesen létrejött vásárt akart megváltoztatni. Engedélyezik azonban szá-

mára, hogy 15 napon belül (usque quind. datarum presentium) kiegyezzék Péterrel és fiaival. Ellenkező esetben ezek a bírság bírói része nélkül (sine gravamine iudicis) jog szerint eljárhatnak Pál fia: Lászlóval szemben. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Thoma et Nycolao filiis Petri contra Ladizlaum filium Pauli ad quindenas.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsétek nyomával, Mándy cs lt: DL 105208.

856. 1335. szeptember 4. (Zudemeter, f. II. a. Nat. virg.) Bathor (d) János, Külső-Szolnok vármegye (de cttu Zolnok exteriori) ispánja és négy szolgabírája bizonyítja, hogy amikor az Od-i nemeseket: Demeter fia: Jánost, Lászlót, Tamást, Jánost, Istvánt, János fiát: Dénest és fiát: Tamást a megye közgyűlése elé idézték annak tisztázása végett, miszerint várjobbágyok lettek volna vagy sem, miután a megye szolgabírái, 12 esküdtje, összes nemes és nem nemes lakosa egyhangúan megerősítette az Od-iak ama állítását, hogy ők, birtokaikkal együtt, régtől fogva a szabad nemesek soraiba tartoztak, a megye is ilyenekül ismerte el őket.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. május 1-ji oklevelében (930. sz.), Wesselényi cs bpi-lt: DL 105472. □ Regeszta: ZsOkl VI. 1115. sz.

857. 1335. szeptember 12. (f. III. p. Nat. Marie) Péter prépost és Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje bizonyítja, hogy a Clus vármegyéből való Palatka-i Gergely fia: Iwanka tiltakozást jelentett be előtte elmondván, hogy amikor I. Károly király visszatért Bazarab vajda földjéről, Tamás erdélyi vajda két serviense: Zabary-i Miklós és Isthenmezey-i Péter fia: János az ő Leygun és Pethetheluke nevű Clus vármegyei birtokát adományul kérte az uralkodótól azon a címen, hogy ezek magvaszakadt ember jószágai. Amikor az ebből a célból kiküldött királyi ember, az erdélyi káptalan tanúbizonyságának jelenlétében, meg akarta járni e birtokok határát, ő ezt nem tiltotta és csak az iktatásnak mondott ellen. Ezért a vajda elé idézték, aki elvétette tőle a pereivel és tiltakozásaival kapcsolatosan László vajda idejétől fogva megőrzött okleveleit, és megfenyegette, hogy a többi birtokát is el fogja veszíteni. Ekkor, hogy több kár ne érje, vagy hirtelen halállal el ne vesszen, szorongatott helyzetében halálfélelemből és akarata ellenére elörökítette Legunt és Pethetheluket a fentebb említett Zabar-i Miklósnak s Péter fia: Jánosnak. Ők viszont e két birtok megtartásában nem reménykedhetvén, ezeket cserébe adták Reynold fiainak: Demeternek, Lászlónak, Imrének és Miklósnak (830. sz.), akiket a király parancsára, a Warad-i káptalan tanúsága mellett, be is iktattak e jószágokba. Erre az iktatásra, az ország szokásának megfelelően, két személyt nevezett meg a királyi parancslevél (804. sz.), mégpedig magát a panaszos Iwankát és Egetheu (d) Jánost. Iwanka ugyan nem volt jelen az iktatásnál, de Egetheu János, amikor az oklevél kiállításához szükséges jelentését megtette, őhelyette csalárd módon más személyt állított királyi emberként a káptalan elé, és így történt a fenti birtokok elörökítése. A fentiekről tudomást szerezve, Iwanka oklevelet kért a Warad-i káptalantól tiltakozásáról, de e testület korábbi oklevelére (817. sz.) hivatkozva erre nem volt hajlandó. Végül Iwanka az ellen is tiltakozott, hogy Zabar-i Miklós és Péter fia: János, valamint Reynold fiai mindjárt birtokcseréjük napján, közös akarattal, Pethetheluke nyugati felét, új határjelekkel elválasztva átadták Swky-i Mihálynak és Miklósnak, akik ezt a részt Vmbuz nevű Duboka vármegyei birtokukhoz csatolták. — *Hátlapján azonos kézzel:* Protestationalis et prohibitionalis pro

Iwanka filio Gregorii de Palatka contra Nicolaum de Zabar, Iohannem filium Petri, item contra filios Reynoldi, Michaelem et Nicolaum de Suky super alienatione et occupatione possessionum suarum Legun et Pethetheluke vocatarum in comitatu Clus existentium.

Eredeti, két részre szakadt és utólag összeöltögetett hártyán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával és Huszti András rendezését bizonyító levéltári jelzettel, DL 40705.

858. 1335. szeptember 16. (II. d. oct. Nat. Marie) Az erdélyi egyház káptalana idősebb és ifjabb Wos (dicti) Miklós kérésére átírja László volt erdélyi vajdának a Dubuka vármegyei Bizo birtok vagy föld bírói úton való visszaszerzéséről 1304. szeptember 28-án kiadott és általuk bemutatott privilégiumát (43. sz.) — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Wass cs lt (DF 252696). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 358—359 (román fordításban is, hasonmása: vol. I. 435). □ Regeszta: AOkl XVII. 453. sz. (tévesen 1333. október 4-re keltezve).

859. 1335. szeptember 18. (Zeudemeter, in quind. f. II. a. Nat. virg.) Pál fia: János magister, Külső-Szolnok vármegye (de cttu Zoulnuk exteriori) ispánja és négy szolgabírája bizonyítja, hogy Tamás vajda személyében Zeudemeter-en szeptember 4-én (f. II. a. Nat. virg.) tartott közgyűlésükön Kisszarvadi (de Zaruad minori) Pál fia: László, előző oklevelüknek megfelelően, Mester fia: Péter fiait: Tamást és Miklóst azzal vádolta meg, hogy az általa, valamint Imre, Márton, András és János nevű testvérei által Kisszarvadon nekik eladott két ekealjnyi földdarabnál nagyobb részt iktattattak maguknak erőszakos foglalással. Amazok viszont azt állították, hogy az oklevelükbe foglalt határjárás szerint iktatták magukat, és annak senki sem mondott ellent. Miután a kérdéses oklevelet Pál fia: László is elolvasta, és annak tartalmát a közgyűlés is megismerhette, a vármegye ítélőszéke az alaptalanul vádaskodó Pál fia: Lászlót patvarkodás vétkében marasztalta el a jogszerűen megkötött adás-vételi szerződés visszavonására tett kísérlete miatt, ha csak a felek két héten belül nem egyeznek ki egymással. Ennek megfelelően a felek szeptember 18-án alábbi egyezségüket jelentették be a közgyűlésnek: Az adásvételi szerződést jogszerűnek ismerik el mindnyájan, a Hegun fia: László egykori ispánjuk 1314—1317 előtt kelt oklevelébe (226. sz.) foglalt határleírásnak megfelelően. E megállapodásukat november 8-án (in oct. Omn. sanct.) a váradhegyfoki Szt. István-konvent privilégiumába foglalva, mindannyiuk jelenlétében teszik örökérvényűvé. Ugyanezen a napon Warad-on Szt. László király fejereklyéjére fogadalmat tesznek a fenti egyezség változtatás nélküli betartására. Aki a felek közül november 8-án nem jelenne meg Warad-on, vagy a fogadalomtételt elmulasztaná, bajviadal vesztesének minősül. Végül Pál említett fiai szavatosságot vállalnak arra nézve, hogy ha most távol lévő legidősebb testvérük: Miklós ezzel a megállapodással kapcsolatosan megtámadná Péter fia: Tamást és Miklóst, megvédik őket.

Ái a váradhegyfoki Szt. István-konvent 1355. november 8-i oklevelében (867. sz.), egykor Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteményében, jelenleg a sepsiszentgyörgyi Nemzeti Levéltárban, fényképe a MOL-ban (DF 278728) található.

860. 1335. szeptember 21. (IV. d. f. II. p. oct. Nat. virg.) Drugett Vilmos nádor és a kunok bírája bizonyítja, hogy amikor Byhor és Karazna vármegye nemessége részére Szt.

István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Wardiensi) monostora közelében szeptember 18-án (f. II. p. oct. Nat. virg.) tartott közgyűlésén Gábor fia: László panaszt emelt amiatt, hogy Berend fia: Márton magister az ő Rykus nevű birtokát a királytól adományul kérte magának, kérdésére a két megye négy szolgabírája, esküdt ülnökei és nemesei egyöntetűen tanúsították, hogy Rykus régtől fogva örökjogú jószága Gábor fia: Lászlónak. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Ladislao filio Gabrielis contra Martinum filium Berend super facto possessionis Rykus vocate attestatorie.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján zárópecsét nyomával, Újhelyi cs lt: DL 38151.

861. 1335. szeptember 28. (in vig. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispánnak. 1335. július 8-i kérésére (848. sz.) Deuecher-i András vajdai ember, Albert karbeli pap tanúbizonysága mellett, augusztus 23-án (in vig. Bartholomei ap.) ellentmondás nélkül körülhatárolta és Pagan (d) István magisternek iktatta a Rona nevű földet. *A határ leírása:* Cuius quidem terre metas et terminos ab una parte quidam fluvius Kabalapatak nuncupatus, qui de occidente versus orientem suum cursum et meatum usque in Somus maiorem inclusive perageret et finiret atque terminaret, ab alia vero parte idem fluvius Somus maior non tamen transeundo ipsum fluvium distingeret atque separaret.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1336. február 24-i oklevelébe (878. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105382.

862. 1335. szeptember 28. (in Sancto Emerico, pridie Mich. arch.) Simon erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanához. Minthogy Gereu fia: János és fiai: Pál és István, valamint Gereu fia: Mihály [?], továbbá Gereu fia: Miklós fia: László, végül Naznan fia: István fia: Mihály Geke (Clus vm) birtok nyugati felét, ahol Mindenszentek tiszteletére emelt kápolna áll, 60 márka finom ezüstért eladták (Ferenc) fia: Pagan (d) István magisternek, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében idősebb Vos (d) Miklós vagy Dewecher-i András e birtok határait állapítsa meg és a vevőt vezesse be jószágába. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discretis et honestis, dominis et amicis suis reverendis, honorabili capitulo ecclesiae Albensis Transsilvane.

Eredeti, erősen rongált hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29119.

863. 1335. szeptember 29. (in Wyssegrad, in Mich. arch.) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Doboka-i Miklós két fia: László és János vagy Waduk/Baduk-i Péter Zyl nemzetségbeli Olyuer fia: Kalach-ot iktassa vissza jogtalanul elfoglalt Zenthpeter, Zyly, Koachkuth, Mico/Myko, Zentmartin/Zenthmartun, Kalacha, Wanckutatelke/Bankuthtelek, Ambrus és Paptelke/Poptelke (Doboka vm) örökjogon és más címeken birtokolt jószágaiba, az esetleges ellentmondókat pedig idézze Tamás erdélyi vajda és Zolnuk/Zonuk-i ispán elé.

Belefoglalva a káptalan 1335. december 8-i jelentésébe (868. sz.), DL 27269. — Ái I. Lajos király 1370. május 12-i oklevelében, Bánffy cs lt (DF 260664). Az oklevelet hamisítványnak vagy legalábbis erősen gyanús hitelűnek kell minősíteni. A helyneveknél a B-nek W-vel való helyettesítése, a káptalan korabeli okleveleiben előforduló kézírásoktól

eltérő, mesterkélten archaizáló írása miatt, de főként, hogy a tartalom kifejezetten a később oklevélhamisításért kivégzett István deák, kolozsmonostori nótárius feleségének érdekeit szolgálta. Vö. LtKözl 55/1984. 134—137 (Jakó Zs.).

864. 1335. október 10. (f. III. a. quind. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy amikor előtte Chestwe-i János fia: Miklós és Spanloka-i Egyed fiai: Lestyák és Péter Spanloka birtokbeli részükből két sessiót vagy kúriát a hozzájuk tartozó vagy járni szokott 300 hold szántófölddel és egyéb haszonvételekkel együtt Lestyák és Péter anyjának leánynegyedeként kiadni akartak, Spanloka-i Mathe fia: János fiacskái: István és Péter emiatt a helyszínen tiltakoztak, mert akaratuk ellen való dolognak mondották idegent részeltetni birtokukban (aliquem extraneum... in possessione eorum predicta admittere et cum extraneis participare), de hajlandóknak mondották magukat a kérdéses leánynegyednek az ország szokása szerint (prout regni consuetudo hoc habet) készpénzben való kifizetésére. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Stephano et Petro filiis Iohannis filii Mathe contra Nicolaum filium Iohannis de Chestwe protestationalis.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsételés nyomával, DL 29120.

865. 1335. október 13. (in quind. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királyhoz. 1335. július 11-i parancsára (851. sz.) Benedek királyi ember Péter, a Nogfalu-i pap, káptalani kiküldött jelenlétében augusztus 12-én (sab. p. Laurentii mart.) Elie nevű Karasna/Karazna, vármegyei földet körülhatárolta és ellentmondás nélkül Tamás magisternek iktatta. — *Hátlapján azonos kézzel:* Excellentissimo principi et domino, domino suo, domino Karulo dei gratia illustri regi Hungarie.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30628. — Belefoglalva I. Károly király 1336. június 29-i oklevelébe (900. sz.), DL 31077. □ Közlés: BánfOkl I. 83—84. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 362 (román fordításban).

866. [1335. október 14. után és 1336. március 20. előtt] Pál országbíró pátens oklevelében bizonyítja, hogy Lachk magister székely ispán, valamint fiai: István királyi lovászmester, András, Mihály, Lachk, Miklós és Pál úgy egyeztek meg Boxa nemzetségbeli Simon fia: Tamás magisterrel, hogy az három részletben 150 márka vérdíjat fizet nekik, amiért Lachk magister fia: Imrét, testvérüket, az Uros király elleni hadjáratból való visszatérése után a király udvarában, tisztázatlan körülmények között megölte.

Említés Nagymartoni Pál országbíró 1336. március 20-i (882. sz.) és március 22-i oklevelében (883. sz.). A keltezésre és az eset körülményeire vonatkozóan 1. ZOkm I. 446, 464—467. □ Közlés: ZOkm I. 490—493. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 374 (román fordításban).

867. 1335. november 8. (in oct. Omn. sanct.) Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának prépostja Péter és konventje bizonyítja, hogy a Külső-Szolnok vármegyei (de cttu Zoulnuk exteriori) Kyszaruad-i nemesek: Mester fia: Péter fiai: Tamás és Miklós, valamint Kyszaruad-i Pál fiai: László, Imre, Márton, András és János együttesen november 8-án privilégiumba foglaltatás végett bemutatták Jakab [!helyesen: Pál] fia: János magister Külső-Szolnok vármegyei alispán [helyesen: ispán] 1335. szeptember 18-i pátens oklevelét (859. sz.) megegyezésükről. Ezt követően Zaruad-i Pál említett fiai kérésére

oklevelükbe belefoglalják nemcsak Jakab fia: János magister ispán [!] oklevelének a kisszarvadi két ekealjnyi földdel kapcsolatosan Mester fia: Péter fiai: Tamás és Miklós javára tett vállalalásáról szóló részét, hanem a kérdéses birtok határleírását is Hegun fia: Lászlónak, Külső-Szolnok vármegye egykori ispánjának 1314—1317 előtt kelt pátens oklevéléből (226. sz.).

Ái a váradi káptalan 1391. szeptember 22-i oklevelében, melynek hártyára írt, egykor függőpecsétes eredetije korábban Nagy Jenő csíkszentmártoni gyűjteményében volt és jelenleg a sepsiszentgyörgyi Nemzeti Levéltárban, fényképe pedig a MOL-ban (DF 278728) található.

[!] **868.** 1335. december 8. (in Concep. virg.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királyhoz. 1335. szeptember 29-i parancsára (863. sz.) Baduk-i Péter királyi ember, Wlcho/Bolcho magister Zathmar-i főesperes tanúbizonysága mellett, november 1-jén (in Omn. sanct.), Kalacha-n lévő két kúria kivételével, visszaiktatta Olyuer fia: Kalach-ot Zentpeter, Zyly, Kochkut/Koachkut, Myko, Zentmartin/Zenthmartun, Kalacha, Wanckuttelke/Bankuthtelek, Ambrus és Paptelke/Poptelke birtokába.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, DL 27269. — Ái I. Lajos király 1370. május 12-én Borsán kelt oklevelében, Bánffy cs lt (DF 260664). Ez utóbbi oklevél írása erősen emlékeztet az átírt jelentés kézírására. A 863. sz. alatt említettek alapján e szöveg István deák kolozsmonostori konventi jegyző hamisítványának tekinthető, melynek 1370. évi királyi átíratásával megteremtette magának a lehetőséget felesége családi birtokainak visszaszerzéséhez. Vö LtKözl 55/1984. 134–137 (Jakó Zs.).

869. 1355. december 28. (in crast. Ioh. ap.) Az erdélyi egyház káptalana előtt idősebb Vos (d) Miklós, valamint fiai: János és László, továbbá Chama fia: Jakab fiai: Mihály, Miklós, Tamás és Jakab, végül Emic fia: János fiai: László, Achyl (d) János, Lőrinc, Veres (rufi dicti) Péter és Tamás, valamint Deseu kijelentik, hogy semmi jószágból, amit rokonuk: ifjabb Vos (d) Miklós magister a királytól vagy a vajdától ezentúl adományba kap, amiért Heltheuin várában vérét ontotta a királyért, ahol rokonai és hűséges serviensei életüket is vesztették, kiérdemelve ezáltal az ország nemeseinek tiszteletét, nem követelnek maguknak részt, s e birtokaiban sem őt, sem utódait a bírói részen kívül fizetendő 100 márka büntetés terhe alatt nem fogják háborgatni.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét töredékeivel, Wass cs lt (DF 252704). □ Közlés: HOkl 207—208. — Ub I. 468 (hibásan június 25-re keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 366 (román fordításban).

870/1. 1335. Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy János fia: Kelemen, Kereztes-i nemes, szomszédként beleegyezését adta ahhoz, hogy Márton comes Dewa-i várnagy Hassas birtokot megvásárolja Hurwath (d) Simon comestől.

Említés Lackfi István erdélyi vajda 1348. május 12-i oklevelében, DL 29427 és 107453. □ Közlés: AOkm V. 182 (hibásan 1346-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 431 (román fordításban, az előbbi hibás keltezéssel).

870/2. 1335. Felicián fia: Pál, Bakay-i nemes, tiltja Ladany fia: Mihályt attól, hogy Bakayon és Haro-n levő birtokrészét, fiai rovására, örökjogon adja leányainak, mert azokat az ország joga szerint csak negyed illeti (Protestatoria Pauli, filii Feliciani, nobilis de Bakay contra

Michaelem filium Ladány instituta super eo: ne hic portionem in Bakay et Haro existentem, filiabus suis/quibus de iure regni sola quarta competit/in praeiudicium filiorum suorum, iure perpetuo donare possit).

Bejegyzés a Huszti András által készített elenchusban a Wass cs lt-ban egykor meglévő oklevélről, melynek jelzete: Fasc. XXXVIII. Num. 4. — Huszti: Registrum p. 101.

871. 1335. Druget Vilmos nádor és a kunok bírája a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett konventnek. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Geztes-i Loránd határolja körül Kemur birtokot és iktassa vissza Gyurk fia: Deseu fiainak: Lászlónak, Györgynek, Jánosnak és Miklósnak a tulajdonába.

Belefoglalva tartalmilag a konvent 1335-ben kelt jelentésébe (872. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt, Append. fasc. 6, nr. 9 (DF 251725).

872. 1335. A váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett konvent Druget Vilmos nádornak. 1335-ben kelt kérésére (871. sz.) Geztes-i Loránd nádori ember, a konvent László nevű familiárisának tanúbizonysága mellett, Kemur birtokot körülhatárolta és ellentmondás nélkül Desew fiainak: Lászlónak, Györgynek, Jánosnak és Miklósnak iktatta.

Tartalmi ái Druget Vilmos nádor 1335-ben kelt oklevelében (873. sz.), Jászói konvent hiteleshelyi lt, Append. fasc. 6, nr. 9 (DF 251725).

873. 1335. Druget Vilmos nádor és a kunok bírája bizonyítja, miszerint Gyurk fia: Deseu fia: László kijelentette előtte, hogy apja: Deseu Kemur nevű és György, János, Miklós nevű testvéreivel közös, osztatlan birtokát tudtuk és hozzájárulásuk nélkül Oldruh fia: Dénes fia: Tamásnak adta zálogba, és ők most azt Tamás fia: Miklóstól bírói úton vissza akarják szerezni. Miután Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) konventjének jelentéséből (872. sz.) meggyőződött, hogy Deseu fiait: Lászlót, Györgyöt, Jánost és Miklóst ellentmondás nélkül beiktatták Kemur birtokába, e jószágot ő is örökösen tulajdonukban hagyja.

Tartalmi ái Tamás országbíró 1353. április 26-i oklevelében, Jászói konvent hiteleshelyi lt, Append. fasc. 6, nr. 9 (DF 251725).

874. 1336. január 1. (Wyssegrad, in oct. Nat. dom.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Minthogy jelentéséből kitetszően rokonát: Pagan (d) István magistert ellentmondás nélkül bevezette az általa neki adományozott Rona birtokba, erről nagyobb biztonság okából állítson ki számára privilégiumot.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1336. február 26-i oklevelébe (878. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105382. Eredetijét — a keretoklevél szerint — zárt formában állították ki.

875. 1336. január 15. (in Sancto Emerico ?, f. II. p. oct. Epiph. dom.) Simon erdélyi alvajda, valamint Fehér vármegye (provincie Albensis) szolgabírái: Chekelaka-i Lukács fia:

Miklós és Szentkirályi (de Sancto Rege) István fia: Sándor bizonyítják, hogy korábbi memoriális levelük értelmében Beke fia: Jakab, Chezthwe-i nemes, január 15-én előttük, 25 magához hasonló rendű nemessel, Spanlaka-i András fia: Péter ellenében esküt kellett volna tegyen arra, miszerint nem vette el nevezett Péter lovát és hat fogának kiverésével sem károsította meg őt. A megjelölt időpontban azonban, az ő engedélyük alapján, fogott bírák útján a felek úgy egyeztek ki egymással, hogy lováért és fogaiért való kártérítésként Jakab átengedi Péternek teljes birtokrészét Spanlaka-n kivéve különösképpen azt a kúriahelyet (locum unius curie), melyet Chezthwe-i János fia: Miklós [már bírói úton elnyert. Végül szavatolta, hogy] saját költségén megoltalmazza Pétert e birtokban rokonai esetleges keresetével szemben. Ha ezt elmulasztaná, 20 márka finom ezüstöt fizet neki. Végül vállalta, hogy ezt az egyezségüket a káptalannal is írásba foglaltatja.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1336. október 18-i oklevelébe (912. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306, pag. 1, nr. 2). □ Regeszta: ErdKLt 1033. sz.

876. 1336. február 18. (Wyssegrad, in Invocavit) I. Károly király annak érdekében, hogy Szt. Mihály erdélyi egyházának birtokai benépesüljenek, három évi mentességet ígér mindazoknak a szabad rendű embereknek, akik a káptalan Fehér vármegyében (in cttu Albensi) lévő Kappan nevű birtokára költöznek. Hirdessék ki tehát a vásárokon, hogy az odaköltözni szándékozó jobbágyát, a földbér kifizetése esetén, mindenki köteles elengedni. — A pecsét alatt olvashatatlan kancelláriai jegyzet.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét maradványaival, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277278). □ Közlés: CDHung VIII/4, p. 165—166. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 368—369, 585 (román fordításban is). □ Regeszta: Eder in Felmer 44. — Transilvania 4/1871. 193 (Moldovanu, Şt.). — Hurmuzaki I/1. 645. — ErdKLt 100. sz.

877. 1336. február 18. (Wyssegrad, in Invocavit) I. Károly király a Warad-i káptalannak. Miután András erdélyi püspök a havasalföldi részeken elvesztett középpecsétje alatt kelt privilégiumával és a jelen lévő Tamás erdélyi vajda személyes tanúskodásával bizonyította, hogy a szebeni szászok körében (in medio Saxonum Chibinyensium) fekvő Zalathna birtok Szt. Mihály arkangyal egyházát illeti (ad eandem ecclesiam se audivisse pertinere), azt a jogtalan foglalók kezéből visszavette. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Kelnuk-i Salamon fia: Nikolaus, illetve Koppan-i Vgrin fia: János vagy Gyog-i Buriw (d) Miklós a káptalant mint jogos tulajdonost iktassa vissza előzőleg körülhatárolt birtokába, az esetleges ellentmondókat pedig idézze Tamás vajda színe elé.

Belefoglalva a váradi káptalan 1336. május 17-i jelentésébe (897. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277279). □ Közlés: Ub I. 471—472. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 367—368 (román fordításban). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 36—37. — CDHung VIII/4, p. 162—163. — ErdKLt 99. sz.

878. 1336. február 24. (sab. a. Reminiscere) Az erdélyi egyház káptalana Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán 1336. január 1-ji kérésére (874. sz.) saját 1335. szeptember 28-i jelentése (861. sz.) alapján privilégiumot állít ki a vajda által rokonának: Pagan (d) István magisternek adományozott, Nagyszamos melletti (iuxta fluvium Somus maiorem) Rona birtokkal (in cttu de Zonuk interiori) kapcsolatosan. — *Méltóságsor:* Domokos prépost,

Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú kézzel:* Super possessione Rona, reambulatio cum litteris voyuode.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje leszakadt, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105382.

879. 1336. február 28. (f. IV. p. Reminescere) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Bertalan fia: György a Thorda vármegyei Zenthmyclos nevű lakatlan birtokot, melyet Myke fia: János fiai: Tamás és Lőrinc, Hedrihfaya-i nemesek, báni dénárban számított 26 márkán azzal a megkötéssel vetettek nála korábban zálogba, hogy ha a megadott időpontban nem váltják ki, az összeg kétszeresét fizetik büntetésként, a birtok pedig végérvényesen az ő tulajdonába kerül át, ennek megtörténte után most már mint saját tulajdonát tüstént elcserélte Band-i Medies fia: Péter comes és fia: Mihály Vyfalu nevű szintén Thorda vármegyei lakatlan birtokával. Band-i Péter és Mihály viszont a cserébe kapott Zenthmyclos felét, rokonságukra és arra való tekintettel, hogy e birtok az ő örökjogú jószáguk volt, visszaadta Myke fia: János fiainak: Tamásnak és Lőrincnek azzal a feltétellel, hogy viszonzásul megvédik őket Zenthmyclos másik felének békés használatában, vagy ha ezt nem tennék, készpénzben kifizetik annak becsértékét. Hasonlóképpen Band-i Péter és Mihály is kötelezettséget vállalt Bertalan fia: Györgynek Vyfalu használatában való megvédésére, vagy azonos értékű, más földdel való kártalanítására. Utólag megállapodtak abban is, hogy az utód nélkül elhalt fél Zenthmyclos-i részét a másik fél becsértékén magához válthatja, mert nem akarják, hogy idegen kerüljön be a birtokba. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes dékánkanonok.

Ái a kolozsmonostori konvent 1420. április 24-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73982. — Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1377. szeptember 2-i oklevelében, DL 10752. □ Közlés: AOkm III. 257—259. — TelOkl 53—55. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 369—371 (román fordításban).

880. 1336. február 28. (f. IV. p. Reminiscere) Az erdélyi káptalan előtt Baand-i Medyes fia: Péter comes fia: Mihály és apja rokoni szeretetből visszaadja korábbi tulajdonosainak: Myke fia: János fiai: Tamás és Lőrinc Hedruhfaya-i nemeseknek az Vyfalu nevű (Torda vm) lakatlan birtokukért Bertalan fia: Györgytől cserébe kapott Zenthmyclos nevű (Torda vm) szintén lakatlan jószágukat felét. Ezek ugyanis Zenthmyclos-t, ősi jószágukat, azzal a megkötéssel vetették báni dénárokban számolt 26 márkán Bertalan fia: Györgynek zálogba, hogy ha a megszabott időpontban nem váltanák ki, az összeg kétszeresével tartozzanak és a birtok végérvényesen a zálogba vevőnek a tulajdonába menjen át. Aminthogy így is történt a dolog. Viszonzásul Tamás és Lőrinc kötelesek Baand-i Mihályt és apját: Péter comest Zenthmyclos másik felében megvédeni, vagy ha ezt nem tehetnék, a fele részt készpénzzel vagy becsértékén magukhoz váltani.

Tartalmi ái Losonci László erdélyi vajda 1377. szeptember 2-i oklevelében, DL 28576. — Ennek ái a kolozsmonostori konvent 1420. április 24-i oklevelében, DL 10752. — Említése Temes János erdélyi alvajda 1377. május elejére keltezhető oklevelének töredékében, DL 32214. □ Közlés: AOkm III. 257—259. — TelOkl I. 53—55. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 369—371 (román fordításban).

881. 1336. március 2. (sab. a. Oculi) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Apa fia: János serviense és familiárisa: Márton fia: János — ura testvérének: Jakab fia: Apa-nak

a nevében is — tiltakozott és jogfenntartással élt amiatt, hogy Jakabfalvi (de villa Iacobi) Henning a közös megegyezéssel május 1-re (ad oct. Georgii mart.) a püspöki helynök elé halasztott perükbe a halasztás ideje alatt beavatkozott és zálogosításokkal, lefogásokkal és más jogtalanságokkal 50 márka kárt okozott megbízóinak, akik azonban alkalmas időben, bírói úton vagy azon kívül, megfelelő módon érvényesíteni kívánják jogaikat. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iohanne et Apa filiis Iacobi filii Apa contra Henningum de villa Iacobi super illatione quinquaginta marcarum protestationalis.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett zárópecsét töredékeivel, Bethlen cs lt: DL 62694. □ Közlés: AOkm III. 259—260. — Ub I. 472—473. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 372 (román fordításban).

882. 1336. március 20. (in Alto castro, VIII. d. oct. Med. quadrag.) Pál országbíró bizonyítja, hogy Boxa nemzetségbeli Simon fia: Tamás magister azt az ötven budai márkát, melyet Lachk magister fia: Imre megöléséért járó vérdíj címén, korábbi egyezséglevelük értelmében március 13-án (in oct. Med. quadrag.) az összeg megkétszereződésének terhe alatt Lachk magister székely ispánnak, István magister királyi lovászmesternek, valamint nevezett Lachk magister fiainak: Andrásnak, Miklósnak, Mihálynak, Lachknak és Pálnak leróni tartozott, Tamás magister az előírt időpontban kifizette a Lack és fiai királyi oklevéllel meghatalmazott képviselőjének: Nagy (magnus) Miklósnak a kezébe, aki erről nyugtatta is Tamás magistert.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú pecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76529. □ Közlés: ZOkm I. 490—491. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 376—377 (román fordításban, március 23-ra keltezve).

883. 1336. március 22. (in Alto castro, f. VI. p. Iudica) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Lachk magister székely ispán, valamint fiai: István királyi lovászmester, András, Mihály, Miklós, Pál és Lachk királyi ügyvédvalló levéllel megbízott képviselője: Nagy (magnus) Miklós kijelentette, miszerint ha Simon fia: Tamás a Lachk magister fia: Imre megöléséért az egyezséglevelük értelmében három időpontban fizetendő 150 márkát aranyban vagy ezüstben róná le, akkor egy 12 karátos aranyat tartalmazó márkát budai garassal számolt nyolc márkának veszik, a finom ezüstöt tartalmazó márkát pedig 68 garassal veszik egyenlőnek, és így fogadják el. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Thoma filio Symonis super eo, quod si unam marcam de auro duodecim karatos habentem pro octo marcis grossorum ad computum Budensem et unum [!] marcam de fino argento pro sexaginta octo grossis dederit et persolverit magistro Lachk comiti Syculorum et filiis suis, tunc procurator eorundem recipiet, memorialis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76535. □ Közlés: ZOkm I. 492. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 374 (román fordításban).

884. 1336. március 22. (f. VI. a. Ramispalmarum) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Tolmach-i Corrard fia: Nikolaus comes a IV. László királytól Selk székben adományul nyert (CDTrans I. 324. sz.) Mortunfolwa nevű birtokát, a teljes jogú, békés birtoklás jeleként a reá vonatkozó oklevelekkel együtt, nővére (soror u) Epindorf-i Nikolaustól született fiainak: Michaelnek és Paulnak ajándékozta. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunyad-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1396. február 4-i oklevelében, ZsOkl I. 4249. sz. DL 2995. □ Közlés AOkm III. 263. — Ub I. 474—475. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 375—376 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 471.

885. 1336. március 22. (f. VI. a. Ramispalmarum) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Tolmach-i Corrard fia: Nikolaus comes a Sile és Meduis nevű örökjogú birtokaiért cserébe kapott Selk székben lévő Peturfolua és Ripafolua nevű birtokát hitbér és jegyajándék címén átengedte feleségének: néhai Turusco-i Elleus alvajda leánya: Erzsébetnek. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés:* Super possessionibus Peterfolw et Repafolwa.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje kiszakadt, DL 29121. □ Közlés: Ub I. 473—474. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 374—375 (román fordításban).

886. 1336. március 25. (Wyssegrad, in Annunt. virg.) I. Károly király az erdélyi kamara ispánságát, melynek hatásköre Fehér (Albensi), Hunad, Torda, Nagy- és Kisküküllő (de Kykulleu maiori et minori), Belső-Szolnok (de Zonuk interiori), Dobaka és Kolus vármegyére terjed ki, az esztergomi érseknek járó tizedekkel együtt bérbe adja egy esztendőre idősebb Endre magisternek általa veretett garasokban és forintokban fizetendő ezer márkáért. A bérlő köteles a firenzei (Florencie) mintájára, de annál súlyosabb aranyforintot, az elmúlt évben a budai polgárok által vert garasok mintájára garasokat és kisebb dénárokat veretni az esztergomi érsek és a tárnokmester embereinek a kamaraispán által fizetett ellenőrzése mellett az egész ország számára pontosan előírt, egységes súlyban. A pénzverés, az új arany-, ezüst- és rézbányák nyitása, a portális adó kivetése, hiteleshelyi közreműködéssel, a kamarai személyzet ügyeiben való bíráskodás szintén a kamaraispán hatáskörébe tartozik. A bérletet a kamaraispán hónapokra elosztva, áprilistól-májustól fogva részletekben fizetheti, de a következő január 1-ig (ad d. Strennarum) a teljes összegről el kell számolnia. Ugyanakkor nyilatkozhat arról, hogy a bérletet a következő évre is meg akarja-e tartani vagy sem.

Eredeti, nedvességtől rongált hártyán, hátlapján rányomott pecsét helyével, Primási lt. Archivum saeculare, lad. B. nr. 125 (DF 248141). □ Közlés: TTár 1911. 12—15 (Szekfü Gy.). — MonEcclStrig III. 278—281. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 377—381 (román fordításban). — Lederer: Szöveggyűjt. I. 346—350 (magyar fordításban).— Berténvi: Szöveggyűjt. 415—418 (magyar fordításban). □ Regeszta: Hóman: Gazdaságpolitika 260.

887. 1336. április 3. (III. Non. Aprilis) I. Károly király Nagy (magnus) Péter Kuluswar-i villicus-nak vagy bírónak és a szintén ottani Tamás hospesnek valamennyi Kuluswar-i hospes nevében előterjesztett kérésére átírja és kiváltságlevél alakjában kiadja, valamint új pecsétjével megerősíti saját 1331. július 11-i oklevelét (711. sz.) a város kiváltságairól. — Az oklevél Tatamér fehérvári (Albensis) prépost, királyi alkancellár keze által kelt. — *Méltóságsor:* Chanad esztergomi, László frater kalocsai érsek, királyi kancellár, Miklós győri, László pécsi, András erdélyi, László Zagrab-i, András Warad-i, Rodolph frater Wac-i, Miklós egri, Jakab Chanad-i, Mesko Wesprim-i püspök, királynéi kancellár, a boszniai és a szerémi püspöki szék betöltetlen, Vid frater nyitrai és Pál frater nándorfehérvári (Albensi de Nandor) püspök; Drugeth Villermus nádor és a kunok bírája, Demeter tárnokmester,

Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, Pál országbíró, Mykch szlavón bán, Miklós Macho-i bán, Pál királynéi tárnokmester, Dénes királyi étekfogómester, István királyi lovászmester, Miklós magister Poson-i ispán.

Eredeti, hártyán, függő kettőspecsét töredékeivel, KvLt, Privilegia, fasc. J, nr. 1. A városnak a kolozsvári Nemzeti Levéltárban őrzött archivumában jelenleg nem volt fellelhető. — Ái a kolozsmonostori konvent 1336. november 11-i oklevelében (915. sz., DF 281031). — Ái I. Lajos király 1353. március 30-i és 1365. szeptember 6-i oklevelében, KvLt, Privilegia, fasc. J, nr. 2. □ Közlés: VerArch II/1845. 327—332. — KvOkl. I. 31—34. — Hurmuzaki I/1. 640—643. — Ub I. 475—476. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 381—382 (román fordításban).

888. 1336. április 5. (in Sancto Emerico, f. VI. p. Passce) Simon erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Újítsa meg (Zylwas, Zenthiwan, Czege és Zenthgothart) határjeleit.

Belefoglalva a káptalan 1336. április 5. után kelt jelentésébe (889. sz.). DL 28056. A falunevek a töredék hátán olvasható XVI. századi rájegyzésből valók. Vö. az erdélyi káptalan 1336. április 7-i oklevelével (890. sz.).

889. [1336. április 5. után] Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Simon erdélyi alvajda 1336. április 5-i kérésére (888. sz.) a határjárást a subcustos jelenlétében elvégezték. A határjelek között említve: hegy, erdő, Zoruasto, Moholfeu, Vasarhel királyi birtok. — *Hátlapján XVI. századi írással:* Littere metales possessionum... Zylwas, Zenth Iwan... Zenthgothath...

Eredeti, hártyán, töredék, gondosan rajzolt iniciáléval, DL 28056. Vö. az erdélyi káptalan 1336. április 7-i oklevelével (890. sz.).

890. 1336. április 7. (in oct. Passce) Az erdélyi egyház káptalana előtt idősebb Was (d) Miklós, fiai: János és László nevében is, a Zenthgutard nevű falujához tartozó Gepus nevű erdejét, mely a Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magister, valamint fiai: István és Péter Geke nevű vásárolt birtokához tartozó Kereserdew nevű erdejének szomszédságában fekszik, az ottani szénafüvek és az erdőn kívüli más haszonvételek nélkül visszavonhatatlanul elcseréli az utóbbiak bizonyos szántóföldjeivel és kaszálójával, melyek a Kerewserdew alatt, a Zoruastho és Vmbus folyó között feküsznek, és kölcsönösen kötelezettséget vállalnak arra, hogy megoltalmazzák egymást az elcserélt jószágok háborítatlan birtokában. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hwnyad-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, hihetőleg az egykorú hiteleshelyi protocollum tartozéka, DL 30005. — Ái az erdélyi káptalan 1414. május 1-ji oklevelében, Wass cs lt. (DF 252693) és Kornis cs lt. (DF 257651). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 383, 585—586 (román fordításban is, hasonmással). — Jakó—Manolescu 1971: Album 16. sz. (hasonmással). — Jakó—Manolescu 1987. 15. sz. (hasonmással).

891. 1336. április 8. (II. d. oct. Passche) Az erdélyi káptalan előtt Miklós fia: Myke, Toteur-i nemes, fiaival: Miklóssal és Lászlóval együtt, magtalan haláluk esetére Joank nevű (in cttu Zonuk interiori) birtokuk és falujuk örökösévé Ders fia: Gergely kiskorú fia: Miklóst, Myke nővérének (soror u) gyermekét teszi, aki viszonzásul Beke és Neuma birtokbeli

(in cttu Zonuk interiori) részeiben, halála esetére, az előbbieket nyilvánítja örököseinek. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunad-i főesperes, dékánkanonok. — *Hátlapján kétféle XV. századi írással:* Restituatur Nicolao filio Gregorii de Neuma. Super successione inter quosdam nobiles.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 31078. — Egykorú protocollum-bejegyzés: DL 30005.

892. [1336. április 26. előtt] I. Károly király a Warad-i káptalannak. Minthogy az erdélyi egyház javára általános idéző parancsot adott, ennek kiállításától számított egy esztendőn belül az erdélyi káptalan vagy megbízottja akármikor és akárhányszor kéri ezt birtokai határával vagy egyéb pereivel kapcsolatosan, küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Kald-i Herbord, Cheeh (d) Jakab fia: Mihály vagy Kopwan-i Vgrin fia: János királyi emberek valamelyike a helyszínen eljárhasson és az esetleges ellentmondókat megidézhesse.

Tartalmi ái a váradi káptalan 1336. május 17-i jelentésében (896. sz.), Szeben város It, Urk. I/7 (DF 244572). Az itt említett általános parancslevél kiadása 1336. február 18. és április 26. közötti időközre, pontosabban talán április közepére valószínűsíthető azon az alapon, hogy amikor a király az előbbi időpont körüli napokban foglalkozni kezdett az erdélyi püspökség és káptalan birtokügyeinek rendezésével, még esetenként adott ki az egyes ügyekben parancsleveleket (876., 877. sz.), április 24-től (896., 898. sz.) kezdődően azonban és május hó folyamán már egy évre érvényes általános parancslevélre hivatkozva intézkednek ezekben az esetekben (893—898. sz.). □ Közlés: AOkm III. 274—275. — Hurmuzaki I/1, p. 643. — Ub I. 476—477. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 385 (román fordításban).

893. [1336. április 26. előtt] I. Károly király a Warad-i káptalanhoz. [Az erdélyi egyház javára kiadott és egy évre szóló pátens parancslevelének (892. sz.) megfelelően] küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Vgrin fia: János királyi ember állapítsa meg András erdélyi püspök Chygwd nevű birtokának határait.

Említés a váradi káptalan 1336. május 16-án kelt jelentésében (894. sz.), DL 31079.

894. 1336. május 16. (in oct. Asscens. dom.) A Warad-i káptalan I. Károly királyhoz. Pátens levelébe (893. sz.) foglalt parancsára Vgrin fia: János királyi és László magister káptalani kiküldött április 27-én (sab. p. Georgii mart.) András erdélyi püspök Chygwd nevű birtokát a következőképpen határolta körül: Prima meta incipit in fine ville Lumbyiwanusfolwa, ubi quidam rivulus in fluvium Morus cadit, unde progreditur versus orientem et venitur ad cacumen cuiusdam montis Chokasheg dicti, ubi meta terrea, et ibidem terminatur ex parte possessionis Lumbyiwanusfolwa supradicte. A szomszédok közül ellentmondó Wathala fia: Tamás fia: Györgyöt június 2-ára (quind. Penth.) a király színe elé idézte. — *Hátlapján azonos kézzel:* Domino regi pro venerabili in Christo patre domino Andrea episcopo Transilvano contra Georgium filium Thome ad quindenas festi Penthecostes citatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 31079.

895. 1336. május 16. (in oct. Ascens. dom.) A Warad-i káptalan I. Károly királynak. Pátens parancsa (892. sz.) értelmében Wgrin fia: János királyi ember, László magister (kanonok)

hiteleshelyi kiküldött tanúbizonysága mellett május 9-én (f. V. p. quind. Georgii mart.) az erdélyi püspökség Zazfenes nevű (Kolos vm) birtokának határait az alábbi módon állapította meg: Prima meta oritur et incipit a meridie super quendam monticulum seu terram eminentem, ubi quidam rivulus Gorbopathaka dictus cadit in fluvium Zomus ex alia parte eiusdem Zomus, ubi unam metam de novo effodissent. Abinde transit per unam vineam et venitur ad quandam arborem piri, ubi in superiori parte eiusdem vinee alia meta currens, et inde transgreditur versus septentrionem inter duas vineas, quarum in superiori parte duas metas antiquas reperientes, unam ipsarum renovassent. Et abhinc ascendit ad montem excelsum, in cuius supremitate est meta concava, iuxta quam aliam novam erexissent, quequidem separant eandem possessionem Zazfenes a possessione Kulusmunustora vocata. Et abinde tendit versus occidentem parvum declinando, iuxta unam vineam esset meta nova et ulterius in eodem monte meando alia nova meta, unde descendit ad quandam vallem nemorosam, quam transilit, modicum eundo in latere dicti montis novam metam fecissent. In latere eiusdem montis ulterius procedendo alia nova meta. Abhinc venitur ad quandam arborem ilicis, sub qua nova meta. Adhuc duceret ulterius gradiendo nova meta currens. Demum venitur ad quendam alveolum, iuxta quem una meta, que separat eandem possessionem Zazfenes a possessione Baach ad dictum monasterium pertinenti et ibi supersedissent ulteriori metarum erectioni. — *Hátlapján azonos kézzel:* Domino regi pro venerabili in Christo patre domino Andrea episcopo Transilvano super erectione metarum possessionis Zazfenes relatorie.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277280). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 384—385, 586—587 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 628. sz. (május 15-re keltezve). — Ub I. 476.

896. 1336. május 17. (VI. f. a. Penth.) A Warad-i káptalan I. Károly királynak. Az erdélyi káptalan javára kiadott, egy évre érvényes általános parancslevele (892. sz.) alapján Kopwan/Kopuan-i Wgrin/Vgrin fia: János királyi ember április 26-án (f. VI. p. Georgii mart.) az erdélyi káptalan Chergewd nevű birtokát, László magister kanonok tanúbizonysága mellett, az alábbi módon határolta körül: Prima meta incipit iuxta puteum in valle, ubi est una meta renovata. Deinde ascendit supra montem et per eundem montem vadit usque meridiem, ubi est erecta una nova meta. Item per eundem montem vadit ad quandam colliculam, ubi est similiter una meta nova erecta. Item ibidem prope in alio monticulo posita est una meta. Item ascendendo per eundem Berch, venitur ad montem maiorem, ubi est una meta antiqua renovata. Adhuc per eundem Berch eundo in alio loco sunt tres mete antique. Deinde transsilit quandam vallem, que scinditur per viam et itur de Chergewd in Farkasteleke/Farkasteluke ascendendo per Berch et venitur in monticulum, ubi sunt due mete antique, quarum una est renovata. Deinde descendendo usque aquilonem sub radice montis posita est una meta nova. Abhinc descendendo in planitiem et transeundo per vallem est una meta antiqua et alia circa eam de novo erecta, que ostendit ad puteum et incipit conterminari metis alterius Chergewd Bulgaricum [!], que est nobilium de Gyog versus occidentem et ibi circa rivulum est erecta una meta nova. Dehinc ascendendo puteum ipsum venitur ad montem, in cuius summitate est renovata una meta antiqua. Abhinc per Berch eiusdem montis versus occidentem eundo est renovata alia meta antiqua. Deinde venitur ad quendam monticulum, in cuius latere sunt a parte meridionali due mete antique et exinde parvum girando venitur

ad quendam montem altum, silvosum, in cuius subpede, ubi quedam via ipsum Berch dividit, sunt due mete antique, quarum una est renovata. Abhinc ascendendo in latere ipsius montis silvosi est una meta antiqua, in cacumine eiusdem similiter una meta antiqua renovata, ubi terminantur mete a parte supradicte Chergewd Bulgarici. Et deinde incipit vicinari terminis terre Werusyghaz/Verwsyghaz, que est filiorum Danielis et Salomonis, ubi incipit pergere descendendo per Berch, ubi in quodam monticulo est posita una meta et per idem Berch versus occidentem eundo est erecta una nova meta, et ibi flectitur versus aquilonem, ubi in quodam monticulo est posita meta nova. Et exinde in alio monticulo concaho [!] est posita una meta nova. Abhinc per eundem Berch similiter in fracto monticulo est posita una meta nova. Et deinde tendendo per eundem Berch in planitie est una meta nova iuxta viam. Deinde iterato in monte sunt due mete antique, quarum una est renovata, que distingunt a parte terrarum Herbordi et Nicolai filiorum Blasii. Abhinc descendendo per unum Berch et itur per longum spatium et finitur ipsum Berch et pervenitur ad fluentem, que fluit per villam Chergewd capituli ecclesie Transsilvane predictam per magnam villam et pervenitur ad puteum primitus nominatum. Minthogy az említett Balázs fiainak része felőli határ egy darabját illetően az Egres-i apát nevében Munerad-i Nikolaus, Munerad falu villicusai: Olbreht és Peter, valamint a község 12 esküdtje ellentmondottak, őket június 2-ára (ad quinden. Penth.) Tamás erdélyi vajda elé idézték, az apátra bízva az ellentmondók előállítását. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane contra dominum abbatem de Egres et alios interius nominatos super quadam particula terre Chergewd ad quindenas festi Penthecostes citatoria ad presentiam Thome vayuode Transsilvani.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, Szeben város lt, Urk. I/7 (DF 244572). — Egykorú pecsételetlen másodpéldánya, DL 30371. — Ái a váradi káptalan 1365—1375. szeptember 14. körülre keltezhető, megcsonkult oklevelében (DL 3031). □ Közlés: AOkm III. 274—276. — Hurmuzaki I/1, p. 643—644. — Ub I. 232—233 (hibásan 1306-ra keltezve) és 476—478 (helyesen keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 385—387 (román fordításban).

897. 1336. május 17. (VI. f. a. Penth.) A Warad-i káptalan Tamás erdélyi vajdának és Zolnuk-i ispánnak. I. Károly király 1336. február 18-i parancsára (877. sz.) Vgrin fia: János királyi ember, László magister kanonok jelenlétében, április 13-án (sab. a. quind. Pasce), miután a határjárást elvégezte, megkísérelte az erdélyi káptalant visszaiktatni Zalathna birtokába, de Olchna-i Stephan fia: Stephan ennek ellene mondott, amiért őt június 2-ára (quind. Penth.) színe elé idézte. — *Hátlapján azonos kézzel:* Magnifico viro et honesto Thome woyeuode et comiti de Zolnuk pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane contra Stephanum filium Stephani de Olchna ad quindenas festi Penthecostes citatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277279). □ Közlés: Ub I. 478—479. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 387—388 (román fordításban). □ Regeszta: Szeredai: Notitia 37. — CDHung VIII/4, p. 163. — ErdKLt 101. sz.

898. 1336. május 20. (in crast. Penth.) A Warad-i káptalan I. Károly királynak. Az erdélyi egyház javára kiadott, egy évre szóló általános idézőparancsának megfelelően (892. sz.) Kopwan-i Vgrin fia: János királyi ember, László magister kanonok hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében, április 24-én (in Georgii mart.) az alábbi módon állapította meg az erdélyi káp-

talan Buzd nevű birtokának határait: Prima enim meta incipit et oritur ab oriente circa aquam, que fluit per medium ville Huzyuteluk, unde progreditur versus meridiem, ubi prope ad finem montis in asscendendo nova meta apposita extitisset. Abinde venitur ad verticem montis, ubi alia meta nova. Abinde super eodem monte ulterius progrediendo alia meta. Item in medio satorum similiter metam fecissent. Abhinc venitur in finem cuiusdam silve, ubi nova meta, et per eandem silvam asscendendo in summitate cuiusdam montis nudi sunt tres mete antique, ex quibus una sub arbore ilicis, ex quibus una distingit memorate possessioni Huzyteluk Valentini et Iohannis, secunda terre Michaelis Enyd vocate et tertia predicte possessioni Buzd. Unde descendendo parum est una meta currens, iuxta quam aliam de novo effodissent, et deinde per silvam currendo venitur ad cacumen cuiusdam montis nudi, ubi sunt tres mete, una renovata, que similiter separant predictis tribus possessionibus. Post hec descendens ad unam viam, ubi prope unam vineam, iuxta eandem viam sunt due mete antique. Et abinde per cacumen montis itur per viam ad magnum spatium, ubi asscendendo ad cacumen montis, in cuius latere a parte meridiei sunt due mete antique, quarum una separat prenominate posessioni Enyd, alia vero memorate possessioni Buzd. Demum graditur versus occidentem ad possessionem seu terram Iohannis de Apoldya et venitur ad quendam monticulum, ubi a parte meridionali sunt tres mete antique, quarum una terre Enyd, altera vero terre Iohannis de Apoldya, tertia autem prefate possessioni Buzd, que est renovata, distingeret. Abinde super eundem monticulum seu Berch currit, ubi sunt due mete antique, quarum una separat similiter terre Iohannis de Apoldya, alia possessioni Buzd et est renovata, et adhuc per ipsum Berch ulterius procedendo sunt due mete de novo posite. Dehinc ad aliam metam antiquam renovatam, post hec venitur ad arborem quandam, sub qua meta, que distingit a possessione Zeredahel vocata. Inde transit ad metam antiquam et abinde in eodem Berch ad tres metas antiquas, quarum una distingit eidem possessioni Zeredahel alio nomine Ruzmark, secunda terre Draso vocate Michaelis filii Danyelis et Nicolai filii Salomonis, tertia autem possessioni Buzd. Unde descendit per virgultum, ubi in fine eiusdem virgulti una meta antiqua renovata, et abhinc currit in summitate cuiusdam montis, ubi alia meta renovata, unde descendendo flectit se aliqualiter iuxta viam, per quam itur ad Buzd, ubi una meta renovata, et per eandem viam descendit versus septemtrionem, et ibi iuxta eandem viam meta antiqua renovata, unde descendendo est alia meta renovata. Et dehinc venitur ad quoddam spinetum, in cuius medio nova meta. Adhuc descendendo iuxta viam, per quam itur per vallem ad Draso et venitur ad pratum, in quo una piscina continetur, in latere cuius prati una meta renovata. Et postea transilit unam aquam et venitur ad sumpmitatem cuiusdam montis supra viam unam, ubi meta nova. Et sic per vallem prope ad finem spineti a parte occidentis asscendendo meta nova. Et dehinc ad Berch, ubi meta antiqua, penes quam alia nova posita, quarum una separat possessioni Sperenk vocate, alia vero possessioni Buzd. Et sic asscendendo per ipsum Berch pervenitur ad finem cuiusdam silve ad predictam Sperenk pertinentem, ubi iuxta viam meta antiqua, que fuit renovata. Unde asscendit ad cacumen montis, in quo per longum spatium curritur et venitur ad finem silve, ubi nova meta. Et dehinc iuxta silvam vadit per Berch ad longum spatium et venitur ad alium finem silve, ubi a parte meridiei antiqua meta renovata. Unde descendit versus orientem, ubi iuxta viam, per quam itur de villa Sperenk in villam Buzd, ubi meta renovata, et per eandem viam vergit versus septemtrionem, ubi parum descendendo est meta antiqua, que abcisa est per araturam. Et inde venitur infra, ubi meta renovata, unde asscendit ad cacumen montis, ubi sunt tres mete antique, ex quibus una separat

possessioni Sperenk, secunda vero possessioni Alardi Ryrgerkyrh [!] vocate, tertia autem possessioni Buzd. Abinde per ipsum Berch vadit versus orientem ad metam antiquam, demum ad duas metas antiquas, quarum una renovata. Deinde transilit quandam vallem, in qua una via existit, per quam itur ad Ryngerkyrch et venitur ad aliud Berch, ubi sunt due mete antique, quarum, una renovata, et deinde venitur ad descensum ipsius Berch, ubi nova meta. Et inde inferius descendendo, magis descendendo sunt due mete antique, quarum una renovata et in fine ipsius Berch in descensu iuxta viam, per quam itur de villa Buzd in villam Ryngerkyrch, ubi una meta antiqua. Et deinde revertitur ad primam metam, unde orta erat et ibi cursus metarum finirentur. Minthogy pedig Salamon fia: Nikolaus és Danyel fia: Michael a Ryngerkyrch felőli határ egy darabjához jogot formáltak, őket június 2-ára (ad quind. Penth.) Tamás erdélyi vajda elé megidézték. — *Hátlapján azonos kézzel:* Thome woyuode Transsilvano pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane contra Nicolaum filium Salomonis et Michaelem filium Danyelis super quadam particula terre Buzd ad quindenas festi Penthecostes nunc venturas citatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30630. Ugyanott található egykorú, pecsételetlen másolata is.

899. 1336. június 10. (f. II. a. Barnabe ap.) Az erdélyi káptalan előtt Felicián fia: Benedek, Chan-i nemes, a Twr és Chan (Torda vm) birtokban őt rokonság és leánynegyed címén különösen illető részének negyedét örökre átengedi Katalin/Katha nevű nővérének Tamás fia: Pethe-től született fiai: Miklós és János, valamint Anna nevű másik nőtestvérének Márton fia: Fábiántól született fiai: György és Benedek számára.

Tartalmi ái Lackfi Dénes erdélyi vajda 1366. május 11-i oklevelében, DL 30105.

900. 1336. június 29. (in partibus Austrie, sub castro Ollestorph, in Petri et Pauli ap.) I. Károly király Lochunch-i Dénes fiai: Tamás, István és Deseu Sebuswar-i várnagy magisterek kérésére átírja Szt. Mihály erdélyi egyháza káptalanának 1335. október 13-i jelentését (865. sz.) Elya nevű birtokuk (Karazna vm) határjárásáról és iktatásáról.

Eredeti, megcsonkult hártyán, hátlapján pecsételés nyomával, DL 31077.

901. 1336. július 10. (in Alto castro, X. d. oct. Nat. Ioh. bapt.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Boxa nemzetségbeli Simon fia: Tamás magister, a Lachk magister fia: Imre megölése ügyében korábban létrejött pátens egyezséglevélnek (866. sz.) megfelelően július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) 50 márka büntetés terhe alatt esedékes, budai garasban számolt 50 márka összegből az ő színe előtt aranyban és ezüstben 47 márkát kifizetett Lachk magister székely ispán, valamint fiai: István királyi lovászmester, András, Miklós, Mihály, Lachk és Pál törvényes képviselőjének: Nagy (magnus) Miklósnak a kezébe. Bizonyítja továbbá, hogy fennmaradt három márka kifizetésére, a fentebb említett büntetés terhe alatt, szeptember 15-ig (ad oct. Nat. virg.) kért és kapott haladékot.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú pecsét nyomaival, Zichy cs zsélyi lt: DL 76539. □ Közlés: ZOkm I. 496—497. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 391.

902. 1336. július 22. (f. II. a. Iacobi ap.) László magister, a székelyek három nemének, Chanad (vármegyének) és Byztrica-nak ispánja, a Raba és Rapcha folyó közötti királyi haderő vezére (princeps) vagy kapitánya bizonyítja, hogy a hadban jelen lévő Ws (d) Miklós kérésére megidéztette ugyan Bolkan-i János fia: László magistert, de a határnapon mindkét fél kérésére ügyüket más perben való egyidejű elfoglaltságuk miatt (propter prioritates termini) július 24-re (ad f. IV. a. Iacobi ap.) halasztotta. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Nicolao dicto Ws contra Ladislaum filium Iohannis ad feriam quartam proximam ante festum beati Iacobi apostoli ad peremptorie responsionem faciendam prorogatorie.

Eredeti, papíron, hátlapján két zárópecsét töredékével, Wass cs lt (DF 252741). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 391—392, 587 (román fordításban is, hasonmással).

[!] **903.** 1336. augusztus 24. (in Bartholomei ap.) Szt. Mihály arkangyal gyulafehérvári (AlbTr) egyházának káptalana előtt néhai István erdélyi vajda özvegye: Péterfalvi (de villa Petri) néhai Henning leánya: Martha – anyai unokatestvére: Mergendhal-i Peter comes jelenlétében — azokat a Magyarországon fekvő Monozlo-i javait, amelyeket Szeben szék anyanyelvükön kiállított, most bemutatott oklevelében felsorolt és a vajdai udvar méltó berendezésére házasságkötésük idején 177 budai súlyú márka ezüst értékben átengedett különböző javak biztosítékaként néhai férje egykor neki lekötött, gyermektelen lévén, átengedi István vajda rokonának: Leuka-i Mihálynak, bizonyos pajzsok kivételével, melyekkel Martha asszony továbbra is szabadon kíván rendelkezni. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Miklós magister Hunyad-i főesperes dékánkanonok.

Hártyára írt, függőpecsétes állítólagos eredetijéről Kemény József ugyan azt állítja, hogy a Kornis cs lt őrizte, de annak nem csak mai állagában, hanem régi elenchusaiban sincsen nyoma. Kéziratos szövege csupán Kemény másolatában (DiplApp. II. 37) ismeretes. Újkori latin nyelvezete, légből kapott tartalma alapján kétségtelenül Keménynek tulajdonítható, teljesen használhatatlan, XIX. századi hamisítványnak minősítendő. Kritikájára l. Sz 27/1893. 52–53 (Tagányi). — Karácsonyi: Jegyzék p. 36, 185. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 559. □ Közlés: Arch. f. Kunde öst. Gesch 5/1850. 379. — Ub I. 479—480.

904. 1336. szeptember 1. (in Sancto Emerico, in Egedii abb.) Simon erdélyi alvajda a gyulafehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Lőrinc fia: Péter vagy Chama fia: Jakab vezesse be a feleket az alábbi csere során nekik jutott birtokba. Sumbur fiai: Gyvla/Jvla és Petheu/Petev, valamint a mondott Yvla fia: János, nővérüknek fiával: Dénes fia: Pál fia: Andrással együtt ugyanis Gurbo/Gorbo, Gurnuk/Churnuk, Bezdidtelek/Bezdidteluk, Salamontelek/Salamonteluk, Sumburtelek/Sumburteluk, Thohotelek/Thohoteluk, Komlostelek/Komlosteluk és Bayka/Banika nevű ősi birtokaikat, valamint a Gurbov/Gorbo-hoz tartozó Kylych nevű két hegyüket Doboka/Dubuka és Zolnuk/Zonuk vármegyében, amelyeket szegénységük és elpusztulásuk miatt sem hasznosítani, sem megőrizni nem tudnak, elcserélték Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magister Zylwas/Ziluas, Septer és Evrmunus/Eeurminus nevű jószágaival. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discretis et honestis, dominis et amicis suis reverendis, honorabili capitulo ecclesie Transsilvane.

Eredeti, hártyán, kerek zárópecsét nyomával, DL 30295. — Belefoglalva a káptalan 1336. szeptember 28-i jelentésébe (908. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254783). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 335—336 (hibás olvasatokkal).

905. [1336. szeptember 1. és 1341 között] Az erdélyi káptalan előtt Gula és fia: János, valamint testvére: Petew — Gula nővérének Dénes fia: Páltól született fia: András nevében is — Kendurmezeu és Galponia nevű ősi birtokaikat (terre seu possessiones) eladják (Pagan dictus ?) István magisternek. Jóllehet András kötelezte magát, hogy anyjának leánynegyedét nem fogja követelni ezekből a birtokokból, de ha mégis kérné, Gula, János és Petew tartoznak őt István magister helyett a saját birtokaikból kielégíteni. Ha Gula és Petew megosztoznának rokonaikkal vagy nemzetségük tagjaival, és e két birtok nem az ő részükbe jutna, kötelesek lesznek István magistert ezekkel teljesen azonos értékű más birtokukkal kártalanítani. — Az eladott terület határjárásából még kiolvasható rész: (... versus partem?) orientalem ad quemdam lapidem Lucakeu nuncupatum et de eodem Berch descendit similiter versus partem septentrionalem ad quamdam aquam seu fluvium Almasuiz nuncupatum et iam dictam aquam transiens, vadit similiter versus partem septentrionalem ad quandam planitiem seu campum Kukunmezeu nuncupatum et deinde iterum [?] versus partem septentrionalem tendit ad quemdam lapidem Macharku appellatum, et deinde vadit versus partem occidentalem ad quamdam aquam Egrudvyz nuncupatum, et deinde procedit similiter versus partem occidentalem ad duas terras seu possessiones Ketsomreu et Gorneu appellatas, et deinde versus partem occidentalem ad quamdam possessionem tendit Rakus vocatam, et deinde reflectitur versus partem meridionalem ad quemdam Berch inter possessiones Rakus et Kendurmezeu existentem, et de eodem Berch descendit ad fluvium Almas supradictum et ibi signa, mete et distinctiones dictarum possessionum terminarentur. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Tamás őrkanonok.

Eredeti, protocollum-bejegyzés, szakadozott hártyalapon, melynek egyik oldaláról az írás lekopott, DL 30673. A keltezés post quem-je 1336. szeptember 1., amikor Pogány István magister Gyula és Pető Gorbó vidéki falvainak megszerzésével elkezdi a királytól néhány évvel korábban adományul nyert két falujának uradalommá való kiépítését. A terminus ante quem-jét viszont az szolgáltatta, hogy Tamás kanonok 1341 után nem szerepel a jelenleg ismert oklevelekben, Lajos király 1350. július 13-i oklevele szerint e két birtokkal kapcsolatosan még Károly király (mh. 1342. július 16.) tett intézkedést Brassói Jakab javára.

906. 1336. szeptember 15. (Wyssegrad, in oct. Nat. virg.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Baxa nemzetségbeli Simon fia: Tamás magister nevében Kylian pap, az esztergomi (de Strigonio) Szt. György-egyház kanonokja, előző pátens kötelezőlevelének (866. sz.) megfelelően szeptember 15-én Lachk magister, a székelyek bírája, valamint fiai: István királyi lovászmester, András, Miklós, Mihály, Lachk és Pál képviselőjének és famulusának: Lecha-i (d) Jánosnak a kezébe lefizette az esedékes három márkát budai garasokban.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú zárópecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76540. □ Közlés: ZOkm I. 499—500. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 392 (román fordításban).

907. 1336. szeptember 23. (f. II. a. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana néhai Cheh (d) Jakab fia: Péter Beud-i [!] nemes kérésére, minthogy eredeti privilégiumát házában lévő

ládájából (de domo et scrinio suo) ellopták, levéltára regesztrumában (in regestro camere nostre) megkereste és átírja saját 1324. február 9-i oklevelét (477. sz.) a Szentmárton nevű földről (super facto terre Sancti Martini). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján magister Kyzdy-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 2256. □ Közlés: Kemény: Notitia I. 29—31. — CDHung VIII/4. 200, VIII/6. 133—134 (töredékesen). — Ub I. 480—481. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 396 (román fordításban).

908/1. 1336. szeptember 28. (in virg. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana Simon erdélyi alvajda 1336. szeptember 1-ji kérésére (904. sz.) privilegiális levelével bizonyítja, hogy Chama fia: Jakab alvajdai kiküldött, Mihály karbeli pap (sacerdotem chori nostri) tanúbizonysága mellett, Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magistert — Sumbur fiai: Gyula és Petev/Peteu, valamint Gyula fiai: János és Sándor jelenlétében — szeptember 18-án (f. IV. p. Exalt. cr) beiktatta a részint Dubuka, részint pedig Belső-Szolnok vármegyében fekvő Gorbo és a Nagyszamos (Zomus maior) folyó melletti Churnukteluky, Bezdidteluky, Salamonteluky és Sumburteluk (in cttu de Zonuk interiori), Thohoteluk, Komlosteluk (Dubuka vm) és az Almas folyó melletti Banikateluk nevű (in cttu de Zonuk interiori) földek, valamint a Kylich nevű (két) hegy birtokába. E birtokok határa a Szilágyság felől (a parte terre Zylag) a Nagyszamos folyó, mely részben a Szilágysághoz, részben pedig Gorbo-hoz és a többi említett földhöz tartozik. Minthogy a határjárásnak senki sem mondott ellene, az alvajda kérésének megfelelően privilégiumot állít ki az iktatásról. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján magister Kyzdy-i főesperes, dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs zsibói lt (DF 254783). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981, 336—337 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal).

908/2. 1336. szeptember 28. (in vig. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Hunthpaznan nemzetségbeli néhai Ferenc fia: Pagan (d) István magister kijelenti, hogy a Sumbur fiai: Gyula és Peteu által neki cserébe adott Gorbo, Bezdidteluk, Churnukteluk Salamonteluk, Sumburteluk, Tahoteluk, Komlosteluk és Banika nevű birtok és föld ellenében általa átengedett Syluas, Septer és Ermines birtokon felül kiegészítésként átadja Sumbur fiainak a Búza faluhoz tartozó erdőből a Cente nevű területet, melynek határleírása a következő: A parte meridionali vicinaretur et coniungeretur terre Aronzentmiclos vocate, a parte vero occidentali meta ipsius silve esset fluvius qui distingueret et separaret inter terram predictam Cente et terram Cyka nuncupatam et per ipsum fluvium descenderet versus septemtrionem, iuxta ipsum fluvium erexissent duas metas. Deinde vero procedendo versus orientem in quadam valle circa gremium silve predicte erexissent unam metam, et in eadem valle per aliquod spatium procedendo iterum erexissent unam aliam metam terream, et ulterius procedendo versus orientem iterum esset erecta una meta terrea. Item superius in monte, ubi iungeretur predicta silva terre Apati iterum essent erecte due mete. Et ab illis metis reverteretur versus meridiem per metas, que essent inter terram Apati et inter ipsam terram Cente, reflecterentur et ducerentur ad metas predicte ville Aronzentmiclos vocate.

— *Méltóságsor:* [Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás] őrkanonok, Adorján magister Kizdy-i főesperes dékánkanonok.

Ái a gyulafehérvári káptalani levélkeresők 1585. május 14-i oklevelében, DL 36541.

909. 1336. október 6. (in Sancto Emerico, in oct. Mich. arch.) Simon erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében embere: Spanlaka-i Rauaz (d) Péter iktassa be Spanlaka-i András fia: Pétert Beke fia: Jakab Spanlaka-i birtokrészébe. Ha pedig Jakab az iktatáson nem jelenne meg, idézze őt színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1336. október 18-i oklevelébe (912. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306. pag. 1, nr. 2). □ Regeszta: ErdKLt 1033. sz.

910. 1336. október 6. (Wyssegrad, in oct. Mich. arch.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Baxa nemzetségbeli Simon fia: Tamás magister, előző pátens egyezséglevelének (866. sz.) megfelelően a Lachk magister fia: Imre megöléséért, 50 márka büntetés terhe alatt október 6-án esedékes 50 budai márka összegből Lachk magister székely ispán, valamint fiai: István királyi lovászmester, András, Miklós, Mihály, Lachk és Pál királyi levéllel meghatalmazott képviselőjének: Nagy (magnus) Miklósnak a kezéhez, az ő jelenlétében, 23 és fél márkát kifizetett. A fennmaradt 26 és fél márkának, valamint a november 8-án (in oct. Omn. sanct.) esedékes újabb 50, összesen tehát 76 és fél márkának aranyban vagy finom ezüstben az akkori budai értékelés szerinti kifizetését a felek közös megegyezéssel, hatalombajvesztés terhe alatt, december 7-re (in oct. Andree ap.) halasztották el, de kizárták a további fizetési haladékot. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Thoma filio Symonis contra magistrum Lachk comitem Syculorum et filios suos super septuaginta sex marcis et media, cum auro vel argento, ad rationem Budensem, in octavis beati Andree apostoli nunc venturis coram nobis persolvendis.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú zárópecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76541. □ Közlés: ZOkm I. 500—501. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 396—397 (román fordításban).

911. 1336. október 17. (XVI. Kal. Novembris) I. Károly király alkancellárját: Thatamer fehérvári (Albensis) prépostot, valamint testvéreit: Bako-t és Istvánt, különböző érdemeikre való tekintettel, megerősíti a Pál országbíró által nekik visszaítélt Ryunuk (Vas vm) birtokában. Bako a király hadjárataiban, különböző követségekben való részvétele, valamint a havasalföldi hadjárat idején ura: Tamás erdélyi vajda parancsára sikeresen teljesített titkos küldetése során szerzett különös érdemeket azzal, hogy csodálni való módon átvágta magát kis csapatával az ellenségen és Argyas váránál csatlakozott a királyi sereghez, de a visszavonulás alatti harcokban súlyosan megsebesülve megmenekülnie is nehezen sikerült és később jobb szemevilágát szintén elveszítette (ac etiam sinceris famulatibus prenominati Bakonis fratris sui, quibus idem a sue pueritie tempore curiam nostram sequendo et in eadem circa nostros fideles et dilectos indesinenter commorando et conversando ac in cunctis nostris et regni nostri expeditionibus, nec non etiam ad loca diversa in deferendis nostris specialibus legationibus se et sua fortune casibus exponendo, specialiter dum nos cum tota gentis nostre potentia terram Transalpinam visitassemus, idem ex mandato magnifici viri Thome woywode

Transsilvani, domini sui, post nos et ipsum dominum suum in occultis legationibus et factis cum paucis personis hominum sua sagaci industria se ab adversariis mirabili occasione et excusatione a mortis periculo defensando et pariter expediendo properavit et recte sub castro Argyas nos adiunxit, ubi nobis cum toto exercitu de eius fortuitu adventu ammirantibus in servitiis sibi iniunctis et per eum assumtis commendabiliter se expedivit. Unde tamen post hec in reversione sine gravi vulneris sussceptione vix evasit, se etiam pre nimia sui cruoris effusione et forti dimicatione successu temporum unius dextri oculi lumine postmodum extitit privatus pariter et orbatus).

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékeivel, Festetics cs lt: DL 94069. □ Közlés: AOkm III. 290—298. — Hurmuzaki I/1. 645—647. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 398—399 (részlet, román fordításban, november 11. utánra keltezve). — TSzle 7/1964. 560—561. (29. sz., részlet, Györffy Gy.) — Kristó: Históriák 176 (részlet, magyar fordításban). □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 397. (november 11-re keltezve).

912. 1336. október 18. (in Luce ev.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Simon erdélyi alvajda 1336. október 6-i kérésére (909. sz.) tanúbizonyságul kiküldte Péter Lappad-i papot, kinek jelenlétében Spanlaka-i Rauaz (d) Péter alvajdai ember október 14-én (f. II. a. Luce ev.) Beke fia: Jakab Spanlaka-i birtokrészét, az alvajda kérésének megfelelően, Spanlaka-i András fia: Péternek iktatta. Minthogy pedig az iktatás ellentmondás nélkül ment végbe, Simon alvajda és Fehér vármegye szolgabíráinak 1336. január 15-i oklevelét (875. sz.) is belefoglalja oklevelébe. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján magister Kyzdy-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1345. május 29-i oklevelében. Eredeti, regisztrumi bejegyzés az erdélyi káptalan 1345–1346. évi regisztrumának töredékében (pag. 1, nr. 2), hártyán, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277306). □ Regeszta: ErdKLt 1033. sz.

913. [1336. október 18. után] Simon erdélyi alvajda Pwssa fia: Péternek Bord birtok felosztásáért Bord nevű Bord-i nemes elleni keresetét Tamás erdélyi vajda következő évi közgyűlésére halasztja.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. április 9-i oklevelében (927. sz.), DL 30372. A keltezés azon alapszik, hogy Zsámboki Simon 1336 októberében még alvajdaként működik, a következő évi közgyűlésen azonban már egykori alvajdaként említik (927. sz.). Vö. Engel: Archontológia I. 11.

914. [1336. vagy 1337.] november 7. vagy 8. (f. VI. p. Omn. sanct.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Pokatelek-i Pál fia: Péter Pokatelek nevű birtok negyedét és a Turda vármegyében levő Erne [?] birtok felét 10 márka ezüstért eladta Beke fia: Mihálynak [?] szavatosságot vállalva, hogy bárki keresetével szemben saját költségén megoltalmazza a vevőt e birtokokban. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Adorján magister Kyzdi-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, pecsételés nyoma nélkül, feltehetőleg hiteleshelyi megőrzésre szánt másodpéldány, szinte az olvashatatlanságig lekopott szöveggel, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277289). A keltezés azon alapszik, hogy Adorján kézdi főesperes dékánsága 1336. szeptember 23-tól fogva bizonyítható, 1338 áprilisában viszont már Pál krasznai főesperes töltötte be ezt a káptalani tisztséget. □ Regeszta: ErdKLt 105. sz.

915. 1336. november 11. (in Martini conf.) A Clusmonostra-i Szűz Mária-monostor konventje Walther comes és Dávid comes Kuluswar-i lakosok kérésére átírja I. Károly királynak a városuk kiváltságait megerősítő 1336. április 3-i oklevelét (887. sz.).

Eredeti, hártyán, rongált függőpecséttel, KvLt Privilegia, fasc. J, nr. 1 (DF 281031). □ Közlés: KvOkl I. 36—38. — Ub I. 481. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 398 (román fordításban).

916. 1336. november 30. (Strigonii, in Andree ap.) Chanad esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán a Zybin-i és Brasso-i plébánosok összessége küldötteinek: Walbrunus Cybin-i dékánnak és Stolchenberk-i plébánosnak, valamint Michael Brasso-i dékánnak és Corona-i plébánosnak közösségeik pecsétjeivel megerősített írásban előadott panaszaiból tudomást szerzett arról, hogy [az erdélyi részek] egyes lakói az egyházi bíróságok elé tartozó ügyeket világi ítélőszékre viszik, az elhunyt papok javait világi céokra elragadják, megakadályozva, hogy azokról végrendelkezhessenek; sok helyen a törvényes kort be nem töltött személyeket választanak meg plébánosoknak, akik híveik lelki gondozását nem tudják ellátni, vagy olyan személyeket alkalmaznak, akiknek nincs elbocsátólevelük és így papi fokozatuk, sőt szabályszerű felavatásuk is kétséges. E visszaélések orvoslására tehát elrendeli az alábbiakat: Megtiltja, hogy nemes, comes, bíró vagy bármilyen szabad rendű személy beavatkozzék az egyházi fórumokra tartozó ügyekbe, vagy az esztergomi érsekség bármiféle jogát megsértse. A plébánosok, elöljáróik tudtával, javaikról szabadon végrendelkezhessenek. A patrónusok vagy a hívők olyan személyt, aki egy éven belül nem tölti be a törvényes életkort, csak érseki felmentés esetén választhatnak meg plébánosuknak. Senki ne akadályozza a plébánosokat abban, hogy lelki üdvük érdekében az egyházaknak adományt tegyenek. Aki a fenti rendelkezéseit figyelmen kívül hagyja, azt a plébánosok közössége egyházi fenyítékkel szorítsa rá ezek betartására. Egyházi tilalom esetén az ottani szerzetesek is, a plébánosokkal egyidejűleg, szüntessék be az egyházi szolgálatokat. Ha kivételezett (exempti) szerzetesek nem kivételezett helyen, áthágva a kánonjog rendelkezéseit, a papok ellen cselekednének valamit, az ilyeneket a Zybin-i dékán vétségüknek megfelelően büntetheti. Plébánosnak vagy helynökének senki nem alkalmazható addig, amíg elbocsátó- vagy ajánlólevelét a Zybin-i dékánnak be nem mutatta.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Szebeni káptalan lt (DF 291959). □ Közlés: Schullers Archiv I/1841. 285—289. — Ub I. 481—484. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 399—401 (román fordításban).

917. 1336. december 14. (in Alto castro, VIII. d. oct. Andree ap.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Boxa nemzetségbeli Simon fia: Tamás magister, előző pátens egyezséglevelének (866. sz.) megfelelően, Lachk magister fia: Imre megöléséért december 7-én (in oct. Andree ap.), ugyanennyi büntetés terhe alatt esedékes 76 és fél budai márka aranyból vagy ezüstből a megszabott időpontban, színe előtt, egy ferto híjával 68 márkát aranyforintban és finom ezüstben kifizetett Lachk magister székely ispánnak, valamint fiainak: István királyi lovászmesternek, Andrásnak, Miklósnak, Mihálynak, Lachknak és Pálnak. A fennmaradt egy ferto híján kilenc márka kifizetésére, hatalombajvesztés terhe alatt, Lachk magister és fiai királyi levéllel meghatalmazott képviselője: Nagy (magnus)

Miklós január 21-ig (ad quind. Epiph. dom.) adott — további halasztás kizárásával — haladékot.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú zárópecsét töredékével, Zichy cs zsélyi lt: DL 76545. □ Közlés: ZOkm I. 506. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 402 (román fordításban, december 13-ra keltezve).

918. [1336.?] Kukulleu vármegye ispánja és szolgabírái bizonyítják, hogy Simon egykori bán fia: Mihály comes, valamint fiai: Péter, János és Simon Gyakteluke nevű birtokukat 60 márka finom ezüstben és a visszaváltáskor fizetendő 10 márkában előttük elzálogosították (Sarus fia:) László fia: Apour comesnek és László nevű fiának. Simon bán utódai a visszaváltás időpontjának elmulasztása esetén 100 márka bírság fizetésére és a birtoknak Apour comes javára való végleges elörökösítésére is kötelezték magukat.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1337. június 18-i oklevelében (941. sz.), DL 29670.

919. 1336. Tamás erdélyi vajda a gyulafehérvári (AlbTr) káptalanhoz. Császártelke birtokot újból határolja körül és Wass (d) Miklós ellenében Császártelke-i Péter fiainak: Simonnak, Miklósnak és Jánosnak iktassa vissza. (1336. Thomae woyuodae Transilvani mandatum ad capitulum ecclesiae Albensis Transsilvanae directum, ut idem possessionem Császártelke vocatam iterata vice reambulari facere debeat ac Simoni, Nicolao et Iohanni, filiis Petri de Császártelke, contra Nicolaum dictum Was, restitueret.)

Eredetije egykor a Wass cs cegei lt-nak fasc. XLV, nr. 1. jelzetű darabja volt, azonban Deák Farkas már 1879-ben nem találta helyén. Létét e levéltár Huszti András által 1754-ben készített elenchusának 126. lapján olvasható fenti bejegyzés bizonyítja.

920. 1337. január 6. (in Epiph. dom.) Péter prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanú monostorának konventje bizonyítja, hogy Detreh-i Sol fia: László a Zolnuk vármegyei Detreh birtok negyedrészét Detreh-i Sándor fia: Jakabnak engedte át örök tulajdonául, amiért őt gyermekségétől fogva testvéreként nevelte, és megengedte neki, hogy oda újabb jobbágyokat telepíthessen. E résznek a határai az alábbiak: Iuxta quendam rivulum per medium eiusdem ville Detreh fluentem erexissent unam metam terream. Deinde per communem ortum versus orientem supra eundo, inter domum Chama et domum Demetrii erexissent etiam unam metam terream. Abhinc autem eo modo ad partem orientalem et per communem ortum directo modo eundo iuxta quandam magnam viam retro ipsam villam Detreh transeuntem erexissent et tertiam metam terream. Et ab illis tribus metis iam dictis incipiens totalem terram per ordinem eiusdem ville versus villam Zalaach extendentem in predictam quartam partem congerentem pro locis sessionalibus ad populandam ipsam terram et ad congregandos iobagiones ipsi Iacobo ad eandam secundum voluntatem et libitum ecclesiam usque [?] versus ipsam villam Zalaach congregare et populare poterit pro se ipso idem Iacobus liberam habeat facultatem populandi et congregandi cum quarta parte omnium aliarum terrarum arabilium et extranearum ac omnium utilitatum eiusdem portionis sue possessionarie antedicte in ipsa possessione Detreh habite.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomával, DL 31080.

921. 1337. január 13. (in oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana (Eskeleu-i Mihály fia: Lőrinc) fiainak: Buthus Miklós, Vrdugh András és Teke János magistereknek a kérésére átírja I. Károly király 1331. október 5-i privilégiumát (721. sz.), melyet az utakon leselkedő veszedelmek miatt nem mernek ügyeikben magukkal hordozni. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, a dékánság betöltetlen, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok.

Eredeti, protocollum töredéke, hártyalap két oldalán, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253645). □ Közlés: EMOkl 51. sz. — Ub I. 484. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 404.

922. 1337. január 27. (Wyssegrad, VIII. d. quind. Epiph. dom.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Boxa nemzetségbeli Simon fia: Tamás magister, korábbi pátens egyezséglevelének (866. sz.) megfelelően Lochk magister székely ispánnak, valamint fiainak: István királyi lovászmesternek, Andrásnak, Miklósnak, Mihálynak, Lochknak és Pálnak január 20-án (in quinden. Epiph.) megfizette budai értékelés szerint aranyban és forintokban azt az egy ferto híján kilenc márkát, mely összeggel hatalombajvesztés terhe alatt tartozott nekik Lochk magister Imre nevű fiának megöléséért járó vérdíj részleteként.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú pecsét nyomával, Zichy cs zsélyi lt: DL 76548. □ Közlés: ZOkm I. 508—509. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 406 (román fordításban).

923. 1337. január 29. (Wyssegrad, f. IV. a. Purif. Marie) I. Károly király hű szolgálataik jutalmaként, saját kérésükre, Senk-i Henneng comes Cybin-i ispánnak és Georg nevű testvérének adományozza az erdélyi Cybin megyében fekvő, elnéptelenedett Wecheerd, Thamaswelge, és Hemstelke/Ewstelke nevű birtokokat, melyek (királyi) várakhoz nem tartoznak és hűtlenségbe esett személyek bitorolják erőszakos foglalással.

Tartalmi ái Dobokai János és Sztrigyi Péter erdélyi alvajdák 1406. november 23-i oklevelében, mely 1879-ben még a Miske cs mvhelyi lt-ban, 1902-ben pedig már Szeben város és a Szász Nemzet Lt-ban volt, ahol azonban jelenleg nem fellelhető. □ Közlés: HOkl 337—338. — Ub I. 418—419. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 406—407 (román fordításban). □ Regeszta: Hurmuzaki I/2. 455. — Ub I. 484.

924. 1337. február 22. (in quind. resesse regalis exercitus) Pál országbíró bizonyítja, hogy Pongrác fia: Tamás comes fia: Chanad esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán, valamint testvéreinek (fr. c) fiai egyrészről, Chanad nemzetségbeli Dénes fia: Pál magister fia: Dénes magister, valamint testvérei: Pál és Péter másrészről az előtte folytatott osztályos perükben egyezségre léptek egymással. Ennek értelmében május 1-jén (in oct. Georgii mart.) az érsek részéről Turusd-i Jakab, illetve Jaara-i László vagy Kanisa-i János, másfelől Dénes magister részéről pedig Pouer comes testvére: János klerikus vagy András fia: Miklós királyi emberek, a Chanad-i káptalan tanúbizonyságainak jelenlétében, két egyenlő részre osszák fel az erdélyi részekben vagy bárhol Magyarország határain belül fekvő, ősi öröklés jogcímén, oklevelek nélkül birtokolt jószágaikat, míg az oklevelek alapján kezükben levők azé legyenek, akinek a joglevelei az erősebbek. Másoknak az egyes birtokaikra emelt jogigényeire az tartozik felelni, akinek a részébe jutott az osztozkodás során a kérdéses jószág. Az idegenek kezéből visszaszerzendő örökjogú birtokaikat vagy kettéoszt-

ják, vagy okleveles bizonyítékaik szerint birtokolják. A birtokok fentiek szerinti felosztásáról a Chanad-i káptalan június 15-re (ad oct. Penth.) tegyen neki jelentést.

Tartalmi ái Nagymartoni Pál országbíró 1337. június 24-i oklevelében (942. sz.), ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253646). □ Közlés: AOkm III. 383—384. — Ortvay: Temes I. 46—47. □ Regeszta: EMOkl 54. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 419—420.

925. 1337. március 6. (Wyssegrad, XII. d. XXII. d. Purif. virg.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy Batur (d) János és Panky-i Máté teljesen kifizette aranyban és finom ezüstben azt a budai számítású 97 márkát, amelyet korábbi pátens egyezséglevele (866. sz.) értelmében Lachk magister fia: Imre megöléséért február 23-án (XXII. d. Purif. virg.) hatalombajvesztés terhe alatt leróni tartoztak Lachk magister székely ispánnak, valamint fiainak: István királyi lovászmesternek, Andrásnak, Miklósnak, Mihálynak, Lachknak és Pálnak, mégpedig 32 márkát 12 karátos (karatas continenti) aranyban és minden ilyen arany márkát nyolc márkában számolva el.

Eredeti, hártyán, hátlapján pajzs alakú pecsét töredékeivel, Rákóczi-Aspremont cs lt: DL 71861.

926. 1337. március 28. (in Alto castro, f. VI. a. Letare) Erzsébet királyné András erdélyi püspöknek vagy helynökének. Ne avatkozzék bele a Tot (d) Péter nevű Zothmar-i civis-e és Joseph nevű társa (consocium) között egy Zothmar-i telek fele miatt folyó perbe, mert az nem végrendelettel, hanem adásvétellel kapcsolatos, és ezért ebben az ügyben nem ő, hanem Zothmar-i bírái illetékesek ítélkezni. — *Hátlapján azonos kézzel:* Venerabili in Christo patri domino Andree dei gratia episcopo Transsilvano vel eius vicario.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277281). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 409, 589 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 629. sz. — Bónis: Szentszéki regeszták 918. sz.

927. 1337. április 9. (in Thorda, f. IV. a. Ramispalmarum) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalanhoz. Thorda-n 1337. április 9-én kezdett közgyűlésén Pwssa fia: Péter — Simon volt alvajda perhalasztólevelének (913. sz.) értelmében — Bord nevű Bord-i nemes ellenében az erdélyi káptalan privilégiumával bizonyította, hogy a Bord faluban lakó Bord nevű nemes Bord birtokbeli része ötödét neki adta, amikor nővérét feleségül vette. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, akinek jelenlétében megbízottja: Bezter fia: Domokos június 15-én (in oct. Penth.) Bord birtokot ossza fel öt egyenlő részre, majd egy részben Péter felperest, négy részben pedig Bord alperest iktassa be és erről július 1-re (ad oct. Ioh. bapt.) tegyen neki jelentést. — *Hátlapján azonos kézzel:* Discretis viris et honestis, honorabili capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis reverendis, super divisione possessionis Bord in octavis Penthecostes facienda.

Eredeti, rongált hártyán, zárópecsét nyomával, DL 30372.

928. 1337. [május 1. előtt] Az erdélyi káptalan jelenti, hogy néhai Mykud bán fia: Miklós fiait: János, László, Miklós és Leukus magistereket a Wysonta-i Pál fia: Péter által Dersa

birtokért indított perben alpereseként megidézte Tamás erdélyi vajda és szolnoki ispán Torda-n május 1-jén (in oct. Georgii mart.) kezdődő közgyűlésére.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 28898 (XVI. századi rendkívül hibás, egyszerű másolatban). □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel).

929. 1337. május 1. (Thorda, in oct. Georgii mart.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy bár az erdélyi részek nemességének összessége számára május 1-jén Thorda-n kezdett közgyűlésére Szentegyedi (de Sancto Egidio) ifjabb Wos (d) Miklós szabályos módon megidéztette Mykola fia: János fia: Jakabot, Gyerew testvérét, az nem jelent meg a közgyűlésen, és így nem adott számot arról, hogy miért kényszerítette erővel apósát: néhai Elephanth-i (d) Dezső comest, hogy vele együtt megrohanja, kifossza és lerombolja a felperes Zenthegied nevű birtokát, onnan 40 kancából álló ménesét, csikóikkal együtt, elhajtsa veje, nevezett Jakab számára, két serviensét megölje és mindezzel 300 márka kárt okozzon neki. Ezért bírsággal sújtja és újabb időpontra megidézi őt.

Tartalmi ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. december 10-i oklevelében (966 sz.), Wass cs lt (DF 252742). □ Közlés: HOkl 209—210. — Ub I. 488—489. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 431 (román fordításban).

930. 1337. május 1. (Torde, in oct. Georgii mart.) Tamás erdélyi vajda és Zolnok-i ispán az erdélyrészi nemesek számára május 1-jén kezdett közgyűlésén átírja Külső-Szolnok vármegye 1334. július 4-én (813. sz.) és 1335. szeptember 4-én kelt oklevelét (856. sz.), amelyeket az Od-i nemesek mutattak be az Od és Haraklian birtokbeli részeikért folyó perükben.

Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1417. november 14-i ítéletlevelében (ZsOkl VI. 1115. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105472. □ Regeszta: ZsOkl VI. 1115. sz.

931. [1337. május 1. után Torda] Tamás erdélyi vajda és szolnoki ispán a Wysonta-i Pál fia: Péter által Dersa birtokért indított pert elnapolja július 1-re (ad oct. Ioh. bapt.), mert Mykud bán fia: Miklós fia: László, alperes testvéreinek megbízottjaként, kijelentette, miszerint testvéreivel való véleménycsere nélkül nem felelhet a felperes keresetére.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 28898 (XVI. századi rendkívül hibás egyszerű másolatban). □ Regeszta: EMOkl 68 (hibás keltezéssel). — AOkl XXIII. 236. sz. (hibásan 1339-re keltezve, az újabb tárgyalás időpontja is helyesen: július 1.). A fenti keltezési év az említett vajdai közgyűlés idején alapszik.

932. 1337. május 6. (Avinione, II. Non. Maii) XII. Benedek pápa I. Károly magyar királynak. Kéri, hogy tegye lehetővé az országa területén XXII. János pápa idején a Szentszék részére gyűjtött pénzeknek az Apostoli Kamarába való akadálytalan kivitelét.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 615—616. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 412 (román fordításban). □ Regeszta: Vidal—Mollat 1312—1313. sz.

933. 1337. május 15. (in quind. oct. Georgii mart.) Petew erdélyi alvajda bírsággal sújtja Mykola fia: János fia: Jakabot, amiért hatalmaskodási ügye tárgyalására ifj. Wos (d) Miklós ellenében nem jelent meg előtte és újabb időpontra megidézi őt.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. december 10-i oklevelében (966. sz.), Wass cs lt (DF 252742). □ Közlés: HOkl 210. — Ub I. 489. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 431 (román fordításban).

934. 1337. június 9. (Zeudemeter, f. II. p. Penth.) János magister Zounok-i ispán és négy szolgabírája bizonyítja, hogy a vajda helyett június 9-én Zeudemeter-en tartott közgyűlésen Noghmihal-i Lőrinc fia: Gergelyt elmarasztalták vérdíjában, azaz 50 márka bírságban Bece fia: Miklós ellenében, amiért megsértette Miklósnak és a provincia többi nemesének a királytól nyert jogait és szabadságát azzal, hogy nevezett Miklós elleni keresetével nem az ispánhoz és a szolgabírákhoz, hanem Zalach bíráihoz és hospeseihez fordult. E bírság harmadát Gergely 22 napon belül köteles kifizetni Miklósnak. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Nycolao filio Bece contra Gregorium filium Laurentii ad vicesimum secundum diem datarum super quinquaginta marcis expediendis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Debreceni Református Kollégium Nagykönyvtárában (DF 275800).

935. 1337. június 9. (Zeudemeter, f. II. p. Penth.) Pál fia: János magister, Külső-Szolnok vármegyei (de Zolnuk exteriori) ispán és négy szolgabírája bizonyítja, miszerint Tamás vajda személyében június 9-én Zeudemeter-en tartott közgyűlésükön Sebestyén leányai: Jolent és Ilona bejelentették, hogy apjuk átruházta reájuk Pele-i részbirtokát, az ottani Szűz Mária-egyházban őt illető résszel együtt. Ennek senki sem mondott ellene, sőt Gothard fiai: Pál és Péter, Aynard fia: András, Zar (d) László fiai: Mihály és Miklós klerikus tanúsították, hogy Sebestyén közülük való Pele-i nemes ember.

Eredeti, hártyaszeletkén, hátlapján három befüggesztett pecsét töredékével, Mándy cs lt: DL 105209.

936. 1337. június 9. (Zeudemeter, f. II. p. Penth.) János magister, Külső-Szolnok (de Zounok exteriori) vármegye ispánja és négy szolgabírája bizonyítja, hogy az erdélyi vajda személyében június 9-én Zeudemeter-en tartott közgyűlésükön a Talpas (d) András fia: Miklós vérdíjaként 50 márkában elmarasztalt Olivér fia: János helyett Péter fiai: Tamás és Miklós, valamint Zoruad-i László fia: László előttük tíz-tíz márkát bírság címén kifizettek. Ennek viszonzásaként Olivér fia: János Zoruad-i birtokát június 8-tól (a Penth.) számított egy évre ebben az összegben, fele-fele részben zálogba kötötte le a pénzt helyette letevő Tamásnak, Miklósnak és Lászlónak azzal a megkötéssel, hogy ha jószágát az említett időpontig, illetve augusztus 20-ig (usque ad festum Stephani reg.) nem váltaná vissza, tartozzék azt nekik elörökíteni.

Eredeti, hártyán, hátlapján három befüggesztett pecsét töredékeivel, Mándy cs lt: DL 105210.

937. [1337?] június 10. (prope villam Gylianus, f. III. p. Penth.) Drugerth Vyllermus nádor, a kunok bírája bizonyítja, hogy amikor Zothmar és Vgacha vármegye nemesei ré-

szére tartott közgyűlésén András magister gyulafehérvári (AlbTr) kanonok kérésére vallatást tartott arról, hogy Nogmihal feléből, valamint Tarcha és Apati birtokból a Varad-i vagy az erdélyi püspöknek jár-e a tized, Zothmar vármegye ispánja, szolgabírái, ülnökei egyöntetűen azt nyilatkozták, hogy e kérdéses falvak Zothmar vármegyéhez tartoznak, és tudomásuk szerint mindig a többi szatmári községhez hasonlóan az erdélyi egyháznak fizették a tizedet. Arról azonban, hogy András Varad-i püspök milyen jogcímen foglalta magának az említett falvak tizedét, ők nem tudtak nyilatkozni.

Egyszerű, hevenyészett, egykorú másolat, hártyadarabkán, pecsételés nyoma nélkül, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277270). A fenti keltezés azzal indokolható, hogy Drugeth Vilmos bizonyíthatóan 1334. május 17. és 1342. augusztus 29. között viselte a nádori méltóságot (Engel: Archontológia I. 3) és ezen az időszakaszon belül 1337. június 5-től kezdődően június 21-ig sorban tartotta a kelet-magyarországi vármegyék számára a közgyűléseket (KálLt I. 519—525. sz.). Kiadási évként 1337 azzal valószínűsíthető, hogy pontosan a fenti keltezéssel ismerünk nádori oklevelet a Szatmár és Ugocsa vármegye részére tartott közgyűlésről (KárOkl I. 126—127). □ Regeszta: ErdKLt 94. sz. (1330—1342-re keltezve).

938. [1337? június 10. után] Az erdélyi püspökség ügyvédjét [András magister erdélyi kanonokot?] a szatmáriak és ugocsaiak nádori közgyűlésén (937. sz.) tárgyalt tized- és egyéb ügyekről tájékoztató levél fogalmazványa. Szó van benne a Zonuk-i ispán közgyűléséről, arról hogy Pern-i comes nyílt úton megölte a püspökség egyik Zilah-i jobbágyát, másokat pedig kifosztott. Tudatja Bálint nevű személlyel, hogy távolléte miatt eredménytelenek voltak a tized behajtására tett kísérletek. Kéri, küldje el azt a királyi oklevelet, amelyet perükben ő hozott és arról szól, hogy Pál országbíró, a bárókkal együttesen fogja eldönteni, kell-e bírságot fizessenek vagy pedig mentesülnek ez alól.

Eredeti, hevenyészett fogalmazvány, hártyadarabkán, Drugeth Vilmos nádor [1337?] június 10-i oklevele másolatának rectója alján és versóján, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277270). Keltezésének indokolását l. a 937. sz. alatt. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 248, 394 (román fordításban is, csak a versón olvasható szövegtöredék, 1328. március — 1349. június 13-ra keltezve).

939. 1337. június 11. (in Barnabe ap.) A Chanad-i káptalan bizonyítja, hogy egyrészről Chanad esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán, valamint testvéreinek fiai, másrészről Dénes fia: Pál fiai: Dénes magister, Pál és Péter — Pál comes országbíró ítéletlevele (924. sz.) értelmében — május 1-jén (in oct. Georgii mart.) Dénes magister részéről Puer comes testvére: János, az érsek részéről pedig Twrwsd-i Jakab királyi emberek közreműködésével, Bálint magister kanonok káptalani tanúbizonyság jelenlétében, örökjogú birtokaikon az alábbi módon osztoztak meg.

Chanad vármegyei birtokaik közül Mokofalwa nyugati felén, a Marosból (Morisii) a Hod nevű mező felé tartó Ffok nevű patakocskától kezdődő föld, az Ereztuen nevű erdő egy részével és a Dénes lakóházáig terjedő telkekkel együtt Dénes magisternek és testvéreinek jutott. Mokofalwa-nak a Fiok-tól kezdődő részét viszont két egyenlő félre osztották úgy, hogy a Kysfolw nevű falu melletti és végül a Hodwtha nevű utcába (strata seu platea) torkolló utcának a mezőség felőli része Dénes magisternek, a Maros felőli része pedig az érseknek és rokonainak a tulajdona lett, Domokos fia: Mihály, György fia: András és Benedek fia: Fülöp részeinek érintetlenül hagyásával. Az ottani vámot közösen birtokolják. A

piac régi helyén maradhat, vagy oda helyezhető, ahová közös akarattal kívánják. Wasarhel-Moko birtok Scentleurench felé eső fele az érsekék, a Mokofalw felé eső pedig Dénes magisterék birtoka lett. Kisfolwd-nak a víz felőli része az érsekék, a mezőség felőli pedig Dénes magisterék tulajdonába került, de ebből a közösség számára utcát szakítanak ki. A Maros melletti Belthembes birtokot közösen szüleik lelki üdvéért a Szt. László-templomnak ajánlották fel, hogy a papi teendők végzésére oda rendelendő remete eltartására szolgáljon. Scentleurench birtokot, a hozzá tartozó Ereztwen nevezetű erdőkkel együtt, az érsek rokonai kapták lakóhelyül, de úgy, hogy a Maros réve körül, Pál házától kezdődően Déneséknek egy jobbágytelket szakítottak ki. ScentMikloustembeseu víz felőli része az érsekéké, a mezőség felőli pedig a Déneséké lett. A Tisza (Tycie) vize melletti ScentMyklousnak és Rasaannak a halastóval szomszédos fele az érsek és rokonsága, a mezőséggel érintkező fele pedig a Dénesék birtoka lett, de a halastó közös használatban maradt. Hodyghaz az érsekéknek jutott, Podwe birtok pedig Déneséknek. Choka mezőség felőli része az érsekék, a víz felőli a Dénesék kezébe került. A Tisza melletti Temerken és Olzanath az érseké és atyafiságáé, Feyreghaz és Felzanath pedig Dénesé és atyafiságáé lett osztatlanul, de az Ol- és Felzanath-i halastavat közösen használják ezután is. Monusturuskanysa északi fele az érseké és rokonaié, a déli Dénes magisteré és rokonaié lett azzal a megjegyzéssel, hogy a nagy út mellé vagy máshová mindkét fél telepíthet falut vagy jobbágyokat. Magát a monostort azonban, annak kegyúri jogával együtt, közösnek hagyták. Werusdob birtokot mindkét fél méneseinek legeltetésére, valamint az odatelepített és telepítendő jobbágyok használatára rendelték. Wruzlanus keleti fele teljes hosszúságban, amíg az út mellé jobbágyokat lehet telepíteni, az érsekéknek, a nyugati fele viszont Déneséknek jutott, szintén azzal a joggal, hogy az út mellé telepíthetnek. Rabee birtok Orozlanus felőli része az érseké és rokonságáé, másik fele Dénesnek és rokonságának lett a birtoka, de az ottani malom közös tulajdonban maradt. Ladaan és Palata az érsekék, Dedenzege és Wosunthow viszont Dénesék kezébe került, de a Ladaan-hoz tartozó erdőt mindkét fél Mokofolwa-i, Scenthleurench-i és Kisfolwd-i jobbágyai közös használatára rendelték. Mezőségi jobbágyaik is e három birtok officiálisaitól kérhetnek maguknak épületfát. Bodugazunfolwa az érsek és atyafisága, Wegwolkan pedig a Dénes és atyafisága birtokába került. Keer déli része az érsekéké, a víz felőli pedig a Déneséké lett, de azzal a feltétellel, hogy a jobbágyait költöztesse a templom mellé és a többi területet hagyja üresen. E két helyre ne telepítsenek jobbágyokat, de ha mégis benépesülnének, egy részük Déneséké legyen, a többi részét pedig közösen használják. Az Agarthow nevű halastavat közösnek hagyták. Paradan birtokot, Fülöp részének kivételével, két egyenlő részre osztották úgy, hogy az utca keleti sora teljes hosszában, de a Kwkyner felőli két kúriát leszámítva, az érsekéké, a két kúria a már megalapított falu másik felével együtt a Déneséké lett. Az utca végére, annak folytatásaként a Marosig mindkét fél telepíthet jobbágyokat. Hasonlóképpen és azonos mértékben, egymással szemben a Kukyner felé eső két kúria melletti végen is.

Orod vármegyében Almazug az érseknek és rokonainak, Petherche pedig Dénesnek és rokonainak jutott. Scecheen-t Lőrinc fia: Mihály és Kristóf kúriája között, a János varga és Dénes kúriája közé emelt két határjellel elválasztva, két egyenlő részre osztották. A falutól északra, majd keletre haladva a nagy útig, onnan az út másik oldalán visszafordulva dél felé a második határjelig, majd a falu közepén lévő és közösnek hagyott forrásig, onnan a templomhoz vezető utcán át az első határjelig terjedő rész az érsekéké, másik felé a forrás-

tól és a határjelektől kezdődően nyugatra Dénes magisteréké lett. A Scecheen és Hody birtokhoz tartozó erdőket, kaszálókat és szántóföldeket azonban közös használatban hagyták, de úgy, hogy a parasztok az általuk korábban szántott földeket ezután is művelhessék. A Thymis vármegyei Chawas-t, az ottani malmokkal és vámmal együtt a felek két egyenlő részre osztották egymás között.

A Zad és Kapw közötti birtokaik közül Philepkuy, Stalatina, Perew, Stanizlohaza más néven Gyurthyanus, Feketwtow más néven Mykchehaza és a Pestws feletti Ilteutow nevű halastó az érsek és rokonai tulajdonába, Petws, Caprewar, Bonchou másként Duburdun, Kadrassou, Wrkuta és a Kengeltow nevű halastó pedig Dénes magister és rokonai birtokába került. Hudus a hozzá tartozó három faluval, tehát négy birtok az érsekéké, Teyesd a hozzá közelebb eső három faluval, azaz szintén négy birtok, Dénes magisteréké lett.

Az erdélyi részekben, Fehér vármegyében (in cttu Albensi Jula) lévő Belynyg birtokot, a jelenleg Gergely fia: András kezében lévő rész kivételével, úgy osztották ketté, hogy a választóvonal a Krakow felőli utcától elkezdve a Sceuke háza előtti hídig, innen a Sceuke és Benedek háza között a Chaklya vize mellett a Felbozfa nevű fáig halad, majd a vizen át, János és Mihály háza között a Gyod felőli hegynek tart. Ennek a birtoknak a Fehérvár (Albe) felőli fele és a szőlők felső fele az érsekék, a birtok és a szőlők másik fele pedig Dénes magisterék kezébe került. Az ugyanott lévő Chaklyas birtokot úgy osztották ketté, hogy a falu felső végét a Chaklya vize választja szét, aztán a víz mellett, mindkét parton húzódik egy utca, majd a határvonal a falu alsó végére jut, ahol szintén a víz a választóvonal. E birtok Fehérvár felőli része Déneséknek, a másik fele az érsekéknek jutott. A Belynyg-en lévő malom, valamint e két birtokhoz tartozó erdők, szántók és kaszálók közös használatban maradtak, akárcsak a többi két egyenlő részre osztott birtokaik esetében.

A Chanad, Orod, Tymis, Krassou vármegyei és az erdélyi, őseikről örökjogon reájuk szállt egyéb lakatlan vagy népes, egyházas vagy templomtalan birtokaikat továbbra is közösen használják. Hasonlóképpen közösen gyakorolják a kegyúri jogokat monostoraikban. Az idegenek kezéből ezután visszaszerzendő jószágaikat szintén két részre osztják a költségek visszatérítése után. Minthogy Belynig-en a sorsvetéskor Dénes magisterék udvarháza az érsekék részébe esett, ők kárpótlásul hasonló udvarházat tartoznak nekik építeni. Elnéptelenedett jószágait egyik fél sem telepítheti újra a másik tudta és beleegyezése nélkül.

Belefoglalva Nagymartoni Pál országbíró 1337. június 24-i oklevelébe (942. sz.), ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253646). ☐ Közlés: AOkm III. 364—373. — Ortvay: Temes vm. I. 47—56. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 414—418 (román fordításban, kivonatosan). ☐ Regeszta: EMOkl 53. sz.

940. 1337. június 17. (f. III. a. Corp. Chr.) [Az erdélyi egyház káptalana] Tamás erdélyi vajdának. Kérésére Simon egykori bán fia: Mihály magistert, valamint fiait: Pétert, Jánost és Simont Gyakusteleky birtok miatt, Apoor comes és fia: László keresetére háromszori vásári kikiáltással megidézték a vajda bírói székére.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1399. május 1-ji oklevelében, DL 8393. ☐ Közlés: Ub III. 239—240.

941. 1337. június 18. (IV. d. oct. Penth.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi káptalanhoz. Május 1-jén (in oct. Georgii mart.) Torda-n tartott közgyűlésén nem hozhatott végítéletet

László fia: Apour comesnek és fiának: Lászlónak Gyakteluke (Kukulleu vm) birtok miatt Simon egykori bán fia: Mihály comes, valamint fiai: Péter, János és Simon ellen indított perében, mert ezek nem jelentek meg színe előtt. A kereset szerint az alperesek ezt a birtokot a Kukulleu vármegyei ispán és szolgabírák oklevelével (918. sz.) Apour comesnek és fiának zálogosították el. Miután az alpereseket három vásáron való kikiáltással június 15-re (ad oct. Penth.) maga elé idéztette, a felek az ő engedélyével, fogott bírák útján úgy egyeztek meg egymással, hogy Simon bán fia: Mihály és fiai Gakteluke birtokot végleg átengedik Apour comesnek. Egyben arra is kötelezték magukat, hogy ha ennek zavartalan birtoklásában nem védenék meg őt, akkor Sumugun és Almas nevű jószágukból ezzel egyenlő értékű részt engednek át neki örökre. Ennek fejében viszont Apour comes elengedte a 60 márka zálogösszeget és a 100 márka büntetés megfizetését. Kéri tehát a káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Gergely fia: Pouch beiktathassa Apour comest és fiát: Lászlót Gyakteluke birtokába. Az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Discretis et honestis viris, capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis reverendis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29670.

942. 1337. június 24. (Wyssegrad, X. d. oct. Penth.) Pál comes országbíró bizonyítja, hogy a bárókkal és nemesekkel együtt június 15-én (in oct. Penth.) kezdett ítélőszékén a felek képviselői bemutatták az 1337. február 22-i pátens oklevelének (924. sz.) megfelelően lefolytatott birtokosztályról Pongrác fia: Tamás comes fia: Chanad esztergomi (Strigoniensis) érsek és örökös ispán, másrészről Chanad nemzetségbeli Dénes fia: Pál magister fiai: Dénes magister, Pál és Péter között a Chanad-i káptalan 1337. június 11-én kelt jelentését (939. sz.). Minthogy ebben mindkét fél megnyugodott, azt a maga részéről is megerősíti és a káptalani osztálylevelet Chanad érsek és testvéreinek fiai: Lőrinc fiai: János és Tamás magisterek, Miklós magister fiai: István, György és Miklós magisterek, végül Pongrác magister fiai: Tamás és Kelemen magisterek részére privilegiális alakban átírja. — *Hátlapján XV. századi írással:* Divisionalis inter dominos de Thelegd et de Makofalva.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékeivel, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253646). □ Közlés: AOkm III. 383—385. — Ortvay: Temes I. 45—56. □ Regeszta: EMOkl 54. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 419—420.

943. 1337. június 26. (Wyssegrad, III. d. Nat. Ioh. bapt.) I. Károly király Chenker (d) Nikolaus comesnek, valamint testvéreinek: Apold-i Peternek és Salamonnak. A hűtlenségbe esett Her „magnus" és testvére: Rouoz Feyreghaz nevű birtokát, amelyet hűségükért Vydk fiainak: Stephannak és Nikolausnak adományozott, tovább ne bitorolják arra hivatkozva, hogy ők Her rokonságával osztozatlan birtokosok voltak benne, hanem halogatás nélkül adják azt át a megadományozott Stephan és Nikolaus árváinak. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis comiti Nicolao dicto Chenker et fratribus eiusdem. — *A pecsét alatt:* Relatio voyuode.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29123. □ Közlés: Ub I. 484—485. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 420 (román fordításban).

944. [1337. július 1. után] Péter erdélyi alvajda Mykud bán fia: Miklós fiai serviensének és képviselőjének: Nagy (magnus) Balázsnak ama kijelentésére, hogy megbízói véleményének kikérése nélkül nem válaszolhat a felperes Wysonta-i Pál fia: Péter keresetére, a Dersa birtokért folyó pert, bírságolás mellett, október 6-ra (ad oct. Mich. arch.) elhalasztja.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 288898 (XVI. századi, rendkívül hibás, egyszerű másolatban). A fenti keltezési év indokolását l. a 931. sz. alatt. □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel).

945. [1337. július 1. és 8. között] A váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) konvent Pál országbírónak. Korábbi döntése értelmében Chowey-i Gál királyi ember, Jakab, a konvent familiárisa, hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében, július 1-jén (in oct. Nat. Ioh. bapt.) az előbbi határjáráskor közösen igaznak elfogadott határjelek szerint így újította meg a Kopaz (d) Desew és fiai: László, György, János és Miklós Doh nevű, valamint a váradi káptalan Kaloztelek és Adriantelek nevű birtoka közötti határt: Prima enim meta incipit super quendam puteum in quodam monte, ubi due mete terree capitales, quarum una distingit eisdem possessionibus Kaloztelek et Adriantelek, altera vero ipsi possessioni Dooh. Deinde parvum ascendendo venitur ad latus cuiusdam silve, ubi similiter due mete terree. Et usque ibi partes concordes extitissent. Dehinc incipiens idem Desew et filii sui eundo per quendam montem Berch dictum usque duas metas communiter veras fore concessas prope ad metas magistri Mauritii filii Nicolai quondam voyuode currere asseruissent. Quia tamen mete non apparuissent in eodem Berch, dictum capitulum contradicens, partes adverse ad priores duas metas in latere ipsius silve existentes reverse extitissent. Unde per montem Berch in eadem silva habitum egressi, ex alia parte in latere eiusdem montis Berch pervenissent ad duas metas terreas. Abinde autem super quendam montem similiter Berch dictum in latere Bykerdew dicto, ubi due mete terree et per eundem montem silvestrem eundo iterum due mete terree. Dehinc descendendo, in latere eiusdem montis silvestris itur supra villam Dooh, ubi in fine terrarum arabilium due mete terree, quas scilicet metas in quattuor locis idem Desew et filii sui metas inter generationes ipsorum fore asseruissent. Post hec descendit in medium eiusdem ville Doh ad quendam puteum Thumchkutha dictum, circa capellam beate virginis in eadem Dooh constructam a septentrione adiacentem, unacum medietate eiusdem ville Dooh usque ad ipsum puteum, prefatum capitulum, sicut iam mete distingunt, ad possessiones ipsorum Kaloztelek et Adriantelek memoratas dixissent pertinere et easdem metas esse earundem. A két fél között vitásnak maradt földet 20 márkára értékelték.

Tartalmi ái Nagymartoni Pál országbíró 1338. január 31-i oklevelében (977. sz.), Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260747).

946. 1337. július 6. (Wyssegrad, in oct. Petri et Pauli ap.) I. Károly király, néhai Henel (d) Johann comes hűséges szolgálataira emlékezve, Martin nevű fiát, bárhol lévő birtokaival, házaival, épületeivel és embereivel együtt, különös oltalmába veszi és ennek tényleges ellátását Tamás erdélyi vajdára, Zonuk-i ispánra, László magister székely és Byztricia-i ispánra, illetve a vajda személyében Pogan (d) István magisterre bízza, felszólítva őket, hogy

nevezett Martint és javait mindenkivel szemben védelmezzék meg az ő nevében. — *A pecsét alatt:* Legatio [!] woyuode per magistrum Peteu.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs lt: DL 62696. □ Közlés: CDHung VIII/4. 220—221. — Ub I. 485—486. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 421 (román fordításban). □ Regeszta: Katona IX. 115. — CDHung VIII/4. 218—219. — SzOkl I. 47.

947. 1337. július 6. (Wyssegrad, in oct. Petri et Pauli ap.) I. Károly király a Byztricia-i és a hozzá tartozó szász nemzetiségű lakosok (populis Saxonice nationis) bíráinak, esküdtjeinek, véneinek és népének. Byztricia-i Henel (d) Johann érdemes szolgálataira emlékezve Martin nevű fiát is különös védelmébe vette, birtokaival, házaival, építményeivel együtt. Ennek foganatosításával Tamás erdélyi vajdát és Zonuk-i ispánt, illetve az ő személyében Pogan (d) István magistert, továbbá László magistert, a székelyek és Byztricia ispánját, illetve az ő személyében Horoch (d) Jánost bízta meg. Parancsolja tehát nekik, de különösen Jaad falu népének, hogy nevezett Martin Ependorf nevű mezejének és más birtokainak használatától ezután tartózkodjanak, mert különben a fentebb elősoroltak útján erővel fogja őket erre rászorítani. — *A pecsét alatt:* Relatio vaiuode per magistrum Peteu.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét töredékeivel, Bethlen cs lt: DL 62695. □ Közlés: CDHung VIII/4. 222—223. — Ub I. 486. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 421—422, 589—590 (román fordításban is).

948. 1337. július 25. (in Iacobi ap.) Péter prépost és Szt. István első vértanú váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostorának konventje előtt Zenthkyral-i Imre fia: János Zenthkyral birtokbeli részének a Simon fia: János jószága felőli és a Szt. István királyról elnevezett itteni templomig terjedő harmadát, melyet nővére: Margit férjhezmenetelekor átadott Barthauelge-i Bartha fia: Pálnak, tőle és fiától: Istvántól 50 új cseh garassal számított 25 márkával visszaváltja és ugyanazt változatlan összegben e naptól kezdődően hét esztendőre (Zenthkyral-i) Mihály fia: Jakabnak és János fia: Imrének, akiktől a visszaváltáshoz a pénzt kapta, elzálogosítja. Ha e fizetési terminust elmulasztaná, csak az összeg kétszeresével válthassa ki a birtokot, melyet többi rokonaiknak vagy másoknak nem idegeníthetnek el.

Ái a váradi káptalan 1387. szeptember 7-i oklevelében, DL 30009.

949. 1337. augusztus 18. (IV. d. Assumpt. Marie) Az erdélyi egyház káptalana előtt Máté fia: János, Kalacha-i nemes — Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán pecsétje alatt kelt ügyvédvalló levél alapján — unokatestvérei (patr.): Loránd fiai: István és János nevében hozzájárulását adja ahhoz a birtokcseréhez, melyre ő, valamint említett Loránd, továbbá András fiai: Imre és Miklós léptek Pagan (d) István magisterrel, akit Zakalus (d) Péter deák képviselt szintén Tamás vajda ügyvédvalló levele alapján. E csere során István magister Markhaza nevű örökjogú jószágukért Kalacha birtokot engedte át örökre rokonságuknak. Máté fia: János és Loránd fiai kötelezték magukat, hogy Pagan (d) István magistert mindenkivel szemben saját költségükön megvédik Markhaza háborítatlan birtoklásában.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecséttel, Kornis cs lt (DF 257652). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 423—424, 590—591 (román fordításban is, hasonmással).

950. 1337. augusztus 20. (in Stephani reg.) Az erdélyi egyház káptalana átírja I. Károly király 1325. június 14-i oklevelét (522. sz.) az Ouimbergh másként Aranyasbanya királyi város lakóinak és aranybányászainak adott kiváltságokról.

Említés I. Lajos király 1359. december 21-én kelt oklevelében, DL 32506 és 37066, p. 3. □ Közlés: Cercetări Istorice 10—12/1934—1936. 7. □ Regeszta: Ub I. 487. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 424.

951. 1337. augusztus 24. (in Bartholomei ap.) [Az erdélyi egyház káptalana] bizonyítja, hogy egyrészről Simon egykori bán fia: Mihály comes, valamint fiai: Péter, János és Simon, másrészről (Sarus fia) László fia: Apoor comes és fia: László Gyakustelky nevű birtokot illető perükben egyezségre jutottak egymással (941. sz.). Ennek értelmében, Péter alvajda 1337. június 18-i kérésére (941. sz.) Apoor comest és fiát bevezették a Kykillew vármegyei Gyakustelky birtokába, miután megjárták annak határát.

Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1399. május 1-ji oklevelében, DL 8393. □ Közlés: Ub III. 239.

952. 1337. augusztus 29. (in Decoll. Ioh. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Tethrih-i Miklós fia: János serviens, ura: Vcrund [!] fia: János fia: Jakab Tethrih-i nemes nevében, tiltja Gerend-i Péter fia: Miklós comest, Jakab nevű fiával együtt, valamint Miklós nevű fiának fiát: Miklóst, továbbá Fygud-i Mathe fia: Miklóst urának Fygud falubeli része elfoglalásától és a jövőre nézve jogfenntartással él. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iacobo filio Iohannis de Tethrih contra comitem Nycolaum filium Petri de Gerend, Iacobum filium eiusdem, Nycolaum filium Nycolai [!] et Matheum, Nicolaum filium Mathe protestationalis et prohibitionalis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29122.

953. 1337. augusztus 29. (in Decoll. Ioh. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana előtt Gerusteluky-i Gerus fia: Pál és Lőrinc fia: János, megbízottjuk: Miklós fia: János útján, tiltakoznak amiatt, hogy Gerend-i Péter fia: Miklós comes az ő Gerusteluky nevű (Thorda vm) birtokukat elfoglalva tartja, használja. Egyben jogfenntartással élnek a jövőre nézve. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Paulo et Iohanne de Gerusteluky contra comitem Nycolaum filium Petri de Gerend super occupatione possessionis Gerusteluky vocate protestatorie et prohibitionales.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30106.

954. 1337. szeptember 14. (in dom. a. oct. Nat. virg.) A Wac-i egyház káptalana Berend fia: János Orod-i prépost kérésére pátens alakban kivonatosan átírja Imre (helyesen III. Béla) királynak az Orod-i egyház birtokairól szóló 1177. évi, könyv alakú privilégiumát (CDTrans I. 13. sz.), hogy azt ő vagy megbízottja az utak viszontagságai és az ellenségek ármánykodásai között is biztonságosan vihessék magukkal jogaik védelmére.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30571. A szöveggel kapcsolatos kérdésekre, annak rekonstruálására vonatkozóan l. LtKözl 33/1962. 207 (Borsa I.). □ Közlés: CDHung VIII/6. 137—138.

955. [1337. október 6. után] Péter erdélyi alvajda Mykud bán fia: Miklós fiainak Dersa birtokkal kapcsolatos perét, kérésükre, az erdélyi részekben tartandó legközelebbi (vajdai) közgyűlésre halasztja.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 28898 (XVI. századi, rendkívül hibás, egyszerű másolatban). □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel).

956. 1337. október 10. (f. VI. a. quind. Mich. arch.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Tolmach-i Conrad fia: Nikolaus, aki gyengélkedése miatt személyesen nem jelenhetett meg előtte, a küldöttének kérésére kiszálló Pál Crazna-i főesperes, dékánkanonok és sok más személy jelenlétében Zeech és Hortobagh nevű örökös birtokait (in sede Cybiniensi) anyjáról való nővérének (sororis sue uterine) fiára: Fenyefalwa-i Hennyngh fia: Cristannusra ruházta át.

Tartalmi ái Nadabi László erdélyi alvajda 1413. október 21-i ítéletlevelében, DL 30767. □ Közlés: Ub III. 583—584. □ Regeszta: CDHung XI. 487. — Ub I. 487. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 425. — ZsOkl IV. 1209—1210. sz.

957. 1337. október 15. (Avinione, Id. Octobris) XII. Benedek pápa (Miklós) egri (Agriensis) püspöknek. Tudomására jutott, hogy a magyar királyság területén egyes hitehagyott kolduló rendi szerzetesek Benedek-rendi fekete barátoknak adva ki magukat, bencés kolostorokat foglaltak el, apátoknak hivatják magukat, e rendházakban nem tartanak szerzeteseket, nem látják el a hívek szolgálatát, világi öltözetben és fegyveresen járnak-kelnek, saját kényükre-kedvükre prédálják e kolostorok javait. Ez a helyzet a Chenad-i egyházmegyében lévő Buls-i, Bissere-i, a kalocsai (Colocensis) Garap-i, a Wac-i egyházmegyében található Mongerod-i bencés monostorban, melyeket egy István nevű világi személy foglalt el, miután szerzetesi ruhát öltött. A fehérvári (Albensis) egyházmegyében lévő Cluswar-i bencés apátságot és a Zagrab-i egyházmegyében fekvő Bela-i perjelséget pedig az Ágoston-rendi Pál nándorfehérvári (Albensis) püspök ugyan korábban pápai commenda-ként kapta meg, de ennek visszavonása óta sem hajlandó azokat átengedni a bencés rendnek, e házakban nem szerzeteseket, hanem világi famulusokat tart. Tartson tehát vizsgálatot ezekben az esetekben, és pápai felhatalmazása alapján teremtsen rendet ezekben az intézményekben, ahová más kolostorokból telepítsen át kellő számban megfelelő szerzeteseket. Döntései ellen fellebbezés nincsen, és a néhai VIII. Bonifác, valamint az őt megelőző pápák által hozott korlátozó intézkedések sem akadályozhatják ebben a tevékenységében.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 618—619. — Hurmuzaki I/1. 648—649. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 425—427 (román fordításban).

958. 1337. november 8. (in oct. Omn. sanct.) Petew erdélyi alvajda bírsággal sújtja Mykola fia: János fia: Jakabot amiért hatalmaskodási ügye tárgyalására ifj. Wos (d) Miklós ellenében nem jelent meg előtte és újabb időpontra megidézi őt.

Említés, Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. december 10-i oklevelében (966. sz.), Wass cs lt. (DF 252742). □ Közlés: HOkl 210. — Ub I. 489. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 431 (román fordításban).

959. 1337. november 11. (Varadini, in Martini conf.) I. Károly király a váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) Szt. István-konventnek. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Pachul-i István fia: András vagy Nyueg-i Imre fia: János tartson vizsgálatot a szomszédok körében Thyudor fiai: István és János ama panaszára, hogy rokonaik: Hegun fia: László fiai: János, Miklós, István és László erővel elfoglalták Geus másként Pyspuky, Band, Regun és Dyznokuth nevű (Byhor vm) részbirtokaikat.

Belefoglalva a váradhegyfoki konvent 1338. január 3-i jelentésébe (971. sz.), Wesselényi cs zsibói lt (DF 254784). ☐ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 337—338 (olvasási hibákkal és hasonmással).

960. 1337. november 15. (Waradini, sab. p. Martini conf.) I. Károly király, Tamás erdélyi vajda kérésére, Szt. Mihály arkangyal iránti tiszteletből, családja és önmaga lelki üdvének és testi egészségének biztosítására érvénytelennek és semmisnek nyilvánítja Lampert egykori országbírónak azt a döntését, amellyel az erdélyi káptalan Vayasd nevű és az erdélyi püspökség Sard nevű birtokának bizonyos tartozékait Igun és Karako királyi hospeseinek ítélte oda, és ezeket visszaadja azok korábbi egyházi tulajdonosainak. E birtokok visszaszolgáltatásával kedves rokonát, Tamás erdélyi vajdát bízza meg személyes képviselőjeként. — *Hátlapján a pecsét alatt azonos kézzel:* Ad petitionem vaivode, episcopi Waradiensis et omnium baronum propria commisio regis.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett felségpecsét nyomával, egykor a kolozsmonostori konvent mlt-nak előbb Kolozsvár r. k. plebániáján, majd Gyulafehérváron a Batthyaneumban őrzött részében, ahol azonban jelenleg nem volt fellelhető. ☐ Közlés: Ub I. 487—488. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 427—428 (román fordításban). ☐ Regeszta: KMLt 9. sz.

961. 1337. november 27. (Deeswar, f. V. a. Andree ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanának. Deeswar-on november 27-én kezdett közgyűlésén Dewa-i várnagya: Márton comes, fogott bírák útján kiegyezett Wgrin fia: István, Ramacha fia: András, János fia: Péter, Pál fia: Tamás és Miklós fia: László Menyew-i nemesekkel Simon volt alvajda előtt hosszasan folytatott és végül is az ő ítélőszékére halasztott amiatti perében, hogy e nemesek ellentmondottak, amikor Simon alvajda az erdélyi káptalan tanúbizonyságának jelenlétében Tamás fia: András Rapolth-i nemessel körül akarta határoltatni azt a darab földet, amely — szerinte — felerészben az ő Leley nevű birtokához, emezek szerint viszont Menyew-hez tartozott régtől fogva. Megegyezésük értelmében a Menyew-i nemesek lemondtak a szomszédságból eredő minden jogukról, és hozzájárultak ahhoz, hogy Koplyon nemzetségbelinek mondott János és fia: Tamás, Leley-i nemesek, Leley, Kysleley és Chery nevű birtokuk felét eladják nevezett Márton comesnek. Megállapodtak abban is, hogy a Menyew-i nemesek (1338.) március 25-én (in oct. Med. Quadrag.) a helyszínen okleveleikkel bizonyíthatják, mi illeti őket a vitás földből, és azt nekik, a maradékát pedig Márton comes javára fogják iktatni. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Rapolth-i Tamás fia: András vagy Bakay-i Mathe ossza meg a vitás területet, határolja körül a részeket és nyolcadnapra tegyen neki írásban jelentést. — *Hátlapján azonos kézzel:* Discretis viris et honestis capitulo ecclesie Transsilvane, amicis suis reverendis.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 31082.

962. 1337. december 2. (Bonchyda, f. III. p. Andree ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Mykola fia: János fia: Jakab alperes a Doboka és Cluus vármegye nemesei részére Bonchyda-n december 2-án tartott közgyűlésén hatalmaskodási ügye tárgyalására nem jelent meg ifjabb Wos (d) Miklós ellenében. Emiatt bírsággal sújtja és soron következő közgyűlésére megidézi őt.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. december 10-i oklevelében (966. sz.), Wass cs lt (DF 252742). □ Közlés: HOkl 210. — Ub I. 189. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 431 (román fordításban).

963. 1337. december 3. (in quind. Elyzabeth vidue) Miklós Cluus-i ispán és szolgabírái Mykola fia: János fia: Jakabot, aki hatalmaskodási ügye tárgyalására ifjabb Wos (d) Miklós ellenében nem jelent meg (a Doboka és Cluus vármegyei nemesség) közgyűlésén, Tamás erdélyi vajda soron következő közgyűlésére megidézik.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. december 10-i oklevelében (966. sz.), Wass cs lt (DF 252742). □ Közlés: HOkl 210. — Ub I. 489. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 431 (román fordításban).

964. [1337. december 10. előtt] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy András erdélyi püspök Wysta és Tyre nevű birtokainak határát királyi ember, hiteleshelyi tanúbizonyság, valamint a szomszédok jelenlétében, minden ellentmondás nélkül, kijárta és mások birtokától új határjelekkel elkülönítette.

Említés Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1337. december 10-i oklevelében (965. sz.), DL 31085. □ Közlés: Ub I. 494—495. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 448—449 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 60. sz.

965. [1337.] december 10. (Torda, f. IV. p. oct. Andree ap.) [Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán] a Warad-i káptalanhoz. Az erdélyi föld nemességének összessége részére december 10-én (f. IV. p. oct. Andree ap.) Torda-n tartott közgyűlésén Miklós fia: János, mások nevében is, azzal vádolta meg András erdélyi püspököt, hogy az ő Nadasd nevű birtokukkal szomszédos Wysta és Tyre határát távollétükben járatta meg és önkényesen megújítva a régi határjeleket, Nadasd határának egy részét említett jószágaihoz csatoltatta. Jóllehet a püspök a Warad-i káptalan jelentésével (964. sz.) kívánta bizonyítani a határjárás szabályos lefolytatását, a vajda felkéri a Warad-i káptalant, hogy a nagyobb biztonság kedvéért újból küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Kopan-i Wgrin fia: János és Gald-i Herbord, a püspök és a nemesek megbízottjai, továbbá Zuchak-i István fia: János és Zurdukew-i János május 1-jén (in oct. Georgii mart.) a vitás terület régi és új határjeleit mindkét fél előadása szerint írja le, milyenségét és nagyságát határozza meg és mindezekről tegyen neki jelentést.

Tartalmi ái a váradi káptalan 1338. március 12-i jelentésében (988. sz.), DL 31085. □ Közlés: Ub I. 494—495. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 448—449 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 60. sz.

966. 1337. december 10. (Thorda, f. IV. p. oct. Andree ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi egyház káptalanához. December 10-én Thorda-n az egész erdélyi rész teljes nemesi közössége számára tartott általánosabb közgyűlésén (in congregatione

nostra generaliori) Szentegyedi (de Sancto Egidio) ifjabb Wos (d) Miklós bemutatta Tamás erdélyi vajda 1337. május 1-jén (929. sz.) és december 2-án (962. sz.), Petew erdélyi alvajda május 15-én (933. sz.) és november 8-án (958. sz.), valamint Miklós kolozsi ispán és szolgabírái december 3-án (963. sz.) kelt zárt alakú idéző és bírságoló oklevelét. Ezekből kitűnik, hogy Mykola fia: János fia: Jakabot, Gyerew testvérét, hat alkalommal szabályos módon megidéztette Zenthegied nevű birtokán elkövetett hatalmaskodása miatti keresetében, de az alperes egyszer sem jelent meg a kitűzött időpontban. Jóllehet mindez elengedő alapul szolgálna az ítélet meghozatalához, mégis kéri a káptalant, hogy küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottai: Szentegyedi Chama fia: Jakab vagy Moch-i Miklós Cluus és Doboka vármegye három vásárhelyén, mégpedig Cluswar-on (1338.) január 8-án (f. V. p. Strenarum), Bonchyda-n január 13-án (f. III. sequenti) és Deswar-on január 14-én (f. IV. p. eundem terminum) idézzék meg Gyerew testvére: Jakabot Szentimrére (in Sancto Emerico), hogy ott érdemben feleljen meg Wos (d) Miklós keresetére és rója le a vajdának járó bírságokat. — *Hátlapján azonos kézzel:* Discretis viris et honestis, amicis suis reverendis, honorabili capitulo ecclesie Transsilvane pro Nicolao dicto Wos juniori.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Wass cs lt (DF 252742). □ Közlés: HOkl 209—211. — Ub I. 488—490. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 431—432 (román fordításban).

967. 1337. december 10. (Torde, f. IV. p. oct. Andree ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a Torda-n december 10-én kezdett közgyűlésén korábbi idézésére megjelenő Hethur-i Marcellinus fia: Nikolaust patvarkodásért birtokai elvesztésére ítéli, mert írásban tett korábbi ígéretét peres úton akarja érvényteleníteni. Ő ugyanis felperesként az erdélyi káptalan előtt tett tiltakozásaira hivatkozva azt állította, hogy Dénes fia: Tamás magister erőszakkal magának foglalta az ő Zand vagy más néven Marchilteleke nevű birtokát, amivel szemben az alperes az erdélyi káptalan pátens oklevelével bizonyította, hogy a felperes a vitás jószágot önként engedte át neki élete végéig tartó használatra. Az erdélyi előkelők és országlakók Hethur-i Nikolaus birtokainak kétharmadát bírói részként Tamás erdélyi vajdának, egyharmadát pedig Dénes fia: Tamás magisternek ítélte oda. E harmadrész fejében a vajda a vitatott Zand birtokot adta át Tamás magisternek.

Ái Szécsényi Tamás erdélyi vajda 1338. június 27-i oklevelében (999. sz.), Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 2. □ Közlés: BánfOkl I. 97—99. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 429—430 (román fordításban).

968. [1337.] december 11. (Torde, f. V. p. oct. Andree ap.) Tamás erdélyi vajda Mykud bán fia: Miklós fiainak Dersa birtokkal kapcsolatos perét tordai közgyűléséről [1338.] május 1-re (ad oct. Georgii mart) halasztja, mert az egyik alperest: Miklós fia: Jánost saját kihágásaiért időközben börbönbe vetette (pro suis excessibus in captivitate).

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 28898 (XVI. századi, rendkívül hibás, egyszerű másolatban). A fenti keltezési év indokolását l. a 931. sz. alatt. □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel).

969. 1337. december 18. (Kukullevuar, V. f. a. Thome ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy Thorda-n december 10-én (f. IV. p. oct. Andree ap.) kezdett közgyű-

lésén Apoldia-i Nikolaus fiainak: Salamonnak, Peternek és Nikolausnak Feirighaz (in cttu Alb.) miatt Seguzwar-i Wythe fiai: Nikolaus és Stephan, valamint Nikolaus fiai: Johann és Nikolaus, továbbá Stephan fia: Stephan ellen indított és elhalasztott perében a Feirighaz-zal szomszédos és más Kukullev-i szászoktól megtudta, hogy a peres birtok Herricus magnus tulajdona volt, de ő hűtlenségbe esvén, jószágát I. Károly király Wythe fiainak: Nikolausnak és Stephannak adományozta hű szolgálataik jutalmaként. A szászok alábbi véneinek (Saxonum seniorum) és közösségének vallomása alapján tehát Feirighaz-at Wythe fiainak: Nikolausnak és Stephannak, valamint említett fiaiknak ítéli örökös birtokul. — A vallomást tévő személyek a következők voltak: Szeben (de Cybinio), Medies, Seguzwar és Koz székek vénei: Jakob szebeni bíró, Enyedi (de Enyetino) Michael, Bolobuch fia: Nikolaus, Weryzmorth-i Georg, Medyes-i Reynald, Kewruz-i Peter, Arnold fia: Stephan, Saruz-i Peter, Kyzd-i Wernher fiai: Daniel és Peter, Boda-i Stephan fiai: Johann és Peter, Karuth-i Peter, Hezfolua-i Hennyns és más szász szomszédok.

Ái Szeben szék 1342. október 1-ji oklevelében, DL 29124. □ Közlés: VerArch 1/1845. 60—61. — Ub I. 490—491. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 432—433 (román fordításban).

970. 1337. december 19. (Albe, f. VI. a. Thome ap.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a gyulafehérvári (AlbTr) káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottai: Lőrinc fia: Péter vagy Mathe fia: János kedves atyafiát: Huntpaznan nemzetségbeli néhai Ferenc fia: Pogan (d) István magistert iktassák be az általa neki adományozott Rona nevű birtokba, mely a Nagyszamos folyó mellett, Belső-Szolnok vármegyében fekszik (iuxta fluvium Zomus maiorem... in cttu Zonuk interiori). E birtok Mihály fia: Simonról bírói úton szállott őreá, de I. Károly király is neki adományozta. Az iktatás és a határjárás elvégzéséről adjanak privilégiumot István magisternek. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discretis et honestis, amicis suis reverendis, honorabili capitulo Albensis ecclesie Transsilvane.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 30010.

971. 1338. január 3. (III. d. Strenarum) Péter prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett konvent I. Károly király 1337. november 11-i parancsára (959. sz.) Pachul-i István fia: András királyi ember familiáris serviensük tanúbizonysága mellett, Byhor vármegye minden rendű és rangú lakói körében tartott vizsgálat során megállapította, hogy Hegun fia: László fiai valóban erővel elfoglalták Thyuodor fiainak említett részbirtokait. — *Hátlapján azonos kézzel:* Domino regi pro Stephano et Iohanne filiis Thyuodori contra filios Ladislai filii Hegun inquisitoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Wesselényi cs zsibói lt (DF 254784). □ Közlés: Rusu: Wesselényi, AMP 5/1981. 338 (hibás olvasatokkal és hasonmással).

972. 1338. január 5. (Wyssegrad, in vig. Epiph. dom.) I. Károly király Emech fia: Wos (d) Miklósnak megbocsátja mindenféle és bárki elleni tettét, amelyeket mások akaratából addig követett el, amíg az erdélyi részekben lévő Chychow várát kezében tartotta, és teljes

mértékben mentesíti őt tetteinek minden következménye alól, minthogy e várat átadta neki és hűségére tért. Ezért utasítja a vajdát, alvajdát, az erdélyi vármegyék ispánjait és szolgabíráit, hogy Wos (d) Miklóst a Chychow vára visszaadása előtti tetteiért sem most, sem a jövőben ne vonják senki kezdeményezéséből bírói úton felelősségre. — *A pecsét alatt:* Relatio woyuode per magistrum Petew, qui uterque examinaverunt presentes.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252740). □ Közlés: CDHung VIII/4. 305—306. — HOkl 211—212. — Ub I. 491—492. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 434 (román fordításban).

973. 1338. január 13. (Wyssegrad, in oct. Epiph. dom.) I. Károly király a Warad-i káptalanhoz. Önmaga és a királyné, valamint gyermekeik üdvösségéért és testi egészségéért, továbbá kedvelt, hűséges rokona: Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán kérésére visszaadta Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza püspökének és káptalanának azokat a részeket és földeket, amelyeket Igun és Karakow királyi birtok hospesei Lampert magister egykori országbíró ítélete alapján elnyertek a püspökség és a káptalan Woyasd és Sard nevű birtokából. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Tamás vajda, vagy az ő távollétében Orrus (d) Peteu alvajda királyi emberként határolja körül a kérdéses részeket és iktassa vissza azokat a püspökség, illetve a káptalan birtokába, figyelmen kívül hagyva Igun és Karakow királyi hospeseinek esetleges tiltakozását. Más ellentmondókat idézzen színe elé.

Belefoglalva a váradi káptalan 1338. február 16-i jelentésébe (985., 986. sz.), DL 30373 és 31083, 31084. — Ái a váradi káptalan 1367. szeptember 14-i (DL 31084, DF 277378) és Báthory István erdélyi vajda 1572. szeptember 21-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73645. □ Közlés: TelOkl I. 56—57. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 435—436, 592—593 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 630. sz. — Ub I. 492.

974. [1338. január 13—20.] A váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) Szt. István-konvent Pál országbírónak. Amikor bírói döntésére Fwdy-i Móric királyi ember, a konvent ifjainak (iuvenes) és tanúbizonyságainak: Jánosnak és Lászlónak a jelenlétében, január 13-án (in oct. Epiph. dom.) kiszállt a helyszínre, hogy meghallgassa Kopaz (d) Desew és fiai esküjét, a felek Desew eskütársainak, valamint Gul magister Valko-i alvárnagynak, Moogh fiainak: Lászlónak és Jánosnak, továbbá Sadan fia: Gergelynek és több más nemesnek a közbenjárására kiegyeztek egymással. Ennek értelmében a 20 márkára értékelt vitás föld nagyobbik részét a Varad-i káptalan Kaloztelek és Adriantelek nevű jószágához, a Dooh felőli alsó, kisebbik részét pedig Desew és fiai Dooh nevű birtokához csatolták. A megosztott földdarab két része közötti határvonal következőképpen alakult: Prima enim meta principalis seu capitalis oritur et incipit ab oriente iuxta viam publicam, per quam de eadem Kalaztelek [!] ad ipsam Dooh de Berch descendit, ubi sub arbore ilicis cruce signata et circumfusa una meta terrea. Abinde progreditur versus occidentem et venitur ad unum alveum, ubi sub tronco [!] sicco stante similiter una meta terrea ad radicem ipsius tronci circumfusa. Dehinc perveniat ad alium alveum, iuxta quem alia meta terrea. Deinde transeundo ipsum alveum et ascendendo ad unum Berch, unam metam terream confodissent. Dehinc transsilit unam viam publicam, ultra quam prope meta terrea. Post hec meta infra et in declivio similiter meta terrea. Deinde venit ad vallem unam, iuxta quam meta terrea. Post hec transsilit unum alveum et venitur ad unam viam, iuxta quam meta terrea. Demum

vadit ad aliam viam, per quam itur ad Doh, iuxta quam meta terrea et circa eandem viam ascendit usque ad predictum Berch, ubi una meta currens et prope eundo alia meta terrea, ulterius similiter pergendo iterum alia meta terrea. Iste autem mete fuissent de novo apposite et ibi terminate, iuxta quas tamen idem Desew cum filiis suis singulas metas sibi distingentes promisissent et assumpsissent apponere tempore vernali nunc venturo. Demum vero cadit ad metas antiquas dupplicatas et currit per plures metas, que superius plenius continentur.

Tartalmi ái Nagymartoni Pál országbíró 1338. január 31-i oklevelében (977. sz.). Bánffy cs nemzetségi lt. (DF 260747).

975. 1338. január 16. (in Sancto Emerico, IV. d. oct. Epiph. dom.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy a Tamás erdélyi vajda memoriális levelében a felek okleveleinek bemutatására kitűzött január 13-i (in oct. Epiph. dom.) időpontban a felperes erdélyi káptalan bemutatta Buzd nevű birtokának III. András király által (1299. október 19-én) kiállított határjáró-oklevelét (CDTrans I. 589/7. sz.). Minthogy pedig az alperes Salamon fia: Nikolaus és Daniel fia: Michael semmiféle oklevéllel nem bizonyították ama állításukat, hogy a vitatott terület nem Buzd-hoz, hanem az ő Rengelkerch nevű földjükhöz tartozik, bírsággal sújtotta őket, és az erdélyi részekbeli nemesek tanácsából úgy döntött, hogy a káptalan május 1-ig (infra oct. Georgii mart.) a bemutatott oklevél leírása szerint járattassa ki Buzd határát, a vitás területet becsültesse fel, és minderről tegyen neki jelentést, hogy akkor az ügyben végleges döntést hozhasson. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane contra Nicolaum filium Salamonis et Michaelem filium Danielis ad octavas sancti Georgii martyris nunc venturas memorialis.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 31057. □ Közlés: Ub I. 530—532. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 437—439 (román fordításban).

976. 1338. január 17. (sab. p. oct. Epiph. dom.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Hetwr-i Marcel fia: Nikolaus Marcelteleke és Zand nevű Zolnuk vármegyei birtokait a maga részéről is örökre átengedte Dénes fia: Tamás magisternek, miután e jószágai a felperesnek járó harmadrészként már úgyis annak kezébe kerültek, amikor Tamás erdélyi vajda őt említett Dénes fia: Tamás magister ellenében patvarkodás bűnében elmarasztalta és összes atyai birtokától megfosztotta (967. sz.). Ennek ellenében viszont Tamás magister Horman nevű birtokán egy kúriát ad Nikolausnak annyi szántófölddel és egyéb haszonvétellel együtt, amennyi abban a birtokban más egész kúria után is jár, és ezt utódai is csak pénzben fizetendő becsértékén válthatják vissza tőle. Végül május 1-jén (oct. Georgii mart.) és július 1-jén (oct. Ioh. bapt.) tíz-tíz márka ezüst értékben különféle dolgokat is fog adni Nikolausnak.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 30632.

977. 1338. január 31. (Wyssegrad, XII. d. VIII. d. oct. Epiph. dom.) Pál comes országbíró, hogy biztosítsa a megállapodás változatlan betartását, privilegiális alakban jóváhagyja a felek között bíróságán kívül létrejött alábbi perbeli megegyezést. A Varad-i káptalan által még 1335. július 1-jén (oct. Nat. Ioh. bapt.) a királyi jelenlét bíróságán Kopaz (d)

Desew és fiai: László, György, János és Miklós ellen a káptalan Kaloztelek és Adriantelek, valamint e nemesek Dooh nevű birtoka közötti vitás terület miatt indított perben, többszöri halasztás után, elrendelte, hogy a faluk határát a váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) konvent kiküldöttének jelenlétében 1337. július 1-jén (oct. Nat. Ioh. bapt.) járják meg, a vitásnak maradó területet királyi mértékkel mérjék fel vagy becsüljék meg és erről nyolc napon belül tegyenek neki jelentést. Ennek az 1337. július 1. és 8. között kelt jelentésnek (945. sz.) megvitatását a július 8-i tárgyalásról, a felek akaratából november 25-re (ad quindenas residentie exercitus regii ad festum beati Martini confessoris nunc preteritum proclamate) halasztotta el. Ezen a tárgyaláson a Varad-i káptalan képviseletében Pál magister főesperes és Móric magister kanonok, Kopaz (d) Desew és fiai ügyvédjeként pedig a Szt. István-konvent oklevelével Pál fia: Nagy (magnus) István jelent meg és bemutatták a váradhegyfoki konvent fentebb említett jelentését. Ezt követően a káptalan képviselői arra való hivatkozással, hogy birtokleveleik az első tatárjáráskor elégtek (instrumenta in facto dictarum possessionum eiusdem capituli confecta eo tempore, quo Tartarica gens prima vice regnum Hungarice nationis invasisset, in ecclesia eorum combusta fore) kérték, hogy a vitás határrész felől bajvívással döntsenek. Az alperes meghatalmazottja: Pál fia: Nagy (magnus) István viszont a szomszédok esküje általi bizonyítást kérte, mivel e föld Desew-t öröklés címén illeti. Ekkor az országbíró úgy döntött, hogyha Desew vagy ő időközben meghalna, fia: László [1338.] január 13-án (in oct. Epiph. dom.) négy szomszédjával, éspedig Serephel egyik fiával: Jánossal vagy Istvánnal, Geztes-i Loránddal, Tamás fia: Alberttel, Sudak testvérével: Miklóssal és más, összesen 20 nemessel együtt a váradhegyfoki konvent kiküldötte és a káptalan részéről való Chowey-i Gaal, Fwdy-i Móric, valamint a Desew és fiai részéről való Lywky-i Tivadar fiai: János és István királyi emberek jelenlétében esküdjék meg, hogy a vitás föld az ő Dooh-i birtokához tartozik. Ha leteszi a földre való szokásos esküt, csatolják e területet Doh határához, ha pedig erre nem vállalkozik, nyilvánítsák azt a káptalan tulajdonának. Minderről január 20-ra (VIII. d. iuramentalis depositionis) tegyenek neki jelentést. Ebben az időpontban azonban a Varad-i káptalan képviseletében Loránd volt vajda fia: László magister dékánkanonok, Kopaz (d) Desew és fiai megbízottjaként pedig Pál fia: Nagy (magnus) István bemutatta a Szt. István-konvent 1338. január 13. és 20. között kelt oklevelét (974. sz.) a felek közötti megegyezésről, amit ő ünnepélyesen jóváhagy.

Ái Garai Miklós nádor 1432. május 19-i oklevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 260747).

978. 1338. február 2. (Bude, VIII. d... Purif. virg.) [Drugeth Vilmos nádor] és a kunok bírája február 2. körül tartott ítélőszékén, az ország nemeseinek ülnökeivel együtt, engedélyezi, hogy a Crazna (vármegyei) Kylegez-i [!] László fia: Miklós március 20-án (in oct. Med. Quadrag.) a Szt. István első vértanúról elnevezett váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostor konventjében Simon nevű testvérével és Phylpusy-i Luka fia: Péterrel együtt leteendő esküvel bizonyíthassa, miszerint a Zathmar vármegyei Karul-i András fia: Miklós alaptalanul vádolja őt azzal hogy [1336?] október 29-én (f. III. a. Omn. sanct.) Nogfalu-ban, nyílt úton (in via publica) ő ölte meg és fosztotta ki András fia: Balázs nevű, vásárra igyekvő Karul-i jobbágyát, amivel 70 márka kárt okozott. E bizonyító esküt annak ellenére engedélyezi László fia: Miklós számára, hogy Karul-i András fia: Miklós képviselője: Péter fia: Beke

[1337.] június 10-én (III. f. p. Penth.) Zathmar és Vgacha vármegyék részére tartott közgyűlésén kiadott levelével és a Zounok megyei négy szolgabíró bizonylatával már megerősítette a fenti vádakat. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Nicolao filio Andree de Karul contra Nicolaum filium Ladislai de Kylegez super iuramento coram conventu sancti Stephani de promontorio Waradiensi in octavis Medii Quadragesime, scilicet quarta feria deponendo et octavo die ad iudicem cum Simone fratre ipsius Nicolai filii Andree et Petro filio Luka.

Eredeti, felső részén megrongálódott hártyán, hátlapján zárópecsét nyomaival, Károlyi cs lt: DL 98543. □ Közlés: KárOkl I. 126—127. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 477—448 (román fordításban, mindkettő február végére keltezve).

979. 1338. február 7. (Avinione, VII. Id. Februarii) XII. Benedek pápa I. Károly királynak (és Erzsébet királynénak). Kéri, hogy néhai elődjének, XXII. János pápának az idejében Magyarországon az apostoli kincstár (camera) számára gyűjtött pénzeknek országukból való akadálytalan kiviteléhez nyújtsanak segítséget.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 620. □ Regeszta: DIR C, veacul XIV, vol. III. 440.

980. 1338. február 7. (Avinione, VII. Id. Februarii) XII. Benedek pápa [András] erdélyi (Ultrasilvano) püspöknek. Támogassa Magyarországra küldött nuntiusait: Galhardus de Carceribus (Titul-i prépostot, jogi — in legibus — licenciatust) és Gervasius fia: Peter (Vivers-i kanonokot) magistereket a reájuk bízottak elintézésében.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Regeszta: Vidal–Mollat 1668. sz.

981. 1338. február 9. (Wyssegrad, in oct. Purif. virg.) I. Károly király az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Lőrinc fia: Péter vagy Máté fia: János vezesse be Hunthpaznan nembeli Ferenc fia: Pagan (d) István magistert a Zamus folyó melletti Rona birtokba (in cttu de Zonuk interiori), melyet hűséges szolgálataiért rokona: Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán az erdélyi káptalanban már korábban neki adományozott, de amely adományt most az ő színe előtt fiaival: Konya királynéi étekfogómesterrel, Mihály magister Poson-i prépositással és a kiskorú Gáspárral együtt is megismételt. E birtok egykor Nagy (magni) Renold örökjogú jószága volt és ennek magvaszakadtával szállt a királyra, melyet ő Mihály fia: Simon akkori székely és Biztricia-i ispánnak adományozott, akitől súlyos vétkei következtében az ügy törvényes bírája: a vajda tulajdonába került. Az esetleges ellentmondókat idézze az ő vagy a vajda színe elé.

Belefoglalva, az erdélyi káptalan 1338. július 4-i jelentésébe (1000. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105438, 105439. □ Közlés: AOkm III. 470—471. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 440–441 (román fordításban).

982. 1338. február 9. (Wyssegrad, in oct. Purif. virg.) I. Károly király az erdélyi káptalanhoz. Rokona (proximus noster) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán most már fiaival: Konya királynéi étekfogómesterrel, Mihály magister Poson-i prépositással és a kiskorú Gás-

párral együtt előtte is megismételte, hogy Wlues nevű Kwlus vármegyei örökös birtokát, melyet régebben Pynar-i (d) András elfoglalt és tőle csak ezekben az utóbbi időkben szerzett vissza, a minap az erdélyi káptalan előtt rokonának (proximo suo): Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magisternek adta hűséges szolgálatai jutalmaként. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízott embere: Both fia: Gál vagy Lőrinc fia: Péter vezesse be a megadományozottat. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis, capitulo ecclesie Transsilvane pro magistro Stephano dicto Pagan super possessione Wlues.

Eredeti, alul megcsonkult hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, DL 29126. A kiszakadt napi keltezés kikövetkeztetett és a 981. sz. oklevél dátumával támasztható alá.

983. 1338. február 10. (Wyssegrad, f. III. p. Circumdederunt) I. Károly király hűséges rokonához: Tamás erdélyi vajdához és Zonuk-i ispánhoz. Minthogy Vos (d) Miklós comest fiaival és birtokaival együtt, hű szolgálataikért, vajdai joghatóság alá helyezte, kivéve őket minden más bíróság illetékessége alól, ezután minden ügyükben és különösképpen a birtokleveleik bemutatását illetően személyesen ő tartozik eljárni és birtokügyeikben ítélkezni. — *A pecsét alatt:* Relatio woyuode per magistrum Peteu.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252734). □ Közlés: HOkl 213. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 441—442 (román fordításban).

984. 1338. február 11. (in Sancto Emerico, III. d. oct. Purif. virg.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy amikor Tamás erdélyi vajda döntésének megfelelően egyrészről idősebb Wos (d) Miklós comes és ifjabb Wos (d) Miklós, valamint Chama fia: Jakab, másrészről János fia: Pál és Tarmach fia: László fia: János Kereztus faluban február 9-én (in oct. Purif. virg.) előtte tanúkkal kellett volna bizonyítsák azt az állításukat, hogy rokonságban állnake egymással vagy sem, és az előbbieknek van-e jussuk vagy sem Chamafaya birtok felé-hez, a felek fogott bírák segítségével úgy egyeztek ki egymással, hogy Pál és János Wazzulteluk birtokkal kapcsolatosan minden jogigényéről lemondott idősebb és ifjabb Wos (d) Miklós, valamint Chama fia: Jakab javára, míg ez utóbbiak ugyanezt tették Chamafayaval kapcsolatosan Pál és János javára. Ha valaki a felek közül e birtokokért a másikat háborgatná, patvarkodásban marasztalódjék el, az ügyben eddig kiállított okleveleiket pedig mindkét fél érvényteleneknek tekintse.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét nyomaival, Wass cs lt (DF 252754). □ Közlés: HOkl 213—214. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 442—443 (román fordításban).

985. 1338. február 16. (in quind. Purif. virg.) A Warad-i káptalan I. Károly királynak. 1338. január 13-i parancsára (973. sz.) Orrus (d) Petew magister erdélyi alvajda, Jakab magister Zugholm-i főesperes hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében február 3-án (f. III., vid. in Blasii ep.) azt a Sard birtokhoz tartozó részt vagy földet, amelyet Igun és Karako királyi népei és hospesei Lampert comes egykori országbíró előtt elpereltek, de a király most visszaadott, a régi határjeleknek megfelelően, ellentmondás nélkül visszaiktatták Szt.

Mihály arkangyal erdélyi egyházának, András erdélyi püspöknek és utódainak, következőképpen állapítva meg annak Igun-tól és Karako-tól elválasztó határait: Prima enim meta principalis incipit et oritur ab oriente iuxta fluvium Bochardpataka dictum super uno lapide in terram misso sive fosso, que distingit tribus possessionibus, scilicet eidem possessioni Sard ac Igun et Bochard. Abinde progreditur versus possessionem Igun iam dictam, ubi in terris arabilibus una meta de novo apposita extitisset. Deinde vadit, ubi nova meta. Dehinc meat ad metam similiter de novo erectam. Abinde pervenitur ad finem eiusdem possessionis Igun, ubi iuxta quendam alveum in spinetis novam metam confodissent. Deinde transilit fluvium Igunpataka vocatum et adiungit quendam montem, in quem ascendendo prope ad eandem Igun nova meta. Deinde ulterius eundo supra unam vineam iuxta veterem meta nova confossa extitisset. Iterum in ante procedendo iuxta antiquam metam nova meta. Abinde adhuc ascendendo similiter iuxta veterem metam novam confodissent et transit ulterius, ubi veterem metam renovassent. Deinde modicum descendendo iuxta veterem nova meta. Iterum in ascendendo novam metam erexissent. Abinde venitur ad quandam viam, per quam procedendo iuxta ipsam novam metam confodissent. Deinde ulterius eundo in alia parte ipsius vie sunt due mete antique. Abhinc descendit ad quendam monticulum, ubi iuxta veterem novam metam apponentes, que separant eisdem possessionibus Sard et Igun ac possessioni honorabilis capituli ecclesie Transsilvane Ompoycha vocate, et ibi eedem mete finaliter terminantur. — *Hátlapján azonos kézzel:* Domino regi pro venerabili in Christo patre Andrea episcopo ecclesie Transsilvane statutoria. — *XV. századi rájegyzés:* Super reambulatione metarum possessionum Vayasd et Sard et super restatutione eiusdem domino regi rescriptionalis.

Eredeti, hártyán, zárópecsét nyomával, DL 30373. ❑ Közlés: TelOkl I. 60—62. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 443—445 (román fordításban).

986. 1338. február 16. (in quind. Purif. virg.) A Warad-i káptalan I. Károly királynak. 1338. január 13-i parancsára (973. sz.) Orrus (d) Peteu erdélyi alvajda Jakab magister Zvghalm-i főesperes káptalani tanúbizonyság jelenlétében február 3-án (III. f., vid. in Blasii ep.) Woyasd határán azt a területet, amelyet Igun és Karakow királyi hospesei Lampert comes egykori országbíró ítélete alapján korábban maguknak foglaltak, de a király most elvett tőlük, ellentmondás nélkül visszaiktatta az erdélyi káptalannak az alábbi régi határjelek szerint: Prima enim meta incipit et oritur in superiori parte silve Woyasd, ubi sunt due mete antique renovate. Inde per idem Berch transit versus plagam australem et venitur ad unam metam antiquam. Abinde ascendit, ubi meta antiqua, deinde descendit in eodem Berch versus meridiem et venitur ad metam antiquam. Deinde per eandem plagam venitur ad kacumen [!] eiusdem Berch, ubi meta antiqua. Post hec flectitur ad austrum et venit ad duas metas veteres, demum currit ad alias duas metas antiquas per sulcum divisas et per ipsum sulcum descendit contra aquilonem versus villam Karakow, ubi due mete antique renovate. Abhinc ulterius procedendo alias duas metas veteres similiter renovassent. Inde descendit per eundem sulcum, ubi meta de novo erecta extitisset, deinde descendit ad planitiem per eundem sulcum ad duas metas veteres, iuxta quas alie due de novo apposite extitissent. Inde autem venitur per eundem sulcum in ipsa planitie ad duas metas veteres, iuxta quas duas novas confodissent. Abinde descendit per sepedictum sulcum in prato ad duas metas antiquas modicum

apparentes, iuxta quas alie due de novo erecte fuissent. Hinc transilit unum Patak, prope quod nova meta. Deinde autem metat et cadit in quoddam fossatum, quod olim et nunc per ecclesiam beati Michaelis memoratam in una et hospites de Karakow parte altera pro meta haberetur, et idem fossatum reliquissent renovando. Inde eundo per idem fossatum, iuxta quod nova meta, hinc transit per dictum fossatum, ubi nova meta. Deinde adhuc per idem fossatum tendit versus septemtrionem, iuxta quod nova meta. Item relicto ipso fossato itur per spinetum et venitur ad duas metas antiquas contra septemtrionem iuxta viam prope Telkuta existentes, quas renovassent. Deinde relicta ipsa [via] currit in terris arabilibus per spinetum, ubi nova meta, et ulterius eundo in eisdem terris arabilibus iterum nova meta, postea ultra procedendo adhuc in dictis terris arabilibus nova meta. Ultimo venitur ad tres metas antiquas, quarum [una] distingit predicte ecclesie beati Michaelis, alia hospitibus de Karakow, tertia nobilibus de Gald, ubi incipit tenere metas cum eisdem nobilibus de Gald et pervenitur ad orientem ad duas metas antiquas, quarum una est eorundem nobilium de Gald, alia enim terre Woyasd memorate et ibi eedem mete terminantur. A következő napon [február 4-én] a kiküldöttek Ompoycha, Metesd, Obrud és Zalathna birtokot iktatták vissza ellentmondás nélkül az erdélyi káptalannak, melyeket Igun és Karakow hospesei szintén Lampert comes ítéletlevele alapján csatoltak magukhoz, de a király most hasonlóképpen visszaadott korábbi tulajdonosának. — *Hátlapján azonos kézzel:* Domino regi pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane super facto quarundam possessionum interius nominatarum statutoria. — Super possessionibus Wayasd et Sard.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, DL 31083. — Ái a váradi káptalan 1367. szeptember 14-i oklevelében, DL 31084, DF 277378. — Ái Báthory István erdélyi vajda 1572. szeptember 21-i oklevelében, Teleki cs mvhelyi lt: DL 73645. □ Közlés: TelOkl I. 56—60. — Ub I. 492—493 (csak a határjárás). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 443—445, 593—595 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 631. sz.

987. [1338. március 12. előtt] Péter erdélyi alvajda és Albert fia: Mihály magister,Thorda vármegye ispánja, valamint két szolgabírája: Yara-i László és Thorda ügyvédvalló levele arról, hogy Mykud volt bán fia: Péter magister saját fiait: Pétert, Jánost és Dávidot is képviseli Wywar nevű birtokuknak András erdélyi püspök javára szóló elzálogosításakor.

Említés Péter váradhegyfoki prépost, valamint a váradi káptalan 1338. március 12-i oklevelében (989., 990. sz.), az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277282, 277283). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 450, 595—596 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 633. sz.

988. 1338. március 12. (f. V. a. Oculi) A Warad-i káptalan Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak: Jóllehet mindig készek a király parancsaira vagy kéréseire hiteles tanúbizonyságokat kiküldeni, szükségtelennek látják, hogy 1337. december 10-i kérésére (965. sz.) újabb tanúbizonyságot rendeljenek ki, mivel előző jelentésükből (964. sz.) minden megtudható a Wysta és Tyre határjárásának András erdélyi püspök kérésére történt lefolytatásáról. — *Hátlapján azonos kézzel:* Thome woyuode Transsilvano pro venerabili in Christo patre domino Andrea episcopo Transsilvano.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét maradványaival, DL 31085. □ Közlés: Ub I. 494—495. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 448—449 (román fordításban). □ Regeszta: EMOkl 60. sz. (március 10-re keltezve).

989. 1338. március 12. (in Gregorii pape) Péter prépost és a Szt. István első vértanúról elnevezett váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) monostor konventje bizonyítja, hogy az erdélyi részekből való Mykud volt bán fia: Péter magister – Péter erdélyi alvajda és Thorda vármegye ispánja: Albert fia: Mihály magister, valamint két szolgabírája: Yara-i László és Thorda ügyvédvallólevele alapján Péter, János és Dávid nevű fiai megbízottjaként – Fehér vármegyében (in cttu Albensi) a Maros folyó mellett (iuxta fluvium Morisii) fekvő Wywar nevű birtokukat, az ottani egyházak kegyuraságával együtt, húshagyó keddtől (a Carnisprivio) szeptember 29-ig (ad secundam revolutionem Mich. arch.) számítandó két esztendőre budai súlyú 70 márka finom ezüstben az alábbi feltételek mellett zálogba adta András erdélyi püspöknek, akit előttük káplánja: András pap képviselt. Ha Péter magister a határidő lejártáig nem váltaná ki Wywar-t, mindkét fél öt-öt fogott bírót jelöl ki e birtok értékének megállapítására. Amennyiben a becsérték meghaladná a zálogösszeget, ezt a különbséget András püspök pótlólag köteles megfizetni Péter magisteréknek. Ők viszont kötelesek lesznek e birtokot András püspöknek véglegesen elörökíteni az általa választott hiteleshelyen. Ha Péter magisterék nem küldenék el megbízottaikat Wywar felbecsüléséhez, és elmulasztanák annak elörökítését, büntetésül a zálog összegének kétszeresét fizessék.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét maradványaival, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277283). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 449—450, 595—596 (román fordításban is). □ Regeszta: ErdKLt 633. sz.

990. 1338. március 12. (in Gregorii pape) A Warad-i káptalan a Mykud bán fia: Péter magister és András erdélyi püspök között Wywar-ral kapcsolatos jogügyletről a 989. sz. alatti irattal szóról szóra egyező szövegű oklevelet állít ki.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277282). □ Regeszta: ErdKLt 632. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 451.

991. 1338. április 11. (in vig. Passce) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Jób fia: Gergely szentmártoni (de Sancto Martino) nemes Miko, Scili és Koachi (Doboka vm) birtokbeli örökjogú részeit, melyek e jószágok felét teszik ki, 40 szebeni súlyú (ponderis Scibiniensis) finom ezüst márkában egy évre elzálogosította András erdélyi püspöknek azzal a megkötéssel, hogy ha egy esztendő elteltével nem váltaná vissza, mindkét fél négy-négy fogott bírót választ magának e birtokok értékének megállapítására. Ha e becsérték 40 márkánál többre rúg, azt a püspök pótolni, Gergely pedig e jószágokat a püspöknek elörökíteni tartozik. Amennyiben a birtokok nem érnének 40 márkát, Gergely a hiányzó összeget saját pénzéből köteles kipótolni. Erről Gergely május 1-ig (usque oct. Georgii mart.) a Varad-i káptalan és a váradhegyfoki (de promontorio Varadiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett monostor konventje előtt kötelezőlevelet állíttat ki a püspök részére. Ha pedig Gergely egy év elteltével e birtokokat nem váltja vissza vagy az érték megállapítására nem küld fogott bírókat, illetve a kötelezvény adását és az elörökítést elmulasztaná, a 40 márka kétszeresét tartozik fizetni.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, ENMLt Mike-gyűjtemény (DF 253582). □ Regeszta: EMOkl 56. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 458.

992. 1338. április 13. (Avinione, Id. Aprilis) XII. Benedek pápa nunciusának: Petrus Gervasii (Vivariensis) kanonoknak. Engedélyezi, hogy a pápai kincstár (camera) részére Magyarországon korábban gyűjtött vagy általa gyűjtendő pénzekből ottani tartózkodása idején naponként másfél forintot önmaga és familiárisai szükségeire felhasználhasson.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 621. □ Regeszta: Vidal—Mollat 1775. sz.

993. 1338. április 16. (f. V. p. Passce) Az erdélyi egyház káptalana Thomas szebeni (Cybiniensis) prépost és [erdélyi] kanonok kérésére átírja I. Károly király 1330. március 23-i oklevelét (671. sz.) a szebeni prépostságot illető Wizakna-i sóbányáról. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamár őrkanonok és Pál magister Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, Szeben város lt, Urk. I/8 (DF 244573). □ Közlés: CDHung VIII/4. 349—350. — Ub I. 495—496. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 459—460 (román fordításban).

994. 1338. április 30. (in vig. Philippi et Iacobi ap.) Az erdélyi egyház káptalana Michael fia: Péter magister özvegyének: Katharinának famulusa: János fia: Miklós útján előadott kérésére átírja saját 1324. január 30-i oklevelét (475. sz.). — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál magister Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Ái az erdélyi káptalan 1399. november 25-i oklevelében, DL 2227. (ZsOkl I. 6176. sz.) □ Közlés: Ub I. 496. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 460 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung XI. 469.

995. [1338. május 1. után] Péter erdélyi alvajda Mykud bán fia: Miklós fiainak Dersa birtokkal kapcsolatos perét, bírságolás mellett, augusztus 1-re (ad oct. Iacobi ap.) halasztja, hogy a jelen nem lévő két testvérükkel is egyeztessék álláspontjaikat.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 28898 (XVI. századi, rendkívül hibás egyszerű másolatban). A fenti keltezési év indokolását l. a 931. sz. alatt. □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel).

996. 1338. május 3. (in Sancto Emerico, in Inv. s. cr.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Jakab fia: András, Tamás fia: Jakab vagy Lőrinc fia: Péter járja meg Dénes fia: Tamás magister Vrman, Kepus, Kereu, Marceltelku és Zand nevű, Belső-Szolnok vármegyében (in cttu de Zonuk interiori) fekvő birtokainak határait. Az esetleges ellentmondókat pedig idézze színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1338. május 12-i jelentésébe (997. sz.), Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 12, nr. 1. □ Közlés: BánfOkl I. 99—100. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 461 (román fordításban).

997. 1338. május 12. (f. III. p. quind. Georgii mart.) Az erdélyi egyház káptalana Péter erdélyi alvajdának. 1338. május 3-i kérésére (996. sz.) jelenti, hogy megbízottjának: Lő-

rinc fia: Péternek május 8-án (in quind. Georgii mart.) Adorján magister Kyzd-i főesperes kanonok hiteleshelyi tanúbizonyság és a vidék nemesei jelenlétében, de a tőszomszédok távolmaradása mellett az alábbi módon sikerült a kért határjását lefolytatnia: Vrman esetében a Dewa-i várnagy: Márton comes nevében famulusa: Antal a Sosay nevű határrészt illetően, Kepus esetében pedig Márton fia: János tiltakozott a határjárás ellen, amiért őket június 7-re (ad oct. Penth.) színe elé megidézték. — *A határjárás szövege*: Et deinde procedendo a parte meridionali inter possessionem Vrman et villam Gerolt, que est possessio Iohannis filii Nicolai, duas metas terreas denuo erexissent. Et deinde procedendo, ubi incipit metas tenere cum villa Pentuk, que est possessio Dominici et Beke filiorum Ladislai, tres metas terreas erexissent, quarum una magistro Thome predicto, secunda Iohanni filio Nicolai et tertia filiis Ladislai antedictis separat et distinguit. Deinde descendendo in quodam Berch a parte aquilonis unam metam terream et aliam ibidem prope circa rivulum Vrman erexissent. Et ab hinc ascendendo ad unum Berch, inter villam Vrman et villam Pentuk unam metam terream erexissent. Et ab inde ad partem orientalem in eodem Berch procedendo, ubi incipit metas tenere cum filiis Nicolai de Nema unam metam antiquam renovassent. — *Hátlapján azonos kézzel:* Nobili viro et honesto Petro viceuoyuode Transsilvano, amico suo reverendo.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét töredékeivel, Erdődy cs galgóci lt, lad. 95, fasc. 12, nr. 1. □ Közlés: BánfOkl I. 100—101. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 463—464 (román fordításban).

998. 1338. június 11. (in Sancto Emerico, in Corp. Chr.) Péter erdélyi alvajda Bunye birtokot Kalyan-i János fiainak: Mihálynak és Jánosnak, valamint testvérük: Miklós fiainak: Andrásnak, Jánosnak és Istvánnak ítéli oda, miután Kalyan-i Mihály és Kályan-i Miklós fia: János, Swk-i Mihály és Miklós, valamint több más fogott bíró döntése értelmében, a Tamás erdélyi vajda oklevelében megjelölt időpontban, a vitás birtok színén mezítláb és rögöt helyezve a fejére, amint szokás a földre esküdni, Gergellyel és ennek testvéreivel: Jánossal, Istvánnal, Deme/Demee-vel szemben megesküdtek, hogy Bunye birtok Gyos felőli része az ő örökös jószáguk. Kalyan-i Mihály, akit serviense: Sebestyén fia: Mihály képviselt, azért idéztette Gergelyt a Doboka vármegyei szolgabírák oklevelével március 4-re (ad oct. Cinerum) Szentimrére az alvajda ítélőszéke elé, mert nem járult hozzá, hogy az eskütételt írásban igazolják, minthogy Swk-i Mihály betegségére hivatkozva személyesen nem jelent meg a cselekményen, hanem maga helyett testvérét: Miklóst küldte a hely színére. Erről a terminusról Gergely azzal a kifogással halasztatta az ügyet június 7-re (ad oct. Penth.), hogy Deme nevű testvére nélkül nem dönthet, ő pedig Rómában van zarándokúton (in liminibus apostolorum Petri et Pauli beatorum peregrinans existeret). E mostani tárgyaláson Gergely és testvérei, valamint Deme megbízottja: Egyed fia: János továbbra is ellenezték az eskütétel írásba tételét, de ezt Péter alvajda, Tamás vajda oklevele értelmében, az ítélethozatalnál nem vette figyelembe.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, DL 29125.

999. 1338. június 27. (Wyssegrad, in Ladislai reg.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán — Dénes fia: Tamás magister kérésére — privilegiális alakban átírja 1337. december 10-én Zand másként Marchilteleke nevű birtokkal kapcsolatos pátens oklevelét (967. sz.).

Eredeti, hártyán, sérült függőpecséttel, Erdődy cs galgóci lt, lad. 98, fasc. 7, nr. 2. □ Közlés: BánfOkl I. 103—104. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 474 (román fordításban).

1000. 1338. július 4. (sab. a. oct. Petri et Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királynak. 1338. február 9-i parancsára (981. sz.) Máté fia: János királyi ember, János magister Ozd-i főesperes, kanonok tanúbizonysága mellett, június 3-án (f. IV. p. Penth.) Rona birtokot ellentmondás nélkül (Pagan d.) István magisternek iktatta, miután régi határjeleit az alábbi módon körüljárta: Prima videlicet meta terre Rona a parte Zemesnye incipit super fluvio Zomus in uno patak Kabalapataka nuncupato et super eundem patak vadit versus meridiem et de capite eiusdem patak ascendit ad locum, qui dicitur Kuzberch, et super eodem Berch per aliquod spatium versus eandem plagam currit ad radicem unius arboris kercus [!], ubi est una meta antiqua. Et abinde tendit per eundem Berch, transit et currit ad locum, qui Nogmezew appellatur. Et abinde inter Nogmezew et inter Nadas vadit seu currit super eodem Berch per ambitum solis supra caput Verespatak. Inde reflectit se versus septentrionem ad partes fluvii Zamus, tendit ad locum Laznapataka vocatum et descendit et cadit in ipsum patak in loco, ubi transit una via, que dicitur Hayoswth, et per eandem viam salit ultra ipsum patak, et ibi prope circa eandem viam sunt tres antique mete. Et abinde per eundem patak descendit et cadit in fluvium Zamus et sic mete, distinctiones et termini iuxta cursus earundem antiquarum metarum dicte possessionis Rona terminantur. — *Hátlapján azonos kézzel:* Excellentissimo domino domino Karulo dei gratia illustri regi Hungarie domino suo super Rona.

Eredeti, hártyán, hátlapján zárópecsét nyomával, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105438. — Ái az erdélyi káptalan 1338. szeptember 1-ji oklevelében (1009. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105439. □ Közlés: AOkm III. 470—472. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 474—475 (román fordításban).

1001. 1338. július 5. (dom. p. oct. Nat. Ioh. bapt.) Az erdélyi egyház káptalana András comes Gumbas-i nemesnek Heges (d) Péter nevű famulusa útján előadott kérésére pátens alakban átírja saját 1325. szeptember 22-i privilégiumát (533. sz.) Sumkerek birtok adományozásáról.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253648).

1002. 1338. július 18. (Wyssegrad, IV. d. Divis. apost.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett monostor konventjének. Külső-Szolnok vármegyei (de cttu Zonuk exteriori) ispánjának és szolgabíráinak leveléből nem tud kellőképpen tájékozódni abban a perben, amelyet Zuna-i Dénes fia: Demeter indított Tywys-i Lőrinc fia: István ellen a Kewrus, Tywys és Zuna közötti határ, valamint három, részben Zuna-t is illető határjel lerombolása miatt. Küldje tehát ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Barthawelge-i Pál fia: István, illetve Zorwad-i László vagy Chani-i Endre fia: István járja meg Zuna határát a lerombolt határjelekig, állítsa azokat vissza, az esetleg vitásnak maradó területet becsültesse fel, és a szomszédok körében tudakozódjék, hogy az igazság melyik fél oldalán áll inkább.

Belefoglalva a váradhegyfoki konvent 1338. augusztus 17-i jelentésébe (1008. sz.), DL 31086.

[!] **1003.** 1338. július 19. (Wyssegrad, dom. p. Divis. apost.) I. Károly király a hűtlenekkel szemben vére hullatásával teljesített hűséges szolgálatai jutalmaként, saját kérésére, Wosmoch fia: Nikolaus comesnek és [Daniel, Stephan, Nikolaus, Peter, Wosmoch nevű] fiainak adományozza a szászok között, a Hortobagy folyó mellett fekvő Reten nevű birtokot, mely a király rendelkezése alá tartozik.

Ái I. Lajos királynak XVI. századi egyszerű másolatban reánk maradt, 1349. szeptember 27-i oklevelében, DL 28057. Az átíró oklevélnek a megszokottól eltérő szövegezése és Berethalomról való, minden valószínűség szerint téves keltezése gyanút kelt az átírt oklevél hitelességét illetően is. Wastmodus segesvári comesre, valamint Michael és Peter nevű fiaira vonatkozóan 1300-ból és 1302-ből, Wosmoth fia: Danielről pedig 1329-ből maradtak ugyan hiteles adatok (Ub I. 215, 226, 427), de a Retenre szóló 1338. évi királyi adománylevél hitelessége fölöttébb kétesnek látszik. Amikor ugyanis 1353-ban I. Lajos király utasította az erdélyi káptalant, hogy a johannita lovagokat iktassa vissza a Segesvár-székben fekvő Reten nevű birtokukba, melyet Hegny-i Nikolaus jogtalanul tart a kezében (Ub II. 99), ha nem is az uralkodónak, de a kancelláriában valakinek emlékeznie kellett volna arra, hogy négy évvel korábban nem a lovagokat, hanem más adományost erősítettek meg ebben a birtokban. Ez az állítólagos 1338. évi adománylevél, mely talán csak a századelő anarchikus viszonyai között kialakult tényleges birtoklást akarta jogilag igazolni, feltehetőleg 1353 és 1389 között készülhetett azzal a céllal, hogy a johannitákkal támadt jogvitát a szász birtokosok javára döntse el. E kísérlet sikerességét bizonyítja, hogy Retent a lovagok végül nem szerezték vissza, hanem szász gräf-családok birtokában maradt. Ki is szakadt Segesvárszék szász közösségéből és Felső-Fehér vármegyében nemesi birtokként élte további életét (Györffy: TörtFöldr II. 200). A szöveg egykorú, hiteles oklevelek ismeretét eláruló, történetileg hasznosítható, valóságos információkat tartalmazó forrásnak tekinthető, mely azonban jogi értelemben hamisítványnak minősítendő.

1004. 1338. augusztus 1. (Wyssegrad, in oct. Iacobi ap.) I. Károly király bizonyítja, hogy Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pogan (d) István magister kérésére írásban utasította (981. sz.) az erdélyi egyház káptalanát tanúbizonysága kiküldésére, kinek jelenlétében Lőrinc fia: Péter vagy Máté fia: János — miután előbb körülhatárolta azt — vezesse őt be a Belső-Szolnok vármegyében (in cttu de Zonuk interiori), a Zamus folyó mellett fekvő Rona birtokába, melyet Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, valamint fiai: Konya királynéi étekfogómester, a fiatal Mihály magister Poson-i prépost és a kiskorú Gáspár hű szolgálataiért neki adományoztak. Mivel az erdélyi káptalan 1338. július 4-i jelentésének (1000. sz.) bizonysága szerint sem a határjárásnak, sem az itkatásnak senki nem mondott ellene, az eljárás törvényes lefolytatásának bizonyságául e jelentést a maga részéről is megerősíti.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1338. szeptember 1-ji oklevelébe (1109. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105439.

1005. [1338. augusztus 1. után] Péter erdélyi alvajda Mykud bán fia: Miklós fiainak Dersa birtokért folyó perét november 18-ra (ad oct. Martini conf.) napolja el, mert az alperesek csak abban az esetben hajlandók a keresetről nyilatkozni, ha János nevű letartóztatott testvérük szintén a bíróság elé állhat.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében, DL 28898 (XVI. századi, rendkívül hibás, egyszerű másolatban). A fenti keltezési év indokolását l. a 931. sz. alatt. □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel). — AOkl XXIII. 465. sz. (hibásan 1339-re keltezve).

1006. 1338. augusztus 6. (Wyssegrad, f. V. a. Laurentii mart.) I. Károly király Szt. Mihály arkangyal erdélyi egyháza káptalanának. Pogan (d) István magister részére állítsa ki

privilegiális alakban a Tamás vajda, valamint fiai: Konya magister és Mihály prépost által neki adományozott Clus vármegyei Wlues és Belső-Szolnok vármegyei (in Zonuk interiori) Rona birtok határjárásáról és iktatásáról szóló jelentését.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1338. szeptember 1-ji oklevelébe (1009. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105439.

1007. 1338. augusztus 8. (Wyssegrad, in quind. Iacobi ap.) I. Károly király, hűséges szolgálataik különös jutalmaként, Lochanch-i Dénes fiainak: Tamás, István, Desew magistereknek, valamint utódaiknak engedélyezi, hogy bárhol lévő birtokaikon arany- és ezüstbányát nyithassanak, azokat működtethessék, örökös urbura-ispánokként megfizetve az uralkodónak járó évi bányabért. — *Hátlapján a pecsét alatt:* Relatio Petri Thome.

Eredeti, hártyán, hátlapján felségpecsét nyomaival, Erdődy cs galgóci lt, lad. 96, fasc. 7, nr. 17. □ Közlés: AOkm III. 478. — BánfOkl I. 105. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 477 (román fordításban).

1008. 1338. augusztus 17. (III. d. Assumpt. Marie) Péter prépost és a váradhegyfoki (de promontorio Waradiensi) Szt. István első vértanúról elnevezett monostor konventje Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak. 1338. július 18-i kérésére (1002. sz.) Barthawevlge-i Pál fia: István vajdai ember — László, a konvent familiárisa és serviense, hiteleshelyi tanúbizonyság jelenlétében — augusztus 15-én (in Assumpt. Marie) Zuna birtok határát az alábbi módon jelölte ki, annak tőszomszédjai (commetanei): Zuna-i János, Kewrus-i Pál fia: Miklós és János fia: Pál, Zonuk vármegyei Wynchlo fia: Vyd, Zothmar vármegyei Denguleg-i Pangarach fia: János, valamint szomszédai (vicini): Zvdrov-i Mykov fia: Péter fiai: János és Domokos, Zorvad-i László fia: László és Oliberus fia: János jelenlétében: Primo et principaliter memoratus Demetrius filius Dionisii a parte ville Kevrus in sub[p]ede cuiusdam montis Holm dicti circa dumum spinosum tres metas fuisse asseruisset tribus possessionibus Zuna, Kevrus et Tywys vocatis distingendas. Deinde per cursum cuiusdam rivuli dicti Reyked descendendo venit ad duas arbores piri, ubi idem Demetrius etiam duas metas fuisse asseruisset. Abhinc de ipso rivulo exiit ad unam arborem piri Chunkakerthwel dictam, ubi iterum unam metam fuisse dixisset. Post hec pervenit ad unum pratum, ubi ostendisset ipse Demetrius unam metam terream et per eundem pratum eundo versus Yvren, in eodem prato ostendisset etiam unam metam terream. Deinde adhuc per eundem pratum pergendo, venit ad unum dumum Rekethyabvkvr dictum, quem idem Demetrius metam fore allegasset. Abhinc per eundem pratum versus eandem Yvren transeundo iuxta fluvium Nogheer ostendisset etiam ipse Demetrius unam metam terream et ibi terminatur, ipse fluvius Nogheer... possessionibus Zuna, Yvren et Tywys supradictis. Jóllehet a szomszédok azt állították, hogy Zuna és Tywys között régtől fogva ez a határ, Tywys-i Lőrinc fia: István mégis tiltakozott határjelek állítása ellen, és Zuna felől a Meggesmalberche nevezetű helyen lévő határjelet mondta a Zuna és Tywys közötti igaz határnak. Ennek viszont Demeter mondott ellene a következő módon: Sic dicendo, quod ipsa meta esset currens meta inter possessionem Zuna et possessionem Kevrus. Deinde circa magnam viam, que de Zuna vadit in Kevrus, a parte ville Tywys idem Stephanus ostendisset iterum duas metas terreas ipsius possessionis Zuna et Tywys distingendas. Abhinc versus Yvren descendendo ostendisset iterum ipse Stephanus unam metam terream et deinde intrat in predictum rivulum Reyked

vocatum et de eodem exeundo ostendisset ipse Stephanus unum dumum spinosum pro meta asserendo. Abhinc in prato prenotato versus Yvren eundo ostendisset iterum unam metam terream et intrasset in Gekenesheer dictum et transeundo ipsum, venit in fluvium Nogheer sicut Stephanus dixisset, possessionibus Zuna, Tywys et Yvren distingentem et ibi circa ipsum fluvium Nogheer ostendisset ipse Stephanus iterum unam metam terream et ibi terminatur. Amikor a vajdai ember megkérdezte a szomszédokat, hogy igaznak tudják-e az István által mutatott határvonalat, Vinchlo fia: Vyd, Pangarach fia: János és mások azt felelték, hogy ők nem tudják, de a felek jobban ismerik a határt, mint ők (se nescire allegassent, sed eomodo dixissent, quod partes ipse eorum metas melius scirent, quam ipsi). Miután a kiküldött a vitás területet hat márkára értékelte, október 1-re (ad III. d. Mich. arch.) mindkét felet megidézte a vajda elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Magnifico viro domino Thome woyuode Transsilvano et comiti de Zonuk pro Stephano filio Laurentii de Tywys contra Demetrium filium Dionisii de Zuna citatoria ad tertiam diem festi beati Michaelis archangeli proxime nunc venturi.

Eredeti, papíron, rongált állapotban, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 31086.

1009. 1338. szeptember 1. (f. III. p. quind. Assumpt. virg.) Az erdélyi egyház káptalana privilégiumába foglalva átírja I. Károly király 1338. augusztus 6-i (1006. sz.) és augusztus 1-ji pátens oklevelét (1004. sz.), melyeket Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magister famulusa: Péter deák mutatott be előtte. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál magister Karazna-i főesperes, dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Privilegium super possessionibus Wlues et Rona. Super confirmatione litterarum regalium et reambulatio ac statutio.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105439.

1010. [1338. szeptember 20. előtt] A magyarországi püspökök névtelen és keltezetlen levélben panaszolják el XII. Benedek pápának I. Károly királytól elszenvedett sérelmeiket és azok orvoslásához közbelépését kérik. A panaszlók szerint az uralkodó a főpapok halála után az elhunyt családi birtokait, várait, egyéb szerzett javait is magának foglaltatja el, a megürült egyházi méltóságokat hosszú ideig nem tölti be, hanem javaikat ő hasznosítja, a betöltésért nagy összegeket követel, a beiktatást világi személyekkel végezteti, a főpapi méltóságokat 23 év óta a kánoni választás mellőzésével önkényesen tölti be, a főpapokat jövedelmüket meghaladó katonai kiadásokkal terheli, mert fegyvereseik élén évente többször is táborba szólítja őket, az érsekektől minden év elején 200, a püspököktől pedig 50 márka ajándékot hajt be, egyes birtokaikat minden jogcím nélkül a királyi várakhoz foglaltatja és jobbágyaikat azokban dolgoztatja, egyházi személyeket, kiváltságaik ellenére, világi bíróságokra idéztet, nem tart országgyűléseket, nem hallgatja meg tanácsaikat és figyelembe sem veszi az eléje terjesztett panaszokat, még a templomokat is kifosztatja és rettegésben tartja mind az egyháziakat, mind pedig a világiakat egyaránt.

Egykorú másolat regisztrumbejegyzés alakjában, Vatikáni lt. □ Közlés: Raynaldus: Annales VI. 126—127 (kivonatosan). — CDHung VIII/4. 321—324. — Fraknói: Okl I. 1—4. — Fraknói I. 161—165 (magyar fordítás-

ban). — Vidal—Mollat 1987. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 479—482 (román fordításban). — Makkai—Mezey: Levelek 231—234 (magyar fordításban). — Károly Róbert emlékezete 186—189 (magyar fordításban). — Berényi: Szöveggyűjt. 419—420 (magyar fordításban). — Regeszta: Bónis: Szentszéki regeszták 940. sz.

1011. 1338. szeptember 20. (Avinione, XII. Kal. Octobris) XII. Benedek pápa I. Károly királynak. Emlékeztetve őt elődeinek az egyházat támogató példájára és a magyar trón megszerzésében, ellenségei legyőzésében, országa békéjének helyreállításában megtapasztalt isteni kegyelemre, és hivatkozva az országából a Szentszékhez eljutott, egyházellenes intézkedésekről, tettekről szóló hírekre vagy híresztelésekre, valamint panaszokra, ezeket írásban is közli vele (1010. sz.). Nyomatékosan kéri, sőt felszólítja őt, hogy tartsa tiszteletben az egyházak és az egyháziak jogait, kiváltságait és javait, védje meg azokat mások önkényeskedésétől és ő maga ilyenek elkövetésével ne veszélyeztesse saját üdvösségét, hanem inkább jócselekedetekkel biztosítsa magának a mindenek urának jóindulatát és kegyelmét.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Raynaldus: Annales VI. 127—128. — CDHung VIII/4. 324—326 (töredékesen). — Fraknói I. 4—5. — Vidal—Mollat 1986. sz. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 483—484 (román fordításban).

1012. 133[8. vagy 1339.] szeptember 29. (in Mich. arch.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy Huntpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pogan (d) István magister a királytól cserébe kapott Budateleky/Budateleke nevű (Doboka vm) birtokát előttük átengedte hűséges famulusának: Beke fia: Péternek azzal a feltétellel, hogy őt és utódait továbbra is hűséggel szolgálja. Ha akár Péter, akár pedig utódai ezt elmulasztanák vagy hűtlenségbe esnének, a birtok visszaszáll István magisterre és utódaira. A megadományozott e birtokot urán, illetve annak leszármazottain kívül senkinek sem idegenítheti el. — *Méltóságsor:* [Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok], Pál magister Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje, a szöveg végének és a keltezési évnek egy részével együtt, kiszakadt, DL 29423. Minthogy az oklevél minden tekintetben szabályszerű külső ismertetőjelei és a téves méltóságsor összeegyeztethetetlenek, ha továbbra is 1330-at tekintjük a kiállítás évének, tisztázandó a szöveg hitelessége. A keltezés jelenleg olvasható évében (1330-ban) ugyanis nem Pál krasznai főesperes, hanem István kanonok volt az erdélyi káptalan dékánja (678. sz.). Pál főesperes 1329-ben töltötte be ezt a tisztséget (657., 660. sz.). A káptalan azonban egy évtizeddel később ismét dékánjává választotta Pál főesperest, akit ebben a tisztségében 1337 októberétől fogva (956. sz.) 1340 márciusáig (AOkl XXIV. 114. sz.) több ízben említenek a káptalan oklevelei. Fel kell tehát tételeznünk, hogy az oklevél alsó szélének említett megcsonkulásakor a kiállítás évének utolsó számjegye (octavo, nono) szintén leszakadt, és így a helyes dátum 1338 vagy 1339. Ezt alátámasztja az is, hogy e megcsonkult oklevél külalakja, írása megegyezik az erdélyi káptalan több más, ebben az időszakban kelt, épen fennmaradt, hiteles kiadványának ismertetőjegyeivel, írásával (DL 3214, 31088).

1013. 1338. október 31. (Wyssegrad, in vig. Omn. sanct.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán alvajdájához, várnagyaihoz, officiálisaihoz és ezek helyetteseihez. A király István fiait: Iwanka-t, Jakabot, Pétert és Miklóst, akik Chycho várát védték, felmentette a vár védelme idején elkövetett tetteik minden következménye alól, mert hűségére tértek, a vajdai parancsra a várat átadták és kivonultak belőle. Az uralkodó által neki adott utasítás szerint nevezetteket akkori tetteik miatt sem ő, sem más bírói fórum senki keresetére nem vonhatja felelősségre.

Eredeti, hártyán, hátlapján pecsét töredékével, Wass cs lt (DF 252743). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 486, 599 (román fordításban is, hasonmással).

1014. [1338. november 18. után] Péter erdélyi alvajda Mykud bán fia: Miklós fiainak Dersa birtokért folytatott perét [1339.] május 1-re (ad oct. Georgii mart.) napolja el, mivel (Wysonta-i) Pál fiai: Péter és János felperesek bejelentették, hogy igazukat nyomós okmányokkal támaszthatják alá és azokat készek bemutatni.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében (DL 28898, XVI. századi, rendkívül hibás, egyszerű másolatban). A fenti keltezési év indokolását l. a 931. sz. alatt. □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel). — AOkl XXIII. 702. sz. (1339-re keltezve).

1015. 1338. december 10. (f. V. p. Nicolai ep.) A gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalana bizonyítja, hogy Gerend-i Péter fia: Miklós comes, Péter alvajda és a káptalani tanúbizonyság jelenlétében, önként visszaadta Vrkun fia: János fia: Jakabnak Gerestelke nevű, Torda vármegyei ősi birtokát, pontosan megállapítva annak határait és érvényteleneknek jelentve ki az ezzel az üggyel kapcsolatos korábbi vagy ezután szerzendő okleveleit.

Tartalmi ái Temes János erdélyi alvajda 1379. szeptember 20-i oklevelében, DL 31087.

? **1016.** 1338. Az ország rendjei Wass Miklós comest, a király és a vajda parancsa ellenében, Wde fia: Lőrinc kezeinek levágása miatt nem merték bíróság elé állítani. (1338. Comitem Nicolaum Wass in facto amputationis manuum Laurentii filii Wde, contra mandatum regis et woyuodae, status regni non praesumserunt iudicare.)

A szöveg eredetije egykor a Wass cs cegei lt-nak fasc. XXXVIII, nr. 8. jelzetű darabja volt, azonban Deák Farkas már 1879-ben nem találta helyén. Létét e levéltár Huszti András által 1754-ben készített elenchusának 102. lapján olvasható fenti bejegyzés bizonyítja. Noha hiteles oklevél (972. sz.) szól arról, miszerint I. Károly király Wass Miklóst mentesítette attól, hogy csicsói várnagysága idején elkövetett hatalmaskodásaiért utólag bárki felelősségre vonhassa, ez az elveszett szöveg hihetőleg a családi hagyományok alátámasztására hivatott későbbi „krónikás" feljegyzés lehetett. Ha ugyanis a bejegyzés oklevélre utalna, akkor szövegezéséből az sem lenne biztosan kideríthető, hogy ki adta ki, illetve ha a rendeket tekintenők kiadónak, akkor bizonyosan jóval későbbi hamisítványnak kellene tekintenünk. A fenti szöveg eredetije tehát gyanúsnak minősítendő, amíg információját más forrás meg nem erősíti.

1017. 1338. Wass Miklós comes tiltakozik amiatt, hogy Császárteleke-i Péter fiai: Simon, Miklós, és János tiltsák őt Császárteleke birtokba való beiktatásától és e jószág határának kijelölésétől. (1338. Protestatio Nicolai comitis Wass, quod eum Symon, Nicolaus ac Johannes, filii Petri de Császárteleke ab erectione metarum et statutione possessionis Császártelke, prohibuissent.)

Eredetije egykor a Wass cs cegei lt-nak fasc. XLV, nr. 2. jelzetű darabja volt, azonban Deák Farkas már 1879-ben nem találta helyén. Létét e levéltár Huszti András által 1754-ben készített elenchusának 126. lapján olvasható fenti bejegyzés bizonyítja.

1018. 1339. január 3. (Wyssegrad, III. d. Circumcis. dom.) I. Károly király András erdélyi püspöknek és Zathmar vármegyei helynökének. Egyelőre ne hozzanak ítéletet abban a keresetben, amelyet Ruhud-i Arteus fia: Miklós fia: László indított Kulche-i Dénes fiai: János, Jakab, András, Mihály és Miklós ellen a birtokaikból neki járó leánynegyed ügyében, mert még nincs végső döntés a király és Dénes említett fiai között a nekik visszaadott Chegen és Kulche birtok miatti perben. — *Hátlapján a pecsét alatt:* Relatio wayuode per magistrum Petheu.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Kölcsey cs lt: DL 70549. □ Regeszta: LtKözl 24/ 1946. 56 (Borsa I.). — Bónis: Szentszéki regeszták 942. sz. — AOkl XXIII. 3. sz.

1019. 1339. január 5. (in Cybinio, f. III. p. oct. Innoc. mart.) Szeben szék lakóinak összessége (universitas provincialium) és a hozzá tartozó hét szék lakói bizonyítják, hogy közgyűlésükön (in colloquio nostro generali) Tholmacz-i Nikolaus comes az ugyanoda való Heynemannus útján bejelentette, miszerint Ruppendorfh és Petirzdorfh nevű birtokát, rokonai és barátai beleegyezése alapján, azzal a szabadsággal és azokkal a határokkal, amint ő örökölte elődeitől, rokonának és barátjának: Byrthelm-i Peter comesnek és utódainak adományozta örökre, éveken át élvezett sokféle, hűséges szolgálata, vele való jóindulatú bánásmódja és kellemes kapcsolata viszonzásaként (variis benignis pertractationibus ac suavissimis conversationibus sibi per eundem comitem Petrum multis annis laudabiliter impensis). A közgyűlés Heynemannus kérésére Peter comest, Tholmacz-i Nikolaus comes adománya alapján a fenti jószágok törvényes birtokosának ismeri el és erről függőpecsétes privilégiumot állít ki számára.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékével, DL 40791. □ Regeszta: AOkl XXIII. 8. sz.

1020. 1339. január 5. (Wyssegrad, in vig. Epiph. dom.) I. Károly király a gyulafehérvári káptalanhoz. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Forro-i Mihály vagy Chyekelaka-i Lukács fiai: Miklós és László iktassa be Tatamér magister fehérvári (Albensis) prépost királyi alkancellár Bacho magister és István nevű testvéreit a Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán közbenjárására nekik adományozott Gombocz birtokba (in cttu Albensi), miután megjárta annak határait.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1339. február 26-i jelentésébe (1031. sz.), DL 30374. — Másodpéldánya (?) egykor a Kemény cs csombordi lt-ban volt, de annak a kolozsvári Nemzeti Levéltárban őrzött anyagában ma nem található meg. □ Regeszta: TTár 1907. 84 (Magyari K.). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 491—492. — AOkl XXIII. 7. sz.

1021. [1339. és 1342. január 6—13. között] (dom. infra oct. Epiph. dom.) Szeben vidékén (provincialium Cybyniensium) és a hozzájuk tartozó más székekben lakók összessége engedelmességre szólítja fel Volgwinzgeseze birtok népeit, miután [B]orcperg-i Blauus comes fia: Nikolaus comes, testvérei nevében is, felmutatta [I. Károly] király privilégiumát, melyből kiderül, hogy ezt a birtokot egykor Blauus comes és Nikolaus comes felefele részben vásárolta. Ezzel kapcsolatosan említenek egy Alzcina-i személyt is.

Eredeti, töredék, hártyán, melynek bal oldali fele leszakadt és hiányzik, DL 32543. A hozzávetőleges keltezés azon alapszik, hogy Wolquinlaka megvásárlásával kapcsolatosan I. Károly király 1315-ben adott oklevelet (238. sz.), a fenti szöveg I. Károly királyt még nem nevezi néhainak, Nikolaus comest pedig élő személyként 1339-ben említi oklevél (1027. sz.)

1022. 1339. január 13. (Torde, in oct. Epiph. dom.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyrészi nemesekkel január 13-án Tordán kezdett közgyűlése alkalmával Gerend-i Péter fia: Miklós comes Fygud birtokbeli részét átengedte rokonának: Fygud-i Máté fia: Miklósnak és utódainak a közöttük folyt osztályos per békés lezárásául. Ennek viszonzásaként Máté fia: Miklós a Gerend-i Miklós bárhol lévő birtokaiban őt illető részekről mondott le rokona és annak utódai javára.

Eredeti, hártyán, függőpecséttel, DL 3209. □ Közlés: AOkm III. 520 (kihagyásokkal). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 497 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXIII. 18. sz.

1023. 1339. január 17. (Avinione, XVI. Kal. Februarii) XII. Benedek pápa a magyar királyság keresztényeinek. I. Károly király tájékoztatása nyomán, hat évre terjedően, teljes bűnbocsánatot engedélyez mindazoknak, akik a katolikus hit védelmében az országban és a hozzá tartozó területeken a szakadárokkal és más hitetlenekkel folyó harcokban megsebesültek vagy elestek.

Eredeti, regisztrumbejegyzés, Vatikáni lt. □ Közlés: Raynaldus: Annales VI. 197—198 (töredékesen). — CDHung VIII/4, p. 392—393 (töredékesen). — Theiner: MonHung I. 629—630. — Hurmuzaki I/1, p. 656—657. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 498—499 (román fordításban). — Tăutu: Fontes, series III, vol. VIII. 70—71. □ Regeszta: MHHDipl XXXIII. 12. — AOkl XXIII. 37. sz.

1024. 1339. február 4. (Wyssegrad, V. f. p. Purif. virg.) I. Károly király bizonyítja, hogy György magister erdélyi kanonok, püspöke: András nevében tiltakozott előtte, amiért Barch fia: Mihály fiai: Péter és Chaak az erdélyi püspökség Baratpispuky nevű Byhor vármegyei birtokának határába Selend névvel falut telepítettek, jóllehet e falu miatt Mihály említett fiai perben állnak Pál comes országbíróval és az előbbieket a falu elidegenítésétől, az utóbbit pedig annak megszerzésétől vagy elfoglalásától eltiltották. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro domino Andrea episcopo ecclesie Transsilvane contra Petrum et Chaak filios Mychaelis super congregatione cuiusdam ville Selend vocate intra metas possessionis ecclesie Baratpispuky nominate protestatoria et prohibitoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján lezárásra használt felségpecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277285). □ Közlés: Szeredai: Series 79—80. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 500 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 102. sz. (február 5-re keltezve). — AOkl XXIII. 68. sz.

1025. 1339. február 10. (Clus, in Cynerum) Albert fia: Miklós Clus-i ispán felmenti János kolozsmonostori apátot és kajántói jobbágyait a Pogan (d) István magister szolgája miatti perükben reájuk kirótt bírság megfizetése alól, miután az apát bemutatta neki [I. Károly] király és Tamás erdélyi vajda arról szóló oklevelét, miszerint az apátság jobbágyai és birtoktalan szolgái minden tekintetben ki vannak véve a megyei nemesi bíróság illetékessége alól.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét töredékeivel, egykor a kolozsmonostori konvent mlt-ban, ahonnan 1898 és 1941 között tűnt el és került mindmáig ismeretlen helyre. □ Regeszta: KmLt 10. sz. — AOkl XXIII. 78. sz.

1026. 1339. február 12. (f. VI. a. Invocavit) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Péter fia: Miklós comes, Gerend-i nemes, bárhol fekvő összes birtokát két részre osztotta kiskorú unokái között (nepotibus suis in minoribus annis constitutis), és ennek során Gerend felső részét a Szt. Erzsébet tiszteletére emelt kőtemplomtól kezdődően, továbbá Lona, Egerbeg, Zenthkyral és Zarkad (Torda vm) birtokot minden haszonvételével, különösképpen az ottani malmokkal és malomhelyekkel együtt, Miklós nevű fia: Miklós nevű gyermekének, Gerend alsó részét pedig az ottani malmokkal, továbbá Zenthmarton/Scenthmarton, Hudrew [!], Kerezthur és Cheked (Torda vm) birtokot Jakab nevű fia Péter nevű gyermeke részére rendelte, a Szt. Erzsébet-templom kegyuraságát, valamint Banabyky és Bare/Baree Clus vármegyei jószágát közös tulajdonuknak hagyva, ez utóbbiakat jobbágyainak a hasznára is. E birtokok jövedelme felőli rendelkezést azonban élete végéig magának tartotta fenn. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál magister Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsét töredékével, DL 3214. — Másodpéldány a leleszi konvent hiteleshelyi lt, Fasc. I. Antiq. No. 50 (DF 219452). □ Regeszta: AOkl XXIII. 81. sz.

1027. 1339. február 17. (in Cibinio, f. IV. p. Invocavit) Jakob és Michael, Nikolaus és Martin szebeni comesek, Veresmarti (de Rufo monte) Georg comes és testvére: Gobelinus comes, Burchperg-i Blauus comes fia: Nikolaus comes, Thalheym-i Andreas comes, Castenholcz-i Danyel comes, Eppendorff-i Nikolaus comes bizonyítják, hogy Nikolaus comes Talmacz-i nemes előttük visszaadta azt a területet, amelyet a Schellenberch/Schellenberg-i lakosoktól elfoglalt. Nikolaus comes lóra ülve, Helta-i Michael comes, Eppendorff-i Nikolaus comes fiai: Michael és Paul comes, valamint Heynmannus, Hoybit Johann, Schrutil Nikolaus, Schakensmit Nikolaus, Scharfenberger Nikolaus Thalmacz-i polgárok kíséretében az alábbi módon mutatta ki a vitás föld határait: Prima incipit circa lapideam viam, que vulgo dicitur Steynweg, citra unam quercum, que circumquaque est cum terra circumvulsa et deinde protendit directo modo versus aquam Zeoth/Czot vocatam. Et ultra ipsam aquam ulterius usque ad silvam, que Tanwalt appellatur, et ibi ipsum territorium terminatur. Et prata, que sunt sita ex illa parte aque memorate illis de Thalmacz debent esse libera uti de eisdem quantum possunt, sed rubeta ibidem debent esse communia ambabus partibus, tam illis de Thalmacz, quam illis de Schellenberg nullum offendendo in eisdem, sed agri arabiles ex ista parte ipsius aque et prate debent solummodo ad illos de Schellenberg pertinere. Et illi de Thalmacz nihil debent habere agere in ipsis agris arabilibus et pratis, sed si volunt in memoratis agris et pratis habere quidquam agere, hoc debet fieri cum illorum de Schellenberch voluntate. Et si silva ex ista dicta parte ipsius fortuitu comburetur, extunc ipsi de Thalmacz post ipsam combussionem pro aliquibus pascuis et pro aliis negotiis ipsam silvam non debent introire, si ultra hoc intraverint ipsi de Schellenberg debent liberam habere facultatem eosdem de Thalmacz, quos in ipsa combusta silva reperierint inpignorandi. Item hoc adiectum est, si ipsi de Schellenberg habent agere ultra

aquam aliquid, que dicitur Alt, in silva, sicut ipsorum progenitores negotiare habuerunt, quod nullus ipsos debeat impedire pergendi ultra campum, qui Broch nominatur, ultra ipsam aquam Alt nuncupatam negotiandi.

Eredeti, hártyán, sérült függőpecséttel, egykor a sellenbergi szász ev. egyházközség lt-ban. — Ái a hét szász szék 1372. április 11-i oklevelében, egykor ugyanott. — Ái a hét szász szék 1408. december 20-i (ZsOkl II. 6482. sz.) és az erdélyi káptalan 1412. szeptember 22-i oklevelében (ZsOkl III. 2717. sz.), jelenleg a sellenbergi szász ev. egyházközségnek a Szebeni Nemzeti Levéltár őrizetében lévő lt-ban, ahol sem az eredeti, sem legkorábbi átirata nem volt fellelhető. □ Közlés Ub I. 497—498. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 501—503, 599—600 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl XXIII. 90. sz.

1028/1. 1339. február 19. (f. VI. a. Reminiscere) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Péter fia: Dénes Lekenche melléki székely (Siculus de iuxta Lekenche) 20 márka finom ezüstért visszaadta Vrkund fia: János fia: Jakab Tordalaka-i nemesnek a Zakalus nevű Torda vármegyei birtokban lévő részét (videlicet duas partes eiusdem possessionis), amelyet ennek apja adott volt el az ő apjának. Egyidejűleg Jakab kezébe adta az erdélyi káptalan 1292. évi privilégiumát (CDTrans I. 513. sz.), melynek alapján eddig birtokolta Zakalust. A 20 márka felől viszont Jakab kijelentette, hogy az nem saját birtokainak jövedelméből származik, hanem apósa: László fia: Beke bocsátotta rendelkezésére. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál magister Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, hártyán, függőpecsét zsinórjával, DL 31088. □ Regeszta: AOkl XXIII. 92. sz.

1028/2. 1339. február 19. (f. VI. a. Katedra Petri ap.) A Warad-i káptalan előtt János fehérvári (Albensis), másik János Ozd-i és László Wgacha-i főesperes magisterek (ez utóbbi egyben váradi olvasókanonok) az erdélyi káptalan nevében tiltakoznak az ellen, hogy Tamás erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán az általa elfoglalva tartott Clus vármegyei Bany, Komlod és Akanay falut, amelyeket Teke-i János fia: néhai Renold comes királyi megerősítéssel az erdélyi káptalannak adományozott, elcserélje Dénes fiai: Tamás, István és Desew magisterek Lusunch nevű birtokával. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro honorabili capitulo ecclesie Transsilvane contra dominum Thomam woywodam Transsilvanum et comitem de Zolnuk super possessionibus Bany, Komlod et Akanay protestatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján mandorla alakú zárópecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277286). □ Közlés: Ub I. 499—500 (hibás olvasatokkal). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 503 (román fordításban). □ Regeszta: ErdKLt 634. (február 15-re keltezve). — AOkl XXIII. 95. sz.

1029. 1339. február 19. (VI. f. a. Katedra Petri ap.) A Warad-i káptalan előtt az erdélyi részekből való Danyel fia: Michael comes és Kelnek-i Salamon fia: Nikolaus fia: Stephan comes — Salamonnak, Andreasnak, Michaelnek és kisebb testvéreiknek (minori fratre) nevében is — az erdélyi káptalan megbízottai: János fehérvári (Albensis), János Ozd-i, László váradi olvasókanonok és Vgacha-i főesperesek, magisterek jelenlétében kijelentik, hogy végleg lemondanak az erdélyi káptalan javára arról a darab földről, amely miatt Tamás erdélyi vajda és Zolnuk-i ispán előtt hosszasan pereskedtek. Meggyőződtek ugyanis arról,

hogy az nem az ő Rengerkerh nevű birtokukhoz, hanem a káptalan Bozd nevű jószágához tartozott és tartozik. Ha az említett személyek közül valaki e föld miatt valamikor újrakezdené a pereskedést a káptalan ellen, patvarkodóként Rengerkerh-i részének a káptalan tulajdonába adásával bűnhődjék. A vitás területtel kapcsolatosan esetleg utólag előkerülő bármilyen okleveleiket előre is érvényteleneknek nyilvánítják. — *Méltóságsor:* [Bertrand bíboros prépost, Lász]ló olvasó-, [Fülöp éneklő-, P]éter őrkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Super particula terre inter possessionem Bozd et Rengerkerh.

Eredeti, alul chirografált hártyán, melynek függőpecsétje a méltóságsor nagyobbik részével együtt leszakadt, DL 30634. □ Regeszta: AOkl XXIII. 94. sz.

1030. [1339. ?] február 24. (Culus, f. IV. a. Oculi) Miklós comes, Culus vármegye ispánja, két szolgabírájával együtt bizonyítja, hogy Oculi vasárnap előtti szerdán Zoat-i Gál, Miklós és János előttük vállalták, miszerint kezesüket: Berecket tizenötödnapra előállítják Domokossal szemben. — *Hátlapján azonos írással:* Pro Gallo, Iohanne et Nicolao de Zoat contra Dominicum super statutione Brictii in quindenis.

Eredeti, papírszeletkén, hátlapján három befüggesztett gyűrűspecsét maradványaival, Teleki cs mvhelyi lt: DL 74436. Keltezése azzal valószínűsíthető, hogy ebben az esztendőben volt Albert fia: Miklós Kolozs vármegye ispánja (AOkl XXIII. 78. sz.), a szöveg írása pedig a vármegye 1340. november 25. előttre keltezett oklevelét kiállító kéztől származónak látszik (DL 74434). □ Közlés: TelOkl I. 51 (1334. körülre keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 317 (román fordításban, 1334-re keltezve).

1031. 1339. február 26. (f. VI. a. Oculi) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királynak. 1339. január 5-i parancsára (1020. sz.) Forro-i Mihály királyi ember, Miklós magister Clus-i főesperes káptalani tanúbizonyság jelenlétében, február 24-én (f. IV. a. Oculi) az alábbi módon állapította meg Gombocz birtok határait: Prima videlicet meta incipit a parte ville Ozd in quodam ascensu iuxta fluvium Ozdpataka nominatum, ubi est una meta antiqua et alia de novo est erecta. Et abhinc ascendit ad aliam metam antiquam, iuxta quam similiter una nova meta est erecta, quas duas metas antiquas Nicolaus filius Lucachii, nobilis de Chyekelaka, commetaneus predicte possessionis Gombocz ibi personaliter astando suas esse et ad silvam Bwkös pertinere, Martinus vero filius... similiter commetaneus personaliter astando easdem duas metas antiquas suas esse et ad possessionem Ozd pertinere mutuoque inter se altercando asseruissent, nullo tamen contradictionis obstaculo ipsi magistro Bacho obviassent. Deinde ascendit versus meridiem et pervenit ad unum magnum Bercz, ubi est una meta antiqua et alia iuxta eam de novo erecta, ubi incipit tenere metas cum nobilibus de Swlye. Deinde transit per eundem Bercz versus plagam occidentalem et in eodem Bercz est una meta antiqua et alia iuxta eam de novo est erecta, quarum una distinguit nobilibus de Swlye, alia vero possessioni Gombocz. Deinde per eundem Bercz transit ad duas metas antiquas, iuxta quas tertia de novo est erecta, quarum una distinguit nobilibus de Swlye, alia nobilibus de Sancto Benedicto et tertia possessioni Gombocz predicte. Hic incipiuntur distinctiones possessionum Zentbenedek, Swlye et Gombocz. Abhinc transit per eundem Bercz versus partem orientalem et pervenit ad unum monticulum, ubi est una meta antiqua et alia iuxta eam de novo erecta, quarum una separat possessioni ZenthBenedek et alia possessioni Gombocz. Et dehinc per ipsum Bercz tendit... ubi sunt due mete antique,

flectuntur versus septentrionem descendendo per crebras metas antiquas circumvallat et circumdat silvam possessionis Gombocz transeundo usque viam, que de villa Gombocz ascendit supra ad predictum Bercz... modicum, ubi ex utraque parte ipsius vie sunt due mete de novo erecte, quarum una a parte silve Gombocz... Michaeli nobili de Forro alia vero possessioni Gombocz antedicte. Deinde transeundo per eundem Bercz versus septentrionem... una antiqua meta est adiacens, iuxta quam alia de novo est erecta. Deinde transit ad quendam monticulum, in cuius latere est una meta antiqua, iuxta quam alia de novo est erecta, que ducunt et distinguunt inter villas Forro et Hari vocatas et inter predictam possessionem Gombocz. Et abhinc reflectitur versus orientem descendendo, ubi est una meta antiqua et alia iuxta eandem de novo est erecta. Tandem transiens venit ad aliam metam antiquam, iuxta quam alia de novo est erecta, quarum una dividit ville Hari, alia possessioni Gombocz, ubi incipit tenere metas cum possessione Nandorlaka vocata et transit ad orientem, ubi due mete terree de novo sunt erecte, quarum una distinguit possessioni Nandorlaka, alia possessioni Gombocz. Et inde transit parumper, ubi una meta terrea de novo est erecta et abhinc ad duas metas terreas de novo erectas. Et inde descendens pervenit ad aliam novam metam terream, ubi distinctiones metarum possessionis Nandorlaka terminantur et possessio Gombocz incipit tenere metas cum possessione Bwkös. Et dehinc transit descendendo, pervenit ad unam novam metam terream similiter de novo erectam. Et dehinc descendens versus orientem iuxta fluvium Ozdpataka sunt due mete terree de novo erecte, quarum una distinguit ville Bwkös, alia vero possessioni Gombocz. Et abhinc per ipsum fluvium Ozdpataka transit supra priorem locum et sic metarum distinctio et cursus terminorum possessionis Gombocz terminantur. Végül e birtokot Bacho magisternek és testvérének: Istvánnak iktatták, mivel Tamás erdélyi vajda nevében, Bwkös és Nandor felől, Byczez testvére: Pál és Benedek fia: Pál Jobtelke-i nemes sem élt ellenmondással.

Ái Sirokai Miklós erdélyi vajdának XVII. századi egyszerű, hibás másolatban fennmaradt 1344. február 1-ji oklevelében, DL 30374. — Ennek másodpéldánya (?) egykor a Kemény cs csombordi lt-ban volt, de annak a kolozsvári Nemzeti Levéltárban őrzött anyagában ma nem található meg. □ Regeszta: TTár 1907. 84—85 (Magyari K.). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 504. — AOkl XXIII. 104. sz.

1032. [1339. május 1. után] Péter erdélyi alvajda a Wysonta-i Pál fiai: Péter és János felperesek, valamint Mykud bán fia: Miklós fiai: János, László, Miklós és Leukus alperesek között Dersa birtokért folytatott perben fogott bírák útján való megegyezés határidejéül, a felek közös megegyezésével 1340. április 4-ét (ad oct. Passce) jelöli ki.

Említés Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 25-i oklevelében, ENMLt Törzsgyűjtemény (DF 253659). — Ái a kolozsmonostori konvent 1409. július 4-i oklevelében (DL 28898, XVI. századi, rendkívül hibás, egyszerű másolatban). A fenti keltezési év indokolását l. a 931. sz. alatt. □ Regeszta: EMOkl 68. sz. (hibás keltezéssel).

1033. 1339. május 12. (in Sancto Emerico, f. IV. a. Penth.) Péter erdélyi alvajda, valamint Szentkirályi (de Sancto Rege) Alexandur és Tate-i Márton Fehér (Albensis) vármegye szolgabírái bizonyítják, hogy a Languis [? d] János alszolgabíró és az említett Márton szolgabíró által május 10-én (f. III. a. Penth.) lefolytatott helyszíni vizsgálat mindenben igazolta András erdélyi püspöknek, káplánja: András pap útján előterjesztett panaszát, mely szerint Karkw és Igeen hospesei teljesen lerombolták Saard nevű birtokának régi és új határjeleit

az alábbi szakaszon: Incipiendo videlicet a duabus metis prope rivulum, qui de Bochard currit ad Saard, quarum una est lapidea, alia vero terrea inter terras arabiles usque ad finem ville Igeen quattuor metas terreas novas, destructas et sparsas vidissent. Et abhinc in eodem Berch procedendo parumper, circa unam antiquam metam novam metam destructam vidissent. Et in eodem Berch ulterius procedendo supra quandam vineam circa antiquam metam novam metam destructam vidissent. Et abhinc in eodem Berch procedendo et ascendendo duas metas, novam cum antiqua, destructas vidissent. De inde parum procedendo in eodem Berch, similiter in territorio vinearum supra ipsas vineas antiquam metam cum nova meta destructas vidissent. Et deinde in eodem Berch ad plagam occidentis transeundo unam novam metam circa quandam semitam destructam vidissent. Et abinde in eodem Berch procedendo circa quandam viam unam metam destructam vidissent. Et abhinc ulterius procedendo circa quandam antiquam metam novam metam destructam vidissent. Et ibi destructarum metarum signa et apparentia terminantur.

Eredeti, hártyán, hátán három befüggesztett pecsét nyomával, DL 30375. □ Regeszta: AOkl XXIII. 276. sz.

1034. 1339. május 14. (Wyssegrad, f. VI. a. Penth.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán néhai Neema-i Mihály magister fia: Petheu deák kérésére átírja korábbi pecsétje alatt 1321. november 4-én kelt saját zárt oklevelét (410. sz.).

Ái I. Károly király 1341. május 10-i oklevelében, DL 27829.

1035. 1339. május 16. (in Sancto Emerico, dom. a. Elene regine) Péter erdélyi alvajda a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanához. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Beztur fia: Domokos vagy Gergely fia: Péter határolja körül a Segusuar vármegyében fekvő Feyereghaz nevű birtokot és iktassa azt Opoldya-i Nikolaus fiainak: Salamonnak, Peternek és Nikolausnak, akiknek ez — famulusuk: Nagy (magnus) Tamás kijelentése szerint — örökös jószága. Az esetleges ellentmondókat idézze színe elé, amint ezt Tamás erdélyi vajda oklevele is világosan előírja. — *Hátlapján azonos kézzel:* Viris discr[etis et honestis], dominis et amicis [suis reveren]dis, honorabili capitulo [ecclesie Albensis Tr]ansilvane.

Eredeti, hártyán, hátlapján kerek zárópecsét nyomával, DL 31089. □ Közlés: Ub I. 497. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 500—501 (mindkettő hibás olvasat következtében tévesen február 14-re keltezve, ez utóbbi román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXIII. 286. sz.

1036. 1339. május 25. (Wyssegrad, f. III. p. oct. Penth.) I. Károly király, rokona: Tamás erdélyi vajda, valamint László magister székely és Chanad-i ispán által igazolt hűséges szolgálataiért, nevezett László magister serviensének: Tyburc fia: László comesnek és utódainak adományozza Fehér vármegyében (in cttu Albensi Gyule) néhai Zeries és fiai Zenthmiclos nevű birtokát, valamint a Torda vármegyei Zaah birtokot, melyek tulajdonosaik magszakadása következtében kerültek rendelkezése alá.

Ái az erdélyi káptalan 1418. május 13-i oklevelében, Toldalagi cs lt (DF 257474). □ Közlés: TTár 1888. 82—83 (Szabó K.). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 507—508 (román fordításban). □ Regeszta: Sz 21/1887. 76 (vándorgyűlési jelentésben). — AOkl XXIII. 312. sz.

1037. 1339. május 25. (Wyssegrad, f. III. p. oct. Penth.) I. Károly király az erdélyi káptalannak. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében megbízottja: Sándor vagy Zenkyral-i Péter fia: János vezesse be László magister székely és Chanad-i ispán serviensét: Tyburch fia: László comest az erdélyi részekben fekvő Zenmyklos (in cttu Albensi Gyule) és Zah (Torda vm) birtokba. Ezeket a birtokokat ugyanis rokona: Tamás erdélyi vajda által ismertetett szolgálatai jutalmaként neki adományozta, minthogy néhai Zeries és fiai Zenmyklos nevű birtoka éppenúgy magvaszakadt ember jószágaként került adományozása alá, akárcsak Zah. Egyidejűleg újítsák fel e birtokok határjeleit és az esetleges ellentmondókat idézzék Tamás vajda elé. — *Hátlapján azonos kézzel:* Fidelibus suis, capitulo ecclesie Transsilvane pro Ladizlao filio Tyburcii statutoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján lezárásra használt felségpecsét nyomával, DL 30107. — Belefoglalva az erdélyi káptalan 1339. július 9-i jelentésébe (1041. sz.), Toldalagi cs lt (DF 257476). □ Közlés: TTár 1888. 83—84 (Szabó K.). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 508—509 (román fordításban). □ Regeszta: Sz 21/1887. 76 (vándorgyűlési jelentésben). — AOkl XXIII. 313. sz.

1038. 13[3]9. június 25. (Thorde, XIII. d. Antonii conf.) Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán bizonyítja, hogy az erdélyi részek nemesei és minden rendű-rangú lakója számára június 13-án (in Antonii conf.) Thorda-n kezdett közgyűlésén János frater Colosmonstra-i apát hosszas pereskedés után, fogott bírák segítségével kiegyezett Machkas-i Joseph fiaival: Domokossal, Miklóssal és rokonaikkal, akik az ő Kayantou-i birtokának határán, a Josephbeerkhe nevű liget feletti KayanthouPada nevű, de a mondott Machkas-i nemesek által most Josephzenaffywe-nek hívott szénafüvét elfoglalták és lekaszáltatták, amiért őket az apát a múlt január 13-ra (ad oct. Epiph. dom.) elébe perbe idézte és többszöri halasztás után is mindeddig perelte. Miután azonban az alperesek 50 márka bírság és a bírói rész terhe alatt kötelezték magukat arra, hogy a vitás kaszálót egészben a JosephBerke-ig visszaszolgáltatják, a perlekedést és az ellenségeskedést beszüntetik.

Ái Bornemissza János kolozsvári bíró 1559. július 14-i oklevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 289168). — Tartalmi ái az erdélyi káptalan 1417. évi oklevelében szerepel a kolozsmonostori konvent magánlevéltárának 1427. évi jegyzékében (KmJkv I. 24. sz. p. 187). Noha a keltezési év a XVI. századi átírás során 1329-re torzult, ez bizonyosan 1339-re javítandó, mert János frater ekkor volt apát és az erdélyi káptalannak ezzel az üggyel kapcsolatos oklevele (1039. sz.) szintén ekkor kelt. Megjegyzendő, hogy minden kétséget kizáróan ezzel az oklevéllel azonosítandó az AOkl II. 813. sz. után, az 1309. évnél és a XXIII. 767. sz. alatt az 1339. évnél, valamint a CDHung VIII/4. 420. szintén 1339. évnél szerepeltetett regeszta. E legutóbbinak Fejér György által használt kéziratos szövege Cornides Dániel Diplomatariumának Kovachich Márton György részére készült másolatában az OSZK Kézirattárában Mss. Fol. lat. 2220/1. 20. jelzet alatt található. Valójában tehát csak egyetlen oklevéllel van dolgunk, és a fentebb említett regeszták az egykor létezett szövegek sorából is törlendők. □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. II. 291—292, 400—401 (román fordításban is, hibásan 1329-re keltezve). □ Regeszta: KmJkv I. 24. sz. p. 187. — AOkl XXIII. 767. sz.

1039. 1339. június 29. (in Petri et Pauli ap.) Az erdélyi káptalan bizonyítja, hogy János frater Clusmonstra-i apát hosszas pereskedés és többszöri halasztás után fogott bírák segítségével kibékült az elmúlt január 13-ra (ad oct. Epiph. dom.) Tamás erdélyi vajda színe elé idéztetett Machkas-i Domokossal és Yoseph fia: Miklóssal, miután erre az említett vajda és Zolnuk-i ispán által az erdélyi részek nemeseinek összessége és minden rendű-rangú lakója

részére június 13-án Torda-n kezdett közgyűlésen engedélyt nyert. Nevezett alperesek ugyanis az apát Kayantho nevű birtokának határán, a falu felett kelet felé fekvő hegy mögött a Zyluastelkeberke vagy — amint most hívják — Yosephberke szomszédságában lévő Kayanthopada elnevezésű rétjét erőszakosan elfoglalták és lekaszáltatták (ratione potentiarie occupationis et defalcationis cuiusdam prati seu fenilis sui intra terminos et metas possessionis sue Kayantho vocate existentis Kayanthopada nominati, retro montem supra eandem villam habiti a plaga orientali in vicinitate cuiusdam nemoris Zyluastelkeberke vocati, quod nemus iidem Dominicus et Nicolaus filius Yoseph nunc Yosephberke nominassent). E megegyezés értelmében az alperesek 50 márka bírság és a bírói rész terhe alatt kötelezték magukat a vitás rét visszaszolgáltatására, valamint a pereskedés és ellenségeskedés beszüntetésére.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett kerek pecsét nyomával, DL 28725. — Ái Bornemissza János kolozsvári bíró 1559. július 14-i oklevelében, Bánffy cs nemzetségi lt (DF 289168). ☐ Regeszta: KmJkv I. 188. — AOkl II. 813. sz. után és XXIII. 377. sz.

1040. 1339. július 7. (in quind. Nat. Ioh. bapt.) A Lelez-i Szt. Kereszt-monostor konventje bizonyítja, hogy Ilona nevű Zothmar vármegyei nemes asszony, aki Iuanusy Tamás leányának mondotta magát, gyermektelen halála esetére előttük lemondott jegyruhájának (vestes suas parafernales) kifizetéséről férje: Karasna vármegyei Dersek-i András comes és annak utódai javára, nehogy valaki az ő atyafiságából keresetet támaszthasson velük szemben.

Eredetije, hártyaszeletkén, hátlapján pecsét nyomával a Vay cs berkeszi lt-ban a háború során elpusztult ugyan, de fényképe a DL 96208 jelzet alatt a MOL-ban megtalálható. ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 406. sz.

1041. 1339. július 9. (f. VI. p. oct. Petri et Pauli ap.) Az erdélyi egyház káptalana I. Károly királynak. 1339. május 25-i parancsára (1037. sz.) Péter fia: János, Zenkyral-i nemes, János gyulafehérvári (de Alba) plébános káptalani tanúbizonyság jelenlétében, július 6-án (f. III, vid. in oct. Petri et Pauli ap.) Zaah birtokot, a régi határjelek között, ellentmondás nélkül Tyburc fia: László comesnek iktatta.

Ái az erdélyi káptalan 1418. május 13-i oklevelében, Toldalagi cs lt (DF 257475). ☐ Közlés: TTár 1888. 84 (Szabó K.). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 509—510 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 409. sz.

1042. [1339. augusztus 1. előtt] Péter erdélyi alvajda Moynolth Zumurduk-i nemes testvérének: Jánosnak. Járja meg a Culusmonustra-i Szűz Mária-monostor néhány birtokának határát, saját szemével ellenőrizze a határjeleket és szóban tegyen minderről jelentést.

Említés Péter alvajda 1339. augusztus 1-ji oklevelében (1043. sz.), DL 26859. ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 458. sz.

1043. 1339. augusztus 1. (Fahyd, in oct. Iacobi ap.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy Moynolth Zumurdok-i nemes testvére: János az ő írásos parancsára (1042. sz.), János frater Culusmonustra-i apát jelenlétében, bejárta és megszemlélte a Clusmonustra-i Szűz Mária-monostor alábbi jószágainak határát és erről neki a következőképpen számolt be: Ad possessionem Egeres accedendo ad quemdam montem Zaarheg vocatum inter possessionem

Egeres predictam et possessionem Inakteluce existentem pervenisset, vidisset in cacumine ipsius montis duas metas, quarum una magister Gereu filius Johannis filii Mykola metam possessionis sue Inokteluke predicte et aliam vero possessionis dicti monasterii de Culusmonustra Egeres vocate astruxisset. Deinde versus fluvium Nadas ad partem orientis per eundem Berch infra flectendo sub arbore cuiusdam arboris pomorum vidisset unam metam, quam predictus magister Gereu cum possessioni eiusdem monasterii Egeres supradicta metam communem fore allegasset dicens, quod infra ipsam metam commetaneus possessionum ipsius monasterii esset dominus episcopus Transsilvanus. Et abhinc ad partem orientis ulterius procedendo invenisset duas metas terreas, quarum unam ipse dominus abbas metam ecclesie sue Egeres prenotate allegasset, ubi stando idem abbas retulisset, quod in coniunctione duorum fluviorum Nadas et Darochpataka vocatorum, videlicet ubi iidem fluvii insimul convenirent et coniungerentur, lapideam metam possessionis sui monasterii Bogarteluk nominate scilicet capitalem fore allegasset. Et cum ad locum ipsius mete lapidee accessisset vidisset, quod in ipso loco lapides fuissent excepti et dictus dominus Andreas episcopus Transsilvanus inter dictos fluvios Nadas et Daroch vocatos quandam ecclesiam construi faceret et lapides de loco predicte mete ad constructionem eiusdem ecclesie portati extitissent, et ubi predictus dominus abbas ipsum dominum episcopum a constructione ipsius ecclesie nomine possessionis sui monasterii in ipsius presentia prohibuisset dicendo, quod ipse dominus episcopus dictam ecclesiam inter ipsos fluvios super possessione sui monasterii construi faciendo populos ad eandem potenter congregasset. Deinde descendendo per ipsum fluvium Nadas a sinistra parte usque ad locum ubi fluvius Makopataka ad dictum fluvium Nadas descendendo iniungeretur idem abbas nomine possessionis sui monasterii ipsum dominum episcopum ab occupatione eiusdem et perceptione usuum ipsius prohibuisset. Et deinde ubi ipsi fluvii coniungerentur directe ultra supra quendam montem supra dictum fluvium Nadas in descendendo a sinistra parte adiacentem vidisset duas metas terreas, a quibus usque ad fluvium Tyurepataka nominatum per certas metas per silvas procedentes antiquitus erectas, quas deum habendo pre oculis conspexisset. Idem abbas versus partem sinistram, videlicet a parte possessionis Bogarteluk ipsam terram dicti sui monasterii allegando, predictum dominum episcopum et suos iobagiones a perceptione omnium utilitatum eiusdem prohibuisset, et interdixisset coram ipso. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro domino abbate de Culusmonustra contra dominum episcopum Transsilvanum super facto terrarum possessionum Egeres et Bugarteluk vocatarum prohibitio et super reambulatoria visione metarum memorialis.

Eredeti, hártyán, hátlapján nagyobb kerek zárópecsét és három kisebb gyűrűspecsét nyomával, DL 26859. □ Regeszta: KmJkv I. 190. — AOkl XXIII. 461. sz.

1044. 1339. augusztus 12. (III. d. Laurentii mart.) Az erdélyi káptalan előtt Vrkund fia: János fia: Jakab, Tordalaka-i nemes tiltakozik amiatt, hgoy az ő Bare nevű, Clus vármegyei, örökjogú birtokát, mely mint igazi utódot őt illeti (tanquam ad verum successorem pertineat), Sámson fia: Péter comes, leánya kezével együtt, Lőrinc Rechy-i nemesnek és fiainak örökítse el, a jövőt illetően pedig jogfenntartással él. — *Hátlapján azonos kézzel:* Pro Iacobo filio Iohannis filii Vrkund contra Nicolaum [!] filium Petri protestatoria.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett kerek zárópecsét, DL 29127. □ Regeszta: AOkl XXIII. 484. sz.

1045. 1339. szeptember 15. (Albe, in oct. virg. gloriose) Tamás magister az erdélyi egyház őrkanonokja és András erdélyi püspök általános helynöke Szamosfalvi (de villa Zamus) Mykola fia: János fiait: Gereu-t, Kemen-t, Jánost és Miklóst makacskodóknak nyilvánítja, mert bár megjelentek előtte Imre fia: Imre Ernee-i nemes keresetének meghallgatására, melyben anyja leánynegyede fejében 200 márkát követelt tőlük becsüben, de a végső döntést megalapozatlan kifogásokkal halogatni igyekeztek. Jakab nevű testvérüket azonban, minthogy többszöri idézésére még csak meg sem jelent, pervesztéssel sújtja.

Eredeti, hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, Török Bertalan gyűjteménye (DF 244524). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 514, 602 (román fordításban is, hasonmással). ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 551. sz.

1046. 1339. szeptember 15. (in oct. Nat. virg. gloriose) A Warad-i káptalan előtt Herman nemzetségbeli Dénes fia: László magister, a székelyek három nemzetségének, Chanad-nak, Bistricya-nak és Megyes-nek ispánja, továbbá fiai: István királyi lovászmester, András Miklós és Pál, végül Mihály nevű fia nevében is, az erdélyi káptalan iránti ragaszkodásából, valamint sajátmaga és elhunyt fiai: Laack és Imre lelki üdvösségéért az erdélyi káptalannak adományozza a Fehér vármegyében (in cttu Albensi) fekvő Kugfolwa-t, mely királyi adományból és Tamás erdélyi vajda intézkedése alapján szállott reájuk. Vállalta azt is, hogy saját költségén megvédi a káptalant e birtokukban bárki, de főként Mihály nevű fia esetleges keresetével szemben. — *Méltóságsor:* [Bertrand bíboros, prépost], László olvasó-, Fülöp éneklő-, Péter őrkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés:* Privilegium super possessione Kugfolua.

Eredeti, alul chirografált, megcsonkult hártyán, függőpecsétje leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277288). ☐ Közlés: Szeredai: Notitia 37—38. — CDHung VIII/4. 399—400. — SzOkl I. 48—49 (mindegyik kihagyásokkal). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 511—512 (román fordításban). ☐ Regeszta: Turul 1884. 111. — ErdKLt 104. sz. — Wertner: Nemzetségek II. 20. — AOkl XXIII. 549. sz.

1047. 1339. [szeptember 15. után] A Warad-i káptalan előtt Herman nemzetségbeli Dénes fia: László magister, a székelyek három nemzetsége, valamint Chanad, Byztricia és Megyes ispánja, fiával: Andrással együtt, de István, Mihály, Miklós és Pál nevű fiainak nevében is, akik ebben az ügyben majd később tesznek bevallást valamelyik hiteleshelyen, a saját, valamint élő gyermekei és meghalt két fia: Lochk és Imre lelki üdvösségéért az erdélyi káptalannak adományozza a Fehér vármegyében (in cttu Albensi) fekvő Kugfolua-t. Ez a falu a vajda rendelkezése és a király adománya révén szállott a kezére Imre nevű fia halálának jóvátételeként, akit a király rácországi hadjárata során Bach-nál Tamás vajda emberei véletlenül megöltek. Ezzel egyidejűleg a birtokra vonatkozó okleveleiket is átadják a káptalannak. — *Méltóságsor:* [Bertrand bíboros] prépost, László olvasó-, Fülöp [éneklő-, Péter] őrkanonok magisterek. — *Hátlapján közel egykorú rájegyzés:* Super possessione Kugfolua.

Eredeti, szakadozott, csonka hártyán, melynek jobb felőli harmada a napi dátummal együtt leszakadt, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277287). ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 512—513, 601—602 (román fordításban is). ☐ Regeszta: ErdKLt 103. sz. — AOkl XXIII. 550. sz.

1048. [1339. szeptember 15. és 1342. május 1. között] A Warad-i káptalan bizonyítja, hogy Swk-i Albert fia: Miklós magister az erdélyi részekből való nemes — Barnabás, Dá-

vid, Mihály és Illés nevű fiaival egyetértésben, András erdélyi püspök káplánjának: László Tywre-i papnak jelenlétében – Kerestwr nevű, Turda vármegyei birtokának Sarpatak felőli keleti felerészét, mely Jolonth nevű nővére (sororis sue uterine) hitbére és jegyajándéka címén szállott reájuk, a Szt. Kereszt tiszteletére szentelt ottani kőtemplom kegyuraságával, valamint minden mostani és emberi szorgalommal ezután nyerhető haszonvételével együtt, Szt. Mihály arkangyal iránti tiszteletből, valamint Mihály és Péter nevű testvérük, illetve saját maguk lelkiüdvéért Szt. Mihály egyházának és általa az erdélyi püspökségnek, illetve András püspöknek és utódainak ajándékozta örökre. Oklevelét a káptalan függőpecsétjével és chirografummal erősítette meg.

Ái a váradi káptalan 1348. január 25-i megcsonkult oklevelében, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277417). A kiszakadt dátumot pótló fenti, hozzávetőleges keltezés azon alapszik, hogy a benne szereplő méltóságsor ebben az időszakban fordul elő (Ub I. 501 — DIR C, veacul XIV, vol. IV. 600), 1342. december 6-án már Gergely volt a váradi őrkanonok (CDHung VIII/4. 599) és 1343. május 5-én Suky Miklós már nem volt életben (Petrichevich I/2. 349). A fentebbi időszakon belül az 1339. esztendő vagy ehhez közelebbi időpont tekinthető a legvalószínűbb keltezésnek, mert Szécsi András püspök 1338-tól kezdődően látott neki nagy erővel a püspöki uradalmak kialakításának éppen az ebben az esetben is alkalmazott módszerrel. (Vö. Jakó Zs.: Az erdély püspökség középkori birtokairól. Szabó István-emlékkönyv. Debrecen, 1998. 141–143.)

1049. 1339. szeptember 19. (Varadini, dom. p. Exalt. cr.) I. Károly király a kolozsmonostori konvent régi pecsétje felől intézkedik [a hiteleshely ekkor folyó újjászervezése kapcsán?].

Eredetije hártyára írt és a király gyűrűspecsétjével megerősített oklevél volt, de nem maradt reánk, egykori léte csak a konvent levéltárának 1427. évi leltárából ismeretes. □ Regeszta: KmJkv I. 192. – AOkl XXIII. 562. sz.

1050. 1339. szeptember 21. (Waradini, in Mathei ap. et ev.) I. Károly király hozzájárulását adja Tamás erdélyi vajdának és Zonuk-i ispánnak az erdélyi káptalan előtt tett korábbi és most színe előtt fiaival: Konya (d) Miklós királynéi étekfogómesterrel és Mihály magister Poson-i prépositással együttesen személyesen, valamint a [kiskorú] Gáspár és László nevében is megismételt adományához. Ennek értelmében a Mihály fia: Simontól bírói úton kezére került Rona nevű birtokukat Belső-Szolnok vármegyében a Nagyszamos folyó mellett (in cttu de Zonuk interiori iuxta fluvium Zamus maiori!) Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magisternek, atyafiának és familiárisuknak adták azért, mert gyermekkorától fogva Tamás vajdát, majd fiait és rajtuk keresztül a királyt hűségesen szolgálta.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1339. november 22-i oklevelébe (1056. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105440. □ Közlés: AOkm III. 612—614. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 514—515 (román fordításban). □ Regeszta: AOkl XXIII. 563. sz.

1051. 1339. szeptember 23. (Waradini, f. V. a. Mich. arch.) I. Károly király a gyulafehérvári (AlbTr) egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Zenthegyud-i Chama fia: Jakab vagy Hassad-i Domokos fia: János, a korábbi határjelek bejárása után, Hunthpaznan nemzetségbeli Ferenc fia: Pagan (d) István magistert iktassa be a Belső-Szolnok vármegyében a Nagyszamos folyó mellett (in cttu de Zonuk interiori iuxta fluvium Zamus maiori) fekvő Rona birtokba, melyet hű szolgálataiért, az ő királyi hozzájárulásával, Tamás erdélyi vajda és Zonuk-i ispán, valamint fiai: Konya és Mihály magisterek,

továbbá a kiskorú Gáspár és László adományoztak neki. Erről, ha ellentmondás nélkül zajlott le, szokásának megfelelően kiállított privilégiumot adjon István magisternek.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1339. november 22-i oklevelébe (1056. sz.), Wesselényi cs bp-i lt: DL 105440. ☐ Közlés: AOkm III. 611—612. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 516 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 570. sz.

1052. 1339. szeptember 24. (Varadini, f. VI. p. Mathei ap.) I. Károly király Tyburc fia: László comes, László magister székely és Chanad-i ispán serviensének kérésére átírja az erdélyi káptalan 1339. július 9-i jelentését (1041. sz.), és ennek alapján megerősíti, hogy László comest jogszerűen és törvényesen bevezették a Torda vármegyei Zah örökös birtokába.

Ái az erdélyi káptalan 1418. május 13-i oklevelében, Toldalagi cs lt (DF 257475). ☐ Közlés: TTár 1888. 84—85 (Szabó K.). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 516—517 (román fordításban). ☐ Regeszta: Sz 21/1887. 76—77 (vándorgyűlési jelentésben). — AOkl XXIII. 573. sz.

1053. [1339.] október 6. (in villa Fahyd, primo die oct. Mich. arch.) Péter erdélyi alvajda előtt András erdélyi püspök megbízottja: Tamás klerikus, káptalani jegyző — anyagi nehézségeikre való tekintettel — a jövő május 1-ig (usque oct. Georgii mart.) haladékot ad Mykud volt bán fia: Péter magisternek, valamint fiainak: Jánosnak, Péternek, Dávidnak az erdélyi és a Warad-i káptalan oklevele (987., 990. sz.) alapján a mostani október 6-án (oct. Mich. arch.) András püspöknek elzálogosított Vyuar nevű birtokuk visszaváltására azzal a feltétellel, hogy a mostani királyi hadoszlás 15. napjának 22. napján (vicesimo secundo die quindenarum residentie presentis exercitus regalis) az erdélyi káptalanban megjelennek, majd december 7-ig (usque oct. Andree ap.) a Warad-i káptalanban újból kötelezik magukat eredeti megállapodásuk kikötéseinek betartására, amit ha elmulasztanának, a korábban megállapított kétszeres büntetés kétszeresét (sub pena binarii dupli) fizessék. — *Hátlapján XIV. és XVI. századi rájegyzés:* Prorogatoria usque octavas beati Georgii martiris. Super possessione Vywar.

Eredeti, egérrágta hártyán, hátlapján befüggesztett pecsét nyomával, az erdélyi káptalan mlt-ban (DF 277290). A kiszakadt évi dátum megállapítását az 1338. március 12-én a váradhegyfoki konvent által kiállított eredeti zálogievél (989. sz.) teszi lehetővé. ☐ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 517—518, 602—603 (román fordításban is, hasonmással). ☐ Regeszta: ErdKLt 635. sz. — AOkl XXIII. 607. sz.

1054. 1339. október 28. (in Sancto Martino, in Simonis et Iude ap.) Péter erdélyi alvajda az erdélyi egyház káptalanának. Küldje ki tanúbizonyságát, kinek jelenlétében Olffolua-i Miklós fia: Mike vagy Balthasar fia: János tartsanak a helyszínen vizsgálatot Artheus fia: János és Koroth-i Pál fia: János ama panaszára, miszerint bizonyos szomszédaik ZenthMarton és Korod nevű birtokuk határán lévő erdőik, szántóik, rétjeik egyes részeit elfoglalták és bitorolják. Ennek során járják meg e két birtok határát és a vitás területet a régi határjelek szerint különítsék el mások jószágától, végül az őket illető területbe iktassák vissza a panaszosokat. Az esetleges ellentmondókat idézzék színe elé.

Belefoglalva az erdélyi káptalan 1340. január 2-án kelt jelentésébe, DL 11742 (XVII. századi egyszerű másolatban). ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 656. sz.

1055. [1339.] november 8. (Bonchhyda, in oct. Omn. sanct.) Péter erdélyi alvajda bizonyítja, hogy amikor november 8-án Zonuk, Doboka és Culus vármegye nemessége részére Bonchhyda-n tartott közgyűlésen ifj. Wos (d) Miklós és László magisterek — Acheel (d) János, Lőrinc, Péter, Tamás, Mihály és Deseu nevű testvéreiknek az erdélyi káptalan ügyvédvallólevelével megbízott képviselőiként is – kifejezték ama kívánságukat, hogy id. Wos (d) Miklós comes ősi, szerzett és vásárolt összes birtokán osztozzék meg velük, ő erre csak ősi birtokait illetően mutatott hajlandóságot. Azt állította ugyanis, hogy adományként szerzett vagy vásárolt jószágaira vonatkozólag megfelelő oklevelei vannak. Emiatt az alvajda az ügyet elnapolja [1340.] május 1-re (ad oct. Georgii mart.), amikoris a felek Culusmonostoron mutassák be jogbizonyítékaikat.

Tartalmi ái Derencsényi Orros Péter erdélyi alvajda 1340. május 1-jén kelt oklevelében, Wass cs lt (DF 252745). ☐ Közlés: HOkl 223—224. — Ub I. 505—506 (április 30-ra keltezve). — DIR C, veacul XIV, vol. III. 534 (román fordításban). ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 682. sz.

1056. 1339. november 22. (in Cecilie virg.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy I. Károly király 1339. szeptember 23-i parancsára (1051. sz.) Domokos fia: János királyi ember, Miklós magister Clws-i főesperes, kanonok tanúbizonysága mellett november 13-án (III. d. Martini conf.), a korábbi határjelek bejárása után, ellentmondás nélkül beiktatta Pagan (d) István magistert Rona birtokba és egyben átírja I. Károly király ezzel kapcsolatos 1339. szeptember 21-én kelt jóváhagyó pátensét (1050. sz.), melynek értelmében erről gyakorlata szerinti módon kiállítja a király által előírt privilégiumot. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál magister Karazna-i főesperes, dékánkanonok. — *Hátlapján közel egykorú írással:* Super introductione et statutione possessionis Rona, privilegium extraducendum ad confirmandum.

Eredeti, hártyán, függőpecsétje elveszett, Wesselényi cs bp-i lt: DL 105440. ☐ Közlés: AOkm III. 611—614. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 519—520 (román fordításban). ☐ Regeszta: Wertner: Nemzetségek II. 132. — AOkl XXIII. 706. sz.

1057. [1339. november 24. előtt] [Pál comes] országbíró az egyrészről Miklós vajda fia: néhai Móric magister fia: Simon magister és nevezett Miklós vajda fia: István fia: István, másrészről Markus fiai, valamint Gurbed fiai közötti birtokcsere ügyében az ítélethozatalt Wyssegrad-ra [1340.] január 15-re (quind. residentie exercitus ad diem Strenarum proclamate) kitűzi.

Említés I. Károly király 1339. november 24-i oklevelében (1058. sz.), DL 3273. ☐ Közlés: AOkm III. 616. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 521. ☐ Regeszta: AOkl XXIII. 710. sz.

1058. 1339. november 24. (Wyssegrad, in vig. Katherine virg.) I. Károly király bizonyítja, hogy egyrészről Miklós vajda fia: néhai Móric magister fia: Simon magister és nevezett Miklós vajda fia: István fia: István, másrészről Markus fia: János és szintén Markus fia: Miklós fia: Péter — Markus többi fiai: András, Jakab, Mihály és István, valamint Gurbed fiai: Péter és Pál nevében is — fogott bírák útján úgy egyeztek ki a Gurbed, Myclosteluke/

Myklosteleke és Hagymas/Hagmas (Zothmar vm.) birtok cseréje kapcsán az országbíró előtt forgó ügyükben, hogy ez utóbbiak e három jószágot átengedték Miklós vajda említett utódainak, akik viszont az erdélyi részekben, a Morus folyó mellett fekvő Deyche/Deche (Torda vm.) és a Kolus vármegyei Kara nevű birtokukat adták nekik cserébe, kölcsönösen szavatosságot vállalva egymással szemben. Az a fél, amelyik nem védené meg a másikat a cserébe adott jószágban, köteles visszaadni a cserébe kapott birtokot. Minthogy okleveleikben az említetteken kívül még más birtokaikról is szó van, csak a vonatkozó részeket tartoznak a birtokkal együtt átiratban a másik félnek átadni, de legfontosabb jogbiztosítékait (capitalia instrumenta) ki-ki megtarthatja magának. A megbékéltetésért a bírónak járó összeg harmada Markus fiait, kétharmada Miklós vajda utódait terheli. Ez utóbbiak ezen kívül fizessék ki a bírónak azokat a bírságokat is, amelyekben Markus fiaival szemben elmarasztalták őket, de Markus fiai az ezekből nekik járó részt elengedik. Miután az ügyben az országbíró az ítélethozatalt oklevelében (1057. sz.) a jelen hadoszlás tizenötödik napjára, azaz [1340.] január 15-re (quind. residentie exercitus ad diem Strenarum proclamate) Wyssegrad-ra már kitűzte, Markus fia: János és Miklós fia: Péter gondoskodjék arról, hogy ekkor eddig távol maradó testvéreik és rokonaik szintén jelenjenek meg személyesen vagy megfelelő módon képviseltessék magukat a fenti csereegyezség megerősítése végett; ha ezt valamelyik fél elutasítaná, veszítse el cserébe felkínált birtokát.

Ái I. Lajos király 1364. június 20-i oklevelében, DL 3273. — Tartalmi ái Garai Miklós nádor 1409. március 13-i oklevelében, DL 31053. □ Közlés: AOkm III. 614—616. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 520—522 (román fordításban). □ Regeszta: CDHung X/4. 860. — AOkl XXIII. 712. sz.

1059. 1339. december 21. (in Thome ap.) Az erdélyi egyház káptalana bizonyítja, hogy Balasteleke-i Benedek fia: Pál özvegye: Osanna asszony, nem jelenhetvén meg a hiteleshelyen, a kérésére kiküldött Nagy (magnus) László magister kanonok, Imre [?], a borbándi (de villa Borbantina) és János, a Balasteleke-i egyház rectorai, valamint Balasteleke-i Mihály, Gergely és Kunch comesek jelenlétében Zekul (d) Margit nevű szolgálóját, két fiával: Péterrel [?] és Andrással együtt felszabadította saját lelki üdvössége érdekében, minthogy az emberek a természettől szabadnak születnek és a szolgaságból való felszabadítás üdvös cselekedet. — *Méltóságsor:* Domokos prépost, Santus éneklő-, Tamás őrkanonok, Pál magister Karazna-i főesperes dékánkanonok.

Eredeti, megkopott hártyán, függőpecsétje elveszett, Szeben város lt, Urk. I/82. (DF 244647). □ Közlés: DIR C, veacul XIV, vol. III. 522—523, 603—604 (román fordításban is). □ Regeszta: AOkl XXIII. 750. sz.

FÜGGELÉK

1301–1337

Kimutatások az erdélyi egyházmegye papjai által
pápai tized címén befizetett összegekről

A FÜGGELÉKBEN KÖZÖLT REGESZTÁK HASZNÁLÓINAK FIGYELMÉBE

1. A tizedjegyzéket a főesperességek (ezeken belül az esperesi kerületek és dékánátusok) betű- és időrendjébe átcsoportosítva közöljük. Tehát minden egyes egyházigazgatási egység anyaga 1332-től kezdődően egy helyen, egymást követően található. Az egyes egyházközségek sorrendje azonban az évi kimutatásokban az eredetinek megfelelő maradt. Az egyes egyházközségek adatait — jellel választottuk el egymástól.

2. Ha ugyanazon éven belül mindkét évi részlet befizetéseiről maradt kimutatás, ezek számadatait egyetlen regesztába foglalva, a falu papjának neve után + jellel kapcsolva közöljük.

3. Ha a befizetés mindkét esetben azonos pénznemben történik, ennek rövidített jelölését csak az első esetben adtuk meg. A különböző pénznemű befizetések számadatait vesszővel választottuk el egymástól.

4. A pénznemek latin nyelvű megnevezéseit a regesztákban nem fordítottuk magyarra, hanem csak rövidítettük. E rövidítések a következő oldalon található jegyzék segítségével oldhatók fel.

5. A befizető személy egyházi rangját a kimutatások készítői általában *sacerdos* szóval jelölték. Ezért a regeszták csak a rendkívülinek számító *plebanus*, *dominus*, *vicarius*, *subcollector* stb. megjelöléseket tüntetik fel az eredeti szöveg latin kifejezéseivel.

6. A tizedjegyzékekben keresztnévvel említett papokat a mutató az egyházközségüknél tünteti fel és a nevek betűrendjébe külön nem sorolja be.

A PÁPAI TIZEDJEGYZÉKEK REGESZTÁIBAN A PÉNZNEMEK JELÖLÉSÉRE HASZNÁLT RÖVIDÍTÉSEK JEGYZÉKE

aur. = aureus
aur. i. = aureus imperialis
b. = banalis (denarius)
b. a. = banalis antiquus, antiquus banalis
b. a. V. = banalis antiquus Verecensis
b. c. = banalis crucitus
b. n. = banalis novus
b. V. = banalis Verecensis (és változatai)
d. = denarius
d. a. = denarius antiquus
d. aur. i. = denarius aureus imperialis
d. b. a. = denarius banalium antiquorum
d. c. = denarius crucitus
d. l. = denarius lyliatus
d. m. = denarius montanus
d. n. = denarius novus, novus denarius
d. p. = denarius parvus, parvus denarius
f. = ferto
f. a. = ferto argenti
f. b. a. = ferto banalium antiquorum
f. d. = ferto denariorum
fl. = florenus
gr. = grossus
gr. V. = grossus Verecensis
k. = kuntinus
k. a. = kuntinus argenti
loct. = locto
loct. a. = locto argenti
loct. aur. = locto auri
loct. b. a. = locto banalium antiquorum
loct. d. = locto denariorum
loct. V. = locto Viennensis
m. = marca
m. a. = marca argenti
m. a. b. a. = marca argenti banalium antiquorum
m. aur. = marca auri
m. b. a. = marca banalium antiquorum
m. b. n. = marca banalium novorum
m. d. = marca denariorum
m. d. b. a. = marca denariorum banalium antiquorum
m. gr. = marca grossorum
ob. = obulus
p. = pensa
p. d. = pensa denariorum
p. d. m. = pensa denariorum montanorum
pd. = pondus
pd. a. = pondus argenti
s. = sectinus
s. a. = sectinus argenti
s. b. a. = sectinus banalium antiquorum
th. = thulaquius (és változatai)
V. = Verecensis

AZ ERDÉLYI KÁPTALAN TAGJAINAK BEFIZETÉSEI

1060. 1332. augusztus 5. (in Dominici) Kimutatás a fehérvári káptalan tagjai által pápai tized címén befizetett összegekről: János magister *Oza*-i főesperes, 5 m. a. — László prépost, 4 m. a. — László magister *Vgacha*-i főesperes, 4 m. a. — Bulchonius magister *Zothmar*-i főesperes, esperessége után 4 m. gr., 16 gr. (1 m. = 50 gr.), kanonokságának fele után 1 m. a. — Nagy (Magnus) László magister, 1 m. a. — Domokos magister *Doboka*-i főesperes, 3 m. a. — György magister, kanonoksága után ½ m. a., egyháza után 3 p. d. — Salamon magister *Torda*-i főesperes, 8 m. a., 1 m. — Sanctus magister éneklőkanonok, 1 m., 1 f. a. — János magister fehérvári (Albensis) főesperes, 11 fehérvári súlyú m. a. — Pál magister *Karazna*-i főesperes, 1 m., 3 f. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 51r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 78—79. □ Közlés: MonVatHung I/1. 105. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 149—150 (román fordításban).

1061. 1332. november 1. (in Omn. sanct.) Kimutatás a fehérvári káptalan tagjai által a második (1333.) évre pápai tized címén befizetett összegekről: Bulchonius magister *Zothmar*-i főesperes, tizedszedő társaival együtt (cum aliis sociis subcollectoribus suis) Benedek magister házában Tamás dominus őrkanonok kezébe fizetett 22 gr., 4 d., kanonoksága után 15 gr. + kanonoksága fele után 2 m. a. — Sanctus magister éneklőkanonok, 3 f. a. — László dominus prépost, *Zonnuk*-i főesperes, 2 m. a. — János magister *Oza*-i főesperes, esperessége után 2 ½ *Bystricia*-i súlyú m. a., kanonoksága után ½ ugyanolyan súlyú m. — János magister fehérvári (Albensis) főesperes László magister *Vgacha*-i főesperes kezébe fizetett 2 ⅓ m. — Nagy (Magnus) László magister, kanonoksága után 1 m. a. — Pál magister *Karazna*-i főesperes, esperessége után 8 p. d., kanonoksága után 1 m. a. — Miklós dominus *Hunad*-i főesperes, kanonoksága után 1 m. a. (cum b. a., 1 loct. = 11 b. a.), esperessége után ½ m.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 106—108. □ Közlés: MonVatHung I/1. 112—113. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 164—165 (román fordításban).

1062. 1333. október 31. (in vig. Omn. sanct.) Kimutatás a fehérvári káptalan tagjai által a harmadik (1334.) évre pápai tized címén befizetett összegekről: Jakab/János magister *Oza/Ozd*-i főesperes, 2 m. (egy márkát aranyban, egyet pedig régi báni dénárokban, 1 loct. =

11 b. a.), kanonoksága után ½ m., esperessége után ½ m. + kanonoksága után ½ m. (= 8 gr., 1½ f. b. a., 1 loct. = 11 b.), esperessége után 2 m. gr. (1 m. = 64 gr.) — Mihály magister *Clus*-i főesperes, 128 gr. + kanonoksága és esperessége után 2 m. gr. (1 m. = 64 gr.) — Bulchonius/Bulconius magister *Zathmar*-i főesperes, az 1333. évre (de anno preterito), esperessége és egy korábbi befizetése után (priori solutione) 213, 4 gr., a harmadik (1334.) évre 50 gr., esperessége után 110 gr., kanonoksága után 64 gr. (pro m. a.) + esperessége után 45 gr., kanonoksága fele után 1 m. gr. (1 m. = 72 gr.) — Sanctus magister éneklőkanonok, 2 ½ f. a. + kanonoksága és kántorsága után 8 p. d. — Domokos magister, 2 ½ m. (ad rationem argenti) + 72 gr. — Nagy (Magnus) László magister, ½ m. a. + kanonoksága után ½ m. b. a. (1 loct. = 11 b.) — László dominus prépost, kanonoksága és esperessége után 2 m. a. + 1 m., 1 f. a., melyért egy serleget (cyphum) zálogosított el; a második (1333.) évre 3 m. a. — János magister fehérvári (Albensis) főesperes nevében Bulchonius *Zathmar*-i főesperes, János magister megbízottjaként fizetett, kanonoksága után 1 m. a., esperessége után 4 m. gr. (1 m. = 64 gr.), 1 m. d. (ad rationem argenti, 1 loct. = 32 d.) + 5 m. (= 10 p., 3 m. = 150 gr., 20 p. d., 7 gr., 24 d.).

Eredeti, papírfüzet, fol. 53v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 124—126. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 562 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 118. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 174 (román fordításban).

1063. 1334. május 5. (in Ascens. dom.) — július 21-én (f. V. a. Iacobi) Kimutatás a fehérvári káptalan tagjai (sacerdotum dominorum de capitulo) által a harmadik (1334.) év utolsó részleteként pápai tized címén befizetett összegekről: Salamon magister *Torda*-i főesperes, 100 gr., 20 p. d., 1 m. (in denariis ad rationem argenti, 1 loct. = 32 d.) + 7, 23 p. d. — Pál magister *Karazna*-i főesperes, 1 m. a. — Miklós magister *Hunad*-i főesperes, kanonoksága befizetéséért elzálogosított egy 2 ½ ferto súlyú serleget (cyphum) + kanonoksága után 1 m. b. a. (1 loct. = 12 b.), esperessége után ½ m. — László magister *Vgacha*-i főesperes nevében György magister kanonok fizetett esperessége után két évre (pro duobus annis) 9 m. gr. — Domokos magister *Doboka*-i főesperes, 4 m. a. hátralékaként 36 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 55r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 144—147. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 562 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 123—124. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 184—186 (román fordításban).

1064. 1335. november 1. (in Omn. sanct.) Kimutatás a fehérvári káptalan tagjai (domini de capitulo) által pápai tized címén befizetett összegekről: László dominus prépost, 1 s. híján 5 közönséges f. a. — Pál magister *Karazna*-i főesperes, kanonoksága után 52 gr. — Bulchonius magister *Zathmar*-i főesperes, esperessége után 82 gr., 6 p. d., 6 d. n. — János magister, dominus *Oza/Ozd*-i főesperes, esperessége után 2, 2, 2 m., 1 jó f. a., 1 f. (d. b. a.), kanonoksága után ½, ½ [m.] + esperessége után 2 ½ tiszta m. a., kanonoksága után ½ [m.]. — László fent említett prépost az 1335. évre (ad rationem quarti anni) 86 gr. — Domokos magister *Doboka*-i főesperes, 36 gr. — Nagy (Magnus) László magister, 64 b. a. — Chama

prépost, dominus, *Kevkellev*-i főesperes, kanonoksága és esperessége után [3 m. a.] + kanonoksága és esperessége után 3 m. b. a. (1 loct. = 11 [d.]) — Salamon magister *Torda*-i főesperes, 5 m. a. b. a. (1 loct. = 10 b.), 1 m. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57r–v, 58v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 184—185, 206. □ Közlés: MonVatHung I/1. 135, 142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 205, 218 (román fordításban).

1065. [1337.] Összesítések: Az erdélyi püspök hat évre befizetett 1170 m. Warad-ról és az erdélyi részekből, a püspökök befizetésével együtt, a két előbbi számadáskönyv szerint, befolyt mindösszesen 3247 m., 3 f., 10 gr. és 2 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 59r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 212. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 562. — MonVatHung I/1. 144. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 221 (román fordításban).

DOBOKAI FŐESPERESSÉG ÉS BESZTERCEI DÉKÁNÁTUSA

DOBOKAI FŐESPERESSÉG

1066. 1332. április 4. (f. IV. p. Iudica) Kimutatás a *Doboka*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Dobka/de Boka*: János dominus, 40 + 42 d., 1 gr. — *Kend*: Mihály, 18 d. — *Hublus/Kublus*: János, 20 d. + 21 d. p., 10. b. n. — *Drag*: Pál, 50 d. + 60 b. n. — *Eskulev*: Pál, 20 d. — *Solumku*: Antal, 20 d. + 20 b. n. — *Borsa/Borza Harasta*: Domokos, 16 d. + 17 b. n. — *Valazuch*: István, 15 d. — *Bonchida*: Márk, 60 d. + 60 b. n. — *Chegey*: Pál, 18 d. — *Ziluas*: Simon, 20 d. — *Vitex/Vite*: János, 20 + 25 d. — Szentgotthárd *(de Sancto Gothardo)*: Imre, 20 d. — *Kege/Geke*: Pál, 16 d., 10 d. + 1 f. a. — *Buza*: Kozma, 60 d. + Péter *Monich*-i pap útján 4 gr., 22 b. n., 13 [d.] l., 9. [d.] p. — [Noszoly]: Sánta (Claudus) Bálint, 15 d. — *Mockas*: Lőrinc, 26 b. n., 14 [d.] l. — Szentjakab *(de villa Iacobi)*: Bernard dominus, egész évre 2 gr. — *Konteluky*: János, 1 gr., 8 p. d. — *Monorous*: Péter, 1 gr., 12 d. p. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Miklós, 1 k. a., 3 d., 2 [b.] a. — *Kyule*: Syfridus, 10 d. p. — Lőrincfalva *(de villa Laurentii)*: Péter, 5 d. p. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Domokos, 17 b. n. — *Kynelis*: Albert, 2 gr. — *Sumbur*: Chunradus, 2 gr. — *Vis*: Miklós, 2 gr. — *Monich*: Péter, 9 gr. — *Ketyl*: Benedek, egész évre 8 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48v, 49v, 50r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 54—55, 60—62. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 561—562 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 98—100. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 135—136, 139—141 (román fordításban).

1067. 1333. július 17. (in Allexi) Kimutatás a *Doboka*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Jordánfalva *(de villa Yordani)*: Henrik, 2 b. a. — *Vs*: Miklós, 2 gr. — *Zumbur*: Chunradus, 1 gr. — *Pomerio/Hydalmas*: [...], Lőrinc, 1 gr. + 18 d. —

Mochkas: Lőrinc, 26 *Chlusuar*-i b. — *Zeeg*: Illyés plebanus, 14 gr. — *Bonchida*: Márk, 7 gr., 5 d. — *Doboka*: János, 2 gr., 22 d. — *Nusal*: Bálint, 1 gr., 13 d. de monte. — *Kond*: Mihály, 2 gr., 9 d. — *Vite*: Bertalan, 11 d. m. — *Chege*: Pál, 10 d. — Szentgotthárd *(de Sancto Boyhardo)*: Miklós, 30 d. m. — *Drag*: Pál, 6 gr., 3 p., 31 d. — *Chamafaya*: Domokos, 11 *Clusuar*-i b. — *Bursaharazta*: Miklós, 3 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52v, 53r, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Vatikáni lt, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 113—114. □ Közlés: MonVatHung I/1. 111—115. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 163—166, 168—169 (román fordításban).

1068. 1334. Kimutatás a *Doboka*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Eykulev*: Antal, 2 gr. — *Vs*: Miklós, 2 gr. — *Maruch*: Péter, 3 gr. — *Buza*: Kozma, 3 p. d. + 5 gr., 85 d. — *Drag*: Pál, 10 gr. — *Bursaharazta/Borsahazarca*: Miklós, 3 + 3 gr. — *Bonchida*: Márk, 10 + 10 gr. — *Doboka*: János, 4 gr. — *Mochkas*: Pál, 2 gr. — *Kend*: Mihály, 24 ob. — *Solumku*: János, 1 gr. — *Valazut*: István, 3 gr. — *Chamafaya*: Domokos, 1 gr., 1 d. — Szentgotthárd *(de Sancto Gothardo)*: Péter, 20 d. m. — Szentegyed *(de Sancto Egidio)*: Péter, 9 gr. — *Chaga*: Pál, 1 gr., 8 d. m. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Demeter, 3 gr. — *Nuzal*: Bálint, 3 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 55v, 56r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 160—161. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119—121, 128. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 177—180, 192—193 (román fordításban).

1069. 1335. Kimutatás a *Doboka*-i főesperesség papjai által pápai tized címén az évi első részletként befizetett összegekről: *Buzyas*: Pál, 60 d. m. — *Manich*/[...]: Péter, 4 gr. + 4 gr. — *Vs*: Miklós, 4 gr. — Szentjakab *(de villa Sancti Iacobi)*: Nikolaus 5 gr., 18 d. [...]: [Balázs plébános]: 4 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 197, 204. □ Közlés: MonVatHung I/1. 139, 141—142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 212, 216—217 (román fordításban).

Dobokai főesperesség besztercei dékánátusa

1070. 1332. április 1. (f. IV. p. Letare) — április 23. (f. V. a. oct. Pasche) Kimutatás a dobokai főesperesség besztercei dékánátusának papjai által a zsinat harmadik napján (III. d. sinodus) pápai tized címén befizetett összegekről: *Bistricia*: Ebyrhardus plebanus, Johann domonkos szerzetes útján, 1 fehérvári súlyú m. a. — Aldorf *(de Waldorf Superiori)*: Hermann plebanus, ½ f. a. — Törpény *(de Cupimo/de Tripio)*: Peter dominus, plebanus, ½ f. a. + 1 fehérvári súlyú m. — Demeter *(de villa Demetrii)*: Nikolaus dominus, plebanus, ½ f. a. — *Pintuk/Pyntuk*: Ticzmannus/Tylmannus dominus, 5 k. a. + ½ f. a. — *Silua/Bylna*: Henrik dominus, Henczmannus dominus, plebanus, ½ f. a. + 3 ½ f. a. — Újfalu *(de Nova Villa)*:

Henrik plebanus, dominus, ½ f. a. + 1 ½ f. — *Vinda*: Chunradus plebanus, ½ f. a. — *Bodako/Bodekov*: Henrik plebanus, ½ f. + 1 f. a., 20 b. a. — *Monelarth/Molnarch*: Vintus, Henrik plebanus, 1 loct. a. + 3 s. a. — Besenyő *(de villa Paganika/de villa Paganica)*: Johann plebanus, ½ f. + 16 gr. — Németi *(de villa Bananta)*: Peter plebanus, 1 loct. a. — *Chichmar/Chitmar*: Seyfridus/Syfridus plebanus, 1 loct. a. + 6 gr. — Aldorf *(de Hospitali)*: Johann, 1 loct. a. — *Amda Bystricia*: Hermann plebanus, 1 loct. a. — Jád *(de Venacione)*: Nikolaus plebanus, 1 loct. a. — *Veruus/Vermus*: Jakob plebanus, dominus, jövedelme fele utáni fizetésre kötelezik a tizedszedők április 24-től (Georgii) kezdődően + 1 f. a. — Jád *(de Venacione)*: Nikolaus dominus-t, *Sylk*: [...] dominus-t és Nagyfalu *(de Magna Villa)*: [...] dominus-t, az új plébánosokat a tizedszedők május 10-ére (quind. III. d. Georgii) maguk elé idézik. — Aldorf *(de villa Latina)*: Nikolaus plebanus hasonlóképpen fizetett, új plébánosát ugyanazon tizedszedők felszólítják, hogy az említett napon fizessen. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio/de villa Sancti Georgii)*: Johann plebanus, 8 pd. + 5 gr. — *Gypsa*: Tychmannus plebanus, egész évre 7 loct. a. — Fehéregyház *(de Alba Ecclesia)*: Frichco, egész évre ½ f. a. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Henrik, egész évre ½ f. a. — Fata *(de villa Pathani)*: Menhardus, 1 gr., 5. b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 49r–v, 50r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 52—54, 74—75, 101—102. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 561 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 97—100, 103—104. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 134—137, 139—141, 147 (román fordításban).

1071. 1333. szeptember 9. (II. d. Nat. virg.) — október 21. (in XI. mill. virg.) Kimutatás a dobokai főesperesség *Bystricia*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Guypsa*: Tyczmannus plebanus, 1 ½ f. a. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Johann plebanus, 1 ½ f. a. — Törpény *(de Tripimo)*: Peter plebanus, ½ f. a. — Demeter *(de villa Demetrii)*: Nikolaus plebanus, ½ f. a. — Péntek *(de Pintun Minori)*: Friczko, 5 k. a. — *Anda Bystricia*: Hermann, 1 loct. a. — *Vinda*: Kunradus, 3 s. a. — Újfalu *(de Villa Nova)*: Henrik, ½ f. a. — *Silua*: Henczmannus, ½ f. a. — *Bodako*: Henrik, ½ f. a. — *Molnark*: Ulrik, 1 loct. a. — Németi *(de villa Bauarica)*: Peter, 1 loct. a. — Aldorf *(de Valdorf Inferiori)*: Johann, 2 ½ k. a. — *Bystricia*: Johann dominus, plebanus, összes jövedelmének fele után fizetett 9 *Bystricia*-i súlyú m. a.-t, ugyanakkor kötelezte magát a maradék 8 m. két részben történő kifizetésére a következőképpen: 3 m.-t 1333. október 13-án (in quind. Mich.) és 5 m.-t 1334. január 13-án (in oct. Epiph.).

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r–v, 53v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 101—102, 121. □ Közlés: MonVatHung I/1. 109, 111, 117. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 158, 161—162, 172—173 (román fordításban).

1072. 1334. július 9. (sab. a. Margarethe) — október 31. (in vig. Omn. sanct.) Kimutatás a dobokai főesperesség *Bystricia*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Pintuk/Pymchich*: Friczko/Phyrcho, 3 + 2 gr. — *Bodakov/Bodako*: Henrik, 8 + 8 gr. — Besenyő *(de villa Paganica)*: Johann, 4 + 4 gr. — *Molnark/Molnarck*: Ulrik

plebanus/Vyricus, 3 + 2 gr. — Aldorf *(de Valdorf/hospitalis* [!]*)*: Tammo/Thamo, 2 + 2 gr. — *Byrida/Bystricia*: Hermann, 4 + 2 gr. — *Silna/Silua*: Heczmannus, Henrik, 16 + 8 gr. — *Vinda*: Chunradus, 4 + 4 gr. — *Stipur/Chimar*: Nikolaus, 2 + 2 gr. — Demeter *(de villa Demetrii)*: Nikolaus dominus, 1 + 1 f. a. — Jád *(de Venatione)*: Nikolaus, 4 + 4 gr. — Aldorf *(de Valdorf Superiori/de Valdorf)*: Nikolaus, 4 + 4 gr. — Törpény *(de Typinio/de Tripunio)*: Peter plebanus, 4 + 16 gr. — Németi *(de villa Nempty/Nempcy/villa Bauarica)*: Peter, 4, 4 + 4 gr. — Demeter *(de Sancto Demetrio)*: Gothfridus, ½ közönséges f. a. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Johann, 16 gr. — *Guypsa*: Tyczmannus plebanus, 20 gr. — *Lekenche*: Johann plebanus, 24 gr. — Nagyfalu *(de Magna Villa)*: Hermann plebanus, 14 gr. — Fehéregyház *(de Alba Ecclesia de Kyralya/de Alba Ecclesia)*: Tyczmannus plebanus, 8 + 4 gr. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Henrik, 10 gr. — *Bystricia*: Johann dominus, egyháza jövedelmének feléért 5 ½ közönséges fehérvári súlyú m. a.; a befizetést Tylmannus *Bystricia*-i perjel teljesítette.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 55v, 56r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 126—128, 161—162. □ Közlés: MonVatHung I/1. 118—122, 128—129. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 174—175, 177, 180, 182, 193—194 (román fordításban).

1073. 1335. Kimutatás a dobokai főesperesség *Bystricia*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Fehéregyház *(de Alba Ecclesia/[de Alba Ecclesia])*: Tylmannus plebanus, [...] plebanus, 10 gr. + 10 [b.] a., 2 gr. — Törpény *(de Tripinio)*: Peter plebanus, ½ f. a. — Újfalu *(de Nova Villa)/Nigua*: Henrik, 3 + 3 gr. — *Molnark/Mulnark*: Viricus, 2 + 1 gr. — *Amda Bystricia/Anda Bystricia*: Hermann, Johann, 2 + 1 gr. — *Stepnir/Zynir*: Nikolaus, 2 + 2 gr. — *Sylua*: Hechmannus/Henczmannus, 1 loct. a. + 4 gr. — Demeter *(de villa Demetrii)*: Nikolaus/[Nikolaus dominus] plebanus, 1 f. a. + [...] k. — Jád *(de Venatione)*: Nikolaus, 3 + 3 gr. — Aldorf *(de Waldorf)*: Nikolaus, 3 + 3 gr. — Aldorf *(de Inferiori Waldorf/de Waldorf Inferiori)*: Tammo, [...], 2 + 2 gr. — *Budako/Bodakon*: Henrik, 6 + 4 gr. — Németi *(de villa Bavarica)*: Peter, 2 + 3 gr. — *Pintuk*: Friczko, 3 + 2 gr. — *Lekenche*: Johann plebanus, 5 loct. a. — [Dipse]: Tych/[Tyczmannus plebanus], 8 gr., 1 k. híján 3 loct. a. + 12 gr. — *Vinda*: Hermann, 2 gr. — [...]: [Peter], 4 gr. — [...]: [Blasius plebanus], 3 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 197—199, 205—206. □ Közlés: MonVatHung I/1. 139—140, 142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 212—213, 217—218 (román fordításban).

1074. 1336. Kimutatás a dobokai főesperesség besztercei dékánátusának papja által pápai tized címén befizetett összegről: Fehéregyház *(de Alba Ecclesia)*: Tyczmannus, ½ f. a., 1 s., 1 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 206. □ Közlés: MonVatHung I/1. 142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 218 (román fordításban).

FEHÉRVÁRI FŐESPERESSÉG ÉS SEPSI KERÜLETE, VALAMINT SEBESI, SELYKI, SPRINGI, SZÁSZVÁROSI DÉKÁNÁTUSAI

FEHÉRVÁRI FŐESPERESSÉG

1075. 1332. március 3. (f. III. p. Esto mihi) — június 6. (in vig. Penth.) Kimutatás a fehérvári (Albensis) főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Enyed *(de Enitrino)/Enyd*: Péter főesperes, subcollector, plebanus, 1 f. a. (1 f. a. = ¼ m.) + 7 f. a. — *Orbow/Arbov*: Simon, 80 d. + 4 p. d. — Mihálcfalva *(de villa Mihalch)*: Mátyás alesperes, 40 d. + 40 d. p. — Tövis *(de Spinis)*: Domokos, 80 d. — *Kyod*: Domokos, 53 + 30 d. — Szentimre *(de Sancto Emerico)*: Tamás, 40 + 20 d., 7 b. a. — *Thathey/Thacey*: Miklós, 25 + 4 d. — *Rogov/Bokov*: János, 4 gr. + 40 d. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Mátyás, 4 gr. + 40 d. — *Hupurtun/Hapurcum*: Péter, [...] + 100 d. — *Zunmepe/Azunnepe*: Benedek, 4 gr. + 30 d. — *Lapad*: Mihály, 3 gr. — *Chumburd/Kumbund*: János, 36 + 40 d. — *Beche*: Benedek, 36 + 50 d. — *Buzasbuchard/Buzabuhhard*: Mihály, 6 + 40 d. — *Dumbar/Duumbar*: Ábrahám, 40 + 20 d. — *Kurgued*: Egyed, 6 d. — Újfalu *(de Nova Villa)*: Péter, 40 d. — *Lumba*: a pap, 3 gr. — *Kyud*: Miklós, 40 d. — *Cheztus*: Egyed, 40 d. — *Mykloslaka/Micloslaka*: Ábrahám, 30 + 30 d. — *Syle/Sile*: István, 24 + 22 d. — *Zilkuich/Zilkuch*: István, 20 + 20 d. — *Gumbuch*: Domokos, 20 d. — Szentbenedek *(de Sancto Benedicto)*: Péter, 20 d. — *Peturlaba/Peturlala*: János, 6 + 20 d. — *Noglok*: Jakab, 50 d. — *Egd/Deog*: Egyed, 20 + 20 d. — *Enyd/Enyd Superiori*: István, 18 + 30, 22 d. — [Benedek]/*Benenyk*: Albert, 20 d. + 7 [d.] l., 4 d. — *Kald*: Domokos, 18 d. — *Buchard/Budz*: Hentmann, Henrik, Henchtmann, 80 + 34, 80 d. — *Forrov*: Tamás, 22 d. — *Medykerek/Medikered*: Lőrinc, 30 + 30 d. — *Herepel*: Pál, 13 d. — Gyulafehérvár *(Albensis)*: János plebanus, egész évre 40 d. — *Spanlaka*: György, 30, 20 d. — *Sospetek*: János, egész évre 30 d. — *Fohyd*: István, 16 d. — *Oza*: Márton, 32 d. — *Varda*: Jakab, 40 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48r, 49v, 51v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 32—35, 56—58, 84—85, 95—97. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 559—560 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 91—92, 98—99, 106—107. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 123—125, 137—138, 153 (román fordításban).

1076. 1333. július 1. (in oct. Nat. Ioh. bapt.) — augusztus 9. (in vig. Laur.) Kimutatás a fehérvári (Albensis) főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Hapurtun*: Péter, 22 d. — *Orbou*: Simon, 3 p. d., 20 d. — *Gald*: Domokos, 10 d. — [Csekelaka ?]: Lukács, 62 d. — Mihálcfalva *(de villa Mihalt)*: Mátyás, 24 d. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Mátyás, 20 d. — *Kumburd*: János, 30 d. — *Bogov*: Miklós, 6 d. — *Lapad*: Mihály, 10 d. — *Beche*: Benedek, 20 d. — Tövis *(de Spinis)*: Domokos, 80 d. — *Dedeg*: Egyed, 20 d. — *Zikkuch*: István, 12 d. — *Penirlaka*: János, 12 d. — *Buzasbuchard*: Mihály, 19 d. — *Gyog*: György, 32 d. — *Drumbar*: Ábrahám, 32 d. — *Heyud*: Miklós, 22 d. — *Herepel*: Pál, 20 d. — *Gyle*: István, 22 d. — *Medikerek*: Lőrinc, 20 d. — *Azunepe*: Benedek, 14 d. — *Noglok*: Jakab, 16 d. — *Sard*: Imre plebanus, 5 p. d., 22 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r, 53r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 133, 136. □ Közlés: MonVatHung I/1. 109—110, 115. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 158—160, 170 (román fordításban).

1077. 1334. május 5. (in Ascens. dom.) — október 31. (in vig. Omn. sanct.) — november 8. (in oct. Omn. sanct.) Kimutatás a fehérvári (Albensis) főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Mátyás, 12 d., 8 rossz [d.] + 34 d. — *Orbov*: Simon, 102 d., 40 [d.] m. + 3 p. d. — *Bulhard/Buchard*: Heczmannus, Emerich, 3 p. d. + 30 d. — Gyulafehérvár *(de Alba)*: János plebanus, 60 d. + 16 gr. — *Nyglok/Nyglog*: Jakab, 20 d. + 2 gr., 10 d. — *Chuch*: Péter, 20 d. — *Mokovtelky/Mokortelky*: István, 20 + 14 d. — *Heyud*: Miklós, 20 d. + 3 b. a., 9 d. — *Chekelaka/Chekalaka*: Lukács, 20 + 18 d. — *Bogov*: Miklós, 12 + 10 d. — *Chumbard/Chumburd*: Mihály, 26 d. + 2 gr., 8 d. — *Peturlaka*: János, 27 d. m. — *Saard*: Imre dominus plebanus, 4 + 10 p. d. — Enyed *(de Endino, de Enydino)*: Péter, 9 gr., 6 d. + 1 f. a., 1 k. — *Buzazbuchard*: Mátyás, 25 d., 12 [d.] m. — Tövis *(de Spinis)*: Domokos, 80 d. + 4 p. d. — Szentimre *(de Sancto Emerico)*: Tamás, 5 + 3 gr. — Mihálcfalva *(de villa Mihalch)*: Mihály, 70 d. — Márton fia: János comes befizetett a tized feléért 3 m. a.-t, a tized tizedéért pedig 1 ½ *Bystricia*-i súlyú f.-t — *Oza/Ozd*: Márton, 20 d., 1 b. + 18 d. — *Lapad*: Péter, 10 d. — *Hapurtun*: Péter, 22 d. — *Kospotok*: János, 30 d. — *Medkerek*: Lőrinc, 17 d. — Újfalu *(de Nova Villa)*: Rudolf, 23 d. — *Spanlaka*: György, 7 d. — *Myklosiaka*: Ábrahám, 23 d. — *Gyog*: György, 20 d. — *Syle*: István, 20 d. — *Azumepe*: Péter, 2 gr., 8 d. — *Beche*: Benedek, 2 [d.] a., 14 d. — Szentbenedek *(de Sancto Benedicto)*: Péter, 2 gr. — *Benedic*: Domokos, 10 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 55r, 56r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 162—165. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119—124, 126, 129—130. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 176—180, 182—184, 186, 188, 194—195 (román fordításban).

1078. 1335. április 30. (VI. d. Marci) Kimutatás a fehérvári (Albensis) főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Orbov*: [Simon], 80 d. — Tövis *(de Spinis)*: [Domokos], 6 d. híján 3 p. d. — Enyed *(de Enidino)*: [Péter], 7 loct. a. — *Medykerek*: [Lőrinc], 2 gr. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: [Mátyás], 4 gr., 9 d. — *Chumburd*: [Mihály], 24 d. — *Byfalri*: [Rudol]f, 22 d. — *Azumepe*: [Péter], 20 d. — *Lapad*: [Péter], 10 d. — *Beche*: [Benedek], 22 d. — *Chigud*: [Ábrahám], 22 d. — *Herepal*: [Pál], 13 d. — *Hapurcun*: Péter, 22 d. — *Gyle*: [István], 20 d. — [*Herud*: Miklós], 20 d. — [*M*]*ocolleky*: [István], 20 d. — *Thokaka*: ... 20 d. — [Csekelaka]: Lukács, a negyedik év [1335] második részleteként 2 gr. — *Noglog*: Jakab, a negyedik év [1335] második részleteként és az ötödik év [1336] első részleteként 40 d. — *Foro*: Domokos, a negyedik év [1335] második részleteként és az ötödik év [1336] első részleteként 18 d. — Borbánd *(de villa Barbancina)*: Péter dominus, a második részletként 40 d. — János magister fehérvári (Albensis) főesperes a tizedek tizedének összegéből (de pecunia decime decimarum) 1335. április 30-án 30 ½ m. a. és erdélyi súlyú ½ f. a. kapott. Ugyanekkor kapott 30 m. gr. és 18 gr. (1 m. = 56 gr.), 5 helyi súlyú (pondere terrestri) k. híján 1 m. aur., továbbá Tamás dominus őrkanonok, subcollector részéről 2 d. aur. i., 1 fl.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 186–187. □ Közlés: MonVatHung I/1. 136–137. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 206–208 (román fordításban).

1079. 1336. április 21. (dom. a. Georgii) Kimutatás a fehérvári (Albensis) főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: [Csekelaka ?]: Lukács, 10 d. — [Borbánd *(de villa Barbancina)*]: Péter dominus, egész évre [3 p. d.]. — [*Bohard*: Miklós], 32 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, 58v (vízfoltos, rongált lapok), Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 188. □ Közlés: MonVatHung I/1. 136, 141. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 207, 216 (román fordításban).

Fehérvári főesperesség sepsi esperesi kerülete

1080. 1332. augusztus 16. (II. d. Assumpt. virg.) Kimutatás a fehérvári főesperesség sepsi *(Sebusy*-i) esperesi kerületének papjai nevében Paulus Priscianus magister által a subcollectoroknak pápai tized címén első és második részletként befizetett összegekről: Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: János, 16 b. a. — *Lizno*: Péter, 5 b. a., 2 [d.] p. — *Vzmi*: István, 7 b. a., 2 [d.] p. — Boldogasszonyfalva *(de villa Sancte Marie)*: László, 6 b. a. — *Hydueg*: Miklós, 23 b. a. — *Arkus*: Pál, 12 b. a., 2 [d.] l. — *Suruzno*: Miklós, 6 b. a. — *Olcznui*: Miklós, 2 gr. — *Kemuspotok*: István, 5 b. a. — *Zalan*: Miklós, 2 gr. — Gidófalva *(de villa Guidonis)*: Gergely, 9 b. a. — Illyefalva (de *villa Helye)*: Pál, 5 b. a. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Mihály, 15 b. a. — *Borouch*: Damján, 15 b. a. — Bibarcfalva *(de villa Bybouh)*: Balázs, 16 b. a. — *Ahch*: Jakab, 10 b. a., 2 gr. — *Bandachfolua*: Mihály, 10 b. a., 4 [d.] p. — *Mylcosuara*: János, 6 b. a., 4 [d.] p. — *Olazteluk*: Péter, 3 b. a., 8 [d.] p. — *Aruapotok*: Márton, 8 b. a. — *Angelus*: János, 7 b. a. — *Kalnuk*: László, 7 b. a. — *Besenczsed*: Miklós, 6 [b.] a., 2 [d.] l. — *Zozacha*: Benedek, 6 ½ b. a. — [...]: Paulus Priscianus magister, 5 p. d. — *Buduk*: Lubasius, 6 [b.] a., 1 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 51r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 81—84, 103—104. □ Közlés: MonVatHung I/1. 106. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 151—152 (román fordításban).

1081. 1333. Kimutatás a fehérvári főesperesség sepsi (*Gybusy*-i) esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Illyefalva *(de villa Elye)*: Pál, 3 b. a. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: János, 6 V. — *Liznov*: Péter, 4 b. a. — Boldogasszonyfalva *(de villa Sancte Marie)*: László, 10 d. — Uzon *(de villa Vsum)*: István, 1 gr. — *Zlalan*: Miklós, 2 gr. — *Arkus*: Pál, 2 gr. — *Sanzahca*: Benedek, 6 d. — *Olthzeme*: Miklós, 2 gr. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Mihály, 11 b. a. — *Baroch*: Damján, 8 b. a. — Bibarcfalva *(de villa Byborch)*: Balázs, 1 b. a., 6 V. — Bardoc *(de villa Bardach)*: László, 1 gr., 2 b. a., 4 th.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 103—104. □ Közlés: MonVatHung I/1. 111—112. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 163 (román fordításban).

1082. 1334. Kimutatás a fehérvári főesperesség sepsi (*Gybasy*-i) esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Mihály, 10 b. V. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: János, 10 b. V. — *Kalnuk*: Péter, Lőrinc, 3 b. a. + 3 ob. — *Kevruspotok*: István, 4 b. a. — Illyefalva *(de villa Helye)*: Pál, 2 b. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Domokos, sasos 4 d. — Boldogasszonyfalva *(de villa Sancte Marie)*: László, 4 d. — *Arkus*: Pál, 6 ob. — *Zalan*: Miklós, 1 b., 4 th. — *Buduli*: Lukács, 6 th. — *Angelus*: Péter, 1 V., 3 th. — *Vzun*: István, 1V., 4 th. — *Lizno*: Péter, 1 b., 3 th. — *Kylien*: János, 1 b., 4 th. — *Belen*: György, 2 b. a. — *Arnapotok*: Márton, 2 b., 3 ob. — *Hidueg*: Miklós, 4 b., 14 ob. — *Reech*: Gergely, 6 d. — *Besenzd*: Miklós, 5 ob. — *Rachan*: Péter, 1 V., sasos 2 d. — Bibarcfalva *(de villa Byborch)*: Balázs, 4 d. — *Olazteluk*: Péter, 7 ob. — *Barchuch*: Damján, 2 V., 1 ob. — Vargyas *(de villa Wardach)*: László, 7 ob.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54v, 56v, 57r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 177—178. □ Közlés: MonVatHung I/1. 122, 133—134. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 181, 201—202 (román fordításban).

1083. 1335. Kimutatás a fehérvári főesperesség sepsi esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Zarahrazahca*: [Benedek], 7 v. — [...]: Péter, 3 V. — [...]: László, 2 híján 50 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 203. □ Közlés: MonVatHung I/1. 141. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 216 (román fordításban).

Fehérvári főesperesség sebesi dékánátusa

1084. 1332. március 5. (II. d. Cinerum) — július 15. (in Divis. ap.) Kimutatás a fehérvári főesperesség sebesi dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Kelnunk*: Michael dominus, plebanus, *Sebz*-i dékán, 7 loct. a. — *Sebus*: Nikolaus dominus, plebanus, 7 loct. a. + ½ f. a. híján 2 ½ m. — *Beeth/Becch*: Nikolaus dominus, plebanus, 3 + 7 loct. a. — Péterfalva *(de villa Petri)*: Martin dominus, 3 loct. a. + 3 f. a. — Szászcsór *(de Subcastro)*: Jakob dominus, 3 + 7 loct. a. — Felkenyér *(de villa Vilkani/de villa Wlkani)*: Herbordus dominus, plebanus, 3 loct. a. + 1 f. a. — *Kunertu/Kimortu*: Johann dominus, plebanus, 3 ½ loct. + 1 f. a. — *Lanouk*: Nikolaus dominus, plebanus, 3 loct. + 3 f. d., 1 loct. (1 loct. = 11 d.) — *Byhov*: Henchmannus [dominus], 3 s. + 3 s. híján 1 m. — Fejéregyház *(de Alba Ecclesia)*: Johann, ½ f. + 1 f. a. — Apold *(de Alpoldya Inferiori/de Apoldya Inferiori)*: Renerus/Wernherdus dominus, 3 loct. + 1 f. a. — Felapold *(de Apoldya Superiori)*: Johann dominus, plebanus, 3 loct. + 6 p. — *Doborka*: [...] dominus/Johann plebanus, 3 loct. + 6 p. d. — *Trikow/Orbov*: Johann dominus, 5 loct. + ½ m. — *Arkus*: Peter dominus, 3 loct. + 3 loct. a. — Gieszhübel *(de Malipondio)*: Hermann dominus, vicarius, 13 d. — *Mules/Vmlas*: Nikolaus plebanus, dominus, 22 b. a. + 3 p. d. — *Chapintha/Chapurcha*: Jakob plebanus, dominus, 11 b. a. + 66 d. — Enyed *(de Eneudio/Enedyno)*: Jakob plebanus, dominus, 1 b. a. híján ½ f. a. + 3 p. d. — János magister, subcollector fel-

szólította Buzmarch-ból való Chunraudus dominus-t, hogy fizesse ki a tizedet. — *Obnuk*: Peter dominus, 3 p. d. — *Ludas*: Andreas dominus, 3 p. d. — *Zekes*: Thomas, 33 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48v, 49v, 50r, 51v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 39—42. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 560 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 93—94, 98, 100—101. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 127—129, 137, 141—142 (román fordításban).

1085. 1333. augusztus 13. (f. VI. a. Assumpt. virg.) Kimutatás a fehérvári főesperesség *Sebus*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Kunerta*: Johann dominus, plebanus, 1 f. a. — *Orbov*: a pápai tizedszedők 1333. augusztus 13-án eladják Hermann dominus [*Orbov*-i] plébánosnak az *Orbov*-i dézsma felét 5 márka finom ezüstért. — *Byhov*: a pápai tizedszedők eladják Henczmann dominus [*Byhov*-i] plébánosnak a *Byhov*-i dézsma felét 4 márka finom ezüstért. — *Doborka*: a pápai tizedszedők eladják Henrik dominus [*Doborka*-i] plébánosnak a *Doborka*-i dézsma felét 4 márka finom ezüstért. — Ludas *(de Ludas Regis)*: a pápai tizedszedők eladják Michael dominus [ludasi *(de Ludas Regis)*] plébánosnak a ludasi *(de Ludas Regis)* dézsma felét 4 márka finom ezüst értékben, melynek felét 1333. november 8-án (in oct. Omn. sanct.), másik felét 1334. május 13-án (Ascens.) köteles kifizetni. — Péterfalva *(de villa Petri)*: Martin plebanus, egész évre 1 m.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r–v, 53v, 54v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 147—148. □ Közlés: MonVatHung I/1. 111, 117, 123. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 161, 173, 184 (román fordításban).

1086. 1334. május 5. (in Ascens. dom.) — augusztus 21. (dom. a. oct. Assumpt. virg.) Kimutatás a fehérvári főesperesség *Sebus*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Giesshübel *(de Malo Prandio)*: Jakob, 6 + 12 d. — Enyed *(de Enydino/de Guyd Saxonica)*: Nikolaus, 24 gr., 1 f. a. + fél dézsmáját 6 ½ *Cybin*-i súlyú ezüstmárkáért bérbe vette *Cybin*-i Michael comes. — Fejéregyház *(de Alba Ecclesia)*: Johann dominus, 8 gr., 9 d. + 66 d. — Felkenyér *(de Superiori Kuminu/de villa Wigani)*: Herbordus dominus, 3 loct. a. + 22 d. — *Kelnuk*: Michael dominus, plebanus, 4 aur. + 2 aur. i., 18 gr. — *Beech/Reech*: Nikolaus dominus, plebanus, 1 fl. + 5 loct. a. — *Mylenbah/Mylunbach/Sebus*: Nikolaus dominus, plebanus, Jakob dominus, 9 f. a., 16 gr. + 1 ½ m. a., 1 f. a. — Szerdahely *(de Foro Ruthenorum)/Zeredahel*: Chunradus dominus, a tized feléért (pro mediis decimis) 3 m. a. + 80 d. — *Kunertu*: Johann plebanus, 1 f. a. + 3 p. d., 12 d. — *Colmas*: Nikolaus plebanus, 20 V. — Ludas *(de Ludas Regis)*: Michael dominus, a tized feléért (pro mediis decimis) 2 m. a. — *Byhov*: Henczmannus/Heczmannus dominus, plebanus, a tized feléért (pro mediis decimis) 2 m. a. + 1 ½ m. d. (ad rationem argenti, 1 loct. = 34 d.), ½ m. d. (ad rationem argenti, 1 loct. = 34 d.). — *Doborka*: Henrik dominus, plebanus, a tized feléért (pro mediis decimis) 2 m. a. + 7 f. a., 1 f. d. — Alvinc *(de Vinch Inferiori)*: Nikolaus plebanus, 3 f. a., 1 ½ f. d. (ad rationem argenti, 1 loct. = 32 d.). — *Orbov*: Hermann plebanus, 1 ½ m. d. b. a. (1 loct. = 12 d.), 1 m. d. (ad rationem argenti). — Péterfalva *(de villa Petri)*: Martin dominus, 25 gr. — Apold *(de Inferiori Apoldya)*: [...] dominus, 88 d. — *Tykylev*: Lorenz, 44 d. — *Milunberg*: Peter, 65 d. — *Chapurcha*: Jakob, 5 gr., 44 d. — *Arkus*: Peter dominus, a két részletért 9 loct. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54v, 55r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 143—144, 149—150. □ Közlés: MonVatHung I/1. 121—126. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 179—181, 184, 186—188 (román fordításban).

1087. 1335. november 1. (in Omn. sanct.) Kimutatás a fehérvári főesperesség *Sebus*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén első részletként befizetett összegekről: *Agun*: Johann plebanus, [3 m. a.]. — [Szerdahely]: Chunradus dominus, [...] d. (1 loct. = 33 d.) — *Kelnuk*: Michael plebanus, [...]. — Alvinc *(de Vinch Inferiori)*: Nikolaus plebanus, ½ m. (ad rationem argenti fini). — *Kunertu*: Johann plebanus, 1 f. d. (ad rationem argenti fini). — Felkenyér *(de villa Velkani)*: Herbordus, 2 ½ f. d. (1 loct. = 11 d.).

Eredeti, papírfüzet, fol. 57r–v, 58r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 190—191. □ Közlés: MonVatHung I/1. 135, 137. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 205, 207—208 (román fordításban).

1088. 1336. Kimutatás a fehérvári főesperesség *Sebus*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén egész évre befizetett összegekről: *Beech*: Nikolaus dominus, 18 gr. — Péterfalva *(de villa Petri)*: Martin dominus, 1 f., 66 d. — Szászcsór *(de Subcastro Petri)*: Jakob dominus, 18 gr. — *Byhov*: Henczmannus dominus, 1 f. d. (ad rationem argenti). — *Sebus*: Nikolaus dominus, plebanus, 8 p. d. — *Kapurcha*: Jakob dominus, 44 d. — Felkenyér *(de Kuner Superiori)*: Herbordus dominus, 110 d. — *Apoldia*: Vernerus, 110 d. — *Kurnetu*: Johann dominus, 1 f. (ad rationem argenti). — *Orkov*: Hermann dominus, 1 f. a. (in d. p. et gr.). — *Arkus*: Peter dominus, 66 d. — *Ludas*: Peter dominus, 1 f. — *Kelnuk*: Michael dominus, 3 f., 1 s. a. — Szerdahely *(de Foro Rutenorum)*: Chunradus dominus, 3 loct. a. — *Omlas*: Nikolaus dominus, 1 loct. a. — *Doburca*: Johann dominus, 1 f. a. — Fejéregyház *(de Alba Ecclesia)*: Johann dominus, ½ f. a., 1 ½ k. — *Lanchruch*: Peter dominus, 22 d. — *Midenborch*: Corlardus capellanus, 1 f. d. — 1336. április 24-én (in Georgii) Jakab dominus, legátus jelenlétében összegezték e registrumba foglalt befizetéseket és ezek 54 ½ fehérvári súlyú m. a., 724 gr. tesznek ki.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 206—208. □ Közlés: MonVatHung I/1. 142—143. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 218—219 (román fordításban).

Fehérvári főesperesség selyki dékánátusa

1089. 1332. Kimutatás a fehérvári főesperesség selyki dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Berunsten*: Phillipp, 33 d. — *Hoduilag*: Johann, 88 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 49v, 50v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 58, 70. □ Közlés: MonVatHung I/1. 99, 102. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 138, 145 (román fordításban).

1090. 1333. július 1. (in oct. Nat. Joh. bapt.) Kimutatás a fehérvári főesperesség *Selk*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Sorostély *(de Camino)*: Philipp, 33 d. p. — Holdvilág *(de villa Abbatis)*: Johann, 44 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 53r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 110. □ Közlés: MonVatHung I/1. 113–114. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 166 (román fordításban).

1091. 1335. Kimutatás a fehérvári főesperesség selyki dékánátusának papja által pápai tized címén befizetett összegről: Holdvilág *(de villa Abbatis)*: [Johann], 40 d. — *Musna*: Hermann plebanus, ½ m. b. a. (11 b. = 1 loct.).

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 186. □ Közlés: MonVatHung I/1. 129, 136. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 194, 206 (román fordításban).

Fehérvári főesperesség springi dékánátusa

1092. 1332. szeptember 29. (in Mich. arch.) Kimutatás a fehérvári főesperesség springi dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Berve *(de villa Bumi/ de villa Beuimi)*: Cunradus/Chunradus dominus, korábbi springi *(de Spungi)* dékán, 22, 34 d. — *Vingarkyr/Wynkarthkyr*: [...], Johann dominus, plebanus, 4 gr., 62 b. a. + ½ m. a., 1 loct. — Spring *(de Spungi)*: Beneuis capellanus, Johann dominus, 34 d. + 3 fl. — *Buzd*: Henrik dominus, 34 d. — Hosszútelek *(de villa Pauli)*: Henrik, 9 d. — *Remgurkyr/Regurkych*: Johann, 9 + 9 d. — Veresegyház *(de Ruffa Ecclesia)*: Franz dominus, 15 d. — *Drassev*: Nikolaus dominus, 9 d. — Pókafalva *(de Duabus Turribus/de Duobus Canibus* [!]): Pertramus, 1 loct. a. + 37 d. — Gergelyfája *(de villa Gregorii)*: Johann dominus, 1 loct. a. + ½ f. a. — *Kucis*: Tylmannus, 11 + 22 d. — Gorbó *(Pyro/Pyron)*: Johann, 35 + 33 d. — Dálya *(Dalya/de villa Luperti)*: Arnold dominus, ½ + ½, ½ f. a. — Monora *(de Quinto Foro)*: Gunradus, 1 ½ f. a. — Az összeszámoláskor 78 m. a.-t, 87 m. d.-t, 10 p.-t, gr.-ban számolva 1543 gr.-t találtak.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48v, 49r–v, 51v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 44—46, 58, 71, 100—101. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 560—561 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 94—95, 99, 106. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 129—131, 138—139, 153 (román fordításban).

1093. 1333. Kimutatás a fehérvári főesperesség *Spring*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Gorbó *(Pyro)*: Johann, második részletként 3 d. — *Wyngarthkyr*: Johann, 5 loct. a. — *Dalya*: Arnold, ½ f. a. — *Kutis*: Tylmanus, 1 loct. a. — Veresegyház *(de Ruffa Ecclesia)*: Johann, 70 d. — *Buzd*: Henrik dominus, 40 d. — *Drassov*: Nikolaus, 12 d. — Henningfalva *(de villa Hemungi)*: Henrik, 12 d. — Gergelyfája *(de villa Gregorii)*: Johann, 33 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 50v, 52r–v, Vatikáni lt, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 136—138. □ Közlés: MonVatHung I/1. 102, 109, 111. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 145, 158—159, 161 (román fordításban).

1094. 1334. november 8. (in oct. Omn. sanct.) Kimutatás a fehérvári főesperesség *Spring*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Munerad*: Chunradus, 64 + 62 d. — *Spring*: Johann rector ecclesiae, 88 + 88 d. — *Vyngarthkir/Vingarthkyrch*: Johann, 5 loct. a. + 7 loct. d. (ad rationem argenti, 1 loct. = 33 d.). — *Kutis/Kucis*: Tylmannus, 44 + 40 d. — *Buzd*: Henrik, 60 + 22 d. — *Drasov/Drossov*: Nikolaus, 12 d. + 2 gr. — *Ringurkir/Byngurkir*: Syboto/Sybocho, 12 + 21 d. — Gergelyfája *(de villa Gregorii)*: Johann, 11 + 44 d. — Hosszútelek *(de villa Pauli)*: Henrik, 4 d. — Dálya *(de Valle Lupardi/Dalya)*: Arnold, 64 d. + ½ f. a. — Pókafalva *(de Duabus Turribus)*: Johann plebanus, 20 d. — Henningfalva *(de villa Heniungy)*: Peter, 21 d. — Veresegyház *(de Ruffa Ecclesia)*: Johann, 20 d. — *Chanad*: Michael, 44 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 55r, Vatikáni lt, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 150—151. □ Közlés: MonVatHung I/1. 120—121, 125—126. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 178, 180—181, 187—188 (román fordításban).

1095. 1335. Kimutatás a fehérvári főesperesség *Spring*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Spring*: Johann, 64 d. — *Buzd*: [Henrik], 32 d. — *Drasov*: [Nikolaus], 15 d. — *Vingarthkirch*: Johann, 5 loct. a. — Dálya *(Dalya/de Valle Luperti)*: [Arnold]/Arnold dominus, ½ f. a. + 66 d. — Pókafalva *([de Duabus] Turribus)*: [Johann dominus], 20 d. — Veresegyház *([de Ruffa] Ecclesia)*: [Johann], 20 d. — Gergelyfája *(de villa Gregorii)*: Johann, 20 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, Vatikáni lt, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 186—187. □ Közlés: MonVatHung I/1. 136—137. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 205—208 (román fordításban).

1096. 1336. Kimutatás a fehérvári főesperesség springi dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Gergelyfája *(de villa Gregorii)*: Johann, a három részletként 45 d. — Gorbó *(Pyro)*: Chunradus, a két részletért 50 d. — *Regurleyr*: Bunnis [!], 1 loct. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, Vatikáni lt, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 189. □ Közlés: MonVatHung I/1. 137. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 207 (román fordításban).

Fehérvári főesperesség szászvárosi dékánátusa

1097. 1332. március 5. (II. d. Cinerum) — június 15. (II. d. Trinit.) Kimutatás a fehérvári főesperesség szászvárosi dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Ramas/Ramatha*: Segurmannus dominus, plebanus, szászvárosi *(de Warasio)* dékán, ½ m. a. (scilicet parvorum) + 4 p. d. — *Zarkad/Zorka*: Vinchov dominus/Nikolaus plebanus, ½ f. a. + 8 gr. — Szászváros *(de Varasio/de Warasio)*: Nikolaus dominus, plebanus, 1 k. híján ½ m. + ½ m. a. — *Cordas/Torda*: Cunradus/Nikolaus, 3 loct. a. + ½ f. a. — *Purkaz/Purkas*: Peter dominus, 3 loct. a. + ½ f. a. — *Byrni/Beren*: Johann dominus, plebanus, 1 ½ + 1 f. a. — *Keztev/Koztov*: Johann dominus, plebanus, 1 f. a. + 8 gr. — *Benchench*: Lampert, 40 d. — *Krako*: Paul plebanus, 12 p. d. + 3 m. d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48v, 49v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 55, 99—100. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 560 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/ 1. 92—94, 99. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 124, 127—128, 138—139, 153 (román fordításban).

1098. 1333. Kimutatás a fehérvári főesperesség szászvárosi *(de Varasio)* dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Szászváros *(de Varasio)*: Nikolaus dominus, 2 ½ f. a. — *Ramacha*: Segurmannus dominus, 6 p. d. — *Koztov*: Johann dominus, 1 f. a. — *Tordas*: Chunradus dominus, 60 d. — *Purkaz*: Peter dominus, 60 d. — *Beren*: Johann dominus, 2 p., 28 d. — [Szereka]: Vinchov dominus, 2 p. d. — *Crakov*: Paul dominus, plebanus, 8 p. d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 135—136. □ Közlés: MonVatHung I/1. 110—111. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 161 (román fordításban).

1099. 1334. május 5. (in Ascens. dom.) — november 1. (in Omn. sanct.) Kimutatás a fehérvári főesperesség szászvárosi *(de Varasio/de Warasio)* dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Ramacha/Ramatha*: Regurmannus/Sugurmannus dominus, plebanus, szászvárosi dékán: 4 + 4 p. d. — Szászváros *(de Warasio/de Varasio)*: Nikolaus plebanus, 5 + 4 p. d. — *Kaztonia/Koztouia*: Johann plebanus, dominus, 3 p., 21 + 80 d. — *Purkaz/Purkas*: Peter plebanus, 47 + 30 d. — *Tordas/Thordas*: Chunradus plebanus, 6 gr. + 30 d. — *Zarkad*: Vinchov vicarius, 5 loct. (1 loct. = 12 d.) + 30 d. — *Beryn*: Lorenz, 6 gr. — *Krakow*: Paul plebanus, 7 p. d., 10, 30 d. m. + 6 p. d. — *Igun*: Johann plebanus, 1 m. a. — *Bonthev*: Lampert, 24 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54v, 55r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 150—152. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119, 121, 126. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 177, 179—180, 188 (román fordításban).

1100. 1335. Kimutatás a fehérvári főesperesség szászvárosi *(de Varasio)* dékánátusának papjai által pápai tized címén az első részletként befizetett összegekről: [Romoz]: Segurmannus dominus, ½ m. a. — *Kozcov*: Johann dominus, 1 f. a. — Szászváros *(de Varasio)*: Nikolaus

dominus, plebanus, 6 p. d. — *Byrni*: Lorenz dominus, 3 p. d. — *Zarka*: Vinchov vicarius, 40 d. — *Tordas*: Chunradus, 36 d. — *Purcas*: Peter, 36 d. — *Crako*: Paul, 5 p. d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r, Vatikáni lt, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 199—200. □ Közlés: MonVatHung I/1. 140. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 213 (román fordításban).

1101. 1336. Kimutatás a fehérvári főesperesség szászvárosi dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Koztonia*: Johann dominus, plebanus, az ötödik évre [1336-ra] [93 + 93 d.]. — [Szereka]: Vinchov dominus, vicarius, 72 d. — *Beryn*: Lorenz plebanus, 66 b. a. — [Romoz]: Sygurmannus dominus, a három befizetésért 1 m. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 200. □ Közlés: MonVatHung I/1. 140. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 213 (román fordításban).

1102. 1337. Kimutatás a fehérvári főesperesség szászvárosi dékánátusának papja által pápai tized címén befizetett összegről: *Koztonia*: Johann dominus, plebanus, első részletként [93.d].

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r, Vatikáni lt, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 200. □ Közlés: MonVatHung I/1. 140. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 213 (román fordításban).

HUNYADI FŐESPERESSÉG

1103. 1332. június 15. (II. d. Trinitatis) Kimutatás a *Hunad/Hunod*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Turek*: Lukács, 60 d. — *Folt*: Péter, 70 d. — *Gyod*: György, 40 d. — *Deua/Deuia*: Benedek dominus, plebanus, főesperes helyettese, 4 p. d., 25 d. + 3 p. d. — *Hunad*: Péter, 96 + 70 d. — *Anvi*: István, 50 d. — Szentandrás *(de Sancto Andrea)*: Imre, 50 d. — *Bachi*: Jakab, 50 d. — *Berecce*: László, 36 d. — *Hatzok/Haczak*: Péter, Miklós, 40 + 2 d. híján 50 d. — Boldogasszonyfalva *(de villa Sancte Marie)*: János, 40 d. + 6 p. d., 16 d., 4 b. a., 5 b. n., 34 th.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48v, 49v, 51v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 42, 87. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 560 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 92, 94, 99, 107. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 129, 139, 154—155 (román fordításban).

1104. 1333. augusztus 22. (in oct. Assumpt. virg.) Kimutatás a *Hunod*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Hathzok*: Péter, 55 d. — *Hunad*: Péter dominus, 3 p. d., 27 d., 1 gr. V. — *Hazthzoch*: János, 8 p. d., 21 d., 90 d. m.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52v, 53v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 124. □ Közlés: MonVatHung I/1. 112, 117. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 164, 173 (román fordításban).

1105. 1334. szeptember 25. (dom. a. Mich.) Kimutatás a *Hunad*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Thurek*: Domokos, dominus, 40 d. — *Gyg*: Jakab, 50 d. — *Folth*: Péter 23 d. — *Kemend*: Imre, 24 d. — *Drau*: István, 24 d. — Boldogasszonyfalva *(Sancte Marie de Hazthzak)*: János, 60 + különböző pénznemekben (de diversis monetis) 3 p. d., 4 b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r, 57r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 179. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119, 134. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 176, 202 (román fordításban).

1106. 1336. Kimutatás a hunyadi főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: [*Feleh*: Péter], a negyedik év [1335] második részleteként és az ötödik év [1336] első részleteként 24 d. — *Turek/Turk*: Domokos 60 + 50 d. — [*Berekete]/Berechce*: Péter, [32] + 31 d. — *Kemend*: [Imre], 1 gr., 4 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 204. □ Közlés: MonVatHung I/1. 136, 141. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 207, 216 (román fordításban).

KÉZDI FŐESPERESSÉG

1107. 1332. augusztus 15. (in Assumpt. virg.) Kimutatás a *Kyzdi*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Dabunk*: Dico, *Kyzdi*-i főesperes, a maga és társai nevében mindkét részletként, 40 b. a. — Felsőtorja *(de Superiori Torya)*: Pál, 18 b. a. — Alsótorja *(de Torya Inferiori)*: Bálint, 34 b. a. — Szentlélek *(de Sancto Spiritu)*: Pál, 19 b. a. — *Polyan*: János, 10 b. a., 14 [d.] p. — *Kuruacun*: Péter, 5 loct. a. — *Yskulnuk*: János, 16 b. a., 4 [d.] p. — *Lehmem*: Beke, 19 b. a. — *Ysdula*: Domokos, 7 b. a. — *Nachtond*: Tamás, 5 b. a., 4 [d.] p. — Szentkatolna *(de Sancta Katherina)*: István, 5 b. a., 4 [d.] p. — *Hotolka*: Salamon, 6 b. a., 2 [d.] p. — Lécfalva *(de villa Beze)*: András, 6 b. a. — Bitta *(de villa Sitka)*: Péter, 6 b. a. — *Moya*: Tamás, 6 b. a., 2 [d.] p. — Ikafalva *(de villa Ika)*: Pál, 5 b. a., 4 [d.] p. — *Pusulnik*: Domokos, 8 d. p., 2 [b.] a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 51r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 80—81. □ Közlés: MonVatHung I/1. 105. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 150—151 (román fordításban).

1108. 1333. július 28. (in Nazani [!] et sociorum) Kimutatás a *Kyzdi*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Felsőtorja *(de Thorya Superiori)/Torhya*: Pál, 10 d., 1 [b.] a. + 3 b. V. — *Polyan*: János, 5 b. a., 4 [d.] p. — Ikafalva *(de villa Ika)*: Pál, 3 b. a. — *Pusulnuk*: Domokos, 3 b. a. — Lemhény *(de Sancto Michaele)*: Beke, 3 b. — *Torya*: Bálint, 3 b. — *Vzdula*: Tamás, 3 b. — Szentkatolna *(de Sancta Katherina)*: István, 2 b. — *Hatalka*: Salamon, 2 b. — *Lezofalua*: András, 3 b. — *Moxa*: Tamás, 3 b.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r, 53r–v Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII,

p. 110–111, 119. ☐ Közlés: MonVatHung I/1. 109, 114, 116. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 158, 167, 171 (román fordításban).

1109. 1334. Kimutatás a *Kyzdy*-i (tévesen *Sebusi*-i) főesperesség papjai által pápai tized címén, második részletként befizetett összegekről: *Lehman*: Péter, 14 b. a. — Szentlélek *(de Sancto Spiritu)*: Pál, 9 b. a. — Alsótorja *(de Torya Inferiori)*: Bálint, 8 b. a. — *Izkulnuk*: János, 4 b. a. — *Pusulnuk*: Domokos, 1 gr. — *Natand*: János, 2 b. a. — *Odula*: Tamás, 2 b. a. — Szentkatolna *(de Sancta Katherina)*: István, sasos (cum aquilis) 4 d. — *Hatalka*: Salamon, sasos (cum aquilis) 4 d. — *Lezafolua*: András, 6 d. a. — Bitta *(de villa Bycha)*: Péter, 4 d. — *Moya*: Tamás, 4 d. — *Ika*: Pál, 4 d. — Felsőtorja *(de Torya Superiori)*: Pál, sasos (cum aquilis) 4 d. — *Churuacun*: Péter, 32 b. a. — *Dalnuk*: Dyco, 6 gr. — *Polyan*: János, 2 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 55r–v, 56r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 152—153, 167. ☐ Közlés: MonVatHung I/1. 126, 130. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 188—189, 196 (román fordításban).

KOLOZSI FŐESPERESSÉG

1110. 1332. március 8. (in Invocavit) Kimutatás a *Clus*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Clusuar*: István dominus, 1 s. híján 5 f. a. — *Zuach/Suath*: István, 40 + 60 b. n. — *Clus/Klusakna*: Tamás, 80 b. n. + 20 gr. — *Berenknes/Bereknes*: László, 49 b. n. + 20 b. n., 20 [d.] p. — *Mooch/Moch*: János, 60 + 80 b. n. — *Olafanes/Olaufernes*: Pál, 35 + 45 b. n. — *Mera*: Domokos, 4 p. d., 20 d., Imre, 56 b. n. — *Kezev*: János, 16 b. n. — *Kamaras*: Péter, 16 b. n. — *Ziner/Dezmer*: Márk, 50 + 20 b. n., 10 [d.] p. — Szentlászló *(de Sancto Ladislao/de Sancto Ladyslao)*: Miklós, 35 + 113 b. n., 24 [d.] l. — *Legen*: Pál, 40 b. n. — *Noe*: János, 20 b. n. — *Sumbur/Zumbur*: Márk, 40 d. + 12 d. p., 2 b. a. — *Tyukre/Ture*: Demeter, 100 d. + 18 gr. — *Zomus*: János, 50 d. l. + 50 [d.] l., 1 d. — *Lona*: János, 40 b. n., 40 d., 4 [d.] p. + 7 gr. — *Kapus*: Domokos, 23 gr. — *Popfalua*: Benedek, 45 d. — *Banabyky*: Andreas Saxo, 90 d. — *Supur*: Albert, 16 d. — *Diusta*: János, 16 gr. — *Vasarlhel*: Balázs, 41 d. — *Fyerd*: János, 80 b. n. — *Sunk*: István, második részletként 30 b. n. — *Klusuar*: Heluicus, az ispotály megbízottja (procurator hospitalis), 40 b. n.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48v, 50r–v, 53r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 43—44, 71—73, 108—109. ☐ Közlés: Theiner: MonHung I. 560 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 94—95, 100, 102, 103, 113. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 129—130, 140, 145—146, 166 (román fordításban).

1111. 1333. június 24. (in Nat. Ioh. bapt.) — július 17. (in Allexi) Kimutatás az *Olus*-i főesperesség papjai által a második évben tizedük tizedeként a custos és Benedek magister subcollector kezébe befizetett összegekről: *Syab/Gyalo*: Mihály plebanus, 60 d. + 20 gr., 2 p. d. — *Popfalua*: Zebedeus, 9 *Clusuar*-i b., 19 d. m. — *Sunk*: István, 3 gr. — *Veyerd*: János, 7 gr., 36 *Klusuar*-i b. — *Bark*: Péter, 30 d., 1 gr. — *Kamaras*: Mihály, 4 gr. — *Legun*:

János, 10 b. c., 10 d. — *Kezy*: János, 15 b. c. — *Zumpur*: Albert, 18 d. m. — *Mera*: Péter, 3 gr., 5 d. m. — *Thure*: Demeter, 22 gr. — *Clus*: Tamás, 16 gr. — *Suach*: István, 40 b. c. — *Kapus*: Domokos, vikáriusával együtt 16 gr. — *Vista*: János, 14 gr. — *Bereknes*: László, 4 gr., 15 b. c. — *Moch*: János, 80 b. c. — *Oluzuar*: Máté comes, István dominus plebanus nevében, 2 ½ m. a. — *Zomus*: János, 1 gr., 20 d. — Györgyfalva *(de villa Georgii)*: Bereck, 37 d. — *Dozmer*: István, 12 b. c. — *Banabiky*: [András], 10 gr., 1 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r–v, 53r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 109—111. □ Közlés: MonVatHung I/1. 110, 113—114. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 161, 165—167 (román fordításban).

1112. 1334. május 5. (in Ascens. dom.) Kimutatás a *Clus*-i főesperesség papjai által a harmadik év második részleteként, pápai tized címén befizetett összegekről: *Fenes*: Miklós plebanus, 48 b. a. — *Bereknes/Berekenes*: László, 27 d. + 5 gr. — *Zupur*: Albert, 20 d. + 5 gr. — *Olahfenes*: Pál, 10 gr., 7 d. c. — *Zumbur*: Kelemen, 3 gr. — *Bare/Rare*: Péter, 2 + 3 gr., 3 d. — *Kamaras*: Mihály, 3 gr. — *Mooch*: János, 7 + 8 gr. — *Clusuar/Cluswar*: István plebanus, 56 gr., 1 s. híján 1 ½ f. a. + 80 gr. — *Ezmer*: [István], 4 gr. — *Svach*: István, 8 + 8 gr. — *Cus*: Tamás, 8 gr. — *Popfalua*: Zebedeus, 19 d. m. + 8 gr., 17 d. — *Gyalov*: Mihály plebanus, [...] + 32 gr., 3 d. p. — *Bald*: István, 2 gr., 14 + 35 d. — *Kezev/Gezev*: János, 12 d., 9 [d.] m. + 8 d. c., 9 [d.] p. — *Zomus*: János, 6 + 3 gr., 3 d. — *Sunk*: Mihály, 2 gr. — *Feyerd*: István, 30 d. — Györgyfalva *(de villa Georgii)*: Bereck, 1 gr., 11 d. — *Legen*: Bereck, 7 [d.] p. — *Vysta*: János, 12 gr., 6 b. c. — *Cyre*: Demeter, 18 gr. — *Ohcum*: Tamás, 40 d. n. — *Mera*: Imre, 20 d. n.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 55v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 139—140, 156—157. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119—122, 127, 139. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 176—177, 179—182, 190—191, 211 (román fordításban).

1113. 1335. Kimutatás a *Clus*-i főesperesség papjai által pápai tized címén első részletként befizetett összegekről: *Bereknes*: László, 4 gr., 6 d. — *Kapus*: Domokos, 7 gr. — *Moch*: János, 10 gr. — *Clus*: Tamás, 8 gr., a következő napon újabb 8 gr. — *Kamaras*: Mihály, 3 gr. — *Popfalua*: Zebedeus, 22 d. — *Znach*: István, 10 gr. — *Zupur*: Albert, 22 d. — *Sunk*: Mihály, 5 gr. — *Bare*: Péter, 1 gr., 4 d. — *Kezu*: János, 20 d. — *Clusuar*: István, 30 gr., 10 p. d. — *Olafenes*: Pál, 12 gr. — Szentlászló *(de Sancto Ladislao)*: Benedek, 7 gr. — *Gylaov*: Mihály, 12 gr. — *Kapous*: Domokos, 12 gr. — *Zomus*: János, 5 gr., 4 d. n. — *Pheyerd*: István, 7 gr., 9 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 195—197. □ Közlés: MonVatHung I/1. 138—139. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 211—212 (román fordításban).

1114. 1336. Kimutatás a kolozsi főesperesség papja által pápai tized címén befizetett összegről: *Gyalo*: Mihály plebanus, 70 d., 10 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58b, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 206. □ Közlés: MonVatHung I/1. 142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 218 (román fordításban).

KRASZNAI FŐESPERESSÉG

1115. 1332. Kimutatás a *Karazna*-i főesperesség papjai által a zsinat napján befizetett összegekről: *Batus*: István dominus, a custos és társai kezébe 9 gr. — *Zuan*: Domokos, 4 gr., 13 [d.] l.

Eredeti, papírfüzet, fol. 49v, 50v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 56, 73. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 562. — MonVatHung I/1. 98, 103. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 137, 146 (román fordításban).

1116. 1334. Kimutatás a krasznai főesperesség papja által befizetett összegről: *Perechum*: Pál, 6 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 131. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 177 (román fordításban).

KÜKÜLLŐI FŐESPERESSÉG

1117. 1332. Kimutatás a *Kukullev/Kukuleu*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Situk/Sytue*: Jakob/[...] dékán, 80 + 80 d. — *Kohard/Chuchan*: Péter, 22 + 15 d. — *Oduorbed/Uduorfel*: Benedek, 20 + 13 d. — Kápolna *(de Capella)*: Márton, 7 d. a. + 12 d. — *Vahnya/Bahnia*: István, 80 + 40 d. — *Takarlaka/Thachalacha*: Chunradus/Gunradus, 40 + 40 d. — *Pigwedine/Feyz/Fez*: Henrik, 6 + 6, 6 b. a. — Szentkirály *(de Sancto Rege)/Kukulewar*: Domokos dominus, 80 + 80, 80 d. — Vesszős *(Vezeus/de villa Michaelis)*: Danyel, 6 + 6 b. a. — Karácsonfalva *(de villa Karachini/de villa Charachini)*: Péter, 30 + 30 d. — *Sceplok/Sceplak*: Pál, 6 b. a. + 12 d. — *Balkaz/Bolchat*: Johann, 60 + 50 d. — *Scepmezev/Zepmezev*: Syfridus/Gothfridus/Gotfridus, 30 + 30, 30 d. — Szentmiklós *(de villa Nycolay/de villa Nycolai)*: Jakab/[...] dominus, 40 + 40, 40 d. — Kápolna *(de Capella)*: Gunradus, Péter, 40 + 40 d. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: János, 80 + 70 d. — Sövényfalva *(de villa Sveyu)/Guenfalia*: Miklós, 20 + 13 d. — Balázsfalva *(de villa Blasii/de villa Blasy)*: Lesták, 20 + 33 d. — Szentpál *(de Sancto Paulo)*: Miklós, 40 d. — *Kerelev/Kerelov*: Benedek, 15 + 3 d., 7. ob. — *Thapev/Kapov*: Péter, 20 + 11 d. — Sáros *(de villa Sarus)/Sarus*: Miklós, 20 + 10 d. — Gálfalva *(de villa Galli)/Salphalia*: Pál, 40 + 13 d. — Királyfalva *(de villa Regis)*: Pál, 40 + 14 d. — *Rumey/Svme*: Jakab, 23 + 21 d. — *Babalhalma*: János, 20 d. — *Harananlas/Haranglas*: Mihály, 15 + 10 d. — *Chauas*: Detricus, 18 d. — Szentlászló *(de Sancto Ladislao)*: Chunradus, 20 d. — *Panad*: Péter, 22 d. — *Kechkezevepeturhaza*: Miklós, 20 d. — *Anyan/Danan*: Peter, 16 + 11 d. — Váralja *(de Subcastro)*: Miklós, 16 d. — Hosszúaszó *(de Longavalle)*: Peter, 5 loct. a.

— *Kund*: Henrik, 11 b. — *Dorlako*: Hermann, 17 b. a. — *Ebes*: Henrik, 4 b. a. — Bajom *(de villa Bonetis)*: Johann, 80 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 49r, 50v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 46—49, 68—70. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 561 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 95—96, 102—103. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 131—132, 144—145 (román fordításban).

1118. 1333. Kimutatás a *Kukullev*-i főespereség papja által pápai tized címén befizetett összegről: *Balmya*: István, 40 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 102. □ Közlés: MonVatHung I/1. 111. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 162 (román fordításban).

1119. 1334. Kimutatás a küküllői főesperesség papja által pápai tized címén befizetett öszegről: *Ekemezev*: Emerich, ½ f. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 142. □ Közlés: MonVatHung I/1. 123. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 183 (román fordításban).

ÓZDI FŐESPERESSÉG ÉS RÉGENI DÉKÁNÁTUSA

ÓZDI FŐESPERESSÉG

1120. 1332. március 4. (in d. Cynerum) — augusztus 17. (III. d. Assumpt. virg.) Kimutatás az *Ozd*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Theka*: Valentin dominus, János magister főesperes útján, 1 ½ *Pystricia*-i súlyú f. a. + 1 ½ f. a. — *Ida/Yda*: Nikolaus dominus, ugyanazon János magister útján, 1 + 1, 1 *Bystricia*-i súlyú f. a. — *Wylok/Vylok*: Albert plebanus, 22 + 11 b. a. — *Tusun*: János, 33 + 3 b. a., 9 d. — *Ziluas*: Péter, 33 + 18 b. a. — *Hermenus/Ermenus*: Pál, 28 + 11 b. a. — *Veyla*: Herthwicus, 5 k. a. (1 k. = ¼ 3 pd.). — Sármás *(de villa Michaelis)*: Henczmannus, 1 loct. a. — *Gyznoyo/Gyznow*: Kunczmannus/Kunch, 7 + 3 b. a. — Répafalva *(de villa Rapularum)*: Nikolaus, 1 loct. a. + 3 gr., 3 b. a. — Erked *(de Ercuntino)/Erkud*: Jakob, 5 k. a. + 11 b. a., 13 [b.] n. — Monor *(de villa Moneri/de villa Moneti)*: Johann, 3 ½ k. a. + 9 b. a. — Marocháza *(de villa Marci)*: Henrik, 2 ½ k. a. — *Gindusdorf*: Hermann, 2 ½ k. a. — *Pazpus/Posinus*: Henrik, [...], 5 b. a. + 1 s. a. — Ludvég *(de villa Ludvici/de villa Luduici)*: Heugmannus/Henchmannus, 3 s. a. (1 s. = 1 ½ pd.) + 15 [b.] a. et V., 6 [d.] p. — *Kubulcuch*: Miklós, 1 s. a. — *Akna*: Helvicus/Heluicus, 1 k. a. + 1 loct. a., ½ k. — Sármás *(de villa Dominici)*: Jakab, 16 b. a. — *Zebus*: Gothfridus, 1 s. a. — *Kledyn/Gleamo/Eledyno/Oledyno*: Cunradus, Henrik plebanus, Chunradus, 1 loct. a., 14 + 6 b. a., 1 loct. a. — *Batus/Bacus*: Albert plebanus, 1 ½ f. a. + 45 b. a. — Sajó *(de Boyano Superiori)/Soyo*: Cunradus/Chunradus plebanus, 3 + 3 loct. a. — *Pintuch/Byntuk/Pintuk*: Johann, 1 k. híján 1 f. a. + 3, 3 *Bystricia*-i súlyú loct. a. — Báni *(de villa Principis)*: Nikolaus plebanus, 1 loct. a. + 5 b. a. — *Soyo*:

Peter, a második befizetésre ½ f. a., 1 s. — *Chachana*: Péter, a két részletért, 30 bécsi (Wiennenses) loct., 30 [d.] l., 4 b. a. — Szakál *(de Duabus Ecclesiis)*: Jakab, 5 k. — [Újfalu]: Gothfridus, 6 b. a. et V.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48r–v, 50r, 51r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 35—38, 77—78, 85—87, 92—95, 102—103. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 560 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 92—93, 100—101, 104—107. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 125—127, 140, 142, 148—149, 153—154 (román fordításban).

1121. 1333. október 21. (in XI. mill. virg.) Kimutatás az *Oza*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Theka*: Valentin dominus, plebanus, 3 fehérvári súlyú f. a. — *Penung*: Johann, 1 *Bystricia*-i súlyú f. a. — *Ida*: Nikolaus, 50 b. a. — Ludvég *(de villa Luduici)*: Henczmannus, 4 gr., 6 b. a. — *Kachana*: Péter, 19 d. — *Ormenus*: Pál, 15 d., 1 b. a. — *Ziluas*: Péter, 15 d., 1 b. a. — *Sacus*: Albert dominus, 5 loct. a. — *Soyo*: Chunradus, 11 b. a. — Sármás *(de villa Dominici)*: Simon, 6 b. a. — *Gyznoyo*: Chuncz, 1 gr. — *Hakna*: Heluicus, 3 s. a. — *Veyla*: Jakob, 7 k. a. — *Vylak*: Albert, 12 b. a. — Erked *(de Erkundino)*: Jakob, 3 s. a. — *Soyana*: Peter plebanus, 22 b. a. — Marocháza *(de villa Marci)*: Henrik, 6 b. a. — *Bama*: Henrik, 1 s. a. — *Truhnek*: Gotfridus, 1 s. a. — *Piczpus*: Heluicus, 1 s. a. — Répafalva *(de villa Rapularum)*: Nikolaus, 3 gr., 3 [b.] a. — Monor *(de villa Moueni)*: Johann, 9 b. a. — *Gledyno*: Henrik, 1 loct. a. — *Sebus*: Johann, 1 s. a. — *Sceplak*: Péter, 6 b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 132–133, 141. □ Közlés: MonVatHung I/1. 108–109, 111. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 157–158, 162–163 (román fordításban).

1122. 1334. Kimutatás az *Ozd*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Teka*: Valentin dominus, rector ecclesie, 20 gr. + 1 ½ f. b. a. (11 pro loct.). — *Pintuk/Pentyk*: Johann, 14 + 2 gr., 4 b. a. — Ludvég *(de villa Luduici/Luduig)*: Henczmannus, 6 + 7 gr. — *Veyla*: Jakob, 6 + 6 gr. — Monor *(de villa Monery)*: Johann, 2 + 3 gr. — *Scyplak*: Péter, 6 b. a. — *Batus*: Albert plebanus, 30 b. a. + 16 gr. — Erked *(de Erkuntino)*: Jakob, 2 gr. — Sajó *(de Sarov Minori/de Sorano Superiori)*: Benedikt plebanus, 80 d. + 1 közönséges f. a. — *Ziluas*: Péter, 6 + 8 gr., 3 d. — *Ermenus*: Pál, 2 gr., 6 V. + 4 gr., 2 [b.] a., 4 th. — Gléden *(de Cladino/de Gladino/de Gledyno)*: Henrik, három évre 6, 2 gr. + 6 b. a. — *Zakal*: Jakab, 2 gr. — Sajó *(de Soyov Inferiori/de Sonyano Maiori)*: Peter, 8 gr. + 7 k. a. — *Posmus*: Tylmannus dominus, 1 gr. — *Akna*: Gerardus, 3 + 3 gr. — *Ida/Joda*: Nikolaus dominus, 12 + 11 gr. — Répafalva *(de villa Rapularum)*: Nikolaus, 4 + 2 gr. — *Tusink*: János, 2 gr. — Marocháza *(de villa Marci)*: [...], 2 gr. — *Vylak*: János, 10 d. — *Kathana*: Péter, 7 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 56r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 165—168. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119—120, 122, 130—131. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 175, 177—179, 181—182, 195—197 (román fordításban).

1123. 1335. Kimutatás az *Ozd*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Pozmus*: Tylmannus, 3 gr. — Sármás *(de villa Dominici)*: Albert, 1 gr., 5 b. a. — *Veyla*: Jakob, 5 gr. — Gléden *(de Gledyno)*: Johann, 3 gr. — Ludvég *(de villa Luduici)*: Henczmannus, 6 gr. — Répafalva *(de villa Rapularum)*: Nikolaus, 6 b. a. — Monor *(de villa Monerii)*: [...], 2 gr. — *Batus*: Albert dominus, 1 f., 1 s. a. — Báni *(de villa Principis)*: Hechmannus, 5 b. a. — *Teka*: Valentin, ½ közönséges m. a. — *Siluas*: Péter, 4 gr., 2 b. a. — *Ermenus*: Pál, 4 gr. — *Vyfalu*: Gothfridus, 4 gr. — *Tusun*: Pál, 6 b. a. — *Akna*: Gerardus, 4 gr., 2 b. a. — *Poutok*: Johann, 15 gr. — *Ida*: Nikolaus, 21 b. a., 12 V. — *Soyo*: Peter, ½ f. a. — *Vylok*: János, 1 gr., 4 b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, 58r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 192—194. □ Közlés: MonVatHung I/1. 138. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 209—210 (román fordításban).

1124. 1336. Kimutatás az *Ozd*-i főesperesség papja által pápai tized címén befizetett összegről: *Teka*: Valentin dominus, 24 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 206. □ Közlés: MonVatHung I/1. 142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 218 (román fordításban).

Ózdi főesperesség régeni dékánátusa

1125. 1332. március 4. (in d. Cynerum) — augusztus 17. (III. d. Assumpt. virg.) Kimutatás az *Ozd*-i főesperesség *Regun*-i dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Pál, János, 20 + 6 b. a., 7 [d.] p. — *Sarpotok/Saarpotok*: Domokos, 18 b. a., 8 [b.] n. + 10 d., 3 [b.] a. — *Jara*: Péter, 22 b. a. + 1 gr., 10 [b.] a., 1 d. — *Philpus*: Pál, 20 b. a. + 15 d. — Beresztelke *(de villa Briccii)*: Lőrinc, 12 b. a., 21 [b.] n. — *Abafaya*: Christianus dominus, 10 b. a. — Kisfülpös *(de Philpus Minori/de Minori Phylpus)*: Nikolaus, 1 loct. a. + 12 b. a. et V. — *Pycula/Pytula*: Helyas/Elyas plebanus, 1 ½ f. a. + 40 b. a. — *Drad/Dydrag*: Johann plebanus, 1 f. a. + 3 loct. a. — *Regun*: Nikolaus dominus, plebanus, 3 loct. a. + 28 b. a. — *Pekurlaka*: Pál, 8 b. a. — *Vech/Veech*: Péter capellanus, 11 b. a. + 4 gr. — *Chonad*: István, 16 b. a. — *Idech*/Felsőidecs *(de Idech Superiori)*: Johann plebanus, 14 + 14 b. a. — *Arnolfaya/Echtorf*: Albert plebanus, 15 + 6 b. a. — Alsóidecs *(de Ydech Inferiori/Idech)*: Simon plebanus, 12 + 10 b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48r–v, 51r–51v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 38—39, 76, 85—86. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 560 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 92—93, 104, 107. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 125—127, 148—149, 153—154 (román fordításban).

1126. 1333. október 21. (in XI. mill. virg.) Kimutatás az *Oza*-i főesperesség régeni dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Veech*: Péter, 8 b. a. — [...]: Domokos, [...]. — *Jara*: Péter, 12 b. a. — *Saarpotok*: Domokos, 16 b. a. — Szentiván

(de Sancto Iohanne): Pál, 8 b. a. — *Berech*: Lőrinc, 10 b. a. — *Philpus*: Pál, 3 b. a., 15 [d.] p. — *Chanad*: István, 7 b. a. — *Regun*: Nikolaus, ½ f. a. — Radnótfája *(de villa Reduoldi)*: Albert, 1 gr., 4 b. a. — *Dedrog*: Johann, 12 b. a. — *Idech*: Chunradus, 6 b. a. — *Idech*: Johann, 1 s. a. — *Pylpus*: Nikolaus, 9 b. a. — *Pycula*: Helyas plebanus, *Oza*-i János magister útján, 5 *Bystricia*-i súlyú loct. a. — A *Regun*-i dékánátusból küldött hat, név szerint meg nem különböztethető befizetési jegyzék (regestra indistincta) a következő pénzösszegekről tartalmazott kimutatást: ½ f. a., 14 gr., 29 b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r–v, 53r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 92—95, 116. □ Közlés: MonVatHung I/1. 108—109, 111, 115. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 157—158, 162—163, 169 (román fordításban).

1127. 1334. Kimutatás az *Ozd*-i főesperesség régeni dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Veech*: Péter, 3 + 2 gr., 2 b. a. — *Saarpotok*: Domokos, 33 ob., 6 V. + 32 d. m., 2 b. a. — *Idech*: Johann dominus, 1 gr. — Radnótfája *(de villa Arnoldi/Reinolfaya)*: Arnold, Albert, 2 gr. + 5 b. a. — *Idech*: Chunradus, 1 gr. — *Chanad*: István, 1 gr., 4 b. a. + 7, 8 b. a. — *Dydrad/Drad*: Johann, ½ f. a. + 7 [b.] a., 11 V. — *Regun*: Nikolaus plebanus, 5 + 8 gr. — *Sauimberg/Sarumberg*: Péter, 14 d. c., 7 b. a. + 18 [d.] c., 1 b. — *Peturlaka*: Pál, 8 b. a. — *Kurtuelkapu*: Lőrinc, 2 b. a. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Pál, 3 gr., 3 + 10 b. a. — *Porkatelky/Poucatelky*: Albert, 10 + 11 b. a. — *Byuchtelky*: Lőrinc, 12 b. a. — Nagyfülpös *(de Maiori Philpus)/Phylpus*: Pál, 5 b. a., 1 d. + 1 gr., 1 b. a. — *Pycula*: Elyas/Helyas plebanus, 24 b. a. + 64 d. — *Abbafaya*: Christianus, 2 gr. — Kisfülpös *(de Philpus Minori)*: [...], 2 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 56r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 131, 133—134, 166—167. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119—120, 122, 130—131. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 175, 177—179, 182, 195—197 (román fordításban).

1128. 1335. Kimutatás az *Ozd*-i főesperesség régeni dékánátusának papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Philpus*: Pál, 10 d. m., 1 onequium [?]. — Kisfülpös *(de Philpus Minori)*: Nikolaus, 6 b. a. — *Regun*: Nikolaus plebanus, ½ f. a. — Radnótfája *(de villa Renuoldi)*: Albert, 3 gr. — *Dydrag*: Johann, 7 k. a. — Alsóidecs *(de Idech Inferiori)*: Chunradus, 2 gr. — Felsőidecs *(de Idech Superiori)*: Johann, 6 b. a. — *Pycula*: Helyas plebanus, 1 f. a. — [Póka]keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Albert, 10 b. a. — *Sarpotok*: Domokos, 14 b. a. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Pál, 4 gr. — *Sarumberg*: Péter, 26 d. — *Charad*: István, 5 b. a., 6 d. — *Buthtelki*: Lőrinc, 18 d. — *Kurtuelku*: Lőrinc, 15 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, 58r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 193—194. □ Közlés: MonVatHung I/1. 138. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 209–211 (román fordításban).

SZATMÁRI FŐESPERESSÉG

1129. 1332. Kimutatás a *Zothmar*-i főesperesség papjai által pápai tized címén az első évre a zsinat második napján befizetett összegekről: *Mathe*: Mihály, 6 gr. — *Mohyn*: Pál, 4 gr. — *Berney*: János, egykor *Ers* papja, 4 gr. — *Voda*: Jakab, 5 gr. — *Chahal*: Pál, 4 gr. — [Gebe?]: András, 5 gr. — *Kuchurd*: Péter, 2 gr. — *Pechunthaza*: Domokos, 5 gr. — *Crassov*: Tamás, 3 gr. — *Gadan*: István, 4 gr. — *Vsuan*: Mátyás, 2 gr. — *Chegen*: Domokos, 48 d. — *Bere*: Simon, 1 gr. — *Mezeupetri*: András, 4 gr. — *Sydred*: János, 3 gr. — *Ymanusy*: Tamás, 6 gr. — *Zothmar*: István dominus, plebanus, 22 p. d., 3 gr. — *Erdeud*: Miklós, 70 d. — *Dub*: az itteni pap nevében István *Gadan*-i pap, 20 d. — *Bezuge*: Lőrinc itteni pap nevében ugyanő, 3 gr. — [Dengeleg?]: Péter pap számára ugyanő, 4 gr. — *Tykuch*: Kozma itteni pap számára ugyanő, 2 gr. — [Piskárkos?]: Lőrinc pap számára ugyanő, 2 gr. — *Damanhida*: Miklós pap nevében ugyanő, 3 p. d., 6 d. — *Omoch*: Kozma, a pap számára ugyanő, az első évre 2 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 51v, 52r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 89—92. □ Közlés: MonVatHung I/1. 108. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 155—156 (román fordításban).

1130. 1333. augusztus 9. (in vig. Laurentii) Kimutatás a *Zothmar*-i főesperesség papjai által pápai tized címén a második esztendőre befizetett összegekről: *Karul*: Pál, 6 gr. — *Damanhida*: Miklós, 9 gr. — *Perethe*: Domokos, 4 gr. — *Bere*: Simon, 3 gr. — *Deyuansy*: Péter, 3 gr. — *Crassov*: Tamás, 13 d. p. — *Denkuleg*: Péter, 3 gr. — *Dendreg*: János, 3 gr. — *Chegen*: Domokos, 6 gr. — *Voda*: Jakab, 4 gr., 12 d. p. — *Petunhaza*: Domokos, 4 gr. — *Pystarcus*: Lőrinc, 2 gr. — *Nouem*: Péter, 4 gr. — *Chaho*: Pál, 3 gr. — *Gebe*: András, 1 gr. — *Kuthurd*: Domokos, 1 gr. — *Gadan*: István, 3 gr. — *Chegen*: István apát, 40 d. m. — *Beebcuk*: András, 8 gr. — *Ordeud*: Miklós, 16 gr. — *Zothmar*: István plebanus 9 p. d.; a második évre és a *Batur*-i egyház részére 11 p. d. m. — *Vetus*: Kozma, 3 gr. — *Bogus*: Benedek, 4 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 53v, 54r–v Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 119—121. □ Közlés: MonVatHung I/1. 116—117, 119—120, 122. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 171—172, 176, 178, 181 (román fordításban).

1131. 1334. október 18. (in Luce ew.) Kimutatás a *Zathmar*-i főesperesség papjai által a harmadik évre tizedük tizedeként befizetett összegekről: *Batur*: Lőrinc, 26 gr. — *Bozuka*: György 6 gr. (1 gr. = 8 d.). — *Endrid*: János, 6 gr. cum d. n. — *Dengled*: Péter, 6 gr. cum d. n. — *Pereche*: Domokos, 4 gr. — *Vetes*: Miklós, 3 gr., 10 d. — *Vosuar*: Miklós, 3 gr. — *Sadan*: István, 40 d. n. — *Chegan*: Domokos, 8 gr. — *Pyskarkos*: Lőrinc, 6 gr. — *Dub*: Jakab, 40 d. — *Damanhida*: Miklós, 12 gr., 50 d. — *Mochtin*: Pál, [...], 32 d. — *Voda*: Jakab, 10 gr., 20 d. — *Imanusy*: Benedek, 9 gr. — *Bogus*: Simon, 20 d. — *Karasov*: Tamás, 50 d. — *Vasyan*: István, 4 gr. — *Vylak*: a pap, 32 d. — *Mathee*: Mihály, 8 gr. —

Potunehaza: Domokos, 4 gr. — *Mada*: Péter, 3 gr. — *Nomen*: Péter, 3 gr. — *Bemey*: János, 2 gr. — *Chahal*: Pál, 4 gr. — *Vyasy*: Péter, 26 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57a, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 179—181. □ Közlés: MonVatHung I/1. 134—135. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 202—204 (román fordításban).

1132. 1335. Kimutatás a szatmári főesperesség papjától pápai tized címén befolyt összegről: *Vylak*: [Péter], 15 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58b, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 203. □ Közlés: MonVatHung I/1. 141. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 215 (román fordításban).

SZEBENI PRÉPOSTSÁG

1133. 1337. Kimutatás az esztergomi érsekség szebeni (Sybyniensys) prépostságának papjai által pápai tized címén négy esztendőre befizetett összegekről: *Portperk*: Nikolaus dominus, plebanus, 7 loct. a. — *Kastenhok*: Deyhardus, 3 s. b. a. — *Hanbach*: Christian dominus, 35 b. a. — *Wozzodya*: Jakob dominus, 14 b. a. — Mártonhegy *(de Monte Martini)*: Johann dominus, 3 loct. b. a. — Kisprázsmár *(Tharcla)*: Nikolaus dominus, 3 loct. b. a. — Veresmart *(de Ruffo Monte)*: Ludwig dominus, 36 b. a. — *Brunwiler*: Matthias dominus, 50 b. a. — *Tolmacz*: Christian dominus, 17 b. a. — *Borbarch*: Lukas dominus, 8 b. a. — Kereszténysziget *(de Maiori Insula et de Minori)*: Henrik dominus, 28 b. a. — *Kyrchperch*: Johann dominus, 3 loct. b. a. — Sink *(de Parvo Promontorio)*: Rudberus dominus, 24 [b.] a. — Fenyőfalva *(de Valle Gerdrudis)*: Jakob dominus, 3 s. b. a. — Morgonda *(de Valle Marie)*: Johann dominus, 22 b. a. — *Thalheym*: Johann dominus, 22 b. a. — Kistorony *(de villa Oppenis)*: Nikolaus dominus, 44 b. a. — Szeben *(de Cybinio)*: Herbordus dominus, 84 b. a. — Újfalu *(de Nova Villa)*: Johann dominus, 44 b. a. — Kiscsür *(de Paruo Horreo)*: Christian dominus, 44 b. a. — Szenterzsébet *(de villa Hupardi)*: Michael dominus, 44 b. a. — Hófföld *(de Alto Campo)*: Gregor dominus, 10 b. a. — Vízakna *(de Galliffodio)*: Chunradus dominus, ½ m. b. n. — Kisdisznód *(de Monte Michaelis)*: Nikolaus dominus, 11 b. a. — *Holta*: Johann dominus, 88 b. a. — Nagycsür *(de Magno Horreo)*: Christian dominus, 88 b. a. — Szentágota *(de Valle Agnetis)*: Hermann dominus, 7 loct. a. — Ezek a *Sybyn*-i prépostságbeli számadások. Összegük 4 m., 1 ½ f. és 1 ½ gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 59r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 207—212. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 562 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 143—144. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 219—221 (román fordításban).

SZOLNOKI FŐESPERESSÉG

1134. 1332. Kimutatás a szolnoki *(de Zonuk/de Zonnuk Inferiori* [!]) főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Esakna*: Miklós dominus, 3 loct. a. + 12 gr. — Csobánka *(de villa Chocanika)*: Miklós, 2 gr., 11 b. n.n *Eswar*: Péter, 40 d. — *Bethleem*: Bertalan 32 d. — *Zevzarma*: János, 32 d. — *Fulnenpty*: Bertalan, 32 d. — *Zumkerech*: Tylmannus, 32 d. — *Niuis*: Perchtoldus, 32 d. — *Ger*: Pál, 32 d. — *Bettek*: Péter, 32 d. — *Kuzaruar*: Sebestyén, 32 d. — *Waraka*: Pál, 32 d. — *Nempty*: Jakab, 32 d. — *Fises*: Tamás, 32 d. — *Nema*: Miklós, 32 d. — Szentmargita *(de Sancta Margaretha)*: Lőrinc, 6 d. — *Wehorech*: György, 9 gr. — *Nogfalu*: Tamás, 25 gr. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Miklós, az első évre 2 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 49v, 50r–v, 51r, 55v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 55, 75. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 562 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 98, 100, 104—105, 127. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 136, 140, 148, 150, 190 (román fordításban).

1135. 1333. július 17. (in Allexi) Kimutatás a szolnoki (*de Zonik* [!]) főesperesség papjai által a második évben pápai tized címén befizetett összegekről: *Esakna/Kakna*: Miklós, 8 + 6 gr. — *Nempcii*: Jakab, 12 gr. — *Retteg*: Péter, 8 gr. — *Sumberec*: Tylmannus, 2 gr. n*Velperch*: György, 7 gr. — Keresztúr *(Kerezturlde Sancta Cruce)*: Miklós, 4 gr., a második évre 3 rossz gr. — *Baluanus*: Pál, 9 gr. — *Desuar*: Péter, 7 gr., 8 rossz b. c. — *Kechech*: Miklós, 8 gr. — *Kurzamar*: Sebestyén, 8 gr. molles. — *Orman*: András, 22 b. c. — *Vylagulbereg*: Pál, 63 d. de montanis. — *Gur*: Pál, 2 gr. — *Zyuzes*: Tamás, 6 gr., 10 b. c. — [Néma]: Tyukus (d) Miklós, 2 gr., 4 b. c. — Szentmargita *(de Sancta Margharetha)*: Lőrinc, 15 b. c., 14 [d.] de montanis. — *Hodod*: János, 10 gr. — *Ordo*: János, 25 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r, 53r, 54r, 55v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 111—113, 129. □ Közlés: MonVatHung I/1. 109, 114, 119. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 157, 167—168, 176 (román fordításban).

1136. 1334. június 29. (in Petri et Pauli) Kimutatás a belső-szolnoki *(de Zonuk Interiori)* főesperesség papjai által a második és harmadik évre pápai tized címén befizetett összegekről: *Esakna*: Miklós, 6 gr. — *Kuzaruar*: Sebestyén, 6 + 3 gr. — *Bethlem*: Pál, 6 gr. — *Chaba*: Péter, 1 gr., 2 b. c. — *Nogfalu*: Benedek, a harmadik évre 2 gr. — *Reteg*: Péter, 4 gr. — *Bechech*: Miklós, a második és harmadik évre 6 gr. — *Esuar*: Péter, a második évre 4 gr., a harmadik évre 3 gr. — Szentmargita *(de Sancta Margaretha)*: Lőrinc, 4 gr. — *Baluanus*: Pál, 8 gr. — *Orman*: András, 2 gr. — *Nema*: László, 1 gr. — *Sumberek*: a pap 1 gr. — *Gerolch*: Pál, 3 gr. — *Nyres*: Jakab, 1 gr., 2 b. — *Zevzarin*: Miklós, 2 gr. — [...]: János, 4 b. c., 4 th. — *Nempty*: Miklós, 8 gr. — *Olprech*: György, 8 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54v, 55v, 56r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 153—155. □ Közlés: MonVatHung I/1. 122, 126—127, 131. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 182, 189—190, 197 (román fordításban).

1137. 1335. Kimutatás a belső-szolnoki *(de Zonuk interiori)* főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Nempcii*: Miklós, 8 gr. — *Marguita*: [Péter], 50 d. m. — [*Nog*: Albert], 32 d. — *Mened*: Péter, 3 gr. — *Zamptov*: Miklós, 6 gr., 5 gr. — *Karaznazeg*: János, 2 gr. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Domokos 20 d. — *Malnuspetri*: Márton, 1 gr., 10 b. — *Hodod*: [János], 10 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 198, 204. □ Közlés: MonVatHung I/1. 139, 141. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 212, 216 (román fordításban).

TELEGDI FŐESPERESSÉG CSÍKI, ERDŐHÁTI ÉS MAROSI ESPERESI KERÜLETE

Telegdi főesperesség csíki esperesi kerülete

1138. 1333. július 22. (in Marie Magdalene) Kimutatás a *Tylegd*-i főesperesség *Chyk*-i esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Chik*: Pál, 2 gr. — *Torku*: Miklós, 2 gr. + 10 b. a. — Szentlélek *(de Sancto Spiritu)*: János, 1 b. — *Delna/Dolna*: István, 3 b. + 2 gr. — *Kazun/Kasim*: Miklós, 2 + 2 ½ b. — *Gyargio/Gorgio*: Miklós, 4 + 3 b. — *Rakus*: Symeon, Zumeyn, 1 gr. + 2 b. — Szentmihály *(de Sancto Michaele)*: János, 1 gr. + 3 b. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Pál, 4 + 5 b. — Mindszent *(de Omnibus Sanctis)*: Benedek, 3 + 3 b. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: György, 4 b. + 10 b. a. — Szentsimon *(de Sancto Symone)*: János, István, 1 gr. + 6 b. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Pál, 4 + 10 b. — Szenttamás *(de Sancto Thoma)*: Lőrinc, 2 b. + 1 gr. — Kozmás *(de Sanctis Cozma et Damyano/de Sancto Cosma)*: Imre, 3 + 3 b. — *Sumbov*: Pál, 10 b. a. — [...]: István, [...]n Szentmiklós *(de Sancto Nycolao)*: István, 3 b.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52v, 53r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 104—106, 117—118. □ Közlés: MonVatHung I/1. 112, 116. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 163—164, 170—171 (román fordításban).

1139. 1334. Kimutatás a telegdi főesperesség *Chik*-i esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Gorgio*: Miklós, 3 b. — [...]: Tamás, 1 gr. — Szenttamás *(de Sancto Thoma)*: Lőrinc, 1 b. a. — *Torkov*: Miklós, 6 b. a. — *Batus*: Symeon, 2 b. a. — Szentmihály *(de Sancto Michaele)*: János, 2 b. a. — Szentmiklós *(de Sancto Nycolao)*: István, 1 gr. — Jenőfalva *(de Sancto Iohanne)*: István, 1 gr. — Mindszent *(de Omnibus Sanctis)*: Miklós, 3 b. a. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: György, 6 b. a. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Pál, 4 b. a. — Kozmás *(de Sanctis Cozma et Damyano)*: Imre, 1 gr. — Szentsimon *(de Sancto Symone)*: István, 4 b. a. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Pál, 2 gr. — *Sumlov*: Miklós, 2 b. a. — Szentlélek *(de Sancto Spiritu)*: Benedek, 2 b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 56v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 172—173. □ Közlés: MonVatHung I/1. 132. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 199 (román fordításban).

Telegdi főesperesség erdőháti esperesi kerülete

1140. 1332. Kimutatás a *Tylegd*-i főesperesség erdőháti esperesi kerületének papja által pápai tized címén befizetett összegről: *Lueche*: György, 3 b. a.

Eredeti, papírfüzet, fol. 50v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 74. □ Közlés: MonVatHung I/1. 103. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 147 (román fordításban).

1141. 1333. július 22. (in Marie Magdalene) Kimutatás a telegdi főesperesség *Erdeuhath*-i esperesi kerületének papjai által pápai tized címén első és második részletként befizetett összegekről: Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Ábrahám, 8 b. a. — *Almas*: Péter, 6 b. a. — *Vduorhel*: István, 7 ½ b. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Péter, 6 b. — [Szentábrahám ?]: Vyda, 6 b. — Szenttamás *(de Sancto Thoma)*: [...], 6 b. — Farcád *(de villa Vorkad)*: [...], 4 b. — Tarcsafalva *(de villa Tortha)*: [...], 5 b. — *Jandalaka*: Péter, 2 b. — Siménfalva *(de Sancto Symone)*: Gergely, 4 b. — *Dalya*: Kelemen, 2 ½ b. — *Dobov*: András, 3 b. — Karácsonfalva *(de villa Karachni* [!]*)*: [...], 3 b. — Szentlélek *(de Sancto Spiritu)*: Jakab, 3 b. — *Zokaloka*: Benedek, 3 b. — *Kanad*: István, 2 b. — Galambfalva *(de villa Salonib)*: Jakab, 6 b. — Patakfalva *(de villa Potok)*: Lumbasius, 2 b. — Boldogasszonyfalva *(de villa Marie)*: Demeter, 2 b. — *Bugus*: Domokos, 13 b. — [Szentpál ?]: Balázs, 3 b. — *Solumus*: Beda, 3 b. — *Kusmend*: [...], 3 b. — Boldogasszonyfalva *(de villa Sancte Marie)*: Pál, 6 b. — Szenterzsébet *(de villa Sancte Elyzabeth)*: Miklós, 3 b. — *Kurnud*: Péter, 2 b. — *Zaldubus*: Joseph, 2 b. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Jakab, 24 b. — Szentmihály *(de Sancto Michaele)*: Márk, 6 b.

Eredeti, papírfüzet, fol. 53r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 114—117. □ Közlés: MonVatHung I/1. 115—116. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 169—170 (román fordításban).

1142. 1334. Kimutatás a *Tylegd*-i főesperesség *Erdenbach*-i esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Jakab, 8 b. a. — [Szentmihály]: Márk, 3 b. a. — Szentlélek *(de Sancto Spiritu)*: [Jakab], 4 b. a. — *Almas*: Péter, 2 b. a. — Szenttamás *(de Sancto Thoma)*: Péter, 4 b. a. — Szentlőrinc *(de Sancto Laurentio)*: Lukács, 2 b. a. — *Dobov*: [András], 4 b. a. — Galambfalva *(de villa Galamb)*: Péter, 4 b. a. — *Kanad*: István, 2 b. a. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Ábrahám, 10 b. a. — *Daya*: Kelemen, 2 b. a. — *Buguz*: Domokos, 9 b. a. — *Kurnud*: [Péter], 1 b. a. — *Vriczheg*: Domokos, 1 b. — *Oduorhel*: István, 7 b. a. — Szentpál *(de Sancto Paulo)*: Balázs, 1 b. — *Ers*: Tamás, 2 b. a. — Héjasfalva *(de villa Eyanis)*: Lőrinc, 1 b. — *Zathalaka*: [Benedek], 1 b. a. — Bikafalva *(de Luce)*: Péter, 1 b. a. — *Farchad*: [...], 2 b. a. — Tarcsafalva *(de villa Tarka)*: Benedek, 2 b. a. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Péter, 2 b. a. — Karácsonfalva *(de villa Karasun)*: János, 2 b. a. — Vágás *(de villa Voygias)*: János, 1 b. a. — Szenterzsébet *(de Sancta Elyzabeth)*: [Miklós], 2 b. a. — *Busmend*: [...], 1 b. — Szentábrahám *(de Sancto Abraam)*: Vyda, 3 b. a. — *Jandlaka*: [Péter], 1 b. — Boldogasszonyfalva *(de villa Sancte Marie)*: Pál, 2 b. — Miklósfalva *(de Sancto Nycolao)*: [...], 2 b. — Siménfalva *(de Sancto Symone)*: [Gergely], 1 b.

Eredeti, papírfüzet, fol. 56v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 174–176. □ Közlés: MonVatHung I/1. 132–133. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 200–201(román fordításban).

Telegdi főesperesség marosi esperesi kerülete

1143. 1332. Kimutatás a *Tylegd*-i főesperesség marosi esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Fetekeluk*: Péter, 8 d. — *Brand*: Péter, 5 b. a., 12 d. — *Galamb*: Benedek, 9 b. a. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Péter, 10 b. a., 26 d. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Benedek, 6 b. a., 10 [d.] p. — *Madaras*: Bertalan, 25 d., 1 b. a. — *Vrey*: Pál, 4 b. a., 7 d. — *Sancsund*: Ábrahám, 20 d. — *Pambus*: János, 4 b. a., 2 d. — *Menes*: Egyed, 5 b. a., 10 d. — *Hudzov*: Mihály, 2 b. a., 7 d. — *Kulpen*: Ábrahám, 3 b. a., 3 d. — Szentsimon *(de Sancto Symone)*: Péter, 3 b. a., 4 d. — Szentimre *(de Sancto Emerico)*: Sebestyén, 4 b. a. — Lőrincfalva *(de Sancto Laurentio)*: Busa, 4 b. a. — Szentistván *(de Sancto Stephano)*: Ábrahám, 5 b. a. — Szentanna *(de Sancta Anna)*: Pál, 4 b. a. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Fábián, 10 b. a. — Szentanna *(de Sancta Anna)*: Phintha, 5 b. a. — *Odouarfalua*: Gergely, 5 b. a. — Szentlászló *(de Sancto Ladislao)*: Mátyás, 5 b. a. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Ábrahám, 4 b. a., 16 [d.] p. + 29 b. V. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Mihály, 10 d. — *Ben*: Pál, 10 d. — *Hudus*: János, 2 b. a. — Szentháromság *(de Sancta Trinitate)*: Péter, 12 d. — *Ernee*: János, 14 d. — *Kulakuta*: István, 6 d. — *Zwerd*: Fülöp, 8 d. — *Hazazhkerek*: János, 8 d. — *Voya*: Gergely, 4 b. a. — Szentbenedek *(de Sancto Benedicto)*: Jakab, 4 b. a. — *Korunka*: Gergely, 4 b. a., 2 [d.] p. — Székelyvásárhely *(de Novoforo/de Novo Foro Syculorum)*: Romanus dominus, *Tylegd*-i főesperes, 40 d. + 1 f. a. — *Kaal*: Leustachius, 8 d. — Szentmiklós *(de Sancto Nycolao)*: Péter, 16 d. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Ábrahám, 8 d. — *Naradyu*: István, 25 d. — *Varad*: Miklós, 8 d. — Szentgerice *(de Sancta Gerecia)*: Lőrinc, 25 d. + 11 b. a., 1 gr., 16 b. V. — *Chakafalua*: Benedek, 10 b. a., 5 [d.] p.

Eredeti, papírfüzet, fol. 49r, 50v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 49—52, 74. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 561 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 96—97, 103. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 132—134, 147 (román fordításban).

1144. 1333. Kimutatás a telegdi főesperesség papja által pápai tized címén befizetett összegről: Benedek dominus *Telegd*-i főesperes, subcollector, az őrkanonok távolléte alatt beszedett, majd a custosnak átadott 37 ½ m. a.-t.

Eredeti, papírfüzet, fol. 53v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 121. □ Közlés: MonVatHung I/1. 117. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 172 (román fordításban).

1145. 1334. Kimutatás a *Tylega*-i főesperesség Maros melléki *(de iuxta Morisio)* esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Szentmárton *(de Sancto Martino)*: János, 50 d. — *Menes*: Egyed, 7 b. a. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Péter,

1 gr. — *Swend*: Péter, 2 b. a. — *Gulacuka*: Miklós, 1 b. a. — *Bev*: Pál, 4 b. a. — *Band*: Péter, 15 d. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Mihály, 4 b. a. — *Madaras*: Bartha, 6 d. — *Samsond*: Ábrahám, 1 gr. — *Enece*: János, 3 b. a. — *Hudus*: János, 3 b. a. — Szentistván *(de Sancto Stephano)*: Ábrahám, 7 d. — Szentlászló *(de Sancto Ladislao)*: Mátyás, 7 d. — *Hudzov*: Mihály, 1 b. a. — Lőrincfalva *(de Sancto Laurentio)*: Bertalan, 2 b. a. — Szentsimon *(de Sancto Symone)*: Péter, 3 b. a. — Szentanna *(de Sancta Anna)*: Pál, 2 b. a. — *Harchkerech*: János, 7 d. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Fábián, 10 d. — Szentimre *(de Sancto Emerico)*: Sebe, 1 b. a. — *Voya*: Gergely, 4 d. — *Vrey*: Gergely, 5 d. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Ábrahám, 4 d. — *Gaal*: Leustachius, 5 d. — Szentbenedek *(de Sancto Benedicto)*: Jakab, 10 d. — *Borgene*: Miklós, 8 d. — *Kornuka*: Gergely, 11 d. — Szentanna *(de Sancta Anna)*: Phintha, 5 d. — Szentgerice *(de Sancta Gratia)*: Lőrinc, 8 ½ b. — *Vdorfalua*: Mihály, 3 d. p. — *Kulpen*: Jakab, 8 d. — Szentháromság *(de Sancta Trinitate)*: Péter, 4 b. a. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Ábrahám, 3 gr. — *Naragtu*: István, 20 d. — Székelyvásárhely *(de Foro Novo Syculorum)*: Romanus, 1 f., 3 k. a. — *Galambud*: Benedek, 7 ½ b. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Péter, 2 b., 7 th. — Szentmiklós *(de Sancto Nycolao)*: Péter, 1 gr., 3 b. — *Fekete*: Miklós, 2 d. — Miklós comes István nevű serviensének átadtak aranyban 12 ½ m.-t, 1 loct. aur.-t, garasban 38 m.-t (1 m. = 56 gr.), ezüstben 21 m.-t, *Clusuar*-i bániban 5 p.-t.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54v, 56r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 168—172. □ Közlés: MonVatHung I/1. 123, 131—132. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 183, 197—199 (román fordításban).

1146. 1335. Kimutatás a *Tylegd*-i főesperesség Maros melléki *(de iuxta Morisio)* esperesi kerületének papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Székelyvásárhely *(de Novo Foro Syculorum)*: Romanus, 3 loct. a. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Fábián, 10 b. V., 11 th. — Szentmiklós *(de Sancto Nycolao)*: Péter, 7 b. V., 5 th. — *Samsund*: Ábrahám, 2 b. V., 2 th. — *Mones*: Egyed, 5 b. V. — *Band*: Péter, 5 b. V., 14 th. — Szentanna *(de Sancta Anna)*: Pál, 2 b. — Szentsimon *(de Sancto Symone)*: Péter, 5 b. — Szentanna *(de Sancta Anna)*: Phinta, 5 th. — *Ernec*: János, 4 b. — Szentimre *(de Sancto Emerico)*: Sebe, 3 th. — *Hudus*: János, 1 b. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: Péter, 4 b. — Szentbenedek *(de Sancto Benedicto)*: Jakab, [...]. — *Lazarkerek*: János, [7 th.]. — *Voya*: Gergely, 2 b. — *Gulagucha*: Miklós, 2 b. — *Bergune*: Miklós, 2 b. V., 1 th. — Szentlászló *(de Sancto Ladislao)*: Mátyás, 3 V. — Szentistván *(de Sancto Stephano)*: Ábrahám, 3 V. — *Suerd*: [Péter], 2 V. — Szentiván *(de Sancto Iohanne)*: [Ábrahám], 14 V. — Szentháromság *(de Sancta Trinitate)*: [Péter], 4 V. — Szentgerice *(de Sancta Gratia)*: [Demeter], 44 th., 4 V. — *Madaras*: [Bartha], 6 V. — [Kál]: [Leustachius], 3 V., 2 d. p. — *Poruk*: [Miklós], 12 th. — *Hudsov*: [Mihály], 3 V., 12 th. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: [Péter], 4 V., 12 th. — *Vray*: [Gergely], 4 V. — *Korunka*: [Gergely], 4 V., 16 th. — [Szentkirályi pálos remete kolostor] *(de Sancto Paulo)*: [... dominus], custos, 4 gr. — *Poroche*: [Pál], 10 gr., 50 d. m. — [...]: István, 9 gr. — [...]: Mihály, 4 gr., 3 ob. — [Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Mihály], 17 d. — [Bő ?]: [Pál, 10] b. — *[Narad]*: [...], [40 d.] — [Albertfalva *(de villa Alberti)*: János, 1 gr.].

Eredeti, papírfüzet, fol. 58r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 200—203. □ Közlés: MonVatHung I/1. 140—142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 214—215, 217 (román fordításban).

TORDAI FŐESPERESSÉG

1147. 1332. március 1. (in Esto michi) — július 15. (in Divis. ap.) Kimutatás a *Thorda*-i főesperesség papjai által Benedek magister, *Tylega*-i főesperes és Tamás magister őrkanonok kezébe pápai tized címén befizetett összegekről: *Thorda*: Péter dominus, plebanus, 80 d. p. (8 d. p. = 1 gr.) + 8 p. d. — Újtorda *(de Nova Torda)*: István, 80 d. + 9 pd. a. — *Tur/Tuur*: Mihály, 30 d. + 20 [d.] l., 10 d. p. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Desev, 30 d. + 30 d. l., 14 [d.] p. — *Bolduch*: Miklós, 25 + 50 d. — *Gerend*: János, 4 p. d. (1 p. d. = 40 [d.] p.) + 60 d. — *Warsalua/Warfalua*: Mihály, 80 + 60 d. — *Kerthech*: Mihály, 40 + 40 d. — *Semfalua/Zemhaza*: György, 60 + 40 d. — *Muhach/Mohach*: Pál, 40 + 40 d. — *Tumztor/Thuruzkov*: György dominus, 60 + 60 d. — Szentmihályfalva *(de villa Sancti Michaelis/de Sancto Michaele)*: Pál, 60 + 40 d. — *Bakun/Ragin*: György, Gergely, 40 + 35 d., 5 [d.] l. — [...]: Zumur (d) Pál, [...] p. d. [!]. — *Hazartus/Harastus*: Pál, 40 + 40 d. — *Sygud/Figud*: János, 50 + 40 d. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Balázs, 80 d. + 27 b. a. — *Jara/Jany*: Demeter, 40 d. + 4 gr. — *Miruslov/Myruslaw*: Pál, 40 d. + 1 gr., 6 d. — *Zarkad/Zargad*: Kelemen, 40 d. + 30 d. p., 10 [d.] l. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Mihály, 40 + 25 d. — *Bogath/Bogach*: Miklós dominus, 60 + 60 d. — Szentmárton *(de Aranas de Sancto Martino/de Sancto Martino)*: Péter, 40 + 34 d. — Szentgyörgy *(de Sancto Georgio)*: Márton, 41 + 41 d. — *Felduar*: Fábián, 30 d. — *Kuchard*: Miklós, 14 d. — *Kerebenus/Berebenus*: Péter, 5 b. a. (6 b. a. = 1 gr.), 14 + 22 d. — *Chikud*: Pál, 34 d. — *Deruk*: Miklós, 30 d. — *Egwibeg*: István, 5 d. — *Stend*: Miklós, 25 d. — *Peturd*: János, 22 d. — *Migus*: Bogov dominus, 20 + 20 d. — *Hydus*: Tamás, 10 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 48r, 50r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 29—31, 65—68. □ Közlés: Theiner: MonHung I. 559 (kihagyásokkal és hibás olvasatokkal). — MonVatHung I/1. 90—91, 101—102. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 122—123, 142—144 (román fordításban).

1148. 1333. Kimutatás a *Thorda*-i főesperesség papjai által pápai tized címén a második évre első részletként befizetett összegekről: Újtorda *(de Nova Torda)*: István, 30 d. — *Gerend*: János, 8 gr. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Péter, 4 gr., 10 d. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Mihály, 10 d. — *Muhach*: Pál, 50 d. — *Varfalua*: Mihály, 48 d. — *Gerchech*: Mihály, 64 d. — Ótorda *(de Antiqua Torda)*: Péter, 6 p. d. — *Scend*: Miklós, 16 d. — *Tuur*: Mihály, 15 d. — Szentmihályfalva *(de villa Sancti Michaelis)*: Pál, 32 + 23 d. — *Zeuhaza*: György, 40 d. — *Mezkun*: Pál, 18 d. — *Bagun*: Gergely, István, 40 + 22 d. — [...]: Pál, 40 d. — *Zengyel*: Pál, 12 d., 9 [d.] l. — *Tetruh*: Miklós, 10 d. — *Bolduch*: Pál, 20 d. — *Chekud*: Pál, 17 d., 20 d. m. — *Enifalua*: Pál, 40 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 52r, 53r, 54r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 98—99, 128. □ Közlés: MonVatHung I/1. 110, 114, 116, 122. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 160, 167—168, 170, 178, 183 (román fordításban).

1149. 1334. május 5. (in Ascens. dom.) Kimutatás a *Thorda*-i főesperesség papjai által pápai tized címén a harmadik évre második részletként befizetett összegekről: *Torda*: Péter plebanus, 4 p., 8 d., 10 gr., 41 d. m. + 40 gr. — Újtorda *(de Nova Torda)*: István dominus, 2 + 2 p. d. — *Leta*: Demeter, 30 d. — *Warfalua/Waarfalua/Varfalua*: Mihály, 70, 40 + 50 d. — *Magach/Michach/Muhach*: Pál, 20 + 30, 20 d. — *Kerchech*: Mihály, 20 d. + 3 gr. — *Bagun*: Gergely, 40 d. + 5 gr. — Sinfalva *(Enifalua/Gemfalua)*: Pál, 40 + 30 d. — Szentmihályfalva *(de villa Sancti Michaelis)*: Pál, 20 d. + 2 gr., 6 d. — *Zarkas*: Miklós, 20 d. — Offenbánya *(de Monte Fornacis)*: Nikolaus plebanus, 1 f. a. — *Gerend*: János, 30 d., 88 [d.] m. + 10 gr., 60 d. — *Gerebenus*: Péter, 10 d., 40 [d.] m. + 16 d. — *Chekud*: Pál, 17 d., 23 [d.] m. — *Stengel*: Pál, 11 d., 9 [d.] m. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Lumbasius, 6 d., 10 [d.] m. + 3 gr. — *Tetruh/Thetruch*: Miklós, 7 d., 4 [d.] m. + 1 gr. — *Bumznov*: Miklós, 12 b. a. — *Bagach*: Pál, 28 d. — Szentkirály *(de Sancto Rege)*: Balázs, 10 d. híján 4 p. d., 22 [d.] m. — Keresztúr *(de Sancta Cruce)*: Mihály, 10 d. m. — *Phygut*: Gergely, 12 d., 1 gr. — *Miruslow*: Pál, 22 d. — *Tuur*: Mihály, 36 d., 28 d. m., 1 gr. — *Peturd*: László, 30 d. — *Bolduch*: Mátyás, 22 d. — *Zend*: János, 10 d. — *Budun*: Pál, 22 d. — *Egurbeg*: István, 21 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, 55v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 142—143, 157—160. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119—120, 122—123, 127—128. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 175—176, 178, 182—183, 191—192 (román fordításban).

1150. 1335. Kimutatás a *Torda*-i főesperesség papjai által pápai tized címén a negyedik évre első részletként befizetett összegekről: *Jara*: Demeter, 13 gr. — Ótorda *(de Antiqua Torda)*: Péter dominus, 46 gr. — Újtorda *(de Nova Torda)*: László, 2 p. d. — *Peturd*: László, 20 d. — *Seud*: János, 10 d. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Desev, 18 d. — *Sakod*: Mátyás, 20 d. n. — *Kuchard*: Miklós, 22 d. — *Gerend*: János, 3 p. d., 40 d. m. — Szentmárton *(de Sancto Martino)*: Lukács, 36 d. — *Tetruch*: Miklós, 12 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 191—192. □ Közlés: MonVatHung I/1. 137. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 208—209 (román fordításban).

1151. 1336. Kimutatás a tordai főesperesség papja által az ötödik esztendőre pápai tized címén befizetett összegről: Offenbánya *(de Monte Fornacis)*: Nikolaus dominus, 3 loct. a. (ad rationem fini argenti).

Eredeti, papírfüzet, fol. 58v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 206. □ Közlés: MonVatHung I/1. 142. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 218 (román fordításban).

UGOCSAI FŐESPERESSÉG

1152. 1332. Kimutatás az *Vgacha*-i főesperesség papjai által a zsinat második napján pápai tized címén az első évre befizetett összegekről: [...]: Péter, 71 d. — *Holmy*: Herbordus, 4 gr., 2 d. — *Nomen*: Barnabás, 4 gr., 40 d. — *Zekeres*: Péter, 40 d. — *Chegeld*: Ábrahám, 7 gr. — *Basal*: Gergely, 60 d. — *Zar*: Dénes, 3 gr. — *Kulchey*: Tamás, 5 gr. — *Gachal*: Márton, 80 d. — *Byrend*: István, 40 d. — *Geech*: Miklós, 4 gr. — *Vylak*: Domokos, 3 gr. — *Nempty*: Johann plebanus, 13 p. d., 10 p. — *Ordow*: János, 29 d.

Eredeti, papírfüzet, fol. 51v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 87—89. □ Közlés: MonVatHung I/1. 107—108. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 155 (román fordításban).

1153. 1333. Kimutatás az *Ugatha*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Saswar*: Péter, 3 gr., 33 d. m. — *Nempcy*: Johann plebanus, ½ budai súlyú m. a. — *Zazi*: Johann, 12 gr. — *Nomen*: Barnabás, 11 gr., 40 d. — *Gachal*: Márton, 5 p. d. — *Rosal*: Gergely, 3 ½ p. d. — *Beech*: Tamás, 6 gr. — *Lazar*: Tamás, két évre 8 gr., 60 d. — *Geech*: Miklós, 2 gr. — *Pilike*: Domokos, 7 gr. — *Chiztakerek*: Herbordus, 2 gr., 14 d. m.

Eredeti, papírfüzet, fol. 54r–v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 129, 138. □ Közlés: MonVatHung I/1. 119, 121—122. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 176, 181 (román fordításban).

1154. 1334. Kimutatás az *Vgacha*-i főesperesség papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: *Nomen*: Barnabás, 2 magyar *(de Vngaria)* d. — *Rosal*: Tamás, 2 gr., 50 d. — *Gachal*: Márton, 12 gr. — *Beech*: Péter, 20 d. — *Vosnam*: Tamás, 7 gr. — *Chegud*: Tamás, [...]. — *Chyzcaberug*: Gergely, 2 p. d. — *Garmath*: Miklós, 6 gr., 23 d. — *Gench*: Miklós, 6 gr. — *Palad*: Tamás, Tobyas, 50 d. — *Toch*: János, 40 d. — *Lazar*: Herbordus, 38 d. — *Holmi*: Péter, 3 ½ gr. — *Saar*: Márton, 3 ½ gr. — *Penge*: Jakab, 40 d. — *Zekeres*: Pál, 30 d. — *Ordov*: János, 3 p. d. — *Sazi*: Johann, 3 p. d. — 1336. április 24-én (in Georgii) a legátus jelenlétében összegezték e tizedjegyzék befizetéseit: 85 ½ m. a., ½ fehérvári súlyú f., garasban 3000, 100 és 75 gr. stb.

Eredeti, papírfüzet, fol. 57r, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). — 1768. évi hitelesített másolata a BpEgyKt kézirattárában, Collectio Prayana, tom. XIII, p. 181—183. □ Közlés: MonVatHung I/1. 134—135. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 203—204 (román fordításban).

A VÁRADI PÜSPÖKSÉG KALOTAI FŐESPERESSÉGÉNEK ERDÉLYI RÉSZE

1155. 1332—1337. Kimutatás a váradi püspökség *Kalata*-i főesperességének erdélyi részében levő egyházközségek papjai által pápai tized címén befizetett összegekről: Hunyad *(de villa Hunak/Hunad)*: Márk, Márton, 14 + 14 + 14 + 14 + 14 + 14 gr. — Hunyad *(de villa Hunad)*: István, Márk plebanus capellanus-a, 2 gr. — Monostor *(de villa Monostur)*: Péter, 2 gr. — Almás *(de villa Almas)*: Pál, 10 + 10 + 10 gr. — Szentkirály *(de villa Senkral)*: Pál, 2 gr. — Valkó *(de villa Valca)*: Gergely, 2 gr.

Eredeti, papírfüzet, fol. 40v, 41v, 43v, 44v, 46v, 47v, Vatikáni lt, Cam. Ap. Collect. Nr. 183, Rationes collectoriae Hungariae, Nr. 1771 (DF 292450/1). □ Közlés: Theiner: MonHung I. 557. — MonVatHung I/1. 49—50, 54, 70, 76, 84, 89. — DIR C, veacul XIV, vol. III. 54—55, 62, 87, 97, 111, 119—120 (román fordításban).

MUTATÓK

NÉV- ÉS TÁRGYMUTATÓ

A kötethez készült mutató — a legfontosabb tárgyi címszavakon kívül — tartalmazza a regesztákban előforduló összes hely- és személynevet (a felhasznált könyvészeti és kéziratos források jegyzékében, valamint a regesztákhoz csatlakozó jegyzeteknek az illető oklevél kiadásait felsoroló bibliográfiai részében előfordulók kivételével).

A helységnevek a történetileg kialakult magyar alakjukban jelennek meg a mutatóban. Ezeknek a XIX—XX. század fordulóján központi intézkedéssel kialakított jelzős változataira csak akkor utaltunk, ha ennek elmaradása megnehezítette volna az azonosítást (pl. a különböző Szentkirály nevű települések esetében).

A történetileg kialakult helységnevet zárójelben, betűhíven, dőlt betűkkel követik az oklevelekben előforduló változatok. Ha közülük egyesek az ábécérend szerint több tétellel előbbre vagy hátrábbra kerültek, ezek önálló címszóként is megjelennek.

Az eredeti névalakok felsorolása után a helység mai hivatalos neve, valamint szász lakosságú falvak és nagyobb városok esetében ezek német elnevezése, majd a középkori megye, illetve szék, és a Románián kívüli településeknél / jellel annak az országnak a feltüntetése következik, amelyikhez a település jelenleg tartozik. Az erdélyi településeknél a mutató a középkori közigazgatási egység neve után / jellel a mai megyebeosztást is megadja. A jelenlegi hivatalos (nem magyar) elnevezések külön címszóként szerepelnek, és elvezetnek a magyar névhez, ahol a regesztaszámok megtalálhatók. Elpusztult települések neve, amennyiben a névnek nincs mai változata vagy olvasata, eredeti alakjában szerepel.

A helységnévvel kapcsolatos adatokat a településre vonatkozó egyéb információk követik külön-külön tételekként; városok esetében lakosainak ismert névadatai betűrendben, más helységek esetében tisztségviselőire (officiális, várnagy, plébános stb.), templomára, annak patrocíniumára, várára, malmára, vámjára stb. vonatkozó említések után az onnan ismert földrajzi nevek felsorolása zárja a címszót.

Minthogy ekkoriban általában még nem alakultak ki a családnevek, a mutató az azonos keresztnevű személyeket apjuk vagy egyéb rokonsági kapcsolatuk feltüntetésével igyekszik — lehetőség szerint — megkülönböztetni. A nevet követően — ahol ez megállapítható volt — a mutató jelzi, hogy az illető személy milyen minőségben (pl. birtokos, alperes, lakos stb.) és melyik helységgel kapcsolatosan szerepel az oklevelekben. A ma is közismert keresztnevek általában magyar nyelvű alakjukban kerültek a mutatóba, de a szokatlan, régies vagy a másolások során eltorzult neveket betűhíven úgy vettük föl, ahogyan azok reánk maradtak. Tehát a csak keresztnevükön emlegetett személyeket a mutató nem a névalakok betűrendje, hanem lakóhelyük, vagy ha ez tisztázhatatlan, apjuk neve, rokonsági vonatkozásaik, foglal-

kozásuk, említésük minősége stb. alapján megszabott betűrendben sorolja fel. Kivételt alkotnak az uralkodók és pápák, akik az azonos nevűek sorának élére kerültek.

A mellékjeles betűket tartalmazó, idegen nyelvű címszavak betűrendbe szedésénél a mellékjeles betűk — a magyar szabályozástól eltérően — önálló betűként a megfelelő magyar betűk után sorolódtak be.

RÖVIDÍTÉSEK

a = apja
A = Ausztria
alp = alperes
avd = alvajda
b = birtokos
B-Naszód = Beszterce-Naszód
B-Szolnok = Belső-Szolnok
cond = conditionarius
cs = család, -i
Cs = Csehország
erd = erdélyi
f = fia
fel = felesége
felp = felperes
fn = földrajzi név
főesp = főesperes
Gyfv, gyfv-i = Gyulafehérvár, gyulafehérvári
h = helység
H = Horvátország
isp = ispán
jb = jobbágy
kápt = káptalan
kir, kir-női = királyi, királynéi
kk = kanonok
K-Szolnok = Közép-Szolnok
kt = könyvtár
L., l. = lásd
lk(k) = lakos(ok)
lt = levéltár
M = Magyarország
m = megye
mgr = magister
mlt = magánlevéltára
mv = mezőváros
nb-i = nemzetségbeli
plb = plébános
ppk = püspök
prp = prépost
R = Románia
r. k = római katolikus
serv = serviens
Sz = Szerbia
sz. = szám, szék, született
Szl = Szlovákia
Szlv = Szlovénia
ü = ügyvéd
U = Ukrajna
v = város
vál = választott
vd(i) = vajda(i)
vjb = várjobbágy
vm = vármegye
vn = várnagy
† = meghalt

A, Á

Aba Amadé l. Amadé nádor
— nemzetség 73, 225, 581, 687
Abaa/Aba (Péter és Miklós a), b, Szennyes 466, 508
Abád (*Obad*), Abádszalók — Szolnok/M, h 528
Abafája (*Abbafaya*) — Apalina — Odendorf, Torda/Maros m, h 1125, 1127
—i pap: Christianus 1125, 1127
Abaúj (*Uywar, Wywar, Vyuar*), vm, M és Szl 449, 462, 464, 466—467, 472, 480—483, 493, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 596
—i isp: Druget Fülöp
Abbatis villa l. Apátfalva, Holdvilág
Abeel (Mihály a), b, Göc 623
Abel (András testvére), b, Ábeltelke 547, 549
— (Mihály f), b, Göc 45, 623
Ábelharasztja (*Abelharazta*), fn, Gyulatelke 644
Ábeltelke (*Abelteleky, Abelteluke*), elnéptelenedett település Alsózsuk közelében, a Szamos bal partján, Kolozs m 547, 549, 569, 575, 579
—i fn: Büdöskút, Sóút, Veresmart
Abraam (János és Cosma a), b 227, 274, 301—302, 392
— (Márk f), esküdtárs, Kaduch 466
Abraam l. Szentábrahám
Abramul de Sus/Abram l. Felsőábrány
Ábrány (*Abraham*), Nyírábrány — Szabolcs/M, h 601
Abrudbánya (*Abrudbanya, Obrudbania, Obrud*) — Abrud, Fehér m, h 366—368, 370, 986
—i hospesek 368
Abtsdorf l. Apátfalva, Holdvilág
Acél János l. Wass cs
Aciliu l. Ecsellő
Ad (*Od*) — Dioşod, K-Szolnok/Szilágy m, h 222, 813, 856, 930
Adalin (*Odalem*) — Adalin, Doboka/Szilágy m, h 362
adó 337, 431, 446, 510—511, 606, 886. L. még élelemszolgáltatások, rovásadó, ökörsütés, papok adóztatása, sóadó
— behajtása 13
adomány l. birtokadomány
adómentesség 268, 365, 510, 670, 876
Adorján (*Adrian*) — Adrian, Bihar m, vár 323
—i csata 323
— (László f), b, Ajton 641, 643
— (Jakab a), b, Csán 560
— comes, b, Gáld 782
— kézdi főesp, erd dékánkk 261—262, 276, 278, 294, 403, 452, 461, 475, 477—478, 506, 553, 704—705, 708, 713, 719, 724, 746, 907, 908/1, 908/2, 912, 914, 997
— (Miklós, Balázs, Péter, Pete és János a), villicus, Marosvásárhely 463
Adorjántelek (*Adriantelek*), elnéptelenedett település Doh mellett, Kraszna/Szilágy m 945, 974, 977

—i fn: Bükkerdő
Ady Endre l. Mindszent
ág szedése 217
Agabitus, gyfv-i főesp 116
Agártó (*Agarthow*), halastó, Pádé, Csanád/Sz 939
Agatha (Neste f), felszabadított rabszolga 463, 541
Aghireşu l. Egeres
Agmánd (*Ogmand*) nemzetség 22, 24, 569
Ágnes (Karachun comes fel, János és Mihály a), b, Kide 743
Agnethlen, Agnita l. Szentágota
Ágoston frater, zágrábi ppk (1303—1322) 121, 285, 415
ágostonosok 160; Dés: 176—177; Gyfv: 92—93, 131, 146, 150, 154, 156, 160, 187, 191, 618. L. még Pál frater, nándorfehérvári ppk
Agram l. Zágráb
Agribiciu l. Egerbegy
Agriş l. Egres
Agrişteu l. Egrestő
Agun l. Igen
Ahch l. Ajta
Ahton l. Ajton
Ailhelm/Alhelm, omlási plb 97, 106
Aita Mare, — Seacă l. Ajta
Aiton l. Ajton
Aiud, Aiudu de Sus l. Enyed
ajándék 84
ajánlólevél 916
Ajerschteln/Erlenwald l. Egrestő
Ajta (*Ahch*), Nagyajta — Aita Mare, Háromszék/Kovászna m, h 1080
—i pap: Jakab 1080
— (*Zozacha*, *Sanzahca*, *Zarahrazahca*), Szárazajta — Aita Seacă, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1081, 1083
—i pap: Benedek 1080—1081, 1083
Ajton (*Ahton*, *Ohcun*, *Ohthunh*, *Ohtuntelelke*) — Aiton, Kolozs m, h 362, 641, 643, 1112
—i pap: Tamás 1112
ajtónállómester, kir: Domokos
Akasztófabérc (*Akaztofabeerchy*), fn, Gyeke 644
Aklos (*Oclus*) — Ocoliş, Torda/Fehér és Kolozs m, h 546
Akna (*Akanay*, *Hakna*, *Oknay*) — Ocna/Ocniţa, Kolozs/B-Naszód m, h 232, 434, 1120—1123, 1028/2
—i pap: Gerardus 1122—1123; Helvicus 1120—1121
Ákos (*Akus*) nemzetség 403, 411, 546
Akur (István f), eskütárs, Ráton 466
Akus (Mihály f), b, Hidegvíz 570
aláírás, középkori okmányon 11, 133
Alamor (*Milunberg*, *Midenborch*, *Obnuk*, *Olmur*) — Alămor — Mildenburg Fehér/Szeben m, h 338, 676, 1084, 1086, 1088
—i pap: Albert 676; Corlardus capellanus 1088; Peter 1084, 1086
Alard (Gyan a) l. Vízaknai cs
Alba de Nandor l. Nándorfehérvár
Alba Iulia, Alba Transsilvana l. Gyulafehérvár
Alba Willa l. Fehéregyház
Albano (*Albanum*), v, Olaszország 613
—i ppk: Caucelinus
Albert, alamori plb 676
— (Tamás f), b, Dráh 416
— karbeli pap, Gyfv 828, 861
— (Tamás f), b, Mojád 801, 977
— (Mihály és Miklós a), b, Őrnyék 471, 778
— (Péter a), felp, *Pucur* föld 82—83
— tanú, Sásvár 455
— b, Szentegyed 576
Albertfalva (*villa Alberti*), elnéptelenedett település hihetőleg a Maros völgyében, Maros sz/m 1146
—i pap: János 1146
Albeşti l. Fejéregyház
Albeştii Bistriţei l. Fehéregyház
Alcina (*Olczna*, *Alzcina*) — Alţina — Alzen, Újegyház sz/Szeben m, h 121, 128, 283, 897, 1021

Aldorf (*Hospitalis*, *Valdorf Inferior*, *Valdorf hospitalis*), Alsóaldorf — Aldorf/Unirea, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Johann 1070—1071; Tammo 1072—1073
— (*Waldorf Superior*, *villa Latina*), Felsőaldorf — Aldorf/Bistrița, Besztercevidéke/B-Naszód m, h (jelenleg Beszterce egyik negyede) 1070, 1072—1073
—i pap: Hermann 1070; Nikolaus 1070, 1072—1073
Alecuş l. Elekes
Alemannia l. Németország
Alexandria — v, Olaszország 749
Alexandur/Sándor (István f), b, Szentkirály, Fehér vm szolgabírája (1336—1339) 875, 1033
Alfalu (*Olffolua*) — Gyergyóalfalu, Joseni, Csík sz/Hargita m, h 1054
Algyógy (*Gyg*) — Geoagiu, Hunyad m, h 1105
—i pap: Jakab 1077
Alhegy (*Alhegh*), domb, fn, Boncnyíres 812
alkancellár 420. L. még Bátori András (Endre), János mgr, László mgr titeli, majd fehérvári prp, Mohorai András (Endre), Tatamér. L. még kancellár
Alkenyér l. Kenyér
állatok elhajtása 159
Alma Săsească/Alma Vii l. Almás
almafa 226
Almágy (*Almag*) — Gemersky Jablonec, Gömör/Szl, h 715
Almakerék (*Albkarak*, *Almakerek*) — Mălâncrav — Malmkrog, Fehér/Szeben m, h 44, 97, 280, 428, 623
—i plb: Henric
— (*Almakereke*), fn, Gyulatelke 644
Almás (*Almas*, *Almasuiz*) — Almaşu, a Szamos mellékvize 800, 806, 905, 908/1
— (*Almas*), patak, fn, Pestes 17
— (*Alma*), Szászalmás — Alma Săsească/Alma Vii — Almen, Medgyes sz/Szeben m, h 270, 517, 832/2, 941
—i plb: Peter 832/2
— (*Almas*), Homoródalmás — Mereşti, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Péter 1141—1142
— (*villa Almas*), Nagyalmás, Váralmás — Almaşu, Kolozs/Szilágy m, h 1155
—i pap: Pál 1155
— (*Halmas*), elnéptelenedett település Krassó vm-ben 57
Almásmonostor (*Almasmunustura*), elpusztult premontrei monostor Nagyalmás határában, Kolozs/Szilágy m, 806
Almásrákos l. Rákos
Almásszentmária l. Szentmáriaasszonytelke
Almásszentmihály l. Szentmihálytelke
Almaszeg (*Almazug*), elnéptelenedett település Ópálos mellett, Arad/M 939
Almen l. Almás
Alparét (*Olprech*, *Velperch*, *Wehorech*) — Olpret/Bobâlna, B-Szolnok/Kolozs m, h 1134—1136
—i pap: György 1134—1136
Alpestes l. Pestes
Alsáni János, macsói bán (1328—1334), baranyai (1319—1335), bodrogi, szerémi (1328—1334) és valkói isp (1328—1335) 665, 671, 721, 723
Alsóaldorf l. Aldorf
Alsóbán l. Bán
Alsóboldogfalva l. Boldogasszonyfalva
Alsódetrehem l. Detrehem
Alsóegregy l. Egregy
Alsógezés l. Gezés
Alsóidecs (*Ydech Inferior*, *Idech Inferior*, *Olydeech*, *Olydech*) — Ideciu de Jos — Niedereidisch, Torda/Maros m, h 342, 1125—1128
—i pap: Chunradus 1126—1128; Simon 1125
Alsókajánel l. Kajántó
Alsókarácsonfalva l. Karácsonfalva
Alsókörtvélyes l. Körtvélyes

Alsómacskás l. Macskás
Alsóorbó l. Orbó
Alsóoroszfalu (*Karatsontelke*) — Rusu de Jos, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44
Alsórépafalva l. Répafalva
Alsósebes l. Sebes
Alsótorja l. Torja
Alszanád (*Olzanath*), Szanád — Sanad, Csanád/Sz, h 939. L. még Felszanád
Alt l. Olt
Altus Campus l. Hófföld
Alţina l. Alcina
Aluniş l. Kecset, Magyaró
alvajda, erd l. erdélyi alvajda
Alvinc (*Wynch, Vynch inferior, Winz*) — Vinţul de Jos — Unter-Winz, Fehér m, h 97, 99, 102, 106, 121, 172—173, 237, 467, 676, 708, 1086—1087. L. még Felvinc
—i lkk: Cristianus comes, Hennegus, Heys comes, Renerius comes
—i pap: Georg 676; Godeschalc 97, 99, 106; Nikolaus 1086—1087
—i vám 467
Alzen l. Alcina
Amac (*Omoch*) — Amaţi, Szatmár m, h 1129
—i pap: Kozma 1129
Amadé (*Omode*) (Miklós mgr a), b 206
— (*Omode*) (István a), b 771
— (*Omode*), (János, Miklós, Dávid és László a) nádor (1302—1310), Aba nb-i 162, 198/2, 281
Ambrus (*Ambrus*), elnéptelenedett település Kalocsa és Récekeresztúr között, Doboka/Szilágy m 199, 863, 868
— b, Csán 632
— (Tamás a), b, Göc 45, 623, 627
— (Tamás fenesi vn a), b, Nádas 198/1, 221
— (Miklós a), jb, Várad 399
Ambuzthu l. Omboz
Amda Bystricia l. Beszterce
Amnaş l. Omlás
Ampoiţa l. Ompolyica
Ana l. Anya
Anda (Gerendi Miklós comes rokona), serv 482
András (II.), király (1205—1235) 273, 279, 467, 596
— (III.), király (1290—1301) 10, 29, 49, 115, 178, 211, 359, 365, 418, 430, 596—597, 975
— (Abel testvére), b, Ábeltelke 547, 549
— (Jakab f), b, Almakerék 527, 529—530, 658, 660, 664, 996
— alkancellár l. Mohorni András
— comes, avd-i ember 355
— (Azarias f), b 400
— (Miklós mgr a), b, Bacska 767
— (Gergely f), Benedek (Fehér vm) 939
— (Benke f), eskütárs 72
— b, kir ember, Branyicska 659, 672
— (Illés f), b, Bokaj 657
— (Chol /d/ Miklós f), b 247, 648
— (Miklós a), csíki székely 486
— mgr (Domokos és Péter a), b, Csombord 791, 796—797
— comes (Ilona férje), b, Dersik 1040
— b, kir, vd-i és avd-i ember, Devecser 555, 800, 806, 826—828, 838, 840, 842, 848, 861—862
— erd ppk l. Szécsi András
— mgr, az erd ppk-ség ü, erd kk 708, 937—938
— (Benedek f), b, Forró 276
— (Halymban f), telegdi székely, b, Gerebenes 28
— comes (Geurk f), Ákos nb-i, kir ember 411, 659
— mgr/comes (Miklós f), b, vd-i serv, Gombás 296, 533, 595, 626, 658, 776—777, 1001
— (Mihály f), b, Göc 45, 623
— (Markus f), b, Görbed 1058
— pap, erd ppk-i káplán, Gyfv 822, 989, 1033
— karbeli pap, Gyfv 840
— b, kir ember, Iklód 555

— b, tanú, Iriny 72
— (Péter a), b, Ispánlaka 875, 909, 912
— (Iwancha f), András, b 237
— comes (Johanka f), b 121
— (Imre és Miklós a), b, Kalocsa 949
— (Miklós f), b, Kályán 998
— mgr, kamaraispán, magyarországi harmincados 458
— (Balázs a), jb, Károly 978
— (Miklós a), b, Károly 978
— (János a), b, Kéménd 466
— (István f), b, Keresztúr 14, 17
— (Jakab a), b, Keserű 466
— (Feltew f), b, Kolozs m 171, 223
— (László a), b, Kolozs vm 742
— (Dénes f), b, Kölcse 1018
— (László erd kk a) 378—379
— k-szolnoki szolgabíró (1334) 801
— (Vrdungh f), b, Lele 816
— (Guga/Gyuga f), kir ember, Macskás 161, 348, 353
— (György f), Makófalva 939
— b, Mányik 707
— (Ramacha f), b, Menyő 961
— (Miklós a), b 924
— (Miklós f), serv 627
— frater, minorita lector 140
— comes (Kylian mgr rokona), vd-i ember, b, Nagylak 81, 626, 703
— (Péter comes a), b, Nemti 715
— óbudai prp l. Bátori András
— (Mochk /d/ András f), b, Ózd 756
— (Mihály f) l. Ördög András 68
— (Mátyás a), b, Ős 641, 643
— (István f), b, kir ember, Pacal 959, 971
— (Pál f), b, serv 508
— (Miklós comes a), b, Palatka 198/1
— (Aynard f), b, Pele 935
— (Batiz comes rokona), b, Pestes 14, 17
— (János f), b, Pestes 14, 17
— (Tamás f), b, vd-i ember, Rápolt 961
— (Ipoch f), b, hűtlen főúr, Sajó 326, 462
— mgr (Mihály és János a), b, Sárpatak 296
— (István f), esküdtárs, Septely 466
— (András a), b, Sereden 466
— (András f), b, esküdtárs, Sereden 466
— (Pál f), b, Szarvad 226, 859, 867
— (Miklós a), b, Szedlec 466
— (székes)fehérvári prp l. Mohorai András
— (Lood f), b, Szentegyed 256—257
— (Péter f), b, Szentkirály 354
— (Péter f), Tatamérháza 672
— (Fulkun és István a), b, kézdi székely, Torja 67
— (Vduor f), b, kézdi székely, Torja 67
— comes (Tylegd és Hus testvére), b, Újlak 463, 531
— ü 680
— comes, vd-i ember 14
— mgr, váradi éneklőkk 565
— váradi ppk l. Bátori András
— (Pál f), b, Zsombortelek 904
— (Zekul /d/ Margit f), szolgáló 1059
Andreas (Peter f), b, Dálya 638
— comes, b, Dolmány 1027
— b, Ecel 246
— comes, b, Kereszténysziget 457
— orbói plb 118
Andrid l. Endréd
Anga (Zubuzlo leánya), b, Csesztve 304, 306
Angathan mgr, peres 170
Angelo (Johann a), olasz jogász, Teramo 618
Angelus frater, désvári perjel 847
Angyalos (*Angelus*) — Angheluș, Háromszék/Kovászna m, h 1080, 1082
—i pap: János 1080; Péter 1082
Anich (Gergely fel), b 525, 530
Anna (Felicián leánya), b, Csán 899
— szolgáló, Ócsa 188
Annus (Vana leánya), b, Kide 788
Antal frater, csanádi ppk (1298—1307), kir kancellár 49
— famulus, Déva 997
— b, kir ember, Szentegyed 775
Antonius, a pápai kancellária regesztrálója 70

Anvi l. Arany
Anya (*Ana*), elnéptelenedett település Gambuc határában, Fehér/Maros m 28
Anyan l. Dányán
Apa (Gergely comes, Jakab comes és Miklós a), b, Almakerék 42, 44, 240—243, 248, 368, 428, 525—527, 529—530, 532, 658, 660, 664, 673, 675, 805, 808, 832/1
— (Jakab comes f), b, Almakerék 529—530, 660
— (János a), b, Almakerék 881
Apafi-iratok, Bethlen cs lt 832/1
Apafi László és Miklós, Apanagyfalu 271
Apahida (*Appathyda*) — Apahida, Kolozs m, h 569, 746
Apalina l. Abafája
Apanagyfalu l. Nagyfalu
Apátfalva (*villa Abbatis*) — Apoşdorf/Apoş, Abtsdorf, Szeben sz/m, h 228, 420
Apátharasztja (*Apathharazta*), fn, erdő, Zsuk 569
Apáti (*Apati*), elnéptelenedett település Érmihályfalva határában, Bihar m 937
— (*Apaty*), Dellőapáti — Apatiu, Doboka/B-Naszód m, h 362, 687, 840, 908/2
Apátlápja (*Apathlaba*), fn, tó, Zsuk 569
Apay (István mgr a), Szőlős 357
Apold (*Apoldia superior, Alpoldia inferior*), Felapold, Nagyapold — Apoldu de Sus — Grosspold és Alsóapold, Kisapold — Apoldu de Jos — Kleinpold, Szerdahely sz/Szeben m, h 91, 97, 106, 133, 280, 418—419, 617, 676—677, 898, 943, 1084, 1086, 1088
—i pap: Rener/Werner 91, 97, 106, 676, 680, 1084, 1088
—i pap: Nikolaus, 97, 106; Johann erd kk 133, 617, 676—677, 1084
Apoor comes (László f), b, Gyákos 531, 918, 940—941, 951
Apor cs: István gr. (1638—1704), erd kincstartó 347; Apor Péter br. (1676—1752), történelemkedvelő székely főúr, a *Lusus mundi* családtörténeti munka szerzője 188, 347
— — lt 188, 430, 638
Apostag (*Apostag*) — Tolna/M, h 289
apostolos (bizonyságlevél az apostoli székre való fellebbezésről) 54—55, 77, 148, 191, 401—402
Apoş, Apoşdorf l. Apátfalva
Aprod (d) Miklós, b 846
apród, vd-i 473
aprómarha 200
Aqua Mundula, Johannes de, mgr, közjegyzőként működő pápai írnok 617
Aquileia (*Aquilea*) — v, Olaszország 540
Araci l. Árapatak
Arad (*Orod*), vm, R és M 326, 416, 679, 939
—i isp: Szécsényi Tamás
— (*Orod*) — Arad, Arad m, v 637, 679
—i prépostság 121, 954
—i Szt. Márton-egyház 470, 637
—i káptalan (hiteleshelyként) 679
—i káptalan tagjai: prp: János, Miklós; éneklőkk: Péter mgr; olvasókk: Benedek; őrkk: Bálint; kk: Domokos, János, Pál
— (*Aarad*), elnéptelenedett település Iske közelében, Ung/Szl 495
Arany (*Anvi, Aran, Drau*) — Uroiu, Hunyad m, h 786, 1103, 1105
—i pap: István 1103, 1105
arany 770, 883, 925
aranybányászat 235, 522, 644, 850, 886, 950, 1007. L. még ezüstbánya, sóbánya
Aranyos (*Aranos, Aranas*) — Arieş, folyó 197, 211, 259, 307, 312, 320, 359, 389, 488, 522, 546, 596, 703
— (*Oronos*), székely szék 211
— — — bírája: Péter (Jakab f) 359
—i székelyek 197, 211, 307, 320, 359, 389, 488, 596, 703. L. még Dénes, Egyed, Kolondus, Tolon
Aranyosbánya (*Aranyasbanya, Bania, Ouimbergh, de Monte Fornacis, Ouum-*

berg), Offenbánya — Ofenbaia/Baia de Arieş — Offenburg, Fehér m, mv 522, 545—546, 950, 1149, 1151
—i pap: Nikolaus 1149, 1151; Olbrehtchus 545—546
—i lkk: Forchlypp/Forcilibus, Gothfridus comes, Hermannus, Johann, Nikolaus
—i aranybányászok 522, 950
—i hospesek 522
—i kiváltságok 522, 950
Aranyoslóna l. Lóna
Aranyosmedgyes l. Medgyes
Aranyospolyán l. Polyán
Aranyosszentmiklós l. Szentmiklós
Árapatak (*Aruapotok*, *Arnapotok*) — Araci, Fehér/Kovászna m, h 1080, 1082
—i pap: Márton 1080, 1082
Arras (*Atrebatensium*), v, Franciaország 544
—i kk: Flisco, Manuel de
Arborea l. Oristano
Arbov l. Orbó
Archiş l. Árkos
Archita/Archiud l. Erked
Archiv der ev. Landeskirche 282
Arcus Saxonicalis l. Árkos
Arcuş l. Árkos
Ardan, Árdány l. Jordánfalva
Ardó (*Ordo*) — Arduzel, K-Szolnok/Szatmár m, h 1135
—i pap: János 1135
— (*Ordow*, *Ordov*) — Csornotisziv, Ugocsa/U, h 1152, 1154
—i pap: János 1152, 1154
Ardud l. Erdőd
Arduzel l. Ardó
Aretio, Johannes/Vannes de, mgr, osimói kk, Gentilis legátus káplánja és generalis auditora 86, 93—94, 99, 103, 106, 108, 138, 141, 144—145, 147—153, 156, 158—159, 169
Argeş (*Argyas*), vár, Havasalfölde, R 911
Arieş l. Aranyos
Arkaden l. Erked
Árkos (*Arkus*, *Arcus Saxonicalis*), elnéptelenedett település Balomir környékén, Fehér/Hunyad m 172, 676, 1084, 1086, 1088
—i pap: Peter 676, 1084, 1086, 1088
— (*Olaharcus*, *Olaherkes*), Oláhárkos — Archiş, ma Alsócsóra része, Fehér m 172, 237
— (*Arkus*) — Arcuş, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: Pál 1080—1082
Armeni l. Örményszékes
Arnapotok l. Árapatak
Arnolfaya l. Radnotfája
Arnold (*Ornold*) comes, Apold 293, 418—419
— ppk, Asti (1332) 749
— comes, Berethalom 724
— feketevízi (szecseli) plb 676
— hosszúaszói plb 97
— kecskési vn l. Rimai Arnold
— tanú, Sásvár 455
— (Stephan a), szász b 969
— (Blauuz comes a), Volkány 38
árok 59, 185, 746, 986
árpával érő körtefa (*arbor piri Arpalyreu*) 573
Ártánd l. Rikács
Arteus (Miklós a), b, Rohod 1018
Artheus (János a), b, Szentmárton 1054
Artolph/Ortalph (Lorand és Gyula/Jula a), b, Gyula 68, 252—253, 256—257
áru 174
Aruapotok l. Árapatak
Arunscenthmiclos l. Szentmiklós
árvák 514
Asinip l. Asszonynépe
Asti (*Astensium*), ppk-ségi székhely, v, Olaszország 749
—i ppk: Arnold
Asszonyerdeje (*Azunerdeye*), fn, Gyeke 644
Asszonyfalva (*Assonfalva*, *villa Dominarum*) — Frâna/Axente Sever — Frauendorf, Medgyes sz/Szeben m, h 44, 444, 468

—i plb: Georg 444, 468
Asszonynépe (*Azunnepe*, *Zunmepe*) — Asinip, Fehér m, h 278, 327—328, 663, 1075—1078
—i pap: Benedek 663, 1075—1076; Péter 1077—1078
Aszó l. Oszvaj
Aszúbeszterce l. Beszterce
Aşchileu Mic l. Kiseskülső
áttérés, katolikus hitre 85, 619
Aţel l. Ecel
Augnar Pál (Egyed a), tanú 463
Augustin (István f), b, Ónok 265
Aurel Vlaicu/Binţinţi l. Bencenc
Ausztria (*Austria*) 539, 900
Auximum l. Osimo
Avignon (*Auinio*, *Avennio*, *Avenio*, *Avinio*) — v, Franciaország 100, 298, 371—374, 376—380, 384, 414—415, 424, 444, 487, 535, 538—540, 543—544, 551—552, 577—578, 584—590, 598, 603—604, 609—610, 613, 617, 619, 683, 689, 691—695, 714, 727—729, 730—731, 733—736, 738, 740—741, 744—745, 747, 749—752, 757, 818, 932, 957, 979—980, 992, 1011, 1023
Avrămeşti l. Szentábrahám
Axente Sever/Frâna l. Asszonyfalva
Aymon (Simon a), b 543—544
Aynard (András a), b, Pele 935
Azarias (András a), b 400
Azunerdeye l. Asszonyerdeje

B

Baas (Bork f), b, Pestes 14, 17, 520
Bábahalma (*Babalhalma*) — Bobohalma, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: János 1117
Báboc (*Babwch*) — Băbuţiu, Doboka/Kolozs m, h 517
Babonics János, kir-női tárnokmester (1326—1333) 570, 687
Babos (*Babus*), elnéptelenedett település Vice határában, Doboka/B-Naszód m 44
Babospataka (*Babuspathaka*), fn, Vice 808
Babus l. Bátony
Bachi l. Bácsi
Bachnen l. Bonyha
Bacho/Bako mgr (Tatamér mgr fehérvári prp és István testvére), b, Rönök 756, 911, 1020, 1031
Bachou (László a), b, Kraszna vm 466
Bacon (*Rachan*) — Băţanii, Udvarhely sz/Kovászna m, h 1082
—i pap: Péter 1082
Bács (*Bach*) — Bač, Bács-Bodrog/Sz, h 1047
— (*Bach*), prépostság 139, 731
—i prp: Lőrinc
—i főesp: Miklós mgr
— (*Bach*), vm, a Duna-Tisza közének déli részén, Sz 326, 416, 438, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591
—i isp: Nekcsei Demeter, Szécsényi Tamás
Bácsi (*Bachi*) — Băcia, Hunyad m, h 1103
—i pap: Jakab 1103
Bacska (*Bachka*) — Bačka, Zemplén/Szl, h 767
Bacus l. Bátos
Bádok (*Baduck*, *Badug*, *Waduk*) — Badoc/Bădeşti, Doboka/Kolozs m, h 51, 219—220, 765, 794, 863, 868
Bádon (*Balduin*) — Badon, Kraszna/Szilágy m, h 466
Bagach l. Bogács, Bogát
Bagachpataka l. Bogács
Bagar (d) János, vd-i serv 658
Bagath l. Bogát
Bagathtu l. Bogáttő
Bagiu l. Bágyon
Bagó (*Bagow*, *Bogou*, *Bokov*, *Rogov*) — Băgău, Fehér m, h 278, 327—328, 658, 1075—1077

—i pap: János 1075; Miklós 1076—1077
Bagos (*Boghus, Batus*) — Boghiş, Kraszna/Szilágy m, h 816, 1115
—i pap: István 1115
— (*Bogus*), Csengerbagos — Boghiş, Szatmár m, h 1130—1131
—i pap: Benedek 1130; Simon 1131
Bágyon (*Bagun, Bakun, Ragin*) — Bagiu/Bădeni, Aranyos sz/Kolozs m, h 1147—1149
—i pap: Gergely 1147—1149; György 1147; István 1148
Bahnea l. Bonyha
Baholc (*Bocholz, Bohalt*) — Boholţ — Bucholz, Nagysink sz/Brassó m, h 280
—i pap: Herbord 280
Baia de Arieş l. Aranyosbánya
Baica l. Bányika
Baiersdorf l. Németi
Bajom (*villa Bonetis*) — Boian — Bonnesdorf, Küküllő/Szeben m, h 97, 1117
—i pap: Johann 1117; Thederic 97
Bajorország (*Bavaria*) 116
—i herceg: Ottó
bajvívás, bajvesztés 51, 263, 643, 846, 859, 977. L. még párviadal
bajvívó, gyalogos 51
—, lóháton 643
Bakay l. Bokaj
Bako (Miklós f), b, Újlak 199
— l. Bacho
Bakony Péter, lk, Szék 812
Baksa (*Boxa*) nemzetség 866, 882, 901, 906, 910, 917, 922
Bakun l. Bágyon
Bakvn (Péter a), b 795, 801
Balas (Imre és László a), b, Balázsfalva 788
Balasfy Máté, lk, Szék 812
Balavására (*Balavasara*) — Bălăuşeri — Bladenmarkt, Küküllő/Maros m, h 517
Balázs, b 65
— (Domokos f), b, Boncnyíres 294
— plb a dobokai főesp-ségben 1069, 1073
— diakónus, karbeli pap, Gyfv 351
— (Bere f), b, Hosdát 786
— (András f), jb, Károly 978
— (Benke f), Kér 521
— kir lovászmester (1321—1326) 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564
— tanú, Sásvár 455
— (Olchius f), kézdi székely, b, Szárazpatak 188, 347
— (Adrián f), Székelyvásárhely 463
— mgr (Tyvan f), b, serv, Szentmihálytelke 426—427
— mgr, telegdi albíró, mentői vn (1319) 341—342
— váradi dékánkk 213
— (Herbord f), Veze 208, 349—351, 896
Balázsfalva (*Ruzua*) — Blăjenii de Jos, Doboka/B-Szolnok m, h 788
— (*villa Blasii*) — Blaj — Blasendorf, Küküllő/Fehér m, h 1117
—i pap: Lesták 1117
Balázstelke (*Balasteleke*) — Blăjel — Blasendorf, Küküllő/Szeben m, h 1059
—i pap: János 1059
Balbuch (Nikolaus a), szász b, Fejéregyháza 645, 969
Báld (*Bald*) — Balda, Kolozs m, h 1112
—i pap: István 1112
Baldinius, récsei plb 106
Balduin l. Bádon
Balenth (János a), b, Pucur föld 82—83
Bálint, b 938
— mgr, aradi őrkk 679
— mgr, csanádi kk 939
— (Sandur f), csíki székely 486
— (Bork f), b, Pestes 14, 17
— (Zeria f), b, Pestes 14, 17
— (Jakab és Margit f), b, Szilágyszeg 592, 634
Bálintitt cs lt 421—422, 425
Balkány (*Bolkan*) — Szabolcs/M, h 902
Balkaz l. Bolkács
Balla (*Bala*) — Băla — Torda/Maros m, h 593

Balmya l. Bonyha
Balog (*Balogh*, *Balog*) — folyó, Gömör/Szl 830
— (*Bolug*, *Bolugh*) nemzetség 281, 423
Balosa (Bas a), b 121
Balthasar (János a), b, Szentmárton 1054
Baluanpatakaberce, *Baluanpatakafei*, fn, Bobud környékén 806
Bálványos (*Baluanus*, *Waraka*), Bálványosváralja — Unguraş, B-Szolnok/Kolozs m, vár és h 79—80, 321, 335, 368, 769/1, 808, 829, 832/1, 547, 549, 842, 1134—1136
—i pap: Pál 1134—1136
—i vn: Beke mgr, Myke comes, Péter mgr, Pogány István mgr
—i alvn: Márk mgr
—i fn: Gyapul, Páloserdő, Somoserdő
Bályokpataka (*Balukpathaka*), a Berettyó mellékvize, Bihar m 601
Bama l. Banyica
bán (címként) 48, 51, 174, 182, 202, 205, 214, 244, 265, 269—270, 272, 274, 281, 362, 400, 407, 423, 437, 446, 469, 517, 646, 722, 774, 834—835, 847, 918, 928, 931, 940—941, 944, 951, 955, 968, 987, 989—990, 995, 1005, 1014, 1032, 1053. L. még macsói bán és szlavón bán
Bán (*Ban*, *Band*), Alsóbán — Bănişor, Kraszna/Szilágy m, h 198/2, 466, 755
Bana (Ector a), b, Ad 222
Banabic l. Bányabükk
Banateleke (*Banatheluke*), elnéptelenedett település Magyardécse szomszédságában, mely a XV. században Omlásalja néven élt tovább, B-Szolnok/B-Naszód m 805, 808
—i fn: Csipkés, Nagyrév 808
Banatski Monoštor l. Monostorkanizsa
Banatsko Arandelovo l. Oroszlános
Bánd (*Brand*, *Baand*), Mezőbánd — Band, Maros sz/m, h 879—880, 1143, 1145—1146
—i pap: Péter 1143, 1145—1146
— (*Band*), elnéptelenedett település Bályok környékén, Bihar m 959
Bandachfolua l. Bardóc
bandérium kiállítása 420
Bándkúttelke (*Bankuthtelek*, *Wanckutatelke*), elnéptelenedett település Kalocsa határában, Doboka/Szilágy m 199, 863, 868
Bánffy cs nemzetségi lt 252—253, 258, 311, 329, 340—342, 526—529, 571, 640, 642, 781, 783, 824, 863, 868, 945, 974, 977, 1038—1039
Báni l. Banyica
Bania l. Aranyosbánya
Bank (Mathe a), csíki székely 486
Bánmonostor l. Kő
Banoštor l. Kő
Bánruszkóc l. Ruszkóc
Banska Štiavnica l. Selmecbánya
Banus (Péter és Pál a), b, Pestes 14, 17
bányabér 1007
Bányabükk (*Banabike*, *Banabyky*, *Banabiky*) — Banabic/Vâlcele, Kolozs m, h 511, 437, 1026, 1110—1111
—i pap: András 1110—1111
—i János, nemes, az erdélyi országlakók képviselője (1324) 511 (hamis oklevélben)
bányászat l. aranybányászat, ezüstbányászat, sóbányászat
Banyica (*villa Principis*, *Bama*, *Bany*, *Bani*), Szászbanyica, Báni — Băiţa, Kolozs/Maros m, h 231, 434, 1028/2, 1120—1121, 1123
—i pap: Hechmannus 1123; Henrik 1121; Nikolaus 1120
Bányika (*Banika*, *Banikateluk*, *Bayka*) — Baica, Doboka/Szilágy m, h 904, 908/1, 908/2
Barabás Samu gyűjteménye 344
Baranchka l. Branyicska
Baranya (*Barana*, *Barania*), vm, M és H 665, 671
—i isp: Alsáni János

Báránykút (*Barankuht*) — Bărcuţ — Bekokten, Nagysink sz/Szeben m, h 97
—i plb: Johann 97
Baraolt l. Barót
Baráthely (*Prochia*), Paratély — Brateiu — Pretai, Medgyes sz/Szeben m, h 832/2
—i plb: Christian 832/2
Barátpüspöki (*Baratpispuky*), elnéptelenedett település Selind mellett, Bihar m 1024
Barbandinum l. Borbánd
Barcaság (*Burzia*) — Ţara Bârsei — Burzenland, tájegység és szász káptalan Brassó környékén 95
Barch (Mihály a), b 1024
Barcha, serv 360
BarchTeleke, elnéptelenedett település, talán a Csaholy környéki Bartavölggyel azonosítható, K-Szolnok/Szatmár m 801
Barchuch l. Barót
Bardóc (*Bandachfolua*, *villa Bardach*) — Brăduţ, Udvarhely sz/Kovászna m, h 1080—1081
—i pap: László 1081; Mihály 1080
Báré (*Baree*, *Bark*, *Rare*) — Bărăi, Kolozs m, h 569, 644, 1026, 1044, 1111—1113
—i pap: Péter 1111—1113
—i fn: Bárébérc 569
Barla (*Barla*), Berlád — Bârla, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 462
— (Imre f), b, Roff 668
Barmachala, fn, Pestes 17
Barnabás (Simon f), b, Almágy 715
— (Domokos f), vd-i serv 658
— mgr (Gergely f), b, Németi 659, 672
— b, kir ember, Toldalag 594
Barnad l. Bernád
báró (címként) 6, 29, 54, 121, 172, 174, 203, 246, 283, 285, 323, 334, 347, 370, 408, 446, 480—483, 510—511, 522, 542, 570, 574, 591, 599, 606, 643, 665, 671, 684, 721, 763, 769/1, 785, 938, 942
Baroch l. Barót
Baromlak (*Baromlak*) — Vorumloc/Valea Viilor — Wurmloch, Medgyes sz/Szeben m, h 44
— (*Boromlak*) — Borumlaca, Bihar m, h 601
Barót (*Barchuch*, *Baroch*, *Borouch*) — Baraolt, Miklósvár szék/Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: Damján 1080—1082
Barrabás (Imre f), b, Bihar vm 643
Bars, vm, Szl 281
Bartaleus (Miklós, Jakab és Péter a), cond, Fogacs 769/1
Bartaleusvyfolua l. Újfalu
Bartavölgye (*Barthauelge*, *Barthawevlge*), elnéptelenedett település Magyarcsaholy környékén, K-Szolnok/Szatmár m 948, 1002, 1008
Bartha (Pál a), Bartavölgye, b 801, 948
Bartholomäus (Peter f), b, Dálya 638
— vingárdi plb 97
Baruigaga, fn, Pestes 17
Bas (Balosa f), b 121
Basal l. Rozsály
Basarab (*Bazarab*, *Bazaras*), Thotomer f, havasalföldi vd (1319? —1352) 496, 523, 590, 639, 684, 697, 700, 761, 763, 769/1, 843, 857. L. még Havasalfölde
Bassen l. Bázna
Batártelek (*Batarteluk*), Batár — Bratove, Ugocsa/U, h 3
Batesch l. Bátos
Batin l. Bátony
Batiz (János testvére), b 458
—/Botyz comes, b, Pestes 14, 17
Bátony (*Babus*) — Batin, B-Szolnok/Kolozs m, h 248
Bátor (*Batur*), Feketebátor — Bătar — Bihar m, h 501
—i vám 501
— (*Batur*, *Bathur*), Nyírbátor, Szabolcs/M, h 508, 561, 670, 732, 1130—1131
—i egyház 1130
—i pap: Lőrinc 1131

—i hetivásár 732
—i cs (Gutkeled nb-i): András (Endre) mgr, budai prp, alkancellár, váradi ppk (1329—1345) 509—510, 561, 665, 670—671, 687, 721, 723, 732, 887, 937; Bereck (András, János, Leukus, Lőrinc és Miklós mgr-k a) 310, 508, 561, 670, 706, 732; János mgr (Bereck f), gilvácsi vn (1316), bihari isp (1318), szilágyi isp (1331) 310, 508, 561, 670, 706, 732; István, erd vd (1571—1575) 973, 986; János, k-szolnoki isp (1335) 855—856; Kristóf, erd vd (1576—1581) 611; Leukus mgr (Bereck f) 670; Lőrinc mgr (Bereck f) 561; Miklós mgr (Bereck f) 561, 670, 732
—i Benedek l. Vén (Wen d) Benedek
Bátos (*Bacus*, *Batus*, *Sacus*) — Batoş — Batesch, Kolozs/Maros m, h 342, 1120—1123
—i pap: Albert 1120—1123
Batthyány cs körmendi lt 281, 423, 523, 639
— Ignác (1741—1798), erd r. k. ppk 50, 624
Batur (d) János 925
Batus l. Bagos, Rákos
Bauarica villa l. Németi
Bazaras l. Basarab
Bazara terra l. Havasalfölde
Bayka l. Bányika
Bázna (*Baazna*, *Bozna*) — Bazna — Bassen, Küküllő/Szeben m, h 15—16, 617, 722
—i plb: Johann 617
Băbuţiu l. Báboc
Băcăinţi l. Bokaj
Băcia l. Bácsi
Bădeni l. Bágyon
Băgaciu l. Bogács
Băgara l. Bogártelek
Băgău l. Bagó
Băiţa l. Banyica, Kérő
Bălа l. Balla
Bălăuşeri l. Balavására
Bălcaciu l. Bolkács
Bănişor l. Bán
Bărăbanţ l. Borbánd
Bărăi l. Báré
Bărboşi l. Szakál
Bărcuţ l. Báránykút
Băţanii l. Bacon
Bârgău l. Borgó
Bârlea l. Ónok
Bece (*Beche*, *Becze*) — Beţea, Fehér m, h 278, 328, 421, 1075—1078
—i pap: Benedek 1075—1078
Beche (János mgr/comes és Gyeleth a), b 42, 532
— (Miklós a), b, Szuna 801, 934
—/Weche (Geleth/Geyleth f), b, Virágosberek 533, 664, 776—777
Bechech l. Kecset
Bechend (Ferenc a), b, Hontpázmány nb-i 635, 644
Becheni l. Pele
Bechenyt, *Bechenyeth*, fn, Szomordok 255
Beclean l. Bethlen
Bečej l. Hasznos
Becs (*Beech*), Tiszabecs, Szatmár/M, h 1153—1154
—i pap: Péter 1154, 1153
Bécs (*Wienna*) — Wien/A, v 6, 20, 279
—i skót kolostor apátja 683
—i császári lt 6
Becse (*Bechey*), talán Törökbecse — Novi Bečej, Torontál/Sz, v 567—568. L. még Hasznos
—i Imre mgr, b, alp 567—568
—i vn: Szécsi Dénes
Bécsújhely (*Citanuova*, *Nova Civitas*) — Wiener Neustadt/A, v 95, 190
becsű 317, 324, 654, 1045
Bede, b, Szomordok 255
Bedehalma, fn, Szomordok 255
Beden (Miklós a), b, Szomordok 255
Beebcuk l. Béltek
Been mgr, b 35

Beerc AkaztoBeerc l. Akasztóbérc
Beeth l. Récse
befizetési jegyzék 1126
beginák: Buda 121; Szászváros 831
beiktatás egyházi javadalomba 139, 377, 379, 381, 415, 540, 544, 552, 578, 610, 690, 694, 728, 730, 735, 737, 739, 748. L. még egyházi javadalom adományozása
Beiu l. Bő
Beiuş l. Belényes
Bejan l. Bezsán
Bekch (Kopaz f), Borsa nb-i, lázadó főúr 323
Beke Antal (1838—1913), erd kk, történetíró 251
— (*Beeke*), elnéptelenedett település Néma határában, B-Szolnok/Kolozs m 410, 891
— mgr (István f), b, bálványosi vn (1325—1326), Dengeleg 368, 370, 508, 547, 549
— (Deseu f), eskütárs, Bereg vm 466
— (Jakab a), b, Csesztve 305, 875, 909, 912
— b, Csúcs 651, 663
— comes, b, kir ember, Folt 261— 262
— (Chunka /d/ László f), b, Iklód 323, 362, 464, 790, 805, 808, 997, 1028/1
— (Mihály a), b 914
— (Miklós a), b 846
— (Péter a), b 1012
— (Péter f), ü 978
— (Mihály f), b, Pókatelke 461, 658
— (Tamás f), bihari (1302—1313), majd szabolcsi és békési isp (1313), kir-néi (1308—1309) majd kir tárnokmester (1315—1316), Borsa nb-i, lázadó főúr 336, 561, 558, 670
Békés (*Bekes*), vm, M 466
Bekokten l. Báránykút
Béla (III.), király (1172—1196) 954
— — könyv alakú oklevele 470
— (IV.), király (1235—1270) 10, 192, 370, 375, 456, 509, 596, 706
— (*Bela*) — Bijela, bencés apátság, Pozsega/H 740, 957
Belchiugul Codrului l. Béltek
Béld (*Beld, Beeld*) — Beldiu, Fehér m, h 321, 325, 337, 421
Béldi cs mezőméhesi lt 517
beleegyezés birtok eladásához 657
Belen l. Bölön
Belényes (*Benenes*) — Beiuş, Bihar m, h 121
Belin l. Bölön
Bell l. Bólya
Bellesdorf l. Jövedics
Belső-Szolnok (*Belzenuk, Zolnok, Zonuk interior, Zounuk*), vm 63, 201, 225, 235, 321, 362, 416, 526—529, 532—533, 536—537, 595, 608, 662, 687, 753, 759—760, 764, 768, 805, 827—828, 850, 878, 886, 891, 904, 908/1, 970, 976, 981, 996, 1004, 1006, 1050, 1051, 1055. L. még Közép-Szolnok, Szolnok
— —i isp 595, 536, 608. L. még Miklós comes (Péter f), Szentgyörgyi István, Zsuki Mihály mgr
— —i szolgabírák 43, 430, 527, 529, 595. L. még Gegus mgr, István comes, Myke
— —i officiális 537
Béltek (*Beebcuk*), Krasznabéltek — Belchiugul Codrului/Beltiug, Szatmár m 1130
—i pap: András 1130
Belthembes l. Tömpös
Belus comes (Mihály testvére), b, Jövedics 332—333
Belus, fn, Bún 9
Belynyg l. Benedek
Bemey l. Börvely
Bempe (Endre testvére), b, Csán 815
Ben l. Bő
Benc (Mihály a), b, Csög 115
Bencenc (*Benchench, Beoncendorf, Bonthev, Sohtheluk*) — Binţinţi/Aurel Vlaicu, Fehér/ Hunyad m, h 382, 1097, 1099
—i pap: Lampert 1097, 1099
— (Chaak mgr a), b, Zaránd vm 466

bencés kolostorok 957. L. még Béla, Bizere, Bulcs, Dombó, Garáb, Garamszentbenedek, Grasse, Kolozsmonostor, Mogyoród, Vác
Bench (János f), b, Csomafája 704, 718—719
Bene (Jrgus f), csíki székely 486
— lk, Szomordok 255
Beneaiaberche, fn, Szentmáriaasszonytelke 806
Benealja (*Beneaia*), elnéptelenedett település Almásszentmihály környékén, Doboka/Szilágy m 806
Benedek (XI.), pápa (1303—1304) 38
— (XII.), pápa (1334—1342) 932, 957, 979, 980, 992, 1010—1011, 1023
— mgr, aradi olvasókk 679
— asszonynépei pap 663
— b, Benedek (Fehér vm) 939
— (Mihály f), eskütárs, Bülgezd 466
— (Károly f), b, Chytwan 495
— (Fábián f), b, Csán 899
— (Felicián f), b, Csán 899
— csanádi ppk (1307—1332) 98, 121, 125, 239, 246, 262, 285, 396, 401—403, 438, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723
— (János a), Dablyon 801
— (Egyed a), kir kiküldött 218
— (Lénárd a), b, Esztény 47—48
— (András a), b, Forró 276
— (Miklós f), Fráta 713
— (Fulcianus f), b 168
— (Solum d) mgr, b, Gergelyfája 35—36, 62, 64—65
— frater, erd ppk (1309—1320), előzőleg a budai szigeten levő domonkos rendház perjele, Gyfv 93, 95, 121, 131—133, 136—138, 140—148, 151, 153, 159, 163—165, 169, 179, 186—187, 189—191, 194, 196, 204, 209, 212, 227, 229, 231, 280, 285, 289, 305, 308, 313, 332, 345—346, 371
— mgr, Demjén nb-i, erd dékánkk, kolozsvári plb, erd és ózdi főesp, Gyfv 986, 92, 94—97, 133, 153, 155—156, 158—159, 207—209, 232, 263, 275, 278, 353, 477, 506, 516, 569
— mgr, erd kk, Gyfv 708
— mgr, erd és váradi kk, telegdi főesp, ppk-i helynök, Gyfv 280, 282, 293, 305—306, 332—333, 352, 441—442, 463, 541, 610, 676—677, 770, 1111, 1144, 1147, 1061
— karbeli pap, Gyfv 556
— (Bolyar f), b, Hássas 582
— (István comes f), b, klerikus, Jára 429, 432
— (Pál a), b, Jobostelke 1031, 1059
— kir ember 865
— comes (Kych f), ü 416
— (Fülöp a), Makófalva 939
— (Tyburch f), b, Pestes 520
— serv 669
— (Syke a) 679
— (László a), b, Szecskér 72
— (László a), b, Szend 466
— (Thatar f), kir ember 851
— (Ders f), b, Túr 168
— ungi főesp 581
— b, tanú, Ura 72
— (*Belynyg*, *Benenyk*) — Benic, Fehér m, h 939, 1075, 1077
—i pap: Albert 1075; Domokos 1077
—i fn: Csáklya, Felbozfa 939
Benediug l. Szentbenedek
beneficium, rezervált 135, 139, 280
Benenes l. Belényes
Benenyk l. Benedek
benépesítés l. telepítés
Beneta (*Benete*), elnéptelenedett település Derzse határában, Doboka/Kolozs m 51
Benherus comes, királybíró, Prázsmár 666
Benic l. Benedek
Benke (András a), b 72
— (Lénárd testvére), b, Esztény 47—48
— (Balázs a), Kér 521
— (Tamás testvére), b, tanú 72

Benzeg, fn, Szengyel 774
Beograd l. Nándorfehérvár
Beoncendorf l. Bencenc
Bér (*Beyr*) — Heves/M, h 434·
Bérc (*Beerch, Beyrch, Byrch*), fn, 9, 17, 24, 28, 37, 51, 59, 68, 197, 208, 220, 253, 256—257, 311—312, 328, 353, 546, 549, 556, 569, 592, 644, 746, 774, 806, 808, 812, 817, 896, 898, 905, 945, 974, 986, 997, 1000, 1031, 1033, 1043
Bercea l. Bercse
Berch Ohayto, fn, Szengyel 774
Bercheş/Bercheşiu l. Berkenyes
Bercse (*Berche*) — Bercia/Bercea, Doboka/Szilágy m, h 806
—i fn: *Bercheberche* 806
Bere (*Bere*) — Berea, Szatmár m, h 1129—1130
—i pap: Simon 1129—1130
— (György, Miklós és Balázs a), b, Hosdát 786
Berebenus l. Gerebenes
Berecce, Berechce l. Brettye
Bereck, kezes 798, 1030
Bereg (*Beregh*), vm, M és U 330—331, 334, 385, 387, 466
—i isp: Jánki Tamás
Bereghia l. Bergenye
berek 328, 569, 672, 746, 1039
Berekete l. Brettye
Bereknes l. Berkenyes
Berend (*Byrend*) — Berindan, Szatmár m, h 1152
—i pap: István 1152
— (János aradi prp a), b 954
— (Márton mgr a), b 860
Berengarii, Iacobus, a Grasse-i bencés monostor gondnoka, magyarországi pápai nuncius, tizedszedő 695, 725, 752, 770
Berény (*Bereen, Byrni*) — Beriu, Szászváros sz/Hunyad m, 831, 1098—1099, 1101
—i pap: Johann 1097—1098; Lorenz 831, 1099, 1101
—i scolaris 831
Beresztelke (*Berycteluke, villa Briccii, Byuchtelky, Buthtelki*) — Breţcu/Breaza — Ungersdorf, Torda/Maros m, h 342, 1125—1128
—i pap: Lőrinc 1125—1128
Berethalom (*Berethalm, Beretholm, Birtholm, Byrthelm*) — Biertan — Birthälm, Medgyes sz/Szeben m, h 246, 724, 832/2, 1003, 1019
—i plb: Johann 832/2
Berethe l. Szekérbréte
Berettyó (*Berukyou*) — Bărcău, folyó, a Sebes-Körös mellékvize 185, 314, 601
Berettyószéplak l. Széplak
Bergenye (*Borgene, Bergune*) — Bereghia/Berghia, Maros sz/m, h 1145—1146
—i pap: Miklós 1145—1146
Berghin l. Berve
Berindan l. Berend
Beriu l. Berény
Berivoi l. Nagyberivoj
Berkenyes (*Berenknes, Bereknes*) — Bercheş/Bercheşiu, Kolozs m, h 1110—1112
—i pap: László 1110—1112
Berkesz (*Berkes*) — Szabolcs/M, h 492
Berketelke (*Berketeleke*), elnéptelenedett település Magyarköblös határában, Doboka/Kolozs m 362
Berlád l. Barla
Bernád (*Barnad*) — Bernadea, Küküllő/Maros m, h 9
Berney l. Börvely
Bertalan (Dénes f), b 42, 660
— (Fulkus/Falkus f), kir ember 851
— (Miko f), b, Hejőd 450
— mgr, officiális, Körösszeg 466
— küküllői főesp 116
— (György a), Szentmiklós 879—880
Berthend cs 667
Bertold, sebesi dékán, kelneki plb 77, 91, 95, 97—99, 102—103, 106, 109, 114, 117—120, 122—123, 129—130, 149, 157
— — — megbízottja: Meuania, Vagnolus de

— (szász)kézdi dékán, segesdi plb 97, 99, 106, 131, 149
Bertolphus (Jeclinus testvére), Vajasd 71
Bertrand mgr bíboros, váradi prp 1029, 1046—1047
Berukyou l. Berettyó
Berunsten l. Sorostély
Berve (*Lotryd*, *villa Bumi*, *villa Beuimi*) — Berghin — Blutrot, Fehér m, h 208, 1092
—i pap: Cunradus, springi dékán 1092
Berwein l. Nagyberivoj
Bese (*Besee*, *Besse*, *Pesschedorp*) — Beşa/Stejărenii — Beschendorf/Peschendorf, Fehér/Maros m, h 44, 97, 428
—i pap: Henric 97
— (Miklós a), b, Macskás 207
Besen l. Bezsán
Besenczsed l. Besenyő
Beseneuazawelg, fn, Szarvad 226, 653
Besenyő (*Besenczsed*, *Besenzd*) — Beşinău/Pădureni, Háromszék/Kovászna m, h 1080, 1082
—i pap: Miklós 1080, 1082
— (*villa Paganika*, *villa Paganica*) — Beşinău/Viişoara — Heidendorf, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070, 1072
—i pap: Johann 1070, 1072
— (Beseneu d) Lőrinc (Margit férje), b 782, 854
Besenzd l. Besenyő
beszállásolás alóli mentesség 510—511
beszélt nyelv 746
Beszterce (*Amda Bystricia*, *Byrida*), Aszúbeszterce — Dorolea — Klein Bistritz, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Hermann 1070—1073; Johann 1073
— (*Bestherche*, *Bextrica*, *Byztricia*, *Neusna*, *Nosna*, *Pystricia*), Besztercevidéke/B-Naszód m, v 84, 97, 102, 121, 127, 224, 280, 296, 686, 696, 698, 712, 758, 803, 821, 947, 1061, 1070—1072, 1077, 1120—1121, 1126
—i pap: Ebyrhardus 1070; Johann 1071—1072; Nikolaus 280
—i lkk: Geubul, Henneng, Henul (d) Johann, Johann comes, Martin, Peter, Thomas mgr
—i domonkosok 97, 160. L. még: Johann; perjel: Christian frater 97—98, 101—102; Tylmannus 1072
—i hospesek 686, 696
—i kiváltságok 686
— város lt 686
— (*Byzterce*) — Bistriţa — Bistritz, Nösen, — szék és vidék 162, 181, 218, 268, 434, 512, 686, 699, 712, 792—793, 802, 820—821, 902, 946—947, 981, 1046—1047
—i isp: János, (Lackfi) Lachk, Moyus mgr, Simon mgr (Mihály f)
— dékánság 1070—1074
Bethlen (*Bethlend*) — Beclean, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44, 511, 1134, 1136
—i pap: Bertalan 1134; Pál 1136
— János, id., b 271 (hamis oklevélben)
— Miklós, az erdélyi országlakók képviselője (1324) 511 (hamis oklevélben)
— (bethleni) cs lt 40, 44, 181, 224, 238, 240—243, 248, 271, 428, 525, 530, 532, 628, 654, 673, 675, 696, 698—699, 712, 758, 792—793, 802—803, 820—821, 832/1, 881, 946—947
— (iktári) cs lt 354, 478
Bethlenszentmiklós l. Szentmiklós
Beţea l. Bece
Beu l. Bő
Beud, *Bevld* l. Bőd
Beud l. Rőd
Beune, *Bevnye* l. Bőnye
bevallás, félelemből 754
—, más személy által 65
Bextrica l. Beszterce
Bezdédtelek (*Bezdidtelek*, *Bezdidteluky*) — Bezded, Doboka/Szilágy m, h 904, 908/1, 908/2
Beze villa l. Lécfalva

Bezsán (*Besen*) — Bejan, Hunyad m, h 672
Bezter/Beztur (Domokos a), b 722, 927, 1035
Bezuge l. Reszege, Retteg
Bibarcfalva (*villa Bybouh*) — Biborțeni, Udvarhely sz/Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: Balázs 1080—1082
bíboros: Bertrand, Gentilis
— legátus 29
Bichiş l. Bükkös
Bicskei Gergely, vál esztergomi érsek (1298—1303) 29
Bidiu l. Bödön
Biertan l. Berethalom
Biguskuth l. Büdöskút
Bihar (*Byhor*), vm, R és M 200, 274, 310, 466, 560, 601, 636, 643, 860, 959, 971, 1024
—i isp: Bátori János, Debreceni Dózsa
—i esküdt ülnökök és szolgabírák 860
Bihartorda l. Torda
Bijela l. Béla
Bikafalva (*Luca*) — Tăureni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1142
—i pap: Péter 1142
Bikosköví (*Bykoskuy*), b, esetleg Kövi-vel azonosítható elnéptelenedett település, Esztergom/M 39
Bilak (*Bilak*) — Bileag/Domneşti, Doboka/B-Naszód m, h 375
Bilghez l. Bülgezd
Binținți l. Bencenc
bíráskodás, avd-i, vd-i 14, 17, 31, 43, 51, 64, 68, 82—83, 170, 247, 300—303, 315—316, 343—344, 357—358, 375, 398, 400, 410, 428—430, 480, 622—623, 626, 630—633, 637, 648, 661, 664, 669, 673, 675, 753, 766, 772—773, 778, 809, 815, 929—931, 933, 940, 958, 961—962, 966—968, 975, 983, 998, 1005, 1032, 1038, 1055
—, egyházi 20, 54—55, 57, 69, 75—77, 93, 98, 157, 186—187, 189, 191, 227, 305, 332—333, 390, 392, 420, 441—442, 525, 530, 600, 608, 611, 617, 646, 649—650, 653, 680—681, 688, 725, 779—780, 782, 832/2, 849, 916, 926, 1010, 1018, 1045
—, megyei 198/1, 557, 595, 612, 615—616, 662, 682, 707, 722, 753, 765—766, 786, 815, 856, 794, 809, 813, 815, 845, 855—856, 859—860, 934—935, 963, 1025, 1030
—, nádori 937, 978
—, országbírói 182, 292—293, 324, 387, 440, 466, 567—568, 583, 596—597, 606, 643, 706, 720, 866, 882, 901, 906, 910, 917, 922, 924—925, 942, 958, 1057
Birk l. Petele
Birnbaum l. Girbó
Birnthor l. Körtekapu
bíró 229, 238, 270, 288, 607
—, kirendelt 274, 370, 391, 395
—i rész 766, 774, 855, 869, 967, 1038—1039, 1058
bíróság illetékessége alóli mentesség 375, 409, 480, 508, 564, 595, 670, 710, 972, 983, 1013, 1016, 1025
bírság 170, 222, 263, 274, 301—302, 315, 343, 387, 400, 489, 560, 583, 631, 643, 661, 669, 675, 682, 698, 753, 772—774, 795, 799, 801, 849, 918, 929, 933—934, 936, 938, 944, 958, 962, 966, 975, 995, 1025, 1038—1039, 1058
— kétszerezése 324, 654
— elengedése 489—490, 846, 1025
Birthälm l. Berethalom
birtok adásvétele 1, 14, 37, 45, 47—48, 56, 61, 67, 73, 78, 180, 183—184, 208, 221, 223, 225, 260, 275—277, 284, 290, 294, 311, 314, 343, 382, 407, 427, 430, 435, 437, 442, 448, 452, 461, 474, 492, 531—532, 546, 560, 582, 593, 598, 634, 656—657, 662, 678, 701, 704, 718—719, 743, 789—790, 797, 826, 855, 859, 905, 914, 926, 941, 961, 989, 991, 1021, 1044

—, adományozott 24, 34, 292—293, 416, 475. L. még birtokadomány
— ajándékozása 2, 7, 23, 30, 34, 36, 40—41, 46, 62—64, 83, 201—202, 207, 221, 237, 296, 312, 319, 337, 357, 369, 427, 475, 513, 532, 713, 755, 769/1, 841, 884
— átengedése 35, 60—61, 65, 115, 161, 198—199, 296, 305, 320, 445, 469, 471, 529, 533, 573, 592, 621, 643, 655, 679, 755—756,776—777, 788, 814, 875, 885, 899, 903, 920, 927, 935, 941, 956, 976, 1012, 1022, 1029, 1058
— bérbeadása 598
—, egyházi 159, 288, 849, 939. L. még erdélyi kápt és erdélyi ppk birtokügyei
— elfoglalása 31, 228, 233—234, 235, 245, 283, 323, 494, 496, 562, 572, 574, 606—607, 645, 673, 675, 680, 753, 759—760, 768, 778, 803, 816, 852, 855, 859, 877, 881, 923, 937, 943, 952—953, 959, 967, 971, 982, 1027, 1028/2, 1054
— elkobzása 304, 323, 356, 408, 631—632, 768
— elörökítése kényszer alatt 857
— felértékelése 17, 975, 977, 989, 1002
— hagyományozása (végrendeletileg) 206, 229
— — —, lelki üdvösségért 7—8, 15—16, 81, 297, 939
— háramlása 397, 434, 635, 759—760, 764, 768, 827, 981
— haszonélvezete 8, 229, 231—232, 357, 662, 777
—, kir-i 160, 511, 706, 775, 889, 973
—, kir-néi 160
— körülhatárolása l. határjárás, határleírás
— közös használata 939
—, lakatlan 473, 768, 879, 939
— lefoglalása bírói részként 766, 967, 970, 981
—, népes 939
—, osztatlan 81, 626, 672, 873
—, örökjogú 17, 24, 35, 39, 48, 61, 67, 107, 229, 234, 245, 277, 284, 312, 322, 348, 360, 409, 413, 417, 434—435, 448, 481, 574, 626, 631, 644—645, 704, 706, 721, 785, 826, 924, 981, 998, 1015
— pusztítása 304, 323, 326, 343, 360, 391, 395, 416, 445, 479, 482, 527, 529, 561, 633, 644, 658, 661, 929
—, szerzett 107, 383, 434, 481
—, vásárolt 7, 44, 208, 382, 409, 413, 475, 496, 514, 622, 653, 827
— visszaszerzése 35, 43, 598, 858, 873
— visszaadása 214, 235—236, 245, 262, 264, 283, 286, 288, 322, 438, 481, 496, 498, 514—516, 574, 606—607, 612, 631, 645, 654, 662, 685, 721, 753, 830, 877, 879—880, 911, 960, 973, 1015, 1027—1028/1
— visszaváltása 215—216, 387—388, 440, 514, 516, 533, 593, 814, 918, 948, 1053
— zálogosítása 11, 115, 217, 225, 319, 333, 526, 687, 782, 814, 827, 873, 879—881, 903, 918, 936, 941, 948, 987, 989, 991, 1053
birtokadomány 10, 15—16, 172, 181, 192, 211—212, 218, 198/2, 218, 224, 238, 259, 272, 281, 304, 318—319, 322—323, 326, 335—337, 348, 360, 363, 369—370, 411—412, 423, 434, 438, 449, 462, 479—480, 483, 485—486, 495, 507, 514, 542, 561, 570, 631, 639, 684, 687, 696, 703, 710, 712, 759, 766—767, 809, 827, 830, 839, 843, 857, 860, 874, 923, 943, 960, 969, 970, 973, 981, 1001, 1003—1004, 1019—1020, 1028/2, 1036—1037, 1045, 1050—1051. L. még új adomány
— kérése 265, 318, 321, 348, 360, 397, 479, 645, 703, 759—760, 804, 857, 860, 923, 1003
— megerősítése 10, 49, 173, 175, 177, 211—212
— visszavonása 438, 482, 723

— lelki üdvösségért 231—232, 973, 1046—1048
— megerősítése 10, 15, 49, 173, 175, 177, 192, 211—212, 224, 336, 365, 449, 462, 464, 472, 509, 561, 580, 591, 595, 639, 721, 684, 844, 1028/2, 1052
birtokba iktatás 30, 167—168, 182, 208, 218, 220, 233, 250, 261—262, 265, 269, 272, 275, 291, 309, 331, 334, 348, 349—351, 353, 356, 362—363, 367, 370, 387—388, 394, 397, 404—406, 429, 432, 447, 450, 486, 491, 499—500, 505, 542, 546—547, 549, 555, 561, 575—576, 579, 607, 623, 644, 651, 653, 696, 743, 753, 756, 760, 764, 766, 768, 802—805, 808—809, 815, 817, 826—829, 848, 857, 859, 861—863, 865, 868, 871—874, 900, 904, 908/1, 909, 912, 927, 941, 951, 961, 970, 973, 981—982, 986, 1000, 1004, 1006, 1017, 1020, 1031, 1035, 1037, 1041, 1052, 1056
— —, bírság fejében 631, 795, 801
— visszaiktatás 877, 897, 919, 973, 985—986
birtokcsere 9, 28, 197, 208, 229, 275, 278, 354, 405, 410, 506, 640, 664, 667, 687, 796, 850, 857, 879, 885, 890, 904, 908/2, 949, 1028/2, 1057—1058
— a királlyal 438, 570, 635, 644, 1012
birtoklás, oklevelek nélküli 14, 924
—, okleveles bizonyíték szerinti 924
—, zavartalan 14, 161, 171, 260, 789
birtokosztály 24, 39, 44, 81, 107, 185, 193, 202, 256—257, 269, 271, 340, 342, 427, 473, 476, 517, 524, 528, 594, 626, 659, 672, 746, 786, 810, 850, 905, 913, 924, 927, 939, 942, 974, 1026, 1055
birtokról való lemondás 869, 984, 1029
Bisericani l. Szentlélek
Biszótelke (*Bychou*, *Bizoteleke*, *Bizkou*), elnéptelenedett település Kide, Csomafája és Magyarújfalu között, Doboka/Kolozs m 43, 409, 788, 858
Bitta (*villa Sitka*, *villa Bycha*) — Bita, Háromszék/Kovászna m, h 1107, 1109
—i pap: Péter 1107, 1109
Bizere (*Bissere*), elpusztult bencés monostor a Maroscsicsér mellett fekvő Csicseri szigeten, Arad m 957
bizonyítás tanúkkal 14, 17, 608
— bajviadal útján 643
— esküvel 14, 18, 292
— oklevéllel 31, 109, 855
Bladenmarkt l. Balavására
Blafuuz/Blauuch/Blawch comes, b, Hőhalom 273, 292—293, 697, 1021, 1027
Blagay cs lt 684
Blaj l. Balázsfalva
Blasendorf l. Balázsfalva, Balázstelke
Blasii villa l. Balázsfalva
Blauuz comes (Arnold f), b, Volkány 238
Blăjel l. Balázstelke
Blăjenii de Jos l. Balázsfalva
Blutrot l. Berve
Bobâlna l. Alparét
Bobohalma l. Bábahalma
Bobud, fn vagy településcsíra Pusztarajtolc könyékén, Doboka/Szilágy m 806
—i fn: Baluanpatakaberce, Baluanpatakafei, Zyk 806
Bochen (Pouka f), b, Ládnok 478
Bocholz l. Baholc
Bochteleky, *Bochteluke* l. Bottelke
Bocsárd (*Bochard*, *Budz*, *Bulhard*), Borosbocsárd — Bucerdea Vinoasă, Fehér m, h 1033, 1075, 1077, 1079
—i pap: Heczmannus, Emerich 1077; Hentmann, Henrik, Henchtmann 1075; Miklós 1079
— (*Buzazbuchard*), Búzásbocsárd — Bucerdea Grânoasă, Fehér m, h 1075—1077
—i pap: Mátyás 1077; Mihály 1075—1076
Bocsárdpataka (*Bochardpataka*), fn, Igen és Krakkó között 985
Boda l. (Szász)buda
Bodaht l. Budak
Bodakon, *Bodakov* l. Budak

Bodendorf l. Buda
Bodhaza l. Botháza
Bodin l. Bödön
Bodogaia l. Boldogasszonyfalva
Bodok (*Buduk*) — Bodoc, Háromszék/Kovászna m, h 1080
—i pap: Lubasius 1080
Bodola (*Buduli*) — Budila, Háromszék/Kovászna m, h 1082
—i pap: Lukács 1082
Bodon (*Budun*) — Budiul de Câmpie/Papiu Ilarian, Torda/Maros m, h 1149
—i pap: Pál 1149
Bodonkút l. Burjánosóbuda
Bodrog (*Budun, Budrugh*), vm, M, Sz 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 570, 591, 665, 671
—i isp: Alsáni János, Garai Pál
Bodróvölgytelke (*Bodrouueulgteluke, Poddrayberch, Pudurueulg*), Podradja, Podráj, fn Alsózsuk határában, Kolozs m 549, 569, 746
Boduara l. Buda
Bodugazunfolwa l. Boldogasszonyfalva
bodzabokor 653
Boer Constantin, nagyberivoji, Fogaras kerület alkapitánya (1302) 11 (hamis oklevélben)
Bogács (*Bagach, Bogach*) — Băgaciu, Doboka/Kolozs m, h 311, 353, 506
—i fn: Bagach erdő, Bagachpataka, Határalma, Székivölgy 311
Bogan cs 667
Bogártelek (*Bogarteluk*) — Băgara, Kolozs m, h 1043
Bogát (*Bagath*) patak, B-Szolnok/Kolozs m 528
— (*Bagath*), Magyarbogát — Bogata, B-Szolnok/Kolozs m, h 235, 528
— (*Bagach*), Marosbogát — Bogata, Torda/Maros m, h 774, 1147, 1149
—i pap: Miklós 1147; Pál 1149
— (*Bugach*), Nyírbogát, Szabolcs/M, h 508
Bogath (Erzsébet férje), b, Mindszent 634
Bogáttő (*Bagathtu*), patak, fn, B-Szolnok/Kolozs m 528
Bogatu Român l. Oláhbogát
Boghiş l. Bagos
Bogou, Bogov l. Bagó
Boholț l. Baholc
Boian l. Bajom, Bő
— Paul (Wolfricus a), A 539—540
Boiu l. Bún
Bokaj (*Bakay*) — Băcăinți, Hunyad m, h 657, 870/2, 961
bokor 898
Bokov l. Bagó
Bolchat l. Bolkács
Boldoc (*Bolduch*), elnéptelenedett település Torda közelében, Torda/Kolozs m 1147—1149
—i pap: Mátyás 1149; Miklós 1147; Pál 1148
Boldogasszonyfalva (*villa Marie*), Alsóboldogfalva — Bodogaia, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141
—i pap: Demeter 1141
— (*villa Sancte Marie*), Felsőboldogasszonyfalva — Feliceni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Pál 1141—1142
— (*villa Sancte Marie, villa Sancte Marie de Hazthzoch*), Őraljaboldogfalva — Sântămăria-Orlea, Hunyad m, h 236, 1103—1105
—i pap: János 236, 1103—1105
— (*villa Sancte Marie*), elnéptelenedett település Sepsiszentgyörgy közelében, Háromszék/Kovászna m 1080—1082
—i pap: László 1080—1082
— (*Bodugazunfolwa*), elnéptelenedett település Csanád közelében, Csanád/M 939
Boleszló, esztergomi érsek l. Piast Boleszló
Bolgárcserged l. Cserged
bolgárok 160, 639
Bolkács (*Balkaz, Bolchat, Bolkach*) — Bălcaciu — Bulkesch, Küküllő/Fehér m, h 338, 475, 1117

—i pap: Johann 1117
Bolkan l. Balkány
Bolobuch l. Balbuch
Bologa l. Sebesvár
Bólya (*Bollya*) — Buia — Bell, Fehér/Szeben m, h 511
—i Gáspár, nemes, az erdélyi országlakók képviselője (1324) 511 (hamis oklevélben)
Bolyar (Benedek a), Hássas 582
Bonch (János a) b, Boncnyíres 555, 576
Bonchida (*Bonchhyda*, *Bonczyda*) — Bonțida, Doboka/Kolozs m, h 68, 80, 167, 195, 239, 360, 409, 569, 644, 658, 673, 675, 743, 794, 962, 966, 1055, 1066—1068
—i pap: Gergely 68; Márk 1066—1068
—i vám 409
—i ütközet 360
Bonchou l. Bontó
Boncnyíres (*Bonchnerese*, *Bonchnirese*), Nyíres — Bonț, Doboka/Kolozs m, h 294, 409, 555, 576, 775, 794, 812
—i fn: Alhegy, Borzás, Chomkwtha, Daruhatára, Hárskút, Hosszúér, Kiskapus, Monyorókpataka, Nagykapus, Rekettyés, Sóspatak, Sósvölgy, Szántóskerülő, Székelybérc, Szépalma, Szépalmapataka
Bonetis villa l. Bajom
Bongárd (*Bungarth*) — Bungard, Doboka/B-Naszód m, h 707, 765
Bonifác (VIII.), pápa (1294—1303) 29, 121, 127, 602, 957
Bonnesdorf l. Bajom
Bonofato, Raymundus de, a Limoges egyházmegyei Szt. Mihály-kápolna papja, pápai nuncius, tizedszedő 695, 725, 752
Bonthev l. Bencenc
Bontó (*Bonchou*, *Duburdun*), Dobordon, elnéptelenedett település Kaprioara és Pozsoga környékén, Arad m 939
Bonțida l. Bonchida
Bonyha (*Bahnia*, *Balmya*, *Vahnya*) — Bahnea — Bachnen, Küküllő/Maros m, h 320, 1117—1118
—i pap: István 1117—1118
bor 200, 510
Borbánd (*Barbantina*, *Barbandinum*) — Bărăbanț — Weindorf, Fehér m, h 18, 280, 549, 1059, 1078—1079
—i pap: Imre 1059; Péter 549, 1078—1079
Borbarch l. Nádpatak
Borca (Pál a), b, Csán 815
Borcperg l. Vurpod
Bord (*Bord*) — Bord, Küküllő/Maros m, h 913, 927
Borgene l. Bergenye
Borgó (*Borgo*, *Purgo*) — Bârgău, Doboka/B-Naszód m, h 271, 628
—i havasok 271
Borjú Miklós l. Gyógyi Miklós
Bork (Bálint és Baas a), b, Pestes 14, 17
Bornemissza János, kolozsvári bíró (XVI. sz.) 1038—1039
Borosbocsárd l. Bocsárd
Borosnyó (*Suruzno*) — Boroşneu Mare, Háromszék/Kovászna m, h 1080
—i pap: Miklós 1080
Borostyán (*Purustyan*) — Puruștan, várrom Bacskó területén, Zemplén/Szl 281
—i vn: Szécsi Péter
Boroszló (*Wratislavia*) — Wrocław — Breslau, v, Lengyelország 169
—i ppk: Henrik 169
—i kk: Gumter, Jastotal-i Henrik, Meynard 169
— (*Borozlouu*), elnéptelenedett település Magyarköblös határában, Doboka/Kolozs m 362
Borouch l. Barót
bors 510
Borsa (*Borsa*), nemzetség 51—52
— (*Borsa*, *Borza Harasta*) — Borșa, Doboka/Kolozs m, h 253, 868, 1066—1068
—i pap: Domokos 1066; Miklós 1067—1068

Borsod (*Borsod*), főesp-ség, M 581
—i főesp: János 581
Borsova (*Borswa*), főesp-ség, U 581
—i főesp: Valter 581
Borumlaca l. Baromlak
Borzás (*Bozyas*), fn, völgy, Boncnyíres 294, 812
— (*Buzias*, *Boziastelec*), Borzástelek, elnéptelenedett település Szék és Boncnyíres között, minden jel szerint a később települt Szekuláj határában, Doboka/Kolozs m 256—257, 644, 794
— (*Buzyas*, *Bwzyas*) — Bozieş, Doboka/B-Naszód m, h 808, 1069
—i pap: Pál 1069
Borzova (*Borzua*), hegy, később település, B-Szolnok/Szilágy m 687
— (*Burzua*), a Tisza mellékfolyója, Bereg/U 334
Bosonka (*Bozuka*), ismeretlen fekvésű elnéptelenedett település Szatmár vármegyében hihetőleg Aranyosmedgyes környékén 1131
—i pap: György 1131
boszniai ppk-ség 887
— ppk: Miklós, Péter frater
— eretnekség 586, 602
Both (Gál, László és István a), b, Botháza 829, 982
— (id. Illés f), b, Bokaj 657
— (János a), b, Kolozs m 195
Botháza (*Bothaza*) — Bodhaza/Boteni, Kolozs m, h 829
—i fn: Hosszúér
Botiz l. Vasvári
Botos (Buthus) Miklós mgr (Mihály f), b, Esküllő 23, 356, 362—363, 464, 721, 921. L. még Ördög cs
Botosmacskás l. Macskás
Bottelke (*Bochteluke*, *Bochteleky*), elnéptelenedett település Kolozsvár közelében, Kolozs m, h 572
Botyz comes l. Batiz comes
Boxa (László mgr a), Meggyesi Miklós erd vd rokona 244
Boz, Bozd l. Buzd
Boziastelec l. Borzás
Bozieş l. Borzás
Bozkosar, fn, Veresegyház 208
Bozna l. Bázna
bozót, 774, 1008
Bozouch comes (Inok f), b, Bázna 15—16
Bozuka l. Bosonka
Bozus, fn, Szengyel 774
Bozyas l. Borzás
Bő (*Ben*, *Bev*) — Beu, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Pál 1143, 1145—1146
— (*Bwd*, *Bud*) — Beiu/Boian — Torda/Kolozs m, h 23
—i kőtemplom Jakab apostol tiszteletére 23
Bőd (*Beud*, *Bevld*) — Beudiu, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44, 72, 248, 368, 805, 808
—i fn: Oldalberekpataka
Bödön (*Bodin*) — Bidiu, Doboka/B-Naszód m, h 44
Bögöz (*Bugus*, *Buguz*) — Mugeni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Domokos 1141—1142
Bölön (*Belen*) — Belin, Háromszék/ Kovászna m, h 1082
—i pap: György 1082
Bőnye (*Beune*), elnéptelenedett település Szilágyszeg mellett, K-Szolnok/Szilágy m 592, 634
—i Szűz Mária-templom 634
—i fn: Sarmáskerektó, Saulszilágytő
— (*Bevnye*, *Bynnene*), elnéptelenedett település Kajántó határában, Kolozs m 2, 742, 998
Börvely (*Berney*, *Bemey*) — Berveni, Szatmár m, h 1129, 1131
—i pap: János 1129, 1131
Bradu l. Fenyőfalva
Braller l. Brulya
Brand l. Bánd

Brandenburgi György († 1543) — Frigyes brandenburgi őrgróf fia, magyarországi birtokos, a Hunyadi-vagyon örököse 1, 656
Branyicska (*Baranchka*) — Brănişca, Hunyad m, h 659, 672
Brassó (*Brassov*, *Corona*) — Braşov — Kronstadt, v 121, 587, 591, 602, 645, 721, 779, 916
—i dékán és brassói plb: Michael 916
—i (Zsombori) cs: Jakob mgr, Johann mgr, Nikolaus mgr, szebeni comes, a szászok követe; Nikolaus, Salamon comes, Simon 587, 602, 645, 721, 723, 779—780
— város lt 10
— (*Brassou*), districtus 723
—i isp: Pousa 591
Brateiu l. Baráthely
Bratislava l. Pozsony
Bratove l. Batártelek
Brădeni l. Hégen
Brăduţ l. Bardóc
Brănişca l. Branyicska
Brâncoveneşti l. Vécs
Breaza l. Beresztelke
Breslau l. Boroszló
Bretea, Bréte l. Szekérbréte
Brettye (*Berecce*, *Berechce*, *Berekete*) — Bretea Streiului, Hunyad m, h 1103, 1106
—i pap: László 1103; Péter 1106
Brețcu l. Beresztelke
Briccii villa l. Beresztelke
Broch, rét, fn, Sellenberk 1027
Broda Miklós, kolozsmonostori kommendátor, garamszentbenedeki bencés szerzetes 613
Broniszláv, erd avd l. Žleby-i Broniszláv
Broos l. Szászváros
Brukenthal Múzeum kt, Szeben 5—6, 177
Brulya (*Burutia*, *Braller*, *Brunwiler*) — Bruiu — Braller, Nagysink sz/Szeben m, h 11, 59, 1133
—i pap: Matthias 1133
Brusturi l. Kétsomró
Brythonia l. Várhely
Bucerdea Grânoasă, — Vinoasă l. Bocsárd
Bucholz l. Baholc
búcsú engedélyezése 12
Bud l. Bő
Buda (*Boda*), Szászbuda — Bundorf/Buneşti — Bodendorf, Segesvár sz/Brassó m, h 969
— (*Boduara*, *Buda*), Budapest, M, v 6, 10, 93, 95, 97, 101, 106, 109, 118, 121, 125—128, 134—135, 138, 140, 146, 159—160, 181—182, 218, 277, 458, 493, 511, 545—546, 581, 618, 677, 725, 848—850. L. még Óbuda
—i lkk: Cryzs, Herric, Jaclin, Péter
—i polgárok 886
—i beginák 121
—i kápolna 93, 138
—i káptalan (hiteleshelyként) 31, 267, 581
—i — tagjai: prp 121, 578; Bátori András (Endre) mgr alkancellár; olvasókk: Pál mgr 158; éneklőkk: János 121
—i minoriták 140
—i számításmód 910, 922
—i Szt. Miklós domonkos kolostor 140, 280, 346
—i — — — — szerzetese: Budai Mihály 280, 346
—i sziget (insula Budensis) 121, 146, 153, 159, 456. L. még Szűz Mária-sziget, a Dunán, Bp-nél
— —i domonkos rendház 121, 146, 153
— —i — — perjele: Benedek frater erd ppk; szerzetes: István frater 121; Rodulph 138
—i vár 93
—i zsinat 160
Buda mgr, kir ember 433
—i (d) Pál, serv, ü 545—546
Budafelhévíz (*Calidae Aquae*), Hévíz, Szt. Háromság-egyház és keresztes konvent, ma Bp területén 140, 186—187, 191, 277
—i perjel: Péter 187, 191
—i ispotályos mester 140

Budak (*Bodaht*) — Valea Budacului — Budak, folyó, a Nagy-Szamos mellékvize, B-Szolnok/B-Naszód m 296
— (*Bodakov*, *Bodakon*), Szászbudak — Budacu de Jos — Deutschbudak, Doboka/B-Naszód m, h 296, 1070—1073
—i pap: Henrik 1070—1073
Budapesti Egyetemi Könyvtár kézirattára 1060—1154
Budatelke (*Budateleky*, *Budayghaza*) — Budatelec/Budeşti, Kolozs/B-Naszód m, h 304, 449, 644, 1012
—i Szűz Mária-templom 304
—i fn: Hegyeshalom, Kereszteshegye, Rekettyéshalom
Budin l. Vidin
Budiul de Câmpie l. Bodon
Budrugh, *Budun* l. Bodrog
Bugach l. Bogács
Bugacháza (*Bugachhaza*), elnéptelenedett település a Kosály patak mellett, talán Felsőkosály környékén, B-Szolnok/Kolozs m, h 528
Bugar (Márton mgr szilágyi isp a), b 496
Bugus, *Buguz* l. Bögöz
Buia l. Bólya
Buken (Péter mgr a), Demjén nb-i, b, Lapád 261—262, 264, 275, 277—278, 327, 349
Bulchu (András testvére), b, Forró 276
Bulcs (*Buls*) — Bulci, Arad m, h 957
—i bencés monostor 957
Bulcsú mgr (Bulchonius, Bulchou, Wlcho), óbudai és erd kk, szatmári főesp, pápai tizedszedő 262, 362, 620, 624, 676—677, 693—694, 764, 766, 835, 868, 1060—1062, 1064
Bulkesch l. Bolkács
bulla, ólom 70, 75—76, 424. L. még pecsét
—, pápai 384
Buls l. Bulcs
Bumi, *Beuimi villa* l. Berve
Bún (*Bun*, *Bwn*) — Boiu, Küküllő/Maros m h 9, 229
—i fn: Belus, Hidegkút, Közbérc, Meezpestpotoka, Nonec, Sugus
Bunch (Lőrinc mgr a), b 642
Bundorf, Buneşti l. Buda
Bungarth l. Bongárd
Burg l. Váralja
Burgberg l. Vurpod
Burghalle l. Várhely
Burjánosóbuda (*Buda*, *Zinda*), Bodonkút — Vechea, Kolozs m, h 255, 176—177
Burku szikla, fn Podsága és Szolcsva határjárásában 546
Buruh (Márk f), csíki székely 486
Buruta (Fábián a), b 508
Burutia l. Brulya
Burzenland, Burzia l. Barcaság
Burzua l. Borzova
Busmend l. Küsmöd
Bussd l. Kisbuzd
Buthtelki l. Beresztelke
Búza (*Buza*, *Bwza*) — Buza, Doboka/Kolozs m, h 304, 449, 644, 838, 840, 844, 908/2, 1066—1068
—i Szent György-kőtemplom 304
—i pap: Kozma 1066—1068
—i vásár 304
—i fn: Dubrahegese Beerc, Genokuta, Körisbérc, Monyoróspataka, Nagykapus
Buza (János a), b 466
Buzazbuchard l. Bocsárd
Buzd (*Bozd*, *Buzd*) — Boz — Bussd — Fehér m, h 833, 898, 975, 1029, 1092—1095. L. még Kisbuzd
—i pap: Henrik 1092—1095
Buzgó (*Bwzgow*), pálos remetekolostor a Berettyószéplak feletti Réz-hegységben, a Turul nemzetség uradalmában 601
Buzmarch l. Szerdahely
Buzustelkee, *Buzutelke* l. Bűzöstelke
Buzyas l. Borzás
Buzyaserdey, fn, Gyulatelke és Báré környékén 569
Büdöskút (*Biguskuth*), fn, Ábeltelke 549
Bükkerdő (*Bykerdew*), fn Doh, Kárásztelek

és Adorjántelek között 945
Bükkös (*Bykus*, *Bwkös*) — Bichiş, Fehér/Maros m, h 28, 450, 1031
— (*Bwkös*), erdő, fn Gambuc és Csekelaka között 1031
Bülgezd (*Byllgezd*, *Kylegez*) — Bilghez — Kraszna/Szilágy m, h 466, 978
bűnbocsánat 691, 750, 818, 972, 1023
Büzkő (*Buzkue*), fn, Légen 817
Bűzöstelke (*Buzustelkee*, *Buzutelke*), elnéptelenedett település Bonchida határában, Kolozs m 569
Bűzöstó (*Byzustou*), fn, Gyeke 644
Bwd l. Bő
Bwkös l. Bükkös
Bwn l. Bún
Bwzyas l. Borzás
Bybouh villa l. Bibarcfalva
Bycha villa l. Bitta
Byczez (Pál testvére), b, Bükkös 1031
Byd (Rusynth férje), b, Iriny 634
Byhov l. Rehó
Bykoskuy l. Bikoskövi
Bykus l. Bükkös
Byngurkir l. Lengyelkék
Bynnene l. Bőnye
Byntuk l. Péntek
Byrend l. Berend
Byrida l. Beszterce
Byrni l. Berény
Byrthelm l. Berethalom
Byrtholom (Jakab a), b, Kide 72
Byter (Miklós mgr a), b, M 203
Byuchtelky l. Beresztelke

C, Č

Caak l. Csák
Caila l. Kajla
Calenzano, Bindi de, Dionisius, közjegyző 308, 313
Calidae Aquae l. Hévíz
Calna l. Kálna
Camaras l. Kamarás
Camăr l. Kémer
Camino, de l. Sorostély
Candela l. Kerc
Cantor (d) István (Mihály a), b 846
— (d) Mihály 25
— (d) Miklós (János a), b 846
Capella l. Kápolna
Caplon/Coplon, dobokai szolgabíró (1331) 707, 718—719
Caprewar l. Kaprevár
caput sigilli l. pecsétfő
Cara l. Kara
Carastelec l. Kárásztelek
Caraş l. Krassó
Carcassonne (*Carcassone*, *Carcassonum*) egyházmegye Franciaországban 695, 725
Carceribus, Galhardus de, titeli prp, jogi licenciatus, magyarországi pápai nuncius 980
Carei l. Károly/Nagykároly
Cartanea, szolga, Ócsa 188
Cassa l. Kassa
Casta, szolga, Ócsa 188
Castenholcz l. Hermány
Caşolţ l. Hermány
Catalina l. Szentkatolna
Caucelinus, albanói ppk 613
Căianu l. Kályán
Căinelu de Jos l. Kajántő
— de Sus l. Kajánfő
Călacea l. Kalocsa
Călata l. Kalota
Călăraşi l. Harasztos
Căluşeri l. Kál
Călvasăr l. Hidegvíz
Cămăraşu, Cămăraşul Deşert l. Kamarás
Căpâlna de Jos, — de Sus l. Kápolna
Căpâlniţa l. Oláhfalu
Căprioara l. Kaprevár
Căptălan l. Ivánkatelke
Căpuşu Mare l. Kapus

— Mic l. Felkapus
Cărăşeu l. Krassó
Căşeiu l. Bugacháza
Căşin l. Kászon
Căstău l. Kasztó
Cătina l. Katona
Cânic l. Kálnok
Câmpia Turzii l. Gyéres
Cârcedea l. Kercsed
Cârţa l. Kerc
Ceaba l. Csaba
Ceanu, Ceanul Deşert, Ceanul Mare, Ceanul Mic l. Csán
Cecălaca l. Csekelaka
cédula 72
Ceeg minor l. Kiscég
Cég (*maior Ceeg*, *Cheeg*), Nagycég — Ţagu — Kolozs/B-Naszód m, h 594, 644
Cege (*Cheged*, *Chegue*, *Chegey*, *Chaga*) — Ţaga, Doboka/Kolozs m, h 257, 408—409, 413, 481, 554, 556, 559, 576, 888, 1066—1068
—i pap: Pál 1066—1068
Cégény (*Chegan*), ma Cégénydányád része, Szatmár/M, h 1018, 1129—1131
—i pap: Domokos 1129—1131; István apát 1130
Cehalul Unguresc l. Csaholy
Cehăluţ l. Csaholy
Cenade, Cenadu l. Csanád
census 97—98, 100, 106, 122, 246, 522, 617—618, 676, 831
— beszedésének módja 21
—, hatvan füstönként 119
Cente (*Cente*, *Centhe*) — erdő, fn, Búza, később település, Ţentea, Doboka/B/Szolnok m, h 268, 838, 840, 844, 908/2
—i fn: Csika, Nádas
Cepus l. Csépes
Cergăul Mare, — Mic l. Cserged
Cernatul l. Csernáton
Cernuc l. Csernek
Cesariu l. Császártelke
Cetatea de Baltă l. Küküllővár
Cetea l. Csáklyás
Ceuaş l. Csávás
Chaak (Mihály f), b, Selind 1024
— mgr (Bencenc f), esküdtárs, Zaránd vm 466
Chaba l. Csaba
Chachana l. Katona
Chaga l. Cege
Chahal l. Csaholy
Chakafalua l. Csókafalva
Chaklya l. Csáklya
Chakman István, esküdt, Szék 812
Chalotelke l. Csalótelke
Chama/Choma (Jakab a), b, Csomafája 256—257, 294, 435, 704, 743, 753, 869, 904, 908/1, 966, 984, 1051
— b, Detrehem 920
— (Kozma f), b, Doba 612
—/Schama mgr (Tamás f), erd, váradi, pécsi, győri, esztergomi, veszprémi, zágrábi kk, óbudai prp, küküllői főesp, kir tanácsos 261—262, 264, 266, 275, 277—278, 414, 487, 617, 708, 731, 745, 1064
Chamafaia l. Csomafája
Chamakuz l. Csomaköz
Chan l. Csán
Chanad (Batiz comes rokona), b, Pestes 14, 17
— (Ebes f), b, Pestes 520
Chanad l. Csanád
Chapurcha l. Toporcsa
Charachini villa l. Karácsonfalva
Charad l. Csanád
Chasma l. Csázma
Chauas l. Csávás
Chazaar l. Császári
Chazari (d) Márton comes, b 390
— (d) Miklós (Theodor mgr a), Kaplony nb-i 390
Cheevar l. Csehvár
Chegan l. Cégény
Chegeld, *Chegud* l. Csegöld
Cheia l. Mészkő

Cheked l. Cikud
Chekmanthwl l. Cikmántor
Chelvech l. Kelnek
Chendru l. Kend
Chendul l. Kendhida
Chenk (d) Jakab (Herlant a), Esztény 47—48
Chenk l. Sink
Chenker (d) Nikolaus comes, Fejéregyház 943
Chenthe/Cheuche (d) János (János és István a), Aba nb-i 73, 225, 581, 687
Chepan (Cosma a), b 274, 301—302
— (Domokos a), b 658
— (Pál a), b, Parlag 466
— (Gergely a), hospes, Szék 556
— (Zoard a), b, Tisza-Borzova-köz 331, 811
Cherbeyrch, fn, Szarvad 226
Cheresig l. Körösszeg
Cheresneffa l. Cseresznyefa
CheresnesBerch l. Cseresznyésbérc
Cheresnespatak l. Cseresznyéspatak
Chereuşa l. Kőrös
Chergewd Bulgarica l. Cserged
Cherke (Batiz comes rokona), b, Pestes 14, 17
Cherth (d) János, eskütárs, Szatmár vm 466
Chery l. Cseri
Cheşereu l. Keserű
Chetnek (Dénes a), b 300, 303, 315—316
Cheţ l. Kéc
Cheţiu l. Ketel
Cheuturn l. Pókafalva
Cheuz l. Csősz
Cheuzteluke l. Csősztelke
Cheythelwk l. Cséhtelek
Chibin l. Szeben
Chibulcut l. Köbölkút
Chiced l. Kecset
Chichmar l. Szépnyír
Chiciud l. Kecsed
Chidea l. Kide
Chik l. Csíkszereda
Chilieni l. Kilyén
Chimindia l. Kéménd
Chimitelnic l. Keménytelke
Chiniz l. Kenéz
Chintelnic l. Kentelke
Chinteni l. Kajántó
Chiochiş l. Kékes
Chiraleş l. Kerlés
Chirău l. Kérő
Chirileu l. Kerelő
chirographum 15, 416, 581, 1029, 1046—1048
Chirpăr l. Kürpöd
Chiuza/Chizeni l. Középfalu
Chiztakerek l. Tisztaberek
Chobo (Márton f), b, Pestes14, 17
Chobolow l. Csoboló
Chocanika villa l. Csobánka
Choka l. Csóka
Chokakw l. Csókakő
Chokasheg l. Csókáshegy
Chol (d) Miklós (András a), b 247, 284, 648
Chomkwtha, kút, fn, Boncnyíres 812
Chonad l. Csanád
Chopus, fn, Palatka 198/1
Chor (Jakab testvére), b, Gyarak 466
Chorog l. Korógy
Chorre (Márton a), b, Bán 466
Chowey l. Csohaj
Christian frater, domonkos perjel, Beszterce 97—98, 101—102
— baráthelyi plb 832/2
— comes (Hennyngh f), Fenyőfalva 841, 956
—, kiscsűri plb 725
— mgr, németi plb 390
Chubanka l. Csobánka
Chuch l. Csúcs
Chuchan l. Kocsárd
Chude, meghatározhatatlan település 72
Chug l. Csög
Chumadrus/Chunradus vízaknai plb l. Conrad
Chumbard l. Csombord

Chumburd (Jakab a), csíki székely 486
Chumpaz (István f), lázadó főúr, b 323, 464
Chunka (d) László (János, Beke és Domokos a), b, Iklód 323, 356, 362—363, 464
— (d) Péter, b, Jobostelke 407
Chunkafa l. Csonkafa
Chunkakerthwel l. Csonkakörtvély
Chunpas Lőrinc l. Lőrinc, b, Esküllő
Churba (d) Domokos, b, kir ember, Elekes 756
Churnukteluk l. Csernek
Churuacun l. Csernáton
Chwry l. Csur
Chybywelge l. Csibivölgye
Chyekelaka l. Csekelaka
Chyhurka, szolga, Ócsa 188
Chyka, Chykateluke l. Csikatelke
Chyma, tanú, Sásvár 455
Chyne (d) Beke és Péter, fogott bíró, Detrehem 573
Chypan, b, Szentkirály 801
Chypkes l. Csipkés
Chyrchlyuk, fn, Gerecse 37
Chysych l. Csizics
Chytwan, azonosíthatatlan település 495
Ciaba l. Csaba
Ciachi Gârbău/Gârbău l. Gorbó
Ciavoş l. Csávos
Cibinium l. Szeben
Cibles (*Cybles, Cyblees*) — Suplai, B-Szolnok/B-Naszód m, h 827—828
—i fn: Közbérc, Szepleshavasa
Ciceu l. Csicsó
Ciceu-Cristur l. Keresztúr
Cig l. Csög
Cikmántor (*Chekmanthwl*) — Ţigmandru — Zuckmantel, Küküllő/Maros m, h 517
Cikud (*Cheked*) — Ţicud/Valea Largă, Torda/Maros m, h 1026, 1147—1149
—i pap: Pál 1147—1149
Cincşor l. Sink(Kis-)
Cincu l. Sink
Cingulo, Filip de, mgr, kúriai jegyző 98, 108—109, 114, 116—118, 121—123, 127—130, 152
Cioara l. Árkos
Cioc l. Csókafalva
Cipău l. Csapó
Cireşoaia l. Décse
Cisnădie l. Nagydisznód
Cisnădioara l. Kisdisznód
ciszterci szerzetesek l. Egres, Kerc, Pilis
Citanuova l. Bécsújhely
Ciubanca l. Csobánka
Ciuci/Stâna de Mureş l. Csúcs
Ciucsângeorgiu l. Szentgyörgy
Ciugud l. Csüged
Ciugudu l. Füged
Ciuguzel l. Fugad
Ciuhoi l. Csohaj
Ciumăfaia l. Csomafája
Ciumbrud l. Csombord
Ciumeşti l. Csomaköz
Ciutelec l. Cséhtelek
Civinio, Rufinus de, mgr, tolnai főesp, magyarországi pápai nuncius, tizedszedő 179, 190, 194, 280, 298, 308, 313, 345—346
Cladinum l. Gléden
Cliţiu l. Klics
Cloaşterf l. Miklóstelke
Cluj l. Kolozsvár, Kolozsmonostor
Coaciu l. Kovácsi
Coasta l. Gyulatelke
Cociu l. Kócs
Cód (*Czot, Zeoth*), folyó, az Olt mellékvize, fn, Sellenberk 1027
Codlea l. Feketehalom
Codor l. Kodor
Cogner l. Kenyér
Cojocna l. Kolozs
Colibi l. Székes
collecta (királyi adó) 268, 365, 708
Colmas l. Omlás
Colnorzan l. Komorzan
Colonia, Colun l. Kolun

Colţeşti l. Szentgyörgy
Columanus (Péter mgr a), b, Batártelek 3
Comas mgr, Földvár 359
Comolod l. Komlód
Compold l. Kompold
Conrad/Chumadrus, vízaknai plb 611, 725, 1133
conservator, egyházi javaké 683
Copăceni/Copand l. Koppánd
Coplon l. Caplon
Copplen (Péter f) b, Lóna 252—253, 258
Copru l. Kapor
Copşa Mică l. Kapus
Corard, szászvárosi dékán 149, 280
Corbávia, ppk-ség Dalmáciában 138
—i ppk: Élias
Cornăţel l. Hortobágy
Corneni l. Szilkerék
Corneşti l. Kend, Sinfalva, Sövényfalva
Cornides Dániel (1732—1787), történetíró 29
— — Diplomatariuma 9, 441—442, 648, 654, 706, 720, 723, 1038
Coroi l. Koród
Coroisânmartin l. Szentmárton
Corona l. Brassó
Corpadea l. Korpád
Corrard, tordosi plb 831
Corunca l. Koronka
Corund l. Korond
Coruşu l. Kóród
Corvineşti l. Újfalu
Cosma (Abraam f), b 227
—/Cosmas (Chepan f), b 274, 301—302, 392
— comes, Gut-Keled nb-i, b, Félegyház 72
Cosniciu l. Kaznacs
Cozluch l. Kaznacs
Cozmateleke l. Kozmatelke
Cozmeni l. Kozmás
Cracovia l. Krakkó
Craifalău/Crăieşti l. Királyfalva
Crainimăt l. Németi
Crasse l. Grasse
Crazna l. Kraszna
Crăciunel, Crăciunelu de Jos, — de Sus l. Karácsonfalva
Crăieşti l. Királyfalva
Cres l. Körös
Crisius l. Körös
Cristeşti, Cristeşti Murăş, Cristeştii Ciceului l. Keresztúr
Cristfol, vd-i serv 658
Cristian l. Kereszténysziget
— (Salamon és Herbord a), b, Kereszténysziget 645
Cristianus comes, b, Alvinc 173
Cristiş l. Keresztes
Cristolţel l. Somtelke
Cristorel l. Keresztúr
Cristur l. Keresztúr
Cristur-Crişeni l. Szilágyfőkeresztúr
Cristur-Şieu l. Keresztúr
Cristuru Secuiesc l. Keresztúr
Criş l. Keresd
Crişeni l. Tótpéterháza
Crişeu l. Kőrösfő
Crişul l. Körös
Criţ l. Keresztúr
Cruciferorum villa l. Keresztes
Cruz l. Keresztúr
Cryzs, kereskedő, lk, Buda 121
Cubleşu Someşan l. Köblös
— Unguresc l. Köblös
Cubulcut l. Köbölkút
Cucerdea, Cucerdea Română l. Kocsárd
Cuci l. Kutyfalva
Cucullo l. Küküllő
Culpiu l. Kölpény
Cund l. Kund
Cunradus frater, minorita gvárdián, Szeben 468
Cunţa l. Székes
Curciu l. Körös
Curteni l. Udvarfalva
Curticap l. Körtekapu
Curtuiuşu Dejului l. Körtvélyes
— Mic l. Körtvélyesbérc

Cuşmed l. Küsmöd
Cut l. Kút
Cutfolua l. Kutyfalva
Cuzdrioara l. Kozárvár
Cybinium l. Szeben
Cybles, Cyblees l. Cibles
Cyka l. Csika
Cyke (Péter comes a), b 311
Cykou, esküdárs, Hodos 466
Cyne (d) Mihály (Lőrinc f), b, Keresztúr 369. L. még Mihály (Lőrinc f)
Czot l. Cód
Čazma l. Csázma
Čoka l. Csóka

Cs

Csaba (*Chaba*) — Ciaba/Ceaba, B-Szolnok/Kolozs m, h 248, 1136
—i pap: Péter 1136
Csaholy (*Chahal*), Nyírcsaholy, Szatmár/M, h 1129—1131
—i pap: Pál 1129—1131
— (*Chahal*), Magyarcsaholy — Cehalul Unguresc/Cehăluţ, K-Szolnok/Szatmár m, h 669, 771, 784—785, 813
—i cs: Ábrahám (Péter a) 605, 784—785; (Nagy) János mgr (Péter f), k-szolnoki alisp (1333—1334) 605, 669, 771—773, 784—785, 795, 799, 801, 804, 809, 813, 815—816; Péter (Ábrahám f, János a) 605, 669, 772—773, 784—785, 795, 801, 809, 815
Csák (*Caak*) (János a), b 182
— Máté l. Trencséni Csák Máté
— (*Chaak*) nemzetség 239
Csákigorbó l. Gorbó
Csáklya (*Chaklya*) patak, fn, Benedek (Fehér vm) 939
Csáklyás (*Chaklyas*), Csáklya — Cetea, Fehér m, h 939
Csalótelke (*Chalotelke*) elnéptelenedett település Ős határában, Doboka/B-Naszód m 60—61
Csán (*Chan*), Mezőcsán — Ceanul Mare, Torda/Kolozs m, h (bizonytalan azonosítás) 299, 560
— (*Chan*), Pusztacsán — Ceanul Deşert/Mic, Torda/Kolozs m, h 899
— (*Chan, Chani*), Tasnádcsán — Cean, K-Szolnok/Szatmár m, h 329, 615—616, 632, 809, 815, 1002
Csanád (*Chanad, Salencen*), Szászcsanád — Cenade — Scholten, Fehér m, h 228, 1094
—i pap: Michael 1094
— (*Chanad*), nemzetség 200, 924, 942
— váradi éneklőkk 15
— mgr, váradi olvasókk 231—232
— (*Chanad, Chenad*), egyházmegye 49, 121, 125, 239, 246, 262, 285, 396, 401—403, 438, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723, 832/2, 887, 957
—i ppk: Antal frater, Benedek, Piacenzai Jakab
—i egyház Maroson túli főesperese: Henrik
—i káptalan (hiteleshelyként) 228, 470, 654, 658, 924, 939, 942
—i kk: Bálint
— (*Chanad*), vm, M, R, Sz 292, 387, 449, 462, 464, 466—467, 472, 480—483, 902, 939, 1036—1037, 1046—1047, 1052
—i isp: Lampert, Lackfi (Lachk)
— (*Chonad, Chanad, Charad*), Erdőcsinád — Pădureni, Torda/Maros m, h 1125—1128
—i pap: István 1125—1128
csapda 714
Csapó (*Thapev, Kapov*) — Cipău, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Péter 1117
Császári (*Chazaar*), Nyírcsászári — Szatmár/M, h 466

Császártelke (*Császárteleke*), Császári — Cesariu, ma Vasasszentiván része, Doboka/Kolozs m, h 919, 1017
Csávás (*Chauas*) — Ceuaş, Küküllő/Maros m, h 9, 722, 1117
—i pap: Detricus 1117
Csávos (*Chawas*) — Ciavoş/Grăniceri, Torontál/Temes m, h 939
—i vám 939
Csázma (*Chasma*) — Čazma/H, prépostság 121
—i prp: Gál
Csegöld (*Chegeld, Chegud*) — Szatmár/M, h 1152, 1154
—i pap: Ábrahám 1152; Tamás 1154
Cseh (Cheh d, Rődi) cs: György az erd nemesek és serviensek megbízottja (1324) 510—511, 563, 569; István mgr, Kán nb-i László erd vd udvari papja (1312) 195; Jakab (Mihály és Péter a), kolozsi isp (1312—1314) 195, 198/1, 223, 892, 907; János, dobokai szolgabíró (1334) 794; Mihály, kolozsi szolgabíró (1334) 825; Péter (1336) 907
— (*Cheh*), Páncélcseh — Panticeu, Doboka/Kolozs m, h 225
cseh király: János (Luxemburgi)
— seregek betörése 496
Cséhtelek (*Cheythelwk*) — Ciutelec, Bihar m, h 601
Csehvár (*Cheevar*), elpusztult vár amely feltehetőleg Szilágycseh területén állt, K-Szolnok/Szilágy m 323
— felgyújtása 323
Csekelaka (*Chyekelaka, Thokaka*) — Cecălaca, Fehér/Maros m, h 81, 703, 875, 1020, 1031, 1076—1079
—i pap: Lukács 1076—1079; Tyba 1078
—i fn: Bükkös
Csenger (*Chengeer*) — Szatmár/M, h 443
—i fakápolna 443
Csengerbagos l. Bagos
Csengerjánosi l. Jánosi
Csengersima l. Sima
Csép (Cheph d) János, dobokai szolgabíró (1331) 707, 718—719
Csépes (*Cepus*), elnéptelenedett település Szihalom közelében, Borsod/M 494
Cserényi Ferenc, b, Balázsfalva 271
Cseresznyefa (*Cheresneffa, Cheniesfa*), fn, Zsuk 746
Cseresznyésbérc (*CheresnesBerch*), fn, Zsuk 746
Cseresznyéspatak (*Cheresnespatak*), patak, fn, Zsuk 746
cserge (*cherge*) 708
Cserged (*Chergewd, Kurgued*), Nagycserged — Cergăul Mare — Grossschergied, Fehér m, h 18, 351, 896, 1075
—i pap: Egyed 1075
— (*Chergeud*), patak, a Küküllő mellékvize 351
— (*Chergewd Bulgarica, Chergoud*), Kiscserged, Bolgárcserged — Cergăul Mic — Kleinschergied, Fehér m, h 208, 896
Cseri (*Chery*), elnéptelenedett település Lele és Menyő között, K-Szolnok/Szilágy m 961
Cserna l. Egregy
Csernakeresztúr l. Keresztúr
Csernáton (*Kuruacun, Churuacun*) — Cernatul, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: Péter 1107—1109
Csernek (*Gurnuk, Churnukteluk*) — Cernuc, Doboka/Szilágy m, h 904, 908/1, 908/2
Csesztve (*Chezthwe*) — Cisteu de Mureş, Fehér m, h 305, 350, 649, 651, 663, 864, 875, 1075
—i pap: Egyed 1075
Csete Lőrinc mgr (Leukus mgr a), b, Pucur föld 34, 41, 83
Csibivölgye (*Chybywelge*), fn, Nagylak 81
Csicsery cs lt 492, 495
Csicsó (*Chychow*) — Ciceu, B-Szolnok/B-Naszód m, vár 43, 257, 294, 408—410, 413, 482, 769/1, 842, 972, 1013

—i vn: Pogány István mgr, Wass Miklós
—i alvn: Pethew (István f)
—i ütközet 482
Csicsóholdvilág l. Holdvilág
Csicsókeresztúr l. Keresztúr
Csík (*Chik, Chyk*), székely szék és tájegység, esperesi kerület a telegdi főespségben 485—486, 1138—1139
—i székelyek 485—486
— (*Chyk*), hegy, fn, Boncnyíres 812
Csika (*Cyka*), fn, Cente 908/2
Csikatelke (*Chyka, Chykateluke*), elnéptelenedett település Cente határában, Doboka/B-Naszód m 268, 838, 840, 844
csikó 633, 825, 929. L. még kanca, ló, mének
Csíkrákos l. Rákos
Csíksomlyó l. Somlyó
Csíkszentgyörgy l. Szentgyörgy
Csíkszentkirály l. Szentkirály
Csíkszentlélek l. Szentlélek
Csíkszentmárton l. Szentmárton
Csíkszentmihály l. Szentmihály
Csíkszentmiklós l. Szentmiklós
Csíkszentsimon l. Szentsimon
Csíkszenttamás l. Szenttamás
Csíkszereda (*Chik*) — Miercurea Ciuc, Csík sz/Hargita m (bizonytalan azonosítás) 1138
—i pap: Pál 1138
csipkebokor 898, 985—986
Csipkés (*Chypkes*), fn, Zsuk 569
— (*Chypkes*), hegy, fn, Banateleke 808
csirke 849
Csizics (*Chysych*), Szádok, ma Tőkésújfalu része, Nyitra/Szl 500
Csobánka (*Chubanka, villa Chocanika*) — Ciubanca, B-Szolnok/Kolozs m, h 225, 1134
—i pap: Miklós 1134
Csoboló (*Chobolow*), elnéptelenedett település Nagyiklód és Ónok között, Doboka/Kolozs m 73, 202, 581
Csohaj (*Chowey*) — Ciuhoi, Bihar m, h 945, 977
Csóka (*Choka*) — Čoka, Csanád/Sz, h 939
Csókafalva (*Chakafalua*) — Cioc/Trei Sate, Maros sz/m, h 1143
—i pap: Benedek 1143
Csókakő (*Chokakw*) — Fejér/M, vár 843
—i vn: Gönyűi Tamás
Csókáshegy (*Chokasheg*), fn, Csüged 894
Csomafája (*Chamafaia, Chamafaya*) — Ciumăfaia, Doboka/Kolozs m, h 68, 219, 704, 719, 984, 1067—1068
—i pap: Domokos 1067—1068
Csomaköz (*Chamakuz*) — Ciumeşti, Szatmár m, h 344
Csombord (*Kumburd, Chumbard*) — Ciumbrud, Fehér m, h 278, 328, 791, 796—797, 1075—1078
—i pap: János 1075—1076; Mihály 1077—1078
Csonkafa (*Chunkafa*), fn, Gyeke 644
Csonkakörtvély (*Chunkakerthwel*), körtefa, fn, Szuna 1008
csorda 399
Csornotisziv l. Ardó
Csög (*Chug, Karaznazeg*) — Cig, K-Szolnok/Szatmár m, h 115, 1137
—i pap: János 1137
Csősz, Csősztelke (*Cheuz, Cheuzteluke*), elnéptelenedett település Uzdiszentpéter környékén, Kolozs/Maros m 24
Csúcs (*Chuch, Chuchy*) — Ciuci/Stâna de Mureş, Fehér m, h 47—48, 183, 651, 1077
—i pap: Péter 1077
Csur (*Chwry*), elnéptelenedett település Ibrány és Paszab között, Szabolcs/M 634
Csüged (*Chygwd, Sagud*) — Ciugud, Fehér m, h 893—894, 1078
—i pap: Ábrahám 1078
—i fn: Csókáshegy
Csűr l. Kiscsűr

D

Daba l. Doba
Dabaka l. Doboka
Dablyon (*Thoplon*) — Domnin, K-Szolnok/Szilágy m, h 801
Dabunk l. Dálnok
Dacia l. Garád
Daia l. Dálya, Dányán, Dolmány
Dalida l. Dálya
Dallendorf l. Dálya
Dalmáciai eretnekségek 602
Dálnok (*Dabunk*, *Dalnuk*) — Dalnic, Háromszék/Kovászna m, h 1107, 1109
—i pap: Dico, kézdi főesp 1107, 1109
Dálya (*Dalida*, *Dalya*, *Vallum Luperti*), Oláhdálya — Daia Română — Dallendorf, Fehér m, h 97, 106, 1092—1095
—i pap: Arnold 1092—1095; Hermann 97, 106
— (*Dalya*), Szászdálya — Daia Săsească/Daia — Denndorf, Segesvár sz/Maros m, h 430, 638
— (*Dalya*, *Daya*) — Daia Secuiască/Daia, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Kelemen 1141—1142
Damanhida l. Domahida
Damján (Sándor a), b, Kend 265
— prp, Sau 140
Dan, román kenéz, Hunyad vm 245
Danan, *Danyan* l. Dányán
Dancs cs lt 506
Daniel (Vosmoth f), Héjjasfalva 645
— comes (Péter hermányi plb a), Hermány 19, 1027
— (Wernher f), szász b, Kézd 969
— (Nikolaus comes f), b, Réten 1003
— sebesi plb 280, 676
Dányán (*Anyan*, *Danan*, *Danyan*) — Daia — Dengel, Küküllő/Maros m, h 9, 1117
—i pap: Peter 1117
Darlac (*Darlaz*, *Dorlaz*, *Dorlako*) — Dârlos — Durles, Küküllő/Szeben m, h 270, 517, 1117
—i pap: Hermann 1117
Daróc (*Daroch*) — Dorolțu, Kolozs m, h 1043
Darócpataka (*Darochpataka*), folyás, Daróc 1043
— (*Darolthpathaka*), patak, Décse 808
Daruhatára (*Darwhathara*), fn, Boncnyíres 812
Darvas (*Darwas*), elnéptelenedett település Tötör határában, B-Szolnok/Kolozs m 180, 662, 753
Dávid (István comes a), b, Jobostelke 216, 407
— comes, lk, Kolozsvár 915
— (Omode f), b 198/2
— szabolcsi főesp 581
Dawar l. Dovorány
Dăbâca l. Doboka
Dâmbu l. Domb
Dârja l. Derzse
Dârjiu l. Derzs
Deag l. Dég
Deaj l. Désfalva
Deák Farkas (1832—1888), történetíró 919, 1016—1017
Dealu Frumos l. Leses
— l. Oroszhegy
Debrecen (*de Brechen*, *Dubrecen*) — Bihar/M, v 274, 316, 364, 391, 400, 451, 561
—i csata 566, 670
—i Dózsa (*Dausa*, *Dowsa*), bihari (1317—1318), szabolcsi (1315—1318), szatmári (1317, 1322), zempléni isp (1317), a király bírói helyettese (1321), erd vd és szolnoki isp (1318—1321) 274, 300—304, 310, 315—316, 336, 343—344, 349, 351, 354—355, 357—358, 362, 370, 391, 395, 398, 400, 408, 451, 510, 561, 566, 580, 631, 633, 670
—i Jakab mgr, szabolcsi isp (1323—1330) 557

—i Református Kollégium Nagykönyvtára l. Tiszántúli Református Egyházkerület Könyvtára, Debrecen
Debren (*Dubrunhaza*, *Dubrunfolva*) — Dobrin, K-Szolnok/Szilágy m, h 640
Décse (*Deththe*) — Dicea/Cireşoaia, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44, 805, 808
—i fn: Nádasbükk, Szárhegy, Ispánlese
— (*Deyche*), Marosdécse — Torda/Fehér m, h 1058
Dédács (*Dedach*), elnéptelenedett település Lecsmér határában, Kraszna/Szilágy m 185, 290, 314, 601
—i templom 185
—i fn: Köbölkút, Nádastó 185
Dedeg l. Dég
Dédénszeg (*Dedenzege*), elnéptelenedett település Kiszombor mellett, Csanád/M 939
Dedrád (*Dedrog*, *Drad*, *Dydrag*) — Dedrad — Deutschzepling, Kolozs/Maros m, h 342, 528, 530, 1125—1128
—i pap: Johann 528, 530, 1125—1128
Dedrádszéplak l. Széplak
Dedrog, *Drad* l. Dedrád
Dees (Miklós comes és Paznan a), b, Désfalva 9, 229
— (Tamás a), b, Kisbuzd 782
Dees, *Deesvar* l. Dés
Dég (*Egd*, *Deog*, *Dedeg*) — Deag, Fehér/Maros m, h 1075—1076
—i pap: Egyed 1075—1076
Dej l. Dés
dékán, szász 19, 21, 87, 91, 95—100, 103, 106, 109, 111, 114, 117, 118—120, 122—123, 130—131, 149, 156—157, 439, 444, 611, 617—618, 676—677, 681, 688, 725, 916. L. még szász dékánságok
—, aquileai 540
Delech, elnéptelenedett település, Trencsén/Szl 644
Deleni l. Felsőoroszfalu, Indal
Delenii l. Sáros
Dellőapáti l. Apáti
Delne (*Delna*, *Dolna*) — Delniţa, Csík sz/Hargita m, h 1138
—i pap: István 1138
Delureni l. Újlak
Deme (Gergely testvére), alp, Bőnye 998
— dobokai szolgabíró (1305) 47—48
— (Miklós testvére), b, Tötör 48, 252—253, 265
Demeter (*villa Demetrii*), Nagydemeter — Dumitra — Mettersdorf, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 280, 1070—1073
—i pap: Nikolaus 280, 1070—1073
— (*Sanctus Demetrius*), Kisdemeter — Dumitriţa — Waltersdorf, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1072
—i pap: Gothfridus 1072
— (János, László, Tamás, János és István a), b, Ad 222, 813, 856
— b, Csoboló 73
— (Simon bán f), b, Darlac 517
— (Demeter f), vd-i serv 658
— b, Detrehem 920
— (János f), székely, Dombró 307
— (Johann a), felp 779—780
— mgr, kalocsai prp 139
— (Mihály f), b, Keresztes 249—251
— (Pál a), b, K-Szolnok vm 247, 648, 658, 669
— (Miklós f), lázadó főúr, Máron 198/2, 555
— (János testvére), b, Mon 296, 513
— b, Örke 312
— (Pangrach f), b 214
— (Igech f), b, Pestes 14, 17
— (Radnold a), b, Radnótfalva 830
— (Radnold f), b, Radnótfalva 830, 857
— riomfalvi plb 832/2
— mgr, bíró, Szatmár (1321) 390
— (János comes f), kézdi székely, b, Szárazpatak 188, 347
— (Jakab f), b, Szomordok 655
— (Dénes f), b, Szuna 1002, 1008
— (Pál f), esküttárs, Tamáshida 466
— mgr, tanú 6

— tárnokmester l. Nekcsei Demeter
— (Thurul f), kir-néi ember 795
— (János f), b, Toldalag 824
— ugocsai alesp, ppk-i helynök (1301) 3
— váradi prp 15
Demeterpataka (*Demeterpotoka*, *Mytters-grvnd*) — Dumitra, Fehér m, h 184
Demjén (*Damyan*) — Heves/M, h 275, 277—278
— (*Damyan*) nemzetség 277—278
dénár 174, 274, 317, 324, 550, 634, 640, 654, 849
—, apró 708, 886
—, arany, tatár 770
—, báni 200, 217, 879—880
—, —, Béla király idején veretett 446
—, —, István bán idején veretett 446
—, —, kolozsvári 1067, 1111, 1145; verőcei 1125, 1127, 1146
—, bécsi 446
—, budai 835
—, magyar 530, 1154
—, *montanis, de* 1135
—, pensa 654
—, régi 446
—, rossz 1077
—, sasos 1082, 1109
—, új 446
dénármárka 61, 223, 274, 317, 324, 525, 593, 640, 643, 708
Dendreg l. Endréd
Dénes (János f), b, Ad 856
— (Jakab comes f), b, Almakerék 529—530, 660
— (Tolon f), aranyosszéki székely 211
— (János f), b, Balla 593
— (Chetnek f), b 300, 303, 315, 316
— (Dénes f), b 42, 660
— (Dénes és Bertalan a), b 42, 660
— (Márton f), b, Fancsika 30
— (György a), b 573
— (István mgr a), b 360
— (László a), b, Jára 829
— mgr (Marcellus f), b, Jára 23
— (János, Jakab, András, Mihály és Miklós a), b, Kölcse 1018
— (László és István a), Kút 583
— (Lachk/László mgr a), Hermán nb-i 583, 659, 672, 1046—1047
— (Péter f), Lekence melléki székely 1028/1
— (János és György a), b, Margitta 846
— miháldi vn, étekfogómester. L. Szécsi Dénes
— (Mihály comes és Miklós erd kk a) 22, 46, 198/1, 406
— (Tamás mgr a), b, Mikótelke 198/1
— minorita lector, penitentiarius 162
— (Oldruh f), b 873
— (Fanchka mgr f), b, Peterd 168
— b, serv, Szennyes 605
— (Demeter a), b, Szuna, 1002, 1008
— (Pál a), b, Zsombortelek 904—905
Dengel l. Dányán
Dengeleg (*Denkuleg*, *Dengled*), Érdengeleg — Dindeşti, Szatmár m, h 466, 508, 1008, 1129—1131
—i pap: Péter 1129—1131
— (*Dengelegh*) — Dindeleag/Livada, B-Szolnok/Kolozs m, h 368, 370
Denndorf l. Dálya
Densuşianu, Nicolae (1846—1911), történetíró 268
Deog l. Dég
Derencsényi Orros (Orrus d) Péter v. Pető (Peteu, Petew) mgr, erd avda (1337—1342) és tordai isp (1338 e.) 918, 928, 931, 933, 941, 944, 955, 958, 966, 968, 973, 975, 984—987, 995—998, 1005, 1014—1015, 1032—1033, 1035, 1042—1043, 1053—1055
Derguech l. Sebesvár
Ders (Gergely a), b, Beke 891
— (Tamás f), b, Hidegvíz 570
— mgr, küküllői isp (1331) 722
— (Benedek a), b, Túr 168
Dersik (*Dersek*), elnéptelenedtt település Bályok határában, Kraszna/Bihar m 1040
—i Andrásné: Jánosi Ilona 1040

Dertsei Péter, nemes, az erdélyi országlakók képviselője (1324) 511 (hamis oklevélben)
Deruk l. Detrehem
Derzs (*Ers*) — Dârjiu, Udvarhely sz/Hargita m, h 1142
—i pap: Tamás 1142
— (*Ers*), Nyírderzs, Szatmár/M, h 1129
—i pap: János 1129
Derzse (*Dersa*) — Dârja, Doboka/Kolozs m, h 928, 931, 944, 955, 968, 995, 1005, 1014, 1032
Dés (*Dees, Deesvar, Eswar*) — Dej —Desch, B-Szolnok/Kolozs m, v 162, 175—176, 248, 364, 456, 536—537, 571, 716—717, 847, 961, 966, 1134—1136
—i pap: Péter 1134—1136
—i hospesek 175, 456, 537, 571, 716—717
—i Szűz Mária ágostonos kolostor 176—177
— perjel: Angelus frater 847
—i sókamara 162
—i vám 176
— határának kjelölése 537
—i hamisítványok 175—177, 364, 456, 536—537
— kiváltságai 364, 456
— város lt 175, 178, 364, 456, 537, 716, 717
Désakna (*Deesakna, Esakna, Kakna*) — Ocna Dejului, B-Szolnok/Kolozs m, v (jelenleg Dés egyik negyede) 176, 178, 364, 410, 564, 1134—1136
—i pap: Miklós 1134—1136
—i hospesek 178, 410
—i vám 176
Deseu (Beke a), Bereg vm 466
—, erd vd és szolnoki isp (1320) 368 (hamisítványban)
— mgr (Gyurk f), b, Kémer 310, 324, 317, 385—388, 394, 871—873
— (Manel f), b, Majos 461
— (Péter f), b, Sámson 508
— mgr, szabolcsi alisp (1326) 557
Desev (Dénes és Mihály a), b, Sima 600
Desew comes (Péter f), k-szolnoki szolgabíró (1327) 612
— b, Oroszi 331
Desewffy cs grófi ágának lt 561
Désfalva (*Deesfalwa*) — Deaj, Küküllő/Maros m, h 9
—i fn: Haranglábpatakató
Desmer l. Dezmér
Désorbó l. Orbó
Deththe l. Décse
Detre (Simon a), b, Tisza-Borzova-köz 331
Detrehem (*Deruk, Tethrih, Tetruch*), Alsódetrehem — Tritul/Tritenii de Jos, Torda/Kolozs m, h 952, 1147—1150
—i pap: Miklós 1147—1150
— (*Detreh*) — Drighiu, K-Szolnok/Szilágy m, h 573, 920
Deuşu l. Diós
Deutschbudak l. Budak
Deutschkreuz l. Keresztúr
Deutschpien l. Pián
Deutschweisskirch l. Fehéregyház
Deutschzepling l. Dedrád
Déva (*Dewa*) — Deva — Diemrich, Hunyad m, v, vár 14, 17, 32, 64, 89, 105, 121, 281, 354, 423, 473, 486, 514—515, 554, 570, 626, 628, 669, 703, 786, 789—790, 816, 870, 961, 997, 1103
—i pap: Benedek, hunyadi alesp 1103
—i vn: Mátéházi Márton comes, Pál
—i ütközet 281, 423
Devecser (*Deuecher*) — Diviciorii, Doboka/Kolozs m, h 555, 576, 800, 806, 826—828, 838, 840, 842, 848, 861—862
—i Ferenc, Doboka vármegyei jegyző (1317) 271 (hamis oklevélben)
Dewen l. Divény
Deyche l. Décse
Deyuansy l. Jánosi
Dezmér (*Dozmer, Ezmer, Ziner*) — Dezmir, Kolozs m, h 254—255, 445, 1110—1112
—i pap: István 1111—1112; Márk 1110
dézsma 18, 833, 849

— bérbeadása 822, 849
Dezső, kir-női udvarbíró és soproni isp. L. Hédervári Dezső
— sebesvári vn. L. Elefánti Dezső
Dicea l. Décse
Dicio-Sânmartin, Dícsőszentmárton l. Szentmárton
Dico, kézdi főesp, dálnoki pap 1107, 1109
Diemrich l. Déva
Dietrich comes (Theel f), b, Prázsmár 10
Dindeleag, Dindeşti l. Dengeleg
Diód l. Gyógy
Diós (*Gyos*, *Deus*) — Deuşu, Kolozs m, h 2, 27, 255, 998
Diósgyőr l. Újvár
Diószeg — Diosig, Bihar m, h 811
Dioşod l. Ad
Dipse (*Gypsa*, *Guypsa*) — Dipşa — Dürrbach, Doboka/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Tyczmannus 1070—1073
Disznajó (*Gyznoyo*, *Gyznow*, *Zaazgyiznoyo*, *Zazdiznoyo*), Szászdisznajó — Porceşti/Vălenii de Mureş — Gassne, Torda/Maros m, h 342, 1120—1121.
—i pap: Kunczmannus 1120—1121
disznó 510
Disznókút (*Dyznokuth*), elnéptelenedett település feltehetőleg Száldobágy vagy Bályok környékén, Bihar m 959
Divény (*Dewen*, *Dyun*) — Divín, Nógrád/Szl, vár 640, 850
Diviciorii l. Devecser
Dob (*Dub*), Szamosdob — Doba, Szatmár m, h 1129, 1131
—i pap: Jakab 1131
Doba (*Daba*, *Duba*) — Doba, K-Szolnok/Szilágy m, h 612, 801
Dobârca l. Doborka
Dobka, *de Boka*, *Dobuca* l. Doboka
Dobo (Jakab f), b 846
Dobófalva (*Dobov*) — Dobeni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: András 1141—1142
Doboka (*Dabaka*, *Dubucha*, *Dubuka*), vm 47—48, 51—52, 161, 202, 249, 251—253, 256—258, 271—272, 294, 304, 311, 348, 353, 360, 362, 369, 435, 472, 554—556, 559, 594, 644, 687, 704, 707, 718—719, 753, 765—766, 775, 781, 794, 835, 838, 840, 844, 857—858, 863, 886, 904, 908/1, 962—963, 966, 991, 998, 1012, 1055
—i isp: Dobokai Miklós, Iklódi Ferenc, Mórici János comes
—i alisp: Keresztúri Gáspár 271
—i jegyző: Devecseri Ferenc 271
—i szolgabírák 998. L. még Caplon/Coplon, Cseh János, Csép János, Deme, Gyula (Artolph f), János (Bongárdi), Lorand (Artolph f), Mihály (Kaza f), Miklós (Mikola/Mykola f), Mórici János comes, Péter (Bádoki)
— (*Doboca*, *Doboka*, *Dubuka*), főesp-ség 133, 325, 365, 417, 418, 437, 448, 1060, 1063—1064, 1066—1074
—i főesp: Domokos mgr
—i főesperesség besztercei dékánátusa 1070—1074
— (*Dobka*, *de Boka*, *Dabaka*) — Dâbâca, Doboka/Kolozs m, h 48, 52, 253, 774, 863, 1066—1068
—i pap: János 1066—1068
—i cs (Kökényes-Radnót nb-i): Dávid (Péter f, 1338—1339) 987, 989, 1053; Imre mgr (Mikud testvére, 1265—1285) 469; János mgr (Miklós f, 1339) 202, 658, 765, 834—835, 847, 863, 928, 968, 1005, 1032; János, erd avd (1406—1409) 923; János mgr (Péter f, 1339) 987, 989, 1053; Kata (Imre mgr leánya, Monoszló nb-i Egyed fel, 1323) 469; László (Miklós f, 1312—1337) 202, 863, 928, 931, 1032; László mgr (Péter f, 1322) 437; Leukus mgr (Miklós f, 1339) 928, 1032; Mihály (Miklós f, 1312) 202; Miklós mgr (Mikud f) dobokai isp (1317) 48, 51, 174, 182, 202, 205, 214,

265, 269, 272, 356, 362—363, 407, 437, 658, 765, 774, 806, 834—835, 928, 931, 944, 955, 968, 995, 1005, 1014, 1032; Miklós mgr (Miklós f, 1312—1339) 202, 928, 1032; Miklós (Péter f, 1322) 437; Mikud (Mikud f, 1265—1298) szörényi bán (1275—1276) 48, 51, 174, 202, 205, 214, 265, 269, 272, 356, 362—363, 407, 437, 469, 658, 765, 774, 806, 834—835, 847, 928, 931, 944, 955, 968, 987, 989—990, 995, 1005, 1014, 1032, 1053; Péter mgr (Mikud f, 1306—1339) 182, 202, 205, 214, 407, 437, 774, 987, 989—990, 1053; Péter (Péter f) 987, 989, 1053

Dobordon (*Duburdun, Bonchou*), Bontó, elnéptelenedett település Kaprioara és Pozsoga környékén, Arad m 939

Doborka (*Drobrica, Duburka*) — Dobârca — Dobring, Szerdahely sz/Szeben m, h 106, 676, 1084—1086, 1088

—i pap: Henrik 1085—1086; Johann 106, 676, 1084, 1088

Doboşeni l. Száldobos

Dobov l. Dobófalva

Dobra (*Dobrahaza*), Jófű — Dobra, Hunyad m, h (valószínű azonosítás) 850

Dobrin l. Debren

Dobring l. Doborka

Doh (*Dooh*) — Doh, Kraszna/Szilágy m, h 945, 974, 977

—i Szűz Mária-kápolna 945

—i fn: Bükkerdő, Thumchkutha

Dok (Batiz comes rokona), b, Pestes 14, 17

Dolán (*Dolyan*), Dolány — Nógrád/M, h 416

Dolmány (*Talheim, Thalheym*) — Daia Săsească/Daia — Thalheim, Szeben sz/ m, h 611, 1027, 1133

—i pap: Johann 1133; Peter 611

Dolna l. Delne

Domahida (*Damanhida, Damanhyda*) — Domăneşti, Szatmár m, h 732, 1129—1131

—i pap: Miklós 1129—1131

Domán (*Daman*), elnéptelenedett település Ős határában, Doboka/B-Naszód m 60—61

domb 840

Domb (*Dumb*), fn, Gyula 68

— (*Thumb*) — Dâmbu, Kolozs/Maros m, h 343, 524, 644

Dombó (*Dombo*), elpusztult település és bencés apátság a Duna mellett, Kamanc környékén, Szerém/H 613

Dombró (*Dumburo*) — Dumbrău/Dumbrava, Aranyos sz/Fehér m, h 307

—i székelyek: Demeter, Ezen, Gergely, János, Jwanka, Lőrinc 307

Dominarum villa l. Asszonyfalva

Dominici villa l. Sármás

Domneşti l. Bilak

Domnin l. Dablyon

Domokos, ajtónállómester (1301) 6 (hamis oklevélben)

— aradi kk 679

— (Zarias testvére), b, Béld 337

— (Job comes f), Berkesz 492

— (Balázs, János és Péter a), b, Boncnyíres 294

— (János f), b, Boncnyíres 221, 294, 555, 576

— (Chepan f), b 658

— comes, fogott bíró, Csekelaka 81

— (András mgr f), b, Csombord 796

— mgr, dobokai főesp, erd dékánkk 133, 325, 365, 417—418, 425, 437, 448, 1060, 1062—1064

— erd prp l. Szécsi Domokos

— (István f), b, Esztény 47—48

— (András comes f), b, Gombás 533, 595, 776—777

— (János a), b, Hesdát 573, 662, 794, 1051, 1056

— (Chunka /d/ László f), b, Iklód 323, 362, 464

— (Marcellus f), tordai szolgabíró (1310), b, Jára 168

— Domokos, pap , Kapus 1111
— (Romanus f), b, Keresztúr 14, 17
— b, Kolozs vm 798 1030
— (Perglyn f), Agmánd nb-i, b, Komlós 24, 46, 265, 569
— (Huck tesvére), esküttárs, Korógy 466
— (Bezter f), b, küküllői szolgabíró (1331), vd-i ember 722, 927, 1035
— (István f), b, Lőrincteleke 762
— (Mihály a), Makófalva 939
— (Miklós f), b, Méra 796
— (János a), b, Nádas 221
— (Péter comes f), b, Nemti 715
— (István a), b, Oroszfája 397, 839
— pap, Ózdi főesperesség 1126
— (János f), b, Pestes 14, 17
— (László f), b, Péntek 997
— nádor (1315—1320), Rátót nb-i 162, 246, 285
— sárpataki pap 783
— (Salamon f), sásvári székely 459—460
— (László f), b, Szentiván 28
— (Domokos f), b, Széplak 722
— (László és Domokos a), b, Széplak 722
— b, serv, Szilágyszeg 643
— (Mihály f), b, Szilkerék 63
— (Péter f), b, Szodoró 845—846, 1008
— (Miklós és Vörös /Rufus/ István a), b, Teremi 267
— tövisi pap 328
— újvári főesp 581
domonkosok 160, 602—604, 621, 624; Beszterce: 97—98, 101—102, 1070; Buda: 140, 280, 346; a budai szigeten: 121, 138, 146, 153; Esztergom: 169; Gyfv: 21, 54—55, 93, 146, 154, 187, 191, 204, 618, 832/2; Pest: 151—152; Segesvár: 12; Szeben: 20, 91, 95, 97, 99, 109—110, 465, 468
domonkos rend magyarországi provinciális perjele 38, 93, 136—138, 584—587, 602
— — szlavóniai tartományának perjele 602
domus Inok l. Inakháza
Don, fn, Poklostelek 51
Donch mgr, Baksa nb-i, b 244
Donnersmarkt l. Monora
Doornyk/Dorn l. Tournai
Dorlako l. Darlac
Dorolea l. Beszterce
Dorolțu l. Daróc
Dovorány (*Dawar*) — Dvorany, Nyitra/Szl, h 496
Dozmer l. Dezmér
Dózsa erd vd l. Debreceni Dózsa
Dömös (*Dimis*) — Pilis/M, h 543—544
—i prp: Simon mgr (Aymon f)
Dörögi Miklós egri ppk (1330—1361) 721, 723, 887, 957
Drág (*Draakh*, *Drag*) — Dragu, Doboka/Szilágy m, h 362, 1066—1068
—i pap: Pál 1066—1068
Drágffy Bertalan, erd vd (1493—1499) 470
Dragmer, kenéz, Kolozs megye 825
Dráh (*Draa*), elnéptelenedett település Balassagyarmat mellett, Nógrád/M 416
Drassó (*Drassev*, *Drossov*) — Drașov — Troschen, Fehér m, h 97, 898, 1092—1095
—i pap: Nikolaus 1092—1095; Johann 97
Drau l. Arany
Dreikirchen l. Tövis
Drighiu l. Detrehem
Drobrica l. Doborka
Drombár (*Duumbar*) — Drâmbar, Fehér m, h 1075—1076
—i pap: Ábrahám 1075—1076
Druget Fülöp, nádor (1323—1327), szepesi (1315—1327) és abaúji isp (1317—1327) 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 493, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 596; János, nádor (1328—1333) 665, 671, 687; Vilmos (Vyllermus), nádor, a kunok bírája (1334—1342) 721, 723, 860, 871—873, 887, 937—938, 978
Duabus Ecclesiis, de l. Szakál
Dub l. Dob

Duba l. Doba
Dubrahegese Beerc, fn, Búza 644
Dubrunhaza, Dubrunfolva l. Debren
Duburdun l. Dobordon
Duburka l. Doborka
Dumbrava l. Vásárhely
Dumbrăvioara l. Sáromberke
Dumburo l. Dombró
Dumitra, Dumitriţa l. Demeter
Duna (*Danubius*), folyó 289
Dunaföldvár l. Földvár
Dunán túli részek 39, 319
Dupuşdorf/Dupuş l. Tóbiás
Durles l. Darlac
Durs (János a), b 658
Durug (László és Péter a), Gut-Keled nb-i, b, Félegyház 72, 769/2
Duumbar l. Drombár
Duym (Radozlaus f), a Basarab elleni hadjárat résztvevője 684
Dürrbach l. Dipse
Dvorany l. Dovorány
Dydrag l. Dedrád
Dyog l. Gyögy
Dyun l. Divény
Dyznokuth l. Disznókút

E, É

Eberger, polgár, Pest 121
Eberhard, tekei plb, ózdi alesp 309
Ebes (Chanad a), b, Pestes 520
Ebesfalva (*Ebes*) — Ibaşfalău — Eppeschdorf, Erzsébetvárosba beolvadt falu, Küküllő/Szeben m 1117
—i pap: Henrik 1117
Ecel (*Ecul, villa Hechylini*) — Aţel — Hezeldorf, Medgyes sz/Szeben m, h 246, 832/2
—i plb: Peter
Echtorf l. Radnótfája
Ector (Bana f), b, Ad 222
Ecul l. Ecel
Ecsellő (*Thychelew, Tykylev*) — Aciliu — Tetscheln, Fehér/Szeben m, h 676, 1086
—i pap: Lorenz 1086; Johann 676
Eder, Joseph Karl (1760—1810), történetíró forrásgyűjteménye 648, 654
Ederholz l. Héderfája
Egd l. Dég
Eged László, esküdt, Szék 812
Eger (*Agria*) — Heves/M, v 159, 277, 832/2
—i ppk 681, 728, 730—731, 737, 739, 748, 957. L. még Dörögi Miklós, Márton, Telegdi Csanád
—i káptalan 490, 494, 735
—i — tagjai: prp: Péter; őrkk: János; olvasókk: Mihály mgr sublector, Miklós; éneklőkk: Márton; Egyed pap
—i — (hiteleshelyként) 73, 453—454, 459—460, 495, 557, 581, 652, 706, 715, 767
—i — mlt 490, 494
Egerbegy (*Egwibeg, Egurbeg*) — Agribiciu/Viişoara — Erlendorf, Torda/Kolozs m, h 312, 1026, 1147, 1149
—i pap: István 1147, 1149
Egeres (*Egeres*) — Aghireşu, Kolozs m, mv 1043
—i fn: Szárhegy
Egervár (*Egurwar*), elpusztult vár Balázsfalva mellett, Kisgalgóc/Glogovăţ határában, Küküllő/Fehér m 208
—i vn: Nyakas János
Égető (Egetheu d) János, vd-i serv, kir ember, 658, 804, 857
Egnudinum l. Enyed
Egregy (*Egreeg, Egrug*), Alsóegregy, Magyaregregy — Unguraş/Românaşi, B-Szolnok/Szilágy m, h 174, 398
—i vám 174
— (*Egrug*), ma Cserna, patak, fn, Keresztúr, Hunyad m 17
Egregyvíz (*Egrudvyz*), Egregy — Agriş, a Szamos mellékvize, fn, Kendermező 905

Egres (*Egres*) — Agriş, Torda/Kolozs m, h 168
— (*Egrus*) — Igriş, Torontál/Temes m, h és ciszterci apátság Szűz Mária tiszteletére 140, 228, 292—293, 349, 896
—i apát 140, 349, 896. Lásd még Egyed, János frater
Egrestő (*Egresthew*) — Agrişteu — Ajerschteln/Erlenwald, Küküllő/Maros m, h 517
Egurbeg, *Egwibeg* l. Egerbegy
Egyed (Kolondus f), aranyosszéki székely 211
— (Benedek f), kir ember 218
— (Erebya f), tanú, Bihar vm 72
— (Karachin a), b, Doboka vm 788
— egresi apát 228
— pap, az egri kápt tanúbizonysága 557
— (Garmanus unokaöccse), b, alp, Fehér vm 550
— (Phylpe f), b, Felsőábrány 573, 769/2, 811
— frater, domonkos perjel, Gyfv 187, 191
— (Florys f), b, Indal 168, 182
— (Lestyák és Péter a), b, Ispánlaka 864
— (Iván a), b 566
— (János a), b, Kereki 505
— (István f), b, Keresztúr 14, 17
— (Lorand f), b, Kolozs vm 221
— (Miklós comes a), b 26, 390
— mgr (Gergely mgr f, Péter erd ppk testvére), Monoszló nb-i, b, Nagylak 206, 469
— frater, péterváradi apát 293
— (Simon mgr a), b 357
— (Mikus f), b, Szatmár vm 274, 392
— (Augnár Pál f), tanú, Székelyvásárhely 463
— (János és Gergely a), b, Szomordok 655, 998
— (Thenech a), b 658
— (István f), b, Torja 67, 473, 476, 485—486
— karbeli pap, váradi kápt 817
— veszprémi kk 121
egyezség, perbeli 205, 274, 305, 440, 527, 529, 534, 650, 654, 715, 924, 951, 961, 977
egyezséglevél 76, 618, 653, 882—883, 901, 910, 917, 922, 925
egyházak sérelmei 561, 1010—1011
egyházi bíráskodás l. bíráskodás, egyházi
— birtokok visszaszerzése 288
— birtokra menekült vádlott 608
— büntetés 75. L. még kiközösítés, tilalom
— javadalom adományozása 66, 134—135, 280, 330—331, 334, 376, 378, 380, 414, 487, 503, 539, 543—544, 551, 577, 609, 683, 689, 693, 727, 729, 731, 734, 736, 738, 741, 744, 770. L. még beiktatás egyházi javadalomba
— — jövedelme 280, 752; tizedei 751
— —, megüresedett 744, 751—752, 1010
— —, rezervált 135, 139, 378
— joghatóság alóli mentesség 331
— méltóságok önkényes betöltése 734, 1010. L. még püspökválasztás
— nemesek 17, 106
— tilalom l. tilalom, egyházi
— tizedjövedelem 751 L. még tized
egyháziak világi bíróság elé idézése 1010
egyházjogi doktor: Sardinea, Filip de; Kylianus mgr
Ehelleus, b, Torockó l. Torockói cs
— (Moys f), b 296, 320, 594, 644
Ehrenburg-gyűjtemény, Kisdisznód 841
Eibesdorf l. Ivánfalva
Eidau l. Ida
Eisch l. Ős
Ejeg (*Eyeg*), elnéptelenedett település Mátészalka mellett, Szatmár/M 605
eke 263
ekealja (földmérték) 226, 855, 859, 867
Ekemező (*Ekeemezo maior*, *Ekemezev*), Nagyekemező — Proştea/Târnava — Grosspropstdorf, Szeben sz/m, h 708, 1119
—i pap: Emerich 1119; Emricus 708
Elban (M. testvére), b 463

elbocsátólevél, papi 916
Eledynum l. Gléden
Elefánt (*Elephant, Elewanth*) — Lefantovce, Nyitra/Szl, h 323, 464, 633, 641, 643, 661, 673, 675, 687, 929
—i Dezső (Deseu) id., comes, mgr, sebesvári vn (1319—1330) 356, 362—363, 464, 633, 641, 643, 661, 673, 675, 687, 929
—i — fiainak megvakíttatása 323
Elek, b, tanú, Iklód, 576
— (Loránd a), b, Musko 801
Elekes (*Elekus*) — Alecuş, Fehér m, h 756
— (György a), b, Piskárkos 508
élelemszolgáltatások 285, 510—511, 608, 670
Elewanth l. Elefánt
elfogultság (káptalan esetében) 804
Éliás mgr, erd dékánkk, hunyadi főesp 71, 81, 131, 133, 149—150, 159, 208, 293
— corbáviai ppk (1309) 138
Elie l. Ilye
Elisabeth (Nikolaus comes leánya, Sumurakus mgr fel), b, Árkos 237
Eliseni l. Szenterzsébet
elismervény 345. L. még nyugta
ellátás (procuratio), pápai legátusé 13, 95, 98, 106, 121, 145—146, 165, 179, 186, 190, 194, 298, 345
—, főesperesé 75
—, pápai nunciusé 992
ellenkeresetlevél (libellus reconventionalis) 617
ellentmondás (iktatásnak, határjárásnak, vásárlásnak) 61, 334, 485—486, 556, 569, 594, 706, 754, 801, 894, 897, 916, 961. L. még tiltakozás
Elleus (Miklós f), b, Tisza-Borzova-köz 331
— b 27
Elsterdorf l. Szereka
eltartás 337
eltiltás 14, 22, 56, 151, 183, 205, 248, 257, 284, 320, 327, 355, 357, 364, 407, 451, 492, 497, 511, 532, 562, 606, 627, 668, 696, 758, 771, 778, 787, 790, 816, 821, 839, 842, 857, 952, 1017. L. még jogfenntartás, tiltakozás
Eltus (István a), csíki székely 486
Elusberch, hegy, fn, Zsuk 569
Elya l. Ilye
Elyas, b 392
Elye villa l. Illyefalva
Elys (Rener pap leánya), Apold 680
emberölés 199, 223, 263, 391, 413, 416, 445, 482, 558, 630, 633, 641, 643, 658, 707, 749, 766, 772, 845—846, 849, 866, 882, 901, 910, 917, 922, 925, 929, 938, 978, 1047
Emich (Gergely a), b 358
Emricus, ekemezői pap, prp-i káplán és a hunyadi tizedek egyik gondviselője 708
Enardus (Lorand f), b 221
Endre alkancellár l. Mohorai András pécsi olvasókk, (székes)fehérvári prp
— mgr, budai prp, alkancellár l. Bátori András
— (Bempe testvére), b, Csán 815
— (Rempe f), b, Csán 615—616, 630, 632, 1002
— mgr, id., az erd kamara bérlője 886
Endréd (*Endreg, Dendreg, Sydred*) — Andrid, Szatmár m, h 198/2, 1129—1131
—i pap: János 1129—1131
Endus (György a), b, Csomaköz 344, 466
Eng, azonosíthatatlan település Magyarországon 136—137
Enifalua l. Sinfalva
Énlaka (*Jandalaka*) — Inlăceni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Péter 1141—1142
Enyed (*Egnudinum, Enitrinum*), Nagyenyed — Aiud — Strassburg, Fehér m, v 18, 31, 1075, 1077—1078
—i pap: Péter főesp, subcollector 1075, 1077—1078
— (*Enyd, Enyd Superiori*) — Felenyed — Aiudu de Sus, Fehér m, h 1075
—i pap: István 1075

— (*Enyd, Guyd Saxonica*) — Kisenyed — Sângătin — Kleinenyed, Fehér/Szeben m, h 280, 418—419, 676, 898, 969, 1084, 1086
—i pap: Jakob 676, 1084; Nikolaus 1086
Enyedszentkirály l. Szentkirály
Epemező (*Epemezew, Eppendorf, Neppundorph, Pettendorf*), Ependorf, elnéptelenedett település Jád és Borgó között 181, 224, 628, 696, 699, 712, 758, 802—803, 820—821, 884, 947, 1027
Eppeschdorf l. Ebesfalva
Epponis villa l. Kistorony
épület elszállítása más helyre 262
— lebontása 167—168
épületfa 6, 796, 939. L. még fa, tüzifa
Érábrány l. Felsőábrány
Ercuntinum l. Erked
Erdély (*Ultrasilvania, Transsilvania, terra Transsilvana, partes Transsiluanae*) 121, 162—163, 165, 170, 487—488, 494, 498—499, 510—511, 517, 626, 656, 710, 980
—i részek (*partes Transsilvanae*) 231—232, 275, 303, 326, 336, 399, 434, 451, 462, 497, 504, 519, 560, 591, 597, 635, 640, 716, 753, 924, 939, 989, 1029, 1038, 1048, 1058
— határai 121, 263, 764
—i herceg: István
—i részek kapitánya: János 268, 482
—i alvajda 637, 972, 1013. L. még Derencsényi Orros Péter (Pető), Dobokai János, Gyógyi András, János, László (Kán nb-i), Lépes Lóránd, Mihály, Nadabi László, Szobi Bertalan, Sztrigyi Péter, Tarkői György, Temes János, Tolcsvai László, Torockói Ehelleus, Váradjai Péter, Vízaknai Miklós, Vásári Miklós, Žleby-i Broniszláv, Zsámboki Simon
—i —i albíró: Tamás mgr 327—328
—i —i nótárius: Pál mgr 216
—i —i officiális: István comes 216, 407
—i nemesség 29, 121, 368, 408, 428, 430, 451, 480, 510—511, 519, 565, 607, 679, 753, 781, 783, 849, 929—930, 934, 965, 1022, 1038—1039
—i — viszonyainak rendezése 510—511
—i harcok 281, 303—304, 323—324, 336, 408, 423, 438, 480, 482, 488, 504, 514, 561, 596, 633, 670 L. még hadjárat, erdélyi
—i kamaraispánság 886
—i zavaros viszonyok 14, 52
—i egyház 75—76, 139, 149, 186, 212, 375, 403, 415, 444, 577, 613, 727—728, 745, 892—893, 898, 957
—i — birtokai 159
—i — javainak conservatora 683
—i — várai 159
—i dékánságok l. szász dékánságok
—i főesperességek: dobokai, (gyula)fehérvári, hunyadi, kalotai, kézdi, kolozsi, krasznai, küküllői, ózdi, szatmári, szolnoki, telegdi, tordai, ugocsai
—i esp-i kerületek: csíki, erdőháti, marosi, sepsi
—i eretnekségek kiirtása 586
—i püspökség 89, 114, 123, 131, 231, 375, 677, 892, 895, 938, 960, 973, 1024, 1048
—i — betöltésének joga 538
—i — birtokügyei 229, 375, 895, 964—965, 973, 975, 985, 987—989, 991, 1024, 1033
—i püspök 20, 64, 100, 156, 298, 346, 392, 428, 465, 538, 710, 745, 937, 973, 1043, 1065. L. még Benedek, Lépes György, Péter, Szécsi András, Szécsi Domokos, Vös Benedek
—i — felavatása 384
—i — általános helynöke: Benedek mgr, Tamás mgr erd őrkk, Nemes (Nobilis d) János mgr
—i — helynöke 881, 926, 1018. L. még Saulus mgr, Tamás mgr; Ugocsában: Demeter pap; Meszesen túl: István és

Péter szatmári plb-ok, Pál és Tamás mgr-ek, ugocsai főesp-ek
—i — kancellárja 55, 57
— nótáriusai: Nemes János, Péter mgr
—i — káplánja: András, László mgr (Tiba f), Tamás
—i — megválasztása 159. L. még püspökválasztás
—i — subcollectora 280. L. még Corrardus
—i — tárnokmestere: Zsuki Mihály
—i — ügyvédje: András mgr erd kk
—i — várnagyai 710
—i — választásának jegyzőkönyve 74, 86, 89, 93—94, 131—133, 136—138, 140—156, 158—159, 169
—i káptalan 7—8, 16, 18, 21, 69—70, 76—77, 81, 89, 91—99, 102—106, 108—109, 111—114, 116—117, 121, 125, 129—130, 132—133, 135, 137, 139, 142, 145—146, 149, 153—156, 165—167, 190, 199, 208, 229, 232, 280, 283, 286, 371, 373, 376, 379—380, 430, 551, 553, 598, 609, 617—618, 621, 624, 646, 676—677, 683, 708, 747, 833, 839, 876, 892, 960, 973, 1028/2, 1046—1047, 1061—1064
—i — tagjai: prp: Fangh István, Gergely mgr, István, János, László, Miklós mgr, Szécsi András, Szécsi Domokos; dékánkk: Adorján, Benedek, Domokos mgr, Éliás mgr, Gergely mgr, István, János mgr, Miklós, Miklós mgr, Pál mgr, Péter mgr, Salamon, Székely (d Siculus) János; őrkk: Tamás, Vince; éneklőkk: Gergely, Santus mgr, Tamás mgr; kk: András, Benedek, Bulcsú, Chama, Fekete (Niger d) Miklós mgr, Friit (d) János, Gergely, Gyalui Miklós mgr, György mgr, István (Lőrinc f), Jakab (Lőrinc f), János, János (Móric f), Johann (Henrik f), Krakkói Miklós, Kylianus mgr, László (András f), László, László (Tiba f), Lőrinc mgr, Márton mgr, Miklós mgr, Miklós (Dénes f), Miklós mgr (Gábor f), Nagy (magnus) László, Nemes (nobilis d) János, Pál mgr, Párisi Péter mgr, Péter (János f), Racha, Santus, Saulus mgr, Szőke János, Tatar (Tartarus d) Péter, Thomas mgr, Torockói Mihály mgr, Vásári Miklós, Veres (Rufus) Péter, Wolíricus; karbeli papok: Albert 828, 861; András 840; Balázs, diakónus 351; Benedek 556; István 806; Mihály 908/1
—i karbeli laikusok 688
—i káptalan (hiteleshelyként) 2, 9, 22—24, 26—28, 30, 32—33, 36—37, 40, 42, 44—46, 48, 50, 52, 56, 58—65, 67, 71, 74, 78—80, 161, 168, 180, 182—184, 198/1, 201—202, 205, 207—208, 214—221, 225, 230, 233, 236, 245, 259, 261—262, 264—266, 269, 272, 275—278, 291—297, 299, 306—307, 309, 311—312, 318, 320—321, 325, 327—328, 335, 337—343, 347—348, 351, 353, 354, 356, 359—363, 365—366, 368, 370, 382—383, 389, 396—397, 399, 404—407, 410, 412, 417—419, 422, 425—427, 433, 435, 437, 445—446, 448, 450, 452, 458, 461, 467, 469, 473—479, 485—486, 505—506, 515—517, 519—520, 524, 526—531, 533, 541, 546—550, 554, 556, 559, 563, 569, 571, 575, 579—580, 582, 591, 593—594, 596—597, 606, 614, 622—623, 626—627, 635, 638, 640, 644—645, 648, 651—652, 654—655, 657, 659—660, 663, 666—667, 671—672, 674, 678, 685, 697, 701—705, 713, 718—719, 721, 724, 742—743, 746, 753—756, 760, 762, 764, 766, 768, 774, 776—777, 781—783, 787—791, 796—797, 800, 804—806, 808, 810, 814, 822—824, 826—829, 832/1, 834—838, 840—842, 844, 847—848, 851—854, 858, 861—865, 868—869, 870, 874, 878, 880—881, 884—885, 888—892, 896, 899—900, 904—905, 907, 908/1—2, 909, 912, 914, 919, 921, 927—928, 940—941,

949—953, 956, 961, 966—967, 970, 975—976, 981—982, 991, 993—994, 996—997, 1000—1001, 1003—1004, 1006, 1009, 1012, 1015, 1020, 1026, 1028/1, 1029, 1031, 1035—1039, 1041, 1044, 1050—1052, 1054—1056, 1059
—i — kanonokai 28, 94, 117—118, 280, 352, 378, 428, 539, 689, 694, 708, 832/2, 921, 1144
—i —i subcustos 889
—i — kanonokainak bántalmazása 94, 117—118
—i — — kiközösítése 142, 146
—i — statútuma 378
—i — pecsétje 65, 74
—i — regisztruma 23—26, 65, 278, 294—297, 299, 306—307, 533, 886, 890—891, 905, 907, 912, 921
—i — jegyzője 65. L. még Fekete (Niger d) Miklós, Nyíresi Tamás, Tamás klerikus
—i — jegyzőjének kézírása 65
—i — megtévesztése 64
—i —i levélkeresők 188, 347, 908/2
—i — mlt 7—8, 13, 15—16, 18, 21, 37, 53—55, 57, 66, 71, 92, 100, 118, 134—135, 139, 157, 187—188, 191, 196, 204, 209, 212, 229, 231—232, 275, 278, 283, 286—289, 352, 365—367, 370, 375, 396, 403, 463, 465, 467—468, 533, 541, 553, 564, 598, 614, 618, 621, 624, 646, 658, 676, 677, 681, 708, 725, 770, 822, 833, 839, 849, 875—877, 895, 897, 907, 909, 912, 914, 926, 937—938, 987, 989—990, 1024, 1028/2, 1046—1048, 1053
—i — birtokügyei 131, 159, 229, 396, 403, 598, 892, 896, 898, 973, 985
—i — pere a szász dékánságokkal 77, 87—91, 96—99, 101—106, 108—114, 116—130
—i — tárháza (camera) 618, 676—677
—i — jövedelmeinek jegyzéke 708
—i vajda 261, 431, 548, 564, 637, 675, 710, 762, 936, 943, 972, 1018. L. még Báthori István, Báthori Kristóf, Debreceni Dózsa, Deseu, Drágffy Bertalan, István, Lack Jakab, László (Kán nb-i), Loránd, Lackfi András, Lackfi Dénes, Lackfi Imre, Lackfi István, Losonci László, Meggyesi Miklós, Neuke, Raholcai Kont Miklós, Simon, Sirokai Miklós, Szécsényi Tamás, Szentgyörgyi és Bazini Péter
—i — bírói joghatósága 368, 375, 409, 480, 511, 564, 632, 710, 832/1, 983
—i — különös jelenléte 669
—i — étekfogója: Péter mgr 170
—i — protonotáriusa: János mgr 31, 51
—i — jegyzője: István 121
—i — kancellárja: Pethew mgr 717, 803, 946—7, 972, 983, 1007, 1018
—i — udvarbírája: Jakab mgr 398, 400; János comes 170
—i — officiálisai 564, 1013. L. még Somogyi (d) Miklós
—i —i udvar berendezése 903
Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltára, Törzsgyűjtemény 47—48, 174, 200, 202, 276, 533, 562, 581, 593, 645, 659, 672, 721, 765, 835, 921, 924, 928, 931, 939, 942, 944, 955, 968, 995, 1001, 1005, 1014, 1032
Érdengeleg l. Dengeleg
Erdeöd (Miklós mgr a), b 320
Erdeu (Miklós a), b 399
— (Sebret f), b 639
— b, Szentkirály 801
erdő 23—24, 28, 44, 81, 121, 160, 195, 198/1, 208, 217, 220, 226, 255, 296, 311, 328, 342, 348, 353, 355, 360, 461, 472, 546, 556, 569, 574, 601, 644, 710, 746, 761, 794, 796, 808, 817, 829, 843, 889—890, 896, 898, 908/2, 939, 945, 986, 1027, 1031, 1043, 1054. L. még fenyőerdő
— felégetése 1027
— közös használata 342, 461, 672, 796, 939
— letarolása 355

Erdőd (*Ordeud*) — Arded/Ardud, Szatmár m, h 1129—1130
—i pap: Miklós 1129—1130
Erdődy (*Erdeody*) János, nemes, az erdélyi országlakók képviselője (1324) 511 (hamis oklevélben)
— cs galgóci lt 72, 340—342, 426—427, 528, 594, 755, 850, 967, 996—999, 1007
Erdőhát (*Erdenbach, Erdeuhath*), esperesi kerület a telegdi főesp-ségben 1140—1142
Erdőszakál l. Szakál
Erdőszentgyörgy l. Szentgyörgy
Erebya (Egyed a), b 72
ereklye 859
Eremieni l. Szentimre
Eresztvény (*Ereztuen*), erdő, fn, Makófalva és Szentlőrinc 939
eretnekek 160, 602—604, 744. L. még erdélyi, boszniai, horvátországi, isztriai, szlavóniai eretnekség
eretnekségek elleni harc 602—604, 584—585, 587—590
Ereuspatac, patak, fn, Poklostelek 51
Érhatvan l. Hatvan
Eriu-Meţenţ l. Mindszent
Erked (*Ercuntinum, Herked*) — Architа/Archiud — Arkaden, Kolozs/B-Naszód m, h 42, 434, 660, 1120—1122
—i pap: Jakob 1120—1122
Erketw l. Örkető
Érkőrös l. Kőrös
Erlendorf l. Egerbegy
Erlenwald/Ajerschteln l. Egrestő
Ermen (Henneng a), b, Héjjasfalva 645
Ermen villa l. Örményszékes
Érmihályfalva l. Mihályfalva
Erneus (István a), b, Petlend 40
Erney (István a), b, Újvár 336
Ernio mgr, tanú 463
Ernye (*Ernee, Enece, Ernec*) — Erneul Mare/Ernei, Maros sz/m, h 914, 1045, 1143, 1145—1146
—i pap: 1143, 1145—1146
erődítmények lerombolása 121
erőszakoskodás nőkkel 416, 482, 658
Ers l. Derzs
érsekek 174, 1010. L. még esztergomi, kalocsai
Értarcsa l. Tarcsa
értékelés, budai 910
értesítés a király elsőszülött fiának születéséről 483
Erzsébet királyné (I. Károly kir fel) 577, 686, 756, 773, 784—785, 795, 801, 926, 979
— (Chenk /d/ Jakab majd Péter comes fel), b, Esztény 48
— (Margit leánya, Márk özvegye), b, Bogács 311
— (Miklós leánya), b, Fráta 713
— jász rabszolganő 297
— (Gál leánya), b, Kőrös 634
— (Monoszló nb-i Egyed mgr és Dobokai Kata leánya, Gerendi Jakab fel), b, Mon 469, 506
— (Thatar /d/ Miklós leánya), Sima 600
Esakna l. Désakna
Esküllő (*Esculev maior, Eskulev, Eykulev*) — Aşchileu, Doboka/Kolozs m, h 362, 721, 921, 1066, 1068. L. még Kiseskküllő
—i pap: Antal 1068; Pál 1066
esküszegés 646
eskütétel 14, 17, 68, 109, 121, 159, 292, 384, 391, 438, 466, 493, 569, 612, 616, 618, 646, 765, 875, 977, 978
—, érsek kezébe 162
—, püspöki 351
—, bizonyító 615, 978
— érvénytelenítése 109
—, földre 68, 293, 977, 998
— írásos igazolása 998
—, kiskorúé 109
— módjának szabályozása 497
—, oltár előtt 611
—, egy márkát érő 17
—, Szentírásra 617
—, Szt. László kir ereklyéjére 859

—, tisztító 615
Esterházy cs cseszneki lt 766
— — hercegi ágának lt 811
Eswar l. Dés
Esztelnek (*Yskulnuk, Izkulnuk*) — Istelnic, Háromszék/Kovászna m, h 1107, 1109
—i pap: János 1107, 1109
Esztény (*Istyan, Isztyen*) — Stoiana, Doboka/Kolozs m, h 47—48, 51—52, 265, 269, 272
Esztergom (*Strigonium*) — Gran, M, v 29, 121, 127, 162, 169, 206, 239, 279, 298, 416, 543, 681, 734, 738, 843, 916, 924, 939, 942
— egyházmegye 20, 75—76, 424, 613, 733, 740
— érsekség 280, 665, 671, 687, 740, 886, 1133
—i érsek 298, 487, 503, 602, 604, 613. L. még Bicskei Gergely, János, Piast Boleszló, Tamás, Telegdi Csanád
—i káptalan 389, 414, 488, 503, 606, 734
—i — tagjai: prp: Teofil; olvasókk: János mgr, László; kk: Chama, Gergely mgr, Péter (János f), Szécsényi Mihály
—i — (hiteleshelyként) 416, 454—455, 460, 596—597, 607
—i — mlt 359, 389, 488, 491, 596—597, 599, 606— 607
—i Szt. Adalbert-egyház 206
—i domonkos perjel: János frater
—i Szt. György-egyház 906
—i Szt. István keresztes ispotály konventje (hiteleshelyként) 596, 599
—i Szt. Tamás-egyház 487
—, vm, M és Szl 39
ételkfogómester, kir: Szécsi Dénes; kir-néi: Szécsényi Kónya
Ethele, b 73
Etschdorf l. Radnotfája
Eur l. Őr
Eurke l. Örke
Evlves l. Ölyves
Evreen l. Iriny
Ewstelke l. Őstelke
exactio (adó) 268
Eyanis villa l. Héjjasfalva
Eymech l. Emich
Eymich (Gergely a), b 72
Ezen (János a), székely, Dombró 307
Ezmer l. Dezmér
ezüst 21, 217, 313, 452, 640, 770, 883, 925
ezüstbánya 162, 886, 1007. L. még aranybányászat, sóbánya

F

fa 6. L. még épületfa, tüzifa
Fábián (István a), b, vd-i serv, Bonchida 658, 743
— (Burita f), serv 508
— (Fábián, László, János, Miklós, Tamás és Jakab a), b, K-Szolnok vm 846
— frater, minorita inkvizitor 602—603
— (Márton f), b, Torda vm 899
Fagach (Jakab f), cond, Fogacs 769/1
Fahíd (*Fohyd*), elnéptelenedett település Gáldtő határában, Fehér m 399, 505, 654, 675, 1043, 1053, 1075
—i pap: István 1075
Fajsz (*Pigwedine, Feyz*) — Feisa — Füssen, Küküllő/Fehér m, h 1117
—i pap: Henrik 1117
fakápolna 443. L. még kápolna
Falkus (Mihály a), Kacsics nb-i, b 107
falu 256—257, 640, 672, 787, 814, 939
— felégetése 416
— kifosztása 247, 343, 658
— lerombolása 395, 482, 633, 661
falusbíró 229, 238, 849
familiáris 97, 121, 152, 195, 218, 226, 487, 543, 684, 749, 759, 769/1, 810, 872, 881, 945, 971, 1008, 1050
famulus 2, 545, 633, 670, 906, 957, 994, 997, 1001, 1009, 1012, 1035

Fanchka mgr (Dénes a), b, Peterd 168
Fancsika (*Fonchka*) — Fančikove, h, U 30
Fangh István (1782—1815), erd prp, Gyfv 50
Farcád (*Farchad, villa Vorkad*) — Forţeni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
Fargach (d) Miklós, vd-i serv 658
Farkad l. Szentkirály
Farkas (Péter a), b, Mon 513
Farkasii villa l. Farkastelke
Farkasius (Pál f), b, Pestes 17
— (Szécsényi Tamás erd vd a), b 338, 416, 462, 483
farkaslyuk, fn, Szarvad 226
Farkaspataka (*Forkaspataka*), fn, Szentmihálytelke, Szentmáriaasszonytelke 806
Farkastelke (*Farcasteluke*) — Lupu, Fehér m, h 292—293, 697, 832/2, 896
—i plb: Johann 832/2
Fata (*villa Pathani*), Fattendorf, elnéptelenedett település Kisdemeter határában, B-Szolnok/B-Naszód m 1070
—i pap: Menhardus1070
Făgăraş l. Fogaras
Fărău l. Forró
Făureni l. Kovácsi
Fântânele l. Gyalakuta, Ős
Fântâniţa l. Köbölkút
Feermenus l. Fürményes
Fegendorf l. Mikeszásza
fegyver 765
fegyveres állítása 263
— támadás 116—118, 130
Fehér (*provincia Alba*), vm 59, 275, 277—278, 349—351, 421, 425, 428, 542, 625—626, 756, 766, 875—876, 886, 939, 969, 989, 1020, 1033, 1036—1037, 1046—1047
— — szolgabírái 351, 625—626, 766, 912. L. még Gyógyi Gergely, Péter mgr (Buken f), Péter comes (Forrói), Alexandur/Sándor, Gergely (Szentkirályi), István comes (Sándor a), Márton (Tátéi)
— — alszolgabírája: Languis (d) János
— (d Albus) Márton, serv, Régen 340, 342
Fehéregyház (*Alba ecclesia*), elnéptelenedett település Szerdahely közelében, Szerdahely sz/Szeben m 260, 676, 1084, 1086, 1088
—i pap: Johann 676, 1084, 1086, 1088
— (*Alba Ecclesia de Kyralya*) — Albeştii Bistriţei — Weiskirch, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070, 1072—1074
—i pap: Frichco 1070; Tyczmannus/Tylmannus 1072—1074
— (*Alba Willa*), Szászfehéregyház — Viscri — Deutschweisskirch, Kőhalom sz/Brassó m, h 832/2
—i pap: Martin 832/2
Fehérgyarmat l. Gyarmat
Fehérvár (*Alba, Albaregalis*), Székesfehérvár — Fejér/M, v 29, 160, 232, 566. L. még Gyulafehérvár
—i káptalan (hiteleshelyként) 567—568
—i — tagjai: prp: János mgr, László mgr, Mohorai András (Endre) mgr, Tatamér mgr alkancellárok; János mgr, Pál mgr; kk: János mgr, Pál mgr, Mátyás
—i prépostság 487, 735
Feisa l. Fajsz
Fejér György (1766—1851), történetíró 268, 654, 1038
—, vm, M 502
Fejérd (*Feyerd, Pheyerd, Veyerd*) — Feiurdeni, Kolozs m, h 220, 569, 572, 1110—1113
—i pap: István 1112—1113; János 1110—1111
Fejéregyház (*Feyreghaz, Feirighaz*) — Ferihaz/Albeşti — Weisskirchen, Fehér/Maros m, h 238, 943, 969, 1035
Fejéregyháza (*Feyreghaz*), elnéptelenedett település Törökkanizsa és Oroszlámos között, Csanád/Sz 939
fejereklye, Szt. László királyé, Várad 859
Fejértó (*Feyrtou*), Ófehértó, Szabolcs/M, h 561

Fejérvári Károly (1743—1794) okmánygyűjteménye 320
fejváltság 654
fék 399
Fekete (d) Péter, b, Komlós 46
— (*Fetekeluk*, *Fekete*), elnéptelenedett település Bánd és Madaras között, Maros sz/m 1143, 1145
—i pap: Miklós 1145; Péter 1143
— (Niger d) Miklós mgr, erd kk, hunyadi főesp, erd kápt-i jegyző 546, 708. L. még Miklós hunyadi főesp
— (niger) István, Fekete (niger) Miklós mgr hunyadi főesp klerikusa 708
— (niger) Tamás (Pál f), b, Gerecse 37
— (Nyger) Miklós, Tikos 491
Feketebátor l. Bátor
Feketeerdő (*Feketwerdw*), fn, Kolozsvár 710
Feketehalom (*Fekethelolm*) — Codlea — Zeiden, vár és h, Brassó m 721, 723
Feketelak l. Lak
Feketető (*Feketwtow*, *Mykchehaza*), Mikcseháza, elnéptelenedett település a mai Tok falu határában, Soborsin mellett, Arad m 939
Feketevíz (*Feketewyz*, *Nigra aqua*), Szecsel — Săcel — Schwarzwasser, Szeben sz/m, h 338, 438, 676
—i pap: Arnold 676
— (*nigra aqua*), fn Podsága és Szolcsva határjárásában 546
Feketwtow l. Feketető
Felbozfa, fn, Benedek (Fehér vm) 939
Feldioara l. Földvár
Feleac l. Fellak
Félegyház (*Feelegyhaz*) — Fileghihaz/Roşiori, Bihar m, h 72
Feleh l. Folt
felelés, perben 931
Felenyed l. Enyed
Felfalu (*Feelfolu*, *Felfalu*), Marosfelfalu — Suseni, Torda/Maros m, h 342
félferto 84. L. még ferto
Feliceni l. Boldogasszonyfalva
Felicián (Jowachin f), b, Ad 222
— (Pál f), b, Bokaj 870/2
— (Benedek a), b, Csán 899
— (Márton a), b, Tisza-Borzova köz 30, 331
— (Fonchka comes a), b, Ugocsa vm 30
Felkapus (*Kopus superior*), Kiskapus — Căpuşu Mic, Kolozs m, h 311
Felkend (*Felkend*), Nagykend — Chendul Mare/Chendu, Küküllő/Maros m, h 517
Felkenyér l. Kenyér
Félkőrisbérc (*Felkerusberch*), fn, Légen 817
Fellak (*Fellok*) — Feleac, Doboka/B-Naszód m, h 170
fellebbezés a pápai kúriába 54—55, 77, 91, 98, 110, 122, 130, 147—148, 186—187, 189, 191, 401—402, 465, 618, 676—677
— visszavonása 114
fellebbezési irat (libellum apellationis) 189
fellebbezést igazoló irat l. apostolos
Felpestes l. Pestes
félrevezetés 632, 839
felségsértés 635
Felsendorf l. Földszin
Felseupalathka l. Palatka
Felsőábrány (*Mogosabram*), Érábrány — Abramul de Sus/Abram, Bihar m, h 769/2, 811
Felsőboldogasszonyfalva l. Boldogasszonyfalva
Felsőbüki Nagy cs lt 502
Felső-Fehér vm 1003
Felsőgaradna (*superior Garadna*), Felsőhradna, Nagyradna — Vel'ká Hradná, Trencsén/Szl 644. L. még Garadna
—i várhely 644
Felsőidecs (*Felydeech*) — Ideciul de Sus — Obereidisch, Torda/Maros m, h 342, 1125—1128
—i pap: Johann 1125—1128

Felsőkajánel l. Kajánfő
Felsőlendvai Miklós, szlavón bán (1322—1325), soproni és komáromi isp (1323—1325) 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510
Felsőmacskás l. Macskás
Felsőorbó l. Orbó
Felsőoroszfalu (*Moltsed*) — Rusu de Sus, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44
— (*superior Vruzfolu*), Oroszidecs — Potoc/Deleni — Reussen, Torda/Maros m, h 342
Felsőtorja, *Feltoria* l. Torja
felszabadítás l. rabszolga felszabadítása
Felszanád (*Felzanath*), Szanád — Sanad, Csanád/Sz, h 939. L. még Alszanád
Feltevteluke l. Földszin
Feltew (András a), b, Nádas mellék 171, 223
Felţa l. Földszin
Felvinc (*Felwynch, Fulvynch, Oronaswynch*) — Vinţul de Sus/Unirea, Aranyos sz/Fehér m, h 341, 458, 488, 596—597, 606—607, 708. L. még Alvinc
—i sókamaraház feltörése 458
Fenes (*Fenes, Zazfenes*), Szászfenes — Feneşul Săsesc/Floreşti, Kolozs m, h 198/1, 895, 1112
—i pap: Miklós 1112
—i vn: Tamás (Ambrus f)
—i fn: Gorbópatak 895
— (*Olafanes*), Oláhfenes — Vlaha, Kolozs m, h 1110, 1112—1113
—i pap: Pál 1110, 1112—1113
Feneş l. Fülesd
fennsík 528
fenyíték, egyházi 20, 688
fenyőerdő 1027. L. még erdő
Fenyőfalva (*Fenefolua, Insula Gerhardi, Vallum Gerdrudis*) — Bradu — Gieresau, Szeben sz/m, h 292—293, 841, 956, 1133
—i pap: Jakob 1133
Ferdinánd (I.), király (1526—1564) 364
Ferenc (Bechend f), Hontpázmány nb-i 635, 644, 759—760,764, 768, 800, 806, 826—827, 836—838, 844, 862, 890, 904, 908/1—2, 970, 981—982, 1004, 1009, 1012, 1050—1051
— mgr (Meggyesi Miklós erd vd rokona), b 244
— tanú, Sásvár 455
Ferihaz l. Fejéregyház
Fermo (*Firmum*) — v, Olaszország 151
ferto (a márka negyedrésze, azaz egy magyar forint) 84, 95, 194, 196, 200, 217, 263, 313, 446, 708, 770, 831, 917, 922, 1063. L. még félferto
—, besztercei súlyú 1077, 1120—1121
—, budai súlyú 688
—, erdélyi súlyú 1078
—, fehérvári súlyú 1121
—, garasokban 770
Festetics cs lt 911
Feulduar, Fewldwar l. Földvár
Feyz, Fez l. Fajsz
Figa, Fighe l. Füge
Fil'akovo l. Fülek
Fileghihaz l. Félegyház
Filesd l. Fülesd
Filpişu Mare, — Mic l. Nagyfülpös, Kisfülpös
Firenze (*Florencia*) — v, Olaszország 886
—i aranyforint 886
—i kereskedők: Rocchetti, Franciscus Lapus
Firmo, Beraldutius de, Gentilis pápai legátus belső embere 151
Firminiş l. Fürményes
Fiscut l. Füzkút
Fises l. Füzes
Fitáctelke (*Ficachteleke*), elnéptelenedett település Magyarköblös környékén, Doboka/Kolozs m 362
Fizeşu Gherlii l. Füzes
Fläpsdorf l. Kisfülpös
Flisco, Manuel de, arrras-i kk 544
Florencia l. Firenze

Floreşti l. Fenes, Földszin, Virágosberek
Florys (Egyed a), b, Indal 168, 182
Fodor (Fudur d) Domokos, b, Hejőd 450
Fodorháza (*Fudurhaza*) — Fodorea, Doboka/Kolozs m, h 362
Fofeldea, Főföld l. Hófföld
fog kiverése 875
Fogacs (*Fagach*), Pusztafogacs, elnéptelenedett település, Heves/M 769/1
fogadalomtétel, Szt. László király fejereklyéjére 859
Fogaras (*Fogaras*) — Făgăraş — Fogarasch, tájegység 11
— alkapitányai: Récsei János deák, Nagyberivoji Boer Constantin
foglalás, erőszakos 859, 923
fogoly, német 307
—, tatár 535
fogott bírák 21, 27, 31, 81, 170, 198/1, 205, 223, 262, 274, 305, 333, 344, 410, 421, 550, 569, 573, 611—612, 662—664, 669, 699, 712, 715, 786, 794, 811, 813, 833, 845—846, 941, 961, 984, 989, 991, 998, 1032, 1038—1039, 1058
fogság 11, 323—324, 482, 617, 763
Fohyd l. Fahíd
Fok (*Ffok*), patak, fn, Makófalva 939
Fokorú (*Ffokorow*), puszta Besenyőszög határában, Szolnok/M 434
Folt (*Folth*, *Feleh*) — Folt, Hunyad m, h 261—262, 411, 1103, 1105—1106
—i pap: Péter 1075, 1077—1078
folyó 312, 817, 908/2
Fonchka comes (Felicián f) b, Fancsika 30
Fonchka l. Fancsika
font, budai súlyú 618, 676
Forchlypp/Forcilibus (Gothferus comes és Hermannus a), lk, Aranyosbánya 522, 545—546
Forgách cs lt 268
forint 280, 308, 313, 567, 770, 886, 917, 922
—, Firenzei mintára vert 886
Forkas (Péter a), b, Középfalu 828
Forkaspataka l. Farkaspataka
Fornádia, Fornădia l. Tatamérháza
forrás 226, 808, 812, 817, 939, 945
Forró (*Forrou*, *Forrov*) — Fărău, Fehér m, h 28, 31, 81, 276, 658, 1020, 1031, 1075, 1078
—i pap: Domokos 1078; Tamás 1075
Forţeni l. Farcád
fosztogatás 20, 482, 658, 978
főesperesek bíráskodási jogköre 849
főesperesi vizitáció 75
főesperesség: bácsi, borsodi, borsovai, csanádi, dobokai, gyulafehérvári, hevesi, honti, hunyadi, kalotai, kemeji, kevei, kézdi, kolozsi, krasznai, küküllői, ózdi, örsi, szabolcsi, szatmári, szeghalmi, szolnoki, telegdi, tolnai, tordai, ugocsai, újvári, ungi, zempléni
föld, megművelt 829, 985
földbér 31, 84, 246, 263, 268, 337, 876
földeskü l. eskütétel, földre
Földszin (*Földsintelke*, *Feltevteluke*) — Felţa/Floreşti — Felsendorf, Fehér/Szeben m, h 44, 428
Földvár (*Felduar*) — Feldioara — Războieni/Războieni-Cetate, Aranyos sz/ Fehér m, h 359, 1147
—i pap: Fábián 1147
— (*Feldvar*, *Feöldvar*) — Feldioara — Marienburg, Szeben sz/Brassó m, h 11, 58—59, 420
—i fn: Goldbach, Neutidul, Nozia, papok hegye, Szelistye
— (*Feulduar*), Melegföldvár — Feldioara, Doboka/Kolozs m, h 594
— (*Fewldwar*), Dunaföldvár — Pest/M, h 289
főpapok 172, 285, 288, 408, 446, 522, 542, 570, 574, 591, 599, 606, 618—619, 665, 671, 684, 695, 721, 723, 740, 769/1, 1010
Franciaország királynéja: Klemencia 543, 551
Fráta (*Frata*) — Frata, Kolozs m, h 713

Frater György, Martinuzzi (1482—1551), váradi ppk, kir helytartó, kolozsmonostori gubernátor 563, 569
Frauendorf, Frâna l. Asszonyfalva
Frigida aqua l. Hidegvíz
Friit (d) János, erd kk 380—381
Frunzeni l. Harasztos
Fugad (*Fygud*) — Ciuguzel — Fügeden, Fehér m, h 278, 327—328
— (*Fugud*), erdő, fn, Fugad 328
Fugyi (*Fwdy*) — Fughiu, Bihar m, h 974, 977
Fulcianus (Benedek a), b 168
Fulgiarius comes (Lőrinc a), b, Batártelek 3
Fulkener l. Kenyér
Fulkun (András f), b, kézdi székely, Torja 67
Fulkus (Bertalan a), b 851
Fulnenpty l. Németi
Fulvynch l. Felvinc
Fundătura l. Jenő
fuvarosok 822
Füge (*Fighe*) — Figa, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44
Füged (*Phygut, Sygud*) — Ciugudu, Aranyos sz/Fehér m, h 810, 952, 1022, 1147, 1149
—i pap: Gergely 1149; János 1147
Fügeden l. Fugad
fűkötél 786
Fülek (*Phylek*) — vár, Fil'akovo, Nógrád/Szl 206
Fülesd (*Filesd*) — Feneş, Fehér m, h 550
—i kenézek: Kendech, Petru, Roman, Stanizlou, Thuz (d) Nicolae 550
Fülöp (Benedek f), Makófalva 939
— nádor l. Druget Fülöp
— (Miklós a), b, Novaj 713
— (Fülöp f), b, Szond 206
— (Lőrinc mgr f), b, Szond 206
— mgr, váradi éneklőkk 1029, 1046—1047
— váradi kk 159
Fülöpköve (*Philepkuy*), elnéptelenedett település a Maros szorosában, Soborsin környékén, Arad m 939
Fülpös (*Phylpusy*) — Szatmár/M, h 978. L. még Kisfülpös, Nagyfülpös
Fünfkirchen l. Pécs
fürdőház, Szászváros 831
Fürményes (*Feermenus*) — Firminiş, K-Szolnok/Szilágy m, h 72, 755
Fürstenburg l. Hídvég
Füssen l. Fajsz
füst (adóztatási egység) 21, 119, 618, 831
Fűzegpatakató (*Fyuzygpathakatuy*), fn, Tordalaka 197
Füzes (*Fises, Zyuzes*) — Fizeşu Gherlii, B-Szolnok/Kolozs m, h 1134—1135
—i pap: Tamás 1134—1135
Füzespaptelek l. Paptelek
Füzesszentpéter l. Szentpéter
fűzfa (*fuizfa, fuizbukur*) 17, 81, 644, 653, 746
Füzkút (*Fyzkut*) — Fiscut/Sălcuţa, Doboka/B-Naszód m, h 644
Fwdy l. Fugyi
Fygud l. Fugad
Fyntha (Péter f), b, Lóna 252—253, 258

G

G. d. Valle, kancelláriai jegyzet 424
Gaal l. Kál
gabonatized 521. L. még méhtized, sótized, tized
Gábor (László a), b, Rikács 573, 860
— (Miklós mgr szatmári főesp a) 27
— (Pál a), b, Toldalag 435
— (Miklós váradi javadalmas a) 159
Gacsaly (*Gachal*) — Szatmár/M, h 1152—1154
—i pap: Márton 1152—1154
Gál (Both f), b, kir ember, Botháza 829, 982
— császmai prp 121
— comes (István f), b, Gálfalva 217
— b, kir ember, Csohaj 945, 977

— (Igon f), b, Kőrös 634
— (Lorand f), b 221
— mgr, kir jegyző l. Omori Gál
— b, Pestes 17
— b, Szovát 798, 1030
Galaczi György, comes, Sajó 271
Galambfalva (*villa Salonib*, *villa Galamb*) — Porumbenii, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Jakab 1141; Péter 1142
Galambod (*Galamb*, *Galambud*) — Porumbeni, Maros sz/m, h 1143, 1145
—i pap: Benedek 1143, 1145
Gáld (*Gaald*, *Kald*) — Galda, Fehér m, h 208, 293, 297, 399, 421—422, 425, 542, 658, 665, 756, 782, 892, 986, 1075—1076
—i pap: Domokos 1075—1076
—i cs: Anych (Domokos comes leánya) 542; Benedek (Domokos comes a) 542; Corrard (László comes a) 297; Corrard comes (Miklós és Péter a) 297; Domokos comes (Benedek f, Anych, Klára, Erzsébet a) medgyesi és selyki isp (1322) 293, 421—422, 425, 542; Erzsébet (Domokos comes leánya) 542; Herbord 658, 892, 965; Klára (Domokos comes leánya) 542; László comes (Corrard f, Peeteu mgr a) 297, 399; Miklós (Corrard comes f) 297; Pető mgr (László comes f) 297, 399, 756; Péter (Corrard comes f) 297
— (*Gald*), patak, a Maros mellékvize, fn, Vajasd 71
Gáldtő (*Galdtu*) — Galtiu, Fehér m, h 782, 854
Gálfalva (*villa Galli*, *Salphalia*) — Ganfalău/Gănești — Gallendorf, Küküllő/Maros m, h 217, 1117
—i pap: Pál 1117
—i fn: Gergely malma
Galliffodina l. Vízakna
Galponya (*Galponia*) — Gălpâia, Doboka/Szilágy m, h 905
Galt l. Szászugra
Gambuc (*Gombocz*, *Gumbuch*) — Gâmbuț, Fehér/Maros m, h és fn 28, 1020, 1031, 1075
—i pap: Domokos 1075
—i fn: Ana, Bükkös, Gumbuch, Közbérc, Moko
Ganfalău l. Gálfalva
Garáb (*Garap*), elpusztult bencés monostor Nagykikinda közelében, Sz 740, 957
— (*Grab*) — Nógrád/M, h 740
Garád (*de Lapide*) — Ştena/Dacia — Stein, Kőhalom sz/Brassó m, h 97
—i plb: Henrik 97
Garadna (*Garadna*), Hradna, Radna — Hradná, Trencsén/Szl 644
—i kőtemplom 644. L. még Felsőgaradna
Garai cs: István (Pál bán f), zalai isp 400; Miklós, nádor (1402—1433) 222, 647, 930, 977, 1058; Pál, macsói bán (1320—1328), bodrogi (1317—1327), valkói (1320—1327) és szerémi isp (1323—1328), kir-néi udvarbíró (1331—1336), kir-néi tárnokmester (1334—1353) 244, 400, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 721, 723, 732, 887
Garamszentbenedek (*Sanctus Benedictus*) — Hronský Beňadik, Bars/Szl, h és bencés monostor 613
garas 770, 811, 886, 901
—, bécsi, széles 643
—, budai 883, 886, 906
—, —, báni 643
—, cseh 446, 643, 948
—, királyi 643
—, *mollis* 1135
Garmanus (Egyed rokona), szentmihálykői vn (1326 e.) 550
Gáspár 159
Gassne l. Disznajó
gazarok 160
gázló 549
Gădălin l. Kötelend

Găinari l. Glimboka
Gălăţeni l. Szentgerice
Gălpâia l. Galponya
Găneşti l. Gálfalva
Gătaia l. Mezősomlyó
Gâmbaş l. Gombás
Gâmbuţ l. Gambuc
Gârbău Dejului l. Orbó
—/Ciachi Gârbău l. Gorbó
Gârbova l. Orbó
Geaca l. Gyeke
Gebardus (Mihály f), b, Szilkerék 63
Gebe (*Gebe*), ma Nyírkátába beolvadt település, Szatmár/M 1129—1130
—i pap: András 1129—1130
Gebeth, b, Károly kir követe (1332), Hetés 749
Géc (*Geech*), Nagygéc, Szatmár/M, h 1152—1154
—i pap: Miklós 1152—1154
Geche (János comes a), b, Németi 659, 672
Gegus mgr/Gergely (Miklós f), b, Almakerék 44, 240—243, 428, 571, 623, 658, 623
— mgr, b-szolnoki szolgabíró (1325) 532, 537
— (Manel f), Majos 461
— (Máté a), b 276
Geheimes Staatsarchiv, Berlin 279
Geke l. Gyeke
Gela, b, Csán 615
Geleth /Gyleth (Beche f), b, Almakerék 42, 532—533, 664, 776—777
Gelyénes (*villa Gylianus*), elnéptelenedett település Vetés és Szatmárnémeti között, Szatmár m 937
Gemersky Jablonec l. Almágy
Gemfalua l. Sinfalva
generalis auditor, pápai legátusé: Sardinea, Filip de
Genokuta, fn, Buza 644
Genova (*Januenium*), v, Olaszország 617, 728, 730, 737
—i prp 737. L. még Marenesellia, Dynus de
Gentilis frater, bíboros, a pápai szék magyar- és lengyelországi legátusa, a Hegyi Szt. Márton-egyház bíboros áldozópapja 29, 66, 85, 88—89, 91, 93, 98, 95—99, 102—106, 109, 111, 117—123, 127, 132—140, 142, 146—150, 153—155, 160, 162—166, 169, 179, 186—187, 190, 194, 196, 298, 345—346
Genyemacskás l. Macskás
Geoagiu l. Algyógy
Georg, alvinci plb 676
— asszonyfalvi plb, a selyki dékánság ügyvédje 444, 468
— b, Hidegvíz 614, 671
— szebeni plb 98, 102, 110
— (Henneng comes testvére) b, Vecsérd 671, 923
— comes (Gobelinus comes testvére), szász b, Veresmart 969, 1027
Georgii villa l. Györgyfalva
Ger l. Kérő
Gerard, nagyküküllői dékán 149
Gerchech l. Kercsed
Gerdály (*villa Gerdal*) — Gherdeal — Gürteln, Nagysink sz/Szeben m, h 11
Gerdrudis Vallum l. Fenyőfalva
Geréb Mátyás, horvát-dalmát és szlavón bán (1484—1489) 684
Gerebenes (*Berebenus*, *Kerebenus*) — Grebenişu de Câmpie, Torda/Maros m, h 28, 1147, 1149
Gerecse (*Gyreche*, *Kereche*) elnéptelenedett település Vista határában, Kolozs m 37
—i kőpalota 37
—i fn: Chyrchlyuk, Nádas
Gerend (*Felgerend*, *Gerend*) — Grind/Luncani, Torda/Kolozs m, h 23, 197, 312, 343, 437, 469, 482, 506, 565, 622, 658, 703, 810, 952—953, 1015, 1022, 1026, 1147—1150
—i Szt. Erzsébet kőtemplom 1026
—i pap: János 1147—1150
—i cs: Jakab (Miklós comes f, Péter a) 312, 437, 469, 482, 506, 658, 952, 1026; Miklós comes (Péter f, Jakab és Miklós a) tordai isp (1310—1312, 1326), létai

várnagy (1315 e.) 23, 168, 197, 312, 343, 437, 469, 482, 506, 565, 622, 658, 703, 810, 952—953, 1015, 1022, 1026; Miklós comes (Péter f), b-szolnoki isp (1325) 527, 529, 532, 537; Miklós (Miklós comes f, Miklós a) 312, 437, 482, 952, 1026; Miklós (Miklós f) 952, 1026; Péter (Jakab f) 1026; Péter comes (Miklós comes a) 23, 197, 312, 343, 437, 469, 482, 506, 565, 622, 658, 703, 810, 952—953, 1015, 1022, 1026
Gerendkeresztúr l. Keresztúr
Geres, Gerusteluky l. Gyéres
Gereu (János mgr testvére), b 825
— (János, Mihály, Miklós a), b, Gyeke 862
Gergelsdorf/Kapellendorf l. Kápolna
Gergely (Jowachin f), b, Ad 222
— comes (Apa f, Anich férje), b, Almakerék 42, 44, 240—243, 525, 530, 805, 808, 832/1
— comes, b, Balázstelke 1059
— (Ders f, Miklós a), b, Beke 891
— (András a), Benedek (Fehér vm) 939
— (Eymich f), b, Bihar vm 72, 358
— pap, Bonchida 68
— (János, István és Deme testvére), alp, Bőnye 998
— (Miklós f), b, Búza 304
— (Rempe f), b, Csán 615—616, 630, 632
— (László a), b, Doboka vm 68
— (Myke f), b, Doboka vm 205, 304
— (János f), székely, Dombró 307
— (Egyed f), Monoszló nb-i, b 655
— mgr, esztergomi kk 606—607. L. még Bicskei Gergely
— malma, fn, Gálfalva 217
— (Tyuan comes a), b, Gergelyfája 64
— (Tyuan f), b, Gergelyfája 35—36, 65
— erd éneklőkk, Gyfv 9
— mgr, erd prp (1307), dékánkk, Gyfv 63, 67, 71, 184, 197, 201—202, 207—208
— szolnoki főesp, erd kk, Gyfv 81, 133
— (Sadan f), eskütárs, K-Szolnok vm 974
— mgr (Egyed mgr a), Monoszlói 206
— /György (János f), b, Nádas 221
— mgr (Lőrinc f), b, Nagymihály 466, 601, 636, 934
— (Mihály mgr testvére), b, Néma 410
— (Barnabás mgr a), b, Németi 659, 672
— (Péter a), b, kir ember 1035
— (Sebe f), szolga, Rőd 295
— mgr (Luka f), b, Szécs 319
— (Chepan f), hospes, Szék 556
— (Miklós a), b, Szentivány 781
— comes, b, Fehér vm szolgabírája (1303), Szentkirály 31
— (Jób f), b, Szentmárton 991
— (Pouch a), Újfalu 215—216, 941
— váradi őrkk 1048
Gergelyfája (*Geregurfaya*) — Ungurei — Gergischdorf, Fehér m, h 35—36, 62, 64—65, 208, 210, 383, 474, 478, 1092—1096
—i pap: Johann 1092—1096
Gerhardi Insula l. Fenyőfalva
Germanus frater, erdélyrészi minorita custos 13
— mgr, kir serv 121
Gernyeszeg (*Knezeg*) — Gernesig/Gorneşti — Kerzing, Torda/Maros m, h 322, 326, 462
Gerold (Miklós a), b, Dés (?) 708
Gerolch l. Girolt
Gerus (Pál a), b, Gyéres 953
Gerus l. Gyéres
Gervasius (Peter Viviers-i kk a) 980, 992
Gespreng l. Spring
Gesztes (*Geztes, Geztus*), Várgesztes, Komárom/M, h és vár 843
—i vn: Gönyűi Tamás 843
—i Loránd nádori ember 871—872, 977
Geubul/Geblinus (Johann comes a), Beszterce 181, 224, 512, 628, 698, 758
Geulch l. Göc
Geurk (András comes f), Ákos nb-i, b, Folt 411
Geus l. Gőz
Gezés (*Gesez, Zeech*), Alsógezés — Ghijasa

de Jos — Untergesäss, Újegyház sz/Szeben m, h 338, 841, 956
Gezev l. Keszű
Gheorgheni l. Gyergyószentmiklós, Györgyfalva
Gherdeal l. Gerdály
Ghidani l. Zsadány
Ghidfalău l. Gidófalva
Ghilvaci l. Gilvács
Ghinda l. Vinda
Ghiolț l. Göc
Ghirbom l. Girbó
Ghiriș l. Gyéres
Ghiriș-Sâncraiu l. Szentkirály
Ghirolt l. Girolt
Ghiurbed l. Görbed
ghyra (mértékegység) 452
Giacăș l. Gyákos
Gialacuta l. Gyalakuta
Gidófalva (*villa Guidonis*) — Ghidfalău, Háromszék/Kovászna m, h 1080
—i pap: Gergely 1080
Gieresau l. Fenyőfalva
Giesshübel (*Malum Prandium*), elnéptelenedett település Szászsebes mellett, Szászsebes sz/Fehér m 676, 1086. L. még Ludas
—i pap: Jakob 1086; Homodeus 676
Gilău l. Gyalu
Gilétfi Miklós, somogyi isp (1319—1324) 449, 467
Gilnizer Otto, polgár, Kolozsvár 84
Gilvács (*Gyluach*) — Ghilvaci, Szatmár m, h és vár 508, 561
—i vn: Bátori János 508, 561
Gimes (*Gymes*, *Gymus*) — Jelenec, Nyitra/Szl, vár Gimes területén 605
—i vn: Magyar Pál 605
Gindusdorf l. Szentesháza
Giovanni Nobile l. Nemes (nobilis d) János
Girbó (*de Pyro*, *Pyron*), Oláhgirbó — Ghirbom — Birnbaum, Fehér m, h 97, 157, 1092—1093, 1096
—i pap: Chunradus 1096, Gudlinus 97, 157; Johann 1092—1093
Girișu de Criș l. Gyéres
Girolt (*Gerolch*) — Ghirolt, B-Szolnok/Kolozs m, h 997, 1136
—i pap: Pál 1136
Giselbert, szebeni dékán 98, 100, 111, 157
Giula l. Gyulatelke
Giurfalău l. Györgyfalva
Gléden (*Cladinum*, *Eledynum*, *Geledun*, *Kledyn*, *Oledynum*), Gledény — Gledin — Gladen, Kolozs/B-Naszód m, h 342, 1120—1123
—i pap: Chunradus 1120; Henrik 1120—1122; Johann 1123
Gligoreşti l. Szentmárton
Glimboka (*Honrabah*) — Ticoşul, Glâmboaca, Găinari — Hühnerbach, Újegyház sz/Szeben m, h 420
Glodeni l. Sárpatak
Glogau (*Glogovia*), v, Lengyelország 169
—i olvasókk: Locthulf 169
Gobelinus comes (Georg comes testvére), Veresmart 1027
Gobolinus comes (Nikolaus comes a), isp, Szeben szék 91, 109, 116, 121, 128—129, 260
Godeschalc, alvinci plb 97, 99, 106
Gogánváralja, Gogan-Varolea l. Váralja
Gogeschdorf/Jakobsdorf l. Gyákos
Gola/Gul mgr, valkói alvn (1333—1338), krasznai isp (1333), eskütárs 784—785, 974
Goldbach folyó, fn, Földvár, Nagysink sz/Szeben m 59
Golop (*Gulup*) — Abaúj/M, h 466
Golou l. Gyalu
Gombás (*Gumbas*) — Gâmbaş, Fehér m, h 296, 533, 626, 658, 776—777, 1001
Gombocz l. Gambuc
gondnok, bencés monostoré: Berengarii, Jacobus
Goothard (Péter a), b, Szil nb-i, Kalocsa 199, 323
Gorbó (*Gorbo*), tájegység 905, 908/1
— (*Gurbo*), Csákigorbó — Ciachi Gârbău/

Gârbău, Doboka/Szilágy m, h 904, 908/1—2
Gorbópatak (*Gorbopathaka*), fn, Fenes 895
Gorbósalamon l. Salamontelek
Gordaa (d) Jakab comes (János és Miklós a), b 600
Goreni l. Széplak
Gorgio l. Gyergyószentmiklós
Gorneşti l. Gernyeszeg
Gorneu, elnéptelenedett település Somróújfalu környékén vagy Csernekkel azonosítandó 905
Gotferdus, sellenberki plb 611
Gothard (Pál és Péter a), b, Pele 935
Gothfridus comes (Forchlypp/Forcilibus f), lk, Aranyosbánya 522, 545—546
Gozd l. Kozd
Göc (*Geulch*) — Ghiolţ, ma Cege része, Doboka/Kolozs m, h 555—556, 576, 623, 627, 644
—i (*Gewchy*) Illés, kir ember 775, 812
Göckapusa (*Geuchkapusa*), fn, Göc 556
Gönyűi Péter (Tamás mgr a), b 843
— Tamás mgr (Péter f), csókakői (1328—1355) és gesztesi vn (1331—1341) 843
Görbed (*Gurbed*) — Ghiurbed/Românești, Szatmár m, h 1058
Görény (*Guren*), vár a Szörényi bánságban az Alduna mentén, az Orsova és Turnu Severin közötti Grădeţ nevű romnál 639
Görgény (*Gurgynh*) — Gurghiu, Torda/Maros m, h 658
görög szertartású házasság 38, 85, 160
Gőz (*Geus*), elnéptelenedett település Nagyléta közelében, Bihar/M 959
Grado (*Gradum*) v, Trieszt mellett 540
—i pátriárka 540
Gran l. Esztergom
Grasse (*Grasse*, *Crasse*), v, Franciaország 695, 770, 725
—i bencés monostor gondnoka: Berengarii, Iacobus
Grădeţ l. Görény
Grădişte l. Várhely
Grăniceri l. Csávos
Grânar l. Moha
Grebenişu de Câmpie l. Gerebenes
Greeth (Rener pap leánya), Apold 680
Gregor, pap, Hófföld 1133
Gresef (*Greseph*), elnéptelenedett település Friss, Ardány és Oláhbudak környékén, Doboka/B-Naszód m 322, 326, 462
Grind-Cristur, Grindeni l. Keresztúr
Grossau l. Kereszténysziget
Grosseidau l. Ida
Grossendorf l. Nagyfalu
Grosslogdes, Grossludosch l. Ludas
Grosspropstdorf l. Ekemező
Grossschenk l. Sink
Grossschergied l. Cserged
Grossscheuern l. Nagycsűr
Grossschlatten l. Zalatna
Grossschogen l. Sajó
Gud, b, Jobostelke 407
Gudlinus, (oláh)girbói plb 97, 157
Guenfalia l. Sövényfalva
Guga (András a), b 348
Guidonis villa l. Gidófalva
Gul l. Gola
Gulagucha l. Gyalakuta
Gulahaza l. Gyulatelke
Gulup l. Golop
Gumbas l. Gombás
Gumbuch l. Gambuc
Gumter, boroszlói kk 169
Guntir (Lothard a), b, Nazwad 826—827
Gur l. Kérő
Gura, fn, rét Hortobágy és Szakadát között 50
Gurbed (Péter és Pál a), b, Görbed 1057—1058
Gurbo l. Gorbó
Guren l. Görény
Gurghiu l. Görgény
Gurhes (d) László, kir kamaraispán 446, 458
Gurk (András a), kir ember, b, Hunyad vm 659

Gurnuk l. Csernek
Gusu l. Ludas
Guşterița l. Szenterzsébet
Gutkeled (*Guthkeled*), nemzetség 561
Guyd Saxonica l. Enyed
Guypsa l. Dipse
Gürteln l. Gerdály
Güssing l. Újvár
Gwren (János f), b, Mikola 643
Gwrlah (Pál a), Dédács 601
Gwth (Jowachin f), b, vjb, Ad 222, 813
Gybasy l. Sepsi
Gyechthe, Gyvmchthel, fn, Szomordok 255
Gyos l. Diós
Gyznoyo l. Disznajó, Nagydisznód

Gy

Gyákos (*Gyakusteleky*) — Giacăș — Gogeschdorf/Jakobsdorf, Küküllő/Szeben m, h 918, 940—941, 951
Gyalakuta (*Gulagucha, Kulakuta*) — Gialacuta/Fântânele, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: István 1143; Miklós 1145—1146
Gyalu (*Golou, Syab*) — Gilău, Kolozs m, h 37, 375, 482, 708, 1111—1114
—i pap: Mihály 1111—1114; Miklós 37
—i Miklós mgr, erd kk 708
—i ütközet 482
gyám 296, 920
Gyan (Alard f) l. Vízaknai Gyan
Gyapul föld, fn, Bálványos 808
Gyarak (*Garak*), Erdő- és Mezőgyarak, elnéptelenedettt települések Nagyszalonta környékén, Bihar m 466
Gyargio l. Gyergyószentmiklós
Gyarmat (*Garmath*), Fehérgyarmat, Szatmár/M, h 1154
—i pap: Miklós 1154
Gyeke (*Geke*) — Geaca — Doboka/Kolozs m, h 482, 556, 644, 862, 890, 1066
—i pap: Pál 1066
—i Mindenszentek-kápolna 862
—i fn: Akasztóbérc, Asszonyerdeje, Bűzöstó, Csonkafa, Kereszteserdő, Kőriserdő, Légenfark, Lyukashatár, Szarvastó
— András, esküdt, Szék 812
Gyékényesér (*Gekenesheer*), fn, Szuna 1008
Gyekevölgye (*Gekeuelge*), fn, Légen 817
Gyepes, Gyepeserdő (*Gepus, Gepuserdeu*), erdő, Szentgotthárd 556, 890
Gyepesbérce (*Gepusberche*), fn, Légen 817
gyepű 28
Gyéres (*Geres*), Körösgyéres — Girișu de Criș, Bihar m, h 560
—i kőtemplom Jakab apostol tiszteletére 560
— (*Gerus, Gerusteluky*) — Ghiriș/Câmpia Turzii, Torda/Kolozs m, h 703, 953, 1015
Gyéresszentkirály l. Szentkirály
Gyerfabérc (*Gerfaberch, Gyerfaberch*), fn, Zsuk 746
Gyergyóalfalu l. Alfalu
Gyergyószentmiklós (*Gyargio, Gorgio*) — Gheorgheni, Csík sz/Hargita m, mv 1138—1139
—i pap: Miklós 1138—1139
Gyermek (Puer d) Theophyl, esztergomi prp l. Teofil
Gyerő (Gereu) mgr (János f), b, Szentmiklós 247, 284, 445, 648, 654, 929, 966, 1043, 1045
Gyerőmonostor l. Monostor
Gyerővásárhely l. Vásárhely
gyertyahordozó 708
Gyertyános (*Gyurthyanus, Stanizlohaza*), Sztaniszlóháza, elnéptelenedett település Kaprióra mellett, Arad m 939
Gyg l. Algyógy
gyilkosság l. emberölés
Gyla/Gywla, b, Gyula 219

Gyle l. Sülye
Gylet (Miklós a), Felsőlendva 467
Gylianus villa l. Gelyénes
Gyluach l. Gilvács
Gymes, Gymus l. Gimes
Gyógy (*Dyog, Giog superior, Gyog, Gyogh, Gyg, Kyod*), Felgyógy, Diód — Stremț, Fehér m, h 31, 33, 56, 60—61, 183, 230, 343, 350, 389, 421, 625—626, 701, 766, 877, 896, 939, 1075—1077
—i pap: Domokos 1075; György 1075—1077
—i utca, fn, Tövis 31
—i cs: András (Miklós comes és András erd avd a) 56, 60—61, 183, 230, 701; András, ifj. (András f), avd (1290—1292) 31, 230, 343, 542, 625—626; Borjú (Boryu d) Miklós 343, 631, 625—626, 877; Gergely comes (Péter f), b, Fehér vm szolgabírája (1320—1322) 293, 350, 389, 421—422, 425, 625—626; István mgr (Sámson f, László és János a) 31—33, 278, 293, 421—422, 625—626; Jakab 631; János (István f) 421; László (István f) 421, 625—626; Miklós (Wos /d/ Corrardus a) 343, 766; Miklós comes (id. András f, Miklós mgr a) 31, 56, 60—61, 183, 198/1, 230, 629, 701; Miklós mgr (Miklós comes f) 183, 230; Péter (Gergely comes a) 293, 389, 626; Sámson (István mgr a) 31—33, 278, 293, 422; Wos /d/ Corrardus (Miklós f) 343, 631, 766
— (*Gyog*), patak, Tövis 31
Gyok (d) Péter, comes 390
gyóntató, legátusi 162
Gyöngyös (*Gyungius*), patak, Heves vm 278
Győr (*Iaurinum*) — Raab, v, Győr/M 169, 552, 738
—i ppk: Kőszegi Miklós
—i káptalan (hiteleshelyként) 329, 493, 615—616, 632
—i — tagjai: prp: János; kk: Chama, Péter (János f)
György (Simon bán f), b, Almás 517, 722
— (János f), b, Cente 268
— (Fábián f), b, Csán 899
— (Mihály testvére), b, serv, Csoboló 202
— (Endus f), eskütárs, Csomaköz 44, 466
— (Kopaz /d/ Desew f), b, Doh 945, 977
— (László f), vd-i serv, Gyákos 658
— mgr, erd kk, Gyfv 1024, 1060, 1063
— (Miklós f), b, Hidegvíz 570
— (Bere f), b, Hosdát 786
— b, tanú, Iklód 576
— (Deseu f), b, Kémer 871—873
— (Pál f), b, Kőrös 634, 845—846
— (János a), b, K-Szolnok vm 846
— comes, b, kir ember, Lelesz 234, 236, 245
— (András a), Makófalva 939
— (Dénes f), b, Margitta 573, 846
—/Gergely (János f), b, Nádas 221
— nagyszombati plb 206
— (Lőrinc a), b, Pestes 14, 17
— (Elekus f), b, serv, Piskárkos 508
— (Tamás f, László a), b, Sárszó 679, 894
— (István f), b, Szengyel 622, 823
— (Bertalan f), b, Szentmiklós 879—880
— szerémi (kői) ppk (1313—1333) 285, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723
— (Péter a), b, Torda (Bihar vm) 466
— pap, a Szt. Jakab-egyház káplánja, ugocsai alesp, az erd ppk szatmári és ugocsai tizedszedője 521
— mgr, megbízott, Vinc 708
Györgyfalva (*villa Georgii*) — Giurfalău/Gheorghieni, Kolozs m, h 1111—1112
—i pap: Bereck 1111—1112
Györgytelke (*Gyorgteluky*), elnéptelenedett település Bagamér közelében, Bihar/M 601
Györke (*Gyucgud*), elnéptelenedett település Örke és Gerendkeresztúr között, Torda/Kolozs m 312

Gyuge (Máté és András a), b, Macskás 161, 353
gyújtogatás 263, 561
Gyula (*Gyula*, *Gywla*) — Giula, Doboka/Kolozs m, h 68, 219
—i fn: Domb, Gyulapataka, Hasan, Kerekdomb, Körtvélykapus, Közbérc, Likas
— (István a), b, Bihar vm 72
—/Gula//Jula comes (Artolph/Ortalph f), b, dobokai szolgabíró (1315), Gyula 68, 219, 252—253, 256—257, 644
— (Gywla) mgr, b, Szomordok 255
— (Jvla/Yvla) (Sumbur f), b, Zsombortelek 904—905, 908/1—2
Gyulapataka (*Gyulapothoka*), fn, Gyula, Doboka/Kolozs m 68
Gyulafehérvár (*Alba in partibus Transsilvanis*, *Alba Jule*, *Alba Transsilvana*) — Alba Iulia — Karlsburg/Weissenburg, Fehér m v 7—8, 12, 14, 16, 18, 21, 45, 54—55, 71, 75, 77, 86, 92, 100, 116—117, 121, 127, 139, 146, 149, 154, 156, 158, 186—188, 191, 204—205, 215—216, 229, 263, 305, 308, 333, 351, 365, 368, 375, 410, 414—415, 422, 442—443, 458, 467, 473, 476, 488, 518, 540, 551—552, 563, 578, 594, 596, 617—618, 623—624, 640, 659, 671, 676, 683, 693, 725, 779—780, 782, 805, 832/2, 903—904, 919, 937, 939, 970, 1015, 1035, 1041, 1045, 1051, 1075, 1077. L. még Fehérvár
—i lkk: Myke comes, Miklós villicus, polgárok
—i ppk l. erdélyi ppk
—i káptalan l. erdélyi káptalan
—i főesperesség 1075—1079; sepsi esperesi kerülete 1080—1083; sebesi dékánátusa 1084—1088; selyki dékánátusa 1089—1091; springi dékánátusa 1092—1096; szászvárosi dékánátusa 1097—1102
—i főesp 75, 833. L. még Agabitus, Nemes (Nobilis d) János mgr
—i főesp, iudex conservatorius 745
—i Szt. Mihály-egyház 8—9, 15—16, 22—24, 27—28, 33, 37, 40, 42, 44, 46, 48, 61—63, 65, 67, 71, 77, 81, 99, 103—104, 117, 130, 140, 143, 155, 168, 183—184, 197, 205, 208, 210, 214—218, 221, 233—234, 236, 245, 261—262, 266, 275—278, 283, 286, 293, 309, 312, 318, 320—321, 325, 334, 337, 340, 348, 352, 356, 360, 363, 368, 370, 382, 397, 404, 412, 428, 452, 486, 505, 553, 564, 571, 621, 624, 651, 702, 710, 756, 766, 876—877, 900, 903, 973, 985—986, 1006, 1048
—i — — székesegyház felégetése 14, 117
—i — — — megtámadása 77, 116—118, 130
—i pap: János 1041, 1075, 1077; Racha 116
—i ágostonos rendház, konvent és Szt. István elsővértanú-templom 92—93, 131, 146, 150, 154, 156, 159—160, 187, 191, 618; szerzetesek: perjel: István, Pál, Péter fraterek; lector: Péter frater
—i domonkos konvent, rendház és Szűz Mária-templom 21, 54—55, 146, 191, 204, 618; szerzetesek: perjel: Egyed, János, Márton, Theodorus fraterek; vicarius: Péter frater
Gyulatelke (*Gulateleke*, *Gulahaza*) — Giulatelec/Coasta, Doboka/Kolozs m, h 311, 569, 644
—i fn: Ábelharasztja, Almakerék, Reketpataka, Rekettó, Szelecspataka, Taba, Varjúpataka, Wyliafeu, Zelech
Gyurk (Deseu a), b, Kémer 871, 873
— (Pál a), Nagymihály 601
Gyurthyanus l. Gyertyános
gyűlés, kalocsai 289; rákosi 287—288
gyümölcsfa (*arbor dymewlchen*) 794, 806, 812, 1043
gyümölcsös 223, 294
gyűrű, kk-i 139

H

Haab, váci ppk (1294—1311) 121
Habraham (János a), b 668
had, erdélyi 398, 510
—, királyi 121, 360, 368, 493, 568, 626, 698, 769/1, 902, 911. L. még bandérium kiállítása
—, — tőrbe csalása 769/1
—, német és cseh 496
Hadad (*Hodod*) — Hodod, K-Szolnok/Szatmár m, h 1135, 1137
—i pap: János 1135, 1137
hadizsákmány 535
hadjárat, erdélyi 303, 497. L. még erdélyi, havasalföldi és magyarországi harcok
—, rácországi 1047
—, Uroš király elleni 866
hadoszlás 72, 303, 623, 626, 698, 924, 977, 1053, 1057—1058
Hadrév (*Hadrew*) — Hădăreni, Torda/Maros m, h 1026
Hadya (Márk a), b 311
Hága (*Hay*), Hollandia, v 200
Hagymás (*Hagmas*) — Hăşmaş, B-Szolnok/Szilágy m, h 528
— (*Hagmas*), elnéptelenedett település Désfalva közelében, Küküllő/Maros m 9
— (*Hagymas, Hagmas*), elnéptelenedett település Görbed közelében, Szatmár m 1058
Hagymásfő (*Hagmasfew*), elnéptelenedett település Harangláb közelében, Küküllő/Maros m 9
Hahnebach/Hanbach l. Kakasfalva
Haidenricus (Heidenricus) frater, kolozsmonostori apát 84, 171, 186, 189, 613
Hajdúsámson l. Sámson
Hajóhalom (*Hoyoholm*) — Heves/M, h 278
Hajósút (*Hayoswth*), fn, Róna 1000
Hakna l. Akna
haladék, zálogbirtok kiváltására 1053
halastó 171, 250, 255, 294, 569, 644, 746, 829, 898, 939
halászat 171
Halmas l. Almás
Halmi (*Holmy, Holmi*) — Halmeu, Ugocsa/Szatmár m, h 1152, 1154
—i pap: Herbordus 1152; Péter 1154
halom (*Holm*), fn, 253, 746, 774, 1008. L. még Háromhalom
Halymban (András és István a), telegdi székely 28
Hamba l. Kakasfalva
Hambocto pozsonyi polgár, Gentilis frater, bíboros megbízottja 190, 194, 196, 345—346
Hamlesch l. Omlás
Hammanus comes, Kereszténysziget 457
Hammersdorf l. Szenterzsébet
Hannus comes, b 534
Háporton (*Hapurcum, Hupurtun*) — Hopârta, Fehér m, h 278, 1075—1078
—i pap: Péter 1075—1078
Haraklyán (*Haraklian*) — Hereclean, K-Szolnok/Szilágy m, h 222, 930
Harangláb (*Harananlas, Haranglas*) — Hărănglab, Küküllő/Maros m, h 9, 1117
—i pap: Mihály 1117
Haranglábpatakató (*Haranglabpotokatw*), fn, Désfalva 9
harangozó 21
Harastaş l. Harasztos
Haraszt (*Harazth*), bokor, fn, Lóna 253
Harasztkerék (*Harchkerech, Lazarkerek*) — Roteni, Maros sz/m, h 541, 1143, 1145—1146
—i pap: János 1143, 1145—1146; Jakab 541
Harasztos (*Hazartus*) — Harastaş/Călăraşi, Aranyos sz/Kolozs m, h 742, 1147
—i pap: Pál 1147
—i Pál, hospes, Újtorda 742
— (*Haraztus*), Mezőharasztos — Hrastăş/Frunzeni — Trasten, Kolozs/Maros m, h 322, 326, 462
Harbach l. Hortobágy

Harbasdorf l. Hortobágy
Harcó (*Hudzov*) — Hărțău, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Mihály 1143, 1145—1146
Hari (*Hory*) — Heria, Fehér m, h 183, 1031
Harina (*Harina*) — Herina — Mönchsdorf/Münzdorf, Doboka/B-Naszód m, h 375
harmincados: András mgr, kir kamaraispán 458
Harnad l. Hernád
Háró (*Haro*) — Hărău, Hunyad m, h 870/2
Háromhalom (*Harumholm*), domb, fn, Lóna 253. L. még halom
háromszori perbe idézés 815, 940, 966
Hárskút (*Haskwth*), forrás, fn, Boncnyíres 812
hártya kézirat 93
—, könyvkötéshez használt 831
Harzaci l. Hátszeg
Hasadath l. Peterd
Hasan, patak, fn, Gyula, Doboka/Kolozs m 68
Hassad l. Hesdát
Hássas (*Hassas*), elnéptelenedett település Kisiklód területén, Doboka/Kolozs m 582, 789—790, 870
Haşfalău l. Héjjasfalva
Hasznos (*Hoznus*), 1338 után Becse, ma Bečej, vár Törökbecse területén, Torontál/Sz 228, 338, 423, 483, 639
—i vn: Szécsényi Tamás, Szécsi Dénes, Szécsi Miklós
haszonélvezet 8, 231—232, 357, 662, 758, 976
hatalmaskodás 561, 622, 633, 673, 675, 754, 766, 933, 958, 962—963, 966, 1016
hatalombajvesztés 643, 910, 917, 922, 925
Határalma (*Hataralma*), almafa, fn, Bogács 311
határjárás 58, 68, 168, 182, 195, 205, 213, 218—220, 249—250, 252—254, 258, 272, 291, 309, 327, 350, 393, 404, 406, 410, 486, 536—537, 554, 556, 559, 563, 569, 575, 579, 623, 627, 696, 702—703, 753, 760, 762, 768, 775, 778, 800, 804—806, 812, 832/1, 836—837, 840, 844, 848, 851, 861—862, 865, 859, 871—872, 889, 893, 897, 900, 908/1, 919, 945, 961, 964—965, 970, 973, 975, 977, 996—997, 1006, 1017, 1020, 1031, 1035, 1043, 1054, 1056
határjel 256—257, 269, 387, 394, 421—422, 554, 546, 806, 832/1, 889, 945, 1000
— lerombolása 252—253, 255, 1002, 1033
— megújítása 250, 258, 421—422, 554, 559, 569, 636, 888, 965
határleírás 9, 17, 24, 28, 51, 59, 68, 81, 185, 195, 197, 198/1, 208, 220, 226, 250, 253, 255—257, 294, 311—312, 328, 351, 353, 421, 437, 478, 546, 549, 556, 569, 573, 579, 592, 601, 644, 653, 722, 746, 774, 794, 806, 808, 812, 817, 828—829, 840, 867, 889, 894—896, 898, 905, 908/2, 920, 945, 974, 985—986, 997, 1000, 1008, 1027, 1031, 1033, 1043
Hatolyka (*Hotolka*, *Hatalka*) — Hătuica, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: Salamon 1107—1109
Hátszeg (*Hathzok*, *Harzaci*) — Hațeg — Wallenthal, Hunyad m, v 234, 281, 749, 1103—1104
—i pap: Miklós 1103; Péter 1103—1104
—i vn: Szécsi Miklós
—i villicus: Miklós (István f)
—i Thaplain, Károly kir követe (1332) 749
— vidék 245
Hattyaspataka (*Hatyaspathaka*), patak, fn, Zsuk 569
Hatvan (*Hothuon*), Érhatvan — Hotoan, K-Szolnok/Szatmár m, h 816
Haus-, Hof- und Staatsarchiv, Wien 6
Havasalfölde (*Transalpinum*, *terra Bazara*) 436, 496, 590, 697, 877
—i hadjárat, Basarab ellen 639, 684, 697,

700, 710, 714, 761, 763, 767, 769/1, 700, 843, 857, 911
havasok 181
Hay l. Hága
Haymon frater, a magyarországi minorita provincia ministere 13
ház (curia) 447, 473, 476, 601, 651, 655, 742, 939
— építése 2
— feltörése 395
házasságkötés 846, 903
—, ortodox és katolikus között 38, 85, 160
házhely 476, 601, 649, 651
háztartás 27, 263, 337, 420, 476
Härwesdorf l. Hortobágy
Hădăreni l. Hadrév
Hăghig l. Hídvég
Hălchiu l. Höltövény
Hărănglab l. Harangláb
Hărău l. Háró
Hărţău l. Harcó
Hăşdat l. Hosdát
Hăşdate l. Hesdát
Hăşmaş l. Hagymás
Hătuica l. Hatolyka
Hârtibaciu l. Hortobágy
Heches l. Hetés
Hechylini villa l. Ecel
Héderfája (*Hedruhfaya*) — Idrifaia — Ederholz, Küküllő/Maros m, h 722, 879—880
—i fn: Kútfő, Szászút
Hédervári Dezső, kir-női udvarbíró (1323—1330), soproni isp (1326—1330) 462, 464, 467, 472, 480, 482—483, 510, 542, 553, 564, 570, 687
Heesfolva l. Héjjasfalva
Heethur l. Hétúr
Hégen (*Hegny*) — Heghig/Brădeni — Henndorf, Segesvár sz/Szeben m, h 1003
Heges (d) Péter, famulus 1001
Hegheholma, fn, Nagylak 81
Hegny l. Hégen
Hegun/Heegun (László mgr a), b, Szarvad, 115, 226, 440, 508, 674, 682, 706, 720, 859, 867, 959, 971
hegy, bérc 121, 161, 195, 197, 208, 255, 311, 546, 549, 556, 569, 592, 644, 684, 697, 722, 746, 794, 806, 829, 889, 895—896, 898, 908/2, 945, 985, 1039. L. még Alhegy, Borzova, Csík, Csipkés, Csókáshegy, *Elusberch*, Hegyes, Hegyeshalom, Ispánlese, Kapus, Kereszteshegye, Klics, Körtvélyesbérc, Köveslejtő, Lompérthalma, Máramaros, Méneserdőbérc, Meszes, Mohoshavas, Mylsid, Oor, Rajtolc, Szárhegy, Székelybérc, Szépleshavasa, Thoy, Várhegy, Wydafaya
—, kopár 898
—, erdős 896, 945
Hegyes (*Heges*), hegy, fn, Megykerék 421
Hegyeshalom (*Hegesholm*), domb, fn, Veresegyház 208, 478, 569, 644, 746
hegyomlás 896
hegytető 812
Heidendorf l. Besenyő
Heidenricus, szebeni plb 401—402, 424
Héjjasfalva (*villa Eyanis*, *Heesfolva*) — Haşfalău/Vânători — Teufelsdorf, Fehér/Maros m, h 645, 969, 1142
—i pap: Lőrinc 1142
Hejőd (*Kyud*, *Herud*), elnéptelenedett település a Lándor és Csekelaki-patak egybefolyásánál, Fehér/Maros m 28, 450, 1075—1078
—i pap: Miklós 1075—1078
Helsdorf, Heltheuin l. Höltövény
Helta, Heltau l. Nagydisznód
Heluicus, a kolozsvári ispotály megbízottja 1110
Helwych (Michael comes a), Fejéregyház 238
Helzmenia l. Holcmány
Helye villa l. Illyefalva
helynök, ppki l. erdélyi és nándorfehérvári ppké

Hemstelke l. Őstelke
Hemungi villa l. Henningfalva
Henchmann, székesi plb 676
Henczo comes, Sellenberk 457
Henel, b 779—780
Henig l. Henningfalva
Heniung, szebenvidéki küldött 102
Henke (d) Péter comes, kolozsi szolgabíró (1334) 825
Henndorf l. Hégen
Hennegus, vámszedő, Alvinc 708
Hennyng/Henneng (Johann comes a), Beszterce 296
— (Peter a), lk, Beszterce 512
— (Peter a), b, Dálya 430
— comes (Cristannus a), b, Fenyőfalva 273, 292—293, 956
— (Ermen f), b, Héjjasfalva 645
— b, Jakabfalva 881
— villicus, Kereszténysziget 457
— (Pouka f), Ládnok 293, 478
— (Martha a), b, Péterfalva 903
— comes (Martha, Salamon és Nikolaus a), a fellázadt szászok vezetője, b, Péterfalva 514—516, 685, 903
— comes, kir ember, Pókafalva 614, 620, 671
— comes, Sellenberk 457
— comes (Georg testvére), szebeni isp (1337) 923
Henningfalva (*villa Hemungi*) — Henig — Henningdorf, Fehér m, h 1093—1094
—i pap: Henrik 1093; Peter 1094
Hennyns, szász tanú, Héjjasfalva 969
Henrik/Henric almakeréki plb 97
— (Johann a), Apold 617
— (Herbord a), b, Baholc 280
— besei plb 97
— boroszlói ppk 169
— a csanádi egyház Maroson túli főespere-se 832/2
— fiai, b, Dunántúl 319
— garádi plb 97
— holcmányi pap 280
— frater, ciszterci perjel, Kerc 420
— ludasi plb 97
— sebesi plb 97—99, 106
— springi dékán és plb 97—98, 103, 149
— szebeni plb 611
— frater, domonkos szerzetes, Szeben 91, 97, 109—110
— b, Szentágota 666
— veszprémi ppk, kir-néi kancellár (1323—1333) 462, 464, 467, 472, 480—483, 497, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 686—687, 721, 723
Henul (d) Johann mgr (Johann f), b, Epemező 628, 696, 698—699, 712, 758, 792—793, 802—803, 820—821, 946—947
Her „magnus" (Rouoz testvére), b, Fejéregyháza 943. L. még Herricus magnus
Herbord (Henric f), baholci pap 280
— comes (Cristian f), b, Kereszténysziget 457, 645
— szász b, Muzsna 246
— (Teodoricus a), Prépostfalva 666
— (Miklós a), Rőd 295
— comes (Johann comes f), Szászsebes 680
— (Balázs a), b, Veze 208, 351
— (Balázs f), b, Veze 349—351, 896
— volkányi plb 676
herceg 29
—, erdélyi 173
—, osztrák 182
Herceg (Márton f), Agmánd nb-i, b, Rücs 24, 46
Hereclean l. Haraklyán
Herepe (*Herepel*) — Herepea, Fehér/Maros m, h 1075—1076, 1078
—i pap: Pál 1075—1076, 1078
Herethhalm, fn, Szomordok 255
Herghelia l. Ménes
Herholm l. Márokháza
Heria l. Hari
Herina l. Harina
Herked l. Erked
Herlant (Chenk /d/ Jakab f), b, Esztény 47—48

Hermán (*Herman*), nemzetség 1046—1047
Herman/Hermann (Forchlypp f), lk, Aranyosbánya 522
— dályai plb 97, 106
— (Nikolaus comes a), Kolozsvár 572
— muzsnai plb 832/2
— (Nikolaus a), b, Nazwad 826
— (Pál a), jb, Nagymihály 601
— szentágotai pap, vál szebeni plb 280
Hermannstadt l. Szeben
Hermántelke (*Hermanteleke*), elnéptelenedett település Rágla és Sebes környékén, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 462
Hermány (*Castenholcz*) — Cașolț — Kastenholz, Szeben sz/m, h 19, 611, 1027, 1133
—i pap: Deyhardus 1133; Johann 611, Peter 19
—i Szűz Mária-egyház 19
Hernád (*Harnad*), a Sajó mellékfolyója, M 555
Herric kereskedő, Buda, M 121
— (Nikolaus testvére), a kelneki Mindenszentek-egyház képviselője 102
— dékán, keresdi plb 97
— (Jeclinus testvére), Vajasd 71
Herricus magnus, b, Fejéregyház 969. L. még Her „magnus"
Herud l. Hejőd
Hesdát (*Hassad*) — Hășdate, Doboka/Kolozs m, h 576, 775, 1051
Hetés (*Heches*) — Zala/M, h 749
Hétúr (*Heethur*) — Hetiur — Marienburg, Küküllő/Maros m, h 9, 755, 967, 976
Heuduasara l. Hejőd
Hevenesi-gyűjtemény 648, 654
Heves (*Heues*), főesp-ség, M 581
—i főesp: István 581
— (*Heweswyuar, Nogwywar*), vm, M 275—278, 769/1
Hévíz l. Budafelhévíz
Heydenricus comes, b, Zsidve 457
Heym (János a), b, Gambuc 28
— comes (Jaak f), b, Kaznacs 574
— (Péter a), b, Torda vm 810
Heynemannus, b, Talmács 1019, 1027
Heys comes, a kir kamara bérlője, Alvinc 173, 446
Hezeldorf l. Ecel
Hezo comes, Kereszténysziget 457
híd 71, 592, 601, 939
Hídalmás (*Pomerium, Hydalmas*) — Hida, Doboka/Szilágy m, h 1067
—i pap: Lőrinc 1067
Hidas (*Hydus*) — Hidiș/Podeni, Aranyos sz/Kolozs m, h 1147
—i pap: Tamás 1147
Hidaskocsord l. Kocsord
Hidegkút (*Hidegkwt*), fn, Bún 9
Hidegvíz (*Frigida aqua*) — Călvasăr — Kaltwasser, Fehér/Szeben m, h, ma Nagyselyk része 570, 614
Hídmező (*Hydmezeu*), azonosíthatatlan elnéptelenedett településcsíra Meszesszentgyörgy környékén, az ún. Gorbóvidéken 826
hídvám 601. L. még vám, vásárvám
Hídvég (*Hydueg*) — Hăghig — Fürstenburg, Fehér/Kovászna m, h 1080, 1082
—i pap: Miklós 1080, 1082
Hilértelke (*Hylerteluke*), elnéptelenedett település Hejőd és Bükkös között, Fehér/Maros m 28, 450
Hintos (*Hyntus*), folyó, fn, Palatka 353
Historisches Staatsarchiv, Königsberg 279
hitbér 22, 27, 42, 222, 274, 311, 333, 525, 600, 634, 660, 788, 885, 1048
hiteleshely félrevezetése 65, 632, 857
hitetlenek 818
Hochfeld l. Hófföld
Hód (*Hod*), mező, fn, Makófalva 939
Hódegyháza (*Hodyghaz*) — Jazovo — Csanád/Sz, h 939
Hódi (*Hody*), elnéptelenedett település valószínűleg Temesszécsény közelében, Arad/Temes m 939
Hodod l. Hadad

Hodos (*Hudus*) — Hodoşa, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: János 1143, 1145—1146
— (*Hudus*), Jákóhodos — Hodoş, Bihar m, h 466
Hódos (*Hudus*), Temeshódos — Hodoş, Arad/Temes m, h 939
Hódútja (*Hodwtha*), utca, fn, Makófalva 939
Hődvására l. Hejőd
Hófföld (*de Alto Campo*) — Fofeldea — Hochfeld, Újegyház sz/Szeben m, h 1133
—i pap: Gregor 1133
Holcmány (*Helzmenia*) — Hosman — Holzmengen, Újegyház sz/Szeben m, h 280
—i pap: Henric 280
hold (mértékegység) 72, 662, 864
Holdvilág (*Hoduilag, villa Abbatis*) — Ţapu — Abtsdorf, Fehér/Szeben m, h 97, 1089—1091
—i pap: Johann 1089—1091
Holics l. Újvár
Hollókerék (*Hollokerek*), fn, Szentiván 556
Holmy, Holmi l. Halmi
Holtmaros (*Holthmorus, Holtmoros*) — Mureşmort/Lunca Mureşului — Holten, Torda/Maros m, h 342
Homboth l. Hambocto
Homodeus, giesshübeli plb 676
Homoródalmás l. Almás
Homoródszentmárton l. Szentmárton
Homoródszentpál l. Szentpál
Honrabah l. Glimboka
Hont (*Hunt*), vm, M és Szl 467, 510
— (*Hunt*), főesp-ség, M és Szl 596
—i főesp: János mgr
Hontpázmány (*Hunthpaznan, Hund Boznan*), nemzetség 39, 827, 837, 890, 904, 908/1—2, 970, 981—982, 1004, 1009, 1012, 1050—1051
Honttelke (*Huntheleke*), elnéptelenedett település Páncélcseh közelében, Doboka/Kolozs m 225
Hopârta l. Háporton
hordó 200, 510
Horman l. Ormány
Hornád l. Hernád
Horoch (d) János, b 947
Horreum Magnum l. Nagycsűr
Hortobágy (*Cornachel, Hortobagh, Harbasdorf*) — Cornăţel — Härwesdorf, Szeben sz/m, h 50, 338, 841, 956
—i fn: Gura
— (*Hortobag*) — Hârtibaciu — Harbach, az Olt mellékfolyója 1003
Horvát (Hurwath d) Simon comes, b, Hássas 582, 789—790, 870
horvát-dalmát és szlavón bán: Geréb Mátyás
horvátországi eretnekség 602
Hory l. Hari
Hosdát (*Hasdath*) — Hăşdat, Hunyad m, h 786
Hosman l. Holcmány
hospes 4—5, 175, 178, 263, 270, 319, 366, 368, 370, 410, 431, 442, 456, 465, 494, 522, 537, 556, 571—572, 620, 686, 698, 709—711, 716—717, 742, 758, 820—821, 887, 896, 934, 960, 973, 985—986, 1033
Hospitalis l. Aldorf
Hostišovce l. Gesztes
Hosszúaszó (*de Longavalle, Huzyuazou*) — Husasău/Valea Lungă — Langenthal, Küküllő/Fehér m, h 97, 438, 1117
—i pap: Arnold 97; Peter 1117
Hosszúbükk (*Hwzywbyk*), erdő, fn, Nagyfalu 808
Hosszúér (*Hozywer*), völgy, fn, Boncnyíres 812
— (*Hwzywher*), erdő, fn, Botháza 829
Hosszúliget (*Hozywligeth*) — Suligethe, Hunyad m, h 672
Hosszúmacskás l. Macskás
Hosszúmező (*Hozywmezew*) — Husmezău/Valea Lungă, B-Szolnok/Szilágy m, h 687
Hosszútelek (*villa Pauli, Huzyuteluk*) — Doştat — Thorstadt, Fehér m, h 354, 898, 1092, 1094

—i pap: Henrik 1092, 1094
Hothuon/Hotoan l. Hatvan
Hotolka, Hatalka l. Hatolyka
Hoybit Johann, polgár, Talmács 1027
Hoyoholm l. Hajóhalom
hozomány 27, 172, 299, 332, 392, 927, 948, 1044
Hozywer l. Hosszúér
Hozywligeth l. Hosszúliget
Hőhalom/Hühalom l. Vurpod
Höltövény (*Heltheuin*) — Hălchiu — Helsdorf, Brassó vidéke/m, vár 869
Hradna l. Garadna
Hrastăş l. Harasztos
Hronský Beňadik l. Garamszentbenedek
Hublus l. Köblös
Huck (Domokos testvére), Korógy 466
Hudus l. Hodos
Hudzov l. Harcó
Huedin l. Hunyad
Hukurithou, fn, Zsuk 569
Humberti villa l. Szenterzsébet
Humlesz l. Omlás
Hunak villa l. Hunyad
Hundurmark l. Kondormárk
Hunedoara l. Hunyad
Hung l. Ung
Hunt l. Hont
Huntheleke l. Honttelke
Hunyad (*villa Hunak*) — Huedin, Kolozs m, h 1155
—i pap: István, Márk 1155; Márk, Márton 1155
— (*Hunad*) — Hunedoara, Hunyad m, h 1103—1104
—i pap: Péter 1103—1104
— (*Hunagh, Huniad, Hwnyad*), vm 411, 672, 708
—i isp: Mátéházi Márton comes
—i szolgabírók: István (Aranyi), Péter (Pál f) 786
— (*Hunad, Huniad*), főesp-ség 71, 81, 208, 293, 593, 646, 708, 814, 823—824, 837, 853, 858, 878—879, 884—886, 890—891, 903, 1061, 1063, 1103—1106
—i főesp: Éliás/Illés, Fekete (Niger d) Miklós, Miklós, Salamon mgr-ek
—i alesperes: Benedek 1103
—i tizedek gondviselője: Emricus
Hus (László a), b, Újlak 531
Husasău l. Hosszúaszó
Hushorou, azonosíthatatlan település Torda vm-ben, valószínűleg hibás névalak 205
Husmezău l. Hosszúmező
Huszti András († 1755), jogtudós, levéltárrendező 46, 210, 448, 452, 742, 857, 870/2, 919, 1016—1017
Huzyuazou l. Hosszúaszó
Huzyuteluk l. Hosszútelek
Hühnerbach l. Glimboka
hűségeskü 128—129
— alóli felmentés 160
hűtlenség 265, 326, 363, 416, 438, 462, 464, 479—480, 505, 508, 635, 785, 923, 943, 969, 1003, 1012
Hwnt comes, tanú 72
Hwzywbyk l. Hosszúbükk
Hwzywher l. Hosszúér
Hydalmas l. Hídalmás
Hydueg l. Hídvég
Hydus l. Hidas
Hylerteluke l. Hilértelke
Hymusbik, erdő, fn Podsága és Szolcsva határjárásában 546

I

Iacobeni, *Iacobi villa* l. Jakabfalva, Szentjakab
Iara de Mureş l. Jára
Iaurinum l. Győr
Ibaşfalău l. Ebesfalva
Icafalău l. Ikafalva
Iclod l. Iklód

Ida (*Yda*, *Joda*) — Iuda/Viile Tecii — Eidau, Grosseidau, Kolozs/B-Naszód m, h 434, 1120—1123
—i pap: Nikolaus 1120—1123
Ida l. Jád
Ideciu de Jos, — de Sus l. Alsóidecs, Felsőidecs
Idecs (*Ydech*), elpusztult vár, hihetőleg Felsőidecs határában, Torda/Maros m 527, 529. L. még Alsóidecs, Felsőidecs
idézés 14, 26, 97—98, 102, 105, 146—147, 157, 222, 300, 315—316, 331, 334, 358, 366, 385, 387, 389—390, 398, 444, 473, 476, 486, 548, 556, 625, 696, 712, 766, 781, 783, 896, 897, 898, 928—929, 933, 958, 962—963, 966
—, vásári kikiáltással 815, 940, 966, 941
idézőparancs, általános, egy évre 892, 896, 898
Idiciu l. Jövedics
Idrifaia l. Héderfája
Ieciu l. Vécs
Iernuțeni l. Radnótfája
Igalja l. Lőrincfalva
Igech (Demeter és Miklós a), b, Pestes 14, 17
Igen (*Agun*, *Igeen*) — Ighiu — Krapundorf, Fehér m, h 366, 370, 617, 831, 960, 973, 985—986, 1033, 1087, 1099
—i pap: Johann 831; 1086—1087; Peter 617
—i fn: Bocsárdpataka
—i hospesek 366, 896, 973, 985, 1033
Igenpatak (*Igunpataka*), fn, Igen és Krakkó között 985
Igetu l. Égető
Igeyk comes (Péter a), b 700
Ighiș l. Ivánfalva
Ighiu l. Igen
Igon (Gál a), b, Kőrös 634
Igrictelke (*Igrechteluk*), elnéptelenedett település Torda város határában, Aranyos sz/Kolozs m 182
Igriș l. Egres
Íjgyártó (arcupar) Pál, tanú 463
Ikafalva (*villa Ika*) — Icafalău, Háromszék/Kovászna m 1107—1109
—i pap: Pál 1107—1109
Iklód (*Juklud*) — Iclod, Doboka/Kolozs m, h 250—251, 362, 555, 576, 582, 790, 805, 808
—i Ferenc, dobokai isp (1317) 271 (hamis oklevélben)
Iklódtelke (*Juklotteleky*), elnéptelenedett település Magyarzsombor és Milvány környékén, Doboka/Szilágy m 362
Ilgendorf l. Illyefalva
Ilieni l. Illyefalva
Ilișua l. Ilosva
Illés (id. Illés f), b, Bokaj 657
— id. (Illés, Wz, Zereth és Both a), b, Bokaj 657
— (Péter f), b, Csán 299
— (Lőrinc f), b, Gálfalva 217
— (János és Miklós a), Hidegvíz 570
— mgr, hunyadi főesp l. Elyas
— (János a), b 171, 247
— (János comes testvére), b, Mon 513
— bán, b, Szatmár vm 227, 274
Ilona (Zubuzlo leánya), b, Csesztve 305—306
— (Jakab leánya), b, Kóród 791, 797
— (Sebestyén leánya), b, Pele 935
— (Iuanusy Tamás leánya), b, Szatmár vm 1040
— (Mihály özvegye), Teremi 332—333
Ilosva (*Ilswa*), Selymesilosva — Ilișua, K-Szolnok/Szilágy m, h 416
Ilswa l. Ilosva
Iltőtó (*Ilteutow*), fn, halastó a mai Iltő közelében, Arad m 939
Ilunch (István leánya), b, Bogács 506
Ilye (*Elie*, *Elya*), elnéptelenedett település Egrespatak határában, Kraszna/Szilágy m 851, 865, 900
Ilyés mgr, b 355
Illyefalva (*villa Helye*, *villa Elye*) — Ilieni — Ilgendorf, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1082

—i pap: Pál 1080—1082
Imanusy l. Jánosi
Imbuz l. Omboz
Imper l. Kászon
Impur (Tumpa a), Szentmárton 504—505
Imre király (1196—1204) 470, 954
— (Petherke f), b, Ad 222
— (Balas f), b, Balázsfalva 788
— (Miklós, Péter, Barrabás és László a), b, Bihar vm 643
— borbándi plb 1059
— b, Egres 168
— (Imre a), b, Ernye 1045
— serv, Fehér vm 183
— Szécsi Domokos mgr erd prp klerikusa, Gyfv 708
— (Simon f), b, Hosdát 786
— (András f), b, Kalocsa 949
— (Reynold f), kir ember, Nagymihály 636
— (János a), b, Nyüved 959
— (Radnold f), b, Radnótfalva 830, 857
— (Péter, Miklós, László és Barla a), b, Roff 668—669
— (Pál f), b, Szarvad 226, 846, 859, 867
— (János és Margit a), b, Szentkirály 948
— (János f), b, Turul nb-i, Szentkirály 811, 948
— (Nagy /magnus d/ Ábrahám f), b, Uzdiszentpéter 814
— váradi ppk (1297—1317) 90—98, 121, 124, 241—243
— a váradi ppk testvére, a kir kamara bérlője 446
— váradi olvasókk 213
Inakháza (*domus Inok*), elnéptelenedett település Bonchida közelében, Doboka/Kolozs m 253
Inaktelke (*Inakteluce*) — Inucu, Kolozs m, h 1043
Inău l. Jenő
Indal (*Indol*) — Indol/Deleni, Torda/Kolozs m, h 168, 182
Ineu l. Jenőfalva
Inferior Waldorf l. Aldorf
ingóságok elvitele 773
iniciálé, díszes 16, 49, 229, 318, 411, 854, 889
inkvizítorok támogatása 584—585, 587, 588—590, 602
Inlăceni l. Énlaka
Inok (Bozouch comes a), b, Bázna 15—16
— vjb, Doboka vm 253
Inok domus l. Inakháza
Insula Cristiani l. Kereszténysziget
Insula Gerhardi l. Fenyőfalva
Interanum l. Teramo
Inucu l. Inaktelke
Ipoch (András a), b, Sajó 326, 462
Ipolyság l. Ság
Ipona, erdő, fn, Simontelke 296
Ipp (*Ip*) — Ip, Kraszna/Szilágy m, h 601
—i Szt. András apostol-egyház 601
írástudás 121
írásvizsgálat 65
irat, fellebbezési 189
—, nem közhitelű 116
Iriny (*Evreen, Juren*) — Irina, K-Szolnok/Szatmár m, h 72, 634, 1008
irtás, égetéssel 1027
Isontelke l. Ivánfalva
Ispánlaka (*Spanlaka, Spanloka*) — Şpălnaca, Fehér m, h 12, 649, 651, 663, 864, 875, 909, 1075, 1077
—i pap: György 1075, 1077
Ispánlese (*Spanlesy*), hegy, fn, Décse 808
ispotály, Kolozsvár 1110
Istelnic l. Esztelnek
Istenmezeje (*Isthenmezey*) — Heves/M, h 857
István (V.), királyfi (1245—1261) 175, 177; ifjabb király (1262—1270), erd herceg, a kunok ura 173, 192, 629; király (1270—1272) 10, 15—16, 49, 212, 263, 267, 370, 456
— (II.), (Uroš Milutin), szerb király (1282—1321) 85. L. még szerb király
— (Demeter f), b, Ad 856
— (Jakab f), b, Ad 222

István, b, hunyadi szolgabíró (1333), Arany 786
— (Iwanka f), b, Bán 198/2
— (Pál f), b, Bartavölgye 948, 1002, 1008
— comes, b-szolnoki szolgabíró (1325) 532, 537
— (Miklós comes a), b, B-Szolnok vm 528
— b, Chude, Bihar vm 72
— (Gyula f), tanú, Bihar vm 72
— (László a), Bihar vm 466
— (János és Ilunch a), b, Bogács 506
— (Fábián f), b, Bonchida 743
— b, Bongárd 707
— (Both f), b, Botháza 829
— (Gergely, János és István tesvére), alp, Bőnye 998
— (Miklós f), b, Bőnye 998
— frater, domonkos szerzetes a budai szigetről 121
— frater, a Szűz Mária-szigeti apácák procuratora, Buda 188, 347
— b, Csán 632
— (Pál f), b, Csán 815
— (Endre f), b, Csán 1002
— /helyesen: Gergely/ (Rempe f), b, Csán 630
— (Iwanka, Jakab, Péter és Miklós a), Csicsó vár 1013
— (Eltus f), csíki székely 486
— (Pál f), csíki székely 486
— (Pheleud f), csíki székely 486
— pap a telegdi főesp-ség csíki esperesi kerületében 1138
— deák oklevélhamisításai. L. még Szengyeli István
— (László f), b, Dédács 185, 290
— (Beke a), b, Dengeleg 368, 370
— (Jakab a), b, Doba 612
— (Loránd erd vd f), Borsa nb-i, lázadó főúr, Doboka vm 323
— (Serephel f), esküttárs, Doh 977
— (István f), b, Endréd 198/2
— (Phyle f, Tamás és István a), b, Endréd 198/2
— erd vd-i jegyző (1309) 121
— (Domokos és Miklós a), b, Esztény 47—48
— b, Fahíd 505
— (János f), Fehér vm 26
— (János a), Felkapus 311
— (Pethew a), cond, Fogacs 769/1
— (Gál comes a), b, Gálfalva 217
— (Halymban f), telegdi székely, b, Gerebenes 28
— (Petheu a), b, Golop 466
— (Tamás f), b, Göc 623
— (Markus f), b, Görbed 1058
— (Thyudor f), b, Gőz 959
— (János f), b, Gyeke 862
— (Naznan f, Mihály a), b, Gyeke 862
— (Pogány /d/ István mgr f), Hontpázmány nb-i, b, Gyeke 890
— frater, ágostonos perjel, Gyfv 92—93, 131, 150, 154
— erd dékánkk, Gyfv 678, 1012
— erd prp, Gyfv 9, 28, 33, 37, 40, 44, 46, 48
— karbeli pap, Gyfv 806
— Gyalui Miklós mgr erd kk klerikusa, Gyfv 708
— mgr succentor, Gyfv 269
— (Miklós a), Hátszeg 234, 236, 245
— hevesi főesp, M 581
— (János f), b, Hosdát 786
— (Mihály és Miklós a), b, Hosdát 786
— (János f), b, Ispánlaka 864
— comes (Dávid f), avd-i officiális, Jobostelke 216, 407
— kalocsai érsek (1302—1304) 29
— (Lorand f), b, Kalocsa 949
— (Olyuer testvére), Szil nb-i, b, Kalocsa 199
— (Egyed a), kézdi székely, Kászon 67, 473, 485—486
— (János a), b, Kecset 781
— (Péter f), b, Kecset 180, 519, 662, 753
— mgr, kecskési vn (1313) 208
— (Jan f), b, Keresztúr 14—17

István (Pál f) b, Keresztúr 14, 17
— kir ember, Kolozs vm 405
— klerikus, önjelölt apát, Kolozsmonostor (1332, 1337) 740, 957
— frater, kolozsmonostori apát (1324) 509 (hamis oklevélben)
— kolozsvári plb 1110—1113
— (Peteu f), b, Köblös 641, 643
— (János a), b, K-Szolnok vm 801
— kun, K-Szolnok vm 773
— (Lukács f), fogott bíró, K-Szolnok vm 811
— (Omode f), serv, K-Szolnok vm 771
— (Ugrin f), k-szolnoki szolgabíró (1327) 612
— (Dénes f), b, Kút 583
— (László f), serv 658
— (Tivadar f), b, Lüki, kir ember 977
— b, Mányik 576
— (Sámuel f), b, Mende 507
— (Wgrin f), b, Menyő 961
— (Pál comes f), b, Mestertelke 354
— (János comes a), b, Mon 513
— (Martha férje), erd vd (1336), Monoszló 903 (hamis oklevélben)
— mgr (Mihály f), b, Nagysemjén 300, 303, 315—316, 357, 391
— mgr, nyitrai éneklőkk 644
— (Augustin a), b, Ónok 265
— (Domokos f), b, Oroszfája 397, 839
— (István a), b, Ózd 756
— (István f), b, Ózd 756
— (András a), serv, Pacal 971, 959
— (Pál bán f) l. Garai István
— pécsi prp 596, 832/2
— (Erneus f), b, Petlend 40
— (Lőrinc f), erd kk, I. Károly kir káplánja, piáni plb 617, 708, 736—737
— frater, a pozsonyi konvent guardiánja 196
— (Akur a), Ráton 466
— (Tatamér mgr fehérvári prp és Bacho/Bako mgr testvére), b, Rönök 756, 911, 1020, 1031
— (Syke f), b, Sárszó 679
— (Tamás f), b, Sárszó 679
— tanú, Sásvár 455
— (András a), b, Septely 466
— (Domokos és János a), Szamárkút 762
— (János f), b, kézdi székely, Szárazpatak 188, 347, 473, 476
— (László f), b, Szarvad 959
— szatmári plb, az erd ppk Meszesen túli helynöke 650, 653
— comes (János comes f), Szatmár vm 390
— (Kemen f), b, Szatmár vm 390
— mgr tanú, Székelyvásárhely 463
— — székely isp l. Losonci István mgr
— (György és Péter a), b, Szengyel 622, 823
— (Konrád f), b, Szengyel 774
— b, Szentegyed 576
— comes (Sándor a), b, Fehér vm-i szolgabíró (1320—1322), Szentkirály 328, 349—350, 421—422, 425, 875
— (Miklós f), b, Szilágyszeg 634
— mgr (Apay f), b, Szőlős 357
— (János a), b, Szucság 965
— serv, telegdi főesp-ség 1145
— pap a telegdi főesp-ség Maros melléki kerületében 1146
— Saul tordai főesp serviense 81
— (András f), b, kézdi székely, Torja 67
— (Lőrinc f), b, Tövised 1002, 1008
— b, serv, Tövised 508, 846
— (János a), b, Ugocsa vm 489
— (János f), hospes, Újtorda 742
— (Erney f), b, Újvár/Diósgyőr 336
— (Valter f), b 26
— mgr, váradi prp (1326—1332), Károly kir követe (1332) 565, 643, 676, 749
— váradhegyfoki prp 126
— (Tamás f), b, Várhely 234, 236
— veszprémi ppk l. Kéki István
— veszprémi prp 121
— (Parabuh comes f), kun, Visegrád 523
— (Chunpas Lőrinc f), b, Zsombor 323, 356, 362—363, 369, 464

István serv, Zsuk 853
Istvánd l. Stefánd
Istyan l. Esztény
isztriai eretnekség 602
Itália 114
ítélet 390, 596, 631, 706, 966, 1057—1058
—, főbenjáró 247, 648, 654, 766, 809
—, hamis 607
ítéletlevél 14, 17, 324, 334, 340, 366—367, 370, 386—387, 389, 410, 430, 567—568, 583, 596, 599, 615, 631, 638, 654, 669, 720, 930, 939, 956
ítélkezés, saját bíró által 608
Iteu l. Lüki
itinerárium 605
Iuanusy Tamás (Ilona a), b, Szatmár vm 1040
Iuda l. Ida
iudex conservatorius 745
Iuedeech l. Jövedics
Iuriu de Câmpie l. Őr
Iuş l. Ős
Iván (Egyed f), b, Monoszló nb-i 566
— (Péter mgr f), Demjén nb-i, b, Lapád 278
Ivánfalva (*Isontelke*) — Ighiş — Eibesdorf, Fehér/Szeben m, h 44
Ivánkatelke (*Iwankateleke*, *Iwankateke*), elnéptelenedett település Szentegyed határában, Doboka/Kolozs m 435
— (*Lumbyiwanusfolwa*), később Káptalan néven továbbélő település, Fehér m 894
Ivăneşti l. Szentiván
Ivedeech l. Jövedics
Īwachin/Iwachyn mgr, szabolcsi isp l. Kállói Iván
— (Péter f), b, Felsőábrány 769/2
Iwahun mgr, tordai isp (1319) 343
Iwancha/Iwanka (András comes a), b, Barcsa 121, 237
— (János f), b, Balla 593
— (István mgr a), b, Bán 198/2
— (Miklós a), Gut-Keled nb-i, b, Bihar vm 573, 643
— (István f), Csicsó vára 1013
— (Miklós comes a), Balog nb-i l. Szécsi Ivánka
— b, kir ember, Toldalag 594
— (Pál a), b, Ugal 523
Ivánka (Iwanka), váradi olvasókk, prp, majd ppk (1318—1329) 15, 231—232, 285, 289, 396, 401—403, 415, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591
— mgr, a kunok bírája (1334), Gut-Keled nb-i, Diószeg 811
Izkulnuk l. Esztelnek
Izvoru Crişului l. Kőrösfő

J

Jaak (Heym comes a), b, Kaznacs 574
Jaclin, lk, Buda 121
Jacou (Jakab f), b, kir ember, Béld 321, 325, 337
Jacul l. Zsákod
Jád (*Ida*, *Venatio*) — Jad/Livezile — Jaad, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 181, 698—699, 712, 758, 803, 820—821, 947, 1070, 1072—1073
—i hospesek 698, 712, 758
—i pap: Nikolaus 1072—1073
Jakab apostol-kőtemplom, Bő 23; Gyéres 560
— (István a), b, Ad 222
— comes (Apa f), b, Almakerék 42, 44, 240—243, 248, 368, 428, 526—527, 529—530, 532, 658, 660, 664, 673, 675, 805, 808, 832/1
— (Jakab comes f), b, vd-i serv, Almakerék 529—530, 658, 660, 673, 675
— (Mihály f), b, Almás 517
— (Péter a), Aranyos melléki székely 359
— (Lukács a), Bádon 466
— (Jacou a), b, Béld 321, 325, 337
— (András a), b, B-Szolnok vm 996

Jakab (Tamás f), avd-i ember, B-Szolnok vm 996
— b, Chude, Bihar vm 72
— (Jowanka comes f), Gut-Keled nb-i, alp, Bihar vm 466
— (Adorján f), b, Csán, serv 560
— csanádi ppk l. Piacenzai Jakab
— (Beke f), b, Csesztve 305, 663, 875, 909, 912
— (István f), Csicsó vára 1013
— (Chumburd f), csíki székely 486
— (Péter és Pál a), csíki székely 486
— (Simon bán f), b, Darlac 517
— mgr (Panic f), erd vd-i udvarbíró (1321), Debrecen 398, 400
— (János f), b, Detrehem 810, 952, 1015, 1028/1, 1044
— (Sándor f), b, Detrehem 573, 920
— (István f), b, Doba 612
— Chenk (d), (Herlant a), Esztény 47
— frater, a keresztesek ispotályában mgr, Esztergom (1327) 599
— (Lothar f), b, Fejértó 561
— (Pál comes a), fogott bíró, Fellak 170
— (Bartaleus f), cond, Fogacs 769/1
— (Jakab a), b, Gáld 666
— (Lőrinc f), b, Gálfalva 217
— (Fekete Tamás f), b, Gerecse 37
— (Markus f), b, Görbed 1058
— (Chor testvére), eskütárs, Gyarak 466
— harasztkeréki plb 541
— (Simon f), b, Hosdát 786
— (Katalin férje), Ispánlaka 649, 651
— mgr, kalocsai olvasókk 139
— (András f), b, eskütárs, Keserű 466
— (Péter a), kézdi székely 596
— (Byrtholom f), b, Kide 72
— kolozsi isp l. Cseh Jakab
— (János f), b, alp, Kolozs vm 929, 933, 958, 962—963, 966
— (Pál váradi kk a), b, Kolozsvár 729—730
— (Korkou f, Ilona a), b, Kóród 791
— (Dénes f), b, Kölcse 1018
— (Dobo a), b, K-Szolnok vm 846
— (Fábián f) b, K-Szolnok vm 846
— (Péter a), b, Lecsmér 290, 314
— (Péter comes f), b, Nemti 715
— mgr, Károly kir speciális nótáriusa, b, Ölyves 404, 406, 412, 505
— (Szopos Péter és Miklós a), Örke 312
— pápai legátus (1336) 1088
— frater, remete 121
— tanú, Sásvár 455
— mgr, szabolcsi isp l. Debreceni Jakab
— (Mikola rokona), b, Szamosfalva 1045
— b, Szászugra 666
— mgr, szeghalmi főesp (1338) 985—986
— (Zug f), hospes, Szék 556
— (Chama f), b, vd-i és kir ember, Szentegyed 256—257, 294, 435, 704, 719, 743, 753, 869, 904, 908/1, 966, 984, 1051
— (Jakab f), b, Szentegyed 869
— (Lőrinc f), b, erd kk, Szentkirály 727—728
— (Mihály f), b, Szentkirály 948
— b, Szentmiklós 445
— (Margit férje), b, Szilágyszeg 592, 634
— (Mihály f), b, Szilkerék 63
— (Demeter a), Szomordok 655
— (Mihály f), b, Toldalag 824
— b, kir ember, Törösd 924, 939
— (István f), b, Újvár 336
— mgr, váradi őrkk 290, 231—232, 565, 676
— váradi éneklőkk 290
— váradhegyfoki prp 314, 329, 440, 560
— váradhegyfoki konvent familiárisa 945
— miles, Verolibeli (Petrus de Verulis a) 610
Jakabfalva (*villa Iacobi*) — Iacobeni — Jakobsdorf, Nagysink sz/Szeben m, h 97, 99, 106, 881
—i plb: Nikolaus
—i fn: Hegyeshalom
Jakabpataka (*Jacabpataka*), elnéptelenedett település Gergelyfája és Pókafalva között, Fehér/Szeben m 478
Jako, id., Hodos 811

Jakob mgr (Nikolaus f) l. Brassói cs
— (Peter f), alp, Dálya 430
— kisenyedi plb 676
— (Nikolaus a), hospes, Krakkó 370
— dékán, netusi plb 97
— péterfalvi plb 280
— péterváraljai plb 676
— pókafalvi plb 97
— (id. Nikolaus f), b, Rozsnyó 723
— szebeni bíró 969
— szebeni comes 1027
Jakobsdorf l. Gyákos, Jakabfalva, Szentjakab
Jákóhodos l. Hodos
Jakow, b, Kaplyon nb-i, Nagymihály 244
Jan (István a), b, Keresztúr 14
Jandalaka l. Énlaka
Jank (István f), b, Keresztúr 14, 17
Janka (*Joank*), elnéptelenedett település Szentegyed (Doboka vm) határában, melyet az oklevél írója tévesen helyez B-Szolnok vm-be 891
Jankafi cs l. Ősi cs
Jánki Dénes (Tamás mgr a) 385, 387, 393, 489
— László frater, kalocsai érsek és kir kancellár (1317—1336) 285, 287—289, 374, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 581, 591, 596, 665, 671, 687, 721, 723, 887
— Tamás mgr (Dénes f), beregi (1312—1320) és ugocsai isp (1315—1324), b, Kémer 330—331, 334, 385, 387, 393, 489
János (XXII.), pápa (1316—1334) 298, 371—374, 376—381, 384, 414—415, 424, 444, 487, 535, 538—540, 543—544, 551—552, 577—578, 584—590, 598, 602—604, 609—610, 613, 617, 619, 683, 689—695, 714, 727, 728—731, 733—741, 744—745, 747—752, 757, 818, 932, 979
— (Zápolya), magyar király (1526—1540) 670
— Zsigmond (Zápolya), vál magyar király (1540—1571) 44, 425
— (Luxemburgi), cseh király (1310—1346) 483
— b, Ad 813
— (Demeter f), b, Ad 222, 813, 856
— (Dénes a), b, Ad 856
— (Jowancha f), b, Ad 813
— (Apa f), b, Almakerék 881
— mgr/comes (Beche f), b, Almakerék 42, 532
— (Jakab comes f), b, Almakerék 529—530, 660
— (Mihály f), b, Almás 517
— aradi kk 679
— (Berend f), aradi prp 954
— (Simon a), b, Bagos 816
— balázstelki pap 1059
— (László mgr a), b, Balkány 902
— (Veres Elek, Dénes és Iwanka a), b, Balla 593
— b, Benedek (Fehér vm) 939
— bihari isp l. Bátori János
— (Buza f), eskütárs, Bihar vm 466
— (Kemeyn f), eskütárs, Bihar vm 466
— (István f), b, Bogács 506
— boldogasszonyfalvi pap 236
— (Bonch f), b, Boncnyíres 555, 576
— (Domokos a), b, Boncnyíres 294
— (Domokos f), b, Boncnyíres 294, 662, 794, 1051, 1056
— (János f), b, Boncnyíres 555, 576
— b, dobokai szolgabíró (1332), Bongárd 765
— (László f), Borsa nb-i, b 508
— (Gergely testvére), b, Bőnye 998
— (János f), b, Bőnye 998
— (Meyrk f), b, Bőnye 592
— (Gál mgr testvére), b, Cente 268
— mgr (Tamás f), b, erd nemes, Csaholy 679, 771
— — (Caak f), Csák nb-i, országbíró (1311—1314) 182
— (László f), b, Csán 630, 809, 815

János (Pál f), b, Csán 815
— (Pethe f), b, Csán 899
— (Talpas /d/ András f), b, Csán 615—616, 630, 632
— klerikus (Pouer comes testvére), a csanádi kápt tanúbizonysága 924, 939
— (Vejtehi Theodor bán f), Csanád nb-i, lázadó főúr 281, 496
— b, Császári, eskütárs 466
— (Péter f), b, Császártelke 919, 1017
— (János f), b, Csesztve 649, 651, 663
— (Miklós, Mihály és János a), Csesztve 649, 651, 663, 864, 875
— (János f), b, Csomafája 704, 718—719
— (Thormach f), b, kir ember, Csomafája 68, 256—257, 265, 269, 704, 718—719, 984
— (Benedek f), b, Dablyon 801
— (Demeter testvére), serv 296
— (Pangarach f), b, eskütárs, Dengeleg 466, 1008
— (Miklós f), b, serv, Detrehem 952
— (Sándor f), b, Detrehem 573
— comes/mgr (Vrkun/Vcrund f), b, Detrehem 167, 197, 810, 952, 1015, 1028/1, 1044
— (János vd f), b, Diós 255
— vd (Miklós és János a), b, Diós 255
— dobokai szolgabíró l. Csép János
— (Chunka /d/ László f), b, Doboka vm 323, 464
— erd avd (1296), Doboka vm 43
— (Miklós f), vd-i serv, Doboka vm 658
— (Kopaz /d/ Desew f), b, Doh 945, 977
— (Serephel f), eskütárs, Doh 977
— (Ezen f), aranyosszéki székely, Dombró 307
— (Durs f), vd-i serv 658
— frater, egresi apát 292—293
— egri őrkk 581
— (Renold comes a), Kökényes-Radnót nb-i, b, Erked 42, 201, 231—232, 660, 1028/2
— esztergomi érsek 596
— frater, esztergomi domonkos perjel 169
— mgr, esztergomi olvasókk 416
— comes (Márton f), Fehér vm 1077
— mgr, vd-i ember, Fehér vm 261—262
— (Lothar f), b, Fejértó 561
— (István f), b, Felkapus 311
— comes, erd vd-i udvarbíró, Fellak 170
— (Jakab f), cond, Fogacs 769/1
— mgr (Fonói), kir-női pohárnokmester (1323—1324), az erdélyi részek kapitánya, besztercei, kolozsi és kolozsvári isp (1317) 268, 482
— (Salamon f), b, Forró 276
— (Mihály a), szabados, Gáld 297
— comes (Heym f), b, Gambuc 28
— (Miklós f), b, Girolt 997
— (Tamás f), b, Göc 623, 627
— (Markus f), b, Görbed 1058
— (Thyudor f), b, Gőz 959
— (Mihály comes/mgr f), b, Gyákos 918, 940—941, 951
— (Gereu f), b, Gyeke 862
— (Lőrinc f), b, Gyéres 953
— serv, Gyögy 626
— győri prp 552
— mgr gyfv-i főesp, erd kk l. Nemes (Nobilis d) János mgr
— frater, domonkos perjel, Gyfv 53—55
— mgr, erd dékánkk, ózdi főesp, Gyfv 202, 280, 370, 405—406, 579, 708, 779—780, 1000, 1028/2, 1029, 1060—1062, 1064, 1120
— erd kk, Gyfv 121
— erd prp, Gyfv 141, 144, 158—159
— gyfv-i plb 1041
— Mihály erd kk klerikusa, Gyfv 708
— (Móric f), erd kk, Gyfv 280
— (Salamon mgr erd kk neposa), Gyfv 708
— mgr, az erd kápt kiküldötte, Gyfv 220
— scolasticus, Márton mgr erd kk klerikusa, Gyfv 708
— az erd ppk klerikusa, Gyfv 708
— László erd prp apródja, Gyfv 708
— (Myke f), b, Héderfája 879—880

János (Illés f), b, Hidegvíz 570
— mgr, honti főesp 596
— (István és János a), b, Hosdát 786
— (János f), b, Hosdát 786
— (Zerechmer f), b, Hosszútelek 354, 898
— (Mikola f), b, Inaktelke 929, 933, 958, 962—963, 966, 1043
— (Mathe f), b, Ispánlaka 864
— (István a), b 26
— (Péter f), b, kőhalmi vn (1332), Istenmezeje 754, 804, 817, 819, 830, 857
— (Péter f), b, Jánosi 443
— (István f), b, Kalocsa 199
— kalocsai kk és kői prp 121
— (Lorand f), Kalocsa 949
— (Máté f), b, Kalocsa 949
— (Manus f), b, Kályán 569
— (Mihály és János a), b, Kályán 998
— (Miklós f), b, Kályán 998
— kir ember, Kanizsa 924
— (István f), b, Kecset, serv 781
— (Marcel f), b, Kecset 180
— (András f), b, eskütárs, Kémény 466
— (Deseu f), b, Kémer 871—873
— (Rophoyn comes f), b, Kend 582
— (Márton f), b, Kepes 997
— frater, kerci apát 49, 665
— (Kaza f), b, Keresztes 249—251
— (Kelemen a), b, Keresztes 870
— (Karachun comes f), b, Kide 743
— (Móric f), b, eskütárs, Kincse 466
— mgr kolozsi főesp l. Nemes (Nobilis d) János mgr
— (Balthasar f), b, avd-i ember, Kolozs vm 1054
— mgr (Gereu testvére), b, Kolozs vm 825
— (Illés f), b, Kolozs vm 171, 247
— frater, kolozsmonostori perjel 396
— —, kolozsmonostori apát (1339—1345) 1025, 1038—1039, 1043
— mgr, a szebeni polgárok ügyvédje, Kolozsvár 401—402
— (Vgrin f), b, vd-i serv, kir ember, Koppánd 658, 742, 877, 892—898, 965
— (Pál f), b, Koród 1054
— (Kwkenes f), b, Kökényesmonostor 434
— (Dénes f), b, Kölcse 1018
— (Cantor /d/ Miklós f), b, K-Szolnok vm 846
— (Domokos f), fogott bíró, K-Szolnok vm 573
— (Fábián f), b, K-Szolnok vm 846
— (György f), b, K-Szolnok vm 846
— (István f), k-szolnoki szolgabíró (1334) 801
— k-szolnoki isp l. Csaholyi János, Bathor (d) János, János (Szikszói Pál f)
— (Pál a), b, K-Szolnok vm 846
— (Péter f), b, K-Szolnok vm 845—846
— (Péter f), kir-néi ember, K-Szolnok vm 795
— mgr (Szikszói Pál f), k-szolnoki isp (1335—1341) 859, 867, 934, 935—936
— mgr, vd-i nótárius, Kraszna vm 416
— —, küküllői főesp, vd-i protonotárius, ppk-i kancellár és ü 31, 51, 55, 57
— (Péter mgr f), Demjén nb-i, b, Lapád 278
— (Tamás a), b, Kaplyon nb-i, Lele 961
— b, Lomb 121
— (Péter f), b, Lóna 252—253, 258
— (Tivadar f), b, kir ember, Lüki 977
— macsói bán l. Alsáni János
— (Imre a), Turul nb-i, Magasábrány 811
— magyarói pap, ü 528—529
— (Dénes f), b, Margitta 846
— (Márk f), Aba nb-i, b 73
— (Mathe f), kir és vd-i ember 970, 981, 1000, 1004
— (Péter a), b, Menyő 961
— b, Méra 171, 223
— (Pál comes f), b, Mestertelke 354
— (Mihály f) l. Teke János
— (Miklós f), b 355, 643
— (Miklós f), ü 953
— (Miklós szatmári főesp testvére) 27
— (Gwren a), b, Mikola 643
— frater, a minorita rend magyarországi provinciálisa 714

János (Miklós f), b, Miriszló 450
— comes (István f), b, Mon 513
— eskütárs, Morcháza 466
— (Domokos f), b, Nádas 221
— (László, Domokos, Tamás, Gergely/ György a), b, Nádas 221
— (Miklós f), b, Nádas 965
— nádor l. Druget János
— (János a), b, Nagymihály 636
— (János f), b, Nagymihály 636
— (Sykwsd f), Nagymihály 601
— comes (Geche f), b, Németi 659, 672
— nyitrai ppk (1302—1328) 285, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591
— (Imre f), b, kir ember, Nyüved 959
— az óbudai Szt. Péter-egyház éneklőkkja 134—135, 139
— szolga, Ócsa 188
— (Omode f), b, 198/2
— (István f), b, Ónok 265
— mgr (Márton és Pál mgr testvére) (székes)fehérvári őrkk, b, Ózd 756
— (Mochk /d/ András f), b, Ózd 756
— örsi főesp, egri egyházmegye, M 832/2
— (Mátyás f), b, Őrnyék 471, 778
— (Chente /d/ János f), Aba nb-i, Páncélcseh 225, 581, 687
— mgr, pápai subcollector 770, 1084
— (Salamon f), b, serv, Pata 549, 579
— b, Pestes 14
— (András és Domokos a), b, Pestes 14, 17
— (Batiz comes rokona), b, kir serv, Pestes 17, 458
— (Tamás f), b, Pestes 14, 17
— (/Kethkezeu d/ Péter mgr f), b, Péterfalva 299
— mgr, kir-néi pohárnokmester l. János (Fonói)
— comes, Prépostfalva 666
— (Balenth f), alp, Pucur föld 82—83
— (Radnold/Radnald f), b, Radnótfalva 830
— (Lőrinc comes f), b, Récse 225
— (Habraham f), Roff 668
— comes (Márton f), Agmánd nb-i, b, Rücs 22, 24, 46
— (Simon f), b, Ság 568
— (András mgr f), b, Sárpatak 296
— tanú, Sásvár 455
— (Gordaa /d/ Jakab f), b, Sima 600
— (Márk f), eskütárs, Sima 466
— mgr, a kir udvar tárnoka, Szabolcs vm 557
— (Miklós f), kir tárnok, Szabolcs vm 558
— (Ressul f), székely, Szabolcs vm 557
— (István f), b, Szamárkút 762
— (Miklós f), b, Szamárkút 762
— (János f), b, Szamosfalva, 445, 1045
— (Mikola f), b, Szamosfalva 247, 284, 648, 654, 1045
— (Pál f), b, Szancsal 233
— (István a), Szárazpatak 473, 476
— comes (Opor f), kézdi székely, b, Szárazpatak 67, 188, 347
— b, Szarvad 636
— (László f), b, Szarvad 674, 682, 706, 720, 959
— (Olivér f), b, Szarvad 650, 653, 936, 1008
— (Pál f), b, Szarvad 226, 859, 867
— (Zomboth f), b, Szarvad 650, 653
— (Abraam f), b, Szatmár vm 227, 274, 301—302, 392
— comes (István comes a), b, Szatmár vm 390
— varga, Szécsény 939
— (Péter erd kk a), Szék 738—739, 747—748
— hospes, Szék 556
— (Adorján f), Székelyvásárhely 463
— (Neste f), felszabadított rabszolga, Székelyvásárhely 463, 541
— mgr, (székes)fehérvári prp, alkancellár, küküllői főesp 172—175, 192, 200, 210—212, 224, 237, 245—246, 263, 272—273, 285—286, 304, 318, 322—323, 326, 335—336, 360, 363, 365, 408, 411—413, 419—420

János mgr, (székes)fehérvári kk 121
— (Trystien f), ü, Székesfehérvár 568
— (Márton f), b, serv, Szemesnye 526, 881
— (Péter f), b, Szengyel 622, 823
— (Imre a), b, Szentkirály 948
— (Imre f), b, Szentkirály 948
— (Péter f), b, kir ember, Szentkirály 1037, 1041
— (Simon f), b, Szentkirály 948
— (Artheus f), b, Szentmárton 1054
— (László f), b, Szentmárton 814
— (Tyvan f), b, Szentmihálytelke 426—427
— (Gereo mgr, Mihály és Kemyn a), b, Szentmiklós 247, 284
— (Mikola f), b, Szentmiklós 445
— b, Szentmiklós 445
— (Márton f), b, Sziget 27
— (Mog comes f), b, eskütárs, Sziget 27, 846, 974
— (Marcellus f), b, Szilágytő 78—79
— (János a), b, Szind 167
— (János f), b, vd-i ember, Szind 167
— (Péter f), b, Szodoró 1008
— pap a szolnoki főesp-ségben 1136
— b, Szomordok 255
— (Egyed f), b, Szomordok 505, 655, 998
— (Meynold és Péter comes testvére), b, kir ember, Szomordok 655, 742, 1042—1043
— (Pál f), b, Szomordok 247, 254—255, 284, 648
— b, Szovát 798, 1030
— (István f), b, vd-i ember, Szucság 965
— b, Szuna 846, 1008
— b, vd-i ember, Szurdukkő 965
— kir-női tárnokmester l. Babonics János
— (Mihály f), b, Toldalag 824
— (István f), b, Ugocsa vm 489
— (István f), b, Újvár/Diósgyőr 336
— (Kirus és István a), Újtorda 742
— (Nagy /magnus d/ Ábrahám f), b, Uzdiszentpéter 814
— váradi ppk 731
— váradi prp 213
— mgr, váradi éneklőkk 231—232
— —, váradi olvasókk 290, 565, 676
— váradhegyfoki prp 115
— váradhegyfoki konvent ifja 974
— az erd kápt révésze, Váradja 708
— (Miklós f), b, Vesselény 505
— veszprémi prp 596
— (Vgrin mgr a), b 567—568
— (Pál f), b, Visonta 1014, 1032
— (Miklós a), famulus, Zsidve 994
— (Gula/Yvla f), b, Zsombortelek 904—905, 908/1
— (Both f), b, Zsuk 195
Jánosi (*Deyuansy*, *Juanisy*, *Vyasy*), ma Csengerjánosi, Szatmár/M, h 443, 1130—1131
—i pap: Péter 1130—1131
—i Szt. Margit-anyaegyház 443
— (*Ymanusy*, *Imanusy*), ma Kántorjánosi, Szatmár/M, h 1129, 1131
—i pap: Benedek 1131; Tamás 1129
Januenium l. Genova
Jára (*Jaara*), elnéptelenedett település Csanád közelében, Csanád/M 924
— (*Jara*), Marosjára — Iara de Mureş, Torda/Maros m, h 1125—1126
—i pap: Péter 1125—1126
— (*Jany*, *Yara*), Alsójára — Iara, Torda/Kolozs m, h 23, 168, 429, 432, 546, 829, 849, 987, 989, 1147, 1150
—i pap: Demeter 1147, 1150
—i cs: Benedek klerikus (István comes f) 429, 432; Dénes (Marcellus f) 23; Domokos (Marcellus f) 168; István comes (Benedek klerikus a) 429, 432; László, kir ember, tordai szolgabíró (1338) 924, 987, 989; Marcellus (Dénes mgr és Domokos a) 23, 168; Muron 23; Pascha comes 849
Jastotal-i Henrik mgr boroszlói kk 169
jász kapitány: Sandrin 773
— rabszolganő 297
Jászói konvent hiteleshelyi lt 310, 317, 324, 385—388, 393—394, 871—873

Jazovo l. Hódegyháza
Jdioara l. Zsidóvár
Jeclinus (Walter f), jb, Vajasd 71
jegyajándék 22, 42, 222, 274, 311, 525, 600, 634, 660, 788, 885, 1048
jegyruháról való lemondás 1040
jegyző, erd káptalané 65. 65. L. még Fekete (Niger d) Miklós, Nyíresi Tamás, Tamás klerikus
—, erd vd-i: István
—, kir: Jakab mgr, Omori Gál, László mgr
—, kolozsmonostori konventé: Szengyeli István
—, pápai: Cingulo, Filip de; Johannes mgr; Meunia, Vagnolo de; Raynulfus; Rocca, Rogerius de; Sancta Victoria, Angelo de;
jegyzőkönyv l. még regisztrum
Jeica l. Zselyk
Jeledinți l. Lozsád
Jelenec l. Gimes
Jelna l. Zsolna
Jenő (*Jenew*) — Inău/Fundătura, Doboka/Kolozs m 581
Jenőfalva (*Sanctus Iohannes*) — Ineu, Csík sz/Hargita m, h 1139
—i pap: István 1139
Jézus Krisztus 684
Jidvei l. Zsidve
Jimborul Mare; — Săsesc l. Zsombor
Jklod, Juklud l. Iklód
Jób (Gergely a), b, Szentmárton 991
— (Guthard f), b, Szil nb-i, Doboka vm 323
Job comes (Domokos és Miklós a), Berkesz 492
jobbágy 71, 355—356, 368, 399, 409, 445—446, 473, 482, 510—511, 513, 595, 601, 605, 608, 628, 637, 670, 672, 769/1, 796, 813, 822, 849, 876, 920, 938—939, 978, 1010, 1025—1026
— telepítése 268, 628, 796, 876, 920, 939
—, egyházi 849
—, rutén 473
—, szökött 511
— elhurcolása 605
— elköltöztetése 939
— szétszéledése 628
— városba költözése 511
— zaklatása 608
jobbágyporta 446
jobbágyság, erdélyi 510—511, 637
jobbágytelek 479, 513
— kialakítása 939
Jobostelke (*Jobtelke, Jobusteleke*), elnéptelenedett település Gambuc közelében, Fehér m 407, 1031
Joda l. Ida
Jófű l. Dobra
jogbiztosíték 1058
jogcím érvényesítése bírói úton 778
jogérvényesség, pecsété 121
jogfenntartás 368, 852, 881, 952—953, 1044. L. még eltiltás, tiltakozás
joghatóság, megyésispáné 428
jogközösség 246
joglevelek 924
jogrend helyreállítása Erdélyben 480
Johanka (András comes a) l. Iwancha
Johann b, Apold 898
— (Henrik f), erd kk, apoldi pap 133, 617, 676—677, 1084
— (Hermannus f), lk, Aranyosbánya 522
— báránykúti plb 97
— (Henrig f), báznai plb 617
— berethalmi plb 832/2
— domonkos szerzetes, Beszterce 1070
— doborkai plb 106, 676
— dedrádi plb, ü 528, 530
— drassói plb 97
— ecsellői plb 676
— comes (Geubul f), b, Epemező 181, 224, 512, 628, 696, 698, 758
— farkastelki plb 832/2
— (Nikolaus f), b, Fejéregyház 969
— hermányi plb 611
— igeni plb 831
— kasztói plb 831
— kenyéri plb 676

Johann ludasi plb 676
— mikeszászai plb 97
— nagydisznódi plb 611, 725
— orbói plb 676
— péterváraljai plb 106
— (id. Nikolaus f), b, Rozsnyó 723
— sárosi plb 832/2
— dékán, segesvári plb 97, 106
— comes (Hennyng f), b, Simontelke 296
— (Stephan f), tanú, (Szász)buda 969
— szászfehéregyházi plb 676
— pap, a szászvárosi dékánság papi censusának beszedője 831
— szenterzsébeti plb 98, 102, 113
— (Angelo f), Teramo, kúriai procurator 618
— újfalusi plb 725
— vérdi plb 280
— zsidvei plb 97
— (Demeter f), ü, Zsombor 779—780
Johannes mgr, pápai jegyző, íródeák 725
Johannisdorf l. Szentiván
johannita lovagok 1003
Jolent (Sebestyén leánya), b, Pele 935
Jordánfalva (*villa Yordani*), Árdány — Ardan, Doboka/B-Naszód m, h 322, 1067
—i pap: Henrik 1067
Joseni l. Alfalu, Középtelek
Joseph, polgár, Szatmár 926
Jósika cs hitbizományi lt 353, 360, 472, 853
Josreh, a kir kamara bérlője 446
Jowachin (Gergely pap, Felicián és Gwth a), b, Ad 222
Jowachinus mgr (Péter f), alp 466
Jowancha (János a), b, Ad 813
Jowanka comes (Odun f), felp 466
József mgr, scolasticus, Szatmár 390
Józsefberke (*Yosephberke*), liget, fn, Kajántó és Macskás között 1038—1039
Józsefmacskás l. Macskás
Józsefszénafüve (*Josephzenaffywe*), szénafű, fn, Macskás 1038
jövedelem, egyházi 280, 334, 708
—, közös 601
Jövedics (*Ivedeech, Iuedeech*) — Idiciu — Bellesdorf, Küküllő/Maros m, h 332—333
Jrgus (Bene a), csíki székely 486
Juanisy l. Jánosi
Jucu l. Zsuk
Juerkus, Nagy (magnus) László mgr erd kk klerikusa, Gyfv 708
Juh (d) Miklós comes, fogott bíró, Fellak 170
Jula l. Gyula
Jung (d) Alard l. Vízaknai cs
Juren l. Iriny
Jwanka (János f), Aranyos melléki székely, Dombró 307

K

Kabalapatak (*Kabalapataka*), patak, fn, Szemesnye 861, 1000
Kacalaháza (*Kachalahaza*), elnéptelenedett település a Kosály patak mellett, talán Felsőkosály környékén, B-Szolnok/Kolozs m, h 528
Kacsics (*Kathich, Kathyz*), nemzetség 107, 201
Kadrassó (*Kadrassou*), elnéptelenedett település Szádvár tartományában, Arad m 939
Kaduch, azonosíthatatlan település Kraszna vm-ben 466
Kajánfő (*Kayanfw*), Felsőkajánel — Căinelu de Sus, Hunyad m, h 672
Kajántó (*Kayanthow*) — Chinteni, Kolozs m, h 2, 219—220, 1025, 1038—1039
—i fn: Kajántópada, Szilvástelkeberke 1038—1039
Kajántő (*Kayanthw*), Alsókajánel — Căinelu de Jos, Hunyad m, h 672
Kajla (*Kyule*) — Caila, Doboka/B-Naszód m, h 1066

—i pap: Syfridus 1066
Kakasfalva (*Hanbach*) — Hamba — Hahnebach, Szeben sz/m, h 1133
—i pap: Christian 1133
Kakna l. Désakna
Kál (*Kaal, Gaal*) — Călușeri, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Leustachius 1143, 1145—1146
Kalabar l. Kolubar
Kalach (Olyuer mgr f), Szil nb-i, b, Kalocsa 199, 863, 868
Kalapat (*Kalapath*) — Nógrád/M, h 715
Kald l. Gáld
Káldmonorát (*Kaldmonorat*), elnéptelenedett település Rücs környékén, Torda/Maros m 24
Kállay cs lt 300, 303, 315—316, 358, 391, 395, 400, 489, 521, 557—558
Kálló (*Kallou*), Nagykálló — Szabolcs/M, h 310
—i Iván mgr, szabolcsi isp (1318) 310
Kállósemjén l. Nagysemjén
Kálna (*Kalna*) — Calna, B-Szolnok/Kolozs m, h 528
Kálnok (*Kalnuk*) — Câlnic, Háromszék/Kovászna m, h 1080, 1082
—i pap: László 1080; Lőrinc, Péter 1082
Kalocsa (*Coloca*), egyházmegye, M, R, Sz 146, 613, 957
—i érsekség 186—187
—i érsek 134, 538, 578, 602, 604, 694, 730—731, 737, 739, 748. L. még István, Jánki László, Vince
—i kápt tagjai: prp: Demeter mgr, János; éneklő kk: Mike mgr; olvasókk: Jakab mgr; őrkk: Péter mgr; kk: János, Miklós mgr
—i gyűlés 289
— (*Kalucha, Kalacha*) — Călacea, Dobóka/Szilágy m, h 199, 863, 868, 949
Kalota (*Kalata*) — Călata, főesp-ség a váradi és erd egyházmegyében 388, 394, 1155
—i főesp: Péter mgr
Kalotaszentkirály l. Szentkirály
Kaloztelek, Kalaztelek l. Kárásztelek
Kaltwasser l. Hidegvíz
Kályán (*Kalyan*) — Căianu, Kolozs m, h 569, 998
—i fn: Kályánpataka 569
kamara, kir 176, 446, 458, 564, 708, 886. L. még pápai kamara, erdélyi káptalani
— — bérlője: Endre mgr, Gurhes (d) László, Heys comes, Imre, Josreh, Peuldre (d) Péter
— — sáfára: Miklós mgr 446
— — officiálisa 446
kamaraispán, kir 176, 446, 564, 708, 886. L. még András mgr, Gurhes (d) László, Péter (Máté testvére)
kamaraispánság, erdélyi 886
—i bíráskodás 886
Kamarás (*Camaras*), Pusztakamarás — Cămăraşul Deşert/Cămăraşu, Kolozs m, h 434, 644, 1110
—i pap: Péter 1110
— (*Camaras*), Vajdakamarás — Vaida-Cămăraş, Kolozs m, h 198/1, 528, 852, 1111—1113
—i pap: Mihály 1111—1113
Kamaron l. Komárom
kanca 929. L. még csikó, ló, ménes
—, csikózó 633
kancellár, kir: Antal frater, Jánki László, Pál mgr, Vince
—, kir-néi: Henrik, Kéki István, Piast Meskó
—, ppk-i: János, Nemes János
—, erd vd-i: Pető
kancelláriai jegyzet 70, 75—76, 160, 424, 709—710, 732, 758—759, 769/1, 803, 820—821, 876, 943, 946—947, 960, 972, 983, 1007, 1018
Kanizsa (*Kanisa*), Törökkanizsa, Újkanizsa — Nova Kanjiža, Csanád/Sz, h 924
Kanizsamonostor l. Monostorkanizsa
kanonoki javadalom adományozása 376—381, 551, 689, 727, 729, 738, 741, 747
— — jövedelme 280

— — visszaadása 731
— javadalomba való bevezetés 377, 379, 728, 730, 735, 737, 748
— stallum rezerválása 378
kanonok l. még erdélyi káptalan kanonokjai
Kántorjánosi l. Jánosi
Kányád (*Kanad*) — Ulieş, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: István 1141—1142
Kapellendorf/Gergelsdorf l. Kápolna
káplán, legátusi, pápai: Aretio, Johannes/Vannes de; Marenesellia, Dynus de; Montefia, Gaspar de; Parma, Albertin de; Sardinea Filip de
—, erd ppk-i 95; L. még András pap, László, Miklós, Tamás
—, erd prp-é: Emricus
—, esztergomi érseké: Thomas mgr
—, kir: István, László; Miklós, Monteferreo, Vitus de; Simon, Tamás
Kaplony (*Koplon*, *Koplyon*), nemzetség 390, 961
Kápolna (*Capella*) — Căpâlna de Jos — Kapellendorf/Gergelsdorf, Küküllő/Fehér m 1117
— (*Capella*) — Căpâlna de Sus, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Gunradus, Márton, Péter 1117
kápolna, ppki, Gyfv 163
—, Buda 93, 138
—, magán 163. L. még fakápolna
Kápolnásoláhfalu l. Oláhfalu
Kapor (*Kopur*) — Copru, Doboka/Kolozs m, h 644
Kapov l. Csapó
Kappan l. Koppánd
Kaprevár (*Caprewar*), Kaprioara — Căprioara, Arad m, h 939
Kaprinai-gyűjtemény 176
káptalan: aradi, bácsi, budai, csanádi, császmai, egri, erdélyi, esztergomi, (székes)fehérvári, győri, kalocsai, kői, nyitrai, óbudai, pécsi, pozsonyi, szepesi, váci, váradi, veszprémi, zágrábi
—i tisztség adományozása 66, 139
— tárháza 618, 677
—, szászföldi (Landkapitel) 102. L. még barcasági, kézdi, kozdi, medgyesi, sinki, szebeni, szentlászlói, újegyházi
Káptalan l. Ivánkatelke
Kapu (*Kapw*), azonosíthatatlan település a Maros mentén, Arad m 939
Kapus (*Kapous*) — Căpuşu Mare, Kolozs m, h 1110—1111, 1113
—i pap: Domokos 1110—1111, 1113
— (*Kobs*) — Copşa Mică — Kleinkopisch, Medgyes sz/Szeben m, h 832/2
—i plb: Nikolaus 832/2
— (*Kopus*), fn, hegy, Szentmihálytelke 806
— (*Kapus*), hegy, fn, Szilvás 644
Kapus l. még Felkapus
Kapus magnum, fn, Búza 644
Kapusd (*Kapusd*), út, fn, Málom 808
Kapy cs lt 329, 615—616, 630, 632
Kara (*Kara*) — Cara, Kolozs m, h 1058
Karachin (Egyed f), b, Biszótelke 43, 788
Karachin pothaka l. Karácsonpatak
Karachini villa l. Karácsonfalva
Karachun comes (Ágnes férje), b, Kide 743
Karácsonfalva (*prope domum Karachyni*), Alsókarácsonfalva — Crăciunelu de Jos, Fehér m, h 489
— (*villa Charachini/Karachini*) — Crăciunelu de Sus — Krotschendorf, Küküllő/Fehér m, h 1117
—i pap: Peter 1117
— (*villa Karachni*, *villa Karasun*) — Crăciunel, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
Karácsonpataka (*Karachin pothaka*), fn Podsága és Szolcsva határjárásában 546
Karácsonytelke l. Alsóoroszfalu
Karanka l. Koronka
Karasov l. Krassó
Karasun villa l. Karácsonfalva
Kárász (*Karazy*), Nyírkárász — Szabolcs/M, h 492

Kárásztelek (*Kaloztelek, Kalaztelek*) — Carastelec, Kraszna/Szilágy m, h 945, 974, 977
—i fn: Bükkerdő
Karatsontelke l. Alsóoroszfalu
Karaznazeg l. Csög
Karazy l. Kárász
Karlsburg l. Gyulafehérvár
Karolus comes, Nagydisznód 457
Károly (I.), király (1308—1342) 29, 34, 41, 57, 116—117, 121, 127, 160, 162, 165, 172—178, 181, 192, 198/2, 200, 210—212, 218—220, 224, 226, 228, 233—243, 245—246, 259, 263—270, 272—273, 281, 283, 285—290, 304, 309, 318, 321—323, 325—326, 330—331, 334—336, 338—339, 348, 353, 356, 360—367, 369, 371—372, 375—376, 378, 380, 383, 393—394, 397, 401, 404—406, 408, 411—414, 416—420, 423, 431, 434, 436, 438—439, 446—447, 449, 453—456, 458—460, 462, 464—465, 467—468, 471—472, 479, 480—492, 494—502, 504—505, 507—511, 519, 522—523, 535, 542, 553, 555, 558, 561, 564—566, 570—572, 574, 576—577, 580—581, 585, 591, 594—597, 602—603, 608, 614, 619—621, 624, 629, 631, 635—637, 639, 644—645, 647, 659, 665, 670—672, 684—687, 692—693, 697—699, 709—712, 714, 717, 721, 723—724, 726, 732—734, 741—742, 749—752, 758—764, 768, 769/1, 775, 792, 800, 802—806, 808, 812, 817, 819—821, 830, 834—840, 843—844, 850—851, 853, 857, 863, 865, 868, 876—877, 886—887, 892—898, 900, 911, 915, 921, 923, 932, 943, 946—947, 950, 959—960, 969—973, 979, 981—983, 985—986, 993, 1000, 1003—1004, 1006—1007, 1009—1011, 1016, 1018, 1020—1021, 1023—1025, 1031, 1034, 1036—1037, 1041, 1049—1052, 1056—1058
— — — fiának születése 483, 535
— — — erdélyi tartózkodása 162, 174, 176—177, 365, 485—486, 488—504, 507, 510—511, 567—568, 596
— — — követei: Gebeth, Hátszegi Thaplain, István váradi prp, László titeli prp, Márton (Bugar f), Phynta, Tamás erd főesp, Pál nándorfehérvári ppk 749
— — — jegyzői: Jakab mgr, Omori Gál, László mgr
— — — titkára: Pál nándorfehérvári ppk
— — — káplánjai: István, László; Miklós, Monteferreo, Vitus de; Simon, Tamás
— (Benedek, Kopouch és László a), b, Chytwan 495
— (*Karul*), Nagykároly — Carei, Szatmár m, h 978, 1130
—i pap: Pál 1130
—i cs: András, Miklós, Ördög 816, 978
—i — lt 816, 978
kártérítés 445, 529, 550, 758, 875
kártétel 466, 658, 661, 881, 929
Karuth, azonosíthatatlan helynév a Szászföldön 969
Kasal l. Kosály
Kasim l. Kászon
Kassa (*Cassa*) — Košice — Kaschau, Abaúj/Szl, v 200, 326, 336, 483, 670
—i csata 200, 326, 336, 483, 670
Kastendorf l. Kasztó
Kastenholz l. Hermány
kaszáló 355, 429, 432, 852, 890, 939, 1038. L. még rét
Kászon (*Kazun, Kasim*) — Imper, Csík sz/Hargita m, h 1138
—i pap: Miklós 1138
— (*Lokkazun*) — Căşin, Csík szék alegysége, tájnév 485—486
Kasztó (*Keztev, Koztov*) — Căstău — Kastendorf, Szászváros sz/Hunyad m, h 831, 1097—1102
—i pap: Johann 831; 1097—1102
—i comes, scolaris 831
Káta (*Katha*), talán Nagykáta, Pest/M, h 466

Kata (Margit a), német rabszolganő, Dombró 307
Katalin/Katha (Felicián leánya), b, Csán 899
— (Zubuzlo leánya), b, Csesztve 305—306
— (Jakab fel), b, Ispánlaka 649, 651
— (János leánya), b, Péterfalva 299
Katel l. Ketel
Katerina (Rener pap leánya), Apold 680
Kathich, Kathyz l. Kacsics
katolikus és ortodox közötti házasság 35, 85
— hit védelme 695, 751, 818, 1023
— hitre térítés 619
Katona (*Chachana*) — Cătina, Kolozs m, h 594, 644, 1120—1122
—i pap: Péter 1120—1122
— István (1732—1811), jezsuita történetíró 29
katonai kiadások1010
katonáskodás 6, 246, 285, 1010
Kayanfw l. Kajánfő
Kayanthw l. Kajántő
Kaza (Mihály a), b, Doboka vm 47—48
— (János a), b, Keresztes 249—251
Kázmér (Péter a), b, K-Szolnok vm 778
Kaznacs (*Cozluch*) — Cosniciu, Kraszna/Szilágy m, h 574
—i fn: Sötétbükk
Kebeleszentivány l. Szentiván
Kéc (*Keth*) — Cheţ, ma Margitta része, K-Szolnok/Bihar m 672
Kechech, Kecheth l. Kecset
Kechques l. Kecskés
Kecsed (*Kychyd*), Mezőkecsed — Chiciud/Miceştii de Câmpie, Kolozs m, h 644
Kecset (*Bechech, Kechech, Kecheth*) — Chiced/Aluniş, B-Szolnok/Kolozs m, h 180, 265, 519, 662, 753, 781, 1135—1136
—i pap: Miklós 1135—1136
— (*Kuchet*), elnéptelenedett település Körösgyéres közelében, Bihar m 466
Kecskés (*Kechkes, Kechques*) — Piatra Craivii, hegycsúcs és vd-i vár Krakkó határában, Fehér m 208, 320, 429, 432
—i vn-ok: István mgr, Miklós mgr (Erdeöd f), Rimai Arnold
Kedlen, Kedelenteluk l. Kötelend
kedvezmények az erdélyi nemesség részére 510
kegyuraság 19, 229, 401, 424, 601, 849, 939, 989, 1026, 1048
Keisd l. Kézd
Kékbükk (*Keekbyk*), elnéptelenedett település Pusztaszentkirály közelében, Torda/Kolozs m 835
Kekelleu l. Küküllő
Kékes (*Keykes*) — Chiochiş, Doboka/B-Naszód m, h 52, 362, 644
— (*Kykus*), fn, Poklostelek 51
Kékesújfalu l. Újfalu
Kéki István, veszprémi ppk és örökös isp, kir-női kancellár (1310—1322) 239, 285
Kelemen (V.), pápa (1305—1314) 53—54, 66, 69—70, 75—76, 100, 134, 157, 695, 770
— (János f), b, Keresztes 870
— (Miklós f), b, Méra 796
— Miklós mgr ugocsai főesp klerikusa 708
Kellen l. Kolun
Kelnek (*Chelvech*) — Câlnic — Kelling, Szerdahely sz/Fehér m, h 59, 91, 95, 97, 99, 102—103, 106, 118, 157, 208, 210, 260, 280, 382, 474, 618, 657, 676—678, 822, 877, 1029, 1084, 1086—1088
—i pap: Bertold, sebesi dékán 77, 91, 95, 97—99, 102—103, 106, 109, 114, 117—120, 122—123, 129—130, 149, 157; Michael, sebesi dékán 280, 618, 676—677; 1084, 1086—1088
—i Mindszentek-templom 102
—i cs: Andreas (Nikolaus f) 1029; Chel (Daniel, Salamon és Jakob comes-ek a / helytelenül: Nikolaus és Michael a/) 184, 208, 233, 293, 474, 657, 678; Daniel (Jakob comes f) rehói plb 97, 106, 184; Daniel comes (Cheel f, Nikolaus és Michael a) 184, 208, 210, 233, 260, 293,

382—383, 474, 478, 514, 678, 822, 896, 898, 975, 1029; Jakob comes (Chel f, Daniel a) 184; Lesták (Oswald a) 59; Michael (Cheel f) 657; Michael (Nikolaus f) 1029; Michael (Salamon comes f) 208, 210, 474, 478; Michael comes (Daniel f) 208, 474, 478, 678, 822, 898, 975, 1029; Nikolaus (Cheel f) 657; Nikolaus (Daniel comes f) 208, 382—383, 474, 478, 514, 678, 822; Nikolaus (Salamon f, Stephan comes, Salamon, Andreas, Michael a) 102, 109, 208, 210, 293, 382—383, 474, 478, 514, 678, 822, 877, 898, 975, 1029; Oswald (Lesták f) 59; Salamon (Nikolaus f) 1029; Salamon comes (Cheel f, Nikolaus és Michael a) 102, 109, 208, 210, 233, 293, 382—383, 474, 478, 514, 678, 822, 877, 896, 898, 975, 1029; Stephan comes (Nikolaus f) 1029

Kemej (*Kemey*), főesp-ség az egri egyházmegyében, M 581

—i főesp: Lőrinc 581

Kemen (János f), b, Szamosfalva 445, 1045

— (Miklós és István a), b, Szatmár vm 390

Kéménd (*Kemend*) — Chimindia, Hunyad m, h 1105—1106

—i pap: Imre 1105—1106

Kémény (*Kemend*), elnéptelenedett település Baj és Ant között, Bihar m 466

Kemény cs lt 284, 654

— cs csombordi lt 479, 1020, 1031

— cs malomfalvi lt 348, 353, 360, 445, 472, 814, 825

— József gr. (1795—1855), forrásgyűjtő, történetkutató gyűjteménye 20, 270, 329, 443, 503, 522, 542, 605, 771, 773, 795, 799, 801

— — kéziratos okmánytárai: Diplomatarium Transsilvanicum: 6, 284, 368, 505, 832/1; Diplomatarii Transilvanici Appendix: 188, 247, 347, 648, 654, 903; Diplomatarii Transilvanici Supplementum: 50, 408

— — hamisítványai 6, 50, 188, 247, 268, 284, 347, 505, 654, 903

Keménytelke (*Kementelke*) — Chimitelnic, Torda/Maros m, h 774

Kémer (*Kemur*) — Camăr, Kraszna/Szilágy m, h 310, 317, 324, 385—388, 393—394, 871—873

Kemeyn (János a), b, Bihar vm 466

Kemuspotok l. Kőröspatak

Kemyn (János f), b, Szentmiklós 284

Kenchey (Nagy /magnus/ János a), Zsuk 479

Kend (*Kend*) — Chendru/Corneşti, Doboka/Kolozs m, h 51, 265, 582, 1066—1068. L. még Felkend

—i pap: Mihály 1066—1068

Kendech (Roman testvére), kenéz, Fülesd 550

Kenderesvölgy (*Kenderusweugh*), fn, Légen 817

Kendermál (*Kendermal*) — Chendermal, Doboka/Szilágy m, h 806

—i fn: Kendurmalberche 806

Kendermark l. Kondormárk

Kendermező (*Kendurmezeu*) — Chendrea, Doboka/Szilágy m, h 905

—i fn: Egregyvíz, Kökénymező, Lukakő, Macharku

Kendhida (*Kendhyda*), Kiskend — Chendul Mic, ma Nagykend része Küküllő/Maros m, h 517

—i vám 517

—i vár 517

Kendilóna l. Lóna

Kenez (Geszti), valkói vn (1318 e.) 304

Kenéz (*Kenez*) — Chiniz/Voivozi, Bihar m, h 601

kenéz, román 708. L. még Dan, Dragmer, Kendech, Petru, Roman, Stanizlou, Thuz (d) Nicolae, Ursus, Ztonizlov

Kengyeltó (*Kengeltow*), halastó, fn, Szádvár tartományában 939

Kentelke (*Konteluky*) — Chintelnic — Kindel, Doboka/B-Naszód m, h 1066

—i pap: János 1066

Kenyér (*Cogner, Kunertu*), Alkenyér — Şibot — Unterbrodsdorf, Szászváros sz/Fehér m, h 280, 676, 1084—1088
—i pap: Johann 676; 1084—1088
— (*Fulkener, villa Wlkani*), Felkenyér — Vinerea — Oberbrodsdorf, Szászváros sz/Fehér m, h 172, 1084, 1086—1088
—i pap: Herbordus 1084, 1086—1088
kepe, kalangya (gabona)kereszt 6, 849
Kepelos Miklós, esküdt, Szék 576
Kepes (*Kepesteluk, Kwkenes*), elnéptelenedett település Girolt és Ormány között, B-Szolnok/Kolozs m 201, 996—997
Kér (*Keer*), elnéptelenedett település Tiszaszentmiklós és Padé között, Csanád/Sz 939
— (*Ker, Keri*), Szamoskér, Szatmár/M, h 395, 521
Kerc (*Candela, Kyerch*) — Cârţa — Kerz, Szeben sz/m, h 49—50, 102, 109, 420, 439, 665
—i Szűz Mária ciszterci monostor 49—50, 439, 665
—i apát: János frater
—i perjelek: Henrik frater, Sifrid
— kiváltságai 420, 665
—i regisztrum 50
Kerch Olacorum l. Oláhújfalu
Kercsed (*Gerchech, Kerchech*) — Cârcedea/Stejeriş, Aranyos sz/Kolozs m, h 1147—1149
—i pap: Mihály 1147—1149
Kerebenus l. Gerebenes
Kereche l. Gerecse
Kerechnuk, Kerechnek l. Oláhbogát
Kerekdomb (*Kerekdumb*), fn, Gyula 68
Kerekegyház (*Kerekeghaz*), elnéptelenedett település Torda város területén, Aranyos sz/Kolozs m 182
Kereki (*Kerechy*), elpusztult település Bothludas (Fehér vm) határában, vagy Kiskerek (ma Broşteni) ugyanott (hamis oklevélben) 505
Kerekud, patak, fn, Pestes 672
Kerelő (*Kerelev, Kerelov*) — Chirileu, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Benedek 1117
Kerelőszentpál l. Szentpál
Keresd (*Cris*) — Criş — Kreisch, Fehér/Maros m, h 44, 91, 97, 103, 111, 118, 123, 129—130, 428
—i plb: Herric 97
kereset visszavonása 676
keresetlevél 617
kereskedő 90, 121, 124, 179, 190, 732,
kereszténnyé neveltetés 535
Kereszténysziget (*Insula Cristiani*) — Cristian — Grossau, Szeben sz/m, h 457, 645, 1133
—i pap: Henrik 1133
—i villicus: Henning 457
—i fn: Winricus völgye 457
Keresztes (*villa Kereztes, Kereztus, villa Cruciferorum*) — Cristiş/Oprişani, Torda/Kolozs m, h 51, 428, 430, 633, 753, 984
— (*Kereztes*), elnéptelenedett település Iklódszentivány közelében, Doboka/Kolozs m 249—251, 870
—i fn: Szárazér
keresztes hadjárat 586, 602
Kereszteserdő (*Kereztuserdeu*), fn, Gyeke 644
Kereszteshegye (*Kereztushege*), domb, fn, Budatelke 644
Keresztúr (*Sancta Crux*), Csernakeresztúr — Cristur, Hunyad m, h 14, 17, 786
—i fn: Egregy
— (*Kereztur, Sancta Crux*), Csicsókeresztúr — Ciceu-Cristur/Cristeştii Ciceului, B-Szolnok/B-Naszód m, h 1135
—i pap: Miklós 1135
— (*Kerezthur, Sancta Crux*), Gerendkeresztúr — Grind-Cristur/Grindeni, Torda/Maros m, h 1026, 1147—1149
—i pap: Mihály 1147—1149
— (*Sancta Crux*), Maroskeresztúr — Cristeşti Murăş/Cristeşti, Maros sz/m, h 1143, 1145

—i pap: Ábrahám 1143, 1145
— (*Kerestur*), Ördögkeresztúr — Cristorel, Doboka/Kolozs m, h 362
— (*Kerestwr, Kyrzthur*), Pókakeresztúr — Păcureni, Torda/Maros m, h 461, 1048, 1128
—i Szt. Kereszt-kőtemplom 1048
— (*Kereztur, Sancta Crux*), Récekeresztúr — Recea-Cristur, Doboka/Kolozs m, h 369, 1066
—i pap: Miklós 1066
— (*Sancta Crux*), Sajókeresztúr — Şieu-Cristur/Cristur-Şieu, Doboka/B-Naszód m, h 1066
—i pap: Domokos 1066
— (*Cruz*), Szászkeresztúr — Criț — Deutschkreuz, Szeben sz/Brassó m, h 420
— (*Sancta Crux*), Székelykeresztúr — Cristur/Cristuru Secuiesc — Ungarischkreuz, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Jakab 1141—1142
Keresztúri Gáspár, dobokai alisp (1317) 271 (hamis oklevélben)
keresztút 198/1
Keresztvár l. Nyén
Kereu l. Kérő
Kereztus (d) Péter, ü, Szatmár vm 390
Kerlés (*Kynelis*) — Chiraleş — Kirieleis, Doboka/B-Naszód m, h 1066
—i pap: Albert 1066
Kérő (*Ger, Gur, Kereu*) — Chirău/Băița, B-Szolnok/Kolozs m, h 996, 1134—1135
—i pap: Pál 1134—1135
kert, közös csűrkert 920
Keruszeg l. Körösszeg
Kerzing l. Gernyeszeg
Keserű (*Kezereu*) — Cheşereu, Bihar m, h 466
készpénz 530, 634, 643, 765, 864
— elrablása 643
Keszű (*Gezev, Kezy*) — Cheseu/Chesău, Kolozs m, h 1110—1113
—i pap: János 1110—1113
— (*Kezw*), erdő, fn, Palatka 198/1
Ketel (*Katel, Ketyl*) — Cheţiu, Doboka/B-Naszód m, h 44, 673, 675, 1066
—i pap: Benedek 1066
Keth l. Kéc
Kethnyrus l. Nyíres
Kéthorpágy (*Kethurpaag*), elnéptelenedett település Köblös, Mikestelke és Szótelke környékén, Doboka/Kolozs m 362
Kétkezű (Kethkezeu d) Péter mgr (János a), b, Péterfalva 299
Kétsomró (*Ketsomreu*), Somróújfalu — Brusturi, Doboka/Szilágy m, h 905
Keures, Keureus l. Körös
Keve (*Keue, Kue*) — Kubin, főesp-ség a Duna mentén, Temes és Torontál vm déli részén, Sz 87, 121
—i helynök: Pál 87, 121
Kevruspotok l. Kőröspatak
Kew l. Kő
Kewkenesmonotra l. Kökényesmonostor
Keykes l. Kékes
kéz megcsonkítása 766, 1016
Kézd (*Kizd, Kyzd*), Szászkézd — Saschiz — Keisd, Segesvár sz/Maros m, h és szász kápt 91, 97, 99, 105—106, 111, 118, 123, 129—130, 149, 617, 969
—i dékán: Bertold, Nikolaus mgr
Kézdi (*Kizdy*), székely szék, Háromszék/Kovászna m 67, 188, 347, 389, 488, 596—597, 606—607
—i székelyek 67, 347, 389, 488, 596—597, 606—607
— (*Kizdy*), főesp-ség, Háromszék/Kovászna m 81, 133, 261—262, 276, 278, 403, 452, 461, 475, 477—478, 553, 907—908/1—2, 912, 914, 997, 1107—1109
—i főesp: Adorján mgr, Dico
Kézdikővár l. Peselnek
Kézdipolyán l. Polyán
Kézdiszárazpatak l. Szárazpatak
kezes előállítása 798, 1030
kezesség vállalása 310, 324
Keztev l. Kasztó
Kezy l. Keszű

Kide (*Kydeu*) — Chidea, Doboka/Kolozs m, h 743, 788
kiegyezés, perbeli 76, 171, 197—198/1, 205, 333, 344, 354, 410, 440, 445, 478, 529, 534, 550, 557, 573, 612, 642—643, 646, 650, 662, 664, 676, 699, 774, 786, 794, 811, 829, 845—846, 859, 867, 882, 901, 924, 941, 951, 961, 974, 977, 984, 1032, 1038—1039, 1058
Kigye (*Kyde*), elnéptelenedett település Szaniszló, Csomaköz és Reszege között, Szatmár vm 72
kiházasítás 680
kihirdetés vásárokon és közhelyeken 268, 270, 364
kikiáltás, három vásáron 766, 940—941, 966
kiközösítés, egyházi 53, 57, 96—97, 106, 109, 116, 127, 142, 145—146, 151—152, 156, 159—160, 287, 298, 351, 403, 465, 613, 617, 676, 692, 725, 849
— visszavonása 57
— alóli feloldozás 613, 646
Kilyén (*Kylien*) — Chilieni, Háromszék/Kovászna m, h 1082
—i pap: János 1082
Kincse (*Kenchey*), elnéptelenedett település Érsemjén határában, Bihar vm 314, 466
Kindel l. Kentelke
kinevezés, bírói 121
kínzás 763
király, cseh: (Luxemburgi) János (1310—1346) 483
—, magyar: II. András, III. András, III. Béla, IV. Béla, I. Ferdinánd, Imre, I. (Szt.) István, V. István, I. János, János Zsigmond, I. Károly, I. Lajos, IV. László, V. László, Mátyás, Ottó, II. Ulászló, Vencel (László), Zsigmond
—, szerb 160, 639. L. még II. István (Uroš Milutin), IV. István (Uroš Dušan)
— bírói helyettese: Debreceni Dózsa
királybíró 263, 666
királyi bírói hatalom átruházása vajdára 480
— had l. had, királyi
— jelenlét bírósága 583, 977
— személyes jelenlét bírósága 488
— különös jelenlét bírósága 389
— parancs meghallgatása 607
— — szétküldése 289
— udvar 289, 606
— — bíróságai 121
— városok kiváltságai 670
— védelem átruházása 946—947
Királyfalva (*villa Regis*) — Craifalău/Crăieşti, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Pál 1117
Királyi (*Kyrali*), kerület Beszterce vidékén 218
királykút (puteus regis), forrás, fn, Szomordok 255
királyné, francia és navarrai: Klemencia 543, 551
—, magyar: Erzsébet (I. Károly fel) l. Erzsébet kir-né
Királynémeti l. Németi
Kirchberg l. Kürpöd
Kirieleis l. Kerlés
Kirtsch l. Körös
Kirus (János f), hospes, Újtorda 742
Kis (dictus parvus) Demeter, hospes, Szék 556
Kisakasztó (*Kysakazto*), elnéptelenedett település Meződomb határában, Kolozs/Maros m 644
Kisakasztóbérce (*KysakaztoBeerchy*), fn, Kisakasztó 644
Kisbuzd (*Kybuzd*) — Buzd — Bussd, Medgyes sz/Szeben m, h 782. L. még Buzd
Kiscég (*minor Ceeg*) — Ţăgşoru, Kolozs/B-Naszód m, h 644. L. még Cég
Kiscsűr (*Parvum Horreum*) — Şura Mică — Kleinscheuern, Szeben sz/m, h 452, 725, 1133. L. még Nagycsűr
—i pap: Christian 725; 1133; Vízaknai Johann 117, 452
Kisdisznód (*Mons Sancti Michaelis*) — Cisnădioara — Michelsberg, Szeben sz/m, h 420, 1133. L. még Nagydisznód

—i pap: Nikolaus 1133
Kiserdőtelek (*Kyserdeuteluk, Kyserdotheluk*), fn, Zsuk 746
Kisesküllő (*Kyuseskuleu*) — Aşchileu Mic, Doboka/Kolozs m, h 362. L. még Esküllő
Kisfalu (*Kysfolw, Kisfolwd*), elnéptelenedett település Makó közelében, Csanád/M, h 939
Kisfaludy cs lt 99, 239
Kisfülpös (*Kysebfilpus*), Szászfülpös — Filpişul Mic — Fläpsdorf, Torda/Maros m, h 322, 326, 462, 1125—1128. L. még Fülpös, Nagyfülpös
—i pap: Nikolaus 1125—1126, 1128
Kisilosva (*Kysuluswa*), folyó, fn, B-Szolnok/B-Naszód 828
Kiskaján (*Kyskalyan*), elnéptelenedett település Tatamérháza és Kajántó között, Hunyad m 672
Kiskapus (*Kyskapws*), fn, Boncnyíres 812
— l. Felkapus
Kiskend l. Kendhida
kiskirályok 401
Kisküküllő (*Kukullu/Kykullew minor*) — Târnava Mică — Kleine Kokel, folyó 299, 320, 438. L. még Küküllő, Nagyküküllő
— menti szász dékánság 91, 97, 103, 105, 111, 118, 129—130, 617
— — — dékán: Simon 97
Kislele (*Kysleley*), elnéptelenedett település Lele közelében, K-Szolnok/Szatmár m 961. L. még Lele
Kisludas l. Ludas
Kispéntek l. Péntek
Kisprázsmár (*Tharcla*) — Prejmer/Toarcla — Tarteln, Nagysink sz/Brassó m, h 1133. L. még Prázsmár
Kissajó l. Sajó
Kissár l. Sár
Kissármás (*villa Michaelis*) — Sărmăşel, Kolozs/Maros m, h 1120. L. még Sármás
—i pap: Henczmannus 1120
Kisselyk l. Selyk
Kis-Szamos (*minor Zomus, Vizzomus*) — Someşul Mic — Kleiner Somesch, folyó 78, 84, 239, 250, 321, 335, 362, 528, 549, 569, 746, 895. L. még Nagy-Szamos
Kistorony (*villa Epponis, villa Oppenis*) — Turnişor — Neppendorf, Szeben sz/m, h 611, 1133
—i pap: Nikolaus 611; 1133
Kisvölgy (*Kysueulg*), fn, Zsuk 746
kitiltás templomból 832/2
Kyusmohar l. Mohar
kiváltás fogságból 11, 482
—, bíráskodási 670, 710
kiváltságlevél 178, 260, 273, 331, 417, 614, 697, 711, 887. L. még privilégium
kiváltságok adományozása 285, 370, 420, 431, 522, 637, 681, 686, 710
Klára (Miklós leánya), b, Fráta 713
Klátova Nová Ves l. Csizics, Újfalu
Klausenburg l. Kolozsvár
Kledyn l. Gléden
Klein Bistritz l. Beszterce
Kleine Kokel l. Kisküküllő
Kleinenyed l. Enyed
Kleiner Somesch l. Kis-Szamos
Kleinferken l. Sáros
Kleinkopisch l. Kapus
Kleinlasseln l. Szentlászló
Kleinmühlbach l. Péterváralja
Kleinschelken l. Selyk
Kleinschenk l. Sink
Kleinschergied l. Cserged
Kleinscheuern l. Kiscsűr
Klemencia, Franciaország és Navarra királynéja 543, 551
Klics (*Kylych, Kylich*) — Cliţiu/Cliţ, hegy a később települt Klics falu közelében, B-Szolnok/Szilágy m 904, 908/1
Klosdorf l. Miklóstelke, Szentmiklós
Knezeg l. Gernyeszeg
Koachi l. Kovácsi
Koachkuth l. Kovácskút
Koch l. Kócs

Kocka (Kochka d) Mihály (Pál mgr a), b, Torda vm 410
Kockelburg l. Küküllővár
Kócs (*Koch*), Szamoskócs — Cociu, B-Szolnok/B-Naszód m, h 664
Kocsárd (*Kohard, Chuchan*), Oláhkocsárd — Cucerdea Română/Cucerdea, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Péter 1117
— (*Kuchard*), Székelykocsárd — Cucerdea/Lunca Mureşului, Aranyos sz/Fehér m, h 1147, 1150
—i pap: Miklós 1147, 1150
Kocsord (*Kuchurd, Kuthurd, Hyduskuchard*), Hidaskocsord, Szatmár/M, h 605, 732, 1129—1130
—i pap: Domokos 1130; Péter 1129
Kodor (*Kodor*) — Codor, B-Szolnok/Kolozs m, h 46
Kohard l. Kocsárd
Kohna (*Kohnad*), elnéptelenedett település Kishradna határában, Trencsén/Szl 644
Kohna l. Konyha
Kokas (d) Márton, jb, Széplak, Bihar vm 601
Kokt l. Kút
koldulórendek 733, 957
Kolondus (Egyed a), aranyosszéki székely 211
kolostor építése 733
Kolozs (*Kulus, Kwlus*), vm 37, 46, 195, 198/1, 207, 223, 254—255, 268, 304, 343, 362, 426—427, 479, 524, 528, 594, 644, 701, 742, 791, 796—798, 804, 814, 825, 829—830, 852, 857, 862, 886, 895, 962—963, 966, 982, 1006, 1025—1026, 1028/2, 1030, 1044, 1055, 1058
—i isp: Cseh Jakab, János (Fonói), Miklós (Mérai), Rimai (d) Miklós mgr, Zsuki Mihály mgr, Zsuki Miklós mgr
—i szolgabírák 798, 963, 966, 1030. L. még Cseh Mihály, Henke (d) Péter, Mihály (Dénes f), Zsuki István comes
— (*Clus, Olus, Klus*), főesp-ség 81, 133, 153, 196, 396, 403, 546, 708, 1031, 1056, 1062, 1110—1114
—i főesp: Miklós mgr, Nemes (nobilis d) János, Torockói Mihály mgr
— (*Colosakna*) — Cojocna, Kolozs m, h 162, 195, 198/1, 223, 564, 798, 1025, 1030, 1110—1113
—i pap: Tamás 1110—1113
—i villicusok: Vencezlaus, Péter
—i tizedsó 564
—i sókamara 162
—i fn: Ozuer, Rézbérc
Kolozsmonostor (*Clusmonostor*) — Cluj-Mănăştur, Kolozs m, h és bencés apátság, jelenleg Kolozsvár egyik negyede 2, 213, 219, 437, 613, 740, 895, 1038—1039
—i Szűz Mária bencés monostor 84, 284, 509, 555, 576, 613, 641, 643, 655, 775, 812, 830, 915, 957, 1042—1043
—i apát 43, 256. L. még Haidenricus, István klerikus, István, János, Lázár, Miklós frater-ek
—i kommendátor: Broda Miklós
—i konvent (hiteleshelyként) 43, 84, 171, 186, 189, 195, 249—258, 284, 396, 403, 555, 559, 576, 592, 634, 641, 643, 655, 667, 775, 812, 819, 830, 879—880, 887, 915, 928, 931, 944, 955, 968, 995, 1005, 1014, 1032, 1043, 1049, 1055
—i — tagjai: perjel: János frater
—i — mlt 251, 518, 960, 1025, 1038, 1049
—i regisztrum 830
—i requisitorok 509
—i uzsoráskodó szerzetes 613
Kolozsvár (*Closwar, Kuluswar, Oluzuar*) — Cluj/Cluj-Napoca — Klausenburg, Kolozs m, v 84, 204, 208, 212, 256, 258, 263, 268, 353, 401—402, 431, 477, 506, 510, 516, 569, 572, 709—711, 715, 729—730, 825, 830, 887, 915, 957, 966, 1067, 1110—1113, 1145
— kiváltságai 263, 431, 710, 887, 915

—i isp: János (Fonói)
—i bíró 263. L. még Bornemissza János, Nagy (magnus) Péter, Nikolaus comes (Hermann f), Tark comes
—i plb: Benedek, erd dékánkk; István 1111
—i polgárok 431. L. még: Dávid comes, Gilnizer, János mgr, Otto, Hermann, Jakab (Pál a), Máté comes, Pál (Jakab f), Sliger Teodorik, Tamás, Walther comes
—i hospesek 263, 431, 572, 709—711, 887. L. még Tamás
—i ispotály 1110
— város lt 263, 431, 563, 569, 572, 709—711, 746, 887
—i fn: Feketeerdő
Kolubar (*Kalabar*), vár a macsói bánságban, a Kolubara folyó torkolatvidékén, Sz 334
Kolun (*Colonia*) — Colun — Kellen, Szeben sz/m, h 420
Komárom (*Kamaron*), vm, M és Szl 449, 464, 467, 472, 481, 509—510
—i isp: Felsőlendvai Miklós
— (*Kamarinum*) — Komárno, Komárom/Szl, v 279
Komáromy-gyűjtemény 561
Komlód (*Comolod*) — Comlod, Kolozs/B-Naszód m, h 232, 434, 839, 1028/2
Komlós (*Komlous*, *Komlus*), elnéptelenedett település Mezőrücs és Uzdiszentpéter között, Kolozs/Maros m 24, 46
Komlóstelek (*Komlostelek*, *Komlosteluk*), Komlósújfalu — Trestia, Doboka/Szilágy m, h 904, 908/1—2
Komoró (*Komoroud*) — Szabolcs/M, h 466
Komorzan (Komorzan f), b, Szatmár vm 274, 392
Komorzan/Colnorzan (Colnorzan a), b, Szatmár vm 227, 274
Kompold (Péter mgr a), a Kompolti cs őse 246, 278, 285
Konc (Péter a), b, Muzsna246
Konca l. Székes
Kondormárk (*Hundurmark*, *Kendermark*), elnéptelenedett település Szék határában, Doboka/Kolozs m 268, 409
Konrád (István a), b, Szengyel 774
— olmützi ppk 444
Kont Miklós l. Raholcai Kont Miklós
Konteluky l. Kentelke
konvent: budafelhévízi keresztes, esztergomi keresztes, gyulafehérvári ágostonos és domonkos, jászói, kolozsmonostori, leleszi, pozsonyi, somogyi, szebeni domonkos és minorita, szekszárdi, váradhegyfoki
Konyha (*Kohna*), Székásgyepű — Presaca de Secaş/Presaca, Fehér/Szeben m, h 208
Kopasz (*Kopoz*, *Kupaz*) (Tamás f), Borsa nb-i, nádor (1306—1314) 72, 203, 226, 304, 323—324, 336, 508, 561, 670, 759—760, 764, 768
Kopaz (d) Desew (László, György, János és Miklós a), b, serv, Doh 508, 945, 974, 977
Kopouch (Károly f), b, Chytwan 495
Koppánd (*Kappan*), Maroskoppánd — Copand, Fehér m, h 7—8, 876
— (*Koppan*) — Copand/Copăceni, Torda/Kolozs m, h 742, 877, 892, 896, 898, 965
Kopur l. Kapor
Kopus superior l. Felkapus
Korbávia l. Corbavia
Korkou (Jakab a), b, Kóród 791
Kornis cs lt 644, 890, 903, 949
Kóród (*Koroug*) — Coruşu, Kolozs m, h 791, 796—797
— (*Koroth*) — Coroi, Küküllő/Maros m, h 1054
Koródszentmárton l. Szentmárton
Korógy (*Chorog*), elnéptelenedett település a Berettyóújfaluba beolvadt Berettyószentmárton mellett, Bihar/M 466
korona, szent 510, 523, 710, 723, 763, 768
— visszaszolgáltatása az uralkodónak 160, 162, 164—165
koronázás 121, 127, 165, 365

koronázási jog 29
Korond (*Kurnud*) — Corund, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Péter 1141—1142
Koronka (*Karanka*) — Corunca, Maros sz/Maros m, h 463, 541, 1143, 1145—1146
—i pap 541; Gergely 1143, 1145—1146
Korowg elnéptelenedett település Makod környékén, B-Szolnok/B-Naszód m 827—828
Korpád (*Kurpad*) — Corpadea, Kolozs m, h 569
Kosály (*Kasal*), patak, B-Szolnok/Kolozs m 528
Kosarwar l. Kozárvár
Košice l. Kassa
Kovachich Márton György (1744—1821), forráskutató 648, 1038
kovács 806
Kovács (Faber) Daneel, jb, Széplak, Bihar m 601
Kovácsi (*Koachi*, *Kuachteleke*) — Coaciu/Făureni, Doboka/Kolozs m, h 362, 991
Kovácskút (*Koachkuth*), elnéptelenedett település Hídalmás közelében, Doboka/Szilágy m 199, 863, 868
Kozárvár (*Kosarwar*, *Kurzamar*) — Cuzdrioara, B-Szolnok/Kolozs m, h 235, 528, 571, 1134—1136
—i pap: Sebestyén 1134—1136
Kozcov l. Kasztó
Kozd (*Gozd*, *Kozd*), szász kápt 91, 97, 99, 105—106, 111, 118, 123, 129—130, 617, 688, 969
—i kápt protocolluma 688
—i dékán: Nikolaus
— (*Kozd*) — Coşdu, folyócska Kőhalom vidékén, melyről szász káptalant is elneveztek 430
Kozma (Benke f), b, Esztény 47—48
— (Chama a), b, Doba 612
— (Miklós a), b, Doba 612, 801
Kozmás (*Sancti Cozma et Damyanus*, *Sanctus Cosma*) — Cozmeni, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Imre 1138—1139
Kozmatelke (*Cozmateleke*, *Kozmateleke*, *Kvzmateluke*) — Cozma, Kolozs/Maros m, h 231, 433—434
Koztov l. Kasztó
kő (határjelként) 226, 985
Kő (*Kew*, *Ku*), Bánmonostor — elpusztult város és prépostság Banoštor helyén, a Duna partján, Szerém/H 121, 449
—i káptalan tagja: prp: János
—i (szerémi) ppk: György, László 121
Köblös (*Hublus*, *Kublus*) — Cubleşu Unguresc/Cubleşu Someşan, Doboka/Kolozs m, h 51—52, 161, 362, 641, 643, 1066
—i pap: János 1066
köböl (űrmérték) 662
Köbölkút (*Kubulcuch*) — Chibulcut/Fântâniţa, Kolozs/B-Naszód m, h 1120
—i pap: Miklós 1120
— (*Kubulkut*), fn, Dédács 185
— (*Kubulkuth*) — Cubulcut — Bihar m, h 466
Köcski Sándor comes, országbíró (1324—1328) 359, 389, 488, 509—510, 542, 553, 564, 567—568, 570, 591, 596—597, 599, 606—607
Kőhalom (*Kuholm*) — Rupea — Reps, vár, Kőhalom sz/Brassó m, vár 504—505, 754, 830
—i vn: János (Péter f), Zabori Miklós
—i csata 505
Kőhatár (*Kuhatar*), fn, Poklostelek 51
kőhíd, Vajasd 71
Kökényér (*Kwkyner*), elnéptelemedett település Porgány és Béz között, Csanád/M 939
Kökényesmonostor (*Kewkenesmonotra*), Nagykökényes, Nógrád/M, h 434
Kökényes-Radnót (*KukenesRenold*), nemzetség 201, 231—232, 839
Kökénymező (*Kukunmezeu*), fn, Kendermező 905

Kölcse (*Kulche, Kulchey*) — Szatmár/M, h 1018, 1152
—i pap: Tamás 1152
Kölcsey cs lt 1018
Kölpény (*Kulpen*) — Culpiu, Maros sz/m, h 1143, 1145
—i pap: Ábrahám 1143; Jakab 1145
könyvkötéshez használt hártya 831
kőpalota 37
Körisbérc (*Kerusberch*), domb, fn, Búza 840
Kőriserdő (*Kereserdew*), fn, Gyeke, Szentgotthárd, Zsuk 556, 746, 890
kőrisfa 81
Kőristelke (*Korusteluke, Korostheluk*), fn, Zsuk 746
Körös (*Cres, Crisius*) — Crişul, folyó, Bihar m 501, 560
—i vám 501
Kőrös (*Keures*), Érkőrös — Chereuşa, K-Szolnok/Szatmár m, h 226, 634, 845—846, 1002, 1008
— (*Keureus, Kewruz*), Szászkőrös — Curciu — Kirtsch, Medgyes sz/Szeben m, h 441—442, 969
Kőrösfő (*Kyrysfev*) — Crişeu/Izvoru Crişului, Kolozs m, h 240—243
Körösgyéres l. Gyéres
Kőröspatak (*Kemuspotok, Kevruspotok*) — Valea Crişului, Háromszék/ Kovászna m, h 1080, 1082
—i pap: István 1080, 1082
Körösszeg (*Kereszeg, Keruszeg*) — Cheresig, h és vár Várad közelében, Bihar vm 466, 501
—i vn: Nekcsei Sándor
körte, árpával érő 573
körtefa 478, 601, 817, 895, 1008
—, édes körtét termő 601
Körtekapu (*Kurthwylkopu*) — Curticap/ Poarta —Birnthor, Torda/Maros m, h 322, 326, 462, 1127—1128
—i pap: Lőrinc 1127—1128
Körtvélyes (*Kurthwilus*), Alsókörtvélyes — Curtuiuşu Dejului, B-Szolnok/Kolozs m, h 528
Körtvélyesbérc (*Kurtuilusberch*), hegy, fn a későbbi Kiskörtvélyes határában 828
Körtvélyesteleke (*Kurtwelesteluke*), elnéptelenedett település Désfalva közelében, Küküllő/Maros m 9
Körtvélykapus (*Kurtuelkopus*), fn, Gyula 68
kősó 200. L. még só
Kőszegi Miklós, győri ppk (1308—1336) 169, 285, 449, 462, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 596, 665, 671, 687, 721, 723, 887
— Miklós, tárnokmester (1311—1314) 203
Kötelend (*Kedelenteluk*) — Gădălin, Kolozs m, h 658, 746
— (*Kedlen*), erdő, fn, Zsuk 569
Kötelendpatak, Kötelendtó (*Kedelentou, Kedelenpatak*), tó és patak, fn, Zsuk 746
kötelezőlevél 906, 991
Kövesd (*Kuesd*), Désakna határába olvadt erdős terület 410
Köveserdőd (*Kyuserdeud*), erdő, fn, Zsuk 569
Köveslejtő (*Kuesleutheu*), hegy, fn, Zsuk 746
követek kifosztása 749. L. még Károly kir követei
követjárás 203, 911
—, Havaselvére 496
—, tatárföldre 507
Kövi l. Bikoskövi
Közbérc (*Kuzberch*), fn, Bún, Gambuc, Gyula, Makod, Róna 9, 28, 68, 828, 1000
Középbérc (*Kezepberch*), fn, Örke 312
Középfalu (*Kuzepfalu*) — Chiuza/Chizeni — Mitteldorf, B-Szolnok/B-Naszód m, h 828
Közép-Szolnok (*Kyuzonuk, Zounok exterior*), vm 226, 440, 469, 471, 506, 573, 592, 601, 608, 612, 615—616, 630, 632, 634, 672, 674, 682, 706, 764, 768, 769/2, 772—773, 778, 795, 799—801, 806,

809, 811, 813, 815—816, 826, 835—836, 845—846, 855—856, 859, 867, 920, 930, 934, 936, 938, 978, 1002, 1008. L. még Belső-Szolnok, Szolnok
— —i ispánok 608, 615—616, 778, 845—846, 1002. L. még Bathor (d) János, Csaholyi (Nagy) János, János (Szikszói Pál f), László comes (Hegun f), Leukus mgr, Mihály mgr
— —i alisp: Nagy (magnus) Pál
— —i szolgabírák 226, 615—616, 682, 772, 778, 799, 801, 809, 813, 815—816, 845—846, 855—856, 859, 934—936, 978, 1002. L. még András, Desew comes, István, János (István f), Mihály mgr, Miklós mgr, Pál (Bartha f), Péter (Lampert f)
— — vd-i albírája 616
— —i esküdtek 809, 813, 815, 856
— —i nemesség kiváltságai 934
Középtelek (*Kezeptelek*), Zsoszány — Joseni, Hunyad m, h 672
közgyűlés, vd-i 82, 428, 430, 451, 556, 559, 562, 575, 607, 622—623, 630—633, 648, 651, 654, 673, 675, 696, 753, 766, 781, 783, 913, 927—931, 934—935, 941, 955, 961, 965—969, 1022, 1038—1039
—, —, B-Szolnok, Doboka és Kolozs vármegyék részére tartott 1055
—, —, Doboka és Kolozs vármegyék részére tartott 962—963
—, —, Szabolcs, Szatmár és Szolnok vármegyék részére tartott 357—358
—, a vajda nevében K-Szolnok vm részére tartott 772, 813, 815—816, 855—856, 859, 934—936
—, megyei, főbenjáró (K-Szolnok vm) 816
—, nádori 938; Bihar és Kraszna vm-ék részére tartott 860; Szatmár és Ugocsa vm-ék részére tartott 937—938, 978
—, szebeni szászoké l. Szeben
közhitelű személyek 116
közjegyző: Aqua Mundula, Johannes de; Calenzano, Bindi de; Langom Johann; Medicis Gerardus de; Ponte Curvo, Johannes de; Radicophano, Juncta
—i signum 617
közlekedés korlátozása 4—5, 87—91, 98, 102, 105, 109—1111, 114, 117, 121, 124—126, 151, 401, 686, 717
—, szabad 287, 686
közút 607, 817
közügyek rendjének helyreállítása 239, 510
Krakkó (*Craco, Karakow*) — Cricău, Fehér m, h 121, 366, 370, 376, 429, 831, 939, 960, 973, 985—986, 1033, 1097—1100
—i pap: Moritz 121; Paul 831; 1084—1087
—i hospesek 366, 370, 960, 973, 985—986, 1033
—i Miklós, erd kk 376
—i fn: Bocsárdpataka
— (*Cracovia*) v, Lengyelország 552, 578, 610
—i kk: Verulis, Petrus de
Krapundorf l. Igen
Krassó (*Karasov*) — Cărăşeu, Szatmár m, h 647, 1129—1131
—i pap: Tamás 1129—1131
—i vásárvám 647
— (*Karasou, Crasso*), vm 322, 338, 939
—i isp: Simon mgr (Mihály f)
Kraszna (*Karazna*), vm 314, 319, 416, 466, 574, 601, 608, 784—785, 851, 860, 865, 900, 978, 1040
—i isp 608. L. még Gola/Gul, Orros Miklós
—i alisp 608
—i szolgabírák 784—785, 860
—i esküdt ülnökök 860
— (*Karazna, Crazna*) főesp-ség 104, 133, 657, 660, 674, 708, 808, 956, 993—994, 1009, 1012, 1026, 1028/1, 1056, 1059, 1061, 1063—1064, 1115—1116
—i főesp: Pál mgr
— (*Karazna*) — Crasna, a Szamos mellékvize 185
Krasznabéltek l. Béltek
Krasznarécse l. Récse

Kreisch l. Keresd
Kreuz l. Keresztúr
Kreuzburg l. Nyén
Kristóf, lk, Szécsény (Arad vm) 939
krónikás részek 94, 116, 121, 127, 159—160, 200, 281, 304, 319, 323, 326, 336, 360, 365, 371, 423, 482—483, 488, 496, 504, 507, 510, 514, 523, 561, 639, 670, 684, 697, 761, 763, 767, 769/1, 843, 911
Kronstadt l. Brassó
Krotschendorf l. Karácsonfalva
Ku l. Kő
Kuachteleke l. Kovácsi
Kubin l. Keve
Kubulcuch l. Köbölkút
Kuchurd l. Kocsord
Kue l. Keve
Kuesleutheu l. Köveslejtő
Kugfolua l. Kutyfalva
Kugh (d) Miklós comes, tanú, Újfalu 216
Kugur, örvény, fn, Szarvad 653
Kuhatar l. Kőhatár
Kuholm l. Kőhalom
Kukullo maior l. Nagyküküllő
Kukullo minor l. Kisküküllő
Kulakuta l. Gyalakuta
Kulchey l. Kölcse
Kulpen l. Kölpény
Kulusakna l. Kolozs
Kumburd l. Csombord
Kunch comes, b, Balázstelke 1059
Kund (*Kund*) — Cund — Reussdorf, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Henrik 1117
kunok 514, 523, 619, 773. L. még Parabuh comes, István
— bírája: Druget Fülöp, Druget Vilmos, Iwachyn mgr, Szécsényi Tamás nádorok
— ura: István ifjabb király
kuntinus 831
—, helyi súlyú 1078
Kurgued l. Cserged
kúria l. udvarház
Kurmus (d) Péter (Garmanus szentmihálykői vn testvére), b 550
Kurnud l. Korond
Kurpad l. Korpád
Kurtwelesteluk l. Körtvélyestelke
Kuruacun l. Csernáton
Kurzamar l. Kozárvár
Kusmend l. Küsmöd
Kút (*Kutis*, *Kwth*), Kútfalva — Cut — Kokt, Fehér m, h 583, 1092—1094
—i pap: Tylmannus 1092—1094
kút 9, 185, 197, 226, 255—257, 546, 549, 808, 812, 817, 896, 945
Kútfő (*Kuthfew*), fn, Héderfája 722
Kuthurd l. Kocsord
Kutyfalva (*Cutfolua*, *Kugfolua*) — Cuci, Fehér/Maros m, h 708, 1046—1047
—i révészek 708
Küküllő (*Kukellew*, *Kukulleu*) — Târnava — Kockel, folyó 9, 15—16, 208, 210, 299, 351, 490—495, 722, 489. L. még Kisküküllő, Nagyküküllő
— (*Kikillew*, *Kukellew*), vm 9, 15—16, 208, 233, 320, 428, 531, 708, 722, 886, 918, 941, 951, 969
—i isp 428, 918, 941. L. még Ders
—i szolgabírák 918, 941. L. még Domokos (Bezter f), Oppor
— (*Cucullo*, *Kekelleu*), főesp-ség 51, 55, 57, 116, 172—175, 200, 210—212, 224, 237, 245—246, 263, 272—273, 280, 285—286, 304, 318, 322—323, 326, 335—336, 360, 363, 365, 408, 411—413, 419—420, 487, 617, 708, 731, 745, 1064, 1117—119
—i főesp: Bertalan, Chama, János (székes)fehérvári prp, alkancellár
—i tizedek begyűjtője: Nagy (magnus) László mgr
Küküllőszéplak l. Széplak
Küküllővár (*castrum Kukulleu*, *Kukulewar*, *Sanctus Rex*) — Cetatea de Baltă — Kockelburg, Küküllő/Fehér m, h, vár 344, 766, 800, 838, 842, 844, 969, 1117

—i pap: Domokos 1117
—i vn: Pogány István
küldetés, titkos 911
küldönc, pápai legátusé 141
Külső-Szolnok vm l. Közép-Szolnok
Kürpöd (*Kyrchperch*) — Chirpăr — Kirchberg, Újegyház sz/Szeben m, h 1133
—i pap: Johann 1133
Küsmöd (*Kusmend, Busmend*) — Cuşmed, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
Kvzmateluke l. Kozmatelke
Kwkenes (János a), Kökényes-Radnót nb-i, b, Erked 434
Kwkenes l. Kepestelek
Kwkyner l. Kökenyér
KwpesthBanya, elnéptelenedett bányatelep Offenbánya és Lupsa között, mely az előbbi határába olvadt be 259
Kwrew, azonosíthatatlan névalak Doboka vagy Kolozs vm mezőségi részén 644
Kwth l. Kút
Kybuzd l. Kisbuzd
Kych (Benedek comes a), ü, Kraszna vm 416
Kychyd l. Kecsed
Kyde l. Kigye
Kyerch l. Kerc
Kykus l. Kékes
Kylegez l. Bülgezd
Kylian pap, Szt. György-egyház kk-ja, Esztergom 906
— mgr (András comes rokona), egyházjogi doktor, telegdi főesp, erd kk, Gyfv 7—8, 81, 626
— (András a), b, Nagylak 703
— (Mátyás f), Őrnyék 471, 778
Kynelis l. Kerlés
Kyrchperch l. Kürpöd
Kyrylzka, azonosíthatatlan település, esetleg Kárásztelek, Kraszna/Szilágy m, h 755
Kyrysfev l. Kőrösfő
Kyrzthur l. Keresztúr
Kysebfilpus l. Kisfülpös
Kysfolw, Kisfolwd l. Kisfalu
Kyszaruad l. Szarvad
Kyud l. Hejőd
Kyule l. Kajla
Kyuserdeud l. Köveserdőd
Kyuseskuleu l. Kisesküllő

L

Lábfalva (*Lelhaza*) — Leleşti, B-Szolnok/B-Naszód m, h 850
Lack Jakab (Szántói), erd vd (1403—1409) 833
Lackfi cs (Hermán nb-i): András (Lachk/László mgr f) erd vd (1356—1359) 161, 866, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922, 925, 1046—1047; Dénes, erd vd (1359—1367) 340—342, 427, 513, 528—529, 899; Imre (Lachk/László mgr f) 866, 882—883, 901, 910, 917, 922, 1046—1047; Imre erd vd (1369—1372) 253, 258; Lachk/Lochk (v. László) mgr (Dénes f, István mgr, András, Miklós, Mihály, Lachk/Lochk, Pál és Imre a), székely isp (1328—1343), csanádi (1339), besztercei (1334—1339) és medgyesi (1339—1340) isp, a Lackfi család őse 635, 644, 792—793, 802—803, 820, 866, 882—883, 901—902, 906, 910, 917, 922, 925, 946—947, 1036—1037, 1046—1047, 1052; István (Lachk/László mgr f) kir lovászmester (1326—1343), erd vd (1344—1350) 56, 61, 343, 451, 469, 481, 506, 562, 570, 580, 582, 591, 631, 665, 671, 687, 721, 723, 789—790, 866, 870, 882—883, 887, 901, 906, 910, 917, 922, 925, 1046—1047; Lachk/Lochk (Lachk/László mgr f) 866, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922, 925, 1046—1047; Mihály (Lachk/László mgr f) 866, 882—883, 901, 906,

910, 917, 922, 925, 1046—1047; Miklós (Lachk/László mgr f) 866, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922, 925, 1046—1047; Pál (Lachk/László mgr f) 866, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922, 925, 1046—1047
Lacu l. Lak
Ladamos (*Ladamarteluke*, *Lodomateluke*) — Loamneş — Ladendorf/Ladmesch, Fehér/Szeben m, h 354, 570
Ladány (*Ladaan*), elnéptelenedett település Kiszombor mellett, Csanád/M 939
Ládnok (*Laadnuk*), elnéptelenedett település Pókafalva határában, Fehér/Szeben m 478
Lajos (I.), király (1342—1382) 200, 213, 281, 369, 460, 566, 595, 637, 639, 684, 710, 863, 868, 887, 905, 950, 1003, 1058
lajstrom, bírságokról 682
Lak (*Laak*, *Look*), Feketelak — Lacu, Doboka/Kolozs m, h 304, 449, 644
Lámkerék (*Lanchruch*, *Lanckruk*) — Lancrăm — Langendorf, Szászsebes sz/Fehér m, h 91, 676, 1084, 1088
—i pap: Nikolaus 91, 676; 1084; Peter 1088
Lampert, Hermán nb-i, országbíró (1314—1324), csanádi (1314—1324) és nyitrai isp (1321—1324) 285, 292—293, 310, 317, 324, 385—387, 440, 449, 462, 464, 466—467, 472, 480—483, 496, 960, 973, 985—986
— — elhalálozása 488, 596
— — végrendelete 490
— (László f), b, Csán 615—616, 630, 632
— (Péter a), b, K-Szolnok vm 801
Lanahaza, elnéptelenedett település, talán a későbbi Lálháza helyén, B-Szolnok vm 528
Lanchruch, *Lanckruk* l. Lámkerék
Lancrăm l. Lámkerék
Lándor (*Nandorlaka*) — Nandra, Fehér m, h 183, 1031
Landys, tanú, Sásvár 455
Lang (Longus) Georg, hospes, Krakkó 370
Langendorf l. Lámkerék
Langenthal l. Hosszúaszó
Langom Johann közjegyző (1418) 832/2
Languis (d) János, Fehér vármegyei alszolgabíró (1339) 1033
láp 601
Lapád (*Lapaad*), Magyarlapád — Lopadea Nouă, Fehér m, h 261—262, 264, 275, 277—278, 327—328, 912, 1075—1078
—i pap: Mihály 1075—1078; Péter 912
—i fn: Lóakol
lapály 896
Lapis l. Garád
Lapis sancti Michaelis l. Szentmihálykő
Lápos (Lapus) — Lăpuş, a Szamos mellékfolyója 528
— (*Lapus*), Magyarlápos — Tărgu Lăpuş, B-Szolnok/Máramaros m, h 235, 528
—i aranybánya 235
Laslăul Mic l. Szentlászló
László (IV.), király (1272—1290) 10, 14—16, 204, 209, 212, 230, 267, 365, 467, 495, 596, 674, 884
— (V.), király (1452—1457) 285
— király l. Vencel
— erd avd (1390—1392) 470
— (id. és ifj. László mgr a), Kán nb-i, erd vd és szolnoki isp (1301—1315) 9, 14, 17, 31—34, 36, 41, 43, 51—54, 57—59, 64—65, 68, 74, 78—80, 82—83, 85, 87—91, 93—94, 98, 101—102, 105, 109—111, 114, 121, 124—125, 131, 149—150, 159, 162—163, 164—168, 195, 203, 208, 210, 213, 228, 235, 246, 248, 281, 323, 326, 405, 409, 438, 482, 520, 644, 857—858
— jegyzője: István 121
— udvari papja: Cseh István 195
— udvarbírája: János comes 170
— étekfogója: Péter mgr 170
— lázadása 326

László, Kán nb-i, erd vd kiközösítése 53—54, 57, 160, 166
— fiai: id. és ifj. László 74, 208, 210, 246, 248, 423, 438
— —nak lázadása 281, 438, 482, 644
— (Demeter f), b, Ad 856
— (Adorján a), b, Ajton 641, 643
— (Balas f), b, Balázsfalva 788
— mgr (János f), b, Balkány 902
— Ferenc, a Bánffy cs levéltárosa (XIX. sz.) 329
— (Benedek f), b, Bihar vm 72
— (Imre f), b, Bihar vm 643
— (Kopasz nádor testvére), Borsa nb-i, Bihar vm 508
— (István f), eskütárs, Bihar vm 466
— (János f), b, Bogács 506
— (Simon és János a), Borsa nb-i, b, 814
— (Both f), b, Botháza 829
— mgr (Boxa f), b 244
— (Miklós és Simon a), b, Bülgezd 978
— (Károly f), b, Chytwan 495
— (Lampert a), b, Csán 615—616, 630, 632
— (Lampert f), b, Csán 615—616, 630, 632, 809, 815
— (László f), b, Csán 630, 815
— (Lukács f), b, Csekelaka 1020
— hadnagy, csíki székely 486
— (János f), b, Csomafája 704, 718—719
— (Tormach f), b, Csomafája 68, 984
— (László f), b, Dédács 185
— (Mihály f), b, Dédács 185
— (Sol f), b, Detrehem 920
— (Pál a), b, Déva 121
— (Gergely f), b, Doboka vm 68
— (Mihály f), b, Doboka vm 68
— (Kopaz /d/ Desew f), b, Doh 945, 977
— esztergomi olvasókk 599
— (László a), b, Fejértó, lázadó főúr 561
— (László f), b, Fejértó, lázadó főúr 561
— (Durug a), Gut-Keled nb-i, b, Félegyház 72
— (Durug f), Gut-Keled nb-i, b, Félegyház 72
— (Tamás f), b, Göc 623
— (Apour comes f), b, Gyákos 918
— (Sarus f), b, Gyákos 430, 531, 658, 722, 918, 940—941, 951
— (Miklós f), b, Gyeke 862
— (András f), erd kk, Gyfv 378—379
— (László erd prp nepos-a), Gyfv 708
— erd prp, szolnoki főesp, erd és váradi kk, Gyfv 708, 839, 1060, 1061—1062, 1064
— (Péter f), b, Hatvan 816
— (Beke a), b, Iklód 790, 805, 808, 1028/1
— (Dénes f), b, Jára 829
— frater, kalocsai érsek l. Jánki László
— (Sándor f), b, Kárász 492
— (Desew f), b, Kémer 871—873
— serv, Kémer 386—387
— (Rophoyn comes f), b, Kend 582
— (András f), kir ember, b, Kolozs vm 171, 223, 742
— comes (Hegun f), k-szolnoki isp, sólyomkői vn (1309 k.), serv 115, 226, 508, 859, 867
— (Fábián f), b, K-Szolnok vm 846
— (Miklós a), b, K-Szolnok vm 799
— (Péter f), b, K-Szolnok vm 845—846
— (Bachou f), eskütárs, Kraszna vm 466
— (Dénes f), b, Kút 583
— (Pál a), b, Ladamos 570
— (László f), b, Lecsmér 290
— (Márk comes f), b, Lecsmér 185, 290
— (Manel f), b, Majos 461
— (Omode nádor f), Aba nb-i, b, Máron 198/2
— (Miklós f), b, Menyő 961
— (Miklós f), b, Méra 796
— (Miklós f), b 643
— (János f), b, Nádas 221
— (Mihály f), b, Nagysemjén 358, 391, 395, 521, 558
— mgr (Dénes f), b, Németi 659, 672
— (Péter comes f), b, Nemti 715
— (Pál comes f), b, Örményteleke 354
— pécsi ppk l. Szeglaki László

László (Domokos és Beke a), b, Péntek 997
— (Mátyás f), b, Pestes 672
— (Radnold f), b, Radnótfalva 830, 857
— (Gábor f), b, fogott bíró, Rikács 573, 860
— (Imre f), b, Roff 668
— (Miklós f), Rohod 1018
— (Miklós f), b, Rőd 295
— (György f), b, Sárszó 679
— pap a sepsi esperesi kerületben 1083
— (Geleth f), b, Somkerék 532—533, 664, 776—777
— mgr (Hegun f), b, Szarvad 440, 674, 682, 706, 720, 959, 971
— (László a), b, Szarvad 936, 1008
— (László f), Szarvad 959
— (László f), b, Szarvad 650, 653, 936, 1008
— (Mester f), b, Szarvad 650, 653, 936, 1008
— (Pál f), b, Szarvad 226, 855, 859, 867, 1002
— (Benedek f), b, Szécs 72
— mgr (Luka f), b, Szécs 319
— székely, csanádi, besztercei és medgyesi isp l. Lackfi cs
— (Neste f), felszabadított rabszolga, Székelyvásárhely 463, 541
— (Benedek f), b, eskütárs, Szend 466
— (Péter f), b, Szengyel 622, 823
— (Lukács és Domokos a), b, Szentiván 28
— (Lebee /d/ István f), Borsa nb-i, erd avd (1288—1292), b, Szentmárton 51—52, 477, 504—505
— (János f), b, Szentmiklós 445
— comes (Tyburc f), b, serv, Szentmiklós 1036—1037, 1041, 1052
— b, kir ember, Szentmiklós 838
— (Domokos f), b, Széplak 722
— szerémi ppk (1309) 121
— (Mog comes f), b, Sziget 27, 846, 974
— mgr (Tiba f), erd kk, kir káplán, ugocsai főesp, váradi olvasókk 551—552, 577—578, 689—690, 708, 741, 894—898, 1028/2, 1029, 1046—1047, 1060—1061, 1063
— mgr, titeli prp (1321—1322), (székes)fehérvári prp, alkancellár (1323—1324) 415, 438, 449, 462, 464
— halála 487
— mgr, titeli prp, a király titkos jegyzője, kápolnaispán (1325), Károly kir követe és orvosa 523, 535
— (Myke f), b, Tötör 891
— erd ppk-i káplán, türei pap 1048
— (Hus f), b, Újlak 531
— mgr (Lóránd vd f), váradi dékánkk 977
— váradi éneklőkk 213
— konventi familiáris és serv, Váradhegyfok 872, 974, 1008
— (Kaboli) zágrábi ppk (1327—1343) 665, 671, 687, 721, 723, 740, 887
— (Chunpas Lőrinc f), b, Zsombor 362
— (István f), b, Zsombortelke 323, 464
lat, lot, lotto 618, 676, 708, 831
Laterán (*Lateran*), pápai palota Rómában 100
—i zsinat 100
Latina villa l. Aldorf
Laurentii villa l. Lőrincfalva
lázadók 116, 281, 360, 482—483, 488, 505, 542, 561, 635, 670
— leverése 488, 596
— elleni védekezés 695
Lázár (Máté a), b, Egregy 398
— frater, kolozsmonostori apát (1290?—1307?) 2, 213, 219—220
Lázári (*Lazar*) — Lazuri, Szatmár m, h 1153—1154
—i pap: Herbordus 1154; Tamás 1153
Lazarkerek l. Harasztkerék
Laznapataka, fn, Róna 1000
Lăureni l. Szentlőrinc
leánynegyed 3, 27, 42, 63, 208, 210, 276, 305—306, 533, 542, 592, 634, 649—651, 660, 713, 782, 788, 791, 797, 811, 824, 854, 864, 870/2, 899, 905, 1018, 1045
— kifizetése készpénzben 864
— megvásárlása 208
— visszaváltása 542, 653

Lebee (d) István (László a), Borsa nb-i, b, Szentmárton 477, 504—505
Lécfalva (*villa Beze, Lezofalua*) — Leț, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: András 1107—1109
Lecha l. Léka
Lechința, Lechnitz l. Lekence
Lecsmér (*Lechmer*) — Leşmir, Kraszna/Szilágy m, h 290, 314
Leel (Lőrinc f), b, Kőrösfő 240—243
Lefantovce l. Elefánt
legátus, pápai l. pápai legátus
legeltetés 1027
Légen (*Legyn*) — Legin/Legii, Kolozs m, h 56, 61, 353, 754, 804, 817, 830, 857, 1110—1112
—i fn: Büzkő, Félkőrisbérc, Gyekevölgye, Gyepesbérce, Kenderesvölgy, Lóakol, Petebérce, Somosbérce, Szászút, Zylisberche
—i pap: Bereck 1112; János 1111; Pál 1110
Légenfark (*Legenfark*), fn, Gyeke 644
Lehmem l. Lemhény
Lehota (*Zublehata*), puszta Kálnó határában, Nógrád/Szl 850
Léka (*Lecha, Leuka*) — Lockenhaus, Vas/A, vár és h 903, 906 (bizonytalan azonosítás)
—i (d) János, a Lackfiak ü-e és famulusa 906
—i Mihály (István erd vd rokona) 903
Lekence (*Lekencee, Lekenche*) — Lechința, a Maros mellékvize 644, 1028/1
— melléki székelyek 1028/1
— (*Lekenche*) — Lechința — Lechnitz, Doboka/B-Naszód m, h 1072—1073
—i pap: Johann 1072—1073
Lele (*Leley*) — Lelei, K-Szolnok/Szatmár m, h 816, 961. L. még Kislele
Lelesz (*Lelez*) — Leles, Zemplén/Szl, h 234, 245, 1040
—i Szt. Kereszt-monostor konventje (hiteleshelyként) 1040
—i konvent tagjai: prp: Walter
—i — hiteleshelyi lt 3, 27, 767, 1026
Lelhaza, Leleşti l. Lábfalva
Leliceni l. Szentlélek
Lemhény (*Lehmem, Sanctus Michael*) — Lemnia, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: Beke 1107—1108; Péter 1109
lemondás falu plebániájáról 609
— jogigényről 984
Lemovicensium l. Limoges
Lénárd (Benedek f), b, Esztény 47—48, 269
Lengel (d) János, alp 557
Lengyelkék (*Byngurkir, Ryngelkerh, Ryngenkerg*), Ringelkirch, elnéptelenedett település Hosszútelke határában, Fehér m 208, 448, 452, 474, 657, 678, 898, 975, 1029, 1092, 1094, 1096
—i pap: Bunnis 1096; Johann 1092; Syboto 1094
Lengyelország 66, 280, 584
Leordeni l. Lőrincfalva
Leorinți l. Lőrincréve
Lépes György, erd ppk (1427—1442) 282
— Loránd, erd avd (1426—1438) 542, 559, 569
Leppend (*Nepeth*) — Lepindea, Küküllő/Maros m, h 9
leprások háza, Tövis 31
Lerenchteleke l. Lőrincteleke
Lerinczrewy l. Lőrincréve
Leses (*Pulcher mons*) — Şulemberg/Dealu Frumos — Schönberg, Nagysink sz/Szeben m, h 666
Leses-i Gerlacus, b, Prépostfalva 666
Lesták, tanú, Sásvár 455
Lestyák (Egyed f), b, Ispánlaka 864
Leşmir l. Lecsmér
Léta (*Leta*), Magyarléta — Lita ungurească/Litenii, Torda/Kolozs m, h 1149
—i pap: Demeter 1149
— (*Leta, Letha*) — Lita, Torda/Kolozs m, vár 482, 715
—i vn: Gerendi Miklós comes, Rimai (d) Miklós

letelepedés, erőszakos 234
—, szabad 566
Leț l. Lécfalva
Leuka l. Léka
Leukus (István f), Szil nb-i, b, Kalocsa 199
— (Iwancha comes f), b, Gut-Keled nb-i, fogott bíró, Bihar vm 466, 811
— mgr, k-szolnoki isp (1330) 682
— (Myko f), b, fogott bíró, Magasábrány 811
— mgr (Lőrinc mgr f), b, Pucur föld 41, 83
Leurenchzygethe l. Lőrincszigete
leváltás, apáti tisztségből 613
Leve l. Lövő
levél, fenyegető 102
—, idéző 26
levelesláda 14, 907
Lewkus (Mykow f), b, Tisza-Borzova köz 331
Lezofalua l. Lécfalva
Libaha, azonosíthatatlan település, Trencsén/Szl 644
Liget (*Lyget*), fás hegy, fn, Málom 808
ligetes völgy 895
Likas (*Lykas*), fn, Gyula 68
Lilium (Péter comes nővére), b, Zsadány 222
Limba l. Lomb
Limoges (*Lemovicensium*) egyházmegye Franciaországban 695, 725
Lippa (*Lippa*, *Lippua*, *Lipua*) — Lipova, Arad m, mv és vár 243—244, 265—266
—i (helyesen: solymosi) vn: Szécsényi Tamás
Lisznyó (*Lizno*, *Liznov*) — Lisnău, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: Péter 1080—1082
Lita ungurească/Litenii l. Léta
litvánok 160
Livada l. Dengeleg
— Mică l. Újlak
Livezile l. Jád
ló 21, 188, 200, 633, 1027. L. még csikó, kanca, ménes
— ellopása 399, 567—568, 661, 801, 825, 875
—, 40 márkát érő 567—568; 25 márkát érő 765; 6 márkát érő 399; 5 márkát érő 550; 4 márkát érő 801; 2 márkát érő 825
—, ménesbeli 247, 661
—, betanított 247
— farkához kötés 281
Lóakol (*Luakal*), völgy, fn, Légen 817
— (*nemus Loucul*), fn, Lapád 328
Loamneș l. Ladamos
Lockenhaus l. Léka
Locthulf, glogaui olvasókk 169
locto, bécsi 1120
—, besztercei súlyú 1126
Lodomateluke l. Ladamos
Logig l. Ludvég
Lokkazun l. Kászon
Lomb (*Lomb*), Kolozsvár határába beolvadt elnéptelenedett település 121
— (*Lumba*) — Limba, Fehér m, h 1075
Lompérd (*Lumpeyrt*) — Lumperd/Zoreni, Kolozs/B-Naszód m, h 644
Lompért (*Lomperth*) — Lompirt, Kraszna/Szilágy m, h 416
Lompérthalma, Lompérthegyese (*Lumpeyrtholma*, *Lumpeyrthegese*), domb, fn, Lompérd 644
Lóna (*Lona*), Magyarlóna — Lona/Luna de Sus, Kolozs m, h 1110
— (*Loona*), patak, a Szamos mellékvize, fn, Doboka/Kolozs m 51, 253
— (*Loona*), Kendilóna — Lona/Luna de Jos, Doboka/Kolozs m, h 51, 252—253, 258
— (*Louna*, *Lona*), Aranyoslóna — Luna, Torda/Kolozs m, h 197, 1026
—i fn: Halom, Haraszt, Háromhalom, Or, Pascaaya Potoc, Szászhalom
Longum Vallum l. Hosszúaszó
Lood (András és Péter a), b, Szentegyed 256—257
Lopadea Nouă l. Lapád
lopás 263, 399, 567, 661, 825, 875

Loránd/Lorandus, serv, Doboka vm 790
— (Enardus, Lucachius, Egyed és Gál a), b 221
— b, nádori ember, Gesztes 871—872, 977
— (Artolph f), dobokai szolgabíró (1315), b, Gyula 68, 256—257
— (László mgr váradi dékánkk és István a), erd vd (1282, 1284—1285, 1288—1293), Borsa nb-i, lázadó főúr 31, 323, 977
— (István és János a), b, Kalocsa 949
— (Márk f), vd-i serv, Kolozs vm 658
— (Elek f), b, Musko 801
— (Batiz comes rokona), b, Pestes 14, 17
— (Péter egri prp a) 159
Lorenz, berényi plb 831
Losady l. Lozsád
Losonc (*Lochanch*, *Lochunch*) — Lučenec, Nógrád/Szl, v 787, 850, 900, 1007, 1028/2
—i cs (Tomaj nb-i): Dénes (Tamás, István és Dezső mgr-k a) 320, 340, 342, 427, 433, 527—530, 571, 594, 642, 755, 781, 787, 849—851, 900, 967, 976, 996, 999, 1007, 1028/2; Dezső (Dénes f) sebesvári vn (1336) 342, 528, 781, 851, 900, 1007, 1028/2; István mgr (Dénes f) székely isp (1315), (német)újvári vn (1328—1329) 235, 340, 342, 360, 433, 528, 530, 640, 642, 850—851, 900, 1007, 1028/2; István (Tamás mgr f) 427, 644; László erd vd (1376—1385, 1386—1392) 879—880; Mihály (Tamás mgr f) 427; Tamás (Tamás mgr f) 427; Tamás mgr (Dénes f, Mihály, Tamás és István a) isp (1315—1319), vasi isp (1328—1329), sárvári vn (1328—1329) 235, 320, 341—342, 427, 433, 527—529, 571, 594, 640, 642, 644, 755, 781, 787, 849—851, 865, 900, 967, 976, 996—997, 999, 1007, 1028/2
Losoncnagyfalu l. Nagyfalu
Lothar (Jakab, Pál és János a), b, Fejértó 323, 336, 508, 561
Lothard (Guntir f), Makod 826—828
Lotryd l. Berve
Lovas (Luas d) András, b, Nádas mellék 223
Lovasbérc (*Luwazbeerc*), fn, Noszoly 644
lovászmester, kir: Balázs, Lackfi István
Loviște (*Loysta*), terület a Kárpátoktól délre, az Olt bal partján, a Lotru folyó beömlésével szemben 192
Lozsád (*Losady*) — Jeledinți, Hunyad m, h 354
Löhra l. Lövér
Lőrinc, b, serv, Ajton 643
— mgr, bácsi prp 139
— (Fulgiarius comes f), Batártelek 3
— (Péter a), b, B-Szolnok vm 78, 826—827, 848, 904, 970, 981—982, 996—997, 1004
— (Wde f), b, Doboka vm 1016
— (János f), székely, Dombró 307
— mgr, erd kk, ózdi főesp 22
— (István erd kk a) 609—610, 736—737
— (István és László a), b, Esküllő 68, 161, 323, 356, 362—363, 369, 464, 721, 921
— (Simon, Jakab és Illés a), b, Gálfalva 217
— (János a), b, Gyéres 953
— (János f), b, Héderfája 879—880
— (Peeth f), b, Hosdát 786
— (Szerafin, Rubert és Gergely magisterek a), b, Ipp 601
— eskütárs, b, Káta 466
— kemeji főesp, egri egyházmegye, M 581
— comes (Márton f), Agmánd nb-i, b, Komlós 22, 24, 46, 569
— (Leel a), b, Kőrösfő 240—243
— (Gergely mgr és Serephyl a), b, Nagymihály 466, 636, 934
— mgr (Miklós mgr a), b, Nyék 206
— (Mátyás f), b, Őrnyék 471, 778
— b, Pele 801
— (György f), b, Pestes 14, 17
— mgr (Leukus mgr a), Kán nb-i, b, Pucur föld 34, 41, 83
— comes (Pál f), Récse 225, 369, 622, 774, 1044

— b, Szécs 319
— (Mihály a), Szécsény (Arad vm) 939
— szekszárdi apát (1331) 700
— b, Szentegyed 576
— (Jakab erd kk a), b, Szentkirály 727—728
— mgr, b, serv, Szentkirály 354
— (Miklós f), Semsei Tamás szepesi vn erdélyi serviense 534
— mgr (Monoszló nb-i Egyed veje), b 206
— (István a), b, Tövised 1002, 1008
— váci ppk (1318—1328) 509, 570, 591
— karbeli pap a váradi káptalanban 801
— mgr (Bunch f), vasvári alisp (1328—1329) 640, 642
Lőrincfalva (*Sanctus Laurentius*) — Leordeni, Küküllő/Maros sz/m, h 1143, 1145
— (*villa Laurentii*), elnéptelenedett település, talán Igaljával, más néven Szentandrással azonosítható, Doboka/B-Naszód m 1066
—i pap: Bertalan 1145; Busa 1143; Péter 1066
Lőrincréve (*Lerinczrewy*, *Lerynczrewy*) — Leorinți, Fehér m, h 421—422
Lőrincszigete (*Leurenchzygethe*), elnéptelenedett település valószínűleg Válaszút területén, Doboka/Kolozs m 362
Lőrincteleke (*Lerenchteleke*), elnéptelenedett település Mezősályi környékén, Torda/Maros m 762
Lövér (*Luer*) — Luieriu — Löhra, Torda/Maros m, h 342
Lövéte (*Lueche*) — Lueta, Udvarhely sz/Hargita m, h 1140
—i pap: György 1140
Lövő (*Leve*, *Nogh Lweuu*), Nyírlövő — Szabolcs/M, h 455, 767
Lövőpetri l. Petri
Luberth (Mihály a), b, Nagymihály 636
Luca l. Bikafalva
Lucachius (Loránd f), b, Nádas 221
Lučenec l. Losonc
Ludas (*Ludas*), folyócska, fn, Szengyel 774
— (*Ludas*, *Ludaspataka*), fn, Kolozs/Maros m 644
— (*de Ludas Regis*, *Malum prandium*), Kisludas — Gusu — Giesshübel, Fehér/Szeben m, h 1084—1086
—i pap: Henczmann vicarius 1084; Michael 1085—1086
— (*Ludas*, *Rothludas*), Nagyludas — Ludoşul Mare/Ludoş — Grossludosch, Grosslogdes, Szerdahely sz/Szeben m, h 97, 676, 1084, 1088
—i pap: Andreas 1084; Henric 97; Johann 676; Peter 1088
Ludvég (*Luduegfalua*, *villa Ludvici*) — Logig — Ludwigsdorf, Kolozs/Maros m, h 434, 1120—1123
—i pap: Henchmann 1120—1123
Ludwig, veresmarti plb 611
Luer l. Lövér
Lueta l. Lövéte
Luew Magna l. Nagylövő
Luieriu l. Lövér
Luka (Péter a), b, Fülpös 978
— (Gergely, László és Péter magisterek a), b, Szécs 319
Lukács (Jakab f), esküttárs, Bádon 466
— (Miklós és László a), b, Csekelaka 703, 875, 1020, 1031
— (Péter f), b, K-Szolnok vm 845—846
— (István a), b, Magasábrány 811
— (László f), b, Szentiván 28
Lukakő (*Lucakeu*), szikla, fn, Kendermező 905
Lumba l. Lomb
Lumbasius 1080, 1141—1149
Lumbyiwanusfolwa l. Ivánkatelke
Lumperd, Lumpeyrt l. Lompérd
Luna l. Lóna
Lunca l. Újfalu
— Mureşului l. Holtmaros, Kocsárd
Lunga l. Nyújtód
Luperti Vallum l. Dálya
Lupu l. Farkastelke
Luwazbeerc l. Lovasbérc

Lüki (*Lywky*) — Iteu, Bihar m, h 977
Lypua l. Lippa, Solymos
Lyukashatár (*Lywkashatar*), fn, Gyeke, Nagyfalu, Noszoly, Szentegyed 256—257, 644, 808
lyukashatár 774, 840, 895

M

M. (Elban testvére), tanú, Székelyvásárhely 463
Machale, fn, Pestes 17
Macharku, szikla, fn, Kendermező 905
Macskás (*Josephmachkasa*, *Mochkas*, *Machkas superior*), Felsőmacskás, Józsefmacskás, Magyarmacskás — Măcicaşul Unguresc/Măcicaşu Doboka/Kolozs m, h 68, 161, 207, 219, 248, 1038—1039, 1066—1068
—i Szt. Márton-kőtemplom 161
—i pap: Lőrinc 1066—1067; Pál 1068
—i fn: Józsefberke, Józsefszénafüve, Szilvástelkeberke, várhegy, Veresér
— (*Mochkas inferior*, *Machkas*), Alsómacskás, Szentmártonmacskás, Botosmacskás — Sânmărtin Măcicaş/Sânmărtin, Doboka/Kolozs m, h 68, 362
— (*Genyemachkasa*), Genyemacskás, Hosszúmacskás — Măcicaşul Lung/Satu-Lung, Doboka/Kolozs m, h 220
—i cs: Bese (Miklós a) 207; Domokos (István f) 68, 161; Domokos (József f) 1038—1039; Gergely (Miklós a) 207; István (József, Mihály, Domokos és Péter a) 68, 161; József (István f, Domokos és Miklós a) 68, 161, 207, 1038—1039; Mihály (István f) 68, 161; Miklós (Bese f) 207, 248; Miklós (Gergely f) 207; Miklós (József f) 1038—1039; Miklós, Péter (István f) 68, 161, 207, 248, 1038—1039
Macsó (*Macho*, *Machou*, *Machow*), bánság, területi egység a Száva, a Drina és Kolubara között, Sz 334, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 721, 723, 887
—i bán: Alsáni János, Garai Pál, Ostfi Miklós
Mada (*Mada*), Nyírmada, Szatmár/M, h 1131
—i pap: Péter 1131
Madaras (*Madaras*) — Mădăraş, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Bartha 1145—1146; Bertalan 1143
Magasábrány, Érábrány l. Felsőábrány
Magna Luew l. Nagylövő
Magna Villa l. Nagyfalu
magnum Kapus, fn, Búza 644
magszakadás 2, 30, 172, 208, 229, 276, 299, 321, 325, 335, 338, 397, 405, 423, 434, 486, 542, 635, 644, 742, 759—760, 768, 769/2, 824, 857, 891, 981, 1036—1037
Magyar (Magar d) Pál mgr, gimesi vn (1322—1345) 605
Magyar Nemzeti Múzeum erdélyi oklevelei 548
— — — Törzsgyűjteménye 742
— Tudományos Akadémia Könyvtárának Kézirattára 561, 654, 700, 706
Magyarbogát l. Bogát
Magyarcsaholy l. Csaholy
Magyaregregy l. Egregy
Magyarfülpös l. Nagyfülpös
Magyarlapád l. Lapád
Magyarlápos l. Lápos
Magyarlóna l. Lóna
Magyarmacskás l. Macskás
Magyarpeterd l. Peterd
Magyaró (*Monorou*), Monyoró — Măierău/Aluniş, Torda/Maros m, h 342, 528—529
—i pap: János 528—529
Magyarország (*Vngaria*) 54, 66, 127—128, 162, 170, 336, 371—372, 380, 401, 656, 903, 924, 979, 1154

—i bírák, isp-ok és vn-ok 288
—i harcok 319, 324, 326, 416, 483, 496, 639. L. még erdélyi harcok
—i minorita provincia ministere: Haymon frater
—on a pápai kincstár részére gyűjtött pénz 751—752, 932, 979, 992
Magyaros (*Monorous*), Sajómagyaros — Şieu-Măgheruş — Ungersdorf, Doboka/B-Naszód m, h 1066
—i pap: Péter 1066
Magyarszakál l. Szakál
Magyarzsombor l. Zsombor
Maia l. Mánya
Majos (*Moys*) — Moişa, Torda/Maros m, h 461
Majtény (*Mochtin*) — Moftinu, Szatmár m, h 1129, 1131
—i pap: Pál 1129, 1131
Majtényi cs lt 507
makacskodás 96—98, 102, 105, 114, 152, 160, 1045
Makó l. Vásárhelymakó
Makod (*Mochkudteluke*) — Mocod, B-Szolnok/B-Naszód m, h 827—828
—i fn: Közbérc, Mélyséd
Makófalva (*Mokofalwa*), Makó — Csanád/M, h 939, 942
—i fn: Eresztvény, Fok, Hód, Hódútja
—i vám 939
Mákópataka (*Makopataka*), folyó, Mákó, fn 1043
Makótelke (*Mokovtelky*), elnéptelenedett település Marosbogát közelében, Fehér m 1077—1078
—i pap: István 1077—1078
Maksa (*Moya, Moxa*) — Moacşa, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: Tamás 1107—1109
Málá Hradna l. Kohna
Malé Ripňay l. Nezsete
Malin l. Málom
Malmkrog l. Almakerék
Malnuspetri l. Molnuspetri
Málom (*Malun*) — Malin, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44, 368, 805, 808
malom 31, 59, 71, 223, 229, 260, 299, 409, 457, 517, 556, 601, 666, 722, 742, 746, 806, 831, 939, 1026. L. még molnár
— elköltöztetése 171
— gátja 746
—, négykerekű 84
malomkerék szerinti osztozás 185
malomhely 45, 185, 290, 294, 353, 601, 664, 794, 1026
Malomárka (*Monelarth, Molnarch*) — Monariu — Minarken, Beszterce sz/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Henrik 1070; Ulrik 1070—1073
—i fn: Kapusd, Liget
Malum Prandium l. Giesshübel
Mályusz Elemér (1898—1989), történettudós 329
Mana l. Mánya
Mándy cs lt 650, 653, 855, 935—936
Manel (Deseu, Gegus, László és Pál a), b, Majos 461
Manus (János a), b, Kályán 569
Mánya (*Mana*) — Maia, B-Szolnok/Kolozs m, h 235, 416, 528, 850
Mányik (*Maruch, Monich*) — Manic, Doboka/B-Naszód m, h 555, 576, 644, 707, 1066, 1068—1069
—i pap: Péter 1066, 1068—1069
Máramaros (*Malamorosium*), vm és tájegység R és U 30, 319, 572
—i hospesek 319
—i belháború 319
—i isp: Meggyesi István, Meggyesi Miklós
— (*Maramorus*), hegy, fn, Szentmária-asszonytelke 806
Marca l. Szék
Marcel (János a), b, Kecset 180
— (Péter a), b, Tádok 40
Marcellus mgr, az erd kápt tanúbizonysága, Fehér vm 59
— (Dénes mgr a) l. Jára-i Marcellus
— (János a), b, Szilágytő 78—79

Marceltelke (*Marcelteleke, Zand*), elnéptelenedett település Ormány és Kérő között, B-Szolnok/Kolozs m 967, 976, 996, 999
Marci villa l. Marocháza
Marcyl (Nikolaus a), b, Hétúr 755, 967, 976
Marenesellia, Dynus de, genovai prp, kánonjogi doktor, pápai káplán és ügyhallgató 617, 728, 730
Margit (Péter comes özvegye), b, Bogács 311
— (Jakab fel), b, Bőnye 592
— (Kata leánya), német rabszolga, Dombró 307
— (Máté fel), b, Forró 276
— (Mylazth comes leánya), b, Gáldtő 782, 854
— (Tyuan leánya), b, Gergelyfája 208
— (Gál leánya), b, Kőrös 634
— (Geleth leánya), b, Somkerék 533, 776—777
— (Imre leánya), b, Szentkirály 948
Margitta (*Marguita*) — Marghita, B-Szolnok/Bihar m, h 846, 1137
—i pap: Péter 1137
Marhas István, esküdt, Szék 812
Máriamagdolnatelke (*Mariamagdalena Theleke*), elnéptelenedett település Szomordok és Kajántó között, Kolozs m 255
Máriássy cs lt 501
Marie villa l. Boldogasszonyfalva
Marienburg l. Földvár, Hétúr
Marienthal l. Morgonda
Márk (János a), Aba nb-i 73
— (Hadya f), b, Bogács 311
— (Buruh a), csíki székely 486
— (László f), b, Dédács 185, 290
— comes (Mihály és László a), b, Dédács 185, 290
— mgr (Miklós f), bálványosi alvn (1333), cond, Fogacs 769/1
— (Abraam a), Kaduch 466
— (Loránd a), b, Kolozs vm 658
— (Simon a), b, Kolozs vm 658
— comes (Torda f), b, Lozsád 354
— országbírói megbízott 596, 607
— (János a), b, Sima 466
— (Syle f), b, Szokol 433
— deák officiális, Zsombor 780
márka 13, 45, 47—48, 78, 95, 161, 170, 215—216, 222, 225, 274, 276, 278, 290, 294—295, 310, 317, 324, 333, 340, 342—343, 387—388, 391, 394, 399, 410, 420, 427, 435, 437, 440, 461, 466, 525, 528, 530, 533, 550, 560, 606—607, 609, 633—634, 643, 654, 658, 661, 678, 680, 682, 688, 708, 765, 774, 801, 811, 825, 835, 849, 862, 866, 869, 879—881, 883, 886, 901, 910, 917, 922, 925, 929, 934, 936, 941, 948, 974, 978, 1008, 1010, 1038—1039, 1045. L. még dénármárka
—, arany 883, 901, 910, 917, 922, 925, 1061
—, ezüst 11, 17, 21, 35, 42, 71, 84, 86, 95, 106, 118—119, 130, 179, 184, 186—187, 190, 194, 199, 208, 275, 277—278, 280, 285, 308, 311, 346, 446, 448, 452, 521, 533, 546, 582, 617—618, 640, 646, 657, 676—677, 704, 770, 789, 797, 830—831, 875, 883, 901, 910, 910, 914, 917—918, 925, 976, 989, 991, 1028/1
—, báni 280, 814
—, besztercei súlyú 84, 1061, 1071
—, budai garasban számolt 901, 906
—, budai súlyú 21, 86, 95, 106, 118—119, 123, 130, 179, 186—187, 190, 194, 196, 280, 298, 308, 313, 346, 446, 618, 640, 676—677, 770, 834, 847, 882, 903, 910, 917, 922, 925, 989, 1153
—, erdélyi súlyú 275, 277, 280, 676, 704
—, fehérvári súlyú 646, 1070, 1072, 1088, 1154
—, kolozsvári súlyú 830
—, magyar 530, 654
—, nagyobb súlyú 217, 719, 831
—, sebesi súlyú 618, 676

—, szebeni súlyú 285, 991, 1086
—, velencei súlyú 95
Márkaszék l. Szék
Marktschelken l. Selyk
Markus (János, Miklós, András, Jakab, Mihály és István a), b, Görbed 1057—1058
— (Marcyl a), b, Hétúr 755
Maró (*Moro*) — Morău, Doboka/Kolozs m, h 835
Marocháza (*Moruchaza, villa Marci*), elnéptelenedett település Báld határában, Kolozs/Maros m 343, 524, 1120—1122
—i pap: Henrik 1120—1122
Márokháza (*Herholm, Markhaza*) — Marochaza/Tăuşeni, Doboka/Kolozs m, h 161, 311, 644, 949
Máron (*Maryn*) — Marin, Kraszna/Szilágy m, h 198/2
Maros (*Morisium, Moros, Morus*) — Mureş — Mieresch, folyó 81, 206, 211, 421, 542, 672, 832/2, 850, 894, 939, 989, 1058
— melléki (*de iuxta Morisio*) esperesi kerület 1143, 1145—1146
Marosbogát l. Bogát
Marosdécse l. Décse
Marosfelfalu l. Felfalu
Marosjára l. Jára
Maroskeresztúr l. Keresztúr
Maroskoppánd l. Koppánd
Marosnagylak l. Nagylak
Marosnémeti l. Németi
Marosoroszfalu l. Oroszfalu
Marossolymos l. Solymos
Marosszentgyörgy l. Szentgyörgy
Marosszentkirály l. Szentkirály
Marosújvár l. Újvár
Marosvásárhely l. Székelyvásárhely
Marosvécs l. Vécs
Marsilius (Jeclinus testvére), Vajasd 71
Martalaus (Mykou mgr a), Hont-Pázmány nb-i, b, Peterd 39
Martha (Henning leánya), b, Péterfalva 903
Martin (Henel /d/ Johann comes f), Beszterce 946—947
— (Blawch f), b, Farkastelke 697
— (szász)fehéregyházi plb 832/2
— comes, Szeben 1027
Martinsberg l. Mártonhegy
Martinsdorf l. Mártonfalva
Márton (Chore f), esküttárs, Bán 466
— bíró a kir udvarban 121
— (Fábián a), b, Csán 899
— mgr (Bugar f), szilágyi isp (1324), Károly király követe Basarab havasalföldi vajdához, b, Dovorány 496
— egri éneklőkk 581
— egri ppk (1306—1322) 285
— (Péter comes a), b, Esztény 48
— (Felicián f), Hontpázmány nb-i b, Fancsika 30
— mgr, erd kk, Gyfv 708
— frater, gyfv-i domonkos perjel 832/2
— comes, hunyadi isp és dévai vn l. Mátéházi Márton
— (János a), b, Kepes 997
— (János comes a), Mihálcfalva 1077
— nádori kiküldött 557
— óbudai dékánkk 275, 277—278
— b, Ózd 1031
— (János és Pál mgr fehérvári kk testvére), b, Ózd 756
— mgr (Berend f), b, Rikács 860
— (János comes és Herceg a), Agmánd nb-i, b, Rücs 24, 46
— (Lőrinc a), Agmánd nb-i, b, Rücs 24
— (János a), b, Szemesnye 526
— (János a), b, Szentegyed 256—257, 846, 881
— (Felicián f), b, Tisza-Borzova-köz 331
— (Pál, Myko és Chobo a), b, Pestes 14, 17
— (Péter f), b, Petlend 40
— (Márton f), b, Petlend 40
— tanú, Sásvár 455
— (Pál f), b, Szarvad 226, 859, 867
— (Mihály a), hospes, Szék 556
— (Péter a), b, Szentivány 205

— (Sándor és János a), b, Sziget 27
— b, Fehér vm-i szolgabíró (1339), Táté 1033
— váradi őrkk 15
— váradhegyfoki prp 16, 72, 90, 98, 115, 121, 126
— serv, Zsuk 360
Marton l. Nagymarton
Mártonfalva (*Mortunfolwa*) — Metişdorf/Metiş — Martinsdorf, Fehér/Szeben m, h 338, 884
Mártonhegy (*Martonhegy, Mons Sancti Martini*) — Şomartin — Martinsberg, Nagysink sz/Szeben m, h 11, 59, 1133
—i pap: Johann 1133
Mártontelke (*villa Morteni*) — Motişdorf/Motiş — Mortesdorf, Fehér/Szeben m, h 338
Masa (d) László (Tamás mgr veje), Szabolcs vm 310, 324
Máté (Miklós mgr a), Csák nb-i, b, Bonchida 239
— (Lázár f), alp, Egregy 398
— (Sicula f), b, Doba 612
— (Gegus f), b, Forró 276
— (Miklós a), b, Füged 810, 952, 1022
— b, Fürményes 72
— (Simon f), b, Hosdát 786
— (János a), b, Kalocsa 949, 970, 981, 1000, 1004
— comes, megbízott, Kolozsvár 1111
— (Gyuge f), b, Macskás 161
— b, Pánk 925
— (*Mathee*), ma Mátészalka része, Szatmár/M 1129, 1131
—i pap: Mihály 1129, 1131
— Papia-i (Papiensium) ppk 749
— (Péter kamaraispán testvére) 708
Mátéházi Márton comes, hunyadi isp és dévai vn (1333—1338) 786, 789—790, 816, 870, 961, 997
Máté/Mathe/Mathias, vd-i ember, Bokaj 961
— (Bank f), csíki székely 486
— (János a), b, Ispánlaka 864
—, szolga, Ócsa 188
— (Mathe a), Agmánd nb-i, b, Rücs 24
Mathias (Peter f), b, Dálya, alp 430
—, vál orláti pap 280
Mattersdorf l. Nagymarton
Mátyás (I.), király (1458—1490) 522
— domonkos frater, pápai nuncius Magyarországon 621, 624. L. még Zágrábi Mátyás
— (székes?)fehérvári kk 121
— (Miklós, Lőrinc, János és Kylian a), b, Őrnyék 471, 778
— (András f), b, Ős 641, 643
— (László a), b, Pestes 672
— (Miklós f), b, Újlak 199
Mayad l. Mojád
mázsa (*Masa*), súlymérték 200
mázsa-szekér 200
Măcicaşul Unguresc/Măcicaşu l. Macskás
— Lung/Satu-Lung l. Macskás
Mădăraş l. Madaras
Măgurele l. Serling
Măhaciu/Măhăceni l. Mohács
Măierău l. Magyaró
Mălâncrav l. Almakerék
Măluţ l. Omlásalja
Mănărade l. Monora
Mănăstirea l. Szentbenedek
Mănăstireni l. Monostor
Mănăşturel l. Monostorszeg
Mărişelu l. Nagyfalu
Mărtinuş/Mărtiniş l. Szentmárton
meder 985
Medgyes (*Medies*) — Mediaş — Mediasch, Medgyes sz/Szeben m, v 246, 270, 617, 697, 832/2, 969, 1046—1047
—i hospesek 270
—i plebánosok 617. L. még Wylandus 832/2
—i szász gimnázium könyvtára 724
— város és szász ev. egyházközség lt 246, 285
— (*Medyeszeek*), szász szék 246, 285, 425, 697, 724

—i isp: Gáldi Domokos, (Lackfi) Lachk, Simon mgr (Mihály f)
— (*Medyes*), szász kápt 69—70, 75—76, 832/2
—i szász ev. kápt. lt 69—70, 75—76, 617
— (*Medyes, Megges*), Aranyosmedgyes — Medişa/Medieşu Aurit, Szatmár m, h 244, 319, 647. L. még Meggyesi cs
—i vám 647
Medicis, Gerardus de, közjegyző, Piacenza 617
Medies/Medyes (Péter comes a), b, Bánd 879—880
Mediolano, Ambrosius de, jogtudós, kúriai ügyvéd 617—618
Mediolanum l. Milano
Medişa l. Medgyes
Medvés (*Meduis*) — Medveş, Fehér m, h 338, 885
Meezpestpotoka, fn, Bún 9
megcsonkítás 323, 482, 550, 559, 766, 846, 911, 1016
megsebesítés 200, 263, 658
Megue, az Orros cs őse, Doba 612
megvakítás 323, 911
megvesztegetés 607
Meggyes (Péter comes és Miklós a), székely, b, Teremi 267
Meggyesi cs (Pok nb-i): István (István f) 1057—1058; István mgr (Miklós erd vd f, István a), máramarosi isp (1326—1327) 319, 572, 647, 1057—1058; Miklós (Móric mgr f, István mgr és Móric mgr a), ugocsai (1301—1303), máramarosi isp (1301—1319), erd vd és szolnoki isp (1315—1316) 30, 244, 246—258, 262, 304, 319, 395, 572, 647—648, 654, 945, 1057—1058; Móric mgr (Miklós erd vd a) 30, 247, 319, 648, 654; Móric mgr (Miklós erd vd f, Simon mgr a) 319, 395, 647, 945, 1057—1058
— Miklós erd vd feletti győzelem 304
Meggyesmálbérce (*Meggesmalberche*), fn, Szuna és Tövised között 1008
Megykerék (*Medykerek*) — Meşcreac, Fehér m, h 421—422, 1075—1078
—i pap: Lőrinc 1075—1078
—i fn: Hegyes, Sebes
Mehadia l. Miháld
méhtized 521. L. még gabonatized, tized
Melegföldvár l. Földvár
Meleş l. Mélyespataka
méltóságsor (káptalani) 9, 15, 28, 33, 37, 40, 44, 46, 63, 67, 71, 197, 201—202, 207, 231—232, 276, 278, 290, 294—296, 299, 306, 311—312, 337, 347, 351, 354, 417—418, 425, 435, 437, 448, 452, 461, 475, 477—478, 506, 516, 520, 524, 529, 533, 541, 546, 565, 579, 581, 593, 638, 644, 657, 660, 665, 674, 676, 678, 704—705, 713, 719, 724, 746, 796—797, 808, 814, 823—824, 837, 853, 858, 878—879, 884—885, 890—891, 903, 905, 907, 908/1—2, 912, 914, 921, 993—994, 1009—1010, 1012, 1026, 1028/1, 1029, 1046—1047, 1056, 1059
— (királyi) 285, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 561, 564, 570, 591, 665, 670—671, 687, 721, 723, 887
Mélyespataka (*Melies*) — Meleş, a Nagy-Szamos mellékvize 362, 644, 808
Mélyséd (*Meylsyd*), patak, fn, Makod 828
Mende (*Mende*) — Pest/M, h 507
Mendzenth l. Mindszent
Mened l. Menyő
Ménes (*Menes, Mones*) — Herghelia, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Egyed 1143, 1145—1146
ménes elhajtása 304, 633, 661, 929. L. még csikó, kanca, ló
— legeltetése 939
Méneserdőbérc (*Meneserdeyberch*), hegy, fn, Zsuk 569
Ménestelke (*Menes, Mynusteluke, Mynestheluk*), fn, Zsuk 569, 746
mentesség élelemadó alól 285, 510—511

Mentő (*Menteu, Mentew, Menthev*), elpusztult vár Magyaró környékén 341—342, 787
—i vn: Balázs mgr
Menyhárt (Miklós a), b, Köbölkút 466
Menyő (*Mened*) — Mineu, K-Szolnok/Szilágy m, h 961, 1137
—i pap: Péter 1137
Méra (*Mera*) — Mera, Kolozs m, h 171, 223, 571, 742, 760, 764, 796—797, 800, 806, 1110—1112
—i pap: Imre 1110, 1112; Péter 1111
Mereşti l. Almás
Mergeln, *Mergendhal* l. Morgonda
Merse (Szinyei) cs: Benedek, Merse, Miklós, Péter 498
— — — lt 498
mérték, királyi 977
Meschen l. Muzsna
Mesco (Mesko) nyitrai és veszprémi ppk l. Piast Meskó
Mese (*Messendorf*) — Meşendorf — Meschendorf, Szeben sz/Brassó m, h 420
Meseşsângeorgiu l. Szentgyörgy
Mester (Péter, Olivér, László és Migda a), b, Szarvad 226, 650, 653, 859, 867
Mestertelke (*Mesterthelukу*), Örménytelke másik neve, Fehér/Szeben m, h 354
Meşcreac l. Megykerék
Meşendorf l. Mese
Meszes (*Messes, Mezes*) — Meseş, hegység Doboka és K-Szolnok/Szilágy m határán, Zilah közelében 227, 390, 392, 600, 650, 653, 755
—en túli erd ppk-i helynök: István szatmári plb, Pál és Tamás mgr-ek, ugocsai főesp-ek
Meszesszentgyörgy l. Szentgyörgy
Mészkő (*Mezkun*) — Mischiu/Cheia, Aranyos sz/Kolozs m, h 182, 1148
—i pap: Pál 1148
Metesd (*Metesd*) — Meteş, Fehér m, h 986
Metişdorf/Metiş l. Mártonfalva
Mettersdorf l. Demeter
Meuania, Vagnolus de, Gentilis pápai legátus curiájának jegyzője 98, 118—123, 127, 129—130
Meynard, boroszlói kk 169
Meynold (Péter comes és János testvére), b, Szomordok 655, 742, 1042—1043
Meyrk (János a), b, Bőnye 592
Mezaros Antal, esküdt, Szék 576
mezítlábasok v. nyögérek átvonulása (1285) 161
Mezkun l. Mészkő
mező 59, 128, 421, 528, 601, 806, 905, 939, 947, 1027
Mezőbánd l. Bánd
Mezőcsán l. Csán
Mezőharasztos l. Harasztos
Mezőkecsed l. Kecsed
Mezőőr l. Őr
Mezőpanit l. Panit
Mezőpetri (*Mezeupetri*) — Petreşti, Szatmár m, h 1129
—i pap: András 1129
Mezőrücs l. Rücs
Mezősomlyó (*Mezewsomlyo*), elnéptelenedett település Gátalja határában, Krassó/Temes m 434
Mezőszakál l. Szakál
Mezőszentandrás l. Szentesháza
Mezőszentgyörgy l. Szentgyörgy
Mezőszentmihály l. Szentmihálytelke
Mezőszilvás l. Szilvás
Mezőújfalu l. Újfalu
Mezőújlak l. Újlak
mezőváros 446
Mica l. Mika, Mikeháza, Mikefalva
Micăsasa l. Mikeszász
Miceşti l. Mikes
Miceştii de Câmpie l. Kecsed, Viszolya
Mich, b, Szarvad 653
Michach l. Mohács
Michael, brassói dékán és brassói plb 916
— comes, Enyed 419, 969
— (Nikolaus comes f), b, Epemező 884, 1027

— comes (Helwych f), Fejéregyház 238
— kelneki plb, sebesi dékán 280, 618, 676—677, 1084, 1086—1088
— comes, Nagydisznód 1027
— nemesi plb 832/2
— mgr, orbói pap 708
— péterfalvi plb 99, 106
— (Wastmodus comes f), lk, Segesvár 20, 1003
— szebeni comes 1027
— Thomas szebeni prp klerikusa 708
Michaelis villa l. Kissármás, Vesszős
Michazaz l. Mikeszásza
Michelsberg l. Kisdisznód
Michelsdorf l. Vesszős
Micloşoara l. Miklósvár
Micola (Tamás mgr a), b, Solymos 291
Micoşlaca l. Miklóslaka
Micuş l. Mikes
Midenborch l. Alamor
Miercurea Ciuc l. Csíkszereda
— Sibiului l. Szerdahely
Mieresch l. Maros
Mierţa l. Nyérce
Migda (Mester leánya), b, Szarvad 650, 653
Mihai Viteazu l. Szentmihályfalva
Mihaifalău l. Mihályfalva
Mihálcfalva (*villa Mihalch*) — Mihalţ, Fehér m, h 1075—1077
—i pap: Mátyás alesperes 1075—1077
Miháld (*Mychald, Nogmyhald*) — Mehadia, Temes/Krassó-Szörény m, vár 423, 449, 467, 639
— vár visszafoglalása 281, 496
—i vn: Szécsi Dénes
Mihály (Simon f), b, Almágy 715
— comes/mgr (Simon bán f), b, Almás 517, 646, 722, 918, 940—941, 951
— comes, b, Balázstelke 1059
— (Péter comes f), b, Bánd 879—880
— b-szolnoki isp l. Zsuki Mihály
— lk, Benedek (Fehér vm) 939
— (Benedek kolozsvári plb atyafia) 477
— frater, Szt. Miklós domonkos konvent, Buda 280, 346
— b, Burjánosóbuda 255
— (Benedek a), Bülgezd 466
— (János f), b, Csesztve 649, 651, 663
— (György testvére), b, serv, Csoboló 202
— (Benc f), b, Csög 115
— (Márk f), b, Dédács 185
— (Sándor a), b, Detrehem 573
— (Kaza f), dobokai szolgabíró (1305) 47—48
— mgr, egri sublector 652
— erd avd l. Zsuki Mihály
— (Lőrinc a), b, Esküllő 921
— (Lőrinc f), b, Esküllő 68, 161, 356, 362—363, 721. L. még Cyne (d) Mihály (Lőrinc f)
— esztergomi kk, pozsonyi prp l. Szécsényi Mihály
— szolga, Fahíd 399
— b, Fancsika 30
— kir ember, vd-i serv, b, Forró 658, 1020, 1031
— (János f), felszabadított rabszolga, Gáld 297
— (Abeel f), b, Göc 45, 623
— (Markus f), b, Görbed 1058
— (László f), b, Gyákos 430
— (Gereu f), b, Gyeke 862
— (István f), b, Gyeke 862
— karbeli pap, az erd kápt tanúbizonysága, Gyfv 908/1
— Tamás erd őrkk klerikusa, Gyfv 708
— (Wyzlo és Akus a), b, Hidegvíz 570
— (István f), b, Hosdát 786
— (Falkus f), Kacsics nb-i 107, 201, 322, 338, 361, 409, 412, 434, 447, 475, 484, 726, 848, 970, 981, 994, 1050
— (Péter mgr a), Kacsics nb-i 291, 318
— (János f), b, Kályán 569, 998
— (Sebestyén f), serv, Kályán 998
— (Miklós a), b, Kémer 387
— (Demeter a), b, Keresztes 249—251
— (István f), b, Keresztúr 14, 17

Mihály (Karachun comes f), b, Kide 743
— comes (Dénes f), kolozsi szolgabíró (1312—1314) 22, 46, 198/1, 223, 406
— (Mihály a), b, Kolozs vm 658
— (Mihály f), vd-i serv, Kolozs vm 658
— (Rauaz rokona), vd-i serv, Kolozs vm 658
— (Pál és Beke a), b, Kolozs vm 658
— (Dénes f), b, Kölcse 1018
— (Cantor /d/ István f), b, K-Szolnok vm 846
— (Péter f), b, K-Szolnok vm 845—846
— mgr, k-szolnoki isp (1327) 612
— (Péter f) b, Lóna 252—253, 258
— (Péter f), kir ember, Lőrincteleke 762
— (Domokos f), Makófalva 939
— (Miklós f), vd-i ember 753
— (Luberth f), b, Nagymihály 636
— (István mgr a), Nagysemjén 300, 303, 315, 316
— (Mihály f), b, Nagysemjén 358, 391, 395, 558
— (László és Mihály a), b, Nagysemjén 558
— (Vbol/Wboly f), b, Nagysemjén 357—358, 391, 395, 521, 558
— mgr (Petheu deák a), b, Néma 410, 1034
— ózdi főesp 116
— (Zar /d/ László f), b, Pele 935
— (Beke f), b, Póka 914
— (Mihály és Beke a), b, Pókatelke 461
— (Mihály f), b, Pókatelke 461
— (Cheh /d/ Jakab f), kir ember, Rőd 892. L. még Cseh cs
— (Miklós f), b, Rőd 295
— (Lőrinc f), Agmánd nb-i, b, Rücs 24
— (András mgr f), b, Sárpatak 296
— (Barch f), b, Selind 1024
— (Wrdung /d/ András f), eskütárs, Szatmár vm 466
— (Lőrinc f), lk, Szécsény (Arad vm) 939
— (Márton f), hospes, Szék 556
— (Neste f), felszabadított rabszolga, Székelyvásárhely 463, 541
— pap, tanú, Székelyvásárhely 463
— (Jakab f), b, Szentegyed 869
— (Jakab a), b, Szentkirály 948
— (Péter f), Szentmárton 504—505
— szentmártoni plb 441—442
— (János f), b, Szentmiklós 247, 284, 445, 648, 654
— (Domokos, Gebardus és Jakab a), Szilkerék 63
— pap a telegdi főesp-ség Maros melléki kerületében 1146
— (Belus comes testvére), b, Teremi 332—333
— (Miklós f), b, székely, Teremi 267
— (Péter comes f), b, Teremi 267
— (Jakab a), b, Toldalag 824
— (János a), b, Toldalag 824
— tordai isp l. Zsuki Mihály
— serv, Tövised 508
— (Geleth f), b, Virágosberek 533, 664, 776—777
Mihályfalva l. Nagymihály
Mihályháza (*Myhalhaza*), elnéptelenedett település a Kosály patak mellett, talán Felsőkosály környékén, B-Szolnok/Kolozs m 528
Mihăieşti l. Szentmihálytelke
Mihăileni l. Szentmihály
Mika (*Mika*) — Mica, hihetőleg a Dés melletti Mikeházával (B-Szolnok/Kolozs m) vagy a Dícsőszentmártonnal szomszédos Mikefalvával (Küküllő/Maros m) azonosítható 548
Mikcs (Mykch) sárosi (1315—1327) és zempléni isp (1321—1325), kir-női udvarbíró (1323—1325), kir-női tárnokmester (1323—1325), szlavón bán (1325—1343), soproni (1325—1326) és somogyi (1325—1328) isp 438, 449, 462, 464, 467, 472, 480, 482—483, 510, 542, 553, 560, 564, 570, 588, 591, 596, 665, 671, 687, 721, 723, 887
— tanú, Sásvár 455
Mikcseháza (*Mykchehaza, Feketwtow*), Feketető, elnéptelenedett település a mai

Tok falu határában, Soborsin mellett, Arad m 939
Mike (Miklós f), b, avd-i ember, Alfalu 1054
— mgr, kalocsai éneklőkk 139
— Sándor (1795—1867) gyűjteménye 991
Mikefalva l. Mika
Mikeháza (*Mykehaza*) — Mica, B-Szolnok/Kolozs m, h 805. L. még Mika
Mikepércs l. Pércs
Mikes (*Migus, Mykws*) — Micuş/Miceşti, Torda/Kolozs m, h 437, 1147
—i pap: Bogov 1147
Mikestelke (*Mikusteleke, Mykusteleke*), elnéptelenedett település Páncélcseh határában, Doboka/Kolozs m 225, 365
Mikeszásza (*Michazaz*) — Micăsasa — Fegendorf, Küküllő/Szeben m, h 97, 438
—i plb: Johann
Miklós (IV.), pápa (1288—1292) 602
— (Mike a), Alfalu 1054
— (Apa f), b, Almakerék 44, 240—243, 368, 428, 571, 805, 808, 832/1
— (Jakab f), b, Almakerék 529—530
— (András f), kir ember 924
— aradi prp 121
— (András f), b, Bacska 767
— b, Balázsfalva 788
— (Gergely f), b, Beke 891
— comes (Péter f), b-szolnoki isp (1325) 527, 529, 532, 537
— comes (István f), ü, B-Szolnok vm 528
— (Job comes f), b, Berkes 492
— (Imre f), b, Bihar vm 643
— (László testvére), b, Bihar vm 72
— (Iwancha f), b, fogott bíró, Bihar vm 811
— b, serv, Bogát 508
— mgr (Máté f), Csák nb-i, b, Bonchida 239
— (Demeter a), b, Boncnyíres 555
— (János f), b, Boncnyíres 555, 576
— boszniai ppk (1301) 6 (hamis oklevélben)
— b, Bőd 72
— b, Burjánosóbuda 255
— mgr (Byter f), b, M 203
— b, Cege 576
— (László f), b, Csán 630, 809, 815
— (Pethe f), b, Csán 899
— (Talpas /d/ András f), b, Csán 615—616, 630, 632, 936
— (Péter f), b, Császártelke 919, 1017
— (Lukács f), b, Csekelaka 703, 875, 1020, 1031
— (János f), b, Csesztve 305, 649, 651, 663, 864, 875
— comes csicsói vn l. Was Miklós
— (István f), Csicsó vár 1013
— (András f), csíki székely 486
— (Mokou f), b, Csúcs 183
— (Margit férje), b, Csur 634
— (Simon bán f), b, Darlac 517, 646, 722
— (Mihály f), b, Dédács 185
— (Péter f), kir ember, Dés 571
— comes (Dees f), b, Désfalva 9, 229
— (János a), b, Detrehem 952
— b, kir ember, Devecser 555
— (Mykola f), b, dobokai szolgabíró (1315), Dezmér 254—255
— (János vd f), b, Diós 255
— (Kozma f), b, Doba 612, 801
— (Pál a), b, Doba 521, 612
— (Tamás a), b, Doba 612
— ifjú (Doboka vm) 765
— (Mihály a), b, Doboka vm 753
— (László és János a), b, Doboka 863
— (Kopaz /d/ Desew f), b, Doh 945, 977
— (Sudak testvére), eskütárs, Doh 977
— b, Dráh 416
— egri olvasókk 581
— (Egyed f), b 26
— (Lőrinc a), serv, Erdély 534
— erd avd l. Vásári Miklós
— mgr, erd dékánkk, hunyadi főesp 28, 33, 37, 40, 44, 46, 48, 646, 814, 823—824, 837, 853, 858, 878—879, 884—885, 890—891, 903, 1061, 1063. L. még Fekete (Niger d) Miklós

Miklós mgr, erd dékánkk, tordai főesp 294—297, 299, 306, 311—312, 337, 347, 351, 354, 361, 365
— —, erd kk, kézdi főesp 81, 93, 133, 138, 140—141, 145, 147, 152, 280, 415
— — erd kk, kolozsi főesp 1031, 1056, 1062
— erd kk l. ifj. Vásári Miklós
— mgr, erd prp 403, 417—418, 425, 437, 448, 452, 461, 467, 475, 477—478, 506, 516, 520, 524, 529, 533, 541, 546, 579, 593, 596, 638, 644, 657, 660, 674, 678, 808
— (Móric f), erd vd l. Meggyesi Miklós
— (István f), b, Esztény 47
— (Bartaleus f), cond, Fogacs 769/1
— (Ws f), b, Fráta 713
— comes (Máté f), b, Füged 810, 952, 1022
— (Fekete Tamás f), b, Gerecse 37
— gyalui plb, b, Gerecse 37
— comes (Péter f), b, Gerend l. Gerendi Miklós
— (Tywan f), b, Gergelyfája 35
— (Gerold f), sókamarai tisztségviselő 708
— (András mgr a), b, Gombás 296
— (János a), b, Girolt 997
— (Markus f, Péter a), b, Görbed 1058
— (Gereu f), b, Gyeke 862
— mgr (Dénes f), erd kk, telegdi főesp, Gyfv 22, 26, 133, 148, 153
— pap, ppk-i káplán és ü, Gyfv 658
— villicus, polgár, Gyfv 333
— győri ppk l. Kőszegi Miklós
— hasznosi vn, szerémi isp, hátszegi vn l. Szécsi Miklós
— (István f), villicus, Hátszeg 234, 245
— (György a), b, Hidegvíz 570
— (Illés f), b, Hidegvíz 570
— b, Hesdát 576
— (Radozlaus f), b, H 684
— (Bere f), b, Hosdát 786
— (István f), b, Hosdát 786
— (Simon f), b, Hosdát 786
— (János és Miklós a) 355
— (János f), famulus 994
— (Jowanka comes f), alp 466
— mgr, kalocsai kk, bácsi főesp 139
— (András f), b, Kalocsa 949
— (András, János és István a), b, Kályán 998
— (János f), b, Kályán 569
— (Sándor f), b, Kárász 492
— (András f), b, Károly 978
— mgr (Erdeöd f), kecskési vn (1319—1322) 320, 399, 429, 432
— (Deseu f), b, Kémer 871—873
— (Mihály f), kir ember, Kémer 387
— (Tamás f), b, Kémer 873
— (Rophoyn comes f), b, Kend 582
— (Móric f), b, Kincse 314
— mgr, a kir kamara sáfára 446
— kolozsi isp (1315, 1337) 254—255, 963, 966
— vd-i ember, Kolozs vm 255
— (Mihály a), b, Kolozs vm 658
— (Myke a), b, Kolozs vm 644
— frater, kolozsmonostori apát (1315—1327?) 249—251, 253—255, 257—258
— (Peteu f), b, Köblös 641, 643
— (Menyhárt f), eskütárs, Köbölkút 466
— (Dénes f), b, Kölcse 1018
— (Pál f), b, Körös 634, 845—846, 1008
— (Beke f), b, K-Szolnok vm 846
— (Fábián f), b, K-Szolnok vm 846
— (Iwanka f), b, K-Szolnok vm 573, 643
— (László f), b, K-Szolnok vm 799
— (Myko f), b, K-Szolnok vm 846
— (László f), b, Lecsmér 185, 290
— (Péter a), b, Lecsmér 290
— (András f), b, Lele 816
— (Pál és János a), b, Lőrinctelke 762
— macsói bán l. Ostfi Miklós
— (Demeter mgr a), b, Máron 198/2
— (László a), b, Menyő 961
— (Domokos, László, Miklós és Kelemen a), kolozsi isp (1334), b, Méra 171, 223, 571, 742, 760, 764, 796—798, 800, 806

Miklós (Mihály f) l. Botos Miklós
— (Miklós f), b, Méra 796
— (Myke a), b, Mikeháza 805
— (Miklós f), b 355
— mgr (Mikula f), b 171
— (János és Péter a), b, Miriszló 450
— b, vd-i ember, Mócs 966
— (János f), b, Mon 513
— (Egyed mgr f), Monoszló nb-i, b, Mon 469
— (János a), b, Nádas 965
— (János a), b, Nagysemjén 558
— b, Néma 997
— (Péter comes f), b, Nemti 715
— nótárius, relator 595
— (Fülöp f), b, Novaj 713
— mgr (Lőrinc mgr f), b, Nyék 206
— (Orbán f), b, M 493
— frater, ostiai és velletri ppk, pápai legátus 20
— (Mochk /d/ András f), b, Ózd 756
— mgr (Albert f), b, Őrnyék 471, 778
— (Mátyás f), b, Őrnyék 471, 778
— (Péter f), Őrnyék 778
— comes (András f), b, Palatka 198/1
— pápai legátus 186—187
— klerikus (Zar /d/ László f), b, Pele 935
— (Igech f), b, Pestes 14, 17
— pozsonyi isp l. Treutel Miklós
— (Radnold f), b, Radnótfalva 830, 857
— (Rimai Miklós mgr a), b, Rima 715
— (Imre f), b, Roff 668
— (Arteus f), b, Rohod 1018
— (Omode nádor f), Aba nb-i, b, Ropoly 198/2, 206
— (Herbord f), b, Rőd 295
— tanú, Sásvár 455
— (Gordaa /d/ Jakab f), b, Sima 600
— (Gylet f) somogyi isp l. Gilétfi Miklós
— mgr (János f), b, Szamosfalva 445, 1045
— (János comes f), b, Szárazpatak 188
— (János f), kézdi székely, b, Szárazpatak 347
— (László f), b, Szarvad 706, 720, 959
— (Péter f), b, Szarvad 226, 650, 653, 855, 859, 867, 936
— comes (Egyed a), b, Szatmár vm 390
— (Kemen f), b, Szatmár vm 390
— mgr (Meggyesi Miklós rokona), b, Szatmár vm 244
— — (Sexe f), eskütárs, Szatmár vm 466, 643
— — (Gábor f), szatmári főesp, erd kk 27
— (András f), eskütárs, Szedlec 466
— (Adorján f), Székelyvásárhely 463
— (Jakab f), b, Szentegyed 869
— b, kir ember, Szentiván 555
— (Scegeu f), b, Szentiván 627
— (Gergely f), b, serv, Szentivány 781
— (Péter f), serv, Szentkereszt 214
— (Benedek mgr testvére), Szentmihálykő 352
— (Abaa f), serv, Szennyes 508
— (Jakab és Margit f), b, Szilágyszeg 592, 634
— szlavón bán l. Felsőlendvai Miklós
— (Beden f), Szomordok 255
— b, Szovát 798, 1030
— (Simon mgr f), b, Szőlős 357
— (Beche f), b, Szuna 801, 934
— (Tamás f), b, M 493
— tárnokmester l. Kőszegi Miklós
— comes, telegdi főesp-ség 1145
— (Domokos f), b, Teremi 267
— (Meggyes f, Mihály a), b, székely, Teremi 267
— (Elleus a), b, Tisza-Borzova-köz 331
— (János a), b, Torda vm 953
— (Deme testvére), b, Tötör, 48, 252—253, 265
— (Myke a), b, Tötör 891
— (Myke f), b, Tötör 891
— mgr, ugocsai főesp 708
— (Mykou mgr f), Hont-Pázmány nb-i, b, Ugocsa vm 39, 331, 466
— (Bako, Tamás és Mátyás a), b, Újlak 199
— (István f), b, Újvár 336

Miklós (Nagy /magnus dictus/ Ábrahám a), Uzdiszentpéter 814
— (Ambrus f), jb, Várad 399
— mgr, váradi éneklőkk 676
— (Gábor f), váradi javadalmas 159
— (István f), b, Várhely 236
— (Pál f), b, Vérvölgy 801
— (János a), b, Vesselény 505
Miklósfalva (*Sanctus Nycolaus*) — Nicoleşti, Udvarhely sz/Hargita m, h 1142
Miklóslaka (*Mykloslaka*) — Micoşlaca, Fehér m, h 1075, 1077
—i pap: Ábrahám 1075, 1077
Miklóstelke (*Myclosteluke*, *Myklosteleke*), elnéptelenedett település Görbed határában, Szatmár m 1058
— (*villa Nicholai*) — Cloaşterf — Klosdorf, Szeben sz/Maros m, h 420
Miklósvár (*Mylcosuara*) — Micloşoara, Miklósvár sz/Kovászna m, h 1080
—i pap: János 1080
Miko (Bertalan a), b, Bükkös 450
— mgr (Martalaus f), Hont-Pázmány nb-i, b, Peterd 39
Mikó (*Mico*, *Myko*, *Miko*), elnéptelenedett település Hídalmás és Drág között 199, 863, 868, 991
Mikófalva (*Mykofalwa*), elnéptelenedett település Nyén határában, Brassó vidék/ m, h 10
Mikola (János a), b, Szentmiklós 247, 445, 648, 654
— (*Mykola*), elnéptelenedett település Székelyhíd és Köbölkút környékén, Bihar m 643
— (Miklós a), Dezmér 254—255
Mikolatelekefő (*Mykolatelukefeu*), erdő, fn, Szentiván 556
Mikótelke (*Myketeleke*, *Mykotelke*), elnéptelenedett település Palatka határában, Kolozs m 56, 61, 198/1
Miksi (*Mixen*), Mikos — Mikušovce, Nógrád/Szl (ma Losonccal egyesítve) 850
Mikula (Miklós mgr a), b, Méra 171
Mikus (Egyed a), Szatmár vm 274
Milano (*Mediolanum*), v, Olaszország 617—618
Milaş l. Nyulas
Milcovul l. Milkó
Mildenburg l. Alamor
Milkó (*Mylkou*) — Milcovul, Vrancea m, térítőpüspökség székhelye 757
—i ppk: Monteferreo, Vitus de
Milunberg l. Alamor
Milvád (*Miluad*), Milvány — Miluani, Doboka/Szilágy m, h 362
Minarken l. Malomárka
Mindszent (*de Omnibus Sanctis*) — Misentea, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Benedek 1138; Miklós 1139
— (*Mendzenth*) — Eriu-Meţenţ/Ady Endre, K-Szolnok/Szatmár m, h 634
— (*Mendzenth*), elnéptelenedett település Köröstarján határában, Bihar m 466
Mindenszentek-kápolna, Gyeke 862
Mindszentek-templom, Kelnek 102
—, Pestes 14
Mineu l. Menyő
minoriták 160; Buda 140; Nagyszombat 93, 156, 206; Pest 188; Szászváros 97, 102; Szeben 20, 465, 468. L. még: András frater, Cunradus frater, Dénes lektor, Fábian frater, Germanus custos, Haymon, János frater; Monteferreo, Vitus de; Peter lektor
minorita inkvizitorok 602—604. L. még Fábian frater
Mintiu Gherlii, Mintiul Român l. Németi
Miriszló (*Myruslaw*) — Mirăslău, Fehér m, h 450, 1147, 1149
—i pap: Pál 1147, 1149
Mischiu l. Mészkő
Misentea l. Mindszent
Miske cs mvhelyi lt 923
Misketelke (*Mysketeluke*), elnéptelenedetett település Fejérd közelében 569
missilis levél 25, 203, 244, 372, 535, 714, 938

Mitreşti l. Szentmárton
Mixen l. Miksi
Moacşa l. Maksa
Mochk (d) András (János, Miklós és András a), b, Ózd 756
Mochkudteluke l. Makod
Mochtin l. Majtény
Mocod l. Makod
Mócs (*Mooch*) — Mociu, Kolozs m, h 644, 966, 1110—1113
—i pap: János 1110—1113
mocsár 421, 653
Moftinu l. Majtény
Mog comes (László és János a), Sziget 27, 846, 974
Moga, Ioan (1902—1950), medievista, történetkutató 192
Mogyoród (*Mongerod*) — Pest/M, h 957
—i bencés monostor 957
Moha (*Mohy*) — Mucundorf/Grânar — Muckendorf, Nagysink sz/Brassó m, h 430, 638
Mohács (*Muhach, Michach*) — Măhaciu/Măhăceni, Aranyos sz/Fehér m, h 1147—1149
—i pap: Pál 1147, 1149
Mohar (*Kyusmohar, Mohar*), erdő, fn, Szentiván 556
Moholfeu, fn, Szentiván 889
Mohorai András (Endre) mgr, kir alkancellár, pécsi olvasókk (1323—1324), (székes)fehérvári prp (1325—1330) 467, 472, 480—483, 487, 542, 552—553, 564, 570, 591, 596, 629, 665, 670—671, 687, 761
Mohoshavas (*Muhoshoas*), hegy, fn Podsága és Szolcsva határjárásában 546
Mohyn l. Majtény
Moişa l. Majos
Mojád (*Mayad*), Sarmaságba olvadt település, K-Szolnok/Szilágy m, h 612, 801
Moko, gyepű, fn, Gambuc 28
Mokofalwa l. Makófalva
Mokou (Miklós a), b, Csúcs 183
Molbot (d) Michael comes, Kereszténysziget 457
Moldoveneşti l. Várfalva
Moldovanu, Ştefan (1813—1884), történetkedvelő g. kat. pap 268
Molnarch l. Malomárka
molnárok útja, fn, Zsuk 569
Molnospetri (*Malnuspetri*) — Petreu, Bihar m, h 1137
—i papok: Márton 1137
Moltsed l. Felsőoroszfalu
Mon (*Mon*), Nagymon — Naimon, K-Szolnok/Szilágy m, h 469, 506, 513
Monariu l. Malomárka
Monelarth l. Malomárka
Mones l. Ménes
Monor (*villa Moneri*) — Monor, Kolozs/B-Naszód m, h 342, 1120—1123
—i pap: Johann 1120—1122
Monora (*Munerad, Quintum Forum*) — Mănărade — Donnersmarkt, Fehér m, h 351, 896, 1092, 1094
—i pap: Gunradus 1092, 1094
—i villicusok: Olbreht, Peter
—i esküdtek 896
Monorou l. Magyaró
Monostor (*villa Monostur*), Gyerőmonostor — Mănăstireni, Kolozs m, h 1155
—i pap: Péter 1155
Monostorkanizsa (*Monusturuskanysa*), Kanizsamonostor — Banatski Monoštor, Csanád/Sz, h 939
—i monostor 939
Monostorszeg (*Monstur, Munusturzeg*) — Mănăşturel, B-Szolnok/Kolozs m, h 213, 235, 528, 850
Monoszló (*Monoslo*) — Moslavina Körös/H, h 206, 903
Mons Civinii l. Orlát
Mönchsdorf/Münzdorf l. Harina
Mons Sancti Martini l. Mártonhegy
Mons Sancti Michaelis l. Kisdisznód
Monteferreo, Vitus de, minorita szerzetes, milkói ppk, I. Károly káplánja 757

Montefia, Gaspar de, Gentilis legátus káplánja 138
Monyorókspataka (*Monurospotoka*), fn, Boncnyíres 294, 794
— (*Munurospataka*), fn, Noszoly és Buza között 644
Moog (János és Lőrinc comes rokona), b, Rücs 46
Morău l. Maró
Morcháza (*Morsa*), elpusztult település Bihar és Püspöki között, Bihar m 466
Morgonda (*Mergendhal, Vallis Marie*) — Merghindeal — Marienthal, Mergeln, Nagysink sz/Szeben m, h 903, 1133
—i pap: Johann 1133
Móric (János erd kk a) 280
— (János és Miklós a), b, Kincse 314, 466
— (Miklós erd vd a) l. Meggyesi Móric
— (*Moruch, Morych*) — Moruț — Moritzdorf, Doboka/B-Naszód m, h 63, 555—556, 559, 576, 658, 662, 718—719, 753, 783, 794
—i cs: Domokos (Márton f) 63; János comes (Márton f), dobokai szolgabíró (1315), dobokai isp (1321—1334) 63, 256—257, 410, 554, 556, 559, 623, 658, 662, 707, 718—719, 753, 765, 781, 783, 794; Márton (János dobokai isp és Domokos a) 63, 410, 554, 556, 559, 623, 658, 662, 707, 718—719, 753, 781, 783, 794
— b, kir ember, Fugyi 974, 977
— mgr, váradi kk 977
Moritz, krakkói plb 121
Moro l. Maró
Morsa l. Morcháza
Morteni villa, Mortesdorf l. Mártontelke
Mortun l. Nagymarton
Mortunfolwa l. Mártonfalva
Mortunus (Mog comes testvére), b, Sziget 27
Moruchaza l. Marocháza
Morus l. Maros
Moruț l. Móric
Moslavina l. Monoszló
Moşna l. Muzsna
Motesiczky cs lt 500
Motişdorf/ Motiş l. Mártontelke
Moueni villa l. Monor
Moxa, Moya l. Maksa
Moys l. Majos
Moys mgr, fogott bíró 205
— (Elleus mgr és Moys a), b, Búza 296, 304, 320, 323—324, 336, 360, 365, 482, 510, 561, 594, 644, 670
— (Moys mgr f), b, Búza 296, 304, 323—324, 336, 360, 365, 482, 510, 561, 644, 670
Moyus (Moyus mgr pohárnokmester a), b 218
— mgr (Moyus f), pohárnokmester, besztercei isp (1314) 218
Mugeni l. Bögöz
Mugtheluk, elnéptelenedett település Csán határában, K-Szolnok/Szatmár m 815
Mul'a l. Rárós
Mules l. Omlás
Mulu, Mylenbach l. Sebes
Munerad l. Monora
Munurospataka l. Monyorókspataka
Munusturzeg l. Monostorszeg
Mureş l. Maros
Mureşenii de Câmpie l. Omboz
Mureşmort l. Holtmaros
Murgeşti l. Szentbenedek
Muron, b, Jára, Bő 23
Musko, elnéptelenedett település Érszentkirály környékén 801
Musna l. Muzsna
Musna (Petru a), Fülesd 550
must 849
Muzsna (*Mosna, Musna*), Szászmuzsna — Moşna — Meschen, Medgyes sz/Szeben m, h 246, 832/2, 1091
—i pap: Hermann 832/2; 1091
Mühlbach l. Sebes
Münzdorf/Mönchsdorf l. Harina
Mycola (Tamás mgr a), b 318
Mykchehaza l. Mikcseháza

Myke (Gergely a), b, Doboka vm 205, 304
— (Egyed f), b, Felsőábrány 769/2
— comes, polgár, Gyfv 333
— (János a), b, Héderfája 879—880
— (Miklós f), b, Mikeháza 805
— (Preuth a), b, Pércs 466
— comes, b, bálványosi vn (1308—1310), b-szolnoki szolgabíró (1329), Szilágytő 78—80, 321, 335, 662, 829
— (Miklós f), b, Szilvás 397, 405, 644
— (Miklós f), b, Tötör 891
Myketeleke l. Mikótelke
Myko (Miklós a), b, K-Szolnok vm 846
— (Leukus a), b, Magasábrány 811
— (Márton f), b, Pestes 14, 17
— (Péter a), b, Szodoró 845—846, 1008
Mykofalwa l. Mikófalva
Mykola, b, Szentmihálytelke 255
— (János a), b, Szamosfalva 284, 929, 933, 958, 962—963, 966, 1043, 1045
Mykotelke l. Mikótelke
Mykou (Miklós mgr a), Bihar vm 466
Mykow (Miklós és Lewkus a), b, Tisza-Borzova-köz 331
Mykus (Egyed a), b, Szatmár vm 274, 392
Mylazth comes (Margit a), Gáldtő 782
Myle, tanú, Székelyvásárhely 463
Mylkou l. Milkó
Mylsid, hegy, fn, B-Szolnok vm 529
Mynusteluke l. Ménestelke
Myruslaw l. Miriszló
Mys mgr, b, Bernád 9
Myske, b, vd-i serv, Bagó 328, 658
Mysketeluke l. Misketelke
Myttersgrvnd l. Demeterpataka

N

N. Theodoricus de Reys, pápai kancelláriai tisztviselő 424
Nachtond l. Nyújtód
Nadabi László, erd avd (1373—1375) 339, 629, 956
Nádas (*Nadaes*, *Nadas*) — Nadăş, patak, a Kis-Szamos mellékvize, fn, Gerecse 37, 171, 223, 1043
— (*Nadas*), folyó, fn, Cente közelében 268
— (*Nadas*), fn, Róna 1000
— (*Nadas*) — Nădăşelu, Kolozs m, h 221, 965
— (*Nadas*, *Nadaz*), Szásznádas — Nadeş — Nadesch, Küküllő/Maros m, h 9, 100
—i plb: Vlricus 100
—i Szt. Márton-egyház 100
Nádasbükk (*Nadisbiky*, *Nadasbyky*), erdő és patak, fn, Décse 808
Nádasd (*Nadasd*) — Nădăştia, Hunyad/Fehér m, h 411
Nádasszentmihály l. Szentmihálytelke
Nádastó (*Nadastou*), fn, Dédács 185
nádor 508, 710. L. még Amadé, Domokos, Druget Fülöp, Druget János, Garai Miklós, Kopasz, Losonci Dénes
—i albíró: Tamás comes 493
Nádpatak (*Borbarch*) — Rodbav — Rohrbach, Nagysink sz/Brassó m, h 1133
—i pap: Lukas 1133
Nadrew l. Nagyrév
Nagy Jenő gyűjteménye, Csíkszentmárton 226, 859, 867
— (magnus) Balázs, serv, Doboka vm 944
— (magnus) István (Pál f), ü, Doh 977
— (magnus) János, felp, Egregy 398
— (magnus) László mgr, erd kk, a küküllői tizedek begyűjtője 672, 708, 1059—1062, 1064
— (magnus) Tamás, famulus, Fejéregyháza 1035
— (magnus) Péter, villicus (1336), Kolozsvár 887
— János mgr (Péter f) k-szolnoki alisp l. Csaholyi (Nagy) János
— (magnus) Pál, k-szolnoki alisp (1333 v. 1334) 773

— (magnus) Miklós, a Lackfiak képviselője 882—883, 901, 910, 917
— (magnus) András, b, eskütárs, Parlag 466
— (magnus) Renold, b, Róna 981
— (magnus dictus) Ábrahám (Miklós f), b, Szentpéter 814
— (magnus) Demeter, tanú, Székelyvásárhely 463
— (magnus) Gerlakus, tanú, Székelyvásárhely 463
— (magnus) István, b, Szokol 433
— (magnus) Pál, b, Szomordok 255
— (magnus) János (Kenchey f), serv, Zsuk 479
Nagyajta l. Ajta
Nagyakasztó (*Nogakazto*), elnéptelenedett település Domb és Tuzson között, Kolozs/Maros m 524, 644
Nagyalmás l. Almás
Nagybérc (*Naghberch*), fn, Örke 312
Nagyberivoj — Berivoi, Fehér/Brassó m, h 11
—i Boer Constantin, Fogaras kerület alkapitánya 11 (hamis oklevélben)
Nagycserged l. Cserged
Nagycsűr (*Magnum Horreum*) — Şura Mare — Grossscheuern, Szeben sz/m, h 1133. L. még Kiscsűr
—i pap: Christian 1133
Nagydisznód (*Gyznoyo, Helta, Helten, Holta*) — Cisnădie — Heltau, Szeben sz/m, mv 447, 457, 611, 725—726, 1027, 1133. L. még Kisdisznód
—i pap: Johann 611, 725; 1133
— tizede 611
—i szász ev. egyházközség lt 611
Nagyenyed l. Enyed
Nagyér (*Nogheer*), folyó, fn, Szuna 1008
Nagyfalu (*Apanogfalwa, Nogfalu*), Apanagyfalu — Nuşfalău/Nuşeni, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44, 805, 808, 1134, 1136
—i pap: Benedek 1136; Tamás 1134
—i fn: Hosszúbükk, Lyukashatár, Szépfa
— (*Magna Villa*), Losoncnagyfalu — Velká Ves, Nógrád/Szl, h 850
— (*Magna Villa*), Sajónagyfalu — Nuşfalău/Mărişelu — Grossendorf, Besztercevidéke /B-Naszód m, h 1070, 1072
—i pap: Hermann 1070, 1072
— (*Nogfalu*), Szilágynagyfalu — Naşfalău/Nuşfalău, Kraszna/Szilágy m, h 732, 865, 978, 1137
—i pap: Albert 1137; Péter 865
Nagyfülpös (*Nogfilpus*), Magyarfülpös — Filpişu Mare, Torda/Maros m, h 322, 326, 462, 1125—1128. L. még Fülpös, Kisfülpös
—i pap: Pál 1125—1128
Nagykálló l. Kálló
Nagykapus (*Kapus magnum*), fn, Búza 644
— (*Naghkapws*), fn, Boncnyíres 812
Nagykároly l. Károly
Nagykend l. Felkend
nagykorúság elérése 622, 668
Nagykötelendbérc (*Nogkedehelenberch*), fn, Zsuk 746
Nagyküküllő (*Kukulleu maior*) — Târnava Mare — Grosse Kockel, folyó 229, 438. L. még Kisküküllő, Küküllő
— menti szász dékánság 91, 97, 100, 103, 105, 111, 118, 129—130, 149, 617
—i dékán 100, 157. L. még Gerard 149
Nagylak (*Noglok*) — Nădlac, Csanád/Arad m, h 206
— (*Noglok*), Marosnagylak — Noşlac, Fehér m, h 7—8, 81, 703, 1075—1078
—i pap: Jakab 1075—1078
—i templom 81
—i fn: Csibivölgye, Hegheholma, Nagylakerdő, Petefűzi 81
Nagylövő (*Magna Luew*) — Szabolcs/M 459
Nagyludas l. Ludas
Nagymarton (*Mortun*) — Mattersdorf, Sopron/A, h 763
—i cs: Lőrinc (Simon f), zarándi isp (1332—1338) 763; Pál comes (Simon

f) országbíró (1328—1349) 641, 643, 665, 671, 687, 698, 706, 720—721, 723, 763, 866, 882—883, 887, 901, 906, 910—911, 917, 922, 924—925, 938—939, 942, 945, 974, 977, 1024, 1057; Simon (Pál és Lőrinc a) 721, 763;
Nagymező (*Nogmezew*), fn, Róna 1000
Nagymihály (*Nogmihal*), Mihályfalva, Érmihályfalva — Mihaifalău/Valea lui Mihai, Bihar m, h 466, 601, 636, 934, 937
—i Szt. György vértanú-templom 601
—i pap háza 601
—i vám 601
Nagymon l. Mon
Nagynyulas l. Nyulas
Nagyölyves l. Ölyves
Nagypestes l. Pestes
Nagyradna l. Felsőgaradna
Nagyrév (*Nadrew*), fn, Banateleke 808
Nagysajó l. Sajó
Nagyselyk l. Selyk
Nagysemjén (*Nog Semyen*), Kállósemjén, Szabolcs/M, h 558
Nagysink l. Sink
Nagy-Szamos (*maior Zomus, Noghzomws*) — Someşul Mare — Grosser-Somesch, folyó 362, 528, 808, 848, 861, 878, 908/1, 970, 981, 1000, 1004, 1050—1051. L. még Kis-Szamos
Nagyszombat (*Tirna, Tirnavia*) — Trnava — Tirnau, v Szl 93, 95, 121, 156, 159, 206
—i pap: György 206
—i minorita kolostor 93, 156, 206
Naimon l. Mon
Namény (*Nomen, Nouem*), Vásárosnamény, Szatmár/M, h 1130—1131, 1152—1154
—i pap: 1130—1131; Barnabás 1152—1154
Nándor (*Nandor*) — Nandru, Hunyad m, h 672
Nándorfehérvár (*Alba de Nandor, Alba de Nandur*) — Beograd, Sz, v és ppk-ségi székhely 740, 751—752, 835, 847, 887, 957
—i ppk: Pál frater
Nandra, *Nandorlaka* l. Lándor
napidíj 992
Naradyu l. Nyárádtő
Naşfalău l. Nagyfalu
Natand l. Nyújtód
Navarra királynéja: Klemencia 543, 551
Naznan (István a), b, Gyeke 862
Nazwad, elnéptelenedett településcsíra B-Szolnokban, Makod környékén 826
Nădăşelu l. Nádas
Nădăştia l. Nádasd
Nădlac l. Nagylak
Năoiu l. Novaj
Năsal l. Noszoly
Neech l. Nyérce
nehezék 200, 263, 313, 770
Neithausen l. Netus
Nekcsei Demeter, tárnokmester (1316—1338), bácsi (1321—1329) és trencséni (1321—1338) isp 285, 366—368, 370, 438, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 596, 665, 671, 687, 721, 723, 887; Sándor mgr, körösszegi vn (1321—1323) 466
Néma (*Nema, Neuma*) — Nima, B-Szolnok/Kolozs m, h 410, 891, 997, 1034, 1134—1136
—i pap: László 1136; Tyukus (d) Miklós 1134—1135
Nemes (Nobilis d) János mgr, erd kk, gyfv-i majd, kolozsi főesp, Benedek erd ppk protonotariusa, kancellárja, medgyesi dékánátus vezetője, Szécsi András erd ppk helynöke 81, 95, 133, 153, 159, 194, 196, 232, 283, 286, 308, 444, 617, 680, 708, 780, 782, 832/2, 1028/2, 1029, 1060, 1062, 1078
— (*Nymch*) — Nemşa — Nimesch, Medgyes sz/Szeben m, h 832/2

—i pap: Michael 832/2
—/Neemes (d) János (Péter a), Szil nb-i, b, Szentpéter 199
nemesítés 769/1
nemesség igazolása 856
nemesség l. erdélyi nemesség
német seregek betörése 496
— rabszolga 307
Németi (*Nempti, Nempty*), ma Szatmárnémeti része — Satu Mare — Sathmar, Szatmár m, h 390, 600, 717, 732, 1152—1153. L. még Szatmár
—i pap: Christian 390; Johann 1152—1153
— (*villa Bauarica, villa Nempty*), Királynémeti — Crainimăt — Baiersdorf, Beszterce sz/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Peter 1070—1073
— (*Nempty*), Marosnémeti — Mintia, Hunyad m, h 672
— (*Fulnenpty*), Oláhnémeti — Mintiul Român/Mintiu, B-Szolnok/B-Naszód m, h 1134
—i pap: Bertalan 1134
— (*Nemiti, Nempty*), Szamosújvárnémeti — Mintiu Gherlii, B-Szolnok/Kolozs m, h 43, 1134—1137
—i pap: Jakab 1134—1135; Miklós 1136—1137
Németország (*Alemannia*) 307, 584
Németújvár l. Újvár
Nemşa l. Nemes
Nemti (*Nempthy*) — Nógrád/M, h 715
nemzetség 312, 390, 813, 905. L. még Aba, Agmánd, Ákos, Baksa, Balog, Borsa, Csák, Csanád, Demjén, Gutkeled, Hermán, Hontpázmány, Kacsics, Kaplony, Kökényes-Radnót, Pok, Szil, Turul
Neograd l. Nógrád
népesítés l. telepítés
Nepeth l. Leppend
Neppundorph l. Epemező, Kistorony
Neste (János, Mihály, László, Agatha anyja), felszabadított rabszolganő 463, 541
Netus (*Sithus*) — Netuş — Neidtausen, Segesvár sz/Szeben m, h 97
—i plb: Jakob dékán 97
Neudorf l. Újfalu
Neuke, erd vd (1219—1221) 596
Neuma l. Néma
Neusna l. Beszterce
Neutidul, domb, fn, Földvár 59
neveltetés, kereszténnyé 535
Nezsete (*Pobohaan*), Pohoban — Malé Ripňay, Nyitra/Szl, h 644
Nicolai villa l. Miklóstelke, Szentmiklós
Nicolaus comes (Blauus comes f), b, Hőhalom 1021, 1027
Nicoleşti l. Miklósfalva, Szentmiklós
Niedereidisch l. Alsóidecs
Nierţa l. Nyérce
Nigra aqua l. Feketevíz
Nigua l. Újfalu
Nikolaus (Gothfredus comes f), lk, Aranyosbánya 545—546
— besztercei plb 280
— demeteri plb 280
— comes (Michael és Paul a), b, Epemező 884, 1027
— (Bolobuch f), szász b, Fejéregyeháza 645, 697, 969
— Hégen 1003
— (Marcellinus f), b, Hétúr 755, 967, 976
— kapusi plb 832/2
— mgr, szebeni dékán, kistoronyi plb 611, 725
— (Herric testvére), b, Kelnek 102
— comes (Hermann f), kolozsvári bíró (1326) 572
— kozdi dékán, jakabfalvi plb 97, 99, 106
— (Jakob f), hospes, Krakkó 370
— lámkeréki plb 91, 676
— lk, Monora 896
— (Herman f), b, Nazwad 826
— (Nikolaus f), b, Nazwad 826
— (Sydulman f), b, Nazwad 826
— (Thomas f), b, Nazwad 826—828
— omlási plb 676

— (Henneng comes f), b, Péterfalva 516
— péterfalvi plb 676
— péterváraljai plb 280
— piáni plb 97, 99, 106
— récsei plb 676
— rehói plb 676
— (Nikolaus comes f), b, Réten 1003
— comes (Wosmoch f), b, Réten 1003
— id. (Johann és Jakob a), b, Rozsnyó 723
— (Vydk f), Segesvár 645, 943, 969
— szászvárosi plb 831
— comes (Goblinus comes f), szebeni isp 91, 109, 116, 121, 128—129, 1027
— szebeni prp 401
— esküdt, Szeben 102
— szerdahelyi plb 676
— (Nikolaus f), b, Trappold 969, 1035
— (Salamon, Peter és Nikolaus a), b, Trappold 969, 1035
— (Balázs comes f), b, Veze 351, 896
Nima l. Néma
Nimesch l. Nemes
Niraj l. Nyárád
Nireş l. Nyíres
Niuis l. Nyíres
Niuved l. Nyüved
Nodghathar, azonosíthatatlan település 755
Noe villa l. Novaj
Nog Semyen l. Nagysemjén
Nogakazto l. Nagyakasztó
Nogfalu l. Nagyfalu
Nogfilpus l. Nagyfülpös
Nogh Lweuu l. Lövő
Nogheer l. Nagyér
Noghmihal l. Mihályfalva
Noglokerde l. Nagylakerdő
Nogmezew l. Nagymező
Nógrád (*Neograd*), vm, M és Szl 281, 416, 434, 639, 715, 850
—i isp: Szécsi Péter
Nogsayou l. Sajó
Nogwywar l. Heves
Nonec, fn, Bún 9
Noroieni l. Sár
Nosna, Nösen l. Beszterce
Noşlac l. Nagylak
Noszoly (*Nusal*) — Năsal, Doboka/Kolozs m, h 304, 449, 644, 1066—1068
—i pap: Sánta (Claudus) Bálint 1066—1068
—i fn: Lovasbérc, Lyukashatár, Monyorós-pataka, Nyíresbérc, Nyírfa
—i Czehffey László mgr (XVI. sz.) 644
Nou Român l. Újfalu, Oláhújfalu
Noul Săsesc l. Újfalu
Nova Civitas l. Bécsújhely
Nova Kanjiža l. Kanizsa
Nova Villa l. Újfalu
Novaj (*Noe*, *villa Noe*) — Năoiu, Kolozs m, h 362, 713, 829, 1110
—i pap: János 1110
Novi Bečej l. Becse
Novum Forum Siculorum l. Székelyvásárhely
Nozia fn, Földvár 59
nők megerőszakolása 416
nők, őrizet alatt tartása 482, 658, 849
Nusal l. Noszoly
Nuşfalău/Nuşeni l. Nagyfalu
Nürnberg, Staatsarchiv 656
Nymch l. Nemes

Ny

Nyakas (*Nakas* d) János, egervári vn (1313) 208
— (*Nakas* d) Tamás, b, Kincse 466
— (*Nakas* d) Miklós, b, vd-i ember, Toldalag 781, 783
Nyárád (*Naragh*) — Niraj, folyó, a Maros mellékvize 83
Nyárádszentbenedek l. Szentbenedek
Nyárádszentmárton l. Szentmárton
Nyárádtő (*Naradyu*) — Ungheni, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146

—i pap: István 1143, 1145
Nyék (*Nyeek*), elnéptelenedett település Bács környékén, Bács/Sz 206
Nyékfalva l. Őrnyék
Nyén (*Nyen*) — Teliu — Thell/Kreuzburg, Brassó vidék/m, h 10
Nyérce (*Neech*) — Nierța/Mierța, Kolozs/Szilágy m, h 806
nyereg 399
nyíllövésnyi távolság 51
nyíllövés okozta sebesülés 281
Nyír (*Nyr*), tájnév Szabolcs és Szatmár vmben, M 605
—i Dénes, serv 605
Nyírábrány l. Ábrány
Nyírbátor l. Bátor
— város lt 670, 732
Nyírbogát l. Bogát
Nyírcsaholy l. Csaholy
Nyírcsászári l. Császári
Nyírderzs l. Derzs
Nyíres (*Kethnyrus*), elnéptelenedett település Göc határában, Doboka/Kolozs m 45, 623. L. még Boncnyíres
— (*Niuis, Nyres*), Szásznyíres — Nireș, B-Szolnok/Kolozs m, h 1134, 1136
—i pap: Jakab 1136; Perchtoldus 1134
— (*Nyres*) Domokos mgr, b, Boncnyíres 775, 812
— (*Nyres*) János mgr, b, Boncnyíres 775, 812
Nyíresi Tamás mgr (XV. vége — XVI. sz. eleje), az erd kápt jegyzője 555, 576
Nyíresbérc (*Beerc Niresbeerc*), fn, Noszoly 644
Nyírfa (*Nyrfa*), fn, Noszoly 644
Nyírkárász l. Kárász
Nyírlövő l. Lövő
Nyírmada l. Mada
Nyírmező (*Nirmezeu*) — Poiana Aiudului, Fehér m, h 708
—i kenéz 708
— (*Nirmezeu, Nyrmezeu*), azonosíthatatlan elnéptelenedett településcsíra Meszesszentgyörgy környékén, az ún. Gorbóvidékén 826
Nyírpilis l. Pilis
Nyitra (*Nyitra, Nitria*), vár és vm, Szl 496, 500, 644
—i isp: Lampert országbíró
—i egyházmegye 738
—i ppk: János, Piast Meskó, Vasvári Vid
—i káptalan (hiteleshelyként) 500, 644
—i — tagjai: éneklőkk: István mgr; kk: Péter (János f)
nyögérek v. mezítlábasok átvonulása (1285) 161
nyugalom helyreállítása Erdélyben 480
nyugta 313, 345. L. még elismervény
Nyújtód (*Nachtond, Natand*) — Lunga, Háromszék/Kovászna m, h 1107, 1109
—i pap: János 1109; Tamás 1107
Nyulak szigete, Bp-nél a Dunán 188
Nyulas (*Nulas*), Nagynyulas — Milaș, Kolozs/B-Naszód m, h 232, 434, 839
Nyüved (*Nyueg*) — Niuved, Bihar m, h 959

O, Ó

Oaia l. Vaja
Oarda l. Váradja
Obad l. Abád
Ober Pressendorf l. Konyha
Oberbrodsdorf l. Kenyér
Obereidisch l. Felsőidecs
Obnuk l. Alamor
Obrud, Obrudbania l. Abrudbánya
Óbuda (*vetus Buda*) — Budapest/M, h 219, 693. L. még Buda
—i káptalan 134, 139, 261—262, 264, 266, 277—278
—i — tagjai: prp: Chama, Pál; dékánkk: Márton; éneklőkk: János mgr; őrkk: Péter; kk: Bulcsú
—i Szt. Péter-egyház 134—135, 140, 275

—i — — — éneklőkanonokja 135. L. még János
—i Szt. Péter és Pál-monostor leégése 278
—i — — — — tatarozása 278
—i Péter (Bulchou mgr a), b 693
Ochyna, azonosíthatatlan település 206
Oclus l. Aklos
Ocna Dejului l. Désakna
— l. Akna
— Mureş l. Újvár
— Sibiului l. Vízakna
Ocniţa l. Akna
Ocoliş l. Aklos
Ócsa (*Olcha*) — Pest/M, h 188
—i Szűz Mária-egyház 188
Od l. Ad
Odalem l. Adalin
Odendorf l. Abafája
Odon (Iwancha comes a), b, Bihar vm 466, 811
Odorhei l. Udvarhely
Odorheiu Secuiesc l. Udvarhely
Odouarfalua l. Udvarfalva
Oduorhel l. Udvarhely
Ófehértó l. Fejértó
Offenbánya, Offenburg l. Aranyosbánya
officiális 221, 229, 238, 270, 474, 716, 767, 780, 939
—, avd-i 216
—, egyházi 262, 564, 637, 710, 849
—, királyi 238, 270
—, kir kamaraispáné 176, 446, 564
—, megyei 331, 537
—, székely ispáné 320
—, vd-i 510, 564, 716, 766, 1013
—, várnagyé 466, 1013
Ogmand l. Agmánd
Ohajtóbérce (*Ohaytoberche*), fn, Szengyel 774
Ohcun, *Ohthunh* l. Ajton
Oiejdea l. Vajasd
Ojdula l. Osdola
oklevél, alesperesi 3, 463, 521
—, avd-i 81, 193, 349—350, 355, 421—422, 625, 675, 781, 826—828, 842, 862, 875, 888, 904, 909, 913, 933, 941, 944, 955, 958, 975, 984, 987, 995—996, 998, 1005, 1014, 1032—1033, 1035, 1042—1043, 1053—1055
—, — udvarbíróé 327
—, anyanyelven kiállított 903
— átadása a birtokkal együtt 15, 208, 884, 1047, 1058
— átírása 32—33, 49, 52, 62, 92—93, 173, 175, 177—178, 189, 192, 204, 211—213, 224, 230, 251, 258, 266—267, 279, 286, 329, 336, 339, 347, 359, 361, 365, 375, 382—383, 417—419, 422, 425, 436, 439, 449, 462, 464, 467—468, 470, 472, 477, 481, 484, 509, 516, 518—520, 534, 541, 553, 565, 575, 579—581, 591, 597, 599, 624, 629, 638—639, 652, 660, 665, 674, 685, 702, 705, 709, 711, 720, 724, 726, 761, 763, 819, 823, 837, 844, 853—854, 858, 887, 900, 907, 915, 921, 930, 942, 950, 954, 993—994, 999, 1001, 1009, 1034, 1052, 1056
—, bírósági 94, 109, 114, 116—120, 122—123, 127—130, 188, 401
— bizonyítóereje 98, 116, 121
— ellopása levelesládából 14, 477, 907
—, eltitkolása 615
—, elveszett 1, 5, 14, 29, 251, 320, 495, 502, 512, 548, 667, 697, 724, 779—780, 841, 870/2, 919, 923, 1016—1017, 1025, 1049
— elvétele 857
—, említésből ismert 4, 10, 34, 36, 41, 47, 53, 58, 60, 69, 74, 77, 79, 82, 85, 87—88, 90, 96, 101, 120, 131—132, 135, 142, 163—164, 166, 180, 193, 240—242, 247, 261, 300—301, 315, 332, 366—367, 385—386, 389, 426, 441, 454, 471, 485, 488, 525—527, 536, 567, 582, 625, 635, 641, 648—650, 668, 673, 699, 776, 779, 792, 802, 833—834, 845, 866, 870, 893, 913,

918, 931, 933, 944, 950, 955, 958, 962—964, 968, 987, 995, 1005, 1014, 1032, 1042, 1057
—, érseki 29, 57, 139, 239, 279, 289, 503, 916
— érvénytelenné nyilvánítása 27, 61, 197, 208, 430, 482, 521, 596—597, 602—604, 622, 631, 634, 644, 669, 721, 740, 960, 967, 984, 1015, 1029
—, fogott bírói 11, 833
—, főesperesi 8, 86, 282, 305, 333, 441—442, 600, 680, 779—780, 832/2
—, gyanús hitelességű 176—177, 192, 199, 251, 282, 364, 410, 504, 536—537, 666, 774, 805, 808, 829, 1016
—, hamisított 2, 6, 11, 50, 58—59, 175, 188, 213, 219—220, 247, 271, 284, 329, 347, 368, 408, 439, 477, 505, 509, 511, 555, 576, 648, 654, 670, 684, 771, 775, 812, 832/1, 863, 868, 903, 1003
—, határjáró l. határjárás, határleírás
—, hiteleshelyi 1—2, 9, 15—16, 22—24, 26—28, 30, 33, 35—37, 39—40, 42, 44—45, 48, 50, 52, 55—56, 59—63, 65, 67, 71—74, 77—78, 84, 92, 104, 107, 115, 132—133, 142, 150, 153, 155, 161, 168, 171, 180, 183—185, 189, 191, 197, 199, 201—202, 204, 207—209, 213—217, 220—222, 225, 230—232, 236, 250, 253, 255, 257, 261—262, 269, 275—278, 284, 290, 293—297, 299, 306—307, 309, 311—312, 314, 317, 320, 325, 328—329, 337, 339, 342—343, 347, 351, 353—354, 359, 361—362, 368, 382—383, 385—386, 388—389, 394, 396, 399, 405—407, 416—418, 425, 433, 435, 437, 440, 445, 448, 452, 455, 459, 461, 466, 469—470, 474—479, 485, 506, 513, 516—517, 519—520, 524, 526, 528—531, 533—534, 541, 546, 548—550, 556, 560, 565, 568—569, 573, 576, 579, 581—582, 592, 593, 599, 601, 606, 620, 627, 634, 638, 641—642, 644, 654—655, 657—658, 660, 663, 667—668, 672, 674, 676—679, 685, 697, 700—701, 704—705, 713, 715, 719, 724, 743, 746, 754—755, 764, 767, 769/2, 771, 774, 776—777, 783, 787—791, 796—797, 801, 806, 808, 810—812, 814, 817, 822—824, 828—830, 835, 837, 839—840, 846—847, 852—854, 857—858, 861, 864—865, 867—870, 872, 877, 879—881, 884—885, 889—891, 894—899, 903, 905, 907—908/1—2, 912, 914—915, 920—921, 928, 939—940, 944, 948—954, 956, 964, 971, 974, 976, 985—986, 988—991, 993—994, 997, 1000—1001, 1008—1009, 1012, 1015, 1017, 1026, 1028/1—2, 1029, 1031, 1039—1041, 1044, 1046—1048, 1056, 1059
— hitelességének vizsgálata 64—65, 121
—, két példányban kiállított 210, 475, 836, 850, 914
—, királyi 6, 10, 49, 172—178, 181, 192, 198/2, 200, 210—212, 218—219, 224, 228, 233—235, 237—239, 240—241, 243, 245—246, 259, 263—268, 270, 272—273, 281, 283, 285—288, 291, 304, 318, 321—323, 326, 330, 334—336, 338, 348, 356, 360, 363—367, 369, 375, 393, 397, 404, 408, 411—413, 419—420, 423, 431, 434, 436, 438, 446—447, 449, 453—454, 456, 458, 460, 462, 464—465, 467, 471—472, 480—484, 486, 488—492, 494—502, 505, 507—511, 522, 542, 553, 555, 558, 561, 564, 566, 570—572, 574, 580, 591, 594—595, 608, 614, 621, 629, 635—637, 639, 645, 647, 659, 665, 670—671, 684, 687, 696, 698—699, 709—711, 717, 721, 723, 726, 732, 742, 758—763, 768—769/1, 775, 792, 800, 803—805, 819—821, 834, 836, 838, 843—844, 850—851, 863, 876—877, 882, 886—887, 892—893, 900, 911, 917, 923, 943, 946—

947, 959—960, 972—973, 981—983, 1003—1004, 1006—1007, 1018, 1020, 1024, 1036—1037, 1049—1052, 1058
—, kir jegyzői 523
—, királyi bíróé 274
—, kir-néi 686, 756, 784, 795, 926
— kiszolgáltatása 643
—, kivonatosan átírt 226, 954
—, kolostori 13, 102, 126, 136—137, 140, 154, 157, 196, 204, 468, 832/2
—, könyv alakú 470
—, közhitelű 114, 116—117, 121
—, közjegyzői 308, 313, 617—618, 833
—, közöletlen 24—26, 72, 180, 198/2, 226, 583, 615—616, 632, 637, 649—653, 656, 662—663, 668—669, 679, 682, 702, 718—719, 762, 805, 808—812, 815, 826—829, 832/2, 838, 840, 842, 844—846, 848, 853—855, 857, 859—864, 867—868, 871—874, 878, 888—889, 891, 893—894, 898—900, 905, 908/2, 913, 918—920, 925, 927, 934—936, 941, 945, 948, 952—953, 961, 970, 974, 976—977, 982, 998, 1001—1004, 1006, 1008—1009, 1012, 1015—1017, 1021, 1034, 1048
— letiltása 771
—, magán 8, 25, 34, 41, 194, 206, 340, 457
—, magyarországi egyházfőké 29, 1010
— megerősítése 10, 12, 15, 49, 173, 175, 212, 224, 258, 286, 365, 375, 419, 436, 449, 462, 464, 467, 470, 472, 481, 484, 509, 518, 580, 591, 639, 665, 709, 711, 720, 726, 761, 836, 887
— megpecsételtetése a királyi udvarban 289
— megújítása 260
— — pecsét megsérülése ürügyén 771
—, megyei 47, 198/1, 223, 226, 271, 331, 349—350, 421—422, 527, 532, 537, 557, 612, 615—616, 625, 662, 640, 682, 707, 718, 722, 765, 785—786, 794, 798—799, 813, 815—816, 824, 845, 855—856, 859, 918, 934—936, 963, 987, 1025, 1030
—, memoriális 215—216, 243, 277, 292, 300—303, 315, 875, 975
—, nádori 493, 860, 871, 873, 937, 978
—, olasz nyelvű 95
—, országbírói 182, 292, 324, 387, 567, 583, 596—597, 643, 706, 720, 866, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922, 924—925, 942, 977, 1057
—, országrendeké 1016
— őrzése 14, 31, 52
—, pápai 38, 53, 66, 70, 75—76, 100, 298, 371—374, 376—381, 384, 414—415, 424, 444, 487, 535, 538—540, 543—544, 551—552, 577—578, 584—590, 598, 602—604, 609—610, 619, 683, 689—695, 714, 727—731, 733—741, 744—745, 747—752, 757, 818, 932, 957, 979—980, 992, 1011, 1023
—, pápai legátus auditoráé 96, 108, 121, 141, 144—145, 147—148, 151—152, 156, 158—159
—, pápai legátusé 20, 85, 95, 97, 134—135, 146, 160, 165—166, 169, 179, 190
—, pápai nunciusé 280, 308, 313, 346, 624, 725, 770
—, pátens 31, 62, 69—70, 75—76, 86, 92, 114, 121, 149, 224, 258, 267, 329, 336, 370, 422, 477, 484, 515—516, 518, 652, 660, 685, 696, 706, 709, 720, 726, 866—867, 893—895, 906, 910, 917, 922, 925, 954, 967, 999, 1001, 1009, 1056
—, plébánosé 99, 106, 110, 113, 227, 390, 392, 439, 463, 521, 545, 650, 653
—, privilegiális 24, 28, 45, 561, 769/2, 977. L. még privilégium
— pusztulása 14, 701
—, püspöki 7—8, 12, 18, 21, 54, 69, 124—125, 142—143, 163—164, 186—187, 229, 242, 332, 352, 402—403, 443, 518, 525, 613, 646, 782, 849
—, — helynöki 3, 86, 227, 282, 305, 333, 392, 441—442, 600, 649—650, 653, 680, 779—780, 1045

—, szász oklevéladóké 12, 19, 88, 91, 103, 111, 149, 157, 260, 439, 468, 611, 666, 681, 688, 841, 1019, 1021, 1027
—, székely ispáni 341, 793, 802, 902
—, szentszéki bíráké 832/2
—, tárnokmesteri 203, 370
—, tartalmilag átírt 45, 56, 73, 78, 107, 161, 215, 222, 225, 252, 259, 282, 292, 310, 317, 324, 330—331, 338—339, 343, 387—388, 393—394, 427, 451, 469, 513, 522, 531, 580, 629—632, 647, 662, 784, 788—790, 813, 856, 871—873, 880, 892, 899, 923—924, 929—930, 940, 945, 951, 956, 965, 974, 1015, 1055
—, több pecsétes 149, 162, 198/1, 223, 468
—, ügyvédvalló l. ügyvédvallás
—, vd-i 14, 17, 31—32, 43, 51, 58, 64, 68, 79—80, 82—83, 87, 89—90, 101, 105, 131, 162, 167, 195, 244, 247—249, 251—252, 254, 256, 258, 300—303, 310, 315—316, 319, 344, 357—358, 391, 395, 398, 409—410, 424, 426, 428—430, 450—451, 473, 504, 512, 514—515, 536, 547, 554, 559, 562—563, 575, 605, 607, 622—623, 626, 628, 630—633, 648, 651, 661, 664, 669, 673, 696, 702—703, 716, 753, 766, 772—773, 778, 807, 809, 832/1, 848, 874, 919, 927, 929—931, 961—962, 965—970, 999, 1002, 1013, 1022, 1034, 1038
—, — udvarbírói 170, 400,
—, várnagyi 432
—, városi 4, 5
— visszazárása pecséttel 630
— visszaszolgáltatása 27
—, zárt alakú 516, 662, 837, 838, 874, 966, 1034
oklevélösszeírás 1, 656
Oknay l. Akna
Oláhárkos, *Olaherkes* l. Árkos
Oláhbogát (*Kerechnuk, Kerechnek*), Kerecsnek — Bogatu Român, Fehér m, h 18
Oláhdálya l. Dálya
Oláhfalu (*villa Olachalis*) — Szentegyházasoláhfalu — Vlăhița és Kápolnásoláhfalu — Căpâlnița, Udvarhely sz/Hargita m, h 6
—i megbízottak: Ursus kenéz, Domokos ajtónállómester (hamisított oklevélben)
Oláhfenes l. Fenes
Oláhgirbó l. Girbó
Oláhnémeti l. Németi
Oláhújfalu (*Kerch Olacorum*) — Nou-Român, Walachischneudorf, Fehér/Szeben m, h 420. L. még Újfalu
Oláhvásárhely l. Vásárhely
Olasztelek (*Olazteluk*) — Tălișoara, Udvarhely sz/Kovászna m, h 1080, 1082
—i pap: Péter 1080, 1082
Olbreht, villicus, Monora 896
Olbrehtchus, aranyosbányai pap 545—546
Olcha l. Ócsa
Olchius (Balázs a), b, kézdi székely, Szárazpatak 188, 347
Olcznui l. Oltszem
Oldalberekpataka (*Oldalberukpathaka*), fn, Böd 808
Oldruh (Dénes a), b 873
Oldumir, eskütárs, Sáránd 466
Oledynum l. Gléden
Olffolua l. Alfalu
Olivér (Mester f), b, Szarvad 650, 653, 936, 1008
Ollestorph, vár, A 900
Olmur l. Alamor
Olmütz (*Olomuc*) — Olomouc/Cs, v 424, 444
—i ppk 424. L. még Konrád
Olprech l. Alparét
Olt (*Alt, Olth*) — Olt — Alt, folyó Erdély déli részén 59, 1027
oltalom, királyi 268, 270, 438, 621, 792—793, 820, 946—947
oltár 278, 611
Oltárkő (*Oltharku*), fn, Podsága és Szolcsva határjárásában 546
Oltszem (*OlcznuiOlthzeme*) — Olteni, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1081
—i pap: Miklós 1080—1081
Oluzuar l. Kolozsvár

Olydeech l. Alsóidecs
Olyuer mgr (Kalach a), Szil nb-i, b, Kalocsa 199, 863, 868
Olzanath l. Alszanád
Omboz (*Ambuzthu*, *Vmbus*), Omboztő, folyó, fn, Pálostelke, Szentgotthárd 353, 556, 890
— (*Vmbuz*) — Imbuz/Mureşenii de Câmpie, Doboka/Kolozs m, h 348, 353, 658, 857
— (*Vmbuz*), erdő, fn, Pálostelke, Szentegyed 348, 353, 360, 472
Omlás (*Colmas*, *Humlesz*, *Mules*) — Amnaş — Hamlesch, Szeben sz/ m, h 97, 106, 338, 438, 676, 1084, 1086, 1088
—i pap: Ailhelm/Alhelm 97, 106; Nikolaus 676, 1084, 1086, 1088
Omlásalja l. Banateleke
Omoch l. Amac
Omode l. Amadé
Omori Gál mgr (Miklós f), kir jegyző, ugróci vn (1323—1329), b, Búza 268, 304, 449
— Miklós (Gál mgr kir jegyző a) 304, 449
Ompolyica (*Ompaycza*) — Ampoiţa, Fehér m, h 366—368, 370, 985—986
—i hospesek 368
Onciul, Dimitrie (1856—1923), medievista, történetkutató 192
Ondótelke (*Vndoteleke*), elnéptelenedett település Zsuk közelében, Kolozs m 569
Ónok (*Onok*) — Bârlea, Doboka/Kolozs m, h 265
Onuca l. Unoka
Opava (*Troppau*), v, Cs 610
Opor (János comes a), b, kézdi székely, Szárazpatak 188, 347
— (János és Sander/Sandur a), b, Torja 67, 485—486
Opour (Opour f), b, Szárazpatak 473, 476
— (Sandrin és Opour a), b, Szárazpatak 473
Oppenis villa l. Kistorony
Oppor (László f), küküllői szolgabíró (1331) 722
Oprişani l. Keresztes
Or/Oor, fn, Lóna 253; Szilvástelek 220; Szilvás 644
Oradea l. Várad
Orăştie l. Szászváros
Orbán (Miklós a), b, M 493
Orbó (*Arbov*), Alsóorbó — Gârbova de Jos, Fehér m, h 1075—1078
—i pap: Simon 1075—1078
— (*Vrbou*), Felsőorbó, Désorbó — Gârbău Dejului, B-Szolnok/Kolozs m, h 235, 528, 850
— (*Orbou*, *Trikow*), Szászorbó — Gârbova — Urwegen, Szerdahely sz/Fehér m, h 118, 676, 708, 1084—1086, 1088
—i pap: Andreas 118; Hermann 1085—1086, 1088; Johann 676, 1084; Michael mgr 708
Ordeud l. Erdőd
Ordo, *Ordov*, *Ordow* l. Ardó
Orheiul Bistriţei l. Várhely
Oristano (*Arborea*) — v, Olaszország 93, 97—98, 138
—i kk: Sardinea, Filip de
Orlát (*Mons Civinii*, *Warolyafolw*), Váralja — Orlat — Winsberg, Szeben sz/ m, h 280, 438
—i pap: Mathias 280
Ormány (*Horman*) — Orman, B-Szolnok/Kolozs m, h 201, 434, 781, 976, 996—997, 1135—1136
—i fn: Sosay, Vrman patak 997
—i pap: András 1135—1136
Ornold l. Arnold
Oroiu l. Uraly
Oronaswynch l. Felvinc
Orosijovo l. Oroszi
Oroszfája (*Wruzfaya*) — Orosfaia, Kolozs/B-Naszód m, h 839
Oroszfalu (*Vruzfolu*, *Wruzfalu*), Marosoroszfalu — Ruşii-Munţi, Torda/Maros m, h 342. L. még Felsőoroszfalu

Oroszhegy (*Vriczheg*) — Dealu, Udvarhely sz/Hargita m, h 1142
—i pap: Domokos 1142
Oroszi (*Orozy*), Sárosoroszi — Orosijovo, Bereg/U, h 331
Oroszidecs l. Felsőoroszfalu
Oroszlános (*Wruzlanus*), Oroszlámos — Banatsko Arandelovo, Csanád/Sz, h 939
Orros (Orrus d) cs, (dobai): János, Pál, Péter 612
— (Orrus d) Miklós, Őri , mgr, krasznai isp (1326 e.) 574
— Péter/Pető erd avd l. Derencsényi Orros Péter
ország szokása 117, 229, 293, 387, 480, 651, 835, 857, 864
országbíró 508, 1058. L. még János mgr, Köcski Sándor, Lampert, Nagymartoni Pál, Pálóczi László, Szécsényi Tamás, Szentgyörgyi és Bazini Péter
— megvesztegetése 607
országgyűlés 287—289, 1010
Országos Széchényi Könyvtár Kézirattára 648, 654, 1038
országút 208, 226, 255, 311, 421, 569, 601, 644, 653, 722, 746, 806, 808, 812, 840, 920, 939, 974, 1008. L. még út
Ortalph l. Artolph
Osanna (Pál fel), Balázstelke 1059
Osdola (*Ysdula*) — Ojdula, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: Domokos 1107; Tamás 1108—1109
Osimói kk: Aretio, Johannes/Vannes de
Osoi l. Oszvaj
Ostfi Miklós, macsói bán (1335—139) 887
Ostiai ppk: Miklós frater
Ostratice l. Sztrece
Oşorheiu l. Vásárhely
Oşvarău l. Vasvári
osztályos per 924
osztrák herceg 182
Oszvaj (*Wzzyway*), Aszó — Osoi, B-Szolnok/Kolozs m, h 225
Othmar, b, Ipp 601
Ótorda (*Antiqua Torda*) — Turda —Thorenburg, Torda/Kolozs m, ma Torda v egyik negyede 1148, 1150
—i pap: Péter 1148, 1150
Ottó, bajor herceg, magyar király (1305—1307) 49, 116, 121, 127—129
Ouumberg l. Aranyosbánya
Ózd (*Ouzd*, *Oza*), főesp-ség az erdélyi Mezőségen 22, 86, 92, 96—97, 116, 133—134, 153, 155, 209, 232, 275, 278, 280, 370, 405—406, 579, 708, 779—780, 1000, 1028/2—1029, 1060—1062, 1064, 1120—1124
—i főesperesség régeni dékánátusa 1125—1128
—i főesp: Benedek mgr, János mgr, Lőrinc mgr erd kk, Mihály
—i alesp: Eberhard 309
—i János mgr 1126
— (*Oza*) — Ozd — Fehér m, h 756, 1031, 1075, 1077
—i pap: Márton 1075, 1077
—i fn: *Ozdpataka* 1031
Ozuer, erdő, fn, Kolozs 195
Ozun l. Uzon
Ozsvát (Lesták f), b, Kelnek 59
— frater pap, konventi kiküldött, Kolozsmonostor 576

Ö, Ő

ökör 200, 399
ökörsütés (adónemként) 6
Ölyves (*Evlves*, *Ewlwess*, *Wleues*, *Wlues*), Nagyölyves — Ulieş, Kolozs/Maros m, h 404, 406, 412, 982, 1006, 1009
Ölyveság (*Vluesagh*), elnéptelenedett település Nagypestes tartozékai között, Hunyad m 672
Ölyvespatak (*Wlwespatak*), fn, Szentmárton 644

Őr (*Eur*), Mezőőr — Iuriu de Câmpie, Kolozs m, h 362
Őraljaboldogfalva l. Boldogasszonyfalva
Ördög cs, esküllői: Ördög András (Mihály f) 68, 323, 362—363, 356, 464, 721, 921; Botos Miklós mgr (Mihály f) 323, 356, 362—363, 464, 721, 921; Lőrinc (Mihály, István és László a) 68, 161, 323, 356, 362—363, 369, 464, 721, 921; Mihály (Lőrinc f, Botos /d/ Miklós, Ördög /d/ András, Teke /d/ János mgr a) 68, 161, 356, 362—363, 369, 721; Teke (d) János (Mihály f) 68, 356, 362—363, 721, 921
— (Wrdung d) András (Mihály a), Szatmár vm 466
Ördögkeresztúr l. Keresztúr
Örke (*Eurke*) — Urca, Torda/Kolozs m, h 197, 312
—i Szt. Margit-kőtemplom 312
—i fn: Középbérc, Nagybérc, Örketető 312
Örményes (*Ermenus*), Mezőörményes — Arminiş/Urmeniş, Kolozs/B-Naszód m, h 397, 405, 904, 644, 908/2, 1120—1123
—i pap: Pál 1120—1123
Örményszékes (*villa Ermen*) — Armeni — Urmenen, Fehér/Szeben m, h 338
Örménytelke (*Ermenteluke*), Mestertelke, eltűnt település Ladamér mellett, Szeben sz/m 354
Őrmező (*Eurmezeu*), Szamosőrmező — Var, Doboka/Szilágy m, h 362
Őrnyék (*WrNyek*), Nyékfalva, elnéptelenedett település Magyarberkesz és Somkút környékén, K-Szolnok/Szatmár m 471, 778
örökös hallgatás 264, 282, 334, 390, 514, 595, 611, 628, 632, 645, 782
örökösödés, kölcsönös 475
Örs (*Vrs*), főesp-ség az egri egyházmegyében, M 832/2
—i főesp: János
— (*Wrs*), Tarnaörs, Heves/M, h 278
örvény 653
Ős (*Ws*) — Iuş/Fântânele — Eisch, Doboka/B-Naszód m, h 60—61, 641, 643, 783, 1066—1069
—i pap: Miklós 1066—1069
—i (Jankafi) cs: Gergely mgr (id Iwanka f, Iwanka a) 56, 60—61, 198, 451, 562, 701, 754, 830, 857; id. Ivánka (János és Gergely mgr a, Margit férje) 56, 60—61, 198; Ivánka (Gergely f, Miklós a) 56, 61, 451, 562, 701, 754, 804, 817, 830, 857; János (id. Ivánka f, János a) 56, 60—61, 830; János (János f) 56, 61, 830; Margit (id. Ivánka özvegye) 56; Miklós (Ivánka f) 830, 857
Őstelke (*Hemstelke, Ewstelke*), elnéptelenedett település, feltehetőleg Vecsérd környékén, Szeben sz/m 923
öv, ezüst 188

P

P. Vigono, pápai tisztviselő (kancelláriai jegyzetben) 424
Paach l. Páth
Pabar l. *Pucur*
Pacal (*Pachul*) — Păţalu/Viişoara, K-Szolnok/Bihar m, h 959, 971
Pachaga l. Podsága
Padé (*Podwe*) — Srpski Padej, Csanád/Sz h 939
Padova, v, Olaszország 121
Pagan l. Pogány
Paganika, Paganica villa l. Besenyő
Paganteluke l. Pogánytelke
pajzs 903
Pál és Péter apostol 399
Pál aradi kk 679
— bán l. Garai Pál
— (Bartha f), b, k-szolnoki szolgabíró (1334), Bartavölgye 801, 948, 1002, 1008

Pál (Felicián a), b, Bokaj 870/2
— Teletlen (d), tanú, Bihar vm 72
— bíró a kir udvarban, Buda 121
— mgr, budai olvasókk 158
— —, kir kancellár, Buda 108
— (Byczez testvére), Bükkös 1031
— (Borca f), b, Csán 815
— mgr (Zubuzlo veje), b, Csesztve 305—306
— (István a), csíki székely 486
— (Jakab f), csíki székely 486
— (Péter f), b, Csoboló 73
— (János f), b, Csomafája 704, 718—719, 984
— (Tharmach f), b, Csomafája 219
— (Gwrlah f), Dédács 601
— (László f), dévai vn (1309) 121, 354
— b, Devecser 576
— (Miklós f), b, Doba 612
— (Nagy /magnus/ István a), b, Doh 977
— frater, a domonkos rend magyarországi provinciális perjele 93, 136—138
— mgr, erd avd-i nótárius (1314) 216
— —, erd dékánkk, ugocsai majd krasznai főesp, az erd ppk Meszesen túli általános helynöke 476, 506, 520, 524, 529, 533, 541, 546, 600, 657, 660, 674, 708, 756, 808, 914, 956, 977, 993—994, 1009, 1012, 1026, 1028/1, 1056, 1059, 1061, 1063—1064
— (Lothar f), b, Fejértó 561
— comes (Jakab f), fogott bíró, Fellak 170
— (Fekete Tamás a), b, Gerecse 37
— (Gurbed f), b, Görbed 1058
— (János f), b, Gyeke 862
— (Gerus f), b, Gyéres 953
— frater, ágostonos perjel, Gyfv 187
— comes, vd-i ember, Hunyad vm 14
— (Benedek f), b, Jobostelke 1031, 1059
— (Tyburtius a), b, Kajántó 2
— (István a) b, Keresztúr 14, 17
— (Péter a), b, Keresztúr 786
— Péter kalocsai őrkk helynöke, Keve 87, 121
— (Demeter f), vd-i serv, Kolozs vm 658
— (Mihály f), vd-i serv, Kolozs vm 658
— (János a), b, Koród 1054
— (Demeter f), ü, K-Szolnok vm 669
— (Péter f), b, Kőrös 634, 845—846, 1008
— (Vydaa f), b, Kút 583
— klerikus (Kylian mgr unokája), serv 81
— (László f), b, Ladamos 570
— comes, officiális, Lapád 262
— (Péter f), kir ember, Lőrinctelke 762
— macsói bán, bodrogi, valkói, szerémi isp, kir-néi udvarbíró, kir-néi tárnokmester l. Garai Pál
— (Manel f), b, Majos 461
— (Tamás a), b, Menyő 961
— (Péter f), esküdtárs, Mindszent 466
— (Gyurk f), Nagymihály 601
— (Herman f), jb, Nagymihály 601
— frater, nándorfehérvári ppk (1332—1339), Károly király titkára és követe, ágostonos szerzetes 740, 751—752, 834—835, 847, 887, 957
— óbudai prp 140
— comes országbíró l. Nagymartoni Pál
— mgr (János és Márton testvére), (székes?)fehérvári kk, b, Ózd 756
— (Chepan f), esküdtárs, Parlag 466
— (Gothard f), b, Pele 935
— péri plb 653
— (Banus f), b, Pestes 14, 17
— (Farkasius a), b, Pestes 17
— (Márton f), b, Pestes 14, 17
— (Zeria f), b, Pestes 14, 17
— (Péter a), b, Póka 914
— (Lőrinc mgr a), b, Récse 369, 774
— somogyi isp l. Szécsi Pál
— (Miklós f), b, Szamárkút 762
— (János a), Szancsal 233
— (Imre a), b, Szarvad 846
— (János f), b, Szarvad 846
— (János mgr a), b, Szarvad 859, 867, 935
— (László, Imre, Márton, András és János a), b, Szarvad 226, 855, 859, 867
— (András a), familiáris, Szatmár vm 508

Pál (Miklós f), az erd ppk szatmári és ugocsai tizedszedője 521
— (Veyne f), tanú, Székelyvásárhely 463
— (Thimoth f), b, Szekszárd 700
— (Benedek kolozsvári plb atyafia), Szentmárton 477
— (Péter f), Szentmárton 504—505
— szepesi prp 121
— (Demeter f), b, Szomordok 247, 648
— (János a), b, Szomordok 247, 254—255, 284, 648
— (Demeter a), b, Tamáshida 466
— (Gábor f), b, Toldalag 435
— mgr (Kochka /d/ Mihály f), tordai szolgabíró (1321) 410
— pap a tordai főesp-ségben 1148
— (Iwanka f), Ugal 523
— (Jakab f), váradi kk 729—730
— (Miklós a), b, Vérvölgy 801
— (Péter és János a), b, Visonta 928, 931, 944, 1014, 1032
— (Zaar /d/ Benedek f), vd-i serv 658
— (Dénes f), b, Zsombortelek 904—905
Palád (*Palad*) — Velika Palady, Szatmár/U, h 1154
—i pap: Tamás és Tobyas 1154
Palatashathwan l. Palotás
Palatka (*Fulsewpalathka*) — Pălatca, Kolozs m, h 56, 61, 198/1, 343, 353, 451, 562, 580, 631, 701, 754, 804, 817, 830, 857
—i fn: Chopus, Hintos, Polotka 198/1, 353
Pálffy cs központi lt 769/2
— István, Enyedi, requisitor (XVII. sz.) 644
Pallagpuszta l. Parlag
pallosjog 670
Pálóczi László, országbíró (1446—1470) 601
Páloserdő (*Pauluserdey*), fn, Bálványos 842
pálosok 1146
Pálostelke (*Paulusteluke*), elnéptelenedett település, hihetőleg a később létesült Omboz elődjének neve, Doboka/Kolozs m 348, 353, 360, 472, 479
—i fn: Omboz
Palota (*Palata*), elnéptelenedett település Csanád mellett, Csanád/M 939
— (*Palata*), elnéptelenedett település Magyarköblös határában, Doboka/Kolozs m 362
Palotás (*Palatashathwan*), Palotáshatvan — Heves/M, h 434
Palyan, elnéptelenedett település Hagymás közelében, B-Szolnok/Szilágy m 528
Palyn l. Polyán
Pambus l. Panit
Pánád (*Panad*) — Pănade — Panagen, Küküllő/Fehér m, h 438, 475, 1117
—i pap: Péter 1117
Panc l. Pánk
Páncélcseh l. Cseh
Pangrach (Demeter a), b, Szilágyfőkeresztúr 214
Panic (Jakab mgr a), b, Debrecen 400
Panit (*Pambus*), Mezőpanit — Pânetul de Câmp/Pănet, Maros sz/m, h 1143
—i pap: János, b 1143
— (*Ponith*), Szilágypanit — Panic — K-Szolnok/Szilágy m, h 784—785
Panith bán 423
Pánk (*Panky*) — Panc, Hunyad m, h (bizonytalan azonosítás) 925
Panticeu l. Cseh
pap, kiközösített 465
—, kiskorú 19
papi fogadalom 38
papilak 256—257
papok hegye (*mons Sacerdotum*), fn, Földvár 59
— végrendelkezése 680, 916
— adóztatása 13, 21, 89, 186—187
— elszegényedése 186
papválasztás 263, 688
— megerősítése 19
—, törvényes kor alatti 916
pápa 68. L. még XI. Benedek, XII. Benedek, VIII. Bonifác, XXII. János, V. Kelemen, IV. Miklós,

—i adószedők 695. L. még Benedek
—i altizedszedők 280, 695, 1080. L. még Benedek mgr, János mgr, Tamás mgr erd őrkk. L. még pápai tizedszedők
—i commenda 957
—i kincstár 280, 751—752, 932, 979, 992
—i kúria 91, 110, 384, 618, 676, 740, 749
—i legátus auditora: Sardinea, Filip de
—i legátus ellátása l. ellátás
pápai legátus: 13, 29, 87, 101, 108, 110, 116, 124, 151. L. még Gentilis, Jakab dominus, Miklós frater
—i kamarája 165
—i kamarása: Perusio, Bonisegna de 94
—i nunciusok 744. L. még Berengarii, Iacobus; Bonofato, Raymundus de; Carceribus, Galhardus de; Civinio, Rufinus de; Mátyás domonkos frater; Peter (Gervasius f)
—i szék 54—55, 87, 98, 147, 308, 688. L. még szentszék
—i székre való fellebbezés l. fellebbezés a pápai kúriába
—i tizedszedők: Berengarii, Iacobus; Bulcsú; Civinio, Rufinus de. L. még pápai altizedszedők
Papfalva (*Popfalua*) — Popfalău/Popeşti, Kolozs m, h 1110—1113
—i pap: Benedek 1110; Zebedeus 1111—1113
Papia-i (*Papiensis*) ppk-ség Olaszországban 749
—i ppk: Máté
Papiu Ilarian l. Bodon
Paptelke (*Paptelke, Poptelke*) — Popteleac, Doboka/Szilágy m, h 199, 755, 863, 868
— (*Poptheluky*), eltűnt település Kend és Esztény között, Doboka/Kolozs m 51
Parabuh comes (István a), kun előkelőség 523
Paradan l. Pardány
parancslevél, általános, egy évre érvényes 892—893, 896
Paratély l. Baráthely
Pardány (*Paradan*), Porgány — Pordeanu, Csanád/Temes m, h 939
Párisi (*Parisiensis*) Péter mgr, erd kk, Gyfv 93—94, 138, 140—141, 145
Parlag (*Parlag*), Pallagpuszta, elnéptelenedett település Debrecen határában, Bihar/M 466
Párma (*Parma*), v, Olaszország 138
Parma, Albertin de, legátusi káplán 138
parochia, kiváltságos 288
Partium (*Partium*), tájegység a Körösök vidékén és a Tiszántúlon 511
párviadal 51, 344. L. még bajvívás
Parvum Horreum l. Kiscsűr
Parvum Promontorium l. Sink
Pascaaya Potoc, fn, Lóna 253
Passchedorph l. Bese
Paszmos (*Pazpus*) — Posmuş — Passbuch, Kolozs/B-Naszód m, h 322, 326, 361, 462, 1120—1123
—i pap: Heluicus 1121; Henrik 1120; Tylmannus 1122—1123
pásztor, egyházi 21
Pata (*Patha*) — Pata, Kolozs m, h 549, 579
Patak (*Patak, Potok*), fn, Lóna 253; Szentegyed 256—257; Vajasd 986
patak 31, 50, 161, 220, 256—257, 278, 328, 461, 478, 592, 812, 817, 896, 920, 1033. L. még Almás, Babospataka, Bagachpataka, Baluanpatakafei, Bályokpataka, Bocsárdpataka, Bogát, Bogáttő, Csáklya, Cseresznyéspatak, Cserged, Darócpataka, Egregy, Ereuspatac, Farkaspataka, Fok, Fűzegpatakatő, Gáld, Gorbópatak, Gyógy, Gyulapataka, Gyöngyös, Hattyaspataka, Haranglábpatakatő, Hasan, Igenpatak, Kabalapatak, Karácsonpataka, Kerekud, Kosály, Kozd, Kötelendpatak, Kőröspatak, Laznapataka, Lóna, Ludas, Mákópataka, Mélyespataka, Mélyséd, Meezpestpotoka, Monyorókpataka, Nádas, Nádasbükk, Oldalberekpataka, Ormány,

Ózdpataka, Ölyvespatak, Pascaaya, Pestus, Podságapataka, Rajtolc, Reketpataka, Sóshíd, Sóspatak, Szárazpatak, Székes, Szelecspataka, Szépalmapataka, Szinpataka, Szűcs, Türepataka, Varjadpataka, Varjúpataka, Verespatak
Patakfalva (*villa Potok*) — Văleni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141
—i pap: Lumbasius 1141
patakmeder 974
patarénusok 160
Patay cs lt 715
Pataz, tanú, Sásvár 455
Páth (*Paach*), puszta Cifer mellett, Pozsony/Szl 499, 507
Pathani villa l. Fata
patrónus, Magyarországi egyházé, I. Károly kir 228
patvarkodás 643, 855, 859, 967, 976, 984, 1029
Paul krakkói plb 831
— comes (Nikolaus comes f), Epemező 884, 1027
— toporcsai plb 97
Pauleni l. Szentpál
Pauli villa l. Hosszútelek
Paulus Priscianus mgr, a sepsi esperesi kerület papjainak képiselője 1080
Paulusteluke l. Pálostelke
Paznan (Dees f), b, Désfalva 9
— tanú, Székelyvásárhely 463
Pazpus l. Paszmos
Păcureni l. Keresztúr
Pădureni l. Besenyő
Păingeni l. Póka
Pălatca l. Palatka
Pănade l. Pánád
Pănet l. Panit
Păţalu l. Pacal
Păuca l. Pókafalva
Păucişoara l. Újfalu
Pâglişa l. Poklostelek
Pânetul de Câmp l. Panit
Pechunthaza l. Petneháza
Pécs (*Pech*, *Quinqueecclesie*) — Fünfkirchen, Baranya/M, v 121, 138, 140, 289, 473, 487, 544, 832/2
—i ppk 298, 544. L. még Péter, Szeglaki László
—i káptalan tagjai: prp: István; olvasókk: Mohorai András (Endre) mgr alkancellár; kk: Chama
—i László, Szécsényi Tamás apródja 473
—i Püspöki Könyvtár 512
pecsét, avd-i 81
—, autentikus 425, 519, 561, 706
—, befüggesztett 39, 62, 68, 83, 165, 170, 196, 198/1, 199, 203, 216—217, 223, 257, 264, 268, 352, 390, 409, 428, 433, 443, 474, 519, 530, 537, 572, 574, 608, 624, 632, 646, 652—653, 677, 696, 698, 701, 707, 709—710, 712, 726, 759, 770, 785—786, 794, 798, 809, 825, 844, 846, 849, 855, 876, 881, 935—936, 946, 949, 954, 960—961, 976, 989—991, 998, 1001, 1018, 1025, 1030, 1033, 1039, 1044—1045, 1053
—, érseki 29
—, fehér viaszba nyomott 91
—, fekete viaszba nyomott 528
—, felség 235, 498, 501, 726, 732, 759, 820—821, 837, 844, 850, 876, 946—947, 960, 972, 983, 1007, 1024, 1037
—, főesperesé 86, 305, 442
—, függő 7—8, 15, 18—20, 22, 28, 37, 46, 48—49, 52, 55, 63, 67, 80, 84, 92, 103—104, 149, 157, 160, 162, 172, 174—175, 184, 189, 191—192, 197, 201—202, 204, 208—211, 213, 229—232, 237, 245—246, 259—260, 272—273, 276, 279, 290, 311, 314, 318—319, 335—337, 361, 363, 365, 382—383, 402—403, 411—413, 416—417, 423—424, 448—449, 452, 457, 461, 464, 467—468, 472, 475, 481—482, 496, 506—507, 516, 520, 524, 541, 553, 559—560, 565, 570, 579, 581, 583, 593, 596—599, 613, 617, 638, 644, 657, 665, 674, 676,

678—680, 686, 700, 704—705, 713, 719—720, 724—725, 746, 761, 763, 766, 769/2, 788, 796—797, 812, 814, 823—824, 837, 843, 854, 858, 867, 878, 885, 891, 903, 907—908/1, 911, 915—916, 942, 986, 993, 999, 1009, 1012, 1019, 1022, 1026—1028/1, 1029, 1046—1048, 1056, 1059
—, —, kettős 224, 272, 285—286, 335, 365, 462, 687, 887
—, pápai auditoré 617
—, gyanús hitelű 631
—, gyűrűs 182, 198/1, 271, 334, 558, 608, 706, 720, 799, 1030, 1043, 1049
—, hamis 771
—, hiteles 182
—, jogérvényessége 121
—, kanonoké 86, 133
—, kerek 293, 446, 696, 904, 1008, 1035, 1039, 1044
—, kereszttel díszített 224
—, királyi 192, 289, 436, 449, 462, 464, 467, 472, 481, 484, 519, 553, 561, 591, 644, 709, 724, 726, 761, 877, 887
—, kolostori 55, 99, 102, 136, 204
—, közhitelű 114, 121, 618
—, közismert 116, 121
—, mandorla alakú 165, 390, 646, 895, 897, 988, 1028/2
—, magán 206
— megsérülése 771
—, ólom l. bulla
—, országbírói 182, 720
—, ovális alakú 257, 333, 677
—, pajzs alakú 882, 901, 906, 910, 917, 922, 925
—, plébánosé 99, 102—103, 106, 133, 206, 390, 653, 916
—, ppki 12, 69, 76, 384, 402, 618, 653
—, — helynöké 305, 442, 653
—, rányomott 256, 489, 501, 503, 532, 534, 716—717, 769/1, 886
—, szász dékánoké 103, 916
—, szász széki 99, 666
—, vd-i 809
—, várnagyoké 432
—, záró 13, 30, 57, 65, 72, 170—171, 182, 203, 214, 218, 221, 227, 233, 239, 243, 248, 289, 293, 302—303, 316, 357, 391—392, 395, 398—400, 405, 407, 450, 458, 466, 474, 476, 479, 492, 494, 512, 521, 530, 532, 557, 562, 571, 594, 605—607, 612, 614, 618, 623, 626—628, 642, 646, 658, 663—664, 669, 675, 681, 696—698, 703, 712, 743, 753—754, 762, 765, 772, 778, 783, 787, 793, 803, 815—816, 822, 826, 828, 835, 839, 842, 847, 852, 857, 860, 862, 865, 881, 883, 894—895, 897—898, 902, 904, 906, 910, 917, 926—927, 934, 941, 943, 952—953, 966, 970—971, 978, 982, 985, 988, 997, 1000, 1008, 1028/2, 1035, 1043—1044
—, zöld viaszba nyomott 793
pecsételés több pecséttel 74, 99, 102, 149, 162, 198/1, 206, 223, 271, 293, 468, 537, 557, 596, 798—799, 1033, 1043
— két pecséttel 402, 568, 611—612, 794, 833
— pecsétfővel 642, 765, 783, 787
pecsétnyomó készítése 182
Peeth (Lőrinc a), b, Hosdát 786
Pekurlaka l. Péterlaka
Pele (*Pele*) — Piele/Becheni, K-Szolnok/Szatmár m, h 226, 801, 935
—i Szűz Mária-egyház 935
Peleske (*Pilike*) — Peleş, Szatmár m, h 1153
—i pap: Domokos 1153
Peleszarvad l. Szarvad
Pelintelek (*Pelynteluk*), elnéptelenedett település Dovorány mellett, Nyitra/Szl 496
Penche, elnéptelenedett település Fülpös, Daróc, Pete és Atya között, Szatmár/M, h 508
—i Nagy (magnus) István, Pál, Péter, Pouch, serviensek 508

Penge l. Penyige
penitentiarius, legátusi 162
pensa 446, 654, 708, 774
Péntek (*Pentuk*, *Penthektelek*) — Pintic — Pintak, B-Szolnok/Kolozs m, h 362, 997
— (*Pintun Minor*), Kispéntek — Pintic/Slătiniţa — Pintak, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Friczko 1071—1073; Ticzmannus 1070
— (*Byntuk*, *Penung*, *Pintuch*), Szászpéntek — Pinticu — Pintak, Kolozs/B-Naszód m, h 434, 1120—1123
—i pap: Johann 1120—1123
pénz átváltása 446. L. még készpénz
— kölcsönzése 533, 948
—, jó minőségű 446
—, letétbe helyezett 280
—, pápai kincstár számára Magyarországon gyűjtött, kivitele 932, 979, 992
—, új 446
pénzverés 446, 886
Penyige (*Penge*) — Szatmár/M, h 1154
—i pap: Jakab 1154
Pér (*Perni*) — Pir, K-Szolnok/Szatmár m, h 653
—i pap: Pál 653
Péra (*Pera*), meghatározhatatlan település a Kraszna folyó mellékén, hihetőleg Kraszna (ma Szilágy) megyében; esetleg Perecsenre vagy Pecselyre lehetne gondolni 185
perbehívás, vásári kikiáltással 766, 876, 940
Pércs (*Peyrch*), Mikepércs, Bihar/M, h 466
Pereche l. Pericse
Perecsen (*Perechum*) — Pereceiu/Pericei, Kraszna/Szilágy m, h 1116
—i pap: Pál 1116
Perény (*Perueyn*, *Pern*) — Perín, Abaúj/Szl, h 761, 938
—i Miklós comes (Orbán f) 761
—i Orbán (Miklós comes a) 761
Perethe l. Pericse
Perew l. Perő
Perglyn (Domokos a), Agmánd nb-i, b 24, 46, 265, 569
Pergulo, Zuccha de, pápai legátus küldönce 98, 121
perhalasztás 64, 170, 583, 596, 630, 669, 779—780, 902, 913, 917, 927, 931, 944, 955, 961, 968, 995, 1005, 1014, 1032, 1057
— hadjárat miatt 303, 698
Pericei l. Perecsen
Pericse (*Perethe*, *Pereche*), Piricse, Szatmár/M, h 1130—1131
—i pap: Domokos 1130—1131
Perín l. Perény
Perkász (*Purkaz*) — Pricaz, Szászváros sz/Hunyad m, h 831, 1097—1100
—i pap: Peter 1097—1100
Perni l. Pér
Perő (*Perew*), elnéptelenedett település a Kaprioara közelében levő pestesi völgyben, Arad m 939
Peructiák, velencei kereskedők társasága 190
Perueyn l. Perény
Perugia (*Perusia*) — v, Olaszország 94
Perusio, Bonisegna de, pápai legátus kamarása 94
pervesztés 223, 334, 1045
Peschendorf l. Bese
Peselnek (*Pusulnik*), Kézdikővár — Petriceni, Fehér/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: Domokos 1107—1109
Pest (*Pest*, *Peste*) — M, v 121, 127, 151—152
—i domonkos kolostor 151—152
—i Szt. Klára minorita kolostor 188
—i lk: Eberger
—, vm, M 281
Pestes (*Pestus*, *inferior Pestus*), Alpestes — Peştişul Mare, Hunyad m, h 14, 17, 520
—i Mindszentek-templom 14
—i fn: Almás, Barmachala, Baruigaga, Machale

— (*Pestus, Pestus superior, Pestus maior*), Felpestes — Peştişul Mic, Hunyad m, h 672
—i Szt. Miklós-templom 672
—i fn: Kerekud, Pestus patak 672
— (*Pestws*), elnéptelenedett település és völgy Kaprioara közelében, Arad m 939
Pete (Adrián f), Székelyvásárhely 463
— (*Petelaka*) — Petea, Kolozs m, h 830
Petebérce (*Petheberche*), fn, Légen 817
Petefűzi (*Petefezy*), fn, Nagylak 81
Petele (*Pycula, Pytula*) — Petelea — Birk, Torda/Maros m, h 1125—1128
—i pap: Helyas/Elyas plb 1125—1128
Petene (Péter a), b, ungi és zempléni isp (1312), regéci isp (1316), lázadó főúr 408 (hamis oklevélben)
Péter és Pál apostol 399
Péter/Peter, almási plb 832/2
— (Mihály comes/mgr f), b, Almás 517, 918, 940—941, 951
— mgr, aradi éneklőkk 679
— (Jakab f), az Aranyos melléki székelyek bírája (1320) 359
—, árkosi plb 676
— comes (Sámson f), b, Báré 1044
— b, kir ember, dobokai szolgabíró (1332—1334), Bádok 219—220, 765, 794, 863, 868
— mgr, bálványosi vn (1334) 832/1
— — (Columanus f), b, Batártelek 3
— (Beke a), b 978
— deák, famulus, B-Szolnok vm 1009
— (Lőrinc f), kir, vd-i, avd-i ember, B-Szolnok vm 826—827, 848, 904, 970, 981—982, 996—997, 1004
— comes, b, Berethalom 1019
— (Henneng f), Beszterce 512
— pap a besztercei dékánátusban 1073
— (Durug f), b, Bihar vm 769/2
— (Imre f), b, Bihar vm 643
— (Jowachinus mgr a), b, Bihar vm 466
— (Stephan f), tanú, Boda 969
— (Domokos f), b, Boncnyíres 294, 794
— (János f), b, Boncnyíres 555, 576
— borostyáni vn l. Szécsi Péter
— frater, boszniai ppk (1318—1333) 462, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723
— borbándi pap 549
— (Pwssa f), Bord 913, 927
— (Miklós a), b, Bő 23
— mgr (Compold/Kompold f), kir-női tárnokmester (1315—1320), Buda 246, 278, 285
— kereskedő, lk, Buda 121
— budafelhévízi prior 187, 191
— (Beke f), b, famulus, Budatelke 1012
— (Illés a), b, Csán 299
— (Simon, Miklós és János a), b, Császártelke 919, 1017
— (István f), a csicsói vár védője 1013
— (Jakab f), csíki székely 486
— (Pál a), b, Csoboló 73
— (András mgr f), b, Csombord 796
— comes, b, Csúcs 47
— (Andreas és Bartholomäus a), b, Dálya 638
— (Henneng f), b, Dálya 430
— (Miklós a), b, Dés 571
— (Sándor f), b, Detrehem 573
— comes (Cyke f), b, Doboka vm 311
— (Guthard f), Szil nb-i, b, Doboka vm 199, 323
—, dolmányi plb 611
— (János f), székely, b, Dombró 307
—, eceli plb 832/2
— (Lorand f), egri prp 159, 581
— erd avd l. Derencsényi Orros Péter
— comes (Márton f), b, Esztény 48
— (Gergely f), avd-i ember, Fejéregyháza 1035
— mgr, vd-i étekfogó (1310), fogott bíró, Fellak 170
— (Bartaleus f), cond, Fogacs 769/1
— comes, b, Fehér vm szolgabírája (1303), Forró 28, 31, 81

Péter/Peter, b, kir ember, Göc 555, 576
— (Gurbed f), b, Görbed 1058
— (Miklós f), b, Görbed 1058
— vd-i serv, Görgény 658
— (Pogány /d/ István mgr f), Hontpázmány nb-i, b, Gyeke 890
— Monoszló nb-i, erd ppk (1270—1307), Gyfv 3, 7—8, 12—13, 18, 21, 25, 27, 54—55, 57, 62, 69—70, 92, 94, 117, 121, 133, 141, 149—150, 159, 469, 518
— — — kiközösítése 57
— — — halála 74, 94, 141, 150
— — — ugocsai helynöke: Demeter
— — — káplánja: Tamás
— — — kancellárja és ügyvédje: János mgr küküllői főesp
— — — serviense 35—36, 62, 64—65
— — — pecsétje 69, 76
— mgr, erd dékánkk, szolnoki főesp, Gyfv 283, 286, 345, 365, 370
— erd kk-i megbízott, Gyfv 708
— frater, ágostonos lector, Gyfv 92
— frater, ágostonos perjel, Gyfv 131, 159, 191
— — domonkos vicarius, Gyfv 93, 154
— mgr, erd ppk-i specialis nótarius, Gyfv 191, 204
— (László a), b, Hatvan 816
— (Ygeyk comes f), a havasalföldi hadjárat résztvevője 700
— (Daniel comes f), hermányi plb 19
— (Witez f), jb, Hidaskocsord 605
— (Simon f), b, Hosdát 786
— (Pál comes f), b, Hosszútelke 354
—, igeni plb 617
— (András f), b, Ispánlaka 875, 909, 912
— (Egyed f), b, Ispánlaka 864
— (János f), b, Ispánlaka 864
— (János a), b, vd-i serv, Istenmezeje 754, 804, 819, 830, 857
— (János a), b, Jánosi 443
— mgr (Mihály f) Kacsics nb-i 107, 201, 291, 309, 318, 338, 397, 404—406, 412, 433, 447, 475, 484, 726, 994
— —, kalocsai őrkk 87, 121, 139
— — — helynöke: Pál
—, szász tanú, Karuth 969
— (Kázmér f), b 778
— (Wernher f), tanú, Kézd 969
— (István a), b, Kecset 180, 519, 753
— (Pál f), b, hunyadi szolgabíró (1333), Keresztúr 786
— (Jakab f), kézdi székely 596
— (András a), b, Kiskaján 672
— villicus, Kolozs 195
— frater pap, a kolozsmonostori konvent tanúbizonysága 812
—, b, szász tanú, Körös 441—442, 969
— (Pál a), b, Kőrös 634
— (Pál f), b, Kőrös 634
— (Forkas f), b, Középfalu 828
— (Bakwn f), kir-néi és kir ember, K-Szolnok vm 795, 801
— (Desew comes a), b, K-Szolnok vm 612
— mgr (Buken f), Demjén nb-i, b, Fehér vm szolgabírája (1320), Lapád 261—262, 264, 275, 277—278, 327—328, 349, 352
— lapádi pap 912
— (Jakab f), b, Lecsmér 290, 314
— (Miklós f), b, Lecsmér 290
— (Dénes a), Lekence melléki székely 1028/1
— (János, Fynta, Mihály és Copplen a), b, Lóna 252—253, 258
— (Mihály a), b, Lőrinctelke 762
— (Pál a), b, Lőrinctelke 762
— mgr (Egyed f), b, Magasábrány 769/2
— (Adrián f), Marosvásárhely 463
— (Máté testvére), kamaraispán 708
— (János f), b, Menyő 961
— (Miklós b-szolnoki isp a), b 527, 529
— (Pál a), b, Mindszent 466
— (Miklós f), b, Miriszló 450
— (Farkas f), b, Mon 513
—, villicus, Monora 896
— comes, b, Morgonda 903
— (Konc f), b, Muzsna 246

Péter/Peter mgr, officiális, Nádas 221
— nagyfalusi plb 865
— (Nikolaus f), b, Nazwad 826
— óbudai őrkk 275, 277—278
— pécsi ppk (1307—1314) 121, 138, 140
— (Gothard f), b, Pele 935
— perkászi plb 831
— (Baas f), b, Pestes 520
— (Banus f), b, Pestes 14, 17
— (Scerech f), b, Pestes 17
— (Zerekch f), b, Pestes 14
— (Petene f), lázadó főúr 408 (hamis oklevélben)
— comes, officiális, Péterváralja 474
— (Márton a), b, Petlend 40
— (Pál f), b, Póka 914
— (Albert f), b, felp, Pucur föld 82—83
— (Nikolaus comes f), b, Réten 1003
— (Imre f), b, Roff 668—669
— (János f), b, Roff 668
— (Cheh /d/ Jakab f), Rőd 907
— (Deseu a), b, Sámson 508
— sárosi pap 442
— tanú, Sáros 969
— (Wastmodus comes f), Segesvár1003
— (Mihály f), Selind 1024
— (János comes f), b, Szárazpatak 188
— (János f), kézdi székely, b, Szárazpatak 347
— (Tamás és Miklós a), b, Szarvad 226, 855, 936
— (Mester f, Tamás és Miklós a), b, Szarvad 226, 650, 653, 859, 867
— frater, szászvárosi minorita lector 97, 102
—, Meszesen túli erd ppk-i helynök, szatmári plb 227, 390, 392
— mgr (Luka f), b, Szécs 319, 978
— (Zug f), hospes, Szék 556
— (János f), b, erd, esztergomi, győri, nyitrai kk, Szék 738—739, 747—748
— (István f), b, Szengyel 622, 823
— (Aba f), b, serv, Szennyes 466, 508
— (Lood f), b, Szentegyed 256—257
— b, kir ember, Szentegyed 555
— (Márton f), b, Szentivány 205
— (András a), b, Szentkirály 354
— (János a), b, Szentkirály 1037, 1041
— (Lampert f), b, k-szolnoki szolgabíró (1334), Szentkirály 801, 815
— (Mihály és Pál a), Szentmárton 504—505
— kovács, Szentmihálytelke 806
— (Nemes /d/ János f), Szil nb-i, b, Szentpéter 199
— (Miklós a), Szilágyfőkeresztúr 214
— (Jakab és Margit f), b, Szilágyszeg 592, 634
— (Lőrinc comes f), Agmánd nb-i, b, Szilágytő 24, 46, 78, 569
— (Myko f), b, Szodoró 845—846, 1008
— comes (Meynold és János testvére), b, Szomordok 655
— — (Medies f, Mihály a), b, Teremi 267, 879—880
— toporcsai plb 676
— (György f), esküdtárs, Torda (Bihar vm) 466
— (Heym f), serv és familiáris, Torda vm 810
— (Nikolaus f), b, Trappold 943, 969, 1035
— pap az ugocsai főesp-ségben 1152
— (Péter mgr f), b, Újvár 987, 989, 1053
— mgr, váradi őrkk, kalotai főesp 213, 388, 394, 1029, 1046—1047
— váradhegyfoki prp 573, 592, 634, 769/2, 811, 857, 867, 920, 948, 971, 987, 989, 1008
— veszprémi éneklőkk 140
— (Pál f), b, Visonta 928, 931, 944, 1014, 1032
— (Gervasius f), Viviers-i kk, pápai nuncius 980, 992
— (Zekul /d/ Margit f), szolga 1059
— zempléni főesp, Szl 581
— comes (Vrachka/Wrachka f), b, Zsadány 222
Petercse (*Petherche*), elnéptelenedett település Simánd környékén, Arad m 939

Peterd (*Hasadath, Peturd*), Magyarpeterd — Petridul/Petreştii de Jos, Torda/Kolozs m, h 30, 39, 168, 1147, 1149—1150
—i pap: János 1147; László 1149—1150
Péterfalva (*Petirzdorfh*) — Petişdorf/Petiş — Petersdorf, Fehér/Szeben m, h 1019
— (*Peturmesturfolua*) — Petrisat — Petersdorf, Küküllő/Fehér m, h 299, 1117
—i pap: Miklós 1117
— (*villa Petri*) — Petrifalău — Petersdorf, ma Szászsebes része, Fehér/Szeben m, h 99, 106, 280, 514—516, 676, 685, 885, 903, 1019, 1084—1086, 1088
—i pap: Jakob 280; Martin 1084—1086, 1088; Michael 99, 106; Nikolaus 676
Péterlaka (*Pekurlaka*) — Petrilaca de Mureş, Torda/Maros m, h 1125, 1127
—i pap: Pál 1125, 1127
— (*Peturlaba*) — Peterlaca/Petrilaca, Fehér/Maros m, h 1075—1077
—i pap: János 1075—1077
Pétervárad (*Peturwaradia, Waradinum Petri*) — Petrovaradin, Újvidék (Novi Sad) része, Sz 57, 293
—i apát: Egyed frater 293
Péterváralja (*villa sub castro Petri, Subcastrum Petri, Suburbium*) — későbbi nevén Sebeshely — Sebeşel — Kleinmühlbach, Fehér m, h; a váraljának nevet adó vár romjai a Szászcsór melletti hegyorron találhatók 106, 118, 280, 474, 676, 1084, 1088
—i pap: Jakob 676; 1084, 1088; Johann 106; Nikolaus 280
Petetelke (*Pethetheluke*) — Petea, Kolozs m, h 56, 61, 857
Peteu (Rauaz f), vd-i serv, Kolozs vm 658
— (Miklós és István a), b, Köblös 641, 643
— mgr szatmári isp l. Szántói Pető
Petew erd avd l. Derencsényi (Orros) Péter
— comes, officiális, Szabolcs vm 767
— (Sumbur f), Zsombortelek 904—905, 908/1—2
Pethe, b, Biszótelke 43
— (Tamás f), b, Csán 899
Petheu (Tamás f), b, Dráh 416
— (István f), b, eskütárs, Golop 466
— (Mihály mgr f), b, Néma 1034
— b, Ónok 265
Pethew (István f), cond, csicsói alvn (1330), Fogacs 769/1
— mgr, erd vd-i kancellár (1331) 717, 803, 946—947, 972, 983, 1007, 1018
Pethene (Sándor f), b, eskütárs, Sereden 466
Petherke (Imre a), b, Ad 222
Petlend (*Pethlend*), elnéptelenedett település Túr határában Torda/Kolozs m 40
Petneháza (*Pechunthaza, Petunhaza, Potunehaza*) — Szatmár/M, h 1129—1131
—i pap: Domokos 1129—1131
Petov mgr, b, K-Szolnok vm 682
Petres (*Petresfolua*) — Petriş — Petersdorf, B-Szolnok/B-Naszód, m, h 218
Petreşti l. Mezőpetri
Petreştii de Jos l. Peterd
Petreu l. Molnospetri
Petri (*Petury*), Lövőpetri, Szabolcs/M, h 767
Petriceni l. Peselnek
Petridul l. Peterd
Petrilaca de Mureş l. Péterlaka
Petrisat l. Péterfalva
Petriş l. Petres
Petrovaradin l. Pétervárad
Petru (Musuna f), kenéz, Fülesd 550
Pettendorf l. Epemező
Peturd l. Peterd
Peturmesturfolua l. Péterfalva
Petws, azonosíthatatlan település Kaprioara közelében, Arad m 939
Peuldre (d) Péter, a kir kamara bérlője 446
Peyrch l. Pércs
Pheleud (István a), csíki székely 486
Pheyerd l. Fejérd
Philepkuy l. Fülöpköve
Phuclustheluky l. Poklostelek

Phygut l. Füged
Phyle (István a), b, Endréd 198/2
Phylek l. Fülek
Phylpe (Egyed a), b, Magasábrány 573, 769/2, 811
Phynta (Sámuel f), b, I. Károly kir követe a tatárokhoz, Mende, M 507
piac 270, 939
Piacenza (*Plancencia*), v, Olaszország 617
—i Jakab, csanádi ppk (1333—1343) 887
Pián (*Peen*), Szászpián — Pianu de Jos — Deutschpien, Szászsebes sz/Fehér m, h 97, 99, 106, 172, 609, 708, 736
—i plébánia 736
—i pap: István kk 609—610, 617, 708, 736—737; Nikolaus 97, 99, 106
—i Stephan erd kk l. István (Lőrinc f) erd kk
Piast Boleszló, esztergomi érsek és örökös isp (1321—1328) 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 503, 509—510, 542, 553, 564, 570, 581, 591
— Meskó, nyitrai ppk (1328—1334), veszprémi ppk, kir-néi kancellár (1335—1344) 665, 671, 687, 721, 723, 887
Piatra Craivii l. Kecskés
Pictauia l. Poitiers
Piele l. Pele
Pigwedine l. Fajsz
Pilike l. Peleske
Pilis (*Plys*), Pilisszentkereszt, Szűz Máriáról elnevezett ciszterci apátság, M 140
—i apát 140
— (*Pylis*) — Nyírpilis, Szabolcs/M, h 508
—i Nagy (Magnus) Miklós, serv 508
Pinár (*Pynar*), elnéptelenedett település Torda vármegyében 322, 326, 462, 982
—i (d) András, Ölyves 982
Pintak l. Péntek
Pintuch l. Péntek
Pintun Minor l. Péntek
Pipe (*Pype*) — Pipea — Wepeschdorf, Küküllő/Maros m, h 517
Pir l. Pér
Pirum l. Oláhgorbó
Piskárkos (*Pystarcus*) — Pişcari, Szatmár m, h 508, 1129—1131
—i pap: Lőrinc 1129—1131
Plancencia l. Piacenza
plebániáról való lemondás 609
Poarta l. Körtekapu
Pobohaan l. Nezsete
Pobor l. *Pucur*
Pócsfalva l. Újfalu
Podeni l. Hidas
Podradja l. Bodróvölgytelke
Podsága (*Pachaga*) — Poşaga, Torda/Fehér m, h 545—546
—i fn: Burku, Feketevíz, Hymusbik, Karácsonpatak, Mohoshavas, Oltárkő, Podságapataka, Rózsáskút, Várhegy 546
Podwe l. Padé
Pogány (*Pagan* d) István mgr (Ferenc f), Hontpázmány nb-i, küküllővári (1332—1335), csicsói (1333—1335) és bálványosi (1335) vn, I. Károly és Szécsényi Tamás erd vd familiárisa, b 759—760, 764, 766, 768—769/1, 800, 806, 826—828, 836—838, 840, 842, 844, 848, 861—862, 874, 878, 890, 904—905, 908/1—2, 946—947, 949, 970, 981—982, 1000, 1004, 1006, 1009, 1012, 1025, 1050—1051, 1056
pogányok 818
Pogánytelke (*Paganteluke*), fn, Uzdiszentpéter 24
pohárnokmester, kir: Moyus mgr (Moyus f)
—, kir-néi: János (Fonói)
Poiana Aiudului l. Nyírmező
— l. Polyán
Poitiers (*Pictauia*) v, Franciaország 66, 75—76, 70
Pok, nemzetség 30
Póka (*Poukateluke*) — Păingeni, Torda/Maros m, h 461, 914, 1127
—i pap: Albert 1127
Pókafalva (*Cheuturn, de Duabus Turribus*) — Păuca — Törnen, Fehér/Szeben m, h 97, 208, 478, 614, 620, 1092, 1094—1095

—i pap: Jakob 97; Johann 1094—1095; Pertramus 1092
Pókakeresztúr l. Keresztúr
Poklostelek (*Phuclustheluky*) — Pâglişa, Doboka/Kolozs m, h 51—52, 362
—i fn: Don, Kékes, Kőhatár, Lóna, Szentkő
Polonia, Johannes de, klerikus 280
Polun l. Pulyon
Polyán (*Palyn*), Aranyospolyán — Poiana, Aranyos sz/Kolozs m, h 791
— (*Polyan*), Kézdipolyán — Poian, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: János 1107—1109
Pomerium l. Hídalmás
Pongrác (János a), b, Dengeleg 466, 1008
Ponith l. Panit
Ponte Curvo, Johannes de, mgr, közjegyző 617
Pontha, jb, Nagymihály 601
Ponyvatelek (*Ponuateluk*), elnéptelenedett település Fráta határában, Kolozs m 713
Popeşti l. Papfalva
Popfalău l. Papfalva
Popteleac l. Paptelke
Porceşti l. Disznajó
Pordeanu l. Pardány
Poroche, azonosíthatatlan település hihetőleg a Maros völgyében, Maros sz/m 1146
—i pap: Pál 1146
porta utáni adó 446
Portperk l. Vurpod
Poruk, azonosíthatatlan település hihetőleg a Maros völgyében, Maros sz/m 1146
—i pap: Miklós 1146
Porumbeni l. Galambod
Porumbenii l. Galambfalva
Posmuş l. Paszmos
Póstelke (*Pouustheleke*), elnéptelenedett település Magyarfodorháza és Sólyomkő környékén, Doboka/Kolozs m 362
postulatio (püspöki) 74, 94, 114, 131, 149—150
Poşaga l. Podsága
posztó 200
Pothouch /Pathach (d) Mihály mgr (László f), Lecsmér 185, 290
Potiski Sv. Nicola l. Szentmiklós
Potoc l. Felsőoroszfalu
Potok villa l. Patakfalva
Pouch (Gergely f), b, avd-i ember, Újfalu 215—216, 941
Pouka (Henning és Bochen a), b, Ládnok 208, 293, 478
Pousa, brassói isp (1327) 591
Pozsony (*Poson*), vm, Szl 462, 464, 467, 472, 480—483, 499, 507, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723, 887
—i isp: Treutel Miklós
— (*Posonium, Poson*) — Bratislava — Pressburg, v, Szl 93, 158, 160, 165, 169, 179, 196, 716—717, 981—982, 1004, 1050
—i káptalan (hiteleshelyként) 499
—i — tagjai: prp: Serafin, Szécsényi Mihály
—i konvent guardiánja: István frater 196
—i lk: Hambocto
praedialisták 106
Pray-gyűjtemény 757
Prázsmár (*Tartlaw*) — Prejmer — Tartlau, Barcaság/Brassó m, h 10, 666. L. még Kisprázsmár
—i pap: Nikolaus 1133
—i királybíró: Benherus comes
prédium 278
Prejmer l. Kisprázsmár, Prázsmár
Preoteasa l. Paptelek
Prepositi villa l. Prépostfalva
Prépostfalva (*villa Prepositi*) — Proştea/Stejărişu — Propstdorf, Nagysink sz/Szeben m, h 666
Presaca de Secaş l. Konyha
Pressburg l. Pozsony
Pretai l. Baráthely
Preuth (Mike f), eskütárs, Pércs 466
Pricaz l. Perkasz
Prímási lt, Esztergom 206, 613, 886
Principis villa l. Banyica

privilégium 14, 17, 24, 28, 32, 36, 45, 65, 79—80, 181, 192, 204, 209, 212—213, 217, 267, 283, 286, 314, 336, 365, 369, 382, 447, 449, 456, 464, 472, 519—520, 536, 545, 553, 581, 591, 615—616, 631—632, 652, 660, 696, 705—706, 720, 724, 761, 769/2, 809, 819, 823, 836—837, 853, 858—859, 867, 874, 877—878, 907—908/1, 921, 927, 942, 970, 977, 999, 1001, 1006, 1009, 1019, 1021, 1028/1, 1051, 1056. L. még kiváltságlevél
—, könyv alakú 954
Prochia l. Baráthely
procuratio l. ellátás
Propstdorf, Proştea l. Ekemező, Prépostfalva
protocollum-bejegyzés l. regisztrum
protocollum-töredék, káptalani (Kozd) 688
protonotárius, vd-i: János mgr
—, ppki: Nemes János
Pucur föld, feltehetőleg a Nagylak és Szemlak között a Maros kanyarában álló egykori Pobor/Pabar-ral azonosítható elpusztult település, Csanád/Arad m 34, 41, 82—83
Puer comes (János klerikus testvére) 924, 939
Puini l. Pulyon
Pulcher mons l. Leses
Pulyon (*Polun*) — Puini, Doboka/Kolozs m, h 256—257, 353, 435
Purgo l. Borgó
Purkaz l. Perkász
Puruštan l. Borostyán
Puşcariu, Ioan (1824—1911) jogász, történetíró 11
Pusztacsán l. Csán
Pusztafogacs l. Fogacs
Pusztakamarás l. Kamarás
Pusztarajtolc l. Rajtolc
Pusztaszentmihály l. Szentmihálytelke
Pusztaszentmiklós l. Szentmiklós
Pusztatopa l. Topa
Putur (d) János mgr, fogott bíró 170
püspök: albanói, astii, boroszlói, boszniai, corbáviai, csanádi, egri, erdélyi, győri, milkói, nándorfehérvári, nyitrai, olmützi, ostiai, papiai, pécsi, szerémi (kői), váci, váradi, velletri, veszprémi, zágrábi
— felavatása 169, 384, 757
— kinevezése 371, 373—374, 757
— számára fenntartott esetek 681
—i tizedszedő 849
—i helynök l. erdélyi ppk helynöke
—i postulatio l. postulatio
püspökök, magyarországiak 289, 618
püspökválasztás 74, 93—94, 131, 133, 136—138, 140—142, 144, 146—147, 149—150, 153—154, 156, 158—159, 169, 371
— megerősítése 137—138, 143, 169, 371, 373—374
Püspöki (*Pyspuky*), elnéptelenedett település Nagyléta közelében, Bihar/M 959
Pwssa (Péter a), b, Bord 913, 927
Pycula l. Petele
Pype l. Pipe
Pyrum l. Girbó
Pyspuky l. Püspöki
Pystricia l. Beszterce
Pytula l. Petele

Q

quarta (egyházi tized negyede) 441
Quintum Forum l. Monora

R

Raab l. Győr
Raaph l. Roff
rab 322. L. még fogoly
Rába (*Raba*), a Duna mellékfolyója, M 902
Rábca (*Rapcha*), a Duna mellékfolyója, M 902
Rábé (*Rabee*) — Rabe, Csanád/Sz, h 939

rablás 263, 395, 643
rabszolga 214
—, jász 297; német 307
— felszabadítása lelki üdvösségért 188, 295, 297, 307, 463, 541. L. még szolgáló felszabadítása
— házassága szabad rendűvel 297
Racâş l. Rákos
Racha, plébános-kk, Gyfv 116
Rachan l. Bacon
rácok 160, 639
Racu l. Rákos
Radák cs lt 337
Radelsdorf l. Rádla
Radicophano, Juncta, mgr pápai írnok 617
Rádla (*Radla*), Rágla — Ragla — Radelsdorf, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 462
Radna (*Rodna*) — Rodna — Rodenau, Besztercevidéke/B-Naszód m, v 162
—i ezüstbánya 162
— l. Garadna
Radnold (Demeter f), b, Radnótfalva 830, 857
Radnótfája (*Arnolfaya, Echtorf, villa Reduoldi*) — Iernuţeni — Etschdorf, Torda/ Maros m, h 1125—1128
—i pap: Albert 1125—1128; Arnold 1127
Radnótfalva (*Radnoldfalwa*) — Radnovce, Gömör/Szl, h 830
Radozlaus (Wabonik f), b, H 684
Ragin l. Bágyon
Rágla l. Rádla
Raholcai Kont Miklós, erd vd (1351—1356) 410
Rajtolc (*Rohtolch*), patak, fn Szentmária-asszonytelke környékén 806
— (*Rohtolch*), hegy, fn, később település, Pusztarajtolc/Răstolţ, Doboka/Szilágy m, h 806
—i fn: *Bobud*
Rakathyas l. Rekettyés
Rákóczi-Aspremont cs lt 925
Rakon l. Ráton
Rákos (*Rakus*), ma Budapest része 287
—i országos gyűlés 287—288
— (*Rakus*), folyó Torda vm-ben 742
— (*Rakus*), Almásrákos — Racâş, Doboka/ Szilágy m, h 362, 905
— (*Rakus, Batus*), Csíkrákos — Racu, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Simon 1138—1139
Ramacha (András a), b, Menyő 961
— tanú, Sásvár 455
— b, Torja 67
Rápolt (*Rapolth*) — Rapoltu, Hunyad m, h 961
Rapularum villa l. Répafalva
Rare l. Báré
Rárós (*Raros*), Rárosmulyad — Mul'a, h, Nógrád/Szl, h 416
Rasaan l. Razsán
Ráton (*Rakon*) — Ratin — Kraszna/Szilágy m, h 466
Ravasz (Ruwoz) Péter, b, Ispánlaka 649, 651, 663, 909, 912
Rauaz (Mihály rokona), b, Kolozs vm 658
— (Peteu a), b, Kolozs vm 658
Rauthal l. Rudály
Raynulfus, a pápai kancellária jegyzője, Poitiers, Franciaország 75—76
Razsán (*Rasaan*), elnéptelenedett település Csóka és Tiszaszentmiklós között, Csanád/Sz 939
Rätsch l. Récse
Rădeşti l. Újfalu
Răhău l. Rehó
Răscruci l. Válaszút
Răstolţ l. Rajtolc
Războieni-Cetate l. Földvár
Râciu l. Rücs
Râpa de Jos l. Répafalva
Râşnov l. Rozsnyó
Recea l. Récse
Recea-Cristur, Récekeresztúr l. Keresztúr
Reci l. Réty
Récse (*Beeth, Reech*) — Reciu — Rätsch, Szerdahely sz/Szeben m, h 11, 106, 676, 1084, 1086, 1088

—i pap: Baldinius 106; Nikolaus 676; 1084, 1086, 1088
—i János deák, Fogaras kerület alkapitánya 11 (hamis oklevélben)
— (*Rechy*), Krasznarécse — Recea, Kraszna /Szilágy m, h 225, 369, 622, 774, 1044
Rédek (*Reduk*), azonosíthatatlan település, Trencsén/Szl 644
Rediu l. Rőd
Reech l. Récse, Réty
Régen (*Regun*) — Reghin — Sächsisch-reen, Torda/Maros m, v 340, 342, 427, 527, 529, 755, 1125—1128
—i dékánság 1125—1128
—i pap: Nikolaus 1125—1128
—i cs l. Losonci cs
— (*Regun*), elnéptelenedett település Nagyszántó közelében, Bihar m 959
regestrata-jegyzet 70
Regis villa l. Királyfalva
regisztrum, kolozsmonostori konventé 830
—, egyházi, Kerc 50 (hamis oklevélben)
—, káptalani l. erdélyi káptalan regisztruma
— —, pápai 38, 371—374, 376—381, 384, 414—415, 444, 487, 535, 538—541, 543—544, 551—552, 577—578, 584—590, 602—604, 609—610, 619, 683, 689—695, 714, 727—731, 733—741, 744—745, 747—752, 757, 818, 932, 957, 979—980, 992, 1010—1011, 1023
—, tizedelszámolásról 1088
—, bírságoké 682
Rehó (*Byhov*, *Riho*) — Răhău — Reichau, Szászsebes sz/Fehér m, h 97, 106, 184, 280, 676, 1084—1086, 1088
—i pap 280. L. még Henczman 1084—1086, 1088; Kelneki Daniel 97, 106, 184; Nikolaus 676
Reichesdorf l. Riomfalva
Reketpataka (*Reketpataka*), fn, Gyulatelke 644
Rekettó (*Rekettou*), fn, Gyulatelke 644
Rekettyebokor (*Rekethyabvkvr*), fn, Szuna 1008
Rekettyés (*Rakothyas*), fn, Boncnyíres 812
— (*rubus Rakathyas*), fn, Szentmihálytelke és Szentmáriaasszonytelke 806
Rekettyéshalom (*Rakatyasholm*), domb, fn, Budatelke 644
Rekettyésvölgye (*Reketyasuelge*, *Reketiasuolgie*), fn, Torja 67
relatios jegyzet l. kancelláriai jegyzet
remete 939
Rempe (Gergely, Endre és /tévesen/ István a), b, Csán 615—616, 630, 632
Rener/Werner, apoldi pap 91, 97, 106, 676, 680, 1084, 1088
— (Rener comes a), b, Alvinc 172
—/Reyner comes (Rener f), b, Árkos 172—173, 237
Renerdus, b, Sink 645
Rennek, azonosítatlan település Magyarországon 139
Renold comes, aranyosi székely, officiális 320
—/Rednold comes (János f), Kökényes-Radnót nb-i, b, Ida 42, 201, 231—232, 434, 660, 839, 1028/2
— mgr, szelindeki plb 97, 102
Répafalva (*villa Rapularum*) — Râpa de Jos, Kolozs/Maros m, h 1120—1123
—i pap: Nikolaus 1120—1123
— (*Ripafolua*), elnéptelenedett település Nagyselyk környékén, Medgyes sz/Szeben m 885
Reps l. Kőhalom
reservatio, pápai 134, 139, 280
Ressul (János a), székely 557
Reszege (*Bezuge*, *Rezege*) — Resighea, Szatmár m, h 440, 845—846, 1129
—i pap: Lőrinc 1129
részletfizetés 550
rét 50, 171, 197, 208, 260, 402, 478, 601, 898, 986, 1008, 1027, 1039, 1054
Réten (*Reten*) — Retişdorf — Retersdorf, Fehér/Szeben m, h 1003

Retteg (*Bettek*) — Reteag, B-Szolnok/B-Naszód m 1134—1136
—i pap: Péter 1134—1136
Réty (*Reech*) — Reci, Háromszék/Kovászna m, h 1082
—i pap: Gergely 1082
Reud l. Rőd
Reussdorf l. Kund
Reussen l. Felsőoroszfalu
Reussmarkt l. Szerdahely
rév 197, 939
révészek, Kutyfalva 708
Reyked, folyó, fn, Szuna 1008
Reynald, tanú, Medgyes 969
Reynold (Imre a), b, Nagymihály 636
rézbánya nyitása 886
Rézbérc (*Rezberc*), fn, Kolozs 195
Richişdorf/Richiş l. Riomfalva
Rikács (*Rykus*), Ártánd — Bihar/M, h 860
Rima (*Ryma*), elnéptelenedett település a Rima folyó völgyében, Gömör/Szl 715
—i (d) Miklós mgr (Miklós f), létai vn (1331), kolozsi isp (1331—1332) 715
—i Arnold mgr, comes, kecskési vn (1322) 429, 432
Rimetea l. Torockó
Rinel Valentin, villicus, Szentágota 11
Ringelkirch l. Lengyelkék
Riomfalva (*villa Ryhuini*) — Richişdorf/Richiş — Reichesdorf, Medgyes sz/Szeben m, h 832/2
—i plb: Demeter 832/2
Roandola l. Rudály
Rocca, Rogerius de, a pápai kancellária jegyzője, Poitiers, Franciaország 70, 75—76
Rocchetti, Franciscus Lapus, kereskedő, Firenze, Olaszország 179, 190
Rodbav l. Nádpatak
Rodenau l. Radna
Rodkirg l. Veresegyház
Rodulph, domonkos frater, Buda 138
Rofayn (Sándor a), b, Diós 27
Roff (*Raaph*), elnéptelenedett település Margitta határában, a Berettyó folyó mellett, Bihar vm 668—669
Rogov l. Bagó
Rohi (*Ruhy*) — Rohia, B-Szolnok/Máramaros m, h 528
Rohod (*Ruhud*) — Szatmár/M, h 1018
Rohrbach l. Nádpatak
Rohtolch l. Rajtolc
rókalyuk 255
rokonná fogadás 338
Róma (*Roma*) v, Olaszország 38, 110, 147
—i zarándoklat 399, 998
—i kúria l. pápai kúria
Roman, kenéz, Fülesd 550
román bíró (zondius) 708
— falu 438
— kenéz 708
románok 6, 234, 245, 550, 619, 700, 769/1. L. még Basarab, Havasalföldе
Romanus (Domokos a), b, Keresztúr 14, 17
— székelyvásárhelyi plb, telegdi alesp 463, 541, 1143, 1145—1146
Românaşi l. Egregy
Româneşti l. Görbed
romok 37
Romosz (*Ramacha, Ramas*) — Romos — Rumes, Szászváros sz/Hunyad m, h 831, 1097—1101
—i pap: Sygurmannus, szászvárosi dékán 831, 1097—1101
Róna (*Rona*) — Rona, K-Szolnok/Szilágy m, h 434, 848, 861, 874, 878, 970, 981, 1000, 1004, 1006, 1009, 1050—1051, 1056
—i fn: Hajósút, Kabalapatak, Közbérc, Laznapataka, Nádas, Nagymező, Verespatak
Rophoyn (Rophoyn comes f), b, Kend 582
— comes (Sándor f), b, Kend 265, 582
Ropoly (*Rupol*), elnéptelenedett település Gálosfa közelében, Somogy/M 206
Rorand (Tamás a), b, Komoró 466
Rosenau l. Rozsnyó
Rosenfeld-gyűjtemény, Szeben 5—6, 177

Rosk (*Roosk*), elnéptelenedett település Bátos és Monor között, Kolozs/B-Naszód m 342
Roşia de Secaş l. Veresegyház
Roşia Săsescă/Roşia l. Veresmart
Roşiori l. Félegyház
Roteni l. Harasztkerék
Rothberg l. Veresmart
Rothkirch l. Veresegyház
Rothludas l. Ludas
Rouoz, b, Fejéregyház 943
rovás, füstönkénti adóztatáskor 831, 849
rovásadó, székely szokás szerinti 6
rováspálca 849
Rozsály (*Basal*), Szatmár/M, h 1152—1154
—i pap: Gergely 1152—1153; Tamás 1154
Rózsáskút (*Rusaskuth*), fn, Podsága és Szolcsva határjárásában 546
Rozsnyó (*Rosnou*) — Râşnov — Rosenau, Brassó vidék és m, h 723
Rőd (*Beud, Reud*) — Rediu, Kolozs m, h 295, 510—511, 569, 907. L. még Cseh cs
—i Cseh cs lt 477
Rönök (*Ryunuk*) — Vas/M, h 911
Rubert mgr (Lőrinc f), b, Ipp 601
Ruchvinus, villicus, Szentmárton 442
Rudály (*Rundal*) — Roandola — Rauthal, Fehér/Szeben m, h 428
Rudolf frater, váci ppk (1329—1341) 665, 671, 687, 721, 723, 887
— hospes, Szentmárton 442
Rufinus de Civinio l. Civinio, Rufinus de
Rufus mons l. Veresmart
Rugăşeşti l. Felsőkosály
ruháztatás 337
Rumey l. Teremi
Rupea l. Kőhalom
Ruppendorf (*Ruppendorfh*), elnéptelenedett település feltehetőleg Péterfalva környékén, Szászsebes sz 1019
Rusciori l. Giesshübel
Rusu de Jos, — de Sus l. Alsó-, Felsőoroszfalu
Rusynth (Gál leánya), b, Kőrös 634
Ruşii-Munţi l. Oroszfalu
Ruştior l. Sebes
Ruszkóc (*Ruzk*), Bánruszkóc — Ruskovce, Trencsén/Szl, h 644
rutének 160, 473, 476, 751
Ruzmark l. Szerdahely
Ruzua l. Balázsfalva
Ružina l. Stepklehota
Rücs (*Ryuch, Ryvch*), Mezőrücs — Râciu, Torda/Maros m, h 24, 46
Ryhuini villa l. Riomfalva
Ryunuk l. Rönök

S, Š, Ş

S. crux de Zylag l. Szilágyfőkeresztúr
Saako l. Zsákod
Saal l. Sállya
Saarzow l. Sárszó
Saba, Trencséni Csák Máté seregének vezére 555
Sacerdoţeanu, Aurelian (1904—1976), medievista, levéltári főigazgató 192
Sacheelk l. Selyk
Sacus l. Bátos
Sadan (Gergely a), b, Doh 974
sáfrány 510
Ság (*Saag*), talán Ipolysággal — Šahy (Hont/Szl) azonosítható 568
Sagud l. Csüged
Sajó (*Sayo*) folyó, a Nagy-Szamos mellékvize 664
— (*Nogsayou*), Nagysajó — Şieul Mare/Şieu — Grossschogen, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 361, 462, 1120—1123
—i pap: Peter 1120—1123
— (*de Sorano superiori*), Kissajó — Şieuţ — Kleinschogen, Kolozs/B-Naszód m, h 342, 1120—1122

—i pap: Benedikt 1122; Cunradus 1120—1121
Sajókeresztúr l. Keresztúr
Sajómagyaros l. Magyaros
Sajónagyfalu l. Nagyfalu
sajt 408
Sakod l. Szarkad
Salamon (János a), b, Forró 276
— mgr erd dékánkk, hunyadi, majd tordai főesp, Gyfv 593, 638, 644, 708, 796—797, 1060, 1063—1064
— comes (Cristian f), b, Kereszténysziget 457, 645
— (János a), b, Pata 549, 579
— (Henneng comes f), b, Péterfalva 516, 685
— (Székely Domokos a), sásvári székely 453—455, 459—460, 566
— (Nikolaus f), b, Trappold 943, 969, 1035
Salamontelek (*Salamonteluky*), Gorbósalamon — Solomon, Doboka/Szilágy m, h 904, 908/1—2
Salatiu l. Szilágytő
Salencen l. Csanád
Salgó (*Solgow*) — Sibiel, vár Szeben mellett, Orlát területén, Szeben sz/m 438, 483
Sállya (*Saal*) — Şoala — Schaal, Medgyes sz/Szeben m, h 697
Salonib villa l. Galambfalva
Salphalia l. Gálfalva
Salzburg, v, A 298. L. még Vízakna
Sampson comes (Saulus mgr tordai főesp és Péter a), Torda vm 23
Sámson (István mgr a) l. Gyógyi Sámson
— (Péter comes a), b, Báré 1044
— (Wgude a), Bihar vm 466
— (*Samson*), Hajdúsámson — Bihar/M, h 508
Sámsond (*Sancsund*) — Şamşud/Şincai, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Ábrahám 1143, 1145—1146
Sámuel (Phynta és István a), b, Mende 507
Sanad l. Alszanád, Felszanád
Sancta Victoria, Angelo de, pápai jegyző, Buda 98, 108, 121
Sancto Genesio, Jacobus de, Gentilis pápai legátus kamarása, Buda 138
Sanctus lapis l. Szentkő 51
Sander (Opor f), b, Torja 67
Sándor/Sandur (Bálint a), csíki székely 486
— b, Dabylon 801
— (Mihály f), b, Detrehem 573
— (Jakab a), Detrehem 920
— (Rofayn f), b, Diós 27
— (Miklós és László a), b, Kárász 492
— (Damján f), b, Kend 265
— (Rophoyn comes a), b, Kend 582
— comes országbíró l. Köcski Sándor
— (Sandor mgr a), b, Reszege 440, 845—846
— mgr (Sándor f), b, Reszege 440
— (Pethene a), Sereden 466
— (István f), b, Fehér vm szolgabírája (1336—1339), Szentkirály 875, 1033
— (Márton f), b, Sziget 27
— b, Tákos, 391
— b, Tiburctelke 742
— b, kir ember, Záh 1037
— (Gyula f), Zsombortelek 908/1
Sandrin, jász kapitány, Külső-Szolnok vm 773
— (Opour f), b, Szárazpatak 473, 476, 485—486
Sanktgeorgen l. Szentgyörgy
Santău l. Szántó
Santhoskerylew l. Szántóskerülő
Santus mgr, erd kk, éneklőkk, krasznai főesp 104, 108, 118—119, 122—123, 129—130, 133, 276, 278, 294—297, 299, 306, 311—312, 337, 347, 351, 354, 361, 417—418, 425, 437, 448, 452, 461, 475, 477—478, 506, 516, 520, 524, 529, 533, 541, 546, 579, 593, 638, 644, 657, 660, 674, 678, 704—705, 708, 713, 719, 724, 746, 796—797, 808, 814, 823—824, 837, 853, 858, 878—879, 884—885, 890—891,

903, 907, 908/1—2, 912, 914, 921, 993—994, 1009, 1012, 1026, 1028/1, 1056, 1059—1062
Sanzahca l. Ajta
Sár (*Zar, Saar*), Kissár — Noroieni, Szatmár m, h 203, 1152, 1154
—i pap: Dénes 1152; Márton 1154
Sáránd (*Sarang*) — Bihar/M, h 466
Saras (László a), b, Moha 430, 658
Sárd (*Sard*) — Şoard — Schard, Küküllő/Maros m, h 9
— (*Sard, Saard*) — Şard, Fehér m, h 518, 960, 973, 985, 1033, 1076—1077
—i pap: Imre 1076—1077
Sardinea b, Filip de, mgr, oristanói kk, egyházjogi doktor, legátusi generalis auditor és káplán, Buda 86, 93—94, 96—98, 108—109, 114, 116—123, 127—130, 138, 141, 144—145, 147—153, 156, 158—159, 169
Sármás (*villa Dominici, Saramas*) — Şărmaşul Mare/Sărmaşu, Kolozs/Maros m, h 193, 644, 658, 852, 1120—1121, 1123. L. még Kissármás
—i pap: Albert 1123; Jakab 1120; Simon 1121
Sarmáskerektó (*Sarmaskerektu*), fn, Bőnye 592
Sarmisegetusa l. Várhely
Sáromberke (*Sarumberg*) — Şarombârc/Dumbrăvioara — Scharberg,Torda/Maros m, h 322, 326, 462, 1127—1128
—i pap: Péter 1127—1128
Sáros (*Sarus*), vm 438, 449, 462, 464, 467, 480, 482—483, 591
—i isp: Mikcs
— (*Sarus*) — Šarišký hrad, Sáros/Szl, vár 198/2
— (*Sarus*), puszta, fn, Sáros 442
— (*Sarus, Saruz*), Szászsáros — Şaros/Şaroş pe Târnave — Scharosch, Medgyes sz/Szeben m, h 832/2, 969
—i pap: Johann 832/2
— (*Sarus, villa Sarus*), Kissáros — Şaroşul Unguresc/Delenii — Kleinferken, Küküllő/Maros m, h 441—442, 1117
—i Szt. Miklós-egyház 442
—i pap: Miklós 1117
Sárosoroszi l. Oroszi
Sárostelek (*Sarustheluk*), elnéptelenedett település Moha határában, Fehér/Brassó m vagy a ma is létező Nagysáros, Şoarş — Scharosch, Nagysink sz/Brassó m, h 430, 638
Sárpatak (*Saarpotok*) — Şarpotoc/Glodeni — Scharberg, Torda/Maros m, h 296, 322, 326, 462, 783, 1048, 1125—1128
—i pap: Domokos 783; 1125—1128
Sárszó (*Saarzow*), elnéptelenedett település Hodos közelében, Arad m 679
Sarumberg l. Sáromberke
Sarus (László a), b, Gyákos 531, 918, 951
Sárvár (*Sar*), Vas/M m, h 203, 640
—i vn: Losonci Tamás
Saschiz l. Kézd
sasfészek 226
Sasove l. Szászfalu
Sásvár (*Saswar comitatus*), várispánság a későbbi Ugocsa vm területén 455
— (*Saswar, Saaswar*), Tiszasásvár — Trostnyk, Ugocsa/U, h 453—455, 459—460, 1153
—i pap: Péter 1153
—i székelyek 453—455, 459—460
Satu Mare l. Szatmár, Németi
— Nou l. Újfalu
Satu-Lung l. Macskás
Saudan l. Zsadány
Saul (helyesen: Santus), erd éneklőkk, Gyfv 347
Saulszilágytő (*Saulzylagtuue*), fn, Bőnye 592
Saulus mgr (Sampson comes f), erd kk, tordai főesp, ppk-i vicarius, Gyfv 23, 81, 86, 93, 133, 156
Sava l. Szava
Sazi l. Szászfalu
Sächsischreen l. Régen
Sătmărel l. Zsadány

Săcalu de Câmp, — de Pădure l. Szakál
Săcădate l. Szakadát
Săcălaia l. Borzás
Săcel l. Feketevíz
Sălacea l. Szalacs
Sălaj l. Szilágy
Sălăţig l. Szilágyszeg
Sălciua l. Szolcsva
Sălcud l. Szélkút
Sălcuţa l. Füzkút
Săliştea l. Árkos
Sănduleşti l. Szind
Săplac l. Széplak
Sărata l. Sóvárad, Szótelke
Sărăţeni l. Sóvárad
Sărmaşu/Sărmaşul Mare l. Sármás
Sărmăşel l. Kissármás
Sărvăzel l. Szarvad
Săsarm l. Szeszárma
Săuca l. Sződemeter
Săvădisla l. Szentlászló
Sâmbotelec/Sâmboleni l. Szombattelke
Sânbenedic l. Szentbenedek
Sâncel l. Szancsal
Sâncrai l. Szentkirály
Sâncrăieni l. Szentkirály
Sâncraiu, — de Mureş l. Szentkirály
Sângătin l. Enyed
Sângeorgiu de Câmpie, — de Meseş, — de Mureş, — de Pădure, — Nou, — Trascău l. Szentgyörgy
Sânger l. Szengyel
Sâniacob l. Szentjakab
Sânioana l. Szentivány
Sânmărghita l. Szentmargita
Sânmărtin l. Szentmárton
— Măcicaş/Sânmărtin l. Macskás
Sânmartinul Sărat l. Szentmárton
Sânmiclăuş l. Szentmiklós
Sânmihaiu Almaşului/Deşert, Sânmihaiu/Mihăieşti, Sânmihaiul de Câmpie l. Szentmihálytelke
—/Mihai Viteazu l. Szentmihályfalva
Sânnicoară l. Szentmiklós
Sânpaul l. Szentpál
Sânpetru Almaşului l. Szentpéter
— de Câmpie l. Uzdiszentpéter
Sânsimion l. Szentsimon
Sânta Maria l. Szentmáriaasszonytelke
Sântămăria-Orlea l. Boldogasszonyfalva
Sântana de Mureş, — Nirajului l. Szentanna
Sântandrei l. Szentandrás
Sântejude l. Szentegyed
Sântimbru l. Szentimre
Sântioana de Mureş l. Szentiván
— l. Szentiván, Szentivány
Sântionlunca l. Szentivány
Sântu l. Szentesháza
Sânvăsii l. Szentlászló
Sânzieni l. Szentlélek
Scecheen l. Szécsény
Scegeu (Miklós a), b, Szentiván 627
Scek, Scekakna l. Szék
Scekus l. Székes
Scelezd, az átíráskor torzult, azonosíthatatlan névalak (Szolnok vm) 601
Scend l. Szind
Scengyel l. Szengyel
Scenhalm l. Szihalom
ScentMikloustembeseu l. Tömpös
Scentushaza l. Szentesháza
Sceps l. Sebes
Scerech (Péter a), b, Pestes 17
Sceuke, b, Benedek (Fehér vm) 939
Schaal l. Sállya
Schaas l. Segesd
Schakensmit Nikolaus, polgár, Talmács 1027
Schama l. Chama
Schappisdorf/Tschappertsch l. Toporcsa
Scharberg l. Sáromberke
Scharfenberger Nikolaus, polgár, Talmács 1027
Scharosch l. Sáros
Schässburg l. Segesvár
Schech l. Szécs
Schelken l. Zselyk
Schemnitz l. Selmecbánya

Scherling l. Serling
Schlatt l. Zalatna
Schmiegen l. Somogyon
Scholten l. Csanád
Schoresten l. Sorostély
Schönau l. Szépmező
Schönberg l. Leses
Schönbirk/Zippendorf l. Szépnyír
Schrutil Nikolaus, polgár, Talmács 1027
Schwarz, Karl, ev. lelkész, Szeben (XIX. sz) 841
Schwarzwasser l. Feketevíz
Scibin l. Szeben
Scili l. Szili
Sciluas l. Szilvás
scolaris 708
scolasticus 169, 390, 708
Scolcha l. Szolcsva
Scylag l. Szilágy
Sebe (Gergely anyja), szolganő, Rőd 295
Sebes (*Mulu*, *Mylenbah*, *Sceps*, *Sebz*, *Zebus*), Szászsebes — Şebişul Săsesc/Sebeş — Mühlbach, Szászsebes sz/Fehér m, v, szék 4—5, 91—92, 97, 99, 102—103, 106, 121, 280, 501, 618, 676—677, 680, 708, 1084, 1086, 1088
—i pap: Daniel 280, 676; Henrik, sebesi plb 97—99, 106; Jakob 1086; Nikolaus 1084, 1086, 1088
—i bíró 5; pecsétje 103
—i esküdtek 5
—i dékánság 21, 77, 95, 98—99, 105—106, 111, 114, 116—120, 122—124, 130, 149, 617—618, 676—677, 1084—1088
—i dékán: Bertold 77, 91, 95, 97—99, 102—103, 106, 109, 114, 117—120, 122—123, 129—130, 149, 157; Michael 280, 618, 676—677; 1084, 1086—1088
— (*Zebus*), Alsósebes — Ruştior, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 462, 1120—1121
—i pap: Johann 1121; Gothfridus 1120
— (*Zebes*), rét, fn Megykerék határában 421
Sebeshely l. Péterváralja
Sebestyén (Jolent és Ilona a), b, Pele 935
— (Mihály a), b, Kályán 998
sebesülés 281, 911
Sebesvár (*Sebuswar*, *Derguech*) — Bologa, vár Bihar majd Kolozs vm területén 323, 356, 363, 464, 641, 643, 687, 900
— lefoglalása 323
—i vn: Elefánti Dezső, Losonci Dezső
Sebeşel l. Péterváralja
Sebnech l. Selmecbánya
Sebret (Erdeu a), b, Ákos nb-i, lázadó főúr 639
Sebusy l. Sepsi
Sebz l. Sebes
Seceani l. Szécsény
Sechiem l. Szécsény
Sefdin l. Sződi
Segesd (*Seghesd*) — Somogy/M, h 121, 127
— (*Zegis*) — Şaeş — Schaas, Segesvár sz/Maros m, h 99, 106
—i plb: Bertold 97, 99, 106, 131, 149
Segesvár (*Schesburg*) — Sighişoara — Schässburg, Segesvár sz/Maros m v 9, 11—12, 20, 97, 106, 638, 969
—i lkk: Michael, Nikolaus, Peter, Vydk, Wastmodus
— villicus: Werner Jakob
—i pap: Johann 97, 106
—i domonkosok 12
—i szász ev. egyházközség lt 12
— (*Segusuar*, *Seguzwar*), szász szék 969, 1003, 1035
Seiden l. Zsidve
Selend l. Selind
Seleuş l. Szöllős
Selind (*Selend*) — Şilindru, Bihar m, h 1024
Sellenberk (*Schellenberch*) — Şelimbăr — Schellenberg, Szeben sz/m, h 457, 611, 1027
—i pap: Gotferdus

—i fn: Broch, Cód, Steinweg, Tannenwald
—i szász ev. egyházközség lt 1027
Selmecbánya (*Sebnech*) — Banska Štiavnica — Schemnitz, Hont/Szl, v 121
Selyk (*Sacheelk*), Kisselyk — Şeica Mică — Kleinschelken, Medgyes sz/Szeben m, h 285, 724
— (*Salchelk*) — Şeica — Schelken, Fehér/Szeben m, h 228, 285, 697
— (*Schelk*) — Şeica — Schelken, szász szék 246, 425, 465, 724, 884—885
—i isp: Gáldi Domokos 425
— (*Schelk, Selk*) — Şeica — Schelken, szász dékánság 149, 444, 468, 1089—1091
—i dékán: Simon
—i dékánság ügyvédje: Georg
Selymesilosva l. Ilosva
Semfalua l. Sinfalva
Semsei Tamás mgr, szepesi alvn (1318) 534
Semsey cs lt 534
Senk l. Sink
Senndorf l. Zsolna
Sényő (*Seneu*) — Szabolcs/M, h 566
Sepsi (*Gybasy, Sebusy*), esperesi kerület a fehérvári főesp-ségben 1080—1083
Sepsiszentgyörgy l. Szentgyörgy
Sepsiszentgyörgyi Nemzeti Levéltár 226, 859, 867
Sepsiszentiván l. Szentivány
Sepsiszentkirály l. Szentkirály
Septely (*Septel*), elnéptelenedett település Biharkeresztes és Bojt között, Bihar/M 466
Septér (*Septeer*) — Şopteriu, Kolozs/B-Naszód m, h 397, 405, 644, 904, 908/2
Serafin prp, Pozsony 169
Sereden (*Sereden*) — Şeredeiu, Kraszna/Szilágy m, h 466
Serephel (János és István a), b, Doh 977
Serephyl (Lőrinc f), b, Nagymihály 636
serleg 188, 1062—1063
Serling (*Serleng*) — Şirling/Măgurele — Scherling, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 462
serviens 62, 81, 121, 183, 202, 214, 223, 247, 296, 312, 342, 354, 360, 386—387, 427, 458, 479, 482, 508, 510, 534, 545—546, 549, 560, 566, 579, 605, 626—627, 639—640, 642—643, 658, 669, 766, 769/1, 771, 773, 781, 790, 810, 846, 853, 857, 869, 881, 929, 944, 952, 971, 998, 1008, 1036—1037, 1052
Seuca l. Szőkeföld
Sexe (Miklós mgr a), Szatmár vm 466, 643
sextinus 708
Sfântu Gheorghe l. Szentgyörgy
Shenck l. Sink
Sibiel l. Salgó
Sibiu l. Szeben
Sic l. Szék
Siciu l. Szécs
Sicula (Máté a), b, Doba 612
Sifrid, perjel, Kerc 102, 109
Sighetu Silvaniei l. Sziget
Sighişoara l. Segesvár
Sigirmann, romoszi plb 831
Sigmir l. Szépnyír
sikátor 601, 746
síkság 986
Silivaş l. Szilvás
Silivaşu de Câmpie l. Szilvás
Sima (*Syma*), Csengersima — Szatmár/M, h 600
— (*Syma*), elnéptelenedett település Endrőd mellett, Békés/M 466
Siménfalva (*Sanctus Symonus*) — Şimoneşti, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Gergely 1141—1142
Simioneşti l. Simontelke
Simişna l. Szemesnye
Simon (Barnabás és Mihály a), b, Almágy 715
— (Mihály comes f), b, Almás 517, 918, 940—941, 951
— bán (Mihály mgr/comes, Tamás mgr, György, Miklós, Demeter és Jakab a), b, Almás 270, 517, 646, 722, 918, 940—941, 951

Simon (János f), b, Bagos 816
— (Tamás mgr a), Baksa nb-i, b 866, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922
— kir ember, Bihar vm 643
— (László f), b, Bülgezd 978
— b, Csán 632
— (Péter f), b, Császártelke 919, 1017
— mgr (Aymon f), dömösi prp, udvari káplán és kir familiáris 543—544
— erd vd (1215?) 9
— (Lőrinc f), b, Gálfalva 217
— (Imre, Máté és Péter a), b, Hosdát 786
— (Miklós és Jakab a), b, Hosdát 786
— mgr (Mihály f), Kacsics nb-i, somlyói (1319—1322), krassói (1319—1325), medgyesi (1320), székely (1320—1327), besztercei isp (1322) 107, 322, 338, 361, 397, 409, 412, 430, 433—434, 484, 596, 644, 848, 970, 981, 1050
— fogott bíró, Körös 846
— (János a), b, Ság 568
— selyki dékán 149
— (Tamás f), eskütárs, Süvegd 466
— (János a), b, Szentkirály 948
— (László f), b, Szentmárton 814
— szentmiklósi pap, kisküküllői dékán 97
— (Márk f), vd-i serv, Szovát 658
— mgr (Egyed f, Miklós a), b, Szőlős 357
— (Detre f), b, Tisza-Borzova-köz 331
Simoneşti l. Szentsimon
Simontelke (*Symonteluke*) — Şimontelnic/Simioneşti — Seimesdorf, Doboka/B-Naszód m, h 296, 322, 326, 462
—i fn: Ipona
Sind l. Szind
Sinfalva (*Semfalua, Zemhaza, Enifalua, Gemfalua*) — Corneşti, Aranyos sz/Kolozs m, h 1147—1149
—i pap: György 1147—1148; Pál 1148—1149
Sink (*Chenk, Senk, Shenck*), Nagysink — Cincu — Grossschenk, Nagysink sz/Brassó m, h és szász szék 11, 645, 666, 923
— (*Parvum Promontorium*) — Cincşor — Kleinschenk, Nagysink sz/Brassó m, h 1133
—i pap: Rudberus 1133
Sirokai Miklós, erd vd (1342—1344) 1031
Sissó (*Sys*) — Šišov, Trencsén/Szl, h 644
Sithus l. Nethus
Sitka villa l. Bitta
Siureda frater, domonkos szerzetes, Szeben 95
Skolasztika (Tyuan leánya), b, Gergelyfája 208
Sliger Teodorik, polgár, Kolozsvár 84
Slimnic l. Szelindek
Slătiniţa l. Péntek
só 458, 564, 620. L. még kősó
— szállítása 174, 176, 200, 564, 621, 732
sóadó 596
sóbánya 365, 614, 620, 671, 708, 993
Socolu de Câmpie l. Szokol
Sohtheluk l. Bencenc
sókamara 162, 458
Sol (László a), b, Detrehem 920
Solomon l. Salamontelek
Solymos (*Solmus*) — Şoimuş, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 462
— (*Solmus, Lypua*) — Şoimoş, vár Lippa területén, Arad m 338, 483
—i vn: Szécsényi Tamás
— (*Solumus*) — Şoimoşu, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141
—i pap: Beda 1141
— (*Solumus*), Marossolymos — Şoimuş, Hunyad m, h 291, 309, 318
Sólyom (Solym d) Benedek mgr, b, Gergelyfája 35—36, 62, 64—65
Sólyomkő (*Solomkw*) — Şoimi, vár Élesd közelében, Bihar m 115
—i vn: László comes (Hegun f)
— (*Solumku*) — Şinteu/Şoimeni, Doboka/Kolozs m, h 362, 1066, 1068
—i pap: Antal 1066; János 1068
Somatelek (*Sumateluk*), fn, Zsuk 746
Sombori Péter nemes, az erdélyi országla-

kók képviselője (1324) 511 (hamis oklevélben)
Sombory cs lt 780
Someş l. Szamos
Someşeni l. Szamosfalva, Szamostelek
Someşfalău l. Szamosfalva
Someşul Mic, — Mare l. Kis- és Nagy-Szamos
Somkerék (*Sumberec*) — Şintereag, B-Szolnok/B-Naszód m, h 533, 595, 776—777, 1001, 1134—1136
—i Szűz Mária-kőtemplom 777
—i pap: Tylmannus 1134—1135
Somlyó (*Sumlou*), várispánság Krassó megyében 322, 338, 361
—i isp: Simon mgr
— (*Sumlov*), Csíksomlyó — Şumuleu, ma Csíkszereda része, Csík sz/Hargita m 1138—1139
—i pap: Miklós 1139; Pál 1138
— (*Sumlow*), Szilágysomlyó — Şimleu Silvaniei, Kraszna/Szilágy m, h 319
Somlyószécs l. Szécs
Somogy (*Simig*), vm, M 281, 449, 491, 542, 570, 591
—i isp: Gilétfi Miklós, Mikcs, Szécsi Pál
—i konvent (hiteleshelyként) 491
Somogyi (d) Miklós comes, vd-i officiális, Szentimre 450, 766
Somogyon (*Symyg*) — Şmig — Schmiegen, Küküllő/Szeben m, h 270, 517, 941
Somosbérce (*Somusberche*), fn, Légen 817
Somoserdő (*Sumuseredey*), fn, Bálványos 842
Somróújfalu l. Kétsomró
Somtelke (*Sumteleke*), elnéptelenedett település Kiskeresztes határában, B-Szolnok/Szilágy m, h 362
Sonta l. Szond
Soporu de Câmpie l. Szopor
Sopron (*Suprun*), vm, M 449, 462, 464, 467, 472, 481—482, 509—510, 542, 553, 564, 570
—i isp: Felsőlendvai Miklós, Hédervári Dezső, Mikcs
Sornoberce, fn, Szentmáriaasszonytelke 806
Sorostély (*Berunsten, de Camino*) — Soroştin — Schoresten, Fehér/Szeben m, h 228, 1089—1090
sorsvetés (birtokosztálykor) 939
Sosay, fn, Ormány 997
Sóshíd (*Soushyd*), patak, fn, Zsuk 746
Sóspatak (*Sospatak*), patak, Boncnyíres 794, 812
— (*Sospetek*) — Şeuşa, Fehér m, h 1075, 1077
—i pap: János 1075, 1077
Sóspataktelke (*Sospotokteleky*), elnéptelenedett település Ajton határában, Kolozs m 362
Sósszentmárton l. Szentmárton
Sóstó (*Soustou*), folyó, fn, Veresegyház, Fehér m 208
Sósvölgy (*Soswewlgh*), fn, Boncnyíres 812
Sotelec l. Szótelke
Soterius, Johann Michael (1742—1794), szász forrásgyűjtő 5
sótized 564, 621, 849
Sou, azonosíthatatlan település Magyarországon 140
Sóút (*Sahtus*), út, fn, Ábeltelke 549
Sóvárad (*Varad*) — Sărata/Sărăţeni, Maros sz/m, h 1143
—i pap: Miklós 1143
Sötétbükk (*Setethbyg*), erdő, fn, Kaznacs 574
Sövényfalva (*villa Sveyu, Guenfalia*) — Şomfalău/Corneşti, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Miklós 1117
Spanlaka, Spanloka l. Ispánlaka
Spanlesy l. Ispánlese
Spinis, de l. Tövis
Spisský hrad l. Szepesvár
Spring (*Sperenk*) — Şpring — Gespreng, Fehér m, h 208, 898, 474, 1092
—i pap: Beneuis capellanus 1092; Johann 1092, 1094—1095

—i szász dékánság 91, 97, 103, 105, 111, 118, 123, 129—130, 149, 448, 822, 1092—1096
—i dékán és plb: Henrik, Cunradus
—i dékánság pecsétje 103
—i — tizedei 822
Srpski Padej l. Padé
Stalatina l. Szalatnya
Stanizlou (Thuz /d/ Nicolae a), kenéz, Fülesd 550
statútum, káptalani 378
Stâna de Mureş l. Csúcs
Steche l. Sztrece
Stefánd (*Sthefand*), István, elnéptelenedett település Nagykend mellett, Küküllő/Maros m, h 517
Stein l. Garád
Steinweg (*Steynweg*), fn, Sellenberk 1027
Stejărenii l. Bese
Stejărişu l. Prépostfalva
Stejeriş l. Kercsed
Stephan comes (Stephan a), b, Alcina 121, 128, 283, 897
— (Stephan f), b, Alcina 897
— (Arnold f), szász b, (Szász)buda 969
— (Johann és Peter a), b, (Szász)buda 969
— (Stephan a), b, Fehéregyház 969
— (Stephan f), b, Fehéregyház 969
— (Nikolaus comes f), b, Réten 1003
— (Vydk f), Segesvár 638, 943, 969
Stepklehota (*Stepklehata*) — feltehetően azonos Rózsalehotával, Nógrád/Szl, h 640
Stepnir l. Szépnyír
Stoiana l. Esztény
Stolzenburg l. Szelindek
Straciny l. Sztracin
Strassburg l. Enyed
Strehová l. Sztregova
Stremţ l. Gyógy
Strigonium l. Esztergom
sub castro Petri villa, *Subcastrum Petri* l. Péterváralja
Suburbium l. Péterváralja
Suceagu l. Szucság
Suciu l. Szőcs
Suciul l. Szűcs
Sucutard l. Szentgotthárd
Sudak (Miklós testvére), b, Doh 977
Sudurău l. Szodoró
Suerd l. Szövérd
Sugus, fn, Bún 9
Sukteluk l. Zsuktelek
Suky cs lt 31—33, 193, 217, 547, 549, 563, 569, 575, 579, 629, 746
Suligethe l. Hosszúliget
Sumbur (Gyula és Pető a), b, Zsombortelek 904, 908/1—2
Sumbur l. Zsombor
Sumurakus mgr (András f), b, Árkos 237
Sumurducu l. Szomordok
Suplac, Suplacu de Bărcău l. Széplak
Suplai l. Cibles
Suprun l. Sopron
Supur l. Szopor
Suruzno l. Borosnyó
Suseni l. Felfalu
Sutoru l. Zudor
Suveica l. Szövérd
Sülye (*Gyle*, *Syle*) — Şilea, Fehér m, h 338, 349, 885, 1031, 1075—1078
—i pap: István 1075—1078
Süvegd (*Syvegd*), elnéptelenedett település Szalárd mellett, Bihar m 466
Sveyu villa l. Sövényfalva
Svme l. Teremi
Syab l. Gyalu
Sydred l. Endréd
Sydulman (Nikolaus a), b, Nazwad 826
Sygud l. Füged
Syke (Benedek f), b, Sárszó 679
Sykwsd (János a), b, Nagymihály 601
Syle (Márk a), b, Szokol 433
Syle l. Sülye
Sylk l. Zselyk
Sylua l. Zsolna
Symyg l. Somogyon
Sys l. Sissó
Sytue l. Zsidve

Syvegd l. Süvegd
Šahy l. Ság
Šarišký hrad l. Sáros
Šišov l. Sissó
Şaeş l. Segesd
Şamşud l. Sámsond
Şard l. Sárd
Şarombârc l. Sáromberke
Şaroş, — pe Târnave l. Sáros
Şaroşul Unguresc l. Sáros
Şarpotoc l. Sárpatak
Şchiopul, Iosif (1876—1946), újságíró, amatőr történész 192
Şebişul Săsesc l. Sebes
Şeica, — Mică l. Selyk
Şelimbăr l. Sellenberk
Şeredeiu l. Sereden
Şeuşa l. Sóspatak
Şibot l. Kenyér
Şieu l. Sajó
Şieu-Cristur l. Keresztúr
Şieu-Măgheruş l. Magyaros
Şieul Mare l. Sajó
Şilea l. Sülye
Şilindru l. Selind
Şimian l. Kincse
Şimleu Silvaniei l. Somlyó
Şimoneşti l. Siménfalva
Şimontelnic l. Simontelke
Şincai l. Sámsond
Şintereag l. Somkerék
Şintereguţ l. Szilkerék
Şinteu l. Sólyomkő
Şirling l. Serling
Şmig l. Somogyon
Şoala l. Sállya
Şoard l. Sárd
Şoarş l. Sáros
Şoimeni, Şoimi l. Sólyomkő
Şoimoş, Şoimoşu, Şoimuş l. Solymos
Şomartin l. Mártonhegy
Şomfalău l. Sövényfalva
Şona l. Szépmező
Şopteriu l. Septér
Şpălnaca l. Ispánlaka
Şpring l. Spring
Ştefăneşti l. Szentistván
Ştena l. Garád
Şulemberg l. Leses
Şumuleu l. Somlyó
Şura Mare, — Mică l. Nagycsűr, Kiscsűr

Sz

szabad rendűek 268, 270, 297, 307, 473, 476, 506
— — költözése 268, 270, 364
Szabolcs (*Zobouch*), vm, M 274, 310, 357—358, 466, 492, 557, 561, 767, 850
—i isp: Debreceni Dózsa, Debreceni Jakab, Kállói Iván
—i alisp: Deseu mgr
—i szolgabírák 557
— (*Zobowch*), főesp-ség, M 581
—i főesp: Dávid
Szád (*Zad*), elnéptelenedett település Galadna környékén, Temes m, h 939
Szádkő (*Zaadkeu*), elpusztult vár a Kőközben, Gyertyános környékén, Fehér m 396, 403
Szádok l. Csizics
szakadárok 85, 160, 740, 744, 751—752, 818
— elleni harc 586, 751—752, 1023
Szakadát (*Zakadath*) — Săcădate, Szeben sz/m, h 50
—i bíró 50
—i fn: Gura
— (*Zakaduth*), fn, Szilvástelek 220
Szakál (*de Duabus Ecclesiis*, *Magarzakal*, *Zaazzakal*, *Zakal*), Erdőszakál — Săcalu de Pădure/Bărboşi, Torda/Maros m, h 342, 1120, 1122
—i pap: Jakab 1120, 1122
— (*Zakalus*), Mezőszakál — Săcalu de Câmp/Bărboşi, Torda/Maros m, h 1028/1

Szakállas (Zakalus d) Péter, b, Gáldtő 854
Szakoly (*Zokol*) — Szabolcs/M, h 357—358
Szalacs (*Zalach, Zalaach*) — Sălacea, Bihar m, h 573, 653, 732, 920, 934
—i pap: Tamás 653
—i bírák és hospesek 934
Szalaszend l. Szend
Szalatnya (*Stalatina*), elnéptelenedettt település Kaprioara közelében, Arad m 939
Száldobos (*Zaldubus*) — Doboşeni, Udvarhely sz/Kovászna m, h 1141
—i pap: Joseph 1141
szállítás, vámmentesen 564, 621
számadás 95, 280, 708, 831
Szamárkút (*Zamarkuth*), elnéptelenedett település Mezősályi határában, Torda/Maros m 762
Szamos l. Kis-Szamos, Nagy-Szamos
Szamosdob l. Dob
Szamosfalva (*villa Zamus*) — Someşfalău/Someşeni, Kolozs m, h 1045, 1110—1113
—i pap: János 1110—1113
Szamoskér l. Kér
Szamoskócs l. Kócs
Szamosőrmező l. Őrmező
Szamostelek (*Zamostelek*) — Someşeni, Szatmár m, h 647
—i vám 647
Szamosújvárnémeti l. Németi
Szanád l. Felszanád
Szancsal (*Zanchal*) — Sâncel, Küküllő/Fehér m, h 233
Szántó (*Zamptov*), Tasnádszántó — Santău, K-Szolnok/Szatmár m, h 682, 1137
—i pap: Miklós 1137
—i Pető mgr, szatmári isp (1317—1321) 310
szántóföld 81, 220, 256—257, 644, 746, 812, 829, 840, 852, 864, 890, 898, 920, 939, 945, 985—986, 1027, 1033
—, egész kúria után járó 976
Szántóskerülő (*Santhoskerylew*), fn, Boncnyíres 812
száraz ág szedése 217
Szárazajta l. Ajta
Szárazér, fn, Keresztes 250
Szárazpatak (*Zarazpatak*), fn, Szentmária-asszonytelke 806
— (*Zarazpothok*), fn, Zsuk 746
— (*Zarazpotok*), Kézdiszárazpatak — Valea Seacă, Fehér/Kovászna m, h 188, 347, 473, 476
Szárhegy (*Zaarheg*), fn, Egeres 1043
— (*Zaarhegy*), fn, Décse 808
Szarkad (*Zarka, Sakod*), elnéptelenedett település Peterd, Egres és Indal környékén, Torda/Kolozs m 167—168, 197, 1026, 1147, 1149—1150
—i templom 167—168
—i pap: Kelemen 1147; Mátyás 1150; Miklós 1149
Szarvad (*Kyszaruad*), Kisszarvad, Peleszarvad — Sărvăzel, K-Szolnok/Szatmár m, h 226, 636, 650, 653, 855, 859, 867, 936, 1002, 1008
—i fn: Beseneuazawelg. Beseneuazou, Cherbeyrch, farkaslyuk, Kugur, Zeleuharaztafeu
— (*Zorwod*), Tasnádszarvad — Sărăuad, K-Szolnok/Szatmár m, h 650, 674, 706
szarvasmarha 247, 510. L. még aprómarha
Szarvastó (*Zorwosthou*), folyó, fn, Gyeke, Szentgotthárd, Szentiván 556, 644, 889—890
Szász (Zaaz d) Mihály, hospes, Szék 556
szász dékánok, dékánságok 77, 87—89, 91, 93, 96—99, 101—106, 109—114, 116—130, 149, 156, 688. L. még besztercei, Kisküküllő menti Nagyküküllő menti, régeni, springi, sebesi, selyki, szászvárosi dékánság
— — elnyomása 617
— — kinevezése és megerősítése 617
— gräf-családok 1003
— káptalan (Landkapitel) 102. L. még barcasági, kézdi, kozdi, medgyesi, sinki, szebeni, szentlászlói, újegyházi

— — megbízottja: Bertalan
— nemesek 292
szászok 5, 228, 246, 263, 270, 273, 285, 292, 364, 428, 430, 439, 465, 510—512, 514, 621, 645, 697, 724, 877, 947, 969, 1003
— kiváltságai 246, 263, 273, 285, 724
— lázadása 127, 510—512, 514
— székek különválasztása 246
Szászalmás l. Almás
Szászárkos l. Árkos
Szászbanyica l. Banyica
Szászbuda l. Buda (Bodendorf)
Szászbudak l. Budak
Szászcsanád l. Csanád
Szászcsór l. Péterváralja
Szászdálya l. Dálya
Szászdisznajó l. Disznajó
Szászfalu (*Zazi*, *Sazi*) — Sasove, Ugocsa/U, h 1153—1154
—i pap: Johann 1153—1154
Szászfehéregyház l. Fehéregyház
Szászfenes l. Fenes
Szászfülpös l. Kisfülpös
Szászhalom (*Zazholm*), fn, Lóna 253
Szászkeresztúr l. Keresztúr
Szászkézd l. Kézd
Szászkőrös l. Körös
Szászmuzsna l. Muzsna
Szásznádas l. Nádas
Szásznyíres l. Nyíres
Szászorbó l. Orbó
Szászpéntek l. Péntek
Szászpián l. Pián
Szászsáros l. Sáros
Szászsebes l. Sebes
Szászszakál l. Szakál
Szászszentgyörgy l. Szentgyörgy
Szászszentiván l. Szentivány
Szászszentlászló l. Szentlászló
Szászugra (*Galt*) — Ungra — Galt, Kőhalom sz/Brassó m, h 666
Szászújfalu l. Újfalu
Szászút (*Zaazut*), fn, Héderfája 722
— (*Zaazwt*), fn, Légen 817
Szászváros (*Varasium*, *Waras*) — Orăştie — Broos, Szászváros sz/Hunyad m, v 13, 97, 102, 280, 499, 502
—i pap: Nikolaus 831, 1097—1100
—i beginaház 831, fürdőház 831
—i minorita lector: Peter frater 97, 102
— szék 149
—i dékánság 831, 1097—1102
—i dékán: Corard 149, 280; Sygurmannus 831, 1097—1101
Szászzalatna l. Zalatna
Szászzsombor l. Zsombor
Szatmár (*Zathmar*, *provincia Zotmar*, *Zathmar*, *Zothmar*), vm, R és M 274, 310, 357—358, 466, 521, 601, 608, 647, 937, 978, 1008, 1018, 1040, 1058
—i isp 608, 937. L. még Debreceni Dózsa, Szántói Pető
—i alisp 608
—i szolgabírák és ülnökük 937
— vm közgyűlése 938, 978
— (*Zathmar*), Szatmárnémeti — Satu Mare — Sathmar, Szatmár m, v 159, 176, 227, 390, 392, 574, 650, 653, 717, 732, 926, 1129—1130. L. még Németi
—i bíró 926. L. még Demeter mgr 390
—i pap, erd ppk-i helynök: István 650, 653, 1129—1130; Péter 227, 390, 392
—i lkk: Joseph, József mgr scolasticus, Tot (d) Péter
—i scolasticus: József mgr 390
—i vám 176
— (*Zathmar*), főesp-ség, M és R 27, 134, 362, 620, 624, 676—677, 693, 764, 835, 868, 1060—1062, 1064, 1129—1132
—i főesp: Bulcsú, Miklós mgr (Gábor f)
—i tizedszedő: György, Pál 521
Szatmárzsadány l. Zsadány
Szava (*Zaua*, *Zawa*) — Sava, Doboka/Kolozs m, h 311, 353, 766
Szavatelek (*Zauateluk*, *Zauatheluk*), fn, Zsuk 746

szavatosság vállalása 27, 35, 37, 40, 45—46, 48, 63, 67, 115, 201—202, 207—208, 210, 223, 278, 290, 294, 297, 305, 307, 311—312, 319, 343, 354, 427, 435, 437, 448, 452, 506, 524, 533, 560, 623, 634, 643, 678, 687, 704, 719, 789, 797, 811, 859, 875, 880, 890, 914, 949, 1046, 1058
Szeben (*Cibinium*) szék (vidék) 19, 88—89, 91, 99, 102, 109—110, 114, 116—117, 121, 124, 162, 228, 246, 260, 273, 420, 439, 457, 570, 645, 841, 877, 903, 969, 991, 1019, 1021, 1027
— — pecsétje 99
— — kiküldötte: Heniung 102
—i isp 117, 420, 476. L. még Gobolinus comes 91, 109, 116, 121, 128—129, 260; Henneng comes; Nikolaus comes 91, 109, 116, 121, 128—129, 1027; Szécsényi Tamás 473, 476—477, 488, 504—505, 595
—i ispánság visszállítása 162
— széki szászok egyeteme (közössége) 19, 88—89, 91, 98—99, 102, 110, 114, 116, 121, 124, 128, 246, 260, 273, 285, 439, 645, 841, 1019, 1021
— —i kiváltságok 273, 420, 681, 841
— —i szokásjog 285, 457
— —i közgyűlés 420, 439, 1019
— (*Cybin, Scibin, Zeben*) — Sibiu — Hermannstadt, Szeben sz/m, v 4—5, 20, 95, 97, 102, 110, 112, 121, 127, 157, 177, 228, 273, 280, 285, 401—402, 424, 465, 497, 568, 611, 620, 725
—i bíró 4—5. L. még Jakob
—i bíróság pecsétje 457
—i esküdtek 4—5. L. még Nikolaus 102
—i lkk: Jakob, Martin, Michael, Nikolaus 1027; Michael comes, tizedbérlő 1086
—i polgárok ügyvédje: János (Kolozsvári) 401—402
— város és a Szász Nemzet Levéltára lt 49, 173, 228—229, 273, 285, 401—402, 420, 424, 439, 614, 620, 665, 671, 688, 724, 831, 892, 896, 923, 993, 1027, 1059
—i plb 424. L. még Georg, szebeni plb 98, 102, 110; Heidenricus, szebeni plb 401—402, 424; Henrik 611; Herbordus; Hermann 280
—i plébániaegyház feletti kegyuraság 424
—i domonkos rendház és konvent 20, 99, 465. L. még Siureda frater 95; Henrik frater 91, 97, 109—110
—i domonkos perjel 20
—i domonkos rendház kifosztása 20
—i — — pecsétje 99
—i minorita rendház és konvent 20, 465, 468
—i minoriták gvardiánja 20. L. még Cunradus
—i minorita rendház kifosztása 20
—i Szt. Lélek-rend és városi ispotály 98, 102, 112
—i — — — — — — mestere: Walter frater 98, 102, 112, 157
—i dékán 95, 916. L. még Giselbert 98, 100, 111, 157; Nikolaus mgr 611, 725; Walbrunnus 19, 420, 439, 681, 916
—i káptalan 19, 129, 439, 611, 681
—i — pecsétje 611
—i szász ev. káptalan lt 19, 916
—i prépostság 75—76, 280, 614, 620, 671, 725, 993, 1133
—i prp 75—76, 424, 598. L. még Nikolaus, szebeni prp 401; Thomas mgr 503, 614, 671, 676—677, 708, 725, 993
Szécs (*Schech, Zechker*), Somlyószécs — Siciu, Kraszna/Szilágy m, h 72, 319
Szecsel l. Feketevíz
Szécsény (*Scecheen*), Temesszécsény — Seceani, Arad/Temes m, h 939
— (*Sechiem, Zechan*) — Nógrád/M, h 416, 733
—i templom 733
Szécsényi cs (Kacsics nb-i): Gáspár (Tamás erd vd f) 981—982, 1004, 1050—1051; Kónya (Miklós) mgr (Tamás erd vd f)

kir-néi étekfogómester (1327—1340) 836, 981—982, 1004, 1006, 1050—1051; László (Tamás erd vd f) 1050—1051; Mihály mgr, esztergomi kk, pozsonyi prp 734—735, 981—982, 1004, 1006, 1050—1051; Tamás mgr (Farkazius f), solymosi (1318—1319) és hasznosi /becsei/ vn (1318—1319), kunok bírája (1319), kir-néi tárnokmester (1320—1321), szerémi (1319—1321), bácsi (1318—1321) és aradi isp (1319—1342), erd vd és szolnoki isp (1321—1342), szebeni isp (1323—1324), országbíró (1349—1354) 45, 180, 326, 329, 338, 387—388, 394, 404, 406, 409—410, 412, 416, 426, 428—430, 432, 438, 449—451, 456, 462, 464—465, 467, 471—473, 476—477, 480—483, 488, 504—505, 509—510, 512, 514—516, 536—537, 542, 547, 549, 553—554, 556, 559—560, 562—564, 569—570, 575, 579, 589, 591, 596, 605, 607, 615—616, 621—623, 625—628, 630—633, 638, 645, 648—649, 651, 654, 658, 661—665, 668—669, 671, 673, 682, 685—687, 691—692, 696, 698—699, 702—703, 705, 712, 716—717, 721, 723, 733—735, 744, 753—754, 756, 758, 760, 766, 769/1, 772—773, 778, 781, 783, 795, 801, 804, 807, 809, 813, 815, 820—821, 823, 832/1, 836, 838, 848, 852, 856—857, 859, 861, 863, 873—874, 877—878, 887, 896—898, 911, 913, 919, 927—931, 933, 935, 940, 946—947, 949, 958, 960—970, 973, 975—976, 981—984, 988, 998—999, 1002, 1004, 1006—1008, 1013, 1020, 1022, 1025, 1028/2—1029, 1031, 1034—1039, 1046—1047, 1050—1051

Szécsi cs (Balog nb-i): András (Miklós comes f), erd prp (1317—1320), erd ppk (1320—1356) 276, 278, 294—297, 299, 306, 311—312, 337, 347, 351—352, 354, 361, 371—375, 384, 390, 430, 441—444, 462, 464, 472, 480—483, 509—510, 518, 525, 530, 542, 553, 564, 570, 591, 596, 617—618, 621, 624, 639, 646, 649—650, 653, 658, 665, 676, 687—688, 692, 721, 723, 740, 750, 779—780, 782, 808, 822, 832/2, 849, 854, 877, 887, 893—894, 926, 964—965, 980, 985, 987—991, 1018, 1024, 1033, 1043, 1045, 1048, 1053; Dénes (Miklós comes f), zsidóvári (1320—1323) és miháldi vn (1322—1327), kir étekfogómester (1322—1341), hasznosi /becsei/ vn (1328—1329) 281, 423, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509, 542, 553, 564, 570, 591, 639, 665, 671, 687, 721, 723, 887; Domokos mgr (Péter f) erd prp (1331—1356), erd ppk (1357—1368) 518, 704—705, 708, 713, 719, 724, 746, 796, 797, 808, 814, 823—824, 837, 853, 858, 878—879, 884—885, 890—891, 903, 905, 907, 908/1—2, 912, 914, 921, 993—994, 1009, 1012, 1026, 1028/1, 1056, 1059; Iwanka (Miklós comes a) 281, 423, 639; László mgr (Miklós comes f) 281, 639; Miklós (Iwanka f, Péter mgr, Dénes mgr, Miklós mgr Pál és László a) 281, 423, 639; Miklós mgr (Miklós comes f) hátszegi vn és isp (1317), szerémi isp (1321—1322), hasznosi /becsei/ vn (1322—1323) 281, 423; Pál mgr (Miklós comes f), somogyi isp (1316—1318) 281; Péter mgr (Miklós comes f), borostyáni vn (1317), nógrádi isp (1326—1333) 281, 423, 639

szeder 806, 1027

Szedlec (*Zedlech*), elnéptelenedett település Reste határában, Abaúj/Szl 466

Szeged (*Zegedinum*, *Zeugedinum*) — Csongrád/M, v 162, 170, 233

Szeghalom (*Zugholm*, *Zvghalm*) főesp-ség, Bihar/M 985—986

—i főesp: Jakab mgr

Szeglaki László, pécsi ppk (1315—1346) 140, 285, 289, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723, 887
Szék (*Scek*), Márkaszék — Marca, Bihar/Szilágy m, h 601
— (*Scekakna, Zeck*) — Sic, Doboka/Kolozs m, h 68, 162, 256—257, 556, 559, 564, 576, 644, 738—739, 775, 812, 1067
—i pap: Illyés 1067
—i lkk: Nyíres Domokos, Nyíres János, Szováti András, Veres András; esküdtek: Chakman István, Eged László, Gyeke András, Kepelos Miklós, Marhás István, Mezaros Antal, Zalka György; hospesek: Chepan, Gergely, Jakab, János, Kis (dictus parvus) Demeter, Márton, Mihály, Péter, Szász (Zaaz d) Mihály, Zug
—i hospesek 556
—i tizedsó 564
—i sókamara 162
Székivölgy (*Zykywelg*), fn, Bogács 311
Székásgyepű l. Konyha
székelyek 121, 267, 428, 430, 459, 557—558, 621. L. még Aranyos mellékiek 197, 211, 307, 320, 359, 389, 488, 595—596, 703; csíkiak 485—486; kézdiek 67, 347, 389, 488, 596—597, 606—607; Lekence mellékiek 1028/1; magyarországiak 543; sásváriak 453—455, 459—460; telegdiek 28, 524, 701; udvarhelyiek 6
— határa (*meta Syculorum*), fn, Tordalaka 197
— közös lakhelye 566
székely ispán 6. L. még (Lackfi cs:) Lachk; Losonci István és Tamás; Simon mgr (Aymon f), Simon (Mihály f)
— ispánság helyreállítása 162
— nemzetség 557, 902, 1046—1047
Székely (*Temus, Themusy Zekul*) — Szabolcs/M, h 455, 459
—i Szt. János-egyház 455, 459
— (Siculus) Domokos (Salamon f), sásvári székely 453—455, 566
— (d Siculus) János, erd dékánkk, Gyfv 18, 133, 201
— (Zekul d) Margit (Péter és András anyja), szolgáló, Balázstelke 1059
— (Syculus) Márton (Tamás a), b, Polyán 791
— (Siculus) Miklós comes, tanú, Szabolcs vm 557
— (Zekul d) Pál, serv, Külső-Szolnok vm 773
— (Siculus) Péter, gyilkos, Szabolcs vm 558
Székelybérc (*Zekelbercz*), hegy, fn, Boncnyíres 812
Székelykeresztúr l. Keresztúr
Székelykocsárd l. Kocsárd
Székelyszenterzsébet l. Szenterzsébet
Székelyudvarhely l. Udvarhely
Székelyvásárhely (*Novum Forum Siculorum*), Marosvásárhely — Târgu Mureş, Maros sz/Maros m, h 463, 541, 1143, 1145—1146
—i pap: Romanus, telegdi alesperes 463, 541, 1143, 1145—1146
szekér 174, 176, 200
Szekérbréte (*Berethe, Szekerbatha*) — Bretea, B-Szolnok/B-Naszód m, h 44, 664
Szekeres (*Zekeres*) — folyó, Kraszna vm 185
— (*Zekeres*), Szatmár/M, h 1152, 1154
—i pap: Pál 1154; Péter 1152
Székes (*Zaszekees, Zekes*), Konca — Cunţa — Zekeschdorf, Fehér m, h 438, 676, 1084
—i pap: Henchmann 676; Thomas 1084
— (*Zekes*) — Secaş, patak, a Maros mellékvize 208, 478
— (*Zekes, Scekus*) — Colibi, Fehér m, h, tájegység és egykor királyi uradalom, mely a Székás patak medencéjére terjedt ki Bozdtól kezdődően a Nagyküküllő völgyéig 35, 208, 210, 657
Székesfehérvár l. Fehérvár

Szekszárd (*Saxardia*) — Tolna/M, h 700
—i apát: Lőrinc
—i konvent (hiteleshelyként) 700
Szelecspataka (*Zelechpataka*), fn, Gyulatelke 644
Szelindek (*Stolcemberg*) — Slimnic — Stolzenburg, Szeben sz/m, h 97, 102, 354, 439, 503, 681, 725, 916
—i pap: Renold mgr 97, 102; Walbrunnus 19, 420, 439, 681, 725, 916
—i szász egyházközség lt 570
Szelistye (*Zenlizthe*) — Selişte, hegy, fn, Földvár, Nagysink sz/Szeben m 59
Szélkút (*Zilkuch*) — Sălcud, Fehér/Maros m, h 1075—1076
—i pap: István 1075—1076
szem elveszítése 323, 911
Szemesnye (*Zemesnye*) — Simişna, B-Szolnok/Szilágy m, h 225, 434, 526, 529, 1000
—i fn: Kabalapatak
szénafüvek 890
Szénásalj (*Zenasay*), fn, Szilvás 556, 559, 644
Szend (*Zend*), Szalaszend — Abaúj/M, h 466
Szengyel (*Scengyel*) — Sânger de Câmp/Sânger, Torda/Maros m, h 622, 774, 823, 1148—1149
—i pap: Pál 1148—1149
—i fn: Benzeg, Berch Ohayto, Bozus, halom, Ludas, Ohajtóbérce, Tuzokostér
—i István deák, kolozsmonostori konventi jegyző 774, 863, 868
Szennyes (*Scenyes*, *Zenyes*), elnéptelenedett település Nyírlugos mellett, Szatmár/M 466, 508, 605
Szent l. még Szt.
szent királyok 246, 564
Szentábrahám (*Abraam*) — Avrămeşti, Udvarhely sz/Hargita m, h 463, 1141—1142
—i pap: Vyda 1141—1142
Szentágota (*vallum Agnetis*) — Agnita — Agnetheln, Nagysink sz/Szeben m, h 11, 280, 666, 1133
—i pap: Hermann 280, 1133
—i villicus: Rinel Valentin
Szentandrás (*Sanctus Andreas*) — Sântandrei, Hunyad m, h 1103. L. még Lőrincfalva, Szentesháza
—i pap: Imre 1103
Szentanna (*Sancta Anna*) — Sântana de Mureş, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Pál 1143, 1145—1146
— (*Sancta Anna*) — Sântana Nirajului, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Phintha 1143, 1145—1146
Szentbenedek (*Sanctus Benedictus*), Nyárádszentbenedek — Murgeşti, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Jakab 1143, 1145—1146
— (*Zentbenedek*) — Sânbenedic, Fehér m, h 1031, 1075, 1077
—i pap: Péter 1075, 1077
— (*Scenbeneduk*) — Benediug/Mănăstirea, B-Szolnok/Kolozs m, h 78, 321, 325, 335
— (*Zenthbeneduk*), elnéptelenedett település Kolozsmonostor határában, a Gorbó-völgy fejénél, Szelicse közelében, Kolozs m 213
Szentegyed (*Scenthegyud*, *Vazunteluk*) — Sântejude, Doboka/Kolozs m, h 256—257, 294, 353, 409, 435, 555, 576, 633, 661, 704, 718—719, 753, 775, 805, 812, 929, 966, 984, 1051, 1068
—i Szt. Egyed-templom 704, 719
—i pap: Péter 1068
—i fn: Lyukashatár, Patak
Szentegyházasoláhfalu l. Oláhfalu
Szenterenye (*Sanctus Irineus*), v Mitrovica — Sremska Mitrovica mellett, a szerémi ppk-ség központja, H 462, 464, 467
Szenterzsébet (*villa Humberti*) — Guşteriţa — Hammersdorf, ma Szeben város része, Szeben sz/m, h 98, 102, 113, 1133

—i pap: Johann 98, 102, 113; Michael 1133
— (*villa S. Elyzabeth*), Székelyszenterzsébet — Eliseni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Miklós 1141—1142
Szentesháza (*Gindusdorf, Scentushaza*), Szentandrás, Mezőszentandrás — Sântu, Kolozs/Maros m, h 322, 326, 462, 1120
—i pap: Hermann 1120
Szentföld megsegítése 586, 695
Szentgerice (*Sancta Gerecia, Sancta Gratia*) — Gălăţeni, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Demeter 1146; Lőrinc 1143, 1145
Szentgotthárd (*Zentguthart*) — Sucutard, Doboka/Kolozs m, h 353, 408—409, 413, 481, 554, 556, 559, 644, 888—890, 1066—1068
—i pap: Imre 1066; Miklós 1067; Péter 1068
—i fn: Gyepes, Gyepeserdő, Köriserdő, Omboz, Szarvastó
Szentgyörgy (*Sanctus Georgius*), Csíkszentgyörgy — Ciucsângeorgiu, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: György 1138—1139
— (*Sanctus Georgius*), Erdőszentgyörgy — Sângeorgiu Pădureni/Sângeorgiu de Pădure, Maros sz/m, h 1141—1142
—i pap: Péter 1141—1142
— (*Sanctus Georgius*), Marosszentgyörgy — Sângeorgiu de Mureş, Maros sz/Maros m, h 463, 1143, 1145—1146
—i pap: Fábián 1143, 1145—1146
— (*Sanctus Georgius, Zengerg*), Meszesszentgyörgy — Meseşsângeorgiu/Sângeorgiu de Meseş, B-Szolnok/Szilágy m, h 826, 835
— (*Scenthgurg, Zengurgy*), Mezőszentgyörgy, Uzdiszentgyörgy — Sângeorgiu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 644, 814
— (*villa S. Georgii*), Szászszentgyörgy — Sângeorgiu Nou — Sanktgeorgen, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 280, 1070—1072
—i pap: Johann 1070—1072
— (*Sanctus Georgius*), Sepsiszentgyörgy — Sfântu Gheorghe, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: Mihály 1080—1082
— (*Sanctus Georgius*), Torockószentgyörgy — Sângeorgiu-Trascău/Colţeşti, Torda/Fehér m, h 1147
—i pap: Márton 1147
Szentgyörgyi és Bazini Péter erd vd (1499—1510) és országbíró 10, 319, 522
— István, b-szolnoki isp (1317) 271
— (*Zenthgwrgy*) Márk, kir ember, Boncnyíres 775
Szentháromság (*Sancta Trinitas*) — Troiţa, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Péter 1143, 1145—1146
Szentimre (*Sanctus Emericus*) — Eremieni, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Sebe 1145—1146; Sebestyén 1143
— (*Sanctus Emericus*) — Sântimbru, Fehér m, h 547, 562—563, 664, 766, 781, 826—827, 842, 862, 875, 888, 909, 966, 975, 984, 996, 998, 1033, 1035, 1075, 1077
—i pap: Tamás 1075, 1077
—i vd-i officiális: Somogyi (d) Miklós comes
Szentistván (*Sanctus Stephanus*) — Ştefăneşti/Trei Sate, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Ábrahám 1143, 1145—1146
Szentiván (*Sanctus Iohannes*) — Sântioana — Johannisdorf, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070, 1072
—i pap Henrik 1070, 1072
— (*Sanctus Iohannes*) — Sântioana de Mureş, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Benedek 1143; Péter 1145—1146
—i pap: Ábrahám 1143, 1145—1146

— (*Sanctus Iohannes*), Sepsiszentiván — Sântionlunca, Háromszék/ Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: János 1080—1082
— (*Sanctus Iohannes*), Szászszentiván — Sântioana — Johannisdorf, Küküllő/ Maros m, h 28
— (*Scenthyuan*), Vasasszentiván — Sântioana, Doboka/Kolozs m, h 257, 409, 554—556, 559, 623, 627, 812, 888—889, 1068
—i pap: Demeter 1068
—i fn: Hollókerék, Mikolatelekfő, Mohar, Moholfeu, Szarvastó, Torligeth, Tyukszóbereke
— (*Sanctus Iohannes*), elnéptelenedett település Nagyiklód közelében, B-Szolnok/Kolozs m 250, 1134
—i pap: Miklós 1134
— (*Zentiwan*), elnéptelenedett település Budatelke és Nagycég között, Kolozs m 644
— (*Sanctus Iohannes*), Kebeleszentivány — Ivăneşti, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
Szentiváni (*Zenthywany*) Máté, b, kir ember 775
Szentivány (*Sanctus Iohannes, Scenthywan*), Vajdaszentivány — Sânioana/Voivodeni, Torda/Maros m, h 205, 781, 1125—1128
—i pap: János 1125; Pál 1125—1128
Szentjakab (*villa Iacobi*) — Sâniacob — Jakobsdorf, Doboka/B-Naszód m, h 1066, 1069
—i pap: Bernard 1066; Nikolaus 1069
Szentkatolna (*Sancta Katherina*) — Catalina, Háromszék/Kovászna m 1107—1109
—i pap: István 1107—1109
— (*Scenkatherina*) — Cătălina — Doboka/ Kolozs m, h 362
Szentkereszty cs lt 511
Szentkirály (*Sanctus Rex*) — Sâncraiu, Hunyad m, h 354
— (*Sanctus Rex*), Csíkszentkirály — Sâncrăieni, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Pál 1138—1139
— (*Scentkeral*), Enyedszentkirály — Sâncrai, Fehér m, h 31, 278, 328, 349—350, 727—728 (utóbbi kettő bizonytalan azonosítás), 875, 1033, 1075—1078
—i pap: Mátyás 1075—1078
— (*Zenthkyral*), Érszentkirály — Sâncraiu/ Eriu-Sâncrai, K-Szolnok/Szatmár m, h 801, 815, 948, 1137
—i Szt. István-templom 948
—i pap: Domokos 1137
— (*Farkad, Scentkyral*), Gyéresszentkirály — Ghiriş-Sâncraiu, Torda/Kolozs m, h, ma Aranyosgyéres része 168, 197, 1026, 1037, 1041, 1147, 1149
—i pap: Balázs 1147, 1149
— (*villa Senkral*), Kalotaszentkirály — Sâncraiu, Bihar/Kolozs m, h 1155
—i pap: Pál 1155
— (*Sanctus Rex*), Marosszentkirály — Sâncraiu de Mureş, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pálos remete kolostor 1146
—i pap: Péter 1143, 1145—1146
— (*Sanctus Rex*), Sepsiszentkirály — Sâncraiu, Háromszék/Kovászna m, h 1082
—i pap: Domokos 1082
— l. Küküllővár
Szentkő (*Sanctus lapis*), fn, Poklostelek 51
Szent László-ereklye 859
Szentlászló (*Sanctus Ladislaus*) — Sânvăsii, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Mátyás 1143, 1145—1146
— (*Sanctus Ladislaus*), Szászszentlászló — Laslăul Mic — Kleinlasseln, Küküllő/ Maros m, h 1117
—i pap: Chunradus 1117
— (*Sanctus Ladislaus*), szász kápt 149, 617
—i kápt dékánja: Ulrik

— (*Sanctus Ladislaus*), Tordaszentlászló — Săvădisla, Torda/Kolozs m, h 1110, 1113
—i pap: Benedek 1113; Miklós 1110
Szentlélek (*Sanctus Spiritus*) — Bisericani, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Jakab 1141—1142
— (*Sanctus Spiritus*) — Sânzieni, Háromszék/Kovászna m, h 1107, 1109
—i pap: Pál 1107, 1109
— (*Sanctus Spiritus*), Csíkszentlélek — Leliceni, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Benedek 1139; János 1138
Szentlőrinc (*Sanctus Laurentius*) — Lăureni, Maros sz/m, h 1142
—i pap: Lukács 1142
— (*Scentleurench*), elnéptelenedett település Makó közelében, Csanád/M 939
—i fn: Eresztvény
Szentmargita (*Zenthmarghythafalwa*) — Sânmărghita, B-Szolnok, Kolozs m, h 808, 1134—1136
—i pap: Lőrinc 1134—1136
Szentmáriaasszonytelke (*Scenthmariaazunteleke*), Almásszentmária — Sânta Maria, Doboka/Szilágy m 759—760, 764, 768, 800, 806, 836—837
—i fn: Beneaiaberche, Farkaspataka, Rajtolc, Rekettyés, Szárazpatak, Sornoberce, Thoy
Szentmárton (*Sanctus Martinus*), Csíkszentmárton — Sânmartin, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Pál 1138—1139
— (*Sanctus Martinus*), Dícsőszentmárton — Dicio-Sânmartin/Târnăveni, Küküllő/Maros m, h 441—442, 1117
—i pap: János 1117; Mihály 441—442
—i hospes: Rudolf;
—i villicus: Ruchvinus 442
— (*Sanctus Martinus*), Homoródszentmárton — Mărtinuş/Mărtiniş, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Ábrahám 1141—1142
— (*ZenthMarton*), Koródszentmárton — Coroisânmartin, Küküllő/Maros m, h 1054
— (*Zenmartun*), Mezőszentmárton — Sânmartinu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 644, 814, 1145
—i pap: János 1145
—i fn: Ölyvespatak
— (*Sanctus Martinus*), Nyárádszentmárton — Mitreşti, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Mihály 1143, 1145—1146
— (*Sanctus Martinus*), Pusztaszentmárton — Sânmartinul Deşert/Mărtineşti, Torda/Kolozs m, h 1147, 1150
—i pap: Desev 1147, 1150
— (*Scenthmarton*), Sósszentmárton — Sânmartinul Sărat/Gligoreşti, Torda/Kolozs m, h 1026, 1147—1150
—i pap: Lukács 1150; Lumbasius 1149; Péter 1147—1148
— (*Scenthmarthun*), Szépkenyerűszentmárton — Sânmărtin, Doboka/Kolozs m, h 840
— (*Scentmartun*), Tiszaszentmárton, Szabolcs/M, h 850
— (*Zenthmartun*), elnéptelenedett település Drág és Vajdaháza között, Doboka/Szilágy m 51—52, 199, 477, 504—505, 863, 868, 907, 991
—i László, erd avd (1288—1291), Borsa nb-i 51—52
Szentmártonmacskás l. Macskás
Szentmihály (*Sanctus Michael*) — Mihăileni, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Márk 1141—1142
— (*Sanctus Michael*), Csíkszentmihály — Mihăileni, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: János 1138—1139
Szentmihályfalva (*villa Sancti Michaelis*) — Sânmihaiu/Mihai Viteazu, Aranyos sz/Kolozs m, h 1147—1149
—i pap: Pál 1147—1149

Szentmihálykő (*Lapis s. Michaelis*) — Tăuți, vár Tótfalud közelében Metesd területén, Fehér m 352, 550
—i vn: Garmanus
Szentmihálytelke (*Scenmihalteluke*), Mezőszentmihály — Sânmihaiul de Câmpie, Kolozs/B-Naszód m, h 342, 426—427, 644
— (*S. Michaelis Theleky*), Nádasszentmihály — Sânmihaiu/Mihăieşti, Kolozs m, h 176—177, 255
— (*Sanctus Michael*), Pusztaszentmihály, Almásszentmihály — Sânmihaiul Deşert/Almaşului, B-Szolnok/Szilágy m, h 759—760, 764, 768, 800, 806, 836—837
—i fn: Farkaspataka, Kapus, Rekettyés
Szentmiklós (*Arunscenthmiclos*), Aranyosszentmiklós — Sânnicoară, Doboka/B-Naszód m, h 644, 838, 840, 908/2
— (*Sanctus Nycolaus*) — Nicoleşti, Maros sz/m, h, ma Nyárádkarácsonnal egyesítve 1143, 1145—1146
—i pap: Péter 1143, 1145—1146
— (*villa S. Nicolai*), Bethlenszentmiklós — Sânmiclăuş — Klosdorf, Küküllő/Fehér m, h 97, 1117
—i pap: Simon 97; Jakab 1117
— (*Sanctus Nycolaus*), Csíkszentmiklós — Nicoleşti, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: István 1138—1139
— (*villa S. Nicolai*), Pusztaszentmiklós — Sânnicoară, Kolozs m, h 284, 445
— (*ScentMyklous*), Tiszaszentmiklós — Potiski Sv. Nicola, Csanád/Sz, h 939
— (*Zenthmiclos*), elnéptelenedett település talán a Tövis határában épült leprás-ház mellett, Fehér m 1036—1037
— (*Zenthmyclos*), elnéptelenedett település Kerelősóspatak környékén, Torda/Maros m 879—880
— (*Zenthmyklous*), elnéptelenedett település Tasnádszarvad és Szakácsi között, K-Szolnok/Szilágy m 440
Szentmiklóstömpöse (*ScentMikloustembeseu*) l. Tömpös
Szentpál (*Sanctus Paulus*), Homoródszentpál — Pauleni/Sânpaul, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Balázs 1141—1142
— (*Sanctus Paulus*), Kerelőszentpál — Sânpaul, Küküllő/Maros m, h 1117
—i pap: Miklós 1117
Szentpéter (*Zenthpeter*), Füzesszentpéter — Sânpetru Almaşului, Doboka/Szilágy m, h 199, 863, 868. L. még Uzdiszentpéter
Szentsimon (*Sanctus Symon*) — Sânsimion, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Péter 1143, 1145—1146
— (*Sanctus Symon*), Csíkszentsimon — Simoneşti/Sânsimion, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: István 1138—1139; János 1138
Szentszék 384, 401, 688, 725, 832/2. L. még pápai szék
— védelme 401
Szenttamás (*Sanctus Thomas*) — Tamaşfalău/Tămaşu, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Péter 1142
— (*Sanctus Thomas*), Csíkszenttamás — Tomeşti, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Lőrinc 1138—1139
— (*Scenth Thamas*), elnéptelenedett település Rücs környékén, Torda/Maros m 24
Szépalma (*Zupalma*), fn, Boncnyíres 294
Szépalmapataka (*Zupalmapathaka*), fn, Boncnyíres 794
Szepes (*Scepes*), vm, Szl 121, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 493, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 596
—i isp: Druget Fülöp
—i káptalan: prp: Pál
Szepesvár (*Scepes*) — Spisský hrad, Szepes/Szl, vár 534
—i vn: Semsei Tamás
Szépfa (*Zepfa*), tölgy, fn, Nagyfalu 808

Szépkenyerűszentmárton l. Szentmárton
Széplak (*Scyplak*), Dedrádszéplak — Săplac/Goreni — Ungarischzepling, Kolozs/Maros m, h 342, 1121—1122
—i pap: Péter 1121—1122
— (*Sceplok*), Küküllőszéplak — Suplac, Küküllő/Maros m, h 517, 722, 1117
—i pap: Pál 1117
— (*Sceplak*), Berettyószéplak — Suplacu de Bărcău, Bihar m, h 314, 601
—i Szt. Tamás vértanú-templom 601
Szepleshavasa (*Zeblushauasa*), hegy Cibles határában 828
Szépmező (*Scepmezeu*) — Şona — Schönau, Küküllő/Fehér m, h 208, 210, 438, 475, 495, 1117
—i pap: Syfridus/Gothfridus 1117
Szépnyír (*Chichmar, Stepnir, Zynir*) — Sigmir — Schönbirk/Zippendorf, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070, 1072—1073
—i pap: Nikolaus 1072—1073; Syfridus 1070
Szerafin mgr (Lőrinc f), b, Ipp 601
szerb király 160, 639. L. még II. István (Uroš Milutin, 1282—1321), IV. István (Uroš Dušan, 1331—1346)
Szerbia 85
—i eretnekség 602
Szerdahely (*Buzmarch, Ruzmark, Zeredahel*) — Miercurea Sibiului — Reussmarkt, Szerdahely sz/Szeben m, h 676, 898, 1084, 1086—1088
—i pap: Chunradus 1084, 1086—1088; Nikolaus 676
Szereka (*Zarkad, Zorka, Zarka*) — Sereca — Elsterdorf, Szászváros sz/Hunyad m, h 831, 1097—1101
—i pap: Nikolaus 1097; Vinchov vicarius 831, 1097—1101
Szerém (*Sirmium, Sanctus Irineus*), vm és püspökség a Duna és a Száva között, H 121, 326, 416, 510, 542, 665. L. még Kő
—i isp: Alsáni János, Garai Pál, Szécsi Miklós, Szécsényi Tamás
—i ppk-i szék 887
—i ppk: György, László
—i (*Zeremy*) Tamás, relator (1331) 709—710
szérű, csűrkert 653
szerzetesek telepítése 957
Szeszárma (*Zevzarma*) — Săsarm — Weizhorn, B-Szolnok/B-Naszód m, h 1134, 1136
—i pap: János 1134; Miklós 1136
sziget 746, 806
Sziget (*Zygeth*), Szilágysziget — Sighetu Silvaniei, K-Szolnok/Szilágy m, h 27
Szihalom (*Scenhalm*) — Borsod/M, h 494
Szil (*Zyl*), nemzetség 199, 323, 863
Szilágy (*Scylag, terra Zylag*) — Sălaj, ispánság és tájegység 214, 323, 469, 496, 513, 706, 717, 801, 908/1
—i isp: Bátori János, Márton mgr (Bugar f)
— (*Zylag*) — Sălaj, folyó, a Szamos mellékvize 506, 592
Szilágyfőkeresztúr (*S. crux de Zylag*) — Cristur-Crişeni, K-Szolnok/Szilágy m, h 214
Szilágynagyfalu l. Nagyfalu
Szilágypanit l. Panit
Szilágysomlyó l. Somlyó
Szilágyszeg (*Zalazygh*) — Sălăţig, K-Szolnok/Szilágy m, h 592, 634, 643
Szilágysziget l. Sziget
Szilágytő (*Zilaghteu*) — Salatiu, B-Szolnok/Kolozs m, h 78—80, 321, 335
Szili (*Scili*), elnéptelenedett település Hídalmás közelében 199, 863, 868, 991
Szilkerék (*Zylkereek*) — Şintereguţ/Corneni, B-Szolnok/Kolozs m, h 63
Szilvás (*Sciluas*), Mezőszilvás — Silivaşu de Câmpie, Kolozs/B-Naszód m, h 397, 405, 644, 904, 908/2, 1120—1123
—i pap: Péter 1120—1123
— (*Zaaszyluas*), Vízszilvás — Silivaş, Doboka/Kolozs m 408—409, 413, 481, 554, 556, 559, 775, 812, 888—889, 1066

—i pap: Simon 1066
—i fn: Kapus, Oor, Szénásalj 556, 559, 644
Szilvástelek (*Zylwasthelek*), Kolozs m, elnéptelenedett település Kajántó határában 219—220, 1039
—i fn: Or, Szakadát, Várhegy, Zyluastelkeberke
Szind (*Scend*) — Sind/Sănduleşti, Torda/Kolozs m, h 167, 1147—1150
—i pap: János 1149—1150; Miklós 1147—1148
Szinpataka (*Zynpotoka*), patak, a Székes mellékvize, Fehér m 208
szkizmatikusok l. szakadárok
szlávok 619
szlavón bán: Felsőlendvai Miklós, Geréb Mátyás, Mikcs
Szlavónia 656
—i eretnekség 586
Szobi Bertalan, erd avd (1392—1393) 207
Szodoró (*Zvdrov*) — Sudurău, K-Szolnok/Szatmár m, h 1008
Szokol (*Zakol*) — Socolu de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 433
Szolcsva (*Scolcha*) — Sălciua, Torda/Fehér m, h 545—546
—i fn: Burku, Feketevíz, Hymusbik, Karácsonpatak, Mohoshavas, Oltárkő, Rózsáskút, Várhegy
szolga 473, 530, 593
—, egyházi 21
— felszabadítása 188, 295, 347, 1059
szolgálónépek, Arad-i Szt. Márton egyházé 470
szolgálónő 227, 347, 530
— felszabadítása 347
Szolnok (*Zounuk*), vm 9, 14, 17, 31—33, 43, 51—52, 64—65, 68, 79—80, 82—83, 89—90, 105, 124, 131, 149, 162, 167—168, 195, 208, 210, 213, 244, 248, 252—253, 256—258, 262, 274, 300—303, 310, 315—316, 336, 343—344, 354, 357—358, 362, 368, 370, 391, 395, 398, 404, 408—410, 428—430, 432, 434, 438, 449—451, 456, 462, 464, 467, 472—473, 476, 480—483, 504—505, 509—510, 512, 514—516, 520, 542, 547, 549, 553—554, 556, 559, 562—564, 569—570, 575, 579, 591, 596, 605, 607—608, 621—623, 626—628, 631—633, 638, 645, 651, 654, 661, 663—665, 669, 671, 685—687, 696, 702—703, 705, 716, 723, 753—754, 766, 769/1, 772—773, 778, 795, 804, 809, 815, 832/1, 838, 848, 861, 863, 874, 878, 887, 897, 927, 929—930, 946—947, 949, 961—962, 965—967, 969—970, 973, 981—983, 988, 999, 1002, 1004, 1008, 1013, 1020, 1022, 1028/2—1029, 1034, 1038—1039, 1050—1051. L. még Belső-Szolnok, Közép-Szolnok
— határjelei 832/1
—i isp: Debreceni Dózsa, László (Kán nb-i), Meggyesi Miklós, Szécsényi Tamás
—i főesp-ség 81, 133, 283, 286, 345, 370, 839, 1061, 1134—1137
—i főesp: Gergely, László, Péter mgr
Szombattelke (*Zumbatteleke*) — Sâmbotelec/Sâmboleni, Kolozs m, h 434, 644
Szomordok (*Zomordok*), folyó, fn, Szomordok 255
— (*Zumurduk*) — Sumurducu, Kolozs m, h 247, 254—255, 284, 648, 655, 1042—1043
—i egyház 255
—i fn: Bechenyt/Bechenyeth, Bedehalma, Gyechthe, Gyvmchthel, Herethhalm, Királykút, Zaldoberch
szomszédsági jog 183, 433, 451, 562, 743, 790, 870
Szond (*Zond*) — Sonta, Bács vm, h, Sz 206
Szopor (*Supur*) — Soporu de Câmpie, Kolozs m, h 362, 1110—1113
—i pap: Albert 1110—1113
Szopos (Zopus d) Miklós (Jakab f), serv, b, Örke 312

— (Zopus d) Péter (Jakab f), serv, b, Örke 312
Szótelke (*Zolthteleke*), Szolttelke — Sotelec/Sărata, Doboka/Kolozs m, h 362
Szovát (*Zoath*) — Suatu, Kolozs m, h 193, 195, 658, 798, 1030, 1110—1113
—i pap: István 1110—1113
Szováti (*Zowathy*) András, lk, Szék 812
Szőcs (*Zuchtu*) — Suciu, B-Szolnok/Máramaros m, h 528, 850
Sződemeter (*Zeudemeter*) — Săuca, K-Szolnok/Szatmár m, h 615—616, 855—856, 859, 934—936
Sződi (*Zeudy*), elnéptelenedett mezőváros a Maros folyó Csicser határában levő szigetén; nevét a szomszédos Szépfalu régi román neve (Sefdin) őrzi 501
—i vám 501
Szőke (Zeuke d) Domokos, b, Esztény 265, 269, 272
— (Zeuke) János erd kk, Gyfv 708
Szőkeföld (*terra Zeuke*), Szőkefalva — Seuca, ma egyesítve Gálfalvával, Küküllő/Maros m, h 217
Szöllős (*Zewles*) — Seleuş, Küküllő/Maros m, h 338
szőlő 185, 229, 262, 299, 421, 457, 742, 746, 849, 895, 898, 939, 985, 1033
Szőlős (*Zeleus*), ma Apagy része, Szabolcs/M, h 357
Szövérd (*Suerd*) — Suveica, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Fülöp 1143; Péter 1145—1146
Szt. Adalbert-egyház, Esztergom 206
— Ágoston remetéi, Gyfv 92, 154
— András apostol-egyház, Ipp 601
— Egyed-templom, Szentegyed 704, 719
— Erzsébet-kőtemplom, Gerend 1026
— György vértanú-egyház, Nagymihály 601
— György-egyház, Esztergom 906
— György-kőtemplom, Buza 304
— Háromság-egyház és keresztes konvent, Budafelhévíz 140, 186—187, 191, 277
— István kolostor, Gyfv 150, 618
— István keresztes ispotály konventje, Esztergom (hiteleshelyként) 599
— István-templom, Szentkirály 948
— — elsővértanú-monostor l. Váradhegyfok
— Jakab-templom, Körösgyéres 560
— János-egyház, Székely 455, 459
— Kereszt-kőtemplom, Keresztúr 1048
— Kereszt-monostor, Lelesz 1040
— Klára minorita egyház, Pest 188
— László király fejereklyéje, Várad 859
— — király-kőtemplom, Újtorda 742
— László-templom, Tömpös 939
— Lélek városi ispotály, Szeben 102
— Lélek-rend, Szeben 112
— Lénárt-egyház, Zsuk 746
— Margit-anyaegyház, Jánosi 443
— Margit-kőtemplom, Örke 312
— Márton-egyház, Arad 470, 637
— — kőtemplom, Macskás 161
— Márton-egyház, Nádas 100
— Márton-egyház, Hegyi, bíbornoki egyház Rómában 186
— — ünnepe 263
— Mihály arkangyal tisztelete 12, 960, 1048
— Mihály-egyház, Gyfv l. Gyulafehérvár
— Mihály-egyház, Vasvár 642
— Mihály-kápolna, Limoges egyházmegye 725
— Miklós domonkos kolostor, Buda 140, 280, 346
— Miklós-templom, Felpestes 672
— Miklós-egyház, Sáros 442
— Péter és Pál monostor, Óbuda 278
— Péter-egyház, Óbuda 134—135, 140, 275
— Tamás-egyház, Esztergom 487
— — vértanú-templom, Széplak 601
Sztaniszlóháza l. Gyertyános
Sztoyka cs lt 344
Sztracin (*Ztrachyn*) — Straciny, Nógrád/Szl, h 416
Sztrece (*Steche*) — Ostratice, Trencsén/Szl, h 644

Sztregova (*Ztrugua*) — Strehová, Nógrád/Szl, h 416
Sztrigyi Péter, erd avd (1404—1408) 923
Szucság (*Zuchak*) — Suceagu, Kolozs m, h 965
Szuna (*Zuna*), elnéptelenedett település Érkörös mellett, K-Szolnok/Szatmár m 801, 846, 1002, 1008
—i fn: Csonkakörtvély, Gyékényesér, Halom, Meggyesmálbérce, Nagyér, Rekettyebokor, Reyked
Szurdukkő (*Zurdukew*), feltehetőleg a későbbi Szurdukkal azonosítható település, B-Szolnok/Szilágy m 965
Szűcs (*Zuch*), Suciul, a Szamos mellékvize, patak B-Szolnok vm 528
szüret 849
Szűz Mária-sziget, Bp-nél a Dunán 188, 344
— — —i apácák 188, 347
— — ágostonos kolostor, Désvár 176—177
— —, az ország különös védelmezője 420
— — templom, Bőnye 634
— — templom, Budatelke 304
— — kápolna, Doh 945
— — egyház, Egres 228
— — egyház, Hermány 19
— — monostor, Kerc 49—50, 420, 439, 665
— — bencés monostor l. Kolozsmonostor
— — egyház, Ócsa 188
— — kőtemplom, Somkerék 777
— — templom, Vérd 280
szűzek megbecstelenítése 658

T, Ţ

Taba, erdő, fn, Gyulatelke 644
táborba hívás, évenkénti 1010
táborozás 128
Tádok (*Thaduk*), elnéptelenedett település Túr és Komjátszeg között, Torda/Kolozs m 40
Tagy (*Toch*), elnéptelenedett település Majtény, Gilvács és Dob között, Szatmár/U 1154
—i pap: János 1154
Tahótelek l. Tihó
takaró 708
Tákos (*Takus*) — Bereg/M, h 391
Talheim, *Thalheym* l. Dolmány
Talmács (*Tholmach*) — Tălmaciu — Talmesch, Szeben sz/m, h 192, 286, 338, 438, 457, 475, 591, 841, 884—885, 956, 1019, 1027, 1133
—i cs: Conrad comes (Nikolaus comes/mgr és Johann a) 192, 283, 286, 338, 438, 447, 457, 475, 483, 553, 591, 884—885, 956; Johann (Conrad f) 338, 438, 483; Katharina (Kacsics nb-i Péter mgr fel) 475, 994; Nikolaus comes/mgr (Conrad f) 192, 283, 286, 338, 438, 447, 457, 475, 553, 591, 841, 884, 885, 956, 1019, 1027
—i pap: Christian 1133
—i polgárok: Heynmannus, Hoybit Johann, Schakensmit Nikolaus, Schrutil Nikolaus
Talpas (d) András (János és Miklós a), b, Csán 329, 615—616, 630, 632, 936
Tamás l. még Fekete Tamás
— (Demeter f), b, Ad 856
— mgr (Simon bán f), b, Almás 517, 646, 722
— (Benke testvére), tanú 72
— beregi és ugocsai isp l. Jánki Tamás
— (Jowanka comes f), Gut-Keled nb-i, b, Bihar vm 466
— (Kopoz és Beke a), Borsa nb-i, Bihar vm 304, 336, 508, 561, 670
— comes, nádori albíró, Buda 493
— (János a), b, Csaholy 771
— (Pethe a), b, Csán 899
— pap a csíki esperesi kerületben 1139
— b, vd-i ember, Csüged 450
— (Miklós f), b, Doba 612
— (Albert és Petheu a), b, Dráh 416
— (István f), b, Endréd 198/2

Tamás esztergomi érsek és örökös isp (1305—1321) 121, 127, 162, 239, 279, 285, 365
— mgr (Ambrus f), fenesi vn (1312) 198/1, 221
— (Miklós f), b, Fráta 713
— (Miklós f), cond, Fogacs 769/1
— (Ambrus f), b, Göc 45, 623, 627
— (Chama a), Gyfv 414, 487
— mgr, erd éneklőkk, Gyfv 33, 37, 40, 44, 46, 48, 63, 67, 71, 86, 132—133, 142, 146, 159, 184, 197, 201—202, 207—208, 214
— —, erd őrkk, főesp, ppk-i általános helynök és penitentiarius, pápai altizedszedő, Gyfv 417—418, 425, 437, 448, 452, 461, 475, 477—478, 506, 516, 520, 524, 529, 533, 541, 546, 553, 579, 593, 610, 638, 644, 646, 649, 651, 657, 660, 674, 678, 704—705, 708, 713, 719, 724, 746, 749, 770, 796—797, 808, 814, 823—824, 837, 853, 858, 878—879, 884—885, 890—891, 903, 905, 907—908/1—2, 912, 914, 921, 993—994, 1009, 1012, 1026, 1028/1, 1045, 1056, 1059, 1061, 1078, 1147
— —, erd őrkk klerikusa: Mihály, Gyfv 708
— erd ppk-i káplán, Gyfv 18
— klerikus, erd kápt-i jegyző, Gyfv 1053
— (János f), b, Héderfája 879—880
— (Ders a), b, Hidegvíz 570
— (László f), b, Jára 829
— b, eskütárs, Kecset 466
— (Dénes f), b, Kémer 873
— mgr, kir ember, Kémer 393
— (Rophoyn comes f), b, Kend 582
— (Dees f), b, Kisbuzd 782
— (János f), b, Kaplyon nb-i, Lele 961
— scolasticus, Kolozsmonostor 255
— hospes, Kolozsvár 887
— (Rorand f), eskütárs, Komoró 466
— (Mihály f), Kacsics nb-i, b, M 107
— mgr, Vásári Miklós erd avd albírája (1319), Lapád 327—328
— (Fábián f), b, Margitta 846
— (Pál f), b, Menyő 961
— (Miklós a), b, M 493
— mgr (Dénes f), b, Mikótelke 198/1
— (Albert a), Mojád 801, 977
— (János f), b, Nádas 221
— (Jakab a), b, Ormány 996
— (János a), b, Pestes 14, 17
— (Székely Márton f), b, Polyán 791
— (András a), b, avd-i ember, Rápolt 961
— (Péter f), b, Reszege 845—846
— solymosi, hasznosi (becsei) vn, erd vd és szolnoki isp, szebeni isp, országbíró l. Szécsényi Tamás
— mgr (Micola f), kir tanúbizonyság, Solymos 291, 309, 318
— (Simon a), b, Süvegd 466
— mgr (Masa /d/ László apósa), b, Szabolcs vm 310, 317, 324, 386—388, 394
— szalacsi plb 653
— (Péter f), b, Szarvad 226, 650, 653, 855, 859, 867, 936
— szebeni prp l. Thomas mgr
— mgr székely isp, vasi isp, sárvári vn l. Losonci Tamás
— (Jakab f), b, Szentegyed 869
— szepesi vn l. Semsei Tamás
— mgr, b, Sziget 27
— (János f), b, Toldalag 824
— (Wathala f), b, Török 679, 894
— mgr, ugocsai főesp, Szécsi András erd ppk Meszesen túli helynöke, kir káplán 330—331, 334, 390
— (Miklós f), b, Újlak 199
— (István a), b, Várhely 234, 236
— mgr (Simon f), Baksa nb-i, Visegrád 866, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922
Tamáshida (*Thamashyda*) — Tămaşda, Bihar m, h 466
Tamáspataka (*Thamaspataka*) — Tămăşasa, Hunyad m, h 570
Tamástelke (*Thamaswelge*), elnéptelenedett

település, feltehetőleg Vecsérd környékén, Szeben sz/m 923
Tamaşfalău l. Szenttamás
tanító háza 746
Tannenwald (*Tanwalt*), erdő, fn, Sellenberk 1027
tanú 14, 17, 97, 109, 121, 271, 455
— állítása 332
—, hamis 105
tanúbizonyság kiszállásának módja 21
— újbóli kiküldése 965
—, szükségtelen 988
tanúk jelölése írásban 72
tanúkihallgatás 121, 333
Tanwalt l. Tannenwald
Tárca (*Tarcha*) — folyó, a Hernád mellékvize, Abaúj vm, M, Szl 200
Tarcea l. Tarcsa
Tarcsa (*Tarcha*), Értarcsa — Tarcea, Bihar m, h 937
Tarcsafalva (*villa Tortha, villa Tarka*) — Tărceşti, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Benedek 1142
tárház, káptalané 676—677
Tark comes, bíró (1316), Kolozsvár 263
Tarka villa l. Tarcsafalva
Tarkő (*Torku, Torkov*), elnéptelenedett település talán a Tatros völgyében, Csík sz/Hargita m, h 1138—1139
—i pap: Miklós 1138—1139
—i György, erd avd (1450—1458) 40
Tarmach (János, László és Pál a), b, Csomafája 68, 256—257, 265, 269, 718—719, 984
tárnokmester, kir 658, 886. L. még Kőszegi Miklós, Nekcsei Demeter
—, kir-né-i: Babonics János, Garai Pál, Mikcs, Péter mgr, Szécsényi Tamás
társpüspökség, kalocsai érsekségé 186
Tarteln l. Kisprázsmár
Tartlau l. Prázsmár
Tasnádcsán l. Csán
Tatamér mgr (Bako és István testvére), (székes)fehérvári prp, kir alkancellár, b, Rönök 721, 723, 756, 887, 911, 1020
Tatamérháza (*Tathamerhaza*), Fornádia — Fornădia, Hunyad m, h 672
Tatar (Benedek a), b 851
Tatár /Tartarus/ (d) Péter mgr, erd kk 280, 644
tatár aranydénár 770
— fogoly 535
— fogság 11
— veszedelem 14
tatárföldi követség 507
tatárjárás 401
—, első 35, 977
Tatárlaka (*Thachalacha*) — Tătârlaua — Taterloch, Küküllő/Fehér m 1117
—i pap: Chunradus/Gunradus 1117
tatárok 639, 818
— ármánykodása 507
— feletti győzelem 714
— pusztítása 757
Táté (*Thathey*) — Totoiu, Fehér m, h 1033, 1075
—i pap: Miklós 1075
Taterloch l. Tatárlaka
Tăietura l. Vágás
Tălişoara l. Olasztelek
Tălmaciu l. Talmács
Tămaşda l. Tamáshida
Tămaşu l. Szenttamás
Tămăşasa l. Tamáspataka
Tărceşti l. Tarcsafalva
Tărgu Lăpuş l. Lápos
Tărian l. Mindszent
Tărpiu l. Törpény
Tătârlaua l. Tatárlaka
Tăureni l. Bikafalva
Tăuşeni l. Márokháza
Tăuţi l. Szentmihálykő
Târgu Mureş l. Székelyvásárhely
Târguşor l. Vásárhely
Târnava l. Ekemező, Küküllő
— Mică, — Mare l. Kisküküllő, Nagyküküllő

Târnăveni l. Szentmárton
Teaca l. Teke
Tealucă l. Vágás
téglaégetés 226
Tehenestelke (*Tehnenustelke*), elnéptelenedett település Palatka határában, Kolozs m 56, 61, 353
Teiuş l. Tövis
Tejes (*Teyesd*) — Teş, Arad/Temes m, h 939
Teke (*Teka*) — Teaca — Tekendorf, Kolozs/B-Naszód m, h 309, 434, 1028/2, 1120—1124
—i pap: Eberhard 309; Valentin 1120—1124
— (d) János mgr (Mihály f), b, Esküllő 68, 356, 362—363, 721, 921
Tekerő (*Thekerew*), elnéptelenedett település, emlékét hihetőleg a Csány határában található Tekerő-dűlő őrzi, Heves/M 434
Tekeújfalu l. Újfalu
Telegd (*Thelegd*) — Tileagd, Bihar m, h 200, 942
—i vám 200
—i cs (Csanád nb-i): Csanád (Tamás f) váradi prp, egri ppk (1322—1330), esztergomi érsek és örökös isp (1330—1349) 290, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509, 510, 542, 553, 564, 570, 581, 591, 665, 671, 681, 687—688, 721, 723, 757, 887, 916, 924, 939, 942; Dénes (Pál mgr a) 924, 939, 942; Dénes mgr (Pál mgr f) 924, 939, 942; György mgr (Miklós mgr f) 942; István mgr (Miklós mgr f) 942; János (Lőrinc f) 942; Kelemen mgr (Pongrác mgr f) 942; Lőrinc (János mgr és Tamás mgr a) 942; Miklós mgr (István mgr, György mgr és Miklós mgr a) 942; Miklós mgr (Miklós mgr f) 942; Miklós mgr (Tamás f) 200; Pál (Pál mgr f) 924, 939, 942; Pál mgr (Dénes f, Dénes mgr, Pál és Péter a) 924, 939, 942; Péter (Pál mgr f) 924, 939, 942; Pongrác mgr (Tamás comes és Kelemen mgr a) 924, 942; Tamás (Miklós mgr a) 200; Tamás comes/mgr (Pongrác mgr f, Chanad a) 924, 942; Tamás mgr (Lőrinc f) 942
— (*Thylegh*, *Tilegd*, *Tylegd*), a későbbi Udvarhelyszék, ma Hargita m 9, 28, 341—342, 524, 701
—i albíró, székely ispáné: Balázs mgr 341—342
—i székelyek 28, 524. L. még Tuzsoni cs
— (*Thylegd*), főesp-ség 7, 22, 26, 133, 153, 280, 282, 293, 305—306, 333, 352, 377, 379, 381, 441—442, 463, 541, 610, 676—677, 690, 694, 1138, 1140—1147
—i főesp 377, 379, 381, 690, 694. L. még Benedek, Kylianus mgr, Miklós mgr (Dénes f)
—i alesp: Romanus
—i főesp-ség csíki esperesi kerülete 1138—1139
—i — erdőháti esperesi kerülete 1140—1142
—i — marosi esperesi kerülete 1143—1146
telek 2, 185, 294, 601, 612, 653, 655, 786, 864, 920, 926. L. még jobbágytelek
—, kuriális 513
—, városi 926
telekhely 2
Teleki cs mvhelyi lt 42, 48—49, 56, 60—61, 171, 214, 221, 223, 343, 355, 407, 451, 514, 524, 533, 562, 580, 631, 660, 664, 685, 701, 722, 776, 777, 791, 796—798, 830, 852, 879, 973, 986, 1030
telepítés 27, 268, 270, 461, 471, 502, 670, 778, 876, 920, 939, 1024, 1043
Teletlen (d) Pál, tanú, Bihar vm 72
Teliu l. Nyén
Telkuta, fn, Vajasd 986
Teluk (István f), b, Keresztúr 14
Telukus, azonosíthatatlan elnéptelenedett településcsíra Meszesszentgyörgy környékén, az ún. Gorbóvidékén 826

Temes (*Thymis*), vm 939
— János, erd avd (1376—1385, 1386—1389) 880, 1015
Temeshódos l. Hódos
Temesszécsény l. Szécsény
Temesvár (*Thumuswar*) — Timişoara, Temes/R, v 234—235, 238—239, 264, 267—268, 270, 283, 287—288, 291, 321, 338, 348, 356, 369—370, 397, 431, 446—447, 512, 805
temető feldúlása 482
templom 832/2, 920, 939
— építése 275, 733, 1043
— építésének tiltása 167—168
— feldúlása 482, 561, 1010
— közös használata 31
Temus l. Székely
Teodoricus (Herbord f), b, Prépostfalva 666
Teofil (Puer /d/ Theophyl), esztergomi prp 416, 596, 599, 606—607
Teramo (*Interanum*), v, Olaszország 618
Teremi (*Rumey, Svme*) — Tirimia, Küküllő/Maros m, h 267, 332—333, 1117
—i pap: Jakab 1117
térítés 619
Teş l. Tejes
Tethrih, Tetruch l. Detrehem
Tetscheln l. Ecsellő
Teufelsdorf l. Héjjasfalva
Teutsch, Georg Daniel (1817—1893), szász ev. ppk, történész 504
Teyesd l. Tejes
Thachalacha l. Tatárlaka
Thalheim l. Dolmány
Thapev l. Csapó
Tharmach (Pál a), b, Csomafája 219
Thatar (d) Miklós (Erzsébet a), b, Sima 600
Thederic, bajomi plb 97
Theel (Dietrich comes a), Prázsmár 10
Theluk (István f), b, Keresztúr 17
Thenech (Egyed f), vd-i serv, Kolozs vm 658
Theodor bán, Vejtehi (János a), Csanád nb-i, szörényi (?) bán, Miháld 281, 496
— mgr (Chazari /d/ Miklós f), Kaplony nb-i, b, Szatmár vm 390
Theodorus frater, domonkos perjel, Gyfv 204
— mgr, klerikus 387—388, 394
Thicia l. Tisza
Thimoth (Pál a), b, Szekszárd 700
Thohotelek l. Tihó
Thomas (Lothard f), b, Nazwad 826—828
— mgr, besztercei comes 696, 699, 712
— mgr, szebeni prp, erd kk, Boleszló esztergomi érsek káplánja 503, 614, 671, 676—677, 708, 725, 993
Thoplon l. Dablyon
Thorda, tordai szolgabíró (1338) 987, 989
Thorenburg l. Torda
Thorotzkay cs lt 28, 234, 236, 245
Thorstadt l. Hosszútelek
Thotomer (Bazarab a), a havaselvi fejedelmi család őse 763
Thoy, hegy, fn, Szentmáriaasszonytelke 806
Thumb l. Domb
Thumchkutha, kút, fn, Doh 945
Thurul (Demeter a), b, K-Szolnok vm 795
Thuz (d) Nicolae (Stanizlou f), kenéz, Fülesd (1326) 550
Thylegd (András testvére), b, Székelyvásárhely 463
Thyudor (István és János a), b, Gőz 959, 971
Tibatelke (*Tybateleke*), elnéptelenedett település Magyarköblös határában, Doboka/Kolozs m 362
Tiburctelke (*Tyburcztelwke*), elnéptelenedett település Kajántó határában, Kolozs m 742
Ticoşul l. Glimboka
Tihó (*Thohotelek*), Tahótelek — Tihău, Doboka/Szilágy m, h 904, 908/1—2
Tikos (*Tykus*) — Somogy/M, h 491
tilalom, egyházi 29, 53—54, 57, 96—97, 109, 156, 160, 163, 165—166, 403, 849, 916
— visszavonása 57
Tileagd l. Telegd

tiltakozás 14, 56, 68, 91, 111, 186—187, 196, 205, 221, 331, 334, 368, 395, 407, 430, 433, 474, 479, 523, 559, 606—607, 627, 658, 666, 696, 701, 743, 754, 771, 778, 810, 815, 822, 830, 835, 852, 857, 864, 870/2, 881, 953, 967, 973, 997, 1008, 1017, 1024, 1028/2, 1044 L. még eltiltás, ellentmondás
Timişoara l. Temesvár
Tioltiur l. Tötör
Tirimia l. Teremi
Tirnau, *Tirnavia* l. Nagyszombat
Tirnovo (*Torno*) — v, Bulgária 639
—i despota 639
Tisza (*Thicia*) — folyó 39, 334, 528, 939
— cs lt 115, 440, 674
Tiszabecs l. Becs
Tisza-Borzova-köz (*Tyzaborzuakws*) — tájelnevezés, Ugocsa m, U 330, 331, 334
— egyházi joghatósága és jövedelemforrásai 330, 331, 334
Tiszántúli Református Egyházkerület Könyvtára, Debrecen 466, 934
Tiszasásvár l. Sásvár
Tiszaszentmárton l. Szentmárton
Tiszaszentmiklós l. Szentmiklós
Tiszaújlak l. Újlak
Tisztaberek (*Chiztakerek*) — Szatmár/M, h 1153—1154
—i pap: Gergely 1154; Herbordus 1153
Tisztató (*Tyztato*), fn, Légen 817
Titel (*Titul, Tytul*) — Titel — Tittel, Bács/Sz, v 415, 438, 523, 535, 610, 690, 694, 735, 739, 748, 980
—i prp 690, 694, 735, 739. L. még Carceribus, Galhardus de; László mgr; Verulis, Petrus de
Tivadar (János és István a), b, Lüki 977
tized 6, 92, 97, 100, 229, 282, 330—331, 334, 424, 441, 444, 611, 617, 619, 695, 708, 886, 937—938
— alóli mentesség 608
— bérbeadása 521, 646, 822, 849, 886, 1086
—, behajtatlan 695
— beszállítása 822
—, betöltetlen egyházi javadalmaké 744, 751
—, gabonából és méhből 521
— harmada 752
— lefoglalása 937
— negyede 441—442, 849
— visszaítélése 334
— szedésének megtiltása 619
— — megakadályozása 822
— — szabályozása 849
tizedfizetés megtagadása 621
tizedper 69, 76, 441—442, 611
tizedsó 564, 849
— vámmentes szállítása 621
tizedszedés erdélyi szabályozása 849
tizedszedő, pápai 1070, 1085. L. még Berengarii, Iacobus; Bonofato, Raymundus de; Bulcsú; Civinio, Rufinus de. L. még altizedszedő
—, ppki 849. L. még György pap, Pál (Miklós f)
tó 421, 569, 601, 644, 653, 794, 817. L. még halastó
Toarcla l. Kisprázsmár
Tóbiás (*villa Thobie*) — Dupuşdorf/Dupuş — Tobsdorf, Medgyes sz/Szeben m, h 832/2
—i pap: Ulrich 832/2
Toch l. Tagy
tóhely 794
Tolcsvai János (László erd avd a) 73, 225
— László (János f), erd avd (1343—1344) 73, 225, 722
Toldalag (*Tholdalad*) — Toldal, Torda/Maros m, h 435, 594, 781, 783, 824
—i János (XVII. sz.) 52
Toldalagi cs lt 622, 701, 823, 1036—1037, 1041, 1052
Tolna, főesp-ség, M 298
—i főesp: Civinio, Rufinus de
Tolon (Dénes a), székely, Aranyos szék 211
Tolvaj (Tuluay d) Miklós, vd-i ember 349, 351

Tomeşti l. Szenttamás
Topa (*Tupa*), Pusztatopa — Topa Mică, Kolozs m, h 510
—i ütközet 510
Toporcsa (*Chapurcha*) — Topârcea — Tschappertsch/Schappisdorf, Szeben sz/ m, h 97, 676, 1084, 1086, 1088
—i pap: Jakob 1084, 1086, 1088; Paul 97; Peter 676
Torda (*Thordad*), vm 23, 28, 40, 168, 197, 205, 312, 343, 461, 546, 565, 762, 824, 835, 879—880, 886, 899, 914, 953, 987, 989, 1015, 1026, 1028/1, 1036—1037, 1048, 1052, 1058
—i isp: Derencsényi (Orros) Péter, Gerendi Miklós, Iwahun mgr, Zsuki Mihály mgr
—i szolgabírák: Domokos (Marcellus f), Járai László, Pál mgr (Kochka /d/ Mihály f), Thorda
—i alszolgabíró: Zala-i (d) Pál
— (*Thorda*, *Torda*) — Turda — Thorenburg, Torda/Kolozs m, v 2, 51, 211, 365, 428—429, 450—451, 470, 559, 564, 575, 605, 607, 621, 622—623, 631—633, 648, 651, 654, 661, 696, 708, 766, 927—931, 941, 965—969, 1022, 1038—1039, 1147, 1149
—i pap: Péter 1147, 1149
—i sóakna 365, 621, 708
—i tizedsó 564
—i (d) Pál (Tyburtius a), b 2
— (*Thorda*) főesp-ség 23, 81, 86, 133, 156, 294, 296—297, 299, 306, 311—312, 347, 351, 354, 361, 377, 379, 381, 638, 644, 796—797, 1060, 1063—1064, 1147—1151
—i főesp: 377, 379, 381. L. még Miklós mgr, Salamon mgr, Saulus mgr
— (*Thorda*), Bihartorda — Bihar/M, h 466
— (Márk comes a), b, Lozsád 354
Tordalaka (*Tordalaka*), elnéptelenedett település Gyéres és Aranyoslóna környékén, Torda/Kolozs m, h 197, 1028/1, 1044
—i fn: Fűzegpatakató, székelyek határa, Zyngeu
Tordaszentlászló l. Szentlászló
Tordesch l. Tordos
Tordos (*Thordas*) — Turdaş — Tordesch, Szászváros sz/Hunyad m, h 831, 1097—1100
—i pap: Chunradus 1098—1100; Cunradus/Nikolaus 1097; Corrard 831
Torja (*Torya Inferior*), Alsótorja — Turia, Háromszék/Kovászna m, h 1107—1109
—i pap: Bálint 1107—1109
— (*Feltoria*), Felsőtorja — Turia, Háromszék/Kovászna m, h 67, 473, 476, 1107—1109
—i pap: Pál 1107—1109
—i fn: Rekettyésvölgye 67
Torkov, *Torku* l. Tarkő
Torligeth, erdő, fn, Szentiván 556
Torno l. Tirnovo
tornyok lerombolása 121
Torockó (*Bumznov*, *Turuzkov*) — Trascău/ Rimetea, Torda/ Fehér m, h 28, 403, 560, 885, 1147, 1149
—i pap: György 1147; Miklós 1149
—i cs (Ákos nb-i): Akus mgr (Ehelleus erd avd f) 396, 403, 546, 560; id. Ehelleus (Ehelleus avd a) 28, 403; Ehelleus (id. Ehelleus f) erd avd (1303—1314, 1321), 28, 31, 51, 81, 193, 215—216, 223, 259, 396, 403, 545—546, 560, 708, 885; Erzsébet (Elleus erd avd leánya) 885; Gergely mgr (Ehelleus erd avd f) 396, 403, 546, 560; István mgr (Ehelleus erd avd f) 259, 396, 403, 546, 560; János (Ehelleus erd avd f) 259, 396, 403, 546; Mihály mgr, erd kk, kolozsi főesp (Ehelleus erd avd f) 396, 403, 546, 708
Torockószentgyörgy l. Szentgyörgy
Tortha villa l. Tarcsafalva
Tot (d) Péter, polgár, Szatmár 926
Toth Balázs, lk, Szék 812
Totoiu l. Táté

Tótpéterháza (*Thotpeterhaza*), Tótháza — Tothaza/Crişeni, Kolozs m, h 829
Tournai (*Dorn*) — Doornyk, v, Belgium 200
Tőkésújfalu l. Csizics, Újfalu
tölgyfa 59, 220, 808, 895, 898, 974, 1027
Tömörkény (*Temerken*), elnéptelenedett település Csóka, Zentarév és Szanád között, Csanád/Sz 939
Tömpös (*Belthembes, ScentMikloustembeseu*), Szentmiklóstömpöse, elnéptelenedett település Makó mellett, Csanád/M 939
Török (*Turek*), elnéptelenedett település Folt és Algyógy között, Hunyad m 679, 1103, 1105—1106
—i pap: Domokos 1077—1079; Lukács 1075
Törnen l. Pókafalva
Török Bertalan gyűjteménye 172, 237, 348, 680, 1045
Törökbecse l. Becse
Törökkanizsa l. Kanizsa
Törösd (*Turusd*), elnéptelenedett település Csanád közelében, Csanád/M 924, 939
Törpény (*de Tripinio*) — Tărpiu — Treppen, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Peter 1070—1073
törvényszék, meghirdetett 710
törvénytelen gyerekek 680
Tötör (*Thotheur*) — Tioltiur, Doboka/Kolozs m, h 48, 265, 891
Tövis (*de Spinis, Thywis*) — Teiuş — Dreikirchen, Fehér m, h 31—33, 327—328, 421—422, 766, 1075—1078
—i templom 31
—i pap: Domokos 328; 1075—1078
—i vásár 31
—i leprások háza 31
—i fn: Gyógyi utca
Tövised (*Tywys*), település Érkörös közelében, ma Érszodoró része, K-Szolnok/Szatmár m 508, 846, 1002, 1008
—i fn: Meggyesmálbérce
Tőzsér (*Thewser*) Miklós, lk, Szék 812
Transalpinum l. Havasalfölde
Trappold (*Apoldia*) — Apold — Trappolden, Segesvár sz/Maros m, h 943, 969, 1035
Trasten l. Harasztos
Trăscău l. Torockó
Trei Sate l. Csókafalva, Szentistván
Trencsén (*Trenchyn*), vm, Szl 438, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 635, 644, 665, 671, 721
—i isp: Nekcsei Demeter
— (*Trenchen*) — Trenčín, vár, v, Trencsén/Szl 198/2, 200, 281, 322—323, 326, 336, 404, 416, 483, 555
—i Csák Máté 198/2, 200, 281, 322—323, 326, 336, 416, 483, 555
—i — — serege 555
—i — — seregének vezérei: Demeter, Saba
—i — — leverése 670
Treppen l. Törpény
Trestia l. Komlóstelek
Treutel (Trewtel /d/) Miklós mgr, pozsonyi isp (1323—1349) 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723, 887
Trikow l. Orbó
Tripinio, de l. Törpény
Tritul/Tritenii de Jos l. Detrehem
Trnava l. Nagyszombat
Troiţa l. Szentháromság
trónharcok 121
Troppau-beli kk: Verulis, Petrus de. L. még Opava
Troschen l. Drassó
Trostnyk l. Sásvár
Trystien (János a), ü, Székesfehérvár 568
Tschappertsch/Schappisdorf l. Toporcsa
Tumpa (Benedek kolozsvári plb atyafia) 477
— (d) Miklós, b, Csesztve 305
— (Impur f), Szentmárton 504—505

Túr (*Tuur*) — Tur/Tureni, Torda/Kolozs m, h 168, 899, 1147—1149
—i pap: Mihály 1147—1149
Turdaş l. Tordos
Turia l. Torja
Turmyz (d) Benedek, kir ember, Szancsal 233
Turnişor l. Kistorony
Turul, nemzetség 811
Turusd l. Törösd
Tuzokostér (*Tuzukuster*), fn, Szengyel 774
Tuzson (*Thusun*) — Tuşinu, Kolozs/Maros m, h 343, 451, 524, 562, 631, 1120, 1122—1123
—i pap: János 1120, 1122; Pál 1123
—i cs (telegdi székelyek): István (Mihály f) 343, 451, 524, 562, 580, 631; János (Mihály f) 343, 451, 524, 562, 580, 631; Kylian (Mihály f) 343, 451, 524, 562, 580, 631; László (Mihály f) 343, 451, 562, 580, 631; Mihály (id. Mihály f) 343, 451, 524, 562, 580, 631; id. Mihály (Semian f) 343, 451, 524, 562, 580, 631, 701; Miklós (Mihály f) 343, 451, 580
Türe (*Thure*) — Tiurea/Turea, Kolozs m, h 964—965, 988, 1048, 1110—1112
—i pap: Demeter 1110—1112; László 1048
—i fn: Tyurepataka 1043
tűzhely 676
tüzifa 6. L. még épületfa, fa
Tyba (László gyfv-i, váradi kk, ugocsai és erd főesp a) 551—552, 577—578, 689—690, 708, 741
Tyburc (László comes a), Szentmiklós 1036—1037, 1041, 1052
Tyburcz, b, Tiburctelke 742
Tyburtius (Pál f), b, Torda 2
— (Batiz comes rokona), b, Pestes 14, 17, 520
Tykus l. Tikos
Tykylev l. Ecsellő
Tylegd (András comes testvére), b, Újlak 531
Tylmannus, besztercei perjel 1072
Tyuan (Gergely f), b, Gergelyfája 36, 64—65, 208, 210
Tyvan (Balázs mgr és János a), Szentmihálytelke 426—427
Tywan (Miklós és Gergely a), b, Gergelyfája 35—36
Ţapu l. Holdvilág
Ţara Bârsei l. Barcaság
Ţăgşoru l. Kiscég
Ţentea l. Cente
Ţicud l. Cikud
Ţigmandru l. Cikmántor
Ţopa l. Bún

Ty

Tyukod (*Tykuch*) — Szatmár/M, h 1129
—i pap: Kozma 1129
Tyukszóbereke (*Tyukzoubereke*), fn, Szentiván 556

U, Ú

udvarbíró, kir-néi: Garai Pál, Hédervári Dezső, Mikcs
Udvarfalva (*Odouarfalua*) — Curteni, Maros sz/m, h 1143, 1145
—i pap: Gergely 1143; Mihály 1145
udvarház 2, 290, 299, 314, 420, 457, 649, 663, 672, 742, 864, 875, 939, 976
— építése 939
Udvarhely (*Wduorhel*), Sajóudvarhely — Şieu-Odorhei, B-Szolnok/B-Naszód m, h 664
— (*Vduorhel*) — Odorhei, székely szék, ma Hargita m 6
—i székelyek 6

— (*Vduorhel, Oduorhel, Vduard*), Székelyudvarhely — Odorheiu Secuiesc, Udvarhely sz/Hargita m, mv 6, 1141—1142
—i várnagyok 6
—i pap: István 1141—1142
— (*Uduorfel*), Vámosudvarhely — Vameş-Odorheiu/Odrihei, Küküllő/Maros m 1117
—i pap: Benedek 1117
Ugal (*Vgal*), hihetőleg a mai Tiszauggal azonosítható, Szolnok/M, h 523
Ugocsa (*provincia Vgacha*), vm, U, M és R 30, 39, 385, 387, 393, 489, 521
—i isp 608. L. még Jánki Tamás, Meggyesi Miklós
—i alisp 608
— vm közgyűlése 937—938, 978
— (*Wgacha*), főesp-ség, U és R 3, 330, 334, 390, 524, 529, 533, 541, 546, 600, 689, 708, 1028/2—1029, 1152—1154
—i főesp: László mgr (Tiba f), Miklós mgr, Pál mgr, Tamás mgr
—i alesp: Demeter, György pap
—i tizedszedő: Pál
Ugrin/Vgrin mgr, b, Csák nb-i 57
— (János a), b, Koppánd 742, 877, 892—898, 965
— (István a), K-Szolnok vm 612
— mgr (János f), b, felp, Székesfehérvár 567—568
Ugróc (*Vgrog*), Zayugróc — Uhrovec, vár Zayváralja területén, Trencsén/Szl 449
—i vn: Omori Gál
Ugruţiu l. Úrtelek
Uifalău l. Újfalu
Uila l. Vajola
Uilac l. Újlak
Uioara l. Újvár
új adomány 369, 555, 576. L. még adomány
új egyházak szervezése 444
Újfalu (*Ujfalu*), Kékesújfalu — Uifalău/Corvineşti, Doboka/B-Naszód m, h 44
— (*Vyfalu*), Mezőújfalu — Vaideiu, Torda/Maros m, h 879—880
— (*Ujfalu*), Oláhújfalu — Nou Român, Walachischneudorf, Fehér/Szeben m, h 59
— (*Bartaleusvyfolua*), Oláhújfalu, Tekeújfalu — Uifalău/Lunca, Kolozs/Maros m, h 322, 326, 462, 1120—1121, 1123
—i pap: Gothfridus 1120—1121, 1123
— (*Wyfalu*), Pócsfalva — Păucişoara, Küküllő/Maros m, h 215—216
— (*Vyfalu*), Szászújfalu — Uifalău/Rădeşti — Neudorf, jelenleg Tompaházával egyesítve, Fehér m, h 328, 542, 1075, 1077—1078
—i pap: Péter 1075; Rudolf 1077—1078
— (*Nova villa*), Szászújfalu — Noul Săsesc — Neudorf, Szeben sz/m, h 725, 1133
—i pap: Johann 725; 1133
— (*Nova Villa, Nigua*), Szászújfalu — Uifalău/Satu Nou — Neudorf, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070—1071, 1073
—i pap: Henrik 1070—1071, 1073
— (*Sancta Katherina, Vyfalu*), Szászújfalu — Noul Săsesc — Neudorf, Fehér/Szeben m, h 91, 428
—i pap: Ulrik 91
— (*Wyfolu*), Tőkésújfalu — Klátova Nová Ves, Nyitra/Szl, h 500
Újhelyi cs lt 39, 398, 860
ujjak levágása 846
Újkanizsa l. Kanizsa
Újlak (*Wylok*), Mezőújlak — Uilac/Delureni, Kolozs/B-Naszód m, h 644, 1120—1123
—i pap: Albert 1120—1121; János 1122—1123
— (*Vylak*), Sárközújlak — Livada Mică, Szatmár m, h 1131—1132
—i pap: Péter 1132
— (*Vylak*), Somlyóújlak — Uileacu Şimleului, Kraszna/Szilágy m, h 199
— (*Vylak*), Szamosújlak, Szatmár/M h 1152
—i pap: Domokos 1152
— (*Wylach*), Tiszaújlak — Vylok, U, h 39
— (*Vilak, Vylak*), elnéptelenedett település Zsákod és Bún között, Küküllő/Maros m 9, 531

Újsemjén (*Wysimean*) — Szabolcs/M, h 395
Újtorda (*nova Thorda*) — Turda —Thorenburg, Torda/Kolozs m, ma Torda város egyik negyede 742, 1147—1150
—i Szt. László király-kőtemplom 742
—i pap: István 1147—1149; László 1150
—i hospesek: Harasztosi Pál, István, János, Kirus 742
Újvár (*Vyuar*), főesp-ség az egri egyházmegyében, M 581
—i főesp: Domokos
— (*Wyuar*), Diósgyőr, ma Miskolc város része, Borsod/M, vár 336
—i vn: Losonci István
— (*Vywar*), Marosújvár — Uioara/Ocna Mureş — Fehér m, h 987, 989—990, 1053
—i egyházak kegyurasága 989
— (*Wywar*), Németújvár — Güssing, Vas/A, vár 642
Ulászló (II.), király (1490—1516) 285, 319, 522, 670
Ulieş l. Kányád, Ölyves
Ulrich, tóbiási plb 832/2
Ulrik, szentlászlói dékán 149
— újfalusi plb 91
Ung (*Hung*), vm, U és Szl 495
— (*Vng*), főesp-ség 581
—i főesp: Benedek 581
Ungarischkreuz l. Keresztúr
Ungarischzepling l. Széplak
Ungersdorf l. Beresztelke, Magyaros
Ungheni l. Nyárádtő
Ungra l. Szászugra
Unguraş l. Bálványos, Egregy
Ungurei l. Gergelyfája
Unirea l. Aldorf, Felvinc
Unoka (*Vnkateluke*) — Onuca, Torda/Maros m, h 322, 326, 462
Unterbrodsdorf l. Kenyér
Untergesäss l. Gezés
Unter-Winz l. Alvinc
Ura (*Wera*) — Szatmár/M, h 72
Uraly (*Vray*) — Oroiu, Torda/ Maros m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Gergely 1145—1146; Pál 1143
urbura-ispán 1007
Urkontelke (*Wrkunteleke*), elnéptelenedett település a Dobokai völgy felső részén 362
Úrkuta (*Wrkuta*), elnéptelenedett település Kaprioara környékén, Arad m 939
Urmenen l. Örményszékes
Uroiu l. Arany
Uroš Milutin (II. István, 1282—1321); Uroš Dušan (IV. István, 1331—1346), szerb királyok 866. L. még szerb király
Ursus, kenéz, Oláhfalu 6 (hamis oklevélben)
Úrtelek (*Wrtelek*), elnéptelenedett település Ugróc határában, Doboka/Szilágy m 362
Urwegen l. Orbó
út 197—198/1, 217, 220, 226, 256—257, 644, 722, 746, 774, 808, 895—896, 898, 985, 1000, 1031, 1033. L. még közút, országút
—, kövezett 1027
—, régi 68
utca 185, 601, 939
Uywar l. Abaúj
Uzdiszentgyörgy l. Szentgyörgy
Uzdiszentpéter (*Ozdscentpeter*) — Sânpetru de Câmpie, Kolozs/Maros m, h 24, 46, 644, 814. L. még Szentpéter
—i fn: Csősz, Csősztelke, Pogánytelke
Uzon (*Vsum*) — Ozun, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: István 1080—1082
uzsoráskodás 613

Ü

ügyvéd 55, 92, 94, 96—97, 99, 102—104, 108—110, 114, 116—119, 121—123, 145, 153, 155—156, 158—159, 168, 341—342, 386—387, 396, 401—403, 416, 444, 528, 530, 545—546, 560, 565, 568, 605, 617—618, 643—644,

658, 669, 680, 780, 791, 797, 832/2, 835, 882—883, 917, 931, 938, 944, 949, 977, 987, 989, 1055
—i díj 106
ügyvédvallás 103—104, 120, 155, 341, 386—387, 396, 403, 545—546, 560, 618, 641, 643—644, 780, 791, 797, 883, 910, 917, 949, 987, 989, 1055
— átruházása 108
ülnökök 31, 274, 387, 606

V

Vác (*Vaac*) — Pest/M, v 957
—i püspökség 121, 509, 570, 591, 665, 671, 687, 721, 723, 887, 957
—i ppk: Haab, Lőrinc, Rudolf
—i káptalan (hiteleshelyként) 107, 483, 534, 954
Vada (*Voda*), elnéptelenedett település Csanálos mellett, Szatmár m 1129—1131
—i pap: Jakab 1129—1131
Vágás (*villa Voygias*) — Tealucă/Tăietura, Udvarhely sz/Hargita m, h 1142
—i pap: János 1142
Vahnya l. Bonyha
Vaida-Cămăraş l. Kamarás
Vaideiu l. Újfalu
Vaja (*Voya*) — Oaia/Vălenii, Maros sz/m, h 1143, 1145—1146
—i pap: Gergely 1143, 1145—1146
Vajasd (*Woyosd*) — Oiejdea, Fehér m, h 18, 71, 403, 960, 973, 985—986
—i kőhíd 71
—i malom 71
—i fn: Gáld patak 71; Telkuta 986
Vajdaháza (*Woiuadahaza*) — Voivodeni, Doboka/Szilágy m, h 362
Vajdakamarás l. Kamarás
Vajdaszentivány l. Szentivány
Vajola (*Veyla*) — Uila — Weilau, Kolozs/Maros m, h 342, 1120—1123
—i pap: Herthwicus 1120; Jakob 1121—1123
Vajta (*Vayta*) — Fejér/M, h 502
Válaszút (*Walazuth*) — Valasut/Răscruci, Doboka/Kolozs m, h 547, 549, 569, 1066, 1068
—i pap: István 1066, 1068
Valcău, Valcăul Unguresc l. Valkó
Váldhíd (*Waldhudia*) — Valchid — Waldhütten, Medgyes sz/Szeben m, h 282, 832/2
—i plb: Wolfgang 832/2
Valdorf hospitalis l. Aldorf
Valea Budacului l. Budak
— Crişului l. Kőröspatak
— Largă l. Cikud
— Lungă l. Hosszúaszó, Hosszúmező
— lui Mihai l. Mihályfalva
— Seacă l. Szárazpatak
— Viilor l. Baromlak
Valkány l. Végvalkány
Valkó (*Wolkuo*), vm, H 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 570, 591, 665, 671
—i isp: Alsáni János, Garai Pál
— (*Wolko*) — Valcău, vár Kraszna/Szilágy m 304, 323, 784—785, 974
— — ostroma és várnagyának elfogása 304
—i vn: Kenez comes
—i alvn: Gola/Gul mgr
— (*villa Valca*) — Valcăul unguresc/Văleni, Kolozs m, h 1155
—i pap: Gergely 1155
vallatólevél 706
Vallis Marie l. Morgonda
vallum Agnetis l. Szentágota
Vallum Gerdrudis l. Fenyőfalva
Valter (István a), b, Gyfv 26
— borsovai főesp 581
váltságdíj 295
vám 174, 176, 200, 409, 467, 501, 517, 601, 647, 939
—, jogtalanul szedett 564. L. még hídvám

vámmentes szállítás 176, 263, 564, 621
vámos 717
Vámosudvarhely l. Udvarhely
Vana (Annus anyja), b, Kide 788
Ványa (*Vaania*), meghatározhatatlan fekvésű település Doboka vármegyében, Szentkatolna környékén 362
Var l. Őrmező
vár 517. L. még Adorján, Bálványos, Buda, Csehvár, Csicsó, Csókakő, Déva, Divény, Egervár, Feketehalom, Gesztes, Gilvács, Gimes, Görény, Hasznos, Höltövény, Idecs, Kecskés, Kendhida, Kolubar, Kőhalom, Körösszeg, Küküllővár, Léka, Léta, Lippa, Mentő, Miháld, Salgó, Sáros, Sárvár, Sebesvár, Solymos, Sólyomkő, Szádkő, Szentmihálykő, Szepesvár, Ugróc, Újvár, Valkó
—, egyházi 159
—, királyi 923, 1010
Várad (*Waradinum*) — Oradea — Grosswardein, Bihar m, v 121, 159, 226, 571—572, 706, 730, 758—760, 859, 959—960, 1049—1052
—i lkk: Ambrus és Miklós, jb-ok
—i püspökség 121, 124 , 241—242, 285, 289, 401—403, 415, 446, 449, 462, 464, 467, 472, 480—483, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 665, 670—671, 687, 721, 723, 729, 731—732, 749, 887
—i ppk 100, 540, 683, 728, 745, 937, 960. L. még Bátori András, Imre, Ivánka, János
—i —, iudex conservatorius 745
—i káptalan 741, 974
—i — (hiteleshelyként) 1, 15, 35, 62, 185, 209, 212—213, 222, 225, 231—232, 240, 243, 290, 314, 317, 324, 344, 385, 387—388, 393—394, 396, 399, 466, 510, 513, 561, 564—565, 601, 615, 630, 632, 668—669, 676—677, 771, 795, 799, 801, 804, 817, 819, 839, 845—846, 857, 867—877, 892—898, 948, 964—965, 973, 977, 985—988, 990—991, 1028/2, 1029, 1046—1048, 1053
—i — pecsétje 1
—i prp 377, 379, 381
—i — tagjai: prp: Bertrand mgr, Demeter, Ivánka, István mgr, János, Telegdi Csanád; őrkk: Gergely, Jakab mgr, Márton, Péter mgr; olvasókk: Csanád, Imre, Ivánka, János mgr, László mgr (Tiba f); éneklőkk: András mgr, Csanád, Fülöp mgr, Jakab, János mgr, László, Miklós mgr; dékánkk: Balázs, László mgr; kk: Chama, Benedek, Fülöp mgr, László, Móric mgr, Pál; karbeli pap: Egyed, László
—i kanonoki javadalom 414, 689—690
Varad l. Sóvárad
Váradhegyfok (*promontorium Waradiense*) — Szt. István elsővértanú-monostor, premontrei apátság Nagyvárad határában 860
—i konvent (hiteleshelyként) 16, 72, 115, 121, 126, 226, 314, 329, 386, 440, 560, 573, 592, 634, 636, 706, 769/2, 771, 811, 857, 859—860, 867, 871—872, 920, 945, 948, 959, 971, 974, 977—978, 989, 991, 1002, 1008
—i — tagjai: prp: István, Jakab, János, Márton, Péter
—i — pecsétje 771
—i — ifjai 974
Váradja (*Warada*) — Oarda, Fehér m, h 708, 1075
—i pap: Jakab 1075
Váradjai Péter, erd avd (1344—1368) 43, 56, 61, 193, 343, 451, 562, 580, 631, 633, 661, 701, 786, 788
Váralja (*Subcastrum*), Gogánváralja — Gogan-Varolea — Burg, Küküllő/Maros m 1117
—i pap: Miklós 1117
Váralmás l. Almás
Varasium l. Szászváros

Várfalva (*Waarfalua*) — Varfalău/Moldoveneşti, Aranyos sz/ Kolozs m, h 1147—1149
—i pap: Mihály 1147—1149
varga 939
Várgesztes l. Gesztes
Vargyas (*villa Wardach*) — Vârghiş, Udvarhely sz/Kovászna m, h 1082
—i pap: László 1082
Várhegy (*Waarhegh*), fn, Macskás, Szilvástelek 161, 220
— (*Warhig*), fn Podsága és Szolcsva határjárásában 546
Várhely (*Brythonia*) — Grădişte/Sarmisegetusa, Hunyad m, h 234, 236, 245
—i román kenézek: Dan, Ztonizlov 245
— (*Warhel*) — Orheiul Bistriţei — Burghalle, Doboka/B-Naszód m, h 322, 326, 462
várhely, Felsőgaradna 644
Varjadpataka (*Woryadpathaka*), fn, Zsuk 569
Varjadtelke (*Variadteluke*), elnéptelenedett település Zsuk határában, Kolozs m 569, 746
várjobbágy 769/1, 813, 856
Varjúpataka (*Woryupataka*), fn, Gyulatelke 644
várnagy 6, 43, 79—80, 115, 121, 160, 198, 208, 256—257, 281, 288, 294, 304, 320, 323, 338, 341—342, 354, 356, 363, 368, 408—409, 413, 423, 429, 431—432, 449, 464, 466—467, 483, 501, 534, 547, 549, 605, 608, 637, 639—643, 686—687, 710, 715—717, 754, 766, 769/1, 784—786, 789—790, 800, 816, 830, 832/1, 838, 842—844, 870, 900, 961, 974, 997, 1013, 1016
várnépek 769/1
Várótelke (*Varouteluke*), elnéptelenedett település Mezőrücs közelében, Torda/Maros m 24
Varsány (*Wasyan*) — Szatmár/M, h 35, 1131
—i pap: István 1131
— (*Vosyan*), elnéptelenedett település Demjén mellett, Heves/M 278
Várvíz (*Warvyzy*) — Varviz, Bihar m, h 601
Vas (*Castriferreum*, *Vas*), vm, M, A, Szlv 640, 911
—i isp: Losonci Tamás
—i alisp: Lőrinc mgr
Vasantó (*Wosunthow*), elnéptelenedett település Makó közelében, Csanád/M 939
vásár 268, 732, 966, 978
Vásárhely (*Vasarlhel*), Gyerővásárhely — Oşorheiu/Dumbrava, Kolozs m, h 1110
—i pap: Balázs 1110
— (*Vasarhel*), Oláhvásárhely — Oşorheiu/Târguşor, Doboka/Kolozs m, h 889
Vásárhelymakó (*WasarhelMoko*), Makó — Csanád/M, h 939
Vásári Miklós (Miklós comes erd avd f), erd kk, Gyfv 376—377
— Miklós comes (Miklós a), erd avd (1319—1320) 327—328, 349—351, 355, 376—377
vásárvám 647. L. még hídvám, vám
Vasasszentiván l. Szentiván
Vasvár (*Castrumferreum*) — Vas/M, v 640, 642
—i Szt. Mihály-egyház 642
—i káptalan (hiteleshelyként) 640, 642
Vasvári (*Vsuan*), Batizvasvári — Oşvarău/Botiz, Szatmár m, h 1154
—i pap: Tamás 1154
— (*Vosnam*, *Vosuar*), Nyírvasvári — Szatmár/M, h 1129, 1131
—i pap: Mátyás 1129; Miklós 1131
— Vid frater, nyitrai ppk (1335—1347) 887
Vasyan l. Varsány
Vatala (Tamás a), b, Török 679
Vatikáni Könyvtár 87—91, 95—99, 101—106, 109—114, 116—131, 133
— Levéltár 27, 38, 74, 85—86, 93—94, 136—138, 140—156, 158—160, 162, 169, 190, 194, 280, 298, 308, 313, 345—346, 371—374, 376—381, 384,

414—415, 444, 487, 535, 538—540, 543—544, 551—552, 577—578, 584—590, 602—604, 609—610, 619, 683, 689—695, 714, 728—731, 733—741, 744—745, 747—752, 757, 818, 932, 957, 979—980, 992, 1010—1011, 1023, 1060—1155
Vay cs berkeszi lt 227, 274, 301—302, 392, 469, 506, 513, 1040
Vazunteluk l. Szentegyed
Vălcani l. Végvalkány
Vălcăndorf l. Volkány
Vâlcele l. Bányabükk
Văleni l. Patakfalva, Valkó
Vălenii l. Vaja
Vălenii de Mureş l. Disznajó
Vărd l. Vérd
Vărşand l. Varsány
Vânători l. Héjjasfalva
Vârghiş l. Vargyas
Vbol (Mihály a), b 391
Vduor (András a), kézdi székely 67
Vechea l. Burjánosóbuda
Véckefő l. Zsákod
Vécs (*Weech*), Marosvécs — Ieciu/Brâncoveneşti, Torda/Maros m, h 342, 1125—1127
Vecsérd (*Wecheerd*) — Vecerd, Szeben sz/m, h 923
—i pap: Péter capellanus 1125—1127
Vécsey cs sárközújlaki lt 244
végítélet 596—597, 941
végrendelkezés 7—8, 15—16, 102, 188, 206, 229, 231—232, 347, 490, 504—505, 533, 581, 680, 824, 891, 916, 926
Végvalkány (*Wegwolkan*), Valkány — Vălcani, Csanád/Temes m, h 939
vegyesházasság 38, 85
Vejtehi Theodor bán (János a), b, Csanád nb-i, szörényi (?) bán, Miháld 281
Vel'ká Hradná l. Felsőgaradna
Velence (*Vinizia*), v, Olaszország 95, 346, 618
—i kereskedők 190
Velika Kikinda l. Garáb
— Palady l. Palád
Velká Ves l. Nagyfalu
Velletri (*Velletrensis*) ppk-ség, Olaszország 20
—i ppk: Miklós frater
Velperch l. Alparét
Vén (Wen d) Benedek, serv, Bátor 508
Venatio l. Jád
Vencel (László), király (1301—1304) 6, 10
Vencellinus, a Gutkeled nemzetség őse 561
Vencezlaus, villicus, Kolozs 195
vendégház 21
vendéglátás alóli mentesség 285
Venetiis, Marcus de, kúriai procurator 618
Vercellis, Jacobus de, Gentilis pápai legátus belső embere 151
Vérd (*Wert*) — Vărd — Werd, Nagysink sz/Szeben m 280
—i Szűz Mária-egyház 280
—i pap: Johann 280
vérdíj 217, 223, 643, 849, 866, 882, 917, 922, 925, 934, 936, 1047
Verein für siebenbürgische Landeskunde 841
Veres (d rufus) Elek (János f), b, Balla 593
— (Rufus) János, megbízott, Gyfv 708
— (Rufus) Péter, erd kk, Gyfv 280
— (Rufus) Jakab, kézdi székely 596
— (Rufus) János, b, László erd vd környezetében 121
— (*Weres*) András, lk, Szék 812
— (Rufus) István (Domokos f) b, Teremi 267
Veresdob (*Werusdob*), elnéptelenedett település Harangod, Besenyő és Valkány táján, Csanád/Temes m 939
Veresegyház (*Rodkirg*, *Werusyghaz*) — Roşia de Secaş — Rothkirch, Fehér m, h 208, 210, 383, 478, 500, 896, 1092—1095
—i fn: Bozkosar, Hegyeshalom, Sóstó 208
—i pap: Franz 1092; Johann 1093—1095
Veresér (*Vereser*), fn, Macskás 161

Veresmart (*Weryzmorth*) — Roşia Săsească/Roşia — Rothberg, Szeben sz/m, h 611, 969, 1027, 1133
—i pap: Ludwig 611; 1133
— (*Verusmorthi*), fn, Ábeltelke 549
Verespatak (*Verespatak*), fn, Róna 1000
Veresszék (*Vereszeek*), elnéptelenedett település Szászrégen közelében, Torda/Maros m, h 342
Vermes (*Vermus*) — Vermiş — Wermesch, Beszterce vidéke/B-Naszód m, h 1070
—i pap: Jakob 1070
verőcei banalis, garas 1082—1083, 1120, 1122—1123, 1146
Verulis, Petrus de, mgr, (Jakab miles f), Veroli-beli, krakkói és Tropau-beli kk, titeli prp, pápai írnok 552, 578, 610, 748
Vérvölgy (*Veruolg*) — Verveghiu, K-Szolnok/Szilágy m, h 801
Vesselény (*Veselen*), elnéptelenedettt település Kétkeresztúr határában, Nógrád/Szl 505
Vesződ (*Wozzodya*) — Veseud — Wassid, Fehér/Szeben m, h 1133
—i pap: Jakob 1133
Vesszős (*villa Michaelis*, *Vezeus*) — Veseuş — Michelsdorf, Küküllő/Fehér m 1117
—i pap: Danyel 1117
Veszprém (*Wesprim*), vm, M 497, 502
— (*Wezprim*), egyházmegye 121, 135, 140, 239, 285, 298, 414, 462, 464, 467, 472, 480—483, 497, 509—510, 542, 553, 564, 570, 591, 596, 665, 671, 683, 686—687, 721, 723, 735, 887
—i ppk 298, 493, 683. L. még Henrik, Kéki István, Piast Meskó
—i káptalan 414
—i prp 735
—i káptalan tagjai: prp: István, János; éneklőkk: Péter; kk: Chama, Egyed
—i ppk-i lt 497
vétek 631, 981
Vetés (*Vetus*, *Vetes*) — Vetiş, Szatmár m, h 1130—1131
—i pap: Kozma 1130; Miklós 1131
vetés 898
Veyerd l. Fejérd
Veyne (Pál a), Székelyvásárhely 463
Veze (Weze), Véza — Veza, Fehér m, h 349—351
Vgrin l. Ugrin
Vgrog l. Ugróc
Vice (*Wyche*) — Viţa, Doboka/B-Naszód m, h 248, 808, 1066—1067
—i pap: Bertalan 1067; János 1066
—i fn: Babospataka 808
Vid frater nyitrai ppk l. Vasvári Vid
Vidacstelke (*Vidachteleky*), azonosíthatatlan település Doboka vm-ben, Vajdaháza környékén 362
Videfalva (*Vydafalua*) — Vidina, Nógrád/Szl, h 850
Vidin (*Budin*), v, Bulgária 281
—i despota 281
Vienne (*Vienne*), v, Franciaország 695
—i zsinat 695
Viile Tecii l. Ida
Viişoara l. Besenyő, Egerbegy, Pacal
villicus 11, 195, 234, 245, 263, 333, 442, 457, 463, 887, 896
— választása 263
Vilmos nádor l. Druget Vilmos
Vinár (*Wynar*) — Veszprém/M, h 502
Vinc l. Alvinc, Felvinc
Vince (János f), székely, Dombró 307
— erd őrkk, Gyfv 9, 28, 33, 37, 40, 44, 46, 48, 63, 67, 71, 133, 184, 197, 201—202, 207—208, 276, 278, 294—297, 299, 306, 311—312, 337, 347, 351, 354, 361
— kalocsai érsek (1306—1311), kir kancellár 53—54, 57, 134—135, 139, 146, 365, 708
Vinda (*Vinda*) — Ghinda — Windau, Beszterce vidéke/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Kunradus 1070—1072; Hermann 1073
Vinerea l. Kenyér

Vingárd (*Vingarkyr, Vingarthkirch*) — Vingard — Weingartskirchen, Fehér m, h 1, 97, 656, 1092—1095
—i pap: Bartholomäus 97; Johann 1092—1095
Vininium l. Szeben
Vinizia l. Velence
Vinţul de Jos, — de Sus l. Alvinc, Felvinc
Virágosberek (*Wyragosberek*) — Vireag/Floreşti, B-Szolnok/B-Naszód m 533, 776—777, 1135
—i pap: Pál 1135
Visa (*Vizateluke, Vizatheluk*) — Vişa/Vişea, Kolozs m, h 746
Visaerdő (*Vysaerdei*), fn, Visa 569
Viscri l. Fehéregyház
Visegrád (*Altum castrum, Wyssegrad*) — Pest/M, v 453, 460, 465, 483—484, 508, 523, 555, 558, 594—596, 608, 614, 621, 636—637, 643, 645, 659, 698, 709—711, 720, 726, 732, 742, 756, 762, 766, 768, 769/1, 770, 772—773, 775, 778, 795, 800, 803—804, 809, 819, 832/1, 836, 838, 844, 851, 863, 874, 876—877, 882—883, 886, 901, 906, 910, 917, 922—923, 925—926, 942—943, 946—947, 972—973, 977, 981—983, 999, 1002—1004, 1006—1007, 1013, 1018, 1020, 1024, 1034, 1036—1037, 1057—1058
— ostroma 483
Visonta (*Wysonta*) — Heves/M, h 928, 931, 944, 1014, 1032
Vista (*Wysta*) — Vişta/Vişlea, Kolozs m, h 37, 964—965, 988, 1110—1112
—i pap: János 1110—1112
Viszolya (*Wyzulya*) — Visuia/Miceştii, Kolozs/B-Naszód m, h 644
Viţa l. Vice
Viviers, püspökség Franciaországban 980
—i kk: Peter
Vízakna (*Galliffodina, Salisfodium, Wizakna*) — Ocna Sibiului — Salzburg, Fehér/Szeben m, mv 117, 448, 452, 474, 611, 614, 620, 671, 678, 725, 993, 1133
—i pap: Conrad 611, 725, 1133
—i hospesek 620
—i sóbánya 614, 620, 671
—i cs: id. Alard (Gyan és Nikolaus comes a) 14, 172, 237; Alard comes (Jung /d/ Alard comes f) 293, 448, 452, 474, 678, 898; Gyan (Alard f) 14; Herbord (Alard f) 678; Johann (Alard f) 678; Johann (Alard comes f) kiscsűri plb 117, 452; Jung (d) Alard comes (Gyan f, Alard, Michael, Nikolaus, Johann, Ladislaus a) 117, 208, 293, 448, 474, 452, 678; Ladislaus (Alard comes f) 448, 452; Michael (Alard comes f) 448, 452; Miklós erdélyi alvajda (1439—1446, 1448, 1451) 672; Nikolaus comes (Alard f, Elisabeth a) 172, 237; Nikolaus (Alard comes f) 448, 452; Rener (Alard f) 678; Salamon (Salamon a) 452; Salamon (Salamon f) 452
—i sóbánya 614, 620, 671
Vizateluke l. Visa
Vízszilvás l. Szilvás
Vizzomus l. Kis-Szamos
vizsgálat, egyházi 75, 97, 154, 444, 617—618, 688, 749
—, birtokügyben 234, 240—243, 245, 291, 321, 325, 397, 473, 476, 495, 614, 620, 760, 764, 784—785, 959, 971, 1033, 1054
— elhalasztása a vd-i közgyűlésre 630
—, hatalmaskodási ügyben 749
—, betörés ügyében 458
— megismétlése 988
Vlaha l. Fenes
Vlăhiţa l. Oláhfalu
Vlricus, nádasi plb 100
Vluesagh l. Ölyveság
Vmbus l. Omboz
Vndoteleke l. Ondótelke
Voda l. Vada
Voivodeni l. Szentivány

Voivozi l. Kenéz
Volgwinzgeseze talán a Segesvártól délre fekvő Volkánnyal azonosítható 1021
Volkány (*Wolquinlaka*) — Vălcăndorf/Vulcan — Wolkendorf, Fehér/Maros m, h 238
— (*villa Volkani*), elnéptelenedett település Szászsebes és Szászváros között, Szászváros sz 676
—i pap: Herbord 676
Vorkad villa l. Farcád
Vorumloc l. Baromlak
Vosmoth (Daniel a), Héjjasfalva 645
Vosnam l. Vasvári
Vosyan l. Varsány
Voya l. Vaja
Voygias villa l. Vágás
Vörös l. Veres
Vös Benedek, erd ppk (1317) 282 (gyanús oklevélben)
Vrachka (Péter comes a), b, Zsadány 222
Vray l. Uraly
Vrbou l. Orbó
Vrcheh, szolga, Ócsa 188
Vrdugh András l. Ördög
Vrdungh (András a), b, Lele 816
Vriczheg l. Oroszhegy
Vrkund (János comes/mgr a), b, Detrehem 167—168, 197, 810, 952, 1015, 1028/1, 1044
Vruzfolu l. Oroszfalu
Vsuan l. Vasvári
Vsum l. Uzon
Vulcan l. Volkány
Vurpod (*Borcperg*, *Portperk*), Hőhalom — Vurpăr — Burgberg, Újegyház sz/Szeben m, h 280, 1021, 1027, 1133
—i pap: Nikolaus 1133.
Vyasy l. Jánosi
Vyd (Wynchlo f), b, Szolnok vm 1008
Vydaa (Pál a), b, Kút 583
Vydk/Vytk (Stephan és Nikolaus a), tanú, Segesvár 638, 645, 943, 969
Vyuar l. Abaúj

W

Wabonik (Radozlaus a), b, H 684
Waduk l. Bádok
Walachischneudorf l. Oláhújfalu, Újfalu
Walbrunnus, szelindeki plb és szebeni dékán 19, 420, 439, 681, 725, 916
Waldorf l. Aldorf
Wallenthal l. Hátszeg
Walter, leleszi prp 39
— frater, a szebeni Szt. Lélek városi ispotály mestere 98, 102, 112, 157
— (Jeclinus a), jb, Vajasd 71
Waltersdorf l. Demeter
Walther comes, lk, Kolozsvár 915
Wanckutatelke l. Bándkúttelke
Warada l. Váradja
Waradinum Petri l. Pétervárad
Waraka l. Bálványos
Wardach villa l. Vargyas
Warolyafolw l. Váralja
WasarhelMoko l. Vásárhelymakó
Wass cs (cegei, szentegyedi): Acél (d) János (János f) 869, 1055; Deseu (János f) 869, 1055; Emich (id. Miklós comes és János a) 43, 256—257, 294, 408—409, 413, 417, 435, 481, 556, 559, 704—705, 719, 869, 972; János (Emich f, ifj. Wass Miklós, László, Acél /d/ János, Lőrinc, Veres Péter, Tamás és Deseu a) 43, 256—257, 704, 869; János (id. Was Miklós f) 869, 890; László (id. Was Miklós f) 869, 890; László (János f) 633, 658, 661, 743, 869, 1055; Lőrinc (János f) 869, 1055; Mihály (János f) 1055; Miklós comes/mgr, id. (Emich f, János és László a), csicsói vn (1304—1321) 43, 256—257, 294, 408—409, 413, 417, 435, 479, 481, 510—511, 554, 556, 559, 623, 627, 633, 661, 702, 704—705, 719, 743, 766, 794, 805, 817, 842, 858, 862, 869, 890, 902, 919, 966, 972, 983—984, 1016—1017, 1055; Miklós mgr, ifj. (János f) 704, 707,

858, 869, 929, 933, 958, 962—963, 966, 984, 1055; Tamás (János f) 869, 1055; Veres (rufus d) Péter (János f) 869, 1055. L. még Csomafája
— cs lt 43, 68, 215—216, 256—257, 408, 413, 417, 435, 481, 554, 556, 559, 627, 633, 661, 687, 704, 707, 743, 788, 794, 804, 817, 819, 858, 869, 890, 902, 919, 929, 933, 958, 962—963, 966, 972, 983, 984, 1013, 1016—1017, 1055
Wassid l. Vesződ
Wastmodus (Michael és Peter a), segesvári comes 20, 1003
Wathala (Tamás a), b, Török 894
Wboly (Mihály a), b, Nagysemlyén 357
Wda (Lőrinc a), b, Doboka vm 1016
Weche l. Beche
Wechkefew l. Zsákod
Wegwolkan l. Végvalkány
Wehorech l. Alparét
Weidenfelder, Lorenz (1693—1755), történészkedő szász ev. lelkész 841
Weilau l. Vajola
Weindorf l. Borbánd
Weingartskirchen l. Vingárd
Weiskirch l. Fehéregyház
Weiss (Albus) Halmannus, b, Igen 370
Weissenburg l. Gyulafehérvár
Weisskirchen l. Fejéregyház
Weizhorn l. Szeszárma
Wendegy, azonosíthatatlan település, Trencsén/Szl 644
Wenghenkert l. Lengyelkék
Wepeschdorf l. Pipe
Wera l. Ura
Werner Jakob, villicus, Segesvár 11
Wernhard frater, a német lovagok commendatora 279
Wernher (Daniel és Peter a), Szászkézd 969
Wes (d) Chonrad, comes, Kereszténysziget 457
Wesselényi cs bp-i lt 185, 222, 635, 644, 682, 848, 856, 861, 874, 878, 930, 981, 1000, 1004, 1009, 1050—1051, 1056, 1106
— cs zsibói lt 290, 304, 314, 449, 561, 759—760, 764, 768, 800, 806, 836—837, 904, 908/1, 959, 971
Wgrin (János a), b, Kolozs vm 658
— (István a), b, Menyő 961
Wgude (Sámson f), eskütárs, Bihar vm 466
Wien l. Bécs
Wiener Neustadt l. Bécsújhely
Windau l. Vinda
Winricus völgye, fn, Kereszténysziget 457
Winsberg l. Orlát
Witez (Péter a), jb, Hidaskocsord 605
Wlcho l. Bulcsú
Wleues, *Wlues* l. Ölyves
Wlkani l. Kenyér
Wolfgang, váldhídi plb 832/2
Wolíricus (Boian Paul f), kk, Gyfv 539—540
Wolquinlaka l. Volkány
Wosmoch (Nikolaus comes f), Réten 1003
Wosunthow l. Vasantó
Wozzodya l. Vesződ
Wratislavia, Wrocław l. Boroszló
Wrs l. Örs
Ws (Miklós a), b, Fráta 713
Wurmloch l. Baromlak
Wydafaya, hegy, fn, Zsuk 569
Wylandus, medgyesi plb 832/2
Wyliafeu, fn, Gyulatelke 644
Wynar l. Vinár
Wynchlo (Vyd a), b, Szolnok vm 1008
Wyncho, szerekai plb 831
Wysnew, azonosíthatatlan település, Trencsén/Szl 644
Wyzlo (Mihály f), b, Hidegvíz 570
Wz (id. Illés f), b, Bokaj 657
Wzzyway l. Oszvaj

Y

Yda l. Ida
Ydech Inferior l. Alsóidecs

Ymanusy l. Jánosi
Yordani villa l. Jordánfalva
Yosephberke l. Józsefberke
Ypres (*Ippri*), v, Flandria 200
Ysdula l. Osdola
Yskulnuk l. Esztelnek

Z

Zaar (d) Benedek (Pál a), b, Kolozs vm 658
Zaaszyluas l. Szilvás
Zabor-i (Zabary d) Miklós, b, Légen, kőhalmi vn (1332—1334) 754, 804, 817, 819, 830, 857
Zágráb (*Zagrabia*) — Zagreb — Agram, v/H 85, 160, 496, 602—604
— (*Zagrab*), püspökég, egyházmegye, H 121, 285, 415, 665, 671, 687, 690, 721, 723, 887, 957
—i ppk 25, 690. L. még: Ágoston frater, Kaboli László
—i káptalan (hiteleshelyként) 560, 684
—i kk: Chama
—i Mátyás domonkos frater 602—604. L. még Mátyás
Záh (*Zaah*) — Zau de Câmpie, Torda/Maros m, h 1036—1037, 1041, 1052
Zaheus, b, Heves vm 278
Zakalus (d) Péter deák, ü, Doboka vm 949
Zala, vm, M 497
Zala, elnéptelenedett település Esküllő környékén, Doboka/Kolozs m, h 168
Zala-i (d) Pál, tordai alszolgabíró (1310) 168
Zalán (*Zlalan*) — Zălan, Háromszék/Kovászna m, h 1080—1082
—i pap: Miklós 1080—1082
Zalatna (*Zalathna*) — Zlatna — Grossschlatten, Fehér/Szeben m, h 986
— (*Zalathna Saxonicalis*), Szászzalatna — Zlagna — Schlatt, Fehér/Szeben m, h 283, 286, 553, 877, 897
Zalău l. Zilah
Zaldoberch, fn, Szomordok 255
Zalka György, esküdt, Szék 576
Zálnok (*Zanuk*) — Zalnoc, K-Szolnok/Szilágy m, h 601
zálogosítás l. birtok zálogosítása
zálogösszeg 814
Zamptov l. Szántó
Zamus villa l. Szamosfalva
Zand (*Marcelteleke*), elnéptelenedett település Ormány és Kérő között, B-Szolnok/Kolozs m 967, 976, 996, 999
Zanuk l. Zálnok
Zanus frater, domonkos prior, Szeben 468
Zar (d) László (Mihály és Miklós klerikus a), b, Pele 935
Zarahrazahca l. Ajta
Zaránd (*Zarand*), vm 466, 501, 763
—i isp: Nagymartoni Lőrinc
zarándoklat Rómába 399, 998
Zarias (Domokos testvére), b, Béld 337
Zarka l. Szarkad
Zarka, *Zarkad* l. Szereka
zászló 6, 336
— erdélyi magyarságé 408 (hamis oklevélben)
Zathalaka l. Zetelaka
Zau de Câmpie l. Záh
Zayugróc l. Ugróc
Zazdiznoyo l. Disznajó
Zazi l. Szászfalu
Zăuan l. Zovány
Zeblushauasa l. Szepleshavasa
Zebus l. Sebes
Zechan l. Szécsény
Zechker l. Szécs
Zedlech l. Szedlec
Zeech l. Gezés
Zeel (d) László, vd-i serv 658
Zekeres l. Szekeres
Zekeschdorf l. Székes
Zelech, bérc, erdő, fn, Bogács 311, 644
Zelechpataka l. Szelecspataka
Zeleuharaztafeu, fn, Szarvad 653

Zemesnye l. Szemesnye
Zemhaza l. Sinfalva
Zemlek mgr, b, Pucur 34, 41, 82—83, 170
Zemplén (*Zemplin*), vm, M és Szl 274, 281, 438, 449, 462, 464, 467, 480, 482—483, 581
—i isp: Debreceni Dózsa, Mikcs
—i főesp: Péter 581
Zenasay l. Szénásalj
Zend l. Szend
Zenke, azonosíthatatlan település Doboka vármegyében, feltehetőleg Cente és Szék környékén 268
Zenlizthe l. Szelistye
Zenthpete l. Szentpéter
Zeoth l. Cód
Zepling l. Dedrád
Zerechmer (Bálint és János a), b, Hosszútelek 354
Zeredewtw, domb, fn, Örke 312
Zerekch (Péter a), b, Pestes 14
Zereth (id. Illés f), b, Bokaj 657
Zeria (Bálint és Pál a), b, Pestes 14, 17
Zeries, b, Szentmiklós 1036—1037
Zetelaka (*Zathalaka*) — Zetea, Udvarhely sz/Hargita m, h 1141—1142
—i pap: Benedek 1141—1142
Zeudemeter l. Sződemeter
Zeudy l. Sződi
Zeuke l. Szőke
Zibinium l. Szeben
Zichy cs zsélyi lt 34, 41, 82—83, 170, 336, 567—568, 600, 634, 882—883, 901, 906, 910, 917, 922
Zilah (*Zyloh*) — Zalău, K-Szolnok/Szilágy m, h 303, 938
Zilkuch l. Szélkút
Zimbor l. Zsombor
Zinda l. Buda
Ziner l. Dezmér
Zippendorf/Schönbirk l. Szépnyír
Zlagna l. Zalatna
Zoard (Chepan f), b, Tisza-Borzova-köz 331, 811
Zoath l. Szovát
Zobor (*Zabor*) — Zabor, Nógrád/Szl, h 804, 817, 819, 830, 857
Zokol l. Szakoly
Zoltán, erd prp-i megbízott 708
Zolthteleke l. Szótelke
Zomboth (János a), Szarvad 650, 653
Zoreni l. Lompérd
Zorka l. Szereka
Zorwosthou l. Szarvastó
Zovány (*Zuan*) — Zăuan, Kraszna/Szilágy m, h 574, 1115
—i pap: Domokos 1115
—i királyi népek 574
Zozacha l. Ajta
Ztonizlov, román kenéz, Hunyad vm 245
Zubuzlo (Pál mgr veje), b, Csesztve 305—306
Zuccha, Gentilis pápai legátus budai kúriájának küldönce 98, 121, 141, 152
Zuch l. Szűcs
Zuchtu l. Szőcs
Zuckmantel l. Cikmántor
Zudor (*Zuthur*) — Sutoru, Kolozs/Szilágy m, h 806
Zug (Jakab és Péter a), hospes, Szék 556
Zumur (d) Pál, pap a tordai főesp-ségben 1147
Zuna l. Szana
Zunga (d) Péter, Csomaköz 344
Zungha (d) Péter, b, Lele 816
Zunmepe l. Asszonynépe
Zupalmapathaka l. Szépalmapataka
Zuthur l. Zudor
Zvdrov l. Szodoró
Zyk, fn, Bobud környékén 806
Zykywelg l. Székivölgy
Zylisberche, fn, Légen 817
Zylkereek l. Szilkerék
Zyloh l. Zilah
Zyngeu, kút, fn, Tordalaka 197
Zynir l. Szépnyír
Zyuzes l. Füzes
Žleby-i Broniszláv, erd avd (1455—1456) 40

Zs

Zsadány (*Saudan*), Szatmárzsadány — Ghidani/Sătmărel, Szatmár m, h 222, 1129—1131
—i pap: István 1129—1131
zsákmány, hadi 336, 535
Zsákod (*Saako*, *Wechkefew*), Véckefő — Jacul, Küküllő/Maros m, h 9, 517
Zsámboki Simon, erd avd (1334—1336) 781, 783, 826—828, 842, 862, 875, 888—889, 904, 908/1, 909, 912—913, 927, 961
zsellér 263
Zselyk (*Sylk*) — Jeica — Schelken, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070
Zsidóvár (*Sydowar*) — Jdioara, Temes vm, vár 423
—i vn: Szécsi Dénes
Zsidve (*Sytue*) — Jidvei — Seiden, Küküllő/Fehér m, h 97, 338, 457, 475, 1117
—i pap: Jakob 1117; Johann 97
Zsigmond, kir (1387—1437) 107, 254—255, 339, 436, 439, 481, 495, 720
— b, Devecser 576
zsinat 139, 688, 1070, 1129, 1152
—, budai 160
—, lateráni 100
—, Vienne-i 695
Zsolna (*Sylua*) — Jelna — Senndorf, Besztercevidéke/B-Naszód m, h 1070—1073
—i pap: Hechmannus/Henrik 1070—1073
Zsombor (*Sumbur*), Magyarzsombor — Jimborul Mare/Zimbor, Doboka/Szilágy m, h 362, 511, 779—780, 806, 1110, 1112
—i pap: Kelemen 1112; Márk 1110
—i cs l. Brassói cs
— (*Zumbur*), Szászzsombor — Jimborul Săsesc/Jimbor, Doboka/B-Naszód m, h 362, 644, 1066—1067
—i pap: Chunradus 1066—1067
Zsombortelek (*Sumburtelek*, *Sumburteluk*), elnéptelenedett település Őrmező, Salamontelek és Tihó között, valószínűleg a mai Szurdok területén, Doboka/Szilágy m 362, 904, 908/1—2
Zsoszány l. Középtelek
Zsuk (*Suk*) — Jucu, Kolozs m, h 193, 195, 198/1, 223, 348, 360, 362, 472, 479, 547, 549, 563, 569, 575, 579, 644, 658, 746, 760, 764, 852—853, 857, 998, 1048, 1110—1113
—i cs: Albert (Mihály mgr tordai isp, Miklós mgr és Jolonth a) 348, 360, 472, 662, 746, 753, 853, 989, 1025, 1030, 1048; Jolonth (Albert leánya) 1048; Barnabás (Miklós mgr f) 746, 852, 1048; Dávid (Miklós mgr f) 746, 852, 1048; Demeter (István a) 746; Domokos (János, Mihály, István és Péter a) 195, 348, 563, 569, 746; György (István f) 746; Illés (Miklós mgr f) 746, 852, 1048; István (Domokos f) 746; István comes (Demeter f, Lénárd, László, Sandur és György a) kolozsi szolgabíró (1312—1314) 195, 198, 223, 563, 569, 746, 760, 764; János (Domokos f) 746; László (István f) 746; Lénárd (István f) 746; Mihály (Domokos f) 746, 1048; Mihály (Miklós mgr f) 746, 852, 1048; Mihály mgr (Albert f), erd alvajda (1322—1332), kolozsi isp (1324), erd ppk-i tárnokmester (1329), belső-szolnoki isp (1329—1332), tordai isp (1338) 195, 348, 353, 360, 362, 421—422, 425, 472, 479, 515—516, 563, 569, 625—626, 631, 654, 658, 662, 673, 675, 746, 753, 766, 852—853, 857, 989, 998, 1048; Miklós mgr (Albert f, Barnabás, Dávid, Mihály és Illés a), kolozsi isp (1339) 195, 348, 353, 360, 472, 479, 515—516, 547, 563, 569, 575, 579, 631, 746, 852—853, 857, 998, 1025, 1030, 1048; Péter (Domokos f) 746, 1048; Sandur (István f) 746
—i nemesek 193, 644
—i Szt. Lénárt-egyház 746

—i pap: István 1110—1113
—i fn: Apátharasztja, Apátlápja, Bodróvölgytelke, Cseresznyefa, Cseresznyésbérc, Cseresznyéspatak, Csipkés, Elusberch, Gyerfabérc, Halom, Hattyaspataka, Hegyeshalom, Kiserdőtelek, Kisvölgy, Kőriserdő, Kőristelke, Kötelendtó, Köveserdőd, Köveslejtő, Ménes, Méneserdőbérc, Ménestelke, molnárok útja, Nagykötelendbérc, Ökörtó, Somatelek, Sóshíd, Szárazpatak, Szavatelek, Varjadpataka, Wydafaya
Zsuktelek (*Sukteluk*), elnéptelenedett település a Mákó és Magyargorbó között, Kolozs m, 268
Zsurk (*Surk*) — Szabolcs/M, h 850

A DL-SZÁMOK MUTATÓJA

A Magyar Országos Levéltár Diplomatikai Levéltárából e kötetben feldolgozott oklevelek jelzetei

(A félkövérrel szedett jelzetszámok után kötetünk regesztaszámai következnek.)

188: 192; **1334:** 382; **1335:** 382; **1628:** 9; **1653:** 30; **1688:** 44; **1689:** 46; **1772:** 184; **1773:** 184; **1810:** 201; **1827:** 208; **1831:** 210; **1832:** 210, 383; **1867:** 260; **1885:** 271; **1942:** 291, 309, 318; **1949:** 319; **1950:** 319; **1951:** 319; **1964:** 322, 361; **1970:** 323, 464; **1973:** 326, 462; **1976:** 332—333; **1979:** 338—339; **1991:** 356, 362—363; **1992:** 357; **2049:** 404, 406, 412; **2066:** 416; **2120:** 438, 591; **2141:** 447, 484, 726; **2142:** 448; **2164:** 452; **2165:** 457; **2225:** 474; **2226:** 475; **2227:** 475, 994; **2234:** 480, 519; **2239:** 482; **2240:** 483; **2256:** 477, 504, 907; **2295:** 514—516; **2331:** 761; **2360:** 560; **2532:** 636; **2536:** 641, 643; **2554:** 657; **2614:** 678; **2673:** 843; **2675:** 713; **2733:** 763; **2995:** 884; **3031:** 896; **3071:** 896; **3209:** 1022; **3214:** 1026; **3273:** 1057—1058; **8393:** 531, 940, 951; **9719:** 767; **10003:** 339; **10752:** 879—880; **11742:** 1054; **25165:** 203; **26752:** 161, 207; **26858:** 830; **26859:** 1042—1043; **27137:** 207; **27269:** 863, 868; **27425:** 199; **27827:** 63; **27828:** 634; **27829:** 410, 1034; **28049:** 15; **28052:** 583; **28056:** 888—889; **28057:** 1003; **28502:** 211; **28572:** 267; **28574:** 51—52; **28576:** 880; **28708:** 213; **28709:** 213; **28714:** 2; **28715:** 219—220; **28716:** 219—220; **28717:** 254—255; **28718:** 253, 258; **28719:** 563, 569; **28720:** 559; **28721:** 569; **28722:** 592; **28723:** 644; **28724:** 774; **28725:** 1039; **28896:** 601; **28897:** 834, 847; **28898:** 928, 931, 944, 955, 968, 995, 1005, 1014, 1032; **29067:** 84; **29098:** 230; **29100:** 418—419; **29101:** 418—419; **29105:** 22; **29106:** 35, 62; **29108:** 36, 64—65; **29109:** 81; **29110:** 183; **29111:** 261—262, 264; **29113:** 429, 432; **29114:** 450; **29116:** 697; **29117:** 756; **29118:** 782, 854; **29119:** 862; **29120:** 864; **29121:** 885; **29122:** 952; **29123:** 943; **29124:** 969; **29125:** 998; **29126:** 982; **29127:** 1044; **29421:** 294—297, 299, 305—307; **29422:** 409; **29423:** 1012; **29427:** 582, 789—790, 870; **29661:** 67; **29663:** 233; **29664:** 261—262, 266; **29665:** 277; **29667:** 637; **29668:** 679; **29670:** 918, 941; **29994:** 78—80; **29995:** 235; **29997:** 321, 325, 335; **29998:** 390; **30000:** 573; **30001:** 595; **30003:** 826; **30004:** 842; **30005:** 890—891; **30009:** 948; **30010:** 970; **30102:** 197; **30103:** 461; **30104:** 762; **30105:** 899; **30106:** 953; **30107:** 1037; **30131:** 652; **30294:** 107, 434, 436; **30295:** 904; **30363:** 265, 269, 272; **30364:** 327—328; **30365:** 218; **30366:** 555, 576; **30367:** 180, 662, 753; **30368:** 796; **30369:** 827—828; **30370:** 805, 808; **30371:** 896; **30372:** 913, 927; **30373:** 973, 985; **30374:** 1020, 1031; **30375:** 1033; **30405:** 470; **30488:** 470; **30571:** 954; **30580:** 666; **30589:** 45, 623; **30591:** 23—26; **30594:** 197; **30595:** 167—168; **30596:** 327—328; **30597:** 182; **30598:** 198/1; **30599:** 198/2; **30602:** 292—293; **30603:** 330—331, 334; **30605:** 369; **30606:** 397, 405; **30607:** 399; **30608:** 433; **30610:** 446; **30611:** 458; **30612:** 473, 476; **30613:** 485—486; **30614:** 508; **30616:** 545—546, 550; **30617:** 608; **30618:** 625—626; **30619:** 649, 651, 663; **30620:** 657; **30625:** 769/1; **30626:** 786; **30627:** 845—846; **30628:** 851, 865; **30630:** 898;

30632: 976; **30634:** 1029; **30673:** 905; **30767:** 338—339, 956; **31053:** 647, 1058; **31057:** 975; **31064:** 205; **31065:** 253, 258; **31066:** 312; **31071:** 554, 556, 559, 702, 705; **31073:** 703; **31074:** 775, 812; **31075:** 829; **31076:** 838, 840, 844; **31077:** 851, 865, 900; **31078:** 891; **31079:** 893—894; **31080:** 920; **31082:** 961; **31083:** 973, 986; **31084:** 973, 986; **31085:** 964—965, 988; **31086:** 1002, 1008; **31087:** 1015; **31088:** 1028/1; **31089:** 1035; **31202:** 492; **31203:** 495; **31204:** 495; **32214:** 880; **32505:** 259, 522; **32506:** 259, 522, 950; **32543:** 1021; **36297:** 832/2; **36403:** 2, 1038, 1049; **36504:** 810; **36540:** 349—351; **36541:** 908/2; **36556:** 197; **36590:** 328; **36610:** 68; **36619:** 58—59; **36941:** 805, 808; **37066:** 259, 522, 950; **37207:** 213; **37209:** 511; **37213:** 509; **38139:** 39; **38142:** 398; **38151:** 860; **38708:** 219—220; **38760:** 437; **40326:** 163—166; **40336:** 186, 189; **40401:** 411; **40456:** 493; **40468:** 14, 17, 520; **40487:** 510, 565; **40490:** 574; **40510:** 612; **40567:** 668—669; **40604:** 718—719; **40622:** 754; **40641:** 772; **40648:** 471, 778; **40650:** 784—785; **40652:** 786; **40653:** 787; **40670:** 809; **40672:** 809, 815; **40705:** 857; **40791:** 1019; **41263:** 73, 225; **41296:** 655; **50663:** 315—316; **50672:** 358; **50684:** 391; **50696:** 395; **50700:** 400; **50759:** 489; **50775:** 521; **50815:** 558; **56501:** 300, 303; **56528:** 557; **57146:** 506; **58447:** 268; **58535:** 843; **60190:** 501; **61167:** 239; **61173:** 499; **62478:** 500; **62676:** 181, 224; **62677:** 238; **62678:** 240—243; **62679:** 248; **62681:** 428; **62682:** 525, 530; **62683:** 532; **62684:** 628; **62685:** 673, 675; **62686:** 696; **62687:** 698; **62688:** 699, 712; **62689:** 758; **62690:** 792—793; **62691:** 802—803; **62692:** 820; **62693:** 821; **62694:** 881; **62695:** 947; **62696:** 946; **62864:** 40; **64014:** 615—616, 630, 632; **67238:** 337; **70152:** 498; **70549:** 1018; **71861:** 925; **72376:** 767; **73080:** 507; **73632:** 48 és 49 közötti*; **73633:** 171; **73634:** 210; **73635:** 214; **73636:** 221; **73637:** 223; **73638:** 407; **73639:** 524; **73640:** 664; **73642:** 791, 797; **73643:** 796; **73644:** 852; **73645:** 973, 986; **73647:** 514, 685; **73649:** 722; **73651:** 60—61; **73655:** 56, 61, 343, 451, 562, 580, 631, 701; **73657:** 56, 61, 343, 451, 562, 580, 631, 701; **73685:** 42, 660; **73702:** 533, 776—777; **73800:** 830; **73982:** 879; **74426:** 355; **74436:** 798, 1030; **74668:** 561; **75391:** 715; **76205:** 34, 41, 82—83; **76208:** 170; **76256:** 336; **76366:** 567—568; **76384:** 600; **76529:** 866, 882; **76535:** 866, 883; **76539:** 901; **76540:** 906; **76541:** 910; **76545:** 917; **76548:** 922; **82533:** 634; **84779:** 534; **86488:** 115; **87045:** 811; **94069:** 911; **95556:** 496; **96061:** 227; **96064:** 274; **96065:** 301—302; **96076:** 392; **96208:** 1040; **96297:** 469, 506; **96428:** 513; **97944:** 440; **97945:** 674; **98535:** 816; **98543:** 978; **99892:** 423; **100035:** 281, 639; **101894:** 523; **104765:** 453—455, 459—460, 566; **105207:** 650, 653; **105208:** 855; **105209:** 935; **105210:** 936; **105380:** 635, 644; **105381:** 682; **105382:** 848, 861, 874, 878; **105438:** 981, 1000; **105439:** 981, 1000, 1004, 1006, 1009; **105440:** 1050—1051, 1056; **105448:** 185; **105472:** 222, 813, 856, 930; **107453:** 582, 789—790, 870; **107725:** 271

A DF-SZÁMOK MUTATÓJA

A Magyar Országos Levéltár Diplomatikai Fényképgyűjteményéből e kötetben feldolgozott oklevelek jelzetei

(A félkövérrel szedett jelzetszámok után kötetünk regesztaszámai következnek.)

200122: 497; **210238:** 494; **219432:** 3; **219433:** 27; **219452:** 1026; **227246:** 275; **236477:** 491; **238225:** 599; **238226:** 389, 488, 596; **238227:** 359, 597; **238229:** 596, 606—607; **238230:** 596, 606; **238231:** 596, 607; **243694:** 700; **243724:** 561; **244503:** 561; **244520:** 172; **244521:** 237; **244522:** 348; **244523:** 680; **244524:** 1045; **244567:** 49; **244568:** 273; **244569:** 424; **244570:** 401—402; **244571:** 420, 665; **244572:** 892, 896; **244573:** 614, 620, 671, 993; **244647:** 1059; **244670:** 420, 439; **244679:** 173; **244769:** 228; **244808:** 285; **245753:** 173; **245892:** 49; **246230:** 11; **246244:** 282; **247112:** 10; **247224:** 686; **247711:** 10; **247878:** 344; **248035:** 761; **248141:** 886; **248767:** 206; **251725:** 310, 317, 324, 385—388, 393, 394, 871—873; **252674:** 445; **252692:** 68; **252693:** 890; **252695:** 257; **252696:** 43, 858; **252697:** 413; **252698:** 413, 417; **252699:** 687; **252700:** 554, 556, 559; **252701:** 704; **252702:** 804, 817; **252704:** 869; **252712:** 819; **252730:** 215—216; **252733:** 435; **252734:** 983; **252735:** 627; **252736:** 743; **252737:** 707; **252738:** 794; **252739:** 633, 661; **252740:** 972; **252741:** 902; **252742:** 929, 933, 958, 962—963, 966; **252743:** 1013; **252745:** 1055; **252753:** 256; **252754:** 984; **252890:** 413, 481; **252893:** 413, 481; **252896:** 43, 788; **252899:** 413, 481; **253306:** 175; **253308:** 536—537; **253309:** 716; **253310:** 717; **253331:** 178; **253414:** 270; **253415:** 329; **253416:** 605; **253417:** 443; **253418:** 503; **253419:** 542; **253421:** 771; **253422:** 795, 801; **253433:** 799; **253537:** 522; **253556:** 20; **253558:** 773; **253582:** 991; **253635:** 47—48; **253636:** 174; **253638:** 202; **253639:** 276; **253640:** 562; **253641:** 581; **253642:** 593; **253643:** 765; **253644:** 834—835; **253645:** 721, 921; **253646:** 924, 939, 942; **253648:** 533, 1001; **253659:** 928, 931, 944, 955, 968, 995, 1005, 1014, 1032; **253676:** 645; **253701:** 659, 672; **253787:** 200; **254217:** 244; **254750:** 769/2; **254776:** 290; **254777:** 314; **254779:** 304, 449; **254780:** 561; **254781:** 759; **254782:** 760, 764, 768, 800, 806, 836—837; **254783:** 904, 908/1; **254784:** 959, 971; **255000:** 354; **255001:** 478; **255152:** 547, 549, 575, 579; **255214:** 746; **255215:** 746; **255222:** 563, 569; **255253:** 193; **255259:** 195; **255287:** 31—33; **255288:** 217; **255292:** 629; **255403:** 481; **257471:** 622, 823; **257472:** 701; **257474:** 1036; **257475:** 1041, 1052; **257476:** 1037; **257544:** 353, 360, 472, 853; **257648:** 511; **257650:** 644; **257651:** 890; **257652:** 949; **257726:** 517; **257787:** 348, 353, 360, 472; **257788:** 814; **257789:** 825; **257865:** 28; **257866:** 234, 236, 245; **260588:** 311; **260589:** 526—527, 529; **260590:** 571; **260593:** 640, 642; **260599:** 781, 783; **260600:** 824; **260656:** 340—342; **260657:** 528—529; **260664:** 863, 868; **260747:** 945, 974, 977; **260924:** 252—253, 258; **267426:** 1, 656; **273019:** 66; **273307:** 456; **275163:** 518; **275797:** 466; **275800:** 934; **275875:** 344; **277224:** 8; **277225:** 7; **277226:** 16; **277227:** 15; **277228:** 18; **277229:** 21, 92; **277230:** 13; **277231:** 37; **277232:** 66, 134—135, 139; **277233:** 53—55;

277234: 71; **277236:** 365; **277237:** 186—187, 191; **277238:** 196; **277239:** 204; **277240:** 209; **277241:** 100, 157; **277242:** 229; **277243:** 231; **277244:** 232; **277246:** 278; **277247:** 287—289; **277250:** 375; **277251:** 352; **277252:** 618; **277253:** 465, 468; **277254:** 467; **277255:** 396, 403; **277256:** 463, 533, 541; **277257:** 283, 286, 553; **277258:** 598; **277259:** 57; **277260:** 614; **277261:** 621, 624; **277262:** 646; **277263:** 658; **277264:** 676; **277265:** 677; **277266:** 708; **277267:** 676; **277268:** 681; **277269:** 212; **277270:** 937—938; **277271:** 725; **277272:** 770; **277273:** 822; **277274:** 839; **277276:** 849; **277278:** 876; **277279:** 877, 897; **277280:** 895; **277281:** 926; **277282:** 990; **277283:** 987, 989; **277285:** 1024; **277286:** 1028/2; **277287:** 1047; **277288:** 1046; **277289:** 914; **277290:** 1053; **277306:** 875, 909, 912; **277343:** 366—367, 370; **277347:** 564; **277378:** 973, 986; **277417:** 1048; **277447:** 833; **278728:** 226, 859, 867; **278741:** 430; **278744:** 638; **278932:** 613; **280942:** 479; **280973:** 431, 709; **280994:** 572; **281031:** 263, 711, 887, 915; **281032:** 710; **281033:** 710; **281035:** 710; **281039:** 710; **281069:** 746; **281235:** 563, 569; **281320:** 732; **281321:** 670; **281327:** 670; **285581:** 246; **285582:** 285; **285595:** 285; **285610:** 285; **285612:** 285; **285668:** 311; **286699:** 12; **289168:** 1038—1039; **291355:** 551—552; **291476:** 577—578; **291594:** 757; **291958:** 19; **291959:** 916; **292061:** 75; **292062:** 76; **292063:** 69—70; **292064:** 617; **292198:** 570; **292450/1:** 1060—1155; **292762:** 742; **292764:** 421—422, 425; **292766:** 229; **292767:** 688; **292768:** 831

Felelős kiadó a Magyar Országos Levéltár főigazgatója
A számítógépes szerkesztés a TINTA Könyvkiadó és Kiadványszerkesztő BT. munkája
Felelős vezető: Kiss Gábor
Nyomdai munkálatok: Palatia Nyomda és Kiadó Kft.
9026 Győr, Viza u. 4.
Felelős vezető: Radek József ügyvezető igazgató
Megjelent 500 példányban

Jakó Zsigmond 1916-ban Biharfélegyházán született. Egyetemi tanulmányait a budapesti Pázmány Péter Tudományegyetem történelem karán végezte Mályusz Elemér tanítványaként. A budapesti egyetemen és a Magyar Országos Levéltárban való szolgálat után 1941-ben az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárába, Kolozsvárra került. 1942-től kezdődően előbb az ottani Ferenc József Tudományegyetemen, majd pedig a Babeş–Bolyai egyetemen a középkori történelem és a történeti segédtudományok tanáraként nemzedékeket nevelt az erdélyi történetkutatásnak. 1941 és 1950 között a magyar kutatás korszerű műhelyévé fejlesztette az Erdélyi Nemzeti Múzeum Levéltárát, melyet a magánlevéltáraknak a pusztításoktól való mentése által pótolhatatlan értékekkel gazdagított. 1990 után az Erdélyi Múzeum-Egyesület elnökeként irányította az erdélyi magyar tudományosság újjászervezését. Erdély történetével, középkori forrásainak feltárásával és kritikájával kapcsolatos eredményei, korszerű, új módszerek meghonosítását célzó törekvései, emberi és tudósi magatartása jelentős befolyást gyakorolt az erdélyi magyar történetkutatásra. Kutatói, nevelői és tudományszervező munkásságának elismeréseként a Magyar Tudományos Akadémia tiszteletbeli tagjává választotta, az Eötvös Loránd Tudományegyetem és a Ráday Akadémai díszdoktorává avatta, a Magyar Köztársaság Széchenyi-díjjal tüntette ki. Munkáinak bibliográfiája a születésének hetvenedik évfordulójára Münchenben és a nyolcvanadik évfordulóra az Erdélyi Múzeum-Egyesület által Kolozsváron kiadott emlékkönyvben található meg.

MAGYAR ORSZÁGOS
LEVÉLTÁR

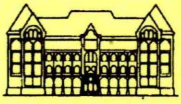

ISBN 963 631 157 9